

Xuyên qua chi Tiên Nghịch

Tác giả: Mộc Bút Tử Tịch

Ebook tạo bởi: EbookTruyen.VN

Giới thiệu:

Liên Thành 2 sao kết thúc bổn

【 tu tiên về điểm này chuyện này x1】

Xuyên qua chi tiên nghịch mấu chốt tự: Xuyên qua chi tiên nghịch, cây mộc lan tử tịch, xuyên qua, Nam Cung Giác, Lạc Hòa

Mục lục:

-------oOo------

Phần 1

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 1: Xuyên qua 【 quyển thứ nhất: Sơ đăng tiên môn 】

Tục ngữ nói, trạch nam có tam bảo, tâm khoan thể béo tưởng bở.

Nhưng mà đối với Nam Cung tuyệt —— một cái điển hình trạch nam —— tới nói, hắn chỉ chiếm một chút, không sai chính là tưởng bở. Nhưng mà hắn lại liên tục chiếm lĩnh trạch nam thần chi lĩnh vực bảng xếp hạng đệ nhất vô số năm, thế cho nên có một ngày hắn đột nhiên phát hiện chính mình thế nhưng biến thành đệ nhị danh thời điểm, hắn còn có chút phản ứng không kịp.

Đối với đã thành thần nhiều năm Nam Cung Giác tới nói, loại này bảng đơn vốn dĩ chỉ là có thể có có thể không thực lực của chính mình một loại chứng minh mà thôi, hắn căn bản là không cần để ở trong lòng.

Chính là đột nhiên có người nói cho hắn đứng đầu bảng bị người cướp đi?

Nam Cung Giác phản ứng đầu tiên là ha ha ngươi ở nói giỡn đi?

Chính là đương hắn nhảy ra bảng đơn lúc sau, nhìn đến cao cư đứng đầu bảng tên không phải quen thuộc 【 sông nước lạc nguyệt 】 thậm chí không phải đệ nhị đệ tam 【 diều cuối tháng 】 cùng 【 băng đạp vô ngân 】 mà là không thể hiểu được hắn chưa từng có gặp qua 【 nguyện trục nguyệt hoa 】 khi, cả người đều có chút ngốc vòng.

Làm một đám kỹ thuật trạch bên trong mấy năm chưa từng dao động thần thoại, Nam Cung Giác đương nhiên biết chính mình bị từ thần đàn thượng kéo xuống tới lúc sau sẽ là bộ dáng gì.

—— đã từng hắn lời thề son sắt nói ra "Mười năm trong vòng ta vì thiên" nói bị người một bạt tai trừu trở về, đánh đến hắn mặt lược đau.

"Sông nước lạc nguyệt" cũng chính là Nam Cung Giác, hiện giờ đã 30 tuổi có thừa lại không có nói qua luyến ái không có công tác như cũ lưu lạc thế giới giả tưởng lại không có đói chết phi phú nhị đại, hắn hoàn toàn có thể nói là dựa vào internet cùng kia cơ hồ vĩnh không lay được truyền kỳ sống sót.

Nhưng mà mạc danh xuất hiện 【 nguyện trục nguyệt hoa 】 lại nhẹ nhàng bâng quơ đánh hắn mặt, nhẹ nhàng bâng quơ thậm chí có thể nói là cướp đi hắn sinh hoạt nơi phát ra.

Làm một cái điệu thấp hành sự trừ bỏ đặc biệt quan trọng đơn tử đều không tiếp cơ hồ không có gì người có thể cùng hắn nói chuyện được ẩn hình đại thần, Nam Cung Giác 18 tuổi phong thần về sau cũng đã ẩn ẩn bị giấu đi sắc bén

cùng ý chí chiến đấu đều tựa hồ một lần nữa ở trong lồng ngực nào đó không người biết trong một góc sôi trào lên.

Vì thế hắn ở công cộng internet —— trạch nam trong giới cam chịu giao lưu ngôi cao, có được toàn thế giới độc nhất vô nhị trạch nam mật mã cùng cơ mật internet —— thượng khởi xướng đối bảng đơn khiêu chiến.

Nhưng mà giờ phút này Nam Cung Giác tựa hồ quên mất điểm nhi cái gì.

Công cộng trên mạng xoát ra 【 sông nước lạc nguyệt 】 khiêu chiến thư nháy mắt cơ hồ toàn bộ công cộng võng liền sôi trào.

Tùy theo mà đến chính là các loại kinh ngạc cảm thán cùng spam.

1 lâu: (⊙o⊙) oa ta không có nhìn lầm đi đây là sông nước đại đại khiêu chiến dán? Nam thần không phải đã cao cư đứng đầu bảng vô số năm sao? Đến tột cùng là vì lông tóc khởi khiêu chiến a a a a a a……

2 lâu: A ha ha ha sông nước đại đại rốt cuộc nhớ lại tới xem bảng đơn sao? Nguyện trục nguyệt hoa đã ở đứng đầu bảng an an ổn ổn đãi hai tháng a! Ta còn tưởng rằng sông nước đại đại căn bản liền không thèm để ý đâu (((o(*°▽°*)o)))

…………………………

68 lâu: Sông nước đại đại trì độn thật đúng là thế sở hiếm thấy a, tha thứ ta tựa hồ khả năng đại khái có lẽ muốn duy trì nguyện trục nguyệt hoa một chút, rốt cuộc nguyện trục nguyệt hoa đã trở thành tân nhân trong vòng hoàn toàn xứng đáng thần a!

69 lâu: Tân nhân chi thần +1

70 lâu: +2

71 lâu: +10086

Trên diễn đàn thảo luận Nam Cung Giác cũng không có để ở trong lòng, nhưng là bởi vì hắn đối với số liệu nhạy bén, hắn vẫn là ở không chút để ý bên trong đem diễn đàn dán xem xong rồi…… Xong rồi…………

Phản ứng lại đây Nam Cung Giác cả người đều có điểm không hảo.

Hắn đây là trong truyền thuyết nhàm chán đến chỉ có thể xoát diễn đàn tới giải quyết chính mình nhàm chán sao?

Nhưng là hiển nhiên không chỉ là nhàm chán.

Loại này đã lâu chờ mong còn có mạc danh nhảy lên gia tốc trái tim làm hắn cảm thấy có chút không đúng.

Loại này không khoẻ cảm ở 【 nguyện trục nguyệt hoa 】 tiếp được hắn khiêu chiến lúc sau càng thêm mãnh liệt, nhưng là hắn lại không biết đến tột cùng là địa phương nào không đúng.

Thực mau hai đại truyền kỳ liền bắt đầu trên mạng không tiếng động chém giết, đắm chìm đi vào Nam Cung Giác hoàn toàn không cảm thấy thời gian ở bay nhanh xói mòn, thậm chí không có cảm giác được chính mình tim đập ở lấy hoàn toàn không phù hợp lẽ thường tốc độ nhảy lên, cũng không có chú ý chính mình nhanh chóng ửng hồng lúc sau lại đột nhiên trắng bệch sắc mặt.

Có lẽ là đã lâu kỳ phùng địch thủ hưng phấn, hoặc là mặt khác cái gì nguyên nhân, Nam Cung Giác lấy chính mình 100% hai mươi độ cao chuyên chú, ở dài đến mười cái giờ chém giết, cuối cùng thành công phá giải đối phương phòng hộ, xâm nhập đối phương máy tính!

Toàn bộ hành trình độ cao chú ý không ngủ không nghỉ mười cái giờ ăn dưa quần chúng nhóm: (⊙o⊙)

Đã xảy ra cái gì?

Nga đúng vậy nghe nói tân nhân đại thần bị tiền nhiệm đại thần khiêu chiến, sau đó hai người công khai chém giết mười cái giờ sau, trước nam thần vẫn là quyết đoán thắng!

Diễn đàn một mảnh yên tĩnh.

Nam Cung Giác phòng ngủ cũng một mảnh yên tĩnh.

Giờ phút này hắn rốt cuộc cảm giác được không tầm thường.

Hắn không có uống thuốc.

Làm một cái thật · trạch nam · ngụy · nam thần · thiệt tình bệnh đường sinh dục người bệnh, hắn cư nhiên tìm đường chết bởi vì một hồi đã lâu thiếu niên xúc động mà không uống thuốc! Hiện tại hắn đã không có sức lực uống thuốc đi, hắn thậm chí không có việc tốn sức động thủ chỉ……

Nam Cung Giác: "……"

Loại này chờ chết cảm giác, lược tâm tắc.

Làm sao bây giờ hắn đột nhiên phát hiện kỳ thật hắn vẫn là rất muốn sống?

Nhưng mà bởi vì ngày thường quá cao lãnh (?) dẫn tới căn bản không bằng hữu hắn liền xin giúp đỡ đối tượng đều không có!

Thật sâu nghĩ lại chính mình Nam Cung Giác cuối cùng vẫn là trái tim đình chỉ nhảy lên.

Nhắm mắt kia một khắc hắn đột nhiên trong đầu kỳ quang chợt lóe, vì cái gì những cái đó xuyên qua trọng sinh linh tinh đều là tiểu thuyết đâu……

…………………………

Nam Cung Giác lại lần nữa mở mắt ra thời điểm cả người đều có điểm mộng bức.

Hắn như cũ nhớ rõ chính mình bởi vì lên mạng mà quên uống thuốc mà sinh sôi đem chính mình tìm đường chết kia một màn, nói thật ra hắn cảm giác…… Lược trứng đau.

Như vậy khổ bức nguyên nhân chết, như vậy rõ ràng tìm đường chết.

Nga lậu! Thượng đế ngươi làm ta đi chết một lần đi!

Không đúng! Hắn giống như đã chết!

Phục hồi tinh thần lại Nam Cung Giác hổ khu chấn động, cả người đều có điểm không hảo. Hắn hẳn là, đại khái, có lẽ không phải là biến thành quỷ đi……

Thế giới này thật sự có quỷ sao?

Ánh vào mi mắt chính là một khối không biết cái gì cấu tạo phá giá gỗ, nhìn ra có thể là dùng để trang tạp vật. Dưới thân tấm ván gỗ cộm đến hắn có chút không thể chịu đựng được, nói giỡn hắn tuy rằng trạch nhưng là đối giấc ngủ chất lượng yêu cầu rất cao hảo sao? Trong nhà hắn kia trương giường chính là suốt năm cái nệm phô đến tuyệt đối liền đậu Hà Lan công chúa đều phải tán thưởng hảo sao? Cho nên loại này lại ngạnh lại ẩm ướt giường ván gỗ là địa ngục tiêu xứng sao?

Nam Cung Giác yên lặng 囧 trong chốc lát, sau đó hắn nghe được một tiếng quỷ dị "Tí tách".

Nam Cung Giác: "……"

Hắn lược dại ra thả cứng đờ nghiêng nghiêng đầu, quả nhiên thấy được một mặt chỗ trống lộ thiên trần nhà, nói như vậy có điểm không chuẩn xác, phải nói là phá một cái vô pháp che lấp động nhà tranh trần nhà.

"Tích ——"

Một trận mãnh liệt đau đớn từ bụng truyền đến, Nam Cung Giác có điểm phương, loại này xé rách đau đớn chính là năm đó bệnh tim phát tác cũng so ra kém a quăng ngã!

Than bùn địa ngục liền không có nhân quyền sao?

Lão tử không phục!

Lão tử yêu cầu một lần nữa chết một lần a quăng ngã!

Liền ở Nam Cung Giác đau đến chết đi sống lại còn tại nội tâm chửi thầm đồng thời, hắn trong đầu đột nhiên truyền đến một thanh âm.

"Ký chủ ngài hảo, ngài cũng không có tiến vào địa ngục, không cần trọng chết một lần, mặt khác, bởi vì ký chủ hiện tại trong thân thể độc, xin hỏi hay không chi trả một trăm Kịch Tình Độ chữa thương?"

Nằm cái đại rầm rĩ!

Hệ thống!

Ai nha má ơi này thỏa thỏa chính là xuyên qua tiết tấu a! Nhưng là Kịch Tình Độ là thần mã quỷ?

Như vậy nghĩ, Nam Cung Giác cũng liền hỏi như vậy.

Hệ thống tựa hồ yên lặng một giây.

"Ngượng ngùng ta quên mất hiện tại cốt truyện còn không có bắt đầu, không có Kịch Tình Độ nhưng xoát."

Nam Cung Giác: "……"

Kỳ thật làm người làm được hắn cái này phân thượng cũng là không dễ dàng, sau khiêu chiến đều có thể đem chính mình chơi quá trớn kết quả treo, xuyên qua cư nhiên còn gặp gỡ cái thoạt nhìn cũng không có cái gì dùng hệ thống.

Này liền có điểm xấu hổ.

Vấn đề là cái này thân xác là trúng độc a quăng ngã! Hắn còn không biết thế giới bối cảnh giả thiết gì đó, thỏa thỏa mới vừa xuyên qua tới sẽ phải chết một lần tiết tấu a quăng ngã!

Nghĩ đến đây, Nam Cung Giác tâm trầm trầm.

"Kịch Tình Độ gì đó, liền không thể dự chi sao?"

Hắn thanh âm hữu khí vô lực, ở trừ bỏ chính mình phỏng chừng liền lão thử đều không có phá nhà tranh có vẻ có loại mạc danh thê lương. Trời thấy còn thương, hắn là thật sự không nghĩ lại chết một lần a……

"Ký chủ ngài hảo, Kịch Tình Độ có thể tiêu hao quá mức, nhưng là có che giấu bug tồn tại, hệ thống cũng không biết sẽ phát sinh cái gì."

Nam Cung Giác: "……" Mạc danh có loại sốt ruột cảm giác làm xao đây?

"Quản như vậy nhiều làm gì trước cứu sống ta lại nói!"

Nam Cung Giác cảm thấy chính mình nhất định là kiếp trước trang bức trang đến quá mức báo ứng!

"Tốt ký chủ. Thiên cực thượng phẩm giải độc đan đã phát đến thanh vật phẩm, 110 Kịch Tình Độ đã dự chi."

Nam Cung Giác nhìn chính mình trong đầu viết hoa bôi đậm tiêu hồng "Thiên cấp thượng phẩm giải độc đan", hơi có chút vô ngữ.

Đây là cam chịu nơi này là một cái có luyện đan sư tồn tại thế giới sao? Hơn nữa đan dược phân loại vẫn là Thiên Địa Huyền Hoàng, thượng trung hạ cực phẩm?

Không biết vì cái gì, ăn dược Nam Cung Giác không chỉ có bụng đau, cư nhiên liền toàn thân đều bắt đầu đau.

Nam Cung Giác: "……"

Hắn cảm thấy chính mình vô ngữ số lần tựa hồ lược nhiều.

Mẹ nó hệ thống thật sự không phải cùng hắn có thù oán sao? Rầm rĩ điểm lược nhiều hắn cũng không biết nên từ địa phương nào phun khởi. Vì thế hắn quyết đoán an tĩnh lại cùng đau đớn đối kháng.

Tác giả nhàn thoại:

Đi ngang qua dạo ngang qua tiểu khả ái nhóm tới thêm cái cất chứa gì nha ~ (≧▽≦)/~

------oOo------

Phần 2

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 2: Ngộ đạo

Chương số lượng từ: 2729 đổi mới thời gian: 18-11-02 13:57

Nguyệt hắc phong cao đêm, giết người phóng hỏa thiên.

Một khu nhà cũ nát tiểu nhà tranh, một người 17-18 tuổi thiếu niên ở một trương tấm ván gỗ (?) thượng thống khổ quay cuồng, mọi âm thanh đều tĩnh, chỉ có thiếu niên thống khổ rên rỉ quanh quẩn ở không khí bên trong, từng đợt nhộn nhạo khai đi.

Thiếu niên này, không thể nghi ngờ chính là vừa mới tiêu hao quá mức Kịch Tình Độ Nam Cung Giác.

Trong bụng đau nhức lan tràn đến toàn thân tô sảng, hắn hôm nay xem như thể hội một lần. Chịu đựng đau nhức ở trên giường lăn qua lăn lại, loại này bị hắn cho rằng là ở vài tuổi thời điểm liền khinh bỉ động tác, hiện tại lại yêu cầu tiêu phí thật lớn sức lực, mới có thể miễn cưỡng khống chế chính mình không từ trên giường lăn xuống đi.

Nam Cung Giác ở trong lòng mắng câu nương.

Nhớ năm đó hắn bệnh tim phạm vào đều không có như vậy muốn mệnh đau, nhưng là loại này đau lại không quá giống nhau, đã từng phát bệnh thời điểm hắn toàn bộ thể xác và tinh thần đều là chết lặng, không có một chút hy vọng, liền tính lại như thế nào nỗ lực đấu tranh, hắn đều là một cái người sắp chết.

Nhưng là hiện tại……

Hiện tại!

Nam Cung Giác chửi má nó thời điểm cũng cảm giác được một trận thật lớn mừng như điên, cơ hồ tách ra hắn sở hữu lý trí, làm hắn chỉ nghĩ đối thiên điên cuồng gào thét!

Thân thể này ở trong mắt hắn không thể nghi ngờ là khỏe mạnh, tuy rằng ở trong lòng hắn chỉ cần không có bệnh tim đều là khỏe mạnh…… Nhưng là, giờ phút này hắn cảm giác được không phải khỏe mạnh thân thể, cũng không phải kịch liệt đau đớn, mà là lực lượng! Hắn trước nay không cảm thấy chính mình sẽ có được lực lượng!

Hoạn nhiều năm như vậy bệnh tim, muốn giống một cái bình thường nhân loại giống nhau tồn tại đều không có tư cách Nam Cung Giác, hắn cảm giác được bốn phía hướng hắn trào dâng mà đến lực lượng, tuy rằng hắn hiện tại hoàn toàn

không biết nên như thế nào vận dụng, hoặc là nói liền cầm này đó năng lượng ở trong cơ thể mình đấu đá lung tung tư cách đều còn không có, nhưng này cũng không gây trở ngại hắn biết cái này lực lượng cường đại.

Không thể nghi ngờ, này sắp là một cái lấy lực lượng vi tôn thời đại.

Nam Cung Giác trong nội tâm yên lặng hơn ba mươi năm hỏa đột nhiên lập tức từ đáy lòng nhất bí ẩn địa phương lột ra tới, càng diễn càng liệt, thậm chí phá hủy hắn nhiều năm như vậy tới vẫn luôn ngụy trang đến gần như hoàn mỹ mặt nạ!

Bất quá, hắn cũng không chán ghét.

Hắn thậm chí là có vài phần hưởng thụ này thống khổ mang đến lực lượng, cùng với điên cuồng kêu gào muốn biến cường bí ẩn linh hồn tại đây lực lượng đánh sâu vào dưới đau từng cơn khoái cảm cùng tồn tại hưng phấn.

Này thật đúng là ngoài ý muốn chi hỉ.

Đau qua sau một lúc, kêu gào đau đớn ở giây lát chi gian tất cả biến mất, rồi sau đó liền như cái gì cũng không có phát sinh quá giống nhau, toàn bộ thế giới quy về bình tĩnh.

Nam Cung Giác: "……" Này liền xong rồi?

Phảng phất vừa rồi đau đớn chỉ là một hồi ảo giác.

Nam Cung Giác chớp chớp mắt: "Hệ thống, nơi này là chỗ nào nhi?"

Hệ thống lạnh băng điện tử âm: "Tiểu thuyết: 《 Cửu Nghi Tiên Đồ 》

Ký chủ thân phận: Vai chính Nam Cung giác,

Cấp bậc: Nhập Linh Cảnh một tầng

Tư chất: (mặt ngoài) Ngũ linh căn phế vật, (thực tế) Thiên Thuần Linh Căn thiên tài

Thân phận: Nam Cung thế gia tư sinh tử (hiện), Cửu Thiên Tông ngoại môn đệ tử (đem)

Kịch Tình Độ: -100"

Nam Cung Giác:: "…… Cho nên Kịch Tình Độ là cái quỷ gì?"

"Đơn giản tới nói, Kịch Tình Độ tức nam chủ Nam Cung Giác ở đi cốt truyện trong quá trình tích lũy kinh nghiệm cùng với quá trình." Hệ thống điện tử âm.

Nga, Nam Cung Giác ngẩn người.

《 Cửu Nghi Tiên Đồ 》! Ngọa tào! Này không phải hắn ở phát hiện chính mình bị một tân nhân phản siêu phía trước xem mỗ điểm lưu ngựa giống tiểu thuyết sao? Vẫn là nam chủ đặc biệt ngốc xoa vai ác đặc biệt ngưu X thả vai ác rõ ràng không e ngại nam chủ chuyện gì nhưng là nam chủ cố tình muốn cùng

nhân gia đoạt tài nguyên đoạt nữ phiếu cuối cùng còn đem người giết đem người linh hồn ở chín dương hồn hỏa nướng bảy bảy bốn mươi chín thiên đem người bức cho hồn phi phách tán vĩnh thế không được siêu sinh kia thiên kết thúc văn!

Ngọa tào nên sẽ không muốn lão tử đi cốt truyện sát vai ác đi?

Nam Cung Giác nội tâm kêu rên.

Đời trước hắn sống ba mươi mấy năm duy nhất rõ ràng sự tình cũng chỉ có một kiện, hắn kỳ thật là một cái gay, liền tính thiên hoàng lão tử tới cũng không có khả năng thay đổi tính hướng thuần gay!

Trọng điểm là hắn tuy rằng biết chính mình là cái gay, nhưng mà lại mạc danh thập phần ngây thơ liền bạn trai đều không có giao quá một cái, mà hắn lần đầu tiên động tâm hoặc là nói có tâm động cảm giác, lại là bởi vì một quyển sách.

Không sai chính là hố cha 《 Cửu Nghi Tiên Đồ 》, hơn nữa không phải nam chủ, mà là vẫn luôn khổ tình bi kịch bị thiên mệnh chi tử vai chính vĩnh viễn đè ép một đầu vai ác Lạc Hòa.

Cho nên đối với trận này xuyên qua, Nam Cung Giác chỉ nghĩ tới câu ha hả.

Nhớ trước đây hắn bởi vì Lạc Hòa đuổi theo này bổn hố cha logic chết truyện ngựa giống suốt ba năm, kết quả ngày nọ đột phát bệnh tim đã chết cư nhiên xuyên qua đến Lạc Hòa thế giới! Này so đột nhiên có được lực lượng cường đại càng thêm như là một cái bánh có nhân tạp tới rồi trên đầu mình.

Này đó đều không phải trọng điểm.

Bị bánh có nhân tạp một chút Nam Cung Giác cũng không có bởi vậy choáng váng, hắn nhớ rõ nguyên chủ có một cái đặc biệt vô dụng còn âm hiểm xảo trá hệ thống.

Nhìn ra chính là chính mình hiện tại có cái này, trừ bỏ Kịch Tình Độ giả thiết.

“Hiện tại cốt truyện bắt đầu rồi sao?”

Hệ thống như cũ điện tử âm: “Khoảng cách cốt truyện mở ra còn có 310 thiên, ký chủ 18 tuổi sinh nhật khi.”

Nam Cung Giác: “Kịch Tình Độ như thế nào tính toán?”

“Căn cứ ký chủ tu vi, được đến thiên tài địa bảo, cùng với quét qua phó bản tính toán, tổng thể chỉ cần không lệch khỏi quỹ đạo nguyên cốt truyện là được.

Dưới là danh sách:

Tu vi: Một cái tiểu cảnh giới 100 Kịch Tình Độ,

Một cái đại cảnh giới 1000 Kịch Tình Độ,

Thiên tài địa bảo: Một loại thiên tài địa bảo 100 Kịch Tình Độ.

Đan dược, trận pháp, bùa chú, căn cứ cấp bậc hạ phẩm vô Kịch Tình Độ, trung phẩm 1 Kịch Tình Độ, thượng phẩm 10 Kịch Tình Độ, cực phẩm 50 Kịch Tình Độ.

Phó bản: Một cái bí cảnh 1000 Kịch Tình Độ.

Một khối đại lục 10000 Kịch Tình Độ.

Kịch Tình Độ có thể đổi các loại đan dược bùa chú trận pháp cùng với dược liệu, ngoài ra, Kịch Tình Độ có thể đổi á không gian."

Nam Cung Giác: "……"

Thế nhưng không lời nào để nói.

Đốn trong chốc lát, thần kinh lược thô Nam Cung Giác sâu kín mở miệng: "Không được! Cần thiết ước pháp tam chương!"

Hệ thống trầm mặc một lát: "Thỉnh ký chủ đưa vào yêu cầu, hệ thống tiến hành tổng hợp đánh giá."

"Đệ nhất, kiên quyết không ngựa giống. Đệ nhị, kiên quyết không giết Lạc Hòa. Đệ tam, sau khi phi thăng lập tức giải trừ ký túc quan hệ."

"Mệnh lệnh đưa vào thành công, yêu cầu đã sửa đổi, về 43 vị hậu cung Kịch Tình Độ tổng cộng 430 vạn Kịch Tình Độ, về vai ác Lạc Hòa tổng cộng 3000 vạn Kịch Tình Độ, thỉnh ký chủ dùng mặt khác phương thức gom đủ."

Nam Cung Giác: "!" Ngọa tào! Lạc Hòa cư nhiên chiếm như vậy tuồng phân?!

Nhưng là hắn không nghĩ đối Lạc Hòa cơ duyên động tâm tư, này đó Kịch Tình Độ thật đúng là chỉ có thể dựa mặt khác phương thức gom đủ.

Nghĩ đến đây, Nam Cung Giác lập tức liền túng.

Ha hả, hắn hiện tại còn mắc nợ đâu.

Rơi vào đường cùng, Nam Cung Giác chỉ có thể trước tùy tiện tu luyện trứ, rốt cuộc hắn vẫn là phải đi cốt truyện người.

Thiên địa chi tạo hóa, vạn vật chi lữ quán. Người tu tiên, cùng thiên địa câu thông, tìm kiếm trường sinh, đến nỗi phi thăng thượng giới.

Mà tu tiên chi lộ, tràn ngập hung hiểm, lại là kỳ ngộ cùng nguy nan cùng tồn tại.

Nam Cung quyết trong đầu tự nhiên toát ra thuận theo Thiên Đạo bốn chữ dần dần rõ ràng, phun nạp hô hấp gian, một trận dòng nước ấm ở toàn thân chậm rãi lưu động, vô hạn tuần hoàn, sinh sôi không thôi, cuối cùng hội tụ với đan điền, thuộc về với vô.

Nam Cung quyết có chút kinh ngạc, linh khí ở toàn thân vòng một vòng lúc sau, đan điền trung linh lực tựa hồ càng thêm tràn đầy một chút?

Hệ thống càng là kinh ngạc.

Chỉ là đem linh lực ở trong cơ thể vận chuyển một vòng thế nhưng đã đột phá tới rồi Nhập Linh Cảnh hai tầng, hắn trước kia như thế nào không biết Nam Cung quyết có như vậy mạnh mẽ thiên phú?

Nam Cung quyết lại là chỉ kinh ngạc một lát liền tiếp tục điều vận đan điền trung linh lực ở trong cơ thể du tẩu, đồng thời hắn cảm giác được chính mình trong đầu xuất hiện một mảnh mơ hồ chỗ trống khu vực, như là một đoàn sương trắng bao phủ ở trong đó, nhìn kỹ khi, sương trắng rồi lại biến mất không thấy. Hắn tinh tế cảm thụ một chút, kia đoàn mơ hồ tựa hồ chỉ là một lát ảo ảnh, ngay sau đó liền thả lỏng lại, ai biết hắn mới vừa một thả lỏng, kia đoàn sương trắng liền ngóc đầu trở lại, thậm chí bắt đầu không kiêng nể gì ở chính mình trong đầu du tẩu.

Đã từng được xưng duyệt biến thiên hạ chi thư, đem Tu chân giới hình thức hiểu biết đến tám chín phần mười Nam Cung quyết lần đầu tiên phát hiện chính mình hoàn toàn không có gặp qua sự, tức khắc tới hứng thú, cùng trong đầu sương trắng tới một đoạn ngươi truy ta đuổi chơi trốn tìm trò chơi, kết quả lấy hắn không có đuổi tới kia đoàn sương trắng, nhưng là bụng lại bắt đầu kháng nghị mà chấm dứt.

Buông tha trong đầu kia đoàn sương trắng, Nam Cung quyết từ nhập định bên trong tỉnh lại.

Lúc này hệ thống nếu là có thể đổi hóa thành hình người nói, chỉ sợ miệng đã trương đến có thể cất chứa một cái trứng gà lớn nhỏ. Tối hôm qua đến bây giờ, Nam Cung Giác thế nhưng ở trong một đêm vượt qua tới rồi Nhập Linh Cảnh hai tầng, rất nhiều tu sĩ phải tốn phí ít nhất một năm thậm chí càng lâu mới có thể đạt tới cảnh giới.

Này tu vi quá trình, không có một chút trở ngại không nói, thậm chí còn so với kia chút dùng thiên cực đan xây ra tới tu vi muốn càng thêm củng cố, này đều không phải trọng điểm, trọng điểm là hắn rõ ràng đã đình chỉ đả tọa, linh lực thế nhưng còn ở trướng……

Này quỷ dị thiên phú, quả thực chính là thế gian chỉ có a!

Trừ cái này ra, nó cư nhiên còn vô pháp tiến vào Nam Cung quyết thức hải, này thuyết minh cái gì? Cái này một chút linh hồn lực tu luyện kinh nghiệm đều không có tiểu tử cư nhiên lần đầu tiên tu luyện liền xuất hiện linh hồn cảnh, rất nhiều tu sĩ suốt cuộc đời cũng xúc không đến bên cạnh linh hồn cảnh!

Này thế đạo quả thực huyền huyễn!

Ách, này còn không phải là một cái huyền huyễn thế giới sao?

Nhưng mà Nam Cung Giác cũng không có cảm thấy chính mình có bao nhiêu ghê gớm, bởi vì hắn có điểm đói bụng.

-------oOo------

Phần 3

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 3: Bách Linh Quả

Một tòa không hề linh khí tiểu trên ngọn núi, thật lớn linh khí lưu hướng vân mà thượng, trên bầu trời chứa nổi lên một trận mây đen, bốn phía một mảnh hoang vắng, phảng phất ngăn cách với thế nhân.

Thiếu niên ngồi ở nhà tranh khô thảo xếp thành trên giường, chung quanh linh khí mãnh liệt, không ngừng hướng thiếu niên trong thân thể trào dâng mà đi, nhằm phía thiếu niên khắp người.

Bị linh khí lưu cọ rửa thiếu niên thần sắc thống khổ, lại gắt gao cắn răng ngạnh chống.

Đau!

Chưa từng có như vậy đau quá!

Phảng phất toàn thân tế bào đều bị quấy rầy trọng tổ giống nhau, năm đó hắn vài lần phẫu thuật bắc cầu tim đều không có như vậy đau, thiếu niên liều mạng vận chuyển trong cơ thể linh khí, còn muốn phân thần tinh lọc tinh luyện trong không khí trào dâng linh khí, có thể nói là một lòng lưỡng dụng cực hạn.

Trên bầu trời tụ tập mây đen, ở trên đỉnh núi vờn quanh hồi lâu, màu tím ngân quang ở mây đen phía dưới như ẩn như hiện, tựa ở ấp ủ một đạo sấm sét.

Thục đọc các loại tu chân văn đặc biệt là bổn văn nguyên tác Nam Cung Giác nội tâm khóc thành cẩu.

Nguyên chủ ở 18 tuổi tiến vào Cửu Thiên Tông là lúc, chỉ là khó khăn lắm dẫn khí nhập thể tu vi, ở bạn cùng lứa tuổi trung phi nhưng không chói mắt, ngược lại còn bị bên cạnh hóa, thậm chí có thể trở thành chưởng môn đệ tử đều là bởi vì dính vẫn luôn đem hắn bảo hộ ở sau người tương lai hậu cung chi chủ ninh thanh thanh quang.

Nhưng mà hiện tại hắn đã tới rồi Nhập Linh Cảnh cao giai đại viên mãn, đang ở đánh sâu vào Hóa Linh Cảnh.

Bởi vì hắn tu vi không thể hiểu được tăng trưởng, hiện tại hắn đã có được nhất định Kịch Tình Độ dự trữ, có thể miễn cưỡng đổi công pháp.

Bất quá…… Cốt truyện nguyên bản là có công pháp.

Hoặc là nói, căn cứ nguyên tác cốt truyện, hắn tu luyện công pháp hẳn là đến từ Cửu Thiên Tông đến cơ sở công pháp.

Tuy nói này cũng không có gì, nguyên chủ còn dựa vào Cửu Thiên Tông công pháp thành công phi thăng đâu. Bất quá…… Căn cứ hắn nhiều năm như vậy tới xem tiểu thuyết kinh nghiệm, phi thăng lúc sau nhật tử liền hảo quá sao? Ở thượng giới không có ngưu bức sư môn cùng tốt nhất công pháp, làm theo là cho người đưa đồ ăn mệnh.

Nhìn hệ thống giao diện Kịch Tình Độ, Nam Cung Giác trầm mặc.

Hắn hiện tại biết chính mình linh căn, không có thế nhân sở cho rằng như vậy phế, bất quá thích hợp Thiên Thuần Linh Căn tu luyện công pháp hẳn là cũng không nhiều lắm đi? Huống chi hệ thống công pháp là như thế…… Sang quý.

Chỉ bằng vào tu luyện, hiện tại chính là hắn trực tiếp phi thăng Kịch Tình Độ cũng không đạt được mua sắm một quyển cao cấp công pháp hảo sao?

Cho nên này đến tột cùng là muốn quậy kiểu gì? Hắn vừa mới tới không đến một tháng hảo sao?

Thời gian đảo hồi một tháng trước, Nam Cung Giác từ một cái tiểu phá nhà tranh trung tỉnh lại, đạt được hệ thống một quả, cùng với mắc nợ một đống, còn có một cái bị đuổi giết vai chính thân thể, cùng với thần kỳ tu luyện thiên phú.

Hơn nữa ở linh lực vận chuyển một vòng lúc sau, thành công tiến vào Nhập Linh Cảnh một tầng, được đến hệ thống "Tích, chúc mừng ký chủ tiến vào Nhập Linh Cảnh một tầng, đạt được 100 Kịch Tình Độ" nhắc nhở.

Sau đó ở hệ thống hơi mang ngạc nhiên nhắc nhở âm "Tích, chúc mừng ký chủ tiến vào Nhập Linh Cảnh hai tầng, đạt được 100 Kịch Tình Độ" trung hồi qua thần.

Bởi vì hắn rốt cuộc không phải mắc nợ.

《 Cửu Nghi Tiên Đồ 》 cùng mặt khác tu tiên tiểu thuyết không giống nhau địa phương không chỉ có ở chỗ có một cái cùng Nam Cung Giác cùng tên vai chính, còn ở chỗ có được một bộ cùng mặt khác lạn đường cái tiểu thuyết không giống nhau tu luyện pháp tắc, bởi vậy lúc ấy Nam Cung Giác còn hoa như vậy vài phút đi tìm hiểu một chút 《 Cửu Nghi Tiên Đồ 》 tu luyện cấp bậc.

Ở phi thăng phía trước, có sáu cái cảnh giới, phân biệt là Nhập Linh Cảnh, Hóa Linh Cảnh, Vực Linh Cảnh, Hư Linh Cảnh, Tạo Linh Cảnh, Diệt Linh Cảnh, mỗi cái cảnh giới chia làm ba cái tiểu giai đoạn, mỗi cái tiểu giai đoạn lại có ba tầng, cho nên đại bộ phận người đều trực tiếp đem mỗi cái cảnh giới chia làm chín tầng, mỗi một tầng là một cái tiểu trạm kiểm soát, mỗi ba tầng là một cái đại quan, đột phá gian nan. Đến nỗi phi thăng về sau, ngượng ngùng nguyên tác chỉ viết tới rồi vai chính dẫn dắt khổng lồ hậu cung đoàn thành công phi thăng, chạy về phía tân hành trình.

Đến nỗi này hành trình là cái dạng gì liền không có người đã biết.

Nhập Linh Cảnh, xem tên đoán nghĩa, chính là bắt đầu tu luyện, tiến vào tu luyện đại đạo bước đầu tiên, cùng truyền thống tu chân Luyện Khí kỳ có hiệu quả như nhau chi diệu, chia làm vừa đến chín tầng, cũng có thể trực tiếp chia làm thấp trung cao giai, chín tầng lúc sau liền có thể trực tiếp lựa chọn thăng nhập Hóa Linh Cảnh, phối hợp hóa linh đan thăng cấp hiệu quả càng tốt.

Này một bước là tu sĩ có thể hay không chân chính bước vào tu chân thế giới quan trọng trạm kiểm soát, tư chất hảo người ở hóa linh đan dưới sự trợ giúp thăng cấp Hóa Linh Cảnh, từ đây cùng phàm trần cách xa nhau, xem như nửa cái chân nga không, nửa cái ngón chân đầu bước vào Tu chân giới đi, Nhập Linh Cảnh có thể cường thân kiện thể, làm người thường càng thêm cường tráng một ít, nhưng là không thể sử dụng các loại pháp quyết, ở không có công pháp dưới tình huống, liền tự chủ khống chế trong cơ thể linh khí phương pháp đều không có.

Thượng Ngu Đại Lục mọi người cơ hồ đều có thể tu luyện đến Nhập Linh Cảnh, trên thị trường chỉ cần một số tiền là có thể mua một quyển phẩm cấp rất thấp Nhập Linh Cảnh công pháp…… Đơn giản tới nói, chính là đến cái này cảnh giới người quá nhiều lạn đường cái, cho nên không ai để ý.

Tự nhiên cũng liền không coi là bước vào Tu chân giới.

Ngạch, xả xa.

Ở Nhập Linh Cảnh tu luyện đến thứ chín tầng thời điểm, tư chất hảo có thể trực tiếp dùng hóa linh đan tấn chức Hóa Linh Cảnh, mà có người cả đời không được này môn mà nhập.

Đương nhiên ở trong truyền thuyết có như vậy một loại người, đó chính là những cái đó mỗi cách một đoạn thời gian liền sẽ xuất hiện thiên chi kiêu tử nhóm, bọn họ ở tấn chức Nhập Linh Cảnh chín tầng lúc sau tu vi còn sẽ tiếp tục bay lên, cảm giác được đại viên mãn cảnh giới, tới đại viên mãn lúc sau lại tấn chức tu sĩ, đều sẽ so ngang nhau tu vi tu sĩ mạnh mẽ.

Lại xả xa……

Nam Cung Giác bị hệ thống hố một phen về sau, phát hiện chính mình chẳng những bệnh tim bị trị hết, còn có được vô cùng lực lượng…… Ít nhất đối với hư nhược rồi ba mươi năm Nam Cung · ma ốm · Giác tới nói, thật là “Vô cùng” lực lượng.

Nhưng là hắn đói bụng.

Chính là thập phần bình thường mỗi người đều sẽ cảm thấy đói khát.

Vì thế hắn nương chung quanh mỏng manh quang đi ra phá nhà tranh, kết quả phát hiện chính mình ở đỉnh núi, trước không có thôn sau không có tiệm, cũng không biết là cái nào não tàn ở loại địa phương này tu cái phá nhà tranh, vừa lúc tiện nghi nguyên chủ.

Làm không hảo là vai chính quang hoàn.

Nguyên tác là từ Nam Cung Giác tiến vào Cửu Thiên Tông về sau bắt đầu viết, về Nam Cung Giác thân thế vấn đề, cũng chính là sau lại đi Nam Cung gia tộc phó bản thời điểm bắt đầu viết, đến nỗi hắn chịu đựng quá cái gì cực khổ, tác giả thân mụ cũng không biết.

Nam Cung Giác yên lặng chửi thầm một câu, ở trong đầu dò hỏi hệ thống: "Hệ thống, ta hiện tại phải làm sao bây giờ? Nguyên chủ trên người có cái gì trữ vật khí cụ sao?"

"Không có." Hệ thống cao lãnh âm.

"Hệ thống có thể đổi đồ ăn sao?" Ở trong lòng tiếp tục phun tào Nam Cung Giác nghèo, đồng thời tích cực mà nghĩ cách cùng hệ thống đánh cái thương lượng, rốt cuộc về sau đại gia vẫn là muốn trường kỳ hợp tác sao.

Nam Cung Giác đã từng là trạch nam, nhưng hắn cũng là một cái đọc nhiều sách vở trạch nam, mà hắn trong cuộc đời làm được nhiều nhất sự chính là, như thế nào làm được ích lợi lớn nhất hóa.

Tựa như hắn đã chết xuyên qua, tuy rằng hoài nghi đây là hệ thống sai lầm tạo thành, nhưng là hắn vẫn là thực sáng suốt cái gì cũng không nói, bởi vì hệ thống cho hắn cung cấp một cái khỏe mạnh thân thể, trừ cái này ra, còn tương đương với cho hắn một cái có thể chính mình chúa tể nhân sinh cơ hội.

Ngày này hắn chờ đến lâu lắm, lâu đến hắn có thể lựa chọn tính bỏ qua hệ thống âm mưu hoặc là mặt khác, lâu đến hắn có thể đứng liền tuyệt đối không nghĩ muốn ngồi.

Lại chạy trật.

Hệ thống trầm mặc.

Hoặc là nói đang tìm tìm lý do cự tuyệt hắn.

"Có. Nhưng là ký chủ không nên dùng."

Nam Cung Giác: "……" Ha hả.

Bất quá nói như vậy ý tứ là —— "Là không thể ăn vẫn là mua không nổi? Nói đi, ta thừa nhận được."

"Không thể ăn, cũng mua không nổi."

Một đòn ngay tim.

Cũng bởi vậy, một cái nhiều năm qua chỉ ăn mì gói Nam Cung · trạch thần · Giác rốt cuộc lần đầu tiên ra cửa tìm kiếm đồ ăn.

Gió lạnh vèo vèo thổi, tuy rằng đã là tu luyện người, nhưng là Nam Cung Giác bản nhân đã vài thập niên không có thổi qua thích hợp phong, nhìn thấy quá bình thường thái dương, tha thứ hắn yếu đuối mong manh đi, Amen.

Bốn phía hoang tàn vắng vẻ, cũng may nguyên chủ tuy rằng từng là một cái đại thiếu gia, nhưng mà hiện tại đang ở đào vong trên đường, trên người vẫn là mang theo một ít chạy trốn chuẩn bị vật tư, tỷ như Tu chân giới kim chỉ nam, tỷ như trong truyền thuyết mồi lửa.

Bất quá hiện tại nói cái này có điểm sớm, hắn liền đồ ăn bóng dáng đều còn không có nhìn thấy đâu, tuy rằng này có khả năng là hắn căn bản không biết cái gì thực vật có thể ăn dẫn tới, nhưng là tự nhận là đọc sách vô số Nam Cung Giác đương nhiên là sẽ không thừa nhận.

Vì thế hắn ở vật tư chung quanh dạo qua một vòng, lại dạo qua một vòng, trừ bỏ một viên kết đầy quả tử thụ bên ngoài, liền căn cỏ dại đều không có thấy.

Rơi vào đường cùng, hắn hái được một viên quả tử.

Hắn không quen biết thực vật, lớn lên cùng trên địa cầu đã biết trái cây không có một chút tương tự chỗ, tương phản, nhưng thật ra có như vậy một chút như là động vật…… Tiểu bạch thỏ?

Bị chính mình sức tưởng tượng kinh ngạc một chút, Nam Cung Giác cười cười, chuẩn bị trực tiếp ăn trước một ngụm thử xem có hay không độc, dù sao hệ thống là một cái vạn năng giải độc kho →_→

"Tích, chúc mừng ký chủ đạt được linh quả ' Bách Linh Quả ' một quả, đạt được 100 Kịch Tình Độ."

Đang ở hắn lén lút tính toán lợi dụng hệ thống thời điểm, hệ thống nhắc nhở âm hưởng khởi, dọa hắn giật mình.

"……" Bách Linh Quả Nam Cung Giác biết, bởi vì trong nguyên tác trung nhắc tới quá. Loại đồ vật này ngạnh muốn nói nói, tương đương với Tu chân giới đồ ăn chi nhất, vẫn là tốt nhất cái loại này, đại đa số tu giả đều khinh thường với phàm trần trung đồ ăn, bởi vậy đều là dựa vào Bách Linh Quả đỡ đói.

Không sai, tương đương với nhân gian bánh nén khô, ăn một cái đỉnh một tháng, tuy rằng không có linh lực, nhưng là có thể chắc bụng.

Này đại khái cũng là nguyên tác trung nguyên chủ không có đói chết nguyên nhân……

Chút nào không biết chính mình chân tướng Nam Cung Giác thập phần bình tĩnh đem trên cây quả tử tất cả đều cấp hái được, nhìn đến chính mình Kịch Tình Độ từ 200 trực tiếp thoán thượng 2000, Nam Cung Giác thập phần vừa lòng, nói như thế nào cũng là hắn tự mình động thủ trích sao! Tuy rằng thụ còn không có hắn cao……

Bách Linh Quả tuy rằng ở Tu chân giới lưu hành, nhưng là lại là có tiếng không hảo gieo trồng, bởi vì loại này cây ăn quả thập phần bá đạo, nó sẽ hấp thu chung quanh sở hữu linh khí, dẫn tới bốn phía không có một ngọn cỏ, cũng bởi vì như thế, tuy rằng lớn lên lùn, nhưng là Bách Linh Quả thụ vẫn là thực hảo phân biệt.

Cầm mới vừa trích Bách Linh Quả cắn một ngụm, Nam Cung Giác bỗng nhiên nhớ tới một sự kiện.

"Hệ thống, nghe nói dùng Kịch Tình Độ có thể đổi á không gian?"

"Đúng vậy, ký chủ."

"Như thế nào đổi?"

"100 Kịch Tình Độ nhưng đổi một mét khối không gian ba tháng sử dụng quyền, 300 Kịch Tình Độ có thể đổi tương đồng lớn nhỏ không gian một năm sử dụng quyền; 1000 Kịch Tình Độ có thể đổi là mét khối không gian ba tháng sử dụng quyền, 3000 Kịch Tình Độ nhưng đổi đồng dạng lớn nhỏ không gian một năm sử dụng quyền, còn lại lấy này loại suy. Không gian nội thời gian yên lặng."

Nam Cung Giác suy nghĩ một chút, lại nhìn nhìn chính mình Kịch Tình Độ, dứt khoát lưu loát quyết định trước đổi cái ba tháng không gian lại nói.

"Vậy trước cho ta đổi một cái một mét khối không gian, ba tháng sử dụng kỳ hạn cái loại này."

Không phải hắn keo kiệt, thật sự là hắn hiện tại chỉ dùng trang mấy cái quả tử mà thôi, xác thật không dùng được lớn hơn nữa, hà tất muốn lãng phí đâu?

"Thừa huệ 100 Kịch Tình Độ, không gian đã đến trướng, thỉnh kiểm tra và nhận."

Nam Cung Giác nhắm mắt lại, trong đầu xuất hiện một cái màn hình điều khiển, biểu hiện trước mắt Kịch Tình Độ cùng nhiệm vụ yêu cầu, góc phải bên dưới có một cái ô vuông, Nam Cung Giác dùng ý niệm điểm một chút, trên màn hình biểu hiện ra một cái tiểu ô vuông, mặt trên treo một hàng hồng tự "Trữ vật á không gian một mét khối".

"……" Này hệ thống quy mao Nam Cung Giác xem như kiến thức tới rồi.

Tưởng tượng thấy đem trong tay quả tử phóng tới trong ô vuông, trên tay một nhẹ, trong ô vuông liền nhiều ra mấy cái quả tử, Nam Cung Giác lại nhìn thoáng qua giao diện, đóng cửa rời khỏi, về tới tiểu phá trong phòng.

Một tháng sau, Nam Cung Giác ở tiểu phá nhà tranh thành công đánh sâu vào Hóa Linh Cảnh.

Đương nhiên không ngăn trở sấm sét, cũng không có bảo vệ tiểu phá nhà tranh, ở không trung kiếp lôi trợ giúp dưới, tiểu phá nhà tranh cùng bên cạnh Bách Linh Quả thụ đều bị oanh thành cặn bã.

Đồng dạng bị sét đánh Nam Cung Giác giờ phút này đang ở phụ cận duy nhất hoàn hảo giếng nước bên, nhìn than đen dường như chính mình phiền não. Nói hắn như bây giờ đã không có tắm rửa quần áo có hay không tiền còn không quen biết lộ, chẳng lẽ phải đợi người tới cứu sao?

Tác giả nhàn thoại:

Tu ~~(≧▽≦)/~

------oOo------

Phần 4

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 4: Trận pháp

Này đương nhiên là không có khả năng. Trước đừng nói loại này địa phương quỷ quái có thể hay không có người tới, cho dù có người tới nhân gia lại dựa vào cái gì muốn cứu hắn?

Rối rắm thật lâu Nam Cung Giác lại đem chủ ý đánh vào hệ thống trên người.

"Hệ thống, ngươi nơi này có thể hay không đổi quần áo?"

Lặng im.

Nam Cung Giác thề, hắn nghe được hệ thống nội tâm phun tào. Hiện tại thời đại này, liền xuyên qua loại chuyện này đều có thể đã xảy ra, hệ thống gì đó có điểm trí năng Nam Cung Giác cũng có thể bình tĩnh mà tiếp nhận rồi, hoàn toàn không có khiêu chiến nhận tri cực hạn cảm giác.

"Có thể, Hoàng cấp hạ phẩm pháp y, 1000 Kịch Tình Độ, hay không đổi?"

Cuối cùng hệ thống vẫn là cấp ra lệnh Nam Cung Giác vừa lòng trả lời, xác nhận chi trả thời điểm Nam Cung Giác tâm đang nhỏ máu, hắn từ Nhập Linh Cảnh lên tới Hóa Linh Cảnh cũng mới có 1000 Kịch Tình Độ, kết quả một kiện quần áo liền phải toàn bộ hoa rớt, như vậy đi xuống hắn muốn mấy đời mới có thể gom đủ sở hữu Kịch Tình Độ a!

Hơn nữa, Hoàng cấp hạ phẩm, vừa nghe liền biết là kém cỏi nhất cái loại này.

Nhưng mà hệ thống căn bản không có cò kè mặc cả này một lựa chọn, Nam Cung Giác rưng rưng mua một kiện pháp y: "Đúng vậy."

Thỉnh không cần xem nhẹ hắn nội tâm đang ở rơi lệ tiểu nhân (Nhĩ Khang tay ～)

Một kiện màu trắng trường bào xuất hiện ở hắn tiểu trong không gian, hắn ý niệm vừa động, quần áo tới rồi hắn trên tay, trải qua một phen luống cuống tay chân, Nam Cung Giác thành công mà cầm quần áo bộ tới rồi chính mình trên người, tuy rằng hắn hoàn toàn không biết đây là cái gì tài liệu chế tác quần áo, nhưng là không thể phủ nhận, cái này quần áo so trên địa cầu những cái đó hóa học chế phẩm thoải mái nhiều.

Nói tóm lại, đại khái chính là khinh bạc thông khí...... Như thế nào cảm giác quái quái?

Xem nhẹ trong đầu khác thường, Nam Cung Giác mặc vào pháp y thời điểm, cũng thuận tiện được đến cái này pháp y sử dụng thuyết minh, tổng thể tới nói,

chính là một cái có thể biến đại biến tiểu tùy tâm sở dục thay đổi nhan sắc thậm chí kiểu dáng quần áo, cơ bản không có cái gì lực phòng ngự, hết thảy vì mỹ quan.

Nam Cung Giác: "……"

Kỳ thật chính là hệ thống căn bản không có cái gì hảo hóa đi?

Một người thế giới tuy rằng khá tốt, nhưng là không có máy tính không có ăn ngon, Nam Cung Giác là như thế nào cũng không có khả năng ở cái này địa phương quỷ quái tiếp tục đãi đi xuống. Đem chính mình thu thập sạch sẽ về sau, hắn bắt đầu tìm kiếm lộ xuống núi.

Khúc kính thông u, ở đỉnh núi thời điểm còn không có cảm thấy, đi đến sơn gian thời điểm, Nam Cung Giác cảm thấy bốn phía từng đợt âm phong thổi qua, từ đáy lòng sinh ra một cổ hàn ý.

Loại này thời điểm còn có tâm tình thưởng thức phong cảnh người đều là có bệnh.

Ở thường thường bị nhánh cây quát một chút, trên chân bị mộc đằng bàn một chút trong quá trình, Nam Cung Giác vòng một vòng, không có tìm được xuống núi lộ.

Ban đêm, bởi vì tiểu phá phòng đã tuyên bố sống thọ và chết tại nhà, mù đường Nam Cung Giác cũng không nhớ rõ trở về lộ, chỉ có thể trước tùy tiện tìm một cái sơn động ở tạm. Tùy tiện lay mấy cây nhánh cây điểm nổi lên hỏa, chỉ có một người sơn động có vẻ lược có vài phần hiu quạnh.

Gió đêm thổi qua, Nam Cung Giác nhớ tới khi còn nhỏ xem 《Robinson phiêu lưu ký》, ân, sau đó tại nội tâm yên lặng nói cho chính mình phải kiên cường.

Ngồi dưới đất dùng nhánh cây họa một ít lung tung rối loạn ký hiệu, Nam Cung Giác trong đầu linh quang chợt lóe mà qua.

"Hệ thống, nơi này liền tính không có lộ, ta vẫn luôn đi rồi lâu như vậy như thế nào cũng nên nhìn đến chân núi đi?"

"Tích, chúc mừng ký chủ kích phát che giấu nhiệm vụ: Phá giải Phù Quang Sơn trận pháp.

Nhiệm vụ đạo cụ: 《cấp thấp trận pháp bách khoa toàn thư》.

Nhiệm vụ khen thưởng: 500 Kịch Tình Độ.

Thất bại trừng phạt: Khấu trừ 1000 Kịch Tình Độ."

Nam Cung Giác: "……"

Cái này thu vào cùng chi ra kém xa a.

Che giấu nhiệm vụ…… Này ngoạn ý trong nguyên tác trung căn bản là không có xuất hiện quá hảo đi. Nói trở về, nguyên tác trung Nam Cung Giác phạm

xuẩn tìm đường chết gì đó hơn phân nửa là bởi vì hệ thống ở sau lưng châm ngòi tới, như vậy chuyên nghiệp hệ thống, thật là trong nguyên tác cái kia sao?

Nhìn chằm chằm tiểu trong ô vuông đạo cụ thư, Nam Cung Giác thở dài.

Lấy ra đạo cụ thư bắt đầu từng trang lật xem, bất tri bất giác chi gian, sơn động ngoại ánh mặt trời cắt qua rừng cây, dừng ở trong sơn động, thiêu một đêm ánh lửa tắt, chỉ dư mấy cây chưa châm tẫn cành khô.

Một trận đau đớn đánh úp về phía Nam Cung Giác đại não, Nam Cung Giác phục hồi tinh thần lại, cũng không rảnh lo rơi trên mặt đất đạo cụ thư, vội vàng đả tọa điều tức, làm linh khí ở kinh mạch bên trong vận hành, thật vất vả mới ngừng đại não đau đớn.

"Đây là có chuyện gì?"

"Ký chủ mạnh mẽ tiếp thu hiện tại tu vi vô pháp tiếp thu trận pháp lọt vào phản phệ."

Nam Cung Giác ngẩn người.

Hắn xem qua vô số tu tiên tiểu thuyết, đương nhiên cũng biết mạnh mẽ tiếp thu một ít vượt qua năng lực đồ vật sẽ bị phản phệ, chỉ là không nghĩ tới chính mình cư nhiên ở lần đầu tiên xem trận pháp thư liền sẽ lọt vào phản phệ. Dựa theo giống nhau tiểu thuyết định luật, lần đầu tiên nghiên cứu gì đó không đều hẳn là cực kỳ thuận lợi mới đối sao?

Lúc này hắn là một chút cũng không có chú ý tới, rớt đến trên mặt đất bị hắn tạm thời quên đi đạo cụ thư đã lật qua một nửa nhiều.

Hệ thống không thể không đối lần này ký chủ tiến hành một lần nữa đánh giá.

Có tốt nhất tu luyện thiên phú, cường hãn đến đáng sợ ngộ tính, nói không chừng thật sự có thể hoàn thành nhiệm vụ.

Bình thường dưới tình huống, liền tính là Thiên Thuần Linh Căn, từ Nhập Linh Cảnh một tầng đến đại viên mãn, cũng ít nhất yêu cầu nửa năm thời gian, còn muốn ở linh lực dư thừa đại lục, mà không phải hiện tại cái này linh khí thiếu thốn, tu giả tối cao tu vi chỉ có thể đến Tạo Linh Cảnh Thượng Ngu Đại Lục, vẫn là ở một tòa hẻo lánh đến căn bản không có người nguyện ý tới thâm sơn cùng cốc.

Nhưng mà Nam Cung Giác chỉ dùng một tháng, còn cơ hồ một chút cũng không có cố sức đạt tới Hóa Linh Cảnh, này bản thân chính là một kiện không bình thường sự.

Nam Cung Giác lẳng lặng mà vận chuyển linh lực ở trong thân thể tuần hoàn đả tọa tu luyện, bất quá hiện tại hắn chỉ có thể cảm giác được linh lực vận chuyển mà không có gia tăng, tới rồi Hóa Linh Cảnh lúc sau tốc độ tu luyện quả nhiên hàng xuống dưới, Nam Cung Giác lại cảm thấy rất bình thường, nếu là hắn mấy

tháng là có thể trực tiếp thăng cấp đến Diệt Linh Cảnh phi thăng, kia chỉ có thể chứng minh hắn đang nằm mơ.

Vi phạm khách quan quy luật tồn tại là sẽ không bị Thiên Đạo cho phép.

Sự thật chứng minh chính mình cũng không phải cái loại này tồn tại tức không hợp lý kỳ quái giống loài.

Như vậy thực hảo.

Bất quá vẫn là trước nhìn xem bên ngoài là cái gì trận pháp đi.

Đi ra sơn động, ánh mặt trời vượt qua trận pháp cùng rừng cây song trọng vây quanh, thành công mà tới sơn động ngoại.

Phong cảnh vừa lúc.

Đáng tiếc Nam Cung Giác bản nhân là không biết cái gì thẩm mỹ, bạch bạch lãng phí một mảnh phong cảnh. Tu chân giới người đều như vậy, có thời gian đều dùng để tu luyện cùng giết người đoạt bảo, sao có thể sẽ cùng nhân loại bình thường giống nhau ngắm phong cảnh gì đó.

Xem qua trận pháp thư Nam Cung Giác vừa ra sơn động liền phát hiện vấn đề, bất đồng phương hướng có bất đồng linh lực dao động, nhìn dáng vẻ là trận pháp công hiệu.

Này chỉ là một cái cấp thấp ảo trận, tiến vào trong trận người sẽ ở trận pháp trung chuyển vòng, thẳng đến bị nhốt chết, nhưng là chỉ cần học quá một chút trận pháp tu sĩ đều sẽ không bị nhốt trụ, ngoại lai giống loài Nam Cung Giác không ở trong đó.

Nhìn ra trận pháp nguyên trạng, Nam Cung Giác mới bỗng nhiên phát hiện chính mình không mang mắt kính liền màn hình máy tính đều nhìn không thấy mắt kính cư nhiên không cận thị, loại này có thể thấy rõ đồ vật cảm giác…… Lược tìm kiếm cái lạ.

Này không thể trách hắn, từ mười hai tuổi chạm vào máy tính tới nay, hắn trên cơ bản liền không biết thị lực 5. 0 là một loại cái dạng gì cảm thụ.

Ảo trận mắt trận là…… Cái kia tiểu phá nhà tranh.

Từ nhỏ phá trong phòng rời đi Nam Cung Giác: "……"

Lúc này như thế nào sẽ có một loại tưởng đem hệ thống đánh một đốn ý tưởng đâu?

Cẩn thận quan sát một chút đến từ bất đồng phương hướng linh lực dao động, Nam Cung Giác rời đi Sơn Đông, hướng đông đi đến —— vốn dĩ hắn là muốn dùng đi, nhưng là một không cẩn thận dùng sức quá mãnh trực tiếp bay lên tới, Nam Cung Giác lúc này mới nhớ tới chính mình đã không phải cái kia tay không thể đề vai không thể khiêng nhược kê.

Vận dụng chính mình tân học sẽ phi hành kỹ năng ổn định thân hình, rốt cuộc có vẻ không như vậy xấu lúc sau, hắn ở trận pháp các phương hướng dạo qua một vòng, nhặt một đống linh thạch lúc sau, Nam Cung Giác mới chậm rì rì hướng đỉnh núi tiểu phá phòng phương hướng bay đi.

Nói thật, bài trừ loại này cấp thấp trận pháp chỉ cần đem mắt trận bày trận tài liệu lấy đi là được, nhưng là Nam Cung · tay mới · Giác hiện tại rất là thiếu linh thạch, cho nên hắn liền thuận tiện trước đem linh thạch thu.

Nghe nói thế giới này trừ bỏ tu luyện mặt khác hết thảy chức nghiệp đều thực thiêu tiền, bày trận cần thiết phải có linh thạch làm năng lượng nơi phát ra, chế phù yêu cầu mua lá bùa cùng phù bút, luyện khí tài liệu khó được, khắc văn là một loại cao thâm nghệ thuật, luyện đan liền càng đừng nói nữa, dị hỏa đan lô dược liệu liền không có giống nhau là không tiêu tiền.

Bất quá…… Tựa hồ cũng đều rất kiếm.

Nam Cung Giác một bên đánh oai chủ ý một bên tìm tòi mắt trận vị trí, căn cứ quan sát mắt trận liền ở tiểu phá nhà tranh phụ cận không sai, bất quá hiện tại nhà tranh thành phế tích, liền tính là nội có càn khôn, cũng là yêu cầu động thủ đào a! Cho nên không bằng trước nhìn xem ở không ở bên cạnh ㅜ_ㅜ

Đừng nói thật đúng là làm hắn tìm được rồi.

Một cái không có một ngọn cỏ chung quanh thảm thực vật đều không sai biệt lắm bị Bách Linh Quả khắc đã chết địa phương, Bách Linh Quả thụ rễ cây không có hướng ra phía ngoài mở rộng là một kiện thực không bình thường sự, vì thế mạch não như cũ ở máy tính thời đại Nam Cung Giác thấy bốn phía duy nhất hoàn chỉnh không bị thiên lôi đánh chết thụ khi, ma xui quỷ khiến đi qua đi nhìn thoáng qua, sau đó liền phát hiện chôn ở thụ bên cạnh một viên màu xanh lục cục đá.

Hắn nhặt lên cục đá, sau đó thành công phát hiện chung quanh trận pháp linh lực dao động biến mất.

Cùng lúc đó, hệ thống nhắc nhở âm hưởng khởi: "Tích, chúc mừng ký chủ đạt được thiên địa dị bảo ' Mộc Tâm Thạch ', đạt được 1000 Kịch Tình Độ;

Chúc mừng ký chủ kích phát che giấu nhiệm vụ ' thu thập thiên địa dị bảo '10 kiện.

Nhiệm vụ đạo cụ: 《 Thiên Địa Dị Bảo bách khoa toàn thư 》."

"Cho nên, thiên địa dị bảo là cái gì?" Thu được nhiệm vụ Nam Cung Giác có điểm phương, nói trong tay hắn cái này cục đá thật sự không phải bình thường cục đá sao? Này chẳng lẽ chính là trong truyền thuyết vai chính quang hoàn? Nói vai chính không đều là cửu tử nhất sinh trải qua trắc trở mới có thể đạt được vô thượng cơ duyên sao? Hắn liền tùy tiện ở ven đường đi một chút là có thể nhặt được thiên địa dị bảo?

Thiên địa dị bảo cái này danh từ trong nguyên tác trung không có xuất hiện quá.

Nam Cung Giác nhíu nhíu mày, lại liền chính mình cũng không có phát hiện vì cái gì.

“Thiên địa dị bảo, là thiên địa linh khí ở hoàn cảnh khác nhau địa phương sinh thành, có thể cải thiện thể chất, cải thiện hoàn cảnh, thậm chí là có thể sinh ra linh khí linh vật, so lạn đường cái thiên tài địa bảo cao cấp, cũng so thiên tài địa bảo khó được. Căn cứ ghi lại, gom đủ ngũ hành thiên địa dị bảo có thể khởi tử hồi sinh. Nhưng là hiện tại Thượng Ngu Đại Lục trên cơ bản không có người nhận thức thiên địa dị bảo.”

Cái này hẳn là chính là một cái tu sĩ đem trong truyền thuyết thiên địa dị bảo tùy tiện lấy tới làm một cái cấp thấp ảo trận nguyên nhân đi.

Rốt cuộc…… Thiên địa dị bảo tồn tại, sớm đều trở thành truyền thuyết, không có kiến thức Thượng Ngu Đại Lục tu giả nhóm không quen biết cũng không kỳ quái.

Giải quyết trận pháp vấn đề, hơn nữa vừa mới học được phi hành kỹ năng, Nam Cung Giác rốt cuộc thuận lợi rời đi tiểu phá phòng cùng với này phụ cận núi non.

Tác giả nhàn thoại:

------oOo------

Phần 5

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 5: Rừng Hạch Vu

“A a a a ——” biến đổi bất ngờ tiếng thét chói tai ở rừng rậm giữa không trung vang lên, thanh âm vai chính chính là học được dùng linh lực phi hành khoe khoang Nam Cung Giác.

Nguyên nhân rất đơn giản, linh lực dùng hết.

Quả nhiên vai chính quang hoàn gì đó đều là ảo giác…… Mặt chấm đất Nam Cung Giác như vậy tưởng. Nam Cung Giác lần đầu tiên chính thức ứng dụng linh lực thực nghiệm thất bại, dẫn tới kết quả cuối cùng từ bầu trời rơi xuống hơn nữa không có năng lực chính mình bò dậy.

Hắn tuyệt đối là sử thượng nhất xấu hổ người xuyên việt không gì sánh nổi. Bất quá nói thật, Nam Cung Giác kỳ thật là không thế nào quen thuộc đi đường cảm giác, hắn ngày thường trừ bỏ ngồi chính là nằm, đối với đi đường gì đó, xác thật không có gì kinh nghiệm.

Nam Cung · cẩu gặm bùn · Giác trên mặt đất lẳng lặng mà bò một hồi, đột nhiên bị người chọc chọc.

“Ca ca, nơi này thật sự có người a!” Thiếu nữ thanh âm thực hoạt bát, đem Nam Cung Giác từ tự mình hoài nghi trung thanh tỉnh lại đây.

Bất quá thanh tỉnh cũng không có gì dùng, hắn hiện tại cơ bắp cứng đờ không động đậy, liền ngẩng đầu đều có điểm lao lực 〒_〒 hơn nữa hắn không phải thực nguyện ý dùng về điểm này sức lực hoạt động.

Rừng rậm chỉ có một cái lộ, thông hướng này phụ cận lớn nhất thành thị —— Lạc Tâm Thành, không biết là may mắn vẫn là bất hạnh, hắn rớt địa phương chính là ven đường…… Cho nên một cái một thân bạch y người ghé vào ven đường xác thật là một đạo phong cảnh ha.

Nam Cung · nằm ngay đơ · Giác cảm thấy chính mình bị người nâng lên tới phóng tới trong xe ngựa, bởi vì quá mất mặt hắn quyết định tạm thời trước trang sẽ vựng.

Ngay từ đầu vốn là giả bộ bất tỉnh, sau lại bởi vì không thói quen xe ngựa xóc nảy, Nam Cung Giác thành công đã ngủ.

Tỉnh lại khi xe ngựa ngừng ở ven đường, đêm khuya tĩnh lặng, trong xe ngựa không có người, không biết xuất phát từ cái gì nguyên nhân, Nam Cung Giác làm một cái người bệnh thế nhưng không có người chiếu cố, này liền làm người có điểm xấu hổ.

Không có biện pháp Nam Cung · sinh hoạt ngu ngốc · Giác đành phải chính mình xuống xe, xe ngựa vẫn như cũ ở trong rừng rậm, khu rừng này không có gì nguy hiểm, nhưng là diện tích tuyệt đối đủ đại, Nam Cung Giác bay một ngày đem linh lực hao hết đều không có bay ra rừng rậm, hắn cũng không cảm thấy xe ngựa có thể có bao nhiêu mau tốc độ.

Xe ngựa bên cạnh có một cái đống lửa, cứu hắn…… Không, nhặt hắn huynh muội đang ngồi ở đống lửa bên cạnh thịt nướng. Nam Cung · sinh hoạt ngu ngốc · Giác đương nhiên nhận không ra đây là cái gì thịt, bất quá nghe lên rất thơm, quả thực chính là ở dụ nhân phạm tội.

"Vị tiểu huynh đệ này ngươi tỉnh a, không biết tiểu huynh đệ như thế nào xưng hô?" Hắn còn không có tới kịp phạm tội, tuổi lớn hơn một chút nam tử liền xoay người mở miệng.

Nam Cung Giác chỉ có thể trước nghẹn.

Hơn nữa còn muốn bình tĩnh mà làm bộ một chút cũng không thèm để ý mà mỉm cười trả lời đối phương vấn đề: "Nam Cung Giác, đa tạ vị tiểu thư này cùng công tử ân cứu mạng, không biết nhị vị như thế nào xưng hô?"

Cùng người mặt đối mặt giao lưu…… Đã thật lâu chưa từng có.

Nam tử không biết Nam Cung Giác rối rắm, mở ra lời nói khách sáo hình thức: "Ta kêu Tạ Cửu Uyên, đây là gia muội Tạ Xu Vũ. Tiểu huynh đệ ngươi như thế nào một người ở rừng Hạch Vu a?"

Nam Cung Giác tỏ vẻ lý giải, hắn cũng không phải thực tin tưởng hai huynh muội này là người tốt. Căn cứ cảm giác, hai huynh muội này trung ca ca chỉ là một người bình thường, nhưng là muội muội rõ ràng là một cái tu giả, hơn nữa tu vi so với hắn muốn cao.

"Cái này nói ra thì rất dài, ta tới rừng Hạch Vu rèn luyện cùng hộ vệ thất lạc, các ngươi ở nướng cái gì nha?" Nam Cung Giác bình tĩnh mà rải cái hoảng, hắn họ Nam Cung không giả, bất quá nếu là có người đem hắn cùng cái kia Nam Cung gia liên hệ lên nói, hắn cũng chỉ có thể hy vọng đối phương vận khí hơi chút hảo một chút.

Tạ Cửu Uyên nhìn thoáng qua trong tay thịt nướng, cười nói: "Đây là rừng Hạch Vu đặc sản hạch vu thỏ, một bậc linh thú, người thường cũng có thể ăn. Nam Cung thiếu gia là tu luyện giả đi?"

Tạ Cửu Uyên nói đem trong tay mới vừa nướng tốt con thỏ đưa cho Nam Cung Giác, tự cho là lời nói khách sáo bộ đến không dấu vết.

Nam Cung Giác tiếp nhận con thỏ thịt, lập tức đã bị mùi thịt cấp hấp dẫn, phải biết rằng hắn đi vào nơi này hơn một tháng chỉ ăn một viên Bách Linh Quả đỡ đói, hệ thống còn không thể đổi đồ ăn, có thể ăn một chút có hương vị đồ vật là cỡ nào không dễ dàng a! Có ăn ai còn để ý đối phương có phải hay không ở lời

nói khách sáo a, đều nói nhân loại hữu nghị hơn phân nửa đến từ bàn ăn, Nam Cung Giác cho rằng, có thể cho chính mình đồ ăn người đều là người tốt!

"Đúng vậy!" Trong miệng cắn một khối sắc hương vị đều đầy đủ con thỏ thịt, Nam Cung · đồ tham ăn · Giác bớt thời giờ trả lời một chút Tạ Cửu Uyên vấn đề.

Tạ Cửu Uyên nhìn Nam Cung Giác ăn tướng, đều có điểm ngượng ngùng hỏi chuyện. Nhưng thật ra Tạ Xu Vũ hơi có chút ghét bỏ nhìn Nam Cung Giác liếc mắt một cái, xoay người cùng ca ca thì thầm: "Ca ca, ngươi xem người này, đều đã là Hóa Linh Cảnh một tầng tu giả, như thế nào cùng mấy trăm năm không ăn qua đồ vật dường như nha?"

Tạ Cửu Uyên có chút bất đắc dĩ nhìn muội muội: "Muội muội ngươi đừng nói như vậy, Nam Cung gia chính là siêu cấp thế gia, vạn nhất đây là Nam Cung gia nào đó thiếu gia, đắc tội với người liền không hảo."

Hắn cái này muội muội tu luyện thiên phú thực hảo, dẫn tới làm người có chút kiêu ngạo, này tính tình ở Tu chân giới hỗn, sớm hay muộn là sẽ có hại. Chỉ là…… Tạ Cửu Uyên ở trong lòng cười khổ, hiện tại hắn chỉ là một người bình thường, muội muội đã dần dần bắt đầu không nghe hắn nói.

Nam Cung Giác không quản nhân gia huynh muội hai câu thông, dù sao cùng hắn cũng không có gì quan hệ.

Hắn liên tiếp gặm ba con con thỏ, mới vừa lòng đánh cái no cách, bắt đầu hiểu biết tình huống: "Tạ công tử, các ngươi xe ngựa là muốn tới địa phương nào đi nha? Ta hiện tại linh lực mất hết, không biết có thể hay không cùng các ngươi cùng nhau đi?"

Vốn dĩ hắn linh lực đã khôi phục một nửa, chính mình phi cũng không có gì vấn đề, nhưng là bởi vì Tạ Cửu Uyên trù nghệ, hắn quyết định tạm thời cùng bọn họ đáp cái hỏa.

Ân, đồ tham ăn thế giới chính là không cần nguyên tắc.

Tạ Cửu Uyên ngẩn người, lại vẫn là trả lời Nam Cung Giác vấn đề: "Chúng ta muốn đi Lạc Tâm Thành. Nam Cung thiếu gia biết Lạc Tâm Thành đi, đó là từ tứ đại siêu cấp thế gia Lạc gia quản hạt thành thị, ta muốn mang muội muội đi đến cậy nhờ Lạc Tâm Thành Lạc Minh Các."

Nam Cung Giác gật gật đầu: "Lạc Tâm Thành ta biết."

Há ngăn là biết nha, quả thực chính là quá quen thuộc bất quá!

Lạc Tâm Thành trong nguyên tác trung là tác giả an bài tới cấp vai chính xoát trang bị cùng danh vọng quan trọng phó bản, lúc trước Lạc Hòa trở thành Ma Tôn về sau, toàn bộ Lạc gia ở Tu chân giới nguy ngập nguy cơ, cơ hồ trở thành mỗi người chinh phạt đối tượng, thậm chí còn có người phát treo giải thưởng muốn Lạc gia người mạng người.

Tại đây loại bối cảnh dưới, vai chính lại vừa vặn trải qua Lạc Tâm Thành, hơn nữa địa phương những cái đó không có hảo ý người đối Lạc gia các loại làm thấp đi, dẫn tới vai chính tinh thần trọng nghĩa đột nhiên bạo lều, đem Lạc Tâm Thành Lạc gia toàn bộ cấp bưng, thuận tiện đem Lạc gia hết thảy bảo tàng chiếm làm của riêng, trong đó thậm chí còn có tiếp theo cái bí cảnh phó bản tàng bảo đồ, còn có một cái bán đứng Lạc gia tin tức Lạc gia muội tử.

Càng không biết xấu hổ chính là, vai chính giết Lạc gia người lúc sau còn đi đem treo giải thưởng cái kia thiên tài địa bảo cấp lãnh đi rồi.

Nam Cung Giác bản nhân tỏ vẻ, hắn xem tiểu thuyết nhiều năm như vậy, thật sự không có gặp qua so nguyên chủ càng thêm ghê tởm vai chính, tuy rằng nguyên chủ cùng hắn cùng tên.

Nhưng là tứ đại thế gia lại là sao lại thế này? Trong nguyên tác xuất hiện siêu cấp thế gia chỉ có Nam Cung gia cùng Lạc gia.

Nam Cung gia bởi vì có một người lão tổ ở một cái bí cảnh trung đạt được thật lớn cơ duyên hơn nữa đột phá Hư Linh Cảnh, thành Thượng Ngu Đại Lục đứng đầu chiến lực một viên, ở người tu chân tụ tập Thượng Ngu Đại Lục đứng vững vàng gót chân, hơn nữa nhanh chóng phát triển lớn mạnh Nam Cung gia tộc, ở ngàn năm nội đem Nam Cung gia tộc phát triển trở thành siêu cấp thế gia chi nhất.

Lạc gia lại là vẫn luôn cũng không biết thời đại nào truyền thừa xuống dưới thế gia, nội tình thâm hậu, so với thay đổi giữa chừng gà mờ Nam Cung thế gia càng có lên tiếng quyền, có hai gã Hư Linh Cảnh lão tổ che chở.

“Tứ đại siêu cấp thế gia là chuyện như thế nào?” Nam Cung Giác có nghi hoặc, cũng liền tự nhiên mà vậy hỏi ra tới.

Tạ Cửu Uyên trong mắt hiện lên một tia hoài nghi, xem Nam Cung Giác không chút để ý biểu tình, tựa hồ không có gì không ổn, liền đem nghi hoặc áp hồi trong lòng, trả lời nói: “Tứ đại siêu cấp thế gia phân biệt là Nam Cung gia, Lạc gia, Bạch gia, Thượng Quan gia, trong đó Lạc gia cùng Bạch gia là nhãn hiệu lâu đời siêu cấp thế gia, Nam Cung gia cùng Thượng Quan gia là nhân tài mới xuất hiện, nhưng là Nam Cung gia cùng Thượng Quan gia đều không có ở dụ Hoa Quốc, ly chúng ta nơi này xa đâu.”

Nam Cung Giác cũng chính là nghe xong như vậy một chút, đột nhiên nghĩ tới cái gì. Ngọa tào! Bạch gia…… Còn không phải là nam chủ đông đảo hậu cung bên trong nhất ngưu bức vũ lực giá trị cùng nhan giá trị đều là tối cao cái kia muội tử bạch nhã gia tộc sao?

Tác giả đối nguyên chủ thật đúng là thân mụ nha! Bất quá…… Nam Cung Giác ngẫm lại hậu cung nhóm sở chiếm khổng lồ Kịch Tình Độ, cùng Lạc Hòa một so quả thực chính là cặn bã, cho nên vẫn là thành thành thật thật đi xoát Lạc Hòa Boss hảo cảm độ tương đối hảo.

…………

Hai người tiến hành rồi một phen thân thiết mà hữu hảo giao lưu lúc sau, Tạ Cửu Uyên đồng ý mang theo Nam Cung Giác cùng nhau đi, bất quá thương lượng hảo ở tới Lạc Tâm Thành về sau liền đường ai nấy đi. Tại đây chi gian, Nam Cung Giác muốn phụ trách một bộ phận đi săn cùng khi cần thiết đảm đương bảo tiêu, làm thù lao, Nam Cung Giác yêu cầu chỉ có đồ ăn.

Tạ Cửu Uyên cảm thấy chính mình thỉnh một cái Hóa Linh Cảnh bảo tiêu thực có lời, Nam Cung Giác cũng cảm thấy có miễn phí đồ ăn không lỗ, vì thế hai người đạt thành chung nhận thức.

Quả nhiên dọc theo đường đi gió êm sóng lặng, Nam Cung · bảo tiêu · Giác không có một chút dùng võ nơi, thuận tiện còn được đến một đống miễn phí cơm trưa. Ở đại gia trong lòng hiểu rõ mà không nói ra dưới, đã trải qua ba ngày lên đường, một hàng ba người rốt cuộc tới Lạc Tâm Thành ngoài thành.

Nhìn trước mắt cao lớn tường thành cùng xếp hàng mọi người, Nam Cung Giác trong lòng có chút cảm khái, ở hiện đại thời điểm hắn không thể lui tới với người nhiều địa phương, nhưng là hiện tại…… Hết thảy đều sẽ biến tốt, tuy rằng nói như vậy thực cũ kỹ, nhưng là hắn tâm tình thực hảo, cả người đều thực hảo.

Nhìn đến bọn họ xe ngựa, nguyên bản đứng ở ven đường một người tuổi trẻ người đột nhiên đã đi tới, đối bọn họ hành lễ: "Hai vị công tử là tới tham gia Cửu Thiên Tông đệ tử tuyển chọn sao?"

Nam Cung Giác sửng sốt, nhưng thật ra Tạ Cửu Uyên đầu tiên phản ứng lại đây, đáp: "Không tồi, Nam Cung thiếu gia cùng xá muội đều là tới tham gia Cửu Thiên Tông đệ tử tuyển chọn, không biết này trong đó có cái gì cách nói?"

Người trẻ tuổi vừa nghe này hồi đáp, lập tức thay một bộ gương mặt tươi cười, hoặc là nói là so vừa rồi chân thành 80 phân gương mặt tươi cười: "Thành chủ có lệnh, phàm là tới tham gia Cửu Thiên Tông đệ tử tuyển chọn tu giả cùng người nhà đều không cần kiểm tra, có thể trực tiếp tiến vào nội thành cư trú ở Thành Chủ phủ nội. Không biết hai vị công tử cùng tiểu thư có cần hay không có người chỉ lộ?"

Tác giả nhàn thoại:

Tu a tu ~(≧▽≦)/~

------oOo------

Phần 6

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 6: Thành Chủ phủ

Nam Cung Giác đầu óc thật vất vả tại tuyến một hồi, này kịch bản hắn thục a, vì thế hắn bình tĩnh gật đầu: “Vậy ngươi dẫn đường đi.” Trong nguyên tác khúc dạo đầu chính là Cửu Thiên Tông nhập môn thí nghiệm, hắn còn không biết Cửu Thiên Tông là như thế nào tuyển nhận đệ tử đâu.

“Đúng rồi, ngươi tên là gì?”

“Ta kêu Trình Vũ.” Trình Vũ đi ở phía trước dẫn đường, nói chuyện ngữ khí đều có một chút phiêu, “Vài vị còn không biết đi, chúng ta thiếu thành chủ mấy năm trước gia nhập Cửu Thiên Tông, hiện tại là Cửu Thiên Tông tông chủ đại đệ tử đâu!”

Nam Cung Giác dừng một chút.

Thiếu thành chủ…… Hắn nếu là không có nhớ lầm nói, Lạc Tâm Thành thiếu thành chủ là Lạc Hòa đi.

“Hệ thống, Lạc Hòa không phải bái nhập Thiên Vũ tông môn hạ sao?”

“Đại khái là…… Hiệu ứng bươm bướm đi.”

Không biết vì cái gì, Nam Cung Giác từ hệ thống nói nghe ra nhàn nhạt chột dạ. Hắn mới đến một tháng, như thế nào con bướm cũng sẽ không đem Lạc Hòa con bướm đến Cửu Thiên Tông đi, nói cách khác, Lạc Hòa nơi này xuất hiện biến cố.

Này nói không chừng mới là hệ thống lâm thời tìm hắn tới thế thân nguyên nhân. Bất quá hắn hiện tại không tính toán truy cứu, rốt cuộc muốn ở thế giới này sống sót, trong khoảng thời gian ngắn hắn là không rời đi hệ thống trợ giúp.

Nam Cung · não bổ đế · Giác mặt ngoài duy trì thế ngoại cao nhân phong phạm, trên thực tế đối hắn tuổi này người tới nói chính là trang bức phạm nhi, đi theo Trình Vũ thuận lợi giao tam khối hạ phẩm linh thạch vào thành.

Bên trong thành ngoài thành quả thực chính là hai cái thế giới.

Cửa thành thập phần rộng rãi, nhưng cũng gần là rộng rãi mà thôi, bên trong thành đông nam tây bắc bốn cái giác thượng đều có một tòa thật lớn lầu canh, trên lầu tản mát ra thật lớn uy áp, chương hiển Lạc Tâm Thành thực lực. Thành ở giữa lập một tòa thật lớn Thành Chủ phủ, trước cửa có hai cái trấn trạch thú…… Tha thứ hắn vô tri không biết đây là cái gì thú, bất quá thoạt nhìn liền

không phải thiện tra, chỉ là hai chỉ trấn trạch thú liền tản ra không thua gì bốn cái lầu canh cao thủ uy áp.

Loại này uy áp đối với tu giả tới nói là một loại kinh sợ, nhưng là đối với người thường tới nói lại là không có gì ảnh hưởng. Thế giới này giả thiết này đây võ vi tôn, nhưng là bởi vì Thiên Đạo hạn chế, thực lực tới rồi nhất định cảnh giới về sau, tu giả bằng vào uy áp lại là không có biện pháp đối nhân loại bình thường tạo thành cái gì ảnh hưởng.

Tương đối công bằng, nếu người thường cùng tu sĩ không có biện pháp hoàn toàn tách ra phân giới mà cư, loại này hạn chế không thể nghi ngờ cho người thường sống sót cơ hội.

Bằng không một cái Hóa Linh Cảnh tu sĩ liền có thể bằng vào uy áp mạt sát một tảng lớn người thường, kia thế giới này dứt khoát không cần duy trì cân bằng trực tiếp diệt vong tính.

Nam Cung · người xuyên việt · khai quải · Giác tỏ vẻ, tuy rằng hắn cảm giác được uy áp, nhưng là cái này uy áp tựa hồ đối hắn không có gì ảnh hưởng, trái lại tu vi so với hắn còn cao như vậy một chút Tạ Xu Vũ muội tử, ngược lại bị này uy áp áp chế đến hai má trắng bệch, trắng nõn làn da thượng phô một tầng hơi mỏng mồ hôi mỏng.

Vì sử chính mình trở nên hơi chút bình thường một chút, hắn hồi ức một chút năm đó sinh bệnh thời điểm cảm giác, mạnh mẽ đem chính mình bức cho sắc mặt tái nhợt.

Ân, kỹ thuật diễn nhất lưu. Nam Cung · diễn đế · Giác nội tâm yên lặng cho chính mình điểm một cái tán.

Thành Chủ phủ ngoài cửa đắp một cái thí nghiệm đài, trắc xong cốt linh cùng tu vi lúc sau liền có thể trực tiếp vào ở Thành Chủ phủ, chờ đợi bước tiếp theo khảo nghiệm.

“Sở hữu tới tham gia Cửu Thiên Tông đệ tử tuyển chọn tu sĩ đều phải ở chỗ này đi trước thí nghiệm, nghe nói sau lại còn có một ít mặt khác khảo nghiệm, bất quá ta chỉ có thể mang ba vị tới nơi này.”

Trình Vũ đem bọn họ đưa tới nơi này chính là chung điểm, về sau lộ, Trình Vũ cũng không có tư cách tiếp tục tham dự.

Nam Cung Giác cho Trình Vũ một viên hạ phẩm linh thạch, Tạ Cửu Uyên nhíu nhíu mày, lại không có nói cái gì.

Cửu Thiên Tông làm Thượng Ngu Đại Lục hai đại siêu cấp tông môn chi nhất, tuyển nhận đệ tử thời điểm hấp dẫn vô số tu sĩ, vì giảm bớt tranh cãi, Thành Chủ phủ người trực tiếp đem đệ nhất đến trạm kiểm soát giả thiết ở Thành Chủ phủ trước cửa, thông qua cửa thứ nhất nhân tài có tư cách vào ở Thành Chủ phủ, cửa thứ nhất không quá người, Thành Chủ phủ sẽ không đuổi người, nhưng là cũng sẽ không cung cấp bất luận cái gì đãi ngộ là được, toàn bộ Lạc

Tâm Thành đều thập phần có tự vận hành, rất ít xuất hiện bởi vì tu sĩ chi gian phân tranh khiến cho sự kiện.

Nam Cung Giác yên lặng mà tại nội tâm cấp đưa ra cái này kiến nghị người điểm một cái tán.

Tu chân giới cùng trời tranh mệnh, không đem mạng người để vào mắt người nhiều, tiểu thuyết Trung Nguyên nam chủ không phải cũng là dựa vào không ngừng giết chóc cùng thiên tài địa bảo mới trưởng thành lên sao? Thậm chí còn liền tàn sát dân trong thành như vậy sự đều đã làm.

Giống như vậy còn vì người thường suy xét thành thị, sao lại có thể bởi vì một người tu ma liền phải làm một cái thành thị chôn cùng đâu?

Nam Cung · chính trực thiếu niên · Giác trong đầu nghĩ một ít có không, thực mau liền đến phiên xếp hạng hắn phía trước Tạ Xu Vũ muội tử, một cái mi thanh mục tú nữ tử ngồi ở thí nghiệm trước đài, tu vi…… Nam Cung Giác nhìn không ra tới, nữ tử cau mày sờ soạng một chút Tạ Xu Vũ xương tay, sau đó giữa mày nới lỏng.

“16 tuổi, thông qua.”

Tạ Xu Vũ đối nữ tử cười cười, nói thanh tạ sau trực tiếp đi mặt sau thí nghiệm tu vi địa phương.

Nam Cung Giác tiến lên đi rồi vài bước, vươn tay.

Hiện tại thân thể này tuy rằng so với hắn trước kia khỏe mạnh, nhưng là ở Tu chân giới chính là một cái danh xứng với thực nhược kê, cho nên trước mặt hắn nữ tử trên mặt có nhàn nhạt không kiên nhẫn, đem tay đáp tới rồi hắn xương tay thượng.

“Di?” Nữ tử thần sắc có chút kinh nghi, nhưng vẫn là mở miệng nói ra rồi kết quả, “17 tuổi, thông qua.”

Nam Cung Giác: “……” Đến nỗi như vậy kinh ngạc sao?

Hắn tự giác tránh ra, chuẩn bị thí nghiệm cảnh giới.

Nghe được mặt sau nữ tử truyền đến nhàn nhạt thanh âm: “Hai mươi tuổi, không thông qua.”

Sau đó là tức muốn hộc máu giọng nam: “Dựa vào cái gì không cho ta thông qua! Ta tu vi đã đến Hóa Linh Cảnh!”

Nam Cung Giác tại nội tâm lắc lắc đầu.

Loại này không có tự mình hiểu lấy nhân loại, phỏng chừng về sau cũng sẽ không có cái gì tiền cảnh.

Không hề quản phía sau truyền đến rối loạn, Nam Cung Giác tới thí nghiệm cảnh giới địa phương thời điểm, Tạ Xu Vũ vừa vặn trắc xong cảnh giới, quả

nhiên là Hóa Linh Cảnh năm tầng. Nam Cung Giác tỏ vẻ lý giải, rốt cuộc này muội tử tu vi so với hắn cao, bắt thỏ cũng so với hắn lợi hại.

Hắn tiến lên một bước, lần này phụ trách thí nghiệm chính là một cái nam tử, tuy rằng bề ngoài thoạt nhìn là ở 23-24 tuổi bộ dáng, bất quá Tu chân giới người sống được phổ biến tương đối lâu, cho nên vẫn là không cần suy đoán nhân gia tuổi tác.

Nam tử trong tầm tay phóng một cục đá, gọi là Trắc Linh Thạch, là dùng để thí nghiệm tu sĩ cảnh giới cục đá, nghe nói loại này cục đá không có gì mặt khác tác dụng, số lượng dự trữ cũng không ít, hơi chút có điểm tiền nhân gia đều có thể mua một khối đặt ở trong nhà chơi.

Bất quá này cục đá chỉ trắc cảnh giới không thể thí nghiệm linh căn.

Này quả thực giống như là tự cấp Nam Cung Giác khai quải a!

“Bắt tay phóng đi lên, đưa vào linh lực là được.” Nam tử biểu tình nhàn nhạt, tuy rằng có chút hoài nghi, nhưng là không có vừa rồi cái kia nữ biểu hiện đến như vậy rõ ràng.

Nam Cung Giác theo lời đưa vào linh lực, Trắc Linh Thạch xuất hiện một cái hồng quang.

Nam tử trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc: “Không tồi, Hóa Linh Cảnh một tầng. Bất quá căn cơ có chút không xong, phải hảo hảo tu luyện, không cần chậm trễ.”

Thí nghiệm thạch tuy rằng phương tiện, nhưng là cũng có cực hạn tính, chỉ có thể thí nghiệm Tạo Linh Cảnh dưới tu vi, Nhập Linh Cảnh là màu vàng, Hóa Linh Cảnh màu đỏ, Vực Linh Cảnh màu xanh lục, Hư Linh Cảnh màu tím, mỗi một cái ánh sáng đại biểu một tầng tiểu cảnh giới.

Nam tử đưa cho hắn một quả màu đỏ tiểu lệnh bài, cười nói: “Vị sư đệ này trước tiên ở nơi này chờ một chút, này một vòng thí nghiệm xong lúc sau sẽ có người mang các ngươi cùng nhau đến Thành Chủ phủ, thành chủ sẽ an bài các ngươi vào ở.”

Nam Cung Giác gật gật đầu: “Đa tạ sư huynh.”

Nếu nhân gia đều nguyện ý kêu một tiếng sư đệ tỏ vẻ nguyện ý cùng chính mình giao hảo, Nam Cung Giác cũng không xuẩn đến không biết điều. Hắn rốt cuộc không phải chân chính Nam Cung gia thiếu gia, có thể điệu thấp tận lực điệu thấp, không cần cho chính mình tìm việc.

Lúc này chỉ nghe cách đó không xa cốt linh thí nghiệm đài “Rầm” một tiếng vang lớn, thành công mà hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Căn cứ thời gian tựa tiện, náo nhiệt không xem bạch không xem nguyên tắc, Nam Cung Giác tìm một cái đánh lên tới tương đối không dễ dàng xúc phạm tới chính mình địa phương xem diễn.

Vẫn là vừa rồi thí nghiệm cốt linh người kia, bởi vì bị cự tuyệt chửi ầm lên, vì thế cái kia nhìn như thực nhu nhược không biết sống nhiều ít năm có thể là muội tử nữ tử khinh phiêu phiêu cho hắn một chưởng, người liền nhu nhược mà ngã xuống, còn phun ra khẩu huyết.

Nam Cung Giác: "……" Chuyện này khả đại khả tiểu, hai mươi tuổi mới có thể tiến vào Hóa Linh Cảnh người, nói thật đối với đại tông môn tới nói là không có gì hiếm lạ, bất quá…… Hai mươi tuổi còn có thể có cơ hội thăng cấp Hóa Linh Cảnh người, sau lưng chỉ sợ đều có một cái không từ thủ đoạn trưởng bối.

Cũng không biết, vị kia "Trưởng bối" có nguyện ý hay không vì một cái hậu bối đắc tội Cửu Thiên Tông.

"Nhãi ranh ngươi dám!" Một câu hét lớn vang lên, có chứa đối với Nam Cung Giác loại này tiểu bối thập phần cường đại uy áp, nhưng là phụ trách trắc cốt linh nữ tử mày đều không có nhăn một chút.

Không có đầu óc còn muốn làm sự tình người, quả nhiên chính là tới rồi Tu chân giới cũng vẫn là có người như thế không có tự mình hiểu lấy a. Ở hiện đại loại này tìm tra người nhiều nhất bị bảo an giá đi ra ngoài, bất quá ở Tu chân giới…… Phỏng chừng là bất tử cũng muốn lột da.

Nữ tử sắc mặt chưa sửa, thanh trầm như nước: "Ta có cái gì không dám? Ở Cửu Thiên Tông nhập môn thí nghiệm thượng nháo sự, vị đạo hữu này xác định phải vì một cái vô năng hậu bối cùng Cửu Thiên Tông là địch sao?"

Một cái rũ phát lão nhân bay đến thí nghiệm trước đài, đem ngã trên mặt đất giả chết gia hỏa nhắc lên, sắc mặt hắc như đáy nồi: "Ta tôn tử có cái gì không tốt, dựa vào cái gì không thể thông qua?"

Nam Cung Giác: "……"

Vây xem quần chúng: "……"

Vị tiền bối này thật đúng là tự mình cảm giác tốt đẹp a!

Quả nhiên vốn dĩ ngay từ đầu sắc mặt còn không có biến hóa phụ trách thí nghiệm vị kia sư tỷ cũng không cấm trừu trừu khóe mắt, hiển nhiên là chưa thấy qua có cá tính như vậy người.

"Chúng ta ở cổng lớn lập một khối thẻ bài, thượng thư ' tuổi tác 18 tuổi trở lên, tu vi Hóa Linh Cảnh dưới giả đều không có tư cách tham dự tuyển chọn ', vị đạo hữu này là ánh mắt khó coi không thấy sao?"

"Ngươi! Ngươi ngươi……" Cái kia lão nhân ngươi nửa ngày cái gì cũng chưa nói ra tới, quay đầu liền cho nhà mình bảo bối tôn tử một cái tát, "Đều nói làm ngươi đừng tới, ở ta Cửu Hoa Tông đợi không hảo sao? Cửu Thiên Tông có cái gì tốt? Chúng ta Cửu Hoa Tông còn có một cái chín tự đâu……"

Vây xem quần chúng: "……" Nói tốt thế kỷ đại chiến cao thủ quyết đấu đâu? Vì cái gì không có đánh lên tới? Còn có, đây là cái gì thần triển khai……

Nam Cung Giác: "……"

Hắn thế nhưng không lời gì để nói.

Cửu Hoa Tông hắn biết, tuy rằng cái này tông môn hiện tại vẫn là danh điều chưa biết một cái tiểu tu tiên môn phái, bất quá môn phái này cùng Lạc gia…… Chính là có không nhỏ sâu xa.

Tác giả nhàn thoại:

Tiếp tục tu ~(≧▽≦)/~

------oOo------

Phần 7

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 7: Lạc Hòa

Cái kia Vực Linh Cảnh tu giả lôi kéo chính mình tôn tử chuẩn bị rời đi khi, bốn phía đột nhiên truyền đến một trận càng vì cường đại uy áp, Nam Cung Giác ngừng lại rồi hô hấp…… Muội! Nói tốt có thể không bị thế giới này uy áp ảnh hưởng đâu?

Tiếp theo là thanh lãnh lại trầm thấp giàu có từ tính thanh âm, mang theo chất vấn: "Các ngươi là Cửu Hoa Tông người?"

Không thấy một thân trước nghe này thanh, không nghe thanh âm uy áp tới trước, không thể không nói người tới đem "Trang bức" hai chữ suy diễn tới rồi cực hạn, Nam Cung · nhược kê · Giác tỏ vẻ hổ thẹn không bằng.

Theo thanh âm xuất hiện người một thân tao bao bạch y, biểu tình nhìn như đạm nhiên thờ ơ, ngũ quan trong sáng có chứa ẩn ẩn túc sát chi khí. Này đó đều không phải trọng điểm, trọng điểm là người này lớn lên thập phần soái! Nam Cung · hoa si · Giác tưởng, tuy rằng hắn không phải một cái xem nhan người, nhưng là người này vẫn là rất tuấn tú!

"Tích, chúc mừng ký chủ xúc phát kịch tình nhiệm vụ,

Nhiệm vụ chủ tuyến một: Kết bạn Lạc Hòa,

Nhiệm vụ khen thưởng: Thiên cấp Ngưng Hồn Đan một viên, Thiên cấp công pháp 《Xuân Phong Hóa Vũ Quyết》, Thiên cấp tâm pháp 《Lạc Thiên Quyết》;

Nhiệm vụ chủ tuyến nhị: Đạt được Cửu Hoa Tông Xích Hỏa Diễm,

Nhiệm vụ đạo cụ: 《Địa cấp dị hỏa bách khoa toàn thư》, 《sơ cấp Diễm Hỏa Quyết》,

Nhiệm vụ khen thưởng: Thiên cấp Ngưng Hồn Đan một viên, 《Thiên cấp Dị Hỏa Thật Lục》, 《trung cấp Diễm Hỏa Quyết》."

Nam Cung Giác hoa si ánh mắt có thể nói là trực tiếp dán đến Lạc Hòa trên người, làm người muốn xem nhẹ cũng khó. Đã là Hư Linh Cảnh Lạc Hòa tự nhiên không có khả năng phát hiện không đến, tìm kiếm ánh mắt nơi phát ra thời điểm, hắn đồng tử nhỏ đến không thể phát hiện rụt rụt.

Cơ hồ là vô pháp tự khống chế tản mát ra sát khí, Lạc Hòa nắm thật chặt nắm tay, Nam Cung Giác…… Sát khí tiết ra ngoài cùng với vừa rồi phát ra uy áp, lại là liền vừa rồi còn thực bình tĩnh phụ trách thí nghiệm nữ tử đều không có thừa

nhận trụ, trên trán toát ra tinh tế mồ hôi, kia hai cái nháo sự tổ tôn càng là trực tiếp bị áp chế đến vô pháp nhúc nhích.

Bốn phía che trời lấp đất sát khí đem Nam Cung Giác từ nhận được nhiệm vụ kinh ngạc trung đánh thức, cảm giác nhạy bén hắn liếc mắt một cái liền phát hiện phát ra sát khí trung tâm là…… Vừa rồi bạch y nam tử.

Hơn nữa này sát khí là hướng về phía chính mình tới.

Trong lòng sinh ra một trận nguy cơ cảm, người này không thể địch, nếu hiện tại chạy trốn nói, muốn như thế nào muốn tương đối thích hợp? Nam Cung Giác tự hỏi đối sách thời điểm còn không quên hỏi hệ thống một câu: "Hệ thống, người kia là ai a? Còn không phải là nhìn hắn một cái sao? Người lớn lên như vậy soái còn không phải là cho người ta xem sao, làm ta xem một cái cũng sẽ không thiếu khối thịt."

"Ký chủ, đó là Lạc Hòa."

Nguyên lai là Lạc Hòa a, khó trách đối Nam Cung Giác có lớn như vậy thù hận…… Không đúng! Lúc này Lạc Hòa căn bản là không có khả năng nhận thức hắn hảo sao? Vì cái gì sẽ đối hắn phóng thích sát khí a!

Bị sát khí áp chế đến vô pháp nhúc nhích Nam Cung · trên cái thớt thịt · Giác nội tâm yên lặng khóc thành cẩu! Chẳng lẽ vai ác là trọng sinh sao?

Trọng sinh!

Đúng rồi, nếu là xuyên qua nói, Lạc Hòa là có khả năng bởi vì xem qua nguyên tác bái nhập Cửu Thiên Tông, nhưng là lại không có khả năng đối nguyên chủ có cái gì đại thù hận, rốt cuộc chỉ cần nguyên chủ không đi chặn đường, giống nhau người xuyên việt đều là thực bình tĩnh, nhưng là trọng sinh liền không giống nhau a! Trọng sinh đại biểu nguyên chủ đã giết Lạc Hòa một lần = hắn quán thượng chuyện này = hắn có khả năng sống không quá hôm nay.

Ai nha má ơi!

Hệ thống lầm ta! Hắn cảm thấy chính mình bị hệ thống lừa dối, nếu là Lạc Hòa thật là trọng sinh, kia hắn còn có cái gì diễn xướng a, dứt khoát trực tiếp tẩy tẩy sẽ địa cầu hảo sao?

Dày đặc cảm thấy chính mình có sinh mệnh nguy hiểm Nam Cung đồng hài đang ở kế hoạch trộm mà chạy trốn, chính là than bùn căn bản là không động đậy a!

Lạc Hòa phát xong sát khí lúc sau lại đột nhiên bình tĩnh lại, hiện tại thiếu niên này cũng không có giết chết hắn, hết thảy đều còn không có phát sinh, hắn không thể đối thiếu niên này làm chút cái gì.

Lạc Hòa tại nội tâm niệm vài biến thanh tâm chú mới sử tâm tình của mình bình phục xuống dưới, thu hồi uy áp cùng sát khí, sau đó trực tiếp đi tới Cửu Hoa Tông hai cái xui xẻo quỷ diện trước, thấy hai người tạm thời không có gì khả

năng nháo sự, thuận miệng phân phó bên cạnh Cửu Thiên Tông đệ tử đem người hiện bắt lại.

Cửu Hoa Tông…… Cũng là kẻ thù a, thật là không khéo đâu.

Uy áp biến mất về sau, tất cả mọi người thở dài nhẹ nhõm một hơi, bao gồm Nam Cung · nhát như chuột · Giác. Nói hắn đều phải bị hù chết hảo sao, thiếu chút nữa buột miệng thốt ra "Tráng sĩ chúng ta ngày gần đây không oán ngày xưa vô thù không nên phóng thích sát khí a".

Bất quá Thành Chủ phủ là không thể tiếp tục đãi đi xuống.

Lạc gia có một cái thời khắc đều tưởng lộng chết chính mình Lạc · hư hư thực thực trọng sinh · cùng ở, hắn là có bao nhiêu không sợ chết mới dám tiếp tục ở Lạc gia ở a.

Sấn tất cả mọi người không có chú ý, hắn lặng lẽ dịch hướng về phía vừa rồi cho chính mình trắc tu vi đệ tử bên người, biểu tình khiêm tốn, ngữ khí thật cẩn thận: "Vị sư huynh này, chúng ta có thể không ở Thành Chủ phủ nội sao?"

"Như thế nào?" Tên đệ tử kia nghi hoặc mà nhìn hắn một cái, "Ngươi còn có thân nhân gì đó muốn công đạo sao? Dựa theo quy củ, chúng ta thu xong người về sau sẽ ở Thành Chủ phủ mặt địa tiến hành khảo hạch, khảo hạch quá quan nhân tài có thể đi theo đi tông môn."

Nam Cung Giác có chút xấu hổ cười cười: "Cảm giác thiếu thành chủ giống như rất lợi hại bộ dáng a, chúng ta ở tại Thành Chủ phủ sẽ không quấy rầy đến thiếu thành chủ sao?"

Nam Cung · khoa học tự nhiên nam · Giác tỏ vẻ, muốn tìm cái lấy cớ rời đi thật khó a.

"Uy! Cái kia ai ngươi lại đây, thiếu thành chủ tìm ngươi có việc!" Một thiếu niên đã đi tới, đối với Nam Cung Giác nói.

Nam Cung Giác đánh cái rùng mình.

Nhưng là mặt ngoài lại là thập phần bình tĩnh.

Hắn nhướng mày, mặt mang trào phúng: "Ha hả, Lạc Tâm Thành Lạc gia đạo đãi khách chính là như vậy sao? Chủ nhân của ngươi không có đã dạy ngươi làm người phải có lễ phép sao?"

Thiếu niên nóng nảy, mặt đều nghẹn đỏ, nhưng miệng lại là không buông tha người: "Hừ, chúng ta thiếu thành chủ chính là Cửu Thiên Tông đại sư huynh, ngươi về sau tiến vào Cửu Thiên Tông không làm theo muốn kêu một tiếng đại sư huynh sao?"

Nam Cung Giác thật sâu mà cho rằng, có như vậy xuẩn hạ nhân, mới là Lạc gia suy tàn nguyên nhân căn bản đi.

Cho nên hắn chỉ cho đối phương một cái xem thường, lại không có hành động. Chủ yếu là hắn không có can đảm đối mặt vai ác Boss a, hiện tại Lạc Hòa vũ lực giá trị vừa thấy liền rất ngưu bức, nếu là đem hắn giết chết ở trong góc vứt xác gì đó, không phải cũng là dễ như trở bàn tay sao?

"Xin lỗi, ta không có quản giáo tốt hạ nhân, Nam Cung thiếu gia, không bằng chúng ta mượn một bước nói chuyện?" Nam thần thanh âm thực ôn hòa trầm thấp, dễ nghe êm tai, nếu không phải suy đoán đối phương là trọng sinh nói, lời này từ người nói chuyện đến nội dung đều sẽ làm người thật cao hứng, nhưng là! Than bùn vì cái gì cố tình người này nếu là trọng sinh! Nam Cung Giác vốn dĩ tưởng lời lẽ chính đáng cự tuyệt, nhưng là ngẩng đầu đối diện thượng Lạc Hòa mặt, nháy mắt liền túng.

"Hảo." Hắn rầu rĩ đáp.

Không có biện pháp a, hiện tại hắn lại đánh không lại nhân gia, không đáp ứng có lẽ còn sẽ bị áp dụng bạo lực thủ đoạn giải quyết, tồn tại không dễ dàng a.

Lạc Hòa nội tâm cuồn cuộn cảm xúc không thể hiểu được liền tiêu tán không ít, nhìn dáng vẻ Nam Cung Giác tuổi trẻ thời điểm còn không có như vậy tự cao tự đại không coi ai ra gì.

Lúc này Nam Cung Giác 17 tuổi, chỉ là thiếu niên bộ dáng, một trương thanh tuấn mặt còn không có nẩy nở, cũng không có sau lại cái kia Tu chân giới đệ nhất nhân mắt cao hơn đỉnh thiên hạ đệ nhất chán ghét hơi thở.

Tuy rằng không nghĩ thừa nhận, nhưng là như vậy Nam Cung Giác, Lạc Hòa cảm thấy, hắn không thể giết.

Hai người một trước một sau rời đi thí nghiệm đài, trung gian tiểu nhạc đệm bị mọi người nhất trí xem nhẹ.

Lạc Hòa đem Nam Cung Giác đưa tới chính mình sân, từ hắn sinh ra khởi Lạc gia liền cho hắn chuẩn bị tiểu viện, tuy rằng vẫn như cũ ở Thành Chủ phủ nội, nhưng là thủ vệ nghiêm ngặt hơn nữa trên cơ bản không có người quấy rầy. Thực thanh tĩnh, thực thích hợp dùng để nói chuyện.

Tiểu viện tử thực thanh u, nguyên tác trung cũng không có nhắc tới quá. Bởi vì Lạc Tâm Thành xuất hiện thời điểm đã tới rồi vai chính lấy bản thân chi lực đại sát tứ phương thời đại, cho nên Lạc gia huỷ diệt có thể nói hoàn toàn là xem tác giả tâm tình.

Tiểu viện trung ương còn có một cái núi giả, phụ cận đình đài lầu các, nói thật cũng không có nhỏ đến địa phương nào đi. Ít nhất đối với Nam Cung Giác cái này ở tại cho thuê trong phòng tiểu thị dân tới nói, cái này địa phương là rất lớn.

Nam Cung Giác đồ nhà quê giống nhau đánh giá tiểu viện ánh mắt Lạc Hòa không có xem nhẹ, bởi vậy hắn có chút kỳ quái, liền tính kiếp trước Nam Cung Giác tu vi tăng lên về sau trước hết diệt chính là Nam Cung gia tộc, nhưng là

nói như thế nào Nam Cung Giác cũng là ở siêu cấp thế gia lớn lên người, sao có thể sẽ đối loại này bình thường sự vật tò mò?

Lạc Hòa một đường đem Nam Cung Giác đưa tới núi giả bên cạnh trong đình, bởi vì hắn là tu sĩ, hơn nữa cũng có thật lâu không có về nhà, trong nhà hầu hạ bọn hạ nhân đều không có an bài ở cùng giang uyển, bởi vậy có vẻ phá lệ quạnh quẽ.

Bất quá loại này không ai hoàn cảnh xác thật tương đối thích hợp thật lâu không có tiếp xúc quá hàng thật giá thật nhân loại Nam Cung Giác cùng đối người có mạc danh bài xích hơn nữa có bị hại vọng tưởng chứng Lạc Hòa chi gian nói chuyện.

"Nam Cung thiếu gia hiện tại đã là Hóa Linh Cảnh tu vi nha." Lạc Hòa xem Nam Cung Giác vẻ mặt không ở trạng thái ngồi xuống, cả người tựa hồ đều ở như đi vào cõi thần tiên, thật là có hỏa cũng chưa địa phương phát. Đành phải đem hỏa khí tất cả đều nghẹn ở trong lòng, "Chính là ta nhớ rõ, Nam Cung gia tộc gần nhất ở đuổi giết một cái đánh cắp gia tộc bí bảo thiếu niên……"

Nam Cung Giác da đầu tê rần.

Ra oai phủ đầu! Này tuyệt bích là ra oai phủ đầu!

Hắn ngẩng đầu, không đối mặt đám người cũng không đại biểu hắn mất đi cùng người khác giao lưu năng lực. Đương nhiên hắn cũng không biết, hắn ngẩng đầu sau trong mắt sở hữu cảm xúc gì đó đều bị che giấu đi lên, cả người khí chất đều thay đổi.

Hắn cười, thoạt nhìn lược đơn thuần lược ngốc: "Cái kia bị trộm đi bí bảo còn không phải là ta sao?"

Lạc Hòa biểu tình có chút vi diệu.

Tổng cảm thấy nói như vậy Nam Cung Giác có như vậy một chút thiếu đánh.

"Ngươi cảm thấy ngươi nơi đó như là Nam Cung gia tộc bảo bối a?" Ma xui quỷ khiến, Lạc Hòa mở miệng nói.

Nói thật Lạc Hòa vốn dĩ nhân thiết là cao lãnh, cho nên hắn sẽ tiếp loại này ngạnh làm Nam Cung Giác có điểm kinh ngạc, bất quá lại cho hắn một loại nam thần cũng là người, nói không chừng nhưng liêu ảo giác.

Kỳ thật có thể xuyên tới 《Cửu Nghi Tiên Đồ》 Nam Cung Giác vẫn là thật cao hứng, bởi vì có nam thần ở! Ân, nam thần nhan hảo thanh âm cũng hảo, không hổ là hắn nam thần!

Nam Cung · hoa si · Giác lâm vào một loại mê chi tự hào trung.

Bởi vậy mở miệng thời điểm không có che giấu bản tính: "Ta toàn thân trên dưới đều là Nam Cung gia tộc bảo bối a, ngươi nhìn thấy quá giống ta như vậy một tháng có thể từ Nhập Linh Cảnh một tầng đến Hóa Linh Cảnh một tầng người sao? Nam Cung gia tộc đem ta đuổi ra tới đó là bọn họ tổn thất……"

"Ngươi là bị Nam Cung gia tộc đuổi ra tới?" Lạc Hòa sắc mặt đổi đổi, một tháng từ Nhập Linh Cảnh đến Hóa Linh Cảnh…… Bất quá hắn lại không có riêng đem đề tài chuyển tới tu luyện sự tình đi lên, mà là không dấu vết đem đề tài dẫn tới một khác chuyện thượng.

Đương nhiên đồng thời cũng ở cực lực thuyết phục chính mình không cần nhất thời nhịn không được đem Nam Cung Giác đánh chết.

"Còn không phải sao? Nam Cung gia tộc cũng không biết là mắt mù vẫn là cố ý, cư nhiên có thể làm người ở chính mình mí mắt phía dưới đối ta hạ độc, hiện tại còn vu hãm ta trộm gia tộc bọn họ bí bảo, thật là không biết xấu hổ." Nam Cung Giác còn không quá có thể nắm giữ cùng nhân gia mặt đối mặt giao lưu phải nói cái gì, bởi vậy một không cẩn thận liền thả bay tự mình, biểu hiện ra chính mình nhất chân thật một mặt.

Lạc Hòa nghe hắn nói, quỷ dị cảm thấy như vậy Nam Cung Giác cũng không chán ghét, nội tâm áp lực sát khí cùng buồn bực tiêu tán một chút.

Tác giả nhàn thoại:

Tu ~(≧▽≦)/~

------oOo------

Phần 8

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 8: Vào ở

Nam Cung Giác đại khái là không nghĩ tới Lạc Hòa cư nhiên có thể cùng chính mình chung sống hoà bình, bởi vậy cũng đem đối phương trọng sinh hoài nghi hàng một chút, bất quá Lạc Hòa rõ ràng không phải cái kia vừa ráp xong hắn là bái nhập vòm trời tông sau lại không cẩn thận nhập ma Lạc Hòa, cho nên hắn ở trong lòng đem đối phương trở thành một cái đồng đạo người trong.

Cho nên cũng liền buông ra một chút.

Hắn một người phun tào Nam Cung gia tộc nói tất cả đều tiến vào Lạc · thùng rác · cùng lỗ tai, đối phương kỳ tích không có cảm thấy không kiên nhẫn.

"Thiên vương cái địa hổ?" Không biết xuất phát từ cái gì nguyên nhân, Nam Cung Giác bỗng nhiên toát ra như vậy một câu.

Lạc Hòa sửng sốt một chút.

Xem thiếu niên thần sắc cùng sáng lấp lánh ánh mắt, là tưởng từ chính mình nơi này xác nhận chút cái gì, bất quá…… Hắn trong lòng hiện lên một tia bí ẩn không cao hứng, hắn cũng không biết thiếu niên muốn được đến cái gì trả lời.

Lúc này Lạc Hòa không có phát hiện, hắn trong lòng buồn bực cùng sát khí bởi vì người nào đó phun tào tiêu tán rất nhiều, hơn nữa cũng không có động bất động liền phải giết đối phương ý tưởng.

Này chỉ là cùng đối phương tâm bình khí hòa nói chuyện không đến một canh giờ kết quả.

Không có nghe được trả lời Nam Cung Giác lén lút đem Lạc Hòa nguy hiểm hệ số điều tới rồi 80, nói giỡn, cùng một cái khả năng đã từng đương quá Ma Tôn người giảng đạo lý, hắn vẫn là tắm rửa ngủ đi, hoặc là buổi tối tìm thời gian trộm rời đi Lạc gia……

Thiếu niên trên mặt chợt lóe mà qua thất vọng Lạc Hòa cũng không sai quá, hắn trong lòng có chút buồn, hắn không thích loại cảm giác này.

Không khí nhất thời trầm mặc, Nam Cung Giác đành phải đông cứng nói sang chuyện khác: "Thiếu thành chủ, ngươi xem hiện tại cũng không còn sớm, chúng ta có phải hay không hẳn là ăn cơm trước sau đó đi tìm thông qua tuyển chọn các đệ tử cư trú địa phương?"

Lạc Hòa có chút không vui hỏi: "Đi tìm thông qua tuyển chọn đệ tử trụ địa phương làm cái gì?"

"Đương nhiên là ngủ a, ta chẳng lẽ bất hòa bọn họ cùng nhau trụ sao?" Nam Cung Giác đương nhiên trả lời.

Nam thần tuy rằng nhan hảo, nhưng là hiện tại với hắn mà nói giống như là bom hẹn giờ, ở xác định đối phương hay không trọng sinh cùng với tính nguy hiểm lớn nhỏ phía trước, cùng nam thần nhiều đãi một giây đều rất nguy hiểm a!

Nam Cung · nội tâm khổ bức · Giác yên lặng ở trong lòng khóc thút thít.

Uổng có nam thần không thể liêu, một không cẩn thận liền sẽ chết nhân sinh thật là đủ rồi!

"Ngươi về sau cùng ta trụ." Lạc Hòa nói xong liền hối hận, nhưng là hắn thực mau cho chính mình tìm một cái lý do: Đặt ở bên người giám thị, phòng ngừa về sau phát sinh đột phát trạng huống.

Nam Cung Giác lại là thật thật tại tại bị kinh hách.

Boss đại nhân là có thói ở sạch a! Tuy rằng hắn một không cẩn thận tu ma, nhưng là nguyên tác trung Lạc Hòa là hắn gặp qua trong lịch sử nhất chính phái vai ác, bởi vì Lạc Hòa tu luyện, một không có dựa tà ác công pháp, nhị không có lạm sát kẻ vô tội, thậm chí không có ở Tu chân giới nhấc lên bất luận cái gì phân tranh, sở hữu hết thảy đều là tự xưng là vì chính nhân quân tử vai chính cùng cái gọi là chính phái nhóm làm ra tới sự.

Nếu không phải Lạc gia bị diệt môn, nói không chừng Lạc Hòa sẽ vẫn luôn an an phận phận tu luyện đến phi thăng, mà không phải cùng vai chính đối thượng linh hồn bị đặt ở liệt hỏa nướng nướng bảy bảy bốn mươi chín thiên mà thần hồn câu diệt.

Cho nên, Boss nói muốn cùng hắn trụ…… Việc này có điểm kinh tủng a……

Chỉ tiếc…… Bởi vì vũ lực giá trị không bằng người, hắn căn bản là không có phản kháng cơ hội.

Vì thế hắn chỉ có thể rầu rĩ đáp: "Nga."

Lạc Hòa thậm chí cảm thấy chính mình nghe ra thiếu niên cảm xúc.

Thiếu niên cũng không nguyện ý ở chính mình bên người, ít nhất hiện tại là như thế này, nếu là đã từng, hoặc là đối với người khác, Lạc Hòa sẽ không cưỡng cầu, chính là thiếu niên này là Nam Cung Giác.

Hắn dừng một chút, chung quy không có nói ra làm thiếu niên rời đi nói.

Nam Cung Giác cũng không biết Lạc Hòa trong lòng đã trải qua một phen thiên nhân giao chiến, hắn là một cái thích ứng trong mọi tình cảnh người, chỉ cần giữ được mạng nhỏ, hết thảy đều có khả năng.

Cho nên hắn không vui bất quá ba giây, nháy mắt liền đem lực chú ý quay lại ăn cơm thượng. Đối với Nam Cung Giác tới nói, ăn cơm mới là chân chính đại sự.

"Chúng ta khi nào có thể ăn cơm?" Làm một người khách nhân Nam Cung Giác hỏi như vậy thời điểm còn có điểm ngượng ngùng, bất quá bởi vì vốn dĩ nhân thiết cao lãnh hơn nữa nhiều năm qua không có cùng người giao tiếp duyên cớ, Nam Cung Giác mặt ngoài thoạt nhìn cũng không có cái gì khác thường.

Lạc Hòa bỗng nhiên nghiêm túc nhìn chằm chằm Nam Cung Giác nhìn một lát, sau đó đứng lên mang theo Nam Cung Giác đi ăn cơm.

Vào đêm, khoảng cách Lạc Hòa chỉ có một tường chi cách Nam Cung Giác đột nhiên có chân thật cảm, cách vách người nam nhân này là hắn ở hiện thế cũng đã ở mơ ước người, tuy rằng hiện tại Lạc Hòa thoạt nhìn đã rất cường đại, nhưng là nếu người này thật là trọng sinh rồi lại không có giết chết chính mình nói, nói không chừng người này bản thân thiện tâm còn ở, vốn dĩ năm đó Lạc Hòa nhập ma cũng là bị bất đắc dĩ sự, hắn nội tâm có lẽ…… Có rất nhiều khả thừa chi cơ.

Lạc Hòa cũng một đêm chưa ngủ, hắn gặp được Nam Cung Giác, hết thảy đều cùng hắn đã từng con đường bất đồng, mà cái kia thiếu niên, hắn cũng không có thiếu hắn cái gì, tự nhiên cũng không có làm hắn tới trả nợ đạo lý.

Hai người từng người nghĩ tâm sự của mình, một buổi tối thời gian cứ như vậy lặng lẽ qua đi.

Sáng sớm hôm sau, Nam Cung Giác bị hệ thống "Tích ——" một tiếng bừng tỉnh.

"Tích, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ chủ tuyến một, khen thưởng đã hạ phát."

Nam Cung Giác nhìn thoáng qua chính mình thuê tới trữ vật trong không gian nhiều ra tới hai quyển sách cùng một cái tiểu bình sứ, thần sắc có chút cổ quái. Ngưng Hồn Đan…… Trong nguyên tác tuyệt đối không có nói đến quá loại này đan dược, đây là có chuyện gì?

Bất quá hắn không có rối rắm với vấn đề này, thực mau đã bị mặt khác công pháp cùng tâm pháp hấp dẫn ở.

"Hệ thống, này hai bổn công pháp không phải……" Ở hệ thống cửa sổ bán đến thập phần sang quý kia hai bổn sao?

"Đúng vậy."

Nguyên lai hệ thống đồ vật không phải chỉ có thể dùng mua nha?

Thế giới này tu chân hệ thống rất kỳ quái, ở Nhập Linh Cảnh thời điểm, chỉ cần có thể khống chế linh lực ở trong cơ thể vận chuyển liền có thể tu luyện, không cần bất luận cái gì tâm pháp phụ trợ, bởi vậy Nhập Linh Cảnh là sở hữu tu sĩ quan trọng nhất một cái tu luyện phân đoạn, Nhập Linh Cảnh khi dưỡng thành linh lực vận chuyển thói quen nếu có thể phù hợp sau lại tu luyện tâm pháp, như vậy tương lai tu luyện sẽ làm ít công to, nhưng là nếu tương lai tu luyện tâm

pháp cùng Nhập Linh Cảnh khi linh lực vận chuyển không nhất trí, như vậy ở Hóa Linh Cảnh lúc sau, liền sẽ đem đại lượng thời gian dùng để sửa đúng linh lực vận chuyển đường nhỏ, cũng bởi vậy, toàn bộ Tu chân giới bị tạp ở Hóa Linh Cảnh tu sĩ nhiều đếm không xuể.

Mà vô số người tễ phá đầu muốn gia nhập đại tông môn, chính là bởi vì có chuẩn xác sở hữu linh lực vận chuyển phương thức cơ sở công pháp, có thể nói chỉ cần được đến như vậy một quyển công pháp, liền nhất định có thể đột phá Hóa Linh Cảnh, bước lên với đại lục bình thường cao thủ hàng ngũ.

Bất quá, hệ thống xuất phẩm, tất nhiên là cùng những cái đó bình thường hàng thông thường không giống nhau. Chỉ là…… Nam Cung Giác ánh mắt lóe lóe, về hệ thống tồn tại bản thân đối với thế giới này tới nói chính là thực không hợp lý một sự kiện.

Đang ở hắn rối rắm thời điểm, ngoài cửa vang lên tiếng đập cửa.

Nam Cung Giác nhanh chóng bò dậy, trong đầu còn nghĩ nếu là Lạc Hòa không phải trọng sinh thì tốt rồi.

Ngoài cửa quả nhiên là Lạc Hòa, Nam Cung Giác có điểm ngượng ngùng, hắn không ngốc đương nhiên biết Lạc Hòa lưu trữ hắn không phải bởi vì hắn lớn lên đẹp, mà là muốn lưu tại bên người giám thị tránh cho về sau chính mình làm hại nhân gian. Dưới tình huống như vậy còn có thể nhẫn nại tính tình kêu hắn rời giường, không thể không nói Lạc Hòa quả nhiên là tính tình thực hảo a.

“Đi thôi, cùng ta cùng đi nhìn xem Cửu Thiên Tông đệ tử tuyển chọn.”

“Như vậy không tốt lắm đâu?” Nam Cung Giác tỏ vẻ chính mình rời giường khí phạm vào, không nghĩ động 〒_〒

“Ân?”

“Ta đi!” Nam Cung Giác giây túng, dù sao hắn hiện tại vũ lực giá trị là so bất quá Lạc Hòa Boss, vẫn là thành thành thật thật nghe lời đi.

Lạc Hòa cười cười, quả nhiên gia hỏa này không phải cái kia Nam Cung Giác đi, người nọ sao có thể cho phép chính mình lộ ra như vậy xuẩn biểu tình?

Nghĩ đến đây, hắn đột nhiên phát hiện chính mình đối với Nam Cung Giác chuyện này có chút để ý, mà đối phương rõ ràng phát hiện chính mình vấn đề, lại bởi vì…… Vũ lực nguyên nhân bảo trì trầm mặc, loại mùi vị này, thật đúng là, một lời khó nói hết.

Nam Cung Giác đi theo Lạc Hòa mặt sau, đi tới ngày hôm qua tuyển chọn đệ tử Thành Chủ phủ ngoài cửa, đột nhiên có một người đối hắn vẫy vẫy tay, hắn nhìn kỹ, cư nhiên là Tạ Cửu Uyên cùng hắn muội muội.

Vì thế hắn cũng vẫy vẫy tay làm đáp lại.

Lạc Hòa có chút tò mò mà theo hắn tầm mắt xem qua đi, là một cái 25 tuổi tả hữu thanh niên cùng một cái cùng Nam Cung Giác tuổi tác xấp xỉ nữ hài tử, Lạc

Hòa biểu tình không cấm có chút vi diệu, hắn nhớ rõ…… Nam Cung Giác bên người nữ nhân rất nhiều, thậm chí còn có nữ nhân kia đâu……

Nam Cung Giác rùng mình một cái, ánh mắt lặng lẽ dời về phía bên người Lạc Hòa, trong lòng lộp bộp một chút, Boss ngươi như thế nào lại ở phát ra sát khí cứu mạng a!

Vì tránh cho thế cục một phát không thể vãn hồi, Nam Cung Giác kéo kéo Lạc Hòa tay áo, thật cẩn thận nói: "Lạc sư huynh……"

Lệnh nhân tâm kinh sát khí tiêu tán một chút, Lạc Hòa nhướng mày, thầm nghĩ: Cái này Nam Cung Giác cảm giác thực nhạy bén a!

Bất quá mặt ngoài lại là lạnh mặt: "Ân?"

"Bên kia kia đối huynh muội là ta thông qua rừng Hạch Vu thời điểm gặp được, ca ca kêu Tạ Cửu Uyên, tuy rằng là cái người thường, nhưng là thịt nướng hương vị cũng không tệ lắm……" Vốn là tưởng dời đi Lạc Hòa lực chú ý Nam Cung Giác nhắc tới Tạ Cửu Uyên nướng con thỏ khi, cầm lòng không đậu nuốt nuốt nước miếng.

"Các ngươi ăn thịt nướng? Nướng cái gì?"

"Con thỏ a! Hạch vu thỏ, ngươi đừng nhìn Tạ Xu Vũ muội tử nhu nhu nhược nhược, nắm lên con thỏ tới nhưng lợi hại!"

"Ngươi đâu?"

"Ta sao có thể sẽ bắt thỏ a…… Giống ta nhân loại kiểu này chung cực mục tiêu chính là ăn no chờ chết, đương nhiên nếu thọ mệnh có thể trường một chút nói ta còn là thật cao hứng……"

Lạc Hòa cười cười, không nói nữa.

Ăn no chờ chết……

Cho nên ngươi là đoạt xá đâu? Vẫn là cái kia Nam Cung Giác là đoạt xá?

Nam Cung Giác không biết chính mình làm đồ tham ăn chân tình biểu lộ làm Lạc Hòa đánh mất đối chính mình sát ý, hơn nữa bắt đầu tự hỏi hắn cùng nguyên chủ ai là đoạt xá đại sự.

Hắn thấy Tạ Cửu Uyên mang theo Tạ Xu Vũ đi tới bọn họ bên người, hai người sắc mặt đều có chút không tốt lắm, phỏng chừng là ngày hôm qua bị Lạc Hòa uy áp cấp dọa tới rồi.

"Nam Cung thiếu gia, ta cùng muội muội quyết định đi trước Lạc Minh Các nhìn xem. Nếu có thể nói, ta liền lưu tại Lạc Minh Các, không đi liên lụy Tiểu Vũ……" Tạ Cửu Uyên tuy rằng cảm thụ không đến uy áp, nhưng là Lạc Hòa phóng thích sát khí chính là vô khác biệt công kích, liền Cửu Thiên Tông những cái đó phụ trách thí nghiệm các đệ tử đều không có may mắn thoát khỏi.

Nam Cung Giác trong lòng chửi thầm: Loại chuyện này không cần cùng ta hội báo, chúng ta cũng không có như vậy thục đi……

Nhưng là mặt ngoài như cũ duy trì tự cho là thế ngoại cao nhân hình tượng, liền nói chuyện đều giống mô giống dạng: “Ta đây liền chúc mừng Tạ công tử được như ước nguyện.”

Tạ Cửu Uyên cùng Tạ Xu Vũ nhìn thoáng qua Lạc Hòa, Lạc Hòa chú ý tới bọn họ tầm mắt, không nói gì, uy áp lại đột nhiên trở nên càng cường, hai người sắc mặt đồng thời một bạch, vội vàng hành lễ liền đi rồi.

Nam Cung Giác nhìn bọn họ rời đi bóng dáng, nghĩ đến Tạ Cửu Uyên trắng bệch sắc mặt, trong mắt hiện lên một mạt hồ nghi…… Tạ Cửu Uyên là người thường, Lạc Hòa uy áp vì cái gì sẽ ảnh hưởng đến hắn?

Tác giả nhàn thoại:

Tu ~(≧▽≦)/~

------oOo------

Phần 9

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 9: Khảo hạch

Nhưng là hắn không có nói ra, đem cái này nghi vấn đặt ở trong lòng, ngược lại nhỏ giọng mà phun tào một câu: “Huynh đệ ngươi nhân duyên hảo kém a, nhìn xem đem người đều dọa chạy……”

“Nói không chừng đối bọn họ tới nói, ly ta xa một chút mới càng tốt đâu?”

Nam Cung Giác một cái giật mình, đứng ở hắn bên người hình như là nam thần tới?

Hắn cứng đờ quay đầu: “Nam thần…… Nga không, Lạc sư huynh ngươi cái gì đều không có nghe được, vừa rồi cái kia chỉ là ảo giác, thật sự……”

Lạc Hòa cười cười, không nói chuyện.

Ảo giác a…… Bất quá, nam thần sao?

“Đúng rồi Lạc sư huynh, Lạc Minh Các là địa phương nào?” Nam Cung · khai quải · Giác tỏ vẻ hắn chưa từng nghe qua tên này.

“Lạc Minh Các là Thượng Ngu Đại Lục lớn nhất cửa hàng, buôn bán một ít tu sĩ sở cần đồ vật.”

“Đơn giản như vậy? Nghe tới cũng không phải rất lợi hại bộ dáng a……”

“Đương nhiên không có đơn giản như vậy, Lạc Minh Các nghe nói có Tạo Linh Cảnh đại năng trấn thủ, sản nghiệp trải rộng toàn bộ Thượng Ngu Đại Lục, khắp nơi thế lực đều phải kiêng kị ba phần, huống chi, mỗi một năm Lạc Minh Các sẽ ở Lạc Tâm Thành cử hành Thượng Ngu Đại Lục lớn nhất đấu giá hội, những cái đó không có tư cách tu luyện người thường nếu có thể tiến vào Lạc Minh Các, kia có thể nói là một bước lên trời, liền tu sĩ đều phải lễ nhượng vài phần đâu!”

Người nói chuyện là một cái Cửu Thiên Tông đệ tử, vẻ mặt khinh thường nhìn Nam Cung Giác, giống như ở trào phúng hắn liền cái này cũng không biết.

Nam Cung Giác: Vai chính quang hoàn chính là không tốt, đi đến nơi nào đều có nhân đố ky.

Nam Cung Giác nhếch miệng cười, trào phúng kỹ năng toàn bộ khai hỏa: “Nga, Lạc Minh Các lợi hại như vậy cùng Cửu Thiên Tông trên dưới có quan hệ gì sao vị sư huynh này, ngươi như vậy kiêu ngạo ngữ khí không biết còn tưởng rằng ngươi là Lạc Minh Các điếm tiểu nhị đâu……”

"Ai ngươi có ý tứ gì a?" Tên đệ tử kia tính tình vừa lên tới, trong tay không thể khống chế tụ tập linh lực đánh hướng Nam Cung Giác.

"Chúc Vân!" Lạc Hòa quát lớn một tiếng, lại không có ra tay, Chúc Vân tu vi cùng Nam Cung Giác so sánh với kém đến xa.

Nam Cung Giác trở tay vứt ra một cái trận bàn, dễ như trở bàn tay đem linh lực hóa thành vô hình. Bất quá ném sau khi xong hắn vẻ mặt đau lòng, Emma cái này trận bàn thực tiêu hao linh thạch có được không, phí phạm của trời a phí phạm của trời!

Lạc Hòa ánh mắt đổi đổi, lời nói đến bên miệng lại thành: "Ngươi cùng vừa rồi kia hai vị quan hệ thực hảo?"

"Đúng vậy, thời buổi này sẽ nấu cơm nam nhân rất khó tìm a! Làm tốt lắm ăn liền càng thêm thiếu……" Nam Cung Giác có chút tiếc nuối, "Đáng tiếc Tạ Cửu Uyên cũng chỉ sẽ thịt nướng."

Lạc Hòa: "……"

"Vậy ngươi hy vọng Tạ Cửu Uyên gia nhập Lạc Minh Các sao?"

"Tùy tiện lạc, ta cùng hắn cũng không phải rất quen thuộc, cũng chính là vài bữa cơm giao tình mà thôi." Quan trọng nhất chính là, cốt truyện căn bản không có xuất hiện quá Tạ Cửu Uyên người này. "Nói nữa ta cũng không biết hắn kết cục……"

Nam Cung Giác phản ứng lại đây, bỗng nhiên im miệng.

Lạc Hòa thấy thế, lại cũng không có truy vấn.

Nên biết đến đều đã biết được không sai biệt lắm, hắn không có gì yêu cầu hỏi. Bất quá a…… Cho dù như vậy, Nam Cung Giác như cũ là nguy hiểm nhân tố, cho nên liền tạm thời lưu tại bên người đi.

Lạc Hòa tự mình quyết định Nam Cung Giác đi lưu, dù sao đối phương căn bản không có nói chuyện quyền lợi.

Hai ngày sau Nam Cung Giác như cũ bị Lạc Hòa lưu tại bên người biến tướng giám thị, thẳng đến vòng thứ nhất kiểm tra đo lường kết thúc, đợt thứ hai khảo hạch sắp bắt đầu.

Khảo hạch đêm trước, Nam Cung Giác như cũ phát huy chính mình thùng cơm sức ăn, ăn xong lúc sau thành thành thật thật trở về phòng đả tọa đi.

Lạc Hòa một người ngồi ở dưới ánh trăng đã phát cả một đêm ngốc.

Ở vô số người khẩn trương chuẩn bị cùng Nam Cung · bị biến tướng cách ly · Giác hoàn toàn không biết gì cả dưới tình huống, đợt thứ hai khảo hạch chính thức bắt đầu rồi.

Tuy rằng Lạc Hòa cùng Cửu Thiên Tông quan hệ hảo, nhưng là thu người khi đợt thứ hai khảo hạch là ở Lạc gia tiến hành chuyện này, cho dù là Cửu Thiên

Tông cao tầng, cũng cảm thấy này vẫn là có điểm không quá thỏa đáng, nhưng là đại gia cũng đều không có phản đối Lạc Hòa đề nghị, cho nên Lạc Hòa tới thời điểm thành công được đến tông môn cho phép.

Nghe nói Lạc gia có một cái Trăm Sát Trận, này không phải một cái đơn thuần trận pháp, mà là một kiện trận pháp cùng luyện khí kết hợp ở bên nhau pháp khí, cho dù là ở Thượng Ngu Đại Lục cũng là lệnh người mơ ước Thánh cấp pháp bảo.

Pháp bảo có năm cái cấp bậc, như cũ là Thiên Địa Huyền Hoàng, tối cao một bậc là Thánh cấp, xem như Thượng Ngu Đại Lục luyện khí giới đỉnh, trăm ngàn năm tới không còn có người có thể càng tiến thêm một bước. Một là không có thích hợp tài liệu, nhị là luyện khí đại sư nhóm cũng không có có thể tu luyện đến cũng đủ cao tu vi chống đỡ tiếp theo cái cảnh giới.

Nghe nói Thánh cấp trở lên pháp bảo muốn Tạo Linh Cảnh trở lên tu sĩ mới có thể luyện chế thành công.

Có thể ở Trăm Sát Trận xông qua 30 quan coi là thông qua khảo hạch, có thể mang về Cửu Thiên Tông tông môn bồi dưỡng, không thể thông qua Lạc gia cũng sẽ dùng nhiều tiền tới mời chào bọn họ, rốt cuộc lúc này đây thông qua sơ thí đều là một ít thiếu niên thiên tài.

18 tuổi dưới Hóa Linh Cảnh cũng không phải cải trắng một trảo một phen, bọn họ sở dĩ có thể tìm được gần một trăm người, vẫn là bởi vì ở toàn bộ Thượng Ngu Đại Lục đều tuyên bố tin tức.

Này đó Nam Cung Giác cũng không biết, vừa đến đạt Trăm Sát Trận trước, hắn liền đi trước tới rồi Tạ Xu Vũ trước mặt, từ hai ngày trước từ biệt, hắn còn không biết Tạ Cửu Uyên đến tột cùng có hay không lưu tại Lạc Minh Các đâu.

“Tạ cô nương ～ ca ca ngươi như thế nào không có tới a?” Tả hữu nhìn một chút, không có phát hiện Tạ Cửu Uyên, Nam Cung Giác có chút nghi hoặc.

Tạ Xu Vũ cười cười: “Ca ca gia nhập Lạc Minh Các, về sau ta cũng chỉ có một người.”

Nam Cung Giác: “……” Muội tử thỉnh không cần cho chính mình mạnh mẽ thêm diễn!

Nghe được kết quả sau hắn cũng liền không hề truy vấn, biết kết quả là được, mặt khác hắn không có hứng thú.

Lạc Hòa thấy Nam Cung Giác cùng Tạ Xu Vũ trò chuyện với nhau thật vui bộ dáng, không biết như thế nào cảm thấy có điểm chói mắt.

“Nói vậy mọi người đều biết Lạc gia có một cái trấn tộc chi bảo, chính là Trăm Sát Trận, chúng ta lần này khảo hạch liền ở Trăm Sát Trận trung tiến hành, ta lặp lại một chút khảo hạch quy định, ở quy định thời gian nội có thể thông qua 30 quan trở lên có thể lưu lại, không thể thông qua coi là khảo hạch thất bại.

Mặt khác, lần này khảo hạch đem áp dụng phân tổ chế, một trăm người chia làm mười cái tiểu tổ, tiểu tổ nội thành viên thuộc về lẫn nhau cạnh tranh quan hệ, mỗi một cái tiểu tổ chỉ có thể có sáu cá nhân lưu lại, phía dưới, đại gia có mười lăm phút thời gian tự do tổ đội. Mười lăm phút sau khảo hạch chính thức bắt đầu." Tuyên đọc quy định người là ngay từ đầu thí nghiệm cốt linh vị kia Cửu Thiên Tông đệ tử, niệm cái này quy định khi nàng trong mắt xẹt qua một mạt khác thường.

Tông môn tuyển nhận đệ tử, khi nào từng có như vậy khắc nghiệt yêu cầu?

Chẳng lẽ……

Nghe xong quy định sau mọi người sắc mặt trắng nhợt.

Chỉ có hoàn toàn không ở trạng thái Nam Cung Giác một chút phản ứng cũng không có.

Tạ Xu Vũ nhìn nhìn bốn phía, kéo một chút hắn ống tay áo: "Nam Cung thiếu gia, nếu không chúng ta cùng nhau tổ đội đi?"

"Hảo a!" Nam Cung Giác một ngụm đáp ứng.

Người chung quanh thần sắc cổ quái nhìn hắn một cái, ở một bên lặng lẽ nghị luận: "Tiểu tử này không phải ngốc đi? Lạc gia Trăm Sát Trận một người thông quan đều sẽ mình đầy thương tích, hắn còn muốn mang một cái trói buộc……"

"Ngươi không bản lĩnh liền không cần nói bừa, ngươi làm không được không đại biểu người khác làm không được a, nói không chừng nhân gia liền thật sự có loại này bản lĩnh đâu."

"Đúng vậy, các ngươi không nghe được kia cô nương kêu hắn Nam Cung thiếu gia sao? Nói không chừng người này là Nam Cung gia thiếu gia……"

Nhắc tới Nam Cung gia, mọi người sắc mặt biến đổi, đều im miệng.

Ở một bên nghe lén đến mùi ngon Nam Cung Giác có chút tò mò, Nam Cung gia là có cái gì nhận không ra người, làm người như thế giữ kín như bưng?

Xem ra còn có rất nhiều sự hắn không biết a……

Như vậy mới hảo chơi nha, ngay từ đầu xuyên qua thời điểm hắn còn tưởng rằng chính mình muốn dựa vào công lược làm nhiệm vụ, một đường khai quải, đi lên đỉnh cao nhân sinh đâu.

Hiện tại sao, bị một cái hư hư thực thực (cơ hồ tin tưởng) là trọng sinh đại lão theo dõi, nhận thức không ở trong cốt truyện tiểu đệ (tự cho là) cùng muội tử, loại cảm giác này vẫn là không tồi tích.

Nhân sinh chính là yêu cầu một ít ngoài ý liệu sao.

Nam Cung Giác tỏ vẻ thập phần lạc quan.

Mỗi người đều đang tìm kiếm thoạt nhìn tương đối cường người làm cộng sự, nhưng là tựa hồ là thương lượng tốt giống nhau, mỗi cái trong đội đều có mấy cái thoạt nhìn không như vậy cường người.

Lúc này có ba cái thoạt nhìn thực nhược, tu vi vừa mới tiến vào Hóa Linh Cảnh người đã đi tới, hai nam một nữ, đối với Tạ Xu Vũ nói: "Vị tiểu thư này chúng ta có thể gia nhập các ngươi sao?"

Tạ Xu Vũ nhìn Nam Cung Giác liếc mắt một cái, nói: "Đây mới là đội trưởng, các ngươi hẳn là hỏi hắn mà không phải hỏi ta."

Nam Cung Giác nhìn bọn họ liếc mắt một cái, nữ chính là Hóa Linh Cảnh hai tầng, nam hai cái đều chỉ là mới vừa vào Hóa Linh Cảnh bộ dáng, căn cơ không xong không nói, còn làm người liếc mắt một cái liền nhìn ra tới là dùng thiên tài địa bảo hoặc là đan dược đôi ra tới.

Bất quá đồng đội càng nhược càng tốt không phải sao?

Vì thế hắn gật gật đầu, xem như đồng ý.

"Hảo, chúng ta đến từ ta giới thiệu một chút đi, ta kêu Nam Cung Giác, Hóa Linh Cảnh một tầng."

"Tạ Xu Vũ, Hóa Linh Cảnh bốn tầng."

"Russell, Hóa Linh Cảnh hai tầng."

"Vương Phong, Hóa Linh Cảnh một tầng."

"Thạch Kha, Hóa Linh Cảnh một tầng."

"Như vậy ta chính là đội trưởng." Nam Cung Giác mở miệng, tuy rằng hắn cũng không phải rất vui lòng mang theo này nhất bang nhược kê, nhưng là ở người khác trong mắt, chính hắn kỳ thật cũng nhược đến không được.

"Từ từ!" Vương Phong đứng dậy, "Vì cái gì không phải tu vi tối cao đương đội trưởng?"

Nam Cung Giác nhìn hắn một cái: "Ngươi như thế nào không nói làm ngươi đương đội trưởng đâu? Tạ Xu Vũ đương đội trưởng thì thế nào? Lập tức chúng ta liền ai cũng không phải đội trưởng."

Russell nghĩ tới cái gì, trừng mắt nhìn Vương Phong liếc mắt một cái.

Quả nhiên, thực mau liền có một đội tu vi đều ở Nhập Linh Cảnh năm tầng trở lên đội ngũ tìm lại đây, nhìn nhìn bọn họ tu vi, tựa hồ thực vừa lòng bộ dáng.

Một cái diện mạo hơi thô tráng nam tử mở miệng: "Không tồi, các ngươi liền gia nhập chúng ta tiểu đội đi."

Vương Phong đứng dậy, trong lỗ mũi hừ một hơi tỏ vẻ không phục, lại còn không có mở miệng đã bị Russell một phen xách trở về.

Nam Cung Giác quan sát một chút này năm người, một cái lớn lên cao lớn thô kệch, một cái quần áo xa xỉ, vừa thấy chính là kẻ có tiền, mặt khác ba cái tuy rằng thoạt nhìn không có gì đặc điểm, nhưng là ẩn ẩn có thể nhìn ra này đây cái kia có tiền thiếu niên cầm đầu.

Tu vi đều rất cao……

Thực hảo, làm tấm mộc vậy là đủ rồi.

Nam Cung Giác nghĩ thầm, trên mặt giơ lên cười: "Hảo a. Ta là Nam Cung Giác, này đó là chúng ta đội Tạ Xu Vũ, Russell, Thạch Kha, Vương Phong."

Cái kia quý tộc thiếu niên tựa hồ là thực vừa lòng hắn thức thời, ý bảo bên cạnh tương đối thô tráng thiếu niên mở miệng.

"Đây là chúng ta thiếu gia Giang Niệm Vũ, này ba cái là hộ vệ giang thiện, Giang Đức, giang minh, ta là giang lý. Các ngươi này đó tu vi thấp người chỉ xứng dùng để mở đường."

"Là là là." Nam Cung Giác cười có lệ, tu vi cao mới thích hợp dùng để mở đường đâu.

Còn thiện đức hiểu lý lẽ…… Này Giang gia, nghe tới rất có ý tứ a! Hắn nhìn thoáng qua vị này họ Giang thiếu gia, trên dưới đánh giá một chút bên cạnh bốn cái hộ vệ, ở trong lòng âm thầm gật đầu.

Xác thật là thực thích hợp làm lá chắn thịt không sai.

Tác giả nhàn thoại:

Tu ~

------oOo------

Phần 10

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 10: Trăm Sát Trận

Trăm Sát Trận là ở toàn bộ Thượng Ngu Đại Lục xem như bài thượng hào pháp bảo chi nhất, cũng đúng là bởi vì Trăm Sát Trận tồn tại, Lạc gia mới có thể vẫn luôn duy trì trứ danh liệt tứ đại gia tộc đứng đầu vinh quang.

Trăm Sát Trận, xem tên đoán nghĩa, không phải có một trăm sát trận chính là có một trăm trạm kiểm soát, mà Trăm Sát Trận vừa lúc có một trăm quan, Nhập Linh Cảnh tu giả chỉ có thể tiến vào tiền mười quan, đệ thập quan về sau mới là Hóa Linh Cảnh trở lên tu giả muốn sấm quan, bất quá thứ một trăm quan, trong truyền thuyết Lạc gia đệ nhất nhân gia chủ đã từng thành công xâm nhập một trăm quan, được đến tiên nhân truyền thừa, cuối cùng thành công phi thăng.

Nghe nói năm đó Cửu Thiên Tông chưởng môn cũng tới xông qua Trăm Sát Trận, bất quá cũng không có xông qua một trăm quan.

Muốn nói lên này Trăm Sát Trận có thể vẫn luôn ở Lạc gia hảo hảo đợi, trừ bỏ Lạc gia tổ tiên đã từng thiết hạ cấm chế không người có thể bài trừ bên ngoài, còn có rất lớn một bộ phận nguyên nhân là Lạc gia mỗi ba mươi năm sẽ đối Thượng Ngu Đại Lục sở hữu tu vi đạt tới trình độ nhất định người mở ra một lần, cung này thí luyện.

Này xem như biến tướng vì Trăm Sát Trận thiết trí vô hình bảo đảm, rốt cuộc cả cái đại lục mũi nhọn lực lượng, là sẽ không có người nguyện ý đắc tội, Lạc gia ở trong đó được lợi lớn nhất, còn đạt được nào đó tu sĩ mặt ngoài cảm động đến rơi nước mắt, quả thực chính là nhất tiễn song điêu chi kế.

Nam Cung Giác đều không thể không than một câu, vị này Lạc gia tổ tiên thật là hảo tính kế.

Chỉ tiếc cho dù Lạc gia như vậy phúc hậu, vẫn là thay đổi không được cuối cùng bị…… Tính, Nam Cung Giác cười cười, hiện tại hắn là sẽ không tạo thành trong nguyên tác oan giả sai án, kia hắn còn rối rắm cái gì đâu?

Đứng ở Giang Niệm Vũ cùng gia tộc của hắn các hộ vệ mặt sau, Nam Cung Giác nội tâm một chút gợn sóng cũng không có.

Trăm Sát Trận…… Nếu là cho hắn thời gian nói, hắn không những có thể từ cửa thứ nhất đi đến một trăm quan, còn có thể trực tiếp đem trận bàn cùng cái kia luyện khí đại sư chi gian pháp bảo trực tiếp cắt ly mang đi.

Bởi vì hệ thống cấp kia bổn 《cấp thấp trận pháp bách khoa toàn thư》, vừa lúc liền có Trăm Sát Trận, hơn nữa cái kia Trăm Sát Trận nhìn ra so trước mắt

cái này tàn thứ phẩm muốn hảo đến nhiều.

Chân chính Trăm Sát Trận xứng với Thánh cấp pháp bảo, là có thể ngăn cản Diệt Linh Cảnh tu sĩ toàn lực một kích, bất quá hiện tại toàn bộ Thượng Ngu Đại Lục đều không có Diệt Linh Cảnh tu sĩ, cũng không có cao cấp trận pháp đại sư, tự nhiên nhìn không ra tới hiện tại cái này Trăm Sát Trận sở dụng pháp bảo chỉ là Thánh cấp cấp thấp pháp bảo, mà trận pháp bản thân cũng có rất nhiều sơ hở, nhưng là này cũng không ảnh hưởng Trăm Sát Trận bản thân uy lực.

Hơn nữa Nam Cung Giác cũng có thể đủ nhìn ra Trăm Sát Trận bổn trận tuy rằng có rất nhiều sơ hở, nhưng là tựa hồ có người dùng một ít mặt khác trận pháp tu bổ hơn trăm sát trận, dẫn tới uy lực so bình thường cấp thấp Trăm Sát Trận phải cường hãn rất nhiều.

Như vậy trận pháp, không có hiểu được trận pháp người, phỏng chừng đi đến hai mươi quan đều quá sức.

Phía trước Giang gia tiểu đội tin tưởng tràn đầy chuẩn bị dùng Nam Cung Giác bọn họ đương tấm mộc, hoặc là nói mỗi một cái gia nhập tu vi tương đối thấp tiểu đội đều có đồng dạng mục đích, bởi vậy Russell cùng Thạch Kha, cùng với Vương Phong nội tâm đều thập phần bất an.

Tạ Xu Vũ lại không có cái gì ý tưởng, nàng tự nhận là tương đối hiểu biết Nam Cung Giác, người này tham sống sợ chết còn thích ăn, sao có thể cứ như vậy để cho người khác đem hắn cầm đi đương pháo hôi? Nhưng thật ra…… Nàng nhìn thoáng qua Russell ba người, yên lặng ly Nam Cung Giác vào một ít, Nam Cung Giác có thể hay không đem bọn họ ba cái cầm đi đương pháo hôi liền không nằm trong phạm vi suy xét của nàng.

Lạc Hòa trong lúc vô ý thấy Tạ Xu Vũ động tác, lơ đãng nhíu nhíu mày, chính mình lại không có phát hiện.

Đã đến giờ, trận pháp mở ra, Nam Cung Giác đám người bị truyền tống tới rồi trận pháp bên trong.

Trăm Sát Trận trung cũng không giống mặt khác huyễn châm giống nhau thiết trí thập phần chân thật cảnh tượng, ngược lại thập phần ngắn gọn sáng tỏ, vừa đến mười quan đều là kiếm trận, mười một quan đến hai mươi quan đều là đao trận, 21 quan đến 30 quan lại đều là lôi trận, mặt sau…… Dù sao cũng không cần sấm, Cửu Thiên Tông cùng Lạc gia trên dưới đều không có lộ ra một chút tin tức.

Nam Cung Giác lại là rõ ràng thật sự.

30 quan về sau trận pháp là tổ hợp trận pháp, cũng chính là tùy tâm sở dục tưởng như thế nào tới như thế nào tới.

"Các ngươi năm cái đi ở phía trước mở đường!" Mập mạp Giang Đức lỗ mũi hướng lên trời, chỉ vào Nam Cung Giác một hàng.

Nam Cung Giác tiến lên một bước, cười nói: “Tốt.”

Đồng thời hắn đối Tạ Xu Vũ truyền âm nói: “Tạ cô nương, ngươi một hồi theo sát ta, những người khác mặc kệ ra chuyện gì đều không cần lo cho.”

Tạ Xu Vũ trong lòng vui vẻ, bất động thanh sắc lại gần qua đi.

Russell ba người hai mặt nhìn nhau, cuối cùng vẫn là không tình nguyện đi tới phía trước.

Cửa thứ nhất đến mười quan là kiếm trận, sẽ có bất đồng hình thức bất đồng chủng loại kiếm từ bất đồng phương hướng đột nhiên bay ra tới, khảo nghiệm chính là tu sĩ phản ứng năng lực cùng đối mặt một ít so cường uy áp thời điểm đạo tâm hay không kiên định.

Nam Cung Giác hướng Tạ Xu Vũ đưa mắt ra hiệu, dẫn đầu đi qua.

Nam Cung Giác nhìn nửa bổn 《 cấp thấp trận pháp bách khoa toàn thư 》, đối với loại này thấp xứng bản Trăm Sát Trận tự nhiên có điều hiểu biết, cho nên hắn mang theo Tạ Xu Vũ như vào chỗ không người, thực bình tĩnh đi tới trận pháp đối diện, trực tiếp qua cửa thứ nhất.

Thấy bọn họ không có việc gì, Russell ba người cắn răng một cái, cũng theo đi lên.

Bất quá bọn họ đã có thể không có may mắn như vậy.

Bọn họ vừa mới đi ra một bước, liền có vô số phi kiếm nhìn như không hề kết cấu từ bốn phương tám hướng bay ra tới, thẳng tắp hướng theo ở phía sau mọi người vọt tới, liền vẫn luôn chờ ở phía sau chuẩn bị tùy thời mà động Giang Niệm Vũ cùng hắn các hộ vệ cũng không có may mắn thoát khỏi.

Tạ Xu Vũ nhìn những người khác luống cuống tay chân dùng các loại thủ đoạn ngăn cản trận pháp phi kiếm, bất giác có chút buồn cười, nhưng đồng thời cũng đối Nam Cung Giác phát lên một cổ kiêng kị: Nam Cung Giác quả nhiên không có mặt ngoài đơn giản như vậy.

Nam Cung Giác yên lặng mà chờ, đột nhiên phát hiện trận pháp rất nhiều trong một góc có không ít dùng để cung ứng trận pháp năng lượng linh thạch. Hắn ánh mắt sáng lên!

Sở hữu trận pháp, đã có trận liền có thể phá trận, tuy nói Trăm Sát Trận ước nguyện ban đầu không phải vì phá giải, nhưng là biết bày trận thủ pháp Nam Cung Giác tự nhiên cũng liền biết trận pháp góc chết ở địa phương nào, cho nên hắn không cần đối với trận pháp gian lận cũng có thể nhẹ nhàng quá khứ cửa thứ nhất.

Thừa dịp những người khác đang ở trận pháp trung tránh né phi kiếm thời điểm, Nam Cung Giác lén lút di động tới rồi linh thạch nơi địa phương, nhặt lên mấy viên đối với trận pháp bản thân không có gì dùng dự phòng linh thạch.

Tuy nói là dự phòng linh thạch, nhưng là liền đơn thuần từ năng lượng tinh thuần độ tới nói, này không thể nghi ngờ là thượng phẩm linh thạch.

Lạc gia nội tình quả nhiên thâm hậu.

Tạ Xu Vũ thấy hắn hành động, bất giác có chút bất đắc dĩ: "Nam Cung thiếu gia, ngươi đem linh thạch cầm đi, có thể hay không đối với trận pháp có cái gì hao tổn?"

Nam Cung Giác hơi đắc ý nhìn nàng một cái, nói: "Đây chính là thượng phẩm linh thạch a, không cần bạch không cần, huống chi đối với thí luyện người tới nói, trận pháp ra vấn đề không phải càng tốt sao?"

Tạ Xu Vũ không nói, bằng Nam Cung Giác nhẹ nhàng bâng quơ mà đi qua cửa thứ nhất, còn có thể dễ dàng phát hiện trận pháp linh thạch điểm này tới xem, bọn họ tiểu đội chỉ cần không có người tìm đường chết, như vậy thông qua đã là không thành vấn đề.

Chỉ là, không nghĩ tới Nam Cung Giác trận pháp tạo nghệ như vậy cao……

Chờ đến Russell cùng Giang Niệm Vũ đoàn người từ cửa thứ nhất ra tới thời điểm, mỗi người trên người hoặc nhiều hoặc ít đều mang theo một ít miệng vết thương. Giang Niệm Vũ đại thiếu gia càng vì rõ ràng, bị kiếm ở trên mặt cắt một cái miệng to.

Chó săn Giang Đức thấy thế, lập tức từ hầu bao móc ra một lọ đan dược, cấp Giang Niệm Vũ phục đi xuống.

Đan dược hiệu quả nhưng thật ra thực hảo, ăn vào đi nháy mắt liền thấy Giang Niệm Vũ trên mặt thương thực mau liền khôi phục, trừ bỏ trên mặt vết máu bên ngoài một chút cũng nhìn không ra chịu quá thương dấu vết.

Giang Đức nổi giận đùng đùng mà nhìn Nam Cung Giác: "Các ngươi hai cái vì cái gì không có việc gì!"

"Vận khí tốt mà thôi, khả năng chúng ta quá thời điểm trận pháp vừa vặn không nhạy." Nam Cung Giác nhẹ nhàng bâng quơ.

Tạ Xu Vũ khóe miệng trừu trừu, không nói gì, thầm nghĩ: Loại này lời nói nếu là đều có người tin, trừ phi là choáng váng.

Không nghĩ tới thật là có người tin, Giang Đức trừng mắt nhìn Nam Cung Giác, xoay người đối với nhà mình thiếu gia tiếp tục chân chó đi.

Russell ba người trong lòng cũng hiện lên một tia hối hận, sớm biết rằng liền đi theo Nam Cung Giác cùng nhau đi trước, không nghĩ tới chỉ là bởi vì như vậy một do dự, liền đụng phải trận pháp phát động.

Nhìn đến mọi người phản ứng, Tạ Xu Vũ cũng có chút vô ngữ, những người này chỉ số thông minh là phải có nhiều người bắt cấp mới có thể tin loại này rõ ràng có lệ nói a?

Bất quá nàng xem nhẹ một sự thật, cũng chính là ai cũng không muốn thừa nhận Nam Cung Giác là bằng vào thực lực quá quan.

Cửa thứ hai như cũ là kiếm trận, Nam Cung Giác nhặt mấy khối thượng phẩm linh thạch, tâm tình vừa lúc, vì thế cười: "Giang thiếu gia, bằng không lúc này đây vẫn là ta cùng Tạ đạo hữu đi trước dò đường?"

"Không cần, lần này chúng ta đi trước!" Giang Niệm Vũ nhìn cười đến xán lạn Nam Cung Giác, không biết sao đầu óc vừa kéo liền nói ra những lời này.

Nhưng là nói xuất khẩu, ngại với mặt mũi như thế nào cũng muốn làm đến.

Nam Cung Giác không sao cả gật đầu: "Vậy phiền toái Giang thiếu gia."

Giang Niệm Vũ nghẹn khẩu khí, bước lên kiếm trận.

Kiếm quang ở có người xuất hiện một khắc liền bắt đầu tán loạn, không hề kết cấu gặp người liền chém, Giang Niệm Vũ đám người lại là một trận chật vật.

Tạ Xu Vũ: "……" Nói như thế nào đâu, quả nhiên xem loại này đại thiếu gia trò hay rất có ý tứ a!

Nhưng mà liền ở nàng xem diễn nháy mắt đột nhiên nghe được Nam Cung Giác thanh âm: "Tạ cô nương, này kiếm trận còn không phải rất cường liệt, mượn này châm tới tôi luyện một phen thân thủ có lẽ sẽ đạt được không ít chỗ tốt, không biết ngươi có hay không hứng thú?"

Tạ Xu Vũ kinh ngạc một cái chớp mắt, lại ở nháy mắt liền phản ứng lại đây. Trăm Sát Trận ngay từ đầu tồn tại mục đích liền không phải vì giết người, mà là một cái thí luyện nơi, ở chỗ này thí luyện khẳng định có thể đạt được không ít chỗ tốt. Bởi vậy nàng đối Nam Cung Giác sinh ra vài phần cảm kích.

Tư cập này, nàng tâm một hoành, một người bước vào kiếm trận bên trong.

Bất quá có một chút nàng thật đúng là không biết, chính là Trăm Sát Trận nguyên bản thật đúng là dùng để giết người.

Nam Cung Giác còn không biết chính mình đã thu hoạch mê muội một quả. Hắn nhìn thoáng qua mặt sau đi theo Russell ba người, vừa rồi hắn nói chuyện cũng không có hạ giọng, lấy tu sĩ nhanh nhạy nhĩ lực, đương nhiên không có khả năng nghe không thấy, nhưng là lựa chọn quyền ở Russell ba người trong tay, hắn cũng không hảo can thiệp quá nhiều.

Vương Phong hừ một tiếng, bước vào kiếm trận bên trong.

Thạch Kha cùng Russell thấy thế, đối Nam Cung Giác nói thanh tạ, cũng nhảy vào kiếm trận.

Nam Cung Giác cười cười, không chút hoang mang đi vào kiếm trận bên trong. Bất quá nếu có người cẩn thận quan sát nói, liền sẽ phát hiện không có một phen kiếm đụng phải Nam Cung Giác, hắn nhìn như sân vắng tản bộ bộ dáng, lại xảo diệu tránh đi mỗi một phen kiếm vị trí.

Tác giả nhàn thoại:

Điên cuồng tu văn ~(≧▽≦)/~

------oOo------

Phần 11

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 11: Chín Đao Tuyệt Sát Trận

Không khéo chính là thật đúng là có người đang xem.

Lạc Hòa cải tạo quá Lạc gia Trăm Sát Trận, tự nhiên có thể ở trận bố trí hạ quan sát người khác trận pháp, hoặc là không bằng nói, Lạc Hòa ở Trăm Sát Trận cơ sở thượng lại gia tăng rồi một cái trận pháp, mà cái này thực hao phí linh thạch trận pháp tác dụng cũng không phải giết người hoặc là phòng ngự, mà là giống gương giống nhau, có thể chiếu ra trong trận mọi người hình ảnh.

Bất quá Lạc Hòa không có nói cho bất luận kẻ nào.

Nhìn đến Nam Cung Giác biểu hiện, hắn nếu là đoán không ra Nam Cung Giác đã sớm đã nhìn thấu cái này trận pháp hắn cũng coi như là sống uổng phí như vậy nhiều năm.

Chỉ là, thiếu niên khác không làm cũng chỉ là nhặt hắn dùng để duy trì một cái khác trận pháp linh thạch điểm này làm hắn có điểm dở khóc dở cười.

Nam Cung Giác là có đại khí vận giả, điểm này hắn đã từng dùng sinh mệnh tới chứng thực quá, chỉ là là cái dạng gì khí vận, mới có thể làm một cái Hóa Linh Cảnh tu giả có thể dễ như trở bàn tay phá giải Diệt Linh Cảnh tu sĩ lưu lại trận pháp đâu?

Hắn nhíu mày tự hỏi, cũng không quên chú ý Nam Cung Giác tình huống.

Nam Cung Giác sân vắng tản bộ giống nhau đi qua cửa thứ hai, tiếp theo lại ở Giang Niệm Vũ cùng hắn chó săn nhóm thúc giục hạ đánh hai lần trận đầu, đi tới thứ năm quan trước.

Hắn dừng một chút, đột nhiên đối Tạ Xu Vũ nói: "Tạ đạo hữu, ở kiếm trận trung tu luyện lâu như vậy có cái gì hiệu quả sao?"

Tạ Xu Vũ thần sắc có chút uể oải, trên người quần áo cũng tả một khối hữu một khối rách nát đến có chút không ra gì, nhưng là ánh mắt tinh lượng: "Thực hảo, ta trước nay không cảm giác tốt như vậy quá!"

Nam Cung Giác biểu tình vi diệu mà nhìn nàng một cái, mở miệng nói: "Mặt sau mấy quan bắt đầu khó khăn sẽ gia tăng, nếu đại gia có cái gì phòng ngự pháp bảo nói tốt nhất trước bị, nếu như không có…… Vậy chỉ có thể tự cầu nhiều phúc."

Tạ Xu Vũ do dự một hồi, hỏi: "Liền như vậy quá khứ lời nói sẽ thế nào?"

"Sẽ không thế nào, đại khái cũng chính là hoàn toàn thay đổi, huyết nhục mơ hồ linh tinh, cũng không phải cái gì đại sự. Bất quá……" Nam Cung Giác bỗng nhiên lộ ra một cái cao thâm khó đoán tươi cười, "Nếu nơi này là thí luyện nơi, thông qua thí luyện có lẽ sẽ có cái gì lệnh người không tưởng được chỗ tốt."

Tạ Xu Vũ dừng một chút, không nói gì.

Russell chờ ba người hai mặt nhìn nhau.

Giang Niệm Vũ cùng hắn mấy cái hộ vệ gặp qua nhiều như vậy quan, Nam Cung Giác một chút việc nhi cũng không có, mà những người khác trên người hoặc nhiều hoặc ít đều có một ít miệng vết thương, trong mắt nhiều một tia kiêng kị.

"Như vậy lần này chúng ta ai tới mở đường đâu?" Nam Cung Giác ở mấy người giữa vờn quanh một vòng, cười như không cười nói, "Không bằng khiến cho ta đến đây đi……"

Mấy người đều không có nói chuyện.

Nam Cung Giác ở trong lòng cười cười, nói: "Chư vị nếu không nghĩ thông qua khảo hạch nói có thể trực tiếp chạy lấy người."

Dứt lời liền nhảy tới kiếm trận bên trong, bốn phương tám hướng phi kiếm nhanh chóng vọt tới, cơ hồ đem Nam Cung Giác bao phủ ở trong đó.

Kiếm trận trước năm quan đều vẫn là tuần tự tiệm tiến, từ trăm kiếm đến ngàn kiếm đến hai ngàn kiếm, nhưng mà từ thứ sáu quan bắt đầu…… Chính là vạn tiễn tề phát, hơn nữa này kiếm trận tựa hồ cùng bình thường kiếm trận không giống nhau, tầm thường Trăm Sát Trận chỉ có loạn kiếm bay múa, mà này một cái…… Nam Cung Giác trong mắt tinh quang chợt lóe, này kiếm trận trung chính là có kiếm ý a, vạn nhất bị cái nào vận khí tốt đoạt đi rồi hắn không phải mệt lớn?

Tạ Xu Vũ thấy Nam Cung Giác hành động đệ nhất nháy mắt liền theo đi lên, nhưng mà bị cuồng vũ phi kiếm ngăn trở, chỉ phải đem hết toàn lực vận chuyển linh lực, bất quá nàng cắn chặt răng, cuối cùng là không có móc ra trên người phòng ngự pháp bảo.

Những người khác cũng không hảo chậm trễ, liên tiếp tiến vào kiếm trận bên trong.

Trận pháp bên ngoài xem Lạc Hòa nhìn dùng không biết từ chỗ nào biến ra một phen kiếm cùng bay múa phi kiếm lẫn nhau chém hình ảnh, như suy tư gì.

Ở nhìn đến không hề kết cấu kiếm pháp khi, hắn nội tâm là khinh thường, chính là không bao lâu liền thấy Nam Cung Giác kiếm pháp bắt đầu trở nên lạnh thấu xương lên, thậm chí còn có mạc danh quen thuộc cảm khi, hắn nội tâm cũng chỉ thừa phức tạp.

Làm một quyển tiểu thuyết vai chính, Nam Cung · người xuyên việt · Giác lần đầu tiên cảm giác được vai chính quang hoàn ưu việt tính, hiện tại lớn như vậy một cái Trăm Sát Trận trung lớn nhất chỗ tốt, chỉ sợ cũng là này một quan kiếm ý.

Nam Cung Giác nhảy vào kiếm trận nháy mắt phát hiện chính mình không có kiếm, chỉ có thể lâm thời cùng hệ thống giao dịch một phen 1000 Kịch Tình Độ kém cỏi nhất phá kiếm, bắt đầu đối với bốn phía rậm rạp kiếm lẫn nhau chém, chém đến không hề kết cấu, chỉ có thể nói là bằng vào bản năng huy kiếm, nhưng là hắn một bên ở trong lòng sợ đến muốn chết một bên chém quá trình bên trong, bỗng nhiên cảm giác có thứ gì bay đến trong não.

Cái loại cảm giác này thật không tốt hình dung, hắn chỉ cảm thấy tiến vào một loại rất là huyền diệu cảnh giới bên trong, thân thể theo bản năng vận động lên, tư duy nhưng vẫn là ở vào phóng không trạng thái.

Tu tiên chỗ tốt đại khái ở chỗ có thứ gì chỉ cần tồn tại với trong đầu, không cần tự hỏi liền có thể trực tiếp sử dụng xuất hiện đi…… Nam Cung Giác nghĩ như thế.

Đó là bởi vì hắn không có nhìn thấy quá tư chất ngu dốt người liền cành giải tâm pháp đều phải mệnh cảnh tượng.

Nam Cung Giác không cảm giác chính mình huy kiếm có cái gì bất đồng, bất quá chung quanh phi kiếm càng ngày càng ít hắn vẫn là có thể cảm giác được, cuối cùng hắn học trong TV nhìn đến quá kiếm thuật động tác chém ra hai kiếm, thành công đi ra kiếm trận.

Phục hồi tinh thần lại thời điểm mới phát hiện hắn cũng không phải ở thứ sáu quan, mà là đã bị kiếm trận truyền tống tới rồi cửa thứ 11 trước.

Nam Cung Giác: "……"

Hắn quay đầu lại nhìn thoáng qua, Giang Niệm Vũ cùng Tạ Xu Vũ đám người còn ở thứ sáu quan cùng phi kiếm đối chém.

Lạc Hòa thấy Nam Cung Giác bị truyền tống tới rồi đệ thập quan khi cũng nhẹ nhàng thở ra, nếu như bị người đã biết Lạc gia Trăm Sát Trận có thể tìm hiểu kiếm ý, toàn bộ Thượng Ngu Đại Lục chỉ sợ lại muốn nhấc lên một trận tinh phong huyết vũ.

Lạc Hòa đương nhiên là biết trận pháp nội có thể tìm hiểu kiếm ý, bởi vì kia đạo có thể cung nhân sâm ngộ mười lần kiếm ý là hắn bỏ vào đi, chuyện này chỉ có vì Lạc gia tận tâm tận lực, cúc cung tận tụy người có tư cách biết, hơn nữa thành công làm Lạc gia ba cái hậu bối lĩnh ngộ kiếm ý.

Phải biết rằng Thượng Ngu Đại Lục không biết xuất phát từ cái gì nguyên nhân, kiếm ý là khó nhất tìm hiểu lực lượng chi nhất, tìm hiểu kiếm ý tu sĩ cuối cùng đều có thể trở thành một phương đại năng, cho dù vô pháp tu luyện đến Tạo Linh Cảnh, nhưng là đều ít nhất có thể tới nửa bước Tạo Linh Cảnh, nói cách

khác, mỗi một cái tìm hiểu kiếm ý kiếm tu, đều là Thượng Ngu Đại Lục tương lai đỉnh lực lượng.

Nếu bị người biết Lạc gia Trăm Sát Trận có cái này tác dụng, kia Trăm Sát Trận là chú định không thể lưu tại Lạc gia.

Nghĩ đến đây, hắn nhìn rốt cuộc có như vậy một chút chật vật chi sắc Nam Cung Giác liếc mắt một cái, tiểu tử này ở lĩnh ngộ kiếm ý nháy mắt thế nhưng sẽ tốc độ bay nhanh bố trí một cái che lấp trận pháp cùng Truyền Tống Trận, không có tạo thành quá lớn xôn xao, thật đúng là ra ngoài hắn dự kiến.

Chính là hắn đã từng nhận thức cái kia "Nam Cung Giác" cũng không có loại này bản lĩnh.

Tuy rằng ngay từ đầu liền biết Nam Cung Giác phỏng chừng sẽ từ Trăm Sát Trận đạt được không ít chỗ tốt, chỉ là mới bắt đầu không bao lâu cũng đã thành công cầm đi Trăm Sát Trận trung nhất trân quý đồ vật, hay là thật là trong truyền thuyết đại khí vận giả?

Từ xưa đến nay đại khí vận giả tám chín phần mười đều có thể phi thăng, không chỉ có như thế, ở đại khí vận giả người bên cạnh, cơ hồ đều có thể đủ hoặc nhiều hoặc ít dính đến một ít khí vận, trở thành cùng thời kỳ trên đại lục cao thủ số một số hai…… Tuy rằng Thượng Ngu Đại Lục đã có thật lâu không có người phi thăng thành công.

Càng vì thần kỳ chính là, cơ hồ mỗi một cái đại khí vận giả đều có một cái cộng đồng đặc điểm, chính là hiển lộ tài hoa lúc đầu đều tương đối nhấp nhô……

Nếu Nam Cung Giác biết Lạc Hòa suy nghĩ cái gì, phỏng chừng sẽ nói cho hắn trên thế giới này có một loại đồ vật gọi là kịch bản, có một loại người gọi là vai chính, có một loại người gọi là vai chính tiểu đệ, có một loại quang hoàn gọi là vai chính quang hoàn.

Nam Cung Giác chính mình cũng không biết là chính mình bố trí Truyền Tống Trận, thẳng đến hệ thống đột nhiên ra tới đoạt cái kính: "Tích, chúc mừng ký chủ hoàn thành ' Sơ cấp Ẩn Nấp Trận ', ' Sơ cấp Truyền Tống Trận ', đạt được 500 Kịch Tình Độ, thỉnh kiểm tra và nhận."

Nam Cung Giác: "Ẩn Nấp trận cùng Truyền Tống Trận? Ta khi nào làm trận pháp ta như thế nào không biết?"

Hệ thống: "Tích, ký chủ vừa rồi lĩnh ngộ kiếm ý khi bản năng bố trí Ẩn Nấp trận cùng Truyền Tống Trận, hơn nữa thành công truyền tống tới rồi cửa thứ 11 trước, thuận tiện nói một câu, ký chủ vừa rồi bắt được linh thạch đã toàn bộ dùng hết."

"Nga không!" Ta còn có thể lại sấm mấy quan thật sự, cầu đem linh thạch trả lại cho ta a! Trận pháp gì đó đều là mây bay! Chỉ có linh thạch mới là quan trọng nhất hảo sao?!

Dùng ra đi linh thạch, bát đi ra ngoài thủy, không còn có tìm trở về cơ hội. Nam Cung Giác tự oán tự ngải một lát, liền hứng thú bừng bừng mà quan sát khởi cửa thứ 11 về sau trạm kiểm soát. Tiền ba mươi quan sớm đã có cố định hình thức, nhưng là có thể dùng bất đồng tài liệu tới bày trận, giống như là tiền mười quan nếu dùng chính là bình thường kiếm, đó chính là chỉ có thể dùng để chém người, nhưng nếu có một phen thần kiếm hoặc là mấy cái phẩm cấp so cao kiếm nói…… Như vậy trên cơ bản chính là có đến mà không có về.

Cái này đao trận thoạt nhìn rất đơn giản, không có cao giai vũ khí hơi thở, tựa hồ không có gì tác dụng bộ dáng……

Nam Cung Giác một chân bước lên đi.

Bốn phía bay tới mấy cái đao, không có trực tiếp công kích hắn, ngược lại ở giữa không trung góc độ khác nhau mà dừng lại.

Nam Cung Giác trong lòng căng thẳng, trong đầu hô to "Nguy hiểm!" Ở phản ứng lại đây sao lại thế này phía trước hắn đã nhảy ra trận pháp ngoại. Hắn kinh hồn chưa định hồi tưởng một chút mấy cái đao vị trí, đột nhiên kinh ra một thân mồ hôi lạnh.

"Chín Đao Tuyệt Sát Trận……"

Chín Đao Tuyệt Sát Trận, 《 cấp thấp trận pháp bách khoa toàn thư 》 trung xếp hạng tương đối dựa sau uy lực tương đối mạnh mẽ sát trận chi nhất, chỉ cần mấy cái đao cùng tuyệt bút linh thạch, liền có thể hố chết một cái Vực Linh Cảnh tu sĩ khủng bố trận pháp.

Đối với đao không có yêu cầu, liền xắt rau dao phay đều có thể dùng để bày trận phí tổn thấp nhất, uy lực rất cao trận pháp. Quả thực chính là dùng để giết người đoạt bảo chuẩn bị hàng cao cấp chi nhất.

Duy nhất khuyết điểm, đại khái chính là tương đối lãng phí linh thạch.

Bố trí một cái Chín Đao Tuyệt Sát Trận ít nhất phải có hơn một ngàn khối thượng phẩm linh thạch, không có gặp được hủy diệt tính đả kích phía trước, mỗi vận hành một lần đều yêu cầu hao phí mấy trăm khối thượng phẩm linh thạch phá của trận pháp.

"Thật là lãng phí! Hảo hảo linh thạch dùng để bố trí loại này tiêu hao phẩm trận pháp……" Nam Cung Giác chống cằm tự hỏi, lẩm bẩm một câu.

Lạc Hòa: "……" Thật là cảm ơn ngươi như vậy quan tâm Lạc gia linh thạch vấn đề.

Nam Cung Giác a…… Hắn cười cười, đại khí vận giả?

Chín Đao Tuyệt Sát Trận không phải không có phá giải biện pháp, bất quá…… Nam Cung Giác tự hỏi một hồi, quyết định làm Giang · coi tiền như rác · Niệm Vũ ra thứ huyết.

Kỳ thật hắn đối Giang Niệm Vũ cũng không có cái gì cừu thị, chỉ là Giang gia hạ nhân quá không có giáo dưỡng, cho nên Giang thiếu gia cái này cá trong chậu đã bị hắn các hộ vệ vạ lây……

Tác giả nhàn thoại:

Tiếp tục tu ~(≧▽≦)/~

------oOo------

Phần 12

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 12: Phá trận

Tạ Xu Vũ không nghĩ tới chính mình thế nhưng là cái thứ nhất ra tới…… Ở Nam Cung Giác lúc sau. Hảo đi, thông qua thứ sáu quan về sau nàng không có thấy Nam Cung Giác còn tưởng rằng hắn dừng ở mặt sau, không nghĩ tới thông qua kiếm trận về sau thế nhưng thấy Nam Cung Giác ở thần thần bí bí mà nghiên cứu thứ gì.

Tạ Xu Vũ: "……"

Miêu còn có thể hay không cho người ta một cái đường sống!

Nam Cung Giác thấy Tạ Xu Vũ cái thứ nhất ra tới tâm tình cũng không tồi, nhất định phải đi qua mặt sau này vài đạo trạm kiểm soát chẳng những có thể tôi luyện kỹ xảo, còn có thể rèn luyện đạo tâm, cũng là dụng tâm lương khổ, tuy rằng lớn nhất chỗ tốt đã bị hắn cướp đi, nhưng là Tạ Xu Vũ tiến bộ vẫn như cũ không thể coi thường.

Một hai phải hình dung một chút nói, đại khái chính là từ một lần có thể trảo hai con thỏ biến thành sáu chỉ.

"Tạ cô nương chúng ta ở chỗ này chờ một chút đi, tiếp theo quan yêu cầu Giang thiếu gia trợ giúp mới có thể đi qua."

Tạ Xu Vũ có chút tò mò: "Cửa thứ 11 không phải đao trận sao? Cùng kiếm trận giống nhau xông qua đi không phải hảo?"

Nam Cung Giác mặt vô biểu tình chán đến chết: "Cái kia trận gọi là Chín Đao Tuyệt Sát Trận."

Tạ Xu Vũ da đầu tê rần, Chín Đao Tuyệt Sát Trận uy danh nàng đương nhiên không phải không có nghe nói qua, bất quá Lạc gia nội tình quả nhiên thâm hậu, cư nhiên có thể sử dụng như vậy đại một bút linh thạch tới duy trì Chín Đao Tuyệt Sát Trận.

Nói đến cũng kỳ quái, Chín Đao Tuyệt Sát Trận ở Thượng Ngu Đại Lục là một cái phi thường thường thấy trận pháp, nói là lạn đường cái cũng không quá, giống nhau tu sĩ đều sẽ đem chính mình có thể nắm giữ tuyệt học chặt chẽ nắm giữ ở chính mình trong tay, mượn này đại kiếm một bút hoặc là vì sinh tồn gia tăng tỷ lệ, nhưng là Chín Đao Tuyệt Sát Trận người sáng tạo……

Người này phi thường kỳ ba, hắn sáng tạo Chín Đao Tuyệt Sát Trận lúc sau liền tưởng phá giải Chín Đao Tuyệt Sát Trận, nhưng là hắn phát hiện chính mình căn

bản làm không được, tâm một hoành liền đem trận đồ công bố hậu thế, ở cả cái đại lục tìm kiếm có thể phá giải Chín Đao Tuyệt Sát Trận nhân sĩ.

Ai biết hắn mục đích không có đạt tới, nhưng là học được bố trí Chín Đao Tuyệt Sát Trận người càng ngày càng nhiều, cái này trận pháp liền bị Thượng Ngu Đại Lục mọi người đều biết.

Sau lại thật đúng là có một người ở một lần đi ra ngoài làm nhiệm vụ thời điểm gặp Chín Đao Tuyệt Sát Trận, hắn đem đồng bạn đều ném tới trận pháp, sau lại thật đúng là tìm được rồi Chín Đao Tuyệt Sát Trận phá giải biện pháp, hơn nữa còn cùng cái kia phát minh Chín Đao Tuyệt Sát Trận tu sĩ trao đổi một tuyệt bút tài nguyên.

Chín Đao Tuyệt Sát Trận phá giải biện pháp rất đơn giản, bình thường chính là tìm mấy cái pháo hôi ném tới trận trước tiêu hao xong linh thạch, sau đó tùy tiện thanh đao nhặt đi là được. Chín Đao Tuyệt Sát Trận khuyết điểm là một cái trận bàn chỉ có thể dùng mười một thứ, mười một thứ lúc sau mặc kệ còn có hay không linh thạch, đều sẽ không tái khởi tác dụng, hơn nữa tuyệt sát trận hiệu quả sẽ theo tiêu hao số lần gia tăng mà yếu bớt.

Cho nên Chín Đao Tuyệt Sát Trận chỉ có thể hố sát Vực Linh Cảnh cập dưới tu giả, đối với Vực Linh Cảnh trở lên tu sĩ trên cơ bản không có gì tác dụng.

Nhưng là ở ngay từ đầu thời điểm, Chín Đao Tuyệt Sát Trận còn hố chết quá một cái xui xẻo Tạo Linh Cảnh đại năng.

Cái kia đại năng cũng là xui xẻo, bởi vì tranh đoạt một cái thiên tài địa bảo bị thương, còn bị những người khác đuổi giết, ở trên đường thời điểm không cẩn thận xông vào nhân gia vì phá giải trận pháp được đến treo giải thưởng mà bố trí Chín Đao Tuyệt Sát Trận, lăng là bị mấy cái dao phay oanh thành cặn bã.

Hai người ở trận pháp trước đợi thật lâu, trong lúc hai người giao lưu một chút về kiếm pháp chi gian tâm đắc, Nam Cung Giác làm một cái trước đó căn bản không hiểu dùng như thế nào kiếm người được lợi không ít, bởi vì Tạ Xu Vũ lựa chọn đi kiếm đạo, tuy rằng tới Cửu Thiên Tông lúc sau tông môn còn sẽ căn cứ nàng tư chất một lần nữa tuyển định công pháp, bất quá phải đi tu luyện chi đạo lại vẫn là muốn dựa nàng chính mình lựa chọn.

Nam Cung Giác một cái người ngoài nghề, tuy rằng lĩnh ngộ kiếm ý, bất quá hắn cũng không có nghĩ muốn trở thành một cái đi kiếm đạo đại sư, bởi vì…… Hắn còn cần rất nhiều Kịch Tình Độ, không có thời gian tiêu phí ở luyện kiếm loại này tốn thời gian sự tình thượng.

So với mặt khác phương pháp tu luyện, kiếm tu phải tốn thời gian thật là…… Xưa nay chưa từng có nhiều, mỗi ngày tay không huy kiếm tam vạn lần gì đó, Nam Cung Giác tỏ vẻ hắn muốn cự tuyệt.

Russell ba người cùng Giang Niệm Vũ một hàng cơ hồ là cùng nhau ra tới, nhìn đến Nam Cung Giác nháy mắt bọn họ đầu tiên là có chút kinh ngạc, theo sau lại

cảm thấy đương nhiên, rốt cuộc ở phía trước năm quan nội một chút thương đều không có người thực lực sẽ không quá kém.

“Nam Cung đạo hữu như thế nào không tiếp tục đi rồi?” Russell có chút tò mò, theo đạo lý tới nói, đều đã muốn chạy tới mười một quan trước Nam Cung Giác hoàn toàn không cần phải chờ bọn họ, rốt cuộc bọn họ thật là có một chút kéo chân sau.

Vốn dĩ bọn họ ba cái cảm thấy Nam Cung Giác cùng Tạ Xu Vũ thoạt nhìn tuổi trẻ, tu vi cũng không cao, còn cảm thấy này hai người có thể ở sấm trận thời điểm dùng để đương tấm mộc, chỉ là không nghĩ tới Giang gia tiểu thiếu gia Giang Niệm Vũ cũng như vậy tưởng, bọn họ còn bị bắt hợp thành một cái đội.

Càng thêm không tưởng được chính là, tình huống hiện tại xem ra, khả năng Nam Cung Giác mới là muốn bắt bọn họ đương tấm mộc người kia.

Nam Cung Giác đương nhiên nhìn ra Giang Niệm Vũ cùng Russell trong mắt kiêng kị, bất quá hắn cũng không thèm để ý.

Hắn cười cười: “Phía trước trận pháp tương đối đặc thù, ta một người lực lượng khẳng định không qua được, cho nên chờ các vị đạo hữu cùng nhau ngẫm lại biện pháp.”

Tạ Xu Vũ không nói gì. Như vậy chói lọi tống tiền, chỉ có Nam Cung Giác có thể như vậy trắng trợn táo bạo làm.

“Hừ! Ta liền nói vẫn là nhà của chúng ta thiếu gia tương đối lợi hại, Nam Cung Giác tiểu tử này sao có thể so thiếu gia lợi hại a ha ha…… Ha?” Giang lý lại toát ra tới xoát một chút tồn tại cảm, cảm giác tất cả mọi người ánh mắt quỷ dị nhìn chằm chằm hắn lúc sau, sắc mặt có chút tái nhợt, hậm hực im miệng.

Nam Cung Giác trực tiếp làm lơ Giang Đức, dù sao hắn cũng không tính toán làm người này thông qua, cho nên hắn cười cười, tự mình cảm giác đặc biệt đơn thuần thiện lương: “Phía trước cái này trận pháp gọi là Chín Đao Tuyệt Sát Trận, uy lực không cần ta nói đại gia cũng đều rõ ràng, ta vừa rồi nhìn một chút, hiện tại cái này trận pháp nhiều nhất chỉ có thể lại sử dụng ba đến bốn lần, muốn giải quyết như thế nào đây…… Không bằng liền giao cho Giang thiếu gia tới định đoạt?”

Đem tay nải ném cho Giang Niệm Vũ, Nam Cung Giác vẻ mặt thoải mái mà đôi tay ôm quyền đứng ở một bên chuẩn bị xem diễn, Tạ Xu Vũ rụt rè một chút, nhưng là như cũ là đang xem diễn.

Chỉ có thể nói trải qua một hồi cùng kiếm chém giết, hiện tại Tạ Xu Vũ muội tử trên người sát khí còn không có tiêu tán, lại bởi vì ở kiếm trận bên trong kiến thức đến tương đối nhiều một chút, cho nên toàn thân trên dưới nhiều ra một loại khó có thể hình dung khí thế, làm mấy nam nhân đều có điểm toàn thân phát lạnh.

Trừ bỏ Tạ Xu Vũ, Nam Cung Giác tiếng nói vừa dứt, mọi người lập tức sắc mặt trắng nhợt.

Chín Đao Tuyệt Sát Trận bởi vì người sáng lập đoạn lịch sử đó dẫn tới chỉ cần là người tu chân đều biết, hơn nữa đại đa số gia tộc cho dù là tán tu cũng đều đối cái này trận pháp có điều hiểu biết.

Phá giải biện pháp tự nhiên cũng truyền lưu ra tới, rốt cuộc kia không phải cái gì sáng rọi thủ pháp, cái kia đi lãnh treo giải thưởng người vừa xuất hiện đã bị người giết này đó bát quái cũng là mọi người đều biết một chút.

Nếu đây là cái gì thần kỳ bí cảnh, Giang Niệm Vũ mang theo người nhiều nói, hắn khẳng định sẽ không chút do dự quyết định hy sinh vài người, chính là hiện tại tình huống không giống nhau, bọn họ tham gia chính là Cửu Thiên Tông đệ tử khảo hạch, hơn nữa hắn Giang gia nhiều người như vậy tới tham dự tuyển chọn, thông qua vốn dĩ cũng chỉ dư lại năm người, nếu là……

Hắn cơ hồ có điểm không dám tưởng tượng.

Mà Russell, Vương Phong, Thạch Kha ba người càng là kinh ngạc đến nói không ra lời, Chín Đao Tuyệt Sát Trận…… Tình huống hiện tại là vô luận là Giang gia vẫn là Nam Cung Giác cùng Tạ Xu Vũ, bọn họ đều đánh không lại, nếu là bọn họ liên hợp lại……

Hơn nữa trận pháp chỉ có thể tiêu hao ba đến bốn lần……

Tạ Xu Vũ nhìn đến bọn họ ba người sắc mặt, cũng nghĩ đến cái gì, bất quá lại không có nhiều ít đồng tình tâm, nói trở về nếu không phải Russell chờ ba người trước đi tìm tới tính toán lợi dụng nàng cùng Nam Cung Giác, bọn họ nói không chừng có thể tìm được càng tốt đội ngũ.

“Ngươi muốn thế nào?” Giang Niệm Vũ trên mặt xuất hiện một cổ tức giận, toàn thân khí thế đột nhiên bộc phát ra tới, tạo thành thật lớn uy áp.

Mọi người vốn dĩ đã tái nhợt sắc mặt càng thêm tái nhợt, trừ bỏ Nam Cung Giác.

Nam Cung Giác vẫn như cũ thực bình tĩnh bộ dáng, không hề có bị cao hơn chính mình mấy cái tiểu cảnh giới uy áp ảnh hưởng đến, hắn cười cười: “Muốn như thế nào làm liền giao cho Giang thiếu gia tới quyết định, bất quá quyết định của ngươi có hay không người phục tùng, cũng yêu cầu Giang thiếu gia chính mình nghĩ cách thu phục. Thỉnh đại gia chớ quên…… Chúng ta chính là chỉ có sáu cái danh ngạch có thể tiến vào Cửu Thiên Tông a ——”

Tạ Xu Vũ: “……” Tỏ vẻ đối Nam Cung Giác lòng dạ hẹp hòi vô ngữ.

Russell một hàng, Giang gia một hàng, còn có Nam Cung Giác cùng Tạ Xu Vũ phân thành ba cái đội, có điểm ba chân thế chân vạc cảm giác.

Trăm Sát Trận ngoại, Lạc Hòa nhìn Nam Cung Giác biểu hiện cùng ngầm động tác nhỏ, bất giác mỉm cười.

“La tỷ, làm sao bây giờ?” Vẫn luôn không có mở miệng nói chuyện qua Thạch Kha đột nhiên hỏi.

Russell dừng một chút, trong mắt hiện lên một tia hung ác: “Bọn họ nếu là dám động thủ nói, chúng ta liền……”

Sáu cái danh ngạch……

Ở Tu chân giới, cá lớn nuốt cá bé, không có người sẽ thương hại kẻ yếu, cũng không có người sẽ quan tâm kẻ thất bại, thất bại tại gia tộc ý nghĩa mất đi tài nguyên cùng duy trì, ở trong tông môn không ngoài như vậy.

Nam Cung Giác dù bận vẫn ung dung nhìn bọn họ chi gian diễn, chỉ cảm thấy nhân sinh gì, quả nhiên toàn dựa kỹ thuật diễn.

“Ta Giang gia người đương nhiên không có khả năng cho các ngươi dò đường…… Nam Cung đạo hữu nếu nói như vậy, không bằng liền chính mình đi trước thăm dò đường hảo!” Giang Niệm Vũ nói đối Nam Cung Giác phát động công kích, vừa rồi từ kiếm trận đi qua khi đột nhiên lĩnh ngộ cũng cải tiến chính mình kiếm pháp hắn vừa lúc tính toán tìm cá nhân thử xem tay.

Giang gia là dụ Hoa Quốc kiếm tu thế gia, có được một bộ chỉ có Giang gia huyết mạch có thể tu luyện kiếm pháp, Giang gia ở Tu chân giới có nhất định địa vị, coi như là một bậc thế gia.

Nam Cung Giác phi thân hiện lên Giang Niệm Vũ kiếm khí, cầm lấy chính mình thấp kém phi kiếm ngăn cản Giang Niệm Vũ công kích, cười nói: “Đại gia hà tất như vậy khẩn trương đâu? Ta lại không có nói phải dùng bọn họ đi tế trận không phải…… Chín Đao Tuyệt Sát Trận cũng không phải không có mặt khác phá giải biện pháp, đại gia có chuyện hảo hảo nói sao!”

Tạ Xu Vũ thầm nghĩ: Quả nhiên, Nam Cung Giác cũng không có thích ứng tùy tiện giết người sinh hoạt, cũng là, nàng xác không nên trông cậy vào một cái liền con thỏ cũng không dám giết nhân loại có thể tùy tùy tiện tiện muốn mạng người.

Russell cùng Thạch Kha hai mặt nhìn nhau, phảng phất có chút không thể tin được.

Chỉ có Vương Phong vẻ mặt không ở trạng thái.

Giang Niệm Vũ ngừng tay, đem trong tay kiếm thu lên, hắn kiếm là Giang gia thỉnh đại lục lợi hại nhất luyện khí đại sư chế tạo Thiên cấp bảo kiếm trọng hoa kiếm, ở Tu chân giới mơ ước người nhiều.

“Ngươi có biện pháp?”

Nam Cung Giác cười cười: “Biện pháp ta là có, chính là tài liệu không đủ……”

Giang Niệm Vũ do dự một hồi, lại nhìn nhìn phía sau đi theo bốn cái hộ vệ, hỏi: “Ngươi yêu cầu cái gì tài liệu?”

"Kỳ thật cũng không cần cái gì quá cao cấp tài liệu lạp, một bậc bạo liệt phù năm trương, nhị cấp hồi sinh đan, đậu phụ lá tơ nhện…… Ngàn ti đậu phụ lá tuyến, độc nham hoa…… Đại khái liền này đó đi."

Tạ Xu Vũ muội tử ở trong góc yên lặng mà trừu trừu khóe miệng, tổng cảm thấy Nam Cung thiếu gia muốn này đó cùng trận pháp đều không có cái gì quan hệ. Bất quá…… Nếu không muốn chết người giống như nhất định phải đến nghe hắn, này nhất chiêu cũng là không ai.

Giang Niệm Vũ sắc mặt hắc như đáy nồi, nhưng là lại bỉnh thua người không thua trận khí thế phiên phiên chính mình trữ vật nhẫn không gian, tìm ra một đống Nam Cung Giác nhắc tới đồ vật.

"Độc nham hoa…… Không có! Như thế nào sẽ không có?" Giang Niệm Vũ có chút nóng nảy, độc nham hoa là một loại Hỏa thuộc tính hoa, đối với luyện đan tới nói không có gì tác dụng, nhưng là ở luyện khí khi lại có thể dùng để hấp thu hỏa khí, đề cao luyện khí phẩm chất.

Cho nên hắn một cái kiếm tu không có cũng là bình thường.

Nam Cung Giác nhìn trên mặt đất bãi một đống tài liệu, yên lặng mà vì chính mình điểm một cái tán.

Này đó tài liệu kỳ thật không dùng được nhiều ít, không khéo chính là khuyết thiếu độc nham hoa vừa vặn là nhu yếu phẩm.

Hắn nhìn lướt qua trầm mặc vài người, mở miệng: "Không có độc nham hoa cũng chỉ có thể sử dụng mạng người tới điền."

Vương Phong khẽ cắn môi, từ trữ vật trong không gian móc ra một gốc cây khô quắt tiểu thảo, vẻ mặt đau lòng đưa cho Nam Cung Giác.

Thu được tài liệu sau Nam Cung Giác móc ra một cái trận bàn, vừa rồi tiêu phí 100 Kịch Tình Độ cùng hệ thống đổi siêu cấp giá thấp trên cơ bản chỉ có thể dùng để thỏa mãn sinh hoạt yêu cầu bình thường đun nóng trận pháp trận bàn. Tuy rằng chỉ có 100 Kịch Tình Độ, nhưng là Nam Cung Giác vẫn là thực đau lòng a!

Tác giả nhàn thoại:

Tu văn ~(≧▽≦)/~

------oOo------

Phần 13

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 13: Thông qua khảo hạch

Chế tác phương pháp cũng rất đơn giản, đem phải dùng tài liệu tỷ như bạo liệt phù cùng độc nham hoa ném tới trận bàn, sau đó hơn nữa linh thạch là được.

Hắn dừng một chút, sắc mặt có chút không tốt.

Mọi người ngừng thở, Nam Cung Giác ở khi nào thành bọn họ bên trong chủ đạo giả ai cũng không có phát hiện.

"Làm sao vậy?" Tạ Xu Vũ tò mò, có thể làm Nam Cung Giác sắc mặt không tốt sự tình……

"Linh thạch không đủ."

Tạ Xu Vũ: "……" Quả nhiên không phải linh thạch chính là ăn đi?

Mặt khác tám người: "……"

"…… Ta có." Giang Niệm Vũ yên lặng mà móc ra linh thạch đưa cho Nam Cung Giác.

Nam Cung Giác tiếp nhận linh thạch, từ mấy cái bất đồng phương hướng khảm vào linh thạch, sau đó đem trận bàn trực tiếp ném đi ra ngoài.

"Đúng rồi thỉnh vài vị mở ra các ngươi phòng ngự pháp khí nga! Kế tiếp thịnh yến nhất định lệnh người suốt đời khó quên……" Nam Cung Giác thanh âm chôn vùi ở che trời lấp đất tiếng nổ mạnh trung.

Lạc Hòa nhíu nhíu mày.

Trăm Sát Trận chỗ đặc biệt là, mặc kệ bên trong nháo thành bộ dáng gì, bên ngoài vẫn như cũ thực bình tĩnh.

Cho nên…… Trừ bỏ ở đây người, không có người biết cái kia trận pháp có bao nhiêu đáng sợ, Hoặc Tâm Sát Trận…… Đơn giản như vậy tài liệu, cư nhiên có thể chế tạo ra một cái Hoặc Tâm Sát Trận, Nam Cung Giác kỳ ngộ, đến tột cùng có bao nhiêu đáng sợ?

Nam Cung Giác trận bàn ném văng ra nháy mắt đã bị Chín Đao Tuyệt Sát Trận công kích, trận bàn thượng phát ra ra một mảnh màu vàng quang mang, bạo liệt phù từ trận bàn thượng bay ra, cùng chín thanh đao chạm vào nhau ở bên nhau, trận bàn khảm nhập linh thạch bị tiêu hao không còn, biến thành bột phấn.

Sau đó, đó là lệnh người khó quên thịnh thế pháo hoa.

Nổ mạnh lực lượng tuy rằng mạnh mẽ, nhưng là đối với ở kiếm trận trung đi tới người tới nói lại không tính cái gì.

Cho nên Nam Cung Giác đến này vừa ra, nhưng thật ra thật sự chế tạo ra một hồi khó quên buổi lễ long trọng. Ít nhất đối với ở đây vài người tới nói thật là, xa hoa lộng lẫy pháo hoa, cùng với lệnh nhân tâm giật mình uy áp, ghé vào cùng nhau luôn là có thể có như vậy một ít độc đáo cảm giác, cho người ta để lại khắc sâu ấn tượng.

Ít nhất Tạ Xu Vũ là cảm thấy nàng cả đời đều không nghĩ lại trải qua đồng dạng cảnh tượng.

Nổ mạnh giằng co một đoạn thời gian khá dài, Nam Cung Giác tại nội tâm tính toán một chút tiêu hao linh thạch số lượng, không cấm vẻ mặt thịt đau. Nghĩ đến vạn nhất đao trận đều là loại này hố người ngoạn ý, hắn quyết đoán móc ra một cái loại nhỏ Truyền Tống Trận, bạch quang chợt lóe, tất cả mọi người biến mất tại chỗ.

Tạ Xu Vũ phục hồi tinh thần lại thời điểm đã ở thứ 21 quan phía trước, bởi vậy có chút kinh ngạc nhìn Nam Cung Giác.

"Nhìn cái gì mà nhìn, nói không chừng đao trận cũng chỉ có một quan dùng để hù dọa người đâu." Nam Cung Giác bĩu môi, bất giác có chút hối hận, hắn vừa rồi trộm mà nhìn một chút, nếu thành thành thật thật quá đao trận nói, ít nhất sẽ có ba người bị nhốt ở trong đó, như vậy liền có thể giảm bớt một chút quá số vấn đề, mà không phải giống hiện tại giống nhau, toàn viên đến đông đủ.

Tạ Xu Vũ không nói gì, tuy rằng nàng một chữ cũng không tin.

Những người khác sắc mặt đều không thế nào hảo, trừ bỏ bị nổ mạnh dọa đến bên ngoài còn có Nam Cung Giác thủ đoạn…… Có thể nháy mắt chuyển dời đến thứ 21 quan trước, loại này chuẩn xác suất trận pháp…… Ở Thượng Ngu Đại Lục sợ là cũng tìm không thấy mấy cái.

Cho nên bọn họ thập phần kiêng kị, vạn nhất Nam Cung Giác còn có thể lấy ra điểm mặt khác đồ vật, muốn lộng chết bọn họ không phải một giây sự sao? Cho nên hiện tại nhìn đến Nam Cung Giác, ai cũng không dám thiếu cảnh giác.

"Lôi trận nói…… Đại gia liền các bằng bản lĩnh đi!" Nam Cung Giác nói xong sắc mặt biến đổi, trực tiếp nhảy tới trận pháp bên trong.

"Tư ～" bị một đạo lôi đương trường bổ trúng, Nam Cung Giác có chút phát ngốc hỏi hệ thống: "Cái này lôi là kiếp lôi?"

Hắn vừa rồi nghe được hệ thống đột nhiên thanh âm: "Thỉnh ký chủ chú ý, chung quanh có kiếp lôi lui tới."

Cho nên mới kinh ngạc mà nhảy tới lôi trận, nhưng là vừa rồi bị bổ một chút, phát hiện cái này lôi uy lực cũng không phải rất cường đại.

Trăm Sát Trận trung lôi điện chi lực nơi phát ra trừ bỏ lôi thuộc tính thiên tài địa bảo bên ngoài, còn có thể sử dụng mặt khác lôi điện.

Tỷ như nói…… Lạc gia Trăm Sát Trận kiếp lôi, tuy rằng bắt được thời điểm năng lượng thất lạc rất nhiều, nhưng là ở Tu chân giới, có thể thu thập kiếp lôi người có thể đếm được trên đầu ngón tay, theo Nam Cung Giác sở xem nguyên tác, trừ bỏ nguyên chủ bản nhân, cũng chỉ có Cửu Thiên Tông tông chủ có thể thu thập kiếp lôi.

Hơn nữa mặc kệ là Cửu Thiên Tông tông chủ vẫn là nguyên chủ bắt được kiếp lôi căn bản đều không thể sử dụng, cần thiết muốn ở nguyên chủ hậu kỳ được đến một cái Thánh cấp pháp bảo hóa lôi bàn dưới tác dụng mới có thể sử dụng.

Tuy rằng cái này lôi cũng không phải rất mạnh, nhưng là không thể phủ nhận, cái này lôi thật là kiếp lôi.

Không cần phải nói, Lạc gia xuất hiện Lạc Hòa như vậy một cái thật lớn bug, phỏng chừng hóa lôi bàn đã tới rồi Lạc Hòa trong tay. Nghĩ đến đây, Nam Cung Giác đột nhiên phát hiện chính mình tiền đồ kham ưu, nếu là Lạc Hòa đã đem nguyên chủ cơ duyên đoạt đến không sai biệt lắm, kia hắn muốn cái gì thời điểm mới có thể gom đủ Kịch Tình Độ a!

Lạc Hòa có chút kinh ngạc, lôi trận kiếp lôi hắn đã hàng tới rồi nhỏ nhất trình độ, nói như vậy là sẽ không có người phát hiện, nhưng là Nam Cung Giác đến biểu tình……

Thực rõ ràng chính là đã biết.

Tiểu tử này tựa hồ thực không đem kiếp lôi để vào mắt nha?

Nam Cung Giác tuy rằng kinh ngạc, biểu hiện đến lại là thực bình tĩnh.

Lạc Hòa như thế nào cũng không có khả năng biết Nam Cung Giác ở tu vi tiến vào Hóa Linh Cảnh thời điểm đã trải qua một lần đến từ Thiên Đạo ác ý đả kích.

Biết có kiếp lôi về sau, Nam Cung Giác ngẫm lại Lạc Hòa tình cảnh…… Hắn thật cẩn thận trực tiếp trước hấp thu lôi trong trận kiếp lôi lực lượng, đem kiếp lôi hơi thở hàng tới rồi thấp nhất.

Bởi vì quá đao trận thời điểm đầu cơ trục lợi, bọn họ cái này đội người một cái đều không có giảm bớt, sự thật này làm sở hữu lưu trữ người đều ở trong lòng nghẹn khẩu khí.

Chín người đều không hẹn mà cùng nhảy vào lôi trong trận.

Nam Cung Giác trên người không tồn tại quá nhiều hấp dẫn lôi điện đồ vật, hơn nữa hắn hấp thu kiếp lôi lực lượng, trong khoảng thời gian ngắn chồng chất ở trong cơ thể, nhưng thật ra cùng chung quanh lôi kiếp có chút mạc danh tương tự.

Khả năng đây là trong truyền thuyết tương tự tương dung nguyên lý.

Cho nên hắn đi qua lôi trận tình cảnh làm vẫn luôn vây xem Lạc Hòa cả người đều có chút khó chịu, toàn thân trên dưới tản ra lạnh băng hơi thở, sống sờ sờ băng sơn trên đời.

Liền tu vi cùng hắn giống nhau, so với hắn lớn vài lần Lạc gia lão tổ đều cảm thấy có điểm lãnh, nhưng là lại không dám tới gần.

Hiện tại Lạc gia…… Có Lạc Hòa ở dưới tình huống là không cần gia chủ loại đồ vật này.

Nam Cung Giác không phải cái thứ nhất qua 30 quan, hắn từ lôi trong trận ra tới là lúc, đã có sáu cái thiếu niên đang chờ, ở 30 quan thủ một cái Cửu Thiên Tông sư huynh thấy hắn ra tới, đưa cho hắn một khối mộc bài, mặt trên viết con số bảy.

"Vị sư đệ này, chúc mừng ngươi thông qua khảo hạch." Vị kia chia bài sư huynh mỉm cười nói, xem như bán cho hắn một cái hảo.

Nam Cung Giác cười cười, thu lệnh bài, thành thành thật thật cùng đã ra tới sáu cái thiếu niên đứng ở cùng nhau.

Này sáu cái thiếu niên rõ ràng là một tổ, dẫn đầu thoạt nhìn thực trầm ổn, ăn mặc một thân màu xám nâu quần áo, cổ tay áo chỗ thêu không chớp mắt thảo diệp hoa văn, ánh mắt ôn hòa, lại lộ ra một cổ tử thành thục bình tĩnh hương vị tới, hoàn toàn không giống 17-18 tuổi thiếu niên, hơi có chút ông cụ non bộ dáng.

Tuy rằng là như thế này nói…… Nhưng là thiếu niên trên cổ treo một khối ngọc bội, ngọc thượng quanh quẩn đặc thù linh lực dao động, làm Nam Cung Giác nhịn không được nhìn nhiều liếc mắt một cái.

Lại nói tiếp cái này tiểu đội người thoạt nhìn tựa hồ…… Rất là đoàn kết bộ dáng a!

"Ký chủ, cái này đội ngũ người đều là thuộc tính hi hữu người a, cầm đầu cái kia là Lôi hệ Thiên linh căn, cùng hắn đi tương đối gần, thoạt nhìn thực phục hắn kia hai cái đều là biến dị Băng linh căn, mặt khác ba người đều là thuộc tính tốt Song linh căn, một cái Hỏa Mộc linh căn, một cái Thủy Mộc linh căn, còn có một cái…… Một cái không có linh căn?"

Nam Cung Giác trong lòng nhảy dựng.

Cái này đặc thù…… "Vai chính tiểu đệ đoàn nhóm?"

"Đúng vậy đúng vậy! Không nghĩ tới cốt truyện đã lệch khỏi quỹ đạo bọn họ còn có thể lợi hại như vậy * ᵔ▽ᵔ *"

Nam Cung Giác thề, hệ thống lúc này tuyệt đối có mắt lấp lánh.

Bên kia, Lạc Hòa nhìn đến đầu tiên thông qua khảo hạch sáu cá nhân, không khỏi híp híp mắt, không nghĩ tới này sáu cá nhân tái ngộ thấy Nam Cung Giác phía trước cũng đã lợi hại như vậy……

Bất quá hắn đồng dạng không có sai quá Nam Cung Giác trong nháy mắt trở nên kinh ngạc biểu tình, tuy rằng hắn thu liễm thực mau thực hảo.

Cái này Nam Cung Giác…… Quả nhiên là biết này sáu cá nhân không bình thường đi?

Cho nên…… Là trọng sinh?

Gặp được nguyên nam chủ tiểu đệ đoàn nhóm, Nam Cung Giác trong lòng một chút kích động đều không có, thậm chí còn không dấu vết rời xa tiểu đệ đoàn nhóm.

Mặt khác kia sáu cá nhân cũng không có chú ý hắn, từ lôi trận ra tới về sau bọn họ liền bắt đầu tu luyện tiêu hóa trong cơ thể nhiều ra tới lôi điện chi lực.

“Ký chủ! Đây chính là tiểu đệ đoàn a! Cơ duyên a! Kịch Tình Độ a! Ngươi bất quá đi xem sao?”

Nam Cung Giác làm lơ hệ thống dụ dỗ, quyết đoán ngồi xuống bắt đầu tu luyện. Hắn tận khả năng đem kiếp lôi lực lượng tất cả đều dẫn tới chính mình trong cơ thể, hiện tại toàn thân linh lực hỗn tạp tán loạn, đang đứng ở nguy hiểm bên trong, vốn dĩ hắn có thể chờ đến những người khác ra tới được đến kết quả về sau lại trở về hấp thu kiếp lôi, bất quá nhìn dáng vẻ, những người khác cũng không có nhanh như vậy ra tới.

Nam Cung Giác dùng trong cơ thể linh lực thật cẩn thận khai thông trong cơ thể kiếp lôi chi lực, Nam Cung Giác trong cơ thể vốn dĩ liền đựng kiếp lôi, từ Nhập Linh Cảnh đột phá đến Hóa Linh Cảnh khi đã bị sét đánh qua một lần, lần đó kiếp lôi tàn lưu ở trong cơ thể, vốn là có thể chờ đến đánh sâu vào Vực Linh Cảnh thời điểm tiêu hóa vì mình dùng, bất quá hắn hôm nay như vậy một hấp thu, trong cơ thể kiếp lôi ngược lại đã chịu hấp dẫn tất cả đều vụt ra tới.

Hai bát lôi một tương ngộ liền bắt đầu hi hi ha ha ở hắn trong cơ thể đùa giỡn, Nam Cung Giác nếu là không ngăn lại, phỏng chừng cũng liền đợi không được khảo hạch kết thúc.

Nhất thời tường an không có việc gì.

Nam Cung Giác lại lần nữa phục hồi tinh thần lại thời điểm, trong cơ thể kiếp lôi đại đa số đã bị hắn dung nhập huyết nhục luyện thể, dư lại những cái đó vô pháp tiêu hóa…… Chờ về sau tìm cơ hội bài trừ chính là.

Bất quá…… Hắn nhìn chung quanh một vòng, đối với một đợt người vây quanh ở bên người tình huống rất là khó hiểu, hắn nhìn về phía chính mình nhất thục Tạ Xu Vũ, có chút mơ hồ hỏi: “Làm sao vậy?”

Tạ Xu Vũ mắt trợn trắng: “Nam Cung thiếu gia, ngươi đã ở chỗ này ngồi nửa tháng, sở hữu khảo hạch đều đã kết thúc, nhưng là đại sư huynh nói phải đợi mọi người thanh tỉnh lại tuyên bố kết quả, này không, mọi người đều đang đợi ngươi đâu!”

“Nga.” Nam Cung Giác đứng lên, đi đến chính mình tiểu đội trạm hảo, quả nhiên thảo người ghét Giang gia bốn tiểu hộ vệ đã bị loại trừ.

Hắn ở trong lòng cho chính mình yên lặng điểm cái tán, không hổ là hắn tự mình làm mini bản dẫn lôi trận, hiệu quả chuẩn cmnr tích ╮(╯▽╰)╭

“Phía dưới ta tuyên bố thông qua khảo hạch nhân viên danh sách…… Tề Tu, Kỳ Võ, Ân Lạc, Hà Hề, Vệ Dương, Thư Ngôn…… Nam Cung Giác, Tạ Xu Vũ……”

Nam Cung Giác không có lại nghe đi xuống, bởi vì hắn thấy Lạc Hòa.

Tác giả nhàn thoại:

Tu văn ~(≧▽≦)/~ thuận tiện cầu chi chi a

------oOo------

Phần 14

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 14: Thẳng thắn cùng hợp tác

Lạc Hòa mang theo một thân khí lạnh xuất hiện, mọi người hô hấp cứng lại, ai cũng không dám nhiều xem Lạc Hòa liếc mắt một cái.

Trừ bỏ Nam Cung Giác, hắn hướng về Lạc Hòa vẫy vẫy tay: "Lạc sư huynh!"

"!"Tạ Xu Vũ cả kinh, Nam Cung Giác cùng đại sư huynh quan hệ phỉ thiển nàng ngay từ đầu sẽ biết, chỉ là trường hợp này…… Nàng nhíu nhíu mày, không dấu vết mà quét chung quanh thần sắc khác nhau người liếc mắt một cái, không nói gì.

Lạc Hòa đi đến Nam Cung Giác bên người, bắt lấy Nam Cung Giác đến cổ trực tiếp đem người đề đi rồi…… Đề đi rồi…… Đi rồi…………

"!!!"Đã xảy ra cái gì? Bị thần triển khai dọa đến Nam Cung Giác vẻ mặt hoảng sợ!

Hắn thử giãy giụa một chút, không tránh ra, vì thế ngoan ngoãn nhậm người dẫn theo đi rồi.

Tiết tháo gì đó, hắn quả nhiên là không cần.

Tới rồi Lạc Hòa biệt viện, Lạc Hòa đem người buông, lạnh lùng mà nhìn chằm chằm Nam Cung Giác, tựa hồ là ở suy xét muốn hay không giết người diệt khẩu.

Nam Cung Giác đánh cái rùng mình, dưới chân một cái run run, nghĩ đến chính mình trên người sơ hở quá nhiều lời không chừng đã sớm khiến cho Lạc Hòa hoài nghi, hắn vội vàng mở miệng: "Tráng sĩ tha mạng! Có chuyện gì đại gia hảo hảo nói sao, không cần tùy tiện phóng sát khí, đối hoa hoa thảo thảo không hảo……"

Lạc Hòa hoàn hồn, rất có hứng thú mà nhìn chằm chằm hắn: "Hảo hảo nói?"

Nam Cung Giác gật đầu như đảo tỏi: "Hảo hảo nói, nói như thế nào cũng là đường đường một thế hệ Ma Tôn……"

Không tốt! Nói lỡ miệng! Nam Cung Giác phản ứng lại đây liền thấy Lạc Hòa nguyên bản cười như không cười ánh mắt trở nên nguy hiểm lên…… "Đại sư huynh tha mạng a! Ta thành thật công đạo!"

Xong rồi! Lạc Hòa quả nhiên là trọng sinh!

“Ngươi như thế nào biết ta…… Từng là Ma Tôn?” Lạc Hòa thầm nghĩ quả nhiên, trong lòng ở tính toán muốn như thế nào lặng yên không một tiếng động đem Nam Cung Giác xử lý rớt.

“Kỳ thật ta không phải thế giới này người……” Nam Cung Giác tưởng đem chính mình đầu lưỡi cắn rớt tâm tình đều có, hắn vì cái gì muốn trực tiếp thừa nhận a…… Rõ ràng rải cái hoảng nói chính mình cùng hắn giống nhau trọng sinh lại đây không cẩn thận đoạt xá nguyên chủ cũng nên có thể hỗn quá khứ…… Đi?

“Nga?” Lạc Hòa nhướng mày, một bộ không tin bộ dáng.

Nam Cung Giác nổi giận, nháy mắt tạc mao: “Ngươi không tin? Ngươi dựa vào cái gì không tin? Nói thật ngươi đều không tin một hai phải ta nói láo sao?”

Vừa dứt lời hắn liền hận không thể đem chính mình cắn chết ném trở về một lần nữa chết lần đầu tiên tính……

Lạc Hòa lại là dừng một chút.

Đột nhiên cảm thấy Nam Cung Giác có điểm đáng yêu là chuyện như thế nào?

“Cái kia…… Lạc sư huynh a, ta hiện tại thực sợ hãi a……”

Lạc Hòa nhìn chằm chằm hắn, đáy mắt ẩn ẩn có chút hài hước, hắn hiện tại đối Nam Cung Giác phản ứng rất có hứng thú.

Thấy Lạc Hòa không dao động, Nam Cung Giác thay đổi cái sách lược, quyết định hảo hảo thương lượng: “Nếu không chúng ta đánh cái thương lượng?”

“Nga?”

“Cái kia…… Chúng ta trao đổi bí mật, sau đó hợp tác?” Cùng lúc đó, Nam Cung Giác ở trong đầu yên lặng mà dò hỏi hệ thống: “Hệ thống, có hay không cái gì ký không thể đổi ý khế ước?”

“Trao đổi bí mật?” Có ý tứ, lần đầu tiên nghe thấy có người nói như vậy đâu.

Lạc Hòa không có ý thức được, hắn thế nhưng theo bản năng lựa chọn…… Theo Nam Cung Giác nói.

“Tích, chúc mừng ký chủ đạt được Tâm Linh Cảm Ứng kỹ năng, kỹ năng này có thể đối một người ký chủ bên ngoài người tiến hành trói định, trói định về sau ký chủ cùng trói định người chi gian sẽ đạt được ‘ Lẫn Nhau Không Thương Tổn ’ khế ước, ‘ Tâm Linh Tương Thông ’ che giấu kỹ năng, ‘ Hai Bên Đều Tình Nguyện ’ kích phát kỹ năng, cùng với ‘ Sinh Tử Tương Hứa ’ chung cực kỹ năng, thành huệ 5000 Kịch Tình Độ ^_^”

Nam Cung Giác vô ngữ: “…… Hệ thống, ngươi phải nhớ kỹ ngươi là một cái công lược hệ thống không phải trò chơi hệ thống.”

“Tích, thu được ký chủ phản hồi, đã đệ trình đến đầu não.

Tích, xin hỏi ký chủ hay không giao dịch ‘ Tâm Linh Cảm Ứng ’ kỹ năng?”

Nam Cung Giác xem xét một chút chính mình Kịch Tình Độ, giao diện thượng đại đại “4800” làm hắn thập phần rối rắm…… Tồn tại vẫn là chết đi, đây là một vấn đề.

“Hệ thống, ta hiện tại có thể tìm được cái gì giá trị 200 Kịch Tình Độ đồ vật sao?”

“Bốn cái tùy ý thuộc tính cực phẩm đan dược.”

Nam Cung Giác nhìn thoáng qua chính mình sớm bị đưa vào Kịch Tình Độ vật phẩm nhóm liếc mắt một cái, mạc danh mà đối cái này không hữu hảo thế giới sinh ra thật sâu mà oán niệm.

Nam Cung Giác sinh không thể niệm, đem chủ ý đánh tới Lạc Hòa trên người: “Lạc sư huynh…… Có thể cho ta năm viên cực phẩm đan dược sao?”

“Đưa ngươi?” Lạc Hòa hỏi.

Nam Cung Giác gật đầu như đảo tỏi.

“Dựa vào cái gì?”

Nam Cung Giác: “……” Nga nam thần ngươi thay đổi!

Trong nguyên tác Lạc Hòa chính là thuần khiết thiện lương liền cuối cùng nhập ma cũng chưa đối thế giới này sinh ra oán niệm vẫn luôn vẫn duy trì người không phạm ta, ta không phạm người cao lãnh chi hoa tư thái băng sơn nam thần a!

Vì cái gì nam thần sẽ tiếp hắn ngạnh?

“Dùng một cái tuyệt đối khiếp sợ thế giới bí mật trao đổi a……” Nam Cung Giác mắt lấp lánh nhìn Lạc Hòa, dù sao chỉ cần đổi lấy khế ước…… Ha hả.

Lạc Hòa cười cười, đột nhiên nhớ tới chính mình tựa hồ đích xác có một lọ không dùng được cực phẩm đan dược, hắn suy tư một lát, ném cho Nam Cung Giác một cái tiểu bình sứ.

Nam Cung Giác thất thần tiếp nhận, bên tai quanh quẩn hệ thống nhắc nhở âm:

“Tích, chúc mừng ký chủ đạt được cực phẩm Trú Nhan Đan bốn viên, đạt được 200 Kịch Tình Độ.

Tích, chúc mừng ký chủ đạt được 5000 Kịch Tình Độ, xin hỏi hay không trao đổi Tâm Linh Cảm Ứng kỹ năng?”

Nam Cung Giác cắn chặt răng, hạ quyết tâm trở về một câu trao đổi.

“Tích, chúc mừng ký chủ đạt được Tâm Linh Cảm Ứng kỹ năng, chỉ cần khế ước hai bên ở khế ước quyển trục thượng tích một giọt huyết khế ước liền có thể lập tức có hiệu lực nga ^_^ ký chủ đại nhân, chúc ngài vận may.”

Nam Cung Giác: "……"

Cái này thần kỳ phong cách……

Từ ô đựng đồ móc ra vừa mới trao đổi quyển trục, Nam Cung Giác đau lòng một hồi hắn rỗng tuếch Kịch Tình Độ tỏ vẻ vẫn là trước giữ được mạng nhỏ lại nói.

Nghĩ đến đây, hắn có chút chột dạ mà nhìn về phía Lạc Hòa: "Cái kia…… Lạc sư huynh, có thể lại làm ơn ngươi một sự kiện nhi sao?"

Lạc Hòa: "……"

Nam Cung Giác phi thường tự nhiên đem Lạc Hòa vô ngữ trở thành cam chịu, làm trò Lạc Hòa mặt lấy ra quyển trục, mở ra cấp Lạc Hòa nhìn thoáng qua.

Lạc Hòa dừng một chút.

Quyển trục thượng viết chính là giản thể tiếng Trung, Lạc Hòa xem không hiểu.

Nam Cung Giác cười tủm tỉm, giống chỉ hồ ly: "Sư huynh ngươi xem qua hiệp ước đi? Không thành vấn đề nói chúng ta tới tích cái huyết xác nhận một chút ^_^"

Lạc Hòa nhìn Nam Cung Giác thật lâu, mới mở miệng nói ra một sự thật: "Ta xem không hiểu. Đây là cái gì cổ xưa khế ước phương thức sao?"

Lạc Hòa nói hắn xem không hiểu nháy mắt Nam Cung Giác đầu óc ngốc một hồi, hắn thấy thế nào quyển trục thượng đều là giản thể tiếng Trung sao…… Đúng rồi, xem không hiểu giản thể thật là hết sức bình thường.

"Thực cổ xưa." Nam Cung Giác khẳng định gật gật đầu, rốt cuộc…… Là trước có nhân loại mới sáng tạo ra tới tiểu thuyết.

Lạc Hòa trầm mặc một lát, vẫn là tích một giọt huyết ở quyển trục thượng.

Tuy rằng cái này cảnh tượng làm Nam Cung Giác có loại chính mình có phải hay không truyền tới tây huyễn ảo giác, nhưng là khế ước thành lập kia một khắc, hắn vẫn là đem tâm đặt ở trong bụng.

Nam Cung Giác ở hiện đại duyệt tiểu thuyết vô số, về thế giới giả thiết gì đó có thể nói là không gì không biết, nhưng là hắn không tin hệ thống.

Nam nhân trực giác mà thôi.

"Lạc sư huynh, phi thường cảm tạ ngươi hợp tác." Nam Cung Giác cười tủm tỉm phun ra chính mình bí mật, "Ta không phải đến từ thế giới này người, hoặc là nói, một giấc ngủ dậy một không cẩn thận đoạt xá hiện tại thân thể này, ngươi có thể lý giải đi?"

Lạc Hòa gật đầu, lại là có chút ngoài ý muốn, không có làm hắn dùng đạo tâm thề, lại là dùng kỳ quái cổ xưa khế ước, chẳng lẽ tại đây nhân tâm, cái này khế

ước so Thiên Đạo càng làm cho người tín nhiệm? Lạc Hòa trong mắt hiện lên một mạt ám quang, thực mau biến mất không thấy.

“Hiện tại ta trong thân thể có một cái tự xưng hệ thống gia hỏa, yêu cầu ta cần thiết muốn hoàn thành nhiệm vụ đạt được Kịch Tình Độ, nếu không liền phải lộng chết ta.” Nam Cung Giác bình tĩnh mà ném xuống đệ nhị cái bom.

Lạc Hòa đầu ngón tay giật giật.

“Đệ tam, ngươi là đến từ tương lai linh hồn, tu vi đã đạt tới…… Diệt Linh Cảnh, thiếu chút nữa liền phải phi thăng đi?” Đệ tam cái bom.

Lạc Hòa nhìn như phi thường bình tĩnh, trên thực tế đã chuẩn bị tùy thời triệu hoán chính mình bản mạng phi kiếm chém Nam Cung Giác.

“Cho nên…… Ta phỏng chừng ngươi đã bắt được không ít thứ tốt, cho nên có thể nói cho ta còn có mấy cái bí cảnh là ngài không có thăm quá sao?”

Lạc Hòa chung quanh khí lạnh bỗng nhiên liền tan không ít, có thể là Nam Cung Giác cười đến quá mức với xuẩn duyên cớ.

“Cho nên ngươi chỉ trao đổi bí mật…… Ta còn có cái gì bí mật ngươi không biết sao?” Lạc Hòa cười hỏi Nam Cung Giác, chung quanh tựa hồ có lãnh dao nhỏ ở phi.

Nam Cung Giác ngẩn người, đột nhiên trung nhị bệnh phát tác đội nam thần cười nói: “Có a, tỷ như nói thân cao thể trọng quần áo số đo đặc thù yêu thích hay không hôn phối có hay không ái mộ người gì đó tiểu bí mật đều là có thể chia sẻ sao!”

Nam Cung Giác kỳ thật là thực nghiêm túc đang hỏi vấn đề này, rốt cuộc nếu hắn về sau muốn thông đồng Lạc Hòa nói…… Vẫn là phải có điểm chuẩn bị sao!

Vì chính mình cơ trí điểm cái tán.

“A.” Lần này Lạc Hòa cũng là thật sự cười, hợp tác a…… Từ hắn lên làm Ma Tôn tới nay, còn không có người nhắc tới quá muốn cùng hắn hợp tác sự đâu.

Đại gia thái độ đều thực minh xác, thảo phạt giết chết hoặc là tránh mà xa chi.

Ở trọng sinh phía trước, trừ bỏ giết người hắn tựa hồ đều không có cùng người từng có bình thường tiếp xúc. Trọng sinh lúc sau thành Cửu Thiên Tông đại đệ tử, càng đừng nghĩ cùng người bình thường giao lưu.

Cho nên cho tới bây giờ, hắn mới đột nhiên phát hiện…… Nguyên lai không giết Nam Cung Giác, là cảm thấy tịch mịch đi. Nam Cung Giác ngay từ đầu liền biểu hiện không giống nhau, dẫn tới Lạc Hòa đem người xem thành đồng đạo người trong, mới có thể đối kiếp trước đỉnh kiếp trước kẻ thù mặt Nam Cung Giác mặc kệ.

Bất quá a…… Dị thế người?

Hắn nghiêm túc nhìn Nam Cung Giác mặt, đột nhiên cảm thấy gương mặt này cũng không có như vậy chán ghét, vì thế hắn mở miệng: “Nam Cung…… Sư đệ, ngươi biết thế giới này tồn tại đại khí vận giả sao?”

Nam Cung Giác bị sợ ngây người.

Đại khí vận giả? Loại đồ vật này đương nhiên là có! Hơn nữa chính là hắn bản nhân sao! Nhưng là! Trọng điểm là! Vì cái gì bản thổ dân bản xứ sẽ biết thế giới này tồn tại đại khí vận giả?

Nam Cung Giác hiển nhiên bởi vì nhiều năm không cùng người giao lưu kinh nghiệm không tới nhà, Lạc Hòa từ hắn biểu tình liền thấy đáp án, đột nhiên nhớ tới một kiện bị phủ đầy bụi ký ức……

Cổ xưa mà lại diện mạo quái dị quyển trục, kỳ quái xem không hiểu văn tự…… Thượng Ngu Đại Lục cuối cùng một cái phi thăng giả bí mật bảo vật không phải tốt nhất công pháp, cũng không phải Tiên Khí đan dược, mà là một cái cùng Nam Cung Giác cầm cái kia quyển trục không sai biệt lắm kỳ quái ngoạn ý.

Lạc Hòa không hiểu chữ giản thể, cũng không đại biểu hắn xuẩn.

Nam Cung Giác đã đến, chỉ sợ không đơn giản như vậy.

Nghĩ đến kiếp trước cái kia số lượng không nhiều lắm làm hắn cảm thấy hứng thú phần mộ, hắn quyết định muốn mang lên Nam Cung Giác cùng nhau.

“Vậy chúc chúng ta hợp tác vui sướng, Nam Cung sư đệ.” Lạc Hòa tâm tình thực tốt nói xong những lời này, đối Nam Cung Giác cũng thay đổi thái độ.

“Như vậy, tiểu sư đệ, ngươi là muốn đi theo ta đi Cửu Hoa Tông sao?”

Tác giả nhàn thoại:

Tu ~(≧▽≦)/~

------oOo------

Phần 15

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 15: Tu luyện hệ thống công pháp

Bị Lạc Hòa chỉ ra mục đích Nam Cung Giác có trong nháy mắt cứng đờ, thực mau liền bình tĩnh tự nhiên điều chỉnh lại đây, nói thẳng không cố kỵ nói ra mục đích của chính mình.

"Ta muốn Cửu Hoa Tông Xích Hỏa Diễm."

"A." Lạc Hòa cười khẽ, Xích Hỏa Diễm cư nhiên ở Cửu Hoa Tông sao? "Tiểu sư đệ, ngươi vì cái gì sẽ cho rằng ta sẽ đem Xích Hỏa Diễm cho ngươi đâu?"

"Ngươi lại không cần phải Xích Hỏa Diễm." Nam Cung Giác đương nhiên nói, Lạc Hòa nếu đã đem trên thế giới này có thể sấm phó bản đều đi được không sai biệt lắm, như vậy một đóa Xích Hỏa Diễm với hắn mà nói một chút dùng đều không có, huống chi Lạc Hòa tu luyện sở hữu công pháp đều cùng dị hỏa không có gì quan hệ.

Lạc Hòa dừng một chút, nói rất có đạo lý, hắn là không dùng được nhưng là không đại biểu hắn liền phải cấp Nam Cung Giác đi? Loại này đương nhiên ngữ khí cũng là làm hắn nhiều năm qua không hề dao động nội tâm đều có chút vô ngữ.

"Ai nha đại sư huynh ngươi cũng không cần nhỏ mọn như vậy sao, cùng lắm thì ta về sau dùng Xích Hỏa Diễm luyện đan phân ngươi một nửa hảo." Thấy Lạc Hòa biểu tình vi diệu, Nam Cung Giác liền biết không có biện pháp từ Lạc Hòa nơi này nhặt tiện nghi, vì thế hắn vẻ mặt thịt đau cùng Lạc Hòa nói đến điều kiện, căn bản đã quên chính mình còn sẽ không luyện đan sự thật này.

Lạc Hòa vô ngữ.

Cái này ngoại lai "Nam Cung Giác" quả thực giống như là hắn khắc tinh.

Vì thế chuyện này không giải quyết được gì.

Thẳng thắn thân phận lúc sau, Nam Cung Giác cái này Tu chân giới nửa mù chữ móc ra hệ thống cấp tâm pháp, kia tên thật tự rất có tranh luận tính 《Lạc Thiên Quyết》 đưa cho Lạc Hòa, vẻ mặt lấy lòng cùng chột dạ: "Lạc sư huynh, ngươi có thể giúp ta nhìn xem này bản tâm pháp viết chính là cái gì sao?"

Lạc Hòa nghe vậy biểu tình càng vi diệu, hắn hỏi thoạt nhìn có điểm chột dạ thiếu niên: "Ngươi không biết chữ?"

Nam Cung Giác xấu hổ, kỳ thật hắn cũng không phải không quen biết tự, chỉ là vừa lúc không quen biết 《Lạc Thiên Quyết》 mà thôi, bất quá vừa mới cùng

Lạc Hòa nói khai, thuộc về “Mặt khác tiểu thế giới” tới hắn đương nhiên cũng liền có thể đương nhiên không biết chữ, thuận tiện còn có thể mượn cơ hội này thông đồng một chút nam thần, quả thực hoàn mỹ!

Nam Cung · tâm cơ · Giác cho chính mình điểm cái tán.

Vì thế hắn ngượng ngùng gật gật đầu.

Lạc Hòa nhìn chằm chằm hắn nhìn một hồi, mở ra Nam Cung Giác đưa qua thư. Nhưng mà chỉ liếc mắt một cái, hắn liền ngây ngẩn cả người.

《 Lạc Thiên Quyết 》 không phải một quyển bình thường tâm pháp, mặt trên văn tự thập phần cao thâm, hiển nhiên không phải Thượng Ngu Đại Lục có thể có trình độ, Thượng Ngu Đại Lục tối cao công pháp cấp bậc là Thiên cấp, sống một đời Lạc Hòa cơ hồ xem biến Thượng Ngu Đại Lục sở hữu cao cấp công pháp, lại trước nay không có nghe nói qua 《 Lạc Thiên Quyết 》, liền tính là Lạc Hòa, thấy như vậy cao cấp thậm chí có thể khiến người cao hơn một tầng công pháp là lúc, cũng nhịn không được tâm động.

Nghĩ đến đây, hắn thần sắc phức tạp nhìn thoáng qua Nam Cung Giác, không biết vì cái gì thế nhưng cảm thấy trong lòng có điểm đổ.

Như vậy ngốc tử, ở Tu chân giới không có người che chở, chỉ sợ chỉ có thể rơi xuống một cái chết oan chết uổng kết cục đi.

Hắn lắc lắc đầu, khi nào hắn Lạc Hòa cũng sẽ quan tâm người khác? Đem trong đầu tạp niệm đuổi đi, hắn trầm hạ tâm tới đem 《 Lạc Thiên Quyết 》《 Hóa Linh Cảnh thiên 》 dùng bạch thoại phiên dịch xuống dưới, khẩu thuật cấp Nam Cung Giác.

Nam Cung Giác tự nhiên là nghe được nghiêm túc, vì thế một buổi trưa thời gian bị hai người dùng tới rồi vô hạn học tập trung đi, Nam Cung Giác cũng không cảm thấy có cái gì không đúng, vốn dĩ chính là một cái trạch nam hắn thập phần hưởng thụ loại này an tĩnh thời gian.

Lạc Hòa có tâm đem Nam Cung Giác khống chế ở phụ cận, một khi phát hiện không đối lập tức mạt sát, bất quá nhìn Nam Cung Giác chuyên chú nghe giảng biểu tình, hắn thế nhưng quỷ dị cảm thấy có một loại đi đương lão sư ý tưởng.

—— mạc danh cảm giác thành tựu.

Nghe xong Lạc Hòa phiên dịch, Nam Cung Giác nhắm mắt lại, cảm thụ chính mình trong cơ thể linh lực vận chuyển. Đối với trong cơ thể linh lực, Nam Cung Giác là có nghi vấn, hắn từ Nhập Linh Cảnh đến Hóa Linh Cảnh chỉ dùng không đến một tháng thời gian, đã trải qua lôi kiếp lúc sau, trong cơ thể tàn lưu rất nhiều lôi điện chi lực, sau lại hắn lại mạnh mẽ hấp thu Trăm Sát Trận kiếp lôi, dựa theo bình thường thế giới pháp tắc…… Lúc này hắn hẳn là đã nổ tan xác mà chết.

Hắn trong cơ thể cũng không có gì dư thừa đan điền, đặc biệt dày rộng kinh mạch, những cái đó năng lượng đều đi đâu nhi?

Ở nghi vấn cùng trong suy tư, Nam Cung Giác hơi thở dần dần bình tĩnh trở lại, linh lực ở không trung hình thành năm cái tuần hoàn, hút vào chung quanh các loại thuộc tính linh lực.

Lạc Hòa giấu đi trong lòng kinh hãi, đem phòng để lại cho Nam Cung Giác.

Lúc này Lạc Hòa như cũ là cái kia vì nhân dân phục vụ không giết người không bỏ hỏa chỉ nghĩ an tĩnh tu luyện sử thượng đệ nhất chính phái vai ác, kiếp trước sát thân chi thù hắn cũng sẽ không vô duyên vô cớ ở một cái cái gì cũng không biết dị thế người trên người trả thù, huống chi, ở cái này cá lớn nuốt cá bé thế giới, Nam Cung Giác bí mật hắn cũng thập phần cảm thấy hứng thú.

Nam Cung Giác vô dụng tâm cảm thụ chung quanh linh lực dao động, kinh mạch chảy xuôi quá linh khí nhất biến biến cọ rửa thân thể hắn, chảy qua mỗi một chỗ đều sẽ mang đến không thể miêu tả biến hóa, ngẫu nhiên sẽ khiến cho đến xương đau đớn, kia đó là cùng tồn tại với trong cơ thể kiếp lôi cùng chảy qua đan điền linh lực cho nhau va chạm kết quả, thiên lôi không muốn bị Nam Cung Giác luyện hóa, liều mạng muốn bảo trì đến từ thượng giới tôn nghiêm, bất quá theo Nam Cung Giác trong cơ thể linh khí càng ngày càng dư thừa, thẳng đến nhét đầy mỗi một tấc kinh mạch, làm kiếp lôi lực lượng tránh cũng không thể tránh về sau, kia cổ đau đớn mới dần dần biến mất, thay thế chính là đan điền không tình nguyện một bó màu tím nhạt tia chớp.

Nhận thấy được trong cơ thể biến hóa, Nam Cung Giác câu môi, quả nhiên không hổ là trong truyền thuyết vai chính thể chất, ở vai ác trọng sinh lúc sau trực tiếp dùng tu luyện thiên phú để qua sở hữu bàn tay vàng sao?

Kiếp lôi khiến cho đau đớn biến mất về sau, Nam Cung Giác mới chân chính đánh bạo bắt đầu dựa theo Lạc Hòa cho hắn giảng giải phương pháp bắt đầu vận chuyển linh lực. Thế giới này tu chân pháp tắc tồn tại một ít đặc thù địa phương, tỷ như nói tu sĩ tới rồi Hóa Linh Cảnh lúc sau mới có thể lựa chọn tu luyện tâm pháp, mà tâm pháp quyết định linh lực vận hành phương thức, cùng với cùng cảnh giới đan điền có thể cất chứa linh lực số lượng.

Nam Cung Giác ngoài ý muốn chính là, cho dù là tu luyện 《 Lạc Thiên Quyết 》 cũng không có làm hắn đan điền cất chứa linh lực gia tăng nhiều ít, ngược lại là đem nhưng ngoài ruộng linh lực dẫn đường hướng về phía toàn thân huyết nhục kinh mạch, mà nguyên bản cực độ bài xích linh lực thân thể bộ vị, cũng đều tham lam hấp thu đến từ chính đan điền linh lực, linh lực chậm rãi chảy qua huyết nhục, mang đến một tia giống như mát xa sung sướng cảm, lệnh người say mê trong đó.

Bất quá cũng không phải không có chỗ hỏng, tỷ như nói, đan điền linh lực cơ hồ là không đến mười lăm phút thời gian liền bị hấp thu sạch sẽ, giờ này khắc này hắn đan điền rỗng tuếch, tựa như một cái còn không có thành công tiến vào

Nhập Linh Cảnh tay mơ, cho dù hắn cảm nhận được thân thể ngoại hồng hậu linh lực, nề hà đan điền không biết ở nháo cái gì biệt nữu, một chút linh lực đều không muốn hấp thu.

Buồn bực từ trong nhập định tỉnh lại, xa lạ phòng làm hắn có trong nháy mắt ngây người, bất quá thực mau liền nhớ tới chính mình nguyên lai là ở Lạc Hòa trong phòng cùng hắn đàm luận công pháp.

"Ký chủ! A a a…… Ngươi rốt cuộc tỉnh lạp, vì cái gì muốn đem 《Lạc Thiên Quyết》 cấp Lạc Hòa a! Các ngươi chính là túc địch a túc địch! Ngươi chết ta sống cái loại này!" Hệ thống hận sắt không thành thép tiếng gầm gừ nhớ tới, Nam Cung Giác theo bản năng che lại lỗ tai, nhưng mà cũng không có cái gì dùng.

Bình tĩnh cấp hệ thống một cái xem thường: "Ngươi có phải hay không quên chúng ta lúc trước thương lượng tốt sự?"

"Như thế nào sẽ đâu? Ta chỉ là lo lắng ngươi bế lên đùi lúc sau hoang phế tu luyện ăn no chờ chết a! Phải biết rằng thời gian khẩn cấp, ở Tu chân giới nên hảo hảo tu luyện từ bỏ nhi nữ tình trường ……"

"Nhi nữ tình trường?" Nam Cung Giác như suy tư gì.

Cái này hệ thống quả nhiên thực khả nghi a.

"Đúng rồi ký chủ, ngươi vừa mới tu luyện thời điểm bên cạnh xuất hiện năm cái linh lực lốc xoáy a!"

Nam Cung Giác sửng sốt, linh lực lốc xoáy, đó là cái gì?

"A nha nha ta sợ đã quên ký chủ đến từ dị thế, bản thổ tu sĩ ở Hóa Linh Cảnh thời điểm có khả năng thức tỉnh thiên phú thiên phú chi lực, có được thiên phú chi lực tu sĩ đều là vạn trung vô nhất thiên tài, là mỗi cái tông môn đều tranh đoạt muốn đệ tử người được chọn, hơn nữa có được thiên phú chi lực tu sĩ đều có khả năng thành tựu đại đạo thành công phi thăng a!!"

Hệ thống hưng phấn thanh âm ở Nam Cung Giác bên tai tiếng vọng, Nam Cung Giác ngẩn người.

Hắn nhớ rõ hắn xem nguyên tác thời điểm, không có nhìn đến quá bất luận cái gì về "Thiên phú chi lực" ghi lại.

Như vậy, là tiểu thuyết không toàn diện, vẫn là nguyên bản vai chính căn bản không có thức tỉnh thiên phú chi lực, rốt cuộc ở bất luận cái gì một cái trong thế giới, đặc biệt là tiểu thuyết trung, vai chính là cái loại này bàn tay vàng nhiều đến có thể một người quét ngang Tu chân giới tồn tại, là không có khả năng sẽ gần đem thiên phú chi lực che chắn bên ngoài.

Như vậy……

Nói cách khác, hắn ở thế giới này có thể hoàn toàn không chịu nguyên tác cốt truyện ảnh hưởng, như vậy liền không cần lo lắng tương lai có một ngày cần

thiết cùng Lạc Hòa đối thượng, dẫn tới hắn hiện tại đối mặt Lạc Hòa khi thật cẩn thận còn kèm theo như vậy một chút chột dạ, hiện tại hảo, nếu sẽ không cùng Lạc Hòa đối thượng, hắn liền có thể tận tình thả bay tự mình lạp a ha ha ha!

Bất quá loại này vui vẻ cũng chỉ là làm hắn hưng phấn một chút, Nam Cung Giác chưa bao giờ cảm thấy chính mình là một cái bình tĩnh người, từ hắn tự biết chính mình có bệnh dưới tình huống còn muốn cùng người tới một hồi dài đến mười giờ so đấu đem chính mình làm đã chết liền có thể thấy được một chút. Bất quá Nam Cung Giác bản nhân tỏ vẻ chính mình tâm thập phần đại, đã hoàn toàn không nhớ rõ chính mình là một cái hiện đại người, tuy rằng hắn trong đầu như cũ cho rằng đây là một quyển sách thế giới.

Nhân loại vốn dĩ chính là mâu thuẫn sinh vật.

Nam Cung tâm tình rất tốt, về sau có thể tận tình liêu…… Ở Lạc Hòa không đem hắn đánh chết tiền đề hạ.

Nghĩ đến đây, hắn đứng lên chuẩn bị tìm Lạc Hòa tiến hành một chút thân thiết hữu hảo về tu luyện giao lưu.

“Đúng rồi, hệ thống, ngươi biết ta đây là tình huống như thế nào sao? Vì cái gì ta đan điền không có biện pháp chứa đựng linh lực?”

Hệ thống thanh âm có chút do dự, cùng với nhỏ đến không thể phát hiện chột dạ: “Cái này ta cũng không biết a, phải biết rằng công pháp người mất của hệ thống cho ta, ta lại không có tu luyện quá, sao có thể biết a.”

Nam Cung Giác: “………” Ngọa tào! Quả thực chưa thấy qua như thế mặt dày vô sỉ hệ thống! Nói hệ thống ngươi còn nhớ rõ chính mình là một hệ thống sao? Dùng để phụ trợ người khác tu luyện thành tiên thành tựu đại đạo hệ thống, mà không phải một cái bán manh râu ria!

Chỉ tiếc Nam Cung Giác tiếng lòng không có truyền đạt cấp hệ thống, đương nhiên liền tính nghe được hệ thống cũng sẽ không cho hắn trả lời.

Hệ thống đã từng cũng là bắt đầu sinh quá muốn trở thành một cái vĩ đại hệ thống, ở hệ thống giới danh nhân bảng trung lấy được một vị trí nhỏ hệ thống tỏ vẻ, hắn hiện tại tiếp vẫn là nhân sinh nga không, hệ thống kiếp sống cái thứ nhất nhiệm vụ.

Kỳ thật đối với Nam Cung Giác tới nói, hệ thống cái gì cũng không biết cũng không phải một kiện chuyện xấu.

Hắn có thể đi tìm nhà mình nam thần cầu hỏi thuận tiện thưởng thức một chút Lạc Hòa tư thế oai hùng! Liền như vậy vui sướng quyết định!

Lúc này hệ thống còn không có ý thức được, nó không có tận tâm tận lực phụ trợ Nam Cung Giác mất đi sẽ là là cái gì.

Tác giả nhàn thoại:

Tu ~ xong lạp ~(≧▽≦)/~

------oOo------

Phần 16

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 16: Cửu Hoa Tông (một)

Thượng Ngu Đại Lục có tam đại cường quốc, hai đại siêu cấp tông môn, tứ đại thí luyện nơi, vô số tu chân môn phái san sát, cũng có vô số thế gia sinh ra tiêu vong.

Vinh quang, thù hận, hỉ nộ ai nhạc, luôn là sẽ theo thời gian dần dần đi xa, mỗi một ngày có vô số người sinh ra, vô số người chết đi.

Mỗi một cái xã hội đều là như thế này, không có người sẽ chú ý tiểu nhân vật sinh ra tử vong, cũng không có người ở chú ý cùng chính mình ích lợi không quan hệ sự tình.

Cửu Hoa Tông một tiểu một lão phân biệt kêu Kim Diệu Văn cùng Kim Tông Thịnh, Kim Tông Thịnh là Cửu Hoa Tông trưởng lão, tu vi Hư Linh Cảnh, ở Cửu Hoa Tông có thể bảo đảm nhà mình tôn tử đi ngang, bất quá ra Cửu Hoa Tông địa giới, tới rồi cao thủ hoành hành Lạc gia nháo sự, hậu quả là người bình thường không dám tưởng tượng.

Lạc gia thiếu thành chủ cũng không phải là cái gì thiện tra.

Bất quá Cửu Hoa Tông cùng Lạc gia sống núi kết đến tương đối thâm…… Nam Cung Giác có điểm chột dạ nhìn thoáng qua mặt vô biểu tình Lạc Hòa, nguyên tác Lạc Hòa chính là ở Cửu Hoa Tông bị người ám toán bất đắc dĩ mà tu luyện ma đạo công pháp.

Ám toán hắn người kia cùng Nam Cung · nguyên tác · Giác có thiên ti vạn lũ liên hệ, hảo đi kỳ thật chính là hậu cung chi nhất.

Cửu Hoa Tông tông chủ nữ nhi, ở Cửu Hoa Tông nhận hết truy phủng tiểu sư muội, tính cách tương đối thánh mẫu bạch liên, ở nguyên vai chính Nam Cung Giác hoa ngôn xảo ngữ lừa gạt dưới, đem Lạc Hòa trở thành hồng thủy mãnh thú hơn nữa vu hãm Lạc Hòa trộm Cửu Hoa Tông trấn tông chi bảo Diệp Linh Bàn, thành công đem Lạc Hòa bức cho nhảy xuống Cửu Hoa Tông sau lưng huyền nhai.

Nhảy vực bất tử không chỉ có là vai chính độc quyền, đồng thời cũng là vai ác quật khởi tính cách đột biến nguyên nhân…… Chi nhất →_→

Nữ nhân kia tên gọi là gì tới?

Nam Cung Giác tỏ vẻ hoàn toàn không có ấn tượng ╮(╯▽╰)╭

Lạc Hòa không biết Nam Cung Giác nội tâm phức tạp OS, nhìn thiếu niên vẻ mặt hưng phấn bộ dáng biểu tình một lời khó nói hết.

Tự trọng sinh tới nay hắn đã làm rất nhiều chuyện, lại trước nay chưa từng có loại này khó có thể hình dung tâm tình, hơn nữa người này vẫn là đỉnh kiếp trước giết chết hắn kẻ thù mặt gia hỏa.

Giờ này khắc này, Nam Cung Giác đi theo Lạc Hòa phía sau, trơ mắt nhìn Lạc Hòa ánh mắt đều không có biến hóa trực tiếp huy kiếm chém Cửu Hoa Tông trước đại môn thủ vệ đệ tử.

Nam Cung Giác có điểm mộng bức.

Hắn vẫn là không quá lý giải cái gì gọi là thực lực vi tôn thế giới.

Lấy Lạc Hòa thực lực, ở Thượng Ngu Đại Lục có thể nói là có thể đi ngang, bất quá hắn rốt cuộc là Cửu Thiên Tông đệ tử, nếu là không có lý do gì nói thật đúng là không hảo đi tìm phiền toái.

Kim gia tổ tôn hai thật là làm một chuyện tốt.

"Ký chủ thỉnh chú ý, phía trước dị hỏa lui tới, thỉnh chú ý kiểm tra và nhận."

"A? Hệ thống ngươi nói cái gì? Dị hỏa? Ở nơi nào?"

Lần này hệ thống không nói gì.

Nam Cung Giác tuy rằng tu luyện, nhưng là nói đến cùng đối với linh lực vận dụng cũng không quen thuộc, cho nên cũng liền cảm thụ không đến dị hỏa hơi thở, chỉ là cảm thấy bốn phía càng ngày càng nhiệt, hắn còn tưởng rằng là Cửu Hoa Tông thích làm sự duyên cớ.

Lạc Hòa đi vào Cửu Hoa Tông lúc sau liền ẩn nấp hơi thở, Nam Cung Giác lấy lại tinh thần thời điểm đã nhìn không thấy Lạc Hòa thân ảnh.

Cái gì sao, vị này đại sư huynh nên không phải là muốn nhân cơ hội này lộng chết hắn đi, hắn như thế nào liền quên mất cái này thân xác là Lạc Hòa Boss lớn nhất kẻ thù đâu! Nam Cung Giác có chút rầu rĩ không vui bĩu môi, tùy tay rút ra trong không khí linh khí kết cái ấn, đem chính mình hơi thở che giấu lên, hoặc là nói, cùng chung quanh hoàn cảnh hòa hợp nhất thể, thong thả ung dung đi ở Cửu Hoa Tông đại điện thượng, từ hắn bên cạnh đi ngang qua người đều cùng có mắt như mù dường như, đều vô cùng ăn ý xem nhẹ hắn tồn tại.

Nam Cung Giác mừng thầm, cái này Ẩn Nấp trận pháp là hắn mấy ngày hôm trước nhàn tới không có việc gì xem trận pháp bách khoa toàn thư khi một không cẩn thận làm ra tới, phát hiện lúc sau hắn còn riêng kết trận lúc sau chạy đến Lạc Hòa trước mắt lắc lư hai vòng, liền Lạc Hòa đều không có phát hiện hắn tồn tại.

Tuy rằng hắn không biết Lạc Hòa tu vi, nhưng là tưởng cũng biết Lạc Hòa tu vi khẳng định không thấp.

Lạc Hòa đều không thể nhìn thấu trận pháp, đối với Nam Cung Giác tới nói, chính là một cái thành công trận pháp.

Hắn đi vào thế giới này lúc sau, nhìn thấy người lợi hại nhất chính là Lạc Hòa, liền Lạc Hòa đều không có phát hiện, những người khác chỉ cần cấp bậc không thể so Lạc Hòa cao, đều sẽ không dễ dàng phát hiện hắn trận pháp.

Hắn không biết loại này loại nhỏ tùy thân trận pháp ở thế giới này kỳ thật là không có, cho nên người khác cho dù chú ý tới dị thường cũng sẽ không nghĩ đến có người quang minh chính đại từ bọn họ trước mắt qua đi.

Nói cách khác Nam Cung Giác bản nhân ở Cửu Hoa Tông nghênh ngang đi tới đi lui, thậm chí còn bớt thời giờ dựa theo hệ thống chỉ thị phương hướng muốn đi xem xét một chút dị hỏa sự tình, đều hoàn toàn không có người chú ý tới hắn.

Nam Cung Giác không khỏi vì chính mình điểm cái tán.

Đương nhiên hắn lý trí vẫn là ở, vẫn như cũ đi theo Lạc Hòa chung quanh không có ly đến đặc biệt xa xôi, hảo đi kỳ thật hắn chính là túng, nơi này vẫn là có nhân tu vì so với hắn muốn cao, cho nên hắn dễ dàng không dám lấy chính mình mạng nhỏ làm tiền đặt cược.

Ở đi theo Lạc Hòa hướng bên trong đi thời điểm ta, hắn còn bớt thời giờ nghe xong một chút bát quái.

“Ai các ngươi biết không? Kim sư huynh giống như đi Lạc Thiên thành Thành Chủ phủ nháo sự bị bắt!”

“Thiệt hay giả? Kim sư huynh tuy rằng ỷ vào có Kim trưởng lão chống lưng có thể ở Cửu Hoa Tông hoành hành ngang ngược, nhưng là hắn thật sự dám đi Thành Chủ phủ nháo sự sao?”

“Đương nhiên là sự thật! Ta cùng ngươi nói, ta có một cái thân thích ở Thành Chủ phủ đương trị, hắn truyền quay lại tới tin tức còn có thể có giả? Đừng nói Kim sư huynh, ngay cả Kim trưởng lão muốn đi cấp Kim sư huynh muốn cái cách nói, đều bị thiếu thành chủ bắt lại!”

“Tê ——”

Một trận đảo hút khí lạnh thanh âm truyền tới Nam Cung Giác trong tai, làm Nam Cung Giác có chút buồn bực, như thế nào những người này còn chưa tin bọn họ trưởng lão bị bắt không thành?

Đương nhiên không phải.

Tụ ở bên nhau đàm luận bát quái người vi diệu mà trầm mặc một chút, sau đó lại tiếp tục cao hứng phấn chấn thảo luận: “Thật vậy chăng! Liền Kim trưởng lão đều bị bắt? Thật tốt quá! Ta đã sớm không quen nhìn Kim Thông bọn họ phụ tử! Trảo hảo!”

“Chính là! Kim Thông ở trong tông môn hoành hành ngang ngược lâu như vậy, rốt cuộc đá đến ván sắt đi? Thật là đại khoái nhân tâm a!”

"Nói đúng, bọn họ chọc tới ai không hảo muốn đi đắc tội Lạc Thiên thành vị kia sát thần a? Kia chính là liền chưởng môn đều phải né xa ba thước nhân vật……"

Nam Cung Giác: "……" Không phải này đi hướng có phải hay không có điểm không quá thích hợp? Các ngươi như vậy đàm luận trưởng lão thật sự hảo sao! Sẽ không sợ nhân gia đã trở lại tự mình tìm các ngươi tính sổ sao?

Tác giả nhàn thoại:

Bổn nguyệt đệ nhất phát đổi mới, cầu chi chi cầu cất chứa nha!

------oOo------

Phần 17

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 17: Cửu Hoa Tông (nhị) 【 cầu chi chi ~】

Nhưng mà bọn họ thật đúng là sẽ không sợ.

Từ Lạc Thiên thành Lạc Hòa đột nhiên quật khởi lúc sau, ở Lạc Thiên thành chung quanh vùng người ai không biết Lạc Hòa là một cái có thù tất báo chủ, trêu chọc hắn đều không có cái gì kết cục tốt.

Trên thực tế thật đúng là có người cùng Nam Cung Giác có tương đồng nghi vấn, có tài vừa mới bước vào tiên môn không lâu tiểu thái điểu nhịn không được hỏi: “Không có khả năng đi? Kim trưởng lão không phải trong môn phái cường đại nhất trưởng lão chi nhất sao? Như thế nào sẽ đánh không lại cái kia Lạc thiếu thành chủ?”

Chính là chính là…… Nam Cung Giác không được gật đầu, hắn cũng rất tò mò vấn đề này a!

Ở trong môn phái đãi thời gian tương đối lớn lên một cái đệ tử hướng chung quanh nhìn nhìn, phát hiện đều là chút ngày thường quen thuộc đệ tử mang lại đây người, hẳn là sẽ không có cái gì vấn đề, lại thấy kia mấy cái mới tới đều dùng một loại tràn ngập sùng bái (?) ánh mắt nhìn hắn, không khỏi có điểm đắc chí.

Người này trong lòng một cao hứng liền dễ dàng nói ra một ít không nên lời nói.

Tên đệ tử kia cũng không ngoại lệ, hắn khụ một chút, thanh thanh giọng nói, bắt đầu giảng thuật Lạc Hòa quang huy sự tích: “Các ngươi là không biết, vị kia Lạc Thiên thành thiếu thành chủ Lạc Hòa, nghe nói ở hắn tuổi tác không lớn thời điểm, gia tộc lần đầu tiên thí nghiệm căn cốt khi không biết ra cái gì vấn đề, thế nhưng trắc không ra hắn căn cốt, vì thế hắn bị trở thành phế sài dưỡng mười mấy năm.”

Cường giả bắt đầu từ không quan trọng, năm đó Lạc Hòa bởi vì căn cốt không hảo bị gia tộc ghét bỏ, cơ hồ chặt đứt sở hữu tài nguyên, chỉ kém không có đem hắn đuổi ra Thành Chủ phủ đơn độc cư trú, Lạc gia chi thứ con cháu còn thường thường đi quấy rối Lạc Hòa, cười nhạo một phen hắn không có tu luyện thiên phú sự tình.

Lạc gia trưởng lão thậm chí bao gồm Lạc Hòa cha mẹ đều đối chuyện này mặc kệ không hỏi, tùy ý Lạc Hòa tự sinh tự diệt.

Ở như vậy gia đình sinh sống mười mấy năm sau, có một ngày Lạc Hòa đột nhiên mất tích, ai cũng không biết hắn mất tích trong khoảng thời gian này đã xảy ra cái gì, chỉ biết ở vài năm sau Lạc Hòa đột nhiên về tới Lạc Thiên thành, mang về tới còn có một thân tu vi cùng với Thượng Ngu Đại Lục siêu cấp tông môn chi nhất Cửu Thiên Tông nội môn đệ tử thân phận bài.

Lạc Hòa trở về thời điểm cũng không có rất cao điều, thậm chí nguyên bản đều không tính toán cùng Lạc gia có bất luận cái gì liên lụy, hắn là làm Cửu Thiên Tông ở Lạc Thiên thành chiêu tân người phụ trách trở về, là lúc ấy mỗi người nịnh bợ đối tượng —— Lạc gia cũng không ngoại lệ.

Mấy năm thời gian cũng đủ rất nhiều người phai nhạt rất nhiều sự, nhưng là có chút đồ vật lại là khó có thể tiêu trừ.

—— tỷ như Lạc gia con cháu đối Lạc Hòa khinh thường, bọn họ thường xuyên đi “Khi dễ” Lạc Hòa, nói đến châm chọc, bọn họ thế nhưng là Lạc gia đối Lạc Hòa tương đối quen thuộc người chi nhất, điểm này sau lại làm rất nhiều người thổn thức không thôi.

Lạc Thiên Phàm cùng Lạc Di Nhiễm làm Lạc gia chi thứ giữa tư chất tương đối người tốt chi nhất, đều bị gia tộc đề cử ra tới làm tham gia Cửu Thiên Tông chiêu tân thí luyện người được chọn, bọn họ ở hiện trường nhìn đến Lạc Hòa ánh mắt đầu tiên liền nhận ra Lạc Hòa.

“Lạc Hòa! Như thế nào là ngươi?!” Lạc Di Nhiễm không thể tin tưởng mà nhìn ngồi ở các đệ tử trước mặt thanh lãnh như băng nam nhân, một tiếng kinh hô đánh vỡ nơi thí luyện bình tĩnh.

Lạc Thiên Phàm cũng chú ý tới Lạc Hòa, trong mắt tràn ngập không thể tin được, sắc mặt thậm chí trở nên có chút tái nhợt.

Lúc ấy Lạc Hòa đương nhiên không có gì phản ứng.

Như cũ bình bình đạm đạm, một chút cũng không có đem Lạc Thiên Phàm cùng Lạc Di Nhiễm để vào mắt, lúc ấy Lạc Hòa tu vi đã là Vực Linh Cảnh, đặt ở toàn bộ Lạc Thiên thành cũng là số một số hai người, tự nhiên không cần phải chú ý tu vi vẫn là Nhập Linh Cảnh hai người.

Lạc Di Nhiễm nói ra lúc sau liền ý thức được sự tình không tốt, sắc mặt trở nên trắng bệch vô cùng, cố tình Lạc Hòa không có cho bọn hắn một chút phản ứng, làm nàng trong lòng thực không thoải mái.

Nàng chống một hơi tham gia xong rồi lúc ban đầu kiểm tra đo lường, sau đó liền sắc mặt khó coi rời đi.

Bất quá Lạc Di Nhiễm cùng Lạc Thiên Phàm không dám lỗ mãng cũng không đại biểu những người khác cũng như vậy tưởng, Lạc gia những người khác đặc biệt là tuổi trọng đại trưởng lão đều cảm thấy sự có kỳ quặc.

Không biết những cái đó các trưởng lão trở về làm cái gì, Lạc gia bắt đầu không ngừng có người bắt đầu quấy rầy Lạc Hòa, ý đồ cùng Lạc Hòa phàn thượng quan hệ, thậm chí là muốn Lạc Hòa giúp bọn hắn chấn hưng gia tộc.

Lạc Hòa phản ứng đơn giản thô bạo.

Hắn tìm được rồi đã từng nhục nhã quá người của hắn, nhất nhất phế bỏ những người đó tu vi, có mấy cái nghiêm trọng còn trực tiếp phế đi đan điền, lại không có tu luyện khả năng.

Chuyện này vừa ra, toàn bộ Lạc Thiên thành liền sôi trào, đại gia cơ hồ đều xác định Lạc Hòa chính là Lạc Thiên thành thiếu thành chủ, trong lòng nhiều ra rất nhiều kính sợ.

Từ nay về sau Lạc Thiên thành người đều đem Lạc Hòa coi như là Lạc Thiên thành thiếu thành chủ.

Này cũng không đại biểu Lạc Hòa chính mình thừa nhận.

Trên thực tế Lạc Hòa đến bây giờ đều còn không có thừa nhận quá hắn là Lạc gia người, mặc kệ Lạc gia người như thế nào đối hắn xum xoe muốn tu bổ quan hệ hắn đều không giả sắc thái.

Dần dà, nhưng thật ra có rất nhiều người học ngoan.

Từ nay về sau, Lạc gia cùng Lạc Hòa vẫn luôn vẫn duy trì một loại mặt ngoài hoà bình quan hệ, mỗi cái một đoạn thời gian Lạc Hòa liền sẽ đi vào Lạc Thiên thành tiến hành một lần chiêu tân.

Bất quá Lạc Hòa có thù tất báo tính cách vẫn là bị Lạc gia người tuyên dương đi ra ngoài, nơi nơi tản Lạc Hòa bất lợi tin tức người chính là vừa thấy chính là tiểu pháo hôi Lạc Thiên Phàm cùng Lạc Di Nhiễm, bọn họ bị Lạc Hòa phế đi đan điền, cả đời này đều không có lại tu luyện khả năng tính, đối Lạc Hòa oán hận quả thực phá tan Lạc Thiên thành thiên.

Nhưng là toàn bộ Thành Chủ phủ cũng sẽ không bởi vì bọn họ mà đắc tội Lạc Hòa, cho nên bọn họ chỉ có thể ở sau lưng nói nói Lạc Hòa nói bậy, thường thường xoát một chút tồn tại cảm.

Nam Cung Giác: "……"

Loại này cấp vai ác đưa đồ ăn não tàn pháo hôi cảm giác quen thuộc…… Còn có cái loại này vi diệu mỗ điểm lưu thức vai chính thăng cấp lưu nhân sinh trải qua là chuyện như thế nào?

Hắn rối rắm một chút vấn đề này, bên kia ngoại môn đệ tử cũng đã nói xong chuyện xưa, còn thuận tiện làm một cái tổng kết: "Cho nên a, vị kia liền có huyết thống quan hệ thân nhân đều không có buông tha, hiện tại cảnh giới càng là xưa đâu bằng nay, sao có thể sẽ bỏ qua khinh tới cửa đi Kim trưởng lão phụ tử?"

Nói đến “Kim trưởng lão” thời điểm, hắn rõ ràng có chút nghiến răng nghiến lợi, bất quá lại rất mau điều chỉnh lại đây.

Bát quái thời gian sau khi chấm dứt, hắn còn phi thường ôn hòa, biểu tình một chút không mang theo thay đổi khuyên nhủ nghe bát quái người trong: “Hảo hảo, nghỉ ngơi đã đến giờ, mọi người đều chạy nhanh nên làm gì làm gì đi, làm tốt các ngươi phân nội sự, hiện tại Kim trưởng lão không còn nữa, nói không chừng còn có thể sớm một chút đạt được tiến vào nội môn cơ hội đâu.”

Nam Cung Giác: “……” Như vậy cảm giác cái này ngoại môn đệ tử như là một cái có chuyện xưa người?

Cùng với…… Nam Cung Giác gian nan mà điều chỉnh một chút mặt bộ biểu tình, loại này vui sướng khi người gặp họa ngữ khí là chuyện như thế nào?

Tác giả nhàn thoại:

Bán manh lăn lộn cầu chi chi lạp!

------oOo------

Phần 18

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 18: Cửu Hoa Tông (tam)

Vốn dĩ có chính sự muốn làm Nam Cung Giác nghe xong một đợt bát quái, thế nhưng còn cảm thấy thực mang cảm, chỉ có thể nói cái này ngoại môn đệ tử kể chuyện xưa năng lực vẫn là không tồi.

Cùng với thuận tiện…… Thật tò mò Lạc Hòa một cái vai ác là đi như thế nào ra loại này vai chính thăng cấp lưu thức kịch bản thơ ấu a!

Bất quá hắn lại không có thời gian suy nghĩ sâu xa, chờ đến tụ ở bên nhau bát quái ngoại môn đệ tử đều tan, Nam Cung Giác cũng muốn bắt đầu căn cứ hệ thống chỉ thị tìm kiếm Xích Hỏa Diễm.

Đến nỗi lúc này đây tới Cửu Hoa Tông làm chính sự chính chủ Lạc Hòa…… Quỷ biết hắn ở địa phương nào, vừa tiến vào Cửu Hoa Tông hộ sơn đại trận liền không có bóng dáng.

Nam Cung Giác ở trong lòng yên lặng cầu nguyện vị kia đại lão rời đi thời điểm không cần quên kêu hắn một tiếng.

Bởi vì hắn hiện tại còn đỉnh Lạc Hòa đời trước kẻ thù thân xác đâu……

Nam Cung Giác lắc đầu, đem này đó lung tung rối loạn ý niệm vứt ra trong óc, cấp vừa mới thiết trí tùy thân tiểu trận pháp bỏ thêm một đạo linh lực, tiếp tục về phía trước đi.

Cửu Hoa Tông chỉ là một cái tiểu tông môn, đơn sơ hộ sơn đại trận, vài toà phân cho trưởng lão cùng chưởng môn đỉnh núi, còn có vài toà không người sơn —— không có người minh xác đem chúng nó phân chia tới rồi Cửu Hoa Tông danh nghĩa, nhưng là sơn thế hiểm trở thả có mãnh thú lui tới, người bình thường đều sẽ không dễ dàng vào núi, bởi vậy đã bị Cửu Hoa Tông dùng để coi như đệ tử thí luyện nơi.

Trừ cái này ra, Cửu Hoa Tông liền không có cái gì đáng giá khen địa phương, trừ bỏ bọn họ là một cái tu luyện môn phái, có một bộ có thể tu luyện đến nhất định cảnh giới công pháp ở trong tông môn, có thể hấp dẫn tới một ít không cam lòng với làm phàm nhân linh căn không phải thực tốt đệ tử, miễn cưỡng thấu thành một môn phái hình thức ban đầu.

Kỳ thật lúc trước Nam Cung Giác đang xem nguyên tác thời điểm vẫn là cảm thấy vai chính có phải hay không có điểm bụng đói ăn quàng, nhân gia thăng cấp lưu vai chính thu muội tử đều là có thể vì vai chính mang đến một bút khả

quan tài nguyên hoặc là nhân mạch, mà trong quyển sách này vai chính…… Ngạch, là đối phương chỉ cần là cái nữ hắn đều có thể coi trọng.

Ngay cả Cửu Hoa Tông tông chủ chi nữ hắn đều thu vào hậu cung……

Nữ nhân kia linh căn có cùng không có không sai biệt lắm, lớn lên cũng chẳng ra gì, đừng nói cùng tính tình hỏa bạo dáng người nóng bỏng chính cung hỏa phượng tiên tử, thanh lãnh như băng không cốc u lan băng phượng tiên tử so, ngay cả băng phượng tiên tử nha hoàn đều không bằng hảo sao?

Cái này nam chủ hắn có phải hay không mắt què? Lúc ấy Nam Cung Giác liền rất tưởng phun tào, bất quá hắn lười đến đi tác giả nguyên văn hạ phát biểu ý kiến.

Cho nên hắn đến nay không rõ vì cái gì xuyên qua sẽ là hắn, hắn không có bất luận cái gì một chút phù hợp tiểu thuyết trung xuyên qua điều kiện hảo sao? Hệ thống nên sẽ không cũng là thấp kém phẩm đi?

“Tích, kiểm tra đo lường đến ký chủ tư tưởng tương đối nguy hiểm, đối hệ thống tạo thành nhân cách…… Hệ thống cách vũ nhục, bổn hệ thống quyết định tạm dừng phục vụ.”

Hệ thống âm ngừng về sau, nguyên bản Nam Cung Giác có thể cảm giác được hệ thống giao diện cũng u ám một mảnh, có thể nói là phi thường tùy hứng.

Nam Cung Giác đối hệ thống này một đợt thao tác quả thực mục trừng cẩu ngốc: “Ngọa tào!” Còn có loại này thao tác?!

Bất quá Nam Cung Giác đảo cũng không có cỡ nào sợ hãi, tuy rằng không biết vì cái gì hệ thống lại chọn hắn, cũng không biết trên người hắn rốt cuộc có cái gì đáng giá hệ thống mưu đồ đồ vật, hắn đến cũng không cảm thấy hiện tại hệ thống chính là tưởng lộng chết hắn.

Bởi vì hắn hiện tại đã chết mới thật là nửa điểm giá trị cũng không có phát huy ra tới, nói vậy đối hệ thống tới nói hắn đã chết cũng không phải thực có lời.

Suy nghĩ cẩn thận điểm này, Nam Cung Giác tiếp tục bắt đầu lại Cửu Hoa Tông du đãng, nửa điểm cũng không đem hệ thống bãi công sự xem thành là một cái uy hiếp, như cũ tại nội tâm duy trì đối hệ thống chửi thầm: Chưa từng có gặp qua nhỏ mọn như vậy đi lạp hệ thống, thế nhưng còn có hệ thống cách loại đồ vật này, còn một bộ vũ nhục người khác cách bộ dáng……

Có điểm ý tứ.

Cũng không biết này hệ thống đời trước ký chủ là tình huống như thế nào, thế nhưng không đem loại này thấp kém hệ thống đưa về nguyên nơi sản sinh tiêu hủy……

Chửi thầm về chửi thầm, hắn cũng không có nghĩ phải đối hệ thống thế nào, vẫn là thực nghiêm túc đang tìm kiếm dị hỏa tồn tại.

Dị hỏa là tập thiên địa linh lực cùng Hỏa thuộc tính mà diễn sinh một loại rất có có tuệ căn ngọn lửa, có thể câu thông hỏa linh lực, có thậm chí còn sinh ra linh thức, đối ngoại giới cảm giác thập phần nhạy bén, giống nhau rất khó thu phục.

Ở Nam Cung Giác trình độ này, nếu muốn thu phục dị hỏa là rất khó sự tình, ngay cả nguyên tác trung cũng không có cũng không nhắc tới Cửu Hoa Tông có một đóa dị hỏa.

Dị hỏa loại này thiên sinh địa dưỡng linh vật, cho dù thu phục cũng rất khó thuần dưỡng, Tu chân giới thường thường phát sinh dị hỏa sấn chủ nhân bị thương thời điểm phản phệ ký chủ, bỏ trốn mất dạng sự tình xuất hiện, cho nên ở rất nhiều người trong mắt, dị hỏa chính là kiếm hai lưỡi.

Bất quá thu phục dị hỏa chỗ tốt cũng là có rất nhiều, dị hỏa có thể tự chủ hấp thu trong thiên địa hỏa linh lực, cắn nuốt mặt khác phẩm cấp không cao linh hỏa, thăng cấp sau sẽ phản hồi ký chủ, làm ký chủ cấp bậc cũng có thể đủ đạt được tăng lên.

Đại bộ phận người vẫn là thực thích dị hỏa, không thích dị hỏa giống nhau đều là môn phái nhỏ —— dị hỏa xuất thế, thông thường sẽ khiến cho tinh phong huyết vũ, vô số đại tông môn thanh niên tài tuấn tranh đoạt, đối với tài nguyên cùng thực lực đều chẳng ra gì môn phái nhỏ tới nói, dị hỏa xuất thế liền sẽ cho bọn hắn mang đến một hồi ác mộng.

Như vậy xem ra, Cửu Hoa Tông vẫn là rất lợi hại, bọn họ có thể ở trong tông môn cất giấu một đóa dị hỏa lại không có bị phát hiện, chính là một loại thực lực.

Nam Cung Giác đột nhiên phát hiện có lẽ hắn sai rồi, nói không chừng Cửu Hoa Tông đúng là bởi vì có thể có lợi mới có thể hấp dẫn tới nguyên lai vai chính.

Hắn đi qua Cửu Hoa Tông ngoại môn, Cửu Hoa Tông tuy rằng không lớn, nhưng là phương tiện thế nhưng còn rất đầy đủ hết, tông môn chia làm nội môn cùng ngoại môn, ngoại môn…… Chính là làm ruộng, ngoại môn đệ tử cơ hồ trụ đều là nhiều người ký túc xá, mỗi ngày thức khuya dậy sớm đánh tạp, hắn một đường đi tới liền nghe thấy được không ít người ở yên lặng mà oán giận chính mình làm việc nhiều, học được đồ vật thiếu.

Bởi vì bọn họ công pháp chỉ có thể đủ tu luyện đến Nhập Linh Cảnh cấp thấp, mỗi ngày thời gian đều bị tông môn áp bức, căn bản là không có thời gian tu luyện, chỉ là bọn hắn cũng chỉ dám ở trong lén lút oán giận, bởi vì trong tông môn vẫn là có mấy người là bị tông môn trọng điểm bồi dưỡng, những người đó tu vi đều đạt tới Nhập Linh Cảnh cao giai, nghiền áp bọn họ một tảng lớn, còn đối tông môn thập phần trung thành, nghe thấy bọn họ nói như vậy bọn họ nhưng một chút cũng không chiếm được hảo.

Nam Cung Giác thật sâu cảm giác được thế giới này cạnh tranh áp lực to lớn.

Bất quá hắn cũng không có cái này phiền não.

Hắn đã sớm cảm giác được chính mình tu luyện quả thực hoàn toàn không có bình cảnh, tốc độ tu luyện một chút cũng không bình thường, thậm chí có thể nói là nghịch thiên, huống chi hắn muốn gia nhập tương lai tông môn cũng không có Cửu Hoa Tông như vậy kỳ ba, sẽ không gặp được loại này không công bằng sự kiện.

Đương nhiên lúc này hắn còn không biết hắn đem nhân tính cùng đại tông môn tưởng tượng đến quá đơn giản.

Hắn nghênh ngang đi tới ngoại môn, không ai phát hiện hắn, này trong đó cố nhiên có Nam Cung Giác cảnh giới áp chế nguyên nhân, cũng có một bộ phận trận pháp ẩn nấp tác dụng, bất quá Nam Cung Giác vẫn là cảm thấy cái này tông môn thật là phế vật, hắn như là cái tới Cửu Hoa Tông tham quan nhân viên giống nhau, một chút đều không mang theo thu liễm du lãm hơn phân nửa cái ngoại môn, rốt cuộc đi tới ngoại môn cùng nội môn giao giới điểm.

Đến nơi đây hắn cuối cùng thấy được một cái bình thường tu tiên môn phái bộ dáng.

Màu tím mạ vàng bảng hiệu thượng là dùng linh lực viết xuống "Cửu Hoa Tông nội môn" năm chữ, bút lực cứng cáp, khí thế bàng bạc…… Ân, người bình thường thấy đều như vậy cho rằng, đáng tiếc ở Nam Cung Giác trong mắt chẳng ra gì.

Lạc Thiên thành cửa thành thượng treo "Lạc Thiên thành" ba chữ, từ bất luận cái gì phương diện tới nói đều so Cửu Hoa Tông cái này tự muốn hảo, bởi vậy Nam Cung Giác một chút cũng không có bị chấn động đến, lại nói tiếp này bảng hiệu tự giống như cũng không có nhiều ít linh lực, thật muốn lại nói tiếp liền hắn tùy tiện viết tự đều không bằng.

Bất quá Nam Cung Giác cho rằng chính mình muốn điệu thấp điểm, bởi vậy không có phun tào nội môn bảng hiệu.

Hắn loại này ý tưởng nếu như bị Cửu Hoa Tông người đã biết, phỏng chừng muốn xé tâm tình của hắn đều có, ngoại môn đệ tử mỗi một lần nhìn đến mấy chữ này đều sẽ cảm thấy một trận đầu váng mắt hoa, do đó càng thêm kiên định bọn họ lưu tại Cửu Hoa Tông tu luyện tâm tư, mấy chữ này đối đại đa số ngoại môn đệ tử tới nói chính là bọn họ đạo tâm nơi.

Đáng tiếc Nam Cung Giác không biết, hắn nếu là đã biết, khẳng định sẽ ở trong lòng khai trào phúng, đối này đó ngoại môn đệ tử khẳng định càng thêm khinh thường.

Nam Cung Giác thả ra linh lực gia cố một chút chính mình trận pháp, sau đó cất bước vào đại đa số Cửu Hoa Tông ngoại môn đệ tử suốt cuộc đời còn không thể nào vào được nội môn.

Ở hắn đi vào trong nháy mắt, trong không khí đã xảy ra một trận rất nhỏ linh lực dao động, một trận nồng đậm linh khí hướng Nam Cung Giác ập vào trước

mặt, phía sau tiếp trước mà chui vào hắn lỗ chân lông, hắn tức khắc cảm thấy một trận thích ý, nhịn không được híp híp mắt.

Ở hắn hưởng thụ linh khí cọ rửa thời điểm, đột nhiên một đạo bạch quang hướng hắn đánh úp lại, Nam Cung Giác mở to mắt, ánh mắt một lệ, nhanh chóng tránh ra, nhưng vẫn là bị bạch quang quét tới rồi một cây tóc.

Truyền đến bạch quang địa phương đột nhiên xuất hiện một người, người nọ một thân bạch y biểu tình thanh lãnh, đầy mặt đều là lạnh nhạt, ánh mắt dừng ở tóc của hắn rơi xuống đất địa phương, thần sắc khó lường.

Nam Cung Giác: "……"

Này không đúng rồi? Nói tốt vai chính quang hoàn đâu?

Nói hắn chiếm cái này thân xác là vai chính đi? Như thế nào một hàng động đã bị người phát hiện? Điểm này đều không phù hợp xuyên qua định luật hảo sao?

Mặc cho hắn trong lòng như thế nào bất mãn, hắn đều đã cần thiết muốn đối mặt một sự thật, bạch y nam nhân tu vi so với hắn muốn cao.

Nam Cung Giác trán xuất hiện một giọt mồ hôi lạnh.

Hắn như thế nào quên mất, Cửu Hoa Tông chính là có một cái vai ác đội hình ngưu bức nhân sĩ, người kia nghe nói là cùng Lạc Hòa quan hệ cá nhân không tồi kiếm tu, tên gọi là Chu Hạ An.

Cùng Lạc Hòa bất đồng, Chu Hạ An làm Cửu Hoa Tông một viên, bởi vì là Cửu Hoa Tông duy nhất một cái đơn linh căn tu sĩ mà bị tông môn mạnh mẽ bồi dưỡng, tuổi còn trẻ liền tu luyện ra kiếm ý, đạo tâm ổn định, làm người tuy rằng thanh lãnh, cũng vẫn là Cửu Hoa Tông trụ cột.

Đương nhiên dựa theo mỗ một loại tiểu thuyết định luật, như vậy một người giống nhau đều là vì vai chính đưa đồ ăn pháo hôi hoặc là tiểu vai ác giả thiết.

Mà hắn là như thế nào cùng vai chính kết thù đâu?

Nam Cung Giác nghĩ nghĩ, đột nhiên trừu trừu khóe miệng, nhìn về phía Chu Hạ An ánh mắt đột nhiên có chút vi diệu.

Đúng vậy, vị này thanh lãnh cao quý đại lão, Lạc Hòa xưng được với là bằng hữu người, hắn…… Mắt què, thật sâu mà yêu say đắm chưởng môn nữ nhi, cũng là vì vị kia trong nguyên tác trung liền tên đều không có tiểu sư muội, đơn phương cùng vai chính kết thù, sau đó liền đương nhiên bị vai chính tiêu diệt, hơn nữa bởi vì hắn kiếm đã sinh ra ý thức, tiểu sư muội vì không cho đại sư huynh kiếm phủ bụi trần, ở "Đại sư huynh" Chu Hạ An treo lúc sau, làm chủ đem Chu Hạ An kiếm đưa cho vai chính, vì vai chính sau lại xưng bá chi lộ cung cấp một cái cường hữu lực vũ khí.

Nam Cung Giác: "……"

Kịch bản a đều là kịch bản!

Lại là một cái quen thuộc sách giáo khoa thức pháo hôi!

Phải biết rằng có một cái lưu phái tiểu thuyết nhưng đều là cái này phong cách a! Lúc này Nam Cung Giác lại một lần có chính mình là xuyên qua đến một bộ ngựa giống trong tiểu thuyết giác ngộ.

Tác giả nhàn thoại:

Tùy tiện cầu điểm cái gì đi ~(≧▽≦)/~

Phật hệ tác giả này sương có lễ╮(╯▽╰)╭

------oOo------

Phần 19

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 19: Chu Hạ An

Mà làm pháo hôi Chu Hạ An lúc này chính cau mày quan sát đến vừa rồi linh lực dao động địa phương.

Làm hắn cảm thấy khó hiểu chính là, linh lực dao động dị thường là đích xác đã xảy ra, nhưng mà cửa lại không có bất luận kẻ nào, thậm chí liền động vật đều không có một con.

Chẳng lẽ là gió thổi qua khiến cho linh lực dao động sao?

Cái này ý niệm làm Chu Hạ An đầu óc hiếm thấy ngốc một chút.

Nhân loại đều thói quen vì chính mình không hiểu biết sự vật tìm một cái có thể thuyết phục chính mình lấy cớ, liền tính là sống ở Tu chân giới người cũng giống nhau.

Chỉ tiếc phun tào cuồng ma Nam Cung Giác không biết Chu Hạ An trong lòng ý tưởng, bằng không khẳng định lại có một đợt phun tào chờ hắn.

Lúc này Nam Cung Giác thẳng tắp đứng ở tại chỗ vẫn không nhúc nhích, phải biết rằng hắn trận pháp chỉ có thể ẩn nấp thân hình cùng linh lực dao động, cũng không thể chống đỡ công kích, nếu là Chu Hạ An một cái luẩn quẩn trong lòng tưởng hướng bên này huy nhất kiếm thử xem, kia hắn nhưng liền khóc đều không có địa phương khóc đi.

Hắn một bên cos thi thể một bên ý đồ cùng hệ thống liên hệ: “Hệ thống hệ thống, ta hiện tại phải làm sao bây giờ? Ta cũng không phải là đối diện cái kia kiếm si đối thủ a!”

Hệ thống giao diện như cũ một mảnh u ám.

Nam Cung Giác: “……” Uy! Giận dỗi cũng yêu cầu xem tình huống nha! Hiện tại chính là đặc thù thời kỳ, hắn nếu là một không cẩn thận cúp, những cái đó thiếu Kịch Tình Độ phải làm sao bây giờ?!

“Tích, ký chủ có gì phân phó?”

Nam Cung Giác: “……” Ngọa tào! Cái gì kêu gió chiều nào theo chiều ấy? Đây là sống sờ sờ tường đầu thảo ví dụ, nghe thấy Kịch Tình Độ lập tức liền sống lại! Còn có thể hay không có điểm làm hệ thống tôn nghiêm?

Liền ở ngay lúc này, đột nhiên một trận gió nhẹ thổi qua, một bóng người dừng ở Chu Hạ An trước mặt, mặt vô biểu tình: “Hạ An, đã lâu không thấy.”

Chu Hạ An thấy Lạc Hòa biểu tình sửng sốt, có chút không xác định hỏi: "Lạc Hòa?"

Lạc Hòa gật gật đầu: "Biệt lai vô dạng."

Nam Cung Giác: "……" Ngọa tào đây là tình huống như thế nào? Này hai người khi nào nhận thức? Còn biệt lai vô dạng? Bọn họ rất quen thuộc sao? Nguyên tác không phải như vậy viết a!

Sự thật chứng minh, cổ nhân lời nói quả nhiên là đúng, tẫn tin thư không bằng vô thư, nguyên tác loại này ngoạn ý, vừa mới cho hắn một cái chính xác chỉ dẫn nháy mắt lại hủy diệt hắn tam quan.

Lạc Hòa nhíu nhíu mày, không dấu vết mà hướng Nam Cung Giác ở phương hướng nhìn nhìn, theo sau chuyển hướng Chu Hạ An, ngữ khí lãnh đạm: "Ta đại biểu Lạc Thiên thành tới bái phỏng qúy tông tông chủ."

Chu Hạ An nhớ tới cái gì, sắc mặt biến đổi: "Ngươi là vì kia hai người mà đến?"

Lạc Hòa gật gật đầu.

Chu Hạ An biểu tình càng xú.

Hắn đối Kim gia phụ tử đã sớm không quen nhìn, không nghĩ tới Kim Thông thế nhưng có lá gan đến Lạc Thiên thành đi náo sự, thật cho rằng hắn có một cái tu vi làm thân cha là có thể ở Lạc Thiên thành đi ngang sao?

Bất quá hắn nhưng thật ra không nghĩ tới Lạc Hòa thế nhưng tự mình tới Cửu Thiên Tông, cũng không biết muốn xử lý như thế nào kia hai cái Cửu Hoa Tông bại hoại?

Nam Cung Giác cả người cứng đờ, hắn cảm giác được vừa rồi Lạc Hòa nhất định là thấy hắn, xét thấy bọn họ hai cái là ở một cái trên thuyền châu chấu, Lạc Hòa không có vạch trần hắn, bất quá cái loại này bị xem thấu cảm giác vẫn là làm hắn lưng như kim chích, ngay cả trái tim đều bắt đầu không quy luật loạn đâm, hình như là về tới phía trước bệnh tim thời điểm bộ dáng……

Nam Cung Giác trong lòng "Lộp bộp" một chút.

Miêu hắn nên sẽ không đem bệnh tim cũng mang theo cùng nhau xuyên qua tới đi?!

Hắn trước kia xem xuyên qua tiểu thuyết, có vai chính mang theo bàn tay vàng xuyên qua, có vai chính lại rất xui xẻo, mang theo một ít lung tung rối loạn nhưng là hắn bản nhân cũng không phải rất muốn đồ vật xuyên qua…… Mà Nam Cung Giác liền hoài nghi hắn có phải hay không vận khí tương đối bối đem bệnh tim cũng mang đến.

Nghĩ đến này vấn đề hắn trong lòng thập phần thấp thỏm, nhanh chóng triệu hoán hệ thống: "Hệ thống hệ thống! Mau cho ta làm một chút thân thể kiểm tra ta có phải hay không đem bệnh tim cũng cấp mang đến?"

Hệ thống thanh âm lược hiện máy móc cùng cứng nhắc: "Ký chủ nhiều lo lắng, ta cảm thấy ngươi chỉ là khẩn trương."

Nam Cung Giác: "……" Tuy rằng cái này hệ thống đã thực cứng nhắc, vì cái gì hắn vẫn là có một loại không quá thích hợp cảm giác đâu?

Vì biểu hiện Cửu Hoa Tông đối Lạc Hòa coi trọng, Chu Hạ An không thể không tự mình mang theo Lạc Hòa đi tìm chưởng môn, chỉ có thể đem vừa rồi quái dị cảm tạm thời đặt ở trong lòng, tính toán có thời gian lại đi nhìn xem.

Không xem hắn tổng cảm thấy có cái gì không đúng, nếu Nam Cung Giác đã biết hắn ý tưởng, nhất định sẽ nói cho hắn đây là địa cầu nữ nhân dùng để lẩn tránh nguy hiểm vũ khí sắc bén —— giác quan thứ sáu, đương nhiên đặt ở Tu chân giới có thể gọi là tu sĩ trực giác.

Dù sao cũng không có gì khác biệt là được.

Chờ hai người đều biến mất ở Nam Cung Giác tầm mắt trong phạm vi, Nam Cung Giác nhẹ nhàng thở ra, hắn cũng không biết là nên cảm thán chính mình vận khí tốt vẫn là vận khí không hảo, một đường đi tới liên tiếp gặp phải hai cái nguyên tác vai chính túc địch vai ác, làm cái này thân xác đương nhiệm sử dụng người, hắn kỳ thật…… Đặc biệt túng.

Sợ có cái gì không thích hợp đã bị Chu Hạ An nhất kiếm "Răng rắc" rớt.

Hắn hoạt động hoạt động cứng đờ gân cốt, thật sâu mà hộc ra một hơi, bởi vì lần đầu tiên cảm giác được như vậy nồng đậm linh khí, nhịn không được tu luyện một chút, kết quả thiếu chút nữa quải rớt, Nam Cung Giác lúc này không dám lỗ mãng.

Nếu hệ thống đã trở về, hắn vẫn là thành thành thật thật đi theo hệ thống chỉ dẫn đi hảo.

Từ hắn ở cổng lớn thiếu chút nữa bị chém chuyện này tới nói, hắn cảm thấy chính mình khả năng đi vào nguyên tác lầm khu, một mặt mà tin tưởng nguyên tác miêu tả đều là đúng, mới có thể không tự giác xem thấp Cửu Hoa Tông.

Trên thực tế một cái giống hắn như vậy thảo căn căn bản không có tư cách xem nhẹ Cửu Hoa Tông, nhân gia lớn nhỏ cũng là cái có tên có họ còn có điểm lịch sử môn phái, hắn cũng không biết chính mình vừa rồi tự tin là từ đâu ra?

Bãi chính tâm thái cũng quyết định vứt bỏ nguyên tác lúc sau, Nam Cung Giác tiếp tục bắt đầu rồi tìm kiếm dị hỏa lữ đồ.

Mà bên kia, Chu Hạ An ngự kiếm phi hành, chỉ dẫn Lạc Hòa tiến đến chủ phong gặp mặt tông chủ, bởi vì hai người đều là diện than cao lãnh tính cách, bọn họ miễn cưỡng coi như là sơ giao, nhưng là nếu muốn có một ít càng nhiều giao lưu, kia trên cơ bản liền không khả năng.

Một đường trầm mặc, hai người bay qua vài toà sơn, Lạc Hòa nhìn vài lần những cái đó đỉnh núi thượng động phủ, đối với bên trong dật tràn ra tới linh

khí híp híp mắt.

Cửu Hoa Tông thế nhưng có linh mạch?

Lạc Hòa nháy mắt bãi chính tâm thái, lại liên tưởng một chút kiếp trước tình huống, đột nhiên lĩnh hội nguyên lai "Nam Cung Giác" xuất hiện ở Cửu Hoa Tông mục đích.

A, hắn liền nói gia hỏa kia không có lợi thì không dậy sớm, sao có thể sẽ đột nhiên tìm được "Chân ái" còn làm ra một bộ khăng khăng một mực vì nàng từ bỏ hồng nhan tri kỷ, đi vào loại này chim không thèm ỉa địa phương diễn cái gì "Thâm tình tình thánh".

Hắn biểu tình thay đổi mấy lần, không biết có nên hay không cùng Chu Hạ An đề cái tỉnh.

Rốt cuộc…… Hắn âu yếm tiểu sư muội, chính là đối Nam Cung Giác nhất kiến chung tình.

Tác giả nhàn thoại:

Cầu cất chứa cầu đề cử cầu chi chi ~(≧▽≦)/~

Trường tiểu học phụ thuộc kịch trường:

Hệ thống: Chúc mừng Chu Hạ An đồng học, đạt được nhất xui xẻo nam pháo hôi danh hiệu, tặng kèm nón xanh một quả! Thỉnh chú ý kiểm tra và nhận.

Nam Cung Giác: Hệ thống, đừng nói bừa! Vạn nhất bị người trả thù liền không hảo.

Lạc Hòa: Sư đệ nói đúng.

Tiểu sư muội: Ai sư huynh ngươi mau xem! Nơi này có soái ca ai!

Chu Hạ An:……

------oOo------

Phần 20

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 20: Lạc Khuyết Sơn

Cửu Hoa Tông làm một cái môn phái nhỏ, Lạc Hòa liền tính tự mình xông tới cũng không có gì, hắn hiện tại tu vi cùng Cửu Hoa Tông tông chủ cùng ngồi cùng ăn, năm đó cùng Lạc Hòa tu vi giống nhau Chu Hạ An hiện giờ đã bị hắn rơi xuống quá nhiều tu vi.

Liền ở ngay lúc này, bọn họ đi tới Cửu Hoa Tông tông chủ nơi Lạc Khuyết Sơn, nói đến cũng kỳ quái, ở Lạc Tâm Thành chung quanh rất nhiều núi non đều dùng "Lạc" tự mệnh danh, đủ để nhìn thấy năm đó Lạc gia là cỡ nào huy hoàng.

Chỉ tiếc……

Lạc thị nhất tộc đối cái này Tu chân giới quy tắc hiểu biết đến quá ít, dạy dỗ ra tới tu sĩ thiên chân mà lại ngu muội, cuối cùng chặt đứt truyền thừa, chỉ có thể miễn cưỡng tính làm là tứ đại thế gia chi nhất.

Mà ngoài thành này đó nguyên bản thuộc về Lạc gia địa bàn, cũng đều bởi vì trước mấy bối người vô năng, mà chôn vùi ở bọn họ trong tay, cho dù vẫn như cũ kêu "Lạc Khuyết Sơn", trên núi người cũng sẽ không thừa nhận Lạc gia vi tôn.

Lạc Hòa nhớ tới Lạc gia tàng thư miêu tả quá vãng, nhịn không được thở dài.

Lạc Khuyết Sơn, tọa lạc ở Lạc Tâm Thành ngoại thành ba ngàn dặm bắc bộ núi non, chung quanh có mười hai sơn tứ đại hồ, linh khí sung túc sinh cơ nồng đậm, là một cái tu luyện dưỡng lão hảo địa phương. Cũng là hồi lâu trước kia Lạc gia các trưởng lão tu sinh dưỡng tức nghỉ phép độ kiếp đầu tuyển vị trí, chỉ là sau lại không biết ra cái gì biến cố, Lạc Khuyết Sơn vùng chạy dài tám trăm dặm địa phương, đều bị Lạc thị phân chia đi ra ngoài, từ đây không hề là Lạc gia địa bàn.

Tự kia về sau, Lạc thị nhất tộc liền bắt đầu lấy khó có thể dự kiến tốc độ suy bại, tới rồi hiện tại thế nhưng chỉ có thể bị coi như là cái gọi là Thượng Ngu Đại Lục thế gia.

Ở Lạc Khuyết Sơn sau núi trên vách đá, từng có Lạc gia tổ tiên dùng linh lực khắc hạ chữ viết, đến bây giờ còn tản ra cường đại uy áp, đây cũng là Cửu Hoa Tông tông chủ tu vi chỉ có Hư Linh Cảnh trung kỳ năm tầng, lại có thể ở cái này tài nguyên tụ tập Lạc Khuyết Sơn cắm rễ duyên cớ.

Lạc Hòa đối Lạc gia không có gì cảm tình, nhưng là ở hắn trong lòng, Lạc gia là thuộc về đồ vật của hắn, đã từng hắn bởi vì thực lực quá yếu mà trơ mắt nhìn

Lạc gia ở chính mình trước mắt huỷ diệt cảnh tượng còn rõ ràng trước mắt, mỗi một lần nhớ tới đều sẽ ảnh hưởng hắn đạo tâm.

Hiện tại Lạc Hòa đem Lạc gia coi là chính mình sở hữu vật, tự nhiên sẽ không làm sự tình trước kia lại lần nữa xuất hiện ở hắn trước mặt, không chỉ có như thế, đối với Lạc thị, hắn dã tâm xa không chỉ như vậy, hắn muốn ở tu luyện kiếp sống, thấy Lạc thị khôi phục thượng cổ thời kỳ như vậy huy hoàng cùng vinh quang.

Vì thực hiện mục đích của hắn, hắn không tiếc đem gia tộc tàng đến bí ẩn chưa bao giờ kỳ với người trước Trăm Sát Trận công chư hậu thế, còn hấp dẫn một đám đại năng vì Trăm Sát Trận cống hiến linh thạch, mà hiện tại, hắn cảm thấy Lạc Khuyết Sơn là thời điểm khôi phục thành Lạc gia địa bàn.

Hắn tu luyện công pháp cùng Lạc gia một mạch công pháp không có nửa điểm tương tự, đang tới gần Lạc Khuyết Sơn thời điểm cảm giác được từ Lạc gia tổ tiên lưu lại cường đại uy áp, sắc mặt trở nên một bạch.

Chu Hạ An ở phía trước dẫn đường, xem Lạc Hòa biểu tình không đúng, nhịn không được hướng Lạc Hòa giải thích: "Đây là Cửu Hoa Tông người sáng lập ở sau núi lưu lại cường đại uy áp, bổn môn đệ tử giống nhau sẽ không dễ dàng tới gần sau núi. Nơi này chỉ là có điểm dư uy, nhịn một chút liền đi qua."

Lạc Hòa trong lòng nghĩ: Sợ là bị tông chủ cấm tiến vào sau núi đi? Hắn cho dù dùng ngón chân đầu tưởng tượng đều có thể nghĩ đến kia sau núi thượng viết tự nhất định sẽ bại lộ Cửu Thiên Tông tông chủ nói dối.

Bất quá hắn không nói gì, đi theo Chu Hạ An phía sau tiến vào Lạc Khuyết Sơn. Vừa tiến vào bên này là có thể cảm nhận được càng thêm nồng đậm linh khí, Lạc Hòa nhíu nhíu mày, trong mắt hiện lên một tia ám quang.

Nhìn dáng vẻ Lạc Khuyết Sơn liền tính không có linh mạch cũng có không ít thứ tốt. Đương nhiên căn cứ Lạc Hòa nhiều năm như vậy tới kinh nghiệm, hắn đã xác định Lạc Khuyết Sơn chính là có một cái linh mạch.

Khó trách Cửu Hoa Tông một cái bất nhập lưu tiểu tông môn thế nhưng có thể ở chỗ này chiếm thủ mấy ngàn năm.

Nguyên lai là bởi vì linh mạch.

Trừ bỏ linh mạch điểm này, Lạc Khuyết Sơn là Cửu Hoa Tông xa hoa nhất địa phương, sơn môn là rường cột chạm trổ hai căn cây cột, cây cột mặt sau lập hai cái khí thế lăng nhân thạch thú, hai mắt là dùng không biết tên pháp bảo khảm bộ, nhìn thẳng Lạc Khuyết Sơn ngoại, dưới ánh nắng chiếu rọi hạ, lóe khác thường sáng rọi, nếu là có người nhìn thẳng cặp mắt kia, liền sẽ cảm giác được một trận đau đầu.

Thạch thú tồn tại thời gian thật lâu xa, Lạc Hòa nhất thời lại có chút nhận không ra này rốt cuộc là cái gì thú, hắn hướng thạch thú trong ánh mắt nhìn thoáng qua, thế nhưng cảm thấy đại não một trận đau đớn.

Hắn lập tức dời đi tầm mắt, Chu Hạ An nhìn về phía hắn, đối hắn giải thích một chút: “Đây là chúng ta Cửu Hoa Tông đệ nhất nhậm tông chủ từ hải ngoại tiên sơn mang đến tiên thú, không thể nhìn thẳng nó đôi mắt, nếu không sẽ đã chịu tiên thú cảnh cáo, chỉ cần không đi xem liền không thành vấn đề.”

Chu Hạ An cùng Lạc Hòa giao tình lại nói tiếp cũng không phải rất khắc sâu, năm đó Lạc Hòa bị từ trong nhà đuổi ra ngoài lúc sau, ở Cửu Hoa Tông phụ cận cư trú một đoạn thời gian, hắn có được kiếp trước ký ức, ở Cửu Hoa Tông phía sau núi dưới vực sâu tìm được rồi năm đó cái kia Ma Tôn truyền thừa địa, lấy đi rồi Ma Tôn…… Linh thạch cùng tài nguyên, nhưng là truyền thừa hắn lại không có muốn.

Lạc Hòa mục đích là phi thăng, không nghĩ bởi vì tu luyện ma công mà đã chịu Thiên Đạo trở ngại, rời đi huyền nhai lúc sau, hắn gặp được Chu Hạ An, ngay lúc đó Chu Hạ An còn không phải Cửu Hoa Tông đệ tử, mà là sắp đến Cửu Hoa Tông tham gia đệ tử tuyển chọn.

Lạc Hòa ở Cửu Hoa Sơn phụ cận tạm cư, thường thường gặp được tu luyện Chu Hạ An, bởi vì nào đó nguyên nhân, hắn ngẫu nhiên sẽ chỉ điểm một chút Chu Hạ An tu luyện, thường xuyên qua lại hai người xem như có một chút giao tình.

Bất quá không bao lâu Lạc Hòa liền bởi vì Cửu Thiên Tông tuyển nhận đệ tử mà rời đi, ở kia lúc sau, hai người cơ hồ không còn có gặp qua.

Lúc này đây nếu không phải bởi vì Kim gia sự tình, hai người còn nói không thượng có thể hay không gặp được, nhưng là bọn họ hiện tại ở chung phương thức đều sớm đã xa lạ.

Cùng Lạc Hòa giải thích sau khi xong, hai người chi gian không khí lâm vào trầm mặc, vốn dĩ cũng không phải rất quen thuộc, hiện tại hai người lập trường lại không giống nhau, tự nhiên cũng liền không lời nào để nói.

Tiến vào sơn môn lúc sau, nồng đậm linh khí ập vào trước mặt, Lạc Hòa ánh mắt lóe lóe, càng thêm kiên định kế hoạch của chính mình. Liền tính không phải vì cấp Lạc gia cung cấp tài nguyên, gần là linh mạch, cũng đã làm vô số người xua như xua vịt.

Lạc Hòa tại nội tâm tính toán, mặt ngoài bất động như núi, lạnh một khuôn mặt, phảng phất toàn thế giới đều thiếu hắn mấy chục tỷ linh thạch dường như.

Tác giả nhàn thoại:

Các bạn nhỏ thật sự không suy xét tới một phát chi chi bao dưỡng một chút đáng thương tác giả sao?

------oOo------

Phần 21

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 21: Cửu Hoa Tông tông chủ

Diệp Sở Hoa nhận được Chu Hạ An truyền tin, nghe được Lạc Hòa cái kia sát thần tới Cửu Hoa Tông, tâm tình không phải rất mỹ diệu, biểu tình cũng lạnh xuống dưới.

Bọn họ Cửu Hoa Tông thế nhưng có người dám đi khiêu khích Lạc gia, ngay cả hắn cũng đối Lạc Tâm Thành kiệt lực tránh đi, có thể không trêu chọc liền không trêu chọc, ai biết hiện tại thế nhưng có người tới cửa khiêu khích!

Vừa lấy được tin tức thời điểm hắn liền phun ra một ngụm lão huyết, sau lại phát hiện Lạc gia không có truy cứu, hắn mới dần dần yên lòng.

Kết quả hắn yên tâm phóng đến quá sớm, Lạc Hòa không phải không truy cứu, mà là bởi vì Cửu Thiên Tông chiêu tân mà chậm trễ, hiện tại liền tìm tới cửa tới.

Hắn hiện tại cấp bậc cùng Lạc Hòa cùng ngồi cùng ăn, theo lý mà nói không có gì hảo lo lắng, nhưng là Lạc Hòa chính là Cửu Thiên Tông như vậy đại tông môn ra tới, vẫn là Cửu Thiên Tông tông chủ thân truyền đệ tử, hắn về điểm này bản lĩnh hù một chút Cửu Hoa Tông các đệ tử dư dả, ở Lạc Hòa trước mặt căn bản không đủ xem.

Đây mới là Diệp Sở Hoa chân chính lo lắng địa phương.

Bất quá mặc kệ hắn lại như thế nào lo lắng, nên phát sinh sự vẫn là sẽ phát sinh.

Lạc Hòa đi tới cửa đại điện, tông chủ cư trú địa phương nói là đại điện, kỳ thật cũng bất quá so với bình thường đệ tử trụ địa phương hơi chút cao một chút, bài trí xa hoa một chút, linh khí nồng đậm một chút mà thôi, bản chất vẫn là một cái không lớn nhà ở, rường cột chạm trổ, cửa cây cột trên có khắc mấy chỉ tứ bất tượng thần thú cùng một ít hoa hoa thảo thảo, bảng hiệu thượng viết “Cửu Hoa Tông đại điện” năm chữ lập loè kim quang, có Tạo Linh Cảnh cường giả lưu lại uy áp.

Này đó uy áp trải qua thời gian ăn mòn, đã tiêu tán đến không sai biệt lắm, so với sau núi Lạc gia tổ tiên lưu lại những cái đó dấu vết cần phải nhược đến nhiều.

Lạc Hòa nhàn nhạt phiết liếc mắt một cái, vung ống tay áo đi vào, đối Cửu Hoa Tông tông chủ gật gật đầu.

Chờ Lạc Hòa trước cho hắn hành lễ Diệp Sở Hoa một ngụm lão huyết tạp ở trong cổ họng, khụ không ra nuốt không đi xuống.

Chu Hạ An ở Lạc Hòa vào đại điện lúc sau liền không lại đi theo, lấy hắn hiện tại thân phận còn không có tư cách tùy ý ra vào đại điện.

Chu Hạ An cầm quyền, mày gắt gao nhăn ở bên nhau, vốn dĩ liền lãnh người thoạt nhìn càng thêm lãnh đạm.

Đã từng có một đoạn thời gian, hắn cùng Lạc Hòa cấp bậc cùng ngồi cùng ăn, thậm chí Lạc Hòa còn muốn xem trọng hắn liếc mắt một cái, mà hiện tại, Lạc Hòa đã trở thành hắn yêu cầu ngước nhìn tồn tại, cùng hắn vẫn luôn sùng kính tông chủ đã là một cái cảnh giới người……

May mắn gặp được loại sự tình này chính là Chu Hạ An, nếu là thay đổi những người khác, lúc này đạo tâm không xong đều là việc nhỏ, rất có khả năng sẽ nảy sinh tâm ma, đối tương lai tu luyện tiến cảnh tạo thành cực đại trở ngại.

Chu Hạ An tuy rằng trong lòng cũng có chút nho nhỏ không cam lòng, lại còn không đến mức nảy sinh tâm ma, hãm chính mình với khó có thể xong việc hoàn cảnh.

Ở trong đại điện không chút khách khí trực tiếp ngồi ở trong điện Lạc Hòa không biết chính mình tiến cảnh khiến cho Chu Hạ An không cam lòng, hắn nhìn thẳng Diệp Sở Hoa, ngữ khí cùng người giống nhau lãnh đạm, không chứa một tia cảm xúc: "Ta hôm nay tới mục đích nói vậy tông chủ đã biết được."

Diệp Sở Hoa gật đầu, trên mặt mang theo một tia nghi vấn: "Không biết Lạc đạo hữu tính toán xử lý như thế nào Kim gia tổ tôn hai người?"

"Phế bỏ tu vi, đưa về Cửu Hoa Tông, nói như thế nào bọn họ cũng là các ngươi Cửu Hoa Tông trưởng lão nhất phái, vẫn là yêu cầu cấp Cửu Hoa Tông một chút mặt mũi." Lạc Hòa như cũ trầm khuôn mặt, thực lực thuyết minh cái gì kêu diện than.

Diệp Sở Hoa mí mắt thẳng nhảy, nếu là nói chuyện chính là Lạc gia bất luận cái gì một người, hắn đều cảm thấy đối phương là thật sự cho bọn hắn Cửu Hoa Tông mặt mũi, nhưng là đổi thành Lạc Hòa, hắn liền không biết đối phương nói vài phần nói thật, vài phần trào phúng.

Cố tình hắn bị trào phúng còn không thể dỗi trở về, còn muốn cùng Lạc Hòa cười làm lành mặt: "Đạo hữu cao thượng, đa tạ Lạc đạo hữu thủ hạ lưu tình."

Thủ hạ lưu tình, cũng không phải là thủ hạ lưu tình sao? Muốn hắn nói, Kim gia kia không biết điều gia tôn, nên trực tiếp giết răn đe cảnh cáo.

Hắn ngoài miệng lời nói là nói như vậy, nhưng là hắn trong lòng có bao nhiêu nghẹn khuất cũng chỉ có chính hắn đã biết.

Lạc Hòa nhưng không có tâm tư quản Diệp Sở Hoa trong lòng đối Kim gia gia tôn cái nhìn, tuyên bố Kim gia gia tôn kết cục lúc sau, hắn đột nhiên đối Diệp Sở Hoa mở miệng: "Nếu tông chủ cho rằng không thành vấn đề, vậy như vậy

xử lý đi, kỳ thật ta hôm nay tới, là tưởng cùng tông chủ thương lượng một chút một cái khác vấn đề.”

Diệp Sở Hoa trong lòng “Lộp bộp” một chút, một trận không tốt cảm giác đột nhiên nảy lên trong lòng, hắn trực giác Lạc Hòa muốn nói không phải cái gì chuyện tốt.

Hắn lập tức mở miệng đánh gãy Lạc Hòa nói: “Lạc đạo hữu đường xa mà đến nhất định mệt mỏi đi? Muốn hay không uống trước điểm trà ăn chút điểm tâm nghỉ ngơi một chút bàn lại?”

Lạc Hòa: “……”

Vốn dĩ hắn còn tưởng rằng có thể có bản lĩnh có can đảm tiếp nhận Lạc Khuyết Sơn người đều ít nhất là có điểm kiến thức cùng quyết đoán, nhưng hiện tại xem ra, nói không chừng hắn vẫn là đánh giá cao Cửu Hoa Tông vị này tông chủ.

Hắn đối Diệp Sở Hoa cái này hành vi không tỏ ý kiến, Cửu Hoa Tông tông chủ cũng coi như hắn đồng ý, vì thế đem Chu Hạ An kêu tiến vào: “Hạ An!”

Chu Hạ An nghe thấy hắn sư phụ thanh âm, lập tức đi đến, cung cung kính kính đối Diệp Sở Hoa hành lễ: “Sư phụ có gì phân phó?”

Lạc Hòa thấy thế, đối Chu Hạ An quan cảm cùng hảo cảm độ tức khắc giảm xuống không ít.

Lúc trước hắn nhận thức Chu Hạ An thời điểm, Chu Hạ An vẫn là một cái thoả thuê mãn nguyện đi trước Cửu Hoa Tông bái sư thiếu niên, mặt mày gian đều là tiêu sái bừa bãi cùng đối tiên đồ tương lai hướng tới, tâm tính kiên định tương lai đáng mong chờ, bởi vậy hắn mới hơi chút chỉ điểm Chu Hạ An một phen, hôm nay thấy hắn giữa mày tuy có buồn bực, nhưng tu vi chưa từng rơi xuống, hắn mới lấy ngang hàng tương giao, hiện tại thấy người này đối với kiến thức thiển cận Diệp Sở Hoa cụp mi rũ mắt thời điểm, hắn lại là đột nhiên cảm thấy chính mình lúc trước kia một phen chỉ điểm nói không chừng vẫn là lãng phí.

Diệp Sở Hoa phân phó Chu Hạ An dâng lên tốt nhất trà: “Vi sư cùng Lạc đạo hữu có chuyện quan trọng thương lượng, ngươi đi tìm vận nhi lại đây phụng trà.”

Chu Hạ An cung cung kính kính ứng, trong lòng lại là lộp bộp một chút, nghĩ đến tiểu sư muội…… Nhìn nhìn lại ngồi ở thượng vị Lạc Hòa, một cổ dự cảm bất hảo ập vào trong lòng.

Nhiều năm như vậy, muốn nói hắn đối sư phụ của mình một chút cũng không hiểu biết đó là không có khả năng, hắn sư phụ lợi thế, ánh mắt thiển cận, tu vi nhiều năm như vậy tới một chút biến hóa đều không có, muốn nói hắn nửa điểm thất vọng đều không có cũng không có khả năng, nhưng là bởi vì Cửu Hoa Tông tông chủ cũng đủ sủng ái hắn tiểu sư muội Diệp Vận Nhi, hắn cũng đã sớm ở không biết khi nào đem vận nhi trở thành khó có thể dứt bỏ bộ phận, cho nên hắn cùng hắn sư phụ còn xem như có cộng đồng mục tiêu.

Hắn cũng từ bỏ truy đuổi càng cao tu vi cảnh giới, ở Cửu Hoa Tông bảo hộ như vậy nhiều năm.

Nhưng là hôm nay Diệp Sở Hoa một câu thiếu chút nữa làm hắn trực tiếp động thủ phá hư tô son trát phấn lâu như vậy thái bình biểu hiện giả dối.

Nghe sư phụ ý tứ, là muốn cho tiểu sư muội tới làm cái gì không cần nói cũng biết.

Hắn nắm chặt nắm tay, móng tay rơi vào thịt, trên tay chảy ra đỏ tươi máu, hắn biểu tình lại không có bất luận cái gì biến hóa, thậm chí còn có thể tiếp tục cung kính mà đối Diệp Sở Hoa hành lễ, sau đó mới khom người rời khỏi ngoài cửa.

Lạc Hòa đối bọn họ thầy trò chi gian sự cũng không tưởng để ý tới, hắn nghe thấy Diệp Sở Hoa nói lúc sau trong lòng hơi kinh ngạc, nghĩ lại tưởng tượng, lại nháy mắt minh bạch Diệp Sở Hoa dụng tâm, đối với Cửu Hoa Tông hắn không có gì hảo cảm, đối với nữ nhân kia càng thêm không có bất luận cái gì hảo cảm, toàn bộ trong môn phái hắn duy nhất thưởng thức Chu Hạ An …… Lạc Hòa ánh mắt tối sầm lại, kia cũng là quá khứ tình nghĩa.

Diệp Sở Hoa thấy Chu Hạ An như cũ thực thành thật, vừa lòng gật gật đầu, hắn không biết Chu Hạ An đối Diệp Vận Nhi tâm tư sao? Sao có thể, thậm chí liền Chu Hạ An đối Diệp Vận Nhi sinh ra tình yêu nam nữ đều là hắn đang âm thầm dẫn đường kết quả, hắn sao có thể sẽ không biết.

Ở hắn xem ra, Chu Hạ An là một cái tư chất không tồi đệ tử, tương lai nói không chừng có thể tiếp nhận chức vụ Cửu Hoa Tông tông chủ đại nhậm, bởi vậy hắn nghĩ mọi cách làm Chu Hạ An vì môn phái khăng khăng một mực, thậm chí không tiếc làm chính mình nữ nhi câu dẫn Chu Hạ An ……

Bất quá, hắn không dấu vết mà nhìn thoáng qua ngồi ở một bên bất động như núi, sắc mặt không có chút nào biến hóa Lạc Hòa, so với Chu Hạ An, Lạc Hòa có thể mang đến ích lợi muốn lớn hơn rất nhiều.

Lạc Hòa rõ ràng tâm tư của hắn, cũng biết hắn động tác nhỏ, ở tu hành một đường thượng, Diệp Sở Hoa tâm tư bất chính, cả ngày nghĩ dựa đường ngang ngõ tắt phát triển tông môn, thuộc hạ trưởng lão đều là Kim gia cái loại này đức hạnh người, nghĩ đến Cửu Hoa Tông cũng không có gì đáng giá tồn tại địa phương.

Hơn nữa …… hắn trong mắt hồng quang chợt lóe, nếu không phải Cửu Hoa Tông, kiếp trước hắn sao có thể sẽ đọa vào ma đạo vĩnh thế không được phi thăng? Bị người từ Cửu Hoa Tông sau núi đẩy hạ huyền nhai trong nháy mắt kia ký ức hắn vĩnh sinh khó quên, mặc kệ này một đời Nam Cung Giác rốt cuộc là chuyện như thế nào, hắn đều cảm thấy Cửu Hoa Tông không có tiếp tục tồn tại đi xuống tất yếu.

Diệp Sở Hoa còn không biết cùng hắn đối diện mà ngồi Lạc Hòa trong lòng suy nghĩ cái gì, mãn đầu óc đều là Diệp Vận Nhi thông đồng Lạc Hòa lúc sau Cửu

Hoa Tông địa vị tăng lên, Lạc Tâm Thành chung quanh sở hữu thế lực đều phải đối Cửu Hoa Tông lau mắt mà nhìn tốt đẹp tương lai ……

Lạc Hòa cũng không đánh gãy hắn.

Có đôi khi, mộng làm được càng mỹ diệu, mộng toái thời điểm liền sẽ càng tuyệt vọng, không phải sao?

Lạc Hòa kiếp trước chưa bao giờ đã làm cái gì thương thiên hại lí việc, nhưng mà lại một lần lại một lần bị Nam Cung Giác cùng hắn bên người nữ nhân “Dạy dỗ” nên như thế nào ngoan hạ tâm tới làm người, nghĩ đến kiếp trước chính mình thế nhưng bị bức đến cùng đường tuyệt vọng, còn có cuối cùng kia liệt hỏa nướng nướng cuối cùng bảy bảy bốn mươi chín thiên, Lạc Hòa trong mắt sát khí chợt lóe mà qua.

Hắn sao có thể đối kẻ thù nhìn như không thấy? Này một đời hắn quyết định trước đem tương lai chướng ngại đều nhất nhất thanh trừ, tuy rằng gặp Nam Cung Giác cái này biến số —— bất quá này đó đều không quan trọng, đắc tội hắn hắn tự nhiên sẽ ngàn vạn lần còn trở về, mà Nam Cung Giác, nếu là thật sự không phải kiếp trước kẻ thù, kia hắn tra tấn lên lại có ý tứ gì?

Cửu Hoa Tông tông chủ Diệp Sở Hoa lại một chút không cảm giác được nguy hiểm đang ở tiếp cận.

Diệp Vận Nhi là Cửu Hoa Tông tông chủ nữ nhi, cũng là đại gia yêu thích tiểu sư muội, ở mọi người trong mắt nàng đều là một cái ôn nhu thiện lương không rành thế sự nữ hài nhi, có được thuần khiết nhất tươi cười cùng tiên tử giống nhau khuôn mặt, bị Cửu Hoa Tông mọi người nuông chiều lớn lên.

Nàng linh căn chỉ là Tạp linh căn, phẩm chất cũng không phải rất cao, tu vi chỉ tới đạt Hóa Linh Cảnh đại viên mãn, cũng không biết là cái gì nguyên nhân, đừng nói đột phá đến ngự linh kính, nàng tu vi đã mười mấy năm không có tăng trưởng quá, lệnh người rất là lo lắng.

Chu Hạ An tìm được nàng thời điểm, Diệp Vận Nhi đang ở Bách Thảo Viên xem hoa.

Tác giả nhàn thoại:

Cảm giác chính mình thuốc viên Σ(°△°|||)︴ ta cư nhiên sắp không tồn cảo a a! Sợ hãi!

------oOo------

Phần 22

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 22: Xích Hỏa Diễm (một)

Nam Cung Giác lúc này đang ở Cửu Hoa Tông đi dạo, đương nhiên là mang theo mục đích, ở Lạc Hòa đem Chu Hạ An dẫn đi rồi lúc sau, hắn lại bắt đầu mọi người đều say ta độc tỉnh du lãm sinh hoạt.

Bất quá hắn cũng gần là tại nội môn phụ cận sơn chung quanh chuyển động, không có cơ hội tiếp cận Lạc Khuyết Sơn.

Nhưng là hắn chuyển chuyển, đột nhiên nghe được hệ thống thanh âm: "Thỉnh ký chủ chú ý! Phía trước có vai chính hậu cung Diệp Vận Nhi xuất hiện, tương quan nhân vật tổng cộng 5000 Kịch Tình Độ, thỉnh ký chủ mau chóng hoàn thành!"

Nam Cung Giác:???

Cái quỷ gì?

Nói tốt không tham dự có quan hệ nguyên vai chính sốt ruột cảm tình diễn, cùng lắm thì hắn vất vả một chút luyện luyện đan gì đó trả nợ hảo, hiện tại cái này nhắc nhở lại là cái? Sao? Quỷ?

Hiện tại hệ thống đều như vậy lật lọng sao?

Nam Cung Giác ở trong lòng rít gào, mặt ngoài lại là một chút đều nhìn không ra tới, vẫn là một bộ vân đạm phong khinh, ẩn nấp thân hình đi dạo bộ dáng.

Hệ thống: "……"

Nó cảm thấy hắn là vì chính mình biện giải một chút: "Thân ái ký chủ, cái này nhắc nhở là chủ hệ thống quy định nha, ta cũng không có cách nào…… Nói nữa vạn nhất ngươi chừng nào thì đột nhiên thay đổi chủ ý cũng không cần ta tiếp tục đệ trình xin đúng hay không? Ngươi xem đây là cỡ nào thích hợp mà lại cộng thắng phương thức đúng không?"

Nam Cung Giác: "……"

Hắn thế nhưng từ một hệ thống nói nghe ra tới như vậy một tia ủy khuất???

Này không khoa học!

"Thân ái ký chủ, xin thứ cho ngài đáng yêu hệ thống lắm miệng, hiện tại thế giới này là một cái tu tiên thế giới, xác thật thực không khoa học."

Nam Cung Giác: "……" Loại này trong lòng tưởng cái gì đều bị hệ thống biết đến cảm giác thật mẹ nó sốt ruột!

Vì thế hắn nghe được hệ thống thanh âm: "Thân ái ký chủ, ngươi ngây thơ đáng yêu hoạt bát thiện lương hệ thống ấm áp nhắc nhở ngài, không nghĩ bị hệ thống nghe được tiếng lòng nói là có thể tay động, nga không não động che chắn hệ thống, a! Ta thiết kế là cỡ nào nhân tính hóa!"

Nam Cung Giác:???

Không phải! Chẳng lẽ chỉ có hắn cảm giác được hệ thống có điểm không quá thích hợp sao? Chẳng lẽ là…… Động kinh?

Kia thật đúng là trăm triệu không nghĩ tới.

Bất quá hắn cảm thấy hệ thống nếu là thật sự hư rồi cũng khá tốt, tuy rằng khả năng không có lối tắt thông hướng tu luyện đường cái, nhưng là cũng không có bị hệ thống buộc làm này làm kia mã bất đình đề kiếm Kịch Tình Độ phá sự a!

Ngẫm lại còn có điểm mỹ tư tư ~

Sau đó hắn đã bị hệ thống không lưu tình chút nào mà đánh gãy tốt đẹp tưởng tượng: "Ký chủ thỉnh không cần tùy ý nằm mơ, vừa rồi bổn hệ thống không cẩn thận trúng điểm virus, hiện tại đã chữa trị xong.

Nhắc nhở! Nhắc nhở! Mục tiêu nhân vật Diệp Vận Nhi đang ở tiếp cận, thỉnh ký chủ chú ý! Thỉnh ký chủ chú ý!"

Nam Cung Giác không có phản ứng hệ thống hằng ngày động kinh, hắn tiếp tục dựa theo hệ thống cấp ra phương hướng đi tới, sau đó liền thấy ở trong hoa viên ngắm hoa ngây thơ hồn nhiên thiếu nữ???

Nam Cung Giác:???

WTF?

Tình huống như thế nào?

Phía trước người hắn nhưng thật ra liếc mắt một cái liền nhận ra tới là ai, ở tiểu thuyết trung, Cửu Hoa Tông tông chủ chi nữ Diệp Vận Nhi tuy rằng không có nguyên chủ hậu cung mặt khác nữ nhân hoặc kiều mị đáng yêu, hoặc băng tuyết thông minh, hoặc bá khí trắc lậu, hoặc thân thế bất phàm, hoặc huyết mạch đặc thù…… Ai nha mặc kệ, tóm lại chính là ném tới nguyên chủ hậu cung muội tử trung một chút cũng không chớp mắt, một giây liền sẽ bị chôn vùi ở khổng lồ mỹ nhân đôi, bị người quên đi.

Trên thực tế nguyên chủ đối vị này muội tử cũng không có gì chân tình bất hối linh tinh ý tưởng, ngủ một hai lần lúc sau liền hoàn toàn đem nàng ném tại sau đầu, đi lấy lòng mặt khác hữu dụng muội tử.

Nhưng là muốn nguyên chủ liếc mắt một cái là có thể coi trọng nàng, tất nhiên vẫn là có nàng chỗ hơn người.

Diệp Vận Nhi lớn lên đẹp, không phải cái loại này phù với mặt ngoài đẹp, mà là một loại thoạt nhìn đặc biệt tự nhiên hồn nhiên mỹ lệ, hơn nữa nàng hai mắt

thanh triệt, cười rộ lên có hai cái lúm đồng tiền, trên mặt còn mang theo điểm trẻ con phì, thế nhưng làm Nam Cung Giác có một loại quỷ dị gặp được mối tình đầu nhà bên muội muội vớ vẩn cảm.

Không thể không nói đây cũng là lúc trước nguyên chủ coi trọng nàng nguyên nhân chi nhất.

Nam Cung Giác khó được có một lát hoảng hốt, hắn nhìn cách đó không xa xảo tiếu thiến hề phảng phất không có bất luận cái gì phiền não thiếu nữ, đã lâu cảm giác được tim đập mất tốc độ một lát.

Nhưng là!

Nam Cung Giác hắn căn bản là không có mối tình đầu nhà bên muội tử hảo sao? Hắn tuổi dậy thì mông lung đối tượng thầm mến là cách vách tiểu ca ca hảo sao?

Hắn phảng phất cảm giác được hệ thống lập chí muốn đem hắn bẻ thẳng vĩ đại nguyện vọng.

Nam Cung Giác: "……"

Đến từ hệ thống ác ý lệnh người hít thở không thông.

Cái quỷ gì tim đập mất tốc độ? Sợ không phải hệ thống lại làm cái gì chuyện xấu mới đúng!

Vì làm Nam Cung Giác thành thành thật thật hảo hảo làm nhiệm vụ nghiêm túc thăng cấp rầu thúi ruột hệ thống ba ba: "……"

Nó nghe được Nam Cung Giác đến chửi thầm a!

Nó muốn sinh khí a!

Ở hệ thống ở não nội sinh động thời điểm, Nam Cung Giác lựa chọn não nội che chắn hệ thống cùng hắn tư duy cảm giác.

A! Thế giới thanh tĩnh.

Nam Cung Giác không khỏi có chút đắc ý, a, cái này tiểu phá hệ thống sợ là không nghĩ tới kéo tới một cái thật · gay đi? Đi nó Kịch Tình Độ đi! Tiểu gia không hầu hạ!

Sau đó hắn giải trừ che chắn.

Cũng hướng hệ thống vấn đề: "Ta như thế nào cảm thấy cái này cô nương không quá thích hợp a?"

Hệ thống phảng phất là bị Nam Cung Giác vứt bỏ tiểu đáng thương, ngạo kiều cho hắn một cái: "Hừ!"

Nam Cung Giác: "……"

Nima nhà ai hệ thống còn có ngạo kiều thuộc tính a?

Hắn đột nhiên cười cười, chỉ là cười đến có điểm âm trầm: “Không nghĩ nói sao? Ta đây vẫn là tiếp tục che chắn đi, dù sao ngươi một cái sản phẩm điện tử cũng sẽ không cảm giác được phòng tối âm u, lạnh băng, bị nhốt trong phòng tối sợ hãi……”

Hệ thống phảng phất run run.

Nam Cung Giác cười đến vui vẻ, mặt mày phi dương, thoạt nhìn có vài phần người thiếu niên tinh thần phấn chấn.

Chỉ tiếc hắn dùng trận pháp ẩn nấp thân hình, chung quanh chỉ có một hệ thống, vẫn là không thể thưởng thức hắn sắc đẹp tam không thể nghi ngờ tựa sản phẩm điện tử.

A.

Hắn mới không hiếm lạ đâu ╮ (╯ ▽ ╰) ╭ Nam Cung Giác nghĩ thầm.

Hệ thống: “Ký chủ, ngươi vừa rồi giải trừ che chắn.”

Nam Cung Giác: “Nga, ta biết a!”

Hệ thống: “Kia ngài có thể không như vậy tự luyến sao?” Miêu! Ký chủ bức hệ thống phẫn nộ, hệ thống không thể không phẫn nộ! Chưa bao giờ gặp qua như thế không biết xấu hổ ký chủ!

Nam Cung Giác: “Ta suy xét một chút.”

Ai, uổng có sắc đẹp không người thưởng thức bi ai.

Sau đó hắn liền nghe được tới hệ thống lạnh băng nhắc nhở âm.

Tác giả nhàn thoại:

Cầu chi chi cầu cất chứa a các tiểu bảo bối!

------oOo------

Phần 23

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 23: Xích Hỏa Diễm (nhị)

“Ai ai ai! Ký chủ ký chủ! Việc lớn không tốt lạp!”

Nam Cung Giác: “……” Nói tốt lạnh băng nhắc nhở âm đâu? Hắn hệ thống khi nào đã xảy ra biến dị?

“Làm sao vậy?” Hắn một bên cùng Diệp Vận Nhi bảo trì khoảng cách, một bên hỏi hệ thống lúc kinh lúc rống muốn làm sao.

Sau đó hệ thống cho hắn đón đầu thống kích: “Ký chủ ngươi hảo, bổn hệ thống vừa mới phát hiện một cái bi thảm sự tình, đó chính là…… Ngươi khả năng không có biện pháp tránh đi Diệp Vận Nhi……”

Hệ thống thanh âm thập phần chột dạ, quỷ biết Nam Cung Giác là như thế nào từ hệ thống kia không đàng hoàng điện tử âm nghe ra chột dạ loại này cảm tình sắc thái.

Bất quá này đó đều không quan trọng.

Quan trọng là —— “Hệ thống ngươi rốt cuộc lúc kinh lúc rống muốn nói cái gì?”

Diệp Vận Nhi thoạt nhìn tuy rằng thật sự giống như thập phần đơn thuần thiện lương hoạt bát đáng yêu lại thiên chân, Nam Cung Giác lại một chút cũng không nghĩ tiếp cận nàng, thậm chí đối nàng còn nửa điểm hảo cảm đều không có.

Hắn kiếp trước gặp qua người nhiều đi, liền Diệp Vận Nhi loại này đoạn số, hắn nhìn chỉ nghĩ phun tào kỹ thuật diễn không được.

Tuy rằng cô nương này đã đem diễn kịch dung nhập sinh hoạt các mặt, thậm chí đều mau cảm thấy chính mình chính là như vậy một người.

Hệ thống không biết vì cái gì, lúc này đây thế nhưng bình tĩnh nghe xong Nam Cung Giác đối Diệp Vận Nhi phun tào, sau đó mới chột dạ mà dùng nghe tới gợn sóng bất kinh điện tử âm mở miệng: “Vừa rồi dò xét phát hiện, Xích Hỏa Diễm ở Diệp Vận Nhi trên người……”

Nam Cung Giác: “???” Ngươi mẹ nó ở đậu ta?

Nguyên tác trung nhắc tới Diệp Vận Nhi thân cụ thủy hỏa song linh căn, bởi vậy tu vi tiến bộ thong thả thậm chí là trì trệ không tiến, đây cũng là dẫn tới vai chính cuối cùng quên nàng nguyên nhân căn bản.

Một cái tu vi khó được tiến cảnh nữ nhân, sớm hay muộn có một ngày sẽ già cả, đương nhiên xứng không dậy nổi vai chính cuồng bá khốc huyễn túm nhân thiết.

Bởi vậy vai chính muốn ở trên người nàng được đến đồ vật được đến lúc sau, nàng đương nhiên cũng cũng chỉ có bị quên đi vận mệnh.

Từ nam chủ chân chính hậu cung này đó nữ nhân ngay cả tranh giành tình cảm đều khinh thường mang theo nàng chơi điểm này liền đã nhìn ra, nam chủ hậu cung cùng nam chủ giống nhau, cũng chưa đem nàng đương hồi sự.

Như vậy vấn đề tới.

Lúc ấy nam chủ muốn từ nàng trên người được đến chính là cái gì?

Cửu Hoa Tông quyền khống chế? Sau lưng Lạc Khuyết Sơn bí mật? Vẫn là…… Xích Hỏa Diễm?

Hệ thống có vẻ thập phần trầm mặc.

Không biết là nghĩ tới cái gì?

Nam Cung Giác lại không biết nên hình dung như thế nào hiện tại tâm tình.

Xích Hỏa Diễm làm dị hỏa, tuy rằng bảng thượng xếp hạng chẳng ra gì, nhưng là làm dị hỏa một loại, tự nhiên là có này độc đáo ý nghĩa.

Mà Xích Hỏa Diễm……

Ở 《 Địa cấp dị hỏa bách khoa toàn thư 》 trung, Xích Hỏa Diễm xếp hạng đệ tam ngàn 857, thượng bảng dị hỏa tổng cộng có 3858 loại.

Thư trung ghi lại: Xích Hỏa Diễm, Địa cấp dị hỏa, diễm màu trắng, độ ấm cao, số lượng so nhiều, thu phục khó khăn thấp, áp dụng với luyện đan, luyện khí, có nhất định trị liệu công hiệu.

Chỉ là trị liệu công hiệu điểm này, là có thể làm người xua như xua vịt.

Cứ việc nó cái gọi là trị liệu công hiệu thập phần hữu hạn.

Tu chân giới người vì tăng lên tu vi xuất nhập đủ loại hiểm cảnh, luôn là sẽ bị thương, có được một cái có thể dùng để chữa thương luyện đan luyện khí còn có thể dùng để công kích dị hỏa, là một kiện lệnh người hướng tới sự.

Xích Hỏa Diễm nếu ở Diệp Vận Nhi trên người nói, có hai cái khả năng, một là nàng thu phục Xích Hỏa Diễm, mà là dùng cái gì bí pháp tạm thời khống chế Xích Hỏa Diễm.

Khống chế địa hỏa không phải một việc dễ dàng, mà Diệp Vận Nhi linh căn nguyên bản liền như nước với lửa, có thể thu phục dị hỏa khả năng tính cũng không lớn, nói cách khác……

"Nàng cũng không thể khống chế tốt Xích Hỏa Diễm đi?" Thậm chí căn bản là không thể khống chế, Nam Cung Giác ánh mắt có điểm lãnh.

Diệp Vận Nhi làm hắn cảm thấy thập phần không thoải mái, hắn kiếp trước sinh hoạt ở Nam Cung gia trong tộc, gặp qua muôn hình muôn vẻ người, đại đa số người đều là trời sinh diễn viên, mặt nạ một bộ một bộ, thậm chí có người sống được giống như là một cái khuôn mẫu, sách giáo khoa giống nhau hoàn mỹ, làm người nhìn liền cảm thấy buồn nôn.

Tỷ như hắn thân ca ca.

Còn có hắn tẩu tử.

Kia toàn gia mới là chân chính biết diễn kịch người, bọn họ cơ hồ đem mặt nạ mang ở mỗi thời mỗi khắc, nếu không phải Nam Cung Giác cùng hắn ca cùng nhau lớn lên, thật đúng là sẽ cho rằng hắn ca là một cái phong độ nhẹ nhàng ôn tồn lễ độ thiện giải nhân ý săn sóc tỉ mỉ thân sĩ.

Diệp Vận Nhi tuy rằng thoạt nhìn nhân thiết phi thường hoàn mỹ, nhưng là luôn là có chút đồ vật che giấu không được.

Tỷ như nói…… Nàng ngẫu nhiên nhìn về phía mặt sau Lạc Khuyết Sơn thời điểm trong mắt dã tâm, cúi đầu khi vặn vẹo biểu tình.

Huống chi, nàng còn toàn thân trên dưới tản ra một loại làm hắn chán ghét nam chủ nữ nhân hơi thở đâu?

Không biết có phải hay không bởi vì cốt truyện không thể đối kháng, ở hắn nghĩ này đó không thoải mái sự tình thời điểm, Diệp Vận Nhi đột nhiên hướng hắn phương hướng nhìn thoáng qua.

Nam Cung Giác trong lòng nhảy dựng, thiếu chút nữa cho rằng chính mình bị phát hiện, hắn hiện tại tu vi không bằng Diệp Vận Nhi, liền tính Diệp Vận Nhi đã vài thập niên không có tăng trưởng tu vi, trước mắt vẫn là so với hắn cường.

Bất quá hắn hiển nhiên là suy nghĩ nhiều, Diệp Vận Nhi cái gì không có phát hiện, bởi vậy nàng nhíu nhíu mày, buồn bực thần sắc xuất hiện ở nàng sạch sẽ trên mặt, thoạt nhìn có điểm ấu trĩ đáng yêu.

Đương nhiên, Nam Cung Giác nhìn đến chính là nữ nhân kia trên mặt xuất hiện phảng phất bạch liên hoa giống nhau biểu tình, nhịn không được trừu trừu khóe mắt.

Nghe xong Nam Cung Giác một đường chửi thầm hệ thống nhịn không được mạo cái đầu: “Thứ ta mạo muội, ký chủ đại đại, Diệp Vận Nhi giống như cái gì đều còn không có đối với ngươi làm đi? Ngươi vì cái gì đối nàng có nhiều như vậy oán niệm?”

Nam Cung Giác tại nội tâm cao quý lãnh diễm “A” một tiếng, hệ thống cảm giác được đến từ ký chủ trào phúng chi lực, không nói.

Nam Cung Giác đối trước mắt tình huống có điểm…… Bó tay không biện pháp, nhiệm vụ mục tiêu Xích Hỏa Diễm ở Diệp Vận Nhi trên người, mà hắn hiện tại đánh cũng đánh không lại, cũng không có khả năng thật sự trực tiếp xuất hiện ở

Diệp Vận Nhi trước mặt —— phỏng chừng hắn vừa hiện thân liền sẽ bị phát hiện sau đó bị Diệp Vận Nhi trung thực người theo đuổi Chu Hạ An xách đi ra ngoài.

Chậc.

Hắn nhíu nhíu mày.

Diệp Vận Nhi ở trong hoa viên đối với hoa hoa thảo thảo, phi thường bực bội, đều mau banh không được chính mình biểu tình, duy trì không được nhân thiết.

Sau đó nàng đôi mắt đột nhiên sáng một chút: "Đại sư huynh!"

Nam Cung Giác hỏi rõ ngẩng đầu, liền thấy vừa rồi còn cau mày lược có điểm do dự thiếu nữ đột nhiên đứng lên, như là phi yến giống nhau uyển chuyển nhẹ nhàng hướng về hắn bên này lộc cộc mà chạy tới.

Hắn theo bản năng hướng bên cạnh lóe lóe, thành công tránh đi Diệp Vận Nhi.

Sách, cái này trận pháp cũng chính là điểm này không tốt, chỉ có thể ẩn nấp thân hình, lẩn tránh hơi thở, không thể làm hắn thật thể hoàn toàn không thấy.

Còn làm đến hắn thiếu chút nữa đụng phải Diệp Vận Nhi.

"Ký chủ, ngươi có phải hay không suy nghĩ nhiều……"

Tác giả nhàn thoại:

Bán manh lăn lộn cầu cất chứa a!

------oOo------

Phần 24

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 24: Xích Hỏa Diễm (tam)

Nam Cung Giác: "……"

Vả mặt tới quá nhanh tựa như gió lốc.

Hắn vừa mới còn may mắn chính mình thành công tránh đi Diệp Vận Nhi nhào vào trong ngực, quay đầu liền thấy Diệp Vận Nhi bổ nhào vào không biết vì cái gì xuất hiện ở chỗ này Chu Hạ An trong lòng ngực.

Hệ thống cao quý lãnh diễm ha hả vài tiếng.

Nam Cung Giác không có phản ứng nó, mà là híp mắt nhìn Chu Hạ An một phen tiếp được phác lại đây Diệp Vận Nhi, trên mặt tươi cười đều trở nên thiệt tình rất nhiều, trên mặt đường cong cũng trở nên nhu hòa lên, hắn nhịn không được cười nhạo một chút, lại không có phát ra âm thanh.

Diệp Vận Nhi người như vậy, hắn là thật sự thấy được nhiều, mặt ngoài thoạt nhìn ánh mặt trời xán lạn ngây thơ hồn nhiên, trên thực tế sở hữu tính cách tất cả đều là diễn xuất tới, tâm cơ không biết cỡ nào thâm trầm, cũng chính là Chu Hạ An như vậy không biết nhân tâm hiểm ác ngốc bạch ngọt mới có thể bị lừa gạt đến.

Nguyên bản bởi vì Chu Hạ An tu vi so với hắn cao hắn còn đối Chu Hạ An có điểm thưởng thức ý vị, nhưng là hiện tại hắn lại cảm thấy người này không đáng thâm giao.

Phân không rõ hiện thực, nhận không rõ nhân tâm, sớm hay muộn có một ngày sẽ có hại, nói không chừng còn sẽ liên lụy người khác.

"Đại sư huynh ngươi như thế nào tới rồi?" Diệp Vận Nhi nhân thiết thực hoàn mỹ, nàng cười rộ lên giống như là một cái tiểu thái dương, thanh triệt đôi mắt nhìn chằm chằm Chu Hạ An, làm Chu Hạ An trong lòng mềm thành một mảnh.

Hắn tay vốn dĩ đã duỗi đến Diệp Vận Nhi sau lưng, chuẩn bị vỗ vỗ kêu kêu quát quát tiểu sư muội bối, lại bị Diệp Vận Nhi nói cả kinh dừng lại chính mình động tác.

Hắn như thế nào tới? Hắn cũng không biết chính mình như thế nào tới?

Hắn ái mộ chính mình tiểu sư muội, thấy nàng liền cảm thấy thả lỏng, lao lực tâm tư cấp tiểu sư muội tìm đủ loại thiên tài địa bảo muốn làm tiểu sư muội đột phá, muốn cùng nàng cùng nhau bước lên tu hành đại đạo, kiếm chỉ trời cao, cho đến phi thăng……

Chính là hiện tại hắn đang làm cái gì đâu?

Chu Hạ An sắc mặt trầm trầm.

Diệp Vận Nhi lại là quán sẽ xem người sắc mặt, nàng cơ hồ lập tức liền phát hiện Chu Hạ An thân thể căng chặt, tay thậm chí còn có chút phát run.

Nàng chôn ở Chu Hạ An trong lòng ngực, nhịn không được híp híp mắt, trong mắt xẹt qua một đạo tinh quang.

Nàng từ nhỏ ở chưởng môn bên người lớn lên, khác không có học được, chưởng môn phụ thân dối trá cùng không từ thủ đoạn lại là học cái mười thành mười.

Đối với thực lực này bay lên tốc độ tuy rằng mau, đối nàng rất có tích phân yêu thích sư huynh, Diệp Vận Nhi nhưng vẫn cùng nàng chưởng môn phụ thân giống nhau tồn lợi dụng tâm tư, những năm gần đây, nàng dùng thủ đoạn đem Chu Hạ An mê đến thần hồn điên đảo, cơ hồ có thể vì nàng làm bất luận cái gì sự, nhưng là nàng lại không có đem hai người quan hệ làm rõ —— nàng yêu cầu chính là Chu Hạ An đối nàng mang đến trợ giúp, mà không phải vướng nàng bước chân.

Nhưng là nàng cũng rất rõ ràng, Chu Hạ An đối nàng cảm tình tựa hồ mãnh liệt đến làm người ngoài dự đoán, nếu không phải gặp đột phát tình huống, Chu Hạ An thậm chí đều đã cho rằng nàng chính là hắn thê tử, hiện tại có thể làm Chu Hạ An lộ ra như vậy nghiêm túc lại sợ hãi biểu tình……

Nhưng thật ra làm nàng có chút hứng thú.

Diệp Vận Nhi cong cong môi, thoạt nhìn nàng sư huynh là gặp phải cái gì khó giải quyết lựa chọn đâu.

Chu Hạ An còn không biết chính mình tiểu sư muội trong lòng đã nghĩ muốn như thế nào đậu hắn chơi, hắn trong lòng tràn ngập nôn nóng cùng không tự tin, Tu chân giới có ai không hướng tới lực lượng càng cường đại đâu? Ngay cả là hắn, ở đối mặt Lạc Hòa thời điểm, trong lòng trừ bỏ một tia khó có thể phát hiện bí ẩn ghen ghét ở ngoài, càng nhiều lại là đối Lạc Hòa có thể ở cái này tuổi đạt tới như vậy thành tựu thực lực khát khao cùng hướng về, liền tính hắn cảm thấy tiểu sư muội đã cùng hắn lưỡng tình tương duyệt, ở đối mặt như vậy cường hãn đối thủ thời điểm, hắn một chút cũng không dám bảo đảm tiểu sư muội có thể hay không vì theo đuổi lực lượng càng cường đại mà……

Không! Sẽ không!

Chu Hạ An chạy nhanh đem loại này ngươi có thể đáng sợ ý tưởng chôn ở trong lòng, hắn như thế nào có thể đối hắn cùng tiểu sư muội chi gian cảm tình như vậy không tự tin đâu?

Hắn tiểu sư muội đáng giá trên thế giới tốt nhất người, kia hắn liền làm cái kia tốt nhất người là được!

Nam Cung Giác nhìn Chu Hạ An sắc mặt thanh thanh bạch bạch biến hóa muôn vàn, nhịn không được cảm thấy thú vị, xem nguyên tác thời điểm, hắn cảm thấy Chu Hạ An là một cái xui xẻo tiểu pháo hôi có điểm đáng tiếc, cuối cùng còn mạc danh bị tiểu sư muội trực tiếp hại chết, hiện tại thoạt nhìn, người này xa xa không có hắn trong tưởng tượng như vậy có quyết đoán, là hắn quá đánh giá cao Chu Hạ An mà thôi.

Hắn không biết Lạc Hòa làm cái gì có thể làm Chu Hạ An lộ ra như vậy biểu tình, nhưng là hắn biết rõ một sự kiện, Chu Hạ An cái này tiểu sư muội, có lẽ vẫn như cũ là Chu Hạ An vận mệnh chung điểm.

Ái sai người bi ai.

Ai.

Nam Cung Giác thở dài, sau đó biểu tình đột nhiên dại ra.

Không đúng a, hắn than cái gì khí, Chu Hạ An sự tình cùng hắn có quan hệ gì?

Nam Cung Giác tựa hồ nghe thấy hệ thống “Ha hả” thanh âm.

Nhất định là ảo giác.

Nam Cung Giác tưởng.

Chu Hạ An cố nén trong lòng bất an, đem chưởng môn yêu cầu nói cho hắn tiểu sư muội: “Sư phụ đang ở đại điện chiêu đãi Lạc gia thiếu chủ, muốn cho ngươi đi gặp Lạc gia thiếu chủ.”

Lạc gia thiếu chủ?

Diệp Vận Nhi ánh mắt chợt lóe, Lạc Hòa đại danh hiện giờ Lạc Tâm Thành phụ cận ai không biết ai không hiểu? Cái kia trong truyền thuyết vận mệnh nhấp nhô lại có thể bằng vào thực lực của chính mình trở thành Cửu Thiên Tông tông chủ thủ tịch đại đệ tử truyền kỳ nhân vật!

Nàng có cơ hội nhìn thấy bản nhân?

Nam Cung Giác nhìn Diệp Vận Nhi tỏa ánh sáng ánh mắt, cảm thấy trong lòng tựa hồ xuất hiện một loại bạo ngược cảm xúc, nói giỡn, Lạc Hòa liền hắn cũng không dám chân dung, liền một cái vứt bỏ tông môn phản đồ từ đâu ra tư cách?

Tuy rằng hiện tại Diệp Vận Nhi còn không có vứt bỏ nàng đại sư huynh cùng cái này không có tác dụng gì tông môn, nhưng là Nam Cung Giác trong lòng đã cấp Diệp Vận Nhi đánh thượng “Vong ân phụ nghĩa tình địch” nhãn.

Đối Diệp Vận Nhi vốn dĩ liền không tốt ấn tượng càng là kém tới rồi cực điểm.

Diệp Vận Nhi còn không biết chính mình đã bị quan xứng cp ghét bỏ, trong mắt chí tại tất đắc chợt lóe mà qua, mặt ngoài lại vẫn là nhất phái thiên chân bộ dáng, ngây thơ nhìn nàng đại sư huynh, trên mặt gãi đúng chỗ ngứa mang lên vài phần đỏ ửng: “Phụ thân có nói làm ta qua đi làm cái gì sao?”

Chu Hạ An cắn răng: “Không có.”

Diệp Vận Nhi ở Chu Hạ An nhìn không thấy góc độ cười cười, trong mắt hiện lên kỳ dị quang mang, nàng bắt lấy Chu Hạ An cánh tay lay động: “Sư huynh ngươi dẫn ta đi xem sao! Ta còn không có gặp qua như vậy tuổi trẻ cường giả đâu!”

Chu Hạ An đã chịu một vạn điểm bạo kích, tiểu sư muội mỗi một câu đều như là ở hắn miệng vết thương thượng lăng trì, hơn nữa hắn còn rất rõ ràng, hắn tiểu sư muội nói được một chút sai cũng không có.

Lạc Hòa cùng bọn họ tuổi tác không sai biệt mấy, nhưng là hiện giờ đối phương đã là Hư Linh Cảnh cường giả, hắn lại còn ở ngự linh kính sơ giai bồi hồi không chừng, nhiều năm như vậy lại vô tiến cảnh.

Hắn tay giấu ở to rộng trong tay áo, lòng bàn tay đã bị chính mình véo ra mà đến ứ thanh, lại còn muốn gắt gao khống chế được chính mình không cần véo ra vết máu, bởi vì tu sĩ đối mùi máu tươi đều thập phần mẫn cảm.

Nam Cung Giác phát hiện Chu Hạ An hiện tại cảm xúc thập phần không ổn định, tuy rằng này gần chỉ là hắn cảm giác mà thôi.

Nhưng có đôi khi trực giác cũng là rất hữu dụng đồ vật.

Hắn suy đoán Xích Hỏa Diễm ở Diệp Vận Nhi trên người, hiện tại tự nhiên sẽ không dễ dàng làm Diệp Vận Nhi đi gặp Lạc Hòa chậm trễ thời gian.

“Hệ thống, ngươi nơi đó có hay không cái gì có thể cho hai người kia tạm thời mất đi ý thức tiểu thuốc viên gì đó?”

Hệ thống trả lời đến thập phần nhanh chóng: “Không có.”

Bởi vì hệ thống trả lời tốc độ quá nhanh, Nam Cung Giác ngược lại có điểm không tin: “Thật sự không có sao?”

Hệ thống trầm mặc một lát: “Có……”

Nam Cung Giác ánh mắt sáng lên: “Nhiều ít cốt truyện điểm?”

Hắn hiện tại dù sao nợ nhiều không lo, đều đã thiếu nhiều như vậy cốt truyện điểm, hiện tại cũng không để bụng tiếp tục thiếu trứ.

Nhưng là hệ thống thực mau cho hắn một cái đả kích to lớn: “Bởi vì ký chủ trước mắt thiếu cốt truyện điểm quá nhiều, hiện tại đã không thể tiêu hao quá mức cốt truyện điểm, Kỳ Huyễn Thảo yêu cầu 3000 cốt truyện điểm một gốc cây, thỉnh ký chủ thận trọng trao đổi.”

Nam Cung Giác: “……”

Trên thế giới quả nhiên không có miễn phí cơm trưa, là hắn đem thế giới này nghĩ đến quá đơn giản.

Hắn xem xét một chút chính mình vật phẩm, đột nhiên cảm giác sống không còn gì luyến tiếc.

Sinh hoạt nếu làm hắn treo, lại vì cái gì một hai phải làm hắn sống thêm một lần đâu?

Thế giới này đã như thế hung hiểm, hắn bàn tay vàng còn nửa điểm tác dụng đều không có!

Cần thiết kém bình!

Bất quá hệ thống hiển nhiên căn bản không để bụng hắn kém bình, thậm chí liền câu hừ lạnh đều không có cho hắn.

Nam Cung Giác hiện tại chỉ có mấy quyển đạo cụ thư, có vẫn là nhiệm vụ khen thưởng, hắn hiện tại trừ bỏ mang ở trên người từ Trăm Sát Trận thuận tới linh thạch bên ngoài, cũng chỉ có mấy cái trước đó không lâu hiện trường chế tác trận bàn, trang bị có thể nói là thập phần đơn sơ, ít nhất ở Chu Hạ An cùng Diệp Vận Nhi làm sân nhà Cửu Hoa Tông hắn không có nửa điểm phần thắng.

Ở Nam Cung Giác chuẩn bị trước từ bỏ Xích Hỏa Diễm, làm Diệp Vận Nhi đi trước thấy Lạc Hòa thời điểm, bốn phía đột nhiên đã xảy ra ngoài ý muốn!

Cùng Chu Hạ An lôi lôi kéo kéo Diệp Vận Nhi không biết vì cái gì trên người đột nhiên bộc phát ra cường đại ngọn lửa hơi thở, hoa viên bốn phía lập tức biến thành một mảnh màu đỏ biển lửa, Nam Cung Giác ở phát hiện không đúng thời điểm nhanh chóng dùng mấy ngày hôm trước lĩnh ngộ dời đi trận pháp thoát đi hiện trường, liền tính hắn thoát được mau, cũng vẫn là cảm giác được một cổ bị sóng nhiệt bỏng rát cảm giác, phía sau lưng nóng rát đau đớn nhắc nhở hắn vừa rồi trong nháy mắt kia cũng không phải ảo giác.

Vấn đề ra ở Diệp Vận Nhi trên người.

Nam Cung Giác ngay từ đầu liền phát hiện Diệp Vận Nhi trên người linh căn băng hỏa lưỡng trọng thiên, căn bản là không liên quan, đại đa số nhiều linh căn người đều là lẫn nhau sống nhờ vào nhau, rất ít có người có được tương khắc linh căn còn dám tiếp tục tu luyện, bởi vì có được tương khắc linh căn trong cơ thể rất khó đạt tới cân bằng, cho nên tu luyện khi cực kỳ dễ dàng nổ tan xác mà chết.

Diệp Vận Nhi tu vi có thể đạt tới Hóa Linh Cảnh hậu kỳ rất có khả năng là Xích Hỏa Diễm điều tiết duyên cớ, nhưng là này chỉ là trị ngọn không trị gốc phương thức, trừ phi Diệp Vận Nhi có thể tìm được cùng Xích Hỏa Diễm tương sinh tương khắc thiên địa Dị Thủy, nếu không căn bản không có khả năng giải quyết vấn đề này.

Nếu hắn không có đoán sai nói, Diệp Vận Nhi trong cơ thể Xích Hỏa Diễm cũng không có nhận Diệp Vận Nhi là chủ, mà là bị không biết cái gì phương thức mạnh mẽ vây ở Diệp Vận Nhi trong cơ thể, bởi vậy mới có thể một bùng nổ liền như vậy khủng bố.

Dị hỏa lệnh vô số người tu chân xua như xua vịt, lại không phải người nào đều có cơ hội có được dị hỏa, thu phục dị hỏa là hạng nhất thật lớn khảo nghiệm, nếu là thực lực không đủ, không chiếm được dị hỏa tán thành, liền tính là mạnh mẽ được đến dị hỏa, kết cục cũng chỉ sẽ giống Diệp Vận Nhi giống nhau gặp phản phệ.

Tác giả nhàn thoại:

------oOo------

Phần 25

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 25: Xích Hỏa Diễm (bốn)

Bên kia động tĩnh nháo đến lớn như vậy, ở trong đại điện Lạc Hòa cùng Cửu Hoa Tông tông chủ Diệp Sở Hoa cũng cảm giác được cường hãn ngọn lửa chi lực.

Nghĩ đến ở Diệp Vận Nhi trong cơ thể kia một đóa dị hỏa, Diệp Sở Hoa liền tính lại như thế nào người lão thành tinh, hiện tại cũng có chút ngồi không yên.

Lạc Hòa nhưng thật ra một chút cũng không quan tâm bộ dáng, nhưng là hắn trong lòng vẫn là có vài phần tò mò, Nam Cung Giác là như thế nào biết Cửu Hoa Tông nội tồn ở dị hỏa?

Cái này ý niệm ở hắn trong đầu dạo qua một vòng lúc sau đã bị hắn ném tại sau đầu, Nam Cung Giác trên người bí mật không ít, hắn trực giác chính mình vẫn là không cần hỏi thăm thì tốt hơn.

Không thể không nói, Lạc Hòa không hổ là một cái bằng vận khí tu luyện tu sĩ, trực giác cũng là ngoài dự đoán chuẩn xác.

Hắn khí định thần nhàn ngồi ở trong đại điện, Diệp Sở Hoa cũng ngượng ngùng rời đi, cũng không nghĩ làm Lạc Hòa biết Cửu Hoa Tông có dị hỏa sự tình, chỉ có thể tiếp tục ngồi cùng Lạc Hòa đối diện không nói gì.

Bên kia, Diệp Vận Nhi vừa mới chuẩn bị đi xem cái kia trong truyền thuyết Lạc Hòa trưởng thành cái dạng gì, lại đột nhiên cảm giác được chính mình trong cơ thể linh lực trở nên hỗn loạn, như là có thứ gì liền phải phá tan mỗ một loại gông cùm xiềng xích, từ nàng trong cơ thể chạy trốn ra tới giống nhau.

Diệp Vận Nhi trong lòng lập tức dâng lên một cỗ khôn kể khủng hoảng.

Ở nàng do dự nháy mắt, kia đồ vật đột nhiên bộc phát ra cường đại nhiệt lượng, đem bị uy thế cường đại hoảng sợ Chu Hạ An đẩy ra rất xa khoảng cách.

Diệp Vận Nhi hoảng sợ!

Chu Hạ An thực lực so nàng cường đại, nếu nàng gặp được nguy hiểm tuyệt đối sẽ không đứng nhìn bàng quan, Diệp Vận Nhi vốn dĩ cảm thấy chính mình có Chu Hạ An che chở sẽ không xảy ra chuyện, nhưng là Xích Hỏa Diễm đột nhiên bùng nổ uy lực quá mức cường đại, Diệp Vận Nhi trong khoảng thời gian ngắn cảm thấy phi thường không ổn.

Bị nhiệt khí đẩy ra Chu Hạ An trong lòng cũng nảy lên một cỗ khủng hoảng, Diệp Vận Nhi ôm ngực hình ảnh kích thích tới rồi hắn thần kinh, Chu Hạ An

trong lòng lý trí lập tức đứt đoạn, hắn không kịp tự hỏi, lập tức chống cự lại càng ngày càng cường đại Hỏa hệ linh lực nhằm phía Diệp Vận Nhi bên người.

Vây xem cái này trường hợp Nam Cung Giác rất là kinh ngạc, hắn không phải cảm thấy Tu chân giới không nên có cảm tình, nhưng là loại này ngốc tử giống nhau đơn phương trả giá cũng…… Quá xuẩn một chút.

Nam Cung Giác không biết chính là, Chu Hạ An nhưng không cảm thấy bọn họ chi gian cảm tình là đơn phương trả giá.

Nam Cung Giác ở một bên thờ ơ lạnh nhạt, trong đầu là hệ thống thật khi bá báo: "Thỉnh ký chủ chú ý! Thỉnh ký chủ chú ý! Hiện tại Xích Hỏa Diễm ở Diệp Vận Nhi trong cơ thể thập phần không ổn định, thực mau liền sẽ rời đi Diệp Vận Nhi trong cơ thể!"

Theo hệ thống "Đinh" một tiếng, Nam Cung Giác phát hiện hệ thống lại có một quyển 《 cấp thấp Khống Hỏa Quyết 》, Nam Cung Giác sửng sốt, bởi vì rời xa Xích Hỏa Diễm công kích phạm vi, Chu Hạ An cùng Diệp Vận Nhi đều còn không có phát hiện hắn tồn tại, hắn công khai đem 《 Khống Hỏa Quyết 》 lấy ra tới hiện trường lật xem.

Cho nên nói cái này hệ thống một chút dự kiến trước cũng không có, lúc này mới đem Khống Hỏa Quyết cho hắn, chẳng lẽ là muốn hắn hiện trường học tập hiện trường sử dụng sao?

Hắn lại không phải thiên tài!

Liền tính đã từng là, ở Tu chân giới hắn cũng vẫn là một cái tiểu bạch.

Nam Cung Giác ở trong lòng chửi thầm, lại đột nhiên nghe được hệ thống thanh âm: "Ký chủ ngài hảo, nhiệm vụ đạo cụ là yêu cầu riêng điều kiện mới có thể xúc phát, vọng đều biết."

Nam Cung Giác: "……"

Đã quên hệ thống còn có thể nghe được hắn chửi thầm.

Bất quá với hắn mà nói này đảo không phải chuyện quan trọng, hắn mở ra Khống Hỏa Quyết trang thứ nhất, căn cứ mặt trên miêu tả cùng tranh vẽ hiện trường luyện tập, mười ngón tung bay, ở trong không khí dần dần dạng khai rất nhỏ linh khí dao động, linh lực thập phần mỏng manh, lại mang theo vài phần huyền diệu hơi thở.

Nam Cung Giác không khỏi nhanh hơn tốc độ, cùng lúc đó, nguyên bản còn trên giấy 《 Khống Hỏa Quyết 》 ở hắn động tác trung dần dần khắc ở hắn trong đầu, phảng phất cộng minh giống nhau, hắn dần dần cảm giác được phụ cận linh khí cùng hắn sinh ra vi diệu liên hệ.

Nam Cung Giác một đốn, hắn nhìn về phía bị dị hỏa tra tấn Diệp Vận Nhi, trên tay động tác một cái không tra, đột nhiên tách ra.

Nam Cung Giác có chút ảo não.

Lại không biết cùng hắn nhất thể hệ thống lúc này kinh ngạc thành cái dạng gì, hệ thống ngay từ đầu chỉ là đem Nam Cung Giác linh hồn kéo tới mạnh mẽ góp đủ số, lại không nghĩ rằng tiểu tử này thế nhưng một lần lại một lần đánh vỡ nó nhận tri.

Nó chưa từng có gặp được quá như vậy ngộ tính siêu quần ký chủ, Nam Cung Giác mang cho nó chấn động càng ngày càng nhiều, làm nó không khỏi có vài phần chờ mong, vạn nhất lúc này đây có thể hoàn thành nhiệm vụ đâu?

Nam Cung Giác động tác bị đánh gãy lúc sau, hắn cũng ngừng lại không hề tiếp tục, hắn có một loại cảm giác, 《Khống Hỏa Quyết》 đã bị hắn nắm giữ, nhưng là hiện tại không phải ứng dụng hảo thời cơ.

Liền ở hắn dừng lại kia một khắc, Diệp Vận Nhi đan điền chỗ dần dần biến hồng, độ ấm lên cao, nếu không có Thủy hệ linh căn chống, hiện tại chỉ sợ đã sớm biến thành một cái đốt trọi thi thể!

Kia đoàn màu đỏ ngọn lửa đột nhiên từ đan điền chỗ bay ra tới!

Nam Cung Giác thấy thế, lập tức vận dụng thân pháp bay đến Diệp Vận Nhi bên cạnh, mở ra một cái loại nhỏ vây trận vây khốn ngọn lửa, đôi tay ở Xích Hỏa Diễm chung quanh bắt đầu không ngừng mà sử dụng Khống Hỏa Quyết, trong không khí linh lực dần dần cùng Nam Cung Giác thủ quyết sinh ra phản ứng, nguyên bản còn ở ra sức giãy giụa Xích Hỏa Diễm dần dần mà trở nên dịu ngoan lên, sau đó Nam Cung Giác nhanh chóng sử dụng dời đi trận pháp, vớt được xách tay vây trận dời đi đi rồi!

Hắn lúc ấy làm mấy cái dời đi trận bàn, trong đó liền bao gồm loại nhỏ vây trận cùng dời đi trận, ở Diệp Vận Nhi cùng Chu Hạ An đều còn không có phản ứng lại đây thời điểm hắn cũng đã bỏ trốn mất dạng.

Bởi vì Xích Hỏa Diễm sinh ra uy lực quá cường, Chu Hạ An không có phát hiện vừa rồi kia phảng phất trong nháy mắt phát sinh sự tình, mà Diệp Vận Nhi ở Xích Hỏa Diễm không thấy lúc sau, sắc mặt trở nên hôi bại, không chỉ có như thế, nàng phảng phất trong nháy mắt mất đi sinh cơ giống nhau, ngã trên mặt đất, trên mặt tất cả đều là không thể tưởng tượng.

Tác giả nhàn thoại:

Hôm nay phân tiểu ngọn lửa ~(≧▽≦)/~

------oOo------

Phần 26

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 26: Xích Hỏa Diễm (năm)

Mà Nam Cung Giác một kích đắc thủ, lập tức bỏ trốn mất dạng, thậm chí dùng liền nhau vài cái dời đi trận pháp —— tuy rằng hắn trận pháp giống như tồn tại không nhỏ khuyết tật, liền truyền tống đến địa phương nào hắn cũng không biết.

Không có biện pháp, này cũng không phải bởi vì hắn thực lực không đủ, mà là hắn…… Không biết nên như thế nào ở trận bàn trước mắt chính xác vị trí tọa độ, hắn đối thế giới này nửa sống nửa chín, có được đủ loại thần kỳ cơ duyên địa phương hắn biết, nhưng là hắn ra cửa không nhất định có thể tìm được một nhà tiệm cơm.

Thế giới này chính là như vậy hiện thực.

Nam Cung Giác liên tục dùng hết mười mấy trận bàn, đem chính mình của cải đều bồi đến không sai biệt lắm thời điểm, hắn ngừng lại.

Hắn lau lau cái trán mồ hôi, đáy mắt lập loè quang mang, hắn kiếp trước là một cái bệnh tim người, đừng nói như vậy kích thích chạy trốn, ngay cả hơi chút nhiều đi hai bước đều là ở tiêu hao thọ mệnh, hiện tại liền tính là đang chạy trốn, hắn cũng cảm thấy thực vui vẻ.

Dừng lại lúc sau, hắn nhìn kỹ xem vây khốn Xích Hỏa Diễm trận bàn, bị nhốt trụ Xích Hỏa Diễm thoạt nhìn thập phần dữ tợn, một thốc tiểu ngọn lửa hoắc hoắc thiêu đốt, còn toát ra mấy chỉ tay giống nhau ngọn lửa, làm Nam Cung Giác tâm tình hảo không ít, hắn hiện tại thực lực không đủ, từ so với hắn cao vài cấp Chu Hạ An cùng Diệp Vận Nhi trong tay đoạt đồ vật, Cửu Hoa Tông thậm chí còn có một cái Diệp Sở Hoa tọa trấn, chuyện này là sống đến bây giờ mới thôi hắn đã làm nhất không sợ chết sự tình, tuy rằng nói như vậy khả năng rất kỳ quái, nhưng là Nam Cung Giác vốn dĩ liền thập phần tích mệnh, ở Tu chân giới cái này nguy hiểm địa phương hỗn kỳ thật không thích hợp hắn.

Nhưng là ai làm nơi này có hắn người trong sách nam thần đâu? Còn cùng hắn trong tưởng tượng lớn lên giống nhau như đúc! Này quả thực chính là muốn buộc hắn lưu tại Tu chân giới không phải sao!

Nam Cung Giác ở trong lòng tượng trưng tính phun tào giảm bớt chính mình lần đầu tiên thu phục dị hỏa khẩn trương, đối với trận bàn bắt đầu đánh ra Khống Hỏa Quyết, trên giấy chiêu thức bị hắn nhất chiêu lại nhất chiêu đánh ra đi, chung quanh dần dần mà trở nên huyền diệu lên, hắn mất đi xúc cảm, cũng mất đi thị giác, giờ này khắc này, Nam Cung Giác cảm giác chính mình có một loại cùng thiên địa câu thông, cùng thế giới này hòa hợp nhất thể ảo giác.

Bên kia, Xích Hỏa Diễm biến mất trong nháy mắt Diệp Sở Hoa sắc mặt đại biến, Diệp Vận Nhi cùng hắn có huyết mạch liên hệ, Xích Hỏa Diễm biến mất trong nháy mắt kia Diệp Vận Nhi đã chịu bị thương nặng, liền cùng hắn huyết mạch tương liên Diệp Sở Hoa đều phun ra một búng máu tới!

Lạc Hòa kinh ngạc nhướng mày, nhìn không ra tới kia tiểu tử thật đúng là thật sự có tài.

Nhìn thấy Diệp Sở Hoa cái dạng này hắn còn có cái gì không rõ đâu? Nam Cung Giác bên kia nói không chừng đã đắc thủ, cũng không biết Diệp Sở Hoa là đem Xích Hỏa Diễm giấu ở địa phương nào, lại là như vậy dễ dàng đã bị người tìm được.

Diệp Sở Hoa không kịp chú ý Lạc Hòa đáy mắt chợt lóe mà qua khinh thường, vội vội vàng vàng cùng Lạc Hòa cáo tội: "Lạc đạo hữu, trong tông môn đã xảy ra chuyện, ta đi trước nhìn xem, chiêu đãi không chu toàn mong rằng thứ lỗi!" Lời còn chưa dứt hắn liền phi thân rời đi, biến mất ở Cửu Hoa Tông trong đại điện.

Lạc Hòa nhìn thoáng qua Cửu Hoa Tông sau núi, trong mắt cảm xúc chợt lóe mà qua, sau đó hắn chậm rãi gợi lên khóe môi.

Cái này Nam Cung Giác…… Thật đúng là chính là lệnh người ngoài ý muốn đâu.

Lạc Hòa đứng dậy, vẫy vẫy ống tay áo, đột nhiên bạch quang chợt lóe, trong đại điện lại không dân cư.

Nam Cung Giác là bị nhiệt tỉnh, hắn cảm giác chính mình như là một cái tiểu bếp lò giống nhau điên cuồng thiêu đốt, chung quanh độ ấm có thể so với dung nham, nướng nướng hắn thân thể, hắn giãy giụa tỉnh lại thời điểm nhịn không được "Tê ~" một tiếng.

Hắn hiện tại cảm giác không xong thấu, toàn thân trên dưới như là bị hỏa nướng một lần không nói, liền tóc đều có đốt trọi hương vị, hắn nhắm mắt lại, quả nhiên thấy đan điền chỗ ngồi xổm một cái giương nanh múa vuốt tiểu ngọn lửa, thoạt nhìn béo tốt mập mạp, thập phần thảo hỉ.

—— nếu bỏ qua nó tác loạn giống nhau hạt phóng ngọn lửa nói, xác thật thực đáng yêu.

Nam Cung Giác không phụ trách nhiệm tưởng.

Hắn cuối cùng rơi xuống ở một mảnh hoang sơn dã lĩnh, chung quanh rừng cây nhỏ bị thiêu một mảnh —— đại khái là Xích Hỏa Diễm cảm thấy liền như vậy bị nhân loại thu phục lúc sau cảm thấy không cam lòng, chính mình phóng hỏa thiêu, trường hợp thoạt nhìn có vài phần…… Buồn cười.

Nam Cung Giác bất đắc dĩ lắc đầu, ai làm đây là hắn sắp muốn dưỡng nhãi con đâu?

Tác giả nhàn thoại:

------oOo------

Phần 27

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 27: Ngoài ý muốn bộc bạch

Lạc Hòa ở Cửu Hoa Tông tìm không thấy Nam Cung Giác đến hơi thở, ánh mắt hơi đổi, đáy mắt nhiều vài phần lạnh lẽo, hắn vẫy vẫy ống tay áo, chung quanh lập tức xuất hiện mấy chỉ tiểu xảo mà lại không dẫn nhân chú mục tiểu…… Con bướm, ở hắn bốn phía lung tung phi.

Hắn đối Nam Cung Giác rốt cuộc không yên tâm, ở Nam Cung Giác trên người thả Dẫn Lan Hương, Dẫn Lan Hương là một loại hương liệu, mặc kệ là nhân loại bình thường vẫn là người tu chân đều nghe không đến mùi hương, lại đối Lan Tâm Điệp có trí mạng lực hấp dẫn, bởi vậy trở thành Tu chân giới dùng để truy tung một loại thủ đoạn.

Nam Cung Giác người này hắn nhìn không thấu, đem người đặt ở hắn nhìn không thấy địa phương hắn cảm thấy biến số quá lớn, vẫn là muốn đặt ở bên người mới có thể an tâm.

Hắn trong mắt lãnh quang chợt lóe mà qua, Lan Tâm Điệp theo mệnh lệnh của hắn, bắt đầu hướng một cái hắn hoàn toàn không nghĩ tới phương vị bay qua đi.

Lạc Hòa không nhanh không chậm đuổi kịp.

Hắn lúc này đây tới Cửu Hoa Tông kỳ thật cũng không có gì chuyện quan trọng, chính là tính toán tới nhắc nhở một chút Cửu Hoa Tông tông chủ, cái này địa phương là thuộc về bọn họ Lạc gia, là thời điểm còn đã trở lại.

Hiện tại Cửu Hoa Tông xảy ra chuyện, một chốc một lát khẳng định xử lý không tốt, hắn đương nhiên cũng không cần phải tiếp tục lưu lại nơi này.

Có người thấy hắn, lại bách với trên người hắn uy áp, căn bản liền lời nói cũng không dám nói.

Bọn họ đều còn nhớ rõ trong tông môn lợi hại nhất đại sư huynh đều đối cái này người lễ ngộ có thêm, tự nhiên cũng biết Lạc Hòa thân phận không phải bọn họ đắc tội đến khởi.

Lạc Hòa ở khởi Nam Sơn tìm được Nam Cung Giác thời điểm Nam Cung Giác đang ở cùng hệ thống thương lượng: "Thật sự không thể cung cấp điểm có thể đưa ta trở về trận pháp gì đó sao? Ta không phải đã thu phục Xích Hỏa Diễm? Nói như thế nào cũng là hoàn thành một cái nhiệm vụ chủ tuyến sao?"

Hệ thống thanh âm thực kiên quyết: "Này không phù hợp quy định!"

Ngụ ý chính là cự tuyệt, Nam Cung Giác vẻ mặt hắc tuyến, mẹ nó hắn đối cái này địa phương quỷ quái trời xa đất lạ, làm chính hắn trở về tìm Lạc Hòa, sợ không phải chờ hắn thật sự đi trở về lúc sau, Lạc Hòa đều đã trở lại Cửu Thiên Tông hảo sao?

Hắn quả thực đều phải bị hệ thống tức chết rồi!

Hắn phẫn nộ bái Lạc Hòa phi thường chuẩn xác cảm giác tới rồi.

Lạc Hòa thấy Nam Cung Giác lúc sau liền đình chỉ động tác, Nam Cung Giác phảng phất là ở lầm bầm lầu bầu: "Kia đổi thành bản đồ được chưa? Ta cũng không biết chính mình ở địa phương quỷ quái gì, không có bản đồ như thế nào trở về a?"

"Không được! Gia nhập Cửu Thiên Tông không phải cũng là nhiệm vụ sao? Ngươi vì cái gì một hai phải đối Lạc Hòa có như vậy đại thành thấy a?"

Lạc Hòa không nghe hiểu hắn này đó ông nói gà bà nói vịt nói, nhướng mày, cảm thấy có chút ngoài ý muốn.

Sau đó hắn nghe thấy được Nam Cung Giác càng kinh người ngôn ngữ: "Đúng vậy ta chính là coi trọng hắn thì thế nào? Tu chân giới lại không ngăn cản nam nam yêu nhau, vạn nhất hắn thật sự mắt bị mù coi trọng ta muốn cùng ta kết làm đạo lữ đâu? Ta đây chẳng phải là kiếm lớn?"

Hệ thống cảm thấy chính mình một khang nhiệt huyết dốc sức tất cả đều uy cẩu.

Làm một hệ thống, vốn dĩ liền có rất nhiều nhiệm vụ thị muốn cùng Lạc Hòa đoạt cơ duyên, hiện tại nhà mình ký chủ nhưng vẫn ở hoa si Lạc Hòa, nó cảm giác chính mình hoàn thành nhiệm vụ nhật tử lại một lần xa xa không hẹn.

Đau lòng!

Ai? Hệ thống có tâm sao? ⊙▽⊙

Hắn chỉ có thể rưng rưng nói xong lời kịch: "Kia vì cái gì một hai phải là Lạc Hòa đâu? Đổi một người không được sao? Ngươi nếu là coi trọng chính là cái người thường ta đều có thể hỗ trợ đem hắn đánh đổ cùng ngươi một cái tu vi, ngươi vì cái gì một hai phải luẩn quẩn trong lòng liền coi trọng Lạc Hòa đâu?"

"Ngươi hỏi ta vì cái gì coi trọng Lạc Hòa? Này còn dùng hỏi sao? Nhân gia da bạch mạo mỹ chân dài, tu vi cao lớn lên soái còn phù hợp ta thẩm mỹ, ngươi nói ngươi như thế nào liền cùng Lạc Hòa không qua được đâu?" Nam Cung Giác dỗi xong hệ thống mới nhớ tới vừa rồi nói chuyện trọng điểm, vì thế chạy nhanh bỏ thêm một câu, "Chạy nhanh cho ta tìm một phần bản đồ ta phải đi về!"

Hệ thống: "……"

Nó đột nhiên có điểm chột dạ.

"Ký chủ……" Hệ thống thanh âm tràn ngập do dự, "Ta vừa rồi phảng phất cảm nhận được Lạc Hòa hơi thở……"

Nam Cung Giác nguyên bản ngồi xổm trên mặt đất vẽ xoắn ốc nguyền rủa hệ thống, nghe vậy lập tức phản xạ có điều kiện đứng lên: "Ở đâu đâu? Hắn không thấy được ta vừa rồi như vậy mất mặt một mặt đi? Cũng không có nghe thấy ta phá liêm sỉ lên tiếng đi?"

Hệ thống: "Ha hả."

Sao có thể, xem Lạc Hòa dáng vẻ kia, liền biết nhân gia nói không chừng nghe xong nhiều ít!

Hệ thống vốn dĩ cảm thấy nhà mình ký chủ là một thiên tài, kết quả một mặt đối Lạc Hòa sự tình, lập tức liền thành ngốc bạch ngọt, quả thực quá không thích hợp!

Có tổn hại hắn một cái vai chính hệ thống uy nghiêm!

Nhưng mà nó cái gì cũng không thể làm, chỉ có thể nhìn Nam Cung Giác ngốc không kéo kỉ cứng đờ xoay người nhìn về phía Lạc Hòa.

Dại dột không nỡ nhìn thẳng!

Tác giả nhàn thoại:

Đổi mới hơn nữa tiểu bao lì xì, tiểu khả ái nhóm cầu cất chứa nha ~(≧▽≦)/~

------oOo------

Phần 28

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 28: Hồi Lạc Tâm Thành

Lạc Hòa buồn cười, hắn nhịn xuống không cười, Nam Cung Giác trên người có một cái có thể điều tra hắn tồn tại pháp bảo, hắn ánh mắt tối sầm lại, lại không nghĩ tìm tòi nghiên cứu, mỗi người đều có chính mình bí mật, hắn không tiện hỏi nhiều.

Làm hắn tò mò là Nam Cung Giác lời nói.

"Da bạch mạo mỹ chân dài? Ân?" Hắn từ Nam Cung Giác sau lưng đi ra, thanh âm có chút mạc danh.

Liền chính hắn cũng không biết nghe thấy Nam Cung Giác nói những lời này thời điểm là cái gì tâm tình, theo lý thuyết có người như vậy ở sau lưng nghị luận hắn…… Hắn rũ xuống mắt, trong mắt tàn khốc chợt lóe mà qua, hẳn là đã sớm bị hắn lộng chết mới đúng.

Nhưng là đối với Nam Cung Giác, hắn không quá dám hành động thiếu suy nghĩ, ở hắn kiếp trước, ai cũng không biết Nam Cung Giác là như thế nào đột nhiên quật khởi, ở hắn dần dần xuất hiện ở người khác trước mắt thời điểm, cấp bậc đã đạt tới người bình thường dễ dàng không dám đối phó hắn trình độ.

Hơn nữa hắn cũng nghe nói qua rất nhiều lần Nam Cung Giác "Tìm được đường sống trong chỗ chết", trở về lúc sau trở nên càng cường đại hơn chuyện xưa, mặc kệ những cái đó đồn đãi có phải hay không thật sự, chỉ cần hắn giết không chết Nam Cung Giác liền nhất định sẽ xảy ra chuyện.

Lạc Hòa tự trọng sinh lúc sau trực giác vẫn luôn thực chuẩn xác, lúc này đây hắn lại là ở đi ra ngoài thấy Nam Cung Giác lúc sau mới phản ứng lại đây chính mình làm cái gì, này không khỏi làm hắn hơi hơi sửng sốt.

Lại sau lưng ý dâm người khác bị hiện trường trảo bao Nam Cung Giác thân thể cứng đờ, hậu tri hậu giác trên mặt nóng lên, nhìn Lạc Hòa cười như không cười nhìn hắn, trong đầu "Oanh" một tiếng nổ tung!

Quá mất mặt!

Miêu o(￣へ￣o)

"Cái kia…… Cái này…… Ta……" Hắn suy nghĩ nửa ngày nghĩ không ra giải thích, một cổ nhiệt khí vọt tới đại não, hiện tại liền bên tai đều chậm rãi hồng thấu.

Lạc Hòa biết Nam Cung Giác không có muốn đào tẩu tâm tư lúc sau, trong lòng an tâm một chút, thấy Nam Cung Giác thẹn thùng bộ dáng, còn cảm thấy có điểm…… Đáng yêu?

Hắn sửng sốt, cảm thấy cái này ý tưởng có điểm ý tứ, đương nhiên, Nam Cung Giác vừa rồi ý tưởng càng có ý tứ.

Bất quá Lạc Hòa che giấu rất khá, Nam Cung Giác một chút cũng không phát hiện hắn vừa rồi đi rồi một hồi thần, hắn tìm nửa ngày lấy cớ, phát hiện đều bị Lạc Hòa nghe được, nhịn không được có chút nhụt chí: "Đúng vậy!"

Nói ra câu đầu tiên lời nói lúc sau hắn đột nhiên có tự tin, ngữ khí cũng bắt đầu đúng lý hợp tình: "Ta lại chưa nói sai! Ngươi lớn lên đẹp còn không cho người ta nói sao?"

Lạc Hòa phát hiện Nam Cung Giác tuy rằng mặt ngoài thoạt nhìn đúng lý hợp tình, trên thực tế khẩn trương nắm chặt nắm tay, chân còn có điểm run, nhịn không được buồn cười, cũng không biết Nam Cung Giác như vậy thiên chân, là như thế nào ở thế giới này sống sót.

Hắn giấu đi trong mắt phức tạp, nhìn về phía Nam Cung Giác, đột nhiên cười: "Ngươi nói đúng."

"A?" Nam Cung Giác ngây ngẩn cả người.

Lạc Hòa làm lưu hành truyện ngựa giống giữa vai ác, còn xem như thư trung nửa cái nhan giá trị đảm đương, ở nguyên văn phía dưới nhân khí có thể nói là cư cao không dưới, chỉ tiếc lúc trước tác giả não tàn một hai phải đem hắn viết chết, nếu không hắn quả thực có thể trở thành tiếp theo quyển sách vai chính hảo sao?

Hiện tại hắn đối với Nam Cung Giác như vậy cười, vốn dĩ ý chí liền không kiên định Nam Cung Giác lập tức bị Lạc Hòa tươi cười kinh diễm tới rồi.

Dựa!

Cái gì da bạch mạo mỹ chân dài, hiện tại ngay cả trầm ngư lạc nhạn bế nguyệt tu hoa cũng chưa biện pháp hình dung Lạc Hòa hảo sao?

Đã sớm biết Lạc Hòa lớn lên đẹp, không nghĩ tới cười rộ lên lực sát thương lớn như vậy, Nam Cung Giác cảm thấy chính mình như là đạp lên đám mây, phiêu phiêu hốt hốt, một chút cũng không chân thật.

Lạc Hòa nhướng mày, Nam Cung Giác như thế nào lại phát ngốc? Hắn cười đến như vậy đáng sợ sao?

Lạc Hòa không có thời gian chờ Nam Cung Giác thanh tỉnh, hắn đem vẻ mặt mộng ảo Nam Cung Giác xách lên tới ném tới phi kiếm thượng, trực tiếp hướng Lạc Tâm Thành phương hướng bay qua đi.

Nam Cung Giác là bị phi kiếm lúc ẩn lúc hiện động tác hoảng thanh tỉnh, hắn tuy rằng không có bệnh sợ độ cao, nhưng là đột nhiên đặt mình trong không

trung cũng bình tĩnh không xuống dưới, hắn lập tức ôm lấy đứng ở hắn phía trước Lạc Hòa eo.

Lạc Hòa ngự kiếm động tác một đốn, phi kiếm tựa hồ đình trệ trong nháy mắt, nhưng thực mau liền khôi phục lại, Nam Cung Giác trong lúc nhất thời còn không có phản ứng lại đây, nửa điểm cũng không có phát hiện chuyện này.

Lạc Hòa đem Nam Cung Giác mang về cách vách phòng.

Hắn ngồi ở Nam Cung Giác đối diện, bắt đầu dò hỏi Nam Cung Giác về Xích Hỏa Diễm vấn đề, trên mặt ý cười sớm đã tiêu tán, phảng phất chưa bao giờ xuất hiện quá.

"Ngươi được đến Xích Hỏa Diễm?"

"Ân."

"Có cái gì nguy hiểm sao?"

"Không biết."

"Hảo đi, chúng ta đây tới nói chuyện vừa rồi vấn đề? Ngươi cảm thấy thế nào?"

Nam Cung Giác: "……"

Hắn cảm thấy chẳng ra gì.

Tác giả nhàn thoại:

Cầu cất chứa nha các bảo bối ~(≧▽≦)/~

------oOo------

Phần 29

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 29: Chuẩn bị xuất phát

Nam Cung Giác khó được thập phần quẫn bách, vốn dĩ ngầm YY Lạc Hòa chuyện này bị Lạc Hòa bản nhân nghe thấy được cũng đã thực xấu hổ, Lạc Hòa còn muốn bắt chuyện này không bỏ liền càng xấu hổ.

Gặp người bị hắn đậu đến nói không ra lời, Lạc Hòa cuối cùng buông tha cái này đề tài, cùng Nam Cung Giác nói lên chính sự: "Lại quá ba ngày chúng ta đem rời đi Lạc Tâm Thành trở lại Cửu Thiên Tông, ngươi nếu được đến Xích Hỏa Diễm liền trước hảo hảo làm quen một chút dị hỏa, về sau vô luận là luyện đan vẫn là luyện khí đều sẽ có điều trợ giúp."

Nói xong chuyện này lúc sau, hắn tạm dừng một lát, mới tiếp tục nói lên mục đích của hắn: "Này trong vòng 3 ngày ngươi có thể cùng tương lai bọn đồng môn nhận thức một chút, ta khả năng sẽ tạm thời rời đi một đoạn thời gian."

Lạc Hòa nói xong lời này liền chính mình đều cảm thấy kỳ quái, hắn cùng Nam Cung Giác lại không có gì quan hệ, hắn vì cái gì ra cửa còn muốn trước cấp Nam Cung Giác báo bị đâu?

Không ngừng là hắn, Nam Cung Giác nghe được Lạc Hòa nói cũng ngẩn người, loại này tân hôn trượng phu muốn ra cửa cùng tiểu thê tử chào hỏi ngữ khí là cái quỷ gì? Càng đáng sợ chính là, hắn cảm giác được có một cổ nhiệt khí đang ở chậm rãi bò lên trên chính mình gương mặt, cuối cùng đỏ cái hoàn toàn.

Vì thế hắn chỉ có thể ấp úng gật đầu.

Hệ thống hận sắt không thành thép: "Ký chủ ngươi có thể hay không có điểm vai chính khí thế? Thân là vai chính giờ này khắc này ngươi hẳn là treo lên đánh vai ác mới đúng? Này phảng phất bạch liên hoa giống nhau thẹn thùng là cái quỷ gì?"

Nam Cung Giác: "……" Hắn không biết chính mình là nên trước phun tào hệ thống vẫn là vui mừng hệ thống thế nhưng trở nên như thế nhân tính hóa.

Lạc Hòa đối hệ thống hoàn toàn không biết gì cả, hắn chỉ cảm thấy Nam Cung Giác trên người xem có thể có một cái khai linh trí pháp bảo linh tinh, Nam Cung Giác khả năng sẽ ngẫu nhiên cùng khí linh giao lưu.

Cho nên nói sự khác nhau là như thế nào sinh ra?

Chuyện này Nam Cung Giác không có để ở trong lòng, Lạc Hòa công đạo sau khi xong lập tức rời đi Lạc Tâm Thành, Nam Cung Giác hiện tại ở tại Thành Chủ phủ vẫn là Lạc Hòa phòng cách vách, vẫn như cũ vẫn là ở vào bị đại năng

giám thị vị trí, hắn nguyên bản liền cảm thấy Lạc Hòa không phải cái gì bình thường thân phận không có khả năng gặp được nguy hiểm, bởi vậy càng thêm không vì Lạc Hòa lo lắng.

Này ba ngày bình bình đạm đạm quá khứ.

Nam Cung Giác bắt được hệ thống khen thưởng, nhưng mà cũng không có cái gì dùng, hệ thống khen thưởng trừ bỏ cái kia trong truyền thuyết Thiên cấp Ngưng Hồn Đan ở ngoài đều là đạo cụ thư, đối hiện tại hắn cái này cấp bậc nhược kê tới nói cũng không có cái gì dùng.

Hắn không khỏi cảm thấy có chút thất vọng.

Bất quá trong ba ngày này thời gian hắn nhưng thật ra cùng Xích Hỏa Diễm hỗn đến không tồi, Xích Hỏa Diễm khai một chút linh trí, phảng phất bảy tháng con trẻ giống nhau, đối nhân loại thiện ý cùng ác ý có chủ quan phán đoán, đơn giản tới nói chính là thập phần hảo lừa, đương nhiên nếu là lại có điểm hấp dẫn dị hỏa đồ vật nói, bắt giữ lên quả thực chính là thập phần đơn giản.

Bất quá dị hỏa liền tính là thấp nhất cấp dị hỏa, cũng đều là so phàm hỏa cao vài cái cấp bậc, người bình thường thật đúng là không dám tùy tiện trêu chọc.

Hơn nữa, Nam Cung Giác phát hiện một vấn đề, dị hỏa phi hỏa tinh cùng Hỏa thuộc tính linh thạch không ăn! Miêu trứng hắn hiện tại vẫn là cái quỷ nghèo, đừng nói hỏa tinh, ngay cả có thuộc tính linh thạch đều không có thấy quá một khối!

Hắn thử đem linh thạch đút cho Xích Hỏa Diễm, kết quả kia đoàn hỏa căn bản liền xem đều không xem một cái, hoàn toàn làm lơ linh thạch tồn tại.

Nam Cung Giác: Σ(°△°|||)︴

Trước kia xem tiểu thuyết thời điểm, những cái đó luyện đan luyện khí vai chính nhóm đều thực thiêu tiền, giai đoạn trước đầu nhập phảng phất động không đáy, hắn còn cảm thấy không có khả năng, sau đó hiện thực cho hắn một cái tát.

Không ngừng luyện đan luyện khí, ngay cả dưỡng hỏa cũng là cái thiêu tiền chức nghiệp a!

Ở Nam Cung Giác đắm chìm ở chính mình liền hỏa đều nuôi không nổi bi thương trung thời điểm, đột nhiên có người gõ gõ hắn môn, Nam Cung Giác có chút kinh ngạc, hắn tuy rằng ở tại Lạc Hòa cách vách, nhưng từ Lạc Hòa ra cửa lúc sau, mọi người đều trên cơ bản một bộ đem hắn quên mất bộ dáng, như thế nào đột nhiên có người tới tìm hắn?

Ngoài cửa là Lạc Hòa một cái thị nữ, đối phương đối hắn hành lễ: "Gặp qua Nam Cung công tử, gia chủ làm nô tỳ tới thông tri công tử, hôm nay buổi trưa ở cửa tập hợp, hôm nay liền phải xuất phát đi tông môn."

Thị nữ nói đến tông môn thời điểm trong mắt hiện lên một loại hướng tới lại mất mát cảm xúc, Nam Cung Giác không có để ý, thời buổi này muốn cường đại người nhiều đi, hắn không có tâm tư chú ý một cái người xa lạ ý tưởng.

Hắn gật gật đầu: “Đã biết, ngươi trở về đi.”

Cái kia thị nữ không thể tưởng tượng nhìn hắn một cái, cắn chặt răng, vẫn là lui ra.

Tác giả nhàn thoại:

------oOo------

Phần 30

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 30: Tới Cửu Thiên Tông

Nam Cung Giác tái kiến Lạc Hòa thời điểm Lạc Hòa sắc mặt cũng không tốt, như là đã trải qua một hồi đại chiến, Lạc Hòa nhìn hắn một cái, không nói gì, những người khác đều không dám nhìn thẳng Lạc Hòa, không có phát hiện bọn họ hai cái hỗ động.

Bao gồm đi theo Lạc Hòa cùng nhau tới Cửu Thiên Tông đệ tử, có thể thấy được Lạc Hòa người này uy hiếp lực chi cường.

Chờ mọi người đều tập hợp xong lúc sau, Lạc Hòa từ nhẫn không gian móc ra một cái tàu bay, đặt ở Thành Chủ phủ trước cửa trên quảng trường, tàu bay lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ biến thành cùng Thành Chủ phủ giống nhau lớn nhỏ.

Chung quanh tới vây xem bạch họ trong mắt ngăn không được kinh ngạc cảm thán.

“Đây là tiên sư bản lĩnh sao?”

“Trời ạ! Quá lợi hại! Bị lựa chọn người thật may mắn a!”

Cảm khái đều là chút không thể tu luyện người thường, bọn họ khả năng cả đời không thấy được một cái tu sĩ, cũng rất có khả năng ngay sau đó đã bị Tu chân giới tu sĩ đánh nhau vạ lây cá trong chậu.

Thượng Ngu Đại Lục là một người bình thường cùng tu sĩ hỗn cư đại lục, tu sĩ cùng người thường chi gian không có đặc biệt rõ ràng giới hạn, đối với như vậy đại hình tuyển nhận đệ tử hành động, rất nhiều người thường đều thích tới vây xem một vài, giống như có thể đối tương lai tiên sư nhóm bình phẩm từ đầu đến chân là một kiện thập phần quang vinh sự tình giống nhau.

Mấy cái Cửu Thiên Tông đệ tử đem thông qua một vòng khảo hạch người dẫn đường tiến vào phi thuyền, cũng làm cho bọn họ căn cứ ngay từ đầu phát cái kia thẻ bài tìm được chính mình cư trú phòng.

Không sai, tàu bay có được vô số phòng, thoạt nhìn cùng một chiếc thuyền lớn không có gì hai dạng, mỗi cái phòng ngoại còn đặt Tụ Linh Trận pháp, tàu bay còn có một cái phòng hộ đại trận, làm tạm thời ở học tập trận pháp Nam Cung Giác đỏ mắt đến không được.

Bất quá hắn vẫn là thành thành thật thật căn cứ thẻ bài tìm được rồi chính mình phòng, đi vào trong phòng vừa thấy, không khỏi cảm thấy có điểm thất vọng, trong phòng chỉ có một chiếc giường cùng một cái bàn, mặt khác cái gì cũng

không có, bốn phía trống không, Nam Cung Giác cho rằng chính mình khẳng định là bởi vì ở Thành Chủ phủ trụ đến quá thoải mái, hiện tại nhìn như vậy đơn sơ phòng thế nhưng cảm thấy ghét bỏ.

Rõ ràng hắn là nhất không có tư cách ghét bỏ người hảo sao? Hắn ở hiện đại thời điểm cái loại này phòng trọ nhỏ phòng cũng không phải không có trụ quá, kỳ thật hiện tại hắn còn có một cái đơn độc phòng đã là một kiện thập phần không dễ dàng sự tình hảo sao? Nam Cung Giác hỏi lại chính mình mấy lần, rốt cuộc đem trong lòng mất mát mạnh mẽ đè ép xuống dưới.

Tất cả mọi người lên thuyền về sau, tàu bay liền ở Lạc Tâm Thành vạn chúng chú mục dưới tình huống dần dần mà bay về phía không trung, thông qua khảo hạch Cửu Thiên Tông chuẩn các đệ tử đều không có quá lớn khiếp sợ, rốt cuộc bọn họ đều là bước vào tu hành một đường người, này đó cảnh tượng đều sớm tại đoán trước bên trong, bởi vậy cũng không có người ở boong tàu thượng vây xem.

Nam Cung Giác ở trong phòng đả tọa, chung quanh linh khí thật sự là quá mức nồng đậm, có thể là bởi vì Tụ Linh Trận chi gian cho nhau hô ứng, lại ở tàu bay thượng hình thành một cái đại hình Tụ Linh Trận duyên cớ.

Nam Cung Giác phát hiện cái này trận trung trận thời điểm còn kinh ngạc một chút, cái này trận pháp không nhìn kỹ căn bản nhìn ra không ra, trước đừng nói tàu bay thượng vốn dĩ liền như vậy nhiều phòng, mỗi một phòng đều có Tụ Linh Trận, này đó Tụ Linh Trận muốn hình thành một cái đại hình trận pháp càng là khó khăn, bởi vậy hắn ở ngày hôm sau ra cửa thời điểm còn kinh ngạc một chút, sau lại mới phát hiện cái này ý tưởng thật sự là thập phần tinh diệu, nhịn không được cảm thấy kiến tạo tàu bay người nhất định là một cái trận pháp đại sư, nếu là có cơ hội nói, hắn nhưng thật ra rất tưởng bái phỏng một chút đâu.

Tàu bay phi hành năm ngày năm đêm, rốt cuộc tới Cửu Thiên Tông.

Vừa đến đạt Cửu Thiên Tông địa giới, đại gia tinh thần chấn động, nguyên bản tàu bay thượng linh khí đã thập phần nồng đậm, nhưng là ở tiến vào Cửu Thiên Tông địa giới lúc sau, linh khí độ dày càng là vài lần tăng trưởng, bọn họ giống như là ngâm mình ở linh khí giữa dường như, mọi người đều có điểm khinh phiêu phiêu.

Thẳng đến tàu bay rơi xuống đất, bọn họ rời đi tàu bay, mới đối Cửu Thiên Tông linh khí có trực quan cảm giác.

Mọi người đều nhịn không được thở phào nhẹ nhõm.

Ở như vậy hoàn cảnh hạ tu luyện nên là như thế nào thích ý một sự kiện a!

Mỗi người trong lòng đều như thế cảm khái.

Lạc Hòa như cũ mặt vô biểu tình, hắn dùng truyền âm phương thức phân phó mọi người đều tạm thời ở tại ngoại môn đệ tử trong viện, ba ngày về sau sẽ tiến hành đệ nhị hạng khảo hạch, sau đó liền rời đi.

Nam Cung Giác nhìn chằm chằm Lạc Hòa bóng dáng nhìn trong chốc lát, phục hồi tinh thần lại, cũng đi theo đại bộ đội người theo bọn họ tiền bối dẫn dắt hướng bọn họ sắp sửa cư trú ba ngày địa phương đi.

Tới địa phương lúc sau, dẫn đường đệ tử nhìn bọn họ, ngữ khí lãnh đạm công đạo: "Các ngươi tạm thời ở tại cái này sân, bốn người một gian phòng, các ngươi có thể tại đây ba ngày tiến hành giao lưu cho nhau nhận thức, cũng có thể tùy tiện đi dạo, này đó đều là cho phép, nhưng là các ngươi nếu là không cẩn thận va chạm sư huynh sư tỷ hoặc là các tiền bối, tự gánh lấy hậu quả, rõ ràng sao?"

"Rõ ràng!" Đại gia trăm miệng một lời trả lời.

Nam Cung Giác tuy rằng cảm thấy trước mắt hình ảnh thoạt nhìn như là nhà trẻ viên trường phân phó các bạn nhỏ cảnh tượng, cũng nhịn xuống không cười ra tới.

Dẫn đường đệ tử vừa lòng nhìn bọn họ liếc mắt một cái, rời đi sân.

Tác giả nhàn thoại:

Bạo gan mã xong một chương ta đã là một con cá mặn, tiểu khả ái nhóm ta yêu cầu một chút cất chứa an ủi (? ")?" (?︿?)

------oOo------

Phần 31

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 31: Gà quay 【 cầu cất chứa nha 】

Sân là tự do phân phối, đại gia có thể lựa chọn tự do tổ đội, Nam Cung Giác từ lần đầu tiên khảo hạch kết thúc lúc sau liền vẫn luôn sống ở ở Lạc Hòa cách vách tu luyện, cơ hồ cùng tất cả mọi người không thân, nhìn đại bộ phận người tốp năm tốp ba kết đội, hắn mới phản ứng lại đây chính mình tựa hồ là không có đội ngũ?

Hắn căng da đầu đi hướng một cái thoạt nhìn chỉ có ba người đội ngũ: "Các ngươi hảo, ta có thể gia nhập các ngươi sao?"

Ba người kia kinh ngạc đánh giá hắn liếc mắt một cái, thoạt nhìn như là dẫn đầu người kia đối hắn gật gật đầu: "Ta kêu Cố Việt Tri, này hai cái phân biệt là Lưu Sưởng, Lạc Hiền."

Họ Lạc? Nam Cung Giác nhìn thoáng qua Lạc Hiền, bọn họ kỳ thật tuổi đều không sai biệt lắm, bất quá Lạc Hiền tựa hồ thoạt nhìn có điểm lãnh đạm, đối hắn không mặn không nhạt gật đầu, Nam Cung Giác nhíu nhíu mày, không nói gì.

Bọn họ có lẽ chỉ cần cùng nhau trụ ba ngày, cũng không có gì tất yếu một hai phải làm tốt quan hệ, hắn đối ba người cười cười, tự giới thiệu: "Ta kêu Nam Cung Giác."

"Nam Cung?" Cố Việt Tri tựa hồ có chút nghi hoặc, thấy Nam Cung Giác nghi hoặc mà nhìn về phía hắn, hắn đem đáy lòng phỏng đoán áp xuống đi, đối Nam Cung Giác cười cười, chưa nói cái gì.

Nam Cung Giác nhưng thật ra có chút kinh ngạc, Nam Cung gia tộc làm tứ đại gia tộc chi nhất, có người biết là thực bình thường, nhưng là bọn họ cũng không đến mức nhìn thấy một người đều cho rằng là Nam Cung gia tộc người, rốt cuộc trên thế giới này họ Nam Cung nhiều đi, cũng không chỉ là bọn họ một nhà mà thôi.

Huống chi, Nam Cung Giác ước gì đại gia không đem hắn trở thành Nam Cung gia người hảo sao? Lại nói tiếp hắn hiện tại thân phận ở Nam Cung gia vẫn là thực xấu hổ đâu, vạn nhất một cái không cẩn thận, lại đem Nam Cung gia đuổi giết người của hắn đưa tới, mới là mất nhiều hơn được.

Ban đêm, ký túc xá bốn người đều ở đả tọa tu luyện, Nam Cung Giác vốn là muốn ngủ, nhưng là nhìn phòng ngủ một cái đều không có ngủ ý tứ, cũng không khỏi cảm thấy chính mình có lẽ không nên ngủ?

Vì thế hắn cũng theo đại lưu đả tọa tu luyện.

Nhưng mà đương hắn muốn hảo hảo đả tọa thời điểm, luôn là có người không cho hắn như nguyện.

Hắn không sai biệt lắm mấy ngày không có ăn qua đồ vật, lúc này đã sớm đói bụng, cố tình còn như như vô đồ ăn mùi hương từ hắn bên người thổi qua, gợi lên Nam Cung Giác thèm trùng.

Mỹ thực trước mặt, Nam Cung Giác cũng không rảnh lo trong phòng ngủ có phải hay không còn có ba người, hắn lặng lẽ đứng lên bò xuống giường, theo mùi hương phương hướng phiêu qua đi.

Đồ ăn lực hấp dẫn ở địa phương nào đều là thật lớn.

Nam Cung Giác trong óc mơ mơ màng màng, theo cảm giác bay tới một khác tòa sơn đầu, rốt cuộc gặp được mỹ thực lư sơn chân diện mục.

Một cái lão nhân đang ở nướng gà rừng.

Có lẽ không phải gà rừng, nhưng là mặc kệ nó có phải hay không gà rừng, ở nhảy động ánh lửa hạ nướng nướng, tư tư mạo du, khắp nơi phiêu hương đều là kia chỉ hư hư thực thực gà rừng đồ ăn.

Nam Cung Giác nuốt nuốt nước miếng.

“Ngươi là ai?” Lão nhân nhìn đến không thỉnh tự đến, tự giác ngồi xổm hắn bên người, ánh mắt sáng ngời nhìn chằm chằm hắn trong tay gà quay Nam Cung Giác, cả người tản mát ra cảnh giới hơi thở.

Nam Cung Giác nhìn ở ánh lửa thượng quay cuồng gà con, nuốt nuốt nước miếng, cảm giác được lão nhân cảnh giới, hắn nỗ lực sử chính mình thoạt nhìn không như vậy thèm, hắn vô tội chớp chớp mắt: “Lão bá ngươi hảo, ta kêu Nam Cung Giác, này gà quay thật hương a! Ngài tay nghề thật tốt!”

Hắn đương nhiên là có điểm vuốt mông ngựa ý tứ, nếu là cái này lão bá có thể phân cho hắn một cái đùi gà nói liền càng tốt, Nam Cung Giác mỹ tư tư nằm mơ.

Phong Trúc nhìn thoáng qua Nam Cung Giác, cảm thấy Nam Cung Giác có điểm không thể hiểu được, hắn nhìn chằm chằm Nam Cung Giác nhìn hồi lâu, cuối cùng ánh mắt chuyển qua trong tay đồ vật thượng, sắc mặt có chút mạc danh: “Ngươi nói cái này kêu gà quay?”

“Đúng vậy!” Nam Cung Giác một chút cũng không cảm thấy vấn đề này có cái gì không đúng.

Phong Trúc trong mắt hiện lên một tia nghi hoặc.

Hệ thống đã ở Nam Cung Giác trong đầu nổ tung: “Ký chủ ký chủ ngươi vừa mới nói gì đó nha? Đó là Cô Cô Thú không phải gà rừng!”

Nam Cung Giác: “…… Cô Cô Thú còn không phải là gà rừng sao?”

Hắn thấy thế nào ở hỏa thượng kia chỉ cũng là gà rừng, ân, nhiều nhất cái đầu lớn một chút mà thôi.

“Nơi này là dị thế giới a dị thế giới! Nơi nào tới gà rừng? Thế giới này căn bản không có loại này giống loài hảo sao?” Hệ thống nội tâm là hỏng mất.

Phong Trúc tới hứng thú, lật qua trong tay Cô Cô Thú, lại lau một lần gia vị, mới bớt thời giờ hỏi đối bữa tối của chính mình như hổ rình mồi Nam Cung Giác: “Tiểu huynh đệ là Cửu Thiên Tông tân chiêu đệ tử sao?”

Nam Cung Giác gật đầu: “Đúng vậy đúng vậy, ta chỉ thông qua lần đầu tiên khảo hạch.”

Bọn họ này đó có thể đi theo Lạc Hòa đi vào Cửu Thiên Tông cơ bản đều xem như Cửu Thiên Tông đệ tử, chỉ là không thông qua lần thứ hai khảo hạch người đều chỉ có thể đương ngoại môn đệ tử thậm chí là tạp dịch đệ tử.

Làm một quyển truyện ngựa giống trung tông môn, Cửu Thiên Tông tông môn giả thiết cũng là quen thuộc phối phương, đệ tử chia làm tạp dịch đệ tử, ngoại môn đệ tử, nội môn đệ tử, tinh anh đệ tử, đệ tử ký danh, thân truyền đệ tử, mỗi cái cấp bậc người có nghiêm khắc quy định, chỉ cần bị mỗ một cái trưởng lão coi như là đệ tử ký danh, liền trở thành có thể áp đảo trừ bỏ thân truyền đệ tử ở ngoài mặt khác mọi người phía trên.

Mỗi một cấp bậc đệ tử đều có riêng phân công, cũng có thể bắt được tông môn phân phối tài nguyên, nhưng là mỗi một cấp bậc có thể được đến đều là không giống nhau.

Tác giả nhàn thoại:

An lợi một chút ta mạt thế trọng sinh văn 《 pháo hôi hắn có thể đọc đương trọng tới 》, văn hạ còn có biên biên tiểu bao lì xì nga ~(≧▽≦)/~

------oOo------

Phần 32

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 32: Ba con đùi gà 【 cầu cất chứa 】

Đương nhiên này đó đều không quan trọng, quan trọng là trước mắt cái này gà quay hương vị thật mẹ nó hương a!

Nam Cung Giác bị gợi lên thèm trùng đều tưởng trực tiếp nhào lên đi, nhưng là không biết cái này không làm việc đàng hoàng lão nhân là người nào phía trước hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ, rốt cuộc căn cứ truyện ngựa giống niệu tính, càng là loại này thoạt nhìn bình đạm không có gì lạ thường xuyên làm chút không ấn lẽ thường ra bài sự tình ra tới người đều là chút có thân phận có bối cảnh người, giống nhau đều là hắn loại này tiểu trong suốt không thể trêu vào, cho nên hắn chỉ có thể trước xoát một đợt hảo cảm độ, nếu có thể thuận tiện đến giờ ăn ngon gà quay liền càng tốt, Nam Cung Giác tự cho là không dấu vết mà nuốt nuốt nước miếng.

Phong Trúc có chút ghét bỏ, bất quá hắn đối chính mình tay nghề thập phần tự tin, đối chưa thấy qua cái gì mỹ thực đồ quê mùa đệ tử hắn vẫn là thập phần bao dung, vì thế ở gà quay a không, nướng Cô Cô Thú nướng xong lúc sau, hắn bẻ hạ một chân đưa cho cái này không có gì kiến thức ở nông thôn đệ tử: "Muốn ăn sao?"

Nam Cung Giác đương nhiên muốn ăn! Hắn chạy nhanh gật đầu!

Phong Trúc đắc ý cười cười: "Tính tiểu tử ngươi vận khí tốt, ta cùng ngươi nói, toàn bộ Cửu Thiên Tông liền không có ai làm đồ ăn có thể vượt qua ta! Ngươi hôm nay xem như có lộc ăn!"

Nam Cung Giác có thể thế nào đâu? Đương nhiên là tiếp nhận đùi gà, hắn gấp không chờ nổi tiếp nhận đùi gà, cắn một ngụm lúc sau lập tức đối Phong Trúc giơ ngón tay cái lên, hơn nữa bắt đầu vuốt mông ngựa: "Tiền bối tay nghề thật tốt! Có thể ăn đến như vậy hương gà quay…… A không, nướng Cô Cô Thú là ta tam sinh hữu hạnh, tiền bối ngươi còn thu đồ đệ sao? Có thể hay không đem gà quay…… Cô Cô Thú phương pháp truyền thụ cho ta a?"

Phong Trúc nhướng mày, hắn còn tưởng rằng đây là cái nông thôn đến chưa hiểu việc đời tiểu tử, không nghĩ tới tiểu tử này đã nhìn thấu thân phận của hắn sao?

"Tưởng bái ta làm thầy? Ngươi biết ta là ai sao?" Hắn không biết Nam Cung Giác nói bái sư là cái gì ý tưởng, chỉ có thể trước thử vài câu.

Nam Cung Giác ăn đến miệng bóng nhẫy, căn bản không ý thức được chính mình vừa rồi lời nói cỡ nào dẫn người hoài nghi, nghe thấy Phong Trúc hỏi như

vậy, nhịn không được có chút không thể hiểu được: “Không biết a? Thời buổi này học gà quay…… Cô Cô Thú còn cần biết sư phụ tên họ sao?” Nam Cung Giác đột nhiên ánh mắt sáng lên: “Ai ngươi có phải hay không thu không đến đồ đệ a?”

Nam Cung Giác như vậy tưởng tượng cảm thấy vẫn là thập phần có đạo lý, nếu không phải một phen tuổi thu không đến đồ đệ, như thế nào sẽ tại đây loại rừng núi hoang vắng gà quay tiêu sầu, còn hỏi hắn có biết hay không thân phận của hắn, khẳng định là bởi vì không có gì danh khí bị người xa lánh!

Phong Trúc không biết Nam Cung Giác trong đầu đã bắt đầu thiên mã hành không, hệ thống chỉ có thể kịp thời ngừng Nam Cung Giác quá độ khai phá não động: “Trụ não! Ký chủ, đó là Cửu Thiên Tông trưởng lão Phong Trúc, không phải tùy tiện lão nhân! Ngươi trước dừng lại chính mình điên cuồng vận chuyển não động có thể chứ làm ơn!”

Hệ thống cảm thấy thập phần hỏng mất, nó vẫn là lần đầu tiên gặp được như vậy ký chủ, não động so thiên còn cực kỳ muốn làm sự tình sao?

Nếu là Nam Cung Giác nói gì đó không nên nói đắc tội Phong Trúc, kia nó liền ha hả.

Chỉ là trong đầu mặc kệ như thế nào ác độc hy vọng Nam Cung Giác gặp được phi người đãi ngộ, làm nó công trạng nơi phát ra, nó cũng chỉ có thể che lại lương tâm ngăn lại Nam Cung Giác tìm đường chết.

Nam Cung Giác: “……” Ngươi một hệ thống lời nói nhiều như vậy làm gì?

Phong Trúc không biết Nam Cung Giác kết luận là từ địa phương nào được đến, bất quá hắn cũng xác định này tiểu hài tử đại khái là đầu óc không hảo sử, vì thế thương hại lại cho Nam Cung Giác một con Cô Cô Thú chân, chính mình cầm lấy cuối cùng một con Cô Cô Thú chân gặm lên.

Sau đó Nam Cung Giác phát hiện một kiện đáng sợ sự tình.

Hắn được đến hai chỉ đùi gà, như vậy Phong Trúc gặm chính là cái gì?

Hắn cảm thấy có điểm khủng hoảng, thế giới này như vậy không hiện thực sao? Nói tốt gà quay đâu? Gà nơi nào tới ba điều chân a?

Hệ thống: “……”

Nó ký chủ sợ không phải đầu óc có hố?

Nam Cung Giác tuy rằng hoảng sợ, vẫn là kiên trì đem chính mình trong miệng thịt nuốt xuống bụng, sau đó mới kích động mà gọi hệ thống: “Này rốt cuộc là cái cái gì quái vật? Thật sự có thể ăn sao? Có độc sao? Ta rất tốt thanh xuân sẽ không liền phải công đạo ở chỗ này đi?”

Hệ thống sống không còn gì luyến tiếc liệt ra một trương Cô Cô Thú tập tính biểu: “Cô Cô Thú, không độc vô hại, Tu chân giới đầy khắp núi đồi đều tồn tại loại nhỏ linh thú, có thể ăn, hương vị không tồi, ẩn chứa chút ít linh lực.”

Nam Cung Giác thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Tác giả nhàn thoại:

Cất chứa a cất chứa ~(≧▽≦)/~

------oOo------

Phần 33

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 33: Trưởng lão Phong Trúc

Đương nhiên hắn không biết hệ thống âm thầm cảm thấy chính mình mệnh khổ đến không được, thế nhưng quán thượng như vậy cái ký chủ, nếu là nó có thật thể nói, đã sớm đã khóc chít chít không biết thành bộ dáng gì.

Một già một trẻ ở trên núi lén lút nướng một con tam chân gà, Nam Cung Giác ăn xong lúc sau cảm thấy mỹ mãn, sau đó nhớ tới chính mình là một cái có hệ thống người, hắn chọc chọc hệ thống: “Lão nhân này cái gì thân phận a?”

Hệ thống sống không còn gì luyến tiếc: “Phong Trúc, Cửu Thiên Tông Ngọc Thiện Phong phong chủ, thất cấp linh trù sư, Tạo Linh Cảnh cao thủ, Cửu Thiên Tông mười đại trưởng lão chi nhất, chưởng môn sư huynh.”

Phong Trúc nhìn Nam Cung Giác ăn xong rồi Cô Cô Thú chân, còn một bộ không có thỏa mãn bộ dáng, thậm chí còn nhìn chằm chằm hắn trong tay Cô Cô Thú mặt khác bộ vị, trong lòng trong lúc nhất thời rất là phức tạp, hắn dùng thần thức dò xét một chút Nam Cung Giác tu vi, ở tiếp xúc đến Nam Cung Giác thời điểm dừng một chút.

Hắn biểu tình cổ quái nhìn Nam Cung Giác liếc mắt một cái.

Nam Cung Giác xoa xoa miệng, đột nhiên phát hiện Phong Trúc biểu tình quỷ dị nhìn hắn, một không cẩn thận hoảng sợ: “Cái kia…… Vị này lão bá, như thế nào lạp?”

Đã biết Phong Trúc thân phận lúc sau hắn liền không quá dám thả bay tự mình, hắn hẳn là may mắn chính mình ngay từ đầu liền có không thể tùy tiện đắc tội không biết tên lão nhân ý tưởng, bằng không vạn nhất Phong Trúc cùng chưởng môn cáo cái trạng, hắn làm không hảo liền không thể tiếp tục đãi ở Cửu Thiên Tông.

Phong Trúc đánh giá Nam Cung Giác một lát, đột nhiên lập tức bắt được Nam Cung Giác thủ đoạn, nháy mắt đại kinh thất sắc.

Nam Cung Giác thật cẩn thận mà quan sát đến Phong Trúc biểu tình, tức khắc cảm thấy không ổn.

Phong Trúc hít sâu một hơi, mở miệng khi ngữ khí còn có chút run rẩy: “Tiểu huynh đệ ngươi năm nay bao lớn?”

“Mười tám.” Nam Cung Giác cau mày trả lời, trong mắt hiện lên một tia nhỏ đến không thể phát hiện không kiên nhẫn, hắn không thích bị người đụng vào,

chỉ là trước mắt người này hắn lại xác thật đắc tội không nổi, hắn không dấu vết mà tránh thoát một chút, "Tiền bối, ngài có thể trước buông ta ra sao?"

Ngay từ đầu Phong Trúc không có bại lộ thực lực thời điểm Nam Cung Giác còn còn có thể kêu hắn lão bá, nhưng là ở hắn động thủ lúc sau, Nam Cung Giác câu này "Tiền bối" hiển nhiên cũng là có nhắc nhở ý tứ, Phong Trúc lúc này mới ý thức được chính mình có chút kích động, hắn buông ra Nam Cung Giác tay, lập tức ở lòng bàn tay kháp một đạo quyết, đưa cho chủ phong thượng chưởng môn sư đệ.

Nam Cung Giác thế nhưng này đây Ngũ Hành tạp linh căn tu luyện cho tới bây giờ Hóa Linh Cảnh! Này quả thực chính là vạn trung vô nhất thiên tài a!

Kích động Phong Trúc tựa hồ quên mất một sự kiện, đó chính là Ngũ Hành tạp linh căn nhân tu thủ đô lâm thời thực khó khăn, có lẽ ngay từ đầu có cái gì kỳ ngộ, nhưng là ai cũng không thể bảo đảm tương lai.

Chủ phong trung Phong Cốc Tử ở nhìn đến Phong Trúc phát tới đưa tin phù lúc sau nhíu nhíu mày, lại không tính toán để ý tới. Hắn cái này sư huynh hứng khởi liền sẽ tới vừa ra, ngay từ đầu hắn nhưng thật ra thực vui vẻ đi xem, nhưng là quanh năm suốt tháng, liền tính là thần tiên cũng sẽ phiền hảo sao?

Nam Cung Giác chút nào không biết chính mình bị Phong Trúc theo dõi, hệ thống cho hắn tuyên bố nhiệm vụ: "Nhiệm vụ chủ tuyến: Hoàn thành nhập môn thí nghiệm, trở thành Cửu Thiên Tông đệ tử.

Nhiệm vụ khen thưởng: Thiên cấp 《 Quỷ Nặc 》 một quyển, Kịch Tình Độ 3000."

Vốn dĩ hệ thống là tồn tại thưởng phạt cơ chế, nhưng là nó hiện tại cảm thấy Nam Cung Giác còn thực nhiệt tình, không dùng được trừng phạt cơ chế, chủ yếu là nó cảm giác nếu là một hai phải hơn nữa trừng phạt cơ chế nói, Nam Cung Giác nói không chừng sẽ tạc.

Vì bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ chất lượng, nó lén lút đem thất bại cái này lựa chọn cấp xoa rớt.

Nam Cung Giác không biết hệ thống âm thầm đem thất bại trừng phạt xóa rớt, nhìn thoáng qua nhiệm vụ lúc sau rượu không lại chú ý.

Phong Trúc càng xem càng cảm thấy Nam Cung Giác là cái khả tạo chi tài, vì thế dùng chính mình vừa mới xé nướng Cô Cô Thú tay vỗ vỗ Nam Cung Giác bả vai: "Tiểu tử hảo hảo làm, tranh thủ thông qua về sau thí nghiệm!"

Nói xong lúc sau hắn liền chợt lóe thân biến mất, Nam Cung Giác chỉ nhìn thấy một trận linh khí dao động, trước mắt người đã không thấy tăm hơi, hắn biểu tình một đốn, lại cái gì đều không có nói, trực tiếp theo tới thời điểm lộ về tới tập thể ký túc xá.

Tu chân vô năm tháng, Nam Cung Giác sau lại hai ngày đều không có rời đi phòng, vẫn luôn ở trên giường đả tọa, hai ngày thời gian thực mau liền đi qua, thực mau liền đến linh căn thí nghiệm ngày này.

Cố Việt Tri rất sớm liền từ trong nhập định tỉnh lại, đem mặt khác ba người đều đánh thức, đại gia chuẩn bị cùng đi thí luyện địa phương.

Ở Nam Cung Giác ra cửa phía trước, hệ thống đột nhiên kêu một tiếng: "Ký chủ!"

Nam Cung Giác chính vội vàng, vì thế trực tiếp nói cho hệ thống: "Có chuyện gì trong chốc lát lại nói, ta hiện tại chính vội vàng đâu!"

Sau khi nói xong hắn vội vàng đuổi kịp Cố Việt Tri bọn họ ba cái!

Tác giả nhàn thoại:

------oOo------

Phần 34

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 34: Linh căn kiểm tra đo lường

Hệ thống: "……" Nó cảm thấy ký chủ khả năng thuốc viên!

Nhưng là Nam Cung Giác cũng không biết có phải hay không trong đầu lập tức ra tật xấu, đem hệ thống thanh âm che chắn rớt.

Hệ thống:???

Nó tựa hồ quên nói cho Nam Cung Giác, hắn hiện tại linh căn bởi vì quá mức với đặc thù, mặt ngoài thoạt nhìn chỉ có thể là Tạp linh căn hảo sao?

Nhưng là Nam Cung Giác không có cho nó cơ hội.

Hệ thống tuy rằng sốt ruột cũng không có cách nào, ai làm Nam Cung Giác đã nắm giữ che chắn hệ thống phương thức đâu?

Nam Cung Giác đi theo Cố Việt Tri tới rồi chỉ định vị trí đứng yên, hắn nhìn quanh bốn phía, ánh mắt có thể đạt được đều là huy hoàng vách đá, nồng đậm linh khí cùng với làm hắn cảm nhận được tim đập nhanh khí thế.

Chủ trì đại hội người là Lạc Hòa.

"Ta là các ngươi đại sư huynh, cũng là hôm nay thí nghiệm người chủ trì, lúc này đây thí nghiệm mục tiêu là linh căn, ở ngồi các vị đều là thông qua lần đầu tiên thí luyện người, chúng ta đối đại gia thực lực đã có bước đầu hiểu biết, ở thí nghiệm linh căn qua đi sẽ ở nửa tháng sau tiến hành cuối cùng một lần thí luyện, thí luyện kết thúc về sau, đại gia đem có thể trở thành Cửu Thiên Tông chính thức đệ tử, nếu vận khí tốt nói, khả năng được đến trưởng lão chỉ điểm."

Lại đem cơ bản trạng huống giải thích sau khi xong, Lạc Hòa chung quanh khí thế biến đổi: "Hiện tại, thỉnh đại gia căn cứ lần đầu tiên thí luyện sau được đến mộc bài thượng con số, tiến hành linh căn thí nghiệm."

Thí nghiệm trên đài phóng một cái màu lục đậm thủy tinh cầu, nhìn không ra là cái gì tài liệu làm thành, bên trong tựa hồ bao hàm cường đại mà lại tinh thuần năng lượng, Nam Cung Giác đôi mắt không chớp mắt nhìn thủy tinh cầu…… Phía dưới cây cột kia bên ngoài bao vây lấy một tầng màu trắng không biết tên vật chất.

Chú ý điểm có thể nói là thực thanh kỳ.

Lạc Hòa chú ý tới Nam Cung Giác tầm mắt, theo bản năng hướng cây cột thượng nhìn nhiều vài lần, kết quả cái gì cũng không có phát hiện.

Cây cột:……

Nam Cung Giác cũng không phải cái thứ nhất thí nghiệm, bởi vì hắn cũng không phải trước hết bài trừ Trăm Sát Trận đi ra người, bất quá hắn cũng không thèm để ý, hắn tự nhận là có thể tu luyện đến bây giờ cảnh giới, hắn linh căn nói như thế nào cũng sẽ không rất kém cỏi, căn bản liền không nhớ tới ban đầu hệ thống giao diện thượng xuất hiện hắn cơ bản tin tức thượng kia mấy hành tự.

Hơn nữa hắn còn đem hệ thống che chắn.

Thủy tinh cầu cũng là thập phần công nghệ cao, đương đệ tử bắt tay đặt ở thủy tinh cầu thượng lúc sau, thủy tinh cầu liền sẽ chậm rãi biểu hiện ra đặc biệt quang mang, sau đó ở thủy tinh cầu biểu hiện quang mang thượng dần dần mà sẽ xuất hiện mấy chữ, tỏ vẻ ra người thí nghiệm linh căn.

Nam Cung Giác: "……"

Loại này công nghệ đen cảm giác quen thuộc là chuyện như thế nào?

Đột nhiên trong đám người xuất hiện một tiếng kinh hô: "Biến dị Đơn thủy linh căn!"

Nam Cung Giác theo bản năng ngẩng đầu hướng thí nghiệm trên đài nhìn lại, thí nghiệm trên đài chính là một cái 15-16 tuổi thiếu niên, màu đen thủy tinh cầu từ hắc chuyển bạch trở nên trong suốt, còn ở phía trên biểu hiện ra mấy cái lấp lánh sáng lên chữ to: Biến dị Đơn thủy linh căn.

Dẫn phát dị tượng thiếu niên thoạt nhìn tuổi không lớn, biểu tình từ mờ mịt đến vui sướng cuối cùng chuyển vì mừng như điên, lại ở quá ngắn thời gian nội khôi phục bình tĩnh.

Không màng hơn thua, biến dị đơn linh căn, nếu là không có Lạc Hòa cái này biến thái châu ngọc ở đằng trước, có thể nói là ngàn dặm mới tìm được một thiên tài, đáng tiếc chỉ là một cái nam xứng.

Nam Cung Giác nhịn không được ở trong lòng nói thầm, đem ánh mắt từ kêu Tề Tu vai chính tiểu đệ trên người thu hồi tới, trong lòng tính toán hiện tại còn có thể hay không đem người này thu hoạch tiểu đệ.

Bất quá ngẫm lại vẫn là tính, hắn lại không đi Long Ngạo Thiên lộ tuyến, còn thu cái gì tiểu đệ? Nói nữa đối phương chính là Cửu Thiên Tông tương lai trưởng lão đoàn nhân viên chi nhất tới……

Lạc Hòa thấy Tề Tu, trong mắt không rõ cảm xúc chợt lóe mà qua, đem một quả màu đỏ thẻ bài giao cho Tề Tu: "Tiếp theo cái thí luyện đem áp dụng tích phân chế, này cái mộc bài có thể dùng để ký lục tích phân, ngươi mới bắt đầu tích phân là năm phần."

Lạc Hòa vừa dứt lời, chung quanh lập tức vang lên một trận thổn thức, bởi vì ở Tề Tu phía trước thí nghiệm người đều không có được đến mộc bài, mọi người xem Tề Tu trong ánh mắt tràn ngập ghen ghét hâm mộ.

Nam Cung Giác lại không có cái gì biểu tình.

Thiên tài đương nhiên yêu cầu một chút thiên tài đãi ngộ, nếu không nhân gia vì cái gì muốn lựa chọn lưu tại Cửu Thiên Tông đâu? Phải biết rằng, biến dị đơn linh căn thiên tài chính là các đại tông môn thế nhưng tranh chấp đoạt nhân tài, vạn nhất Cửu Thiên Tông làm được không tốt, làm không hảo người ta một cái phẫn nộ liền đi gia nhập Cửu Thiên Tông đối địch tông môn, cũng là Thượng Ngu Đại Lục duy nhị siêu cấp tông môn Thiên Vũ tông.

Kia chẳng phải là mất nhiều hơn được?

Nam Cung Giác miên man suy nghĩ thời điểm, thí nghiệm trên đài đột nhiên toát ra một mạt màu đỏ quang mang.

Tác giả nhàn thoại:

------oOo------

Phần 35

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 35: Biến dị Thiên Hỏa linh căn 【 cầu cất chứa ~】

Hỏa hồng sắc quang mang thập phần trương dương, ở mọi người nhìn chăm chú hạ trở nên càng ngày càng sáng, chiếu rọi toàn bộ Thí Luyện Đường.

Tất cả mọi người cơ hồ bị cường đại quang mang đau đớn đôi mắt, Nam Cung Giác phục hồi tinh thần lại, liền thấy thủy tinh cầu thượng viết hoa bôi đậm "Biến dị Thiên Hỏa linh căn" mấy cái chữ to.

Là thật sự "Đại" tự, không chỉ có so vừa rồi Tề Tu biến dị Thiên linh căn quang mang chói mắt, ngay cả mặt trên tự cũng muốn so vừa rồi ước chừng lớn gấp ba không ngừng, sợ người khác không biết đó là một cái đặc thù linh căn dường như, quả thực muốn lóe mù mỗi người đôi mắt.

Nam Cung Giác: "……"

Tổng cảm thấy cái này cảnh tượng thập phần trung nhị, hắn nếu là có xấu hổ ung thư nói hiện tại nói không chừng cũng sẽ phạm phát bệnh.

Hắn đến tột cùng là nên cảm khái nguyên tác tác giả não động thanh kỳ hay là nên cảm khái cái này Tu chân giới một chút cũng không tu chân đâu?

Nam Cung Giác phảng phất thấy hệ thống đôi mắt vèo một chút sáng bộ dáng, liền thanh âm cũng trở nên thập phần hoạt bát sinh động: "Ký chủ ký chủ! Đó là nữ chủ a nữ chủ! Ngươi chân mệnh thiên nữ nhất sinh chí ái!"

Nam Cung Giác khóe mắt trừu trừu, trước đừng nói hắn là cong, liền tính hắn không cong, cũng không dám chân chính thượng thủ nguyên chủ nữ nhân hảo sao? Hắn căn bản là chống đỡ không được này đó cường thế nữ nhân, lại không phải thật sự ngựa giống?

Nam Cung Giác không nói lời nào, hệ thống cũng tựa hồ ý thức được vấn đề, dần dần mà ngậm miệng, tuy rằng nó kỳ thật còn tưởng lại giãy giụa một chút.

Rốt cuộc một cái nữ chủ chính là thật nhiều thật nhiều Kịch Tình Độ a!

Bọn họ hiện tại nhất thiếu chính là cái gì? Không phải linh thạch cũng không phải công pháp, càng không phải đan dược bùa chú gì đó, chính là Kịch Tình Độ a!

Hiện tại ký chủ trong đầu cũng không biết suy nghĩ cái gì, thế nhưng phóng dễ như trở bàn tay Kịch Tình Độ.

Nếu là Nam Cung Giác biết hệ thống ý tưởng, khẳng định sẽ khịt mũi coi thường, cũng cảm thấy hệ thống đầu óc có bệnh.

Nó nào một con mắt có thể nhìn ra tới cái này Kịch Tình Độ dễ như trở bàn tay? Thật cho rằng nữ chủ tốt như vậy công lược sao?

Hệ thống sợ không phải đương nhân gia nữ chủ đều là não tàn?

Bất quá hắn không biết, cái này giả thiết tạm thời lược quá, nhưng thật ra Nam Cung Giác đột nhiên nhớ tới cái gì: "Nữ chủ không phải biến dị Hỏa linh căn sao? Như thế nào hiện tại thành biến dị Thiên Hỏa linh căn?"

Còn làm cho như vậy rêu rao? Thủy tinh cầu chẳng lẽ cũng là có bệnh sao?

Ngay cả Lạc Hòa sắc mặt cũng hơi hơi thay đổi, hắn nhìn đứng ở thí nghiệm trên đài kiều tiếu khả nhân thiếu nữ, lại nhìn thoáng qua trên tay về thiếu nữ tên, giấu đi sở hữu tâm thần, lấy ra một cái màu xanh lục thẻ bài giao cho thiếu nữ.

Thiếu nữ tên gọi là Ninh Thanh Nhã, là Nam Cung Giác hậu cung giữa một viên, đương nhiên muốn nói là nữ chủ cũng hoàn toàn được không, bởi vì hắn từ nguyên chủ không quan trọng là lúc liền vẫn luôn bồi nam chủ, trải qua mấy phen khúc chiết lúc sau mới ở bên nhau, hơn nữa ôn nhu hào phóng, hoàn toàn không ngại nguyên chủ ở bên ngoài có nữ nhân khác, thậm chí còn có thể chủ động cân bằng hậu cung chi gian ngạch quan tâm, quả thực có thể nói là nam nhân nhất tưởng cưới nữ nhân đứng đầu bảng hảo sao?

Đương nhiên sự thật chứng minh này chỉ là một cái ảo giác.

Bởi vì Ninh Thanh Nhã nàng…… Có hai nhân cách.

Nàng chủ nhân cách mới là cái kia ôn nhu rộng lượng ánh mắt không được bồi nam chủ vào sinh ra tử cân bằng hậu cung ngu xuẩn, Ninh Thanh Nhã người này cách còn lại là hỏa bạo lại điên cuồng, có mấy lần chủ nhân cách ninh thanh thanh bởi vì một chút sự tình lâm vào ngủ say, nàng thức tỉnh lại đây lúc sau lấy bản thân chi lực làm rớt nam chủ một nửa hậu cung, thành công sử nam chủ ghét bỏ ninh thanh thanh.

Chờ đến chủ nhân cách thức tỉnh lại đây thời điểm, nàng đối mặt chính là một cái long trời lở đất thế giới.

Có thể nói Ninh Thanh Nhã người này cách ngạnh sinh sinh bức điên rồi chủ nhân cách, hơn nữa ở cuối cùng đem chủ nhân cách hoàn toàn áp chế, thậm chí còn có phản siêu vai chính thực lực.

Cũng may không biết vì cái gì, vai chính lại lấy một loại không thể tưởng tượng nhân cách mị lực chinh phục tính cách đại biến Ninh Thanh Nhã, không bao lâu lúc sau, nam chủ liền bỏ xuống hắn hậu cung phi thăng, nữ nhân này chuyện xưa không còn có kế tiếp.

Nếu không phải này thật là một cái ngựa giống tu chân văn nói, lúc ấy Nam Cung Giác thiếu chút nữa cho rằng chính mình xem chính là một cái nữ chủ nghịch tập nữ cường văn.

Ninh Thanh Nhã tiếp nhận Lạc Hòa trong tay màu xanh lục thẻ bài, ánh mắt cố ý vô tình đảo qua Nam Cung Giác, trong mắt như là mang theo sát khí.

Nam Cung Giác nhịn không được run lên.

Miêu có sát khí! Vị này nữ chủ nên sẽ không…… Cũng là trọng sinh đi? Bằng không từ đâu ra thâm cừu đại hận làm nàng đối Nam Cung Giác lộ ra như vậy thật lớn sát khí?

Nghĩ đến đây Nam Cung Giác tức khắc run lên.

Má ơi hắn rốt cuộc là thượng cái gì tặc thuyền? Toàn thế giới liếc mắt một cái nhìn lại tất cả đều là kẻ thù!

Này mẹ nó thật là đứng đắn xuyên qua sao?

Hệ thống: "……"

Tác giả nhàn thoại:

Hệ thống: Cầu cất chứa lạp! Bán manh lăn lộn cầu cất chứa lạp ~(≧▽≦)/~

Nam Cung Giác [mỉm cười]: Cầu cất chứa nha các bảo bối ~(≧▽≦)/~

Lạc Hòa [diện than]: Cất chứa.

------oOo------

Phần 36

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 36: Nam Cung Giác thí nghiệm 【 cầu cất chứa 】

Nhưng mà tiếp theo cái thí nghiệm người chính là hắn.

Hắn đi lên đài thời điểm thấy Ninh Thanh Nhã đối hắn âm trầm trầm cười một chút.

Nam Cung Giác: "……"

Thế giới này thật đáng sợ.

Hắn tượng trưng tính run run, thấy Ninh Thanh Nhã được như ý nguyện gợi lên khóe môi, vội vàng tăng tốc bay nhanh mà tới rồi thí nghiệm đài thủy tinh cầu bên cạnh.

Màu đen thủy tinh cầu sử dụng phương pháp rất đơn giản, chỉ cần đem linh lực đánh tiến thủy tinh cầu, sau đó an tĩnh chờ đợi thủy tinh cầu cấp ra kết quả là được, quả thực chính là hiện đại công nghệ cao điển hình ứng dụng.

Nam Cung Giác ở trong lòng phun tào, lại là tiếp cận kéo thủy tinh cầu cây cột kia, từ vừa rồi bắt đầu hắn liền cảm thấy thủy tinh cầu đối hắn tựa hồ có đặc biệt lực hấp dẫn, nhưng là hắn cái gì cũng không thể làm, chỉ có thể an tĩnh nhìn, hiện tại rốt cuộc có cơ hội tiếp cận, đương nhiên muốn trước moi một khối xuống dưới nhìn xem!

Nhưng mà……

Không moi động.

Nam Cung Giác: "……"

Hắn nhìn chằm chằm màu trắng ngà cây cột nhìn một lát, tâm tình vi diệu dò ra một sợi thần thức, đem tách ra tới thần thức thăm vào thủy tinh cầu.

Hắn cũng biết như vậy hành vi khẳng định sẽ dẫn người chú ý, nếu là có cơ hội nói hắn khẳng định sẽ không hiện tại làm như vậy sự, nhưng là bên tai tựa hồ vẫn luôn có một thanh âm ở kêu gọi hắn, Nam Cung Giác theo bản năng đi theo cái kia kêu gọi hắn thanh âm hành động, lập tức liền đem thần thức dò xét đi vào.

Thần thức rơi vào thủy tinh cầu, tựa như đá chìm đáy biển giống nhau, cùng hắn hoàn toàn chặt đứt liên hệ.

Nam Cung Giác sắc mặt trắng nhợt.

Lạc Hòa nhìn Nam Cung Giác, phát hiện sắc mặt của hắn biến hóa, hắn biểu tình vi diệu, lại không có tiến lên hỗ trợ ý tứ, bên kia Ninh Thanh Nhã cũng nhìn Nam Cung Giác, đáy mắt tràn ngập điên cuồng thù hận.

"Tiểu tử này làm cái gì a?"

"Ta nói hắn sẽ không không có linh căn đi?"

Về bỏ đá xuống giếng loại chuyện này, chỉ cần có người đã mở miệng, liền sẽ giống đốm lửa thiêu thảo nguyên giống nhau nhanh chóng khuếch tán mở ra, ngay từ đầu người nói chuyện thanh âm rất nhỏ, nhưng là bọn họ nói ra lúc sau lập tức được đến phụ họa: "Chính là a? Đây là người nào a! Thành tâm tới quấy rối sao? Vẫn là nói Cửu Thiên Tông hiện tại liền như vậy đệ tử đều phải thu sao?"

"Không biết a! Bất quá hắn có thể thông qua phía trước thí luyện, hẳn là sẽ không không có linh căn đi?"

"Ai biết hắn có phải hay không dùng cái gì tà thuật?"

……

Nghị luận người nhiều, tin người cũng liền nhiều, bởi vậy mọi người đều bắt đầu nghị luận khởi Nam Cung Giác tới.

Nam Cung Giác bản nhân mắt điếc tai ngơ.

Hắn đang ở hết sức chuyên chú thật · đào góc tường, đột nhiên hắn đầu tê rần, như là bị thứ gì đâm một chút dường như, hắn bị kích thích đến lui về phía sau vài bước, mới miễn cưỡng ổn định thân hình, như là linh hồn bị xé rách giống nhau, hắn ổn định thân thể, đem thật vất vả moi xuống dưới một tiểu khối góc tường tàng tới rồi trong tay áo, phân ra thần hồn muốn chống lại thình lình xảy ra đau đớn, lại đều không ngoại lệ bị thủy tinh cầu toàn bộ hút đi.

Nam Cung Giác thân thể lung lay sắp đổ, sắc mặt trắng bệch.

Thủy tinh cầu nội.

Nam Cung Giác phân ra thần hồn ở bên trong ngưng tụ thành một cái thu nhỏ lại bản chính mình, hắn theo bản năng kêu gọi một chút hệ thống, không có nghe được đáp lại, hắn nhíu nhíu mày.

Hy vọng bên ngoài thân xác không cần xảy ra chuyện……

Nhưng hắn không có thời gian nghĩ nhiều, trước mắt đột nhiên xuất hiện ban đầu phân ra tới kia một sợi thần hồn, đang ở bị một đoàn màu xanh lơ ngọn lửa nướng nướng, ngay sau đó truyền đến xuyên tim giống nhau đau đớn.

Màu xanh lơ ngọn lửa thoạt nhìn thập phần mờ ảo, cũng không có thật thể, ngược lại như là chuyên môn nhằm vào thần hồn công kích, Nam Cung Giác đứng ở một bên nhìn chính mình thần hồn bị ngược đãi, lại không có cảm giác

được đau đớn, màu xanh lơ ngọn lửa tựa hồ không có phát hiện hắn tồn tại, đuổi theo kia một sợi thần hồn chơi đến vui vẻ vô cùng.

Hắn thử nâng nâng tay.

Trong tay đột nhiên xuất hiện một phen màu xanh lơ kiếm, bên ngoài lập loè sắc bén màu tím quang mang, làm người không dám nhìn thẳng.

Cùng lúc đó, một đạo có xuyên thấu lực lại khôn kể già nua thanh âm từ hắn bên tai vang lên: “Người trẻ tuổi, dùng thanh kiếm này đánh bại Tiểu Thanh, ngươi là có thể từ nơi này đi ra ngoài.”

Đồng thời xuất hiện ở hắn trong ý thức, còn có trong tay thanh kiếm này cùng lai lịch cùng một quyển kiếm pháp thư.

Nam Cung Giác nhắm mắt lại, ở trong đầu diễn luyện một lần 《Thanh Hải Kiếm》 nhất chiêu nhất thức, một cổ khó có thể miêu tả không khoẻ cảm xuất hiện ở hắn trong ý thức, hắn lại không có thâm tưởng.

Lại lần nữa mở to mắt thời điểm, hắn đã chấp kiếm nhằm phía Tiểu Thanh —— cũng chính là kia đoàn màu xanh lơ ngọn lửa hóa thành hình người thiếu niên.

Thiếu niên trong tay giống như cũng có một phen kiếm, nhưng hắn nhìn kỹ khi, có tựa hồ cái gì cũng không có.

Nam Cung Giác trong đầu hiện lên một tia nghi hoặc.

Tác giả nhàn thoại:

Ta…… Lại muốn khảo thí Σ(°△°|||)︴ [khóc chít chít]

Nếu là khi nào không có đổi mới hoặc là 11 giờ mới đổi mới nhất định không phải ta sai <(￣3￣)> hừ!

Cầu cất chứa a các bảo bối (?)

------oOo------

Phần 37

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 37: Thanh Hải Kiếm 【 cầu cất chứa 】

Tuy rằng trực giác có cái gì không thích hợp, Nam Cung Giác tay cầm kiếm lại là một chút cũng không có đã chịu ảnh hưởng, hắn đem trong ý thức công pháp nhất chiêu nhất thức thực tiễn xuống dưới, trong tay kiếm càng ngày càng lưu sướng, trong tay kiếm bắt đầu chậm rãi xuất hiện màu tím tàn ảnh, ở hắn huy kiếm thời điểm bổ vào Tiểu Thanh phương hướng, dần dần mà, hắn chậm rãi phát hiện chính mình bên người hoàn cảnh đột biến, thế nhưng là bị Tiểu Thanh bức tới rồi vạn trượng vực sâu hư vô bên cạnh.

Hắn lúc này mới chú ý tới hắn nơi địa phương thế nhưng như là một cái đấu trường giống nhau, bốn phía bị một mảnh hôi mông hư vô bao phủ, chỉ có hắn dưới chân kia một mảnh thổ địa là chân thật tồn tại.

Lui một bước vạn trượng vực sâu.

Nam Cung Giác bị dọa ra một thân mồ hôi lạnh.

Hắn thân hình chợt lóe, tránh thoát Tiểu Thanh kiếm chiêu, vòng tới rồi Tiểu Thanh phía sau.

Nam Cung Giác nhắm mắt lại, đem ý thức trung kiếm pháp nhất chiêu nhất thức diễn luyện một lần, hắn không có chú ý tới, làm đối thủ của hắn Tiểu Thanh không nhanh không chậm xoay người, tựa hồ chắc chắn hắn trốn không thoát giống nhau, bay nhanh về phía hắn công kích lại đây, kiếm phong sắc bén, hóa hữu hình vì vô hình, tràn ngập sát khí.

Nam Cung Giác nhắm mắt lại, không có động tác, ở cảm giác được sát khí lúc sau, hắn nước chảy mây trôi giơ lên trong tay kiếm, một cái thượng chọn, trực tiếp đâm đến Tiểu Thanh yết hầu.

Thời gian cứng họng đình chỉ.

Tái nhợt Hư Vô Giới hạn dần dần biến mất tan rã, nguyên bản đằng đằng sát khí Tiểu Thanh hóa thành một đoàn thanh hắc, trực tiếp tiến vào Nam Cung Giác trong tay kiếm, Nam Cung Giác mở to mắt, thấy trước mắt thế giới phảng phất thay đổi một cái thế giới, nguyên bản tràn ngập túc sát chi khí chiến đấu nơi đã hướng ra phía ngoài mặt kéo dài không biết nhiều ít lần, hắn chung quanh dần dần hoa khai, phảng phất lập tức vào nhầm ngôn tình tiểu thuyết thế giới giống nhau.

Nam Cung Giác trên mặt tràn ngập kinh tủng, hắn sẽ không một không cẩn thận thật sự lại xuyên đi?

Trong tay Thanh Hải Kiếm lập tức nhảy lên một chút, Nam Cung Giác tĩnh hạ tâm tới, phát hiện chính mình suy nghĩ nhiều, mới hẳn là cái này địa phương nguyên bản bộ dáng.

Hắn lại gọi một tiếng hệ thống: "Hệ thống? Ngươi ở đâu?"

Vẫn như cũ không có bất luận cái gì đáp lại.

Nam Cung Giác chớp chớp mắt, cười.

Thế giới này, nhìn dáng vẻ so trong tưởng tượng còn phải có ý tứ.

Hắn cúi đầu nhìn co rụt lại tiểu bản chính mình, muốn biết chính mình bị thương có nghiêm trọng không, lại kinh ngạc phát hiện nguyên lai trên người hắn không có gì thương tổn, hơn nữa làm một cái linh hồn, hắn cảm giác được chính mình linh hồn cảnh tựa hồ lại đột phá một tầng.

Hắn đối này đó không hiểu nhiều lắm, nhưng cũng mơ hồ cảm giác được thực lực của chính mình hẳn là tăng lên không ít.

Hắn thở dài, khai thông một chút chính mình linh hồn giữa mơ hồ cái chắn, cảm thụ một chút tiến giai lúc sau linh hồn cảm giác phạm vi, tổng cảm thấy chính mình thăng cấp tốc độ một chút cũng không phù hợp thế giới này tự nhiên định luật, chẳng lẽ đây là vai chính quang hoàn tồn tại ý nghĩa sao?

Hắn ngồi ở tại chỗ đả tọa một chút, củng cố chính mình tu vi, đứng dậy chuẩn bị rời đi.

Liền ở hắn chuẩn bị rời đi thời điểm, trong đầu lại vang lên kia đạo suy yếu thanh âm: "Vị này tiểu hữu, nơi này là Thanh Hải Kiếm truyền thừa nơi, ngươi hoàn thành truyền thừa nơi khảo nghiệm, đối thủy tinh cầu hoàn thành nhận chủ nghi thức sau, đó là Thanh Hải Kiếm đệ nhị nhậm chủ nhân"

"Ngươi là ai?" Nam Cung Giác mở miệng hỏi, cũng không có vội vã dựa theo cái kia thanh âm đi làm.

"Thanh Hư Tử." Trả lời xong này ba chữ lúc sau, mặc kệ Nam Cung Giác nói cái gì, đối phương đều giống biến mất giống nhau, không hề đáp lại, hoặc là nói…… Chính là biến mất.

Xem cái dạng này, Tiểu Thanh đại khái là thanh kiếm này kiếm linh, Nam Cung Giác nghĩ thầm.

Hắn ở Tiểu Thanh dưới sự chỉ dẫn hoàn thành đối thủy tinh cầu nhận chủ, sau đó lại ở nhắc nhở hạ đem Thanh Hải Kiếm thu được hắn ý thức trung, rồi sau đó hắn ý niệm chợt lóe, ý thức về tới thân thể của mình.

Mới vừa một hồi đến trong thân thể, Nam Cung Giác liền cảm thấy một trận tê tâm liệt phế đau đớn đánh úp lại, hắn không có nhịn xuống, một búng máu phun tới, sau đó hắn nhanh chóng điều động linh lực cùng thần hồn cùng nhau ở trong thân thể điên cuồng du tẩu, miễn cưỡng đem linh hồn xao động đè ép xuống dưới, trong mắt khôi phục thanh minh.

Bốn phía phòng ngự trận pháp gắt gao vờn quanh, mà trận pháp thi pháp giả…… Hắn ngẩng đầu, thấy cách đó không xa Lạc Hòa nhìn hắn, thần sắc đen tối không rõ.

Hắn đứng lên, đối Lạc Hòa hành lễ: "Đa tạ đại sư huynh."

Nhưng mà hắn còn không có đứng vững, ở trong gió lay động một chút, Lạc Hòa cau mày, dùng linh lực lấy hắn một chút, Nam Cung Giác mới miễn cưỡng đứng vững.

Ta đi! Vì cái gì thần hồn chiến đấu đối thân thể hắn ảnh hưởng lớn như vậy a? Hắn tại nội tâm rít gào.

Lạc Hòa đang chuẩn bị đem trận pháp thu hồi tới, liền thấy Nam Cung Giác cách trận pháp đem một đạo tinh thuần linh lực đánh đi ra ngoài, bị thủy tinh cầu lập tức hấp thu, lại không có bất luận cái gì phản ứng.

Tác giả nhàn thoại:

Nam Cung Giác: Hành tẩu quải bức.

Lạc Hòa: Hôm nay ta cũng lên sân khấu đâu.

------oOo------

Phần 38

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 38: Nam Cung Giác linh căn 【 cầu cất chứa 】

Một trận quỷ dị trầm mặc qua đi, bốn phía đột nhiên vang lên một cái kinh hô: “Tiểu tử này không có linh căn?”

“Sao có thể? Không có linh căn hắn là như thế nào thông qua phía trước thí nghiệm?”

Có người khai đầu, mặt sau đại gia chỉ chỉ trỏ trỏ tựa hồ liền trở nên thuận lý thành chương đi lên.

“Ta cảm thấy hắn là linh lực tiêu hao xong rồi đi? Nghe nói hắn vẫn là Lạc sư huynh mang đến, nói như thế nào cũng không đến mức không có linh căn đi?”

“Có cái gì không có khả năng? Vạn nhất hắn là dùng cái gì tà thuật cường hành tu luyện đâu?”

Phụ họa bọn họ nói người càng ngày càng nhiều, Lạc Hòa cau mày, hắn biết Nam Cung Giác linh căn khẳng định sẽ không đơn giản, nhưng là hắn kỳ thật cũng không biết Nam Cung Giác rốt cuộc là cái gì linh căn.

Kiếp trước thời điểm Nam Cung Giác tựa hồ là…… Cái gì linh căn đều có?

Nhưng mà mặc kệ Lạc Hòa trong lòng như thế nào nghi hoặc, phía dưới đứng vây xem quần chúng như thế nào nghị luận, Nam Cung Giác biểu tình đều không có biến một chút, dưới đài người ôm xem náo nhiệt không chê sự đại tâm tình nghị luận chỉ điểm, phảng phất Nam Cung Giác đã tu hành tà đạo tâm pháp chuyện này đã chứng thực giống nhau.

Nam Cung Giác không có hoảng loạn, cũng không có phản bác nhưng thật ra làm ở dưới mang tiết tấu người có chút ngoài ý muốn.

Thật lâu về sau, Nam Cung Giác vướng bận không có phản ứng.

Lạc Hòa mới vừa tính toán tiến lên, Nam Cung Giác bỗng nhiên lại một lần phóng thích linh lực, tuy rằng thoạt nhìn thập phần loang lổ hỗn độn, nhưng là số lượng lại so với vừa rồi thả ra đi kia một sợi nhiều vài lần không ngừng.

Thủy tinh cầu thượng rốt cuộc xuất hiện khoan thai tới muộn sáng rọi.

Chỉ là này thành tích cũng không như thế nào hảo.

Thủy tinh cầu mặt trên ngũ sắc loang lổ, mặt trên viết năm cái chữ to “Ngũ Hành tạp linh căn”.

Mọi người trên mặt biểu tình trong lúc nhất thời thập phần xuất sắc, vừa mới nghi ngờ Nam Cung Giác không có linh căn hoặc là tu luyện tà thuật người sắc mặt đỏ lên, như là ăn ruồi bọ giống nhau khó coi, nhưng là ngay sau đó trong đám người liền bắn ra một trận bừa bãi tiếng cười.

"Nguyên lai là ngũ hành phế linh căn a! Trách không được thí nghiệm thạch lâu như vậy mới có phản ứng!"

Nam Cung Giác hiện tại thập phần suy yếu, hắn không biết ở dưới đài nói chuyện rốt cuộc là ai, hiện tại cũng không có tâm tư phản ứng những người này.

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa hai người biết ở hắn đưa vào lần đầu tiên linh lực thời điểm đã xảy ra cái gì, hư vô mà trong suốt cường đại cột sáng truyền khắp toàn bộ Thiên Nhất Phong, càng có một đạo trong suốt quang mang thẳng tận trời cao, liền tính là tưởng kiệt lực bỏ qua Lạc Hòa cũng không thể không thừa nhận, ở vừa rồi trong nháy mắt kia, hắn thậm chí cảm giác được một tia Thiên Đạo quy tắc!

Cảm ứng Thiên Đạo loại chuyện này vẫn là có thể nhân tiện sao? Lạc Hòa nhướng mày, trong lòng đối Nam Cung Giác tò mò càng thêm mãnh liệt vài phần.

Sau lại thủy tinh cầu phía trên xuất hiện mấy cái trong suốt tự thể, mặt trên chói lọi viết mấy chữ: Biến dị Thiên Thuần Linh Căn.

Lạc Hòa đương nhiên biết cái gì là Thiên Thuần Linh Căn, bởi vì chính hắn vốn dĩ chính là vạn trung vô nhất vạn năm khó gặp Thiên Thuần Linh Căn, loại này linh căn tập kết sở hữu linh căn ưu thế, tu luyện lên làm ít công to, đối thiên đạo pháp tắc hiểu được cũng có thể càng thêm thông thuận, chỉ là hắn chưa từng có nghe nói qua Thiên Thuần Linh Căn còn có thể đủ biến dị.

Nhưng mà trước mắt hắn liền có như vậy một vị chân chính Thiên Thuần Linh Căn người, chẳng lẽ Nam Cung Giác thật là trong truyền thuyết Thiên Đạo sủng nhi sao?

Hắn thực mau liền không hề rối rắm chuyện này, mà là cầm lấy một cái màu đỏ thẻ bài chuẩn bị đưa cho Nam Cung Giác, ai biết hắn còn không có đem mộc bài giao cho Nam Cung Giác, Nam Cung Giác bên kia lại chính mình làm ra sự tình tới.

Nam Cung Giác thật vất vả áp chế linh lực cùng thần hồn bởi vì vừa rồi Thiên Đạo quy tắc lập tức trở nên càng thêm hỗn loạn lên, hắn lập tức thế nhưng áp chế không được ngã xuống trên mặt đất.

Nam Cung Giác mạnh mẽ chống duy trì đả tọa tư thế, đem Lạc Hòa trở thành thiên nhiên cái chắn, thả lỏng lại, nhắm mắt lại lâm vào một mảnh hôi mông.

Phát hiện Nam Cung Giác lại ra trạng huống lúc sau, Lạc Hòa cũng chỉ có thể nhận mệnh cấp Nam Cung Giác hộ pháp.

Tác giả nhàn thoại:

Ngày mai muốn khảo thí, tới một phát nhỏ bé nhanh nhẹn (cũng không) đổi mới ~ tiểu khả ái nhóm cầu cất chứa cầu đề cử a ~

------oOo------

Phần 39

Nguồn: [EbookTruyen.VN]()

Chương 39: Thất cấp Độ Kiếp Trận 【 cầu cất chứa 】

Đúng vậy, Nam Cung Giác hắn, ở thí nghiệm hiện trường, tu vi đột phá.

Lạc Hòa, Tu chân giới đệ nhất đùi vàng, cảm thấy chính mình sợ là thấy quỷ.

Nga, quỷ tu đều không có lợi hại như vậy.

Ở không lâu phía trước, Nam Cung Giác vẫn là một cái Hóa Linh Cảnh vừa mới nhập môn không lâu Tu chân giới tay mơ, ở hắn không biết thời điểm, tu vi liền đột phá hai tầng, vượt qua Hóa Linh Cảnh trung kỳ cùng hậu kỳ, hiện tại trực tiếp đang ở đánh sâu vào vực linh kính.

Lạc Hòa nhận mệnh vứt ra mấy cái trận pháp, muốn cản cản lại bầu trời ấp ủ lên lôi kiếp.

Vừa rồi hiểu được Thiên Đạo quy tắc Nam Cung Giác nói vậy chịu đựng lôi kiếp sẽ không đơn giản, hắn đem chính mình mang theo lung tung rối loạn phòng ngự trận pháp đều ném đi ra ngoài.

Dĩ vãng hắn cũng không phải không có chủ trì quá Cửu Thiên Tông tuyển nhận đệ tử thí nghiệm, nhưng là vẫn là lần đầu tiên gặp được Nam Cung Giác như vậy quỷ dị đệ tử.

Đối mặt mọi người cười nhạo, hắn không khí không táo, thoạt nhìn cái gì đều không quan tâm, tu vi tăng trưởng tốc độ quả thực nghịch thiên, nghĩ đến chính mình xem qua Nam Cung Giác kia một quyển tâm pháp, ánh mắt hơi hơi ám ám.

Hắn thất thần nháy mắt, đột nhiên có người vọt lại đây, hắn vừa mới tưởng duỗi tay đi cản, đột nhiên phát hiện tới người là Ngọc Thiện Phong vị kia mặc kệ tục sự, chỉ biết nghiên cứu ăn ăn uống uống sư thúc.

Lạc Hòa dừng tay.

Phong Trúc ghét bỏ nhìn thoáng qua Lạc Hòa ném văng ra kia một đống trận pháp, duỗi tay liền ở Nam Cung Giác chung quanh bày ra một cái thất cấp Độ Kiếp Trận.

Lạc Hòa: "……"

Thất cấp Độ Kiếp Trận, ngay cả Vực Linh Cảnh đến Hư Linh Cảnh đều dùng không đến như vậy cao cấp trận pháp đi? Dùng để cấp Nam Cung Giác thật sự sẽ không quá đại tài tiểu dụng sao?

Độ Kiếp Trận pháp là Cửu Thiên Tông độc hữu trận pháp, có thể giảm bớt độ kiếp khi lôi kiếp thương tổn, thậm chí có thể đem lôi kiếp năng lượng dời đi một bộ phận đến trận pháp trung chứa đựng lên, còn có thể lấy ra đến mặt khác địa phương sử dụng, có thể nói là thập phần tiết kiệm năng lượng bảo vệ môi trường.

Đáng tiếc lúc này Nam Cung Giác đã lâm vào một loại huyền diệu trạng thái, không có chú ý tới cái này thật · công nghệ đen trận pháp.

Hắn nhíu nhíu mày, muốn mở miệng ngăn cản Phong Trúc hành vi, lại phát hiện Phong Trúc ném qua đi cái kia trận pháp chỉ là một cái tàn thứ phẩm, bảo thủ phỏng chừng đại khái còn có thể dùng một lần?

Lạc Hòa: "……"

Bất quá hắn thực mau liền phát hiện Phong Trúc cũng không phải đầu óc không hảo sử, tương phản quyết định này còn thập phần cơ trí.

Bởi vì Nam Cung Giác cái này tiểu quái vật dẫn phát lôi kiếp, không phải bình thường thăng cấp lôi kiếp, mà là trong truyền thuyết —— không sai, lại là một cái trong truyền thuyết tồn tại…… Cửu tiêu lôi kiếp.

Nam Cung Giác tại nội tâm điên cuồng rít gào: "Thiên Đạo ngài lão nhân gia có phải hay không lầm cái gì? Này nhất định không phải ta phải trải qua lôi kiếp đúng hay không?"

Nhưng mà Thiên Đạo cũng không có nghe được hắn tiếng lòng.

Bầu trời ô áp áp đè ép một mảnh màu đen mây đen, mặt trên ấp ủ cuồng bạo lôi kiếp, thô hắc tia chớp điên cuồng lập loè, sinh ra cường đại uy áp.

Vừa mới bước vào tiên đồ không lâu tiểu thái điểu nhóm nơi nào nhìn thấy quá như vậy trận thế, một đám tất cả đều dọa ngốc.

Vừa rồi còn cho rằng Nam Cung Giác dựa vào cái gì bất nhập lưu thủ đoạn thăng cấp vài người càng là im như ve sầu mùa đông.

Nam Cung Giác trải qua lôi kiếp thật là quá mức nghịch thiên, mỗi một lần đánh xuống tới lôi kiếp đều có chín đạo lôi quang, không lưu tình chút nào trực tiếp bổ về phía trận pháp trung ương ngồi Nam Cung Giác.

"Oanh" một tiếng vang lớn, Phong Trúc trận pháp lung lay sắp đổ, còn có không ít lôi kiếp xuyên qua trận pháp rơi xuống Nam Cung Giác trên người, tóc của hắn "Vèo" một chút nổ tung, Nam Cung Giác hoàn toàn không rảnh lo mặt xám mày tro chính mình, đạo thứ hai lôi kiếp liền hàng xuống dưới.

Ở bên cạnh vây xem người tất cả đều trợn mắt há hốc mồm.

Trừ bỏ Phong Trúc cùng Lạc Hòa.

Phong Trúc ngay từ đầu liền cảm thấy cái này lôi kiếp chỉ sợ có chút đáng sợ, bằng không kia cũng sẽ không đem thất cấp Độ Kiếp Trận lấy ra tới, chỉ là

không nghĩ tới uy lực sẽ có lớn như vậy.

Ngay cả hắn đều cảm thấy có chút đáng sợ.

Tác giả nhàn thoại:

Không sức lực…… Chờ ta ôn tập xong tuần sau khảo thí lại thêm càng QAQ

Tiểu khả ái nhóm ngủ ngon ~(≧▽≦)/~

------oOo------

Phần 40

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 40: Lôi kiếp tôi thể

Thất cấp Độ Kiếp Trận nguyên bản là vì cấp đột phá Hư Linh Cảnh tu sĩ chuẩn bị, bên trong dùng tới vô số thiên tài địa bảo, ở toàn bộ Tu chân giới có thể nói là nghịch thiên trận pháp.

Nhưng mà Nam Cung Giác lôi kiếp hiển nhiên cũng không có đem này nho nhỏ thất cấp Độ Kiếp Trận để vào mắt, chỉ là đạo thứ nhất sét đánh xuống dưới liền tràn ngập thật lớn uy thế, nguyên bản liền tàn phá trận pháp hiện tại có thể nói là lung lay sắp đổ, nhưng mà cửu tiêu lôi kiếp vốn dĩ cũng là thập phần đáng sợ lôi kiếp, cần thiết phải trải qua mười lần lôi quang tẩy lễ mới có thể kết thúc, tới rồi Nam Cung Giác nơi này, mỗi một lần đánh xuống tới lôi đều có chín đạo, mỗi một đạo đều có thập phần đáng sợ uy áp, nguyên bản ở cách hắn không xa địa phương cho hắn hộ pháp Lạc Hòa cùng Phong Trúc đều bị này trận thế hoảng sợ, không chỉ có như thế, bọn họ còn đều bị uy áp chấn đến lui về phía sau vài bước.

Lần thứ hai lôi kiếp xuống dưới thời điểm, Nam Cung Giác đã mở mắt.

Vừa rồi lôi kiếp bổ vào hắn trên người, làm hắn cảm nhận được kinh mạch đứt từng khúc giống nhau đau đớn, màu tím lôi quang theo thân thể hắn chảy khắp khắp người, một tấc tấc xé rách hắn kinh mạch, trùy tâm giống nhau thống khổ làm hắn có chút hoảng hốt.

Hắn thiếu chút nữa cho rằng chính mình phải bị sét đánh chết.

Bất quá hắn không thể chết được! Nguyên bản bởi vì chơi máy tính bệnh tim đột phát chết đột ngột cũng đã thập phần xấu hổ, hiện tại nếu là tại như vậy nhiều người trước mặt bị sét đánh chết kia chẳng phải là càng thêm bi ai? Tưởng tượng đến hắn có khả năng bị sét đánh chết, trăm năm sau có lẽ Lạc Hòa trải qua cái này địa phương thời điểm, sẽ nhớ tới đã từng có một cái kêu Nam Cung Giác tu sĩ ở chỗ này độ kiếp khi bị sét đánh chết, sau đó mặt vô biểu tình tránh ra.

Tưởng tượng đến cảnh tượng như vậy hắn liền cảm thấy không cam lòng!

Như thế nào có thể như vậy đâu? Nguyên chủ đều có thể sống được lâu lâu dài dài, dựa vào cái gì hắn sẽ chết ở chỗ này? Hắn không cam lòng!

Bởi vì ý nghĩ như vậy, Nam Cung Giác bay nhanh vận chuyển trong cơ thể linh lực, linh lực bay nhanh lưu chuyển, ở lôi quang lúc sau nhanh chóng chảy qua bị tổn thương kinh mạch, sau đó ở linh lực ôn dưỡng dưới kinh mạch chậm rãi biến khoan……

Nam Cung Giác cảm thấy có chút không thể tưởng tượng.

Nhưng mà sự tình thật sự đã xảy ra, ở hắn vận chuyển khởi 《 Lạc Thiên Quyết 》 thời điểm, trong thân thể hắn linh lực phảng phất tràn ngập ôn hòa chữa khỏi lực lượng, chảy qua hắn kinh mạch, Nam Cung Giác nguyên bản bị hao tổn thần hồn cùng thân thể hòa hợp ở bên nhau, hắn tiến vào một loại huyền diệu bầu không khí.

Ở đem trong cơ thể lôi kiếp chi lực tiêu hao sau khi xong, hắn đột nhiên mở to mắt, nóng lòng muốn thử mà nhìn về phía trên bầu trời thô tráng màu tím lôi quang.

Giống như là thấy cái gì mỹ vị đồ ăn.

Hắn trước kia tuy rằng loáng thoáng cảm thấy lôi kiếp có thể trợ giúp hắn tu luyện, nhưng là cũng trăm triệu không nghĩ tới, lôi kiếp thế nhưng có lớn như vậy chỗ tốt!

Trước một lần thăng cấp trải qua lôi kiếp ở hắn trong mắt thoạt nhìn liền thập phần tiểu nhi khoa, hiện tại cái này cuồng táo lôi kiếp đối với hắn tới nói quả thực chính là đại bổ hảo sao?

Ở Nam Cung Giác trải qua lôi kiếp thời điểm, hệ thống làm một cái người đứng xem đều cảm thấy này lôi kiếp thập phần đáng sợ, căn bản là không phải hiện tại Nam Cung Giác có thể thừa nhận cường độ, nhưng là Nam Cung Giác nếu là thăng cấp thất bại, liền sẽ tạo thành không thể vãn hồi tổn thương, ngay cả nó cũng không có cách nào.

Hệ thống trầm mặc mà bàng quan Nam Cung Giác.

Lạc Hòa thấy Nam Cung Giác đáy mắt hiện lên nóng lòng muốn thử, trong mắt lãnh quang chợt lóe rồi biến mất.

Có lẽ lôi kiếp đối Nam Cung Giác tới nói căn bản là cái gì đều không phải.

Ở mọi người trầm mặc cùng kinh hãi trung, Nam Cung Giác bị đạo thứ hai lôi kiếp phách quá, lúc này, lung lay sắp đổ thất cấp Độ Kiếp Trận…… Đã thành công bị lôi kiếp phách không có, thành một đôi trận pháp cặn.

Phong Trúc thập phần đau lòng, hắn có điểm hối hận đem Độ Kiếp Trận cấp Nam Cung Giác.

Nam Cung Giác đối này hồn nhiên bất giác, lôi kiếp vừa tiến vào thân thể hắn, hắn liền bắt đầu điên cuồng vận chuyển linh lực, những cái đó linh lực thực mau liền tìm tới rồi bí quyết, đương lôi điện đảo qua một chỗ, hắn trong cơ thể sinh ra linh lực liền sẽ gắt gao đi theo lôi điện lực lượng, trấn an bị lôi kiếp phá hư kinh mạch.

Nam Cung Giác trong lòng vui vẻ.

Tác giả nhàn thoại:

Nam Cung Giác: Tự mang kim thân đại lão ╮(╯▽╰)╭

------oOo------

Phần 41

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 41: Lạc Hòa trợ giúp 【 cầu cất chứa 】

Lôi kiếp tôi thể chỗ tốt không thể nghi ngờ là rõ ràng, hắn rất nhanh cảm giác tới rồi chính mình thể chất tăng lên, cái này làm cho hắn nhịn không được cao hứng.

Lạc Hòa cũng thực mau phát hiện Nam Cung Giác cách làm, trên thế giới này không phải tất cả mọi người có tư cách dùng lôi kiếp tôi thể, nếu là một cái thao tác không lo, liền rất có khả năng tôi thể không thành phản bị sét đánh chết.

Nhưng là hiển nhiên Nam Cung Giác cũng không ở kia một cái hàng ngũ, hắn hiện tại cảm thấy Nam Cung Giác người này lệnh người cân nhắc không ra, hắn tựa hồ có kinh người vận khí, nghịch thiên tư chất, cùng với trời cao phá lệ thiên vị.

Ngay cả thăng cấp đều biểu hiện đến như vậy oanh oanh liệt liệt.

Nam Cung Giác vốn dĩ dùng lôi kiếp tôi thể chơi đến rất vui vẻ, đột nhiên hắn sắc mặt đổi đổi, có thể là bởi vì trong thân thể hắn linh lực cùng lôi điện đấu trí đấu dũng hành vi có điểm…… Hảo chơi? Tựa hồ có một chút linh trí Xích Hỏa Diễm có điểm ngồi không yên, đi theo bơi lội linh lực phía sau hồng hộc du tẩu ở hắn tĩnh mạch chi gian.

Hắn móng tay lập tức véo vào thịt, lòng bàn tay đau đớn làm hắn thanh tỉnh một ít.

Miêu ngay từ đầu hắn liền cảm thấy dưỡng hỏa là một cái gian nan nhiệm vụ, hiện tại hỏa còn không có dưỡng thành cái dạng gì hắn liền phải thiếu chút nữa bị hỏa cấp lộng chết.

Hắn cắn răng, khoang miệng mùi máu tươi áp qua hắn trong đầu càng ngày càng không thanh tỉnh ý niệm, mạnh mẽ tụ lại lệnh một đợt linh lực, đi theo Xích Hỏa Diễm sau lưng thu thập cục diện rối rắm.

Hắn hiện tại áp chế không được quấy rối Xích Hỏa Diễm, chỉ có thể lựa chọn bổ cứu Xích Hỏa Diễm lưu lại thương tổn, nhưng là nói như vậy hắn chữa trị kiếp lôi mang đến tổn thương tốc độ liền chậm rất nhiều.

Bầu trời đã là thứ bảy thứ rơi xuống lôi điện.

Lúc này đây Nam Cung Giác không có phía trước như vậy bình tĩnh, hắn trên mặt dần dần toát ra mồ hôi, Lạc Hòa cảm thấy chính mình nhất định là điên rồi, hắn thế nhưng cảm thấy hiện tại Nam Cung Giác thoạt nhìn tựa hồ…… Có trí mạng lực hấp dẫn.

Hắn cơ hồ chưa từng có đầu óc, liền trực tiếp đem chính mình trong tay có thể chống đỡ lôi kiếp pháp bảo ném đi ra ngoài, vừa lúc dừng ở Nam Cung Giác bên chân.

Nam Cung Giác thấy bên chân kia một cái không chớp mắt tiểu tháp, hắn ngẩn người, đó là vừa mới Lạc Hòa ném lại đây, điểm này hắn sẽ không nhìn lầm, hắn không biết Lạc Hòa đây là có ý tứ gì, thẳng đến bầu trời vài đạo lôi đem bên ngoài thất cấp Độ Kiếp Trận chém thành hoàn toàn mảnh nhỏ, triều hắn trên mặt xông tới thời điểm, Nam Cung Giác mới cảm giác được không thích hợp.

Hắn bản năng nhắm mắt lại nghênh đón lôi kiếp.

Chính là tâm thái lại hảo hắn cũng không có khả năng trực tiếp nhìn nhiều như vậy lôi hướng chính mình trên mặt phách a! Này cũng quá khảo nghiệm hắn can đảm hảo sao?

Nhưng là đoán trước bên trong đau đớn không có đã đến, hắn kinh ngạc mở to mắt, thấy Lạc Hòa vừa rồi ném tới bên chân tiểu tháp run run rẩy rẩy phiêu phù ở không trung, chặn ập vào trước mặt lôi điện không nói, còn đem hướng hắn bổ tới kiếp lôi biến thành thật nhỏ lôi điện, chuyển dời đến thân thể hắn.

Nam Cung Giác hoảng hốt trong nháy mắt.

Cách đó không xa đứng Lạc Hòa mặt vô biểu tình, như là một đóa cao lãnh chi hoa, hắn lại cảm thấy chính mình sợ là thuốc viên.

Vốn dĩ hắn đối Lạc Hòa người này liền rất có hảo cảm, hiện tại Lạc Hòa đột nhiên làm như vậy, làm hắn cảm giác được Lạc Hòa biểu lộ ra tới ôn nhu, hắn ở kia điện quang thạch hỏa trong nháy mắt, phát hiện một cái trí mạng vấn đề.

Hắn khả năng đối Lạc Hòa, không chỉ là thưởng thức cùng thích đơn giản như vậy.

Tưởng cùng hắn yêu đương.

Cái này ý tưởng từ hắn trong đầu phiêu một vòng, thực mau đã bị trong cơ thể tình huống hấp dẫn đi rồi.

Nguyên bản tiến vào hắn thân thể kiếp lôi ở phá hủy một vòng hắn kinh mạch lúc sau, chồng chất ở hắn đan điền, nhưng là trải qua tiểu tháp lúc sau lôi điện lại thập phần ôn hòa, trực tiếp dung nhập hắn linh lực bên trong, trở thành trong đó một phần tử, làm hắn cảm thấy chính mình vừa rồi chịu tội đều có điểm mệt.

Đương nhiên hắn chỉ là như vậy ngẫm lại mà thôi, bởi vì hắn biết rõ Lạc Hòa cũng không có trợ giúp hắn nghĩa vụ, này đại khái chỉ là ở vào hắn chưa mất đi đồng tình tâm mà thôi.

Mà đều không phải là bởi vì lo lắng hắn…… Hoặc là khác bất luận cái gì một loại cảm tình.

Kế tiếp lôi kiếp hắn trải qua đến liền không phải như vậy hoảng loạn, bởi vì có tiểu tháp hỗ trợ, hắn dần dần mà trở nên thong dong hơn nữa bình tĩnh lên, bắt

đầu trở nên đâu vào đấy, thậm chí còn có thời gian luyện hóa trong cơ thể dư thừa kiếp lôi.

Hơn nữa thu thập một chút nơi nơi chạy loạn không nghe lời Xích Hỏa Diễm.

Xích Hỏa Diễm bị hắn chặt chẽ mà áp chế ở đan điền chỗ, Nam Cung Giác đã trải qua một phen binh hoang mã loạn lúc sau, rốt cuộc bình tĩnh xuống dưới.

Tác giả nhàn thoại:

Cầu cất chứa cầu chi chi (tuy rằng hiện tại cho dù có chi chi cũng không có gì dùng ~(≧▽≦)/~) tháng sau đứng đắn dự thi, các bạn nhỏ hỗ trợ chừa chút chi chi có thể chứ? Làm ơn lạp ╰(● “? “●)╮

------oOo------

Phần 42

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 42: Vô dụng tâm ma kiếp 【 cầu cất chứa 】

Cuối cùng vài đạo sét đánh xuống dưới thời điểm, Nam Cung Giác thiếu chút nữa cho rằng chính mình thuốc viên.

Hắn xem nhẹ Tu chân giới lôi kiếp uy lực.

Cho dù có Lạc Hòa không biết từ địa phương nào đào tới bảo tháp làm giảm xóc, hắn vẫn là bị một đạo cuồng táo, ẩn chứa đại lượng lôi điện chi lực sét đánh trúng.

Nam Cung Giác nhất thời không có chống đỡ, phun ra một búng máu tới, hai mắt một bế hôn mê bất tỉnh.

Cùng lúc đó, bầu trời lệnh người cảm thấy kinh hãi kiếp vân chậm rãi tan đi, không trung lại khôi phục thành xanh thẳm bộ dáng, ngẫu nhiên thổi qua bao nhiêu vô tri vân, hết thảy thoạt nhìn hài hòa mà lại tốt đẹp.

Mà cho bọn hắn mang đến khiếp sợ Nam Cung Giác bản nhân…… Bị Lạc Hòa hoành đánh bế lên, rời đi thí nghiệm đài, hơn nữa để lại một câu truyền âm cấp Phong Trúc: "Nếu sư thúc ở chỗ này, phiền toái hỗ trợ chủ trì một chút dư lại thí nghiệm, ta trước đưa hắn đi xuống nghỉ ngơi."

Đột nhiên bị ủy lấy trọng trách (?) Phong Trúc: "……" Này ném nồi tốc độ cũng quá nhanh một chút đi?

Bất quá hắn vẫn là thành thành thật thật lưu lại chủ trì xong rồi dư lại thí nghiệm, bởi vì hắn sư huynh cho hắn lộ ra quá, Lạc Hòa bên ngoài thượng thoạt nhìn là hắn sư huynh đệ tử, trên thực tế lại không biết là một cái sống bao lâu lão quái vật, liền hắn sư huynh cũng không dám cùng Lạc Hòa đối thượng, thậm chí còn từ Lạc Hòa nơi đó được lợi rất nhiều.

Phong Cốc Tử còn riêng dặn dò hắn, mặc kệ Lạc Hòa muốn làm cái gì đều tận lực cho hắn khai phương tiện chi môn, miễn cho đến lúc đó ngăn không được còn muốn rước lấy Lạc Hòa ghen ghét.

Hắn sư huynh nói Lạc Hòa người này lệ khí quá nặng, nếu không bỏ ở Cửu Thiên Tông nhìn nói, rất có khả năng sẽ xảy ra chuyện……

Tuy rằng hắn cũng không có gặp qua Lạc Hòa rốt cuộc là có bao nhiêu táo bạo, vẫn là bị hắn sư huynh tẩy não đến không dám dễ dàng đắc tội Lạc Hòa.

Lại nói tiếp hắn cũng cảm thấy xấu hổ, rõ ràng Lạc Hòa là tiểu bọn họ đồng lứa đệ tử, hắn đối đãi Lạc Hòa thái độ lại đến như là đối lão tổ tông giống nhau

cung phụng.

Bởi vì hắn tu luyện công pháp không hoàn chỉnh, thiếu chút nữa tạo thành hắn tẩu hỏa nhập ma, Lạc Hòa cho hắn tặng một bộ phận hoàn chỉnh công pháp, nghe nói Lạc Hòa nơi đó còn có nhiều hơn…… Hắn cũng chỉ có thể đem Lạc Hòa trở thành tiểu tổ tông cung phụng.

Tuy rằng rất có khả năng là lão tổ tông……

Hắn khụ một tiếng, thu liễm chính mình suy nghĩ, nghiêm trang bắt đầu chủ trì khởi thí nghiệm: "Phía dưới đến phiên ai thí nghiệm?"

Thí nghiệm ở Phong Trúc an bài hạ đâu vào đấy tiến hành, Lạc Hòa bế lên Nam Cung Giác thời điểm thuận tiện đem ném cho Nam Cung Giác tháp cũng nhặt trở về, lập tức bay đến một ngọn núi đầu, đem tháp ném xuống đất.

Chỉ thấy kia một cái nguyên bản nho nhỏ bất quá bàn tay đại tháp đột nhiên đón gió mà trường, bất quá ngay lập tức chi gian liền trưởng thành một đống tiểu lâu.

Lạc Hòa ôm Nam Cung Giác vào lâu, tìm cái phòng đem Nam Cung Giác đặt ở trên giường, theo sau mới ẩn ẩn nhẹ nhàng thở ra.

Ở vừa rồi trong nháy mắt kia, hắn thế nhưng ở Nam Cung Giác trên người cảm giác được một cổ khó có thể tin hơi thở, làm hắn trong lúc nhất thời chỉ có thể ở mênh mông bên trong đem Nam Cung Giác mang về tới.

Nghĩ đến chính mình vừa rồi cảm nhận được cảm giác…… Hắn nhịn không được dắt dắt khóe miệng, này Nam Cung Giác thật là Thiên Đạo thân nhi tử đi?

Lúc này, Nam Cung Giác nhìn trước mắt cao ốc building, trong lòng ngũ vị tạp trần.

Hắn nhìn chính mình dưới chân xe lăn, dùng tay nhẹ nhàng mà kích thích một chút bánh xe, xe lăn về phía trước đi rồi vài bước.

Hắn ngẩn người, có chút không rõ chính mình đây là làm sao vậy? Hắn lúc này chẳng lẽ không phải hắn là ở trong nhà chơi máy tính đại sát tứ phương sao? Như thế nào sẽ ra tới?

Hắn đối này nghĩ trăm lần cũng không ra, cũng liền lười đến suy nghĩ, nếu ra cửa, đương nhiên là muốn ở bên ngoài cơm nước xong lại đi trở về……

Từ từ! Hắn tựa hồ một chút cũng không đói bụng?

Kia hắn là ra cửa đang làm gì? Máy tính hỏng rồi sao? Nam Cung Giác trong mắt hiện lên một tia mê mang, có chút không rõ ràng lắm chính mình vì cái gì muốn ra cửa.

Trên thực tế hắn đã thật lâu không có ra quá môn.

Hắn từ rời đi cái kia gia, liền rất thiếu ra cửa, ăn cơm kêu cơm hộp, đồ dùng sinh hoạt toàn dựa võng mua, ra cửa với hắn mà nói là một kiện thập phần xa

xôi sự tình.

Cho nên hắn hiện tại rốt cuộc ở bên ngoài làm gì đâu? Muốn phó ai ước sao? Hắn vì cái gì sẽ một chút ấn tượng cũng không có?

Chung quanh hết thảy bỗng nhiên trở nên hư ảo lên, hắn nhớ tới chính mình tựa hồ tới rồi một thế giới khác……

Đúng vậy!

Hắn đều đã chết đến một thế giới khác!

Nam Cung Giác tỉnh lại thời điểm, lọt vào trong tầm mắt đến chính là một chuỗi sáng lấp lánh…… Vàng?

Đây là tình huống như thế nào? Hắn lại xuyên sao?

Vẫn là lại khắp nơi nằm mơ?

Hắn kỳ thật có cảm giác, vừa rồi cái kia không giống như là bình thường cảnh trong mơ, cũng không giống như là ảo cảnh……

Kia đại khái chính là trong truyền thuyết tâm ma kiếp?

Tác giả nhàn thoại:

Tâm ma: Khóc chít chít:: >_<::

------oOo------

Phần 43

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 43: Tỉnh lại lúc sau 【 cầu cất chứa 】

Nam Cung Giác thần sắc đổi đổi, hắn cũng không nghĩ tới chính mình thế nhưng cũng có trải qua tâm ma kiếp thời điểm, tuy rằng cái kia cái gọi là tâm ma kiếp thoạt nhìn cũng quá giả một chút, vài phút đều vây không được hắn……

Nhưng là hiện tại lại là tình huống như thế nào? Hắn ở đâu? Chẳng lẽ tâm ma kiếp ngoạn ý nhi này tạo ảo cảnh còn có cảnh trung cảnh không thành?

Sự thật chứng minh, hắn nghĩ đến quá nhiều.

Bởi vì hắn thấy cách đó không xa Lạc Hòa.

Hắn biểu tình vi diệu dừng một chút, lại nói tiếp Lạc Hòa trở thành hắn tâm ma mới muốn bình thường một chút đi? Hắn kiếp trước kia đôi phá sự cùng cái kia tàn phá thân thể rốt cuộc có cái gì hảo trở thành tâm ma? Này giới tâm ma nghiệp vụ không được.

Hắn ở trong lòng lén lút cấp tâm ma che lại cái chọc.

Lạc Hòa không biết hắn suy nghĩ cái gì, thấy hắn tỉnh táo lại, trên mặt nhiều ra một tia…… Vui mừng?

Nam Cung Giác hoảng sợ, nhất định là ảo giác! Hắn sao có thể ở Lạc Hòa trên mặt thấy loại vẻ mặt này? Bởi vì Lạc Hòa cho tới nay duy trì diện than làm người kia thiết bất biến, chợt vừa nhìn thấy hắn trừ bỏ mặt vô biểu tình ở ngoài biểu tình, Nam Cung Giác hoãn bất quá tới cũng là bình thường.

“Tỉnh?” Lạc Hòa thanh âm nhàn nhạt, nghe không ra cảm xúc.

Nam Cung Giác thành thành thật thật gật đầu, đáy lòng lại ở phun tào: Này không phải người sáng suốt liếc mắt một cái là có thể nhìn ra tới sự tình sao? Hỏi tới hỏi lui có ý tứ gì?

Trên thực tế đích xác không có gì ý tứ.

Lạc Hòa khả năng cũng phát hiện cái này đề tài thực xấu hổ, vì thế ho nhẹ một tiếng, dời đi đề tài: “Ngươi hiện tại thân thể không có gì vấn đề đi? Như thế nào ở cái loại này dưới tình huống trực tiếp độ kiếp?”

Hắn vốn dĩ tưởng cùng Nam Cung Giác nói một câu ở cái loại này dưới tình huống độ kiếp là một kiện cỡ nào nguy hiểm sự tình, nhưng là nghĩ đến chính mình không có gì lập trường, cũng liền thuận thế đem lời muốn nói nuốt trở vào.

Nam Cung Giác lần này cũng thật chính là thực vô tội, hắn vẻ mặt thiên chân nhìn Lạc Hòa, ngữ khí cũng thập phần thiên chân: “Ta cũng không biết a! Ta cảm giác ở thí nghiệm kết quả ra tới lúc sau giống như có thứ gì đột nhiên xuất hiện ở ta trong đầu, sau đó đột nhiên liền phải đột phá……”

Hắn biểu tình thật sự là quá mức ngốc bạch ngọt cùng vô tội, Lạc Hòa trong lúc nhất thời thế nhưng không biết nên nói như thế nào lời nói, Nam Cung Giác lúc ấy gặp được chính là Thiên Đạo quy tắc, ở hiểu được Thiên Đạo quy tắc lúc sau đột nhiên thăng cấp cũng không phải không thể nào nói nổi sự……

Nam Cung Giác thấy Lạc Hòa không nói, nhịn không được bắt đầu đối trước mắt cái này kim quang lấp lánh địa phương tò mò lên: “Đại sư huynh, nơi này là địa phương nào a?”

Thấy thế nào Lạc Hòa cũng không giống như là sẽ thích loại này sáng lấp lánh lấp lánh sáng lên phong cách người…… Đi?

Bất quá hắn cùng Lạc Hòa cũng không phải rất quen thuộc là được.

Hắn ở trong lòng tiểu nhân mặt vô biểu tình tưởng, vạn nhất Lạc Hòa thật sự thích loại này phong cách đâu?

Lạc Hòa bị hỏi đến vấn đề này còn sửng sốt một chút, trong lúc nhất thời thiếu chút nữa cho rằng Nam Cung Giác có phải hay không cảm giác được Hỗn Nguyên tháp đến hơi thở, bất quá xem Nam Cung Giác bộ dáng lại không giống, vì thế hắn tránh đi cái này thực tế tình huống, nói cho một cái gần sát Nam Cung Giác suy nghĩ đáp án cách nói: “Ta trụ địa phương.”

Nam Cung Giác: “……”

Hắn có vẻ có điểm khiếp sợ, không nghĩ tới Lạc Hòa thật sự thích loại này kim quang lấp lánh đồ vật a! Hắn biểu tình một lời khó nói hết nhìn Lạc Hòa, thẳng đến đem Lạc Hòa xem đến có chút không được tự nhiên, mới chậm rãi mở miệng: “Sư huynh, ta lý giải ngươi.”

Lạc Hòa:???

Hắn lý giải cái gì?

Liền tính Nam Cung Giác người này cùng kiếp trước cái kia không phải cùng cái, hắn vẫn là đối Nam Cung Giác nhiều vài phần cảnh giác, hơn nữa hắn tổng cảm thấy cùng Nam Cung Giác khả năng không ở cùng cái mạch não thượng, bất quá hắn cũng không trông cậy vào bọn họ mạch não có thể nhận được cùng nhau.

Hắn từ bỏ cùng Nam Cung Giác thảo luận hằng ngày, mà là nói thẳng: “Ngươi hiện tại tu vi không lộn xộn, tốt nhất trước củng cố một chút tu vi.”

Thấy Lạc Hòa không có cùng hắn tiếp tục nói chuyện với nhau ý tứ, Nam Cung Giác tâm tình hạ xuống gật gật đầu: “Nga.”

Hắn nhắm mắt lại điều tra trong cơ thể trạng huống, trong cơ thể còn có một đống lớn lôi kiếp lực lượng chồng chất ở đan điền, Xích Hỏa Diễm đối kia cổ lực lượng như hổ rình mồi, thường thường khiêu khích một đợt, tuy rằng không chiếm được cái gì hảo, đảo cũng không đã chịu cái gì tổn hại, ngược lại trở nên có chút sắc bén lên —— không hề giống phía trước như vậy ngây thơ.

Nam Cung Giác trong lòng vui mừng, hắn vận chuyển 《 Lạc tâm quyết 》, bắt đầu luyện hóa kiếp lôi lực lượng, dần dần mà thế nhưng cũng nhập định.

Phát hiện Nam Cung Giác lấy một loại khó có thể lý giải tốc độ nhập định lúc sau, Lạc Hòa trên mặt biểu tình biến hóa một chút, nhưng là thực mau liền thu liễm.

Chờ đến Nam Cung Giác lại một lần tỉnh lại thời điểm, hắn cái thứ nhất nghe được chính là hệ thống thanh âm.

“Chúc mừng ký chủ, hoàn thành phân cấp nhiệm vụ “Tiến vào Cửu Thiên Tông” nhiệm vụ, đạt được Kịch Tình Độ một ngàn, thỉnh chú ý kiểm tra và nhận.”

Nam Cung Giác: “……”

Lại không phải bưu kiện, kiểm tra và nhận cái con khỉ a!

Tác giả nhàn thoại:

Cất chứa a cất chứa, ngươi chừng nào thì nguyện ý lâm hạnh tiểu nữ tử a ~(≧▽≦)/~

------oOo------

Phần 44

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 44: Cửu Thiên Tông tình hình chung 【 cầu cất chứa! Cầu chi chi 】

Nhưng mà hệ thống cấp khen thưởng vẫn là toàn bộ đôi ở hắn hệ thống trong không gian.

Hoa Kịch Tình Độ đổi cái kia.

Nhìn cái này vốn dĩ liền không lớn không gian, Nam Cung Giác trong lòng tràn ngập oán niệm, hắn nguyên lai đổi không gian vốn dĩ tưởng trang chính là ăn, mặc, ở, đi lại trọng điểm trang bị, nhìn một cái hiện tại đều bị cái gì quỷ dị đồ vật chiếm lĩnh: Ngưng Hồn Đan hai viên, công pháp cùng đạo cụ thư một đống, còn có thượng một lần thông qua trăm sát châm thời điểm từ người khác nơi đó thuận lại đây một ít lung tung rối loạn tài liệu…… Hắn nhịn không được có chút vô ngữ.

Hiện tại dùng được với đồ vật hắn tựa hồ cái gì đều không có?

Nam Cung Giác khó được cảm thấy nhàm chán.

Hắn hồi tưởng một chút trong nguyên tác về Cửu Thiên Tông giả thiết, phát hiện hắn nhớ kỹ đều là chút không có gì dùng đồ vật, trên mặt che kín hắc tuyến: "Hệ thống, cùng ta nói nói Cửu Thiên Tông tình huống đi."

Hệ thống thiếu chút nữa hỉ cực mà khóc, ký chủ rốt cuộc phát hiện nó là một cái hữu dụng hệ thống phải không?

Cửu Thiên Tông là Thượng Ngu Đại Lục lớn nhất tông môn, bên trong có đại tông môn đều có chế độ, tuy rằng Cửu Thiên Tông tương đối độc đáo một chút.

Cửu Thiên Tông có chín tòa sơn phong, mỗi một phong chi gian đều là lẫn nhau học tập lẫn nhau cạnh tranh quan hệ, hơn nữa đều là nội môn đệ tử mới có thể gia nhập ngọn núi. Cửu Thiên Tông làm một cái đại tông môn, yêu cầu vô số tài nguyên cùng với tạp dịch, ngoại môn đệ tử bị phân phối nhiệm vụ đại đa số đều là làm ruộng hoặc là cấp nội môn đệ tử trợ thủ linh tinh, thông qua này đó kiếm lấy tích phân, tích phân có thể đổi tu luyện tài nguyên.

Nội môn các phong đệ tử ăn đồ ăn đều là ngoại môn đệ tử trồng ra.

Nội môn chín phong các có bất đồng, Thiên Nhất Phong là chưởng môn một mạch, cũng là Cửu Thiên Tông chủ phong, chưởng môn đệ tử cùng với Chấp Pháp Đường đều ở Thiên Nhất Phong thượng, Chấp Pháp Đường từ chưởng môn đệ tử một mạch quản hạt, là một cái độc lập cơ cấu, Tàng Thư Các cũng ở Thiên Nhất Phong thượng, có thể nói cơ hồ là Cửu Thiên Tông sở hữu tu luyện tư liệu tụ tập nơi.

Thiên Nhị Phong lại kêu Ngọc Thiện Phong, mặt trên thành lập Ngọc Thiện Đường, từ chưởng môn sư đệ Phong Trúc trưởng lão quản lý, là thật · đồ tham ăn thiên đường.

Thiên Tam Phong mặt trên là luyện đan đường, về có luyện đan thiên phú các đệ tử đều cơ hồ bị thu nạp ở Thiên Tam Phong thượng, chịu trưởng lão Phong Việt quản lý.

Thiên Tứ Phong là luyện khí đường, có luyện khí thiên phú đệ tử tụ tập ở chỗ này, mặt trên còn có nơi giao dịch, có thể tiến hành vũ khí giao dịch, chịu trưởng lão Phong Hồi quản lý.

Thiên Ngũ Phong là trận pháp đường, chịu trưởng lão Phong Tấn quản lý.

Thiên Lục Phong là khắc văn đường, chịu trưởng lão Phong Nam quản lý.

Thiên Thất Phong bùa chú đường, chịu trưởng lão Phong Duy quản lý.

Kể trên ba cái phong truyền thừa đều không hoàn chỉnh, ba cái phong chi gian quan hệ tương đối hảo, không có đặc biệt nhiều cạnh tranh…… Tuy rằng chủ yếu nguyên nhân là xác thật không có gì cạnh tranh lực.

Thiên Bát Phong thượng có ngự thú đường, chịu trưởng lão Phong Thanh quản lý, Thiên Cửu Phong…… Nói như thế nào đâu? Nhân khẩu điêu tàn, cơ hồ không có gì người, chủ yếu là bởi vì hiện tại linh thú gì đó không hảo trảo, có ngự thú thiên phú người cũng không có mấy cái, bởi vậy Thiên Bát Phong ngự thú đường có thể nói là nhất nhân khẩu thưa thớt một chỗ.

Thiên Cửu Phong còn lại là nhiệm vụ đường, chịu trưởng lão Phong Hoài quản lý, cũng là ly tông môn đại môn gần nhất một tòa phong, tuyên bố bí cảnh tin tức, tư nhân nhiệm vụ, các trưởng lão tuyên bố nhiệm vụ đều sẽ tập trung ở nhiệm vụ đường, ở nhiệm vụ đường tiến hành tập hợp phân cấp lúc sau, có thể tuyên bố đi ra ngoài, hoàn thành nhiệm vụ có thể đổi tích phân, tích phân còn lại là ở Cửu Thiên Tông mua sắm đồ vật, đổi tài nguyên đồng tiền mạnh, ở Cửu Thiên Tông bên trong so linh thạch đáng giá, Cửu Thiên Tông tài nguyên trao đổi đại đa số đều là ở nhiệm vụ đường hoàn thành.

Trừ cái này ra, Cửu Thiên Tông còn có được trời ưu ái điều kiện, tỷ như nói tọa lạc ở Cửu Thiên Tông chín phong hạ đan xen linh mạch, đời thứ nhất chưởng môn lưu lại ngụy Tiên Khí, cùng với trong truyền thuyết có thể bang nhân tăng lên vượt qua tâm ma kiếp vấn tâm điện từ từ đặc sắc hoàn cảnh, lúc này mới có thể sử Cửu Thiên Tông làm hai đại siêu cấp tông môn sừng sững ở Thượng Ngu Đại Lục.

Nam Cung Giác nghe xong lúc sau phản ứng đầu tiên là: “Này chín tòa sơn phong thật sự kêu Thiên Nhất, Thiên Nhị gì đó sao?”

Hệ thống: “…… Đúng vậy.”

Nam Cung Giác: “Phốc ha ha ha ha…… Ngươi đừng ngăn đón ta ta cười trong chốc lát ha ha ha ha……”

Vì cái gì Cửu Thiên Tông như vậy một người cao lớn thượng tông môn sẽ có như vậy đậu bỉ thao tác? Đời thứ nhất chưởng môn là có độc sao?

Tác giả nhàn thoại:

Hôm nay dự thi, các bạn nhỏ hỗ trợ lưu một chút chi chi nha (＾ Ｕ ＾)ノ～ＹＯ, thuận tiện lại không biết xấu hổ cầu một chút cất chứa nha!

Mọi người xem văn vui sướng ☆(≧?≦*)?

------oOo------

Phần 45

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 45: Hỗn Nguyên Lâu 【 cầu chi chi cầu cất chứa 】

Nam Cung Giác cười đủ rồi lúc sau, thực mau liền hoãn lại đây, rốt cuộc đây là một cái không đáng tin cậy tiểu thuyết thế giới, hắn vẫn là không cần trông cậy vào Cửu Thiên Tông cái này nghe tới liền rất cao lớn thượng tông môn thật sự cùng trong tưởng tượng giống nhau cao lớn thượng.

Ở kết thúc nhập môn thí nghiệm lúc sau, tân đệ tử sẽ có một lần thí luyện, lần này thí luyện thời gian ở thí nghiệm xong ba ngày sau, cho đại gia cũng đủ thời gian điều chỉnh tâm lí trạng thái.

Rốt cuộc…… Thí nghiệm xong lúc sau đều sẽ khiến cho một ít ghen ghét không cam lòng linh tinh tiểu cảm xúc không phải ╮(╯▽╰)╭

Nam Cung Giác yên lặng mà suy đoán.

Hắn ở Lạc Hòa nơi này ở một ngày, miễn cưỡng củng cố hắn tiến bộ vượt bậc tu vi, làm hắn thoạt nhìn không như vậy giòn.

Bởi vì tu vi đột nhiên gia tăng duyên cớ, kỳ thật vừa mới đột phá lúc ấy Nam Cung Giác thoạt nhìn cấp bậc rất cao, trên thực tế lại giòn thực, một người bình thường động thủ chỉ một ấn đều có thể đem hắn ấn ra nội thương.

Nếu không phải Lạc Hòa đem hắn lộng trở về, hắn rất có khả năng đã bị như hổ rình mồi nhìn chằm chằm hắn Ninh Thanh Nhã lộng chết.

Càng nghĩ càng thấy ớn.

Nam Cung Giác vuốt chính mình bùm bùm loạn nhảy trái tim nhỏ, đem kinh tủng ý tưởng đều áp trở về trong bụng, sau đó chuẩn bị đứng lên tìm điểm ăn.

Kết quả hắn ở hắn cho rằng trong phòng đi rồi hai vòng, đều không có phát hiện một chút ăn.

Nam Cung Giác: ㄒ_ㄒ

Không khai sâm.

Vì thế hắn gõ hệ thống: "Hệ thống, ngươi có thể rà quét đến này phụ cận có cái gì ăn sao? Tiểu gia sắp đói chết lạp!"

Hệ thống: "……" Nó một cái uy phong bát diện sử dụng rất nhiều nhất thống nơi tay thiên hạ ta có tràn ngập Vương Bá thiên khí thế hệ thống, như thế nào ở Nam Cung Giác nơi này cũng chỉ có thể đương cái hướng dẫn?

Hệ thống không khỏi lâm vào đối chính mình thật sâu mà hoài nghi giữa.

Không nghe được hệ thống trả lời, Nam Cung Giác vẫn là kinh ngạc trong chốc lát, rốt cuộc hắn hệ thống cho tới nay đều là cẩn trọng chịu thương chịu khó biết gì nói hết không nửa lời giấu giếm tiểu khả ái, không đạo lý đột nhiên không trả lời hắn nói, trừ phi là hệ thống cũng không biết địa phương nào có ăn.

Nam Cung Giác đơn phương ở trong lòng nhận định chính mình nói đều là đúng, đem hệ thống ném tại một bên, tính toán chính mình đi tìm xem ăn.

Đúng rồi! Nhắc đến ăn, hắn đột nhiên nhớ tới bị chính mình mạnh mẽ phân đi rồi đồ ăn sau núi lão nhân, trong lòng đột nhiên có điểm chột dạ, đặc biệt là hắn cảm giác chính mình giống như còn ở địa phương nào gặp qua cái kia lão nhân dường như…… Loại cảm giác này phi thường không ổn.

Cái này ý niệm ở Nam Cung Giác trong đầu qua một vòng, đã bị hắn ném tại sau đầu, rốt cuộc hắn cùng vị kia không biết là ai đại thúc phỏng chừng không có tái kiến khả năng không phải?

Nam Cung Giác phi thường a Q nghĩ.

Hắn từ trên giường bò dậy, tham quan một chút chính mình hiện tại cư trú tiểu lâu, đương nhiên chỉ là hắn cảm giác tiểu lâu.

Bên trong đồ vật đều là kim quang lấp lánh, làm Nam Cung Giác không khỏi hoài nghi khởi Lạc Hòa phẩm vị, khả năng đại lão đều là có chút đặc thù đam mê đi…… Nam Cung Giác lang thang không có mục tiêu đi tới, trong đầu hiện lên ý nghĩ như vậy.

Sau đó hắn đi ra phòng nhỏ, lại đi ra đại môn.

Trong lúc gặp được mười mấy phòng hộ trận pháp, đều là hắn xem không hiểu cái loại này, chỉ loáng thoáng cảm giác được uy áp kinh người, bất quá cũng không có cản hắn, Nam Cung Giác hiện tại trình độ chỉ có thể mơ hồ nhìn ra tới bên trong che kín trận pháp, hắn không biết này đã thập phần không khoa học.

Phải biết rằng Tu chân giới có thể liếc mắt một cái liền nhìn ra tới cao cấp trận pháp tồn tại người ít ỏi không có mấy, đa số đều là chút ngồi chờ phi thăng lão nhân.

Hắn ra cửa lúc sau lòng có sở cảm, đột nhiên xoay người nhìn thoáng qua chính mình cư trú phòng ở……

Nam Cung Giác:!!!

Nói tốt phòng ở đâu?

Ở trước mặt hắn xuất hiện chính là một đống lâu nga không, hoặc là nói thành là tháp càng thêm thích hợp, hơn nữa này tháp còn thập phần quen mắt…… Không phải hắn độ kiếp thời điểm đột nhiên xuất hiện hấp thu lôi kiếp tháp là ai?

Nam Cung Giác cảm thấy đầu óc có điểm không đủ dùng.

Hắn trong đầu trong chốc lát xuất hiện Lạc Hòa như là Thác Tháp Thiên Vương giống nhau cầm tháp trang bức cảnh tượng, trong chốc lát xuất hiện cái này tháp thu nhỏ lúc sau hấp thu lôi kiếp bóng dáng…… Đột nhiên trong đầu linh quang chợt lóe.

"Hệ thống hệ thống! Này có phải hay không cái kia trong truyền thuyết Hỗn Nguyên Lâu?!"

Ở thế giới này xem bối cảnh hạ, tồn tại biến mất mười đại Thánh Khí, trong đó một cái chính là có thể chống đỡ lôi kiếp siêu cấp phòng ngự hình Thánh Khí, Hỗn Nguyên Lâu!

Tác giả nhàn thoại:

Cảm tạ tiểu thiên sứ nhóm duy trì ~(≧▽≦)/~

------oOo------

Phần 46

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 46: Hỗn Nguyên Lâu (nhị) 【 cầu chi chi cầu cất chứa 】

Làm trong nguyên tác căn bản là không có lên sân khấu vẫn luôn tồn tại với truyền thuyết giữa Hỗn Nguyên Lâu, khiến cho vai chính cực đại lòng hiếu kỳ đồng thời cũng câu đến người đọc trong lòng ngứa cho rằng sự có cái gì thật lớn phục bút cuối cùng lại rốt cuộc không có lên sân khấu quá Thánh Khí Hỗn Nguyên Lâu, hiện tại, thế nhưng, liền ở hắn trước mặt!

Hắn còn ở bên trong ở một ngày!

Còn giúp hắn chống đỡ một lần lôi kiếp!

Ôi trời ơi hắn đây là cái gì thiên tuyển giả giống nhau vận khí?

Nam Cung Giác trong lòng bùm bùm nhảy, hắn cảm thấy chính mình nhất định chính là thế giới này thiên mệnh vai chính!

Tuy rằng hắn gần mấy năm xem tiểu thuyết người xuyên việt đại đa số là xuyên thành pháo hôi đi nghịch tập đại đạo, một đường đánh quái thăng cấp đấu vai chính cuối cùng thượng vị thành công chuyện xưa, nhưng là này đó kịch bản đều bị hắn lựa chọn tính quên đi.

Giống như năm đó cái kia vì nghịch tập đám pháo hôi điên cuồng đánh call đôi vai chính khinh bỉ vô cùng Nam Cung Giác không phải chính hắn ╮(╯▽╰)╭

Không sai, chính là như vậy song tiêu.

Làm trong truyền thuyết lệnh người kính ngưỡng tồn tại, có quan hệ Hỗn Nguyên Lâu cùng mười đại Thánh Khí sự tình trong nguyên tác hậu kỳ thời điểm mới vạch trần ra tới, nhưng là lúc ấy lên sân khấu Thánh Khí chỉ có hai cái, một cái ở nguyên chủ trong tay, một cái ở vai ác BOSS trong tay, này hai cái Thánh Khí làm vai chính hậu kỳ chiến thắng mấu chốt, mặt khác tám đại Thánh Khí đều chỉ đề ra một cái tên.

Tu chân giới vũ khí cấp bậc phân loại là Linh Khí, Bảo Khí, Huyền Khí, Thánh Khí, Tiên Khí, Thần Khí, nhưng là ở Thượng Ngu Đại Lục tối cao cấp bậc chỉ có ngụy Tiên Khí xuất hiện, đến nỗi Tiên Khí cùng Thần Khí, đều là trong truyền thuyết mới có tồn tại.

Mười đại Thánh Khí là thượng cổ thời đại lưu truyền tới nay truyền thuyết cấp pháp bảo, nghe nói ở lúc ấy có thể so sánh ngụy Tiên Khí, chỉ là ở thượng một lần đại lục hỗn chiến thời điểm thất lạc, không còn có xuất hiện quá.

Đại khái chính là vì chờ đợi vai chính xuất hiện đi.

Nam Cung · nghe nói là vai chính vai chính · Giác mặt vô biểu tình tưởng ╮(╯▽╰)╭

“Thân ái ký chủ, làm một cái phải cụ thể hệ thống, ta hy vọng ngài có thể rõ ràng một sự thật, Hỗn Nguyên Lâu hiện tại là một cái có chủ Thánh Khí.”

Nó chủ nhân vẫn là nguyên tác giữa vai ác, nó sở hữu mới bắt đầu nhiệm vụ trung cơ hồ đều phải cùng đối phương giang thượng số mệnh túc địch, đương nhiên ở nó lén lút cõng chủ hệ thống đem nhiệm vụ đổi mới cách thức hóa lúc sau tránh đi khả năng sẽ làm ký chủ bỏ gánh không làm lôi khu…… Tỷ như đoạt Lạc Hòa cơ duyên gì đó……

Bị hệ thống dùng tàn khốc sự thật đánh tỉnh Nam Cung · hiện tại vẫn là tiểu trong suốt · Giác: “…… Liền không thể cho ta chừa chút ảo tưởng sao?”

Làm người, yêu cầu một chút mộng tưởng chống đỡ.

Nga, mộng đều là dễ toái bọt biển!

Nam Cung Giác nhịn không được ở trong lòng ngâm câu thơ, tưởng cấp Lạc Hòa lưu câu nói lại phát hiện chính mình không có giấy bút, hắn gõ gõ hệ thống: “Hệ thống, ngươi thương thành có hay không giấy cùng bút?”

Hệ thống: “Ký chủ ngươi hảo, nơi này là thăng cấp hệ thống không phải bách hóa thương thành, vọng đều biết, cảm ơn.”

Hệ thống nội tâm: Tức giận nga vẫn là muốn bảo trì mỉm cười ╭(￣▽￣)╮ nó ký chủ một lời không hợp liền tưởng bãi công nó cũng thực tuyệt vọng a!

Quan trọng nhất chính là, đương nó phát hiện liền tính Nam Cung Giác vẫn luôn cá mặn hoặc là chỉ đuổi theo vai ác chạy đều đối ký chủ không có bất luận cái gì ảnh hưởng, chỉ có nó không hoàn thành nhiệm vụ!

Đột nhiên hoài nghi thống sinh tồn ở ý nghĩa QAQ!

Nam Cung Giác không tạo hệ thống nội tâm tính toán, nghe được trả lời lúc sau còn có điểm thất vọng, đột nhiên hắn linh quang chợt lóe, trong đầu đột nhiên xuất hiện một cái thần kỳ ý tưởng!

Hắn móc ra hệ thống cấp kia một quyển 《 cấp thấp trận pháp bách khoa toàn thư 》, phiên tới rồi một cái trận pháp thần kỳ —— Lưu Âm Trận, đối với Tu chân giới cái này nơi nơi đều là đưa tin phù địa phương, cái này trận pháp tồn tại liền rất râu ria, nhưng là hiện tại Nam Cung Giác làm một cái chân chính ý nghĩa thượng quỷ nghèo, trên người một quả bùa chú đều không có, chỉ có thể chính mình ngẫm lại biện pháp cơm no áo ấm.

Lưu Âm Trận, xem tên đoán nghĩa chính là có thể lưu lại thanh âm trận pháp, cùng hiện đại nhắn lại ghi chú không sai biệt lắm, duy nhất đáng giá vui mừng đại khái là chế tác phương pháp đơn giản, bảo mật tính cũng rất mạnh đi.

Làm cấp thấp trận pháp thông, Nam Cung Giác thực mau liền đem cấp thấp Lưu Âm Trận làm ra tới, cũng cấp Hỗn Nguyên Lâu chủ nhân Lạc Hòa để lại tờ giấy nhỏ ~ sau đó vui vui vẻ vẻ chuẩn bị đi tìm ăn.

Sách, rốt cuộc hắn lên vốn dĩ chính là vì ăn sao!

Tác giả nhàn thoại:

Xét thấy hiện tại cái này thành tích làm ta thập phần sợ hãi, ta quyết định đại phóng khuyết từ, chi chi mỗi vượt qua một ngàn, thêm càng 3000 tự đại phì chương ┌(ˋ一?)┘ [có mộng tưởng là chuyện tốt, ta quyết định nằm mơ tưởng người phát ngôn (nắm tay)] tiểu thiên sứ nhóm tới rồi các ngươi phát uy lúc ヾ(≧O≦)〃 ngao ~

Mạnh mẽ lập flag【 không sợ gì cả. jpg】

------oOo------

Phần 47

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 47: Ngọc Thiện Phong 【 cầu chi chi cầu cất chứa 】

Căn cứ hệ thống cách nói, Cửu Thiên Tông có như vậy một ngọn núi là chuyên môn làm ăn, tên gọi tắt đồ tham ăn phong, cũng là tiền nhiệm chưởng môn nhị đệ tử, đương nhiệm chưởng môn sư huynh chưởng quản thánh địa.

Nga, đúng vậy, đối với Nam Cung Giác như vậy đồ tham ăn tới nói, chính là thánh địa không sai.

Hiện tại, hắn nội tâm liền thập phần khát vọng một đốn đồ ăn, có rượu có thịt đồ ăn! Miêu, vì cái gì xuyên qua thành vai chính còn muốn chịu đói? Này không khoa học!

Đương nhiên thế giới này bản thân cũng không khoa học là được.

Hiện tại vẫn là ban ngày ban mặt, hơn nữa hắn cũng không có trước kia như vậy tốt vận khí có thể nghe đồ ăn mùi hương trực tiếp tìm được đồ ăn phương hướng rồi, bởi vì hắn hiện tại cư trú địa phương, là rất ít có người xuất hiện Thiên Nhất Phong không biết cái nào đỉnh núi.

Nam Cung Giác: "Hệ thống, ngươi có biết hay không Ngọc Thiện Phong đi như thế nào?"

Mặc kệ nói như thế nào, Thiên Nhị Phong gì đó, nghe tới vẫn là có điểm quá mức ngu ngốc một chút, cũng không biết lúc trước thành lập Cửu Thiên Tông vị kia lão tổ tông là nghĩ như thế nào, thế nhưng sẽ lấy ngu như vậy xoa tên?

Nam Cung Giác ở trong lòng yên lặng phun tào, hệ thống nghe thấy được hắn chửi thầm, hiện tại cũng đã không sai biệt lắm đã biết ký chủ tính tình, này đó ý tưởng hắn không tránh nó, nhưng là cũng không hy vọng được đến nó diss, bởi vậy nó chỉ trả lời Nam Cung Giác vấn đề: "Ký chủ ngài hảo, bản đồ là thu phí kỹ năng, hoàn chỉnh Cửu Thiên Tông bản đồ một phần, thành huệ 40 Kịch Tình Độ."

Nam Cung Giác: "Cái gì? Ngươi đậu ta chơi đâu? Cửu Thiên Tông bản đồ đều phải thu phí?"

Hắn sợ không phải gặp một cái giả hệ thống, nhân gia hệ thống cỡ nào cao lớn thượng, vì cái gì hắn cảm giác chính mình hệ thống giống như là một cái tàn thứ phẩm giống nhau đâu?

"Ta mới không phải tàn thứ phẩm đâu!" Hệ thống đột nhiên ra tiếng, Nam Cung Giác hoảng sợ, nhưng ngay sau đó lại bừng tỉnh, nhìn dáng vẻ cái này hệ thống thật là tàn thứ phẩm, bằng không lớn như vậy phản ứng làm cái gì?

Hệ thống: "……" Thất sách.

Cũng may Nam Cung Giác cũng không có để ý hắn hệ thống có phải hay không tàn thứ phẩm, hắn hiện tại đói đến hốt hoảng, chỉ nghĩ mau chóng tìm được Ngọc Thiện Phong cùng với mỹ vị đồ ăn! Hắn vẻ mặt thịt đau chi trả 40 Kịch Tình Độ, bắt được hệ thống giao dịch bản đồ.

"Oa! Công nghệ đen a!" Nam Cung Giác có chút cảm khái, trăm triệu không nghĩ tới này phân bản đồ thế nhưng là thực tế ảo, toàn phương vị hình chiếu, bao gồm trước mặt hắn hoa cỏ cây cối, hắn trừu trừu khóe miệng, nghĩ thầm này bản đồ đến tột cùng là quá công nghệ cao vẫn là hệ thống cho rằng hắn căn bản là xem không hiểu đứng đắn bản đồ mới biến thành như vậy……

Hệ thống cảm giác đến hắn ý tưởng, nội tâm tràn ngập hỏng mất cảm xúc, này TM chính là bởi vì Tu chân giới cao cấp bản đồ liền trưởng thành như vậy hảo sao? Nó nơi nào có nhàn tâm làm loại này cố sức không lấy lòng sự tình?

Đúng vậy, cái này Tu chân giới luôn là làm Nam Cung Giác cảm giác tràn ngập công nghệ đen duyên cớ chính là bởi vì luôn là tồn tại một ít thường nhân khó có thể lý giải nhưng là Nam Cung Giác thập phần quen mắt đồ vật.

Lúc này hắn còn không có ý thức được.

Theo hệ thống cấp thực tế ảo bản đồ, Nam Cung Giác lập tức đi theo bản đồ chỉ thị đi phía trước đi —— Cửu Thiên Tông bên trong cấm tùy tùy tiện tiện ngự kiếm, nghe nói cần thiết phải có cho phép chứng mới có thể vẫn là gì đó…… Cái này quy định Nam Cung Giác là không biết, hắn hiện tại tuy rằng có Thanh Hải Kiếm, nhưng là căn bản không dám tùy tiện lấy ra tới sử dụng.

Bởi vì Thanh Hải Kiếm, cũng là mất tích mười đại Thánh Khí chi nhất, hắn không biết Thanh Hải Kiếm là như thế nào làm được chính mình che giấu hơi thở ở Cửu Thiên Tông tồn tại lâu như vậy, nhưng là chỉ cần bị người đã biết trong tay của hắn có thanh kiếm này, hắn tương lai liền nhất định sẽ không thái bình, bởi vậy Nam Cung Giác trong khoảng thời gian ngắn là sẽ không dễ dàng ngự kiếm.

"A! Cỡ nào tốt đẹp hơi thở!" Bất tri bất giác trung, Nam Cung Giác liền đi tới Cửu Thiên Tông Ngọc Thiện Phong, mỹ thực mùi hương xông vào mũi, hắn nhịn không được cảm khái một câu.

"Vị này tiểu hữu ngươi rất có ánh mắt a! Chúng ta Ngọc Thiện Phong chính là Cửu Thiên Tông nội tốt đẹp nhất ngọn núi! Cỡ nào mỹ diệu mỹ thực!"

Hắn phía sau truyền đến một câu tương tự cảm khái, Nam Cung Giác kinh ngạc quay đầu lại: "Là ngươi?"

"Là ngươi?" Phong Trúc cũng có chút kinh ngạc, Nam Cung Giác mấy ngày hôm trước mới lộng hỏng rồi hắn thất cấp Độ Kiếp Trận, lúc này nhìn thấy Nam Cung Giác hắn nội tâm thập phần phức tạp.

Tác giả nhàn thoại:

Tích! Ngài đổi mới đã rơi xuống!

ps: Xuẩn tác giả lập mục tiêu có phải hay không có điểm quá mức to lớn?

------oOo------

Phần 48

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 48: Đồ tham ăn hữu nghị 【 cầu cất chứa cầu chi chi 】

Nam Cung Giác đối vị này —— ân nhân cứu mạng tâm tình cũng thực phức tạp, bọn họ chi gian rốt cuộc nói như thế nào cũng là có một đốn thịt gà tình nghĩa, không nghĩ tới vị này trưởng lão thế nhưng còn nguyện ý dùng một cái độc nhất vô nhị trận pháp trợ giúp hắn độ kiếp, chuyện này làm hắn rất kinh ngạc.

Phong Trúc nhìn cái này đem thất cấp Độ Kiếp Trận dùng một lần ma thành phấn tiểu tử, tâm tình cũng thực phức tạp, hắn ở Tu chân giới nhiều năm như vậy tình huống như thế nào không có gặp qua, nhưng là giống Nam Cung Giác như vậy trường hợp đặc biệt thật đúng là chính là tiền vô cổ nhân sau vô…… Sau quản hắn có hay không người tới, hắn cảm giác đứa nhỏ này tựa hồ thật sự chỉ là đơn thuần Ngũ Hành tạp linh căn, nhưng là phế linh căn nếu là thật sự có thể tu luyện đến trình độ này hắn cũng là rất bội phục, nhiều ít Tứ linh căn Ngũ linh căn nhân tu hành chi đồ chính là chặt đứt ở Nhập Linh Cảnh thời điểm, Nam Cung Giác người này thật sự là làm người thực ngoài ý muốn.

Hắn nhìn đối Ngọc Thiện Phong thập phần mắt thèm Nam Cung Giác, nhịn không được cười, tính, tưởng nhiều như vậy làm gì, tóm lại đứa nhỏ này đã là bọn họ Cửu Thiên Tông người, cũng không có gì đáng giá lo lắng.

“Muốn ăn sao?” Hắn hiền lành nhìn Nam Cung Giác hỏi.

Nam Cung Giác hai mắt tỏa ánh sáng, hắn biết không nơi xa trong đại điện khẳng định có rất nhiều ăn ngon, nhưng là xét thấy Ngọc Thiện Phong phía sau màn đại lão bản nhân còn ở, hắn cũng không dám trực tiếp liền đi lên khai ăn a!

Hắn kích động gật đầu: “Muốn ăn muốn ăn!”

Nói giỡn cái này năm khó lúc đầu nói còn có người hảo hảo không ăn cái gì sao? Nói nữa thế giới này không phải không có trong truyền thuyết Tích Cốc Đan? Đương nhiên Nam Cung Giác bản nhân là không hy vọng loại này phát minh xuất hiện, rốt cuộc về đỡ đói nói có Bách Linh Quả cũng đã đủ rồi, lại nhiều ra tới Tích Cốc Đan nói cũng không biết tu sĩ tồn tại còn có cái gì ý tứ…… Hơn nữa Nam Cung Giác cảm giác được trước mặt vị này đại lão phỏng chừng cũng là không có ăn không được đồ tham ăn.

Bằng không một cái hảo hảo chưởng môn sư huynh, vì cái gì sẽ lựa chọn ở phòng bếp (?) đợi đâu?

Trên thực tế, Phong Trúc xác thật là vì ăn mới lưu tại này tòa trừ bỏ nguyên liệu nấu ăn ở ngoài cơ hồ không có gì bảo bối Thiên Nhị Phong thượng, hiện tại

thấy một cái đối với ăn như vậy ham thích hài tử trong lòng cũng thoải mái không ít.

Ở đại đa số người xem ra, người tu hành nên không chú trọng ăn uống chi dục mới được —— cũng không biết là ai truyền ngụy biện.

Thiên Nhị Phong làm mỹ thực phong chính là ở năm đó Tổ sư gia thành lập tông môn thời điểm liền tồn tại, hiện tại này đó tu sĩ cũng không biết là bị thứ gì tẩy não, thế nhưng liền Tổ sư gia lưu lại đồ vật đều cảm thấy là không làm việc đàng hoàng, cũng không biết bọn họ là nghĩ như thế nào.

Phong Trúc xem Nam Cung Giác thuận mắt rất nhiều, đem người đưa tới phòng bếp, hai người trực tiếp liền mỹ thực triển khai một phen thập phần vui sướng tâm tình.

"Cái này là dùng cái gì làm nha? Ăn ngon thật!"

"Còn có thể làm như vậy sao? Ta về sau cũng đi thử thử……"

Lạc Hòa ở Nam Cung Giác rời đi Hỗn Nguyên Lâu thời điểm cũng đã đã biết, bất quá hắn cũng không quá để ý, rốt cuộc Nam Cung Giác thật sự muốn nói lên còn đỉnh hắn túc địch thân xác, làm Nam Cung Giác ở tại hắn địa bàn hắn đã thực khắc chế, nếu là ở hắn mới vừa trọng sinh lúc ấy nhìn thấy như vậy Nam Cung Giác, khẳng định một lời không hợp liền động thủ đem người lộng chết, nơi nào còn sẽ đem người đặt ở bên người?

Hắn trở về thời điểm, ở cửa thấy Nam Cung Giác lưu lại Lưu Âm Trận pháp, hắn trong mắt nhiều một tia tò mò, lúc ấy Nam Cung Giác từ Trăm Sát Trận giữa đi ra thời điểm hắn liền cảm thấy Nam Cung Giác tựa hồ có cái gì ghê gớm bí mật, bất quá hắn nhưng thật ra không nghĩ muốn đi tìm tòi nghiên cứu cái gì, hiện tại xem ra, cái này Nam Cung Giác trận pháp tạo nghệ không thấp.

Hắn ánh mắt lóe lóe, trong mắt đen nhánh một mảnh, không biết suy nghĩ cái gì.

Nam Cung Giác ăn uống no đủ lúc sau, yên lặng mà đi trở về Hỗn Nguyên Lâu —— hắn hiện tại không có một cái đứng đắn chỗ ở, chỉ có thể hiện tại Lạc Hòa nơi này chắp vá mấy ngày, chờ đến không lâu lúc sau thí luyện qua, là có thể phân đến một cái thuộc về chính mình chỗ ở.

Đương nhiên hắn tư tâm là không hy vọng rời đi Lạc Hòa, rốt cuộc hắn vốn dĩ liền đối Lạc Hòa ôm có như vậy điểm không phải thực thuần khiết ý tưởng không phải?

Nếu có thể ở chỗ này vẫn luôn ăn vạ thì tốt rồi, Nam Cung Giác yên lặng mà nghĩ đến.

Đương nhiên hắn cũng chỉ là ngẫm lại mà thôi.

Lạc Hòa không biết Nam Cung Giác trong lòng có ý nghĩ như vậy, tuy rằng này cùng hắn nguyên bản đem người đặt ở bên người giám thị ý tưởng không mưu mà hợp……

Tác giả nhàn thoại:

------oOo------

Phần 49

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 49: "Khai giảng điển lễ" 【 cầu chi chi cầu cất chứa 】

Ngày thứ ba thực mau liền đến, lúc này đây thí luyện địa điểm lựa chọn chính là Vạn Thú Hồ, Vạn Thú Hồ làm Thượng Ngu Đại Lục tứ đại thí luyện nơi một trong số đó, bởi vì khoảng cách Cửu Thiên Tông tương đối gần duyên cớ, thường thường trở thành Cửu Thiên Tông đệ tử nhập môn thí luyện nơi, dần dà mọi người đều cam chịu Vạn Thú Hồ tại đây đoạn thời gian là thuộc về Cửu Thiên Tông, rất ít có người sẽ ở lúc ấy xuất hiện ở Vạn Thú Hồ quấy rầy thí luyện.

Ở xuất phát phía trước, đại gia theo thường lệ tụ ở Cửu Thiên Tông ngay từ đầu Thí Luyện Đường, từ tuyển nhận đệ tử người phụ trách dẫn dắt tân đệ tử xuất phát đi Vạn Thú Hồ, lại đi phía trước, còn sẽ đối tân đệ tử tiến hành một phen động viên —— làm đến cùng thi đại học dường như, cũng không biết Cửu Thiên Tông vị kia lão tổ tông là cái cái gì tật xấu?

Nên sẽ không cũng là một cái người xuyên việt đi?

Nam Cung Giác não động mở rộng ra tưởng.

Hắn không biết chính là, hắn suy đoán thật đúng là đối, chỉ là vị kia lão tổ tông năm đó ở đem Tu chân giới làm đến chướng khí mù mịt lung tung rối loạn lúc sau lập tức liền vỗ vỗ mông chạy lấy người, để lại một đống lớn tiên tiến tư tưởng cùng cục diện rối rắm cấp Cửu Thiên Tông kế nhiệm chưởng môn thu thập.

Đương nhiên này đó chân chính Cửu Thiên Tông bí tân, còn không phải hiện tại Nam Cung Giác có tư cách biết đến sự tình.

Ngay cả Lạc Hòa cũng không biết vị kia lão tổ tông có không tầm thường địa vị —— đơn giản là hắn lưu lại đồ vật hiện tại đều đã trở thành Cửu Thiên Tông thậm chí là Tu chân giới nhất phổ biến tồn tại, căn bản không có người sẽ cảm thấy vật như vậy có cái gì không đúng.

Vị kia lão tổ tông nếu là biết những việc này, nói vậy nội tâm cũng là thực vui mừng.

"Lúc này đây thí luyện địa điểm là ở Vạn Thú Hồ, đại gia trên tay đều có một cái tín vật, cái này tiểu thẻ bài sẽ ký lục các ngươi hoàn thành nhiệm vụ tình huống, ở gặp được nguy hiểm hoặc là cho rằng chính mình không hoàn thành nhiệm vụ thời điểm có thể lựa chọn bóp nát nó, sẽ có các ngươi sư huynh sư tỷ đi tiếp ứng các ngươi, nhưng là nửa đường từ bỏ người đều đem bị đưa đến ngoại môn từ đầu bắt đầu. Các ngươi nhiệm vụ là tùy cơ, ở tiến vào Vạn Thú

Hồ lúc sau sẽ ở mộc bài thượng tuyên bố tin tức, các ngươi chỉ cần có thể hoàn thành mộc bài thượng mười cái trở lên nhiệm vụ liền có thể trực tiếp tiến vào nội môn, hoàn thành nhiệm vụ số lượng tiền mười người, sẽ trở thành trưởng lão cùng chưởng môn thân truyền đệ tử."

Ở Lạc Hòa đơn giản giới thiệu xong quy tắc về sau, liền đến hiệu trưởng nói chuyện —— a không, chưởng môn nói chuyện phân đoạn.

Nam Cung Giác khóe miệng trừu trừu, đặc miêu thật đúng là như là một cái khai giảng điển lễ.

Phong Cốc Tử tiên phong đạo cốt xuất hiện ở Lạc Hòa vừa rồi trạm vị trí, một mở miệng thanh âm liền cùng với linh lực truyền tới mỗi người trong tai: "Làm Cửu Thiên Tông tương lai đệ tử, hy vọng các ngươi đều có thể lấy được ưu dị thành tích!"

Dưới đài nghe hắn nói chuyện người đáy mắt tỏa ánh sáng, tuy rằng Phong Cốc Tử chỉ là nói nói mấy câu, nhưng là hắn cho người ta uy áp lại là làm tất cả mọi người có điểm khó có thể chống đỡ, cũng may hắn thực mau liền bỏ chạy linh lực, sau đó trực tiếp rời đi.

Phía dưới đệ tử khe khẽ nói nhỏ: "Chưởng môn uy áp thật cường đại!"

"Đúng vậy, chúng ta không biết muốn cái gì thời điểm mới có thể đạt tới chưởng môn cảnh giới……"

Chưởng môn Phong Cốc Tử tượng trưng tính nói nói mấy câu lúc sau liền vẫy vẫy ống tay áo rời đi, chỉ dư cấp vừa mới tiến vào tiên môn các đệ tử một cái truyền kỳ bóng dáng.

Bàng quan Phong Trúc "Hừ" một tiếng, mọi người đều cho rằng chưởng môn cao lãnh, trên thực tế hắn cái này sư đệ căn bản chính là không tốt lời nói, cố tình cũng không biết vì cái gì vị kia lão tổ tông một hai phải định ra như vậy một cái cần thiết ở thí luyện phía trước chưởng môn nói chuyện truyền thống, cũng là thực khó xử hắn sư đệ……

Phong Trúc vui sướng khi người gặp họa tưởng.

Mà "Rời đi" Phong Cốc Tử trên thực tế cũng không có đi xa, hắn thấy cái kia khiến cho thiên địa dị tượng, bị thí nghiệm thủy tinh phán đoán vì "Biến dị Thiên Thuần Linh Căn" đệ tử, biểu tình phức tạp.

Thiên Thuần Linh Căn là trong truyền thuyết thiên tuyển chi tử mới có thể xuất hiện linh căn, Thượng Ngu Đại Lục đã mấy chục vạn năm không có xuất hiện hôm khác Thuần Linh Căn thiên tài, bọn họ Cửu Thiên Tông lập tức liền xuất hiện hai cái, cũng không biết là phúc hay họa.

Về Thiên Thuần Linh Căn truyền thuyết hiện tại đã rất ít có người đã biết, hy vọng có thể giấu nhất thời là nhất thời đi.

Thiên Thuần Linh Căn đệ tử, bọn họ Cửu Thiên Tông khẳng định là lưu không được…… Hắn ở trong lòng thở dài, thời buổi này, hạt giống tốt đều là nhất định phải rời đi, ai!

Tác giả nhàn thoại:

------oOo------

Phần 50

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 50: Xuất phát đi Vạn Thú Hồ 【 cầu chi chi cầu cất chứa 】

Chưởng môn rời khỏi sau mọi người đều ở Lạc Hòa an bài hạ tiến vào tàu bay —— không phải thượng một lần bọn họ cưỡi cái kia, lần trước bọn họ từ Lạc Tâm Thành đến Cửu Thiên Tông thời điểm ngồi kia giá tàu bay là Lạc Hòa tư nhân tài vụ, cùng Cửu Thiên Tông quan hệ không lớn, lúc này đây tàu bay lại là đại biểu cho Cửu Thiên Tông tàu bay, mặt trên còn có khắc Cửu Thiên Tông tiêu chí, đại gia liếc mắt một cái là có thể nhìn ra tới đây là Cửu Thiên Tông tàu bay, có thể tránh cho không ít phiền toái.

Cửu Thiên Tông được công nhận Thượng Ngu Đại Lục hai đại siêu cấp tông môn chi nhất, ở Thượng Ngu Đại Lục không dễ chọc trình độ bảng xếp hạng thượng tự nhiên là rất cao, người bình thường cũng không dám tùy tiện đối Cửu Thiên Tông đệ tử ra tay, đương nhiên là có thâm cừu đại hận ngoại trừ.

Từ mỗ một loại trình độ tới nói, Cửu Thiên Tông chiêu bài bản thân liền rất dùng tốt.

Lúc này đây tàu bay không có Lạc Hòa cái kia như vậy bình dân, ngay từ đầu bị Lạc Hòa tàu bay chấn động đến các đệ tử đều trong lúc lơ đãng lộ ra ghét bỏ biểu tình.

“Cái này phi thuyền tựa hồ không có chúng ta phía trước ngồi cái kia đại ai……”

“Ngươi cũng phát hiện sao? Lại còn có không có như vậy hoa lệ……”

“Cảm giác giống như còn có điểm cũ nát bộ dáng.”

“Đúng vậy đúng vậy, nên sẽ không đây mới là Cửu Thiên Tông chân chính tàu bay đi? Phía trước cái kia mặt trên đều không có tiêu chí……”

Nói chuyện vài người ngươi xem ta ta xem ngươi, trong mắt đều có khó hiểu, một cái Cửu Thiên Tông nội môn đệ tử, cũng chính là bọn họ sư huynh đi qua bọn họ bên người, bọn họ lập tức ngậm miệng, cái gì cũng chưa nói.

Lạc Hòa đương nhiên cũng nghe thấy bọn họ vài người nghị luận, nhưng là cũng không có giải thích cái gì.

Hắn cũng không hy vọng này nhóm người có thể làm được đoàn đội hợp tác gì đó, chỉ cần làm cho bọn họ có thể đạt tới hắn là sống sót nhân số sống sót là được.

Nam Cung Giác vẫn luôn đứng ở Lạc Hòa bên người, đối Nam Cung Giác tồn tại địch ý Ninh Thanh Nhã thấy Nam Cung Giác, hung hăng mà xẻo hắn liếc mắt một cái, căm giận đi vào tàu bay.

Nàng có chút kiêng kị Lạc Hòa thực lực, cũng không nghĩ ra vì cái gì Nam Cung Giác ở Lạc Hòa trước mặt nhảy nhót thế nhưng không có bị lộng chết……

Nhưng là nàng cũng rất rõ ràng, chỉ cần Lạc Hòa che chở Nam Cung Giác một ngày, nàng đối thượng Nam Cung Giác liền không có phần thắng, bất quá…… Nàng cũng không tin thí luyện thời điểm Lạc Hòa còn có thể đi theo Nam Cung Giác! Đến lúc đó, nàng tất nhiên đem Nam Cung Giác nghiền xương thành tro!

Nam Cung Giác bị thình lình xảy ra sát khí hoảng sợ, theo sát khí nơi phát ra xem qua đi, Ninh Thanh Nhã đang dùng một loại âm trắc trắc ánh mắt nhìn chằm chằm hắn, Nam Cung Giác đánh cái rùng mình, má ơi thế giới này vì cái gì như vậy nguy hiểm? Hắn hiện tại muốn trở lại hiện đại còn kịp sao?

Ai biết hắn mới vừa ở trong lòng tưởng, hệ thống liền bay nhanh làm hắn nhận rõ hiện thực: "Ký chủ ngươi suy nghĩ nhiều, ngươi cái kia thân xác đã treo."

Nam Cung Giác: "……"

Trên thực tế nghĩ sao nói vậy nói ra lời này hệ thống chỉ là vì che giấu chính mình chột dạ, nó thậm chí căn bản không biết chính mình là như thế nào làm được đem Nam Cung Giác kéo đến thế giới này đến khởi, bởi vì nó hiện tại hệ thống tọa độ giữa căn bản là không tồn tại Nam Cung Giác nguyên lai thế giới kia.

Cái này nhận tri làm nó khủng hoảng trong nháy mắt, sau đó thực mau liền tìm tới rồi lý do, dù sao đi vào thế giới này lúc sau muốn trở về người kỳ thật cũng hoàn toàn không nhiều, nếu là ký chủ thật sự như vậy muốn trở về nói, nó liền dứt khoát tìm một đống hà khắc điểm lý do kéo hảo.

Lúc này hệ thống một chút cũng không có phát hiện nó ý tưởng làm một hệ thống quả thực quá mức nhân tính hóa một chút, thậm chí căn bản là không có cái này ý thức.

Thực mau tất cả mọi người thượng tàu bay, Nam Cung Giác nhìn thoáng qua, bi ai phát hiện chính mình thế nhưng cùng nơi này đại đa số người đều không quen thuộc, chủ yếu nguyên nhân vẫn là hắn vẫn luôn dính ở Lạc Hòa bên người, căn bản là không có cơ hội nhận thức mặt khác người nào.

Tạ Xu Vũ cũng ở thí luyện đám người bên trong, thấy Nam Cung Giác thời điểm mắt sáng rực lên, nhưng là bởi vì hắn ở Lạc Hòa bên người duyên cớ, cũng không có tiến lên cùng hắn chào hỏi.

Nam Cung Giác thấy nàng, đối nàng cười cười, lại không chú ý tới, ở hắn đối Tạ Xu Vũ lộ ra tươi cười thời điểm, Ninh Thanh Nhã trên mặt lộ ra một loại như là bi thương lại như là phẫn nộ biểu tình, trong ánh mắt tràn đầy oán độc.

Vẫn luôn quan sát đến tàu bay tình huống Lạc Hòa thấy Ninh Thanh Nhã trên người không chút nào che giấu sát khí, rất là kinh ngạc nhướng mày.

Hắn nhưng thật ra đã quên, Nam Cung Giác kiếp trước trêu chọc nữ nhân cũng không ít.

Tác giả nhàn thoại:

[tiểu khả ái] hệ thống: Tích! Thân ái các vị ký chủ thỉnh chú ý, bổn văn quyển thứ nhất đến đây liền phải kết thúc, tuy rằng giống như cái gì trọng điểm đều không có, nhưng là những cái đó đều là tác giả nồi ╮ (╯ ▽ ╰) ╭

Kế tiếp chính là thích nghe ngóng Long Ngạo Thiên lộ tuyến lạp, tiểu khả ái nhóm nhiều hơn duy trì nha ~(≧▽≦)/~

Nam Cung Giác [ghét bỏ mặt]: Sách, này tiểu quảng cáo đánh……

------oOo------

Phần 51

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 51: Trên đường gặp nạn 【 quyển thứ hai: Tiểu thí ngưu đao 】

Tàu bay phía trên, đã có quen thuộc người tụ ở cùng nhau, đem những người khác ẩn ẩn bài xích bên ngoài, cái gọi là có người địa phương liền có giang hồ, không ngoài như vậy.

Nam Cung Giác làm Lạc Hòa tiểu tuỳ tùng, vẫn luôn đi theo Lạc Hòa bên người, đương nhiên hắn là sẽ không thừa nhận thấy đối hắn sát khí lộ ra ngoài Ninh Thanh Nhã đồng học có điểm mới vừa rồi không tiến đến bạn cùng lứa tuổi bên kia đi.

Lạc Hòa nhìn vẫn luôn đi theo chính mình bên người Nam Cung Giác, không nói gì.

Tàu bay ở biển mây trung vững vàng đi qua, trên không trung linh khí loãng một ít, nhưng so với Lạc Tâm Thành tới vẫn là nồng đậm rất nhiều, Vạn Thú Hồ ly Cửu Thiên Tông không phải rất xa, Cửu Thiên Tông năm đó tuyển chỉ thời điểm chính là tuyển ở linh khí nồng đậm địa phương, cũng không biết có phải hay không bởi vì linh khí đầy đủ duyên cớ, ở Cửu Thiên Tông phụ cận ấp ủ ra một cái thích hợp dị thú sinh trưởng địa phương, cũng chính là Vạn Thú Hồ.

Vạn Thú Hồ là ở Cửu Thiên Tông thành lập lúc sau mới xuất hiện, bởi vậy lúc trước Cửu Thiên Tông đem Vạn Thú Hồ làm đệ tử chuyên chúc thí luyện nơi cũng không có người phản đối —— tuy rằng nguyên nhân chủ yếu là cùng Cửu Thiên Tông địa vị tương đồng Thiên Vũ tông khoảng cách xa xôi không có biện pháp bắt tay duỗi đến bên này duyên cớ.

Nam Cung Giác trầm mặc đả tọa trong chốc lát, đột nhiên cảm giác được một trận tim đập nhanh, hắn mở mắt: "Sư huynh……"

Hắn lời nói còn không có nói xong, tàu bay liền kịch liệt lay động lên, Nam Cung Giác sắc mặt đổi đổi, một cái không chú ý bị lắc lư tàu bay ném tới rồi tham gia thí luyện đệ tử bên trong, Lạc Hòa chỉ nghe thấy Nam Cung Giác thanh âm, còn không có tới kịp nói cái gì, đột nhiên ánh mắt rùng mình, rút ra kiếm bổ về phía không trung.

Một tiếng thét chói tai từ tàu bay phía trước truyền đến.

Thấy Nam Cung Giác quăng ngã lại đây, Ninh Thanh Nhã trong mắt xuất hiện một mạt oán độc, lập tức vận dụng linh lực muốn động thủ, Nam Cung Giác lại một chút không có chú ý, hắn ổn định thân hình sau, đột nhiên gia tốc lẻn đến Lạc Hòa bên cạnh, bị lại một lần xóc nảy phi thuyền hoảng đảo, hắn trong lòng hoảng hốt, lập tức ôm lấy Lạc Hòa đùi.

Lạc Hòa: "……"

Nam Cung Giác trên mặt nhưng thật ra một chút xấu hổ cũng không có, ngược lại là nhìn Lạc Hòa, trong ánh mắt tràn ngập một ít Lạc Hòa xem không hiểu đồ vật, sắc mặt của hắn thực bình tĩnh, bình tĩnh đến một chút cũng không giống như là tuổi này hài tử.

Hắn mở miệng hỏi: "Sư huynh, ta ngày hôm qua thấy thanh kiếm gỗ đào kia……"

Lạc Hòa vốn đang cho rằng Nam Cung Giác là sợ chết, không nghĩ tới Nam Cung Giác thế nhưng là muốn một phen vũ khí.

Nam Cung Giác nói thanh kiếm gỗ đào kia là ở Hỗn Nguyên Lâu vốn dĩ liền có một phen kiếm, hắn được đến Hỗn Nguyên Lâu lúc sau vẫn luôn đem Hỗn Nguyên Lâu trở thành một cái bình thường chỗ ở, không chú ý tới bên trong có cái gì, nhưng thật ra Nam Cung Giác ngày hôm qua ở trong khách phòng đột nhiên tìm được rồi một phen kiếm gỗ đào, cũng đối kia thanh kiếm thể hiện rồi hứng thú thật lớn, Lạc Hòa lúc ấy chưa nói cái gì, không nghĩ tới Nam Cung Giác thật đúng là đối kia thanh kiếm cảm thấy hứng thú?

Nhưng là dưới loại tình huống này dùng kiếm gỗ đào? Lạc Hòa chưa kịp nghĩ nhiều, lập tức từ Hỗn Nguyên Lâu tìm ra thanh kiếm gỗ đào kia ném cho Nam Cung Giác.

Tàu bay ở ngay lúc này lại một lần xóc nảy một chút, kia thanh kiếm không tới Nam Cung Giác trong tay, mà là ở tàu bay thượng lăn một vòng.

Nam Cung Giác chớp chớp mắt: "……"

Đương nhiên nguyên nhân chủ yếu là hắn không buông ra ôm Lạc Hòa đùi.

Lạc Hòa cố nén đem Nam Cung Giác một chân đá văng xúc động, quay cuồng trong tay màu đen kiếm, phân phó Nam Cung Giác: "Chính mình đi nhặt."

Hắn không có chú ý chính mình trên mặt hàn băng một mảnh, Nam Cung Giác bị dọa tới rồi, hắn ngoan ngoãn gật đầu, xoay người nhặt lên thanh kiếm gỗ đào kia, sau đó thừa dịp Lạc Hòa chuyên tâm đối phó không biết từ địa phương nào xuất hiện địch nhân thời điểm, đem trong tay kiếm gỗ đào đổi thành ngụy trang sau Thanh Hải Kiếm, sau đó đứng ở Lạc Hòa bên cạnh người.

Lạc Hòa kinh ngạc nhìn hắn một cái, phát hiện Nam Cung Giác nửa điểm cũng không có rụt rè, trong lòng hơi vừa lòng gật gật đầu.

Nam Cung Giác nhìn không trung, trong mắt thậm chí xuất hiện nhàn nhạt sát khí.

Lạc Hòa thân hình rùng mình, bất động thanh sắc ly Nam Cung Giác xa một chút.

Nam Cung Giác trên người phát ra sát khí thậm chí có như vậy trong nháy mắt làm hắn có một loại về tới quá khứ ảo giác.

Đúng vậy, kiếp trước.

Khi đó hắn cùng Nam Cung Giác ở vào không chết không ngừng cục diện, hai người phủ vừa thấy mặt chính là giương cung bạt kiếm cục diện, cũng may hắn còn nhớ rõ lúc này đây Nam Cung Giác cũng không phải địch nhân.

Lạc Hòa trong lúc nhất thời tâm tình phức tạp.

Tác giả nhàn thoại:

------oOo------

Phần 52

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 52: Tới Vạn Thú Hồ

Không nghĩ tới hiện tại có một ngày, bọn họ thế nhưng đứng chung một chỗ.

Cái này nhận tri làm Lạc Hòa tinh thần hoảng hốt một cái chớp mắt, trong nháy mắt kia, có một đạo tàn nhẫn công kích hướng về phía bọn họ bên này lại đây, Lạc Hòa thậm chí không kịp xuất kiếm đi chắn, hắn bên người Nam Cung Giác liền trực tiếp dùng thanh kiếm gỗ đào kia đâm đi ra ngoài, nhấc lên một trận cuồng bạo liệt phong, thậm chí còn mang theo vài phần hủy diệt đáng sợ hơi thở!

Lạc Hòa biểu tình biến đổi, hắn không nghĩ tới Nam Cung Giác không chỉ có đứng ở hắn bên người cùng hắn cùng nhau kề vai chiến đấu, thậm chí còn ở hắn trước mặt bảo hộ hắn.

Loại cảm giác này hắn nhất thời khó có thể hình dung, nói là ngũ vị tạp trần cũng không quá.

Nhưng là Nam Cung Giác không biết có phải hay không dùng sức quá mãnh liệt duyên cớ, lập tức sắc mặt tái nhợt, còn có chút thoát lực, ngã xuống Lạc Hòa trước mặt, Lạc Hòa đồng tử co rụt lại! Hắn nhanh chóng lấy ra Hỗn Nguyên tháp, ở không có người chú ý thời điểm ném tới không trung, bao phủ trụ bởi vì Hư Linh Cảnh cường giả công kích mà trận pháp rách nát, hiện tại có chút lung lay sắp đổ tàu bay, sau đó ôm lấy thiếu chút nữa té ngã Nam Cung Giác, đem người đặt ở tới gần bên cạnh địa phương, làm Nam Cung Giác dựa vào tàu bay bên cạnh, theo sau biểu tình rùng mình, trực tiếp bay ra tàu bay!

Kẻ hèn một cái Hư Linh Cảnh liền dám ở hắn trước mặt đối Cửu Thiên Tông tàu bay động thủ, những người này nhìn dáng vẻ là ngại mệnh quá dài!

Hắn không có chú ý tới, ở hắn xoay người rời đi tàu bay lúc sau, Nam Cung Giác trên mặt xuất hiện một mạt quỷ dị ý cười.

Cũng tại nội tâm điên cuồng OS: Hệ thống hệ thống ngươi thấy sao? Vừa rồi Lạc Hòa có phải hay không thực ôn nhu? Ta cảm thấy ta còn là rất có hy vọng đuổi theo nam thần sao!

Hệ thống: "……" Hệ thống nó cũng không tưởng cùng ký chủ nói chuyện hơn nữa mãnh liệt yêu cầu ký chủ che chắn nó! Hắn một cái độc thân hệ thống ăn cái gì cẩu lương? Xin thứ cho nó lựa chọn cự tuyệt!

Nam Cung Giác: "Nếu ngươi như vậy khát vọng nói, ta đây liền cố mà làm che chắn ngươi đã khỏe." Vừa dứt lời, Nam Cung Giác liền nhanh chóng che chắn

hệ thống.

Hắn vừa rồi đem kiếm gỗ đào đổi thành Thanh Hải Kiếm, hơn nữa cũng không biết Thanh Hải Kiếm là như thế nào làm được, hệ thống đến bây giờ đều không có phát hiện hắn đan điền nhiều ra Thanh Hải Kiếm, bởi vậy phá lệ thật cẩn thận, hôm nay bởi vì lần đầu tiên gặp được loại này chiến đấu chân chính trường hợp, hắn nhịn không được có điểm hưng phấn, kết quả mới chém ra nhất kiếm, trong cơ thể linh lực đã bị Thanh Hải Kiếm đào rỗng không nói, vừa rồi Thanh Hải Kiếm kia nhất chiêu quá lợi hại chấn đến chính hắn ngực tê dại, thiếu chút nữa hoãn bất quá khí tới.

Hắn chưa từng có như vậy một khắc khắc sâu cảm thấy chính mình chính là một cái nhược kê.

Che chắn hệ thống sau hắn thở dài nhẹ nhõm một hơi, không biết vì cái gì, hắn cũng theo bản năng không nghĩ làm hệ thống biết chính mình được đến trong truyền thuyết Thanh Hải Kiếm.

Đem hút linh khí như là hút không khí giống nhau hung mãnh Thanh Hải Kiếm nhét trở lại đan điền chỗ, Nam Cung Giác lập tức nhắm mắt lại điều tức, đương nhiên cũng không có quên hướng chính mình bên người ném mười mấy cấp thấp phòng hộ trận pháp cùng mấy cái Tụ Linh Trận, bởi vì hắn kẻ thù, hoặc là đơn phương coi hắn vì kẻ thù Ninh Thanh Nhã liền ở cách đó không xa như hổ rình mồi nhìn chằm chằm hắn, làm hắn cảm giác chính mình như là bị rắn độc theo dõi giống nhau da đầu tê dại, Tụ Linh Trận chậm thì là bởi vì hắn kỳ thật cũng không phải rất tưởng đắc tội với người, nhưng nếu là toàn bộ tàu bay thượng linh khí đều hướng hắn bên này nói, hắn cảm thấy chính mình đại khái sẽ trở thành công địch.

Cho nên hắn vẫn duy trì lý trí chỉ ném mấy cái loại nhỏ Tụ Linh Trận, nỗ lực sử chính mình thoạt nhìn không như vậy như là nhà giàu mới nổi.

Ninh Thanh Nhã ý đồ tới gần quá Nam Cung Giác một lần, nhưng là thực mau đã bị phòng hộ trận pháp ngăn cản, nghĩ đến phía trước là Lạc Hòa đem Nam Cung Giác đỡ đến tàu bay bên cạnh, nàng theo bản năng cho rằng trận pháp là Lạc Hòa lưu lại, nhất thời đối Nam Cung Giác lại hận lại đố, dựa vào cái gì người nam nhân này thế nhưng còn có thể được đến Lạc Hòa nhìn với con mắt khác? Bọn họ không nên là không chết không ngừng tử địch sao?

Nàng không chú ý tới chính mình ánh mắt quá mức lộ liễu, vẫn luôn ở chú ý Nam Cung Giác tình huống Tạ Xu Vũ thấy nàng trong mắt điên cuồng cùng ghen ghét, bất động thanh sắc mà cùng Ninh Thanh Nhã trạm xa một ít.

Nguyên bản nàng còn cảm thấy Ninh Thanh Nhã là một cái tính cách hào sảng người, hiện tại xem ra, sợ là đều là nàng ảo giác mà thôi.

Mà bay ra tàu bay Lạc Hòa thực mau tìm được rồi cái kia bất quá kẻ hèn Hư Linh Cảnh liền có lá gan đối thượng Cửu Thiên Tông người.

Công kích tàu bay người trên mặt treo quỷ dị mà lại kích động cười: “9000 năm! Không nghĩ tới thế nhưng bị lão phu tìm được rồi tin tức này! Ha ha ha…… Chỉ cần được đến cái kia đồ vật, xưng bá đại lục sắp tới!”

Lạc Hòa bị đối phương nói giảo đến như lọt vào trong sương mù, nhưng là hắn cũng không có tính toán dò hỏi —— mỗi người đều có chính mình cơ duyên, người này sai liền sai ở không nên chọn hắn ở thời điểm đối Cửu Thiên Tông tàu bay xuống tay!

Đương hắn Cửu Thiên Tông không người sao?

Lạc Hòa cũng không có khách khí, nhắc tới trên tay kiếm nhất kiếm chém ra đi.

Nam Cung Giác chỉ cảm thấy một trận cuồng táo gió to thổi qua tới, bị Hỗn Nguyên Lâu bảo hộ tàu bay lập tức lung lay, như là đột nhiên không trọng giống nhau bắt đầu hạ trụy!

Nam Cung Giác đã, hắn không kịp muốn vì cái gì Hỗn Nguyên Lâu che chở tàu bay sẽ đột nhiên xảy ra chuyện, liền bởi vì tàu bay xóc nảy mà vựng vựng hồ hồ, Nam Cung Giác ngất xỉu đi phía trước nghĩ: Mẹ nó nguyên lai hắn say máy bay a……

Chờ hắn tỉnh lại thời điểm, đã ở một mảnh rừng rậm giữa, còn có bốn con như hổ rình mồi đôi mắt nhìn chằm chằm hắn.

Tác giả nhàn thoại:

------oOo------

Phần 53

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 53: Miêu!

Nam Cung Giác: "……" Hắn là ai? Hắn ở đâu?

Nam Cung Giác đều muốn khóc, hắn trước mặt là một con thật lớn mãng xà cùng một con hung hãn lão hổ —— hoặc là biến dị lão hổ đang ở giằng co, mà bởi vì hắn từ trên trời giáng xuống, hai chỉ thật lớn động vật đôi mắt lập tức rơi xuống hắn trên người.

Nam Cung Giác cả người run run một chút.

Hắn tuy rằng nội tâm tràn ngập muốn biến cường dã vọng, nhưng bản chất vẫn là một cái đơn giản địa cầu trạch nam, tu luyện với hắn mà nói cũng không phải rất khó, thậm chí cùng ăn cơm uống nước giống nhau đơn giản, cũng không đại biểu cho hắn đối mặt trước mắt như vậy quái vật khổng lồ một chút đều không sợ hãi hảo sao?

Nam Cung Giác theo bản năng móc ra ẩn nấp hơi thở trận pháp liền hướng trên người chụp, hai chỉ quái vật khổng lồ chớp chớp mắt, như là nghi hoặc vừa rồi từ bầu trời rơi xuống tiểu gia hỏa như thế nào không thấy.

Nam Cung Giác dám làm như thế cũng là có nguyên nhân, kia hai chỉ quái vật khổng lồ tuy rằng cái đầu đại, nhưng là ở cái này cá lớn nuốt cá bé Tu chân giới, cái đầu cũng không phải quyết định thực lực đến nguyên nhân, hắn có thể nhìn ra này hai chỉ động vật cấp bậc cũng không cao, nhiều nhất cũng chính là Tứ giai linh thú —— vừa lúc là bọn họ hiện tại thực lực đủ để đối phó địch nhân.

Kia Nam Cung Giác vì cái gì còn muốn trốn đi đâu?

Nam Cung Giác quả thực khóc không ra nước mắt, mẹ nó đối phó một con đều phải tiêu phí sức của chín trâu hai hổ, hiện tại còn muốn trực tiếp dỗi thượng hai chỉ Tứ giai linh thú?

Hắn lại không phải ngốc!

Đem ẩn nấp hơi thở trận pháp hướng trên người chụp lúc sau, thừa dịp hơi thở biến mất kia hai cái Tứ giai biến dị thú còn không có phản ứng lại đây thời điểm, hắn nhanh chóng dùng một cái khác gần gũi loại nhỏ truyền tống trận pháp đem chính mình truyền đi rồi.

Ở phát hiện cảm giác được chính mình hoàn toàn rời xa kia hai chỉ linh thú lúc sau, Nam Cung Giác nhẹ nhàng thở ra.

Hắn vừa mới chuẩn bị suyễn khẩu khí, liền phát hiện chung quanh truyền đến sột sột soạt soạt đến thanh âm, thực mỏng manh đêm rất cẩn thận, Nam Cung Giác da đầu tê dại, hoảng sợ!

Hắn nên sẽ không gặp được mai phục?

Không đúng a ai sẽ mai phục hắn? Căn bản là không có người biết hắn sẽ hướng cái này phương hướng tới hảo sao?

Nam Cung Giác cho rằng chính mình nghĩ nhiều, bên chân liền cảm giác được mỏng manh chấn động, Nam Cung Giác: "……"

Hắn cúi đầu vừa thấy, bên chân là một con gần chết miêu, lớn lên thập phần nhỏ xinh, cũng thực suy yếu, xám trắng lông tóc dựng lên, màu xanh băng trong mắt hàm chứa cảnh giác.

"Miêu ~"

Nam Cung Giác trái tim đều tô một chút.

Hắn trước kia không có gì dưỡng sủng vật cơ hội, cũng không có dưỡng sủng vật ý tưởng, bởi vì chính hắn chính là một cái ma ốm, tùy thời tùy chỗ khả năng ngỏm củ tỏi, căn bản không có biện pháp vì khác sinh mệnh phụ trách.

Hắn nhịn không được thượng thủ sờ soạng một phen trên mặt đất tạc mao tiểu miêu, tiểu miêu toàn thân mao đều dựng thẳng lên tới, nhìn chằm chằm hắn trong mắt tràn ngập cảnh giác.

Nam Cung Giác hô hấp đều theo bản năng phóng nhẹ, tựa hồ là có điểm sợ hãi làm này chỉ tiểu miêu cảm thấy không khoẻ.

Tiểu miêu dần dần mà thả lỏng thân thể, đột nhiên ngậm lấy Nam Cung Giác ống quần, run run rẩy rẩy mà đi phía trước đi đến.

Nam Cung Giác không biết nó muốn làm cái gì, chú ý tới chung quanh một bãi vết máu, ánh mắt ám ám, hắn đi theo tiểu miêu phía sau, muốn biết này chỉ tiểu miêu rốt cuộc muốn làm cái gì.

Tiểu miêu lột ra bí ẩn bụi cỏ, bên trong lộ ra một con trụi lủi không đến bàn tay đại tiểu miêu, Nam Cung Giác ngừng thở, có điểm không thể tưởng tượng nhìn mặt cỏ kia chỉ miêu!

Đó là một con mới sinh ra miêu mễ, đôi mắt đều còn không có mở, cả người phấn phấn nộn nộn, cuộn tròn thành một đoàn, nằm ở một trương máu chảy đầm đìa mới mẻ da lông thượng, thoạt nhìn thập phần đáng yêu, lại thập phần đáng thương.

"Miêu ~" cắn hắn ống quần mèo kêu một tiếng, Nam Cung Giác nghe không hiểu nó đang nói cái gì, nhưng là kia tiếng kêu giữa tràn ngập đau thương cùng khẩn cầu vẫn là trước tiên truyền đạt tới rồi Nam Cung Giác nhận tri.

Hắn ngốc một chút, nhìn kỹ thời điểm, mới phát hiện dưới chân tiểu miêu hô hấp đã thập phần mỏng manh, tựa hồ chỉ có một hơi duy trì nó sinh mệnh.

Nam Cung Giác lập tức liền nóng nảy, hắn đột nhiên nhớ tới hệ thống: "Hệ thống hệ thống! Ngươi có hay không cái gì dược có thể cứu một cứu nó?"

Hệ thống không có trả lời, tựa hồ ở tự hỏi cái gì, liền ở trong nháy mắt này, kia chỉ miêu hơi thở càng ngày càng yếu, hệ thống mở miệng thời điểm, kia chỉ miêu đôi mắt màu xanh băng đã nhắm lại.

"Không có."

Tác giả nhàn thoại:

------oOo------

Phần 54

Nguồn: [EbookTruyen.VN]()

Chương 54: Chín Mệnh Miêu sao?

Nam Cung Giác trầm mặc một lát, hắn ngồi xổm xuống thân nhìn trên mặt đất đã mất đi hô hấp tiểu miêu, cảm thấy trái tim bị đâm một chút.

Không đau, nhưng là rất khó chịu.

Từ trước hắn tự cho là chính mình đã sớm luyện liền một bộ ý chí sắt đá, lại không biết chính mình thế nhưng vẫn như cũ sẽ vì một con tiểu miêu tử vong mà cảm giác được khổ sở.

Nam Cung Giác biểu tình phức tạp, hắn sờ sờ tiểu miêu cuộn lại lông tóc, tiểu miêu đã bắt đầu chậm rãi trở nên cứng đờ, Nam Cung Giác đột nhiên đứng lên, chậm rãi tiếp cận kia vẫn còn không có mở to mắt tiểu miêu.

Hệ thống đột nhiên "Di?" Một tiếng.

Nam Cung Giác: "Làm sao vậy?"

Hệ thống thanh âm nghe tới tràn ngập kinh ngạc: "Đây là Chín Mệnh Miêu?!"

Nam Cung Giác lúc này có vẻ thập phần kiến thức hạn hẹp: "Cái gì là Chín Mệnh Miêu?" Bởi vì trong nguyên tác không có viết quá đồ vật hắn đều không nhớ được, đương nhiên liền tính viết quá hắn cũng không nhất định có thể nhớ kỹ là được.

Hệ thống còn đắm chìm ở kinh ngạc giữa, ngữ khí đều có chút kích động: "Chín Mệnh Miêu a! Đây là Thượng Ngu Đại Lục linh thú giữa nhất chịu ưu ái người may mắn, bởi vì Chín Mệnh Miêu có thể có chín cái mạng, cùng Chín Mệnh Miêu ký kết bản mạng khế ước người cũng có thể bởi vì Chín Mệnh Miêu duyên cớ mà thu hoạch đến chín cái mạng! Đây chính là thứ tốt a!"

Nam Cung Giác kinh ngạc: "Chín cái mạng?"

Hệ thống: "Đúng vậy! Chín cái mạng! Hoặc là nói Chín Mệnh Miêu có thể đem chủ nhân đã chịu thương tổn chuyển dời đến tự thân, dùng chính mình thiên phú năng lực cấp bản mạng khế ước chủ nhân kéo dài sinh mệnh, loại này linh thú nghe nói chỉ ở mấy ngàn vạn năm trước truyền thuyết thời đại mới xuất hiện quá hai chỉ! Là tồn tại khắp cả Tu chân giới thần thoại truyền thuyết! Nếu không phải thật sự gặp được, ta còn tưởng rằng kia thật sự chỉ là một cái truyền thuyết đâu!"

Nam Cung Giác không có nói tỉnh hệ thống nó đã OOC, mà là không nhanh không chậm "Nga" một tiếng.

Hệ thống dừng miệng.

Này kỳ thật cũng không thể quái nó kích động, kỳ thật hệ thống vốn dĩ cũng chỉ là lần đầu tiên mang nhiệm vụ, đối thế giới này tư liệu rõ như lòng bàn tay, nhưng là cũng không đại biểu nó sẽ cảm thấy những cái đó ở vào 《 Truyền Thuyết Cuốn 》 sinh vật thật sự sẽ tồn tại!

Chín Mệnh Miêu có một cái đặc thù, đó chính là sinh ra thời điểm liền mọc ra lợi trảo, sinh ra Chín Mệnh Miêu kia chỉ miêu thông thường đều sẽ ở sinh sản trung chết đi, mà chúng nó sẽ bị toàn bộ Tu chân giới coi như vĩ đại tồn tại.

Hệ thống giải thích thời điểm, Nam Cung Giác nhìn thoáng qua trên mặt đất đã chết đi kia chỉ miêu, quả nhiên kia chỉ miêu vết máu đều là từ bụng xuất hiện, hơn nữa…… Nhìn kia chỉ nho nhỏ Chín Mệnh Miêu dưới thân lót mới mẻ mang theo máu da lông, Nam Cung Giác cũng có thể nghĩ đến sinh ra Chín Mệnh Miêu đến này chỉ tiểu miêu trải qua khẳng định không đơn giản.

"Nha!" Hệ thống ở Nam Cung Giác tư tưởng nhìn thấy kia khối da lông, nhịn không được động thủ kiểm tra đo lường một chút, sau đó nó lại kinh hô một tiếng, "Đây là Thất Sắc Lửng da lông?!"

Nam Cung Giác dừng một chút, nhìn kỹ xem, kia khối da lông thượng xác thật có đủ mọi màu sắc nhan sắc, thoạt nhìn thập phần đều đều nhu hòa, hẳn là thực chịu thích Mary Sue sắc các nữ hài tử yêu thích.

Nhưng là Thất Sắc Lửng là cái gì hắn vẫn là không biết.

Nam Cung Giác: "Cái gì là Thất Sắc Lửng?"

Thấy nhà mình ký chủ thật sự cái gì cũng không biết, hệ thống chỉ có thể tiếp tục đảm đương phổ cập khoa học tiểu thiên tài: "Thất Sắc Lửng là bình thường linh miêu thiên địch, lấy ăn miêu vì thực, là bình thường linh miêu nhất kiêng kị một loại sinh vật, nhưng là này chỉ linh miêu thế nhưng có thể giết chết một con Thất Sắc Lửng, chẳng lẽ đây là tình thương của mẹ sao?"

Hệ thống cuối cùng nghi vấn Nam Cung Giác không có để vào mắt, hắn vươn tay vuốt ve một chút còn không có mở to mắt, cũng đã có sắc bén móng vuốt tiểu nãi miêu, đáy mắt xuất hiện một mạt thở dài.

Nếu là ở ba phút trong vòng này chỉ miêu tỉnh lại nói, hắn liền nhận nuôi này chỉ miêu……

Nam Cung Giác nghĩ, trên tay hắn mắt mèo giật giật.

Hắn trong lòng cả kinh!

Chẳng lẽ hắn còn tự mang theo cái gì tiên đoán kỹ năng sao? Nam Cung Giác không khỏi tại nội tâm phát tán tư duy.

Tiểu đáng thương Chín Mệnh Miêu còn không có hàng mi dài, nó hốc mắt giật giật, chỉ chốc lát sau, một đôi hồng bảo thạch dường như đôi mắt xuất hiện ở nó

trên mặt, nó giật giật môi, đối với chung quanh duy nhất sinh vật —— Nam Cung Giác, mềm mại mà kêu một tiếng: "Miêu ~"

Nam Cung Giác cảm thấy chính mình tâm đều phải hóa.

Trời ạ như thế nào như vậy đáng yêu a?!

Tác giả nhàn thoại:

Tân nhân vật · miêu miêu: La lối khóc lóc lăn lộn bán manh cầu cất chứa cầu đề cử phiếu lạp miêu ~(≧▽≦)/~

------oOo------

Phần 55

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 55: Nhận nuôi

Nam Cung Giác tâm đều phải hóa, hắn đem tiểu nãi miêu đặt ở trong lòng bàn tay, nhẹ nhàng mà đem miêu kéo lên, tiểu miêu đá quý hồng giống nhau yêu dã đôi mắt đối hắn chớp chớp, hắn bị manh đến trái tim run rẩy.

Nghĩ đến chính mình vừa rồi ở trong lòng lời nói, hắn thở dài, nhịn không được gọi hệ thống: "Hệ thống, ta muốn nhận nuôi này chỉ miêu, ngươi nơi đó có hay không cái gì có thể dưỡng miêu địa phương?"

Không sai, hiện tại Nam Cung Giác, đã hoàn toàn đem nhà hắn hệ thống trở thành vận chuyển đại đội trưởng, có việc tìm hệ thống, không có việc gì ném một bên, có thể nói là thập phần không khách khí.

Cố tình hệ thống có khổ nói không nên lời, chỉ có thể chính mình yên lặng lại sau lưng trát tiểu nhân nguyền rủa Nam Cung Giác, còn không thể ảnh hưởng Nam Cung Giác nhiệm vụ tiến hành! Quả thực là thập phần nghẹn khuất.

Nhưng mà nó có thể thế nào đâu? Nó chỉ là một cái đáng thương hệ thống a? Hệ thống lại làm sai cái gì đâu?

Nó từ trong không gian tìm kiếm một chút, phát hiện thật là có Nam Cung Giác muốn đồ vật.

Hệ thống nếu là có mắt nói, phỏng chừng hiện tại đã rút gân trừu mù.

"Cao cấp ngự thú hộp, chỉ này một nhà không còn chi nhánh, chỉ cần 998 Kịch Tình Độ là có thể hoàn mỹ sử dụng một ngày! Không độc vô hại không có tác dụng phụ, có thể vì ngươi sủng vật cung cấp an toàn nhất nhất thư thái nhất thích hợp tu luyện hảo địa phương! Đi ngang qua dạo ngang qua không cần bỏ lỡ…… Nga." Cái quỷ gì? Hệ thống nguyên bản chỉ là tìm kiếm cái hộp này thời điểm thấy những lời này, sau đó liền không cẩn thận niệm ra tới!

Hệ thống: "……"

Nó cảm thấy chính mình dứt khoát xin về lò nấu lại hảo, mẹ nó quá ném chúng nó hệ thống mặt……

Nam Cung Giác một chút cũng không có thể nhận thấy được hệ thống muốn khóc tâm tình, còn kinh ngạc một chút: "Hệ thống ngươi chừng nào thì bỏ thêm kỳ quái quảng cáo đẩy mạnh tiêu thụ?"

Hệ thống: "……" Cũng không tưởng giải thích.

Không có nghe được hệ thống trả lời, Nam Cung Giác cũng không để ý, hắn tự hỏi một chút chính mình hiện tại Kịch Tình Độ tiền tiết kiệm, mỗi ngày 998 dùng để dưỡng miêu…… Không bằng làm hắn đi tìm chết hảo.

Hắn hiện tại làm một cái nợ ngập đầu người, chỉ có một chút Kịch Tình Độ đều phải tính toán tỉ mỉ sợ khi nào liền không có, nếu là mỗi ngày có nhiều như vậy Kịch Tình Độ, hắn còn liều sống liều chết tu luyện hoàn thành nhiệm vụ làm gì?

Nhưng mà làm hắn không dưỡng miêu sao? Kia cũng không có khả năng, Nam Cung Giác chuyển tròng mắt, hỏi hệ thống: "Không thể tiện nghi điểm sao? Này quảng cáo từ vừa nghe chính là lòng dạ hiểm độc thương nhân muốn đánh gãy phía trước lăn lộn hảo sao? Ngươi xác định kia ngoạn ý không phải bị người ném xuống tàn thứ phẩm?"

Hệ thống á khẩu không trả lời được, nó nhìn nhìn thương thành giá quy định, nếu là có trái tim nói khẳng định điên cuồng run rẩy —— hưng phấn! Trời ạ ngoạn ý nhi này bán sỉ giới 30 Kịch Tình Độ một cái, nếu là thật sự có coi tiền như rác hoa 998 thuê nói……

Kia quả thực kiếm lớn!

Hệ thống hai mắt tỏa ánh sáng…… Khụ, nàng không có đôi mắt, nhưng là làm một cái hàng năm nghèo đến muốn chết hệ thống, thấy lớn như vậy một cái một đêm phất nhanh cơ hội, nó đều sắp điên cuồng hảo sao?

Làm một cái có tiết tháo hệ thống, nó cảm thấy chính mình khả năng lương tâm có điểm hắc, nó nghe thấy chính mình đối ký chủ tăng giá vô tội vạ: "1998 một cái chắc giá."

Nó tận lực sử chính mình nói chuyện ngữ khí không như vậy kích động cùng…… Tham tiền, nghiêm trang dùng điện tử âm báo cái giá cả.

Nó đã làm tốt Nam Cung Giác chém giá chuẩn bị, nhưng mà Nam Cung Giác trầm ngâm một lát, cũng không biết là nghĩ tới cái gì, thế nhưng một ngụm đáp ứng rồi: "Hành, kia trước cho ta một cái thử xem."

Hệ thống: ||| (?Δ?) |||

Thật · trợn mắt há hốc mồm!

Nó kích động đến lấy ra ngự thú hộp động tác đều có điểm không lộn xộn, số liệu đều thiếu chút nữa hỗn loạn! Ôi trời ơi nó vừa rồi có phải hay không làm thành cái gì siêu cấp lợi nhuận kếch xù sinh ý?!

Hệ thống nếu không phải không có thật thể, hiện tại đắc ý đến độ mau trời cao!

Nhưng mà bị hố ký chủ Nam Cung Giác bản nhân đối này không hề sở giác, hắn mở ra cái kia so bàn tay lớn hơn không được bao nhiêu hộp, đem mao đều còn không có mọc ra tới Chín Mệnh Miêu nhẹ nhàng mà bỏ vào hộp, dùng ngón trỏ trêu đùa một chút tiểu miêu phấn hồng cái mũi, ngữ khí ôn nhu nói: "Về sau ta chính là ngươi người giám hộ."

Hệ thống bị cái này ngữ khí sợ tới mức thiếu chút nữa hít hà một hơi, may mắn nó cũng không có cái này công năng……

Vì thế ở một cái trời trong nắng ấm phi thuyền rơi tan buổi chiều, Nam Cung Giác thu hoạch một con Chín Mệnh Miêu.

Tác giả nhàn thoại:

Cầu chi chi cầu cất chứa lạp miêu (≧^. ^≦) miêu ~

------oOo------

Phần 56

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 56: Rời đi rừng Tuyệt Mệnh

Ngự thú hộp tuy rằng tên gọi ngự thú hộp, nghe tới một chút cũng không cao lớn thượng, nhưng là cũng là thật thích hợp này chỉ cái đầu không lớn tiểu nãi miêu, thậm chí có thể nói là một cái hiện thực bản · miêu mễ · xa hoa biệt thự, bên trong có một trương nhìn không ra tài chất thảm, sờ lên thực mềm mại thực thoải mái, độ ấm cũng là cố định bất biến, còn có một cái tiểu chén sứ, dùng để cấp Chín Mệnh Miêu uy thực, một cái mềm mại tiểu cầu, như là chuyên nghiệp miêu mễ món đồ chơi.

Nam Cung Giác: "……" Ngoạn ý nhi này lại thực hiện đại hoá a!

Toàn bộ hộp bên trong đều là thập phần mềm mại, sẽ không thương đến tiểu nãi miêu, Nam Cung Giác trêu đùa một chút cả người phấn hồng tiểu miêu, miêu chủ tử cao quý lãnh diễm nhìn hắn một cái, đỏ tươi trong ánh mắt lập loè lưu quang, nhưng mà cũng không có phản ứng hắn.

Nam Cung Giác: "……"

Hắn đem ngự thú hộp liền hộp băng miêu cùng nhau ném tới dùng Kịch Tình Độ đổi lấy trong không gian, sau đó mới chính thức quan sát bên người hoàn cảnh.

Nơi này nơi nơi đều là nồng đậm cây cối, che trời đại thụ trung lộ ra một chút ánh mặt trời, linh tinh rơi trên mặt đất.

Dưới chân lớn lên đồ vật thực tạp thực loạn, hắn hiện tại ánh mắt cũng xác thật cái gì đều nhận không ra.

Nam Cung Giác trợn tròn mắt: "Đây là địa phương nào?" Vạn Thú Hồ cũng không phải chỉ là một cái hồ này hắn biết, nhưng là hắn không biết chính mình ở Vạn Thú Hồ chung quanh cái nào góc a! Này vạn nhất hắn nếu là tìm không thấy thí luyện địa điểm, kia chẳng phải là thực xấu hổ?

Hệ thống trầm ngâm một lát, ngữ khí có chút vi diệu: "Rừng Tuyệt Mệnh?"

Nam Cung Giác: "Ngọa tào!"

Muốn nói Nam Cung Giác không biết rừng Tuyệt Mệnh cũng thế, nhưng là cái này địa phương trong nguyên tác còn rất quan trọng, nghe nói vai chính ở đạt tới Hư Linh Cảnh thời điểm trong lúc vô ý ở rừng Tuyệt Mệnh đạt được một quả tiên phủ lệnh bài…… Chỉ là nơi đó quá xa xôi, hơn nữa cũng không phải hiện tại Nam Cung Giác có thể đi địa phương, Nam Cung Giác ở trong đầu hỏi

ức một chút cốt truyện, phát hiện vai chính còn ở cái này địa phương thu hóa hậu cung một quả……

Này liền rất có ý tứ.

Vạn Thú Hồ chung quanh có hai mảnh rừng rậm ba tòa sơn hai cái hẻm núi, phân biệt vì rừng Tuyệt Mệnh, rừng Vô Cốt, khê hòa sơn, lạc dương sơn, nam hưng sơn, sương mù cốc, sơn ngu cốc.

Rừng Tuyệt Mệnh trung tràn ngập đại hình cao giai linh thú, cao giai linh thực, hàng năm có không sợ chết tu giả ở trong rừng rậm tu luyện tầm bảo, vận khí tốt thậm chí có thể một đêm phất nhanh, hoặc là đến ngộ cơ duyên, vận khí không tốt thường thường có đến mà không có về, thi cốt vô tồn, này đây bị gọi là rừng Tuyệt Mệnh.

So sánh với dưới, rừng rậm cảnh sắc như thế nào, nhưng thật ra không có gì người chú ý.

Rừng Vô Cốt cũng cùng rừng Tuyệt Mệnh không sai biệt lắm, bất đồng chính là, rừng Vô Cốt là có chủ, quản lý giả chính là Cửu Thiên Tông trưởng lão, Cửu Thiên Tông hàng năm có trưởng lão ở rừng Vô Cốt thanh trừ cao giai linh thú, chỉ để lại Tứ giai linh thú, bởi vậy rừng Vô Cốt làm Cửu Thiên Tông đệ tử thí luyện nơi, trên cơ bản là bảo đảm an toàn.

Ba tòa sơn cùng hai mảnh hẻm núi nhưng thật ra rất ít có người lui tới, bởi vì trong núi có đại yêu tin tức huyên náo cực thượng, hiện tại người tu chân đều không muốn cùng Yêu tộc đối thượng, cũng liền cực nhỏ có người hướng trên núi đi, bởi vậy cũng không có người biết những cái đó truyền ồn ào huyên náo tin tức rốt cuộc là thật là giả.

Bất quá Nam Cung Giác cũng không thèm để ý.

Hắn chỉ là cảm thấy chính mình quả thực xui xẻo về đến nhà.

Vì cái gì hắn cố tình dừng ở rừng Tuyệt Mệnh a?!

Thí luyện địa điểm ở rừng Vô Cốt, rừng Tuyệt Mệnh cùng rừng Vô Cốt một đông một tây, trung gian vừa vặn cách cái Vạn Thú Hồ, hắn hiện tại cảm giác chính mình thập phần nguy hiểm!

Hệ thống: "……" Này nó cũng không có biện pháp, ai làm Nam Cung Giác vận khí không hảo rơi trên rừng Tuyệt Mệnh đâu?

Nam Cung Giác có biện pháp nào đâu? Không có! Hắn lau đem cái mũi, đành phải dựa vào cảm giác đi ra ngoài…… Từ từ!

Hắn tạm dừng một chút, đột nhiên ngữ khí vi diệu hỏi: "Hệ thống, ngươi nơi này không có cái bản đồ gì đó sao? Chẳng lẽ muốn ta chính mình sờ soạng qua đi rừng Vô Cốt sao?"

Hệ thống: "……"

Nó thật đúng là có bản đồ.

Nhưng là……

“Ký chủ, cái này bản đồ ta cảm thấy ngài còn không bằng không cần QAQ!” Hệ thống khóc không ra nước mắt, cái này hệ thống thập phần làm ẩu khó có thể lý giải, nó nếu là dám bán cho Nam Cung Giác nó cảm thấy chính mình tương lai chỉ sợ sẽ bị Nam Cung Giác che chắn cả đời!

Nam Cung Giác trầm ngâm một lát: “Bằng không ngươi trước cho ta xem một cái?”

Hệ thống: “!!”

Cuối cùng Nam Cung Giác đương nhiên không thấy được kia trương hố cha bản đồ, bởi vì hệ thống hướng hắn miêu tả một chút: “Kia trên bản đồ cũng chỉ có hai mảnh rừng rậm một cái hồ cùng một cái mũi tên, thật sự không có gì nhưng xem, còn phải tốn phí kếch xù Kịch Tình Độ!”

Nó cũng ngượng ngùng thừa nhận chính mình là bởi vì vừa mới hố ký chủ một phen hiện tại ở tận lực cứu lại chính mình mạng nhỏ……

Nam Cung Giác không có cách nào, hắn chỉ có thể chính mình bằng vào cảm giác đi ra ngoài.

Tác giả nhàn thoại:

Chín Mệnh Miêu: Như thế nào không có suất diễn của ta nha miêu ~

------oOo------

Phần 57

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 57: Lầm sấm

Rừng Tuyệt Mệnh làm Thượng Ngu Đại Lục công nhận nguy hiểm mảnh đất, trừ bỏ chân chính có thực lực tu giả cùng bỏ mạng đồ đệ bên ngoài, giống nhau là không có gì người sẽ xuất hiện ở chỗ này.

Giống Nam Cung Giác như vậy thiếu niên, tu vi không cao, linh lực tinh thuần, vừa thấy chính là đại bổ chi vật, thập phần phù hợp rừng Tuyệt Mệnh các linh thú…… Thực đơn yêu cầu.

Đương nhiên hắn bản nhân là không biết, cùng hắn cùng nhau Chín Mệnh Miêu liền tính khai linh trí, cũng liền lời nói đều sẽ không nói, hệ thống…… Liền càng đừng nói nữa, nó căn bản nghĩ không ra!

Cho nên Nam Cung Giác rời đi lùm cây lúc sau, bằng vào trạch nam đối nguy hiểm nào đó huyền diệu cảm giác năng lực…… Tục xưng giác quan thứ sáu, lựa chọn trong rừng cây nhất rõ ràng một cái đường đi đi lên. Tuy rằng nói là một cái lộ, kỳ thật ở rừng Tuyệt Mệnh giữa căn bản không có lộ đáng nói, những cái đó đều là một ít loại nhỏ động vật cùng hư hư thực thực người đi qua dấu vết chồng chất lúc sau, thoạt nhìn tương đối giống lộ một cái tiểu đạo, trên mặt đất cỏ dại còn dài quá nửa thước thâm.

Nam Cung Giác ăn mặc chính là Cửu Thiên Tông đệ tử trang phục, Cửu Thiên Tông đối với trang phục có đặc thù chấp nhất, bất đồng thân phận đệ tử trang phục nhan sắc cũng không giống nhau, tuy rằng đều là đồng dạng kiểu dáng, nhưng là nhan sắc chi gian quản chế thập phần nghiêm khắc, như là bọn họ cái này trình độ chuẩn nội môn đệ tử, xuyên chính là điện thanh sắc phục sức, không có gì xuất sắc địa phương, trên quần áo có tông môn thống nhất họa thượng phòng ngự bùa chú, còn có cấp bậc cũng không phải rất cao nhưng là đối với bọn họ cái này tu vi người đâu tới nói tuyệt đối đủ dùng ẩn nấp bùa chú.

—— đương nhiên, đây là chỉ ở không có gặp được Nam Cung Giác như vậy xui xẻo bị ném tới rừng Tuyệt Mệnh xui xẻo sự dưới tình huống.

Tới rồi hiện tại tình cảnh hạ, Nam Cung Giác kỳ thật cũng chỉ có thể đi một bước xem một bước, hệ thống không đáng tin cậy, Lạc Hòa liên hệ không thượng, hắn chỉ có thể dựa vào chính mình đi ra ngoài.

Này đối với Nam Cung Giác tới nói cũng không phải cái gì chuyện khó khăn.

Hắn theo đường đi qua đi, nỗ lực không phát ra bất luận cái gì thanh âm, còn dùng thượng 《 cấp thấp trận pháp bách khoa toàn thư 》 Ẩn Nấp trận pháp,

liên tiếp cho chính mình bộ bảy tám cái liên hoàn trận, Nam Cung Giác mới thật cẩn thận thượng lộ.

Chung quanh an tĩnh đến kỳ cục, Nam Cung Giác là một cái thói quen an tĩnh người, nhưng là này cũng không đại biểu hắn cũng thói quen loại này ven đường thường thường toát ra tới một hai điều không biết tên thanh xà hoặc là sâu gì đó cảnh tượng a! Hắn là một cái trạch nam hảo sao?!

Nhưng mà cũng không có người quan tâm hắn tâm lộ lịch trình.

Làm một cái trạch nam, hắn trước mắt này hết thảy đều rất khảo nghiệm hắn thừa nhận năng lực.

Nam Cung Giác ngừng thở đi phía trước đi, trong bất tri bất giác sắc trời dần dần đen xuống dưới, ban đêm rừng Tuyệt Mệnh so ban ngày đáng sợ đến nhiều, rừng rậm chỗ sâu trong thường thường truyền ra vài tiếng thê lương tiếng kêu, lệnh người sởn tóc gáy, ban đêm hoạt động các con vật đều bắt đầu sinh động lên, một ít thích sáng lên động vật cùng thực vật cũng đều bắt đầu bày ra ra chúng nó sở trường đặc biệt, rừng Tuyệt Mệnh trở nên ngũ thải ban lan lên, thoạt nhìn giống như là một cái hiện thực bản ma huyễn rừng rậm.

Đương nhiên xác thật thực ma huyễn lại còn có tràn ngập nguy cơ.

Màn đêm buông xuống, Nam Cung Giác đánh cái rùng mình, quyết định tìm một chỗ trước nghỉ ngơi một chút, nơi nơi đều là hồng hồng lục lục ánh huỳnh quang rừng Tuyệt Mệnh ở trong mắt hắn giống như là một cái mở ra răng nanh quái vật, tự giác cấp bậc thấp kém Nam Cung Giác thập phần sợ hãi.

Hắn đi phía trước đi rồi vài bước, liền thấy một cái huyệt động.

Nam Cung Giác "Di?" Một tiếng, này chẳng lẽ chính là trong truyền thuyết vai chính đãi ngộ sao? Mới vừa ngủ gà ngủ gật liền có người đưa gối đầu? Hắn vừa định tìm cái an toàn địa phương ngủ một giấc liền tới rồi một cái sơn động!

Này không phải chính thích hợp sao?

Vì thế Nam Cung Giác không tự giác thả lỏng một chút phòng bị trong lòng, tùy tiện đi vào cái này ở hắn trong mắt xem ra không có gì nguy hiểm huyệt động, chuẩn bị trở thành lâm thời nghỉ ngơi địa.

Cửa động không có bất luận cái gì dị thường, chung quanh không khí vốn dĩ liền không hữu hảo, hắn tiến vào huyệt động trung lúc sau, thế nhưng cảm thấy thật sự nhẹ nhàng một chút.

Hắn đang chuẩn bị hướng bên trong đi vài bước nhìn xem tình huống, đột nhiên bên tai vang lên hệ thống thét chói tai: "Ký chủ ngươi như thế nào vào được nơi này! Chạy nhanh trốn a!"

Nam Cung Giác có chút mạc danh: "Như thế nào……"

"Ký chủ cẩn thận!"

Trên người hắn chế phục thượng bạch quang chợt lóe, Nam Cung Giác cảm thấy một trận hơi thở nguy hiểm!

Tác giả nhàn thoại:

Chín mệnh: Hôm nay lại là xuẩn chủ nhân kịch một vai một ngày (≧^. ^≦) miêu ~, đi ngang qua dạo ngang qua tiểu khả ái nhóm thêm cái cất chứa gì đó nha moah moah (≧^. ^≦) miêu ~

------oOo------

Phần 58

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 58: Con nhện động

Một cây màu trắng sợi tơ hướng về phía Nam Cung Giác trên mặt đã đâm tới, bị trên người hắn chế phục ngăn trở, Nam Cung Giác ngẩn ngơ: "Đây là tình huống như thế nào?!"

Làm một cái xui xẻo hài tử, hắn chỉ là muốn tìm cái sơn động ở một đêm hảo sao? Vì cái gì sẽ xuất hiện đồ vật công kích hắn? Bởi vì tình huống khẩn cấp, hệ thống cũng không hảo phân tâm nói với hắn lời nói, chỉ là dưới tình thế cấp bách dặn dò một tiếng: "Đây là một cái con nhện động! Trăm Chân Nhện huyệt động!"

Hệ thống cũng không biết nên nói cái gì hảo, Nam Cung Giác đây là cái gì vai chính khí vận? Chuyện tốt đều không tới phiên hắn, loại này tuy rằng thoạt nhìn có đại cơ duyên nhưng là nguy hiểm hệ số cũng vô hạn cao sự tình nhưng thật ra đều tìm đi lên!

Nam Cung Giác chỉ nghe thấy "Con nhện" hai chữ, hắn sắc mặt trắng nhợt, làm một cái trạch nam…… Hắn kỳ thật có điểm sợ loại này cái đầu rất nhỏ sâu, tuy rằng hắn chung cư ngẫu nhiên cũng sẽ có như vậy một hai chỉ tiểu con nhện sẽ ở đỉnh đầu hắn lắc lư, mỗi một lần đều sợ tới mức hắn thiếu chút nữa phạm bệnh tim, mỗi một lần thấy con nhện lui tới hắn đều sẽ đại kinh tiểu quái tiến hành một lần hoàn toàn tổng vệ sinh! Nghe thấy con nhện hai chữ thời điểm hắn liền cảm thấy chính mình sợ là thuốc viên.

Nam Cung Giác sau này lui lại mấy bước, nhưng là đối thủ của hắn cũng không có cho hắn cơ hội làm hắn trốn tránh, ngược lại càng mau xuất hiện tơ nhện, lúc này đây nhanh hơn tốc độ cũng gia tăng rồi số lượng, Nam Cung Giác gian nan tránh thoát một bộ phận, lại bị tơ nhện trừu trúng sau eo, hắn kêu một tiếng, thiếu chút nữa không bị trừu quỳ trên mặt đất.

Bên trong con nhện cấp bậc hẳn là rất cao, bởi vì cùng lúc đó, hắn còn cảm giác được một trận lệnh nhân tâm giật mình uy áp, nặng trĩu hướng hắn đánh úp lại, hắn căn bản không kịp tránh né đã bị tơ nhện thương tổn, thiếu chút nữa phun ra một búng máu tới! Nam Cung Giác định định tâm thần, hắn trên người còn treo mấy cái Ẩn Nấp trận pháp, vừa rồi con nhện hẳn là chỉ là cảm giác được có cái gì xâm lấn, cũng không biết hắn là một cái tu sĩ, bởi vì tu sĩ đối với rất nhiều linh thú tới nói cũng là một loại đại bổ chi vật, nếu là biết hắn là một người nói, kia chỉ con nhện chỉ sợ đã sớm đã lao tới!

Hắn thừa dịp bên trong con nhện còn không có phát hiện hắn là một nhân loại thời điểm nhanh chóng muốn rời đi cái này nguy hiểm con nhện động, nhưng là chỉ lui hai bước, chân đã bị một cây mềm mại sợi tơ vướng, Nam Cung Giác sắc mặt trắng nhợt, cúi đầu vừa thấy, quả nhiên là một cây thon dài tơ nhện! Tơ nhện thượng tựa hồ còn phân bố màu trắng ngà dịch nhầy, dính vào hắn ống quần phía trên, càng triền càng chặt.

Hắn sắc mặt khó coi, không chút suy nghĩ liền rút ra Thanh Hải Kiếm, bởi vì phụ cận cũng không có người, hắn cũng không sợ bị người nhìn đến Thanh Hải Kiếm xuất hiện, hệ thống bởi vì vừa rồi trầm mặc đã bị thẹn quá thành giận Nam Cung Giác cấp che chắn, hiện tại nhưng thật ra không cần lo lắng —— Nam Cung Giác chính mình cũng không biết vì cái gì ở dùng Thanh Hải Kiếm thời điểm liền nghĩ đem hệ thống che chắn, nhưng là hắn đã phát hiện cái này hệ thống không thể tẫn tin, bởi vì cái này ý niệm, ở có quan hệ Thanh Hải Kiếm sự tình thượng hắn đều là che chắn hệ thống làm.

Rút ra Thanh Hải Kiếm, hắn cũng không có dùng tới linh lực, cũng chỉ là đơn thuần nhất kiếm chặt bỏ đi, kia căn tơ nhện liền cắt thành hai đoạn, hắn trên đùi bị trói buộc cảm giác cũng nháy mắt biến mất.

Hắn hiện tại cũng không thể chân chính hoàn toàn khống chế Thanh Hải Kiếm, chỉ là linh lực liền theo không kịp, bởi vậy Nam Cung Giác ở cảm thấy chính mình còn có thể chạy đi phía trước, là sẽ không dễ dàng trực tiếp dùng Thanh Hải Kiếm chiến đấu…… Hắn cau mày sau này lui, tận lực giảm bớt chính mình tồn tại cảm, nhưng mà những cái đó làm hắn cảm giác được tim đập nhanh uy áp vẫn như cũ như bóng với hình, thậm chí từ bên trong lao tới tơ nhện càng ngày càng nhiều, có thậm chí vòng tới rồi Nam Cung Giác sau lưng! Nam Cung Giác phía sau lưng chợt lạnh, nguy hiểm! Hắn đại não ở thét chói tai, nhưng mà này trong nháy mắt hắn căn bản là phản ứng không kịp, thậm chí sức lực đều biến mất rất nhiều.

Bởi vì hắn thấy một con thật lớn con nhện bò ra tới.

Thật lớn, có mười cái hắn như vậy đại, rậm rạp tất cả đều là lông xù xù chân, giương bồn máu mồm to, tựa hồ tiếp theo nháy mắt liền sẽ đem hắn trực tiếp nuốt vào trong bụng!

Nam Cung Giác có như vậy trong nháy mắt thiếu chút nữa không có biện pháp phản ứng! Này vẫn là hắn lần đầu tiên nhìn thấy lớn như vậy con nhện! Còn có nhiều như vậy chân!

Làm hắn chân chính tuyệt vọng chính là, lúc này hắn nghĩ đến thế nhưng là…… Quả nhiên không hổ là kêu “Trăm Chân Nhện” a…… Chân là thật sự thật nhiều……

Tác giả nhàn thoại:

Chín mệnh: Hôm nay lại là không có bổn miêu một ngày ~o(=∩ω∩=)m không khai sâm!

-------oOo------

Phần 59

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 59: Bát giai yêu thú

Cảm giác được chính mình chú ý điểm tựa hồ có điểm oai, Nam Cung Giác chạy nhanh mạnh mẽ đem lực chú ý bẻ trở về, khẩn trương nhìn chằm chằm cách đó không xa con nhện.

Nhìn kỹ, tựa hồ quái vật khổng lồ cũng không có tiểu con nhện như vậy đáng sợ bộ dáng…… Nhưng mà hiện tại chú ý điểm càng oai hảo sao? Nam Cung Giác tại nội tâm rít gào, muốn đánh thức đầu óc không bình thường chính mình! Hắn trước kia chỉ biết tu chân là một kiện thập phần thảm thiết sống, nhưng là chưa từng có nghĩ tới sẽ gặp được như vậy hủy người tam quan cường hãn động vật.

Kia chỉ con nhện đi được càng gần hắn càng là cảm giác được cường đại uy áp, hắn trên mặt dần dần để lại mồ hôi lạnh, hắn nhịn không được lơi lỏng một lát, này buông lỏng biếng nhác liền quên mất che chắn hệ thống, hệ thống nhịn không được kinh hô một tiếng: “Bát giai yêu thú!?”

Nam Cung Giác hiện tại thực lực có thể đối phó một chút Tứ giai linh thú gì đó cũng đã thực không tồi, nhưng là hiện tại hắn gần nhất liền thượng hard hình thức, gặp một con Bát giai yêu thú, cũng không biết là đi rồi cứt chó vận vẫn là xúi quẩy.

Nam Cung Giác nghe thấy hệ thống kinh hô lúc sau lập tức che chắn hệ thống, nắm chặt trên tay Thanh Hải Kiếm, cảnh giác mà nhìn chằm chằm trước mặt con nhện.

Sau đó hắn ngẩn người, trước mặt hắn này chỉ con nhện tựa hồ…… Bị thương? Hắn có chút nghi hoặc nhìn đang ở nhỏ huyết, tựa hồ còn thiếu nửa thanh thân thể con nhện, da đầu một trận tê dại, chỉ cảm thấy chính mình tựa hồ đánh vỡ cái gì đến không được sự tình……

Bởi vì này chỉ con nhện có nửa thanh thân thể không thấy!

Không thấy!

Đây là cái gì khái niệm?

Khi nào sẽ ở con nhện trong động gặp được bị gặm nửa thanh con nhện? Hơi chút có điểm thường thức người đều biết lúc này con nhện trong động nhất định là đã xảy ra một ít không phù hợp với trẻ em sự tình! Nhưng mà hắn ở ngay lúc này xuất hiện ở con nhện động, quấy rầy Bát giai con nhện giao phối hành vi!

Nam Cung Giác chỉ cảm thấy sởn tóc gáy, hắn vì cái gì sẽ như thế ngu xuẩn?

Nhưng mà trên thế giới nhất thiếu chính là thuốc hối hận.

Nam Cung Giác tiến thoái lưỡng nan, này chỉ bị gặm một nửa con nhện hiện tại nhất định thập phần táo bạo, hắn căn bản là không có cơ hội rời đi nơi này, hơn nữa…… Nam Cung Giác may mắn tưởng, may mắn ra tới chỉ là một con bị gặm một nửa hùng con nhện, nếu là con nhện lão bà cũng cùng nhau ra tới…… Kia hắn phỏng chừng muốn lạnh.

Hắn nắm chặt trong tay Thanh Hải Kiếm, nhắm mắt lại bắt đầu hồi tưởng chính mình đã từng ở cùng Thanh Hải Kiếm kiếm linh thời điểm chiến đấu xuất hiện kiếm pháp, trong tay không ngừng mà cấp Thanh Hải Kiếm chuyển vận linh lực, đột nhiên, hắn mở to mắt, trong mắt hiện lên một đạo tinh quang, giơ lên kiếm hướng hùng con nhện công kích mà đi!

Này chỉ xui xẻo con nhện vốn dĩ chính là đã bị thư nhện ăn một nửa, tuy rằng trên người như cũ tồn tại Bát giai yêu thú uy áp, nhưng là sức chiến đấu đã giảm xuống không ít, Nam Cung Giác Thanh Hải Kiếm vừa ra, kia chỉ con nhện thế nhưng không có nhiều ít sức chống cự, ở Nam Cung Giác công kích dưới liên tiếp bại lui, thế nhưng lập tức bị Nam Cung Giác chém chết.

Nam Cung Giác: "……"

Có phải hay không có thứ gì không rất hợp?

Thanh Hải Kiếm thượng nhỏ con nhện máu, nguyên bản vẫn là phiên phiên thiếu niên Nam Cung Giác lúc này thoạt nhìn cũng nhiều vài phần sát khí, thế nhưng như là thay đổi một người giống nhau.

Đương nhiên chính hắn là không có phát hiện chính mình biến hóa, nhìn con nhện cứ như vậy ngã xuống, hắn còn cảm thấy có điểm không chân thật, chẳng lẽ hắn kỳ thật là cái gì che giấu đại năng? Thế nhưng lập tức là có thể chém chết này tắc sao đại một con con nhện!

Hắn lòng tự tin xưa nay chưa từng có bành trướng, chỉ cảm thấy chính mình thật không hổ là thiên tuyển chi tử, quả nhiên chính là có vai chính mệnh a!

Hắn còn không có cảm khái xong, đột nhiên sắc mặt cứng đờ, trên mặt còn không có thành hình gương mặt tươi cười đều trở nên vặn vẹo lên, làm hắn cả người thoạt nhìn có mạc danh quái dị.

"Thùng thùng, thùng thùng……" Có tiết tấu tiếng bước chân từ nơi không xa vang lên, mỗi một tiếng đều mang đến một loại khó có thể miêu tả uy áp, Nam Cung Giác một trận tim đập nhanh, lúc này thế nhưng liền chạy trốn ý tưởng đều không có, mà là ngơ ngác mà đứng ở tại chỗ không biết làm sao.

Cùng với đâu vào đấy bước chân, Nam Cung Giác thấy cái này sơn động chính chủ, vừa rồi gặm một nửa hùng con nhện thư con nhện!

Hắn đồng tử phóng đại, trong mắt tràn đầy kinh sợ, trong lúc nhất thời thế nhưng trực tiếp sợ tới mức ngồi xuống trên mặt đất, thập phần chật vật.

Tác giả nhàn thoại:

------oOo------

Phần 60

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 60: Một trận chiến! Bị thương

Thư con nhện quả nhiên không hổ là có thể đem Bát giai hùng con nhện gặm cái nửa chết nửa sống yêu thú!

Này chỉ con nhện cái đầu so vừa rồi kia chỉ hùng con nhện lớn cơ hồ gấp đôi, bụng phía dưới ỷ vào từng hàng chân, tuyệt đối là hội chứng sợ mật độ cao người bệnh ác mộng. Nam Cung Giác lại không chỉ là bị cái này dọa đến, thư con nhện trên người lộ ra uy áp áp chế hắn linh lực, đồng thời kia gần một trăm chỉ mọc đầy sắc bén lông chân con nhện chân liền ở khoảng cách hắn không xa địa phương, cho hắn mang đến thị giác chấn động là cường đại.

Thư con nhện phần đầu ngực đằng trước người sở hữu suốt sáu chỉ đạm lục sắc đôi mắt, đằng trước một đôi chân, cũng chính là ngao chi dừng ở Nam Cung Giác phía trước không đến hai bước địa phương, tiêm tế ngao nha mặt sau ngao tiết nọc độc thẩm thấu ra tới, nhỏ giọt ở Nam Cung Giác trước mắt, màu xanh lục nọc độc rơi xuống trên mặt đất, mặt đất đã bị ăn mòn ra một cái thật lớn động, còn tư tư mạo khói đen.

Nam Cung Giác: "……" Má ơi thế giới này hảo nguy hiểm! Hắn lúc này xin trở về còn kịp sao?

Hiển nhiên là đã không còn kịp rồi.

Thư con nhện có thể là bị quấy rầy chuyện tốt còn không có phản ứng lại đây, thẳng đến thấy cách đó không xa bị Nam Cung Giác chém thành vài đoạn hùng con nhện lúc sau đột nhiên trừng lớn màu xanh lục đôi mắt!

Nam Cung Giác trong lòng nhảy dựng, theo bản năng giơ lên Thanh Hải Kiếm, nhưng mà không biết có phải hay không cái này động tác chân chính chọc giận thư con nhện, thư con nhện ngao chi đột nhiên động, thẳng tắp hướng Nam Cung Giác trên mặt phác lại đây!

Nam Cung Giác giơ lên Thanh Hải Kiếm chắn chắn, Thanh Hải Kiếm tuy rằng lợi hại, nhưng là không chịu nổi hiện tại Nam Cung Giác năng lực không đủ, ngay cả Thanh Hải Kiếm cũng không có thể ngăn trở thư con nhện công kích, một tiểu tử liền đem Nam Cung Giác liền người mang kiếm lập tức chấn ra vài thước xa, phía sau lưng trực tiếp đánh vào sơn động thượng.

Không biết khi nào phân bố ra tới nọc độc dính ở Thanh Hải Kiếm thượng, làm chỉnh thanh kiếm thoạt nhìn thập phần quỷ dị.

Nhưng mà Nam Cung Giác lại không rảnh lo Thanh Hải Kiếm thế nào, thư con nhện đã lại một lần công kích lại đây, tuy rằng con nhện động tác không phải thực mau, nhưng là đã có tuyết trắng tơ nhện vọt lại đây.

Vừa rồi Nam Cung Giác tiêu phí thật dài một đoạn thời gian hòa hảo nhiều linh lực mới miễn cưỡng chém đứt triền ở chính mình trên chân tơ nhện, hiện tại hắn chân còn ẩn ẩn làm đau! Hắn đồng tử co rụt lại, hắn phát hiện hắn căn bản không có biện pháp tránh đi lúc này đây tơ nhện công kích!

Bởi vì lúc này đây thư con nhện đại khái là phát ngoan, lập tức phát ra rất nhiều tơ nhện, Nam Cung Giác trước mặt che trời lấp đất tất cả đều là rậm rạp tơ nhện, hắn căn bản không có địa phương trốn!

Nam Cung Giác điên cuồng mà vận chuyển trong cơ thể linh lực, đột nhiên, trong thân thể hắn linh lực như là đạt tới cái gì điểm tới hạn, phát ra "Răng rắc" một tiếng, Nam Cung Giác không kịp tự hỏi đã xảy ra cái gì, bốn phương tám hướng thiên địa linh khí đều bắt đầu điên cuồng mà hướng hắn bên này vọt tới, Nam Cung Giác cắn chặt răng, đem này đó đưa than ngày tuyết linh khí đều tụ tập ở Thanh Hải Kiếm trung, không hề kết cấu mà bổ về phía ập vào trước mặt mạng nhện.

Không sai, chính là mạng nhện, mấy trăm điều tơ nhện tụ tập ở bên nhau, tự nhiên mà vậy hình thành một cái lưới lớn, công kích hướng Nam Cung Giác lực đạo lại vẫn như cũ thập phần đáng sợ, Nam Cung Giác lung tung múa may một trận có được linh lực Thanh Hải Kiếm, thế nhưng cũng khó khăn lắm chặn vài lần tơ nhện công kích.

Nam Cung Giác thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Thực mau hắn liền phát hiện chính mình khẩu khí này…… Lại tùng sớm.

Thư con nhện đã tới rồi hắn trước mặt, múa may ngao chi hướng hắn công kích lại đây, hắn nghiêng người chợt lóe, hiểm hiểm tránh thoát…… Một nửa, tay trái bị con nhện ngao chi cắt một đạo miệng vết thương, màu đỏ tươi máu hỗn tạp màu xanh lục mùi hôi hơi thở, từ hắn trên tay trái nhỏ giọt xuống dưới, phát ra "Tí tách" một tiếng!

Nam Cung Giác: "!!!"

Một loại tê mỏi trung hỗn loạn ẩn ẩn trừu đau cảm giác từ cánh tay thượng miệng vết thương trực tiếp truyền tới đại não, Nam Cung Giác mới hậu tri hậu giác nhớ tới con nhện ngao chi phân bố nọc độc!

Hắn đáy lòng phát lạnh.

Thư con nhện cũng không có bởi vì hắn bị thương mà có buông tha hắn ý tứ, ngược lại là càng thêm sắc bén hướng hắn công kích lại đây, Nam Cung Giác theo bản năng phong bế gian lận huyệt đạo, tay phải chấp kiếm tiếp tục cùng thư con nhện chu toàn.

Sau đó hắn phát hiện thư con nhện tựa hồ có điểm không thích hợp, tốc độ có điểm chậm quá mức……

Tác giả nhàn thoại:

Nam Cung Giác: Ta bị thương, nhưng mà không có người an ủi 【 khóc chít chít. jpg】

Lạc Hòa (sờ đầu): An ủi hổ sờ.

------oOo------

Phần 61

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 61: Sinh sản?

Cơ hội tốt!

Nam Cung Giác nắm lấy cơ hội hướng bên cạnh một triệt, tránh thoát thư con nhện lại một lần công kích, theo sau hắn liền phát hiện thư con nhện địa phương nào không thích hợp, đó chính là này chỉ thư con nhện bụng rất lớn, so nửa người trên lớn gấp ba không ngừng, vừa rồi con nhện động tác thong thả nguyên nhân, chính là nó bụng đang ở run rẩy duyên cớ!

Nam Cung Giác nhìn nhìn thư con nhện đến bụng, nhìn nhìn lại bị gặm một nửa hùng con nhện, trên mặt lộ ra khiếp sợ thần sắc: Hiện tại con nhện đều như vậy biết chơi sao? Đều mang thai còn muốn giao phối?! Đây là cái gì thần tiên thao tác?

Nhưng mà hắn không có kinh ngạc lâu lắm, thư con nhện trên bụng co rút ảnh hưởng tới rồi nó động tác, nguyên bản sắc bén tơ nhện đột nhiên biến mềm, mềm oặt rơi xuống ở trên mặt đất, giương nanh múa vuốt ngao chi cũng như là đã chịu cái gì kích thích giống nhau, động tác trở nên chậm chạp lên.

Nam Cung Giác trợn mắt há hốc mồm, này chẳng lẽ là muốn, muốn sinh sản sao?

Hắn lúc ấy vì cái gì muốn hạt tiến cái này sơn động a thượng đế!

Nam Cung Giác hiện tại chỉ có thể cảm giác được vô cùng hối hận, hắn là như thế nào cũng không thể tưởng được chỉ là muốn tìm cái sơn động nghỉ ngơi một chút chính mình vì cái gì sẽ gặp được như vậy không thể tưởng tượng sự kiện hảo sao? Bị gặm một nửa hùng con nhện, sắp sinh sản phía trước hư hư thực thực đang làm cái gì kỳ quái sự tình con nhện động…… Cùng với, hiện tại trước mặt hắn cái này thoạt nhìn thập phần cường đại rồi lại như là thập phần thống khổ thư con nhện.

Chẳng qua mấy cái hô hấp chi gian, này chỉ thư con nhện đã không có vừa rồi cái loại này bá khí trắc lậu cảm giác, mà là có vẻ thập phần thống khổ cùng chật vật, nhưng là nó trong cơ thể không ngừng mà có linh lực hướng bốn phương tám hướng dật tràn ra tới, sáu con mắt tràn đầy thống khổ.

Nam Cung Giác nhanh chóng quyết định thu hồi Thanh Hải Kiếm, theo sau giải khai bị che chắn hệ thống, tại ý thức cùng hệ thống câu thông: "Hệ thống, này chỉ con nhện là chuyện như thế nào?"

Hệ thống vừa rồi đột nhiên bị che chắn đang ở tự hỏi chính mình cái này tân ký chủ có phải hay không quá nhát gan một chút, không sai nó chính là cho rằng Nam Cung Giác che chắn nó là bị dọa, đột nhiên bị Nam Cung Giác dò hỏi còn có điểm ngốc.

Nhưng nó thực mau phản ứng lại đây, nó quan sát một chút trước mắt trạng huống, kinh ngạc một chút, hiện tại hùng con nhện đã bị Nam Cung Giác chém thành mấy tiết, rơi rớt tan tác trên mặt đất nằm thi, mà cách đó không xa thư con nhện……

Hệ thống: |||(?Δ?)|||

Nó ký chủ mạnh như vậy sao?

Nam Cung Giác cảm giác được hệ thống thật lớn cảm xúc dao động —— không sai chính là dao động thật lớn không kịp che giấu, hắn đối hệ thống có điểm ghét bỏ, nói hắn đều kinh ngạc qua này hệ thống còn kinh ngạc cái gì a? Đến mức này sao?

Hắn đương nhiên không biết chính mình vận khí rốt cuộc có bao nhiêu hảo, làm một cái phi Thượng Ngu Đại Lục dân bản xứ, hắn khả năng rất khó tưởng tượng một con Bát giai Trăm Chân Nhện phải đối phó hắn như vậy một cái kẻ hèn Vực Linh Cảnh sơ cấp người tu chân là một kiện cỡ nào chuyện đơn giản, nhưng là hệ thống biết a!

Trăm Chân Nhện cỡ nào hung tàn là mỗi người đều biết, rất ít có người sẽ chủ động khiêu khích Trăm Chân Nhện, bởi vì Trăm Chân Nhện trên người mang độc, tơ nhện cũng thập phần đáng sợ, lại còn có nhiều, người bình thường bị Trăm Chân Nhện quấn lên chỉ có thể chờ chết, Nam Cung Giác vận khí tốt, thế nhưng không có bị tơ nhện quấn lên, hơn nữa gặp được Trăm Chân Nhện thế nhưng vẫn là sắp sinh sản Trăm Chân Nhện, có thể nói là vận khí bạo lều hảo sao?

Mọi người đều biết, mặc kệ là nhân loại vẫn là động vật ở sinh sản thời điểm đều sẽ thập phần suy yếu, Trăm Chân Nhện cũng không thể trái với định luật, Trăm Chân Nhện ở cảm ứng được sinh sản ngày tới gần thời điểm, yêu cầu ăn một con hùng con nhện bổ sung thể lực, có thể nói là thập phần hung tàn, mà Nam Cung Giác xuất hiện quấy rầy Trăm Chân Nhện ăn cơm, thể lực vốn dĩ liền suy yếu, hiện tại lại sắp sinh sản, càng là thập phần suy yếu, căn bản không rảnh lo đối phó Nam Cung Giác không nói, còn thập phần dễ đối phó.

Đúng vậy, hiện tại Trăm Chân Nhện linh khí tiết ra ngoài, chờ đến sinh sản thời điểm liền sẽ thập phần nhược, đến lúc đó Nam Cung Giác chỉ cần tùy tiện dùng thứ gì một chọc, này chỉ con nhện đều có khả năng chịu đựng không nổi.

Nam Cung Giác: "……"

Hắn lau lau cái trán mồ hôi, không tự chủ được cảm khái một chút, cái này thân xác thật không hổ là trong truyền thuyết thiên tuyển chi tử thân thể a.

Này khai quải năng lực quả thực!

Tác giả nhàn thoại:

Nam Cung Giác: Được cứu trợ →_→

Lạc Hòa: Vận khí tốt mới là thật sự hảo.

------oOo------

Phần 62

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 62: Khó sinh a khó sinh

Thừa dịp thư con nhện ở vào nguy hiểm kỳ, Nam Cung Giác nhưng không có gì muốn phóng nó một mạng ý tưởng, ở cái này cá lớn nuốt cá bé thế giới, sấn nó bệnh muốn nó mệnh mới là nhất thích hợp bất quá cách làm.

Nhưng mà hắn căn bản không kịp có điều động tác, Bát giai yêu thú tương đương với Hư Linh Cảnh trung kỳ người tu chân, cứ việc giờ phút này thư con nhện thân thể suy yếu, nhưng là trong cơ thể năng lượng lại không có biến mất, chỉ là không ngừng mà tiết ra ngoài, thập phần dày đặc thả cường đại, Nam Cung Giác rất khó tìm đến thích hợp thời cơ công kích, cùng lúc đó, Nam Cung Giác thậm chí còn phải tìm mọi cách né tránh thư con nhện tiết ra ngoài năng lượng, Bát giai yêu thú thực lực, cũng không phải hắn có thể trực tiếp chính diện giang.

Hắn không thể trực tiếp dỗi thượng thư con nhện, chỉ có thể tận lực tránh đi Trăm Chân Nhện linh lực, tránh cho đã chịu không cần thiết thương tổn.

Hệ thống bị hiện tại trạng huống kinh ngạc một phen, trăm triệu không nghĩ tới nó lần này chọn lựa ký chủ lại là như vậy mãnh, bởi vì này chỉ Trăm Chân Nhện tựa hồ có điểm…… Khó sinh?

Nam Cung Giác biết được cái này kết luận thời điểm, trên mặt thần sắc cũng là một lời khó nói hết.

Dựa theo hệ thống ý tứ, chính là hắn chỉ cần không bị Trăm Chân Nhện tiết ra ngoài linh lực cấp thương đến, chờ đến trong chốc lát này chỉ thư nhện sinh sản thời điểm, cũng chính là thư nhện nhất suy yếu thời điểm, hắn đại khái liền có thể động thủ đối phó này chỉ thư nhện, sau đó ngồi thu ngư ông thủ lợi.

Tiền đề là, hắn ở dày đặc linh lực giữa không chịu trọng thương, nếu không chính mình chỉ có thể trở thành thư con nhện đồ ăn trong mâm.

Vì tránh cho chính mình bị dinh dưỡng bất lương nhu cầu cấp bách ăn chút cái gì nhưng là chính mình cũng thực suy yếu tạm thời đụng vào hắn không được Trăm Chân Nhện ăn luôn, Nam Cung Giác có thể nói là dùng ra ăn nãi kính mạnh mẽ tránh né thư con nhện linh lực, đồng thời hắn cũng có thể cảm giác được, linh lực tiết ra ngoài thư con nhện trên cơ bản đã sắp treo, đặc biệt là hiện tại nó bụng tuy rằng thực không thích hợp đang ở run rẩy, nhưng là một chút cũng không có liền phải sinh ra tiểu con nhện tới biểu hiện.

Đương nhiên Nam Cung Giác đối cái này cũng không thục, chỉ là bằng vào chính mình vận khí lẩn tránh nguy hiểm.

Rốt cuộc hắn đối chính mình vai chính vận mệnh vẫn là thập phần tin tưởng sao!

Hệ thống đang nhìn, Nam Cung Giác lại bị thương, hắn cũng không có lại tiếp tục sử dụng Thanh Hải Kiếm, bởi vì thư nhện linh lực vấn đề, Nam Cung Giác ở trong đầu điên cuồng mà tìm tòi có hay không thứ gì có thể cho hắn tạm thời không bị này đó linh lực thương đến……

Từ từ!

Linh lực?

Nam Cung Giác linh quang chợt lóe, hắn được đến trận pháp trong sách về linh lực trận pháp nhưng có rất nhiều, có thể tụ lại thiên địa linh khí Tụ Linh Trận, có thể bắn ngược công kích âm dương trận, có thể đem đối thủ công kích chuyển hóa thành thuần tịnh linh lực chứa đựng lên…… Linh lực chuyển hóa trận!

Chính là cái này!

Hắn nhanh chóng nhớ lại cái này trận pháp phương pháp, sau đó thừa dịp chạy trốn thời điểm, vòng quanh Trăm Chân Nhện khá xa địa phương ném mấy cái không có gì hơi thở linh thạch, sau đó hắn bắt đầu lấy một loại quỷ dị thân pháp tại hành tẩu, dần dần mà chung quanh đột nhiên nhiều ra một cái vô hình cái chắn, Nam Cung Giác thuận thế ngồi xuống đất ngồi xuống, bắt đầu đả tọa.

Nhưng này cũng không phải một cái thích hợp tu luyện hảo thời cơ, cánh tay hắn thượng còn có con nhện độc tố, bởi vì mạnh mẽ tách ra gân mạch duyên cớ, độc tố còn không có lan tràn, nhưng là hắn nếu là ngay từ đầu tu luyện, độc tố thế tất sẽ lan tràn đến toàn thân, Nam Cung Giác một chút cũng không vui thể hội loại cảm giác này hảo sao?

Trăm Chân Nhện linh lực đều bị nhìn không thấy trận pháp cách trở ở ly Nam Cung Giác mười bước xa địa phương, không thể tới gần hắn mảy may, Nam Cung Giác thở dài nhẹ nhõm một hơi, chạy nhanh nhanh chóng gọi hệ thống: “Hệ thống hệ thống! Ngươi có hay không giải độc đan dược gì đó a? Ta cảm thấy ta sắp treo làm xao đây?”

Hệ thống lạnh như băng sương bất cận nhân tình: “Thực xin lỗi không có. Bởi vì hệ thống không dự đoán được ký chủ sẽ gặp được loại này…… Không ở đoán trước trung tình huống, cùng với mỗi một con Trăm Chân Nhện đều có bất đồng độc tính, chỉ có con nhện trong động tồn tại có thể giải độc vật phẩm, mặt khác giải độc dược tề gì đó đều là vô dụng.”

Nam Cung Giác nghe xong cái này giải thích, như bị sét đánh!

Cái quỷ gì?

Nói cách khác hệ thống căn bản không thể cứu hắn kia hắn muốn cái này hệ thống rốt cuộc có ích lợi gì? Không đúng, trọng điểm không phải cái này, trọng

điểm là này chỉ con nhện nếu là quải không xong nói hắn liền sẽ quải?

Không cẩn thận nghe thấy được nhà mình ký chủ tiếng lòng hệ thống: “……” Nội tâm yên lặng xấu hổ.

Tác giả nhàn thoại:

Nam Cung Giác: A a a ta muốn treo a a a —— không đúng, ta không phải vai chính sao?

------oOo------

Phần 63

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 63: Thư nhện chi tử

Nếu là thư nhện bất tử nói, Nam Cung Giác thật là không có can đảm ở Bát giai yêu thú địa bàn thượng tìm thuốc giải, Nam Cung Giác buồn bực trong chốc lát, thực mau liền tỉnh lại đi lên.

Hắn nghĩ nghĩ còn có cái gì có thể lộng chết này chỉ con nhện phương pháp, kết quả cái gì cũng không nghĩ tới, kỳ thật cũng là, hắn hiện tại vốn dĩ chính là bởi vì vận khí có điểm tốt quá mức duyên cớ mới có thể gặp được như vậy một cái kỳ ngộ, nếu là lại liền chế phục này một con Bát giai yêu thú phương pháp hắn đều đã có, như vậy hiện tại cái này đối với hắn tới nói liền không phải sinh tử nguy cơ.

Người tu chân, chỉ có ở sinh tử nguy cơ bên trong mới có thể đủ tôi luyện tự thân, Nam Cung Giác trầm ngâm một lát, phong bế chính mình bị thương cánh tay tri giác, theo sau đi ra hắn vừa rồi dùng trận pháp chế tạo vòng vây, lấy ra từ Lạc Hòa nơi đó thuận lại đây một phen kiếm gỗ đào, trực tiếp hướng Trăm Chân Nhện công kích qua đi!

Trăm Chân Nhện đôi mắt lóe lóe, có thể là không nghĩ tới này nhân loại tu sĩ thế nhưng có lớn như vậy lá gan, vốn dĩ đều đã co đầu rút cổ ở một bên, hiện tại lại như là đã chịu cái gì kích thích giống nhau điên cuồng mà công kích lại đây.

Thư con nhện nguyên bản liền bởi vì động thai khí toàn thân co rút, lúc này đây thế nhưng không có thể tránh thoát Nam Cung Giác công kích, bị Nam Cung Giác kiếm gỗ đào đâm trúng một con mắt cầu, để lại đỏ tươi máu loãng!

Thư con nhện toàn thân run lên, không có bị đâm trúng tròng mắt cũng đều đột nhiên trợn to, bởi vì nó linh lực thế nhưng lấy một loại khó có thể lý giải tốc độ điên cuồng xói mòn!

Nam Cung Giác ánh mắt chợt lóe, hắn vừa rồi theo bản năng sử dụng chính mình trong đầu kia một mảnh đại dương mênh mông màu trắng vật chất —— chính là ngay từ đầu tu luyện thời điểm xuất hiện sương trắng, hắn thử đem sương trắng công kích thư con nhện, không nghĩ tới thế nhưng thật sự hữu dụng!

Hắn kiềm chế nội tâm kích động, thừa dịp thư con nhện giãy giụa thời điểm, lại một lần tìm đúng cơ hội, đem kiếm gỗ đào cùng trong đầu sương trắng hỗn hợp ở bên nhau tiếp tục công kích Trăm Chân Nhện tương đối yếu ớt tròng mắt.

Cao cấp yêu thú thường thường đều có cứng rắn da, hiện tại Nam Cung Giác biết chính mình vật lộn là không có khả năng đánh tới này chỉ yêu thú, chỉ có

thể ở thư con nhện gặp được nguy cơ thời điểm thông qua đầu cơ trục lợi thủ đoạn làm này chỉ thư con nhện tiêu hao thể lực.

Sinh sản đối với bất luận cái gì một chủng tộc tới nói, đều là một kiện thập phần hao phí thể lực sự tình, đối với Trăm Chân Nhện cũng không ngoại lệ, thậm chí hiện tại Trăm Chân Nhện sinh sản càng thêm nguy hiểm, bởi vì nó bên người có một cái thời khắc chuẩn bị quấy rối Nam Cung Giác, hơn nữa phía trước cho nó cung cấp năng lượng kia chỉ Bách Túc nhện đực nó chỉ gặm một nửa còn không đến, khẳng định đến không lâu lúc sau liền sẽ lực lượng hao hết!

Nguyên nhân chính là vì như thế, Nam Cung Giác phảng phất thấy được hy vọng, mới không ngừng mà khiêu khích thư con nhện, tiêu hao Trăm Chân Nhện thể lực.

Ước chừng hai cái giờ sau, Nam Cung Giác thở hổn hển đình chỉ động tác, mà kia chỉ vẫn luôn bị hắn khiêu khích Trăm Chân Nhện cũng đã hơi thở thoi thóp mà ngã xuống trên mặt đất, mấy trăm điều lông xù xù chân vô lực mà giãy giụa, trường hợp còn có chút kinh tủng.

Nhưng mà này đó trường hợp đối với Nam Cung Giác tới nói đều tính không được cái gì.

Đỉnh một con Bát giai yêu thú uy áp khiêu khích đối phương cũng không phải là một việc dễ dàng, liền tính đối phương nối nghiệp vô lực cũng giống nhau, Nam Cung Giác bởi vì trận này chiến đấu, trên người thế nhưng ẩn ẩn nhiều ra một tia sát khí.

Nam Cung Giác đôi mắt chợt lóe, kêu gọi hệ thống: “Hệ thống, ngươi nhìn xem này chỉ con nhện chết thấu không có?”

Hệ thống: “Ký chủ yên tâm đi, tuy rằng con nhện còn chưa chết thấu, nhưng là cũng không có gì uy hiếp.”

Đặc miêu bình thường động vật ở sinh sản khi bị người vẫn luôn quấy rầy đều sẽ thoát lực hảo sao? Càng không cần đề Bát giai yêu thú sinh sản căn bản chính là một kiện thập phần nguy hiểm sự, một cái không chú ý liền sẽ đã chịu quấy nhiễu, trực tiếp tử vong. Nó cái này ký chủ là đang lo lắng cái gì?

Nam Cung Giác không biết này đó, hắn thở dài nhẹ nhõm một hơi, dựa vào ven tường hoãn trong chốc lát, thoát lực thư con nhện dần dần liền giãy giụa sức lực đều không có, cùng lúc đó, Nam Cung Giác tựa hồ nghe thấy thứ gì phá vỡ thanh âm, nhưng là hắn không có để ý.

Nghỉ ngơi sau một lát, Nam Cung Giác đứng lên, chuẩn bị đi trước tìm xem chung quanh có thể giải nhện độc tương sinh tương khắc địa vật phẩm.

Nói như vậy, có độc giống loài chung quanh hoặc là tự thân thượng luôn là tồn tại giải độc đồ vật, nếu là huyệt động không đúng sự thật…… Nam Cung Giác ánh mắt chợt lóe, kia hắn chỉ có đem này chỉ thư con nhện giải phẫu.

Tác giả nhàn thoại:

------oOo------

Phần 64

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 64: Cướp đoạt con nhện động

Nam Cung Giác ở hệ thống nhắc nhở hạ, đem Trăm Chân Nhện mới vừa rồi dùng để công kích hắn Trăm Chân Nhện ti thu ở cùng nhau, lại hướng hệ thống đổi một bộ phận không gian, đem tơ nhện ném đi vào.

Trăm Chân Nhện làm cường hãn yêu thú, thân thể nhưng thật ra luyện khí hảo tài liệu, nhưng là hiện tại Nam Cung Giác cũng không vội vàng thu thập Trăm Chân Nhện thân thể, ngược lại là trước hướng hệ thống đổi một ít bình ngọc, đem Trăm Chân Nhện trên người chân chính đáng giá nghiên cứu địa phương —— không biết có thể hay không tìm được giải dược nọc độc thu thập ở bên nhau phóng tới hệ thống trong không gian.

Theo sau hắn mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, chuẩn bị tìm kiếm trong động hay không tồn tại giải độc chi vật. Bởi vì đem nọc độc đều thu hồi tới duyên cớ, liền tính này chung quanh đều không có giải độc chi vật, hắn cũng không đến mức hoàn toàn không có cách nào.

Bất quá chút tâm tư này ở hắn trong lòng xoay nửa ngày, lại cũng không có nói ra.

Gần nhất là hắn nguyên bản đối hệ thống cũng không có nhiều thân cận, hai người chi gian nhiều nhất xem như cùng có lợi quan hệ thôi, thứ hai là…… Hắn hiện tại nhiều nhất xem như một cái trận pháp sư, đối với trị bệnh cứu người đan đạo có thể nói là dốt đặc cán mai.

Liền ở hắn như vậy tưởng thời điểm, hệ thống đột nhiên ra tiếng: “Chúc mừng ký chủ xuất phát che giấu nhiệm vụ.

Che giấu nhiệm vụ một: Luyện chế Trăm Chân Nhện nọc độc giải dược.

Nhiệm vụ đạo cụ: 《 sơ cấp Luyện Đan Thủ Quyết 》, 《 sơ cấp Khống Hỏa Quyết 》, 《 sơ cấp sách thuốc 》, 《 dược lý bách khoa toàn thư vừa xem 》.

Nhiệm vụ khen thưởng; Thiên cấp Ngưng Hồn Đan, Kịch Tình Độ phiên bội tạp.”

Nam Cung Giác lắp bắp kinh hãi, tuy rằng hắn hiện tại còn không rõ Ngưng Hồn Đan rốt cuộc là cái gì, nhưng là này mấy cái nhiệm vụ đạo cụ đã làm hắn thực kinh ngạc, chỉ là…… Nam Cung Giác được đến nhiệm vụ đạo cụ lúc sau lật xem liếc mắt một cái, trong lòng có chút nghi hoặc, hắn căn bản là không có được đến bất luận cái gì đan phương, này muốn như thế nào luyện chế đan dược?

Cũng may Nam Cung Giác chỉ là rối rắm trong nháy mắt, bởi vì hắn bản nhân tâm thái liền rất Phật hệ, trước sau tin tưởng vững chắc thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng tín niệm, liền đem chuyện này tạm thời phóng tới một bên.

Nếu là muốn giải độc, đầu tiên vẫn là muốn tìm được có thể ức chế độc tính cộng sinh vật mới được.

Nam Cung Giác một bên tự hỏi một bên hướng huyệt động chỗ sâu trong đi đến, rời đi con nhện thi thể sau đó không lâu, tại chỗ bất động hư hư thực thực tử vong thư con nhện bụng đột nhiên run lên, ngay sau đó từ bụng sinh sản nơi chui ra tới rất nhiều rậm rạp tiểu con nhện.

Tiểu con nhện số lượng khổng lồ, nhưng lại tựa hồ không có gì linh trí, chỉ là tham đầu tham não ở thư con nhện chu vi thư con nhện xoay quanh, đột nhiên, không biết là nào một con tiểu con nhện bắt đầu, này đó tiểu con nhện bắt đầu điên cuồng mà gặm cắn thư con nhện huyết nhục, tốc độ thập phần nhanh chóng.

*

Lại nói Nam Cung Giác thâm nhập con nhện động lúc sau, chỉ cảm thấy chung quanh hơi thở dần dần trở nên quỷ dị lên, phảng phất tản ra một loại khó có thể hình dung tanh tưởi, Nam Cung Giác không thể không tạm thời bế khí, mới miễn cưỡng người chịu đựng loại này càng đi đi càng nồng đậm xú vị.

Chỉ chốc lát sau, Nam Cung Giác đi vào trong động, hắn đồng tử hung hăng co rụt lại!

Hắn trước mặt là chồng chất như núi nhẫn trữ vật cùng một đống lớn thượng phẩm linh thạch, thậm chí còn tồn tại chút ít cực phẩm linh thạch!

Nam Cung Giác dò hỏi hệ thống: “Đây là có chuyện gì?”

Hệ thống vẫn là thập phần chuyên nghiệp trả lời: “Hồi ký chủ, đây là một con Bát giai yêu thú huyệt động, khẳng định tồn tại một ít thời gian, đi ngang qua tu sĩ vô số kể, này đó hơn phân nửa đều là Trăm Chân Nhện chiến lợi phẩm. Huống hồ không chỉ có Nhân tộc tu luyện yêu cầu linh thức, Tứ giai trở lên yêu thú đều phổ biến có được một bộ phận nhỏ linh trí, biết linh thạch đối với tu luyện tác dụng, tự nhiên cũng liền sẽ thu thập.”

Đương nhiên hệ thống không nói chính là, nhiều như vậy linh thạch, tám chín phần mười là cùng này đó nhẫn trữ vật cùng nhau cướp bóc a không thu tập tới.

Đương nhiên Nam Cung Giác cũng không phải quan tâm lai lịch người, hắn đem nhẫn trữ vật cùng với linh thạch tất cả đều toàn bộ ném vào trong không gian, dù sao liền trước mắt mà nói, hệ thống không gian tạm thời còn không có cái gì không ổn chỗ, Nam Cung Giác đối hệ thống không gian vẫn là thực yên tâm.

Thu thập xong rồi này phê chiến lợi phẩm lúc sau, Nam Cung Giác đã phong bế khứu giác cái mũi đột nhiên nghe thấy được một cỗ mùi thơm lạ lùng……

Nam Cung Giác biểu tình rùng mình, trong lòng tức khắc cảnh giác lên.

Hắn buông ra khứu giác, theo loại này đặc thù mùi hương phương hướng đi qua.

Tác giả nhàn thoại:

Mãnh liệt cầu cất chứa a ヾ(≧O≦)〃 ngao ~

------oOo------

Phần 65

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 65: Thiên Triết Độc Nhện Thảo

Cái kia phương hướng cuối đường, có màu tím quang mang ẩn ẩn truyền đến, Nam Cung Giác trong lòng vừa động, đến gần vừa thấy, nguyên lai đó là một thốc màu tím đóa hoa, tản ra khác thường hương thơm, mùi hương nồng đậm, áp che lại con nhện trong động mùi lạ.

Những cái đó đóa hoa tản ra nhạt nhẽo màu tím lưu quang, cánh hoa như cánh ve khinh bạc, hương thơm mùi thơm ngào ngạt, xa hoa lộng lẫy, nếu không phải chung quanh là hắc ám âm trầm con nhện huyệt động, đảo cũng có thể nói là lệnh người như lâm tiên cảnh.

"Đây là……" Nam Cung Giác áp lực hưng phấn cùng kinh ngạc cảm thán, hắn có thể cảm nhận được màu tím đóa hoa làm trong thân thể hắn độc tố ngo ngoe rục rịch, bởi vì đối độc tố không hiểu biết, hắn đem tay trái tri giác hoàn toàn phong bế, tuy nói cũng không có ảnh hưởng hắn hành động, nhưng rốt cuộc vẫn là có chút không tiện.

Hiện tại thấy hư hư thực thực giải dược đóa hoa, Nam Cung Giác khó tránh khỏi có chút kích động, hắn đi phía trước đi rồi vài bước, để sát vào kia một đống không biết tên đóa hoa, duỗi tay liền tưởng trực tiếp hái……

"Ký chủ đừng nhúc nhích!" Hệ thống thanh âm so Nam Cung Giác còn muốn kích động, nhưng mà lại là vì ngăn lại Nam Cung Giác hành động, "Đây là…… Thiên Triết Độc Nhện Thảo! Ôi trời ơi ký chủ ngươi nên sẽ không tưởng trực tiếp động thủ ngắt lấy đi? Thứ này chính là chạm vào một chút liền sẽ làm người linh lực xói mòn a!"

.

Nam Cung Giác: "!!!" Hắn vừa mới duỗi đến đóa hoa bên cạnh tay dừng lại, tuy rằng hắn hấp thu linh khí thời điểm tựa hồ cũng không có cái gì bình cảnh linh tinh, nhưng là linh lực xói mòn gì đó uy hiếp vẫn là quá nghiêm trọng một chút. Hắn cũng không tưởng khiêu chiến quy tắc của thế giới này, cũng hoàn toàn không muốn cho linh lực xói mòn lúc sau lại một lần nữa bắt đầu hảo sao?

"Có biện pháp nào giải quyết sao?" Nam Cung Giác hỏi hệ thống.

Hệ thống giải thích: "Đối với người thường tới nói, muốn thu thập Thiên Triết Độc Nhện Thảo cần thiết muốn trước dùng giải độc dược tề, nhưng là đối với ký chủ tới nói không như vậy phiền toái, bởi vì ngài trên người con nhện độc tố là có thể trực tiếp giải độc……"

Nam Cung Giác trợn mắt giận nhìn: “Vậy ngươi kêu ta dừng lại làm gì?”

Hệ thống bừng tỉnh đại ngộ: “…… Là nga.” Nếu ký chủ vốn dĩ liền sẽ không trúng độc, kia nó vì cái gì muốn cho ký chủ nghe xuống dưới đâu? Giống như có cái gì không đúng?

Tự nhận là nhân thiết là không gì không biết hệ thống cảm thấy có điểm mông.

Nó tổng giác có cái gì vấn đề tựa hồ bị hắn bỏ qua, nhưng là ở nó phản ứng lại đây phía trước, Nam Cung Giác phát hiện hệ thống giống như là ở nói giỡn giống nhau, cũng liền không có lại chú ý hệ thống rối rắm, mà là trực tiếp duỗi tay phủ lên trước mặt Thiên Triết Độc Nhện Thảo, hơn nữa rơi xuống phiếm màu tím nhạt đóa hoa thượng.

Liền ở hắn đụng tới đóa hoa trong nháy mắt kia, hệ thống rốt cuộc như là sống lại đây giống nhau, đột nhiên nghĩ tới trọng điểm: “Nhưng là ký chủ, tuy rằng con nhện độc có thể giải Thiên Triết Độc Nhện Thảo độc, nhưng là hoa độc cùng thảo độc cũng không giống nhau a ——”

Nó nói còn không có nói xong, liền phát hiện Nam Cung Giác đã trúng chiêu!

.

Nam Cung Giác trên mặt sắc mặt giao tiếp biến hóa, trên người hắn linh lực đang ở lấy một loại hắn khó có thể lý giải tốc độ bay nhanh xói mòn, không chỉ có như thế, bị hắn phong bế gân mạch giống như đột nhiên bị cái gì giải khai, con nhện độc tố cùng một loại khác vừa mới ùa vào thân thể hắn lực lượng va chạm ở bên nhau, bắt đầu ở hắn trong cơ thể tác loạn! Sắc mặt của hắn khó coi, trong chốc lát là hồng, trong chốc lát là bạch, sau đó lại biến thành màu xanh lơ, tốc độ thực mau, hắn như là ở chịu đựng cái gì thật lớn thống khổ giống nhau.

Hắn nghiến răng nghiến lợi chất vấn hệ thống: “Ngươi không biết sớm một chút nói sao?”

Hệ thống: “……” Nó như thế nào biết ký chủ như vậy chờ không kịp đâu?

Nam Cung Giác chịu đựng trong cơ thể linh khí điên cuồng chạy tới chạy lui cùng độc tố chơi đùa khởi vũ thống khổ, cắn răng hỏi hệ thống: “Hiện tại loại tình huống này có hay không cái gì biện pháp giải quyết?”

Hắn ngữ khí phẫn nộ táo bạo giao tiếp, mang theo một tia có thể uy hiếp đến hệ thống không rõ lực lượng, sợ tới mức hệ thống cả người run lên!

Hệ thống bị Nam Cung Giác lửa giận hoảng sợ, ngày thường Nam Cung Giác thoạt nhìn giống như là một cái bình thường trạch nam, liền tính là có được siêu cấp cường hãn tu luyện thiên phú, hắn cũng vẫn luôn biểu hiện ra một bộ phúc hậu và vô hại bộ dáng, không nghĩ tới sinh khí lên thế nhưng liền hệ thống đều cảm thấy sợ hãi.

Nó nhanh chóng nhảy ra về thế giới này tư liệu, nửa điểm cũng không dám chậm trễ nói cho Nam Cung Giác: “Ký chủ không nên gấp gáp chờ ta trước

nhìn xem…… A tìm được rồi! Là cái dạng này, về Thiên Triết Độc Nhện Thảo loại này thảo, là một loại chuyên môn lớn lên ở cao giai Trăm Chân Nhện huyệt động giữa, mượn dùng Trăm Chân Nhện độc tố cùng tu luyện trong quá trình sinh ra linh khí sinh trưởng, toàn thân đều là độc một loại độc thảo……"

Nam Cung Giác không kiên nhẫn: "Mặc kệ nó là thứ gì ngươi trước nói cho ta nên như thế nào giải độc có thể chứ?"

Hệ thống đột nhiên hoảng sợ: "…… Tốt ký chủ, đúng vậy ký chủ!"

Tác giả nhàn thoại:

Nam Cung · xui xẻo hài tử · Giác: "……" Ta không có gì hảo thuyết.

Hệ thống (gió bão khóc thút thít): "555…… Ta sai rồi ký chủ……"

------oOo------

Phần 66

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 66: Giải độc

“Là cái dạng này ký chủ, bởi vì Thiên Triết Độc Nhện Thảo đặc tính, cùng con nhện độc tố tương sinh tương khắc, chỉ cần đồng thời đụng vào hoa cùng thảo liền có thể giải con nhện độc lạp!”

Nam Cung Giác: “……” WTF?

Hắn tổng giác chính mình có một loại hư hư thực thực bị hệ thống đùa với chơi ảo giác.

Trên thực tế này đương nhiên chỉ là một loại ảo giác mà thôi, hệ thống bị vừa rồi Nam Cung Giác tức giận cảnh tượng hoảng sợ, lúc này căn bản chính là Nam Cung Giác nói cái gì hắn liền làm cái đó, căn bản không có nửa điểm lý trí cùng tâm cơ đáng nói hảo sao? Nhưng là Nam Cung Giác không biết a, vì thế hắn mạnh mẽ đem chính mình không nghe hệ thống khuyên bảo lộn xộn Thiên Triết Độc Nhện Thảo trúng độc nồi ném cho hệ thống.

Chuyên nghiệp bối nồi · hệ thống: “……”

Nó ký chủ tựa hồ có điểm quá mức nga.

Nhưng mà lúc này hệ thống kỳ thật đối Nam Cung Giác cũng đã có một loại sợ hãi cảm giác, nó vừa rồi trong nháy mắt kia, rõ ràng cảm giác được Nam Cung Giác tức giận thời điểm, nó phảng phất đã chịu cái gì thật lớn uy hiếp giống nhau, lập tức đối Nam Cung Giác nhiều kính sợ.

Nhưng mà Nam Cung Giác hoàn toàn không biết hệ thống ý tưởng, hắn khắc chế trong cơ thể đau đớn cùng quái dị lực lượng chi gian xung đột, vươn tay nhổ tận gốc một cây Thiên Triết Độc Nhện Thảo, trực tiếp đặt ở trong miệng nuốt đi xuống!

Hệ thống vừa định ngăn cản, đã không còn kịp rồi.

Nuốt vào một chỉnh cây Thiên Triết Độc Nhện Thảo Nam Cung Giác trong cơ thể lại nhiều ra một cổ năng lượng, lúc trước hoa độc cùng con nhện độc ở bên nhau đấu tranh đến khó xá khó phân, trong thân thể hắn lôi kiếp chi lực ở một bên ngo ngoe rục rịch, mà linh khí đang không ngừng mà tiết ra ngoài, có thể nói cả người thoạt nhìn giống như là một cái siêu cấp đại đang ở nhụt chí bóng cao su giống nhau……

Cùng vừa rồi kia chỉ xui xẻo con nhện không có gì khác nhau.

Nam Cung Giác một bên phân tâm nghĩ, là chính mình giảm bớt đau đớn, một bên thì tại điều động trong cơ thể lôi kiếp chi lực nhắm ngay trong cơ thể độc tố đấu tranh địa phương.

Nguyên bản Thiên Triết Độc Nhện Thảo hoa độc cùng con nhện độc đang ở cho nhau cắn nuốt, ở hắn nuốt một chỉnh cây Thiên Triết Độc Nhện Thảo lúc sau, lập tức liền có loại thứ ba độc tố gia nhập trong đó, Nam Cung Giác trong cơ thể linh lực xói mòn đột nhiên đình chỉ!

Hắn miễn cưỡng kéo kéo khóe miệng, không biết chính mình hiện tại nên là cái gì biểu tình.

“Cười đến không đẹp chút nào.” Hệ thống lặng lẽ lời bình.

Nam Cung Giác không có nghe thấy, linh lực không hề xói mòn, với hắn mà nói đã là một cái thực tốt tin tức.

Linh lực không hề xói mòn, Nam Cung Giác trong cơ thể lôi kiếp chi lực như là tìm được rồi cái gì dựa vào giống nhau, lập tức chui vào linh lực, dung nhập gân mạch bên trong, biến mất ở Nam Cung Giác cảm giác. Hắn đem cảm giác đắm chìm ở độc tố tụ tập khu vực, ba loại độc tố tụ tập ở bên nhau, bắt đầu lẫn nhau tranh đoạt, cho hắn để lại nhưng thao túng không gian.

Nam Cung Giác trong cơ thể Xích Hỏa Diễm cũng lặng lẽ xông ra, ở ba loại độc tố không biết là đang ở tranh đoạt vẫn là dung hợp thời điểm, bắt đầu thong thả hướng độc tố nơi khu vực ăn mòn, đem không có tụ tập thành đoàn độc tố cắn nuốt.

Nam Cung Giác sắc mặt dần dần hòa hoãn.

Hắn nhân cơ hội này thay đổi cái tư thế đả tọa điều tức, chung quanh linh khí bắt đầu điên cuồng hướng Nam Cung Giác nơi phương hướng trào dâng mà đến, trong sơn động xuất hiện lệnh người ngạc nhiên một màn.

Tụ lại mà đến linh khí quay chung quanh Nam Cung Giác hình thành một vòng tròn, bao vây lấy bên trong thiếu niên, Nam Cung Giác bên người dần dần bắt đầu xuất hiện năm cái như ẩn như hiện lốc xoáy, bay nhanh đem tụ lại đây linh khí hấp thu không còn, mà trong sơn động người —— Nam Cung Giác bản nhân đối này không hề sở giác.

Hai cái canh giờ về sau, Nam Cung Giác mở to mắt, lốc xoáy ở hắn mở to mắt trước trong nháy mắt liền biến mất, hắn tụ lại lại đây linh khí cũng đã biến mất, Nam Cung Giác nguyên bản trắng bệch trên mặt xuất hiện một tia hồng nhuận, thoạt nhìn không giống như là phía trước như vậy thảm thiết, hắn nhếch miệng…… Còn không có cười ra tới, liền trước phun ra một búng máu.

Nam Cung Giác: “……” Tuy rằng hắn chơi soái cũng không có người xem, nhưng là như vậy vẫn là có điểm xấu hổ a!

Nam Cung Giác thần thanh khí sảng đứng lên, xác nhận chính mình trong cơ thể độc tố đều biến mất lúc sau, hắn gõ gõ hệ thống: “Có biện pháp gì không có thể thu thập này đó độc thảo?”

Hệ thống sửng sốt: “Có a! Chỉ cần hai mươi Kịch Tình Độ, là có thể đổi một phần…… Ngạch, phòng độc linh lực bao tay?” Đây là cái quỷ gì? Hệ thống nếu là có mặt nói khẳng định thực 囧.

Nam Cung Giác: “……” Lại tới nữa, loại này trước thế giới công nghệ cao sản phẩm tên xuất hiện ở cái này Tu chân giới luôn là thực dễ dàng làm người ra diễn.

Tác giả nhàn thoại:

Nam Cung Giác: Ta như thế nào cảm thấy ta xuyên qua thế giới này như là một cái khoa học kỹ thuật thế giới đâu?

Hệ thống (lau mồ hôi): Ảo giác ảo giác.

Lạc Hòa: Là ta ảo giác sao? Ta tổng cảm thấy chính mình giống như thật lâu không có lên sân khấu? Ân?

Nam Cung Giác (trầm tư): Đối nga, ta nói gần nhất làm gì đều nhấc không nổi kính tới đâu, nguyên lai là cp không có lên sân khấu!

Tác giả:……

------oOo------

Phần 67

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 67: Ngàn Chân Nhện linh tuyền

Không có biện pháp, tuy rằng cảm thấy quái quái, nhưng là Nam Cung Giác vẫn là lựa chọn đổi bao tay, cái kia cái gọi là phòng độc linh lực bao tay thoạt nhìn cùng bình thường plastic bao tay không có gì bất đồng, đương nhiên xúc cảm so plastic muốn hảo không biết nhiều ít lần, mang ở trên tay thế nhưng cùng không có mang giống nhau, làm Nam Cung Giác tấm tắc bảo lạ.

"Như vậy mang lên liền có thể phòng ngừa độc tố xâm nhập sao?" Nam Cung Giác nắm tay, phát hiện cùng không mang bao tay không có gì khác nhau, nhịn không được nóng lòng muốn thử, đương nhiên, lần này động thủ phía trước hắn không quên hướng hệ thống hỏi rõ ràng.

"Đúng vậy ký chủ, mang lên bao tay liền có thể phòng ngừa độc tố từ trên tay công kích," hệ thống dừng một chút, có điểm xấu hổ, "Ký chủ ngươi yêu cầu một cái chuyên môn dùng để chứa đựng độc tố không gian sao? Chỉ cần 998 a……"

.

Nam Cung Giác trừu trừu khóe miệng: "……"

Hắn hệ thống phong cách có phải hay không có tật xấu? Trước kia bình thường không gian đều không có như vậy quý đi?

Như là biết hắn suy nghĩ cái gì, hệ thống đột nhiên ra tiếng: "Chứa đựng độc tố không gian là không hạn lớn nhỏ vĩnh cửu sử dụng, hơn nữa ký chủ không cần lo lắng độc tố tiết ra ngoài, ô nhiễm mặt khác vật phẩm, khẳng định ngon bổ rẻ, muốn hay không thử xem đâu?"

Nam Cung Giác vô ngữ: "……"

Hắn lắc lắc đầu: "Vậy đổi một cái đi, đúng rồi, ta cảm giác được con nhện trong động mặt tựa hồ còn có càng tốt đồ vật, ngươi có thể nhận thấy được bên trong có hay không nguy hiểm sao?"

Hệ thống hồi phục thật sự mau: "Không thể."

Nam Cung Giác: "Muốn ngươi gì dùng?"

Hệ thống ủy khuất: "QAQ!"

Nhưng mà Nam Cung Giác lại không có lại phản ứng nó, mà là trực tiếp hướng bên trong đi đến.

Nam Cung Giác trong cơ thể tam trung độc tố đã từ thân thể hắn biến mất, nhưng là hấp thu không ít độc tố Xích Hỏa Diễm lại là từ phía trước sáng ngời màu đỏ trở nên quỷ dị lên, phiếm thanh lam, làm Nam Cung Giác đều không tự giác cảm thấy có vài phần tim đập nhanh.

Đương nhiên này chỉ là ngẫu nhiên cảm giác mà thôi, hắn phát hiện Xích Hỏa Diễm đại đa số thời điểm vẫn là biểu hiện thật sự bình thường, trừ bỏ vừa rồi ở hắn cảm ứng được con nhện động chỗ sâu trong tựa hồ còn có rất nhiều thứ tốt thời điểm đột nhiên lóe một chút.

.

.

Nam Cung Giác đi phía trước đi tới, triệu hồi ra Xích Hỏa Diễm dùng để chiếu sáng, hệ thống ở Nam Cung Giác trong đầu chửi thầm: Khác người tu chân được đến dị hỏa đều là cất giấu, hoặc là đương thành bảo bối hầu hạ, cũng chỉ có nó ký chủ thế nhưng đem Xích Hỏa Diễm trở thành chiếu sáng công cụ.

Muốn nói đến chiếu sáng, tùy tiện dùng linh lực niết cái thủ quyết không phải càng lượng sao?

Đương nhiên này đó ý tưởng nó là không dám làm Nam Cung Giác biết đến, từ bị Nam Cung Giác thu phục tới nay liền cái gì dùng cũng không có Xích Hỏa Diễm phỏng chừng cũng không phải thực nguyện ý cảm thấy chính mình là đoàn vô dụng hỏa đi?

Nam Cung Giác dùng kiếm gỗ đào bổ ra che ở trước mặt cỏ dại, trước mắt không khí đột nhiên rực rỡ hẳn lên, linh khí càng thêm dư thừa lên, Xích Hỏa Diễm như là đã chịu cái gì dụ hoặc dường như, từ Nam Cung Giác trong tay "Tạch" một chút bay đi ra ngoài!

Nam Cung Giác trước mắt tối sầm lại, bất quá hắn nhưng thật ra không cảm thấy có cái gì vấn đề, đem cảm giác đi theo Xích Hỏa Diễm, hắn thấy lệnh chính mình khiếp sợ một màn!

Trước mắt hết thảy như là một cái ảo giác.

.

Đơn sơ con nhện động sau lưng, thế nhưng có một mảnh lam oánh oánh hồ nước, hồ nước phía trên tản ra so chung quanh nhiều ra vài gấp trăm lần linh khí, chung quanh trường một mảnh màu lam thảo, tản ra khiến người kinh dị ánh sáng, thoạt nhìn giống như là thế ngoại đào nguyên giống nhau tốt đẹp.

Nam Cung Giác mở to hai mắt.

Hệ thống kêu sợ hãi ra tiếng: "Đây là…… Ngàn Chân Nhện linh tuyền?!"

Nam Cung Giác không biết cái gì là Ngàn Chân Nhện linh tuyền, nhưng là từ hệ thống ngữ khí là có thể nghe ra tới, này tuyệt đối là thứ tốt!

Hơn nữa vẫn là khó gặp thứ tốt!

Nam Cung Giác trong mắt hiện lên một tia vui sướng, nhưng vẫn là không quên dò hỏi hệ thống: “Ngàn Chân Nhện linh tuyền là thứ gì?”

Hệ thống lúc này đều có điểm hoài nghi chính mình, làm một cái thiên mệnh chi tử hệ thống, nó cho tới nay cẩn trọng mang theo chính mình ký chủ cùng vai ác đối nghịch, tranh đoạt tài nguyên, nhưng là vai ác thăng cấp tốc độ không biết vì cái gì vẫn luôn so ký chủ muốn mau, thượng một lần cũng là vì…… Nó trăm triệu không nghĩ tới, lúc này đây nó ở không gian cái khe tùy tiện kéo tới một cái linh hồn dao động phù hợp người, thế nhưng là có thể gặp được như vậy thứ tốt!

Tác giả nhàn thoại:

Nam Cung Giác: Tổng cảm thấy chính mình đi nhầm phim trường ╮(╯▽╰)╭

Lạc Hòa: Mạnh mẽ lên sân khấu một đợt.

Chín mệnh: Miêu ~

Hệ thống: [thờ ơ lạnh nhạt. jpg]

------oOo------

Phần 68

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 68: Rời đi con nhện động

Hệ thống kinh ngạc qua đi, lập tức phải trả lời Nam Cung Giác vấn đề: "Ngàn Chân Nhện linh tuyền là Ngàn Chân Nhện nhất tộc cư trú thượng vạn năm sau, từ Ngàn Chân Nhện nọc độc hội tụ ở bên nhau sau hình thành linh tuyền.

Loại này linh tuyền ở hình thành ban đầu cũng chỉ là bình thường độc tố, tuy rằng là có rất nhiều linh lực hội tụ ở bên nhau, nhưng là đối tu sĩ cũng không có cái gì dùng, nhưng là ở Ngàn Chân Nhện nơi dừng chân một đoạn thời gian lúc sau, dần dần mà sẽ hình thành một loại đặc thù xen vào màu xanh lơ cùng màu lam chi gian nhan sắc, đến lúc này, linh tuyền độc tính trên cơ bản liền biến mất.

Mà lúc này linh tuyền, liền biến thành các loại thiên địa dị bảo xua như xua vịt thứ tốt, gần một giọt là có thể đủ làm đại đa số thiên địa dị bảo đề cao một cấp bậc, đối với đại đa số yêu thú tới nói, còn có thể tăng lên huyết mạch độ tinh khiết, là hiếm có bảo vật!"

Không nghĩ tới nó cái này ký chủ vận khí bạo lều, rời đi vai ác lúc sau có thể gặp được tốt như vậy đồ vật! Hệ thống nội tâm tràn ngập kích động, lúc này, ai còn so đo Nam Cung Giác rốt cuộc có nghĩ cùng Lạc Hòa đối nghịch, nếu là không có Lạc Hòa có thể vẫn luôn vận khí tốt như vậy nói, nó ước gì ký chủ cả đời cùng vai ác cách khá xa xa hảo sao?

.

Nam Cung Giác cũng không biết hệ thống ý tưởng, nghe được hệ thống miêu tả lúc sau cũng cảm thấy thập phần thần kỳ, có thể tăng lên huyết mạch độ tinh khiết cùng với bảo vật phẩm chất bảo vật liền tính là chỉ có một giọt đều đủ để cho người xua như xua vịt, càng miễn bàn ở trước mặt hắn linh tuyền ước chừng có một cái hồ nước!

Là một cái hồ nước! Không phải một giọt, cũng không phải một lọ!

Nam Cung Giác có điểm hoảng hốt, tổng cảm thấy chính mình căn bản chính là Thiên Đạo chi tử, còn muốn hệ thống làm gì?

Chửi thầm xong về sau, Nam Cung Giác đem trước mắt linh tuyền cướp sạch không còn, một giọt nước suối đều không có dư lại, thu sau khi xong nhìn nhìn bên cạnh màu lam nhạt đóa hoa, nhíu nhíu mày: "Này đó là cái gì hoa?"

Hệ thống tìm tòi một chút tư liệu: "Không biết, tư liệu chỉ nhắc tới linh tuyền, không có nói chung quanh còn có thể mọc ra hoa tới…… Không, tựa hồ căn cứ trước kia ghi lại, Ngàn Chân Nhện linh tuyền chung quanh thực vật đều sẽ bị

Trăm Chân Nhện tiến hóa thành Ngàn Chân Nhện di đi, không cho chúng nó chia cắt linh tuyền linh lực.”

Nam Cung Giác ngẩn người.

Hắn nhưng thật ra không nghĩ tới còn có loại này cách nói, nói như vậy, này đó hoa hoa thảo thảo hẳn là rất cao cấp? Hoặc là chính là liền Bát giai Trăm Chân Nhện cũng không dám chọc tồn tại?

Hắn tới hứng thú, hồ nước bên cạnh vây quanh một vòng hoa cũng tất cả đều hái được ném tới trong không gian, liền tính không phải cái gì thứ tốt cũng không quan hệ, rốt cuộc hắn mới vừa đổi một cái 998 không gian không phải?

Không biết Nam Cung Giác suy nghĩ gì đó hệ thống rùng mình một cái.

.

Nam Cung Giác nhắm mắt lại xem xét một chút, phát hiện trong sơn động xác thật không có gì thứ tốt, chớp chớp mắt, rời khỏi Trăm Chân Nhện căn cứ địa, ở đi đến cửa động thời điểm, thấy trên mặt đất khổng lồ con nhện thi thể.

Nam Cung Giác đột nhiên nhớ tới các loại tu tiên trong tiểu thuyết miêu tả, nghe nói đủ loại cao giai yêu thú đều…… Toàn thân là bảo?

Hắn nhíu mày nghĩ nghĩ, vẫn là đem toàn bộ Trăm Chân Nhện thi thể đều thu lên, nói không chừng khi nào là có thể dùng tới đâu.

Ôm cái này ý tưởng Nam Cung Giác chút nào không cảm giác được hắn cơ hồ đã đem toàn bộ con nhện động cướp đoạt không còn, rời đi con nhện động phía trước, hắn hướng một cái không chớp mắt trong một góc nhìn thoáng qua, nhướng mày, rời đi con nhện động.

Nam Cung Giác rời đi về sau, một cái âm u trong một góc, một đôi đậu xanh lớn nhỏ đỏ như máu trong ánh mắt hiện lên một đạo hồng quang, thực mau biến mất không thấy.

.

Nam Cung Giác đối này hoàn toàn không biết gì cả, rời đi con nhện động lúc sau hắn thở dài nhẹ nhõm một hơi, cảm khái nói: “Quả nhiên vẫn là bên ngoài không khí hảo a!”

Hệ thống không tỏ ý kiến, nó hiện tại còn đắm chìm ở chính mình ký chủ vận khí bạo biểu kích động trung, căn bản không rảnh bận tâm Nam Cung Giác cảm khái.

Nếu như bị Nam Cung Giác biết đây là trước mắt mới thôi hệ thống nhìn thấy quá tốt nhất trang bị nói, khẳng định sẽ nhịn không được cười nhạo một chút hệ thống.

Bên ngoài trong không khí tuy rằng sát khí tứ phía, nhưng là Nam Cung Giác đã có thể làm được mặt không đổi sắc, đổi thành là ai ở trực diện quá Bát giai yêu

thú lúc sau, đều sẽ không đối bên ngoài này đó liền con nhện động cũng không dám tiến bốn ngũ giai tiểu động vật có cái gì sợ hãi tâm lý là được.

Tác giả nhàn thoại:

Hôm nay khóa cái hai ngàn tự phòng tối thiếu chút nữa ra không được ta:……

Liền lẳng lặng nhìn Nam Cung Giác một mình giãy giụa [thậm chí mỉm cười. jpg]

------oOo------

Phần 69

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 69: Tới bên hồ

Không sợ gì cả Nam Cung Giác dựa theo chính mình cảm giác phương hướng đi tới, trong lúc gặp mấy chỉ túng chít chít tiểu đáng thương con thỏ, hắn hung tàn đem đáng yêu thỏ tạp trở thành dự trữ lương ném tới trong không gian.

Thấy này hết thảy hệ thống: "……"

Rõ ràng Nam Cung Giác chỉ là giết mấy chỉ thỏ tạp mà thôi, so với nó trước kia kia mấy chỉ ký chủ động bất động liền giết người tới nói, có thể nói là thập phần thiện lương không làm ra vẻ, vẫn là làm hệ thống một trận da đầu tê dại.

Nam Cung Giác cũng không biết chính mình sát mấy con thỏ như thế nào dọa tới rồi hệ thống, rõ ràng cảm giác được hệ thống sợ hãi lúc sau cũng không cảm thấy có cái gì không đúng, dù sao hệ thống đối hắn sợ hãi cũng là một kiện thích nghe ngóng sự là được.

Như vậy nghĩ Nam Cung Giác tâm tình nhẹ nhàng, ở đã nhận ra càng ngày càng dày đặc hơi nước lúc sau tốc độ liền càng nhanh.

Căn cứ hắn được đến tình báo, hắn hiện tại nơi rừng Tuyệt Mệnh cùng chân chính thí luyện nơi rừng Vô Cốt vừa lúc ở Vạn Thú Hồ hai bên, nói cách khác, hắn chỉ cần đến bên hồ tìm cái thuyền qua đi liền có thể tới đứng đắn thí luyện nơi.

Thực mau là có thể cùng Lạc Hòa hội hợp…… Nam Cung Giác bởi vì một đường sát cấp thấp tiểu động vật nhiễm sát khí đều biến mất một chút, nhíu chặt mày giãn ra, hiếm thấy lộ ra một cái tươi cười.

Hệ thống: "!!"

.

Hệ thống hiện tại đã nhìn thấu, nó ký chủ liền không phải cái gì người tốt!

Mấy ngày hôm trước nó vẫn luôn không có phát hiện, mấy ngày nay nhìn đến Nam Cung Giác rõ ràng có thể một đao giết chết những cái đó Tứ giai ngũ giai yêu thú, đều bị hắn trước trêu đùa một hồi, cuối cùng ở yêu thú không thể hiểu được như lọt vào trong sương mù thời điểm tàn nhẫn giết hại —— trường hợp thập phần hung tàn không nói, nếu không phải hệ thống ngăn trở, Nam Cung Giác liền sẽ tùy thân mang theo vài chỉ mùi máu tươi dày đặc yêu thú cùng nhau đi tới!

Quả thực điên rồi!

Lúc ấy hệ thống là như vậy tưởng.

Kỳ thật Nam Cung Giác làm như vậy là sự ra có nguyên nhân, Cửu Thiên Tông thí luyện bắt đầu không phải cho bọn họ một cái lệnh bài, lệnh bài ở kiểm tra đo lường đến bọn họ tới Vạn Thú Hồ bắt đầu liền sẽ bắt đầu tuyên bố nhiệm vụ, mà những cái đó nhiệm vụ đại đa số đều là thu thập một ít bốn đến ngũ giai yêu thú thú hạch.

Nam Cung Giác cảm thấy bên này rừng rậm quá nguy hiểm, căn bản là không có nhiều ít bốn ngũ giai yêu thú, đại đa số đều là lục giai thất giai cao cấp yêu thú, chỉ có thể dùng yêu thú thi thể hấp dẫn cùng giai yêu thú lại đây chịu chết sao!

Bởi vì hắn biết rõ, hắn nếu là lao lực sức của chín trâu hai hổ đi sát một con cao giai yêu thú, còn không bằng liền dùng cấp thấp yêu thú làm mồi dụ nhiều sát mấy chỉ cấp thấp hảo sao?

Kỳ thật chủ yếu là bởi vì…… Cấp thấp yêu thú huyết tinh khí sẽ không khiến cho cao giai yêu thú chú ý, bởi vì nhân gia căn bản là khinh thường với này đó cấp thấp yêu thú thịt, cùng chúng nó cùng giai yêu thú liền rất yêu cầu đồ ăn, thường thường sẽ có bị hấp dẫn lại đây yêu thú, trở thành Nam Cung Giác con mồi.

Hắn như vậy hung tàn hoàn toàn là vì nhiều làm ra điểm huyết tinh khí sao!

.

Đương nhiên hệ thống chỉ cảm thấy Nam Cung Giác thập phần khủng bố là được.

Nhưng mà Nam Cung Giác hoàn toàn không phải cái loại này sẽ suy xét hệ thống cảm thụ người a!

Ở đi rồi ba ngày về sau, Nam Cung Giác cuối cùng thấy nguồn nước —— Vạn Thú Hồ tới rồi.

Vạn Thú Hồ sở dĩ sẽ dùng cái này hồ cấp chung quanh một mảnh khu vực mệnh danh, chính là bởi vì chung quanh linh khí đều là từ Vạn Thú Hồ phát ra, tuy rằng không có người biết nguyên lý, nhưng là đại đa số người đều đối Vạn Thú Hồ có này một loại thần kỳ kính sợ tâm lý.

Tục truyền nói ở nhiều năm trước kia, có một cái Tạo Linh Cảnh đại năng ý đồ điều tra Vạn Thú Hồ đế bí mật, lại căn bản là không có thể thâm nhập đáy hồ, đã bị một cổ không biết tên linh lực giảo nát đan điền, tu vi toàn phế.

Tự kia về sau, không còn có người dám khiêu chiến Vạn Thú Hồ quyền uy, cũng nguyên nhân chính là vì như thế, Vạn Thú Hồ mới có thể cùng quỳnh linh bí cảnh, thánh linh tháp, cùng với tử vong nơi cũng xưng là Thượng Ngu Đại Lục tứ đại thí luyện nơi.

Bằng không, Thượng Ngu Đại Lục sông nước hồ hải nhiều như vậy, như thế nào cố tình cũng chỉ có Vạn Thú Hồ cái này không có so địa phương khác xông ra đi nơi nào địa phương trở thành mọi người kính sợ địa điểm đâu?

Nam Cung Giác nhìn trước mắt bao la hùng vĩ Vạn Thú Hồ, trong lòng có chút chấn động.

Đối với rộng lớn mạnh mẽ núi sông hồ hải các loại thịnh cảnh, hắn từ trước đến nay chỉ là chỉ nghe kỳ danh không thấy này cảnh, lần đầu tiên thấy như vậy rộng lớn mạnh mẽ cảnh tượng, trong lòng trừ bỏ khiếp sợ ở ngoài, còn bốc lên ra một loại khác cảm xúc.

Đó chính là, từ máu toát ra tới hưng phấn.

Tác giả nhàn thoại:

Nơi này là tồn cảo ~

Tiểu kịch trường bị Lạc Hòa cấm rớt lạp ~(≧▽≦)/~

------oOo------

Phần 70

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 70: Giai đoạn trước chuẩn bị

“Ký chủ, ngươi thật sự muốn ngồi cái này thuyền qua đi sao?” Hệ thống thật cẩn thận hỏi, tuy rằng nó ký chủ luôn luôn không ấn lẽ thường ra bài, nhưng là cũng không đến mức không đáng tin cậy đến loại trình độ này đi?

Bãi ở Nam Cung Giác trước mặt, là mười mấy căn trúc điều đáp thành bè trúc, liếc mắt một cái nhìn lại thập phần yếu ớt, căn bản chịu không nổi Vạn Thú Hồ một lần đánh sâu vào.

Hệ thống có điểm nghi hoặc: “Ngự kiếm không phải khá tốt sao?”

Nhất thời ngớ ngẩn căn bản không có nghĩ đến điểm này Nam Cung Giác: “……”

Này liền thực xấu hổ.

Nam Cung Giác lau lau trên đầu hãn, nhẹ nhàng bâng quơ nói: “Nga, ta còn không có học được ngự kiếm đâu.”

Đến bây giờ mới thôi hắn sở hữu công kích phương thức trừ bỏ dùng Thanh Hải Kiếm chém lung tung chính là phóng trận pháp chạy như điên không phải sao? Ngự kiếm? Không tồn tại.

Đồng dạng nghĩ tới điểm này hệ thống có điểm 囧, tuy rằng nó lúc này đây ký chủ vận khí tựa hồ thực hảo, nhưng là không biết vì cái gì, luôn là cho nó một loại đặc biệt nghèo ảo giác, bởi vậy nó nhắc tới thương thành thời điểm đều đặc biệt thật cẩn thận: “Kia ký chủ ngươi không suy xét một chút mua một con thuyền đứng đắn thuyền sao?”

Nam Cung Giác: “…… Hệ thống còn có thuyền bán?”

Nhắc tới chuyên nghiệp lĩnh vực, hệ thống vừa rồi túng chít chít bộ dáng lập tức liền không có, trở nên thập phần đứng đắn: “Là cái dạng này, hệ thống thương thành giữa không chỉ có có bình thường thuyền, còn có tàu bay, phối trí từ cấp thấp đến cao đẳng có nhất định khác biệt, đương nhiên yêu cầu Kịch Tình Độ cũng bất đồng……”

.

Nó còn không có giới thiệu giá cả đã bị Nam Cung Giác đánh gãy: “Được rồi không cần báo giá, dù sao ta cũng mua không nổi.”

Hệ thống nhìn thoáng qua Nam Cung Giác hiện có Kịch Tình Độ: “……”

Ký chủ lời này nói thật đúng là không có vấn đề, nhưng còn không phải là đều mua không nổi sao?

Hiện tại Nam Cung Giác chỉ còn lại có không đến 3000 Kịch Tình Độ, nhưng là sở hữu thuyền —— bao gồm thấp kém nhất cái kia không có bất luận cái gì linh lực thêm thành bình thường tàu thuỷ giá cả đều là một vạn Kịch Tình Độ khởi bước tới……

Tấm tắc, ký chủ thật nghèo.

Hệ thống yên lặng cảm khái, này đại khái là nó gặp được nhất nghèo còn một chút đều không lo lắng ký chủ đi.

Tâm thái thật Phật.

Phật hệ · Nam Cung Giác không hề có cảm giác được hệ thống bi thương, hắn thiên chân cho rằng bè trúc thật sự có thể qua sông…… Rốt cuộc TV thượng đều là nói như vậy, nhưng là hắn cũng biết phim truyền hình có điểm khuếch đại, vì thế hắn ở trên bè trúc bỏ thêm mấy cái trận pháp.

Nga, không thấm nước trận pháp, phòng ngự trận pháp, cân bằng trận pháp, định vị trận pháp, còn có một cái…… Ân? Tự động hoa thủy trận pháp?

Hệ thống: "……" Này đó trận pháp đối với tay mới tới nói kỳ thật đều không đơn giản, Tu chân giới chính thống trận pháp sư ít nhất muốn học cái ba bốn năm mới có khả năng tinh thông phía trước kia mấy cái trận pháp, chỉ có thế lực lớn bồi dưỡng ra tới thiên tài mới có thể tự nghĩ ra trận pháp, mà nó ký chủ tùy tay một phủi đi chính là một đống, vốn dĩ hệ thống hẳn là cảm thấy cao hứng, nhưng là nó lại một chút cao hứng cũng không có.

Ngẫm lại Nam Cung Giác phía trước làm việc niệu tính……

Hệ thống chỉ nghĩ ha hả.

Lại như thế nào lợi hại trận pháp dùng ở một cái mấy cây cây trúc đáp thành trên bè trúc, thoạt nhìn cũng như là phí phạm của trời hảo sao?

Đáng tiếc hệ thống cũng không có biện pháp can thiệp Nam Cung Giác quyết định, nó chỉ là một cái có thể đề ý kiến hệ thống mà thôi, đưa ra ý kiến còn không nhất định bị Nam Cung Giác tiếp thu, có thể nói là thực thất bại.

Nam Cung Giác không có để ý hệ thống tiểu cảm xúc, hắn ngồi trên tự chế đơn giản bè trúc, trực tiếp hạ thủy.

Bởi vì tự nghĩ ra trận pháp duyên cớ, Nam Cung Giác không có động thủ chèo thuyền, mà là học trước kia xem qua võ hiệp tiểu thuyết thẳng tắp nằm ở trên bè trúc, nhắm mắt lại trầm tư.

Hoặc là nói thể nghiệm võ hiệp tiểu thuyết đại hiệp cảm giác.

Chung quanh trời sáng khí trong gió nhẹ từ từ, ánh nắng tươi sáng, một diệp thuyền con trên mặt hồ thượng từ từ đi trước, thấy thế nào đều như là một cái vô

cùng hưu nhàn cảnh tượng.

Nam Cung Giác tùy tiện lấy ra một mảnh lá cây ngăn trở hai mắt của mình, tùy ý chính mình nước chảy bèo trôi.

—— đương nhiên, bởi vì định vị trận pháp cùng tự động chèo thuyền trận pháp tồn tại, thật sự tưởng nước chảy bèo trôi khả năng tính còn không lớn.

Hệ thống nhìn đến ký chủ cái dạng này, đột nhiên có chút không biết có nên hay không nói cho Nam Cung Giác thế giới này nguy cơ tứ phía, này phiến hồ…… Nhưng không có mặt ngoài thoạt nhìn như vậy bình tĩnh.

Nhưng mà hệ thống có điểm túng.

Tác giả nhàn thoại:

Tháng sau liền phải thượng giá lạp, hy vọng thích tiểu khả ái tiếp tục duy trì nga ~(≧▽≦)/~ phía dưới cho mời vài vị vai chính phát biểu cảm nghĩ ~

Nam Cung Giác [mặt lạnh]: Chúc mừng.

Lạc Hòa: Ta khi nào lên sân khấu?

Chín mệnh: (≧^. ^≦) miêu ~

Hệ thống: Thượng giá may mắn nước thuốc, chỉ cần 998……

Ta: Người tới! Đem hệ thống kéo đi ra ngoài!

.

------oOo------

Phần 71

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 71: Tao ngộ giao long

Nó phát hiện chính mình thế nhưng không đành lòng quấy rầy không đáng tin cậy ký chủ hành vi, không khỏi lâm vào thật sâu mà nghĩ lại bên trong.

Nó có phải hay không quá túng một chút?

Nhưng mà không đợi hệ thống tự hỏi ra kết quả, nguy hiểm đã lặng yên tiếp cận.

Nam Cung Giác nhắm mắt lại, hưởng thụ khó được thả lỏng, từ tới rồi thế giới này hắn vẫn luôn căng chặt thần kinh, sợ khi nào chính mình một không cẩn thận liền treo —— căn cứ kiếp trước hắn thấy không biết dựa không đáng tin cậy thống kê, nghe nói Tu chân giới tỉ lệ tử vong là trừ bỏ chiến tranh thế giới bên ngoài tối cao hảo sao?

Bởi vì nơi này là một mảnh hồ nước duyên cớ, Nam Cung Giác tự cho là sẽ không gặp được cái gì đặc biệt đáng sợ nguy hiểm, vì thế cũng liền yên tâm thoải mái mặc kệ chính mình thả lỏng, cả người thoạt nhìn có chút lười biếng.

Liền ở hắn vừa mới sắp ngủ thời điểm, bè trúc đột nhiên bị một đạo sóng lớn nhấc lên, ở bọt sóng trung phiên mấy cái vòng, Nam Cung Giác lập tức đã bị điên tỉnh.

Hắn xoa xoa đôi mắt, sắc trời đã dần dần biến hắc, chung quanh hơi thở cũng đột nhiên đình trệ lên, linh khí lưu động tốc độ đều có chút thong thả, như là đã chịu thứ gì ảnh hưởng.

Nam Cung Giác trong lòng nhảy dựng.

Một loại dự cảm bất hảo dần dần lan tràn đi lên, Nam Cung Giác cơ hồ là theo bản năng đình chỉ bè trúc di động.

Trên mặt hồ khởi phong, hoặc là nói vẫn luôn đều có phong, chỉ là này phong đột nhiên biến đại, làm người có chút trở tay không kịp.

Hắn không phải không biết loại này tình hình ý nghĩa cái gì, hơn nữa cơ hồ là ở gió nổi lên nháy mắt, Nam Cung Giác cảm giác được một cổ lệnh người kinh sợ uy áp ập vào trước mặt, đánh sâu vào hắn gân mạch, làm hắn có như vậy trong nháy mắt thế nhưng không thể động đậy.

Nam Cung Giác sắc mặt biến đổi, lúc này đây gặp được gia hỏa, tuyệt đối so với vừa rồi Bát giai Trăm Chân Nhện càng thêm đáng sợ! Nam Cung Giác như

thế nào cũng không nghĩ tới chính mình vận khí thế nhưng “Hảo” thành như vậy, thế nhưng dọc theo đường đi gặp được đều là chút biến thái đồ vật!

Kia đồ vật hơi thở thực cuồng táo, ngay cả uy áp đều như là ở công kích giống nhau, Nam Cung Giác tự chế phòng ngự trận pháp một chút tác dụng đều không có, trong cơ thể linh lực bởi vì uy áp duyên cớ trệ sáp không thôi, thậm chí liền ngày thường gặp được thứ tốt liền sẽ run lên Xích Hỏa Diễm đều yên lặng ở đan điền, còn có chút…… Run bần bật?

Nam Cung Giác có như vậy trong nháy mắt cho rằng chính mình là nhìn lầm rồi, lại một lần dùng thần thức nội coi, phát hiện Xích Hỏa Diễm thật đúng là tránh ở hắn đan điền một góc phát run!

Hắn quả thực phải bị khí cười.

Trăm triệu không nghĩ tới hắn thế nhưng dưỡng như vậy một đoàn hỏa! Rồi sau đó hắn phát hiện, không chỉ là Xích Hỏa Diễm không bình thường, ngay cả mang theo lôi kiếp chi lực kia một đoàn năng lượng cũng có chút co rúm lại?

Này sợ không phải ở đậu hắn?

Nam Cung Giác sắc mặt khó coi, hệ thống căn bản không dám mở miệng, nó tổng cảm thấy hiện tại tốt nhất không cần quấy rầy ký chủ……

Trên thực tế hệ thống cảm giác cũng không sai.

Nam Cung Giác lúc này có điểm táo bạo.

Không chỉ là đối mặt không biết địch nhân táo bạo, còn có một bộ phận là bởi vì, hắn phát hiện chính mình rất có khả năng căn bản đánh không lại đối phương táo bạo, hơn nữa…… Hắn có thể cảm giác được, liền dị hỏa cùng lôi kiếp đều cảm thấy không dễ chọc đồ vật, tuyệt không phải hắn có thể đối phó lợi hại!

Đồng thời, Nam Cung Giác đột nhiên phát hiện, hắn thuyền đã không chịu hắn khống chế, tự hành hướng uy áp truyền đến phương hướng chạy tới, càng là tiếp cận kia cổ uy áp, hắn càng là có thể cảm giác được chân chính thực lực chênh lệch.

Phía trước đối mặt Trăm Chân Nhện thời điểm, Nam Cung Giác còn có lá gan chính diện cùng Trăm Chân Nhện dỗi một dỗi, nhưng là đối mặt hiện tại cái này không biết chủng loại cấp bậc đối thủ, Nam Cung Giác hoảng sợ phát hiện, hắn căn bản là liền cùng đối phương chính diện đối thượng dũng khí đều không có.

Hỗn Tu chân giới người kỳ thật đều đặc biệt thức thời, giống nhau sẽ không đối thượng chính mình không có năng lực đối phó địch nhân, nhưng là Nam Cung Giác hiện tại căn bản không có biện pháp rời đi.

Hắn lấy ra Cửu Thiên Tông cho bọn hắn phát thí luyện lệnh bài, sắc mặt thay đổi mấy lần, tính toán chờ một lát nếu là trốn không thoát nói, liền bóp nát này khối lệnh bài……

Theo bè trúc tốc độ càng ngày càng chậm, Nam Cung Giác cảm giác được nguy cơ đang ở một chút tiếp cận, hắn thật cẩn thận mà ngừng lại rồi hô hấp, thu liễm khó có thể khống chế linh lực.

Đột nhiên! Nam Cung Giác tâm thần chấn động, hai mắt trợn lên, thẳng tắp nhìn chằm chằm bên phải phương hướng!

Hệ thống cũng kinh hô một tiếng: “Tứ Trảo Kim Giao?!”

Tác giả nhàn thoại:

Giao: Làm sao vậy ta là ai ta ở đâu?

Lạc Hòa: Ta khi nào lên sân khấu?

Xuẩn tác giả đỉnh nồi chạy đi……

------oOo------

Phần 72

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 72: Tứ Trảo Kim Giao

Chỉ thấy trước mắt xuất hiện một cái quái vật khổng lồ, thâm hắc sắc vảy lóe quỷ dị ánh sáng, trên đầu treo so chuông đồng lớn không biết nhiều ít lần đỏ như máu đôi mắt, hung tợn mà nhìn chằm chằm đột nhiên xông vào hắn địa bàn con mồi, thật lớn đầu trải rộng màu đỏ tươi vảy, tản ra cường đại uy áp, trong mắt ẩn ẩn lộ ra coi thường.

Nam Cung Giác sửng sốt, theo sau đáy lòng chợt lạnh.

Vừa rồi hệ thống nói gì đó? Tứ Trảo Kim Giao?

Tứ Trảo Kim Giao Nam Cung Giác cũng không có nghe nói qua, nhưng là nguyên tác giữa có một cái bị hậu kỳ cường đại lên vai chính thu làm thú sủng Ngũ Trảo Kim Long! Ngũ Trảo Kim Long là Thánh giai yêu thú, vốn dĩ ở cuối cùng một lần hóa rồng quá trình giữa nếu không thu đến quấy rầy, là vô cùng có khả năng mở ra linh trí trở thành Yêu tộc, nhưng là ở nó vừa vặn hóa rồng kia một đoạn thời gian, vai chính xuất hiện, quấy nhiễu giao long hóa rồng không nói, còn mạnh mẽ khế ước đã hóa thân thành long Ngũ Trảo Kim Long!

Đồng thời, cũng làm Long tộc mất đi một vị hậu bối.

Đương nhiên này đó trong nguyên tác cũng không có nhắc tới, về Yêu tộc thiên chuyện xưa đều là năm đó tuổi trẻ khí thịnh Nam Cung Giác đen nguyên tác tác giả tồn cảo rương nhìn đến.

Bởi vì cái này tóm tắt duyên cớ, Nam Cung Giác không khỏi đối cái này xui xẻo tương lai kim long có điểm tò mò, quan sát đến liền càng cẩn thận.

Nguyên thư vai chính gặp được Ngũ Trảo Kim Long thời điểm là ở Tạo Linh Cảnh thời điểm, khoảng cách bây giờ còn có 500 nhiều năm, hiện tại này chỉ Tứ Trảo Kim Giao hiển nhiên còn chưa tới đạt có thể hóa rồng thời điểm, nhưng là trên người uy áp đã thập phần đáng sợ, ít nhất áp chế một cái Nam Cung Giác là dễ như trở bàn tay sự.

Một chút đều không có chính mình thiếu chút nữa liền phải treo cảm giác Nam Cung Giác ánh mắt nhìn thẳng kia đầu cả người tản ra kim quang giao long —— nói là cả người cũng không thích hợp, giao long trên đầu còn trường thâm hắc dữ tợn vảy, hai mắt phát ra ra khác thường sáng rọi, Nam Cung Giác cả người đều có một loại máu sôi trào ảo giác.

Hắn có chút nghi hoặc: "Hệ thống, này đầu giao long trạng huống có phải hay không có cái gì không đúng?"

Hệ thống "Di" một tiếng, nhưng thật ra cũng áp chế nội tâm hoảng sợ, nó không nghĩ làm ký chủ cứ như vậy ở chỗ này quải rớt, nhưng là hiện tại hiển nhiên đã trốn không thoát, chỉ có thể căng da đầu đối thượng này đầu giao long, thật sự không được nói…… Nó nhìn về phía ký chủ trong tay nhéo lệnh bài, kinh hoảng cảm giác hơi chút thiếu một chút.

Rốt cuộc Lạc Hòa muốn thật sự lại nói tiếp, nhưng không có so nó tuyển định vị này ký chủ đơn giản. Càng miễn bàn hiện tại thực lực có thể nói là xa ở ký chủ phía trên.

Nó rà quét một chút cách đó không xa Tứ Trảo Kim Giao, ngữ khí hơi kinh ngạc: "Đây là…… Động dục kỳ tới rồi?"

Nam Cung Giác: WTF?

Cái gì ngoạn ý nhi?

Hệ thống chạy nhanh giải thích một chút: "Này chỉ xui xẻo Tứ Trảo Kim Giao trước mắt tình cảnh kỳ thật không có so trước đó không lâu gặp được Trăm Chân Nhện muốn hảo, bởi vì giao long động dục kỳ là ở thành niên thời điểm mới có thể sinh ra, lý luận đi lên nói bốn năm chục năm mới có một lần…… Nếu có thể tìm được hung tính kém không lớn yêu thú giao phối nói, đảo cũng sẽ không xảy ra chuyện gì…… Nhiều lắm chính là huyết mạch không đủ thuần yêu thú bị cường đại hơi thở va chạm đã chết mà thôi, nhưng là nếu tìm không thấy…… Ân, liền sẽ sinh ra một loại thực không hữu hảo di chứng."

Hệ thống tạm dừng một hồi nhi, Nam Cung Giác truy vấn: "Cái gì di chứng a? Chẳng lẽ là không cử?"

Hệ thống hắc tuyến, đem hình ảnh từ chính mình trong đầu đuổi ra đi: "Sao có thể! Chính là ở cuồng táo ba ngày lúc sau sẽ đột nhiên có một cái suy yếu kỳ, suy yếu kỳ bị công kích nói…… Ít nhất sẽ giảm xuống ba cái cấp bậc, đến lúc đó ký chủ liền có cơ hội đối phó nó! Đương nhiên tiền đề là ký chủ có thể kiên trì đến nó trở nên suy yếu kia một khắc……"

Nói nơi này, hệ thống có điểm chột dạ, này đầu giao long cuồng táo thời gian, thấy thế nào đều còn không đến một ngày, nó tổng cảm giác nhà mình ký chủ cái này vận khí, sợ là không nhất định có thể kiên trì cho đến lúc này.

Có thể nói Vạn Thú Hồ cùng rừng Tuyệt Mệnh hai cái lợi hại nhất đại gia hỏa đều bị Nam Cung Giác gặp gỡ, tuy rằng hai cái đều có như vậy như vậy trạng huống, nhưng là này đó trạng huống cũng không thể giảm bớt này hai dạng đồ vật thực lực.

Thậm chí ở giao long suy yếu phía trước cuồng bạo giai đoạn, so bình thường thời điểm càng thêm khủng bố, thực lực thậm chí sẽ gia tăng.

Mà xui xẻo Nam Cung Giác tắc cái gì cũng không biết.

Tác giả nhàn thoại:

Lạc Hòa [hữu khí vô lực hò hét]: Rốt cuộc còn có hay không suất diễn của ta? Không đúng sự thật ta liền bãi diễn!

Nam Cung Giác [kịch một vai tiểu thiên tài]:……

Hệ thống: Chậc.

------oOo------

Phần 73

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 73: Bóp nát ngọc bài

Liền ở hệ thống cùng Nam Cung Giác đều ở tương đối phát ngốc thời điểm, Tứ Trảo Kim Giao đột nhiên giật giật đầu, đem Nam Cung Giác đầu giống nhau đại đôi mắt phóng ra lại đây, làm Nam Cung Giác hoảng sợ.

Cùng lúc đó, vẫn luôn bởi vì trận pháp tồn tại cùng hắn chân dính ở bên nhau bè trúc phía dưới bỗng nhiên nhấc lên một cái sóng to, đem bè trúc cuốn vào trong đó.

Nếu không phải cái này trên bè trúc còn gia nhập rất nhiều trận pháp, Nam Cung Giác làm không hảo sẽ trở thành cái thứ nhất bị chết đuối người xuyên việt!

Đương nhiên, căn cứ người xuyên việt bất tử định luật, Nam Cung Giác khẳng định là sẽ không như vậy đã chết nói không chừng sẽ rơi vào không gian cái khe gì đó, trải qua trắc trở lúc sau sẽ tiếp tục trở về đại sát tứ phương.

Nhưng mà hiện tại Nam Cung Giác căn bản không kịp tưởng nhiều như vậy, hắn hiện tại căn bản không rảnh hắn cố, Tứ Trảo Kim Giao uy áp đối hắn tạo thành cực đại áp lực, trong cơ thể lực lượng đã chịu áp bách, loại này bị cường đại dã thú theo dõi cảm giác hắn vẫn là lần đầu tiên gặp được, hơn nữa cơ hồ là cùng thời gian, hắn liền dự đoán được chính mình không có khả năng một mình từ này đầu Tứ Trảo Kim Giao trong tay chạy đi!

Nam Cung Giác nhắm mắt lại, không chút nghĩ ngợi trực tiếp đem trên tay lệnh bài bóp nát, ngay sau đó thả người nhảy, nhảy vào trong hồ, chỉ để lại một con run run rẩy rẩy bè trúc nước chảy bèo trôi.

Tứ Trảo Kim Giao như là kinh ngạc một lát, mở to hai mắt nhìn, không có phản ứng lại đây chính mình trước mắt hai chân thú vì cái gì sẽ không thấy!

Hai chân thú · Nam Cung Giác nhảy vào trong nước lúc sau lập tức nhéo cái tránh thủy quyết, dòng nước kích động cảm giác cũng không có làm Nam Cung Giác cảm giác không khoẻ, nhưng là Tứ Trảo Kim Giao uy áp lại như là như ảnh tùy hành, hắn máu như là đông lại giống nhau, liền kiếp lôi đều không có tác dụng, ở hắn trong cơ thể súc thành một đoàn run bần bật.

Ngẫu nhiên nhìn thoáng qua Nam Cung Giác cảm giác chính mình muốn hạt, này vẫn là ngày thường ở trong thân thể hắn nhật thiên nhật địa ngưu bức vội vàng kiếp lôi chi lực sao? Ngay cả cấp bậc còn rất thấp Xích Hỏa Diễm đều không có như vậy túng.

Hắn hết chỗ nói rồi một lát: "……"

Nhìn thấy đưa tới cửa tới con mồi cứ như vậy biến mất không thấy, Tứ Trảo Kim Giao vốn dĩ liền táo bạo đầu óc càng thêm táo bạo, bắt đầu toàn thân phẫn nộ xoắn đến xoắn đi, Vạn Thú Hồ trung bộc phát ra kinh người động tĩnh!

Nam Cung Giác hô hấp cứng lại, bay nhanh xoay người rời đi nguyên lai vị trí, ngay sau đó một con rồng cái đuôi bay nhanh mà từ trừu quá vừa rồi mặt nước, bắn khởi hai mét rất cao bọt sóng.

Nam Cung Giác xem như lần đầu tiên trực diện lực lượng cường đại mang đến uy hiếp, lòng còn sợ hãi nhìn đảo qua mà qua cái đuôi, che miệng lại không cho chính mình ra tiếng. Cùng này chỉ giao long so sánh với, hắn trước kia gặp được những cái đó đều chỉ có thể xem như tiểu nhi khoa.

Hệ thống cũng có chút không biết làm sao.

Đầu tiên là Nam Cung Giác Kịch Tình Độ bởi vì đổi một ít lung tung rối loạn đồ vật đã thấy đáy, tiếp theo là hệ thống vốn dĩ cũng không có có thể đối phó loại này cường đại giống loài vật phẩm có thể đổi.

Nga, trừ phi là ở thăng cấp về sau.

Nhưng mà hiện tại đừng nói thăng cấp, ký chủ Kịch Tình Độ quang dưỡng hắn không gian đều là không đủ, hệ thống miễn bàn có bao nhiêu buồn bực.

Nó lý trí thượng tồn, đề nghị nói: "Ký chủ, ngươi không phải còn có rất nhiều truyền tống trận pháp sao? Không bằng chúng ta trước trốn? Giữ được rừng xanh sợ gì không củi đốt…… Sao."

Nam Cung Giác trong lòng khổ: "Ta nếu có thể trốn sớm đều chạy thoát hảo sao? Chẳng lẽ ngươi cho rằng ta vừa rồi đứng ở trên bè trúc là ở trang bức sao? Ta đó là bị này chỉ giao long uy áp hạn chế hành động hảo sao?"

Hệ thống: "Tốt……?"

Nam Cung Giác: "……" Hảo cái con khỉ a quăng ngã!

Không biết có phải hay không bởi vì cùng hệ thống giao lưu khiến cho linh khí dao động, Tứ Trảo Kim Giao đột nhiên đem đầu chuyển hướng Nam Cung Giác ẩn thân phương hướng, trong ánh mắt phát ra ra màu đỏ quang, gắt gao mà tỏa định Nam Cung Giác!

Nam Cung Giác mở to hai mắt nhìn, hắn toàn thân như là bị dây thừng cố định ở giống nhau, định tại chỗ vô pháp nhúc nhích, vô hình sợ hãi bóp lấy cổ hắn, Nam Cung Giác ngừng thở, tại nội tâm rít gào.

"Hệ thống hệ thống! Nhanh lên nghĩ cách a! Không nhìn thấy ta liền phải treo sao? Xong đời xong đời…… Ta nếu là treo ngươi nhất định phải nhớ rõ cho ta nhặt xác……"

Hệ thống cũng hoảng đến một so, nó trước kia mang ký chủ đều là căn cứ công lược thành thành thật thật đi theo vai ác sau lưng đoạt cơ duyên, ai cũng không có chỉnh ra như vậy chuyện xấu, trong lúc nhất thời hệ thống cũng không biết nên làm cái gì bây giờ mới hảo.

Nam Cung Giác tuyệt vọng nhắm mắt lại, cảm thấy chính mình sợ là muốn xong, không khỏi ở trong lòng vì chính mình vốc một phen đồng tình nước mắt, nếu là có kiếp sau……

Tác giả nhàn thoại:

Lạc Hòa: Câm miệng!

Nam Cung Giác:???

Lạc Hòa: Không có kiếp sau, vĩnh viễn đều không thể có kiếp sau.

Hệ thống:……

------oOo------

Phần 74

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 74: Lạc Hòa đuổi tới

“Lạc sư huynh! Có một cái lệnh bài rách nát, địa điểm là ở…… Vạn Thú Hồ trung ương!”

Đương công kích giả hơi thở biến mất lúc sau, Lạc Hòa liền theo tàu bay dấu vết tìm được rồi rừng Vô Cốt, đại đa số người đều còn hảo hảo ở tàu bay thượng đợi, nhưng mà Lạc Hòa lại không có cảm nhận được vẫn luôn dính hắn Nam Cung Giác tồn tại!

Hắn lắp bắp kinh hãi, chẳng lẽ Nam Cung Giác đã xảy ra chuyện sao?

Hắn nhíu nhíu mày, nhận thấy được chính mình đối Nam Cung Giác cái này tiểu sư đệ quan tâm có điểm qua, hắn nhìn thoáng qua quản lý lệnh bài địa phương, nghĩ thầm Nam Cung Giác nếu gặp chuyện gì nhất định sẽ bóp nát lệnh bài, không có gì hảo lo lắng.

Vì thế liền ôm kiếm ở một bên nhắm mắt tu luyện.

Đột nhiên nghe thấy lệnh bài rách nát tin tức, Lạc Hòa mở to mắt, dời bước tới rồi quản lý lệnh bài đệ tử trước mặt: “Ai lệnh bài nát?”

Tiểu đệ tử bị Lạc Hòa không tự giác lộ ra uy áp dọa đến, nơm nớp lo sợ mở miệng: “Nam, Nam Cung……”

Lạc Hòa biểu tình tối sầm lại: “Nam Cung Giác?”

Tiểu đệ tử gật đầu như đảo tỏi: “Là!”

Chỉ cảm thấy trước mắt một trận gió quá, tiểu đệ tử thật cẩn thận mà ngẩng đầu khi, đại sư huynh đã sớm đã không thấy bóng dáng, tiểu đệ tử biểu tình hoảng hốt: “Không cần thông tri các trưởng lão sao?”

Không có người trả lời nghi vấn của hắn, tiểu đệ tử nghĩ tới Lạc sư huynh so trấn thủ Vạn Thú Hồ vài vị trưởng lão đều phải cường đại thực lực, nhịn không được run run chân, từ bỏ thông tri các trưởng lão ý tưởng.

Nếu là liền đại sư huynh đều không có biện pháp giải quyết sự…… Liền tính kêu trưởng lão cũng vô dụng đi?

Lạc Hòa nghe thấy Nam Cung Giác xảy ra chuyện trong nháy mắt kia liền thay đổi sắc mặt, không chút suy nghĩ liền ngự kiếm hướng Vạn Thú Hồ trung tâm bay đi, hắn thậm chí không có thời gian tìm lấy cớ vì chính mình hành vi giải vây, chỉ là bản năng không nghĩ làm Nam Cung Giác xảy ra chuyện.

Này ở hắn trọng sinh trở về vài thập niên, căn bản đều là không dám tưởng sự.

Lạc Hòa cau mày, bằng mau tốc độ bay đến Vạn Thú Hồ trung ương, vừa lúc thấy giao long tức giận, nhấc lên một tảng lớn bọt nước trường hợp, hắn nhíu nhíu mày, tìm kiếm Nam Cung Giác thân ảnh.

Theo sau kia đầu giao long như là theo dõi cái gì, hai con mắt bắn ra một đạo quỷ dị ánh sáng, theo kia ánh mắt nhìn lại, Lạc Hòa dễ như trở bàn tay bắt giữ tới rồi vẻ mặt tuyệt vọng thiếu niên yên lặng nhắm hai mắt lại chờ chết.

Lạc Hòa mạc danh phẫn nộ, liền hắn đều không nghĩ khi dễ thiếu niên, kẻ hèn một đầu bốn chân giao long nơi nào tới lá gan, thế nhưng tưởng đối Nam Cung Giác hạ sát thủ!

Hắn không chút suy nghĩ, phất tay rút ra chính mình kiếm, nhất kiếm bổ về phía đang đứng ở động dục kỳ giao long, chém vào ngo ngoe rục rịch đối với Nam Cung Giác cái đuôi, vô hình kiếm khí bổ về phía giao long, ở nó phát hiện phía trước, nó cái đuôi đã cắt đứt một đoạn, "Bùm" một tiếng rớt vào trong nước!

Giao long rít gào một tiếng: "Rống ——"

Nghe thấy trọng vật rơi xuống nước thanh âm, lại không có cảm thấy đau đớn Nam Cung Giác kinh ngạc mở to mắt, thấy vẻ mặt quạnh quẽ Lạc Hòa đang ở cùng cuồng táo giao long chiến đấu, hơn nữa chém rớt giao long cái đuôi.

Trong nháy mắt kia, Nam Cung Giác cảm thấy chính mình thật sự bị Cupid chi mũi tên bắn trúng, đây chẳng phải là hoàn mỹ anh hùng cứu…… Anh hùng sau đó lấy thân báo đáp không biết xấu hổ kinh điển cốt truyện sao?

Nam Cung Giác tức khắc cảm thấy chính mình không thể cấp Lạc Hòa kéo chân sau, trong cơ thể linh khí giam cầm trong nháy mắt bị trong thân thể hắn mạnh mẽ tăng trưởng lực lượng phá tan, dùng hiện đại nói tới hình dung…… Đại khái chính là tiêm máu gà giống nhau hưng phấn lên, tu vi ở trong nháy mắt kia kế tiếp bò lên, làm hắn hệ thống sợ ngây người.

Đốn, ngộ đạo?

Nó ký chủ ngộ đạo thời gian cùng số lần có phải hay không có điểm quá nhiều? Hệ thống có một loại cảm giác không ổn, tổng cảm thấy lúc này đây chính mình tựa hồ tìm một cái khó lường ký chủ……

May mắn nó còn không biết tương lai Nam Cung Giác còn sẽ làm ra cái gì phá tan nó tam quan sự.

Lạc Hòa đã nhận ra Nam Cung Giác bên kia biến hóa, biểu tình rùng mình, đối Nam Cung Giác cái nhìn càng thêm phức tạp một chút.

Đổi thành lúc này đây Nam Cung Giác……

Nói không chừng có khả năng phi thăng cũng nói không chừng.

Hắn vươn tay, đem Hỗn Nguyên Lâu bắn ra đi, trong nháy mắt vây quanh đang ở ngộ đạo Nam Cung Giác, theo sau toàn thân uy áp kế tiếp dâng lên, khí thế tiêu lên tới cùng Tứ Trảo Kim Giao không phân cao thấp trình độ, đối với giao long vọt qua đi!

Đã nhận ra con mồi hơi thở biến mất xui xẻo giao long càng thêm cuồng táo lên.

Tác giả nhàn thoại:

Ngày mai chính là Nguyên Đán lạp ~(≧▽≦)/~ cũng là thượng giá ngày đầu tiên, phỏng chừng…… Đại khái…… Có lẽ sẽ có ba vạn chữ đổi mới?

Cảm tạ các vị tiểu khả ái duy trì nha (?˘?˘?)

Nam Cung Giác: Rải hoa ~(≧▽≦)/~

Hệ thống: Rải hoa ~(≧▽≦)/~

Lạc Hòa: Nga.

.

------oOo------

Phần 75

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 75: Đối phó giao long 【 canh một 】

Bị thình lình xảy ra Hỗn Nguyên Lâu ngăn trở tầm mắt Nam Cung Giác không hề sở giác, trong thân thể hắn linh lực đang ở lấy tốc độ kinh người tăng trưởng, gân mạch gian trệ sáp cũng đều bị linh lực phá tan, liền nguyên bản kiêu ngạo đến không được kiếp lôi chi lực cũng chưa dám bính ra tới làm yêu, làm Nam Cung Giác thể nghiệm một phen cái gì gọi là không hề chướng ngại thăng cấp.

Nếu như bị hệ thống đã biết hắn ý tưởng, phỏng chừng sẽ cho hắn một câu ha hả, nó ký chủ ngày thường thăng cấp vốn dĩ liền không thấy ra tới có cái gì chướng ngại, như bây giờ kéo thù hận là muốn thế nào?

Nhưng là hệ thống cũng không biết, bởi vậy Nam Cung Giác tránh được một hồi đến từ hệ thống phun tào.

Đương linh lực lưu động tốc độ dần dần biến chậm lại thời điểm, Nam Cung Giác phát hiện chính mình đã tới Vực Linh Cảnh cao giai, còn kém một bước là có thể bước vào đại viên mãn.

Nam Cung Giác: "……" Có thể là thói quen đi, hắn thế nhưng không có quá nhiều kinh hỉ cảm giác, vận chuyển 《 Lạc Thiên quyết 》 thời điểm, có như vậy trong nháy mắt, Nam Cung Giác vi diệu cảm giác được Xích Hỏa Diễm cùng kiếp lôi chi lực đều bị trong thân thể hắn linh lực kinh sợ ở.

Đây là cái gì nguyên lý hắn cũng không hiểu biết, nhưng Nam Cung Giác có thể cảm giác được này có lẽ đều không phải là chuyện xấu.

.

Không thuộc về lực lượng của chính mình, sử dụng tới xác thật không thế nào yên tâm.

Ở Nam Cung Giác trầm mê thăng cấp không thể tự kềm chế thời điểm, Lạc Hòa đã cùng Tứ Trảo Kim Giao chính diện giằng co.

Bởi vì còn ở động dục kỳ duyên cớ, Tứ Trảo Kim Giao thực lực xa xa cao hơn hiện tại trình độ, Lạc Hòa là không có khả năng chờ đến nó suy yếu thời điểm. Lạc Hòa cũng không phải kiếm tu, trong tay hắn kiếm chỉ là lúc trước bái sư thời điểm tùy tay từ Cửu Thiên Tông Luyện Khí Phong vớt ra tới cấp bậc còn tính có thể kiếm, liền cái tên đều không có.

Nhưng chính là như vậy một phen kiếm, đã chém rớt một đầu Thánh giai yêu thú cái đuôi.

Nam Cung Giác nhìn không thấy, cũng không biết Lạc Hòa hiện tại sức chiến đấu cường hãn đến làm người giận sôi. Bị chém rớt giao long máu tuy rằng cũng chứa đầy uy hiếp, nhưng là đối với vạn bảo hộ đại đa số tiểu yêu thú tới nói —— càng là có thể tăng lên huyết mạch thánh phẩm, cùng huyết mạch tăng lên dụ hoặc so sánh với tới, trong đó uy áp tựa hồ cũng không phải như vậy đáng sợ.

Ở Nam Cung Giác không hề sở giác thời điểm, Lạc Hòa cùng giao long chiến đấu địa phương đã có vô số gan lớn trong nước yêu thú lén lút bơi lại đây, có đoạt một giọt giao long huyết liền chạy, có lại ở bên cạnh thật cẩn thận quan vọng, thường thường đem giao long rơi vào trong nước bộ phận trộm nhặt đi, có thể nói là quét tước chiến trường một phen hảo thủ.

Lạc Hòa ngay từ đầu cũng không có chú ý, vẫn là giao long trước phát hiện vấn đề này, đột nhiên cuồng táo đem đoạn đuôi quét vào nước trung, nhấc lên một tảng lớn yêu thú thời điểm, mới khiến cho Lạc Hòa chú ý.

Lạc Hòa buông ra thần thức quan sát một phen, phát hiện đều là chút thật · tiểu yêu thú, cũng liền không lại chú ý, này đó vật nhỏ dù sao cũng lấy không đi nhiều ít thứ tốt, giao long trên người chân chính quan trọng bộ vị, phải chờ tới này chỉ giao long đã chết lúc sau mới có thể đạt được.

Hắn thu lại tâm thần, chuyên tâm bắt đầu cùng giao long triền đấu lên.

Nam Cung Giác chậm rãi mở mắt.

Bởi vì ngộ đạo duyên cớ, hắn trong mắt nhiều một tia thần dị quang mang, giây lát lướt qua, Hỗn Nguyên Lâu bản thân làm siêu cấp phòng ngự Thánh Khí, không chỉ có có thể dùng để đương cư trú nơi, di động lều trại, tất yếu thời điểm còn cẩn trọng mà phát huy chính mình phòng ngự tác dụng, có thể nói là mười đại Thánh Khí giữa nhất hữu dụng một cái.

Ở Hỗn Nguyên Lâu bên trong Nam Cung Giác phân tâm nghĩ.

Hỗn Nguyên Lâu ngoại, Hỗn Nguyên Lâu bản thân đem giao long cùng Lạc Hòa sinh ra nguy cơ đều tự động ngăn cản ở lâu ngoại, liền một chút uy áp đều không có thẩm thấu tiến vào.

Cũng không biết có phải hay không từ Lạc Hòa khống chế Hỗn Nguyên Lâu, Nam Cung Giác tầm mắt có thể xuyên thấu qua Hỗn Nguyên Lâu vách tường nhìn đến bên ngoài chiến đấu, bên ngoài kiếm quang cùng phi kiếm chủ nhân, cùng với một đầu thật lớn giao long triền đấu ở bên nhau, bọt nước văng khắp nơi khắp nơi bay múa, so Nam Cung Giác đã từng xem qua 4D đặc hiệu tảng lớn còn muốn tới chấn động, làm Nam Cung Giác lại một lần có chính mình trải qua những cái đó chiến đấu đều là tiểu nhi khoa cảm giác.

.

“Ký chủ ngươi chú ý quan khán a! Đây chính là thực tốt tích lũy thực chiến kinh nghiệm cơ hội! Ngàn vạn không thể bỏ lỡ!” Từ Lạc Hòa xuất hiện liền

không có ra tới xoát tồn tại cảm hệ thống đột nhiên ra tiếng.

Kỳ quái chính là, ngay cả hệ thống cũng cảm thấy Lạc Hòa có phải hay không vì cấp Nam Cung Giác tiến hành thực chiến giáo dục mới làm Hỗn Nguyên Lâu có thể ngoại coi, nhưng nó thực mau từ bỏ cái này ý tưởng.

Sao có thể đâu? Ký chủ cùng Lạc Hòa nhưng hắn là túc địch mới đối……

Hệ thống mạnh mẽ an ủi chính mình.

Tuy rằng nó ký chủ đã sớm biểu hiện ra ngoài đối vai ác Lạc Hòa có mơ ước chi tâm, nhưng là Lạc Hòa cái loại này cao lãnh chi hoa khẳng định là chướng mắt nó ký chủ mới đúng.

Ân! Nhất định là cái dạng này! Hệ thống cầm không tồn tại tiểu nắm tay!

Nam Cung Giác nghe theo hệ thống ý kiến, quan khán nổi lên cùng hắn hoàn toàn không ở một cái cấp bậc đại lão chi gian đối chiến.

.

Vốn dĩ Lạc Hòa cũng không có trông cậy vào lâm vào ngộ đạo trung Nam Cung Giác có thể có bao nhiêu mau tỉnh lại, nhưng là ở đem Hỗn Nguyên Lâu ném qua đi trong nháy mắt kia hắn trong đầu hiện lên Nam Cung Giác ở thí nghiệm thời điểm khiến cho Thiên Đạo hiểu được sự, trong nháy mắt kia không biết suy nghĩ cái gì, theo bản năng khiến cho Hỗn Nguyên Lâu mở ra ngoại coi trạng thái.

Rõ ràng, hắn quyết định này cũng không có vấn đề.

Nam Cung Giác ở hắn mong muốn phía trước tỉnh lại, hơn nữa nghiêm túc quan khán hắn chiến đấu.

Trong nháy mắt kia, Lạc Hòa trong lòng thậm chí xuất hiện một mạt nhàn nhạt cảm giác thành tựu, giây lát lướt qua, hắn cũng không có bắt giữ đến loại này đã lâu cảm giác.

Lạc Hòa hướng Nam Cung Giác nơi vị trí nhìn thoáng qua, theo sau tiếp tục công kích vẫn luôn không có đánh chết Tứ Trảo Kim Giao.

Hắn khó được nhíu nhíu mày, này đầu kim giao ở hắn kiếp trước trong trí nhớ cũng không có xuất hiện quá, nếu không như vậy một cái lệnh người thèm nhỏ dãi bảo vật ở chỗ này, hắn sẽ không coi như là không có phát hiện.

Nhưng là muốn nói như vậy một đầu giao long ở có cường hãn thực lực dưới tình huống có thể nửa điểm tin tức đều không có truyền ra đi, trừ phi là…… Cùng Nam Cung Giác có quan hệ sự.

Hắn liếm liếm môi, đột nhiên nhớ tới kiếp trước Nam Cung Giác bên người tựa hồ có…… Một đầu kim long? Chẳng lẽ chính là hiện tại này một đầu?

.

Đoán đúng rồi Lạc Hòa cũng không có nghĩ nhiều, quản hắn có phải hay không Nam Cung Giác thú sủng, hiện tại rơi xuống trong tay của hắn, cũng chỉ có thể là một cái bình thường giao long mà thôi, nga không, có lẽ vẫn là một cái có thể dùng để dạy dỗ một chút tiểu sư đệ giao long.

Liền ở Nam Cung Giác ngưng thần nín thở nghiêm túc quan sát thời điểm, Lạc Hòa ánh mắt hơi đổi, thu hồi phía trước không chút để ý tùy tay liền chém thái độ, dùng kiếm chiêu thức cũng đột nhiên sắc bén lên, nguyên bản bình thường kiếm ở Lạc Hòa trong tay nở rộ tia sáng kỳ dị, bổ về phía Tứ Trảo Kim Giao mỗi nhất kiếm đều không có thất bại!

Nam Cung Giác không tự giác ngừng lại rồi hô hấp, hắn vẫn là chân chính lần đầu tiên thấy như vậy chiến đấu!

Liền ở hắn sửng sốt nháy mắt, Hỗn Nguyên Lâu như là đột nhiên năng lượng hao hết giống nhau, một cỗ thật lớn uy áp đột nhiên đánh úp lại, làm người trở tay không kịp.

Nam Cung Giác bị ập vào trước mặt linh lực dao động đả kích đến lui về phía sau hai bước, thực mau chỉ bằng mượn lực lượng của chính mình đứng lại bước chân, hắn nhíu nhíu mày, không tự chủ được hướng chiến đấu sân nhà nhìn qua đi.

Chỉ thấy Lạc Hòa trên tay kiếm bị bạo nộ giao long một ngụm cắn, chỉ còn lại ngắn ngủn một đoạn bên ngoài, mà mới vừa rồi đại sát tứ phương Lạc Hòa thế nhưng bị đột nhiên hùng khởi giao long bức lui vài bước, vừa rồi uy áp chính là Lạc Hòa mất đi kiếm lúc sau cùng giao long cận chiến khiến cho động tĩnh.

.

Ở trong nháy mắt kia, Nam Cung Giác nhìn không chớp mắt nhìn Lạc Hòa, chuẩn xác mà nói là Lạc Hòa trên tay bị giao long chấn ra tới vết máu.

Hắn mở to hai mắt nhìn, căn bản không tin Lạc Hòa thế nhưng sẽ bị thương!

Có lẽ là fans lự kính quá nghiêm trọng, cùng với Lạc Hòa bản nhân là trọng sinh chuyện này ảnh hưởng Nam Cung Giác phán đoán duyên cớ, hắn căn bản không có biện pháp tiếp thu Lạc Hòa thế nhưng sẽ bị thương sự thật này.

Hắn áp xuống tới trong lòng phẫn nộ, dò hỏi hệ thống: "Ngươi có thể điều tra đến Lạc Hòa thương thế thế nào sao? Có hay không đối ứng trị liệu dược vật?"

Có thể là bởi vì tái chiến giữa sân bị chú ý duyên cớ, hệ thống có chút thụ sủng nhược kinh, nhưng là trả lời ra tới nói lại làm Nam Cung Giác thực thất vọng: "Ngượng ngùng ký chủ, hệ thống không thể xem xét Lạc Hòa thương thế, khả năng tồn tại ký chủ sở cần đan dược, nhưng là ký chủ hiện tại Kịch Tình Độ cũng không đủ để đổi bất luận cái gì dược phẩm."

Nam Cung Giác sửng sốt, Kịch Tình Độ không đủ…… Sao?

Hệ thống cũng không biết là an ủi vẫn là đang nói lời nói thật: "Ký chủ nếu có thể được đến này một đầu giao long, được đến Kịch Tình Độ số lượng tất nhiên thực khả quan……"

Nam Cung Giác không tỏ ý kiến, không nói gì.

Tuy rằng này đầu giao long là hắn phát hiện, nhưng là lấy hắn hiện tại thực lực cũng chỉ có thể là cho người đưa đồ ăn mà thôi, còn liên lụy Lạc Hòa bị thương, hắn có cái gì mặt hướng đi Lạc Hòa muốn giao long thi thể đâu?

Càng miễn bàn hiện tại này đầu giao long căn bản còn chưa chết.

.

Lạc Hòa bị giao long ném ra lúc sau sửng sốt, theo sau thần sắc hoàn toàn trở nên nghiêm túc lên, hắn hiện tại thực lực lại nói tiếp kỳ thật cùng Thánh giai yêu thú không có bao lớn khác biệt, này đầu giao long cũng chính là sẽ không hóa hình mà thôi.

Có thể hóa hình yêu thú đều không thể xưng là yêu thú, bọn họ có được một cái khác tên, gọi là Yêu tộc, Thượng Ngu Đại Lục thật lâu trước kia liền không có Yêu tộc định cư, có thể tự chủ tu luyện đến Thánh cấp yêu thú cũng không nhiều lắm thấy.

Lạc Hòa hiện tại đối mặt này đầu yêu thú còn không phải đứng đắn Thánh cấp yêu thú, Thánh cấp yêu thú chỉ cần có thể hóa hình chính là Yêu Vương cấp bậc sức chiến đấu, hiện tại này đầu giao long chỉ có thể nói là nửa Thánh cấp, còn không thể gọi là yêu, chỉ có thể bị coi như thú.

Sức chiến đấu đương nhiên cũng so chân chính Yêu tộc muốn thấp không ít

Lạc Hòa kiếp trước ở bí cảnh giữa ngẫu nhiên gặp được quá Yêu tộc, bọn họ cấp Lạc Hòa cảm giác cùng này đầu giao long một chút cũng không giống nhau.

.

Lại nói tiếp ngay cả Lạc Hòa đều cảm thấy châm chọc, Yêu tộc cường đại nhất cấp bậc là yêu tôn, Yêu Vương chỉ ở tiếp theo, Yêu tộc hậu duệ có thể dễ như trở bàn tay hóa hình thành nhân, mà yêu thú lại muốn tu luyện đến Yêu Vương cấp bậc mới có tư cách mở ra linh trí, trở thành Yêu tộc, cũng không biết là Thiên Đạo thiên vị Yêu tộc vẫn là kỳ thị yêu thú.

Bất quá liền tính này đầu giao long lại như thế nào đáng thương, Lạc Hòa cũng sẽ không bỏ qua nó, bởi vì hắn cùng này đầu tương lai rất có khả năng sẽ biến thành kim long Tứ Trảo Kim Giao có thù oán.

Khí thế của hắn biến đổi, dùng ra hư ảnh bước trực tiếp thuấn di đến Tứ Trảo Kim Giao cái đuôi phụ cận, cũng không biết địa phương nào lại lấy ra một phen dung mạo bình thường kiếm, hướng giao long đoạn đuôi địa phương hung hăng một thứ!

Trong không khí truyền đến một tiếng gầm điên cuồng!

-------oOo------

Phần 76

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 76: Lạc Hòa phát uy 【 canh hai 】

Đoạn đuôi đau đớn còn không có biến mất, Tứ Trảo Kim Giao lại một lần bị công kích tới rồi đau đớn khó nhịn địa phương, rốt cuộc còn không có trở thành chân chính Yêu tộc Tứ Trảo Kim Giao khống chế không được kêu thảm thiết một tiếng: "Ngao ——"

Nam Cung Giác che lại lỗ tai.

Nhịn không được yên lặng phun tào: "Cái này kêu thanh thỏa thỏa tạp âm ô nhiễm, cũng không biết là nhiều ít đề-xi-ben, may mắn nơi này không phải thành thị……" Bằng không thế nào cũng phải bị cử báo không thể.

Nam Cung Giác có một cái lớn mật ý tưởng, chẳng lẽ trước kia hắn không thấy được những cái đó thần thần thao thao đồ vật đều là bởi vì tạp âm ô nhiễm quá nghiêm trọng che đậy ở quỷ hồn nhóm thét chói tai?

Tấm tắc, xã hội tiến bộ khiến người không thấy quỷ.

Hệ thống không có chú ý Nam Cung Giác nói gì đó, nó hiện tại cũng nhịn không được tự hỏi nó ký chủ có thể hay không nghĩ cách đem Lạc Hòa cơ duyên đoạt lấy tới.

Một tuyệt bút Kịch Tình Độ…… Chính là rất mạnh dụ hoặc.

Dù sao nó trước kia những cái đó ký chủ đều không có chịu đựng trụ tuyệt bút Kịch Tình Độ cùng hệ thống cung cấp lối tắt dụ hoặc là được.

Hệ thống hoàn toàn tưởng không rõ, vì cái gì trước kia nó mang như vậy nhiều nhậm ký chủ, ở đi theo Lạc Hòa có thể xoát đến càng nhiều Kịch Tình Độ dưới tình huống, vẫn là không có thể hoàn thành nhiệm vụ đâu?

Xui xẻo hệ thống cũng không biết, bởi vì nào đó duyên cớ, cái này tiểu thế giới Thiên Đạo căn bản không có năng lực phóng bất luận cái gì một cái phi thăng.

.

Cái này bi thương sự tình tạm thời còn không có bất luận cái gì một người biết là được.

Hệ thống cùng Nam Cung Giác tâm tư khác nhau, Lạc Hòa lại còn ở nỗ lực cùng Tứ Trảo Kim Giao chiến đấu, vừa rồi kia nhất kiếm chém vào Tứ Trảo Kim Giao cái đuôi thượng, làm nguyên bản liền cuồng táo Tứ Trảo Kim Giao phẫn nộ tột đỉnh, hoàn toàn không màng chính mình trạng thái, hướng Lạc Hòa bên kia nhào tới!

Nam Cung Giác xem đến lo lắng đề phòng.

Lý trí thượng hắn tuy rằng không cảm thấy Lạc Hòa sẽ xảy ra chuyện gì, nhưng tình cảm thượng, hắn lại hy vọng Lạc Hòa một chút thương tổn đều không có đã chịu.

Biết hắn cái này ý tưởng hệ thống: "……" Tính, con lớn không nghe lời mẹ, loại này nhàn nhạt chua xót là chuyện như thế nào? Nga, tuy rằng nó cũng không có tâm gì đó.

Khả năng chính là…… Gả nữ nhi giống nhau cảm thụ đi.

Hệ thống yên lặng suy đoán, mạnh mẽ nuốt xuống một phen lão phụ thân bi thương.

Nam Cung Giác: "Ha hả."

Hệ thống đại kinh thất sắc: "Ngươi nghe được?"

Nam Cung Giác mặt vô biểu tình nhìn chằm chằm đang ở chiến đấu Lạc Hòa, ngữ khí âm lãnh: "Nếu tưởng người không biết, trừ phi mình đừng làm, làm một hệ thống, ngươi chẳng lẽ chưa từng nghe qua câu này danh ngôn sao?"

Hệ thống kinh tủng phát hiện, nó ký chủ tựa hồ lại quỷ súc, không khỏi run lập cập.

Vẫn là trước kia ký chủ bớt lo, ngoan ngoãn lại não tàn, cỡ nào đáng yêu.

.

Nam Cung Giác: "Nguyên lai ngươi trước kia ký chủ đều là não tàn, khó trách luôn là không hoàn thành nhiệm vụ."

Hệ thống: "……" Thế nhưng không lời gì để nói, nó đã mang cùng cái nhiệm vụ thật nhiều năm, chính là không có một lần hoàn thành nhiệm vụ quái nó lạc?

Nam Cung Giác từ bỏ cùng hệ thống cho nhau thương tổn, nhìn không chớp mắt nhìn Lạc Hòa.

Lạc Hòa trên người một thân bạch y, tại đây loại huyết tinh lại bạo lực chiến đấu giữa thế nhưng không chút nào không khoẻ, tràn ngập siêu phàm thoát tục ý vị, cùng với thành thục nam nhân chiến đấu khi bạo phát lực, thập phần mê người.

Mê đệ · Nam Cung Giác hoa si nghĩ.

Bất quá này đó đều không quan trọng.

Tứ Trảo Kim Giao nguyên bản nơi địa phương chính là Vạn Thú Hồ trung ương, chung quanh thậm chí không có tiểu đảo cùng đá ngầm, liếc mắt một cái nhìn lại tất cả đều là không mông màu lam hồ nước, ở đại lão cấp bậc chiến đấu dưới bắn khởi mấy mét cao bọt sóng, lại bay nhanh trở về trong hồ.

Hồ nước một chút cũng không bình tĩnh.

Nam Cung Giác nhìn chằm chằm hồ nước nhìn một lát, sau đó Nam Cung Giác phát hiện trong hồ cổ quái.

Tựa hồ…… Giao long trên người bị Lạc Hòa chặt bỏ đi đồ vật rơi vào trong hồ liền sẽ thực mau biến mất không thấy?

"Hệ thống! Ngươi mau nhìn xem đáy hồ có phải hay không có cái gì cổ quái? Tứ Trảo Kim Giao ngã xuống vảy gì đó tất cả đều không thấy!" Đối với Nam Cung Giác tới nói, những cái đó vảy máu linh tinh, nhưng đại biểu cho vô số Kịch Tình Độ, nếu là rớt tới rồi Lạc Hòa trong tay liền tính, bị người khác nhặt đi rồi tâm tình của hắn đã có thể không có như vậy mỹ diệu.

Hệ thống nghe được Nam Cung Giác đến kêu gọi, tức khắc cảm thấy chính mình trừ bỏ hoa Kịch Tình Độ ở ngoài cuối cùng có điểm mặt khác tác dụng, lập tức căn cứ Nam Cung Giác chỉ thị quan sát một chút mặt hồ.

Sau đó hệ thống liền sợ ngây người!

"Ký chủ!" Nó cơ hồ là hét lên, "Trong hồ thế nhưng thật sự có thật nhiều yêu thú ở nhặt đồ vật! Chúng nó nơi nào tới lá gan cũng dám ở hai cường giả thời điểm chiến đấu thò qua tới nhặt của hời a? Này căn bản không phù hợp lẽ thường!"

Nó trước kia chưa từng gặp được quá như vậy lớn mật trường hợp.

Hai cái đại lão ở cách đó không xa đánh đến khó xá khó phân, nhưng mà một đống tiểu lâu la ở sau lưng cướp đi nhân gia chiến lợi phẩm……

Này kịch bản có điểm quen thuộc a…… Nam Cung Giác vừa mới như vậy tưởng tượng, đột nhiên phục hồi tinh thần lại, miêu này đó yêu thú cướp đi chính là Lạc Hòa cực cực khổ khổ đánh rớt chiến lợi phẩm!

Như thế mà còn nhịn được thì còn có gì không nhịn được nữa!

"Ký chủ! Chúng nó là nghĩ như thế nào a?" Hệ thống thập phần nghi hoặc, cảm thấy khó có thể lý giải.

Nam Cung Giác không kiên nhẫn ném cho nó một câu: "Không nghe nói qua "Tiền tài động lòng người" những lời này sao? Có chút nhận gặp được đủ để cho bọn họ tâm động ích lợi thời điểm đều rất khó nhịn xuống, càng miễn bàn là này đó không có gì linh trí yêu thú hảo sao?"

Phải biết rằng rất nhiều người làm chính là so này đó yêu thú càng thêm đáng sợ nhiều, cũng không gặp bọn họ thời khắc lo lắng cho mình thọ mệnh.

Hắn nguyên bản còn tưởng rằng hệ thống là cái kiến thức rộng rãi lão gia hỏa, không nghĩ tới tâm tư thế nhưng còn thực xuẩn.

Tấm tắc, thoạt nhìn hắn tương lai nhật tử khả năng không phải thực hảo quá.

Thế nhưng quán thượng như vậy một hệ thống.

.

Nam Cung Giác chuẩn bị một chút, từ Hỗn Nguyên Lâu đại môn trực tiếp đi ra ngoài, một túng mà xuống, nhảy vào Vạn Thú Hồ.

Hệ thống ở hắn trong đầu điên cuồng kêu to: "Ký chủ ngươi đang làm cái gì? Điên rồi sao muốn tại đây loại thời điểm đột nhiên nhảy ra, phải biết rằng mặc kệ là Lạc Hòa vẫn là Tứ Trảo Kim Giao, bọn họ tùy tiện vẫy vẫy tay đều có thể lộng chết ngươi a!"

Nam Cung Giác ngữ khí bình tĩnh: "Ta biết."

Hắn trấn định đem từ Hỗn Nguyên Lâu tìm được một khối cái đệm ném tới dưới chân, theo sau đạp lên cái đệm thượng, ở cái đệm càng thêm vào mấy cái trôi nổi trận pháp, hướng kia mấy chỉ đoạt chiến lợi phẩm đoạt thật sự vui sướng yêu thú bên kia tiến lên!

Nói giỡn! Liền tính là Lạc Hòa không cần đồ vật, cũng không tới phiên này đó tiểu gia hỏa hảo sao?

Hệ thống: "……" Nó ký chủ đầu óc phảng phất có hố, cái này làm cho nó cảm giác thập phần mờ mịt, cảm giác nhiệm vụ hoàn thành khả năng tính lại xa vời vài phần, trong lòng không khỏi có điểm xấu hổ đâu.

Nam Cung Giác cũng mặc kệ hệ thống suy nghĩ cái gì, tiến lên đối với kia một đám yêu thú chính là một đốn cuồng tấu, sau đó đem trước đụng phải tới yêu thú cướp đi chiến lợi phẩm mạnh mẽ cướp về ném tới trong không gian, trường hợp so với Lạc Hòa cùng Tứ Trảo Kim Giao đối chiến thoạt nhìn còn muốn hung tàn vài phần.

Bởi vì những cái đó yêu thú nguyên bản liền ở thật cẩn thận mà tránh né Lạc Hòa cùng Tứ Trảo Kim Giao phóng xuất ra tới uy áp, cùng với Tứ Trảo Kim Giao không cẩn thận làm ra tới ngộ thương gì đó, tâm tư căn bản liền không ở quan sát chung quanh biến hóa, Nam Cung Giác một lại đây liền có được khả thừa chi cơ, cơ hồ là nháy mắt liền giây vài chỉ ngốc lăng lăng yêu thú!

Hệ thống: "……" Loại cảm giác này giống như còn rất sảng?

Nam Cung Giác: "……" Sảng cái con khỉ! Hắn như vậy một làm kỳ thật liền tương đương với kéo một đống thù hận ở trên người mình, những cái đó nguyên bản đều còn ở nhặt đồ vật yêu thú đều phát hiện hắn, hơn nữa tất cả đều hồng mắt hướng hắn bên này lại đây.

Hiệu quả có thể so với nào đó đại hình võng hữu hiện trường, Nam Cung Giác chính là cái kia xung phong nhận việc kéo quái, còn không thể đối phát ra có bất luận cái gì trợ giúp ngốc nghếch.

Nam Cung Giác: "……" Tâm tắc, hơn nữa không nghĩ nói chuyện.

Muốn an ủi nhà mình ký chủ đã thấy ra một chút hệ thống ngậm miệng.

.

Nam Cung Giác chỉ là thương tâm như vậy một giây đồng hồ mà thôi, thực mau liền móc ra kia đem thoạt nhìn dung mạo bình thường kiếm gỗ đào đón nhận này đó tiểu yêu thú.

Bởi vì Tứ Trảo Kim Giao đã bị Lạc Hòa suy yếu rất nhiều duyên cớ, hắn hiện tại đã có thể thích ứng hai bên uy áp, mà này đó yêu thú chính là tồn tại huyết mạch áp chế, chỉ là Tứ Trảo Kim Giao uy áp là có thể làm cho bọn họ run bần bật.

Nam Cung Giác mượn này lại thu hoạch một đại sóng đầu người.

Vây xem toàn bộ hành trình hệ thống: "……"

Nó ký chủ phảng phất có độc, không biết vì cái gì, nó cảm thấy chính mình hẳn là bao hảo nhà mình ký chủ đùi, làm không hảo tương lai là có thể đạt được thành công.

Ân, nhất định là cái dạng này hệ thống yên lặng gật đầu, nhận định chính mình suy đoán.

Nam Cung Giác rất là đáng tiếc lắc lắc đầu: "Sách, ta còn tưởng rằng có thể gặp gỡ điểm lợi hại đồ vật đâu, không nghĩ tới đều chỉ là như vậy mặt hàng, thật là…… Tới mạnh mẽ tặng người đầu sao?"

Nếu hắn đối mặt địch nhân không phải một đám yêu thú nói, hệ thống đều phải cho rằng nó ký chủ có phải hay không khai trào phúng.

.

Trên thực tế Nam Cung Giác chính là ở khai trào phúng, chỉ là đối thủ của hắn đều nghe không hiểu, làm hắn cảm thấy có điểm không thú vị thôi.

Trước kia hắn đương trạch nam thời điểm, cái gì trường hợp không có gặp qua, liền loại trình độ này chiến đấu, ở giả thuyết trò chơi trong thế giới, hắn hẳn là đứng ở Lạc Hòa cái kia vị trí anh hùng mới đúng, mà không phải tưởng như bây giờ phụ trách nhặt đồ vật hậu cần.

Cái này nhận tri còn rất làm người buồn bực.

Nam Cung Giác yên lặng mà lại chém một con lặng lẽ ôm đi một mảnh Tứ Trảo Kim Giao rơi xuống xuống dưới vảy quái đầu cá, trong lòng miễn bàn có bao nhiêu nghẹn khuất.

Bị Nam Cung Giác cưỡng chế câm miệng hệ thống không có thể ra tiếng an ủi hắn.

Lạc Hòa nguyên bản cảm giác được Nam Cung Giác từ Hỗn Nguyên Lâu đi ra ngoài trong lòng cả kinh, còn tưởng rằng Nam Cung Giác muốn một người trước chạy trốn, không nghĩ tới Nam Cung Giác thế nhưng lẻn đến nhặt đồ vật yêu thú bên kia đại hiển thần uy, hắn có chút kinh ngạc chính là, chính mình không những không có bởi vì Nam Cung Giác tự mình rời đi nơi ẩn núp mà sinh khí, ngược lại còn cảm thấy cái này tiểu sư đệ có điểm đáng yêu?

Hắn trong lòng cả kinh, lập tức dời đi tâm tư, đem trên tay bị giao long cứng rắn vảy làm ra mấy cái chỗ hổng kiếm ném tới một bên, biểu tình một túc, trực tiếp đối Tứ Trảo Kim Giao đầu oanh ra một quyền.

Vừa mới chém một con tiểu yêu thú, vừa lúc chung quanh bị rửa sạch đến không sai biệt lắm Nam Cung Giác phân thần nhìn thoáng qua Lạc Hòa phương hướng, bị bất thình lình động tác sợ ngây người, không thể tưởng tượng mở to hai mắt nhìn.

Hắn nguyên bản còn tưởng rằng Lạc Hòa đi chính là cái loại này phong độ nhẹ nhàng lộ tuyến, vừa rồi chiến đấu Lạc Hòa đã xem như rất có dã tính, không nghĩ tới vừa rồi dùng kiếm chém giao Lạc Hòa còn chỉ là tiểu nhi khoa, chân chính Lạc Hòa thế nhưng là dùng nắm tay!

Nam Cung Giác…… Tam quan có điểm tạc nứt.

------oOo------

Phần 77

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 77: Lũ lụt hướng đi vai chính 【 canh ba 】

Không chỉ là Nam Cung Giác, ngay cả hệ thống đều cảm thấy không thể tưởng tượng.

Ở hệ thống nhận tri, Lạc Hòa là một cái tràn ngập khủng bố hơi thở nam nhân, bởi vậy nó trước kia mang ký chủ, ở giai đoạn trước Lạc Hòa còn thực nhược thời điểm, đều là lựa chọn lấy tiếp cận Lạc Hòa là chủ, sau đó bằng vào hệ thống nào đó năng lực âm thầm cướp đoạt Lạc Hòa tài nguyên phương pháp âm thầm cường đại chính mình, cuối cùng lại lựa chọn cùng Lạc Hòa quyết liệt phương thức.

Bởi vậy ở hệ thống nhìn thấy Lạc Hòa giữa, giống nhau đều là ôn tồn lễ độ nhẹ nhàng công tử hình tượng, liền tính là hậu kỳ thật sự hắc hóa, đối đãi hắn ký chủ thời điểm đều không có quá đặc biệt thái quá hành vi, còn chưa từng có như vậy trực tiếp trực tiếp động thủ trường hợp xuất hiện quá.

Càng làm cho Nam Cung Giác cùng hệ thống đều cảm thấy đáng sợ chính là, Lạc Hòa này một quyền đi xuống, vừa rồi có thể đem Lạc Hòa trong tay kiếm đều cấp chém ra chỗ hổng tới Tứ Trảo Kim Giao, trên đầu thế nhưng bị tạp ra một cái cái khe.

Nam Cung Giác trừng lớn đôi mắt, trong đầu điên cuồng gọi hệ thống: "Hệ thống hệ thống! Này thật là ta nhận thức cái kia đại sư huynh sao? Hắn vì cái gì sẽ……" Như vậy đáng sợ?

Nếu gần chỉ là giao long trên đầu bị tạp ra miệng vết thương, Nam Cung Giác đều sẽ không như vậy kinh ngạc, chủ yếu là Lạc Hòa sắc mặt bất biến, như là một chút thương tổn đều không có, làm tùy tiện bị thương một chút liền hộc máu Nam Cung Giác thật sâu mà cảm giác được Thiên Đạo thiên vị.

Tấm tắc, người so người sẽ tức chết.

.

Quả nhiên Lạc Hòa mới hẳn là Thiên Đạo thân nhi tử mới đúng.

Thân là hệ thống lựa chọn vận mệnh chi tử Nam Cung Giác hoài nghi nổi lên chính mình thân phận.

"Hệ thống, ta cảm thấy ta đã chịu lừa gạt."

"Ân?" Hệ thống không rõ nguyên do.

Nam Cung Giác lệ khởi sự thật: "Ngươi nhìn xem Lạc Hòa, nhìn nhìn lại ta, ngươi cảm thấy ai càng như là chân chính vận mệnh chi tử?"

Hệ thống trầm mặc một lát: "…… Lạc Hòa."

"Chính là a! Nếu ngươi đều cảm thấy Lạc Hòa mới là vận mệnh chi tử, vì cái gì một hai phải để cho ta tới đương cái này vai chính đâu? Đem vai chính thân phận an cấp Lạc Hòa chẳng phải là một giây phi thăng sao?" Nam Cung Giác đối này tỏ vẻ thập phần không hiểu, này thật là một cái bi thảm sự thật.

Hệ thống: "……" Nói rất đúng nga, vì cái gì nó không thể trực tiếp làm ngay từ đầu vận khí liền tặc tốt Lạc Hòa đương vai chính đâu? Hệ thống trầm tư trong chốc lát, hoàn toàn không nghĩ ra được nguyên nhân. Nó nhịn không được đem cái này nghi vấn gửi đi cho chủ hệ thống, hy vọng chính mình có thể được đến một hợp lý đáp án.

Tốt nhất có thể thoát khỏi hiện tại ký chủ.

Nó đã dự cảm tới rồi, chính mình tựa hồ cũng không phải hiện tại ký chủ đối thủ, nó gặp được này mặc cho ký chủ, khả năng sẽ là nhất không nghe nó nói, còn rất có khả năng sẽ lấy được tốt nhất thành quả mặc cho ký chủ.

Chính là nói như vậy, muốn nó cái này hệ thống tới làm cái gì đâu?

.

Hệ thống chính mình đều nghĩ tới vấn đề không đạo lý Nam Cung Giác sẽ không thể tưởng được, bởi vậy nó cảm thấy chính mình có lý do cho rằng đương ký chủ ý thức được điểm này thời điểm, chính mình làm không hảo gặp mặt lâm bị mạnh mẽ tróc nguy cơ.

Ngẫm lại đều cảm thấy đáng sợ.

Nam Cung Giác kỳ thật cũng không có muốn được đến hệ thống trả lời, hắn nhìn Lạc Hòa thừa dịp giao long trên đầu bị một quyền tấu ra một cái cái khe, chảy ra đỏ tươi máu thời điểm, nắm chặt nắm tay lại vọt qua đi, phía sau mang theo một trận mãnh liệt cơn lốc, Nam Cung Giác nhìn không chớp mắt nhìn Lạc Hòa đại phát thần uy, hệ thống lại đột nhiên ra tiếng: "Ký chủ! Giao long huyết chính là thứ tốt, sấn hiện tại nó đang ở đổ máu, chúng ta không đi thu thập cái một hai thùng sao?"

Nam Cung Giác nháy mắt hoàn hồn, hệ thống nói rất đúng, hắn hiện tại vẫn là một cái ưu tú nhân viên hậu cần, thu thập chiến lợi phẩm loại này sống nên giao cho hắn mới đúng.

"…… Thùng ở đâu?" Nam Cung Giác trầm mặc một lát, đột nhiên mở miệng hỏi.

Hệ thống: "Thương thành có……"

"Ân?" Nam Cung Giác nhướng mày.

Cầu sinh dục siêu cường hệ thống bay nhanh ném nồi: “Ta là nói thương thành còn có rất nhiều vứt đi thùng, ký chủ yêu cầu nói trực tiếp lấy dùng là được, tất cả đều là miễn phí, sử dụng xong thỉnh cấp năm sao khen ngợi nga thân!”

Nam Cung Giác: “…… Nga.”

Hắn cầm thùng hướng chiến đấu trung tâm qua đi, Lạc Hòa chú ý tới thời điểm đã không còn kịp rồi, Nam Cung Giác đã tới Tứ Trảo Kim Giao công kích phạm vi.

Ở Lạc Hòa trong tay ăn lỗ nặng Tứ Trảo Kim Giao thực mau liền phát hiện ở chính mình công kích trong phạm vi xuất hiện một cái cùng vừa rồi thương tổn hắn hai chân thú giống nhau chán ghét hai chân thú, vì thế hé miệng, phun ra một cái hỏa cầu, hướng Nam Cung Giác phương hướng tạp qua đi!

Thẳng đến cực nóng xâm nhập Nam Cung Giác, hắn mới phát hiện chính mình trước mặt thế nhưng trống rỗng xuất hiện một cái hỏa cầu, mà hắn như là bị hỏa cầu tỏa định giống nhau, thế nhưng không thể chạy trốn!

Nam Cung Giác mở to hai mắt, trên mặt hiện lên hoảng loạn cảm xúc.

Nhưng mà kia một đoàn hỏa cầu còn chưa tới đạt Nam Cung Giác trước mặt, đã bị thình lình xảy ra màu lam hỏa cầu cấp đẩy đến một bên, mà Nam Cung Giác chỉ cảm thấy chính mình trên eo căng thẳng, ngay sau đó trước mắt cảnh sắc liền biến thành…… Hỗn Nguyên Lâu bên trong.

Hắn trong lòng cả kinh, vội vàng xoay người, nhưng mà đem hắn mang lại đây người liền góc áo đều không có một mảnh, thanh lãnh hơi thở nhanh chóng biến mất ở chung quanh.

.

Nam Cung Giác che mặt, hắn đây là làm cái gì chuyện ngu xuẩn a……

Hệ thống cũng không biết nên nói cái gì, dù sao cũng là nó cổ động Nam Cung Giác đi thu thập giao long huyết, nó cũng không nghĩ tới Tứ Trảo Kim Giao ở cái loại này dưới tình huống còn có thể phân tâm đối phó một cái thoạt nhìn liền không có cái gì sức chiến đấu người.

Sau một lúc lâu, Nam Cung Giác ngẩng đầu, yên lặng mà tiếp tục quan chiến.

Vừa rồi kia kiện mất mặt sự…… Tạm thời liền trước quên đi hảo, trong chốc lát nếu Lạc Hòa muốn thu sau tính sổ nói lại nói hảo, Nam Cung Giác tự sa ngã nghĩ.

Cũng không biết là bởi vì Lạc Hòa thực lực quá cường, vẫn là mặt khác cái gì nguyên nhân, Tứ Trảo Kim Giao phát hiện chính mình khả năng không địch lại, mặc kệ trên mặt cùng thân thể thượng bị Lạc Hòa bàn tay trần tấu ra tới gồ ghề lồi lõm, đột nhiên đối với cách đó không xa chính giữa hồ rít gào một tiếng.

Đứng ở Hỗn Nguyên Lâu Nam Cung Giác sau này lui lại mấy bước, đồng thời hắn còn phát hiện nguyên bản thành thạo Lạc Hòa thế nhưng sắc mặt cũng đổi

đổi.

Vẫn luôn thực an tĩnh Vạn Thú Hồ đột nhiên sóng gió nổi lên bốn phía, một cái lại một cái sóng lớn theo nhau mà đến, Hỗn Nguyên Lâu đều bị vọt tới một bên, Nam Cung Giác bị Hỗn Nguyên Lâu lay động khiến cho chấn động chấn đến bảy đảo tám oai, thiếu chút nữa đứng không vững gót chân.

Nam Cung Giác đem ánh mắt chuyển dời đến Lạc Hòa trên người, trong lòng đột nhiên xuất hiện một loại khôn kể khủng hoảng.

Nhân loại có được giác quan thứ sáu, ở Tu chân giới, loại này giác quan thứ sáu bị phóng đại lúc sau, người tu chân là có thể đủ cảm nhận được một loại đối nguy cơ cảm giác —— thường thường đều thực chuẩn xác.

Nam Cung Giác nhíu nhíu mày, hắn không biết kia đầu giao long làm cái gì, nhưng nhất định không phải cái gì chuyện tốt.

"Hệ thống!" Hắn còn không có tới kịp gọi hệ thống, đã bị thình lình xảy ra một cái bọt sóng, tính cả Hỗn Nguyên Lâu cùng nhau cuốn vào bọt sóng, bắt đầu xóc nảy lên. Lại như thế nào năng lực Hỗn Nguyên Lâu đã không có khế ước chủ nhân khống chế, đều chỉ có thể xem như một cái bình thường phòng ngự pháp khí, Nam Cung Giác khống chế không được Hỗn Nguyên Lâu, nhìn bên ngoài sóng lớn cũng biết hiện tại cũng không phải đi ra ngoài hảo thời cơ, chỉ có thể cố nén xóc nảy mang đến choáng váng cảm giác nước chảy bèo trôi.

.

Lạc Hòa cũng phát hiện tình huống không đúng, nhưng là hắn hiện tại không có cách nào đi trước cứu vớt Nam Cung Giác, kia đầu giao long không biết triệu hồi ra một cái thứ gì, thế nhưng có thể khiến cho Vạn Thú Hồ náo động……

Lạc Hòa cắn chặt răng, từ bỏ trước cứu Nam Cung Giác ý tưởng, hướng Tứ Trảo Kim Giao vọt qua đi, Tứ Trảo Kim Giao nguyên bản còn thập phần cuồng táo, hiện tại thoạt nhìn lại không có bạo nộ, thậm chí còn có chút bình tĩnh……?

Để sát vào chuẩn bị công kích Lạc Hòa đột nhiên thu tay lại, không đúng!

Này đầu giao long thế nhưng muốn tự phơi!

Có thể ngăn cản tự bạo mang đến lực đánh vào Thánh Khí đã bị một trận sóng lớn hướng đi, Lạc Hòa thậm chí còn phát hiện chính mình tựa hồ bị này đầu giao long không biết nơi nào tới lung tung rối loạn kỹ năng tỏa định, tuy rằng loại này tỏa định thời gian cũng không trường, nhưng đối với trước mắt loại tình huống này tới nói hiển nhiên đã vậy là đủ rồi!

Lạc Hòa trăm triệu không nghĩ tới thế nhưng sẽ gặp được như vậy sự.

Bãi ở trước mặt hắn tựa hồ chỉ có hai lựa chọn, hắn sắc mặt khó coi.

Hỗn Nguyên Lâu Nam Cung Giác cấp bậc rất thấp, nếu là hắn hiện tại đem Hỗn Nguyên Lâu triệu hoán trở về nói Nam Cung Giác mạng nhỏ rất khó bảo đảm,

nếu là không đem Hỗn Nguyên Lâu triệu hoán trở về nói…… Kia chết liền sẽ là chính hắn!

Đây là một đầu giao long nghĩ ra được kế sách?

Khó trách là một đột phá là có thể trở thành Yêu Vương tồn tại…… Lạc Hòa lần đầu tiên nhìn thẳng vào trước mặt còn không có chính thức khai linh trí yêu thú, thế nhưng còn có chút khâm phục.

Thế nhưng vì giết chết hắn cùng Nam Cung Giác trong đó một người, không tiếc lấy thanh minh vì đại giới, có thể nói là thập phần có tâm huyết.

Tuy rằng đối với Lạc Hòa tới nói……

Loại này tâm huyết cũng không có cái gì dùng.

Hắn cùng này đầu giao long ân oán nơi phát ra với kiếp trước, ai làm này giao hóa rồng lúc sau thế nhưng cùng cái kia làm hắn không chết tử tế được Nam Cung Giác liên lụy đến cùng nhau đâu?

.

Trọng sinh trở về Lạc Hòa tâm lí trạng thái vốn dĩ cũng không có cỡ nào khỏe mạnh, ngày thường có thể duy trì một bộ lạnh như băng bộ dáng không giết người đều có thể nói là kiệt lực khắc chế kết quả, hiện tại có thể gặp được một cái làm hắn buông ra tay chân ngược đối thủ, hắn nội tâm kỳ thật tràn ngập mạc danh hưng phấn……

Mà này đầu nhìn như thực thông minh giao long, nếu nó đối thủ là khác người nào, đều rất có khả năng kế hoạch thực hiện được.

Đáng tiếc hắn gặp được chính là một cái…… Có được hai đời linh hồn Lạc Hòa.

Lạc Hòa thưởng thức một lát trước mắt giao long đắc chí, đột nhiên khẽ cười cười, sau đó trước mặt hắn này chỉ đã chuẩn bị tốt tự phơi giao long lập tức ngã xuống hắn trước mặt, dừng ở Vạn Thú Hồ, hoàn toàn mất đi hô hấp.

Hắn duy trì tươi cười, thấy đột nhiên chết đi giao long đáy mắt tràn ngập không thể tin tưởng, tâm tình đột nhiên thực hảo, quả nhiên, hắn vẫn là thích xem loại đồ vật này tự cho là thông minh cuối cùng không thể tin tưởng xuẩn bộ dáng……

Có thể làm hắn sinh ra một loại chỉ số thông minh thượng cảm giác về sự ưu việt.

Vừa rồi kia một hồi chiến đấu kỳ thật có rất lớn một bộ phận là làm cấp cái kia xuẩn không được tiểu sư đệ xem, nếu không đối phó loại này mặt hàng giao, hắn đều sẽ không động thủ.

Lại nói tiếp, bị kia đầu giao tính kế tiểu sư đệ còn không biết đi địa phương nào đâu.

Lạc Hòa nheo nheo mắt, dính bộ phận giao long huyết bạch y trên mặt hồ trên không, hắn hơi hơi câu môi bộ dáng thế nhưng có vẻ mạc danh nhiều vài phần tà mị.

Mà bị lũ lụt hướng đi rồi Nam Cung Giác đối này hồn nhiên không biết.

------oOo------

Phần 78

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 78: Lưu lạc hoang đảo 【 canh bốn 】

Bị lũ lụt trở thành Long Vương miếu hướng đi Hỗn Nguyên Lâu tính cả bên trong Nam Cung Giác ở đã trải qua một phen xóc nảy lúc sau, rốt cuộc ở ngất xỉu đi phía trước ngừng lại.

Cái kia tựa hồ có điểm ý thức bọt sóng "Xôn xao" một tiếng, nói tiêu tán liền tiêu tán, khóa lại bọt sóng Hỗn Nguyên Lâu rơi xuống trên mặt đất, phát ra "Răng rắc" tiếng vang.

Vựng vựng hồ hồ Nam Cung Giác mở to mắt, thấy trước mắt cảnh tượng: "……"

"Hệ thống, nơi này là chỗ nào?"

Hắn trước mặt là một mảnh hoang vắng, thoạt nhìn liền không phải thực đứng đắn hư hư thực thực tiểu đảo, mặt trên loạn thạch đá lởm chởm, không có nửa điểm màu xanh lục, ngược lại lộ ra một loại quỷ dị âm trầm.

Nam Cung Giác có chút ngốc lăng, hoàn toàn không biết chính mình vì cái gì sẽ xuất hiện ở cái này địa phương.

Căn cứ hắn lý giải, hắn tựa hồ cũng không có ở Vạn Thú Hồ phát hiện bất luận cái gì tiểu đảo.

Nga, tuy rằng cũng có khả năng là hắn ánh mắt không tốt.

Hệ thống có thể là theo hắn xóc nảy một đường duyên cớ, trong lúc nhất thời cũng không có trả lời Nam Cung Giác nói, Nam Cung Giác "Sách" một tiếng, đi ra Hỗn Nguyên Lâu.

Nói đến cũng kỳ quái, hắn vừa rồi tự mình đi ra ngoài thiếu chút nữa không có mạng nhỏ, Lạc Hòa phân tâm cứu hắn một lần, thế nhưng không có đem Hỗn Nguyên Lâu phong bế lên, làm hắn thành thành thật thật đãi ở bên trong.

Hắn không biết Lạc Hòa vì cái gì làm như vậy, dù sao đối với hắn tới nói chỉ có chỗ tốt không có chỗ hỏng là được, Nam Cung Giác cũng liền ở trong đầu qua một chút vấn đề này, thực mau liền vứt tới rồi một bên.

Này tòa đột nhiên xuất hiện đảo nhỏ cũng không lớn, Nam Cung Giác vòng quanh đảo biên lộ đi phía trước đi rồi một lần, phát hiện chỉ cần một giờ là có thể đi hoàn chỉnh tòa đảo, có thể nói xác thật là không lớn.

.

Liền ở Nam Cung Giác thám hiểm giống nhau tìm kiếm trên đảo có phải hay không có cái gì tiểu bí mật thời điểm, lần đầu tiên bị xóc bá đến hôn mê hệ thống cũng vẻ mặt mộng bức tỉnh lại.

"Ký chủ? Ngươi có khỏe không?"

Nghe được hệ thống suy yếu thanh âm, Nam Cung Giác ngẩn người: "Hệ thống? Ngươi làm sao vậy?"

Hệ thống mới phát hiện chính mình thanh âm nghe tới có điểm quái quái, nó có điểm không xác định nói: "Có thể là có điểm vựng lâu?"

Nam Cung Giác: "……" Hành đi, não động lớn như vậy, hẳn là không có gì vấn đề.

"Ngươi nhìn xem cái này đảo là chuyện như thế nào? Có thể hay không nghĩ cách liên hệ thượng Lạc sư huynh?" Nếu hệ thống tỉnh, kia đem sự tình ném cho hệ thống là được, ôm ý nghĩ như vậy Nam Cung Giác chờ mong dò hỏi hệ thống.

Hệ thống còn có chút mông, nghe được Nam Cung Giác nói liền lập tức dò xét một chút, sau đó trả lời Nam Cung Giác vấn đề: "Thực xin lỗi ký chủ, ta tư liệu không có này tòa đảo, cũng không có có thể liên hệ thượng ký chủ sư huynh phương pháp."

Bởi vì Hỗn Nguyên Lâu cứu vớt ký chủ nguyên nhân, hệ thống tự giác đem đối Lạc Hòa xưng hô "Vai ác" hai chữ đổi thành "Ký chủ sư huynh", hiển nhiên nó ký chủ Nam Cung Giác đối này thập phần vừa lòng, thế nhưng không có bởi vì nó không hề biện pháp mà sinh khí.

"Nếu ngươi cũng không có gì biện pháp nói," Nam Cung Giác tự hỏi trong chốc lát, "Dù sao Hỗn Nguyên Lâu cũng ở chúng ta trong tay, liền chờ Lạc sư huynh đi tìm tới hảo."

Nam Cung Giác lạc quan tưởng, lại không biết Lạc Hòa bản nhân tuy rằng có tới tìm hắn tính toán, lại không phải hiện tại.

Bởi vì lại có một cái tham dự thí luyện đệ tử bóp nát lệnh bài, chờ Lạc Hòa đi nghĩ cách cứu viện.

Lạc Hòa tuy rằng đối này có điểm không kiên nhẫn, nhưng là làm Cửu Thiên Tông đệ tử, hắn vẫn là nhịn.

.

Bị vứt bỏ Nam Cung Giác còn không có ý thức được chính mình tính cả Hỗn Nguyên Lâu đều bị Lạc Hòa vứt bỏ, hắn phát hiện trên đảo cái gì cũng không có lúc sau đảo cũng không có tiếp tục nằm mơ, cho rằng loại này thần bí trên đảo nhỏ tồn tại cái gì bảo bối linh tinh ý tưởng thực mau cũng bị hắn vứt bỏ ở sau đầu.

Trên đảo nhỏ linh khí thập phần đầy đủ, tuy rằng đều có một loại quỷ dị không khoẻ cảm, nhưng là không ảnh hưởng Nam Cung Giác hấp thu chúng nó tới thăng cấp, hắn cũng liền không có chú ý tới này đó linh khí phiếm ẩn ẩn hồng quang.

Đương nhiên đối với hắn tới nói, liền tính phát hiện đại khái cũng sẽ không có cái gì ý tưởng là được.

Nam Cung Giác ở Hỗn Nguyên Lâu đả tọa, phát hiện chính mình vừa mới mới bởi vì không thể hiểu được nguyên nhân đột nhiên thăng cấp, hiện tại trong cơ thể linh lực đã đạt tới cực hạn, không có khả năng tiếp tục thăng cấp.

Nam Cung Giác: "……" Cho nên hắn hiện tại muốn làm cái gì?

Nhàm chán, nhàm chán.

Lạc Hòa vì cái gì còn không có tìm tới?

"Ký chủ……" Hệ thống đột nhiên nhược nhược mở miệng, "Chúng ta vì cái gì phải đợi ký chủ sư huynh tìm tới đâu?"

Nam Cung Giác bừng tỉnh đại ngộ: "Đúng vậy! Ta vì cái gì phải đợi hắn! Chẳng lẽ ta chính mình liền không thể đi trở về sao?"

"Hệ thống ngươi thật là cái tiểu khả ái!" Nam Cung Giác khích lệ hệ thống một câu, theo sau rời đi Hỗn Nguyên Lâu, thử làm Hỗn Nguyên Lâu cùng chính mình cùng nhau rời đi, nhưng là bởi vì hắn không phải Hỗn Nguyên Lâu chủ nhân, Hỗn Nguyên Lâu nửa điểm phản ứng cũng không có.

Nam Cung Giác: "……" Hắn giống như biết chính mình vì cái gì không thể chính mình rời đi.

Hỗn Nguyên Lâu loại này bảo bối lưu tại loại địa phương này, khẳng định sẽ đưa tới mơ ước người, vạn nhất tới cái so Lạc Hòa lợi hại hơn lão quái vật bị người đoạt đi rồi làm sao bây giờ?

Hệ thống: "Là nga."

Nam Cung Giác xem hệ thống không vừa mắt: "Ngươi nhìn xem ngươi, làm một hệ thống, thế nhưng một chút dùng đều không có, muốn ngươi gì dùng?"

Hệ thống ủy khuất, nhưng mà cũng không dám phản bác.

.

Gặp được như vậy ký chủ nó có biện pháp nào đâu?

Nhàm chán quá mức Nam Cung Giác chạy đi ra ngoài, nhìn trước mắt tiểu đảo, trong lòng thực phức tạp, cái này trên đảo lại không có gì tác dụng đâu?

Cái gì đều làm không được Nam Cung Giác thực buồn bực: "Hệ thống, ngươi nói chúng ta vì cái gì sẽ rơi xuống ở loại địa phương này a? Dựa theo vai chính định luật, ta hiện tại chẳng lẽ không nên là ở giả heo ăn thịt hổ yên lặng biến

cường sao? Vì cái gì ta hiện tại sẽ rơi xuống tại đây loại điểu không kéo kia gì địa phương?"

Hệ thống: "Ta cũng không biết……"

Hệ thống có thể nói là thực vô tội, bọn họ sẽ bị cái kia sóng lớn mang đi nguyên nhân là cái gì, chẳng lẽ nó ký chủ trong lòng không điểm AC số sao?

Đáng thương hệ thống liền thô tục đều nhịn không được nói ra, có thể nói là thật sự thực sốt ruột.

Hệ thống từ bỏ cứu vớt ký chủ, tự sa ngã nói: "Kia ký chủ vậy tiếp tục tìm xem bái, nói không chừng thật sự có thể gặp gỡ điểm bảo bối đâu."

Loại này vừa nghe liền rất có lệ nói giống nhau là không có người sẽ tin, nhưng mà Nam Cung Giác tin.

Hắn cảm thấy lấy chính mình hoặc là nguyên thân vai chính quang hoàn tới xem, hẳn là không đến mức muốn ở chỗ này sống uổng thời gian mới đúng.

Vì thế hắn quyết định lại đi tìm một lần cái này trên đảo có phải hay không có cái gì bị hắn xem nhẹ địa phương.

Hệ thống: "……" Nó có một câu mmp không biết nên không nên giảng.

.

Nam Cung Giác nói làm liền làm, hoàn toàn không màng đang ở trợn trắng mắt hệ thống cảm thụ, tuy rằng hệ thống cũng không có đôi mắt.

Hắn ném hai cái tự chế đơn sơ bản Ẩn Nấp trận pháp ném tới Hỗn Nguyên Lâu bên cạnh, đem Hỗn Nguyên Lâu phát ra hơi thở che dấu…… Một nửa, sau đó liền đem Hỗn Nguyên Lâu đặt ở một bên mặc kệ, bước lên tiểu đảo bắt đầu rồi càng thêm tinh tế tầm bảo lữ trình.

Hệ thống: "……" Nó ký chủ sợ không phải có tật xấu.

Cho dù có nó cũng không dám phun tào, tâm hảo mệt.

Đáng tiếc chính là nó cũng không thể bãi công, nếu không liền sẽ bị tiêu hủy.

Nếu nói lần đầu tiên làm nhiệm vụ thời điểm nó còn không có tồn tại khái niệm gì đó lời nói, trải qua nhiều như vậy thứ thất bại nhiệm vụ…… Nó một chút cũng không nghĩ bị chủ hệ thống mạt sát.

Tồn tại không hảo sao? Là chê cười không buồn cười vẫn là tiểu thuyết khó coi?

Vì tồn tại nó không thầy dạy cũng hiểu học xong cùng chủ hệ thống làm nũng lăn lộn bán manh, cuối cùng xem ở nó là tay mới phân thượng, chủ hệ thống cho nó cơ hội làm nó hoàn thành thế giới này nhiệm vụ…… Không hoàn thành nhiệm vụ này hệ thống liền phải trở về chết.

.

Hoàn toàn không hiểu rõ Nam Cung Giác bước lên tiểu đảo thời điểm, chính trực mặt trời chiều ngã về tây thời gian, mờ nhạt ánh mặt trời rơi rụng ở trên đảo nhỏ, nguyên bản dung mạo bình thường đá lởm chởm cục đá dưới ánh mặt trời phát ra ngũ sắc quang, tươi đẹp lại trương dương, hàm chứa một tia kiều diễm mỹ.

Vừa mới bước lên tiểu đảo Nam Cung Giác nhạy bén cảm giác được một tia khác thường, nhưng cẩn thận chú ý thời điểm, lại cái gì cũng không có, hắn nhíu nhíu mày, thần sắc túc mục.

Hệ thống thật cẩn thận hỏi: "Ký chủ…… Chẳng lẽ có cái gì nguy hiểm?"

Nam Cung Giác đối hệ thống nhát gan thực vô ngữ, nhịn không được mắt trợn trắng, nghiêm túc bầu không khí lập tức liền không có: "Cho dù có nguy hiểm cũng là ta có nguy hiểm, ngươi lo lắng cái gì đâu?"

Hệ thống không lời gì để nói: "……" Nó có dự cảm, nếu là nó nói ra chính mình mạng nhỏ kỳ thật cũng cùng ký chủ sinh mệnh cùng một nhịp thở nói, nó tương lai nhật tử phỏng chừng sẽ tao ngộ một ít nó não dung lượng căn bản không thể tưởng được sự.

Vì thế nó thông minh đầu nhỏ không nói gì.

Sự thật chứng minh, nó đối hiện tại ký chủ hiểu biết trình độ vẫn là rất cao.

.

Nhận thấy được không đúng Nam Cung Giác vẫn là bước lên này tòa tiểu đảo, hắn có dự cảm, có lẽ hắn hồ tưu cái kia vai chính quang hoàn thật sự tồn tại, này tòa đảo chỉnh thể cho hắn cảm giác không tốt lắm, nhưng lại như là có thứ gì ở hấp dẫn hắn giống nhau.

Nam Cung Giác không khỏi coi trọng lên.

Khởi phong.

Đột ngột vô cùng, rồi lại không có gì gây trở ngại, giống như là phổ phổ thông thông phong, Nam Cung Giác không cảm thấy không đúng, không khỏi hít sâu một hơi, ám trào chính mình tưởng quá nhiều.

Liền tính đây là một cái tu chân thế giới, cũng muốn phù hợp khách quan quy luật sao, Nam Cung Giác lạc quan nghĩ, vài tia phong sẽ đối hắn sinh ra cái gì ảnh hưởng?

Hắn bằng vào cảm giác hướng đối hắn hoặc là nói trong thân thể hắn linh lực sinh ra hấp dẫn phương hướng đi đến, ngay từ đầu tốc độ thực mau, đi tới đi tới lại dần dần chậm hạ nện bước.

"Ký chủ……"

Nam Cung Giác lắc lắc đầu, ở trong đầu cùng hệ thống câu thông: "Ngươi cũng phát hiện?"

Hệ thống có chút hoảng sợ: “Ký chủ ngươi linh lực đang ở giảm bớt……”

Nam Cung Giác ngay từ đầu cũng cho rằng chính mình chính mình là đã chịu thứ gì hấp dẫn, nhưng sự thật nói cho hắn, hắn hiện tại là linh lực bị không thể hiểu được đồ vật hút đi…… Hắn áp xuống trong lòng khủng hoảng, nhanh hơn tốc độ đi phía trước đi.

Ánh mặt trời dần dần tây trầm, hướng xa xôi phương tây rơi xuống, năm màu cục đá nhan sắc biến mất, biến thành xám xịt bộ dáng, Nam Cung Giác tâm tình theo này đó cục đá nhan sắc biến hóa cũng dần dần trầm xuống dưới.

Kia cổ có lực hấp dẫn đồ vật biến mất, tính cả ánh mặt trời cùng Nam Cung Giác linh lực cùng nhau, Nam Cung Giác mặt trầm xuống, đứng ở tại chỗ dò xét một chút chính mình linh lực, tâm tình lập tức hàng tới rồi đáy cốc.

“Ký chủ……” Hệ thống thật cẩn thận mở miệng, bởi vì Nam Cung Giác cảm xúc không tốt lắm, nó có điểm sợ hãi.

“Làm sao vậy?”

------oOo------

Phần 79

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 79: Hoang dã cầu sinh 【 canh năm 】

Nam Cung Giác tuy rằng tâm tình không tốt, cũng không có muốn giận chó đánh mèo hệ thống ý tứ.

Biết được cái này tín hiệu hệ thống mở miệng: "Ngươi muốn hay không trước khôi phục một chút linh lực…… Chúng ta có thể chờ đến ngày mai lại đến nhìn xem?"

Nam Cung Giác cắn chặt răng, hắn có thể cảm giác được, có lẽ chỉ có mỗi một ngày mặt trời chiều ngã về tây, đá biến sắc thời điểm, hắn mới có thể cảm giác được cái kia đồ vật tồn tại, nhưng cùng lúc đó, hắn không nhất định có thể đi đến cái kia đồ vật trước mặt.

Loại cảm giác này cũng không tốt, ít nhất đối với từ xuyên qua tới nay mãi cho đến hiện tại đều không có gặp được một lần chân chính có thể coi như là suy sụp trải qua Nam Cung Giác tới nói, này cũng không phải một cái tốt thể nghiệm.

Hệ thống không dám lại mở miệng.

Nghe nói nhà người khác hệ thống động bất động là có thể đối ký chủ mạt sát gì đó, nó…… Cũng không có cái kia lá gan.

Khó chịu, muốn khóc.

Nhưng mà cũng không có cái gì dùng.

.

Nam Cung Giác trở lại Hỗn Nguyên Lâu, nhắm mắt lại bắt đầu tu luyện, 《 Lạc tâm quyết 》 làm độc nhất vô nhị định chế tâm pháp, Nam Cung Giác tu luyện thời điểm có thể làm ít công to, hôm nay hắn bởi vì mất đi quá nhiều linh lực, không thể không dùng tu luyện tới bổ sung, nhưng mà lúc này đây tu luyện thời điểm, Nam Cung Giác thế nhưng cảm giác được hơi hơi trệ sáp cảm.

Hắn bỗng nhiên mở to mắt!

Không đúng! Này tòa trên đảo linh lực có vấn đề!

Nam Cung Giác ngay từ đầu biết Lạc Hòa hẳn là gặp chuyện khác mới chưa từng có tới, vốn dĩ cũng không có cảm thấy chính mình sẽ xảy ra chuyện gì, nhưng là hiện tại lại đột nhiên cảm thấy, nếu là Lạc Hòa không tới nói, làm không hảo hắn liền phải treo.

Loại này chỉ có thể dựa vào người khác cảm giác thật là…… Tấm tắc.

Nam Cung Giác trong lòng có loại mạc danh nghẹn khuất, lại cũng không có bất luận cái gì biện pháp, hiện tại hắn lựa chọn hoặc là lấy thân phạm hiểm, hoặc là chính là chờ đợi Lạc Hòa tiến đến cứu viện, mặc kệ lựa chọn cái nào đều làm Nam Cung Giác thực không vui.

"Ký chủ ngươi…… Tâm tình không hảo sao?" Hệ thống do dự hỏi, chủ yếu là Nam Cung Giác khí áp quá thấp nó tổng cảm giác chính mình sẽ đã chịu lan đến, trong lòng thấp thỏm.

"Không có." Nam Cung Giác không muốn nghe hệ thống lải nhải lẩm bẩm, đơn giản đem hệ thống che chắn.

Hắn không biết chính là, bị che chắn lúc sau, hệ thống ngược lại còn thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Tóm lại, bị che chắn ý tứ chính là…… Cũng không tưởng giận chó đánh mèo nó đi? Hệ thống yên lặng khuyên chính mình, yên lặng mà ở trong phòng tối tìm ra một đống Thượng Ngu Đại Lục tư liệu quan khán, miễn cho về sau lại phát sinh chuyện gì giúp không được gì thật sự bị ký chủ ghét bỏ.

.

Thời gian cực nhanh, một buổi tối đi qua, Nam Cung Giác chống không có tu luyện, trên đảo này linh khí nhất định có vấn đề, đối với hắn ảnh hưởng cũng là mắt thường có thể thấy được, chỉ là cái loại này linh lực trệ sáp cảm giác…… Cũng không biết đối hắn rốt cuộc có hay không ảnh hưởng.

Ngày hôm sau sáng sớm, Nam Cung Giác mở mắt, từ hệ thống trong không gian lấy ra 《 cấp thấp trận pháp bách khoa toàn thư 》 bắt đầu nghiêm túc nhìn lên.

Thư trung trận pháp tuy rằng nói đều là cấp thấp trận pháp, nhưng là có một bộ phận cấp thấp trận pháp tổ hợp ở bên nhau có thể sinh ra không tưởng được kết quả.

Mà trung cấp trận pháp cùng cao cấp trận pháp bản chất, đại đa số cũng bất quá là cấp thấp trận pháp tổ hợp.

Nam Cung Giác còn không biết điểm này, nhưng đã bằng vào chính mình năng lực làm ra tổ hợp trận pháp.

Hắn móc ra một đống tài liệu bận việc một trận, đem chế tạo ra tới một cái trận pháp đặt ở Hỗn Nguyên Lâu phụ cận —— đó là một cái sẽ khiến cho nổ mạnh cấp thấp tổ hợp trận pháp, tạo thành uy lực sẽ không rất lớn, ít nhất này tòa đảo sẽ không sụp, nhưng là Hỗn Nguyên Lâu khẳng định sẽ đã chịu một chút ảnh hưởng.

Vạn nhất trận pháp thật sự nổ mạnh, Lạc Hòa bên kia hẳn là có thể cảm giác được đến.

Nam Cung Giác là vì nguyên nhân này mới làm ra trận pháp, hôm nay chạng vạng hắn vẫn là sẽ đi nhìn xem cái kia hấp dẫn hắn rốt cuộc là thứ gì, nếu linh lực thật sự bất hạnh bị hút khô nói, cũng chỉ có thể dựa vào cái này trận pháp nổ mạnh hấp dẫn Lạc Hòa lại đây.

An bài hảo trận pháp lúc sau, Nam Cung Giác tìm cái góc ngồi xuống, nhìn bình tĩnh không gợn sóng Vạn Thú Hồ mặt hồ có chút sững sờ.

.

Thực mau hoàng hôn dần dần bắt đầu nhiễm hồng không trung, trên mặt đất dung mạo bình thường đá cũng bắt đầu phát ra nhu hòa quang mang, đem toàn bộ tiểu đảo trở nên thần kỳ mà mỹ lệ lên, thoạt nhìn giống như là một cái thần thoại thế giới.

Nam Cung Giác thả ra bị nhốt ở trong phòng tối hệ thống, chuẩn bị lại một lần điều tra tiểu đảo.

Này tòa đảo cũng không lớn, trừ bỏ cục đá cộm chân bên ngoài, nhìn như không có bất luận cái gì nguy hiểm, nhưng là trải qua ngày hôm qua linh lực thiếu chút nữa bị hút khô Nam Cung Giác vẫn là cảnh giác rất nhiều, hắn thậm chí ở chính mình trên người thả một cái cách trở linh lực trận pháp.

Là hoàn toàn cách trở hết thảy linh lực, bên ngoài linh khí vào không được, Nam Cung Giác trên người vốn dĩ linh lực cũng sẽ không chảy ra đi cái loại này.

Nhưng mà đương hắn thật sự đem trận pháp đặt ở bên người thời điểm, hắn phát hiện chính mình hoàn toàn cảm ứng không đến kia cổ thần bí lực lượng tồn tại.

Bất đắc dĩ dưới, Nam Cung Giác đành phải đem trận pháp triệt rớt, quả nhiên một triệt rớt trận pháp, kia cổ thần bí lực lượng lập tức cùng với ngũ thải tân phân tiểu đảo đá bắt đầu xuất hiện, mang theo thần bí mà lại hơi thở nguy hiểm, chờ đợi lá gan đại con mồi xuất hiện……

Nam Cung Giác sửng sốt, vừa rồi trong nháy mắt kia, hắn cảm giác được chính là kia cổ thần bí lực lượng ý tưởng sao? Cái này làm cho hắn có điểm tò mò.

.

Bất quá hắn tò mò thời gian cũng không trường, thực mau hắn liền cảm giác được trong cơ thể linh lực đang ở bay nhanh xói mòn, hắn tu vi cũng ở cực nhanh giảm xuống, lập tức hàng trở về nguyên bản Vực Linh Cảnh lúc đầu, phảng phất hắn ở Vạn Thú Hồ bởi vì ngộ đạo mà tăng lên tu vi đều biến mất giống nhau.

Mà đối diện thần bí lực lượng còn đang không ngừng mà hấp thu hắn linh lực, cũng không biết là chính hắn duyên cớ vẫn là mặt khác nguyên nhân, tới Vực Linh Cảnh lúc đầu lúc sau, ngược lại là đối diện như là gặp được cái gì nan đề giống nhau, không có biện pháp từ hắn trong cơ thể cướp đi linh lực cùng tu vi.

Nam Cung Giác nhỏ đến không thể phát hiện nhẹ nhàng thở ra.

Hắn kỳ thật có điểm lo lắng cho mình vạn nhất bị hút khô rồi làm sao bây giờ, ai cũng không biết hắn gặp phải rốt cuộc là một cái cái dạng gì đồ vật, bởi vậy tâm tình rất là phức tạp.

Nếu là đối phương liền linh căn cũng có thể hút đi nói, hắn mới là thật sự không chỗ ngồi khóc đi.

Cũng may hắn đánh cuộc chính xác, đối phương đình chỉ ở Vực Linh Cảnh lúc đầu, mà hoàng hôn vẫn như cũ cao cao treo ở màn trời phía trên, bốn phía đá đủ mọi màu sắc, mê hoặc Nam Cung Giác đôi mắt, tràn ngập khó lòng giải thích mỹ lệ cùng ưu sầu.

Nam Cung Giác đối này nhìn như không thấy.

Này đó cục đá quang đều chỉ là phản xạ ánh mặt trời, nói như vậy…… Có lẽ cái kia thần bí lực lượng tồn tại cũng yêu cầu ánh mặt trời lực lượng? Hoặc là này đó năm màu cục đá sinh ra năng lượng?

Nghĩ đến đây, Nam Cung Giác bước chân dừng một chút, hắn ngồi xổm xuống nhặt lên một viên bình thường cục đá, này đó cục đá ở hoàng hôn hạ dục dục rực rỡ, lập loè ngũ sắc quang mang, đẹp không sao tả xiết.

—— ở người bình thường trong mắt là cái dạng này, mà ở Nam Cung Giác trong mắt, chính là một viên bề ngoài bóng loáng có thể phản xạ ánh mặt trời bình thường đá, trừ bỏ bên ngoài thân độ ấm tương đối nhu hòa ấm áp, còn tản ra một loại thuần khiết linh khí bên ngoài……

Từ từ!

Thuần khiết linh khí?!

Hắn ngẩn ngơ, nhớ tới trên đảo nguyên bản mang theo một tia khó có thể đuổi đi tà khí linh khí, điện quang hỏa thạch chợt lóe, hắn nghĩ tới này đó dung mạo bình thường cục đá tác dụng!

Hơn nữa, ở kia cổ thần bí lực lượng trong mắt, này đó hòn đá nhỏ công năng cùng Nam Cung Giác là giống nhau, đó chính là cung cấp cấp bậc cao một chút thuần tịnh linh khí tác dụng!

Này đó cục đá mỗi đến hoàng hôn liền có thể bắt đầu tinh lọc năng lượng, ban ngày cùng ban đêm đều tiến vào trầm miên, có thể nói là thập phần phù cùng khoa học phát triển quan yêu cầu.

Vừa mới phát hiện cái này thần bí lực lượng đi đại khái là có thể liên tục phát triển con đường lực lượng, nhưng mà này cũng không thể sử Nam Cung Giác bởi vì chính mình rất có khả năng không có sinh mệnh nguy hiểm chuyện này mà cao hứng lên, ngược lại càng thêm uể oải.

Hắn thậm chí cảm thấy chính mình có chút như là bị quyển dưỡng dự trữ lương.

.

Này nghe tới như là một cái bi thương chuyện xưa.

Nam Cung Giác oán hận mà cắn chặt răng, hắn một chút cũng không nghĩ trở thành chuyện xưa! Hắn cảm giác kia cổ thần bí lực lượng giống như là có trí trí tuệ dường như, như là nhận thấy được hắn ý đồ giống nhau, ở đem hắn hút đến không sai biệt lắm về sau, thế nhưng liền biến mất!

Tính cả Ngũ Thải Thạch quang huy đều biến mất, chỉ còn lại có trên bầu trời một vòng ngày mai, nga, hoàng hôn.

Nam Cung Giác: "……" Đối thủ này khai quải đi? Chẳng lẽ là cá nhân?

Ngày này vẫn như cũ không có kết quả Nam Cung Giác chạy về Hỗn Nguyên Lâu trước, đem cái kia thiết trí đúng giờ khởi động nổ mạnh trận pháp thu lên.

Hôm nay nhìn dáng vẻ không cần tạc Lạc Hòa gia Hỗn Nguyên Lâu, Nam Cung Giác thở dài nhẹ nhõm một hơi. Vạn nhất nếu là thật sự tạc, Hỗn Nguyên Lâu ra cái gì tật xấu Nam Cung Giác nhưng khó lòng giãi bày.

.

Nam Cung Giác là một cái có nghị lực người, ngày thứ ba rời giường lúc sau, hắn đi phía trước hai lần hơi thở xuất hiện địa phương nhìn nhìn, không có phát hiện cùng chung quanh cục đá có cái gì bất đồng địa phương, lại bằng trực giác cảm thấy hai lần kia đồ vật hơi thở xuất hiện địa phương cách xa nhau không xa.

Xác nhận một việc này, Nam Cung Giác rời đi hư hư thực thực thần bí lực lượng lui tới địa phương, đi phía trước đương nhiên không quên để lại cái ký hiệu.

Nga, cũng chính là tùy tay ném mấy khối hắn lợi dụng trận pháp nguyên lý chế tạo ra tới cùng chung quanh hòa hợp nhất thể một chút cũng không thấy được cục đá mà thôi.

Theo sau hắn học ngày hôm qua thao làm lại làm một lần, thoạt nhìn giống như là một cái điên cuồng khẩn cầu cuồng dã cầu sinh trung nhị thiếu niên.

Phát hiện quy luật không lợi dụng vương bát đản.

Nam Cung Giác lúc này đây liền ngồi ở ly thần bí lực lượng xuất hiện địa phương không xa một cái cục đá tương đối vững vàng, không như vậy cộm chân địa phương, thả một phen từ Hỗn Nguyên Lâu chuyển đến ghế dựa, ngồi ở trên ghế nhắm mắt dưỡng thần.

Hắn thật đúng là không tin cái này tà.

.

Nam Cung Giác lúc này đây nhắm mắt dưỡng thần thế nhưng không cẩn thận ngủ rồi, mở to mắt thời điểm phát hiện chính mình là ngồi ở trên ghế ngủ, đột

nhiên lắp bắp kinh hãi, chẳng lẽ hắn lại suốt đêm chơi game ở trên ghế ngủ rồi?

Một trận gió thổi qua, Nam Cung Giác phục hồi tinh thần lại, phát hiện chính mình đã ở dị thế giới, còn thở dài nhẹ nhõm một hơi. Ở hắn xem ra, thân thể không tốt đủ loại gánh nặng có thể so xuyên qua muốn khó có thể chịu đựng nhiều.

Lúc này còn chưa tới hoàng hôn, bầu trời ánh mặt trời nghiêng chiếu vào Vạn Thú Hồ trên mặt hồ, lân lân ba quang lung lay, thoạt nhìn thế nhưng còn khá xinh đẹp.

Nam Cung Giác ở trong lòng phun tào một chút, quả nhiên là bởi vì cái này trên đảo phong cảnh cũng quá đơn điệu một chút, mới đưa đến hắn liền cái gì cũng không có Vạn Thú Hồ đều cảm thấy đẹp đi?

Nam Cung Giác trong lúc nhất thời có chút xuất thần.

------oOo------

Phần 80

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 80: Vạn Thú Chi Tâm 【 sáu càng 】

Thực mau nghênh đón ngày thứ ba hoàng hôn.

Ngày này là Nam Cung Giác quyết định cuối cùng một lần thử…… Nếu là lại đến một lần, hắn cảm thấy chính mình sợ là không có cơ hội.

“Vì cái gì nha?” Hệ thống ngây ngốc hỏi.

Tấm tắc, lại đến một lần hắn linh lực còn không bị hút khô sao? Đến lúc đó hắn lại dùng cái gì tới cấp đối phương hút khô?

Hệ thống: “……” Tổng cảm thấy như vậy đi xuống, nó ký chủ không nhất định có thể sống đến phi thăng. Trước kia ký chủ không cần nó nhọc lòng, tốt xấu mỗi một cái đều có thể sống đến cuối cùng, chính là đều không có phi thăng……

Khả năng sống không đến phi thăng Nam Cung Giác ngừng lại rồi hô hấp, không dám hấp thu chung quanh trào dâng linh khí hắn chỉ có thể nghẹn, tựa như một con cá bao vây ở trong nước lại căn bản sẽ không bơi lội giống nhau sốt ruột!

Biết ký chủ đem chính mình so sánh thành cá hệ thống: “……” Nó vẫn là nhìn xem không nói lời nào hảo.

.

Hoàng hôn đúng hẹn tới, hắn cảm thụ được linh lực đã chịu nhè nhẹ từng đợt từng đợt lôi kéo, đem ánh mắt chuyển qua vài bước ở ngoài loạn thạch tụ tập địa phương, trên mặt đất cục đá tản ra năm màu quang mang, Nam Cung Giác ngừng thở chậm rãi tới gần……

Chợt vừa thấy tựa hồ trên mặt đất đá cũng không bất đồng, Nam Cung Giác trong cơ thể nguyên bản thủ vững linh lực xói mòn tốc độ càng mau, chậm một chút nữa liền sẽ hàng đến Hóa Linh Cảnh!

Nam Cung Giác cả kinh.

Hắn nhanh chóng ngồi xổm xuống, ngón tay trên mặt đất mỗi một viên trên tảng đá cọ qua, trải qua một viên nhỏ vụn tâm hình cục đá khi dừng một chút.

Vừa rồi…… Kia viên cục đá động một chút?

Hắn áp xuống trong lòng kinh ngạc, ngón tay tiếp tục trượt chân mặt khác trên tảng đá, một cái tay khác lại bay nhanh mà kháp cái thủ quyết, hình thành một

cái linh lực đoàn đem vừa rồi cục đá bao vây lại, theo sau nhanh chóng đem một cái vây trận tròng lên linh lực cầu thượng.

Kia tảng đá như là biết chính mình bị nhốt ở giống nhau, hướng bốn phía nhảy một chút, đánh vào linh lực cầu thượng, phát ra leng keng leng keng thanh âm.

Nam Cung Giác: "……"

Hệ thống: "Đây là?"

Nam Cung Giác buông tay: "Ta như thế nào biết, này không phải hẳn là hỏi ngươi sao?"

Cái gì cũng không biết, rõ ràng lại bị ký chủ ghét bỏ hệ thống: "Ta cũng không biết……"

Liền ở Nam Cung Giác cùng hệ thống nói chuyện trong nháy mắt kia, trên mặt đất trang cục đá linh lực cầu đột nhiên lập tức biến mất, Nam Cung Giác lắp bắp kinh hãi, lập tức nhớ tới chính mình linh lực bị hút đi sợ hãi, nháy mắt liền đem cách trở linh lực trận pháp lại một lần đào ra tới, xoát bao lại kia viên quỷ dị cục đá.

.

"Hệ thống!" Nam Cung Giác bỏ thêm một cái di động trận pháp, đem kia viên cục đá chuyển dời đến Hỗn Nguyên Lâu, mới hung hăng thở dài nhẹ nhõm một hơi, dò hỏi hệ thống, "Này rốt cuộc là cái gì ngươi biết không?"

Hệ thống cũng không dám nói chính mình không biết.

Nó bay nhanh xem trong phòng tối tư liệu, nhìn kia một quả đen như mực dung mạo bình thường tâm hình cục đá, ngữ khí thập phần không xác định: "Có thể là…… Vạn Thú Chi Tâm?"

Vạn Thú Chi Tâm là tồn tại với truyền thuyết bên trong tồn tại, đừng nói hệ thống chưa thấy qua, chính là thế giới này thật sự có tồn tại hay không đều là một vấn đề. Cho nên hệ thống một chút cũng không xác định nó có hay không nhìn lầm.

"Vạn Thú Chi Tâm?" Nam Cung Giác nhíu nhíu mày, hắn đối cái này từ có điểm ấn tượng, nhưng là cũng không khắc sâu.

Tục truyền Vạn Thú Chi Tâm là tồn tại với đệ nhất nhậm Vạn Thú Chi Vương trong cơ thể thú hạch, có được hiệu lệnh Cửu U tiểu thế giới sở hữu thú loại cường đại lực lượng, từ đệ nhị nhậm Vạn Thú Chi Vương mất tích lúc sau, liền theo Vạn Thú Chi Vương cùng nhau biến mất với thiên địa tồn tại.

Hắn có thể gặp được chân chính Vạn Thú Chi Tâm? Kia chỉ có thể nói là vai chính quang hoàn vô địch.

Nam Cung Giác gian nan trừu trừu khóe miệng.

Trong nguyên tác tiểu thuyết tác giả tồn cảo rương, Vạn Thú Chi Tâm vẫn là một cái giả thiết, căn bản không kịp lên sân khấu.

.

Hệ thống nghĩ đến này danh từ lúc sau, liền bắt đầu nhằm vào tìm tòi về Vạn Thú Chi Tâm tư liệu, bay nhanh lật xem xong này đó tư liệu lúc sau, liền tính là lại bình tĩnh hệ thống đều sẽ điên cuồng!

"Ký chủ!" Hệ thống hưng phấn thét chói tai, "Này thật là Vạn Thú Chi Tâm! Căn cứ sách sử ghi lại, Vạn Thú Chi Tâm giống nhau trái tim, dung mạo bình thường, có thể tự chủ hấp dẫn thuần tịnh linh lực, có thể tinh lọc bị ô nhiễm linh lực, cùng ngươi trong tay cái này cục đá tất cả đều đối thượng!"

Nam Cung Giác nhướng mày: "Sách sử có phải hay không còn có một cái truyền thuyết, đến Vạn Thú Chi Tâm người có thể hiệu lệnh thiên hạ vạn thú?"

Hệ thống hãy còn ở hưng phấn bên trong: "Đúng vậy đúng vậy, chính là nghe nói chỉ có yêu tôn cấp bậc tồn tại mới có tư cách lệnh Vạn Thú Chi Tâm nhận chủ, người khác hoặc là yêu thú muốn được đến Vạn Thú Chi Tâm tán thành, trừ phi thông qua Vạn Thú Chi Tâm khảo nghiệm!"

Nam Cung Giác trong mắt hiện lên một tia ám mang.

Từ trước hắn vẫn luôn cho rằng thế giới này chính là một cái tiểu thuyết thế giới, hiện tại lại không thể không thừa nhận đây là một cái chân chính hoàn chỉnh thế giới, nó có được từ khởi nguyên cho tới bây giờ hoàn chỉnh chuyện xưa, cũng không chỉ là quay chung quanh vai chính chuyển động thế giới bối cảnh mà thôi.

Hắn từ đáy lòng tán thành chính mình rất có khả năng căn bản trở về không được chuyện này.

Nam Cung Giác thở dài, hệ thống lo lắng sốt ruột nhìn Nam Cung Giác, lo lắng hắn có thể hay không là bởi vì làm Vạn Thú Chi Tâm nhận chủ quá khó khăn muốn bãi công.

.

"Ký chủ ngươi còn hảo đi?"

"Ta?" Nam Cung Giác xuy một tiếng, liễm đi trong mắt quay cuồng cảm xúc, "Tiểu gia ta hảo thật sự."

Hệ thống cảm thấy nó ký chủ tựa hồ có chỗ nào bất đồng, nhưng là Nam Cung Giác luôn luôn thay đổi thất thường, nó cũng liền không có tìm tòi nghiên cứu.

Nga, tuy rằng nguyên nhân chủ yếu là nó liền tính tìm tòi nghiên cứu cũng sẽ không có cái gì kết quả là được.

Nam Cung Giác đem Vạn Thú Chi Tâm khống chế ở trận pháp, cẩn thận quan sát một phen, mới phát hiện Vạn Thú Chi Tâm cũng không có sinh ra linh trí,

vừa rồi ở bị hắn đụng tới thời điểm theo bản năng co rụt lại chỉ là bởi vì nguy cơ cảm sử nó tăng cường bảo mệnh bản năng, muốn trốn tránh nguy hiểm mà thôi.

Cũng nguyên nhân chính là vì như thế, Vạn Thú Chi Tâm không có chủ động thao tác mặt khác yêu thú năng lực, cần thiết phải có người khống chế mới được, Nam Cung Giác nghĩ nghĩ, phát hiện hiện tại chính mình căn bản không có thực lực làm Vạn Thú Chi Tâm trực tiếp nhận chủ, cho nên dứt khoát đem Vạn Thú Chi Tâm trực tiếp ném tới trong không gian mắt không thấy tâm không phiền.

"Cái kia…… Ký chủ……" Hệ thống trong lòng run sợ mở miệng, nó ký chủ không có nghĩ muốn trực tiếp thu phục Vạn Thú Chi Tâm chuyện này làm nó càng thêm nắm lấy không ra Nam Cung Giác, thấy Nam Cung Giác đem Vạn Thú Chi Tâm cùng một đống lớn thượng vàng hạ cám tài liệu đôi ở bên nhau, hệ thống 囧 囧.

"Như thế nào?"

Hệ thống nhược nhược mở miệng: "Vì cái gì không đem Vạn Thú Chi Tâm đặt ở trang Chín Mệnh Miêu trong không gian?"

Nam Cung Giác bừng tỉnh đại ngộ.

Đúng vậy! Cái kia không gian vẫn là hắn tiêu phí một tuyệt bút Kịch Tình Độ đổi tới, dùng để phóng loại này sẽ hút linh lực đồ vật không phải lại thích hợp bất quá sao?

Nam Cung Giác vỗ đùi, hấp tấp đem Vạn Thú Chi Tâm lấy ra tới ném tới trang Chín Mệnh Miêu trong không gian, tâm hình hòn đá nhỏ trực tiếp rơi xuống ly tiểu nãi miêu không xa hộp bên ngoài.

Còn không có mọc ra mấy cây mao, chỉ có một đôi tròn xoe mắt to phá lệ sinh động Chín Mệnh Miêu bổ nhào vào hộp bên cạnh, móng vuốt nhỏ ghé vào hộp bên cạnh thượng, hướng về phía Vạn Thú Chi Tâm vị trí "Miêu miêu" kêu.

Nam Cung Giác vừa thấy, nhìn dáng vẻ này một mao một thạch ở chung đến không tồi, vì thế cứ như vậy đem chuyện này quên đi ở một bên.

Hệ thống thập phần kinh ngạc, một cái đạt được Vạn Thú Chi Tâm như vậy trọng bảo người, thế nhưng còn có thể như thế bình tĩnh, phải biết rằng Vạn Thú Chi Tâm chính là Thượng Ngu Đại Lục bao nhiêu người tha thiết ước mơ thứ tốt, Nam Cung Giác lại đương không có như vậy một chuyện dường như, làm người…… A không, hệ thống đều không thể không than một câu ký chủ thật là không màng hơn thua.

.

Mất đi khả năng sẽ hấp thu chính mình linh lực uy hiếp, Nam Cung Giác tâm tình rõ ràng trở nên nhẹ nhàng lên, liền tính không thể tu luyện, với hắn mà nói tựa hồ cũng không phải như vậy đặc biệt khó có thể vượt qua thời gian.

Nam Cung Giác dọn cái tiểu băng ghế ngồi ở Hỗn Nguyên Lâu bên ngoài, tùy tay nhặt lên một miếng đất thượng nơi nơi đều là cục đá nghiên cứu lên.

Đều nói người một khi công việc lu bù lên, thời gian luôn là quá thật sự mau, đương nhiên tiền đề là không cần sinh hoạt đến lo lắng đề phòng.

Hiện tại Nam Cung Giác chính là ở vào như vậy trạng thái.

Hắn phát hiện này đó cục đá thoạt nhìn phổ phổ thông thông, nhưng là thế nhưng có tinh lọc linh khí bản lĩnh, cũng không khỏi coi trọng lên.

Trực giác nói cho hắn, này đó cục đá nếu là lợi dụng tốt lời nói, làm không hảo có thể kiếm một tuyệt bút linh thạch. Trước mắt mà nói xác thật thực nghèo Nam Cung Giác yên lặng tưởng.

Hệ thống không biết ký chủ đã rớt vào tiền trong mắt, bởi vì nhà mình ký chủ vận khí quá mức nghịch thiên, nó cảm thấy chính mình cũng không thể ngồi chờ chết, chủ động đem chính mình nhốt ở trong phòng tối học tập lịch sử tri thức, lại phát hiện một ít đồ vật, nhưng vài thứ kia đối với Nam Cung Giác tới nói khả năng không có gì dùng, nó chỉ nhìn thoáng qua, thực mau liền từ bỏ.

.

"Hệ thống, ngươi nơi đó có quan hệ với luyện khí thư tịch sao?" Nam Cung Giác thử dùng rất nhiều biện pháp, cũng chưa có thể đối những cái đó cục đá làm cái gì, cuối cùng chỉ có thể xin giúp đỡ hệ thống.

Hệ thống nghe được triệu hoán toát ra tới: "Ký chủ yêu cầu cái dạng gì luyện khí thư tịch? Hệ thống thương thành đều có, giá cả lợi ích thực tế dục mua nhanh chóng nga!"

Đương nhiên thương thành thư cũng không có làm nhiệm vụ được đến khen thưởng đạo cụ trong sách ghi lại như vậy toàn diện. Nó kỳ thật cũng không kiến nghị ký chủ đổi là được.

Bởi vì Vạn Thú Chi Tâm duyên cớ, hệ thống phát hiện ký chủ mất đi Kịch Tình Độ giống như đều dài quá trở về, hiện tại thế nhưng đã đạt tới 30 vạn!

Sách, luận kiếm Kịch Tình Độ tốc độ, lần này ký chủ cũng là hệ thống nhất khiếp sợ mặc cho.

Hiện tại Nam Cung Giác tràn ngập có tiền tùy hứng tự tin.

Bất quá…… Nam Cung Giác nhìn thoáng qua thương thành, nhíu nhíu mày, là hắn ảo giác sao? Thương thành này đó chết quý chết quý đồ vật, thoạt nhìn tựa hồ cũng không có hệ thống tuyên bố nhiệm vụ lúc sau đạo cụ thư càng tốt dùng……

Thương thành bãi một quyển tên là 《 Lạc Thiên quyết 》 tâm pháp, đĩnh đạc xếp hạng tất cả đồ vật đệ nhất vị, mặt trên yết giá càng là thiếu chút nữa lóe mù Nam Cung Giác đôi mắt!

740 vạn Kịch Tình Độ!

Đến bây giờ tổng cộng mới tích cóp không đến 50 vạn Kịch Tình Độ, thậm chí còn thường thường gặp phải Kịch Tình Độ thu không đủ chi tình huống, mà này bổn đạo cụ thư giá cả thế nhưng như thế giá trên trời!

Thật · quỷ nghèo · Nam Cung Giác khóc không ra nước mắt: "……"

Tính, hắn tự sa ngã đem cục đá ném tới một lần, sống không còn gì luyến tiếc cos người suy tư, chống cằm trầm tư.

Lạc Hòa nhớ tới Hỗn Nguyên Lâu cùng Nam Cung Giác thời điểm, vừa vặn Vạn Thú Hồ thí luyện không sai biệt lắm đã sắp kết thúc vì, nghĩ trong khoảng thời gian này hắn là sẽ không có chuyện gì, hắn liền lập tức lại đây.

Gần nhất liền thấy Nam Cung Giác cái dạng này.

------oOo------

Phần 81

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 81: Thí luyện kết thúc 【 bảy, tám càng hợp nhất 】

Rừng Vô Cốt.

Một thân hồng y nữ tử chau mày, gắt gao nhìn chằm chằm trước mặt màu đen dã thú, làm lơ bên hông lệnh bài lập loè màu đỏ quang mang, trên tay xuất hiện một phen màu đỏ sậm kiếm, chợt lóe thân biến mất ở đối nàng như hổ rình mồi một sừng thú trong mắt, một mạt hồng quang hiện lên, một sừng thú đôi mắt đã bị màu đỏ kiếm nhất kiếm đâm thủng, oanh một tiếng ngã trên mặt đất, nữ tử nhíu nhíu mày, tựa hồ cũng không vừa lòng, nàng lắc lắc đầu, đem yêu thú thú hạch đào ra ném vào tông môn vì bọn họ thống nhất xứng phát trong túi trữ vật, thong thả ung dung rời đi tại chỗ.

Uyển chuyển nhẹ nhàng dáng người lập tức biến mất ở trong rừng rậm.

Nàng trên eo lệnh bài biểu hiện tập hợp thời gian đã tới rồi.

Ở tàu bay thượng thời điểm, thừa dịp Nam Cung Giác không chú ý đem Nam Cung Giác đẩy rơi xuống tàu bay Ninh Thanh Nhã tâm tình rất tốt, liền gặp được chỉ là một ít không đến tam cấp yêu thú tâm tình đều không có đã chịu ảnh hưởng.

Nhưng là chờ đến nàng trở lại tập hợp địa điểm, thấy đứng ở Lạc Hòa bên người Nam Cung Giác thời điểm, trên mặt biểu tình vặn vẹo một chút.

Nam Cung Giác…… Như thế nào còn có thể trở về?!

Nếu là nàng cảm giác không có sai nói, Nam Cung Giác không phải bị nàng đẩy mạnh rừng Tuyệt Mệnh sao?

Lấy hiện tại Nam Cung Giác thực lực sao có thể từ rừng Tuyệt Mệnh ra tới!

.

Cảm nhận được không thể hiểu được ác ý, Nam Cung Giác nhìn thoáng qua vừa mới trở về Ninh Thanh Nhã, quả nhiên từ đối phương trên mặt thấy không chút nào che lấp ác ý cùng với…… Kế hoạch không có thành công phẫn nộ?

Hắn nhíu nhíu mày, chọc chọc hệ thống: "Hệ thống, ngươi chú ý một chút Ninh Thanh Nhã, nữ nhân kia ở phía trước có phải hay không làm cái gì?"

Hệ thống sửng sốt, đột nhiên nhớ tới cái gì: "Ký chủ phía trước rớt xuống tàu bay giống như không phải ngoài ý muốn, có người ở phía sau đẩy một phen."

Nam Cung Giác hiểu rõ, đồng thời cũng đối thực lực của chính mình có điểm bất mãn, hắn thế nhưng bị người đẩy hạ tàu bay mà không chút nào tự biết, nhìn dáng vẻ phía trước vẫn là đối thực lực của chính mình hắn quá mức tự tin một chút.

Cảm nhận được ký chủ cảm xúc hệ thống tâm tắc: "……" Kỳ thật ký chủ như bây giờ thực lực đã thực có thể, cường đại nữa một chút nói hệ thống cảm thấy chính mình thực mau liền sẽ không có tác dụng gì.

Thống sinh gian nan.

Bất quá Nam Cung Giác cũng không có tính toán cùng Ninh Thanh Nhã có mặt khác cái gì giao thoa, cũng không quá để ý Ninh Thanh Nhã không thể hiểu được địch ý.

Nga, tuy rằng hắn trong lòng lược có điều cảm, Ninh Thanh Nhã thù hận nơi phát ra có lẽ cũng không phải như vậy không thể hiểu được.

Lạc Hòa thấy Nam Cung Giác như suy tư gì biểu tình, ánh mắt theo Nam Cung Giác tầm mắt xem qua đi, thấy được trên mặt đều vặn vẹo Ninh Thanh Nhã, nhíu nhíu mày. Ninh Thanh Nhã bị thù hận hạn chế, tương lai lộ không nhất định hảo tẩu, tuy rằng tư chất đích xác không tồi, nhưng là bị tư nhân cảm tình ảnh hưởng đến như vậy nghiêm trọng, ngày sau nói không chừng sẽ đối tông môn có cái gì ảnh hưởng.

Lạc Hòa đối Cửu Thiên Tông tuy rằng không có gì cảm tình, nhưng là rốt cuộc nương Cửu Thiên Tông thế lực làm chút sự, cũng không hy vọng Cửu Thiên Tông bởi vì Ninh Thanh Nhã đã chịu tổn thất.

Có lẽ hắn yêu cầu trở về cùng chưởng môn nói chuyện……

.

"Ai? Nam Cung! Ngươi trở về sớm như vậy a?" Cố Việt Tri vỗ vỗ Nam Cung Giác bả vai, làm đã từng trụ quá một cái ký túc xá người, hắn đối Nam Cung Giác ấn tượng không phải rất kém cỏi, cũng hy vọng có thể cùng Nam Cung Giác giao hảo.

Đặc biệt là ở Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa quan hệ tương đối tốt dưới tình huống.

Nam Cung Giác thấy là Cố Việt Tri, đối hắn cười cười: "Ta bị tàu bay vứt bỏ, rơi trên Vạn Thú Hồ bên kia, là Lạc sư huynh đem ta cứu trở về tới."

Cố Việt Tri chụp Nam Cung Giác tay cứng đờ, biểu tình có chút xấu hổ: "Phải không?"

Nam Cung Giác gật gật đầu, không nói gì.

Cố Việt Tri nhìn ra hắn ý tứ, cũng không có tiếp tục đáp lời, mà là có chút mất mát đi tới Lạc Hiền cùng Lưu Sưởng bên người.

Lưu Sưởng nhìn Cố Việt Tri biểu tình, đối Nam Cung Giác bất mãn lập tức viết ở trên mặt: “Đây đều là người nào a, cho rằng bế lên Lạc sư huynh đùi là có thể tác oai tác phúc……”

Cố Việt Tri nhíu nhíu mày, kéo lại còn tưởng tiếp tục nói chuyện Lưu Sưởng, hắn thấy không rõ Lạc Hòa đối Nam Cung Giác thái độ, tự nhiên sẽ không ở ngay lúc này đắc tội với người.

Nam Cung Giác đối với Cố Việt Tri loại này giỏi về nghiên cứu tính cách không tỏ ý kiến, loại người này hắn sẽ không chủ động trở thành bằng hữu, nhưng là nhân gia không ảnh hưởng hắn thời điểm, hắn cũng có thể trực tiếp làm lơ.

.

Lạc Hòa cũng không có đối Cố Việt Tri biểu hiện ra cái gì không mừng, cứ việc hắn có thể nhìn ra tới Cố Việt Tri là bởi vì hắn cùng Nam Cung Giác lôi kéo làm quen.

Mỗi người cách sống bất đồng, ít nhất hắn kiếp trước không ở Nam Cung Giác bên người nhìn đến quá Cố Việt Tri thân ảnh là được.

Thấy thế, Ninh Thanh Nhã sắc mặt thay đổi mấy lần, cuối cùng vẫn là không cam lòng thu liễm chính mình biểu tình, ở trong lòng oán hận nghĩ: Cũng không biết Lạc Hòa nếu là biết Nam Cung Giác rốt cuộc là cái cái dạng gì người lúc sau, còn có thể hay không đối hắn như vậy coi trọng!

Nhưng mà nàng phát ra ác ý cũng không có biến mất, chỉ là trở nên mịt mờ lên, mặc kệ là Nam Cung Giác vẫn là hệ thống, cũng hoặc là Lạc Hòa đều có thể dễ như trở bàn tay nhìn ra tới Ninh Thanh Nhã tự nhận là tốt đẹp ngụy trang.

Nam Cung Giác dời đi tầm mắt, mặc kệ nói như thế nào, hắn cũng không thiếu Ninh Thanh Nhã cái gì, nếu là Ninh Thanh Nhã thật sự còn dám đối hắn duỗi tay, hắn cũng không ngại trực tiếp đem Ninh Thanh Nhã móng vuốt băm.

Cảm nhận được ký chủ cảm xúc hệ thống yên lặng rút nhỏ chính mình tồn tại cảm, ngay từ đầu đối mặt Nam Cung Giác cảm giác về sự ưu việt đã biến mất hầu như không còn, nó ngược lại cảm thấy nó như là một cái xem ký chủ trên mặt hành sự người làm công.

Nam Cung Giác cong cong môi.

A, hắn năm đó oai phong một cõi thời điểm, cũng là thủ hạ đã từng từng có một đám tiểu đệ người, đối với hệ thống như vậy tồn tại, chỉ cần mạnh mẽ cho hắn đổi một thân phận, làm hệ thống chính mình đi thói quen thì tốt rồi.

Lạc Hòa ánh mắt dừng ở Nam Cung Giác trên người, trong lòng không tự giác động một chút.

Hiện tại Nam Cung Giác thoạt nhìn…… Giống như là một cái tự tin thu liễm móng vuốt tiểu báo tử.

Nam Cung Giác cảm giác được Lạc Hòa đôi mắt dừng ở trên người mình, lại không có có thể nắm lấy cơ hội lại xoát một đợt hảo cảm.

Phụ trách Vạn Thú Hồ trưởng lão đột nhiên mở miệng: “Người đều đến đông đủ sao?”

Bọn họ mãi cho đến hiện tại cũng cũng không có nhìn thấy trưởng lão người, nhưng là thanh âm lại truyền tới mỗi người lỗ tai, mang theo không có thu liễm uy áp, mọi người đều không tự giác thần sắc cung kính lên.

Lạc Hòa cũng dời đi tầm mắt, sắc mặt lại không có cái gì biến hóa, Nam Cung Giác trong lòng hơi hơi mất mát, vì không cho chính mình có vẻ hành xử khác người, hắn cũng làm ra cung kính bộ dáng.

Hiện tại hắn đối Cửu Thiên Tông…… Nói thật không có gì lòng trung thành, muốn hắn phát ra từ nội tâm tôn kính này vài vị trưởng lão sợ là có chút khó khăn.

.

Thu thập lệnh bài đệ tử đi lên trước vài bước, lấy ra ký lục ngọc giản nhìn nhìn, cung kính gật đầu trả lời: “Đã đến đông đủ.”

Một trận gió thổi qua, tên đệ tử kia trong tay ngọc giản từ trong tay của hắn biến mất, có đệ tử lộ ra kinh ngạc ánh mắt, đại đa số nhân thần sắc chỉ là càng thêm cung kính.

Phụ trách đệ tử sắc mặt không có gì biến hóa, thường xuyên phụ trách những việc này sớm đã thành thói quen, hơn nữa loại này thủ đoạn ở Tu chân giới cũng không tính cái gì, cũng cũng chỉ có này đó tân đệ tử còn sẽ lộ ra khác thường biểu tình.

Như vậy tưởng tượng, phụ trách ký lục đệ tử không tự giác lộ ra cao ngạo thần sắc.

Trưởng lão kiểm tra rồi một chút ký lục ngọc giản, ánh mắt đang xem tốt vài người thượng dừng lại một lát, cuối cùng dừng ở Nam Cung Giác ba chữ thượng, thần sắc khẽ nhúc nhích.

Thiếu niên này…… Tựa hồ là rơi xuống hạ rừng Tuyệt Mệnh? Tiến vào rừng Tuyệt Mệnh, ngay cả bọn họ này đó lão nhân đi vào đều không nhất định có thể hoàn chỉnh trở về, tiểu tử này tựa hồ không chỉ có từ bên kia lại đây, còn mang theo một quả Bát giai thú hạch?

Ở Nam Cung Giác mặt sau vẽ một cái đánh dấu, đem ngọc giản còn trở về, đồng thời tuyên bố: “Vạn Thú Hồ thí luyện đến đây kết thúc, về các vị biểu hiện đã ở lệnh bài đồng bộ ký lục hạ thượng truyền đến tông môn. Kế tiếp các ngươi có thể đi theo mang đội người trở về tông môn, tông môn sẽ căn cứ các vị biểu hiện đối với các ngươi tiến hành phân phối.”

Nam Cung Giác sửng sốt, ngay từ đầu biết Vạn Thú Hồ thí luyện thời điểm hắn nhưng thật ra không nghĩ tới điểm này, bởi vì nguyên tác vai chính không có tham gia Vạn Thú Hồ thí luyện.

Hắn ánh mắt hơi hơi ám ám, thực mau liền thu liễm, liền hệ thống đều không có phát hiện hắn trong nháy mắt kia cảm xúc biến hóa.

Lạc Hòa nhìn hắn một cái, đem người tụ tập ở bên nhau, mang lên tàu bay.

.

Thượng tàu bay lúc sau, Lạc Hòa sắc mặt lại đột nhiên thay đổi, hắn nghiêm túc nhìn lướt qua mới nhập môn các đệ tử, trên mặt cơ hồ mang theo hàn băng, trên người uy áp lộ ra ngoài, thế nhưng so vừa rồi trưởng lão còn muốn làm người trong lòng run sợ.

Hắn ngữ khí nghiêm khắc: "Mấy ngày hôm trước tàu bay gặp nguy cơ, ta không hy vọng lần trước phát sinh sự tiếp tục phát sinh, đại gia tốt nhất đều tự giải quyết cho tốt."

Hắn thật sâu mà nhìn thoáng qua sắc mặt tái nhợt Ninh Thanh Nhã, phân phó mặt khác đệ tử bắt đầu chạy tàu bay.

Chờ Lạc Hòa uy áp biến mất về sau, tham gia thí luyện đệ tử đều tốp năm tốp ba tụ tập ở bên nhau, đàm luận vừa rồi Lạc Hòa lời nói.

"Lạc sư huynh đây là có ý tứ gì a? Tàu bay đã xảy ra chuyện gì sao?"

"Ngươi không biết sao? Nghe nói có người ở tới mục đích địa phía trước rơi xuống địa phương khác…… Lạc sư huynh bởi vì cái này rất là sinh khí."

"Cái gì! Kia tàu bay phòng hộ tốt như vậy, sao có thể có người ngã xuống!"

"Ngươi như vậy đại kinh tiểu quái làm chi? Chỉ có một người ngã xuống thôi."

"Chỉ có một người? Ý của ngươi là?"

"Không tồi, đại để là có người cố ý vì này, nếu không Lạc sư huynh không cần như thế sinh khí."

"Nói như vậy…… Ngã xuống người nọ là cùng ai có thù oán không thành?"

"Mặc kệ nó, Lạc sư huynh không hy vọng chúng ta biết đến quá nhiều."

Những lời này vừa ra khỏi miệng, không khí trầm mặc trong nháy mắt, theo sau có người dời đi đề tài: "Các ngươi ở rừng Vô Cốt đều gặp cái gì yêu thú? Chúng ta không ngại giao lưu một chút tâm đắc như thế nào?"

Cái này đề nghị được đến đại gia nhất trí đồng ý, cái kia về có phải hay không có người âm thầm rắp tâm hại người đề tài như vậy ngừng, mọi người đều ngược lại đàm luận nổi lên ở Vạn Thú Hồ kỳ ngộ.

Nam Cung Giác đem đặt ở bên kia lực chú ý thu trở về, cái kia nói sang chuyện khác người…… Tựa hồ là Cố Việt Tri, Nam Cung Giác lắc đầu, không lại chú

ý.

.

Chờ thượng tàu bay lúc sau, Tạ Xu Vũ rốt cuộc lại có cơ hội cùng Nam Cung Giác nói thượng lời nói, nàng không dấu vết tránh đi vẫn luôn ở bôi đen Nam Cung Giác Ninh Thanh Nhã, tới rồi Nam Cung Giác trước mặt.

"Nam Cung công tử," Tạ Xu Vũ hành lễ, trên mặt có chút áy náy, "Ta phía trước thấy Ninh Thanh Nhã tựa hồ muốn đối với ngươi động thủ, nhưng ta chưa kịp ngăn cản nàng, thật là xin lỗi."

Nam Cung Giác sửng sốt, đối với Nam Cung Giác tới nói, bọn họ kỳ thật chỉ có thể xem như bèo nước gặp nhau, căn bản là cái gì giao tình đều không có, Tạ Xu Vũ thế nhưng sẽ cho hắn xin lỗi, làm hắn xác thật lắp bắp kinh hãi.

Hắn xua xua tay: "Này cùng ngươi có quan hệ gì, nói đến này cũng muốn trách ta chính mình, nếu không phải ta quá mức tự đại không tin có người sẽ ở tàu bay thượng đối ta động thủ, cũng sẽ không xuất hiện như vậy sự."

Lần này nhưng thật ra đến phiên Tạ Xu Vũ kinh ngạc: "Ngươi là đã sớm biết có người sẽ đối với ngươi động thủ?"

"Không," Nam Cung Giác lắc đầu, "Chúng ta này một đám đệ tử có một người vẫn luôn đối ta có địch ý, ta chỉ là không nghĩ tới nàng thế nhưng sẽ trực tiếp động thủ thôi."

Tạ Xu Vũ sửng sốt một chút, nói đến nàng cùng Nam Cung Giác xem như một đường cùng nhau đi tới, căn bản chưa thấy được Nam Cung Giác cùng Ninh Thanh Nhã có cái gì giao thoa, đây là nơi nào tới thâm cừu đại hận thế nhưng làm Ninh Thanh Nhã ở tàu bay thượng liền động thủ?

Nhưng này đó cũng không phải nàng hẳn là hỏi sự tình, Tạ Xu Vũ chỉ là ở trong lòng dạo qua một vòng, thực mau liền đem vấn đề này ném tại sau đầu, không hề suy nghĩ.

Nam Cung Giác thấy thế, nhưng thật ra thiệt tình cười cười, trên mặt xuất hiện một cái hủy hình tượng má lúm đồng tiền, làm hắn nhiều điểm thuộc về tuổi này thiếu niên thiên chân.

Tạ Xu Vũ xem sửng sốt.

"Ký chủ……" Hệ thống đúng lúc ra tiếng nhắc nhở, "Ngài má lúm đồng tiền lộ ra tới."

Nam Cung Giác trên mặt cười cứng đờ một chút, theo sau thực mau biến mất.

Tạ Xu Vũ phục hồi tinh thần lại, có chút tiếc nuối, nàng trước kia như thế nào không phát hiện Nam Cung Giác như vậy đáng yêu đâu? Nàng lắc đầu, thấy Nam Cung Giác không có muốn nhiều lời ý tứ, sau này lui lại mấy bước.

Thấy Nam Cung Giác trên mặt má lúm đồng tiền Lạc Hòa không biết vì cái gì, trong lòng đột nhiên có điểm không thoải mái, vừa định phóng khí lạnh hù dọa Tạ Xu Vũ thời điểm, Tạ Xu Vũ đã thức thời ly Nam Cung Giác xa xa.

Tạ Xu Vũ hoàn toàn không biết chính mình theo bản năng hành động, làm chính mình tránh cho một lần đến từ đại sư huynh Lạc Hòa chăm chú nhìn.

Nếu biết đến lời nói, khẳng định sẽ cảm kích chính mình dự kiến trước.

Mà khiến cho Tạ Xu Vũ trố mắt cùng Lạc Hòa chú ý Nam Cung Giác lại ở trong lòng rít gào: "Hệ thống ngươi nói cái gì! Má lúm đồng tiền là cái quỷ gì? Ta sao có thể sẽ có má lúm đồng tiền loại đồ vật này! Tiểu gia ta chính là con người rắn rỏi!"

Hệ thống: "……" Nó như thế nào biết cái này thân xác ở ký chủ trong tay sẽ có má lúm đồng tiền đâu? Nó chính mình cũng thực lăng hảo sao?

Biết được ở chính mình tới phía trước cái này thân xác cũng không có má lúm đồng tiền sự thật này Nam Cung Giác: "……" Tâm càng tắc.

Hắn, kiếp trước liền không thiếu bởi vì má lúm đồng tiền chuyện này làm người cười nhạo, 30 tuổi thời điểm còn có số ít mấy cái bằng hữu dùng chuyện này tới trêu chọc hắn, làm hắn thập phần khó chịu! Không nghĩ tới tới rồi dị thế giới thế nhưng còn không có thoát khỏi má lúm đồng tiền ma chú!

Cái này nhận tri làm Nam Cung Giác thập phần uể oải.

Mắt thấy Nam Cung Giác bởi vì Tạ Xu Vũ nguyên lý mà cảm xúc mất mát lên, Lạc Hòa trong ánh mắt dần dần nhiều ra một ít khó có thể xem hiểu cảm xúc.

.

Trên đường trở về không có gặp được cái gì không đúng sự, không có người khiêu khích, cũng không có thình lình xảy ra công kích, một đường an an ổn ổn đáp xuống ở Cửu Thiên Tông cửa đại điện.

Hạ tàu bay về sau, mọi người bị an bài ở đại điện trước tập hợp.

"Phía dưới thỉnh niệm đến tên người đi theo Trịnh sư huynh đến ngoại môn đưa tin. Trương Hân, Hoa Trường An……"

Các đệ tử trong mắt đều hiện lên kinh ngạc, bọn họ ở tàu bay thượng trải qua thời gian cũng không trường, cũng không biết bọn họ thí luyện biểu hiện là như thế nào truyền quay lại tông môn, có thông minh đệ tử ánh mắt chợt lóe, nghĩ tới ở Vạn Thú Hồ thời điểm vị kia trưởng lão lời nói, tâm đại lại căn bản không có để ý.

Bị điểm đến tên đệ tử biểu tình lại khác nhau, có thất vọng, có không cam lòng, có phẫn nộ, còn có chút căn bản là không sao cả, đủ loại thần thái không phải trường hợp cá biệt.

Bởi vì yêu cầu an tĩnh duyên cớ, ai cũng không nói gì, chỉ là tâm tình hoặc nhiều hoặc ít đều bị trên mặt biểu tình tiết lộ.

"Không niệm đến tên các sư đệ sư muội đều tiến vào đại điện, kế tiếp chính là thuộc về các ngươi cơ hội."

Tại ngoại môn đệ tử phân phối xong về sau, mặt khác đệ tử đều sẽ bởi vì tư chất thí luyện kết quả từ từ mặt khác nguyên nhân tổng hợp bình định, bị phân phối đến chín tòa chủ phong đương đệ tử ký danh.

Này đó đệ tử ký danh có thể ở tại chín phong thượng, vận khí cùng thực lực đúng chỗ nói, là có thể đủ trực tiếp bái chín phong thượng nhân vi sư, phương pháp so ngoại môn đệ tử muốn nhiều rất nhiều.

Đương nhiên này đó đều sẽ không ở ngay lúc này nói cho các đệ tử, chân chính thông minh đệ tử hẳn là ở ban đầu cho bọn hắn nghỉ ngơi chỉnh đốn kia ba ngày cũng đã đem tình huống thăm dò rõ ràng.

Cửu Thiên Tông làm một cái tông môn, cũng không phải khai thiện đường, không có khả năng lưu trữ một ít cái gì cũng đều không hiểu đệ tử —— trừ phi tư chất nghịch thiên, có thể bị tông môn khuynh lực bồi dưỡng.

Như vậy mầm, tại đây một lần đệ tử trung, xác thật cũng có một cái.

Nhưng là cái này đệ tử đại đa số tình huống đều là không thể bị công bố đi ra ngoài.

.

Người kia tự nhiên chính là Nam Cung Giác.

Đương nhiên, ở sự tình kết thúc phía trước, Nam Cung Giác bản nhân cũng là không biết tin tức này.

Nói đến cũng có ý tứ, Nam Cung Giác quan sát một chút lưu tại trong đại điện người, phát hiện thân là vai chính tiểu đệ cái kia Cửu Thiên Tông tương lai trưởng lão đoàn người đều ở, hắn nhận thức bao gồm Tạ Xu Vũ, Ninh Thanh Nhã, Lưu Sưởng, Lạc Hiền, Cố Việt Tri mấy người này cũng đều không có bị phân phối đến ngoại môn.

Hắn đảo không phải cảm thấy tông môn xử lý Ninh Thanh Nhã phương thức có vấn đề, thậm chí dựa theo hắn lý giải, tông môn nói không chừng căn bản không cảm thấy Ninh Thanh Nhã cách làm có vấn đề, các đệ tử đối Ninh Thanh Nhã xa cách cũng không gây trở ngại Ninh Thanh Nhã tư chất……

Thậm chí, lấy Ninh Thanh Nhã tư chất, rất có khả năng còn sẽ trở thành tương lai Cửu Thiên Tông dùng để giữ thể diện người, tông môn không có khả năng ở ngay lúc này đắc tội nàng.

Muốn nói Nam Cung Giác vì cái gì sẽ như vậy tưởng.

Đại khái là bởi vì Lạc Hòa biểu hiện ra như vậy nghịch thiên tư chất, tông môn trừ bỏ làm hắn đương một cái tông chủ đệ tử ở ngoài, đối Lạc Hòa ước thúc quá ít duyên cớ.

Hắn không cho rằng cái kia đạt tới Tạo Linh Cảnh tông chủ sẽ không biết Lạc Hòa tình huống, nếu đã biết còn sẽ vì Lạc Hòa cung cấp tiện lợi nói, chỉ có thể thuyết minh bọn họ chi gian hẳn là đạt thành mỗ một loại hiệp nghị.

Nam Cung Giác vốn dĩ đối với Cửu Thiên Tông cũng không có gì lòng trung thành, hiện tại liền càng thêm không có gì cảm giác.

.

Lạc Hòa đứng ở cách đó không xa đảm đương phông nền, các phong tuyển người sự tình hắn đều là không tham dự, trừ bỏ tông chủ nơi chủ phong bên ngoài.

Lúc trước tông chủ nói qua, hắn nếu là có xem đến thuận mắt người, có thể trực tiếp lấy đại tông chủ thu đồ đệ phương thức trực tiếp thu được chủ phong, sau đó đi theo hắn bên người.

Trước kia vài lần Lạc Hòa đều không có xem đến thuận mắt, lúc này đây lại là muốn đem Nam Cung Giác thu vào tông chủ môn hạ, trở thành hắn danh chính ngôn thuận tiểu sư đệ.

Lạc Hòa trong mắt hiện lên một tia ý vị không rõ quang.

Nam Cung Giác đột nhiên cảm thấy có điểm lãnh, hắn tiểu tâm mà chọc chọc hệ thống: "Nói trở về a, hệ thống, ngươi có thể hay không bị bị những cái đó các trưởng lão phát hiện?"

"Sẽ không!" Đối với điểm này, hệ thống rất là tự tin, bởi vì nó chưa từng có bị phát hiện quá!

Nói xong lúc sau hệ thống đột nhiên nhớ tới ký chủ sư huynh tựa hồ có mấy lần như là phát hiện nó tồn tại giống nhau, nhưng là lại không có nói ra sự. Vừa mới nói ra khẳng định nói hệ thống tức khắc chột dạ lên.

Không có cảm thấy hệ thống chột dạ Nam Cung Giác tin hệ thống nói, trên mặt làm ra một bộ mặt vô biểu tình thần sắc, trong đầu lại ở cùng hệ thống nói chuyện: "Hệ thống, ngươi vừa rồi có hay không cảm thấy có điểm lãnh?"

Hệ thống: "Không có, hệ thống cũng không có cảm giác loại này công năng."

Nam Cung Giác: "Nga, các ngươi hệ thống có phải hay không cũng không có cảm tình?"

Hệ thống hắc tuyến: "Thực xin lỗi ký chủ, ta không biết."

Muốn tìm hệ thống tán gẫu Nam Cung Giác xuất sư chưa tiệp, hắn quyết đoán từ bỏ cùng hệ thống đàm luận mấy vấn đề này, ngược lại hỏi: "Ngươi cảm thấy

lúc này đây Ninh Thanh Nhã còn có hay không khả năng bái nhập chưởng môn môn hạ?"

Cái này không đề cập hệ thống riêng tư vấn đề làm hệ thống hưng phấn một chút, theo sau nó phát hiện vấn đề này so với phía trước vấn đề còn muốn càng khó trả lời.

Bởi vì thế giới này đã xảy ra rất lớn thay đổi duyên cớ, Ninh Thanh Nhã không chỉ có không có thể trở thành ký chủ hồng nhan tri kỷ, ngược lại còn trở thành đối ký chủ hận thấu xương người, không có biện pháp vì ký chủ cung cấp trợ giúp, có thể hay không bái nhập chưởng môn môn hạ nó cũng không biết.

Cầu sinh dục lại làm nó cảm giác được ký chủ muốn nghe trả lời cũng không phải nó nghĩ đến cái kia ta, lập tức đem "Không biết" đổi thành: "Hẳn là không thể."

.

"Nga? Phải không?" Nam Cung Giác ngữ khí bình đạm, hệ thống từ giữa nghe ra tới một tia ác thú vị, "Như vậy tiểu hệ thống cảm thấy đây là vì cái gì đâu?"

Hệ thống ở Nam Cung Giác trong đầu run run một chút, quả nhiên nó cảm giác được chính mình ký chủ có điểm quỷ súc cũng không phải ảo giác……

"Nhân, bởi vì ký chủ……" Hệ thống lắp bắp suy nghĩ cái lý do, "Ký chủ làm thiên tuyển chi tử, vận khí khẳng định là thực tốt, Ninh Thanh Nhã cùng ký chủ bất hòa hợp, vận khí khẳng định không tốt, cho nên nàng không thể bái nhập chưởng môn môn hạ."

Nói xong lúc sau hệ thống đều kinh ngạc, nhìn xem cái này trả lời, logic mãn phân! Hoàn mỹ!

Nam Cung Giác cười cười, đối hệ thống nói không tỏ ý kiến.

Thật sự muốn nói lên nói, Nam Cung Giác là nhất không tin vận khí người, liền tính từ hắn trước mắt trải qua tới xem, hắn thật là vận khí bạo lều, thậm chí có thể nói là sắp nghịch thiên.

Hệ thống tự giác quá quan, không khỏi đắc chí lên, nhìn xem, nó cũng là một cái có thể làm ra hoàn mỹ phân tích hệ thống, tuyệt đối có thể vì ký chủ mang đến trợ giúp!

Nó lại không có nghĩ đến, cho dù nó hiện tại biểu hiện đến lại như thế nào vì Nam Cung Giác suy nghĩ, hiện tại Nam Cung Giác cũng sẽ không đối nó hoàn toàn tín nhiệm.

Ở thật lâu lúc sau nó mới ý thức được điểm này, bởi vì nó hiện tại vô ý thức lấy Nam Cung Giác làm trọng nguyên nhân, nhưng thật ra vì nó vãn hồi rồi không ít ấn tượng phân.

"Tới!" Nam Cung Giác đối hệ thống nói một câu, theo sau đứng thẳng thân thể, cả người có vẻ càng thêm tinh thần lên.

Những cái đó yêu cầu chọn lựa đệ tử chín phong phong chủ đều lục tục tiến vào đại điện trung, bọn họ vừa tiến vào đại điện, trong đại điện liền lập tức an tĩnh lại, nói là lặng ngắt như tờ cũng không quá, Nam Cung Giác lén lút tưởng: Không biết nếu là rớt một cây châm nói có thể hay không làm tất cả mọi người nghe được……

Cái này ý tưởng thực mau đã bị áp xuống đi, các trưởng lão thu liễm thả ra uy áp, lại cũng không có người tiếp tục ra tiếng, liền hô hấp đều thật cẩn thận, trường hợp thập phần nghiêm túc.

------oOo------

Phần 82

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 82: Trở lại tông môn 【 canh một 】

Nam Cung Giác cũng đi theo biểu tình một túc, trên mặt lộ ra cung kính thần sắc, khóe mắt dư quang thấy Lạc Hòa, lại phát hiện Lạc Hòa vẫn như cũ không có gì biến hóa, phảng phất vừa rồi những cái đó đến từ bốn phương tám hướng uy áp đều không tồn tại dường như.

Hắn có điểm hâm mộ tưởng: Khi nào hắn mới có thể đạt tới trình độ như vậy a……

Ngay từ đầu gặp được cấp bậc thấp đến tu sĩ thời điểm, Lạc Hòa cũng không có cảm giác được uy áp, sau lại dần dần có thể cảm nhận được thế giới này đại năng nhóm uy áp —— hắn phỏng chừng là bởi vì phía trước chính mình thuộc về dị thế hồn phách duyên cớ, thế giới này đối hắn áp chế cũng không rõ ràng, hiện tại chính hắn đều cảm thấy chính mình dung nhập thế giới này, cùng thế giới này cùng nhau cảm thụ uy áp tựa hồ cũng liền trở thành đương nhiên sự.

Nam Cung Giác như vậy nghĩ.

Liền ở ngay lúc này, các phong phong chủ bên người đứng mấy cái đệ tử đi vào bọn họ vừa mới tham gia xong thí luyện đệ tử trung ương, dựa theo bọn họ phía trước quyết định người tốt tuyển lựa chọn đệ tử ký danh.

Bị lựa chọn người trên mặt lộ ra mừng như điên biểu tình, nhưng là chờ bọn họ bị tuyển xong rồi về sau, thấy đại điện thượng còn có lưu lại người, loại này mừng như điên liền dần dần đã xảy ra biến hóa.

Nam Cung Giác nhìn quét liếc mắt một cái lưu lại người, kinh ngạc phát hiện, hắn phía trước thấy người quen thế nhưng toàn bộ đều còn ở!

Hắn trong lòng hiểu rõ, nhìn dáng vẻ những người này xác thật đều có thể được đến thích hợp an bài, bất quá…… Này đó cũng không phải hắn hẳn là nhọc lòng sự tình, Nam Cung Giác cúi đầu không hề nhìn chung quanh, suy đoán chính mình sẽ bị vị nào phong chủ tuyển đi……

“Các vị sư đệ trước tùy chúng ta rời đi đi.”

Bị chọn lựa đi ra ngoài người không cam lòng nhìn thoáng qua lưu tại trong điện hai mươi cá nhân, trên mặt không cam lòng tràn ra tới giống nhau rõ ràng, phụ trách dẫn dắt đệ tử thấy nhiều không trách đem người mang đi, lúc này, trong đại điện cũng chỉ dư lại hai mươi người.

Này hai mươi người giữa, có Nam Cung Giác tương đối quen thuộc Tạ Xu Vũ, Ninh Thanh Nhã đám người, cũng có mấy cái Nam Cung Giác chỉ có gặp mặt

một lần người, nhưng là những người này đều không ngoại lệ đều là tâm trí kiên định hạng người, ít nhất……

Ở phía trước thí nghiệm khi không có đối hắn biểu hiện ra ngoài cái gì trào phúng cảm xúc, làm Nam Cung Giác đối bọn họ ấn tượng hảo không ít.

.

Trong đại điện bộ hùng vĩ đồ sộ, năm cây cây cột điêu lan họa đống, đứng ở đại điện phía trên, phía trên có một cái quang hoa nội liễm, bảo khí thiên thành chủ vị, tản ra ẩn ẩn uy áp, hai bên chia làm chín chỗ ngồi, chín phong phong chủ trừ bỏ tông chủ bên ngoài đều tề tụ ở đại điện.

Tám vị phong chủ sáu nam hai nàng, nam tính trưởng lão phân biệt vì Ngọc Thiện Phong Thiên Nhị Phong phong chủ Phong Trúc trưởng lão, luyện đan đường Thiên Tam Phong phong chủ Phong Việt trưởng lão, luyện khí đường Thiên Tứ Phong phong chủ Phong Hồi trưởng lão, trận pháp đường Thiên Ngũ Phong phong chủ Phong Tấn, ngự thú đường Thiên Bát Phong phong chủ Phong Thanh, nhiệm vụ đường Thiên Cửu Phong phong chủ Phong Hoài, nữ trưởng lão khắc văn đường Thiên Lục Phong phong chủ Phong Nam, cùng với bùa chú đường Thiên Thất Phong phong chủ Phong Duy.

Tám vị phong chủ trừ bỏ Thiên Nhị Phong Phong Trúc đầu bù tóc rối lôi thôi lếch thếch bên ngoài, còn lại đều thực tuổi trẻ, thoạt nhìn như thế 30 tới tuổi giống nhau, làm người có chút hoảng hốt.

Trên thực tế bọn họ tại ngoại môn nhìn thấy rất nhiều đệ tử đều đã lộ ra sắp già thái độ, phảng phất tuổi già. Nhìn thấy tuổi trẻ trưởng lão nhưng thật ra làm cho bọn họ kinh ngạc vài phần.

Đặc biệt là hai vị nữ tính trưởng lão, một vị thân xuyên vàng nhạt sắc thủy thêu trúc tâm váy lụa, mặt nếu đào hoa, lại làm người căn bản không dám nhìn thẳng phương nhan, đều có một bộ không giận tự uy thái độ, đúng là trưởng lão Phong Nam; một vị khác Phong Duy trưởng lão một thân huyết hồng không hợp nhau, quanh thân khí thế bay vút lên lệnh người kính sợ. Lập tức áp xuống mặt khác nam tính trưởng lão nổi bật.

Bất quá này đó nhưng thật ra không có người để ý.

Bởi vì so với tu vi tới, xác thật là hai vị nữ trưởng lão càng tốt hơn.

“Phong Nam cùng Phong Duy nhị vị trưởng lão lúc này tu vi đều là Tạo Linh Cảnh trung kỳ, khoảng cách hậu kỳ chỉ kém một phần cơ duyên, mà mặt khác sáu vị trưởng lão đều còn dừng lại ở Tạo Linh Cảnh lúc đầu, chỉ có trưởng lão Phong Cốc Tử tu vi đạt tới Tạo Linh Cảnh hậu kỳ đại viên mãn, chỉ cần chờ đợi thời cơ, là có thể đạt tới Diệt Linh Cảnh, trở thành Thượng Ngu Đại Lục đệ nhất cao thủ.” Hệ thống ở Nam Cung Giác trong đầu nhỏ giọng phổ cập khoa học.

Đến nỗi vì cái gì muốn nhỏ giọng? Phỏng chừng là trong đại điện không khí quá mức trầm trọng duyên cớ đi, liền hệ thống đều bị dọa tới rồi, Nam Cung Giác

bất động thanh sắc suy đoán.

Xác thật có điểm ý nghĩ như vậy hệ thống: "……"

"Tấm tắc, Phong Cốc hôm nay lại không có tới?" Một thân hồng y nữ trưởng lão Phong Duy mở miệng, nhưng trong giọng nói cũng không có cái gì trách cứ ý vị, ngược lại như là trêu chọc.

"Hệ thống?" Nam Cung Giác có chút nghi hoặc, loại thái độ này cũng không phải là đối đãi tôn kính người thái độ.

Rốt cuộc cảm thấy chính mình lại có tác dụng hệ thống lập tức bắt đầu phổ cập khoa học: "Đương nhiệm chưởng môn Phong Cốc Tử…… Kỳ thật là bọn họ chín giữa tuổi nhỏ nhất tiểu sư đệ, cho nên tám vị trưởng lão thái độ càng có rất nhiều thân cận."

Hiểu biết tình huống, Nam Cung Giác ở trong lòng gật gật đầu.

.

"Này giới đệ tử tư chất cũng không được a, đều đã nhiều năm Phong Cốc kia tiểu tử không xuất hiện qua?" Phong Tấn trưởng lão nhíu mày nhìn rỗng tuếch chủ vị, sắc mặt khó coi. "Chủ phong cũng nên thêm chút người đi?"

Phong Duy trưởng lão thay đổi cái dáng ngồi, không nói gì.

Phong Việt tiếp nhận lời nói: "Ai biết được, chưởng môn cũng không biết suy nghĩ cái gì, có thể là này mấy giới đệ tử tư chất kham ưu, ta nhưng đến hảo hảo xem nhìn."

Bị mang lên "Tư chất không được" mũ hai mươi mấy người đệ tử trong lòng đều là trầm xuống. Nguyên bản bọn họ lưu lại liền cho rằng chính mình coi như là tư chất thượng thừa, không nghĩ tới ở vài vị trưởng lão trong mắt vẫn là không đủ xem.

Đặc biệt là vốn dĩ chính là đại gia tộc bồi dưỡng ra tới người, trên mặt biểu tình cơ hồ banh không được.

Nam Cung Giác không có nhìn đông nhìn tây, đều có thể cảm nhận được có mấy người đã chịu ảnh hưởng, tâm cảnh tựa hồ có chút không xong, hơi thở hỗn độn lên.

"Chậc." Hắn thở dài, này mấy cái liền tính bị vị trưởng lão nào lựa chọn, phỏng chừng tâm cảnh cũng sẽ đã chịu điểm ảnh hưởng.

Nhưng hắn cũng không cảm thấy này vài vị trưởng lão ở chỗ này nói chuyện đả kích tân đệ tử có cái gì không đúng.

"Được rồi được rồi, các ngươi ít nói vài câu, chạy nhanh chọn người chọn xong rồi ta tới, chúng ta Ngọc Thiện Phong nhất thiếu người." Thấy phía dưới tiểu tể tử đều dọa tới rồi, Ngọc Thiện Phong phong chủ Phong Trúc phất phất tay, gián đoạn cái này đề tài.

Phong Trúc thân là đại sư huynh, lời nói vẫn là có nhất định phân lượng, tuy rằng hắn một hai phải thủ Ngọc Thiện Phong cùng với cự tuyệt thu thập hình tượng chuyện này làm mặt khác trưởng lão có điều không quen nhìn bên ngoài, hắn nói mọi người đều là nghe.

“Nếu đại sư huynh đều nói như vậy, chúng ta liền không cần lo cho Phong Cốc, trước nhìn xem này mấy cái đệ tử đi.”

“Hành bái, vậy trước nhìn xem lạc.”

.

Lưu lại đệ tử hai mươi người, hơn nữa Nam Cung Giác có 21 cái, trong đó sáu cái là cái gọi là vai chính tiểu đệ đoàn, cũng là Cửu Thiên Tông tương lai trưởng lão đoàn Đơn thủy linh căn Tề Tu, có được biến dị Băng linh căn Kỳ Võ, cùng với đồng dạng là biến dị Băng linh căn Ân Lạc, Thủy Mộc song linh căn Hà Hề, Hỏa Mộc song linh căn Vệ Dương, cùng với Nam Cung Giác nhìn không ra linh căn Thư Ngôn.

Mặt khác còn có biến dị Thiên Hỏa linh căn Ninh Thanh Nhã, Hỏa Mộc song linh căn đến Tạ Xu Vũ, Hỏa hệ Thiên linh căn Lưu Sưởng, Thủy hệ đơn linh căn Lạc Hiền, bọn họ hai cái tiểu đồng bọn Kim Hỏa song linh căn Cố Việt Tri.

Còn lại đệ tử Nam Cung Giác đều không quen biết, bất quá này đó đều không thể ảnh hưởng hắn.

Như vậy tư chất đệ tử kỳ thật ở rất nhiều thế lực đã xem như thiên tài cấp bậc, nhưng mà đối với vốn là thiên tài san sát khổng lồ tông môn mà nói, lại xác thật có điểm không đủ xem.

Thiên linh căn cùng đơn linh căn đừng nhìn đều là đơn hệ linh căn, trung gian tư chất khác nhau cũng kém rất lớn, mà song hệ linh căn đệ tử sở dĩ có thể bị lưu lại, đúng là bởi vì thích hợp song hệ linh căn nếu như có được thích hợp công pháp, thực lực là có thể thẳng bức đơn hệ linh căn.

Cùng lúc đó, đặc biệt vài loại Song linh căn, tỷ như Hỏa Mộc, Thủy Mộc, Kim Mộc chờ Song linh căn, đều là thích hợp luyện khí luyện đan linh căn, cùng rất nhiều trưởng lão nơi phong vừa lúc thích hợp.

Đến nỗi tam hệ cùng với càng nhiều hệ linh căn…… Trừ bỏ Nam Cung Giác cái này Ngũ linh căn kỳ ba, nhiều năm trước tới nay cũng không có nhìn thấy quá có thể đi đến hiện tại.

Trưởng lão Phong Trúc ánh mắt mịt mờ nhìn thoáng qua Nam Cung Giác, lại phát hiện chưởng môn đại đệ tử cũng là duy nhất đệ tử, thân phận đặc thù Lạc Hòa cũng nhìn Nam Cung Giác, không khỏi có chút thất vọng.

Hắn kỳ thật là rất vui lòng đem Nam Cung Giác thu nạp đến Ngọc Thiện Phong sao, tiểu tử này chính là số lượng không nhiều lắm đối mỹ thực có được cùng

hắn mãnh liệt cộng minh hậu bối đâu! Phong chủ sờ sờ chính mình mạnh mẽ biến ra râu, yên lặng mà thở dài.

Lạc Hòa nhìn trúng người, hắn không cần phải đi đoạt lấy.

Vừa lúc mấy năm nay chủ phong người cũng quá ít một chút, vừa lúc thêm điểm mới mẻ máu náo nhiệt náo nhiệt, luôn hắn hũ nút sư đệ cùng hũ nút Lạc Hòa cùng nhau đợi cũng không được.

Phong Trúc đối mặt khác sư đệ đưa mắt ra hiệu, đại gia hiểu rõ nhìn thoáng qua Nam Cung Giác, không nói gì.

Đối với Ngũ linh căn Nam Cung Giác, căn bản không có một cái trưởng lão đối hắn ôm có cái gì hy vọng, hắn có thể đi đến cuối cùng một bước cũng không biết là đi rồi cái gì vận, bọn họ đều không xem trọng Nam Cung Giác, cho rằng hắn chỉ là nhất thời vận khí thôi, không có nguyên liệu thật.

Huống chi, Ngũ linh căn hạn chế quá lớn, bồi dưỡng hắn có thể hay không có hiệu quả đều vẫn là một chuyện, ai nguyện ý lãng phí thời gian này?

Lại không có một cái trưởng lão nghĩ tới, vì cái gì một cái Ngũ Hành tạp linh căn đệ tử, có thể tu vi tăng trưởng đến bây giờ trình độ.

.

Chưởng môn không ở, vài vị trưởng lão tuyển người liền rất tự do, bởi vì có thể dùng để trêu chọc tiểu sư đệ không ở, thân là tiểu sư muội Phong Duy bĩu môi: “Nếu chưởng môn không có tới, ta liền trước tuyển.” Nói xong lúc sau nàng ngồi nghiêm chỉnh, nhìn quét liếc mắt một cái điện hạ mọi người, chậm rãi há mồm, thanh âm rơi vào mỗi một cái đệ tử bên tai, tuyên truyền giác ngộ, làm cho bọn họ lại là hung hăng cả kinh, “Phía dưới bọn nhãi ranh khá tốt, bản tôn nãi Thiên Thất Phong phong chủ, chưởng quản bùa chú đường, kế tiếp các ngươi đem tiến hành bản tôn khảo hạch, thông qua giả trở thành vì bản tôn thân truyền đệ tử, ngươi chờ nhưng minh bạch?”

Chưa hiểu việc đời bọn nhãi ranh tự nhiên là gật đầu: “Minh bạch.”

Vừa dứt lời, bọn họ trước mặt liền đột ngột mà xuất hiện hai cái đại hình bàn đá, mỗi cái trên bàn bãi một lá bùa cùng một chi phù bút, một chữ bài khai, vừa lúc mười cái người chiếm dụng một cái bàn.

“Các ngươi chỉ cần ở bản tôn quy định thời gian nội họa ra trước mắt bùa chú là được.” Phong Duy tiếng nói vừa dứt, đại điện trung ương liền trống rỗng xuất hiện một lá bùa, mặt trên ấn kỳ dị hoa văn, tràn ngập huyền ảo hơi thở, chính là Nam Cung Giác bọn họ khảo hạch đề mục.

Nam Cung Giác trong mắt xuất hiện bùa chú đồng thời, trong đầu tiếp nhận rồi đến từ hệ thống spam.

“Ký chủ ngươi hảo, chúc mừng mở ra nhiệm vụ chi nhánh bùa chú thiên.

Nhiệm vụ một: Học được mười loại đơn giản bùa chú vẽ.

Nhiệm vụ đạo cụ: 《 cấp thấp bùa chú bách khoa toàn thư 》, 《 Thượng Ngu Đại Lục bùa chú toàn thư 》, 《 từ nhập môn đến tông sư: Bùa chú tự mình tu dưỡng 》.

Nhiệm vụ thời gian: Ba ngày.

Nhiệm vụ hạn chế: Vô.

Thất bại trừng phạt: Vô.

Nhiệm vụ khen thưởng: Thiên cấp Ngưng Hồn Đan một viên, 《 bùa chú cùng trận pháp kết hợp nguyên lý 》, 3000 Kịch Tình Độ.

Nhiệm vụ nhị: Thu thập một trăm loại vẽ bùa chú tài liệu.

Nhiệm vụ đạo cụ: Vô.

Nhiệm vụ thời gian: Vô.

Nhiệm vụ hạn chế: Vô.

Thất bại trừng phạt: Vô.

Nhiệm vụ khen thưởng: 6000 Kịch Tình Độ."

Nam Cung Giác: "……" Kỳ thật hắn cũng không tưởng trở thành toàn tài, thật sự!

Nhưng là vì Kịch Tình Độ…… Nam Cung Giác quyết định làm! Tuy rằng nói thất bại không có gì trừng phạt, nhưng mà phóng Kịch Tình Độ không cần là ngốc tử, hắn có dự cảm, tương lai dùng đến Kịch Tình Độ địa phương còn có rất nhiều.

Nam Cung Giác tiếp nhận rồi nhiệm vụ, không có trước vội vã lật xem đạo cụ thư, mà là đứng ở bàn đá phía trước, cầm lấy phù bút, chấm một chút nghiên mực nhan sắc kỳ kỳ quái quái mực nước, chiếu trong hư không xuất hiện bùa chú nghiêm túc từng nét bút chiếu họa.

Hệ thống: "……" Nó ký chủ sợ không phải có miêu bệnh, vẽ bùa là chiếu người khác phù chú họa cái giống nhau như đúc liền có thể đồ vật sao?

Nó nếu là có cái trán nói, hiện tại đã toát ra tới đầy đầu hắc tuyến.

Mà đang ở vẽ bùa Nam Cung Giác lại rất nhiều lần đem đã tìm được rồi thích hợp phương hướng bút xoay cái cong, gắng đạt tới sử chính mình thành quả cùng trung gian đại điện thượng giống nhau như đúc.

Nguyên bản còn thả xuống một bộ phận ánh mắt ở hắn trên người trưởng lão Phong Duy dời đi ánh mắt, loại này đệ tử tư chất quả nhiên vẫn là không được, nàng có chút ghét bỏ, bất quá nàng cũng biết các nàng này đó trưởng lão, đã sớm không có có thể làm được chủ phong chủ người.

Đơn giản nàng cũng không đi quản.

.

Bùa chú đường thí nghiệm tiêu phí nửa canh giờ, có mấy cái đệ tử thấy phù bút đề bút liền họa, hạ bút như có thần giống nhau, tốc độ thực mau, có mấy cái nhíu mày trầm tư trong chốc lát, nhắc tới bút chậm rì rì vẽ tranh, còn có mấy cái vò đầu bứt tai, căn bản không thể nào hạ bút.

Cuối cùng được đến thành phẩm, có mấy cái họa có chứa một tia linh tính, bị Phong Duy thu vào môn hạ, dư lại…… Không phải họa đến tứ bất tượng, chính là nửa điểm linh khí đều không có, bằng không còn có dứt khoát giao giấy trắng, đương nhiên, cùng Nam Cung Giác giống nhau, vẽ cái cùng làm mẫu giống nhau như đúc cũng có, chỉ là cùng Nam Cung Giác giống nhau cũng chưa bị coi trọng.

Cuối cùng Phong Duy lập tức tuyển đi rồi năm người, bao gồm Tạ Xu Vũ ở bên trong.

Nam Cung Giác đối này không cảm thấy có cái gì nhưng ảo não, lại nói tiếp, hắn hệ thống có nguyên bộ bùa chú học tập giáo trình, làm không hảo còn so Cửu Thiên Tông truyền thừa càng thêm hoàn chỉnh.

Nhưng thật ra một cái khác cùng Nam Cung Giác làm một kiện giống nhau như đúc sự thiếu niên, đối Nam Cung Giác nháy mắt vài cái.

Nam Cung Giác: "……"

Hắn cảm thấy đối diện hắn là không phải muốn cùng hắn giao bằng hữu? Bất quá hắn không có phản ứng, mà là lắc lắc tay áo thượng không cẩn thận trạm thượng nét mực, một lần nữa đứng thẳng thân thể.

"Bản tôn muốn người được chọn xong rồi, đi trước một bước!" Một trận gió quá, Phong Duy cùng vừa rồi bị lựa chọn đệ tử đều biến mất ở trong đại điện.

Phong Trúc bất đắc dĩ cười cười, tiểu sư muội vẫn là như vậy hấp tấp, thật tốt.

------oOo------

Phần 83

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 83: Các phong chọn người 【 canh hai 】

Bùa chú đường tuyển đi rồi năm người, dư lại cũng chỉ có mười lăm…… A không, mười sáu cá nhân, trong đó có một cái là bị chủ phong điều động nội bộ Nam Cung Giác, các trưởng lão đều nhất trí bỏ qua hắn tồn tại.

Người biến thiếu lúc sau, tám phong phong chủ tựa hồ đều ý thức được cái gì, kế tiếp hành động trở nên thập phần tích cực.

Bọn họ ngoài miệng nói này đó hài tử tư chất không được, nhưng là như vậy mầm kỳ thật cũng rất khó được, vừa rồi bọn họ bị Phong Duy đảo loạn suy nghĩ, thế nhưng bạch bạch đem đệ tử chắp tay nhường cho Phong Duy!

Đáng tiếc Phong Duy rời đi bọn họ mới phản ứng lại đây.

Phong Tấn lau một phen hãn: "Tiểu sư muội vẫn là trước sau như một cơ trí."

Những người khác tràn đầy đồng cảm gật đầu, sau đó đại gia hai mặt nhìn nhau: "Kia kế tiếp ai trước tuyển?"

Phong Nam cười như không cười nhìn sư huynh sư đệ nhóm.

Nam tính trưởng lão đoàn mọi người phía sau lưng chợt lạnh: "Ngũ sư muội trước đến đây đi."

"Đương nhiên là Ngũ sư tỷ trước tuyển……"

Phong Nam cười, đối các vị sư huynh sư đệ thức thời thực vừa lòng.

Phong Trúc lòng còn sợ hãi nhẹ nhàng thở ra, đây là hắn lúc trước lựa chọn ngự thiện phong nguyên nhân, hắn sư muội nhóm đều không thích đi Ngọc Thiện Phong xuyến môn mới là nguyên nhân căn bản.

Thế nhân đều chỉ biết Cửu Thiên Tông tám vị trưởng lão thực lực mạnh mẽ, lại không biết bọn họ này đó trưởng lão tất cả đều là bị hai cái sư muội xách theo tấu người đáng thương, nếu là bọn họ không hoàn thủ kia còn có thể nói được qua đi, vấn đề là đối thượng hai vị này, bọn họ liền tính là đánh trả cũng không có sức chống cự, căn bản chính là bị đè nặng đánh!

Này không phải, Phong Nam sư muội sắc mặt trầm xuống, bọn họ trong lòng đều bất ổn, sợ khi nào sư muội đối bọn họ tiến hành cực kỳ tàn ác trả thù.

Này đại khái cũng là vì cái gì hai vị sư muội rõ ràng lớn lên rất đẹp, nhưng vẫn đến bây giờ đều tìm không thấy đạo lữ nguyên nhân đi……

"Đại sư huynh ngươi suy nghĩ cái gì đâu?" Phong Nam thanh âm đột nhiên dừng ở hắn bên tai, Phong Trúc cả kinh, lập tức ngồi nghiêm chỉnh, nghiêm trang đáp: "Ta tự nhiên là ở tự hỏi trong chốc lát có thể có mấy cái đệ tử có thể vào sư muội mắt."

"Phải không?" Phong Nam trên mặt treo đơn thuần ý cười, ý có điều chỉ nói, "Vậy thỉnh sư huynh vì ta trấn cửa ải."

Phong Trúc lập tức nói: "Đó là tự nhiên." Nhưng mà trong lòng lại nhẹ nhàng thở ra, nguy hiểm thật, nếu là làm sư muội nhìn ra tới hắn trong lòng tưởng chính là cái gì, phỏng chừng phải bị sư muội tới cửa luận bàn.

Hiện tại nữ tu đều không phải thực nguyện ý bị người nhắc tới tìm đạo lữ sự bộ dáng.

Trước kia hắn lắm miệng hỏi qua một câu, bị Ngũ sư muội làm trò hắn đồ đệ mặt tấu một đốn, từ đây dài quá tâm nhãn, dễ dàng không dám ở nữ tu sĩ trước mặt nhắc tới việc này.

Nếu là Phong Trúc trưởng lão ở hiện đại sinh hoạt quá đến lời nói, đại khái có thể cảm nhận được lớn tuổi độc thân nữ sĩ bị thúc giục hôn thẹn quá thành giận đánh tơi bời thúc giục hôn người qua đường chua xót đi.

.

Phong Nam thu đệ tử phương pháp cùng Phong Duy cũng không bất đồng, cho các đệ tử một cái vứt đi pháp khí, theo sau cho bọn họ một cái đồ kỳ làm cho bọn họ tuyên khắc khắc văn, thành công giả là có thể trở thành hắn đệ tử.

Sau đó…… Nàng cũng mang đi năm người.

Tuyển xong người lúc sau, Phong Nam trưởng lão đối nam tính trưởng lão ý vị không rõ cười cười, mang theo nàng tân đệ tử liền đi rồi.

Nam Cung Giác chú ý tới, này một vòng, có được Song linh căn đệ tử đều cơ bản bị tuyển xong rồi, dư lại mười cái người đều là đơn linh căn, bao gồm biến dị linh căn cùng Thiên linh căn đệ tử.

Nam Cung Giác biểu tình có chút vi diệu, hắn cũng không biết hai vị trưởng lão là cố ý vẫn là tùy tiện tuyển, chẳng lẽ đơn linh căn tu sĩ đều không thích hợp học tập bùa chú cùng khắc văn sao?

Hơn nữa, lệnh Nam Cung Giác ngoài ý muốn chính là, hệ thống thế nhưng không có tuyên bố về học tập khắc văn nhiệm vụ, hắn có chút khó hiểu: "Hệ thống, như thế nào không có học tập khắc văn nhiệm vụ?"

Hệ thống ngữ khí một lời khó nói hết: "Có thể là bởi vì…… Thượng Ngu Đại Lục khắc văn truyền thừa quá đơn sơ, không có đạt tới kích phát nhiệm vụ điều kiện đi."

Nam Cung Giác: "……" Còn có loại này cách nói?

Đem nguyên nhân này mang nhập sự thật nói, Nam Cung Giác biểu tình thế nhưng cũng trở nên có điểm vi diệu.

Hắn nhanh chóng điều chỉnh lại đây, nhưng mà mặt khác các trưởng lão lại tựa hồ bởi vì chia của (?) không đều bắt đầu sảo đi lên.

Trong đó bạo tính tình Luyện Khí Phong phong chủ Phong Hồi thanh âm lớn nhất: "Các ngươi nhìn xem, lại bị kia hai cái tiểu nha đầu thực hiện được đi? Hiện tại chỉ còn mười cái người, ta muốn trước chọn!"

"Không được!" Phong Tấn cái thứ nhất không đồng ý, "Dựa vào cái gì ngươi trước chọn a! Thời buổi này nguyện ý học tập luyện khí có hay không mấy cái, ngươi nhìn xem dư lại có mấy cái thích hợp luyện khí?"

Phong Trúc không có mở miệng, dù sao hắn tuyển nhân gia còn không nhất định nguyện ý đi Ngọc Thiện Phong là được, không cần thiết cùng này đàn bạo tính tình sư đệ tranh tới tranh đi.

Phong Trúc Phật hệ tưởng, ánh mắt lại ở chú ý ngay từ đầu liền cùng mọi người rõ ràng ngăn cách một tầng, có vẻ có điểm không hợp nhau Nam Cung Giác.

Hắn tựa hồ rất có nắm chắc bộ dáng……

Phong Trúc tới hứng thú, chẳng lẽ đứa nhỏ này còn có thể đoán trước hắn có thể tới cái nào phong không thành?

"Hai vị sư huynh không cần tranh đoạt," ngự thú phong trưởng lão Phong Thanh cười ha hả mở miệng, "Không bằng làm ta ngự thú phong trước tuyển hảo, dù sao cũng chê ít có người thích hợp ngự thú không phải?"

Đỏ mặt tía tai liền thích lẫn nhau dỗi Phong Hồi cùng Phong Tấn không tình nguyện gật gật đầu: "Xem ở ngươi là sư đệ phân thượng, khiến cho ngươi một chút hảo."

Phong Thanh hoàn toàn không chịu ảnh hưởng, vốn dĩ hắn chính là sư đệ sao, ở tiểu sư đệ tiểu sư muội không ở thời điểm, hắn cũng không thèm để ý ỷ nhỏ hiếp nhỏ.

Vì thế Phong Thanh lập tức mang đi hai người.

Phong Hồi, Phong Tấn: "……" Đại ý!

Thích hợp ngự thú mầm xác thật không nhiều lắm, bởi vậy trước kia không có chọn người thích hợp thời điểm, Phong Thanh căn bản chính là có thể không mở miệng liền không mở miệng, bọn họ như thế nào đem việc này cấp đã quên!

Nhưng mà đây là bọn họ chính mình chính miệng đáp ứng sự tình, căn bản ngượng ngùng phản hồi, chỉ có thể bóp mũi nhìn Phong Thanh đem người mang đi.

.

“Các ngươi còn muốn tiếp tục tranh sao?” Phong Việt nhìn nhìn bọn họ hai cái thú vị sắc mặt, nghẹn cười hỏi.

Phong Hồi cùng Phong Tấn nhìn đối phương liếc mắt một cái, quay đầu đi đồng thời hừ một tiếng: “Ai vui cùng hắn tranh a? Dứt khoát chúng ta cùng nhau thí nghiệm hảo, ai có thiên phú ai mang đi hảo!”

Lúc này đây thí nghiệm là luyện khí cùng trận pháp hai phong cùng nhau, nhưng kỳ thật cũng không có gì khác nhau, bởi vì đối với trận pháp mọi người đều là hai mắt một bôi đen, cơ bản không ai có thể làm được, mà luyện khí lại là mỗi người đều sẽ một chút cơ sở —— nghe nói là bởi vì bọn họ phía trước vũ khí đều là chính mình làm, dần dà đều học xong một chút luyện khí.

Này nhưng như thế nào phân đâu?

Phong Hồi đắc ý nhìn Phong Tấn: “Phục đi? Ngươi nhìn xem cái gì kêu không ai nguyện ý học luyện khí? Ha ha……”

Phong Tấn trầm mặc: “……”

Phong Hồi lại không tính toán buông, mở miệng châm chọc: “Nhìn dáng vẻ năm nay các ngươi trận pháp đường là không ai, tranh không tranh cuối cùng còn không phải ta cười tới rồi cuối cùng!”

Phong Tấn vung tay áo, hừ một tiếng rời đi đại điện!

Phong Hồi đối hắn bóng dáng làm cái mặt quỷ.

Phong Việt cùng Phong Trúc nhìn hai cái sư đệ đùa giỡn, cũng không có ngăn cản, Cửu Thiên Tông sở dĩ có thể ở thời gian nước lũ thiên địa kịch biến trung sừng sững không ngã, trừ bỏ các phong phong chủ chi gian vẫn luôn cùng nhau trông coi bên ngoài, thích hợp cạnh tranh cũng là ắt không thể thiếu, bọn họ không cần thiết ngăn lại.

Huống chi, này hai người biểu hiện đến một bộ thế bất lưỡng lập bộ dáng, trên thực tế quan hệ so với ai khác đều thân mật. Cũng cũng chỉ có dưới đài này đàn tiểu tể tử nhìn không ra tới.

“Các ngươi nhưng có nguyện ý cùng ta cùng nhau học tập luyện khí?” Khí đi rồi Phong Tấn, Phong Hồi có thể nói là khí phách hăng hái, xuân phong đắc ý, cao hứng hỏi này đó đối luyện khí đều còn có chút luyện khí thiên phú tiểu tể tử.

Phía dưới an tĩnh như gà.

Phong Hồi khó có thể phát hiện cứng đờ một chút, trong lòng thực khí, chẳng lẽ này đàn tiểu tể tử một cái đều không có muốn học luyện khí sao?

Hắn trừng mắt nhìn dư lại chín tiểu tể tử liếc mắt một cái, trong mắt muốn toát ra hỏa tới: “Như thế nào, các ngươi chẳng lẽ chướng mắt chúng ta Luyện Khí Phong?”

Lời này ai dám tiếp a?

Trạm thành một loạt chín đệ tử cơ hồ muốn súc thành một đoàn, nỗ lực giảm bớt chính mình tồn tại cảm, đáng tiếc chính là ở một cái Tạo Linh Cảnh đại lão trước mặt, cũng không có thành công.

Nam Cung Giác lão thần khắp nơi đứng ở một bên, cơ hồ không có người chú ý, hắn trong lòng có điều dự cảm, nhưng thật ra không như thế nào lo lắng.

Bị trừng mắt tám đệ tử ngươi nhìn xem ta ta nhìn xem ngươi, trong lòng đều ở chờ đợi có người đứng ra đi theo Phong Hồi trưởng lão đi, giải cứu bọn họ với nước lửa bên trong.

.

Thấy không có người ta nói lời nói, Phong Hồi tức giận đến trên người uy áp đều duy trì không được, sắc mặt hắc đến dọa người.

Đại điện không khí trong lúc nhất thời có điểm quỷ dị, cuối cùng còn Nam Cung Giác quen thuộc một thiếu niên đứng dậy, đúng là ngay từ đầu cùng Nam Cung Giác giống nhau đối bùa chú thí nghiệm thập phần có lệ, còn đối hắn chớp chớp mắt thiếu niên: "Ta…… Ta nguyện ý học tập luyện khí!"

Phong Hồi trưởng lão sắc mặt đẹp một chút, hắn nhìn quét liếc mắt một cái những người khác: "Còn có người sao?"

Một mảnh trầm mặc.

Phong Hồi trưởng lão: "……"

Phong Việt cùng Phong Trúc liếc nhau, đều nhịn không được nghẹn cười, nhìn dáng vẻ Phong Hồi sư đệ vẫn là không có thể hòa nhau một thành, bọn họ từ đối phương trong mắt nhìn ra giống nhau cảm xúc, đều nhịn không được một nhạc.

Phong Hồi đi đến người mang biến dị Thiên Hỏa linh căn Ninh Thanh Nhã trước mặt, ngữ khí không tốt lắm: "Ngươi đâu? Nữ oa tử ngươi nguyện ý nhập ta luyện khí đường sao?"

Ninh Thanh Nhã sắc mặt biến đổi, trong mắt hiện lên một tia oán độc, thực mau thu liễm biểu tình, cung kính nói: "Trưởng lão thứ tội, đệ tử cũng không thích hợp học tập luyện khí, gia nhập luyện khí đường không tốt lắm……"

Phong Hồi xú mặt hừ một tiếng, đem phía trước tự nguyện nhập luyện khí đường thiếu niên mang đi, tâm tình thập phần không thoải mái.

Càng không thoải mái chính là, hắn mới vừa mang theo đệ tử đi ra ngoài, liền thấy Phong Tấn ôm ngực đứng ở cửa, hắn lập tức thẹn quá thành giận: "Ngươi như thế nào còn ở nơi này? Muốn nhìn ta chê cười sao?"

Phong Tấn không thể hiểu được bị dỗi, nhìn đến Phong Hồi phía sau thảm đạm một cái đệ tử số lượng thời điểm mắt lộ ra hiểu rõ, lại vẫn là giả vờ kinh ngạc

bộ dáng: “Ngươi này nói cái gì, không phải đều thắng ta sao? Còn có cái gì chê cười nhưng xem?”

Phong Hồi: “……”

Hắn một phen túm quá tân đệ tử rời đi.

Phong Tấn nhìn hắn bóng dáng cười cười, này ngốc tử vẫn là như vậy biệt nữu.

Cuối cùng trong đại điện hơn nữa Nam Cung Giác còn dư lại tám người, này tám người trung thế nhưng có bốn cái là cùng nhau, hơn nữa vừa lúc này đây Tề Tu cầm đầu cái kia tiểu đội ngũ, dư lại người có Nam Cung Giác, Ninh Thanh Nhã, còn có hai cái là…… Một đôi song bào thai huynh đệ?

Nam Cung Giác mới phát hiện song bào thai huynh đệ sự tình, có chút kinh ngạc. Phải biết rằng hắn phía trước chính là một chút đều không có chú ý tới bọn họ giữa thế nhưng có một đôi song bào thai huynh đệ!

Cảm nhận được Nam Cung Giác kinh ngạc cảm xúc, hệ thống rà quét bốn phía, phát hiện kia một đôi song bào thai huynh đệ, đồng dạng thập phần kinh ngạc.

Mặt trên cũng còn có ba cái trưởng lão, phân biệt là luyện đan sư Phong Việt trưởng lão, ăn không ngồi rồi xem kịch vui Phong Trúc trưởng lão, Chấp Pháp Đường đại lão Phong Hoài trưởng lão.

Này ba vị ở cuối cùng tuyển, trừ bỏ Ngọc Thiện Phong trên cơ bản không có người nguyện ý đi cho nên căn bản không sao cả bên ngoài, mặt khác hai vị đều là có nắm chắc cũng không sợ thiếu người.

Hơn nữa……

Liền tính Phong Việt nơi đó không cần người, chỉ cần nhân phẩm không có vấn đề, Phong Hoài đều là nguyện ý thu vào dưới tòa.

Nam Cung Giác ý thức được điểm này, cũng đối ba vị đại lão có chút bội phục, thế nhưng có thể từ mặt khác vài vị đại lão hạt hồ nháo, có thể nói sư huynh đệ chi gian quan hệ là rất hoà thuận.

? Tác giả nhàn thoại: Đệ nhị càng ~ /(≧▽≦)/~

Cảm tạ các vị tiểu thiên sứ [khom lưng jpg]

------oOo------

Phần 84

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 84: Trở thành chưởng môn đệ tử 【 canh một 】

Cuối cùng là phía dưới đệ tử tự nguyện đi theo mặt trên dư lại trưởng lão, theo đạo lý nói mọi người đều hẳn là tại đây một lần bị tuyển xong, trở thành các trưởng lão đệ tử.

Nhưng mà ở cuối cùng vẫn là xuất hiện một chút ngoài ý muốn.

Tề Tu cùng hắn mặt khác bằng hữu môn đều quyết đoán lựa chọn Chấp Pháp Đường, kia đối song bào thai một cái lựa chọn luyện đan phong, một cái khác lựa chọn Phong Trúc trưởng lão nơi Ngọc Thiện Phong.

Dư lại còn có Nam Cung Giác cùng Ninh Thanh Nhã.

Nam Cung Giác đối Ngọc Thiện Phong thực cảm thấy hứng thú, hắn ánh mắt sáng quắc nhìn cùng chính mình có hai bữa cơm tình nghĩa Phong Trúc, mới vừa tính toán mở miệng đã bị Lạc Hòa ngăn trở: "Nam Cung liền đi theo ta đi, chưởng môn cho phép ta đại hắn thu đồ đệ. Từ hôm nay trở đi, Nam Cung Giác chính là ta tiểu sư đệ."

Lạc Hòa mở miệng, chuyện này cơ bản liền tính là định ra tới, Phong Trúc nhìn vừa rồi đối hắn biểu hiện ra hướng tới chi ý thiếu niên, còn cảm thấy rất thất vọng.

Phải biết rằng ở đông đảo đệ tử trung, hắn xem trọng nhất chính là Nam Cung Giác, này tiểu tham ăn cùng chính mình giống nhau có thể ăn, bọn họ nếu là trở thành thầy trò, định có thể ăn biến thiên hạ!

Nam Cung Giác lại chú ý tới, Lạc Hòa nói đối chưởng môn cũng không có cỡ nào tôn kính, nhưng mà ba vị trưởng lão thế nhưng một bộ thấy nhiều không trách bộ dáng, làm hắn có chút nghi hoặc.

"Hệ thống, ngươi nói này ba vị trưởng lão thái độ có phải hay không không rất hợp?" Nam Cung Giác điểm đánh hệ thống, hy vọng hệ thống cho hắn một cái đáp lại.

Nhưng mà hệ thống làm lơ hắn vấn đề, ngược lại ở hắn trong đầu spam: "Chúc mừng ký chủ hoàn thành trở thành chưởng môn đệ tử nhiệm vụ, nhiệm vụ khen thưởng đã hạ phát, thỉnh chú ý kiểm tra và nhận."

Nam Cung Giác không có được đến hệ thống trả lời, cũng không có so đo, rốt cuộc ở hắn xem ra, hệ thống đại khái là không đầu óc phân tích như vậy nghiêm túc vấn đề.

Lạc Hòa nhìn thoáng qua "Sững sờ ở tại chỗ" bất động Nam Cung Giác, ngữ khí lãnh đạm mở miệng: "Tiểu sư đệ, còn không qua tới?"

Nam Cung Giác lòng bàn chân run lên run lên, thành thật đứng ở Lạc Hòa sau lưng, thoạt nhìn giống như là một cái nghe lời lại ngoan ngoãn tiểu sư đệ.

.

"Sư tôn đệ tử đã tuyển hảo, ta đây liền mang theo tiểu sư đệ đi bái kiến sư tôn."

Lạc Hòa tuyên bố tin tức này nguyên bản là tính toán đi trước, lại bị trên mặt tràn ngập kinh ngạc cùng không thể tin tưởng, cùng với căn bản vô pháp che giấu oán độc Ninh Thanh Nhã gọi lại.

"Chờ một chút!"

Lạc Hòa bước chân dừng lại, ánh mắt lạnh lùng mà dừng ở Ninh Thanh Nhã trên người.

Trong nháy mắt kia, Ninh Thanh Nhã cơ hồ là bản năng cảm thấy sợ hãi, nàng không chút nghi ngờ, nếu là nàng nói không nên lời đem vị sư huynh này kêu đình nguyên nhân, nhất định sẽ khiến cho Lạc Hòa cực đại lửa giận.

Nàng trái tim đều không tự giác run rẩy một chút, lại là sợ hãi.

Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác khả năng không cảm thấy, nhưng là ngay cả trong đại điện ba vị trưởng lão đều có thể cảm giác được Lạc Hòa đã sinh khí.

Thượng một cái khiến cho Lạc Hòa tức giận người, ba vị trưởng lão đều không muốn hồi tưởng hắn là cái gì kết cục.

Phong Trúc khẽ thở dài một cái.

Bọn họ lúc trước thu dụng Lạc Hòa, cũng không biết là sai là đối. Lạc Hòa trên người có quá nhiều bí ẩn, tính cách còn có vấn đề, mấy năm gần đây càng thêm khó có thể khống chế, hỉ nộ vô thường, ngay cả bọn họ này đó lão gia hỏa có đôi khi đều có điểm sợ.

Ninh Thanh Nhã tuy rằng sợ hãi, nhưng là đối với Nam Cung Giác ghen ghét cùng thù hận vẫn là áp xuống trong lòng sợ hãi, nàng run run mở miệng: "Chưởng môn chỉ thu hắn một người sao?"

Lạc Hòa ánh mắt đột nhiên sắc bén lên: "Ngươi là tại hoài nghi ta sao?"

Ninh Thanh Nhã liền tính là cái ngốc tử cũng nên từ chung quanh người phản ứng nhìn ra tới Lạc Hòa thân phận không chỉ là chưởng môn đại đệ tử đơn giản như vậy, nhưng hiện tại đã bị tư lợi che lại đôi mắt Ninh Thanh Nhã lại là cái gì cũng nhìn không tới, lòng tràn đầy đều nghĩ nàng mới hẳn là cái kia chịu vạn chúng chú mục phong hoa tuyệt đại chưởng môn đệ tử! Mà không phải Nam Cung Giác tên cặn bã này!

.

Nhưng mà Ninh Thanh Nhã lời nói đều đã nói ra, hiện tại thu hồi càng như là ở khiêu khích Lạc Hòa, nàng cũng không có nghĩ thu hồi, ngược lại chất vấn lên: "Dựa vào cái gì tuyển hắn không chọn ta? Nam Cung Giác chỉ là một cái Ngũ linh căn phế vật thôi! Ta chính là Thiên Hỏa linh căn thiên tài! Chưởng môn sao có thể không chọn ta!"

Nàng thanh âm nghe tới cuồng loạn, hoàn toàn đem nàng phía trước đè ở trong lòng phẫn nộ tất cả đều đối với Lạc Hòa phát tiết ra tới, đừng nói là bọn họ đồng kỳ tân đệ tử, ngay cả ba cái trưởng lão đều nghe được cái trán thẳng nhảy!

Này nữ oa suy nghĩ cái gì đâu? Chưởng môn đệ tử là dễ dàng như vậy làm sao? Thế nhưng như thế ý nghĩ kỳ lạ, bọn họ tông môn cũng không dám thu lưu loại này khống chế không được chính mình đệ tử!

Phong Trúc biểu tình rùng mình, cơ hồ là nháy mắt hạ đạt quyết định.

Lạc Hòa cũng không có sinh khí, hắn đều không nhớ rõ trọng sinh tới nay có bao nhiêu lâu chưa từng thấy loại này đơn thuần lại xuẩn người, hắn cũng kinh ngạc chính mình thế nhưng còn có xem diễn tâm thái, dùng để trước nghe qua nói tới nói, đại khái chính là lẳng lặng mà nhìn Ninh Thanh Nhã biểu diễn.

Nam Cung Giác chút nào không biết Lạc Hòa ở trong đầu đã qua một câu hiện đại lưu hành từ.

Hệ thống đều có thể cảm giác được trong đại điện không khí lãnh túc, không chỉ có là Lạc Hòa, ngay cả ba vị trưởng lão nhìn Ninh Thanh Nhã ánh mắt đều là lãnh.

Nam Cung Giác đối này thấy vậy vui mừng, hắn cùng trước mắt Ninh Thanh Nhã cũng không có cảm tình gút mắt, sở hữu thù hận gì đó hắn cũng chưa tất yếu vì nguyên vai chính chịu, càng miễn bàn hiện tại Ninh Thanh Nhã thế nhưng còn chủ động phạm xuẩn.

Lạc Hòa lẳng lặng mà nhìn Ninh Thanh Nhã đã phát một hồi điên, chờ nàng dừng lại, mới đột nhiên mở miệng: "Cửu Thiên Tông dung không dưới ngươi như vậy ngút trời kỳ tài, ba vị sư bá nếu là có thời gian, liền thỉnh cầu an bài người đem nàng đưa trở về đi."

Lạc Hòa ở trong tông môn rất ít lấy loại này ngữ khí nói chuyện, hắn bên ngoài thượng thân phận là chưởng môn đệ tử, cũng vẫn luôn đều duy trì hình tượng, chưa từng có du củ lời nói việc làm, nhưng mà hắn số lượng không nhiều lắm vài lần sinh khí, toàn bộ Cửu Thiên Tông đều không có người có thể nề hà quyết định của hắn.

Huống hồ bọn họ lòng có sở cảm, đều rất rõ ràng Lạc Hòa là không có khả năng vẫn luôn lưu tại Cửu Thiên Tông.

Phong Trúc đầu tiên đồng ý: "Không thành vấn đề, sư điệt có thể trước dẫn dắt Nam Cung Giác tiểu sư điệt đi bái kiến các ngươi sư tôn, việc này chúng ta sẽ xử lý tốt."

Lạc Hòa hơi hơi gật đầu, biểu đạt chính mình lòng biết ơn, theo sau vớt lên Nam Cung Giác trực tiếp rời đi đại điện.

Trong đại điện, rốt cuộc chỉ số thông minh thượng tuyến Ninh Thanh Nhã phát hiện ba vị trưởng lão thái độ, trong lòng cả kinh, muốn nói cái gì đó vãn hồi một chút, lại không có thể mở miệng, đã bị ngữ khí mang theo khí lạnh Phong Trúc ngăn trở.

“Tìm Chấp Pháp Đường người tới đem nàng đưa trở về, ta không hy vọng ở Cửu Thiên Tông tiếp tục thấy nàng.”

Phong Hoài gật đầu đồng ý, nhìn đột nhiên xuất hiện uy nghiêm biểu tình đại sư huynh, trong lòng cảm khái một chút.

.

Lạc Hòa hành vi làm Nam Cung Giác xem thế là đủ rồi.

“Hệ thống, ngươi nói Lạc Hòa có phải hay không có được đặc biệt đặc thù thân phận a? Ta như thế nào cảm thấy vài vị trưởng lão đối thái độ của hắn đều có điểm không quá thích hợp đâu?” Trải qua một phen xóc nảy, bị Lạc Hòa buông lúc sau, Nam Cung Giác làm chuyện thứ nhất thế nhưng là chọc hệ thống.

Hệ thống ngữ khí chần chờ: “Ký chủ sư huynh vốn dĩ chính là trọng sinh người, có lẽ cùng Cửu Thiên Tông có cái gì ước định cũng nói không chừng.”

Nam Cung Giác gật gật đầu, cái này khả năng tính xác thật là lớn nhất.

Chỉ là…… Thân là trọng sinh giả Lạc Hòa hỗn đến tốt như vậy, cho người ta một loại không hiểu ra sao cảm giác, hắn tổng cảm thấy chính mình cái này người xuyên việt làm được có điểm thất bại.

Biết ký chủ ý tưởng hệ thống: “……” Ha hả, liền nó ký chủ như vậy nghịch thiên, thế nhưng còn cảm thấy chính mình thực thất bại, cũng là đủ rồi.

Lạc Hòa đem Nam Cung Giác đưa tới phía trước trụ quá địa phương, lấy ra Hỗn Nguyên Lâu, đất bằng xuất hiện tinh xảo tiểu lầu các, ẩn ẩn tản ra cường đại hơi thở.

Lại một lần nhìn thấy Hỗn Nguyên Lâu, Nam Cung Giác kinh ngạc một chút, bởi vì hiện tại Hỗn Nguyên Lâu cho hắn cảm giác cùng phía trước cái kia Hỗn Nguyên Lâu khác nhau rất lớn.

Nguyên bản Hỗn Nguyên Lâu tuy rằng cường đại, nhưng là lược hiện có vài phần khô khan, từ nó chỉ có thể căn cứ Lạc Hòa mệnh lệnh hành sự điểm này là có thể nhìn ra tới.

Nhưng là hiện tại Hỗn Nguyên Lâu rõ ràng đã không giống nhau, hắn có thể cảm giác được Hỗn Nguyên Lâu đối hắn tản mát ra như có như không thân cận chi ý.

Nam Cung Giác cả kinh, vừa rồi trong nháy mắt kia, hắn đột nhiên có một loại cảm giác, nếu không phải Hỗn Nguyên Lâu đã nhận chủ Lạc Hòa, hắn cơ hồ có thể cảm ứng được Hỗn Nguyên Lâu đối hắn gần như ỷ lại thậm chí là lấy lòng cảm xúc.

Hệ thống đều đại kinh tiểu quái: "Ký chủ ngươi đối Hỗn Nguyên Lâu làm cái gì? Vì cái gì ta cảm thấy nó hơi thở trở nên quái quái? Chẳng lẽ là hư rồi!"

Nam Cung Giác không để ý đến hệ thống kinh ngạc, hắn nhớ tới lúc ấy ở thần bí trên đảo nhỏ chờ đợi Lạc Hòa thời điểm, xác thật đối Hỗn Nguyên Lâu hạ qua tay.

Nhưng hắn làm sự cũng không phải đặc biệt nghiêm trọng.

Hắn bất quá là đổ non nửa bình Ngàn Chân Nhện linh tuyền, lén lút rơi tại Hỗn Nguyên Lâu mặt đất mà thôi!

Lúc này hắn đột nhiên nhớ tới một kiện rất quan trọng sự, hệ thống ngay từ đầu tựa hồ nói qua Ngàn Chân Nhện linh tuyền công hiệu, tựa hồ có thể đề cao cấp bậc cùng tinh lọc huyết mạch tới……

"…… Cho nên đây là thăng cấp sao?" Hệ thống bừng tỉnh đại ngộ.

Nam Cung Giác: "……" Hảo, lời nói đều làm hệ thống nói xong, kia hắn còn có cái gì hảo thuyết?

Lạc Hòa rõ ràng cũng đã nhận ra Hỗn Nguyên Lâu đối Nam Cung Giác thân cận, hắn kinh ngạc nhướng mày, dừng ở Nam Cung Giác trên người ánh mắt nhiều chút suy nghĩ sâu xa.

Ngay cả lúc trước hắn, đạt được Hỗn Nguyên Lâu tán thành đều tiêu phí không dài thời gian đâu, này Nam Cung Giác nhưng thật ra có năng lực.

.

Hỗn Nguyên Lâu hoan thiên hỉ địa mời Nam Cung Giác vào ở, Lạc Hòa cũng không có ngăn cản, nguyên bản tính toán làm Nam Cung Giác ở bên cạnh kiến cái tiểu phòng ở Lạc Hòa cũng không nói gì.

Chờ Nam Cung Giác thu thập hảo, Lạc Hòa mới mở miệng: "Sư tôn đang ở bế quan, chờ hắn xuất quan ta lại mang ngươi đi bái kiến hắn."

Nam Cung Giác: "Nga!"

Nguyên bản liền nặng nề Lạc Hòa: "……" Xem ra liền tính tân bỏ thêm một cái tiểu sư đệ, bọn họ chủ phong vẫn là náo nhiệt không đứng dậy.

Nam Cung Giác cứ như vậy dễ như trở bàn tay ở chủ phong thượng ở xuống dưới, vẫn là ở tại Lạc Hòa trong nhà, cái này làm cho Nam Cung Giác cảm thấy không được tự nhiên.

"Hệ thống, ta cảm thấy ta còn là cần phải có chính mình cá nhân không gian." Ban đêm, trằn trọc ngủ không yên cũng không nghĩ đả tọa tu luyện Nam Cung

Giác cùng hệ thống nói chuyện.

Hệ thống thâm chấp nhận: “Đúng vậy, ký chủ trên người bí mật lược nhiều, vẫn luôn ở tại ký chủ sư huynh nơi này nhất định sẽ bị phát hiện.”

Nhưng mà Nam Cung Giác thực rối rắm: “Nhưng là ta muốn theo đuổi Lạc Hòa nói không phải cận thủy lâu đài thích hợp sao? Dọn ra đi nơi nào còn có tốt như vậy cơ hội?”

Nam Cung Giác có dự cảm, chỉ cần hắn dọn đi ra ngoài, liền rất khó lại có cơ hội trụ tiến vào, Lạc Hòa cho hắn cảm giác chính là như thế, Nam Cung Giác tin tưởng không nghi ngờ.

Hệ thống cũng rối rắm: “Kia nói như vậy ký chủ hẳn là làm sao bây giờ đâu? Chẳng lẽ muốn đem bí mật đều nói cho ký chủ sư huynh sao?”

Nam Cung Giác linh quang chợt lóe: “Cũng không phải không được!”

Hệ thống: “!!!”

Nó thật sự chỉ là thuận miệng như vậy vừa nói, cũng không có muốn đem chính mình bại lộ ra đi ý tưởng hảo sao!

Hệ thống có khổ nói không nên lời, bởi vì Nam Cung Giác bay nhanh mà ném cho nó một câu: “Hệ thống ngươi nói đúng thật là quá có đạo lý moah moah!” Sau đó liền không khỏi phân trần đem nó khóa vào phòng tối.

Hệ thống trong lòng tuyệt vọng, nhà mình ký chủ không biết khi nào học xong có việc tìm hệ thống không có việc gì ném một bên thói quen, loại này hành vi đối hệ thống tới nói quả thực cùng dùng xong liền ném không có gì khác nhau.

Hệ thống căm giận ở trong lòng mắng một tiếng tra nam, sau đó ở trong phòng tối dấn thân vào với vô hạn học tập sự nghiệp trung đi.

Bởi vì nó phát hiện chính mình đối này phiến đại lục tư liệu hiểu biết còn không hoàn toàn, nếu là gặp lại Vạn Thú Chi Tâm tình huống như vậy, nó cùng ký chủ nếu là bởi vì không biết nhìn hàng bỏ lỡ làm sao bây giờ?

Hệ thống đối này có thể nói là canh cánh trong lòng.

Nam Cung Giác tự hỏi nửa ngày cũng không có đến ra rốt cuộc muốn hay không dọn ra đi đơn độc trụ kết luận, ngược lại còn bởi vì lười biếng không tu luyện duyên cớ trực tiếp ngủ rồi.

Bị quan tiến phòng tối cùng ngủ say Nam Cung Giác đều không có phát hiện, ở hắn lâm vào ngủ say trung lúc sau, bốn phía linh khí điên rồi giống nhau hướng hắn phương hướng trào dâng, ở hắn bốn phía nấn ná, thật cẩn thận chui vào thân thể hắn, hắn nguyên bản liền không cẩn thận thiếu chút nữa bị Vạn Thú Chi Tâm hút khô rồi tu vi theo linh khí xoay quanh dung nhập, dần dần bắt đầu bay nhanh khôi phục cũng tăng trưởng lên.

Bởi vì tâm pháp tự chủ vận chuyển duyên cớ, Nam Cung Giác trong cơ thể bởi vì hút tới rồi trên đảo nhỏ tà dị linh khí dẫn tới tắc gân mạch dần dần bắt đầu buông lỏng.

Mà Nam Cung Giác đối này hồn nhiên bất giác.

Vì thế ban đêm, đột nhiên phát hiện đại quy mô linh khí hướng Hỗn Nguyên Lâu mà đến Lạc Hòa tiến vào Nam Cung Giác phòng xem xét, đập vào mắt chính là một cái ngủ đến cùng tiểu trư giống nhau, còn có điểm chảy nước miếng, lộ ra nửa cái má lúm đồng tiền Nam Cung Giác.

Lạc Hòa: "……"

Làm hắn ngạc nhiên chính là, liền tính là như vậy quỷ dị tư thế ngủ, Nam Cung Giác vẫn là không ngừng hấp thu linh khí rửa sạch gân mạch.

Hắn nhìn chằm chằm cái kia ngây ngốc má lúm đồng tiền nhìn hồi lâu, đóng cửa lại rời đi cái này địa phương.

Vừa rồi trong nháy mắt kia, hắn thế nhưng sinh ra một loại như vậy Nam Cung Giác tư thế ngủ cũng thực đáng yêu ảo giác!

Lạc Hòa bị hoảng sợ, chạy nhanh rời đi Nam Cung Giác bình phục tâm tình.

Hỗn Nguyên Lâu tựa hồ cảm giác được chủ nhân tâm tình không tốt, thế nhưng không có làm ra chủ động thân cận Nam Cung Giác sự.

Về Hỗn Nguyên Lâu đối Nam Cung Giác thân cận, Lạc Hòa có phán đoán, nhưng cũng không thể hoàn toàn biết, bởi vì Hỗn Nguyên Lâu đem nguyên nhân này gắt gao gạt, một chút cũng không có phải hướng hắn cái này chủ nhân báo bị ý tứ!

Nhất định là bởi vì Hỗn Nguyên Lâu đối Nam Cung Giác thái độ ảnh hưởng tới rồi tâm tình của mình bãi, Lạc Hòa lừa mình dối người tưởng.

Lạc Hòa từ Hỗn Nguyên Lâu đi ra ngoài, nhìn bầu trời đầy trời tinh đấu, thật sâu mà thở dài.

Hồn nhiên không biết Lạc Hòa có bao nhiêu rối rắm Nam Cung Giác hiện tại chính bá chiếm Lạc Hòa gia đang ngủ ngon lành.

Lạc Hòa trong đầu suy nghĩ hỗn loạn, vì bính trừ tạp niệm, hắn đơn giản ngồi trên mặt đất, ngay tại chỗ bắt đầu đả tọa tu luyện, vô số màu ngân bạch lược trong suốt sợi tơ từ hắn trên người hướng bốn phía lan tràn mở ra, dưới ánh trăng có vẻ yêu dã lại quỷ dị, còn có một tia nói không rõ tươi đẹp.

? Tác giả nhàn thoại: Phỏng chừng 10 điểm còn có một chương, ái các ngươi nha (*￣︶￣)

------oOo------

Phần 85

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 85: Tông môn nhiệm vụ 【 canh hai 】

Cũng không biết Lạc Hòa là như thế nào làm tâm lý xây dựng, cùng với Nam Cung Giác là như thế nào thuyết phục chính mình, nói ngắn lại hai người ngày kế tỉnh lại, này cũng không có nói ra muốn cho Nam Cung Giác dọn ra đi sự.

Vì thế Nam Cung Giác yên tâm thoải mái ở tại Lạc Hòa Hỗn Nguyên Lâu.

Bởi vì chưởng môn bế quan duyên cớ, Nam Cung Giác không có nhìn thấy chưởng môn, Lạc Hòa đi ra ngoài một chuyến, trở về thời điểm ném cho hắn một cái không lớn không nhỏ túi trữ vật.

"Đây là tông môn đối với thân truyền đệ tử đãi ngộ, còn có chủ phong tâm pháp, tài nguyên nhiều là hữu dụng, tâm pháp ngươi muốn nhìn liền nhìn xem, không nghĩ xem liền tính."

Nam Cung Giác hoan thiên hỉ địa tiếp nhận túi trữ vật, đối với này bút bay tới tiền của phi nghĩa rất là cao hứng.

Liền tính Lạc Hòa ném cho hắn chỉ là bình thường tông môn phân lệ, hắn cũng cảm thấy rất cao hứng.

Nguyên lai đây là có được tông môn chỗ tốt sao, mỗi một đoạn thời gian đều có thể thu được một bút ý ngoại chi tài?

Phát hiện Nam Cung Giác chú ý điểm hệ thống: "……" Nó ký chủ quả nhiên vẫn là có cái gì không đúng, hắn lại không thiếu tài nguyên, khuyết thiếu rõ ràng chỉ là Kịch Tình Độ hảo sao?

Nam Cung Giác không để ý đến hệ thống, ngược lại hứng thú bừng bừng xem xét túi trữ vật đều là chút thứ gì.

Trong túi trữ vật tổng cộng có một trăm cái thượng phẩm linh thạch, năm cái cực phẩm linh thạch, hạ phẩm linh thạch bao nhiêu, còn có một bình nhỏ linh tuyền, cùng với một gốc cây thanh tâm thảo, còn có một trương tờ giấy.

Trừ này bên ngoài liền cái gì cũng đã không có.

Nam Cung Giác có chút kinh ngạc, này cùng hắn chờ mong không phải thực nhất trí, nhưng là liền từ năm cái cực phẩm linh thạch tới xem, tông môn lại là đã xem như thập phần phúc hậu, thậm chí vẫn là chưởng môn đệ tử đặc thù ưu đãi.

Nhưng là đường đường Cửu Thiên Tông, vì cái gì không có đan dược phát đâu?

.

Nam Cung Giác áp xuống trong lòng nghi vấn, mở ra tờ giấy.

Thế giới này tờ giấy so với ngọc giản tới kém đến quá xa, trong ngọc giản trang tri thức chờ ở không làm đặc thù thủ đoạn dưới tình huống có thể vĩnh cửu bảo tồn, mà trang giấy cũng không thường dùng.

Trên giấy thuyết minh mỗi một cái tân tấn thân truyền đệ tử đều cần thiết ở nửa năm nội hoàn thành một lần chỉ định tông môn nhiệm vụ, cũng ở Chấp Pháp Đường đệ trình, nếu không tương lai phân lệ liền sẽ bị cắt giảm, còn sẽ có bất đồng trừng phạt.

Tuy rằng tiền tiêu hàng tháng đối bọn họ này đó thân truyền đệ tử tới nói cũng không tính cái gì, nghiêm khắc ý nghĩa đi lên giảng, bọn họ là thuộc về từng người chủ phong cung cấp tài nguyên, mà không phải tông môn Chấp Pháp Đường.

Nhưng Chấp Pháp Đường cũng không thể khuyết thiếu bọn họ tu luyện tài nguyên, nếu không sẽ khiến cho các phong phong chủ đấu khẩu.

Nam Cung Giác: "……"

Như thế nào cảm thấy có chút diễn đâu?

Giới thiệu xong lúc sau, tờ giấy thượng đồng thời còn ký lục tùy cơ phân phối cấp Nam Cung Giác tông môn nhiệm vụ.

Hắn nhiệm vụ là muốn tới ly Cửu Thiên Tông tám trăm dặm xa một cái Cổ Hoang Thôn xem xét dị động.

Cửu Thiên Tông Thượng Ngu Đại Lục phương nam làm đệ nhất đại tông, có vô số phụ thuộc thành trì cùng tiểu tông môn, này đó thành trì cùng tông môn phát hiện khó giải quyết vấn đề liền sẽ hướng Cửu Thiên Tông bẩm báo, hướng Cửu Thiên Tông thỉnh cầu viện trợ.

Mà Cổ Hoang Thôn đúng là một trong số đó.

Chuẩn xác mà nói là trong đó một cái phụ thuộc thành trì bên cạnh trấn nhỏ không chớp mắt đã hoang phế gần trăm năm thôn trang nhỏ.

Nghe nói gần nhất mấy tháng thường thường có quái vật xuất hiện ở Cổ Hoang Thôn chung quanh thành trấn thôn trang đả thương người, mọi người đuổi tới Cổ Hoang Thôn lúc sau liền ly kỳ biến mất, ở địa phương trấn thủ nhiều là Nhập Linh Cảnh cùng Hóa Linh Cảnh tu sĩ, còn ở một lần đuổi bắt quái vật trong quá trình thiệt hại vài cá nhân.

Nam Cung Giác nhíu nhíu mày.

Hắn đảo cũng không phải bài xích đi ra ngoài hoàn thành nhiệm vụ linh tinh, mà là đối cái này bị bình định vì trung cấp Giáp đẳng nhiệm vụ có chút nghi ngờ.

Cửu Thiên Tông nhiệm vụ đường tuyên bố nhiệm vụ đều là phân cấp bậc, dựa theo khó khăn từ cao đến thấp chia làm sơ cấp, trung cấp, cao cấp, cùng với Bí Ẩn nhiệm vụ, mà ba cái cấp bậc chi gian lại dựa theo tiếp thu nhiệm vụ đám người thực lực chia làm Giáp Ất Bính Đinh bốn cái cấp bậc, thực rõ ràng thân là trưởng lão thân truyền đệ tử muốn tiếp thu đều hẳn là Giáp đẳng nhiệm vụ.

Nam Cung Giác chọc hệ thống: "Hệ thống, ngươi biết cái này Cổ Hoang Thôn sao?"

Hệ thống tìm tòi tư liệu: "Không biết, Thượng Ngu Đại Lục hiện tại hoang phế thôn trang không có một ngàn cũng có mấy trăm, rất khó xác định nó là địa phương nào."

Nam Cung Giác như suy tư gì gật gật đầu, đối với hắn tới nói, được đến Cổ Hoang Thôn tư liệu cũng không phải tất yếu, hắn cảm thấy hứng thú chính là: "Nhiệm vụ này ta muốn một người hoàn thành sao?"

Hệ thống dừng một chút: "Kỳ thật ta cũng không biết, ký chủ ngươi có thể dò hỏi một chút ngươi sư huynh a."

Nó trước kia mang ký chủ bởi vì ngay từ đầu thực lực cũng không thế nào duyên cớ, tiến vào tông môn lúc sau rất dài một đoạn thời gian đều ở lấy lòng các loại có thể vì hắn mang đến tài nguyên muội tử, căn bản không biết thân truyền đệ tử còn phải làm như vậy nhiệm vụ.

Ngẫm lại trước kia dẫn dắt những cái đó ký chủ, nhìn nhìn lại hiện tại ký chủ, hệ thống thật sâu mà cảm thấy chính mình từ trước nhiệm vụ thất bại không phải không có đạo lý.

Nó không khỏi có chút hổ thẹn, đồng thời đối hiện tại ký chủ cũng liền càng thêm bội phục.

Nam Cung Giác ánh mắt sáng lên, đúng vậy! Hệ thống thật là một cái cơ trí tiểu khả ái.

.

Nam Cung Giác gõ gõ Lạc Hòa phòng môn: "Đại sư huynh ngươi ở đâu?"

Bên trong trầm mặc trong chốc lát mới ra tiếng: "Vào đi."

Nam Cung Giác đẩy cửa ra đi vào, thấy chính là vừa mới kết thúc tu luyện Lạc Hòa, cái này làm cho hắn sinh ra một chút nho nhỏ xấu hổ. Ở người khác tu luyện thời gian quấy rầy gì đó…… Đổi thành một cái khó ở chung người quả thực quá đắc tội với người được chứ?

May mắn Lạc Hòa là một cái ôn hòa sư huynh.

Nam Cung Giác ở trong lòng lại cấp Lạc Hòa bỏ thêm một tầng lự kính, lại xem Lạc Hòa thời điểm, cảm thấy Lạc Hòa trên người tản ra thánh khiết quang……

Từ từ! Đây là cái gì phá hình dung từ? Nam Cung Giác trừu trừu khóe miệng, vì chính mình biểu đạt năng lực bi ai.

Lạc Hòa rất có hứng thú nhìn Nam Cung Giác sắc mặt đổi tới đổi lui, tâm tình nhưng thật ra không tồi, chờ đến Nam Cung Giác phản ứng lại đây, đột nhiên sắc mặt bạo hồng thời điểm, hắn mới chậm rãi mở miệng: "Ngươi có chuyện gì sao?"

Nam Cung Giác thu hồi đi chính mình biểu tình, nỗ lực làm ra một bộ chính mình vừa rồi trong đầu cái gì cũng không có tưởng chính trực biểu tình, hỏi chính mình muốn hỏi vấn đề: "Tông môn nhiệm vụ là mỗi cái đệ tử đều cần thiết phải làm sao?"

Lạc Hòa sửng sốt: "Đương nhiên không phải."

Tông môn nhiệm vụ đương nhiên cần phải có thực lực nhân tài có thể đi làm, nếu làm ngoại môn đệ tử đi làm nói, có đôi khi cùng tặng người đầu không có gì khác nhau, bởi vậy nhiệm vụ đường nhiệm vụ mới có thể phân cấp bậc, như là ngoại môn đệ tử, cũng chỉ có thể làm một ít sơ cấp đinh đẳng nhiệm vụ, lấy bảo đảm bọn họ sinh mệnh an toàn.

Mà trở thành các đại trưởng lão thậm chí là chưởng môn thân truyền đệ tử người, còn lại là cần thiết muốn tiếp thu tông môn nhiệm vụ, nói như vậy là nửa năm một lần, lần đầu tiên là tông môn trực tiếp phân phối nhiệm vụ, chờ đến về sau là có thể trực tiếp đến nhiệm vụ đường lãnh nhiệm vụ, nếu thực lực có thể nói, một năm trong vòng đem mười năm nhiệm vụ làm xong đệ tử cũng là tồn tại.

Nam Cung Giác bừng tỉnh đại ngộ: "Nói cách khác, chỉ có nhiệm vụ này là tông môn yêu cầu tất làm nhiệm vụ, dư lại đều có thể chính mình lựa chọn đúng không?"

Lạc Hòa trên mặt lộ ra một mạt cười: "Không tồi, nhiệm vụ đường nhiệm vụ bất đồng, khoảng cách thời gian cũng không giống nhau, nếu có thể hoàn thành hạng nhất Bí Ẩn nhiệm vụ, là có thể trong tương lai mười năm trong vòng không cần làm tông môn nhiệm vụ."

Này nghe tới là một kiện hảo sai sự, nhưng mà trong đó khó khăn cũng không phải là người bình thường có thể tưởng tượng đến.

Lạc Hòa cũng không có nói rõ, nhưng là Nam Cung Giác trong lòng rất rõ ràng, hắn hiện tại thực lực…… Vẫn là thành thành thật thật trước đem hiện tại nhiệm vụ này làm xong mới là chính sự đi?

Thấy Nam Cung Giác lĩnh ngộ hắn tưởng lời nói, vốn dĩ tính toán làm Nam Cung Giác rời đi Lạc Hòa ma xui quỷ khiến hỏi một câu: "Ngươi nhiệm vụ lần này là ở địa phương nào?"

Nam Cung Giác không có nghĩ nhiều, trực tiếp trả lời Lạc Hòa: "Trấn Đăng Thành phụ cận một cái Cổ Hoang Thôn, nghe nói có quái vật lui tới, còn thiệt

hại mấy cái Nhập Linh Cảnh tu sĩ.”

Lạc Hòa gật gật đầu: “Một khi đã như vậy, ngươi liền đi về trước chuẩn bị đi, tới Trấn Đăng Thành công cụ có thể trực tiếp hướng tông môn lĩnh.”

Này rõ ràng là lệnh đuổi khách, Nam Cung Giác yên lặng mà rời đi Lạc Hòa phòng.

.

“Lại nói tiếp này hình như là ta lần đầu tiên chủ động rời đi Lạc sư huynh ai, làm sao bây giờ còn không có rời đi ta liền phải bắt đầu tưởng niệm hắn!” Nam Cung Giác ra cửa lúc sau lập tức chọc hệ thống biểu đạt chính mình kích động chi tình.

Hệ thống: “……” Nội tâm phức tạp cũng không tưởng nói chuyện, nó ký chủ chỉ dựa vào chính mình não bổ là có thể nói xong một hồi luyến ái, đều không cần một cái khác vai chính bộ dáng.

Hệ thống đối luyến ái gì đó không hiểu biết, nó đã từng ký chủ đều là thấy thuận mắt tiểu tỷ tỷ liền trực tiếp thu vào hậu cung, sau đó lại đi bước một mượn dùng tiểu tỷ tỷ nhóm nhân mạch thành lập chính mình thế lực, ở như vậy ký chủ ảnh hưởng dưới, hệ thống đối với hiện tại ký chủ loại này tựa hồ chỉ chung tình với Lạc Hòa một người ý tưởng thập phần không hiểu.

Đương nhiên, Nam Cung Giác cũng không phải muốn nó lý giải là được.

Rời đi Lạc Hòa phòng, Nam Cung Giác trong óc lập tức trở nên thanh minh lên, hắn không khỏi cảm khái, quả nhiên sắc lệnh trí hôn, vừa rồi Lạc Hòa tựa hồ còn đối hắn cười.

Hệ thống: “……” Vì cái gì nó không có che chắn ký chủ tiếng lòng công năng? Loại này hoa si ký chủ gì đó…… Nó một chút cũng không muốn biết!

“Ân?” Nghe thấy được hệ thống chửi thầm Nam Cung Giác đột nhiên nhíu mày, “Ngươi thử qua sao?”

Đột nhiên bị ký chủ dò hỏi hệ thống vẻ mặt mộng bức: “Cái gì?”

Nam Cung Giác ngữ khí nghiêm túc: “Thử che chắn ta tiếng lòng, hoặc là đem chính ngươi nhốt trong phòng tối, ngươi thử qua sao?”

Chỉ nghe được nhốt trong phòng tối hệ thống cả kinh: “Ký chủ ta làm sai cái gì ngươi muốn như vậy đối ta!”

Rít gào sau khi xong nó mới chú ý tới ký chủ ý tứ, hệ thống nhắm lại miệng, dựa theo Nam Cung Giác yêu cầu thử thử, phát hiện nó quả nhiên cũng là có thể che chắn ký chủ! Hệ thống có chút kích động: “Ký chủ ngươi thật thông minh, ta trước kia như thế nào không nghĩ tới đâu!”

Nam Cung Giác vẻ mặt hắc tuyến, cũng không cảm thấy chính mình có bao nhiêu thông minh, thậm chí còn có điểm tò mò: “Vậy ngươi trước kia ký chủ

nhóm lăn giường thời điểm ngươi đều ở một bên nhìn?"

Hệ thống: "Không! Ta không có!" Nó biết lăn giường là có ý tứ gì, nếu là có mặt nói nhất định đã hồng thành cà chua, nó lập tức phủ nhận: "Lúc ấy hệ thống sẽ bị tự động che chắn! Chúng ta hệ thống đều là thực chính trực, mới không giống các ngươi nhân loại màn trời chiếu đất trước công chúng……"

Lời nói còn không có nói xong, hệ thống đột nhiên ngậm miệng.

Nam Cung Giác còn lại là ở trong lòng ngọa tào một tiếng, này tiểu hệ thống trước kia ký chủ đều như vậy trọng khẩu sao?

? Tác giả nhàn thoại: Hệ thống:……

Nam Cung Giác:……

Lạc Hòa:……

Trước kia ký chủ: Không này không phải chúng ta nồi! Đều là hệ thống nói chúng ta có thể muốn làm gì thì làm!

Hệ thống: Nhỏ yếu đáng thương lại bất lực jpg

------oOo------

Phần 86

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 86: Nhiệm vụ đường 【 nhị hợp nhất 】

Nam Cung Giác không dám não bổ hệ thống trước kia đến ký chủ đều là chút cái gì ngoạn ý, cũng không muốn biết bọn họ màn trời chiếu đất đều làm cái gì, vì thế mặc kệ hệ thống trầm mặc.

So với cái này thân xác đã từng đều đã trải qua cái gì mà nói, Nam Cung Giác càng muốn biết đến là cái kia Cổ Hoang Thôn có cái gì kỳ quặc, tuy rằng tư liệu nhắc tới chỉ có mấy cái Nhập Linh Cảnh tu sĩ ngộ hại, nhưng hắn trực giác nói cho hắn khả năng cũng không có đơn giản như vậy.

Nam Cung Giác tự hỏi một chút, quyết định tới trước hiện trường nhìn kỹ hẵng nói, Cửu Thiên Tông được đến tư liệu sớm cũng không biết trải qua mấy trọng gia công, này đó ký lục Nam Cung Giác bán tín bán nghi.

“Cho nên ký chủ chúng ta muốn trước làm cái gì?” Hệ thống phát hiện, từ ký chủ hoàn thành thượng một cái nhiệm vụ lúc sau liền bắt đầu tiêu cực lãn công, một không cẩn thận liền phải lười biếng.

Như vậy đi xuống khi nào mới có thể phi thăng a!

Nam Cung Giác bước chân một đốn, hệ thống tựa hồ thực hy vọng hắn có thể phi thăng a…… Cái này ý tưởng bị hắn âm thầm ghi tạc trong lòng, quyết định chờ thích hợp thời cơ lại hướng hệ thống lời nói khách sáo.

Rốt cuộc cái này hệ thống thoạt nhìn xuẩn manh xuẩn manh, lời nói khách sáo hẳn là một kiện thực dễ dàng sự.

Hắn đã bộ không ít.

.

Đang đi tới Cổ Hoang Thôn phía trước, Nam Cung Giác đi trước một chuyến tông môn nhiệm vụ đường, nga, là Lạc Hòa đưa hắn quá khứ.

Bởi vì Nam Cung Giác tuy rằng sẽ phi, nhưng là thập phần hao phí linh lực, hơn nữa…… Hắn vẫn như cũ sẽ không ngự kiếm.

Ở đi tìm Lạc Hòa đưa ra đưa hắn đi nhiệm vụ đường yêu cầu này thời điểm, Nam Cung Giác cảm thấy chính mình quả thực mất mặt ném về đến nhà.

Lạc Hòa cảm thấy như vậy tu quẫn Nam Cung Giác rất có ý tứ, nhịn không được đậu hắn: “Sư đệ ngươi là còn không có học được ngự kiếm không thành?”

Nam Cung Giác nháy mắt mặt đỏ: "Không phải! Ta là…… Không có kiếm! Đối! Là bởi vì không có kiếm ta mới không có học được!" Ném nồi tiểu thiên tài Nam Cung Giác lập tức đem chính mình sẽ không ngự kiếm nồi ném cho kiếm.

Đã thuộc về Nam Cung Giác Thanh Hải Kiếm: "……" Tổng cảm thấy chính mình đã chịu mạc danh vũ nhục.

Lạc Hòa bật cười, hắn xoa xoa Nam Cung Giác nhu thuận tóc, đang muốn nói cái gì, trên tay đột nhiên một đốn, cũng mất đi tiếp tục trêu đùa Nam Cung Giác tâm tư, lấy ra chính mình kiếm ý bảo Nam Cung Giác đi lên.

Đột nhiên bị Lạc Hòa sờ đầu giết Nam Cung Giác còn có chút hoảng hốt, nhìn đến Lạc Hòa chuẩn bị ngự kiếm dẫn hắn đi nhiệm vụ đường, lập tức đối Lạc Hòa lộ ra một cái đại đại gương mặt tươi cười, liền má lúm đồng tiền cũng không có nghẹn lại.

Mỹ nhân cười, đúng hẹn như chước, ở Thiên Nhất Phong trên đỉnh núi, trong nháy mắt phảng phất trong thiên địa chỉ có này một người tồn tại.

Lạc Hòa sửng sốt, chợt chi gian, hắn phát hiện có thứ gì mất đi khống chế, ánh mắt trở nên sâu thẳm lên, mà Nam Cung Giác đối này hồn nhiên bất giác, còn lén lút nghĩ muốn hay không ôm một ôm Lạc Hòa eo…… Ăn cái đậu hủ gì đó.

Đáng tiếc hắn cũng không có cơ hội.

Lạc Hòa suy nghĩ phân loạn, ngự kiếm thời điểm cũng liền không có đặc biệt suy xét Nam Cung Giác cảm thụ, hơn nữa lấy hắn kinh nghiệm tới xem, hắn là không có cái nào tu sĩ sẽ "Vựng kiếm", cho nên tốc độ liền hơi chút nhanh một chút.

Đối với Nam Cung Giác tới nói, này căn bản không phải nhanh một chút! Mà là giống đột nhiên vào đang ở chạy như điên tàu lượn siêu tốc giống nhau, thình lình xảy ra xóc nảy cảm kích thích hắn ngũ tạng lục phủ, thế nhưng mạc danh cảm thấy dạ dày sông cuộn biển gầm.

Nam Cung Giác: "……" Không phải đâu?

Hệ thống đại kinh thất sắc: "Ký chủ ngươi vựng phi kiếm sao? Như vậy nghiêm trọng! Thật là đáng sợ……"

Lần đầu tiên phát hiện chính mình thế nhưng vựng phi kiếm Nam Cung Giác trong lòng cũng nằm cái tào.

Này không khoa học! Hắn trước kia cũng dùng linh lực tùy tiện bay loạn, hơn nữa cũng không phải không có cọ quá Lạc Hòa phi kiếm, như thế nào lúc này đây vận khí liền như vậy bối?

Hệ thống một lời nói ra chân tướng: "Có thể là ký chủ không phải thực thích hợp cái này khi tốc đi."

Phản ứng lại đây cũng đã rơi xuống ở nhiệm vụ đường trước đại môn.

Nam Cung Giác lung lay đi xuống phi kiếm, thật sâu mà cảm thấy thế giới này đối hắn quá không hữu hảo, hắn thế nhưng vựng Lạc Hòa phi kiếm…… Hắn đứng ở tại chỗ hoãn hoãn, mới vừa quay đầu đối Lạc Hòa nói lời cảm tạ: "Tạ……"

Sau đó hắn đột nhiên dừng miệng.

Mới vừa ở phi kiếm rơi xuống địa phương không dính bụi trần, nửa điểm dấu vết đều không có lưu lại.

Hắn nhấp nhấp môi.

"Ký chủ……?" Hệ thống cảm giác Nam Cung Giác tâm tình hạ xuống, trong lòng cũng có chút lo sợ, mấy ngày nay nó nhìn không ít về hệ thống tiểu thuyết, phát hiện có ký chủ tâm tình không hảo liền thích dùng hệ thống xì hơi, trong lòng hoảng đến một so, càng thêm không dám đắc tội Nam Cung Giác.

Không chỉ có như thế, nó còn thật sâu cảm thấy chính mình nên gánh vác làm ký chủ vui vẻ nhiệm vụ…… Có thể nói là gánh thì nặng mà đường thì xa.

.

Nam Cung Giác lắc lắc đầu, ý bảo chính mình không có việc gì, trong lòng lại mất mát thật sự, liền ở vừa rồi mỗ trong nháy mắt, hắn thậm chí cảm thấy Lạc Hòa trong mắt có thể nhìn đến hắn —— không phải bởi vì hắn là ở nào đó ý nghĩa túc địch, cũng không phải một cái yêu cầu giám thị người xa lạ, mà là cái loại này mang theo làm hắn chờ mong cảm tình sắc thái trong mắt có hắn.

Đáng tiếc chính là, này vẫn như cũ chỉ là một cái hy vọng xa vời.

Nam Cung Giác tự giễu cười, bay nhanh sửa sang lại hảo tâm tình của mình, tiến vào nhiệm vụ đường.

Việc cấp bách, vẫn là trước làm xong nhiệm vụ thăng thăng cấp, đề cao thực lực mới là quan trọng nhất.

Chờ hắn thực lực có thể cùng Lạc Hòa cùng ngồi cùng ăn…… Liền đem Lạc Hòa đoạt lại gia sản áp trại phu nhân ヽ(´▽`)ノ

Như vậy tưởng tượng, Nam Cung Giác trong lòng tức khắc tràn ngập lý tưởng hào hùng!

Hệ thống: "……" Nó ký chủ thực sự có chí hướng.

Chí hướng vĩ đại Nam Cung Giác vì chính mình định ra một cái tiểu mục tiêu, tức khắc nhiệt tình tràn đầy đi vào nhiệm vụ đường.

.

Nhiệm vụ nội đường bộ phận vì ba cái khu vực, trung gian nhiệm vụ khu phóng bốn cái thật lớn nhiệm vụ bảng, bảng thượng bày ra nhiệm vụ đường lớn lớn bé

bé nhiệm vụ, mỗi một cấp bậc đối ứng bất đồng khu vực, mà ở trói hạ có một cái lựa chọn cái nút, có thể lựa chọn bảng thượng đối ứng nhiệm vụ.

Bên phải biên tắc có một cái giao nhiệm vụ khu vực, lĩnh nhiệm vụ tình hình lúc ấy được đến một cái tương ứng nhiệm vụ mã hóa cùng với một khối nhiệm vụ lệnh bài, này khối lệnh bài sẽ ở nhiệm vụ hoàn thành sau từ nhiệm vụ tuyên bố người xác định, hoàn thành nhiệm vụ lúc sau trở lại nhiệm vụ đường đệ trình nhiệm vụ khi, chỉ cần đệ trình lệnh bài là được.

Nhất bên trái khu vực là một cái cổ kính…… Nhiệm vụ cố vấn đài, Nam Cung Giác nhìn cái này phối trí, trong lòng cái loại này không khoẻ cảm lại xuất hiện.

Tổng cảm thấy thế giới này một chút cũng không giống như là đơn thuần tu chân thế giới, nơi chốn tồn tại hư hư thực thực công nghệ cao đồ vật, khiêu chiến Nam Cung Giác nhận tri.

Nam Cung Giác khóe miệng không quá rõ ràng, trừu trừu, sau đó lấy lại bình tĩnh, đi tới cố vấn đài.

"Vị này tiểu sư đệ……" Một cái mỹ diễm nữ tử thấy Nam Cung Giác lại đây, trong mắt hiện lên một tia hứng thú, lại ở nhìn đến Nam Cung Giác trên người ăn mặc trang phục khi ngạnh sinh sinh sửa lại khẩu, đem trên mặt ngả ngớn đùa giỡn thu liễm lên, cung kính nói, "…… Huynh ngươi hảo, xin hỏi có cái gì yêu cầu hỗ trợ sao?"

Nam Cung Giác không rõ nguyên do, ở trong đầu dò hỏi hệ thống: "Hệ thống, ta này thân quần áo có cái gì không giống nhau sao?" Từ nhan sắc tới xem, Nam Cung Giác nhìn không ra đến chính mình quần áo cùng Cửu Thiên Tông bình thường chế phục có cái gì không giống nhau.

Bất quá cái này nữ tu sĩ hiển nhiên là đã nhìn ra thân phận của hắn, này liền làm hắn có điểm tò mò.

Hệ thống như là ở ấp ủ nên nói như thế nào, cũng đã cười trả lời nữ tu vấn đề: "Ta nhận được tông môn nhiệm vụ, yêu cầu đến Trấn Đăng Thành một cái Cổ Hoang Thôn, đại sư huynh phân phó ta lại đây cố vấn một chút các ngươi."

Nữ tu Doãn Ngữ Huyên ở nhiệm vụ đường cố vấn đài đãi vô số năm, gặp qua đủ loại người, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Nam Cung Giác như vậy…… Thoạt nhìn thiên chân lại đơn thuần còn có lễ phép thiếu niên.

Nhưng là từ hắn trang phục cùng với kia một câu "Đại sư huynh" hiển lộ ra tới sự tình nhưng không bình thường.

Ai không biết ở toàn bộ Cửu Thiên Tông nội có thể bị mọi người đều công nhận vì đại sư huynh người chỉ có Lạc Hòa một cái, có thể cùng Lạc Hòa nói thượng lời nói người đều ít ỏi không có mấy, cùng miễn bàn còn sẽ "Phân phó" người khác tới làm chút cái gì.

Bất quá nàng thực mau nhớ tới một sự kiện, đó chính là mấy ngày hôm trước toàn bộ tông môn đều ở thịnh truyền đại sư huynh thay thế chưởng môn thu một cái tân đệ tử, nếu không phải chưởng môn hiện tại còn đang bế quan, tên đệ tử kia đã sớm có thể hành bái sư lễ, trở thành chưởng môn một mạch đệ tử.

Nàng đại lượng Nam Cung Giác đồng thời còn không quên cười giới thiệu: "Thỉnh ngài chờ một lát, ta yêu cầu tuần tra một chút Trấn Đăng Thành ở địa phương nào."

Nam Cung Giác rụt rè gật gật đầu, bình tĩnh mà lại lạnh nhạt, Doãn Ngữ Huyên có điểm tò mò, quả nhiên không hổ là có thể làm đại sư huynh lau mắt mà nhìn người, liền băng sơn khí chất đều giống nhau như đúc a!

Nhưng mà trên thực tế trong đầu đã cùng hệ thống bắt đầu các loại nói chuyện với nhau.

"Hệ thống?"

"A ký chủ ngươi hảo! Có cái gì phân phó?" Hệ thống lập tức chân chó trả lời.

"Ta trên người này một thân có cái gì bất đồng sao?"

Hệ thống có chút kinh ngạc: "Đương nhiên! Ký chủ ngươi không biết sao? Ngươi này một bộ quần áo thượng tuyên khắc trận pháp, là thuộc về vì thân truyền đệ tử chuyên môn định chế cao cấp pháp y."

Vì cùng mặt khác đệ tử thoạt nhìn tương đối nhất trí, cho nên mới không có đặc biệt đem trang phục thiết kế thành mặt khác hình thức.

Nam Cung Giác còn đã biết đây là vì bảo hộ ngoại môn đệ tử cũng là vì bảo hộ thân truyền đệ tử mà làm ra quyết định, trên thế giới này luôn là có chút người thích tóm được đại tông môn thân truyền đệ tử động thủ, mà có lại bắt nạt kẻ yếu.

Nghe nói không biết nhiều ít vạn năm trước, còn không thế nào cường đại Cửu Thiên Tông đã từng tao ngộ quá như vậy không công bằng đãi ngộ.

Nam Cung Giác vẻ mặt hắc tuyến.

Cái này tông môn rốt cuộc dựa không đáng tin cậy?

Hắn cũng chưa từng có nhiều rối rắm quần áo sự, này đó quần áo…… Có được bảo hộ năng lực với hắn mà nói là một chuyện tốt.

.

Doãn Ngữ Huyên tra được Trấn Đăng Thành nhiệm vụ, phát hiện đó là một cái biên thuỳ trấn nhỏ, khoảng cách Cửu Thiên Tông khoảng cách cũng không tiến, có điểm kinh ngạc.

Đại đa số các trưởng lão thân truyền đệ tử lần đầu tiên làm tông môn nhiệm vụ thời điểm đều là lựa chọn ở ly tông môn so gần địa phương, phương tiện ở bọn họ gặp được cái gì nguy hiểm thời điểm phái người đi cứu…… Nhiệm vụ

đường còn có một loại nhiệm vụ là chuyên môn nghĩ cách cứu viện này đó đệ tử.

Nàng trong mắt kinh ngạc chợt lóe lướt qua, Nam Cung Giác không có phát hiện.

Doãn Ngữ Huyên hơi hơi mỉm cười: "Là cái dạng này, Trấn Đăng Thành khoảng cách tông môn tương đối xa xôi, tiểu…… Sư huynh có thể lựa chọn Truyền Tống Trận, cũng có thể lựa chọn thuê một con thuyền tàu bay, này hai hạng lựa chọn đều yêu cầu chi trả nhất định linh thạch, đương nhiên Truyền Tống Trận tương đối sang quý một ít."

Này phiến đại lục rất nhiều thuật pháp đều khuyết thiếu truyền thừa, có được truyền thừa những cái đó tông môn hoặc là thế lực không có chỗ nào mà không phải là cất giấu, bởi vậy mãi cho đến hiện tại, Truyền Tống Trận vẫn là không có tìm được cải tiến biện pháp, mỗi một lần sử dụng Truyền Tống Trận đều yêu cầu tuyệt bút linh thạch mới có thể vận hành.

Nam Cung Giác tự động xem nhẹ Doãn Ngữ Huyên câu nói kia tạm dừng, hiện tại thân phận của hắn, bị kêu một tiếng sư huynh cũng không có gì.

Nam Cung Giác tự hỏi một chút, hỏi một chút hai loại lựa chọn phân biệt tiêu phí thời gian.

Doãn Ngữ Huyên sửng sốt: "Truyền Tống Trận chỉ cần không đến nửa canh giờ, tàu bay nói, căn cứ tàu bay cấp bậc bất đồng, yêu cầu thời gian cũng bất đồng, thời gian hẳn là mười ngày đến một tháng không đợi."

Nam Cung Giác buông tay, kia này còn có cái gì hảo tuyển đâu?

"Liền lựa chọn Truyền Tống Trận đi, ta có thể hiện tại nơi này dự định sao?" Nam Cung Giác vốn dĩ tính toán lập tức liền xuất phát, nhưng là không biết vì cái gì đột nhiên sửa miệng, dò hỏi một chút cố vấn đài Doãn Ngữ Huyên.

Doãn Ngữ Huyên sửng sốt, thiếu chút nữa buột miệng thốt ra nói bọn họ không có cái này quy định, nhưng theo sau lại gật đầu: "Đương nhiên có thể, chỉ cần có cũng đủ linh thạch chúng ta này, tùy thời tùy chỗ đều có thể mở ra Truyền Tống Trận, nếu tiểu…… Sư huynh cảm thấy yêu cầu nói, tự nhiên cũng là có thể dự định."

Chê cười, dự định = linh thạch! Nàng là điên rồi mới có thể cự tuyệt linh thạch hảo sao?

Mặt khác các phong người có lẽ cảm thấy bọn họ nhiệm vụ đường phong cảnh vô hạn, cái gì phá sự đều có thể quản thượng một quản, còn kiêm nhiệm chấp pháp công tác, trên thực tế bên trong căn bản là nghèo thành cẩu hảo sao?

Mặt khác các phong…… Trừ bỏ ngự thú phong bên ngoài, đều các có chính mình kiếm tiền phương pháp, mà bọn họ Thiên Cửu Phong cũng chỉ có thể rút

ra tuyên bố nhiệm vụ tiền thuê, nhưng có chút thời điểm còn căn bản không đủ giữ gìn Truyền Tống Trận, cũng là làm người buồn bực.

Nam Cung Giác cũng không biết này đó bên trong sự tình, nghe được có thể dự định lúc sau lập tức dự định ba ngày về sau Truyền Tống Trận.

.

Giải quyết xong rồi Truyền Tống Trận vấn đề, Nam Cung Giác đầu tiên là thở dài nhẹ nhõm một hơi, theo sau nghĩ tới cái gì, không có rời đi, ngược lại tiếp tục dò hỏi Doãn Ngữ Huyên: "Nhiệm vụ đường có thể tuyên bố bán tài liệu như vậy tin tức sao?"

Doãn Ngữ Huyên lại là sửng sốt, xuất phát từ mỗ một loại mãnh liệt dự cảm, nàng không có phủ nhận.

Thấy Doãn Ngữ Huyên cam chịu (?), Nam Cung Giác từ trong không gian móc ra một cái tiểu bình sứ, đặt ở cố vấn trên đài, rất có vài phần thần bí: "Có thể giúp ta đem thứ này bán đi sao?"

Doãn Ngữ Huyên có chút khó xử, nàng cũng không biết bên trong đồ vật là cái gì, không dám tùy tiện đáp ứng, trước kia bọn họ nhiệm vụ đường cũng không có tiếp nhận như vậy nhiệm vụ, nàng có điểm bó tay không biện pháp.

Doãn Ngữ Huyên đang ở rối rắm trung, đột nhiên nghe được bên cạnh có người nói chuyện.

"Nghe nói Thiên Cửu Phong trưởng lão thủ tịch đệ tử Kỷ sư huynh thực lực rất mạnh, đều mau đuổi kịp chủ phong vị kia……"

Nàng trong đầu linh quang chợt lóe, đúng vậy! Kỷ sư huynh! Nàng không thể làm chủ, nhưng là Kỷ sư huynh có thể a! Nghĩ đến đây nàng có chút kích động, lập tức đối Nam Cung Giác nói: "Vị này tiểu…… Sư huynh ngươi trước chờ một chút, ta khả năng không làm chủ được, chờ ta thông tri một chút chúng ta Kỷ sư huynh tới cùng ngươi nói!"

Nam Cung Giác nghe ra tới nàng kích động, có chút khó hiểu, chỉ có thể hỏi hệ thống: "Hệ thống, nàng còn không có xem qua đồ vật, như thế nào biết nàng không làm chủ được?"

Hệ thống nghĩ thầm: Đó là bởi vì nhân gia nhiệm vụ đường căn bản là không có cái này phục vụ a xuẩn ký chủ! Bất quá nó cảm thấy vẫn là không cần hủy đi vị này nữ tu hảo.

Nhớ tới nhiệm vụ đường hiện tại nghèo rớt hiện trạng, ngay cả đối linh thạch loại này tiền không có gì chân tình thật cảm hệ thống đều cảm thấy thổn thức không thôi.

Nga, hệ thống đối với linh thạch vô cảm nguyên nhân là, ở hệ thống thương thành, hạ phẩm linh thạch một cái Kịch Tình Độ một ngàn, trung phẩm linh thạch mười cái Kịch Tình Độ một ngàn, thượng phẩm linh thạch mười cái Kịch

Tình Độ một trăm, duy nhất tương đối sang quý một chút cực phẩm linh thạch, cũng mới năm cái Kịch Tình Độ một quả.

Không thể trách hệ thống không có biện pháp thể hội không có linh thạch ưu thương.

Hoàn toàn không biết có có chuyện như vậy Nam Cung Giác ngồi ở Doãn Ngữ Huyên an bài địa phương an tĩnh chờ đợi.

Hệ thống không có trả lời, Nam Cung Giác nghĩ lại tưởng tượng, liền đoán được nhiệm vụ đường chỉ sợ không có cái này nhiệm vụ, cho nên vì cái gì muốn tiếp được đâu?

.

Hắn cũng không có rối rắm lâu lắm, thực mau đã bị Doãn Ngữ Huyên thỉnh tới rồi nhiệm vụ đường bên cạnh thiên điện, gặp được vị kia thuộc về Thiên Cửu Phong đại sư huynh Kỷ Thích Sinh.

Kỷ Thích Sinh đánh giá một chút Nam Cung Giác, nghĩ đến về chủ phong cái kia nghe đồn, đối Nam Cung Giác lễ phép gật gật đầu, cười hỏi: "Nghe nói ngươi có điểm đồ vật yêu cầu ủy thác chúng ta nhiệm vụ đường giao dịch?"

Nam Cung Giác gật gật đầu, đem vừa rồi lấy ra tới bình sứ đặt ở trên bàn.

Doãn Ngữ Huyên vừa mới đem Nam Cung Giác đưa tới nơi này liền thành thành thật thật rời đi thiên điện, nói giỡn các nàng Kỷ sư huynh cùng vị kia đại sư huynh lãnh khốc tuy rằng không giống nhau, nhưng là ở Kỷ sư huynh bên người áp lực cũng không nhỏ a!

Kỷ Thích Sinh lộ ra một chút tò mò, cái này bình sứ rất nhỏ, bên trong rất có khả năng chỉ có vài giọt đồ vật hoặc là mấy viên đan dược, còn không đến mức làm Kỷ Thích Sinh động dung.

Bất quá Nam Cung Giác đã có tự tin lấy ra tới, hẳn là cũng là thứ tốt.

Hắn lộ ra tò mò thần sắc, hỏi: "Đây là cái gì?"

Nam Cung Giác thần sắc thong dong, một chút cũng không có đã chịu Kỷ Thích Sinh hoàn toàn không có áp chế khí thế ảnh hưởng nghe thấy Kỷ Thích Sinh hỏi chuyện lúc sau, đối hắn cười cười, thực nhạt nhẽo, má lúm đồng tiền cũng không có lộ ra tới.

Hắn đối hệ thống cuồng khiếu: "Thế nào hệ thống? Ta này cười có phải hay không đặc biệt có khí chất?"

Hệ thống: "…… Hệ thống cũng không tưởng phản ứng ngươi cũng đơn phương che chắn ngươi lên tiếng."

Nam Cung Giác trong lòng buồn cười, trên mặt bất động thanh sắc, nói ra nói lại không thua gì một quả trọng bàng bom: "Giao long huyết."

Kỷ Thích Sinh bưng trà tay run run, trên người uy áp có trong nháy mắt không có thu liễm, hắn thần sắc động dung: “Ngươi nói cái gì?”

Nam Cung Giác bình tĩnh sắc mặt bất biến, ngữ khí bình đạm, như là đang nói một chuyện nhỏ: “Vài giọt giao long huyết mà thôi.”

Kỷ Thích Sinh kinh ngạc.

Hắn bình tĩnh nhìn Nam Cung Giác: “Ta có thể nhìn xem sao?”

Nam Cung Giác mỉm cười: “Đương nhiên. Không nghiệm hóa như thế nào biết là thật là giả đâu?”

Kỷ Thích Sinh tay còn có điểm khống chế không được phát run, hắn vươn tay tiếp cận kia một cái nho nhỏ bình sứ, trên tay động tác thập phần mềm nhẹ, như là đối đãi hi thế trân bảo —— tuy rằng từ nào đó góc độ mà nói, thật là hi thế trân bảo không tật xấu.

Hắn nhẹ nhàng mà xốc lên nắp bình, bàng bạc lực lượng cùng cường hãn hơi thở trút xuống ra tới, Kỷ Thích Sinh lập tức khép lại bình sứ, thần sắc kích động, hốc mắt thậm chí hơi hơi đỏ lên.

Giờ khắc này hắn thập phần cảm kích chính mình không có ở ngay từ đầu thu được Doãn Ngữ Huyên tin tức thời điểm lựa chọn không thấy.

Này thế nhưng là thật sự giao long huyết!

Nam Cung Giác đối hắn phản ứng tuy rằng làm ra nhất định đoán trước, nhưng cũng không nghĩ tới Kỷ Thích Sinh thế nhưng có thể kích động đến mau khóc.

Làm đến hắn thiếu chút nữa cho rằng chính mình làm cái gì sai sự giống nhau.

Kỷ Thích Sinh bình phục một chút chính mình kích động, bắt lấy Nam Cung Giác tay: “Vị này tiểu sư đệ ngươi là từ đâu được đến giao long huyết? Còn có bao nhiêu ta tất cả đều muốn!”

Nam Cung Giác lại lắc lắc đầu: “Ta cũng không phải tới nói loại này giao dịch.”

Kỷ Thích Sinh nhớ tới Nam Cung Giác ngay từ đầu nói hy vọng có thể đem thứ này đặt ở nhiệm vụ đường gửi bán sự, nguyên bản hắn cũng không cảm thấy nhiệm vụ đường yêu cầu như vậy nhiệm vụ, nhưng là Doãn Ngữ Huyên vẫn luôn ở hắn bên tai lải nhải lẩm bẩm bọn họ nhiệm vụ đường hiện tại rốt cuộc có bao nhiêu nghèo, hắn chịu không nổi Doãn Ngữ Huyên ríu rít mới tính toán thấy Nam Cung Giác một mặt.

Không nghĩ tới này một mặt thế nhưng có thể mang đến như thế thật lớn kinh hỉ!

Chỉ là…… Này giao long huyết hắn cũng không hy vọng lấy ra đi gửi bán, mà là hy vọng chính mình có thể toàn bộ ăn xong.

.

Thấy Kỷ Thích Sinh mặt lộ vẻ rối rắm, Nam Cung Giác ngẫm lại hắn mới vừa rồi kích động bộ dáng, trong lòng có suy đoán, liền thử thăm dò mở miệng: "Ta về sau có lẽ cũng sẽ có cái gì yêu cầu ở nhiệm vụ đường gửi bán, lúc này đây giao long huyết cũng không phải trọng điểm."

Kỷ Thích Sinh minh bạch Nam Cung Giác ý tứ, nếu nhiệm vụ đường có thể gia tăng vật phẩm bán đấu giá nói…… Những cái đó lai lịch không rõ hảo tài liệu có lẽ đều có thể xuất hiện, thậm chí còn có thể tiến hành một bút trừu thành, xác thật cùng Doãn Ngữ Huyên nói giống nhau, có thể kiếm không ít linh thạch, ai làm cho bọn họ nhiệm vụ đường đã nghèo thành như vậy đâu?

Hắn tâm tư vừa chuyển nghĩ thông suốt trong đó lợi hại, đối diện ngồi Nam Cung Giác vẫn như cũ trấn định thong dong, phảng phất chắc chắn hắn sẽ đáp ứng giống nhau, này phân tự tin cũng không phải là tùy tiện người nào đều có.

Kỷ Thích Sinh trong lòng có quyết định: "Ta có thể ở nhiệm vụ đường gia tăng bán đấu giá……"

Nam Cung Giác thầm nghĩ quả nhiên, lại không có lộ ra cái gì cao hứng thần sắc, vẫn như cũ biểu tình bình đạm, làm người nhìn không ra sâu cạn.

Hắn từ trong không gian móc ra tới một cái…… Trăm Chân Nhện một chân, đặt ở Kỷ Thích Sinh trước mặt.

Trăm Chân Nhện đã tới rồi Bát giai, trên người linh lực cũng không có hoàn toàn tan hết, hơn nữa tản ra làm cho người ta sợ hãi khí thế, ngay cả Kỷ Thích Sinh cũng là ẩn ẩn cả kinh.

Nam Cung Giác có điểm ghét bỏ, Trăm Chân Nhện con nhện chân tuy rằng thực kiên cố, vẫn là khó gặp luyện khí tài liệu, nhưng là một trăm hơn chân ở trong không gian phóng, cũng xác thật có điểm nhiều.

"Lúc này đây liền đem cái này ngoạn ý bán đi hảo, ta trước đó nói tốt, ta yêu cầu bán ra giá cách bảy thành. Nếu Kỷ sư huynh có thể đồng ý nói, ta có thể đem giao long huyết lai lịch nói cho Kỷ sư huynh."

Kỷ Thích Sinh không biết là khí là giận, tâm tình thực phức tạp, trừu bảy thành đối với bọn họ nhiệm vụ đường tới nói kỳ thật có kiếm, chỉ là Nam Cung Giác này ngữ khí xác thật làm người có chút thích không nổi.

Nam Cung Giác hoàn toàn không cảm thấy chính mình ngữ khí có vấn đề, còn cảm thấy chính mình thập phần cơ trí, cũng cưỡng chế hệ thống vì chính mình điểm cái tán.

Hệ thống: "Tán."

Nam Cung Giác làm lơ hệ thống có lệ, nhìn Kỷ Thích Sinh, rõ ràng là một trương thiếu niên mặt, lại làm Kỷ Thích Sinh cảm giác được một loại lão thành tới.

Hắn ở trong lòng thầm mắng một tiếng: Quả nhiên không hổ là Lạc Hòa nhìn trúng sư đệ.

Hắn thổn thức một lát, vẫn là đồng ý Nam Cung Giác đề nghị.

Hắn có thể cảm giác được cái kia chân cũng không phải bình thường chân, có bán đấu giá giá trị, hắn chỉ cần lại lấy ra điểm thứ tốt, là có thể ở nhiệm vụ đường trước tiến hành một hồi bán đấu giá, đem bọn họ nhiệm vụ đường sắp có thể tiến hành bán ủy thác tin tức thả ra đi……

"Hành đi, bất quá ta hy vọng ngươi không cần đem chuyện này nói ra đi." Ở Nam Cung Giác nơi này không chiếm được hảo, ở người khác nơi đó kiếm trở về cũng là giống nhau.

Nam Cung Giác đột nhiên cười: "Kia vừa lúc, ta cũng hy vọng Kỷ sư huynh có thể không đem ta tin tức tiết lộ đi ra ngoài, về sau ta rất có thể còn có rất nhiều đồ vật muốn bán, nhưng không nghĩ bị nhận đuổi giết."

Kỷ Thích Sinh không cho là đúng, chỉ cảm thấy Nam Cung Giác là đang nói mạnh miệng, cũng không có so đo. Ngay từ đầu tới các đệ tử ai ngay từ đầu không điểm mộng tưởng đâu?

Gõ định rồi giao dịch, Kỷ Thích Sinh ánh mắt sáng quắc nhìn Nam Cung Giác: "Vậy ngươi hiện tại có thể nói cho ta này giao long huyết là nơi nào tới sao?"

Nam Cung Giác buông tay: "Này không phải thực rõ ràng sao? Ta bên người có thể có loại đồ vật này đùi vàng, đương nhiên chỉ có Lạc Hòa sư huynh ╮(╯▽╰)╭"

Kỷ Thích Sinh: "……" Hắn sớm nên nghĩ đến!

? Tác giả nhàn thoại: Hôm nay buổi tối có khóa, chỉ có thể mã nhiều như vậy ╮(╯▽╰)╭

------oOo------

Phần 87

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 87: Hòn đá nhỏ 【 canh một 】

Trên thế giới này có thể gặp được giao long người dữ dội rất ít, cố tình Lạc Hòa chính là cái khí vận nghịch thiên, trừ bỏ hắn còn có ai có thể có được như vậy vận khí!

Hơn nữa Nam Cung Giác lại vừa lúc là hắn tự mình nhận lấy sư đệ, trên người thứ tốt tất nhiên không ít!

Hắn hiện tại duy nhất khó làm chính là, hắn cùng Lạc Hòa quan hệ kỳ thật cũng không thế nào, chính mình còn ở trong lòng yên lặng đem đối phương coi như đối thủ cạnh tranh, Lạc Hòa phỏng chừng xem hắn cũng không vừa mắt.

Kỷ Thích Sinh có điểm khó xử, hắn hướng đi Lạc Hòa cầu giao long huyết…… Trong lòng kia quan có điểm không hảo quá đi.

Chỉ là như vậy băn khoăn cũng không có chiếm dụng hắn quá nhiều tự hỏi thời gian, bởi vì Nam Cung Giác đứng lên, đối hắn lễ phép gật đầu: "Nếu chúng ta giao dịch nói hợp lại, như vậy chúc chúng ta hợp tác vui sướng."

Kỷ Thích Sinh cười cười: "Hợp tác vui sướng."

Nam Cung Giác đem kia bình trang tam tích giao long huyết bình sứ lưu tại trên bàn: "Ta còn muốn hoàn thành một cái tông môn nhiệm vụ, liền trước cáo từ."

Kỷ Thích Sinh đem hắn đưa đến cửa.

.

Rời đi cổ xưa trang nghiêm lại có điểm không khoẻ nhiệm vụ đường, Nam Cung Giác có điểm xấu hổ phát hiện…… Hắn giống như không học được ngự kiếm phi hành.

"Hệ thống làm sao bây giờ nha ta trở về không được sao?"

Hệ thống: "……"

Xuất phát từ chủ nghĩa nhân đạo tinh thần, hệ thống vẫn là mở miệng nhắc nhở nó ký chủ: "Bên cạnh quẹo trái 30 bước, có một cái ngự thú phong người ở bày quán cho thuê linh thú thay đi bộ."

Nam Cung Giác: "……" Vụ thảo liền xe taxi phục vụ đều có sao? Này Cửu Thiên Tông sợ không phải hiện đại người đánh rơi tài sản đi?

Phong cách chẳng ra cái gì cả nửa cổ nửa hiện đại, làm Nam Cung Giác rất là rối rắm.

“Rối rắm có ích lợi gì? Ngươi còn có nghĩ đi trở về?” Hệ thống không nhịn xuống, lấy hết can đảm dỗi một câu Nam Cung Giác.

Nam Cung Giác: “Ta phải đi về!”

Tuy rằng hắn bản chất cùng Lạc Hòa cái gì đều không có, nhưng là vừa rồi liền như vậy bị Lạc Hòa ném xuống tâm tình quả nhiên vẫn là thực khó chịu!

Nam Cung Giác quyết định trở về ở Lạc Hòa trước mặt lắc lư ba ngày lại đi! Hừ ╭(╯^╰)╮, chính là như vậy có tính tình!

Hệ thống yên lặng cảm khái, như vậy có sức sống ký chủ thật sự là quá tốt, ký chủ áp suất thấp thời điểm hệ thống luôn cảm thấy thật lạnh thật lạnh, hiện tại ký chủ như vậy ý chí chiến đấu tràn đầy, nó cái loại này không thể hiểu được cảm giác liền biến mất.

Nam Cung Giác theo hệ thống nói rẽ trái vài bước, trước mặt phảng phất xuất hiện một thế giới khác.

Náo nhiệt tiểu trên đường phố, đám người nối liền không dứt, bày quán mua đồ vật phía trước phóng một cái thẻ bài, viết chính mình bán đều là cái gì, đại đa số người đều thấy không rõ mặt, có ăn không ngồi rồi tu nhị đại ở trong đó đi qua, vừa thấy chính là đi dạo, còn có ăn mặc đệ tử phục mắt lộ ra kinh ngạc cảm thán, vừa thấy chính là mới tới, đối này đường phố tràn ngập tò mò……

Cùng với đằng trước hai cái siêu cấp đại hình hàng vỉa hè, một cái là gia cầm nga không, tiên hạc đầy đất chạy lâm thời linh thú cho thuê đài, một cái khác còn lại là một cái mặt nạ sạp.

Nam Cung Giác có điểm tò mò, xe taxi trạm điểm có thể chiếm cứ hàng phía trước cao điểm hắn có thể lý giải, rốt cuộc về nhà thời điểm ly xuất khẩu tự nhiên là càng gần càng tốt, nhưng là mặt nạ sạp là chuyện như thế nào?

Hắn đi hướng mặt nạ quán trước, còn không có nói chuyện liền có một cái người phục vụ (?) đi lên, nhiệt tình đối hắn lộ ra tám cái răng cười, một viên thúy lục sắc hàm răng chói lọi xuất hiện ở Nam Cung Giác trong mắt: “Vị khách nhân này yêu cầu mặt nạ sao?”

Nam Cung Giác còn xuất phát từ khiếp sợ trung, trong đầu đã điên cuồng spam: “Hệ thống hệ thống ngươi thấy không! Người này thế nhưng ở chính mình hàm răng nạm ngọc thạch! Ta thiên lạp ta trước kia bỏ lỡ những cái đó kim răng hàm mọi người!”

Nhân gia là hàm răng tổn hại mới nạm nha, nhưng là thế giới này là Tu chân giới, chẳng lẽ liền một viên nha đều bổ không hảo sao? Vẫn là nói thế giới này không có nha sĩ?

Hệ thống cũng có chút vô ngữ, nghe được ký chủ tiếng lòng, nó cũng cảm thấy cái này địa phương người thật là quái quái.

Nam Cung Giác có điểm không phải rất tưởng nhìn đến kia viên rõ ràng phỉ thúy hàm răng, mạnh mẽ dời đi lực chú ý: "Cái này mặt nạ có ích lợi gì?"

"Vị sư huynh này có điều không biết, ở chỗ này giao dịch người, phần lớn đều người mang kỳ ngộ, cũng không tưởng bị người biết chính mình thân phận thật sự." Phỉ thúy nha nhe răng cười, tổng cảm giác như là ở khoe ra hàm răng giống nhau, "Chúng ta mặt nạ xuất từ luyện khí đường trung cấp luyện khí sư tay, dùng để che giấu tung tích không thể tốt hơn."

Nam Cung Giác: "……" Vừa mới cùng nhiệm vụ đường nói xong tương lai như thế nào quang minh chính đại tiêu tang a không, bán hắn về sau chiến lợi phẩm sự, hắn liền phát hiện nơi này căn bản là có một cái ngầm giao dịch nơi —— tuy rằng nơi này như vậy rõ ràng cũng một chút đều không ngầm.

Hắn tổng cảm thấy chính mình có điểm mệt.

"Kia cho ta một cái mặt nạ đi." Hắn muốn một cái mặt nạ, đồng thời cũng giải quyết trong lòng nghi hoặc, xác thật nếu là có ai có điểm lai lịch không thể nào đang lúc đồ vật nói, xác thật hy vọng ở không người biết hiểu dưới tình huống bán đi, cái này luyện khí đường người còn rất có đầu óc.

.

Mang lên mặt nạ lúc sau, Nam Cung Giác quanh thân hơi thở quả nhiên biến đổi, hắn đi vào giao dịch trên đường phố, phát hiện này phố kỳ thật cũng không dài, hơn nữa cũng không ầm ĩ, tương phản còn thực an tĩnh, chỉ có ngẫu nhiên vài tiếng nói chuyện với nhau.

Ở đường phố cuối, tựa hồ có một cái ăn mặc chế phục, cánh tay thượng tựa hồ còn có một cái màu đỏ huân chương người ở tuần tra.

Bỗng nhiên thấy được hư hư thực thực hiện đại huân chương Nam Cung Giác: "???"

Thế giới này rốt cuộc là có cái gì tật xấu!

Hệ thống đối Nam Cung Giác thình lình xảy ra cảm xúc kích động không rõ nguyên do, thấy hắn ánh mắt dừng ở mang huân chương tu sĩ trên người, giải thích nói: "Đây là Chấp Pháp Đường người, nhiệm vụ đường cùng Chấp Pháp Đường đều ở Thiên Cửu Phong, nhưng là yêu cầu Chấp Pháp Đường địa phương kỳ thật không nhiều lắm, cho nên mọi người đều thường xuyên bỏ qua bọn họ."

Hệ thống không nói chính là, yêu cầu Chấp Pháp Đường ra mặt sự tuyệt đối không phải việc nhỏ.

Nam Cung Giác "Nga" một tiếng, cảm thấy chính mình đã chịu đánh sâu vào có điểm đại.

Hắn thu liễm tâm thần, bắt đầu đi dạo phố.

Trên đường phố bán đồ vật đều là dùng một cái thẻ bài viết thượng tên cùng giá cả, hoặc là minh xác yêu cầu lấy vật đổi vật, thoạt nhìn đơn giản sáng tỏ, đồng thời phỏng chừng…… Cũng không quá dám ở Chấp Pháp Đường trước mặt làm sự.

Nam Cung Giác vô ngữ tưởng.

Trên mặt đất bãi có một ít đan dược, tàn khuyết yêu thú thi thể, còn có dược liệu, linh tinh luyện khí tài liệu, cùng với mặt khác lung tung rối loạn đồ vật, số lượng đều không phải rất lớn.

Vốn dĩ tưởng cùng trong tiểu thuyết giống nhau nhặt của hời Nam Cung Giác nhìn này keo kiệt cảnh tượng, trong lòng đều cảm thấy có điểm mạc danh xấu hổ.

Ở cái này địa phương có thể nhặt được lậu mới có quỷ.

Hắn trong lòng như thế chửi thầm, ngay sau đó liền vả mặt.

Hắn ngừng ở một cái keo kiệt bán luyện khí tài liệu sạp trước, nhìn quét liếc mắt một cái trên mặt đất linh tinh mấy viên cục đá nhíu nhíu mày, quán chủ lão thần khắp nơi nhắm mắt dưỡng thần, một chút cũng không lo lắng bộ dáng.

Mới vừa rồi trong nháy mắt kia, hắn cảm thấy giấu ở chính mình thức hải trung Thanh Hải Kiếm tựa hồ dị động một chút, tựa hồ là bị thứ gì hấp dẫn.

.

Thanh Hải Kiếm làm đã thất truyền đã lâu nhưng lại trên bảng có tên mười đại Thánh Khí đứng đầu, hiện tại Tu chân giới còn nơi chốn truyền lưu về nó truyền thuyết, hơn nữa Thanh Hải Kiếm xác thật là có kiếm linh.

Nam Cung Giác phỏng đoán hẳn là kiếm linh cảm thấy nơi này có thứ gì đối Thanh Hải Kiếm hữu dụng, bởi vậy mới đột nhiên nhắc nhở hắn.

Chỉ là…… Hắn xác thật không cảm giác được trên mặt đất này một đống đen như mực cục đá đều có cái gì tốt.

Đúng vậy, tuy rằng đánh dấu chính là luyện khí tài liệu, nhưng là cái này tiểu quán thượng tổng cộng cũng liền không đến mười viên cục đá, đối với hiện tại miễn cưỡng ở trận pháp thượng có điều thành tựu, còn không có kích phát luyện khí nhiệm vụ Nam Cung Giác tới nói, muốn phân biệt vẫn là có chút cực khổ.

Hắn ngồi xổm xuống chọn lựa vài phút, phát hiện gần bằng vào lực lượng của chính mình căn bản là không có khả năng biết nào một khối là Thanh Hải Kiếm muốn, cố tình hắn hiện tại còn căn bản không có biện pháp cùng Thanh Hải Kiếm hảo hảo câu thông.

Nam Cung Giác cắn răng một cái, đơn giản nhìn thoáng qua quán trước yết giá, theo sau vỗ tay một cái: “Ta tất cả đều muốn!”

Sạp mặt sau ngồi nhắm mắt dưỡng thần quán chủ nâng lên mí mắt nhìn thoáng qua Nam Cung Giác, lưu loát đem trên mặt đất đồ vật dùng nằm xoài trên trên mặt đất bước một bọc, đưa cho Nam Cung Giác: "Một tay giao linh thạch một tay giao hàng."

Nam Cung Giác đưa cho hắn năm khối thượng phẩm linh thạch.

Không lâu trước đây biết hệ thống thương thành về linh thạch khu vực đã mở ra, hắn hiện tại nhất không thiếu chính là linh thạch, hảo đi, đó là xem ở Kịch Tình Độ phân lượng sung túc dưới tình huống.

Bất quá như vậy đối với Nam Cung Giác tới nói cũng là chuyện tốt.

Hắn trước kia xem trong tiểu thuyết, những cái đó vai chính không cẩn thận phát hiện một cái linh thạch quặng, hoặc là cũng chỉ có thể cùng người khác chia cắt, hoặc là cần thiết phải có một cái không gian có thể dời đi đi vào.

Hắn hiện tại không gian là thuê, nhưng là hắn cũng không thiếu linh thạch, phát hiện linh thạch quặng loại chuyện tốt này nếu như bị hắn gặp gỡ…… Thôi bỏ đi vẫn là không cần làm mộng tưởng hão huyền.

Nam Cung Giác tỉnh ngộ lại đây.

Hắn lại ở trên đường phố dạo qua một vòng, xác thật không có tìm được cái gì càng tốt đồ vật, mới có chút thất vọng đi thuê một con xe taxi a không, tiên hạc, chậm rì rì bay trở về chủ phong.

Tiên · xe taxi · hạc: "……"

.

Đang ở cảm thấy chính mình cảm xúc không thể tưởng tượng, còn ở tự hỏi Lạc Hòa nghe được Nam Cung Giác thừa hạc trở về thanh âm, tâm thần vừa động, xuất hiện một ít liền chính mình đều không nghĩ ra cảm xúc.

Nam Cung Giác gõ gõ môn, cùng hắn mạc danh thân cận Hỗn Nguyên Lâu làm lơ chủ nhân giãy giụa, trực tiếp cấp Nam Cung Giác mở cửa.

Nam Cung Giác vốn dĩ tưởng đi trước cùng Lạc Hòa chào hỏi một cái, theo sau nhớ tới Lạc Hòa đem hắn một người vứt bỏ ở luyện khí đường sự, trong lòng có chút khó chịu, vì thế lược qua cái này ý tưởng, trực tiếp đi trở về chính mình phòng.

Vốn dĩ cho rằng Nam Cung Giác sẽ thông báo chính mình một tiếng Lạc Hòa sửng sốt, tâm tình càng là phức tạp lên.

Nam Cung Giác trở lại phòng, đem vừa rồi đổi lấy một đống cục đá mở ra ở trên bàn, cẩn thận tìm kiếm lên.

Hệ thống không rõ nguyên do: "Ký chủ ngươi đây là đang tìm cái gì? Này đôi cục đá cũng không có cái gì thứ tốt a……"

Nếu nói Thanh Hải Kiếm phía trước không có ý bảo nói, Nam Cung Giác tám phần liền tin hệ thống nói, nhưng mà này đối phá cục đá là ở hắn thu được Thanh Hải Kiếm chỉ thị lúc sau mới mua, tự nhiên cũng liền không như vậy tưởng.

Hắn phân phó hệ thống: "Ngươi giúp ta tra tra tư liệu, nhìn xem này đó cục đá có hay không cái gì đặc thù."

Không bị tin tưởng hệ thống rầu rĩ không vui "Nga" một tiếng.

Nam Cung Giác cũng cảm thấy chính mình cách nói có điểm ghét bỏ ý tứ, vì thế bổ sung một câu: "Ta tốt như vậy vận khí, vạn nhất nhặt được cái gì lậu đâu?"

Hệ thống tưởng tượng cũng là, đối với ký chủ nghịch thiên khí vận nó vẫn là tán thành, hơn nữa tự đáy lòng hy vọng ký chủ vận khí có thể vẫn luôn như vậy nghịch thiên.

Nói như vậy, nó nhiệm vụ cũng có thể nhanh chóng hoàn thành không phải?

Vì thế hệ thống lập tức tinh thần no đủ bắt đầu tuần tra tư liệu, hoài một bộ ký chủ mua tới đồ vật nhất định thực thần kỳ chờ mong.

Nam Cung Giác: "……"

Vạn nhất hệ thống tra không ra nhiều xấu hổ? Tính, hệ thống xấu hổ liền xấu hổ đi, Nam Cung Giác không sao cả tưởng ╮(╯_╰)╭

.

Nam Cung Giác nơi này đối với cục đá gõ gõ đánh đánh khí thế ngất trời, mấy tường chi cách Lạc Hòa lại lâm vào trọng sinh tới nay lớn nhất khốn cảnh giữa.

Hắn đã từng có một cái vị hôn thê —— bị Nam Cung Giác đoạt đi rồi, cũng từng có một cái cùng chung chí hướng nữ tính đạo hữu, hắn thiếu chút nữa liền cho rằng bọn họ là có thể kết làm đạo lữ nữ tính, sau lại ở hắn thời điểm khó khăn, không những không có trợ giúp hắn, ngược lại xoay người liền đem hắn hành tung bại lộ cho Nam Cung Giác, dẫn tới hắn thần hồn cuối cùng ở liệt hỏa bên trong bị nướng nướng 49 thiên, thiếu chút nữa thần hồn câu diệt.

Mà nữ nhân kia, cuối cùng cũng trở thành Nam Cung Giác hậu cung một viên, cỡ nào buồn cười?

Hắn cũng không tin tưởng trên thế giới này ai có thể có thiệt tình.

Đã từng có một đoạn thời gian, Lạc Hòa thậm chí đều không cảm thấy chính mình còn có tâm.

Nhưng thế gian khó nhất lấy đoán trước đó là ngoài ý muốn.

Lạc Hòa trầm mặc ngồi ở trong phòng, không có tâm tư đả tọa, suy nghĩ loạn thành một đoàn, nguyên bản Nam Cung Giác liền phải đi làm tông môn nhiệm

vụ, Lạc Hòa cho rằng chính mình có thể tại đây đoạn thời gian chải vuốt rõ ràng suy nghĩ, ai biết hắn thế nhưng lại về rồi!

Trở về còn làm lơ hắn!

Lạc Hòa trong lòng có khí, thiếu chút nữa đem trước mặt có thể quăng ngã đồ vật —— một cái tinh xảo chén trà quăng ngã.

Ở chén trà rơi xuống đất trước kia, Lạc Hòa phục hồi tinh thần lại, tặng một đạo linh lực qua đi, khinh phiêu phiêu đem chén trà nâng lên tới, phóng tới trên mặt bàn.

Hắn thở dài.

Lạc Hòa bỗng nhiên cảm thấy, có lẽ chính mình yêu cầu đi làm một cái tông môn nhiệm vụ bình tĩnh bình tĩnh.

Tuy rằng hắn đã sớm đã làm xong gần trăm năm tới tông môn nhiệm vụ.

.

Nam Cung Giác đối Lạc Hòa ý tưởng hoàn toàn không biết gì cả, hắn còn ở cùng chính mình hoa linh thạch mua tới này một đống cục đá phân cao thấp.

Hệ thống từ tư liệu trung cũng không có tìm tòi ra này đó cục đá tới, bắt đầu hoài nghi nó ký chủ có phải hay không ở đậu nó chơi.

“Ký chủ…… Ta căn bản là không có tìm được này đó cục đá tư liệu, ngươi có phải hay không ở đậu ta?” Hệ thống trong lòng ủy khuất, tuy rằng nó ký chủ vận khí không tồi, nhưng cũng không phải tưởng nhặt của hời liền nhặt của hời a! Hệ thống thật sâu mà cảm thấy chính mình đã chịu lừa gạt!

Nam Cung Giác: “……” Hắn nhưng thật ra kinh ngạc hệ thống thế nhưng cũng tìm tòi không đến tư liệu, “Kia chẳng phải là nói đây đều là vô dụng cục đá?”

Hệ thống mặt vô biểu tình: “Không, ta cảm thấy chúng nó khả năng đều là bình thường thiết khối.”

Nam Cung Giác thẹn quá thành giận, che chắn hệ thống.

Hệ thống: “……” Hảo bò nó ký chủ đã chịu đả kích, yêu cầu thông cảm một chút.

.

Trên thực tế, Nam Cung Giác ở che chắn hệ thống lúc sau trực tiếp lấy ra Thanh Hải Kiếm, thanh kiếm đặt ở trên bàn, vẻ mặt bất đắc dĩ: “Dù sao ta tìm không thấy ngươi yêu cầu kia khối, chính ngươi tìm đi.”

Thanh Hải Kiếm nghe vậy giật giật, trực tiếp bay đến trong đó một khối mặt trên, chỉ vào kia tảng đá bất động.

Tự cho là ở trong nhà cảm giác an toàn bạo lều Nam Cung Giác hoàn toàn không biết, ở hắn đem Thanh Hải Kiếm thả ra trong nháy mắt kia, Hỗn Nguyên

Lâu chủ nhân phải biết cái này tin tức.

Nguyên bản nhắm mắt tu luyện Lạc Hòa đột nhiên mở mắt, tâm thần đều chấn.

? Tác giả nhàn thoại: Vì tránh cho ta lười biếng, hôm nay còn có canh một [tích ——flag định chế thành công!]

------oOo------

Phần 88

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 88: Truyền Tống Trận 【 canh hai 】

Đều là thượng cổ mười đại Thánh Khí, Thanh Hải Kiếm cùng Hỗn Nguyên Lâu chi gian không thể nghi ngờ là có cảm ứng, chỉ là Thanh Hải Kiếm đã sinh ra khí linh, mà Hỗn Nguyên Lâu khí linh chỉ hình thành một cổ ý thức mà thôi, không có ngưng tụ thành hình.

Này đó đều không ảnh hưởng Hỗn Nguyên Lâu đem Nam Cung Giác trong tay có Thanh Hải Kiếm tin tức truyền lại đến Lạc Hòa trong ý thức, cũng không có thể gây trở ngại Hỗn Nguyên Lâu sinh ra mơ hồ linh thức trong nháy mắt này kích động vô cùng.

Nam Cung Giác đang muốn dò hỏi một chút Thanh Hải Kiếm kia tảng đá rốt cuộc có ích lợi gì thời điểm, Hỗn Nguyên Lâu đột nhiên chấn động một chút, Thanh Hải Kiếm "Vèo" một chút hóa thành một mạt lam quang, biến mất ở Nam Cung Giác thức hải.

Nam Cung Giác không thể hiểu được, hắn nếm thử ở thức hải cùng Thanh Hải Kiếm câu thông: Đây là làm sao vậy?

Nhưng mà Thanh Hải Kiếm như là biến mất giống nhau, hoàn toàn đem hơi thở thu liễm, Nam Cung Giác nếu không phải biết Thanh Hải Kiếm hảo hảo đãi ở hắn thức hải, đều phải cho rằng Thanh Hải Kiếm thật sự biến mất.

Hắn biểu tình dừng một chút, đột nhiên nhớ tới một sự kiện: Hỗn Nguyên Lâu tựa hồ cũng là mười đại Thánh Khí chi nhất……

Kia chúng nó chi gian có thể hay không có cái gì cảm ứng?

Nghĩ đến đây, Nam Cung Giác biểu tình biến đổi, trong lòng đột nhiên khủng hoảng lên.

Nếu là Hỗn Nguyên Lâu thật sự phát hiện…… Phát hiện lại có thể thế nào đâu? Lạc Hòa cũng không phải cái loại này sẽ mơ ước hắn kỳ ngộ người a!

Ý thức được chính mình lo sợ không đâu, Nam Cung Giác đột nhiên tự giễu cười cười.

Hắn loại tâm tính này, cũng khó trách Lạc Hòa sẽ không thích thượng hắn……

.

Lạc Hòa tiếp thu đến Hỗn Nguyên Lâu mãnh liệt ý thức trong nháy mắt kia tâm thần đều chấn, Nam Cung Giác vận khí nghịch thiên hắn vẫn luôn là biết đến,

nhưng là hắn không biết khi nào Nam Cung Giác thế nhưng đã vô thanh vô tức đem thất truyền đã lâu Thanh Hải Kiếm đều đã thu vào trong túi.

Nam Cung Giác lúc này đây lộ ra tới đồ vật làm Lạc Hòa trong lòng có như vậy trong nháy mắt không biết là cái gì tư vị.

Nam Cung Giác ở Hỗn Nguyên Lâu lấy ra Thanh Hải Kiếm, trừ bỏ đem nơi này thật sự trở thành chính mình trụ địa phương bên ngoài, chỉ sợ còn có liền chính hắn đều không có phát hiện trong tiềm thức đối chính mình tín nhiệm.

Hắn ngay từ đầu làm Nam Cung Giác ở tại bên người cũng không phải là bởi vì tín nhiệm hoặc là mặt khác cái gì nguyên nhân, mà là đơn thuần vì giám thị Nam Cung Giác.

Sống lại một đời, hắn không có khả năng vĩnh viễn làm chính mình sinh hoạt ở kiếp trước bóng ma, hắn này một đời từ lúc bắt đầu liền tự phế đi từ trước tu vi, từ hôn, cơ hồ tránh đi kiếp trước gặp được hết thảy tao ngộ, còn tiến vào Cửu Thiên Tông.

Hắn đã từng là đăng lâm quá tu vi đỉnh người, đối Cửu Thiên Tông tông chủ…… Nói thật cũng kính sợ không đứng dậy, bọn họ ngay từ đầu cũng đã đạt thành hiệp nghị, Lạc Hòa lấy tông chủ đệ tử danh nghĩa trở thành Cửu Thiên Tông một viên, cùng Cửu Thiên Tông đạt thành đôi bên cùng có lợi, cũng lẫn nhau không quấy nhiễu hiệp định.

Đến nỗi kia một tia thầy trò nhân quả, đối với Lạc Hòa tới nói căn bản không cần lo lắng.

Hết thảy thoạt nhìn đều không có bất luận vấn đề gì.

Hắn đã từng hoài tránh đi Nam Cung Giác ý tưởng ở Nam Cung Giác tiến vào Cửu Thiên Tông này một năm về tới Lạc Thiên thành, không nghĩ tới vẫn là gặp Nam Cung Giác, như là số mệnh không thể trái kháng giống nhau.

Mà cái này Nam Cung Giác, thậm chí cùng hắn đã từng địch nhân không phải cùng cá nhân.

Lý trí thượng Lạc Hòa thừa nhận Nam Cung Giác nói rất có khả năng là thật sự, nhưng tình cảm thượng hắn vẫn là trước tiên làm ra đem thiếu niên này đặt ở bên người giám thị quyết định.

Tuy rằng loại này ý tưởng ở không lâu trước đây vừa mới bị chính hắn vô tình lật đổ.

.

Đem Nam Cung Giác an bài tại bên người duyên cớ nguyên bản là muốn đem Nam Cung Giác hết thảy khống chế ở trong tay, trước tiên tránh cho tương lai khả năng sẽ xuất hiện vấn đề. Chính là ở biết được Nam Cung Giác ở hắn không biết thời điểm, làm theo có thể được đến không đếm được kỳ ngộ, ngay cả kiếp trước căn bản không có xuất hiện quá Thanh Hải Kiếm đều xuất hiện ở

Nam Cung Giác trong tay thời điểm, Lạc Hòa cũng không biết chính mình trong lòng rốt cuộc là cái gì cảm xúc nhiều một ít.

Hắn không phủ nhận hắn kỳ thật thực phẫn nộ, đối chính mình sinh khí, trừ bỏ thí luyện mấy ngày nay bên ngoài, hắn cùng Nam Cung Giác cơ hồ là như hình với bóng, hắn căn bản không biết Thanh Hải Kiếm là khi nào xuất hiện ở Nam Cung Giác trong tay!

Trừ cái này ra…… Hắn thế nhưng bởi vì Nam Cung Giác có thể ở hắn giám thị dưới có thể vô thanh vô tức được đến Thanh Hải Kiếm, mà cảm thấy một loại bí ẩn vui mừng.

Lạc Hòa tâm thần hoàn toàn rối loạn.

.

Bởi vì Lạc Hòa vẫn luôn không có trực tiếp tìm Nam Cung Giác nói chuyện, Nam Cung Giác thở dài nhẹ nhõm một hơi, trong lòng an ủi chính mình nói không chừng Thanh Hải Kiếm tồn tại căn bản không có bị Lạc Hòa biết được.

Ba ngày sau, ở Nam Cung Giác thu thập hảo đồ vật, chuẩn bị hướng Lạc Hòa cáo biệt thời điểm, thế nhưng phát hiện Lạc Hòa không ở.

Hắn kinh ngạc một lát, ở Lạc Hòa cửa phòng để lại một cái truyền âm trận pháp, thuyết minh chính mình nhiệm vụ địa điểm cùng với chính mình xuất phát sự, liền rời đi Hỗn Nguyên Lâu.

Cửa đã có một con tiên hạc đang chờ.

Đây là ngự thú phong đặc biệt phục vụ, ở thuê quá tiên hạc lúc sau là có thể được đến một cái thoạt nhìn thực công nghệ đen lệnh bài, đương một người ở trong tông môn yêu cầu tiên hạc thay đi bộ thời điểm, chỉ cần đối với lệnh bài truyền âm, là có thể được đến chuyên môn tới cửa phục vụ.

Tựa như hiện đại mỗ mỗ đánh xe, Nam Cung Giác 囧 囧 có thần tưởng.

Nam Cung Giác ngồi trên tiên hạc phía sau lưng, nhìn thoáng qua đứng lặng ở Thiên Nhất Phong đỉnh cao Hỗn Nguyên Lâu, nhỏ đến không thể phát hiện thở dài.

Ở hắn rời khỏi sau, nguyên bản ở đỉnh núi Hỗn Nguyên Lâu đột nhiên hóa thành một mạt bạch quang biến mất ở tại chỗ.

.

Nam Cung Giác đi vào nhiệm vụ đường, mắt sắc Doãn Ngữ Huyên liếc mắt một cái thấy hắn, đối hắn vẫy vẫy tay: “Nam Cung tiểu sư huynh! Nơi này!”

Nam Cung Giác vô ngữ: Tiểu sư huynh là cái quỷ gì?

Bất quá Doãn Ngữ Huyên không có sửa miệng ý tứ, hắn cũng không nghĩ muốn sửa đúng, liền tính sửa đúng cũng không có gì dùng, Nam Cung Giác đối loại sự tình này có kinh nghiệm, mọi người đối chính mình thói quen luôn là thực

khoan dung, bọn họ cho rằng là việc nhỏ sự, rất ít chủ động thay đổi, bị động cũng không nhất định có thể sửa.

Mà không quan hệ phong nhã xưng hô linh tinh, Nam Cung Giác liền lười đến quản.

Hắn hướng Doãn Ngữ Huyên bên kia đi qua.

Bên cạnh có mấy cái tu sĩ khe khẽ nói nhỏ: "Đó là ai a? Doãn sư tỷ như thế nào đối hắn tốt như vậy?"

"Không biết!"

Có người dùng đánh giá ánh mắt đánh giá một chút Nam Cung Giác, khinh thường nói: "Chính là cái miệng còn hôi sữa mao đầu tiểu tử mà thôi, Doãn sư tỷ không có khả năng coi trọng hắn."

"Các ngươi không chú ý sao? Vừa rồi Doãn sư tỷ kêu hắn "Sư huynh"!" Một cái tu sĩ thật cẩn thận nhắc nhở bọn họ, "Chúng ta vẫn là đừng tùy tiện nghị luận đi?"

"Sách," đột nhiên có người cười nhạo một tiếng, "Ngươi nghe lầm đi? Doãn sư tỷ khi nào kêu lên người sư huynh?"

Doãn Ngữ Huyên tính cách nóng bỏng, có đôi khi ngay cả Kỷ sư huynh đều dám thẳng hô kỳ danh sự tình ở nhiệm vụ đường chính là mọi người đều biết sự, huống chi nàng là Thiên Cửu Phong phong chủ thân truyền đệ tử, nhìn thấy khác thân truyền đệ tử cũng là có thể kêu sư đệ, có thể làm nàng chủ động kêu sư huynh, trừ phi là chưởng môn thân truyền đệ tử……

Nghĩ tới cái này, nghị luận tu sĩ đều đột nhiên câm miệng không nói.

Nghe nói Lạc sư huynh tự mình vì chưởng môn thu cái đệ tử, vạn nhất bọn họ nghị luận thật là chưởng môn đệ tử…… Mọi người đều đánh cái rùng mình.

Lạc Hòa ở Cửu Thiên Tông này một thế hệ đệ tử trung xây dựng ảnh hưởng rất nặng, liền tính là cùng hắn thân phận tương đương mặt khác các phong thủ tịch đệ tử đều phải kêu hắn một tiếng đại sư huynh, hơn nữa theo trước kia các sư huynh nhắc tới, Lạc sư huynh liền tính là thật sự động thủ đánh chết người, chưởng môn cũng chỉ là mở một con mắt nhắm một con mắt mà thôi.

Có thể thấy được Lạc Hòa ở Cửu Thiên Tông là một cái cỡ nào đáng sợ tồn tại.

Hắn tự mình tuyển tiểu sư đệ…… Căn bản không ai dám ở sau lưng nói cái gì.

.

Nam Cung Giác hoàn toàn không biết xem ở Lạc Hòa mặt mũi thượng, hắn bị người ở sau lưng nghị luận tần suất đều hạ thấp không ít.

Hắn lúc này cùng Doãn Ngữ Huyên cùng nhau đi vào Truyền Tống Trận nơi đại điện sau lưng nhiệm vụ đường hậu viện.

Nói là hậu viện cũng không thích hợp.

Hắn đi vào liền có điểm bị chấn động tới rồi, đầu tiên xuất hiện ở trước mặt hắn chính là một cái vuông vức sân, trung gian trống trải một mảnh, nhưng lại như là bị thứ gì ngăn cách không gian giống nhau, tràn ngập linh khí cùng với trận pháp hơi thở.

Nơi này chính là Cửu Thiên Tông Truyền Tống Trận? Nam Cung Giác tò mò nhìn đông nhìn tây, nhìn tới nhìn lui phát hiện xác thật chỉ có như vậy điểm đồ vật.

Thấy Nam Cung Giác thần sắc tò mò, Doãn Ngữ Huyên liền bắt đầu vì hắn giải thích nơi này cấu tạo.

"Tiểu sư huynh ngươi cũng cảm thấy rất kỳ quái đi? Vì cái gì Truyền Tống Trận là cái dạng này?" Doãn Ngữ Huyên không biết giới thiệu quá bao nhiêu lần, lúc này vì Nam Cung Giác giới thiệu lên cũng là rất quen thuộc, "Là cái dạng này, căn cứ ghi lại lúc trước Cửu Thiên Tông thành lập thời điểm chiếm đỉnh núi cũng không nhiều, chúng ta nhiệm vụ đường cướp được đỉnh núi nhỏ nhất, nhưng là chưởng môn đem Truyền Tống Trận thành lập nhiệm vụ giao cho lúc ấy phong chủ……"

Ở lúc ấy cái loại này tình huống dưới, muốn ở vốn dĩ liền không lớn Thiên Cửu Phong thành lập mấy chục cái thậm chí thượng trăm cái Truyền Tống Trận, cơ hồ là không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ.

Lúc ấy mặt khác phong chủ đều hoàn thành mặt khác càng gian nan nhiệm vụ, phong chủ không nghĩ chịu thua, vì thế da mặt dày cầu tới rồi trận pháp phong thượng, đưa ra thành lập hợp lại trận pháp phỏng đoán.

Làm nghiên cứu người luôn là điên cuồng, đạo lý này mặc kệ ở đâu một cái thế giới đều áp dụng, lúc ấy trận pháp phong phong chủ tuy rằng cũng cảm thấy cái này ý tưởng quả thực chính là ở nói giỡn, nhưng không nghĩ tới cuối cùng thế nhưng thật sự làm ra hợp lại trận pháp.

Cũng chính là một cái truyền tống trận pháp có thể đi thông vô số địa điểm, chỉ cần có tinh chuẩn định vị là được……

Kẻ điên đều là thiên tài, lời này cũng không có sai.

Ở lúc trước cái kia niên đại, Truyền Tống Trận chế tạo ra tới lúc sau chỉ có thể truyền tống đến cụ thể phương hướng, vì thế Cửu Thiên Tông ở Thượng Ngu Đại Lục đông nam tây bắc tứ phương đều thành lập đại hình Truyền Tống Trận, chỉ cần ở Cửu Thiên Tông thành lập một cái Truyền Tống Trận là có thể thông qua định vị trực tiếp tới bốn cái phương hướng.

Sau lại trải qua nghiên cứu, dần dần xuất hiện càng tinh chuẩn khu vực truyền tống, thành thị truyền tống, chỉ ở nguyên bản một cái đại trận giữa tiến hành định vị thăng cấp là được.

Chỉ tiếc, hiện tại Cửu Thiên Tông rất nhiều trận pháp truyền thừa đều đã biến mất, Truyền Tống Trận có thể sử dụng, nhưng là khó có thể duy tu, còn cần tuyệt bút linh thạch…… Trừ bỏ đặc biệt đuổi thời gian người cùng với đặc biệt có tiền thổ hào, trên cơ bản không có gì người dùng Truyền Tống Trận.

.

"Truyền thừa biến mất?" Nam Cung Giác có chút kinh ngạc, đối này có điểm khó hiểu.

Doãn Ngữ Huyên thở dài: "Đúng vậy, Cửu Thiên Tông từ trước tựa hồ từng có một lần náo động, kia lúc sau truyền thừa biến mất rất nhiều……"

Nhưng là ngay cả hồ sơ đều không có ghi lại kia rốt cuộc là cái gì náo động, hơn nữa tông môn tựa hồ cố ý tránh cho kia sự kiện truyền lưu đi ra ngoài, Doãn Ngữ Huyên đều chỉ là nghe được một ít tin vỉa hè mà thôi.

Nam Cung Giác có chút kinh ngạc, không nghĩ tới Cửu Thiên Tông còn có như vậy lịch sử, hắn có nghĩ thầm hỏi một chút hệ thống, lại cảm thấy hiện tại cũng không phải thích hợp thời cơ, liền kiềm chế tâm tư.

Hắn đối Doãn Ngữ Huyên khẽ cười cười, không có lộ ra má lúm đồng tiền, thoạt nhìn rất có như vậy vài phần phiên phiên thiếu niên ý vị: "Vậy làm phiền trước đem ta đưa qua đi đi."

Doãn Ngữ Huyên nghịch ngợm cười: "Hành a, tiểu sư huynh ngươi nên chú ý……"

? Tác giả nhàn thoại: Liên thành trang web nói trừu liền trừu ╮(╯▽╰)╭

Muộn tới canh hai ~ /(≧▽≦)/~

------oOo------

Phần 89

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 89: Đi trước Cổ Hoang Thôn 【 canh một 】

Nam Cung Giác tổng cảm thấy Doãn Ngữ Huyên cười đến có điểm ý vị thâm trường, lại không có tới kịp nghĩ nhiều, thẳng đến hắn tiến vào Truyền Tống Trận, Truyền Tống Trận khởi động lúc sau, hắn mới biết được câu kia "Để ý" là có ý tứ gì.

Truyền Tống Trận tốc độ thực mau, nhưng không biết có phải hay không không gian tồn tại vốn dĩ liền không ổn định duyên cớ, Nam Cung Giác không chỉ có thể hội một phen cái gì gọi là ngồi tàu lượn siêu tốc giống nhau kích thích, còn cảm nhận được một loại bị "Mở ra trọng tổ" kinh hồn.

Chờ đến không biết qua bao lâu, xóc nảy rốt cuộc đình chỉ lúc sau, Nam Cung Giác đều có loại hỉ cực mà khóc cảm giác.

Khó trách không có người nguyện ý ngồi Truyền Tống Trận…… Nam Cung Giác cảm thấy chịu không nổi loại này xóc nảy mới là thật sự nguyên nhân!

Bởi vì Nam Cung Giác đầu choáng váng, tồn tại với hắn đại não hệ thống cũng cảm thấy có điểm vựng, nói chuyện cũng bất quá đầu óc: "Ký chủ thật lợi hại, cư nhiên còn có thể đứng……"

Nam Cung Giác: "……"

Hắn coi như hệ thống là ở khen hắn hảo.

.

Nam Cung Giác đầu tiên tới chính là có Cửu Thiên Tông phái nhân viên đóng giữ Trấn Đăng Thành, Truyền Tống Trận mới vừa một phát sinh dị động, liền có trấn thủ tu sĩ đuổi lại đây.

Nhìn kỹ, hai người tựa hồ ở nói chuyện với nhau, "Cái kia nhiệm vụ báo đi lên đã bao lâu?"

"Không đến nửa tháng."

"Tốc độ nhanh như vậy? Chẳng lẽ tông môn đã cảm giác đến chuyện này rất là khó giải quyết sao?" Đi ở phía trước tên là Giang Văn tu sĩ thần sắc ngưng trọng, nghe thấy trả lời lúc sau ngẩn người.

Dĩ vãng thời điểm như vậy tin tức báo đi lên, ít nhất cũng muốn ba tháng mới có thể có hồi phục, lúc này đây tốc độ lại là như vậy mau…… Tuy rằng nói lúc này đây nhiệm vụ đích xác khó giải quyết một ít, tông môn lại chưa chắc có thể phán đoán đến ra tới.

Tốc độ lạc hậu một bước Chu Hạo sắc mặt cũng khó coi: “Như thế nào tốc độ nhanh còn không hảo sao? Ngươi đã quên chuyện này có bao nhiêu khó giải quyết?”

Hai người bởi vì quái vật sự tình sứt đầu mẻ trán, nói chuyện ngữ khí đều không tốt lắm, tâm tình cũng thực áp lực.

Loại này áp lực cảm xúc ở nhìn đến Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa ánh mắt đầu tiên liền đạt tới đỉnh núi.

Giang Văn dẫn đầu biểu đạt chính mình bất mãn, nhíu mày nói: “Đây là tông môn phái tới trợ giúp chúng ta người?”

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa thoạt nhìn tuổi là thật không lớn, hơn nữa hiện tại vẻ mặt mê mang, còn không có từ choáng váng trung phản ứng lại đây, cả người thoạt nhìn có điểm ngốc, một bộ thực lực không ra sao bộ dáng, cũng khó trách Giang Văn cùng Chu Hạo cảm thấy tông môn căn bản không coi trọng.

Từ Truyền Tống Trận trung đi ra, còn không có phản ứng lại đây trước mắt liền nhiều ra hai cái đong đưa bóng người, quanh thân còn có mơ hồ bóng chồng, hắn dừng một chút, hướng bên trái vượt một bước, bước chân lảo đảo một chút, đầu óc không lắm thanh tỉnh hỏi: “Hai vị đạo hữu là phải dùng Truyền Tống Trận sao?”

Giang Văn: “……”

Chu Hạo: “……”

Giang Văn có chút không kiên nhẫn tiến lên một bước đỡ trạm đều đứng không vững Nam Cung Giác, đi vào mới phát hiện Nam Cung Giác trên người xuyên thế nhưng là thân truyền đệ tử phục sức, thần sắc lập tức phức tạp lên.

Chú ý tới Giang Văn sắc mặt biến hóa, Chu Hạo cẩn thận đánh giá một chút Nam Cung Giác, cũng chú ý tới kia một thân thân truyền đệ tử chuyên chúc pháp y, trên mặt biểu tình cũng đổi đổi: “Đây là thân truyền đệ tử?”

Giang Văn gật gật đầu, mày nhăn ở bên nhau, nguyên bản liền đặc thù liền ở bên nhau lông mày thấu thành một cái, không cẩn thận thấy Chu Hạo nhịn nhẫn cười.

Giang Văn vừa thấy hắn biểu tình liền biết chính mình khẳng định lại xấu mặt, hắn mạnh mẽ giãn ra khai mày, nhưng mà lông mày vẫn là liền ở bên nhau, chỉ là người thoạt nhìn nghiêm túc cảm giác thiếu vài phần.

Hắn liếc mắt một cái Chu Hạo tai trái, trong mắt hàm chứa cảnh cáo ý vị.

Chu Hạo thần sắc biến đổi, thấy rõ Giang Văn uy hiếp, nhanh chóng thu liễm chính mình xem diễn biểu tình.

Chu Hạo tai trái sau dài quá một viên màu sắc rực rỡ chí, chuyện này chỉ có Giang Văn một người biết, Chu Hạo cảm thấy thực mất mặt, vẫn luôn đề phòng

Giang Văn nói ra đi, mỗi một lần thấy Giang Văn lộ ra loại này cảnh cáo biểu tình đều cảm thấy hết sức nghẹn khuất, dần dà thế nhưng thói quen.

Chính như hắn thói quen vẫn luôn ở chính mình trước mắt hạt lắc lư cộng sự Giang Văn trên mặt một chữ mi giống nhau.

.

Nam Cung Giác bị người đỡ cánh tay, đứng vững lúc sau, mới chậm rãi phục hồi tinh thần lại, nhìn đến trước mặt hai người thời điểm cũng là vẻ mặt mộng bức: "Các ngươi là?"

Giang Văn thấy Nam Cung Giác thanh tỉnh một ít, buông ra túm Nam Cung Giác tay, xoa xoa giữa mày, hỏi: "Chúng ta là Trấn Đăng Thành Cửu Thiên Tông người phụ trách, ta kêu Giang Văn, đây là ta sư đệ Chu Hạo, xin hỏi ngươi là tới làm tông môn nhiệm vụ tân sư…… Huynh sao?"

Có thể bị phân phối đến tông môn nhiệm vụ đều không phải bình thường sư đệ, điểm này Chu Hạo cùng Giang Văn trong lòng đều rõ ràng, nhưng là thấy Nam Cung Giác gật đầu trong nháy mắt kia, bọn họ vẫn là cảm thấy có chút đen đủi.

Nguyên bản Trấn Đăng Thành ngay từ đầu vấn đề ở bọn họ xem ra cũng cũng không có nhiều phiền toái, bởi vậy hướng tông môn đăng báo thời điểm bọn họ vì tỉnh phiền toái đơn giản hoá rất nhiều sự, ai cũng không nghĩ tới thế nhưng tới một cái lần đầu tiên làm tông môn nhiệm vụ tân đệ tử!

Giang Văn cắn chặt răng, có như vậy một khắc suy nghĩ muốn hay không làm thoạt nhìn liền rất tuổi trẻ Nam Cung Giác đi về trước, nơi này vấn đề không phải hắn có thể giải quyết……

Lúc này Nam Cung Giác lại là hoàn toàn thanh tỉnh, cũng nhìn ra tới Giang Văn cùng Chu Hạo đều là ngoại môn đệ tử, tu vi đã đạt tới Hóa Linh Cảnh sơ kỳ, tại đây loại xa xôi thành thị, có thể coi như là tu luyện giả trung người xuất sắc.

Chỉ là bọn hắn trên mặt biểu tình không thể nói là cỡ nào thân thiện.

Nam Cung Giác trong lòng có chút không thoải mái, hắn có thể nhìn ra tới hai người kia ý tưởng, rốt cuộc bọn họ đều viết ở trên mặt, nhưng là tông môn nhiệm vụ hắn lại không làm không được.

Nếu là liền tông môn nhiệm vụ cũng vô pháp hoàn thành, hắn cũng không có tư cách nói cái gì thích Lạc Hòa nói.

Hắn nhíu nhíu mày, lần đầu tiên bưng lên cái giá: "Hai vị sư đệ, ta là chưởng môn tân đệ tử Nam Cung Giác, có thể trước cùng ta thuyết minh một chút tình huống sao?"

Chưởng môn đệ tử? Giang Văn trong lòng một lộp bộp, cùng Chu Hạo nhìn nhau liếc mắt một cái, tâm tình liền càng phức tạp, tông môn lúc này đây tuyển nhận tân đệ tử sự tình đã sớm truyền tới mỗi một cái thành thị, trong đó bao

gồm đại sư huynh Lạc Hòa tự tiện vì chưởng môn thu cái đồ đệ, nghe nói còn đặc biệt bênh vực người mình sự.

Giang Văn ngượng ngùng, đối Nam Cung Giác hành lễ: "Sư huynh trước tùy chúng ta đến Trấn Đăng Thành đóng giữ địa điểm lại nói."

Nam Cung Giác gật đầu đồng ý.

.

Thật vất vả đem Nam Cung Giác dàn xếp hảo, Nam Cung Giác tựa hồ cũng không có phải cho bọn họ ra oai phủ đầu ý tứ, Giang Văn cùng Chu Hạo đem Nam Cung Giác đưa vào thượng phòng lúc sau đứng ở cửa, liếc nhau, không hẹn mà cùng thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Trầm mặc trong chốc lát, Chu Hạo đột nhiên hỏi: "Chúng ta còn muốn hay không truyền tin cấp tông môn thuyết minh tình huống nơi này?"

Giang Văn trong mắt hiện lên một tia tàn nhẫn, thực mau biến mất không thấy, hắn đối Chu Hạo nói: "Chờ Nam Cung sư huynh tới rồi Cổ Hoang Thôn về sau, chúng ta lại hội báo."

Giang Văn đã từng cũng là có cơ hội tiến vào nội môn người, nhưng là bởi vì đắc tội một cái thân truyền đệ tử, hắn bị phế đi tu vi ném tới ngoại môn tự sinh tự diệt, hắn trong lòng đối nội môn đệ tử tràn ngập thù hận, hiện tại gặp một cái đưa tới cửa tới thân truyền đệ tử, hắn một chút cũng không nghĩ làm Nam Cung Giác tồn tại trở về.

"Dù sao ở Tu chân giới ra cái nhiệm vụ chết cá nhân, quả thực là thái bình thường bất quá, không phải sao?" Hắn phóng thấp thanh âm, để sát vào Chu Hạo bên tai nói.

Chu Hạo đánh cái rùng mình, đáy lòng không được phát lạnh.

Hắn không biết Giang Văn là nghĩ như thế nào, thế nhưng liền làm chưởng môn thân truyền đệ tử đi chịu chết như vậy sự đều làm được ra tới, hắn lần đầu tiên phát hiện, nguyên lai cái này cùng hắn cộng sự gần mười năm, bị hắn coi như là bạn thân nam nhân thế nhưng như thế đáng sợ.

Giang Văn căn bản không có để ý Chu Hạo chợt trắng bệch sắc mặt, mấy ngày nay lui tới ở Trấn Đăng Thành những cái đó quái vật cùng chết đi người làm hắn bực bội vô cùng, hiện tại tông môn phái một cái tuổi không lớn mới vừa tiến vào tông môn đệ tử tới giải quyết chuyện này, mà bọn họ chỉ có thể từ bên hiệp trợ, cái này nhận tri làm hắn tên là lý trí kia căn huyền lập tức chặt đứt, nhưng là ở buột miệng thốt ra làm Nam Cung Giác không biết nội tình đi tìm chết thời điểm, hắn cảm nhận được một trận khoái ý!

Giang Văn trong mắt hiện lên một tia đỏ sậm quang, thực mau liền biến mất không thấy.

Đi theo hắn phía sau Chu Hạo đáy mắt tràn đầy hổ thẹn cùng lo lắng.

Thực lực của hắn không bằng Giang Văn, Giang Văn hiện tại quyết định sự, hắn căn bản là không có cơ hội ngăn cản.

Không, không có năng lực ngăn cản.

Nam Cung Giác còn không biết chính mình đã bị người khác "Quyết định" vận mệnh, trên thực tế hắn vẫn là có điểm choáng váng, xem chung quanh thiên địa đều như là ở đong đưa……

.

"Làm sao vậy? Xảy ra chuyện gì!" Giang Văn một phen giữ chặt Chu Hạo cánh tay lớn tiếng hỏi.

Chu Hạo cũng không biết như thế nào đột nhiên mặt đất liền bắt đầu đong đưa lên, hắn lớn tiếng kêu lên: "Địa long xoay người! Nhất định là địa long xoay người!"

Giang Văn đem thân thể trọng lượng đè ở Chu Hạo cánh tay thượng, đem Chu Hạo trở thành hình người quải trượng gắt gao đè lại, tránh cho chính mình té ngã. Hắn trong lòng hiện lên một tia hoảng loạn, hắn không muốn chết ở chỗ này!

Thiên địa lực lượng luôn là lệnh người sợ hãi, tuy rằng đến nay mới thôi cũng không có ai nghe nói động đất có tu sĩ tử vong.

Tương phản đại gia biết địa phương nào phát sinh động đất cái thứ nhất nghĩ đến chính là nơi đây có phải hay không có cái gì thiên tài địa bảo xuất thế.

Chu Hạo đã nhìn ra Giang Văn hoảng loạn, bởi vì giờ này khắc này Giang Văn thế nhưng ở phát run! Cỡ nào buồn cười! Một cái Hóa Linh Cảnh tu sĩ thế nhưng sẽ bị một hồi địa long xoay người sợ tới mức phát run? Loại này nói đi ra ngoài ai sẽ tin tưởng?

Hắn không có nói tỉnh Giang Văn.

"Ký chủ ngươi tỉnh tỉnh!" Cảm giác được bên ngoài thế giới đang ở phát sinh động đất hệ thống phát hiện ký chủ thế nhưng cho rằng đây là bởi vì hắn choáng váng đầu mà khiến cho ảo giác, lập tức liền nóng nảy, "Này không phải ảo giác! Là thật sự phát sinh địa chấn hảo sao?"

"Ân? Động đất?" Nam Cung Giác đầu óc online, nghĩ đến động đất lúc sau trước hết xuất hiện ở trong đầu hình ảnh là không đếm được phế tích, đè ở hòn đá hạ huyết nhục mơ hồ bóng người, nơi nơi kéo "Mọi người đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng" biểu ngữ…… Lúc ấy hắn sinh hoạt chết lặng mà điên cuồng, đối những cái đó tin tức nửa điểm đều không quan tâm.

Nhưng là cái loại này tử vong sợ hãi vẫn là ở hắn trong lòng để lại một chút bóng ma.

"Âm cái gì ảnh a ký chủ! Đây là Tu chân giới! Ngươi nghe nói qua có cái nào tu sĩ là bị địa chấn vùi lấp sao?" Hệ thống cảm thấy chính mình thống sợ là muốn

tới cuối, quán thượng như vậy một cái ký chủ, nó cuối cùng làm không hảo là bởi vì làm lụng vất vả quá độ lao lực mà chết.

Nam Cung Giác bị hệ thống rít gào kêu hoàn hồn trí, đột nhiên đứng ở tại chỗ bất động.

Bọn họ vừa mới rời đi Truyền Tống Trận vài bước khoảng cách, động đất phương hướng cách bọn họ xa đâu, căn bản không có cái gì yêu cầu lo lắng, Nam Cung Giác nghĩ thông suốt lúc sau, xoay người liền thấy Chu Hạo cùng Giang Văn rúc vào cùng nhau hình ảnh.

Nam Cung Giác: "……" Quấy rầy.

Hắn ho nhẹ một tiếng: "Khụ, khụ, chúng ta hiện tại nơi này chờ địa chấn kết thúc lại đi trong thành, các ngươi trước cùng ta nói nói lần này sự kiện rốt cuộc là chuyện như thế nào đi."

Giang Văn chợt bị Nam Cung Giác thấy được chính mình đàn bà hề hề một mặt, tức khắc có điểm mặt đỏ…… Không có người nguyện ý tưởng tượng một cái trường một chữ mi tráng hán mặt đỏ là bộ dáng gì, Nam Cung Giác không tự giác dời đi tầm mắt.

Miêu cay đôi mắt.

Đơn thuần luận diện mạo, Giang Văn cùng Chu Hạo đều không phải cái loại này tuấn mỹ hình, hai người dáng người tương đương, thoạt nhìn đều…… Ân, chính là liếc mắt một cái xem qua đi cảm giác giống như là trong chốn võ lâm chính phái nhân sĩ cái loại này người qua đường mặt, nếu không phải Giang Văn đặc thù tương đối rõ ràng, Nam Cung Giác đều không tốt lắm phân chia bọn họ hai cái.

.

Cổ Hoang Thôn vốn dĩ chỉ là Trấn Đăng Thành một cái hoang phế không biết nhiều ít năm cổ thôn, trong thôn trừ bỏ đoạn bích tàn viên không có gì thứ tốt, lại còn có dị thường linh khí loãng, bởi vậy ở không biết khi nào, trong thôn người liền đều từ Cổ Hoang Thôn dọn ra tới, di cư tới rồi linh khí tương đối nhiều Trấn Đăng Thành.

Dần dà, Cổ Hoang Thôn liền trở thành một cái không người hỏi thăm thôn hoang vắng.

Nhưng là ở không lâu phía trước, một ngày nào đó ban đêm, có hai cái lòng hiếu kỳ mãnh liệt tu sĩ đầu óc trừu, đi hoang tàn vắng vẻ Cổ Hoang Thôn thám hiểm, thậm chí còn cảm thấy nơi đó có lẽ tồn tại cái gì thiên tài địa bảo, không màng Trấn Đăng Thành cư dân khuyên can hướng Cổ Hoang Thôn đi.

Loại sự tình này kỳ thật mỗi năm đều sẽ phát sinh, cũng chưa từng có ra quá vấn đề, lúc này đây cũng không biết này hai người đến tột cùng là vận khí có bao nhiêu không xong, ở Cổ Hoang Thôn gặp sẽ ăn người quái vật.

Có nắm chắc nơi nơi chạy lung tung thám hiểm người đều là có chút bản lĩnh, kia hai người tuy rằng gặp quái vật, nhưng là bằng vào ngày thường tích lũy, tuy rằng không phải thiếu cánh tay chính là thiếu chân, nhưng là đều hoặc là chạy trốn tới Trấn Đăng Thành.

Bọn họ đến Thành Chủ phủ báo quá án, nói là Cổ Hoang Thôn bên kia phát hiện quái vật, đáng tiếc chính là Thành Chủ phủ cũng không có để ý chuyện này, bọn họ cũng không biết, đem này hai cái tu sĩ bỏ vào thành thời điểm, cũng vì Trấn Đăng Thành mang đến tai nạn.

Kia hai cái tu sĩ không chờ chịu thương hảo lên ngay cả đêm trốn ra Trấn Đăng Thành, ngay từ đầu còn có người cười nhạo bọn họ, thế nhưng đi một chuyến Cổ Hoang Thôn thế nhưng đã bị dọa phá gan, đối bọn họ biểu hiện phi thường chướng mắt.

Ở hai người rời đi kia một ngày buổi tối, Trấn Đăng Thành cửa thành hai cái Nhập Linh Cảnh hậu kỳ tu sĩ bị hút khô rồi máu phơi thây ở cửa, mà chạy chạy hai cái tu sĩ thi thể, cũng ở nửa tháng lúc sau ở ly Trấn Đăng Thành không đến hai km rừng cây nhỏ bị phát hiện. Này mười lăm thiên nội, Trấn Đăng Thành bên trong nhân tâm hoảng sợ.

Bởi vì quái vật hút tu sĩ máu duyên cớ, Trấn Đăng Thành tu sĩ cấp thấp đều bị dọa phá gan, Thành Chủ phủ cùng Cửu Thiên Tông đóng giữ tu sĩ tổ chức một lần bao vây tiễu trừ, không những không có thành công, ngược lại còn tổn thất mấy cái tu sĩ!

Cửu Thiên Tông bên này cấp tông môn phát đi xin giúp đỡ tin tức, lại qua nửa tháng.

Này nửa tháng, mặc kệ Trấn Đăng Thành cỡ nào giới nghiêm, mỗi một ngày ban đêm đều sẽ có một cái tu sĩ bị thần không biết quỷ không hay hút khô rồi huyết, ngay cả được xưng liền một con ruồi bọ đều phi không đi vào Thành Chủ phủ cũng đã chết hai cái tu sĩ……

Lúc này mọi người khủng hoảng hoàn toàn bị kích phát ra tới.

------oOo------

Phần 90

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 90: Trấn Đăng Thành 【 canh hai 】

Mỗi ngày ban đêm đều sẽ có tu sĩ bị giết chết, thần không biết quỷ không hay, chuyện này dần dần mà cũng giấu không được, toàn bộ trong thành thị tất cả mọi người đã biết chuyện này, khủng hoảng cũng ở trong đám người lan tràn mở ra.

Tuy rằng cái kia quái vật chỉ đối tu sĩ xuống tay, nhưng người thường căn bản không biết, bọn họ cảm thấy quái vật sớm hay muộn sẽ đối bọn họ xuống tay, nhân tâm hoảng sợ, hiện tại toàn bộ Trấn Đăng Thành cùng dĩ vãng bộ dáng khác nhau rất lớn, quạnh quẽ vô cùng.

Giang Văn còn tưởng nói cái gì nữa, Nam Cung Giác không có tiếp tục nghe đi xuống.

Từ Giang Văn nói, trừ bỏ quái vật đối tu sĩ xuống tay ở ngoài căn bản là không có mặt khác tin tức, bọn họ không biết cái kia quái vật trông như thế nào, từ đâu tới đây, bị quái vật hút tu sĩ máu chuyện này sợ tới mức đóng cửa không ra……

Nam Cung Giác trong lòng cười lạnh, cái này trong thành người có thể sống đến bây giờ toàn dựa vào vận khí sao?

Gặp được vấn đề chỉ nghĩ xin giúp đỡ, không ai dựa vào cũng chỉ có thể chờ chết, tại đây loại cá lớn nuốt cá bé trong thế giới sợ cũng chỉ là pháo hôi mệnh.

Hệ thống cũng cảm thấy kinh ngạc không thôi: “Tại sao lại như vậy?”

Nó không có nhìn thấy quá như vậy thành chủ, ở nó từ trước vô số nhậm ký chủ bên trong, không có một cái tham gia quá như vậy nhiệm vụ, căn bản không biết thành thị này đã xảy ra cái gì.

Sách, rốt cuộc cũng không có gì có thể có tư cách làm ký chủ kết giao người, vừa thấy liền không phải cái gì hữu dụng thành thị.

Hệ thống yên lặng chửi thầm.

.

Động đất giằng co không đến nửa giờ, đương nhiên đây là Nam Cung Giác cảm giác, động đất đình chỉ lúc sau, về Cổ Hoang Thôn sự tình hắn cũng không sai biệt lắm chải vuốt rõ ràng ngọn nguồn.

Tuy rằng vẫn như cũ không biết xuất hiện ở Giang Văn cùng Chu Hạo trong miệng quái vật rốt cuộc là thứ gì.

Nam Cung Giác đối cái gọi là quái vật thực lực cũng không biết nên như thế nào đánh giá.

Bất quá…… Hắn biểu tình một túc, liền tính lại như thế nào lợi hại, hắn cũng không cần sợ, chính diện nhìn Lạc Hòa cùng Cửu giai yêu thú giang quá trường hợp Nam Cung Giác, hiện tại lòng tự tin chưa từng có bạo lều.

Ít nhất sợ hắn là không sợ, đến nỗi đánh thắng được không…… Vậy lại nói bái.

Hệ thống không biết nó ký chủ trong đầu nghĩ cái gì lệnh người một lời khó nói hết đồ vật, còn ở hãy còn khiếp sợ với thế nhưng có người đối một cái thành thị thái độ như vậy có lệ, đối thành chủ cùng ở Giang Văn Cửu Thiên Tông phái ở Trấn Đăng Thành tu sĩ đều không có cái gì hảo cảm.

Động đất đình chỉ lúc sau, bọn họ bắt đầu tiếp tục xuất phát, không lâu lúc sau liền tiến vào Trấn Đăng Thành, bên trong thành quả nhiên cùng Chu Hạo cùng Giang Văn miêu tả như vậy quạnh quẽ mà lại trầm mặc.

Cửa thành hai cái thủ vệ trong mắt hàm chứa hoảng sợ cùng lo lắng cảm xúc, cẩn thận quan sát nói sẽ phát hiện bọn họ hai cái có điểm phát run, đường phố hai bên đủ loại kiểu dáng cửa hàng biểu hiện Trấn Đăng Thành đã từng phồn hoa, hiện giờ lại lạnh lẽo, hoang tàn vắng vẻ.

Giang Văn cùng Chu Hạo ở phía trước dẫn đường, thực mau liền đến Cửu Thiên Tông ở trong thành đóng giữ địa điểm —— một tòa từ thành chủ cung cấp đại trạch, từ bên ngoài xem to lớn mà lại xa hoa, chỉ là một cái ở bên ngoài tu sĩ đều không có, hơn nữa còn đại môn nhắm chặt.

Nam Cung Giác nhíu nhíu mày, ánh mắt đảo qua Giang Văn cùng Chu Hạo hai người, đối bọn họ đánh giá lại thấp một tầng. Nếu Cửu Thiên Tông bên ngoài người phát ngôn đều là cái dạng này lời nói, kia Cửu Thiên Tông hình tượng đại khái đều phải bị bại hoại sạch sẽ đi?

Bất quá, Cửu Thiên Tông ở Thượng Ngu Đại Lục sừng sững không ngã nhiều năm như vậy, tưởng cũng không có khả năng đều là như thế này tham sống sợ chết đệ tử.

Giang Văn mở cửa, mang theo Nam Cung Giác tiến vào bên trong, biểu hiện đến thập phần cung kính, tự cho là Nam Cung Giác tuổi không lớn khẳng định phát hiện không được hắn che giấu đến sâu đậm khinh miệt cùng thù hận.

Nam Cung Giác đối hắn biểu hiện không tỏ ý kiến.

Hắn trước kia sinh hoạt thế giới kia, nhất không thiếu chính là đủ loại thời khắc ở diễn kịch người, Nam Cung Giác cũng không biết có nên hay không phun tào Giang Văn kỹ thuật diễn không được.

Hệ thống đã nhận ra Giang Văn ác ý, có chút sốt ruột: "Ký chủ, cái kia kêu Giang Văn vừa thấy liền bất an hảo tâm, ngươi nhất định phải cẩn thận!"

Nam Cung Giác có chút buồn cười, ở trong đầu dò hỏi hệ thống: "Ngươi cảm thấy hắn có thể đối ta thế nào?"

Nhớ tới hiện tại Nam Cung Giác thân phận, lại ngẫm lại Giang Văn thân phận cùng tu vi, hắn hiện tại xác thật đối Nam Cung Giác không có gì uy hiếp —— có một vị vĩ nhân đã từng nói qua, ở tuyệt đối thực lực trước mặt, hết thảy âm mưu quỷ kế đều sự hổ giấy.

Nam Cung Giác hiện tại một chút đều không mang theo túng.

.

"Sư huynh có thể hiện tại nơi này nghỉ ngơi, ngày mai chúng ta là có thể tùy sư huynh cùng đi Cổ Hoang Thôn điều tra tình huống." Giang Văn đối Nam Cung Giác hành lễ, thần sắc cũng thực cung kính.

Nam Cung Giác gật gật đầu: "Hảo, các ngươi trước tiên lui hạ đi."

Nguyên bản cho rằng Nam Cung Giác còn sẽ đưa ra muốn tiên kiến thấy thành chủ sự tình Giang Văn cầm quyền, cười nói: "Tốt, chúng ta đây liền trước tiên lui hạ."

Chờ Giang Văn cùng Chu Hạo rời đi về sau, Nam Cung Giác tiến vào phòng, sắc mặt lập tức liền kéo xuống tới.

Hắn hoài nghi cái kia cái gọi là quái vật cũng không có Giang Văn bọn họ miêu tả như vậy đáng sợ, nếu thật sự trở nên lợi hại nói, có thể là bởi vì hút dị năng giả trong cơ thể máu.

Cái này giả thiết mạc danh cùng hắn trước kia xem qua phương tây trong tiểu thuyết quỷ hút máu tương tự, duy nhất bất đồng chính là, này đó "Quỷ hút máu" muốn hút khả năng không phải bình thường máu, mà là tu sĩ trong cơ thể tồn tại linh lực máu.

Này cũng là có thể giải thích vì cái gì cái này "Quỷ hút máu" không hút người thường máu.

Đối với nó hoặc là chúng nó tới nói, thăng cấp yêu cầu chính là linh lực, người thường máu đối chúng nó không có bất luận tác dụng gì, ở "Quỷ hút máu" trong mắt, giống như là rác rưởi giống nhau mà thôi.

Hơn nữa…… Nam Cung Giác còn cảm thấy, ngay từ đầu thời điểm cái kia quái vật rất có khả năng không có như vậy lợi hại, đều là bởi vì nơi này thủ vệ không làm duyên cớ, mới đưa đến chúng nó hút máu lúc sau thăng cấp.

Cái này suy đoán làm Nam Cung Giác trong lòng thực khó chịu.

Nghe xong Nam Cung Giác phân tích hệ thống trợn mắt há hốc mồm: "Ký chủ ý tứ là…… Kỳ thật chuyện này ngay từ đầu chính là Trấn Đăng Thành người chính mình có thể giải quyết?"

Nếu không phải cái kia “Quỷ hút máu” thăng cấp nói, Trấn Đăng Thành chỉ cần không như vậy túng, chính là có thể giải quyết, Nam Cung Giác nhưng thật ra thừa nhận đây là một chút.

Hắn biểu tình vi diệu cười cười: “Bất quá ta cảm thấy cái kia “Quỷ hút máu” sự không đơn giản như vậy.”

Động đất khi nào xuất hiện không được cố tình ở ngay lúc này xuất hiện, nếu là không điểm miêu nị Nam Cung Giác là không tin, mà hắn cũng có một loại ý tưởng, nhiệm vụ này rất có khả năng không chỉ là giải quyết những cái đó quái vật đơn giản như vậy —— nhưng là tông môn nhiệm vụ yêu cầu chỉ có giải quyết những cái đó quái vật.

Nếu có mặt khác cơ duyên nói……

Cũng không phải là tiện nghi hắn sao?

Càng quan trọng là, Nam Cung Giác còn phát hiện Giang Văn là tính toán ở hắn đi Cổ Hoang Thôn lúc sau tìm một cơ hội mang theo người rút về tới.

Hệ thống ngẩn ngơ, nó ký chủ càng thêm đáng sợ.

Riêng cùng hệ thống nói nói chuyện, giải thích một chút trước mắt tình huống Nam Cung Giác nhắm mắt lại, bắt đầu đả tọa lên.

Lại nói tiếp……

Trấn Đăng Thành không hổ là một cái xa xôi tiểu thành thị, linh khí so Cửu Thiên Tông loãng vài lần, tu luyện lên đều có điểm như vậy không quá thông thuận.

Nam Cung Giác trừu trừu khóe miệng, trầm hạ tâm tiến vào tu luyện trạng thái.

Hệ thống tiến vào phòng tối phong phú chính mình.

Một người nhất thống này một đêm quá thật sự là bình tĩnh cũng thư thái.

.

Đêm nay tự nhiên cũng có người ngủ đến không tốt, thậm chí là một đêm không ngủ.

Nam Cung Giác bị đi Truyền Tống Trận tiếp người Giang Văn cùng Chu Hạo mang tiến vào sự đại đa số người đều thấy được, Nam Cung Giác tiến vào phòng lúc sau, lập tức có người vây đi lên hỏi Giang Văn.

“Đó là ai? Tông môn phái tới trợ giúp chúng ta sư huynh sao?”

“Thoạt nhìn còn thực tuổi trẻ? Hắn thật sự có thể trợ giúp chúng ta giải quyết vấn đề sao?”

“Xuy,” Giang Văn cười nhạo một tiếng, “Bất quá là một cái vừa mới gia nhập Cửu Thiên Tông tiểu hài tử thôi, xem như cái gì sư huynh? Nếu không phải bởi vì hắn là chưởng môn tân đệ tử……”

"Cái gì? Hắn chính là vị kia trong truyền thuyết chưởng môn tân đệ tử?" Có người ngăn không được kinh ngạc, về tông môn mới gia nhập vài vị chủ yếu nhân vật, đã sớm đã truyền khắp Cửu Thiên Tông sở hữu trú điểm, tự nhiên cũng không ai không biết Lạc Hòa thế chưởng môn thu cái đồ đệ sự.

Ở Cửu Thiên Tông đại bộ phận người trong lòng, Lạc Hòa chính là một cái chỉ có thể nhìn lên xa xôi không thể với tới tồn tại, có một bộ phận người đối với có thể vào Lạc Hòa mắt, còn có thể cùng Lạc Hòa tiếp xúc gần gũi Nam Cung Giác hoài một loại mạc danh sùng bái, tuy rằng Nam Cung Giác bản nhân cũng không biết.

Bọn họ giữa tự nhiên cũng có xem Giang Văn không vừa mắt người, nghe thấy Giang Văn nói như vậy liền có điểm không vui, lập tức phản bác nói: "Có người thật là ăn không đến quả nho liền nói quả nho toan, nhân gia tuổi lại tiểu cũng là chưởng môn thân truyền đệ tử, kẻ hèn một cái ngoại môn đệ tử có cái gì tư cách nghị luận chưởng môn đệ tử?"

Nói nữa, chẳng lẽ liền không có người lo lắng bị vị kia đại sư huynh đã biết bọn họ ở sau lưng nghi ngờ hắn ánh mắt…… Hậu quả ai dám tưởng tượng?

"Nghe không quen cũng đừng nghe," một lời của hắn thốt ra đã bị châm chọc, "Mọi người đều là ngoại môn đệ tử, ai còn so với ai khác cao quý không thành? Ngô Thiên Tâm! Chính là ngươi! Ngươi nếu là bất mãn Giang sư huynh liền cút đi, không có người lưu ngươi ở chỗ này!"

Bị kêu Ngô Thiên Tâm nữ tu sĩ mặt đỏ lên, bị người giáp mặt nói như vậy có chút xuống đài không được, nàng theo bản năng nhìn thoáng qua ngày thường đối nàng rất là ân cần mấy cái tu sĩ, bọn họ đều không có cho nàng nói chuyện ý tứ.

Ngô Thiên Tâm phẫn nộ lắc lắc tay áo, rời đi bọn họ tiểu đoàn thể.

Chuyện này giống như là cái tiểu nhạc đệm, Ngô Thiên Tâm đi rồi về sau liền không có người để ý. Vì thế bọn họ tiếp tục đàm luận về Nam Cung Giác đến đề tài.

Đối với sinh hoạt ở tầng dưới chót, lại thời gian dài sinh hoạt ở Trấn Đăng Thành loại này bọn họ liền tính là thực lực đỉnh cấp địa phương, thói quen cao cao tại thượng ngoại môn đệ tử tới nói, bọn họ tư tưởng đã có điểm mạc danh vặn vẹo, thông qua đối nội môn đệ tử cùng thân truyền đệ tử chửi bới có thể khiến cho bọn hắn được đến khoái cảm.

Cho nên bọn họ đều vây quanh ở Giang Văn bên người nghe Giang Văn đĩnh đạc mà nói, nói đến cùng cũng chỉ là không cam lòng mà thôi.

Thật đáng buồn chính là, bọn họ đến bây giờ cũng không biết chính mình trên người ra cái gì vấn đề.

Nói một đống Nam Cung Giác nói bậy lúc sau, Giang Văn trong mắt hiện lên một mạt tàn nhẫn, đột nhiên bắt đầu nói đến ý nghĩ của chính mình: "Chúng ta

ngày mai đưa Nam Cung sư huynh đi Cổ Hoang Thôn thời điểm, không bằng thuận thế đem hắn lưu tại cái kia trong thôn cấp quái vật đương tế phẩm hảo.”

“Giang sư huynh!” Hắn lời còn chưa dứt, lập tức có người kinh ngạc nhìn hắn, hắn chỉ tới kịp kêu một tiếng, lập tức bị bên người người bưng kín miệng.

“Sư huynh ý tứ là……”

Giang Văn cười đến ý vị thâm trường: “Dù sao nhiệm vụ này chúng ta không lâu lúc sau còn sẽ tiếp tục đăng báo tông môn, đến lúc đó liền nói Nam Cung sư huynh một hai phải cậy mạnh muốn một mình một người đi điều tra tình huống không phải được rồi sao?”

Bọn họ tiểu đoàn thể người đều cho nhau liếc nhau, đều trong lòng hiểu rõ mà không nói ra cười cười.

? Tác giả nhàn thoại: Muộn tới đổi mới, đại gia ngủ ngon.

------oOo------

Phần 91

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 91: Cổ Hoang Thôn 【 nhị hợp nhất 】

Nam Cung Giác còn không biết có người ở sau lưng thương lượng như thế nào lộng chết chính mình lúc sau chạy thoát chịu tội, liền tính đã biết hắn cũng không lo lắng, càng miễn bàn hắn kỳ thật vẫn như cũ cảm thấy chính mình vận khí thực hảo, căn bản không nghĩ mang theo một đám trói buộc cho chính mình thêm phiền toái.

Sáng sớm hôm sau, Nam Cung Giác ở bên ngoài tiếng đập cửa trung mở to mắt, mắt lộ ra hung quang: "Ai?"

Đang ở gõ cửa Giang Văn ngón tay dừng một chút, trả lời nói: "Nam Cung sư huynh, ta là Giang Văn."

Nam Cung Giác cau mày từ trên giường xuống dưới, đối với loại này bị đánh thức (?) cảm giác hết sức khó chịu, hắn áp lực lửa giận: "Có chuyện gì sao?"

Giang Văn sửng sốt, cứng đờ mà kéo kéo khóe miệng: "Là cái dạng này, chúng ta ngày hôm qua nói tốt hôm nay cùng đi sư huynh đi Cổ Hoang Thôn……"

Cổ Hoang Thôn a……

Nghe thấy này ba chữ, Nam Cung Giác nhớ tới chuyến này mục đích, xử lý một chút chính mình, đẩy cửa đi ra ngoài: "Đi thôi."

.

Giang Văn sắc mặt cứng đờ, theo sau kêu ngày hôm qua thương lượng tốt mấy người, cùng nhau cùng Nam Cung Giác xuất phát đi hướng Cổ Hoang Thôn.

Sau đó không lâu, Thành Chủ phủ.

Chính sảnh, đầu tóc hoa râm lại tràn ngập uy nghiêm nam nhân cau mày hỏi: "Đi rồi?"

Một cái hắc y nhân quỳ gối phía dưới, cúi đầu nhìn không ra thần sắc, trả lời nói: "Thuộc hạ vô năng, không biết bọn họ đi nơi nào."

Nam nhân vẫy vẫy tay, thật lâu sau, thở dài một tiếng: "Thôi, ngươi trước tiên lui hạ đi."

Hắc y nhân đột nhiên biến mất tại chỗ, chỉ để lại một tia hơi có chút hỗn loạn hắc ám linh lực tàn lưu.

Nam nhân thu hồi tay, nhẹ nhàng mà ở ghế dựa bên cạnh che phủ, cuối cùng nhắm mắt lại, lâm vào một mảnh an tĩnh.

Không hề nghi ngờ, đây là Trấn Đăng Thành thành chủ, cái kia ở Giang Văn trong miệng cơ hồ không đúng tí nào người, hắn biết Cửu Thiên Tông bên kia sẽ phái người lại đây, chỉ là không nghĩ tới, người nọ thế nhưng không có tới gặp hắn.

Hắn làm một thành chi chủ, chẳng lẽ còn không đủ tư cách làm Cửu Thiên Tông đệ tử tới cửa bái phỏng không thành? Như vậy tưởng tượng, hắn hơi thở cũng có trong nháy mắt hỗn loạn, hắn sắc mặt biến đổi, lập tức vứt bỏ trong đầu lung tung rối loạn ý tưởng, làm chính mình thoạt nhìn tâm bình khí hòa.

.

Thành Chủ phủ sự Nam Cung Giác một mực không biết, cũng không có nửa điểm hứng thú.

Hắn đi theo nói là dẫn đường trên thực tế lại nơm nớp lo sợ chân đều ở phát run ngoại môn đệ tử đi rời đi Trấn Đăng Thành, đi lên một cái cực kỳ hẻo lánh tiểu đạo.

Tiểu đạo hai bên rất là hoang vu, chỉ có khô thảo cùng loạn thạch, thoạt nhìn tử khí trầm trầm, mạc danh nhuộm đẫm ra ngưng trọng không khí.

Lúc này đây đi theo ra tới gần mười cái tu sĩ, trong đó không có ngày hôm qua Nam Cung Giác nhìn thấy Chu Hạo, hắn ngẩn người, hay là Chu Hạo người này thế nhưng không tán đồng Giang Văn ý tưởng không thành?

Làm một cái mê chi tự tin chính mình khí vận thiên mệnh vai chính trung nhị kỳ muộn tới đã nhiều năm thiếu niên, Nam Cung Giác còn hy vọng chính mình có thể được đến kỳ ngộ, trong lòng không khỏi cảm khái may mắn Chu Hạo không có một hai phải cùng Giang Văn bọn họ đối nghịch ngăn cản bọn họ hành vi.

Nga! Ích lợi tối thượng! Đây là Nam Cung Giác ở mỗ một đoạn thời gian tuần hoàn lời lẽ chí lý, vạn nhất hắn nếu là có nam phiếu, câu này danh ngôn mới có thể cải biến.

Nam Cung Giác một bên đi theo Giang Văn bọn họ bước chân, một bên trong lòng căm giận tưởng: Vì cái gì hắn còn không có nam phiếu đâu?

Phía trước dẫn đường mười cái người lại là thật sự ở sợ hãi, bọn họ đều nhìn thấy quá bị quái vật hút khô huyết tu sĩ, có mấy người thậm chí chính mắt gặp được chính mình bên người người thần không biết quỷ không hay khó giữ được cái mạng nhỏ này, trong lòng không sợ là không có khả năng.

“Giang, Giang sư huynh……” Càng tới gần Cổ Hoang Thôn, bọn họ trong lòng hoảng loạn lại càng lớn, không tự giác đến gần rồi bọn họ giữa thực lực mạnh nhất Giang Văn.

Giang Văn nhàn nhạt liếc cái kia tu sĩ liếc mắt một cái, hướng Giang Văn bên người thò lại gần tu sĩ sợ tới mức một cái run run, thiếu chút nữa té ngã.

Theo ở phía sau Nam Cung Giác duỗi tay hư đỡ một chút hắn, đổi lấy tu sĩ cảm kích ánh mắt.

Nam Cung Giác đối hắn gật đầu: “Tiểu tâm một ít. Còn có bao nhiêu lâu có thể tới?”

Nam Cung Giác phát hiện này mấy người khả năng bởi vì gần nhất quái vật vừa nói sợ tới mức có điểm thần kinh hề hề, bởi vì càng đi trước đi hắn phát hiện chung quanh linh khí càng nồng đậm, thậm chí sớm đều vượt qua cái gọi là linh khí nồng đậm Trấn Đăng Thành.

Mà phía trước người tựa hồ không có người phát hiện điểm này, Nam Cung Giác tự hỏi, trong chốc lát nếu là có người một hai phải đi theo hắn nói, nên như thế nào cự tuyệt.

Hệ thống kỳ thật cũng cảm thấy khiếp sợ vô cùng, ngay từ đầu nó cho rằng ký chủ phán đoán chỉ là phỏng đoán mà thôi, lại không có nghĩ đến thế nhưng là thật sự có vấn đề! Chung quanh linh khí đã thuyết minh hết thảy, làm hệ thống đối nhà mình ký chủ lại có một cái tân nhận tri.

.

Cổ Hoang Thôn.

Yên lặng đã lâu cổ xưa thôn trang, trong thôn người bởi vì các loại nguyên nhân đều di chuyển tới rồi mặt khác nơi cư trú, không biết qua bao lâu, có vẻ rách nát bất kham, tràn ngập hoang vu tang thương cảm.

Nam Cung Giác chú ý tới lại không phải này đó, mà là càng tới gần Cổ Hoang Thôn càng nồng đậm, rồi lại tựa hồ có cái gì không đúng linh khí, bởi vì thượng một lần ở Vạn Thú Hồ hấp thu đến có chứa tà khí linh khí, thiếu chút nữa dẫn tới hắn tu luyện ra đường rẽ, lúc này đây cũng không dám tùy tiện phạm hiểm.

Nam Cung Giác suy tư một lát, trực tiếp hỏi hệ thống: “Hệ thống, này đó linh khí có hay không cái gì vấn đề?”

Hệ thống tuần tra qua đi “Di” một tiếng: “Ký chủ, nơi này linh khí không có vấn đề, ngạnh muốn nói có lời nói…… Chính là độ dày quá cao, bất lợi với người thời gian dài đãi tại đây loại hoàn cảnh hạ.”

Nhìn dáng vẻ linh khí không phải duy trì hô hấp nhu yếu phẩm, hút vào quá nhiều còn có khả năng dẫn tới hít thở không thông…… Nam Cung Giác như vậy nghĩ, thế nhưng cảm thấy linh khí tồn tại giống như là trong không khí hi hữu khí thể……

Đại khái.

Tình huống nơi này người sáng suốt đều có thể nhìn ra tới có vấn đề, nhưng là cố tình đắm chìm với chính mình suy nghĩ cùng với không biết sợ hãi Giang Văn mang theo các tu sĩ hồn nhiên bất giác.

Nam Cung Giác trong lòng hừ lạnh, chờ Giang Văn khi nào ném ra hắn, làm cho hắn đi làm chính sự.

Quả nhiên, Nam Cung Giác mới vừa như vậy tưởng, Giang Văn đột nhiên đi lên trước tới, đối Nam Cung Giác hành lễ: "Nam Cung sư huynh, nơi này chính là Cổ Hoang Thôn, chúng ta lần trước điều tra không có nhìn ra cái gì, lúc này đây không bằng phân công nhau xem xét?"

"Nga? Phải không?" Nam Cung Giác cười như không cười nhìn thoáng qua Giang Văn, này liếc mắt một cái làm Giang Văn cảm thấy chính mình phảng phất đã bị nhìn thấu giống nhau, tức giận trong lòng, không chút để ý nói, "Nga, hành a, vậy phân công nhau bái, các ngươi nếu là gặp được khó khăn có thể lớn tiếng kêu cứu a!"

Giang Văn cắn chặt răng, mạnh mẽ áp xuống trong lòng hỏa khí, làm ra cung kính thần sắc: "Đúng vậy."

Nam Cung Giác trong lòng buồn cười, lại không có đang nói cái gì, mà là lựa chọn một phương hướng chỉ chỉ: "Ta đi bên này nhìn xem."

Nói xong hắn trực tiếp hướng chỉ phương hướng qua đi, không có chờ Giang Văn trả lời, Giang Văn đứng ở hắn phía sau, trong mắt như là muốn phun hỏa. Chờ đến Nam Cung Giác thân ảnh dần dần biến mất lúc sau, mặt khác tu sĩ đều chạy nhanh vây lại đây.

Vừa rồi bị Nam Cung Giác đỡ một phen cái kia tu sĩ thật cẩn thận hỏi: "Giang sư huynh, chúng ta thật sự cứ như vậy đem vị kia sư huynh lưu lại nơi này sao?"

Giang Văn trong mắt tàn nhẫn còn không có thu liễm, nghe vậy nhìn chằm chằm cái kia tu sĩ cười lạnh: "Như thế nào? Không đành lòng? Vậy ngươi không bằng ở chỗ này bồi Nam Cung sư huynh hảo, ngươi cảm thấy thế nào?"

Cái kia tu sĩ hai chân run lên, ngậm miệng đứng ở một bên, không dám lại tiếp tục nói chuyện.

Giang Văn nhìn lướt qua những người khác thần sắc, thấy bọn họ đều không có muốn cùng hắn đối nghịch ý tứ, vừa lòng cười cười: "Nhiệm vụ hoàn thành, chúng ta đi về trước đi, ngày mai đem nơi này tin tức truyền quay lại tông môn……"

Nếu là tông môn lại phái cái gì nội môn đệ tử lại đây…… Đã có thể trách không được hắn.

.

Giang Văn bàn tính đánh rất khá, đáng tiếc bị hắn tính kế người căn bản không sợ, thậm chí ở xác định bọn họ thật sự rời đi lúc sau tâm tình cũng không tệ lắm.

Chung quanh linh khí nồng đậm thả thập phần tinh thuần, liền tính là không dài đầu óc người đều có thể phát hiện ở chỗ này tu luyện có lợi thật lớn, đương

nhiên là có khả năng sẽ có hậu di chứng cũng nói không chừng, tỷ như nói thói quen như vậy linh khí độ dày lúc sau rời đi thôn trang này sẽ cảm thấy hô hấp khó khăn thân thể không khoẻ linh tinh.

Giang Văn bọn họ suốt mười cái người, cư nhiên không có một cái nghĩ đến ở chỗ này tu luyện, không biết bọn họ đến tột cùng là bị mỡ heo che tâm vẫn là thật sự bị cái gọi là quái vật cấp dọa.

Vạn nhất nếu là thật sự sợ chết, kia còn có cái gì tu tiên tất yếu đâu?

Nam Cung Giác không hiểu bọn họ ý tưởng, cũng một chút đều không muốn biết bọn họ đều suy nghĩ cái gì.

"Hệ thống, ngươi có thể xác định bọn họ đều rời đi đúng không?" Nam Cung Giác đối hệ thống năng lực tràn ngập nghi ngờ, một chút đều không cảm thấy hệ thống nói đáng tin cậy.

Bị trát một đao hệ thống: "……"

Không tin nó có bản lĩnh đừng hỏi a! Này lại phải dùng nó lại muốn nghi ngờ nó song tiêu đã có thể không thích hợp a!

Hệ thống ở trong lòng chửi thầm, cũng không dám đối với ký chủ đề kiến nghị.

Nam Cung Giác lười đến chú ý hệ thống nhỏ yếu đáng thương lại bất lực yếu ớt tâm linh, không nghĩ nhìn thấy người đi rồi về sau hắn có thể đăng ra tay chân tới tận tình quan sát cái này Cổ Hoang Thôn cổ quái.

Cổ Hoang Thôn hoang phế đã lâu, hắn đã tìm không thấy có thể hỏi thăm thôn này tình huống người, mới chịu đáp ứng Giang Văn bọn họ hôm nay lại đây cái này Cổ Hoang Thôn, nếu không lấy Nam Cung Giác tính tình, là tất nhiên muốn trước chờ đến hoàn toàn sờ thấu thôn này tình huống mới có thể thực địa khảo sát —— liền tính là Cổ Hoang Thôn thật sự có bảo vật xuất thế.

Đáng tiếc chính là, thôn này bất quá là một cái hoang vu thôn trang, trong thôn liền truyền thuyết đều đã đoạn đến sạch sẽ, Nam Cung Giác căn bản không chỗ có thể tìm ra, duy nhất có thể làm chỉ có trực tiếp hiện trường khảo sát mà thôi.

.

Cổ Hoang Thôn hoang phế thời gian lâu lắm, dư lại chỉ có một ít tường đổ vách xiêu, tràn ngập một loại lãnh túc không khí, gió thổi qua, mang đi chỉ là vài miếng khô bại lá rụng.

Hoang vắng mà lại thảm đạm.

Trước mắt cảnh tượng không một không ở thuyết minh cái này địa phương bị lịch sử quên đi, tìm không thấy cái gì tin tức. Nam Cung Giác lại không có cảm thấy nhụt chí, đây là đã sớm đoán trước đến sự, nếu ở Cổ Hoang Thôn tìm không thấy cái gì, kia hắn yêu cầu làm cũng chỉ là ở cái này địa phương ôm cây đợi thỏ, chờ đợi cái kia tồn tại cảm rất cường liệt "Quái vật" xuất hiện.

Nam Cung Giác vào một gian tứ phía đều ở lọt gió, trên giường tàn cũ mà lại vụn vặt, thả che kín tro bụi nguy phòng, đi vào lúc sau, hắn phát hiện bên trong không có có thể đặt chân địa phương —— hoặc là nói là không có có thể nghỉ ngơi địa phương, hắn có chút ghét bỏ, chọc một chút hệ thống.

"Hệ thống, ngươi thương thành có hay không ghế dựa linh tinh?"

Hệ thống phát hiện Nam Cung Giác tiến vào như vậy một gian nhà ở, bị bên trong trạng huống dọa tới rồi: "Này, đây là tình huống như thế nào? Ký chủ ngươi chẳng lẽ muốn ở tại như vậy địa phương sao?" Như vậy sẽ có vẻ hệ thống đặc biệt nghèo……

Nam Cung Giác sắc mặt cũng không tốt lắm: "Này không phải tìm không thấy mặt khác địa phương có thể sao? Ngươi cho rằng ta nguyện ý ở tại loại địa phương này?"

Hệ thống kinh ngạc: "Ai?"

Nói hắn không có chỗ ở linh tinh…… Nó ký chủ chẳng lẽ là đầu óc có vấn đề?

Liền một cái dừng chân địa phương đều cung cấp không được, kia muốn nó như vậy một hệ thống tới có ích lợi gì đâu? Cho chính mình ngột ngạt sao?

Nó tẩm nhập thương thành giữa tìm tòi ra mấy cái thích hợp lữ hành trang bị, chọn lựa tuyển ra tới ba cái bị tuyển, thừa dịp Nam Cung Giác có điểm mơ hồ còn không biết chính mình có được thương thành là một cái cỡ nào đại bảo bối thời điểm, đem ba cái bị tuyển lữ hành trang phục phòng ốc ảnh hưởng triển lãm ở Nam Cung Giác trong đầu.

Nam Cung Giác kinh ngạc mở to hai mắt nhìn: "Cái này là cái gì?"

Hệ thống bắt đầu hướng Nam Cung Giác giải thích này ba loại phòng ốc đủ loại chỗ tốt, tỷ như đông ấm hạ lạnh, tỷ như có thể tự động tụ tập linh khí, lại tỷ như xa hoa bên trong từ từ, đương nhiên chính yếu chính là giới thiệu giá cả: "…… Ba loại phòng ốc đều có thể lựa chọn thuê hoặc là trực tiếp mua tới, mỗi một loại yêu cầu Kịch Tình Độ không giống nhau……"

Nam Cung Giác xoa xoa cái trán, này nếu là hắn cùng Lạc Hòa ở bên nhau, hắn là nói cái gì đều sẽ không xem một cái này đó cái gọi là nhanh và tiện phòng ốc —— tuy rằng chúng nó tên nghe tới đều một chút đều không giống như là một cái Tu chân giới hẳn là có đồ vật.

Bất quá hiện tại Lạc Hòa cũng không ở, hắn không cần mặt dày mày dạn một hai phải ở Lạc Hòa bên người, cũng một chút đều không nghĩ ủy khuất chính mình, vì thế thuê ba ngày nhất tiện nghi —— một ngày chỉ cần mười cái Kịch Tình Độ phòng ở.

Đến nỗi vì cái gì muốn lựa chọn nhất tiện nghi…… Nam Cung Giác lau lau cái mũi thượng chảy ra hãn, còn không phải bởi vì nghèo sao.

Ai, bần cùng khiến người khó có thể hưởng thụ.

Mặt khác hai cái phòng ở còn có siêu cấp cường đại trận pháp ở bên ngoài phòng hộ đâu. Chung quanh một trận âm phong thổi qua, Nam Cung Giác đột nhiên nhớ tới chính mình là muốn dẫn xà xuất động, không thích hợp trụ đến quá an toàn, không khỏi may mắn chính mình may mắn không có thuê cái loại này một ngày một trăm Kịch Tình Độ xa hoa biệt thự phòng nhỏ.

Lòng đang giọt lệ!

Hắn căn cứ hệ thống nhắc nhở, dễ như trở bàn tay đem phòng ốc từ hệ thống thương thành dịch tới rồi hiện thực giữa, mới nhớ tới một vấn đề: "Hệ thống, ta nếu là không cần trụ thời điểm, cái này phòng ở thu ở nơi nào?"

Hệ thống đột nhiên bị hỏi đến vấn đề này, vẻ mặt mộng bức: "A? Cái gì?"

Nam Cung Giác nhẫn nại tính tình nói: "Này phòng ở ta hẳn là đặt ở chỗ nào?"

Hệ thống mông trong chốc lát lúc sau linh cơ vừa động: "Ta nhớ rõ thương thành cùng loại loại đồ vật này phức tạp thiết kế, đều là có bản thuyết minh……"

"Ha?" Hắn có phải hay không nghe lầm cái gì? Nam Cung Giác kinh ngạc nói, "Bản thuyết minh?" Này lại là một cái cái gì thần tiên loạn nhập?

Hệ thống lại trả lời hắn vốn dĩ không muốn tin tưởng vấn đề: "Là cái dạng này, bởi vì có chút thương phẩm thiết kế sư đều lược có điểm cổ quái, vì tránh cho ở hệ thống thương thành bán đến đồ vật không có người sẽ hiểu vấn đề, đều là có bản thuyết minh."

Tuy rằng mấy thứ này thường xuyên chỉ là bị lưu tại hệ thống thương thành ăn hôi tạp vật mà thôi.

Hệ thống có điểm chột dạ nghĩ, trước kia thời điểm, nó còn nghe nói chủ hệ thống đang ở cải cách, tưởng trực tiếp đem này đó tích hôi đồ vật trở thành khen thưởng hoặc là tặng phẩm xử lý…… Nếu như bị ký chủ biết nó còn trộm phí nói, làm không hảo chính mình tiểu thống mệnh liền không có.

Liền tính Nam Cung Giác không có thật sự sinh khí, thẹn quá thành giận cũng thực đáng sợ.

Nam Cung Giác thành thành thật thật phiên một chút bản thuyết minh, phát hiện cái này phòng ở mẹ nó vẫn là một cái pháp khí, chỉ cần hắn phóng điểm huyết luyện hóa một chút, là có thể trực tiếp thu được đan điền.

Nam Cung Giác nhớ tới chính mình đan điền lại có hỏa lại có lôi, lại thêm cái phòng ở…… Tựa hồ cũng không có gì tật xấu?

Nam Cung Giác ẩn ẩn tâm động, cuối cùng vẫn là thả một chút huyết, hoa một cái buổi chiều thời gian đem phòng ở luyện hóa, thành công súc thành một cái điểm nhỏ giống nhau đồ vật, chui vào chính mình đan điền.

Nhưng là…… Này chỉ là một cái lâm thời quá trình mà thôi, này phòng ở hắn chỉ là thuê tới, không có tư cách có được. Ở ba ngày lúc sau hắn nếu là không

tiếp tục giao tiền thuê nhà, liền sẽ bị hệ thống trực tiếp thu hồi hoặc là tuyên bố tiêu hủy mệnh lệnh tiêu hủy.

.

Là đêm.

Nam Cung Giác ở tại tiêu tiền đổi lấy trong phòng, nhắm mắt lại, thần thức quan sát đến bốn phía gió thổi cỏ lay, sợ hãi chính mình một không cẩn thận bỏ lỡ động tĩnh gì, mọi âm thanh đều tĩnh.

Nam Cung Giác bản nhân đã xem như một cái sống bia ngắm, nếu hắn đối cái kia cái gọi là quái vật suy đoán không có sai nói, cái kia quái vật cũng sẽ không buông tha hắn như vậy một cái tươi sống, hơn nữa liền ở trước mắt tu sĩ.

Bầu trời không có ngôi sao, đêm tối trầm đến dọa người.

Cách đó không xa đột nhiên truyền ra tới sột sột soạt soạt thanh âm, thanh âm không lớn, nếu không phải Nam Cung Giác ngũ cảm khác hẳn với thường nhân nói, hắn cũng không có cách nào cảm giác được gió thổi cỏ lay.

Nhìn dáng vẻ, cái kia “Quỷ hút máu” thanh âm rất nhỏ, mặt khác tu sĩ khả năng chính là xui xẻo thua tại điểm này thượng đi……

Nam Cung Giác trong lòng lung tung rối loạn suy đoán, lại không có tiếp tục ngồi ở trong phòng đả tọa, mà là riêng đi tới cửa —— hắn cũng không tưởng trực tiếp khảo nghiệm chính mình tân mua phòng ở phòng ngự năng lực, nói nữa, vốn dĩ chính là đương mồi người, còn có thể hay không có điểm chức nghiệp hành vi thường ngày? Ít nhất không thể túng chỉ có thể tránh ở trong căn nhà nhỏ đi?

Nam Cung Giác như vậy nghĩ, đột nhiên cười khúc khích, cảm thấy chính mình não động khai lớn.

Theo kia quái vật hơi thở cùng với thanh âm chậm rãi tới gần, hắn dần dần mà ngừng lại rồi hô hấp, trong lòng tràn ngập khẩn trương, trong đầu tự hỏi này đến tột cùng là một cái cái gì quái vật……

Là trường vô số chân Spider Man? Vẫn là sắc mặt trắng bệch phương tây quỷ hút máu bá tước, lại hoặc là cái gì không cẩn thận đột tử dính vào cường đại oán khí phương đông quỷ quái?

Tóm lại hắn trong đầu các loại suy đoán ùn ùn không dứt, thẳng đến hắn đột nhiên trực diện cái kia quái vật.

Kia xác thật là một cái quái vật, toàn thân trên dưới đều huyết nhục mơ hồ hồng thành một mảnh, nguyên bản hẳn là đôi mắt địa phương chỉ có vô tình hắc trầm cùng lỗ trống, khóe miệng mở ra, ra bên ngoài chảy xuôi đỏ tươi máu, thoạt nhìn thật sự như là một cái “Bồn máu mồm to”.

Chưa thấy được lư sơn chân diện mục gặp thời chờ, Nam Cung Giác trong lòng còn làm ra vô số suy đoán, chờ nhìn thấy cái này quái vật thời điểm, hắn trong

lòng nhưng thật ra chậm rãi trấn định xuống dưới.

Rốt cuộc không có gì hảo tiếp tục suy đoán sao.

Kia quái vật thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm Nam Cung Giác, Nam Cung Giác lại là nửa điểm đều không sợ hãi, hắn có thể cảm giác được, cái này quái vật thực lực không cường, hắn chỉ cần mấy cái trận pháp là có thể dễ như trở bàn tay tạp chết đối phương.

Cho nên hắn mới như vậy không có sợ hãi.

Thực mau, Nam Cung Giác trừu trừu khóe miệng, thầm mắng chính mình đại ý.

Ngay từ đầu huyết người thoạt nhìn yếu ớt lại vô hại, Nam Cung Giác trong lúc nhất thời thế nhưng không có cái thứ nhất động thủ trước đem thứ này lộng chết, ở hắn xuất thần nháy mắt, Nam Cung Giác liền phát hiện một cái thập phần không hữu hảo sự tình.

Bốn phương tám hướng đều truyền đến thật nhỏ nhưng là rồi lại quen thuộc thanh âm, cùng hắn vừa rồi nghe được về cái này quái vật lại đây thời điểm thanh âm không có sai biệt.

Nam Cung Giác lại một lần hoàn hồn thời điểm, hắn đã bị đồng dạng quái vật vây quanh.

Nam Cung Giác: “Tang, tang thi vây thành?”

Hệ thống: “……”

Đừng nói, liền trước mắt cái này cảnh tượng mà nói, thật đúng là có như vậy một chút tang thi vây thành ý tứ, trừ bỏ nhân gia tang thi không có như vậy xui xẻo liền da đều không còn bên ngoài.

Nam Cung Giác âm thầm phỏng đoán trước mắt trạng huống, một bên tự hỏi mặt khác những cái đó huyết người là từ địa phương nào tới, bên kia cũng ở phân thần chú ý bốn phía tình huống, sợ một không cẩn thận đã bị cắn một ngụm.

Vạn nhất sẽ lây bệnh đâu?

.

Lạc Hòa tuy rằng bởi vì đầu óc thực loạn đột nhiên tiếp một cái tông môn nhiệm vụ, dẫn tới đặc biệt hy vọng nhìn thấy hắn Kỷ Thích Sinh phác cái không, tiếp nhiệm vụ lúc sau cũng thập phần tận tâm tận lực đi làm tông môn nhiệm vụ.

Sau đó hắn vẫn là chỉ dùng không đến một ngày liền giải quyết cái kia nghe nói là bảo mật cấp nhiệm vụ làm xong, bắt đầu ăn không ngồi rồi lên.

Ở hồi tông môn trên đường, hắn trong lúc vô tình nghe được vài người ở nói chuyện với nhau.

“Hắc! Các ngươi nghe nói sao? Trấn Đăng Thành bên kia đã xảy ra địa chấn!”

"Thiết, này có cái gì hảo thuyết? Liền tính là địa chấn cùng chúng ta có quan hệ gì?"

"Cái gì kêu không có quan hệ a? Ngươi ngẫm lại, mấy năm nay nào một lần địa chấn không phải thiên tài địa bảo xuất thế? Vừa lúc chúng ta nơi này ly Trấn Đăng Thành cũng không xa, không bằng cùng đi nhìn xem?"

"Hình như là như vậy…… Nhưng vạn nhất đi nếu là không có bảo vật làm sao bây giờ?"

"Thích, không nghĩ đi liền tính!"

"Ai từ từ! Ta lại chưa nói không đi, hai anh em ta này cái gì quan hệ, ngươi đi Trấn Đăng Thành ta có thể không bồi ngươi sao?"

Mặt sau bọn họ còn nói cái gì Lạc Hòa không có lại nghe, hắn nhớ tới Nam Cung Giác tông môn nhiệm vụ địa điểm tựa hồ chính là ở…… Trấn Đăng Thành?

Hắn đột nhiên kéo ra khóe miệng, lộ ra một cái ý cười.

Nguyên lai…… Hắn liền tông môn nhiệm vụ địa điểm, đều tuyển đến ly Trấn Đăng Thành như vậy gần, hắn giờ khắc này xem như hoàn toàn từ bỏ tiếp tục trốn tránh.

Hắn đứng dậy, rời đi tại chỗ.

.

Nam Cung Giác không biết ở chính mình không biết địa phương, Lạc Hòa đang ở hướng hắn cái này phương hướng tới rồi, hắn hiện tại đối mặt mấy trăm cái thực lực cũng không tương đồng huyết người, một trận lệnh người buồn nôn huyết tinh khí theo không khí vọt tới hắn chung quanh, Nam Cung Giác tố chất tâm lý lại hảo đều khó tránh khỏi cảm thấy có điểm buồn nôn.

"Ký chủ…… Ngươi không sao chứ?"

Nam Cung Giác sắc mặt khó coi, vô pháp đánh giá trước mặt này hơn một trăm huyết người thêm lên thực lực thế nào, lại bị loại này mang theo nhàn nhạt tanh tưởi huyết tinh khí huân đến khó chịu.

Hắn trấn an một chút hệ thống: "Không có việc gì."

Còn không có đấu võ đương nhiên không có việc gì! Hệ thống trong lòng có điểm cấp, lại không biết làm sao bây giờ, chỉ có thể ở bên cạnh lo lắng suông.

Nam Cung Giác cười khẽ một tiếng, thanh âm rất nhỏ, hệ thống đều không có chú ý tới.

Trước hết tới gần này đó huyết người đã dừng bước chân, đem Nam Cung Giác bao quanh vây quanh lên, nhưng là Nam Cung Giác lại nhạy cảm phát hiện một sự kiện, đó chính là kia sột sột soạt soạt thanh âm cũng không có biến mất, ngược lại còn càng thêm dày đặc hướng bên này dựa lại đây……

Nam Cung Giác nhịn không được đánh cái rùng mình.

Nguyên bản hắn cho rằng hiện tại đối mặt này đó huyết người cũng đã rất nhiều, không nghĩ tới thế nhưng còn có? Chẳng lẽ thôn này đều đã bị tang thi chiếm lĩnh sao? Cái này tu chân xui xẻo thế giới liền phải nghênh đón tận thế? Từ nay về sau hắn muốn đi thượng ăn cơm ngủ đánh tang thi phát rồ nhật tử sao?

Nam Cung Giác trong lòng kinh nghi bất định nghĩ, tâm tình thập phần phức tạp.

Mà hệ thống…… Chỉ có thể đối ký chủ cường hãn não động biểu đạt chính mình thật sâu kính ý.

------oOo------

Phần 92

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 92: Huyết người lui tới

Nam Cung Giác lần đầu tiên kéo bè kéo lũ đánh nhau không có gì kinh nghiệm, thấy đối phương người đa tâm còn mạc danh có điểm nhút nhát, đứng đắn tri thức dự trữ lương phong phú hệ thống cũng không biết này rốt cuộc là cái cái gì ngoạn ý nhi, Nam Cung Giác chỉ có thể đối với mấy thứ này đề cao cảnh giác.

Còn có nhiều hơn huyết người tụ tập lại đây.

Cái này nhận tri làm hắn da đầu tê dại.

Khó trách Trần Đăng Thành nhân xưng chi vì quái vật.

"Ký chủ……" Nhiều như vậy quái vật vây quanh Nam Cung Giác một người, ngay cả hệ thống nhìn cái này cảnh tượng đều cảm thấy có loại mạc danh kinh tủng, trong lòng thực lo lắng, "Làm sao bây giờ nha? Này đó quái vật số lượng cũng quá nhiều đi?"

Huyết người số lượng xác thật có điểm nhiều, Nam Cung Giác yên lặng nghĩ, hơn nữa hắn có điểm không tốt lắm dự cảm, đó chính là rất có khả năng còn có nhiều hơn quái vật lui tới.

Hắn nhíu nhíu mày, đem thần thức ngoại phóng đi ra ngoài, tránh đi rậm rạp huyết người kéo dài hướng xa hơn địa phương, bắt đầu tìm kiếm thích hợp phá vây phương hướng.

Sách, mấy thứ này thoạt nhìn liền rất ghê tởm, cũng không biết là như thế nào làm ra tới.

Nam Cung Giác nghĩ thầm mấy thứ này nên không phải là dùng người sống làm thành đi?

.

Hệ thống đầu óc đơn giản, đột nhiên hét lên một tiếng: "Ký chủ cẩn thận!"

Chỉ thấy ban đầu xuất hiện kia một con huyết người không biết khi nào đột nhiên xuất hiện ở Nam Cung Giác trước mặt, nẩy nở bồn máu mồm to đối với Nam Cung Giác cổ cắn đi xuống —— đương nhiên không có thành công, này một con là này đàn quái vật giữa thực lực thấp nhất kia một con, bởi vậy Nam Cung Giác rất rõ ràng chính mình căn bản sẽ không bị cắn được, hắn nhẹ nhàng chợt lóe liền tránh đi này con quái vật, nhưng mà, có lẽ là đệ nhất con quái vật phác lại đây mở ra cái gì kỳ quái chốt mở, này đó quái vật đột nhiên đều bắt đầu phía sau tiếp trước hướng Nam Cung Giác phương hướng nhào tới.

Nam Cung Giác còn không kịp vì chính mình tránh đi lần đầu tiên công kích mà dính dính chính mình, liền cảm thấy trước mắt tối sầm, vô số quái vật đột nhiên người trước ngã xuống, người sau tiến lên hướng chính mình phương hướng phác lại đây, hắn sắc mặt tối sầm.

Này đó quái vật cũng thật quá đáng đi?

Nhưng mà quái vật là không có đạo lý nhưng giảng, bọn họ đột nhiên bắt đầu công kích phía trước tuyệt đối sẽ không cấp Nam Cung Giác chào hỏi một cái gì đó, nếu không còn gọi cái gì quái vật?

Hơn nữa bọn họ công kích cũng không hề kết cấu, đều thập phần hỗn độn, hơn nữa đại đa số là hé miệng chuẩn bị cắn người.

Nam Cung Giác: "……"

Hắn nếu là thật sự bị cắn được mới là thấy quỷ.

Nhưng mà trên thế giới tồn tại định luật Murphy, cũng chuyên môn chiếu cố Nam Cung Giác.

Tuy rằng Nam Cung Giác cũng không hy vọng bị chiếu cố là được.

Nam Cung Giác nhất thời không tra bị cắn một ngụm lúc sau nghĩ như thế đến.

.

Này đó huyết người lực công kích cũng không cao, Nam Cung Giác ném hai cái trận pháp đi ra ngoài là có thể vây khốn một tảng lớn, tùy tiện chém một đao là có thể chém chết, duy nhất mấy cái có thể cùng Nam Cung Giác hơi chút đánh một hồi…… Giấu ở chỗ tối không có ra tới, nhưng là không chịu nổi bọn họ người nhiều a! Bị vây quanh Nam Cung Giác nội tâm là hỏng mất, sớm biết rằng hắn liền không nên ôm cái gì đáng chết may mắn tâm lý, cảm thấy này đó quái vật thực lực chẳng ra gì……

Hiện tại hảo, tự thực hậu quả xấu.

Ba cái huyết người phác lại đây đè lại Nam Cung Giác bả vai liền cắn.

Nam Cung Giác sống không còn gì luyến tiếc, tâm tình không tốt.

Nhưng mà…… Ai? Không đau?

"Ký chủ," hệ thống thật cẩn thận nói, "Chúng nó tựa hồ cắn không đến ngươi……"

Nam Cung Giác lúc này nghĩ tới chính mình trên người ăn mặc chính là chuyên chúc với chính mình Cửu Thiên Tông chiến bào a không, chế phục.

Cái này chế phục tựa hồ là thân truyền đệ tử đặc chế bản, mặt trên khắc đầy đủ loại phòng ngự trận pháp, giống nhau phòng ngự trận pháp còn không nhất định như vậy hữu dụng.

Nam Cung Giác vô ngữ nghĩ.

Hắn duỗi tay đẩy ra rồi cắn một ngụm chính mình nửa điểm thương tổn đều không có tạo thành huyết người, đem Xích Hỏa Diễm phóng ra.

Ở Nam Cung Giác đan điền kêu gào nửa ngày Xích Hỏa Diễm: "……"

Dị hỏa vừa ra tay, liền biết có hay không.

Lời này quả nhiên là có đạo lý, dị hỏa ra tới lúc sau liền trực tiếp bôn cắn Nam Cung Giác một ngụm kia mấy chỉ huyết người tiến lên, ngọn lửa hừng hực thiêu đốt, không đến một lát liền trực tiếp đem ba con huyết người tất cả đều hóa thành máu loãng.

Nam Cung Giác: "……" Phảng phất vừa rồi tận tâm tận lực một con một con giết chính mình là cái ngốc tử.

Hệ thống: "……" Đối nga, nhà mình ký chủ người mang dị hỏa tới…… Nghĩ không ra chính mình phảng phất cũng là cái ngốc tử.

Xem như, ngốc liền ngốc đi, hệ thống đối này nhưng thật ra không có gì ý tưởng, về ngốc không ngốc chuyện này, chỉ có hệ thống chính mình biết là được.

Có dị hỏa trợ giúp, Nam Cung Giác thực mau liền…… Xông ra đạo thứ nhất phòng tuyến.

Lúc này Nam Cung Giác là thật sự cảm thấy chính mình là điên rồi mới không ở đối thủ thiếu thời điểm chạy ra tới.

Nhìn chính mình trước mặt này đó điên cuồng hướng chính mình người trước ngã xuống, người sau tiến lên chạy tới huyết người, Nam Cung Giác dần dần mà…… Càng đánh càng hăng, thậm chí còn cảm nhận được một loại mạc danh giết chóc mang đến vui sướng, Nam Cung Giác trong lòng lộp bộp một chút, cảm thấy có điểm không ổn.

Này đó huyết người vốn dĩ trên người huyết cũng rất nhiều, Nam Cung Giác đối phó chúng nó thời điểm, trên người không thể tránh khỏi dính vào một ít vết máu.

Dần dần phát hiện chính mình trở nên hưng phấn lên Nam Cung Giác trong lòng có dự cảm bất hảo.

Miêu này đó máu nên không có độc chứ!

.

Hệ thống cũng thực không thích ứng trong chiến đấu Nam Cung Giác, hơn nữa nó cũng phát hiện Nam Cung Giác trên người hơi thở càng ngày càng dữ dằn, làm nó cảm thấy không khoẻ.

Nam Cung Giác trong mắt hiện lên một tia hồng quang, phát hiện không đúng Xích Hỏa Diễm bay nhanh chạy tới Nam Cung Giác trước mặt, lập tức biến mất không thấy, chui vào Nam Cung Giác đan điền.

Huyết người bắn ra tới vết máu trung hàm chứa một loại khó có thể phát hiện tà khí, loại này tà khí vô thanh vô tức xâm nhập Nam Cung Giác trong thân thể, bắt đầu ở hắn trong cơ thể tác loạn, thậm chí dần dần mà ảnh hưởng tới rồi Nam Cung Giác thần thức, làm hắn trở nên hưng phấn bạo lực lên, trong óc đều trở nên không lắm thanh minh. Xích Hỏa Diễm chui vào Nam Cung Giác trong thân thể, đến đan điền không biết cùng lôi kiếp chi lực thương lượng một ít cái gì nội dung, một lôi một hỏa bay nhanh phân tán mở ra, ở Nam Cung Giác trong thân thể tìm kiếm ngang nhau trục những cái đó phi pháp xâm lấn tà khí.

Vì bảo hộ chính mình sinh tồn gia viên có thể nói là thập phần nỗ lực.

Nam Cung Giác ở chính mình bên người thả mười mấy phòng ngự trận pháp lúc sau rốt cuộc có thể thở dài nhẹ nhõm một hơi, trong đầu đột nhiên toát ra như vậy một câu bảo hộ hoàn cảnh mỗi người có trách nói tới, đối chính mình tỏ vẻ thập phần vô ngữ.

Hệ thống nguyên bản còn ở lo lắng, chờ đến phát hiện Xích Hỏa Diễm cùng lôi kiếp chi lực đều bắt đầu trực tiếp dọn dẹp kia cổ tà khí lúc sau, cũng là không tự giác thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Đối với ký chủ tới nói, Xích Hỏa Diễm cùng lôi kiếp chi lực chính là giúp đại ân.

Tuy rằng này hai cái đồ vật đều không có mở ra cái gì linh trí.

.

Ở Xích Hỏa Diễm cùng lôi kiếp chi lực dưới sự trợ giúp, Nam Cung Giác không có mất đi lý trí, bởi vì Xích Hỏa Diễm cắn nuốt vô số bị huyết người cắn nuốt linh lực lúc sau, vô hình bên trong thăng một cái cấp, liên quan Nam Cung Giác cấp bậc cũng đột nhiên tăng lên một chút.

Nguyên bản Nam Cung Giác ở cái kia trên đảo nhỏ thiếu chút nữa bị Vạn Thú Chi Tâm hút khô rồi linh lực, cấp bậc giảm xuống vài cái cấp bậc, trong thời gian ngắn trong vòng rất khó tu luyện hồi nguyên lai trình độ, lúc này đây Xích Hỏa Diễm thăng cấp làm Nam Cung Giác cũng thăng cấp, hắn ánh mắt sáng lên, phảng phất thấy được một cái tân thăng cấp phương thức.

Nghe được Nam Cung Giác tiếng lòng hệ thống vô tình đả kích: “Ký chủ ngươi không cần suy nghĩ nhiều quá, Xích Hỏa Diễm trong khoảng thời gian ngắn không có khả năng thăng cấp, thăng đến quá nhanh nói, đối với Xích Hỏa Diễm tới nói không có gì chỗ tốt. Ký chủ tốt nhất không cần đối này báo cái gì hy vọng.”

Nam Cung Giác: “Nga.”

Tâm tình đột nhiên liền không vui đâu.

Đối diện huyết người kỳ thật cũng vẻ mặt mộng bức: Còn mang trung tràng nghỉ ngơi?

Nam Cung Giác trận pháp xác thật trở ngại đối diện huyết người công kích, Nam Cung Giác hiện tại thừa dịp thời gian này nghỉ ngơi, huyết mọi người rõ ràng có thể cảm nhận được mục tiêu vị trí, lại không thể tới gần, dần dần mà bắt đầu cuồng táo lên.

Ở Nam Cung Giác không có chú ý tới thời điểm, bốn phía dần dần tụ tập ở bên nhau, hơn nữa trở nên cuồng bạo lên huyết nhân số lượng đang ở chậm rãi giảm bớt —— nếu hắn chú ý quan sát nói, Nam Cung Giác phía trước giết chết những cái đó huyết người cũng hóa thành một bãi máu loãng nhanh chóng biến mất.

Mà Nam Cung Giác hồn nhiên bất giác.

Chờ đến Nam Cung Giác ở trận pháp thở hổn hển khẩu khí, trong cơ thể tà khí cũng đều bị thanh trừ sạch sẽ lúc sau, hắn nhìn đến chung quanh cảnh tượng sợ ngây người.

"Hệ thống! Ngươi biết mới vừa hạ nơi này đã xảy ra cái gì sao? Những cái đó huyết người đều đi nơi nào?"

Hệ thống bị Nam Cung Giác nhắc nhở mới phát hiện vấn đề này, căn bản không biết chuyện này rốt cuộc là như thế nào phát sinh, trong lòng cũng rất là phức tạp: "Ta không biết a……"

Nam Cung Giác trong lòng cả kinh, nghĩ tới một cái cơ hồ không có khả năng suy đoán.

Hắn hướng trên mặt đất nhìn lại —— trên mặt đất liền một giọt huyết đều không có, bốn phía sạch sẽ đến có chút quá mức.

Nam Cung Giác sắc mặt đổi đổi.

Cái này hảo, hắn trên cơ bản đã đoán được chân thật tình huống, vừa rồi những cái đó huyết người cũng không phải số lượng thật sự có như vậy khổng lồ, cấp bậc lại thấp đến đáng sợ, mà là bởi vì những cái đó cấp bậc thấp huyết người căn bản đều là phân thân!

Nam Cung Giác nghĩ đến đây, trong lòng dần dần bắt đầu khủng hoảng lên, là hắn đối chính mình tự tin quá mức, mới đưa đến tình huống như vậy phát sinh, chỉ là…… Hắn hiện tại hoàn toàn cảm thụ không đến đối phương bất luận cái gì hơi thở, loại cảm giác này làm Nam Cung Giác thập phần không thoải mái.

Một loại dự cảm bất hảo quanh quẩn ở trong lòng, từ tới rồi thế giới này liền không có cái gì tốt dự cảm Nam Cung Giác tâm tình phức tạp.

Hắn cũng không biết hiện tại nên làm cái gì bây giờ.

"Hệ thống, ngươi có thể tra được những cái đó huyết người đều đi nơi nào sao?"

Hệ thống rất là mất mát: "Không thể……" Nó rất khó chịu, bởi vì mỗi một lần ký chủ yêu cầu nó thời điểm, hắn cơ hồ đều không có cái gì dùng.

Ai! Nó nhất định là thiên hạ nhất vô dụng hệ thống đi? Nhiệm vụ không hoàn thành liền tính, chủ hệ thống nói ai đều có không hoàn thành nhiệm vụ thời điểm, nhưng là liền trợ giúp ký chủ đều làm không được, hệ thống đối chính mình sinh ra khắc sâu hoài nghi.

Nam Cung Giác đối này hoàn toàn không biết gì cả.

Đối phương nếu có thể phân thân ra nhiều như vậy huyết người tới, còn có mấy cái thậm chí cùng hắn thực lực tương đương, cũng chỉ có thể chứng minh một chút, hắn muốn đối mặt đối thủ, lại là so với hắn cường hãn không biết nhiều ít lần đồ vật.

Nam Cung Giác cơ hồ cảm thấy sống không còn gì luyến tiếc, hắn ở thế giới này gặp được đồ vật thật đúng là chính là rất kỳ quái, cấp bậc đều so với hắn cao, nhưng là luôn là sẽ lấy đủ loại ngoài ý muốn cho hắn tặng người đầu.

Này khả năng chính là thiên tuyển chi tử vận mệnh đi.

Nam Cung Giác hơi có chút vô ngữ nghĩ.

Sự thật chứng minh, hắn tưởng cũng không có cái gì quá lớn vấn đề.

Hắn vận khí xác thật là độc nhất vô nhị.

Ở không đến nửa giờ lúc sau, hắn thấy một con bị Lạc Hòa xách theo huyết người, cấp bậc rất cao, nhưng là thực suy yếu.

Hảo đi, tới rồi Lạc Hòa trong tay đồ vật không giả nhược đã xem như kỳ tích.

Nam Cung Giác yên lặng mà nghĩ.

.

Lạc Hòa đi vào Trấn Đăng Thành lúc sau, ở ngoài thành liền nghe được mấy cái Cửu Thiên Tông đệ tử ở nói chuyện với nhau.

"Giang sư huynh…… Chúng ta thật sự cứ như vậy đem Nam Cung sư huynh ném ở cái kia Cổ Hoang Thôn sao? Vạn nhất bị phát hiện làm sao bây giờ?"

"Làm sao bây giờ? Còn có thể làm sao bây giờ? Rau trộn bái." Giang Văn thanh âm nghe tới thực không sao cả, thậm chí còn có điểm không chút để ý cảm giác, "Ai làm hắn tới nơi này e ngại ta mắt đâu? Nói nữa, kia chỉ là một cái Cổ Hoang Thôn mà thôi, cũng sẽ không người chết, có cái gì sợ quá? Liền tính hắn thật sự đã chết…… Cũng là hắn hành sự bất lực, dựa vào cái gì có thể quái đến ta trên đầu?"

Hắn biểu tình dào dạt đắc ý, tưởng tượng đã có một cái thân truyền đệ tử thua tại trong tay hắn, hắn trong lòng liền vô cùng thống khoái.

Nguyên lai hố người cảm giác như vậy sảng, miệt thị người khác cảm giác tốt như vậy a……

Lạc Hòa liền nghe được “Nam Cung” hai chữ thời điểm, hơi chút chú ý một chút này đàn tu sĩ, không nghĩ tới thế nhưng nghe được như vậy tin tức!

Cửu Thiên Tông từ trên xuống dưới ai không biết Nam Cung Giác là hắn che chở người, mấy người này lá gan cũng thật đại, cũng dám như vậy bằng mặt không bằng lòng.

Kỳ thật nói bằng mặt không bằng lòng cũng không đúng, bởi vì bọn họ căn bản không có tư cách đối Lạc Hòa tiến hành dương phụng, hơn nữa lúc này đây có thể nói là chạm được Lạc Hòa trong lòng đau điểm.

Lạc Hòa lạnh lùng cười, tùy tay ném một cái hạc giấy đi ra ngoài, hạc giấy vòng quanh không trung bay một vòng, run rẩy bay tới nói chuyện Giang Văn bọn họ bên người, ở bọn họ mỗi người trên người đều để lại một cái ký hiệu, cuối cùng bay nhanh mà dừng ở Giang Văn trên đầu, biến mất không thấy.

Lạc Hòa trong mắt âm u chợt lóe mà qua, lại không có trực tiếp đối bọn họ động thủ.

Hiện tại việc cấp bách là, trước tìm được suy xét không chu toàn Nam Cung Giác lại nói.

Lạc Hòa thở dài, tiểu gia hỏa này vẫn là như vậy làm người không bớt lo.

.

Hắn tùy tiện bắt cá nhân hỏi tới Cổ Hoang Thôn vị trí, mã bất đình đề hướng Cổ Hoang Thôn đuổi, đang tới gần thôn địa phương, phát hiện một cái lén lút toàn thân là huyết quái vật, thuận tay thu thập một chút, xách theo quái vật tới rồi Nam Cung Giác trước mặt.

Nam Cung Giác nhìn cái kia quái vật: “……”

Quả nhiên, lần này cái này bị hắn coi như là đại nguy cơ đồ vật, cũng lấy một loại không thể tưởng tượng trạng thái xuất hiện ở hắn trước mặt.

Cho nên nói hắn này rốt cuộc là đi rồi cái gì vận?

Hệ thống cũng cảm thấy không thể tưởng tượng, lúc trước nó mang theo mặt khác ký chủ, muốn cái Lạc Hòa đoạt cái cơ duyên tranh đến chết đi sống lại, cuối cùng nửa chết nửa sống mới có thể được đến cơ duyên, đương nhiên Lạc Hòa cũng không có hảo đi nơi nào.

Hiện tại, nó ký chủ căn bản không cần cùng Lạc Hòa đoạt, muốn tài nguyên Lạc Hòa liền trực tiếp cho hắn đưa đến trước mặt, có thể nói là thực thần kỳ.

Hệ thống đệ không biết bao nhiêu lần hoài nghi thống sinh.

Chẳng lẽ thật là nó cướp lấy tài nguyên phương pháp không đúng sao? Bằng không vì cái gì hiện tại ngay cả Lạc Hòa cái này chú định hẳn là cùng ký chủ trở thành túc địch vai ác cũng sẽ mặt vô biểu tình cấp ký chủ đưa tài nguyên a uy!

Này căn bản là không khoa học hảo sao?

Lạc Hòa cảm thấy Nam Cung Giác dại ra biểu tình còn rất có ý tứ, liền không có nhắc nhở hắn hoàn hồn, ngược lại vẫn luôn rất có hứng thú nhìn chằm chằm Nam Cung Giác.

Nam Cung Giác phản ứng lại đây Lạc Hòa nhìn chằm chằm hắn mặt thời điểm, đột nhiên mặt đỏ thành con khỉ, hắn vội la lên: "Sư huynh……"

? Tác giả nhàn thoại: enmmm…… Ở ta về đến nhà phía trước, hẳn là đều chỉ có canh một…… Đi.

------oOo------

Phần 93

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 93: Có một cái hố

“Như thế nào?” Lạc Hòa nhướng mày, hắn không có nhìn đến Nam Cung Giác bị một đám huyết người vây quanh kinh tủng cảnh tượng, khó có thể lý giải Nam Cung Giác biểu tình.

Nam Cung Giác cũng có chút ngượng ngùng, hắn muốn như thế nào mới có thể nói ra chính mình vừa rồi bị Lạc Hòa trong tay xách theo thứ này phân ra tới huyết người cuốn lấy kiệt sức đâu?

Hắn không cần mặt mũi a?

Nam Cung Giác chỉ có thể cười gượng: “Lạc sư huynh…… Ngươi như thế nào lại ở chỗ này?”

Lạc Hòa sắc mặt cứng đờ.

Hắn bưng cao lãnh mặt: “Làm nhiệm vụ đi ngang qua, ngươi như thế nào ở chỗ này?”

Nam Cung Giác: “…… Nga.”

Làm quỷ nhiệm vụ đi ngang qua nga, Nam Cung Giác tin hắn tà. Này phụ cận phàm là còn có một cái nhiệm vụ hắn khẳng định đều đã biết, nếu là Lạc Hòa thật là làm nhiệm vụ lại đây, hắn liền phát sóng trực tiếp……

Tính đi, vạn nhất thật là đâu?

Huống chi thế giới này không có phát sóng trực tiếp.

Nam Cung Giác đối mặt Lạc Hòa thời điểm luôn là không tự giác có chút khẩn trương, Lạc Hòa không nói lời nào hắn liền cảm thấy không khí thập phần xấu hổ.

Mà hiện tại cảnh tượng vốn dĩ cũng đã thực xấu hổ.

Lạc Hòa khả năng cũng phát hiện vấn đề này, hắn thanh thanh giọng nói, chỉ vào cái kia huyết người hỏi Nam Cung Giác: “Ngươi biết đây là cái thứ gì sao?”

Nam Cung Giác: “…… Không biết.” Hắn nếu là biết thì tốt rồi.

Tích! Đề tài chung kết giả.

.

Trầm mặc mà lại xấu hổ thời gian luôn là thập phần dài lâu, cuối cùng vẫn là Nam Cung Giác chịu không nổi loại này bầu không khí, giải thích một chút

chính mình vừa rồi gặp được quẫn cảnh: "…… Ta ngay từ đầu cảm thấy ta có thể đối phó tới, không nghĩ tới chỉ là nghỉ ngơi một chút ngay cả bị ta giết chết những cái đó đều không thấy."

Lạc Hòa cảm thấy vừa tức giận vừa buồn cười.

"Ai dạy ngươi thời điểm chiến đấu còn có thể nghỉ ngơi?" Hắn ngữ khí nghiêm túc, lệnh người mạc danh nhút nhát.

Nam Cung Giác có điểm bị dọa đến, co quắp bất an trả lời: "Không có người dạy ta……"

Hắn một cái sinh hoạt ở thế kỷ 21, hơn nữa vẫn là một cái yếu ớt bệnh tim người, sao có thể có người dạy hắn chiến đấu kỹ xảo?

Lạc Hòa thở dài một hơi, Nam Cung Giác chiến đấu ý thức cơ bản bằng không, chuyện này hắn ở thượng một lần giao long sự kiện thời điểm cũng đã phát hiện, chỉ là hắn rốt cuộc đều không phải là Nam Cung Giác sư phụ, ngay từ đầu cảm thấy không cần thiết từ chuyện lớn đến chuyện nhỏ dạy dỗ.

Ai có thể nghĩ đến hiện tại Nam Cung Giác là có thể làm ra tới ở trên chiến trường trung tràng nghỉ ngơi sự đâu?

Lạc Hòa bất đắc dĩ, hắn tiểu sư đệ quả nhiên vẫn là yêu cầu hệ thống giáo dục mới được.

Bất quá……

Trước đó, yêu cầu trước đem cái này tông môn nhiệm vụ hoàn thành.

Theo lý mà nói, bình xét cấp bậc vì trung cấp nhiệm vụ không nên có này con quái vật như vậy cường hãn tồn tại, nhiệm vụ đường yêu cầu chỉnh đốn một chút, Lạc Hòa trong đầu chuyển qua rất nhiều ý tưởng, cuối cùng nói ra chính là: "Ta xem nhiệm vụ này đã không phải sư đệ ngươi một người có thể hoàn thành, ta trước chúc ngươi giải quyết nhiệm vụ này, trở lại tông môn sau ngươi lại lựa chọn một cái tân nhiệm vụ, như thế nào?"

Nam Cung Giác gật đầu đáp ứng.

.

Lạc Hòa ánh mắt chuyển dời đến kia chỉ cả người là huyết quái vật trên người, nhíu nhíu mày, gia hỏa này…… Thoạt nhìn có điểm quen mắt?

Lạc Hòa trong lòng cả kinh, cẩn thận hồi tưởng một chút, lại phát hiện kiếp trước thời điểm ở thật lâu về sau tựa hồ xuất hiện một cái tà đạo tông môn, nghe nói bọn họ có một cái thần long thấy đầu không thấy đuôi tông chủ, nhưng là bởi vì bọn họ tuy rằng nơi nơi tuyên dương bọn họ môn phái, lại không có thật sự uy hiếp đến bất cứ đại tông môn duyên cớ, bị Thượng Ngu Đại Lục chính đạo tu sĩ cam chịu bảo tồn xuống dưới.

Cái kia tông môn thành lập địa phương phi thường xa xôi, cũng rất ít có người xuất hiện trước mặt người khác, dần dần bị người quên đi.

Lạc Hòa nhìn đến cái này quái vật, không biết như thế nào liền nghĩ tới cái kia môn phái…… Địa điểm nhưng còn không phải là ở Trấn Đăng Thành phụ cận sao?

Không, lúc ấy, Trấn Đăng Thành đã không còn nữa tồn tại.

Lạc Hòa nhíu mày suy nghĩ sâu xa, Nam Cung Giác trong lòng nhảy dựng, hoài nghi chính mình có phải hay không quấn vào cái gì thật lớn âm mưu bên trong.

Âm mưu nhưng thật ra không có, ngoài ý muốn có một cọc.

Lạc Hòa tâm niệm vừa động, mạnh mẽ dò xét một phen cái này quái vật cấu thành, phát hiện cái này quái vật tuy rằng thoạt nhìn giống người, nhưng kỳ thật chỉ là một cái dùng không biết nhiều ít máu ngưng kết ra tới đồ vật mà thôi, cũng không phải thật sự người.

Hắn tại quái vật trong não phát hiện một khối lóe hồng quang cục đá, duỗi tay một trảo, kia viên cục đá liền xuất hiện ở hắn cùng Nam Cung Giác trước mặt.

Kia cái cục đá từ huyết người trong óc ra tới lúc sau, thân thể lập tức hóa thành một bãi máu loãng, trên mặt đất tản ra thành một đoàn.

Nam Cung Giác hoảng sợ: “Đây là?”

“Tụ Huyết Thạch!” Hệ thống bay nhanh đoạt đáp, “Thứ này có thể tụ tập huyết khí cùng linh khí, đối với dùng máu luyện thể tu sĩ tới nói là không thể nhiều đến bảo bối!”

Nam Cung Giác: “Không thể nào?”

Hắn thấy thế nào như thế nào cảm thấy thứ này có điểm tà môn, một chút cũng không giống như là có thể làm người xua như xua vịt bảo bối hảo sao?

Nam Cung Giác cảm giác xác thật không có sai, Lạc Hòa không có duỗi tay tiếp được kia tảng đá, tùy ý nó ở giữa không trung phiêu đãng, một tia như có như không tà khí từ giữa phát ra, làm Nam Cung Giác sinh ra một loại quỷ dị quen thuộc cảm.

“Cái này tà khí……” Nam Cung Giác trong đầu hiện lên cái gì, đột nhiên kinh hô, “Cùng Vạn Thú Hồ kia tòa trên đảo nhỏ hơi thở thực tương tự!”

.

Lạc Hòa nghe vậy, trong lòng cả kinh, hắn biết Nam Cung Giác nói chính là nào tòa đảo, chỉ là hắn chỉ ở kia một lần đi cứu vớt bị lũ lụt hướng đi Nam Cung Giác cùng hắn Hỗn Nguyên Lâu thời điểm vội vàng nhìn thoáng qua, không phát hiện kia tòa đảo có cái gì không bình thường địa phương.

Nam Cung Giác như vậy nhắc tới, hắn chỉ nghĩ lên kia tòa trên đảo huyết hồng hoàng hôn làm nổi bật hạ ngũ thải ban lan cục đá, bằng thêm một tia quỷ dị mê

ly ý vị.

Chỉ là lúc ấy hắn không có phát hiện trên đảo có cái gì không ổn, cũng liền không có quá nhiều chú ý. Nghe tiểu sư đệ ý tứ là: “Kia tòa trên đảo thế nhưng tồn tại tà khí?”

Nghe ra Lạc Hòa kinh ngạc, Nam Cung Giác có chút không tin Lạc Hòa không có phát hiện.

Hệ thống đúng lúc nhắc nhở: “Ký chủ, lúc ấy Lạc sư huynh chỉ nhìn thoáng qua, liền đem ngươi cùng Hỗn Nguyên Lâu cùng nhau đóng gói mang đi.”

Nhớ tới lúc ấy cảnh tượng, Nam Cung Giác bừng tỉnh đại ngộ, xác thật, khi đó đã là thí luyện cuối cùng một ngày, Lạc Hòa cũng có chút vội vội vàng vàng bộ dáng, khó trách không có phát hiện kia tòa trên đảo có tà khí.

Hắn đem trên đảo phát hiện tà khí sự tình nói cho Lạc Hòa, giấu đi Vạn Thú Chi Tâm kia một bộ phận, Lạc Hòa nghe xong lúc sau cũng minh bạch Nam Cung Giác ý tưởng.

Bất quá hắn lại mở miệng: “Trước không cần vội vã có kết luận, có lẽ thế giới này tà khí đều là giống nhau hơi thở đâu? Chúng ta đi trước cái này tà khí nơi phát ra nhìn xem đi.”

Nam Cung Giác có chút kinh ngạc: “Sư huynh có thể tìm được tà khí nơi phát ra sao?”

Lạc Hòa gật đầu: “Đó là tự nhiên.”

Nói xong Lạc Hòa liền đối với phiêu phù ở không trung màu đỏ cục đá kháp cái thủ quyết, bốn phía xuất hiện một mạt màu xanh lơ quang mang, bao bọc lấy Tụ Huyết Thạch.

Nguyên bản lập loè hồng quang Tụ Huyết Thạch quang mang dần dần biến mất, thực mau phiêu phù ở không trung, hướng về một phương hướng phiêu qua đi.

Lạc Hòa nghiêng đầu nhìn thoáng qua Nam Cung Giác: “Đuổi kịp.”

Nam Cung Giác tự giác đuổi kịp Lạc Hòa, ánh mắt tò mò đánh giá kia viên cục đá, ở trong lòng dò hỏi hệ thống: “Hệ thống, đó là cái gì pháp thuật a?”

Hệ thống trầm mặc một lát: “Không biết. Hệ thống vô pháp đối ký chủ sư huynh tiến hành đánh giá rà quét.”

Nam Cung Giác cũng không quá ngoài ý muốn, cũng không hề tiếp tục dò hỏi.

.

Một đường trầm mặc.

Chung quanh phong cảnh dần dần chưa từng lạc Cổ Hoang Thôn lạc biến thành âm u rừng cây, treo âm trầm thảm thiết phong, không khí quỷ dị.

Nam Cung Giác tiếng hít thở không tự giác phóng nhẹ một ít.

Lạc Hòa chú ý tới, khóe miệng ngoéo một cái.

Đi rồi một đoạn thời gian lúc sau, Nam Cung Giác phát hiện, bọn họ đi phương hướng, là Cổ Hoang Thôn sau lưng kia một ngọn núi khâu, sở dĩ nói là đồi núi, là bởi vì nó xác thật không lớn, so Cổ Hoang Thôn hơi cao mấy cái nóc nhà khoảng cách mà thôi, hơi chút cao một chút cây cối đều có thể che khuất nó lư sơn chân diện mục.

Khách không mời mà đến phỏng vấn thanh âm ở một mảnh yên tĩnh giữa có vẻ phá lệ rõ ràng.

Nam Cung Giác không cẩn thận dẫm tới rồi một cây khô khốc nhánh cây, phát ra răng rắc một tiếng, dọa hắn giật mình.

Ở phía trước mang theo lộ Tụ Huyết Thạch đột nhiên hiện lên một tia hồng quang, tốc độ thực mau, Lạc Hòa chú ý tới, lại không có để ở trong lòng, mà Nam Cung Giác còn đắm chìm ở vừa rồi kinh hách giữa, hoàn toàn không có chú ý.

Ở rừng rậm giữa xuyên qua mấy cây cao lớn không biết tên cây cối lúc sau, bọn họ đi tới một cái sơn động cửa.

Cái này sơn động có thể nói là thập phần rõ ràng, cửa động đen như mực một mảnh, cái gì che lấp đều không có, không giống như là một cái thiên nhiên tồn tại sơn động, hắn hoài nghi có phải hay không nguyên lai Cổ Hoang Thôn cư dân đã từng cư trú quá địa phương……

Nam Cung Giác duỗi tay đẩy ra rồi mấy cây cành khô, hỏi đột nhiên đứng lại bất động Lạc Hòa: “Sư huynh, chúng ta muốn vào xem một chút sao?”

Lạc Hòa ánh mắt ở chung quanh nhìn thoáng qua, không có phát hiện động tĩnh gì, vì thế gật gật đầu, đem vừa đến nơi này liền xao động dị thường Tụ Huyết Thạch trói buộc giải khai một ít, Tụ Huyết Thạch nhanh chóng hướng trong sơn động bay đi, lập tức liền biến mất.

Nam Cung Giác đã: “Sư huynh!”

Lạc Hòa đối hắn khẽ cười nói: “Không ngại, nó trốn không thoát.”

Nam Cung Giác nhìn Lạc Hòa bình tĩnh thong dong bộ dáng, trong lòng hơi hơi hâm mộ, không biết sư huynh chiêu số là cái gì…… Nếu là hắn cũng có thể học học thì tốt rồi……

Đương nhiên hắn chỉ là như vậy tưởng tượng mà thôi.

Hệ thống có chút hổ thẹn: “Ký chủ…… Ta nhất định sẽ vì ngươi tìm được càng thích hợp pháp quyết……”

Nam Cung Giác dở khóc dở cười, hắn là thật sự muốn pháp quyết sao? Bất quá hắn cũng không có phủ nhận hệ thống nói, hắn hệ thống xác thật yêu cầu trải qua một chút kích thích, bằng không vẫn luôn như vậy không có hắn cũng là thực xấu hổ.

Lạc Hòa không biết bọn họ nói chuyện với nhau, hắn tiên tiến vào sơn động, sau đó đột nhiên nghĩ tới cái gì giống nhau nhìn về phía Nam Cung Giác: "Sư đệ, đem ngươi hỏa thả ra chiếu sáng, ngươi cảm thấy có thể chứ?"

Nam Cung Giác bay nhanh mà đem Xích Hỏa Diễm thả ra, không được gật đầu: "Đương nhiên có thể!" Chỉ cần Lạc Hòa mở miệng, không có gì là không thể!

Lạc Hòa không có chú ý tới hắn gật đầu như đảo tỏi biểu tình, bởi vì ở Nam Cung Giác gật đầu thời điểm, chung quanh vẫn là đen nhánh một mảnh, tu sĩ tuy rằng có thể thông qua linh lực đêm coi, nhưng là hiện tại còn không biết tương lai sẽ gặp được cái gì, linh lực liền tạm thời trước tỉnh một chút.

Hơn nữa…… Lạc Hòa cũng muốn nhân cơ hội này giáo một chút Nam Cung Giác, trên người này đó bảo bối rốt cuộc đều nên thế nào sử dụng mới đúng.

.

Xích Hỏa Diễm nguyên bản ở Nam Cung Giác đan điền ngủ gật, đột nhiên bị thả ra, còn không có chuyện gì muốn làm, thế nhưng chỉ là làm nó chiếu sáng! Xích Hỏa Diễm trong lòng phẫn nộ tột đỉnh, thậm chí còn có điểm muốn bãi công!

Gần nhất mấy ngày, Nam Cung Giác được đến Ngàn Chân Nhện linh tuyền vẫn luôn ở dùng để "Nuôi nấng" Xích Hỏa Diễm, Xích Hỏa Diễm cấp bậc tăng lên tốc độ có thể nói là bay nhanh, cũng dần dần sinh ra linh thức.

Nhưng mà nó còn không có tỏ vẻ chính mình bất mãn, liền phát hiện có cái gì đáng sợ đồ vật đang ở nhìn chằm chằm nó, thân là dị hỏa Xích Hỏa Diễm thực mau phát hiện ở Nam Cung Giác bên người Lạc Hòa, lập tức thành thật dẫn đường.

Nam Cung Giác có chút ngạc nhiên, có điểm không thể tin được.

Hắn thường thường đều sẽ bị Xích Hỏa Diễm trò đùa dai dường như quấy rầy một chút, hiện tại Xích Hỏa Diễm như vậy ngoan ngoãn bộ dáng, thật đúng là làm người thoạt nhìn thập phần không thói quen đâu.

Nam Cung Giác nhìn thoáng qua Lạc Hòa, phát hiện hắn đang ở hư hư thực thực quan sát Xích Hỏa Diễm, tức khắc trầm mặc: "……"

Nguyên lai là bởi vì đã chịu Lạc sư huynh Vương Bá chi khí ảnh hưởng……

Hệ thống: "Vương Bá chi khí là cái gì?"

Nam Cung Giác lau lau hãn: "Đại khái là vai chính trên người đặc có tính chất đặc biệt đi?"

Hệ thống khó hiểu: "Chính là ký chủ sư huynh không phải vai ác sao?"

Nam Cung Giác từ bỏ giải thích: "Đó chính là vai ác chuyên dụng đặc thù khí chất được rồi đi?" Cùng một cái dân bản xứ hệ thống giải thích không có gì ý tứ, Nam Cung Giác yên lặng nghĩ đến.

Không sai, ở Nam Cung Giác trong mắt, cái này hệ thống như vậy xuẩn, vừa thấy chính là tư liệu không đủ bổn thế giới dân bản xứ, nhiều nhất chính là xuất hiện đại lục so Thượng Ngu Đại Lục hơi chút cao một chút thôi.

Ở Xích Hỏa Diễm chiếu sáng dưới, hai người một trước một sau đi phía trước đi, đột nhiên, bọn họ trước mắt xuất hiện một đạo màu đỏ quang mang, Lạc Hòa phất phất tay, kia đạo hồng quang liền ngừng ở hai người trước mặt, xuất hiện đồ vật thình lình chính là vừa rồi biến mất không thấy Tụ Huyết Thạch.

Nam Cung Giác tức khắc lý giải Lạc Hòa lời nói mới rồi là có ý tứ gì, quả nhiên Tụ Huyết Thạch căn bản không có mất đi Lạc Hòa khống chế.

.

Lạc Hòa nhìn Tụ Huyết Thạch thượng quanh quẩn màu xám sương mù, sắc mặt đổi đổi, hắn nhìn thoáng qua Nam Cung Giác: "Sư đệ, ngươi có hay không cảm giác được có cái gì không thích hợp?"

Nam Cung Giác chú ý một chút, kinh ngạc nói: "Này trong sơn động đều là tà khí!"

Cái gọi là tà khí, kỳ thật chính là bị không biết thứ gì ô nhiễm linh khí, trong sơn động tràn ngập tà khí, độ dày cơ hồ có thể cùng bên ngoài Cổ Hoang Thôn linh khí độ dày so sánh.

Lạc Hòa đề cao cảnh giác, ở Xích Hỏa Diễm chiếu sáng hạ, hai người bóng dáng tản ra ở hai bên âm u trên vách tường, xây dựng ra một loại phim ma bầu không khí.

Nam Cung Giác: "……"

Xác thật có điểm giống tìm đường chết phim kinh dị, duy nhất không giống nhau đại khái là vai chính nhan giá trị, cùng với vai chính là có tu vi tu sĩ đi?

Hai người trầm mặc một lát, cái gì đều không có phát sinh, Lạc Hòa nhìn Nam Cung Giác liếc mắt một cái, ý bảo hắn đuổi kịp, sau đó tiếp tục đi phía trước đi.

Nam Cung Giác đi theo Lạc Hòa phía sau, mạc danh cảm thấy chính mình có điểm như là hoa thủy người chơi, cái gì đều Lạc Hòa tới làm, hắn chỉ cần nhặt trang bị thì tốt rồi —— tuy rằng hiện tại còn không có cái gì trang bị rơi xuống.

Lạc Hòa ngừng thở, cũng đình chỉ hấp thu linh khí, nơi này linh khí có vấn đề, hắn vừa rồi không cẩn thận hút vào một chút, thế nhưng liền phát hiện chính mình gân mạch vận hành xuất hiện một tia nhỏ bé trở ngại.

Lạc Hòa trong lòng cả kinh, tức khắc đình chỉ hấp thu trong sơn động linh khí.

Hắn riêng nhìn thoáng qua Nam Cung Giác, phát hiện hắn thế nhưng đã đình chỉ hấp thu linh khí, nghĩ đến Nam Cung Giác đã từng gặp được quá tình huống như vậy, hắn nhưng thật ra yên tâm một ít.

Lại đi rồi một đoạn thời gian lúc sau, hai người trước mặt đột nhiên xuất hiện một cái thật lớn hố động.

? Tác giả nhàn thoại: Ngày mai hậu thiên đều phải khảo thí ta run bần bật T_T

------oOo------

Phần 94

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 94: Dị bảo xuất thế

Hoặc là nói là một cái ao càng thích hợp.

Hố to chung quanh vây quanh một vòng đá cẩm thạch, mơ hồ có thể nhìn ra nhân công trì dấu vết, dính chút màu đỏ sậm rỉ sét, Nam Cung Giác nhìn chằm chằm ao bên cạnh màu đỏ dấu vết nhìn một hồi, bỗng nhiên nghĩ đến —— "Đây là vết máu?"

Nam Cung Giác trong lòng thực khiếp sợ, chẳng lẽ cái này trong ao trang chính là huyết sao?

Nam Cung Giác khiếp sợ thần sắc dừng ở Lạc Hòa trong mắt, hắn nhớ tới tiểu sư đệ lai lịch, ánh mắt ám ám, đột nhiên mở miệng nói: "Cái này ao hẳn là chính là dựng dục vừa rồi cái kia huyết người địa phương."

Hắn nói chuyện thời điểm, kia viên vẫn luôn phiêu ở không trung Tụ Huyết Thạch nhấp nháy nhấp nháy, màu đỏ quang mang minh minh diệt diệt.

Nam Cung Giác không có chú ý tới Tụ Huyết Thạch tình huống, nghĩ đến vừa rồi hóa thành máu loãng kia một cái quái vật, có điểm không thể tin được: "Tên kia là từ nơi này đi ra ngoài?"

Cái này ao gần một người thâm, trung gian có một cái màu đỏ sậm dấu vết, hiển nhiên chính là huyết trì chiều sâu, huyết trì thực khoan, phỏng chừng có cái sáu bảy mễ bộ dáng, lớn như vậy ao, kia chỉ huyết người thoạt nhìn nhưng căn bản không có nhiều như vậy huyết hảo sao?

Nam Cung Giác như vậy tưởng tượng, liền nhịn không được hỏi ra tới: "Chính là nơi này có nửa ao huyết, vừa rồi cái kia huyết người……"

Lạc Hòa nhìn ra hắn rối rắm, bất giác bật cười, tiểu sư đệ ý tưởng cũng quá ngây thơ rồi một chút, hắn chỉ vào không trung phiêu đãng Tụ Huyết Thạch, đối Nam Cung Giác giải thích nói: "Này viên cục đá tên là Tụ Huyết Thạch, có thể đem huyết khí cùng linh khí tụ tập ở bên nhau, bởi vì không biết chỗ nào tới tà khí, nảy sinh ra vừa rồi quái vật, kia con quái vật huyết đều là thông qua tinh luyện, đương nhiên không có nhiều như vậy."

"Nga," Nam Cung Giác bừng tỉnh đại ngộ, "Chính là này đó bình thường huyết áp súc thành tinh hoa quái vật đúng không?"

Lạc Hòa bật cười: "Cũng có thể nói như vậy."

.

Huyết trì đã khô cạn, Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác vòng qua ao, chuẩn bị tiếp tục về phía trước tiến, nhưng mà khi bọn hắn vòng qua huyết trì lúc sau, trên mặt đất đột nhiên bắt đầu đã xảy ra chấn động.

Nam Cung Giác cả kinh, này nhân vật địa điểm cái gì tật xấu a? Cùng hắn bát tự không hợp sao? Hắn mới đến nơi này hai ngày liền đã xảy ra hai lần động đất thật sự không thành vấn đề sao?

Nam Cung Giác phẫn nộ đến muốn rít gào.

Lạc Hòa thực mau ổn định thân hình, nhíu mày.

Bốn phía hơi thở cuồn cuộn, Nam Cung Giác nghe được "Răng rắc" một tiếng, từ bọn họ phía sau truyền đến, Nam Cung Giác quay đầu nhìn lại, phía sau ao bị từ trên trời giáng xuống đá phiến khảm nhập, hình thành một phiến hư hư thực thực đại môn cái chắn, chặn lui về phía sau lộ.

Nguyên lai bọn họ tiến vào thời điểm không có môn, Nam Cung Giác còn không cảm thấy có cái gì không đúng, hiện tại đột nhiên bị ngăn cản đường lui, vốn dĩ hẳn là cảm thấy khủng hoảng hắn lại có một loại trần ai lạc định cảm giác.

Hiển nhiên Lạc Hòa cũng không cảm thấy đây là cái gì vấn đề, hắn nhìn thoáng qua Lạc Hòa, nói: "Sư đệ, chúng ta tiếp tục đi phía trước đi."

Nam Cung Giác nhìn thoáng qua cùng mặt đất ao vô phùng dán sát tường, trừu trừu khóe miệng, đuổi kịp Lạc Hòa bước chân.

Dù sao hắn cũng không trông cậy vào từ nơi này đi ra ngoài là được ╮(╯▽╰)╭

Nam Cung Giác đi theo Lạc Hòa phía sau, Xích Hỏa Diễm vẫn như cũ ở phía trước chiếu sáng, Tụ Huyết Thạch còn lại là đảm đương chỉ lộ nhân, một thạch một hỏa thêm hai người tổ hợp, ở dần dần rộng lớn lên trên đường có vẻ thế nhưng còn có điểm hài hòa?

Hệ thống âm thầm đề cao cảnh giác, chuẩn bị tùy thời vì nhà mình ký chủ giải đáp nghi hoặc —— tuy rằng nơi này đối nó tới nói là một cái hoàn toàn xa lạ địa điểm, nó tư liệu cũng không có cái này địa phương tồn tại.

Sách, ký chủ mở ra bản đồ đến phương thức quá độc đáo chính là như vậy phiền não, hệ thống ở trong lòng yên lặng mà tưởng.

.

Thực mau, bọn họ liền đi tới một cái ngã rẽ.

Kỳ thật cũng không xem như lối rẽ, bọn họ trước mặt xuất hiện hai cánh cửa, một phiến trên cửa có một cái trừng lớn đôi mắt Bạch Hổ, bên kia trên cửa có khắc một cây thảo đồ án, hai bên hơi thở đều thực bình thường, không có biện pháp phân biệt.

Đương nhiên, hiện tại cũng còn chưa tới quyết định muốn vào nào một phiến môn thời điểm, bọn họ đầu tiên muốn tìm được mở cửa phương pháp mới được.

"Sư huynh?" Nam Cung Giác nhìn về phía Lạc Hòa, tưởng từ Lạc Hòa nơi đó được đến cái gì tin tức.

Lạc Hòa nhìn trước mắt hai cánh cửa, lâm vào trầm tư.

Kia cây thảo thoạt nhìn có điểm quen mắt……

Nam Cung Giác đột nhiên kêu tên của hắn, đem Lạc Hòa từ trầm tư giữa gọi trở về. Hắn nhìn Nam Cung Giác hỏi: "Làm sao vậy?"

"Ta chính là muốn biết này phiến môn hẳn là như thế nào khai……" Nam Cung Giác phát hiện chính mình giống như quấy rầy Lạc Hòa tự hỏi, có điểm xấu hổ.

Lạc Hòa đối hắn trấn an cười cười: "Ta hỏi một chút Tụ Huyết Thạch, nói không chừng nó biết."

Tụ Huyết Thạch bởi vì ở chỗ này tồn tại vô số năm duyên cớ, hơn nữa không biết từ đâu mà đến tà khí quấy nhiễu, dần dần sản sinh một ít ký ức công năng, tuy rằng Lạc Hòa có thể đọc vào tay chỉ là một đống lớn "Nhàm chán, nhàm chán, nhàm chán……" Hơn nữa một ít mặt khác tin tức.

Hữu dụng tin tức rất ít.

Hắn đem Tụ Huyết Thạch bắt được trong tay, nhắm hai mắt lại, hắn trên tay tản mát ra màu xanh lục quang mang, thực mau bao vây Tụ Huyết Thạch.

Nam Cung Giác quan sát bốn phía, bọn họ phía sau là đột nhiên xuất hiện đại môn, hai bên là màu trắng vách tường, nhìn không ra bất luận cái gì khác thường, trên đầu cự thạch đá lởm chởm, ở Xích Hỏa Diễm ánh lửa chiếu rọi dưới, thế nhưng cùng hắn trước kia nhìn thấy quá thạch nhũ hang động rất là tương tự.

Nam Cung Giác: "……"

Thấy quỷ, này đều phải xuyên tràng?

.

Nam Cung Giác không có phát hiện cái gì không thích hợp, trừ bỏ hai cánh cửa thượng có điểm trang trí, cùng với đá lởm chởm đỉnh đầu bên ngoài, mặt khác địa phương mặc kệ là mặt đất vẫn là vách tường, đều sạch sẽ đến kỳ cục.

Nam Cung Giác thậm chí còn phát hiện, trên mặt đất liền tro bụi đều không có một chút.

Hảo đi, Tu chân giới người luôn là có điểm đặc thù tịnh trần thuật, cái này hắn liền không rối rắm.

Hắn ý đồ tìm kiếm mở cửa cơ quan không có kết quả, Lạc Hòa đột nhiên mở mắt, trên tay hắn Tụ Huyết Thạch lại bay tới không trung, hồng quang giữa trộn

lẫn lục quang, thoạt nhìn quỷ dị vô cùng.

Nam Cung Giác mở to hai mắt tò mò nhìn về phía Lạc Hòa: “Thế nào sư huynh? Có hay không phát hiện cái này môn muốn như thế nào khai a?”

Lạc Hòa duỗi tay sờ sờ Nam Cung Giác đầu, trong lòng cười, giải thích nói: “Này hai cánh cửa một phiến là sinh môn, một phiến là chết môn, xem tên đoán nghĩa, nhập sinh môn tắc sinh, nhập chết môn tắc chết, bất quá Tụ Huyết Thạch cũng không biết nào một phiến môn là sinh môn, nào một phiến môn là chết môn.”

Nam Cung Giác có chút thất vọng: “Chúng ta đây muốn như thế nào đi vào a?”

Lạc Hòa lắc lắc đầu: “Cái này ta cũng không biết.”

Lạc Hòa tiếng nói vừa dứt, không khí lâm vào trầm mặc, Nam Cung Giác vừa rồi nghĩ mọi cách đều không có tìm được mở cửa chốt mở, lại nghe được Lạc Hòa nói như vậy, tức khắc cảm thấy chính mình sợ là muốn xong.

Lạc Hòa nghĩ không ra kia cây thảo là cái gì, trong lúc nhất thời cũng có chút rối rắm, thấy Nam Cung Giác mất mát thần sắc tất cả đều viết ở trên mặt, trong lòng trầm trọng thiếu không ít.

.

Ở bọn họ ở rối rắm thời điểm, Trấn Đăng Thành trung đột nhiên lại đã xảy ra một lần động đất.

Thành Chủ phủ bọn hạ nhân thét chói tai: “Địa chấn lạp! Lại phát sinh địa chấn!”

Đang ở nhắm mắt dưỡng thần thành chủ đột nhiên mở mắt, trong mắt xẹt qua một tia kinh ngạc, có thể lên làm một thành chi chủ người, tuyệt đối không phải kẻ đầu đường xó chợ, cơ hồ là trên mặt đất động phát sinh trong nháy mắt, hắn liền ngửi được một tia không tầm thường ý vị.

Hắn trong lòng đột nhiên hung hăng cả kinh!

Cùng lúc đó, toàn bộ Trấn Đăng Thành đột nhiên linh khí bạo trướng, như là đột nhiên rơi vào thiên đường giống nhau.

Thành chủ trong mắt xẹt qua một tia hối hận, hiện tại hắn nơi nào còn không thể tưởng được, loại này động tĩnh, không phải dị bảo xuất thế, chính là phát hiện tổ tiên động phủ!

Hắn không biết sao, trong đầu đột nhiên nghĩ tới cái kia vẫn luôn bị bọn họ xem nhẹ Cổ Hoang Thôn cùng đến từ Cổ Hoang Thôn quái vật……

Đêm qua, quái vật không có xuất hiện.

Cửu Thiên Tông đóng quân địa điểm, cảm giác được linh khí bạo trướng thời điểm, Giang Văn trong lòng cũng lắp bắp kinh hãi, hắn trong lòng cái thứ nhất

xuất hiện chính là dị bảo hiện thế, nhưng là vì cái gì cái kia "Dị bảo" sớm không xuất hiện vãn không xuất hiện, cố tình ở ngay lúc này xuất hiện?

Hôm nay sáng sớm, hắn không có thu được quái vật tập kích tu sĩ tin tức thời điểm liền xuất hiện điềm xấu dự cảm, hiện tại loại cảm giác này càng là đạt tới đỉnh núi.

Liền ở hắn trong đầu hiện lên các loại ý tưởng thời điểm, đột nhiên có người ở bên ngoài kêu to: "Giang sư huynh! Không hảo! Thành Chủ phủ người tập kết nhân thủ hướng Cổ Hoang Thôn bên kia đi!"

"Cái gì?" Giang Văn nheo mắt, Thành Chủ phủ hành vi không thể nghi ngờ chính là nói sáng tỏ cái kia cái gọi là "Dị bảo" chính là ở Cổ Hoang Thôn xuất hiện, nghĩ đến bị hắn dẫn tới Cổ Hoang Thôn hãm hại Nam Cung Giác, hắn không biết làm sao thập phần hoảng hốt.

"Ngươi nói cái gì? Thật là Cổ Hoang Thôn sao?" Chu Hạo ngăn đón tiến đến báo tin người, ngữ khí dồn dập, rất là sốt ruột.

Hội báo tin tức tu sĩ gật đầu: "Không sai, Thành Chủ phủ tu sĩ đều nói là thành chủ tự mình hạ mệnh lệnh, nghe nói là có bảo vật xuất thế!"

Chu Hạo sắc mặt thay đổi mấy lần, nghĩ đến bị Giang Văn bọn họ liên hợp lại hãm hại Nam Cung Giác cũng ở Cổ Hoang Thôn, cùng với đêm qua an tĩnh vô cùng tình huống, hắn liền cảm thấy vô cớ dâng lên một trận hoảng loạn cảm giác.

Hắn ngày hôm qua liên hệ Cửu Thiên Tông trong tông môn bằng hữu, biết được cái kia Nam Cung sư huynh…… Chính là đại sư huynh tự mình vì chưởng môn chọn lựa đệ tử, cũng chính là được đến Lạc Hòa sư huynh tán thành sư đệ thời điểm mí mắt liền vẫn luôn ở nhảy, hiện tại đột nhiên ra loại này tin tức, làm hắn có một loại mệnh trung như thế cảm giác.

Giang Văn làm người liên hệ tông môn, nếu thật là có dị bảo hiện thế, kia tuyệt đối không phải bọn họ có thể xử lý sự, hiện tại hắn căn bản không có tâm tư tự hỏi Nam Cung Giác sự bị tông môn phát hiện sẽ thế nào……

.

Cửu Thiên Tông, nguyên bản tính toán tìm Lạc Hòa mua sắm giao long huyết Kỷ Thích Sinh biết được Lạc Hòa đi ra ngoài làm tông môn nhiệm vụ sự, tâm tình thập phần táo bạo, mỗi ngày ở nhiệm vụ đường tọa trấn, lạnh một khuôn mặt, sợ tới mức rất nhiều người đều không quá dám tiếp cận nhiệm vụ đường.

Kỷ Thích Sinh có chút vô ngữ hỏi hưởng thụ khó được thanh nhàn Doãn Ngữ Huyên: "Ta lớn lên có như vậy dọa người sao?"

Doãn Ngữ Huyên nghe vậy trầm mặc: "……"

Kỷ Thích Sinh lớn lên không đáng sợ, chính là uy danh bên ngoài, thanh danh không có so làm người né xa ba thước Lạc Hòa sư huynh hảo đi nơi nào, chẳng

lẽ người này trong lòng chính mình không điểm số sao?

Kỷ Thích Sinh thật đúng là không cảm thấy chính mình thanh danh không tốt, hắn thậm chí buồn bực, liền hắn như vậy phong lưu phóng khoáng ngọc thụ lâm phong tu vi lại cao tư chất lại tốt nam tu, thế nhưng không có nữ tu ưu ái, quả thực không hợp với lẽ thường!

Doãn Ngữ Huyên không có trả lời hắn, hắn cũng không có sinh khí, rốt cuộc…… Toàn bộ nhiệm vụ đường có thể đánh bạo cùng hắn nói chuyện tu sĩ chỉ có một Doãn Ngữ Huyên, nếu là hắn bãi cái sắc mặt, đem người dọa chạy nhiều không tốt?

Doãn Ngữ Huyên không biết hắn trong lòng loanh quanh lòng vòng, thậm chí còn đang suy nghĩ nên như thế nào đem này tôn đại thần khuyên đi, hắn lưu lại nơi này căn bản chính là chậm trễ công tác a!

Hai người mắt to đối đôi mắt nhỏ hai mặt nhìn nhau hơn nữa nhàm chán thời điểm, nhiệm vụ đường đột nhiên vang lên một bậc thông tri thanh!

Doãn Ngữ Huyên cùng Kỷ Thích Sinh trong lòng vui vẻ: Rốt cuộc có việc làm thật là không dễ dàng a!

Kỷ Thích Sinh bay nhanh mà tới rồi thu thông tri địa phương, thấy từ Trấn Đăng Thành truyền đến tin tức, Doãn Ngữ Huyên thò lại gần nhìn thoáng qua, khoa trương kinh hô: “Thiên lạp có dị bảo xuất thế?! Sư huynh ta thỉnh cầu đi ra nhiệm vụ a!”

Kỷ Thích Sinh nhìn Trấn Đăng Thành ba chữ lâm vào trầm tư: “Ta có phải hay không khi nào nghe nói qua cái này địa điểm?”

Doãn Ngữ Huyên cũng nhìn thoáng qua, nàng đối trăm công ngàn việc ký ức kham ưu đại sư huynh có chút vô ngữ: “Này còn không phải là mấy ngày hôm trước cái kia Nam Cung tiểu sư huynh đi làm nhiệm vụ địa phương sao?”

Kinh nàng nhắc nhở, Kỷ Thích Sinh cũng nghĩ tới, hắn nhịn không được có chút cảm khái: “Nhìn dáng vẻ Nam Cung sư đệ vận khí thực hảo sao!”

Doãn Ngữ Huyên trừu trừu khóe mắt, lần đầu tiên ra nhiệm vụ liền gặp được loại này đại trường hợp, thật là vận khí tốt? Đổi thành nhát gan, sợ là đều đã dọa ngây người hảo sao?

Cũng chính là nhà nàng sư huynh còn cảm thấy Nam Cung Giác vận khí tốt.

Kỷ Thích Sinh vỗ tay một cái: “Nếu như vậy, ta đây cũng đi xem hảo.”

Vị kia sư đệ vận khí tựa hồ phá lệ hảo, lúc này đây nói không chừng cũng có thể được đến cái gì ngoài ý liệu đồ vật đâu…… Kỷ Thích Sinh trong lòng tò mò, hắn đối Doãn Ngữ Huyên chớp chớp mắt: “Sư muội! Nhiệm vụ đường công tác sẽ để lại cho ngươi nha, ta đi trước một bước! Ngươi nhớ rõ an bài điểm những người khác lại đây hỗ trợ nga!”

Doãn Ngữ Huyên: “!!!” Cái quỷ gì?

Nhưng mà nàng còn không kịp ngăn cản, Kỷ Thích Sinh thân ảnh đã biến mất, không lâu lúc sau, nàng nghe thấy được Truyền Tống Trận mở ra thanh âm.

Doãn Ngữ Huyên: "……"

Nàng chỉ là một cái xem đại môn a uy!

Nhưng mà Kỷ Thích Sinh đã nghe không được.

.

Rốt cuộc tìm được rồi thú vị sự Kỷ Thích Sinh nhanh chóng đi tới Trấn Đăng Thành, trong thành bởi vì hư hư thực thực có dị bảo xuất thế tin tức hấp dẫn tới một số lớn tán tu cùng mặt khác môn phái tu sĩ, nguyên bản bởi vì quái vật sự kiện trở nên khẩn trương hề hề Trấn Đăng Thành đột nhiên khôi phục sức sống giống nhau, một lần nữa náo nhiệt lên.

Giang Văn truyền lại tin tức, cũng không nghĩ tới tông môn người sẽ đến nhanh như vậy, không có người ở Truyền Tống Trận đám người, Kỷ Thích Sinh ra tới thời điểm chỉ là một người, vừa mới ra Truyền Tống Trận, Kỷ Thích Sinh tâm thần chấn động, nơi này linh khí độ dày chính là đã vượt qua Cửu Thiên Tông…… Nhìn dáng vẻ quả nhiên là có dị bảo xuất thế.

Hắn trong lòng gật đầu, hướng thành thị phương hướng đi qua đi, dọc theo đường đi nhìn trong thành thị vô cùng náo nhiệt cảnh tượng, trong lòng tò mò, thành thị này chính là một chút cũng không giống như là mấy ngày phía trước còn ở chịu đựng quái vật đe dọa bộ dáng, nhìn dáng vẻ Nam Cung tiểu sư đệ sống làm được cũng không tệ lắm sao!

Bởi vì dị bảo xuất thế tin tức bay nhanh truyền khắp chung quanh thành trấn, hiện tại Trấn Đăng Thành đã bắt đầu rồi hạn chế vào thành, cửa thành cũng có người trực tiếp đóng quân…… Kỷ Thích Sinh đến cửa thành, lấy ra trên người lệnh bài, thủ vệ tu sĩ nhìn thoáng qua, lập tức nơm nớp lo sợ đem Kỷ Thích Sinh bỏ vào trong thành.

Kỷ Thích Sinh tùy tay cho bọn hắn ném một cái bình nhỏ, thủ vệ hai cái tu sĩ có chút thụ sủng nhược kinh tiếp nhận, đối Cửu Thiên Tông ấn tượng đột nhiên biến tốt hơn một chút.

Kỷ Thích Sinh đi vào trong thành, trực tiếp hướng Cửu Thiên Tông nơi dừng chân bên kia đi, tới rồi lúc sau lại phát hiện cái này địa phương bầu không khí cùng chính mình tưởng tựa hồ có chút…… Không quá giống nhau?

Kỷ Thích Sinh ánh mắt khẽ biến, nhìn dáng vẻ nơi này còn đã xảy ra một ít không người biết sự tình a……

? Tác giả nhàn thoại: Ân nột…… Ngày mai cuối cùng một khoa, chúc ta vận may ╮ (╯ ▽ ╰) ╭

-------oOo------

Phần 95

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 95: Vừng ơi mở ra

Cổ Hoang Thôn, sơn động.

Lúc này Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa còn không biết bên ngoài đã dâng lên ra đại cổ linh khí, hấp dẫn tới một số lớn tu sĩ, đang ở đối Cổ Hoang Thôn như hổ rình mồi.

Hiện tại bọn họ còn bị nhốt ở thạch thất trung, tìm không thấy mở cửa phương pháp.

Lạc Hòa ở trong lòng trầm ngâm, hắn vẫn là cảm thấy cửa đá thượng tiểu hoa —— ân, đại khái là tiểu hoa đi? Kia cây thực vật hắn tổng cảm thấy giống như đã từng quen biết, hẳn là ở địa phương nào gặp qua mới đúng.

Bởi vì cái này, Lạc Hòa không có trước tiên tìm kiếm mở cửa phương pháp, mà là ý đồ ở trong đầu sưu tầm ra này một gốc cây thực vật tin tức.

Lạc Hòa trong lòng có một loại dự cảm, chỉ cần nhớ tới chuyện này, là có thể biết này hai cánh cửa hẳn là như thế nào khai.

Nam Cung Giác lại không có loại này giác ngộ, cái này địa phương quỷ quái, đối với hắn tới nói là một cái hoàn toàn xa lạ địa điểm, trước mắt cửa đá ngay từ đầu còn có thể khiến cho hắn lòng hiếu kỳ, chờ đến qua một đoạn thời gian lúc sau, vẫn luôn tìm không thấy cơ quan Nam Cung Giác liền bắt đầu có điểm thất vọng rồi.

Nam Cung Giác xác thật khuyết thiếu ở thế giới này sinh tồn ý thức, chính hắn đều bừng tỉnh ý thức được điểm này, chỉ là hiện tại Nam Cung Giác, trong lòng cũng không có cỡ nào để ý.

.

Nam Cung Giác ở trong lòng chọc chọc hệ thống: “Hệ thống, ngươi có biết hay không cái này địa phương quỷ quái là chuyện như thế nào?” Hắn đều đã nhàm chán đến muốn ngồi dưới đất lăn lộn hảo sao? Vì cái gì Lạc Hòa vẫn là một bộ trầm tư bộ dáng? Chẳng lẽ hắn trong lòng một chút đều không nóng nảy sao?

Nam Cung Giác thực khó hiểu, phía trước vài lần gặp được sự tình thời điểm hắn đều chỉ là một người, hơn nữa đều có thể gặp được một ít có thể hấp dẫn hắn lực chú ý sự, lúc này đây ở Nam Cung Giác xem ra thập phần cường hãn Lạc Hòa liền ở hắn bên người, Nam Cung Giác không biết vì cái gì, thế nhưng sinh ra một loại cá mặn hơn nữa Phật hệ tâm thái, liền đầu óc đều không nghĩ

động, tuy rằng hắn liền tính động đầu óc cũng sẽ không có cái gì kết quả là được.

Nam Cung Giác tự sa ngã tưởng.

Hệ thống đã sớm đề phòng nhà mình ký chủ hỏi ra vấn đề này, đã sớm đã bắt đầu điên cuồng tra tìm tư liệu, lúc này bị Nam Cung Giác ngửi được, vẫn là lần đầu tiên cảm thấy chính mình thế nhưng chút nào không hoảng hốt đâu, nó trong lòng đắc ý, trả lời nói: “Ta tuy rằng không biết đây là có chuyện gì, nhưng là ta biết kia hai cánh cửa thượng họa chính là cái gì!”

Nam Cung Giác nghe không hiểu hệ thống kiêu ngạo điểm ở nơi nào, không khỏi đối hệ thống sinh ra một loại hoài nghi, lúc này hắn lại không có biểu hiện ra ngoài, mà là theo hệ thống nói hỏi: “Nga, đó là cái gì?”

“Kia chỉ lão hổ là Bạch Tiêu Hổ, mà kia cây linh thảo là trong truyền thuyết Bạch Lưu Hoa!”

“Bạch Lưu Hoa?” Nam Cung Giác không biết đây là cái thứ gì, lẩm bẩm lặp lại nói.

“Ngươi nói cái gì?” Lạc Hòa nghe thấy này ba chữ, trong đầu trong chớp nhoáng hiện lên rất nhiều đồ vật, hắn nhìn chằm chằm đột nhiên nói ra này ba chữ Nam Cung Giác, hỏi: “Ngươi vừa rồi có phải hay không nhắc tới Bạch Lưu Hoa?”

Nam Cung Giác vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Lạc Hòa kích động như vậy bộ dáng, biểu tình có điểm ngốc, ngơ ngác gật đầu: “Là, đúng vậy!”

Hắn nói chính là Bạch Lưu Hoa, nhưng là cái này Bạch Lưu Hoa có cái gì kỳ lạ địa phương sao?

Hắn vốn dĩ muốn hỏi Lạc Hòa, nhưng là nhìn đến Lạc Hòa ở hắn gật đầu lúc sau thần sắc đột nhiên trở nên nghiêm túc lên, cũng không biết nghĩ tới thứ gì, hắn yên lặng đem hỏi câu áp hồi trong lòng, hỏi hệ thống.

Cái gọi là Bạch Lưu Hoa, kỳ thật cùng nửa thánh thú Bạch Tiêu Hổ là cộng sinh linh vật, hai người đều là thiên địa dị bảo, tục truyền sinh tồn ở Thượng Ngu Đại Lục không biết biến mất nhiều ít vạn năm trước thượng cổ bí cảnh bên trong, đều là khai linh trí sinh vật, ân…… Trong truyền thuyết vẫn là đạo lữ tới, này hai dạng đồ vật rất nhiều năm trước là có thể hóa hình, là trong thiên địa độc nhất vô nhị bảo vật, chỉ này một nhà, ở năm đó cũng hình thành một cổ lấy bọn họ vì tín ngưỡng nhiệt triều, sau lại không biết cái gì nguyên nhân đột nhiên biến mất, liền một chút tiếng gió đều không có truyền ra đi, đồn đãi nói bọn họ là phi thăng……

Đương nhiên sự tình chân tướng sớm đã không thể khảo chứng, về bọn họ tư liệu đều đã bao phủ ở lịch sử sông dài bên trong, dần dần biến mất ở mọi người trong trí nhớ.

Hệ thống tìm ra này đó tư liệu thời điểm cũng là kinh ngạc một chút, chỉ là ở ký chủ dò hỏi lên thời điểm có vẻ chính mình tựa hồ đặc biệt…… Tri thức uyên bác mà thôi.

Nam Cung Giác hiển nhiên không biết hệ thống tiểu tâm tư, nghe được hệ thống giải thích, hắn cũng ngẩn người, đầu tiên trong đầu xuất hiện chính là "Ngọa tào nên sẽ không ta vận khí tốt như vậy gặp hai vị này tiền bối đi?" Phức tạp tâm lý, nhưng là thực mau hắn liền đem cái này khả năng tính phủ định.

Hắn liền tính thật sự khí vận nghịch thiên, cũng không có khả năng gặp được hai vị này trong truyền thuyết tồn tại…… Đi?

.

Nam Cung Giác biểu tình vi diệu, một chút cũng không muốn tin tưởng chính mình cẩm lý bám vào người gì đó……

Lạc Hòa đem trong đầu chợt lóe mà qua linh quang chỉnh hợp ở bên nhau, bởi vì Bạch Lưu Hoa cùng Bạch Tiêu Hổ này hai cái giống loài đem hết thảy liên hệ lên.

Kiếp trước thời điểm Lạc Hòa rất có khả năng đã từng là gặp được quá hai vị này tiền bối, lúc đó hắn mới vừa đọa vào ma đạo không lâu, tâm cảnh cùng tu vi đều không xong, đi ngang qua lúc ấy đã là ma đạo trứ danh thành thị lúc trước nguyên bạch thành hiện tại Trấn Đăng Thành thời điểm, bởi vì suy yếu mà bị hai cái lánh đời cao nhân cứu, còn hoạch tặng một đóa Bạch Lưu Hoa.

Lúc ấy hai vị tiền bối nói qua bọn họ chuyện xưa, bất quá hắn lúc ấy mãn đầu óc đều là báo thù hai chữ, căn bản là không có cẩn thận cân nhắc hai vị tiền bối giảng chuyện xưa tâm tư.

Mà chờ đến sau lại thời điểm, hắn lại căn bản không có cơ hội tồn tại trở về xem một cái kia hai vị tiền bối, có thể nói là trong đời hắn ăn năn.

Lạc Hòa đem ánh mắt chuyển dời đến ở không trung phiêu đãng Tụ Huyết Thạch thượng, từ từ thở dài.

Này hai cánh cửa, nơi nào lại có cái gì sinh môn cùng bốn môn cách nói đâu?

Hắn nhìn về phía Nam Cung Giác: "Tiểu sư đệ, có thể hay không mượn ngươi vài giọt huyết dùng một chút?"

Nam Cung Giác kinh ngạc nhìn về phía Lạc Hòa, không biết hắn là có ý tứ gì, vẻ mặt mê mang nói: "A…… Đương nhiên có thể."

Lạc Hòa cười cười, phải biết rằng này hai cánh cửa nói tốt khai cũng hảo khai, nói không hảo khai cũng không hảo khai, tả hữu bất quá là tiền bối dùng để khảo nghiệm hậu nhân phương pháp mà thôi, chỉ là hắn không nghĩ tới Nam Cung Giác thế nhưng ở hoàn toàn không biết hắn muốn làm gì dưới tình huống là có thể tự nguyện lấy máu, điểm này nhưng thật ra làm hắn thập phần kinh ngạc.

Bởi vì tu sĩ máu cùng người thường không giống nhau, nếu là đánh nhau giữa đổ máu nhưng thật ra không có gì, nhưng vạn nhất là tự nguyện cấp ra tới máu tươi…… Đối với Thiên Đạo tới nói, mặc kệ đối phương dùng nó tới làm cái gì, đều sẽ bị Thiên Đạo nhận định vì bình thường sự……

Nói cách khác, nếu Lạc Hòa phải dùng Nam Cung Giác máu tới hại hắn nói, Nam Cung Giác đáp ứng rồi chuyện này hắn liền tính là đã thành công một nửa.

Bất quá loại này chiêu số rất ít có người sử dụng thôi, ở Tu chân giới rất ít có người nghe nói.

Lạc Hòa ở trong lòng bất đắc dĩ cười cười, nghĩ thầm chính mình có phải hay không nghĩ đến quá nhiều?

Bính trừ bỏ lung tung rối loạn tạp niệm, Lạc Hòa đột nhiên phất phất tay, móc ra một cây đao tới, lập tức cắt qua chính mình ngón tay, lại nhanh chóng bắt lấy Nam Cung Giác tay, đem Nam Cung Giác ngón tay cũng vẽ ra một lỗ hổng, hai người trên tay nhỏ giọt tới máu ở không trung giao hội, chậm rãi sắp rơi xuống trên mặt đất……

Liền ở ngay lúc này, vẫn luôn bị người bỏ qua Tụ Huyết Thạch đột nhiên xuất hiện ở giao hội máu phía dưới, vững vàng tiếp được nhỏ giọt máu……

.

Liền ở Nam Cung Giác cho rằng trong chốc lát sẽ xuất hiện cái gì hồng quang đại thắng đột nhiên biến thân gì đó ngạc nhiên trường hợp thời điểm, Tụ Huyết Thạch hút xong rồi huyết, màu đỏ quang mang dần dần ảm đạm xuống dưới, liền bề ngoài đều trở nên dung mạo bình thường lên.

Nam Cung Giác: "……"

Như thế nào sẽ có một loại chính mình đã chịu lừa gạt ảo giác?

Nam Cung Giác tâm tình phức tạp, hắn khẽ đảo mắt, trong lòng đặc biệt tò mò, Lạc Hòa vừa rồi rốt cuộc làm cái gì?

Tuy rằng hắn cảm giác Lạc Hòa dùng bọn họ hai cái cộng đồng máu tưới Tụ Huyết Thạch, nhưng là Tụ Huyết Thạch nửa điểm biến hóa đều không có vẫn là làm Nam Cung Giác trong lòng rất là thất bại.

Tổng cảm giác thân là đương sự nhân chính mình giống như là một cái người ngoài cuộc, Nam Cung Giác vẻ mặt mộng bức, đối chính mình tình cảnh có điểm không hiểu.

Hắn không có chú ý tới chính là, đương hắn cùng Lạc Hòa máu cùng nhau nhỏ giọt ở Tụ Huyết Thạch thượng thời điểm, chung quanh cảnh tượng lặng lẽ đã xảy ra biến hóa, nguyên bản trừ bỏ hai cái bích hoạ ở ngoài cái gì cũng không có hai cánh cửa thượng không biết khi nào bắt đầu đã xảy ra biến hóa, Bạch Tiêu Hổ mở ra miệng thượng mọc ra một cái chỗ hổng, mà kia cây bình đạm không có gì lạ Bạch Lưu Hoa cũng đột nhiên khai ra hoa tới, đóa hoa thượng

còn có một cái cùng bên cạnh Bạch Tiêu Hổ trong miệng chỗ hổng giống nhau như đúc hình dạng.

Lạc Hòa thấy Nam Cung Giác không biết suy nghĩ cái gì, nhịn không được dùng ngón trỏ bắn một chút Nam Cung Giác trán, ý bảo hắn hoàn hồn.

Đột nhiên bị bắn một chút Nam Cung Giác có chút phản ứng không kịp, thấy Lạc Hòa chỉ thị lúc sau đem ánh mắt chuyển dời đến trên cửa, thấy trên cửa đột nhiên xuất hiện hai cái vừa vặn có thể buông Tụ Huyết Thạch chỗ hổng, Nam Cung Giác lắp bắp kinh hãi, không biết đã xảy ra chuyện gì.

Hắn nghi hoặc nhìn về phía Lạc Hòa.

Lạc Hòa không nhịn xuống sờ sờ tóc của hắn, ngữ khí hàm hồ cùng hắn giải thích một chút: "Tụ Huyết Thạch yêu cầu dùng máu kích phát, vì làm chúng ta hai người đều có thể đi vào, ta riêng dùng chúng ta máu thử một chút, không nghĩ tới thật sự hữu dụng……"

Hữu dụng cái quỷ, Lạc Hòa trong lòng cười nhạo, hắn kỳ thật là đối Nam Cung Giác tiểu sư đệ có mang như vậy một chút ác ta tâm tư, lúc trước lại nghe được hai vị tiền bối nói bọn họ lưu lại cơ quan chỉ có thể dùng lưỡng tình tương duyệt tình nhân cộng đồng máu mới có thể mở ra sự tình, muốn dùng loại này phương pháp làm chính mình thỏa mãn một chút không thể nói ra tâm tư mà thôi.

Còn có thể cho chính mình tìm một cái đường hoàng lý do, không phải vừa lúc sao?

Nam Cung Giác đối Lạc Hòa tâm tư hoàn toàn không biết gì cả, hệ thống nơi đó tuy rằng có hai vị đại lão tiền bối tư liệu, lại không biết bọn họ phía sau sự, tự nhiên cũng không biết Lạc Hòa trong lòng là tồn cái dạng gì ý tưởng.

Bất quá…… Rốt cuộc có thể mở cửa Nam Cung Giác trong lòng vẫn là thập phần cao hứng! Trời biết hắn thật sự cảm thấy chính mình tựa hồ sắp ở chỗ này buồn thành một con cá mặn hảo sao?

Khó trách có người thấy buồn ngủ trận là trên đời này nhất ghê tởm trận pháp, ngẫm lại nếu là làm một người vẫn luôn vây ở một chỗ không ăn không uống không có giải trí, thậm chí liền điểm mạo hiểm sự đều làm không được, sinh sống không còn cái vui trên đời…… Kia còn không bằng làm hắn trực tiếp đi tìm chết tính.

Nam Cung Giác là như vậy tưởng.

.

Nhưng mà có mở cửa phương pháp lúc sau vấn đề lại tới nữa, nơi này có hai cánh cửa, bọn họ hẳn là khai nào một phiến?

Vấn đề này không chỉ là Nam Cung Giác, ngay cả Lạc Hòa cũng thực rối rắm.

Kia hai vị tiền bối đã từng nói qua, này hai cánh cửa kỳ thật không có gì khác nhau, nhưng là vào một phiến nhất định phải muốn vứt bỏ mặt khác một phiến

—— đúng vậy, không có khác nhau ý tứ là, mặc kệ là kia một phiến môn, bên trong cơ hồ đều là giống nhau như đúc, đương nhiên, chỉ là bài trí giống nhau như đúc, bên trong phóng đồ vật vẫn là có khác nhau —— một bên là Bạch Lưu Hoa tiền bối bắt được linh thảo linh tinh hoa hoa thảo thảo, bên kia là Bạch Tiêu Hổ tiền bối lưu lại đánh đánh giết giết vũ khí.

Hơn nữa kia hai vị tiền bối cũng không có nói cho hắn nào một bên là hoa hoa thảo thảo, nào một bên là lệnh người hít thở không thông đánh đánh giết giết vũ khí.

Lạc Hòa cũng không thể cùng Nam Cung Giác thương lượng…… Chủ yếu là hắn làm sao mà biết được có điểm không hảo giải thích. Lạc Hòa trong lòng lung tung rối loạn suy nghĩ một hồi, thiếu chút nữa đều tưởng trực tiếp dùng trực giác gì đó qua loa lấy lệ.

Cuối cùng hắn vẫn là không có giải thích, mà là trong đầu linh quang chợt lóe, nghĩ tới nhà mình tiểu sư đệ cẩm lý thể chất, Nam Cung Giác tựa hồ khí vận vẫn luôn đều thực không bình thường, từ trước kia thời điểm hắn liền biết chuyện này, như vậy…… Làm Nam Cung Giác tới tuyển hẳn là không thành vấn đề?

Lạc Hòa trong lòng suy nghĩ một vòng, đối Nam Cung Giác nói: “Tiểu sư đệ, ngươi muốn lựa chọn nào một bên?”

Lạc Hòa đối bên trong rốt cuộc có cái gì có điểm không sao cả, hiện tại hắn chỉ muốn biết Nam Cung Giác vận khí có thể lựa chọn nào một bên?

Loại này ý tưởng khả năng có điểm không tốt lắm? Lạc Hòa có như vậy trong nháy mắt như vậy nghĩ đến, thực mau cái này ý tưởng liền biến mất.

Đột nhiên bị điểm danh Nam Cung Giác có điểm ngốc, hắn chỉ vào cái mũi của mình hỏi: “Ân? Hỏi ta chăng?”

Lạc Hòa bị Nam Cung Giác cái này phản ứng manh tới rồi, trong lòng khẽ run lên, nhịn xuống xoa Nam Cung Giác đầu ý tưởng, gật gật đầu, nghiêm trang nói: “Đúng vậy, tiểu sư đệ không cảm thấy vận khí của ngươi thực hảo sao? Ta cảm thấy ngươi lựa chọn hẳn là rất hữu dụng.”

Đột nhiên bị Lạc Hòa nói vận khí tốt Nam Cung Giác có điểm thụ sủng nhược kinh, cho tới nay, kỳ thật hắn cũng không có cảm thấy chính mình vận khí có bao nhiêu hảo, hắn gặp được đều là vượt qua thực lực của chính mình đồ vật, gặp dữ hóa lành phương thức cũng thực trùng hợp hơn nữa kỳ ba, hơn nữa hệ thống kỳ thật vẫn luôn ở tuyên dương đi theo Lạc Hòa có thịt ăn tinh thần, hắn căn bản không cảm thấy chính mình vận khí tốt.

Nhưng là Lạc Hòa đều đã nói như vậy, Nam Cung Giác cảm thấy chính mình nếu cự tuyệt nói cũng có chút không tốt lắm…… Đi?

Vì thế hắn gật gật đầu, đồng ý Lạc Hòa đề nghị.

Đột nhiên cảm giác chính mình cũng là một cái hữu dụng người cảm giác quen thuộc là một loại cái dạng gì thể nghiệm? Nam Cung Giác trong lòng có điểm mạc danh thấp thỏm, hắn nhắm mắt lại, thật sâu mà hít một hơi.

Sau đó tế ra chính mình điểm dương đại pháp: "Điểm điểm dương dương, điểm đến ai tới đương dê béo……"

Hắn ngón tay dừng ở Bạch Lưu Hoa kia một phiến trước cửa, Lạc Hòa nhìn nhắm mắt lại phảng phất tiến hành rồi cái gì thật lớn nghi thức giống nhau, cuối cùng ngón tay ở không trung lung tung điểm một hồi, dừng ở Bạch Lưu Hoa kia một bên, theo sau mới trịnh trọng mở mắt, hắn nhịn cười ý, nghiêm túc hỏi: "Ngươi xác định liền phải mở ra này một phiến môn sao?"

Nam Cung Giác hạ quyết tâm, thật mạnh gật gật đầu: "Ân!"

Dù sao đều là dựa vào vận khí, nhị tuyển tổng cộng nên có một nửa mông đối tỷ lệ đi? Phía trước bọn họ không phải còn tưởng rằng này hai cánh cửa một sống một chết gì đó, hiện tại không phải cũng bị phủ nhận sao?

Lạc Hòa nhìn Nam Cung Giác nghiêm túc biểu tình, đem trên tay Tụ Huyết Thạch phóng tới Bạch Lưu Hoa đột nhiên khai ra tới tiêu tốn chỗ hổng bên trong, bốn phía phát ra ầm vang một tiếng vang lớn, theo sau bọn họ trước mặt môn đột nhiên buông lỏng, hướng về phía trước chậm rãi di động lên.

Nam Cung Giác ngừng thở, trong đầu ảo tưởng kế tiếp sẽ nhìn thấy cái gì kỳ quan……

? Tác giả nhàn thoại: Hạt mè……

------oOo------

Phần 96

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 96: Mấy quyển quyển sách nhỏ

Chờ đến chân chính nhìn đến bên trong đồ vật khi, Nam Cung Giác: "……"

Lạc Hòa không có như vậy nhiều chờ mong, lại cũng tò mò Nam Cung Giác lựa chọn sẽ là nào một bên, sau đó hắn: "……"

Hai cánh cửa sau cảnh tượng là giống nhau, tuy rằng thoạt nhìn có hai cánh cửa, nhưng trên thực tế hai cánh cửa chỉ là làm bộ dáng mà thôi, môn sau lưng là hợp với cảnh tượng, liền điểm che lấp đều không có, bọn họ hướng bên cạnh liếc mắt một cái là có thể nhìn đến mặt khác một phiến môn, cũng không biết là tồn cái gì tâm tư.

Lạc Hòa cũng có chút dở khóc dở cười, lúc trước hắn nghe kia hai vị tiền bối nói lên quá cái này địa phương, hiện tại nghĩ đến, chỉ sợ kia hai vị lúc ấy cũng là da một chút.

Hắn cũng ý thức được chính mình nghe được đại khái đều là kia hai vị tiền bối thuận miệng vừa nói nói, không thể coi là thật.

Kỳ thật Lạc Hòa nghĩ đến đây thời điểm ngược lại còn thở dài nhẹ nhõm một hơi, biết kia hai vị tiền bối lời nói cũng không phải hoàn toàn có thể tin, hắn trong lòng nhiều ra một tia ẩn ẩn thoải mái.

Bạch Lưu Hoa tiền bối đã từng nói qua, đem máu tích ở Tụ Huyết Thạch thượng người đều là thiên mệnh chi nhân, tích huyết liền tương đương với ký đạo lữ khế ước, hai người xem như chung thân trói định ở bên nhau……

Chính là hai vị tiền bối nói cũng không thể tẫn tin.

Lạc Hòa trong lòng xuất hiện một tia liền chính mình cũng không muốn thừa nhận tiếc nuối, rồi lại cảm thấy thoải mái, ở tiểu sư đệ không hiểu rõ dưới tình huống mạnh mẽ định ra đạo lữ khế ước, chờ về sau tiểu sư đệ biết sự tình chân tướng thời điểm sẽ phát sinh cái gì, đã có thể có điểm khó có thể tưởng tượng.

Hơn nữa……

Lạc Hòa đột nhiên cảm thấy, hắn không thể như vậy ủy khuất chính mình người trong lòng, bọn họ đạo lữ khế ước, hẳn là thiên địa ân sư làm chứng, đạt được Cửu Châu tứ hải chúc phúc mới đúng.

Ý nghĩ như vậy vừa xuất hiện liền một phát không thể vãn hồi.

.

Nam Cung Giác còn không biết Lạc Hòa trong lòng đã xuất hiện cưới hỏi đàng hoàng quang minh chính đại tam thư lục sính…… Linh tinh hôn khánh lễ nghi, hắn còn ở khiếp sợ với chính mình trước mắt nhìn đến một chút đều không thêm che giấu hai phiến hù người đại môn.

Hai cánh cửa liền ở bên nhau, bên trong lại chỉ có một phòng, thấy thế nào đều như là một cái trò đùa dai, mà hắn vừa rồi cùng Lạc Hòa còn đều cảm thấy bên trong có hồng thủy mãnh thú bộ dáng, cũng là làm người rất khó lấy lý giải.

Cho nên nơi này rốt cuộc là một cái địa phương quỷ quái gì?

"Hệ thống, ngươi thật sự hoàn toàn không biết nơi này là địa phương nào sao?"

Hệ thống nội tâm rất là tuyệt vọng: "Không biết……"

Nó ký chủ như thế nào luôn là như vậy khó xử hệ thống đâu?

Nam Cung Giác đi phía trước đi rồi hai bước, hoàn toàn tiến vào phía sau cửa thế giới, đột nhiên "Oanh" một tiếng, hắn phía sau môn lại bị đóng lại, Nam Cung Giác quay đầu lại nhìn thoáng qua, lộ ra vô ngữ thần sắc.

Lạc Hòa không biết khi nào cũng đã vào được, Nam Cung Giác lén lút nhanh chóng nhìn Lạc Hòa liếc mắt một cái, dời đi tầm mắt, làm bộ nghiêm trang quan sát đến tình huống bên trong.

Phía sau cửa thế giới thoạt nhìn càng thêm bình đạm, không gian rất lớn, so Nam Cung Giác tuổi trẻ thời điểm gặp qua lớn nhất sân bóng còn muốn lớn hơn một chút, nhưng là bên trong bài trí liền rất bình đạm, chỉ có một cái bàn, ba bốn đem ghế dựa, một trương phiếm hàn băng giường, một cái khổng lồ án thư, cùng một cái bãi rải rác vật phẩm tủ, còn có một cái…… Bệ bếp?

Nam Cung Giác xoa xoa đôi mắt, hoài nghi chính mình có phải hay không nhìn lầm rồi.

Nhưng mà cũng không có, trước mắt hắn không chỉ có có bệ bếp, trên bệ bếp thậm chí còn có nồi chén gáo bồn, trang bị đầy đủ hết, thoạt nhìn giống như là một cái ấm áp bình đạm gia.

Nga, đương nhiên, đổi thành hiện đại bắc phiêu thiếu niên, khả năng không có cách nào cảm thấy cái này gia "Ấm áp bình đạm" đi, tự nhận là thập phần hiểu biết dân gian khó khăn tiểu thiếu gia Nam Cung Giác yên lặng nghĩ đến.

Hệ thống ở trong lòng ha hả: Miêu mặc kệ là ai đều sẽ không cảm thấy một cái sân bóng như vậy đại địa phương trang bị đơn sơ là có thể là một cái "Ấm áp bình đạm" gia hảo sao!

.

Lạc Hòa cũng bị bên trong đơn sơ tình cảnh kinh ngạc tới rồi, so với phía trước thấy mở ra hai cánh cửa đều không có cái gì khác nhau thời điểm tâm tình càng thêm vô ngữ.

Kia hai vị tiền bối chẳng lẽ là ở tại cái này địa phương sao? Nhưng là mặc kệ là trên giường vẫn là địa phương khác đều không có bóng người, Lạc Hòa lại cảm thấy chính mình suy nghĩ nhiều.

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa nhìn nhau liếc mắt một cái, vẫn là Lạc Hòa trước mở miệng: "Bằng không, chúng ta trước phân công nhau nhìn xem tình huống đi, ngươi cảm thấy thế nào?"

Đột nhiên bị Lạc Hòa hiền từ (?) dò hỏi Nam Cung Giác nhìn Lạc Hòa trên mặt ôn nhu ý cười, bị đột nhiên thiện giải nhân ý Lạc Hòa tô vẻ mặt, thụ sủng nhược kinh gật đầu: "Đương nhiên có thể! Không thành vấn đề!" Hoàn toàn không tật xấu, lớn lên soái nói cái gì đều là đúng!

Hệ thống a một tiếng: "A, nam nhân."

Nam Cung Giác: "……" Hắn hệ thống có phải hay không học hư?

Nam Cung Giác gật đầu, Lạc Hòa trong lòng hơi hơi vừa động, hắn duỗi tay sờ soạng một phen Nam Cung Giác tóc, vô hình trung ăn cái chỉ có chính mình có thể hiểu đậu hủ, theo sau hướng kệ sách bên kia đi qua đi, Nam Cung Giác lại một lần bị sờ đầu sát, tỏ vẻ chính mình đã thói quen.

Hơn nữa đúng là bởi vì Lạc Hòa cái này hành vi, dẫn tới hiện tại Nam Cung Giác cảm giác Lạc Hòa xem hắn ánh mắt tựa hồ mang theo một loại mạc danh hiền từ hòa ái, làm hắn tiểu nhân trái tim có điểm không chịu nổi.

Chính mình tuyển công lược đối tượng, quỳ cũng muốn truy xong! Nam Cung Giác cầm quyền, theo sau hướng bên kia, cũng chính là bãi tủ bên kia đi.

Đến nỗi giường……

Hai người đều tạm thời lựa chọn xem nhẹ.

Ân…… Tạm thời.

.

Lạc Hòa ở kệ sách trước đứng yên, một loại vô hình lực lượng đang ở bài xích hắn tới gần kệ sách, Lạc Hòa nhíu nhíu mày, kia hai vị tiền bối thật đúng là có thể thuận miệng nói bậy, còn cái gì một bên là đao kiếm vũ khí, một bên là thảo dược thực vật, kết quả này sau lưng chỉ là một cái tràn ngập làm người xem không hiểu quỷ dị phối trí phòng……

Hiện tại khẳng định là không thể dựa kia hai vị tiền bối ngực nói bậy kinh nghiệm tới phán đoán trước mắt tình huống, Lạc Hòa đầu tiên là nhìn quét liếc mắt một cái trên kệ sách ngọc giản, này đó gặp được đại đa số thoạt nhìn đều ảm đạm không ánh sáng, như là chịu đựng năm tháng ăn mòn lúc sau, lưu lại bị thời gian quên đi tiểu đáng thương.

Đương nhiên chỉ là thoạt nhìn giống.

Kia cổ không biết tên lực lượng, là từ trên kệ sách truyền đến, nói cách khác cái này trên kệ sách tồn tại một cái nho nhỏ trận pháp hoặc là mặt khác có thể ngăn cản đồ vật của hắn.

Hắn thở dài.

Hiện tại hắn hoàn toàn sờ không chuẩn kia hai vị tiền bối tâm tư, chỉ có thể bằng vào cảm giác tìm kiếm kia rốt cuộc là một cái thứ gì.

Nam Cung Giác bên kia liền đơn giản nhiều, hắn tới rồi bãi một ít lung tung rối loạn chai lọ vại bình tủ trước, duỗi tay một vớt, trên tay liền nhiều ra một cái màu xanh lục bình ngọc.

Nam Cung Giác không có chú ý tới Lạc Hòa bên kia giằng co tình huống, nếu chú ý tới nói, khả năng còn sẽ cảm thấy Lạc Hòa có phải hay không có tật xấu…… Ân xả xa, hắn cầm lấy bình ngọc, rút ra mặt trên nút lọ.

Một cổ kỳ dị ý nhị cùng với dược hương phiêu ra tới, cùng lúc đó, Nam Cung Giác phát hiện hệ thống lại bắt đầu lấy spam tới tìm kiếm tồn tại cảm.

"Chúc mừng ký chủ đạt được cực phẩm Ngộ Đạo Đan, đạt được một vạn Kịch Tình Độ.

Chúc mừng ký chủ đạt được Ngộ Đạo Đan đan phương, đạt được luyện đan bút ký 《Đan Đạo Bút Ký》."

Nam Cung Giác có điểm kinh ngạc, hắn phía trước được đến hệ thống phát luyện đan nhiệm vụ, cùng với một đống lớn luyện đan thư tịch, nhưng là hắn bản nhân lại là còn không có nếm thử quá luyện đan chuyện này, thậm chí liền kia mấy quyển thư đều còn không có lật qua.

Ngạch…… Rốt cuộc gần nhất gặp được phá sự có điểm nhiều, hắn căn bản trừu không ra thời gian tới làm chính sự sao.

Nhưng mà ở hệ thống spam lúc sau, Nam Cung Giác ở trong lòng oán trách một chút hệ thống lúc sau, mới phát hiện Ngộ Đạo Đan là một loại thần kỳ đan dược, theo hắn mở ra cái chai, bên trong đan hương đã ức chế không được phiêu ra tới, không đến một lát thời gian nội, cũng đã tràn ngập toàn bộ phòng.

Không sai, là toàn bộ sân bóng như vậy đại không gian tất cả đều tràn ngập Ngộ Đạo Đan đan hương, Nam Cung Giác trong đầu bay nhanh mà hiện lên một tia "Thế giới này quả nhiên không khoa học, phần tử vận động tốc độ không có khả năng nhanh như vậy" hoài nghi, lúc sau giống như là bị cái gì tỏa định giống nhau, đột nhiên tại chỗ ngồi trên mặt đất, bắt đầu đả tọa lên.

Nếu đan dược phiêu thơm toàn bộ không gian, Lạc Hòa bên kia tự nhiên cũng cảm nhận được, hắn còn ở bị kệ sách thần bí lực lượng hạn chế hành động thời điểm, hắn tiểu sư đệ đã từ tủ thượng lấy ra một cái bình nhỏ, hơn nữa trực tiếp mở ra.

Còn khiến cho một trận cực phẩm Ngộ Đạo Đan phiêu hương.

.

Ngộ Đạo Đan loại này đan dược, xem tên đoán nghĩa, chính là có thể sử dùng người hiểu được Thiên Đạo pháp tắc, luyện đan điều kiện có thể nói là thập phần hà khắc, hơn nữa hiện có đan phương cũng không hoàn chỉnh, nhiều nhất chỉ có thể xuất hiện thượng phẩm Ngộ Đạo Đan, hơn nữa Ngộ Đạo Đan còn có sử dụng hạn chế, ba loại phẩm cấp đều chỉ có thể sử dụng một lần, hiệu quả một lần so một lần kém, nhưng là vẫn là có vô số người xua như xua vịt.

Đã từng có một người ở một cái thượng cổ bí cảnh giữa đạt được một quả cực phẩm Ngộ Đạo Đan, từ đây lúc sau tu luyện giống như là khai quải giống nhau, tốc độ tu luyện cùng lĩnh ngộ năng lực đều lấy một loại tốc độ kinh người bay lên, tự kia lúc sau, Ngộ Đạo Đan lại lại xốc một cổ nhiệt triều.

Này đó đều là trong truyền thuyết sự tình không thể nào khảo chứng, Lạc Hòa cũng không biết sự tình rốt cuộc có bao nhiêu là thật sự, nhưng là Ngộ Đạo Đan chỗ tốt rõ ràng, hơn nữa còn dựng sào thấy bóng.

Hắn chỉ là nghe thấy được Ngộ Đạo Đan đan hương, đều cảm thấy chính mình tu vi tựa hồ có điểm ẩn ẩn buông lỏng, hắn nhắm mắt lại, hít sâu một hơi, dùng sức áp chế ngo ngoe rục rịch muốn đột phá tu vi, nhịn không được ở trong lòng cười khổ.

Hắn vẫn luôn áp chế không cho chính mình đột phá, bởi vì mấy năm nay hắn tu tăng trưởng tốc độ mau đến có điểm kinh người, liền chính hắn đều nhịn không được cảm thấy chính mình có phải hay không dục tốc bất đạt tồn tại tai hoạ ngầm, từ tới rồi Hư Linh Cảnh lúc sau, hắn liền vẫn luôn ở có ý thức áp chế tu vi, không nghĩ tới lúc này đây thế nhưng bởi vì Nam Cung Giác không cẩn thận mở ra lĩnh ngộ nói đan cái chai mà suýt nữa thất bại trong gang tấc……

Cũng không biết là bởi vì chính mình vận khí không hảo vẫn là tiểu sư đệ vận khí thật tốt quá.

Lạc Hòa áp chế đột phá tình thế lúc sau, mở mắt, nhìn chằm chằm ngồi ở tủ trước tu luyện Nam Cung Giác bóng dáng, có điểm xuất thần.

Kia một quả Ngộ Đạo Đan còn ở trang đan dược cái chai, tản ra ẩn ẩn đan hương, Nam Cung Giác cũng không có dùng nó, vẫn là cảm nhận được tu vi buông lỏng, thậm chí còn có điểm áp chế không được ý tứ…… Quả nhiên là tu luyện tư chất còn có lĩnh ngộ năng lực đều thập phần kinh người tồn tại.

Nam Cung Giác hiện tại chỉ có 18 tuổi, thân hình không có hoàn toàn nẩy nở, từ bóng dáng tới xem, vẫn là một bộ thiếu niên bộ dáng, làm đã từng chỉ có quá một lần tâm động trải qua còn bị người nửa đường tiệt hồ Lạc Hòa trong lòng xuất hiện một tia khác thường, tiểu sư đệ eo rất nhỏ…… Nắm trong tay cảm giác hẳn là……

Phát hiện chính mình ý tưởng có chút không đúng Lạc Hòa lập tức đình chỉ trong đầu tưởng tượng, phục hồi tinh thần lại thời điểm nhịn không được về

phía sau lui một bước, hơn nữa vì chính mình đột nhiên cầm thú ý tưởng cảm thấy xấu hổ.

Sau đó hắn bối liền khái ở phía sau trên kệ sách.

Lạc Hòa sửng sốt, mới vừa rồi hắn còn có thể cảm giác được kệ sách này đối chính mình có ẩn ẩn bài xích, hiện tại cái loại này bài xích cảm giác lại đột nhiên biến mất, hắn có chút không rõ nguyên do, nhưng cũng không quá rối rắm, tóm lại với hắn mà nói, trên kệ sách kia cổ thần bí lực lượng biến mất chính là một chuyện tốt.

Hắn thuận tay cầm lấy một quả xám xịt ngọc giản, ngọc giản thập phần bình đạm không có gì lạ, nhìn không ra bất luận cái gì không đúng, Lạc Hòa nhìn nhìn ngọc giản thượng tự, thiếu chút nữa sợ tới mức trực tiếp đem trên tay ngọc giản ném văng ra.

Ngọc giản thượng rõ ràng là mấy cái chữ to: 《 thiên địa đại hợp song tu công pháp 》.

Lạc Hòa: "……"

Nếu không phải này thật sự chỉ là một cái bình thường kệ sách, hắn còn tưởng rằng kệ sách này sợ không phải sẽ đọc tâm.

Rốt cuộc hắn vừa mới mới suy nghĩ một ít không phù hợp với trẻ em nội dung……

Lạc Hòa trong lòng khó được xuất hiện một loại tên là chột dạ cảm xúc, thân là một cái đã từng một lòng hướng đạo, từng có muốn bảo hộ gia tộc lại bị hủy diệt, từng có muốn thân cận người lại bị phản bội, trở thành ma tu lúc sau cũng có thể bởi vì lãnh tâm quạnh quẽ trở thành duy nhất một cái đã từng thống soái quá toàn bộ Ma tộc người, loại này tiểu cảm xúc với hắn mà nói đã sớm đã là đời trước thật lâu trước kia sự.

Lại lâm vào hồi ức bên trong Lạc Hòa đem chính mình từ trong hồi ức rút ra ra tới, tự giễu cười cười, có thể là già rồi đi, luôn là thích hoài niệm qua đi, loại này ý tưởng cũng không thể có.

Hắn đều có thể khắc chế đối Nam Cung Giác cái này thân thể sinh ra đã có sẵn hận ý, thậm chí còn đối này sinh ra không nên có ý niệm, những cái đó chuyện quá khứ, mặc kệ là nên có vẫn là không nên có, luôn là có thể quên.

Lạc Hòa trong lòng như vậy nghĩ, xác thật tốc độ bay nhanh mà đem kia bổn song tu công pháp ném vào Hỗn Nguyên Lâu, đặt ở trong thư phòng một cái không như vậy bí ẩn góc.

Hoàn thành cái này động tác lúc sau, hắn nhìn thoáng qua còn ở tu luyện Nam Cung Giác, làm bộ dường như không có việc gì bộ dáng tiếp tục xem xét kệ sách ngọc giản.

Sau đó……

Lạc Hòa ở trên kệ sách phát hiện gần một trăm nhiều vốn không có công pháp nào đó quyển sách nhỏ, cả trai lẫn gái cái gì cần có đều có, nội dung thập phần phong phú, bao hàm toàn diện.

Lạc Hòa nhìn đến gần thứ một trăm bốn thời điểm, cảm thấy chính mình sắc mặt sắp duy trì không được.

Kia hai vị tiền bối ngày thường thoạt nhìn không phải thực đứng đắn sao? Không thể tưởng được bọn họ còn có loại này yêu thích, thật là làm người…… Một lời khó nói hết.

Lạc Hòa cảm giác chính mình trái tim đã chịu rất lớn bạo kích, tổng cảm thấy loại này hư hư thực thực tiền bối mộ chôn di vật địa phương quỷ quái hắn về sau một chút cũng không nghĩ lại đặt chân.

Lạc Hòa suy nghĩ một chút Nam Cung Giác nhìn đến này đó quyển sách phản ứng, phát hiện chính mình căn bản không muốn đi tưởng, vì thế từ bỏ cái này nguy hiểm ý tưởng.

Như là như vậy tưởng, Lạc Hòa vẫn như cũ tốc độ bay nhanh mà đem này đó bên trong về nam nhân cùng nam nhân quyển sách nhỏ đều ném tới Hỗn Nguyên Lâu trung, trên mặt biểu tình thậm chí đều bình tĩnh trở lại, phảng phất ban đầu bị kinh hách đến người kia căn bản không phải hắn giống nhau.

Cuối cùng Lạc Hòa phát hiện này một chỉnh quyển sách giá có một nửa đều là loại này thư tịch, dư lại lại là cổ xưa chân chính trân bảo.

Thượng cổ luyện đan thuật, luyện khí thuật…… Tuy rằng nội dung thực tạp, nhưng cũng có thể nhìn ra được tới đều là hai vị tiền bối dụng tâm thu thập đến nội dung, hơn nữa…… Có rất nhiều đã sớm đã thất truyền nội dung, nói cách khác, mấy thứ này nếu là xuất hiện ở bên ngoài, chính là làm các thế lực điên cuồng tranh đoạt bảo bối, có thể tăng cường nội tình, ngay cả Cửu Thiên Tông cũng là thập phần yêu cầu.

Lạc Hòa đem này đó ngọc giản phiên một lần, lại không có giống phía trước như vậy đem này đó ngọc giản đều thu được Hỗn Nguyên Lâu trung, mà là đang xem sau khi xong không có động tác, tiếp tục nhìn chằm chằm Nam Cung Giác bóng dáng nhìn.

Nam Cung Giác lúc này chính lâm vào một mảnh ảo giác giữa, lúc này đây thấy lại không phải cao ốc building, mà là màu đỏ hỉ bào cùng…… Bái đường cảnh tượng.

? Tác giả nhàn thoại: Trong mộng kết hôn get√

------oOo------

Phần 97

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 97: Kết đạo đại điển?

WTF? Vui đùa cái gì vậy? Bái đường?

Nam Cung Giác bị cái này thần kỳ cảnh tượng khiếp sợ tới rồi, trong lòng tràn ngập hoài nghi, này đặc miêu là cái tình huống như thế nào? Hiện tại ảo cảnh đều như vậy không ấn kịch bản tới sao?

Làm một cái liền nam phiếu đều còn không có bảo bảo, hắn nhưng thật ra muốn nhìn một chút cùng hắn kết hôn chính là ai!

Này còn không phải một cái tầm thường hôn lễ, xuất hiện ở hắn trước mặt chính là rộng rãi đại điện, khắp nơi giăng đèn kết hoa, vui mừng dị thường, nếu trên người ăn mặc đỏ tươi hỉ phục người không phải chính mình nói, Nam Cung Giác nói không chừng còn sẽ cảm thấy đây là một cái chấn động nhân tâm trường hợp.

Không đúng, vai chính chi nhất là hắn, trường hợp càng thêm "Chấn động" cũng là thật sự.

Kỳ quái chính là, tuy rằng hắn cảm giác được đây là một hồi hôn lễ, nhưng kỳ thật trừ bỏ chính mình trên người ăn mặc này một thân màu đỏ hỉ phục, cùng với chung quanh thấy thế nào như thế nào như là hôn lễ hiện trường tình cảnh bên ngoài, cái này ảo cảnh không còn có mặt khác người nào.

Hắn tò mò hướng đại điện bên trong một cái như là dàn tế giống nhau địa phương đi đến, trên đài bãi mấy cái mâm, phóng một ít…… Nam Cung Giác không quen biết đồ vật, hắn vừa nhìn thấy xa lạ đồ vật lòng hiếu học liền bắt đầu quấy phá, gõ hệ thống: "Hệ thống, đây là cái gì?"

Không có trả lời.

Nam Cung Giác trong lòng cả kinh, tức khắc đề cao cảnh giác, nhìn dáng vẻ cái này địa phương không có hắn tưởng tượng đơn giản như vậy, liền hệ thống cũng cùng nhau che chắn.

Tuy rằng hắn trước kia gặp phải ảo cảnh thời điểm hệ thống cũng trên cơ bản đều không dính dáng là được ╮(╯▽╰)╭ nghĩ đến đây Nam Cung Giác còn có điểm vô ngữ, làm một hệ thống, thế nhưng lặp đi lặp lại nhiều lần bị ảo cảnh ngăn lại, có thể nói là cùng hắn trong tưởng tượng cái loại này không gì làm không được không gì không biết vô địch lưu hệ thống khác biệt rất lớn.

Tấm tắc, quả nhiên hệ thống gì đó, vẫn là nhà người khác tương đối hảo sử.

Nam Cung Giác ở trong lòng chửi thầm hệ thống dời đi lực chú ý, rốt cuộc lớn như vậy cái địa phương chỉ có hắn một người cảm giác xác thật chẳng ra gì.

.

"Hắc!" Nam Cung Giác đột nhiên cảm giác chính mình bả vai bị người chụp một chút, quay người lại liền thấy Doãn Ngữ Huyên đối với hắn ái muội chớp mắt, "Tiểu sư huynh, ngươi liền phải thành thân, có hay không cái gì cảm tưởng?"

Nam Cung Giác vô ngữ nhìn đột nhiên xuất hiện Doãn Ngữ Huyên: "Không có, ta liền đối tượng cũng không biết là ai, có thể có cái gì cảm tưởng?"

Doãn Ngữ Huyên lộ ra kinh ngạc thần sắc: "Ngươi nói cái gì? Ngươi không phải muốn cùng đại sư huynh kết làm đạo lữ sao? Đại sư huynh đều đã phát thiếp chiêu cáo thiên hạ, mời Thượng Ngu Đại Lục sở hữu thế lực lớn đều tới chứng kiến các ngươi kết đạo đại điển đâu!"

Nam Cung Giác mở to hai mắt: "Ngươi nói cái gì? Kết đạo đại điển? Ta cùng ai?"

Doãn Ngữ Huyên mặt lộ vẻ khó hiểu, hồ nghi nhìn Nam Cung Giác, có điểm không thể tin tưởng: "Tiểu sư huynh ngươi nên không phải là muốn hối hôn đi? Vẫn là nói ngươi chỉ là ở nói giỡn?"

Nam Cung Giác: "……" Hắn nơi nào như là ở nói giỡn bộ dáng?

Bởi vì Doãn Ngữ Huyên cấp Nam Cung Giác cảm giác lược chân thật, hắn không khỏi có điểm hoài nghi chính mình có phải hay không thật sự muốn cùng Lạc Hòa kết nói, bất quá thực mau hắn liền phủ nhận chuyện này, cũng không biết là bởi vì thế giới này ảo cảnh quá không đi tâm vẫn là Nam Cung Giác bản nhân tâm trí quá mức kiên định duyên cớ, Nam Cung Giác trong đầu rõ ràng nhớ rõ hắn đi vào cái này địa phương quỷ quái phía trước phát sinh sở hữu sự, hơn nữa vào trước là chủ nhận định chính mình tới rồi một cái ảo cảnh, một chút cũng không đem trước mắt sự thật thật sự.

Nam Cung Giác thật sự nhịn không được phun tào, cái này cái gì ảo cảnh linh tinh thật sự không thể đi điểm tâm sao? Hắn đi vào thế giới này gặp hai lần ảo cảnh, kết quả mỗi một lần đều là ánh mắt đầu tiên liền nhận ra tới đây là một cái ảo cảnh, thật là làm người thực xấu hổ.

Nếu có thể cấp kém bình nói, sớm đều bị Nam Cung Giác xoát vài cái kém bình.

Doãn Ngữ Huyên thấy Nam Cung Giác bắt đầu thất thần, biểu tình rõ ràng không tin, lập tức có điểm luống cuống, phải biết rằng nàng chính là bởi vì cùng Nam Cung Giác quan hệ không tồi mới bị chiếm hữu dục không bình thường Lạc đại sư huynh phóng tới xem một cái thu được kinh hỉ tiểu sư huynh, kết quả tiểu sư huynh một bộ mất trí nhớ bộ dáng, làm nàng nháy mắt có điểm hoảng loạn.

Nàng có điểm thất thần đối Nam Cung Giác cười cười: "Cái kia tiểu sư huynh ngươi trước tiên ở nơi này nhìn xem a, ta đột nhiên nhớ tới ta còn có chút việc không có làm đi trước!"

Cần thiết đem chuyện này nói cho đại sư huynh!

Doãn Ngữ Huyên trong lòng hoảng loạn đến không được, sợ tiểu sư huynh một cái không vui đột nhiên muốn đào hôn gì, đại sư huynh lửa giận nàng nhưng một chút đều không nghĩ thừa nhận!

Bất quá đây là nàng suy nghĩ nhiều, liền tính là mất trí nhớ, Nam Cung Giác cũng rất tưởng cùng Lạc Hòa thành thân…… Loại này quang minh chính đại đem chính mình phân loại đến "Lạc Hòa đạo lữ" thân phận thượng sự, liền tính là ảo cảnh hắn cũng thật cao hứng a!

Nam Cung Giác còn rất chờ mong thấy chính mình cùng Lạc Hòa kết nói cảnh tượng.

.

Bất quá……

Có câu nói nói rất đúng, ngày mai cùng ngoài ý muốn ai cũng không biết cái nào trước tới.

Đối với Nam Cung Giác tới nói, thành thân cùng ngoài ý muốn hắn cũng không biết cái nào trước tới.

Doãn Ngữ Huyên rời khỏi sau, hắn đột nhiên cảm thấy thân thể tựa hồ bắt đầu không chịu chính mình khống chế, Nam Cung Giác ý đồ há mồm, lại không có làm được, hắn như là một cái bị giam cầm ở cái này thân thể linh hồn giống nhau, hoàn toàn không có cách nào chi phối thân thể của mình.

Hắn "Thân thể" lại như là có được chính mình ý thức giống nhau, biểu tình trở nên có chút nghi hoặc, như là ở hoang mang vừa rồi trong nháy mắt kia đã xảy ra cái gì, bất quá loại này thần sắc chợt lóe rồi biến mất, thực mau liền biến mất ở hắn trên mặt.

Nam Cung Giác…… Mạc danh cảm thấy có điểm nghẹn khuất.

Nói đây là thân thể hắn tới, dựa vào cái gì chính hắn khống chế không được?

Doãn Ngữ Huyên đi "Mật báo" lúc sau, Lạc Hòa thực mau liền đuổi lại đây, hắn sốt ruột bay đến Nam Cung Giác trước mặt, bắt được Nam Cung Giác tay: "Doãn sư muội nói ngươi mất trí nhớ? Thiệt hay giả?"

Lúc này Lạc Hòa cũng là một thân hồng y, cùng Nam Cung Giác trên người kia một kiện thoạt nhìn mạc danh xứng đôi, thật là hỉ phục không có lầm, hắn tuấn mỹ mà hàng năm lạnh nhạt trên mặt bởi vì sốt ruột mà có vẻ chật vật, mặt mày gian đều là che giấu không được lo lắng.

Nhìn một màn này Nam Cung Giác trong lòng cả kinh, có điểm không thể tin được, chẳng lẽ "Hắn" thật sự muốn cùng Lạc Hòa thành thân sao?

Hắn hiện tại khống chế không được thân thể này, thấy "Thân thể hắn" vẻ mặt kinh ngạc nhìn Lạc Hòa, nghi hoặc mở miệng: "Sư huynh ngươi nói cái gì? Ta sao có thể mất trí nhớ?"

"Hắn" nghịch ngợm chớp chớp mắt, Lạc Hòa thấy hắn cái dạng này, trong lòng thở dài nhẹ nhõm một hơi, thân mật quát một chút "Hắn" cái mũi, Nam Cung Giác trơ mắt nhìn hai người chi gian ái muội lại thân mật bầu không khí, trong lòng có điểm bực mình.

Ngay cả ảo cảnh đều có thể làm hắn cảm giác trong lòng ê ẩm, nhìn dáng vẻ hắn quả nhiên là ở không biết khi nào đã hoàn toàn không có biện pháp nhìn Lạc Hòa thích người khác.

Nam Cung Giác vây ở "Hắn" trong thân thể, suy tư trong chốc lát đi ra ngoài liền mạnh mẽ cùng Lạc Hòa thổ lộ lúc sau chính mình sẽ gặp được kết cục cùng khả năng tính.

Lạc Hòa xác nhận Nam Cung Giác là thật sự không có mất trí nhớ, đem Nam Cung Giác ôm vào trong ngực, trong nháy mắt kia, Nam Cung Giác cảm giác chính mình thoát ly cái kia "Chính mình" thân thể, chính thức trở thành một cái người đứng xem.

Đột nhiên bị ôm lấy cái kia hắn có điểm ngốc, trên mặt biểu tình thực mạc danh, không biết vì cái gì, Nam Cung Giác cảm thấy cái kia "Chính mình" có thể là ở khẩn cấp gọi hệ thống, mới có vẻ có điểm chậm chạp.

Nam Cung Giác bị cái này ý tưởng chấn kinh rồi một khắc, nếu cái kia "Chính mình" thật là ở cùng hệ thống xin giúp đỡ nói, như vậy này liền không nhất định là một cái bình thường ảo cảnh.

Hắn phát hiện chính mình biến thành trong suốt ý thức, phiêu ở cái kia "Chính mình" cùng Lạc Hòa phía sau, nhìn đến thời gian cực nhanh, bọn họ bắt đầu ở giờ lành thành thân, tuyên thệ, trời giáng dị tượng, theo sau tiến vào động phòng……

Từ từ!

Động phòng là cái quỷ gì?

Chẳng lẽ hắn còn muốn vây xem "Chính mình" cùng người trong lòng kia gì gì sao? Cái này ảo cảnh có phải hay không có độc?

Bất quá điểm này nhưng thật ra hắn suy nghĩ nhiều, bởi vì hắn mới đến "Động phòng" cửa, đã bị bắn ra ảo cảnh, mở to mắt lúc sau, hắn trước mặt chỉ có một siêu cấp đại tủ.

Nam Cung Giác: "???"

Đây là có chuyện gì?

.

Nga, đúng rồi, hắn là cùng Lạc Hòa ở bên nhau tiến vào một cái đáng chết sơn động, bên trong còn có một cái sân bóng như vậy đại phòng…… Hắn tựa hồ còn gặp được một quả cực phẩm Ngộ Đạo Đan?

Nam Cung Giác trong đầu nguyên bản còn ở vì muốn vây xem chính mình cùng Lạc Hòa kia cái gì mà lo lắng, ở đột nhiên bị bắn ra ảo cảnh, trong lòng còn có điểm ngốc.

Này, này liền đã trở lại?

Nam Cung Giác có điểm nho nhỏ thất vọng, liền tính là ảo cảnh…… Ân, ảo cảnh nói hắn nhìn xem không phù hợp với trẻ em cảnh tượng cũng không có gì sao, không thể tưởng được cái này ảo cảnh còn thực thuần khiết.

“Cái gì còn thực thuần khiết!” Hệ thống ngay từ đầu cùng Nam Cung Giác mất đi liên hệ, trong lòng thập phần sốt ruột, bất quá loại chuyện này nó rốt cuộc đã kinh nghiệm phong phú, nội tâm không biết sao, liền cảm thấy nhà mình ký chủ hẳn là gặp được cái gì ảo cảnh linh tinh đồ vật, hơn nữa tin tưởng vững chắc loại này việc nhỏ đối với nhà mình ký chủ tới nói không xem như cái gì.

Mà nó xác thật còn không có đoán sai, ở nó an tĩnh chờ đợi một đoạn thời gian, cảm giác được chính mình đều mau mọc ra cái nấm nhỏ tới thời điểm, ký chủ đột nhiên vựng vựng hồ hồ khôi phục thần trí.

Hơn nữa còn ở trong óc lầm bầm lầu bầu, cũng bị hệ thống bắt giữ tới rồi, vì thế nó ngây ngốc trực tiếp mở miệng dò hỏi.

Nam Cung Giác: “……”

Nam Cung Giác lập tức từ mơ hồ trạng thái thanh tỉnh, còn nhịn không được hướng hệ thống khoe ra một chút chính mình vừa rồi trải qua: “Ngươi đoán ta vừa rồi ở ảo cảnh nhìn thấy gì?”

Hệ thống theo Nam Cung Giác nói hỏi: “Cái gì?”

Nam Cung Giác trong lòng thập phần đắc ý: “Kia còn dùng hỏi sao? Đương nhiên là thành thân! Kết đạo đại điển ngươi biết không? Ta thấy ta cùng Lạc Hòa thành thân ngươi biết không? Chính thức kết đạo đại điển, Thiên Đạo làm chứng, còn có dị tượng sinh ra hôn lễ!”

Hệ thống mở miệng đánh gãy Nam Cung Giác khoe ra: “Ký chủ ngươi đừng nói nữa, liền tính thật sự thấy kia cũng là giả.”

Làm một hệ thống, nó không có đạo lý còn muốn kiêm chức nghe ký chủ vô ý thức ảo tưởng a!

Hệ thống tỏ vẻ chính mình cũng không nguyện ý nghe thấy này đó cẩu lương, đặc biệt là nhà mình ký chủ loại này không thể hiểu được đơn phương cẩu lương!

Ký chủ liền đối tượng đều không có liền tưởng cho nó uy cẩu lương, hệ thống thật danh tỏ vẻ không phục!

Đương nhiên tâm tình của hắn đối với Nam Cung Giác tới nói thực không sao cả, vì thế hệ thống chỉ có thể dùng trực tiếp nhất phương thức tới đả kích một đợt ký chủ tin tưởng cùng với rải cẩu lương tâm tình.

Quả nhiên, Nam Cung Giác nghe được hệ thống nói như vậy lúc sau tâm tình liền rất phức tạp, hệ thống nói không có sai, liền tính cái kia kết đạo đại điển lại như thế nào xa hoa, thoạt nhìn lại như thế nào chân thật, đều bất quá là một cái ảo cảnh mà thôi, ảo cảnh ngoại chính mình còn ở rối rắm như thế nào thổ lộ mới sẽ không bị nhà mình sư huynh một cái tát chụp chết.

Nam Cung Giác thở dài, thật sâu mà cảm giác được mộng tưởng cùng hiện thực chênh lệch.

.

Lạc Hòa có chút tò mò, nhà mình tiểu sư đệ đột nhiên như là gặp sự tình gì giống nhau, từ trợn mắt lúc sau sắc mặt thay đổi mấy lần, đều không có phát hiện hắn liền ở hắn trước mặt.

Chờ đến Nam Cung Giác phát hiện chính mình trên đầu bao phủ một bóng ma thời điểm, vừa nhấc đầu liền thấy nhìn chính mình như suy tư gì Lạc Hòa, Nam Cung Giác tâm tình vô cùng phức tạp.

Một cái ảo cảnh làm hắn cả người đều có điểm không hảo.

Vì cái gì hắn không có trước tiên phát hiện Lạc Hòa liền ở chính mình trước mặt? Hắn không có phát hiện liền tính, thân là một cái tùy thời tùy chỗ vì chính mình phục vụ hệ thống, vì cái gì hệ thống cũng không có nói tỉnh hắn?

Như vậy hệ thống lấy tới làm gì?

Đột nhiên tao ngộ tai bay vạ gió hệ thống: "……"

Lại nói tiếp nó giống như cũng xác thật không xem như oan uổng, nó vì cái gì cũng không có phát hiện ký chủ sư huynh đã xuất hiện ở ký chủ trước mặt?

Hệ thống có điểm hoảng sợ, chẳng lẽ là bởi vì cùng ký chủ ngốc tại cùng nhau thời gian quá dài dẫn tới nó cũng có thể lực thoái hóa sao?

Không khéo vừa lúc nghe được hệ thống này một câu Nam Cung Giác nhe răng, nghĩ đến Lạc Hòa ở trước mắt lúc sau lập tức muốn thu hồi, không nghĩ tới cứ như vậy, biểu tình lập tức trở nên vặn vẹo lên.

Lạc Hòa nhìn Nam Cung Giác đột nhiên vặn vẹo sắc mặt, cũng là tâm tình phức tạp, hắn có như vậy đáng sợ sao? Liền tiểu sư đệ đều dọa thành như vậy?

Hai người mạch não căn bản không ở cùng nhau, Nam Cung Giác ở trong lòng hung hăng cấp hệ thống nhớ một bút, mới đưa chính mình vặn vẹo thần sắc đảo

ngược, sau đó đối với Lạc Hòa lộ ra một cái nhe răng tươi cười, cũng không cẩn thận lộ má lúm đồng tiền.

Nam Cung Giác: "……"

Tính, mặc kệ, chính là một cái má lúm đồng tiền mà thôi, ai còn không thể có một cái má lúm đồng tiền sao tích?

Không đúng! Hắn là cho dù có má lúm đồng tiền cũng sẽ không ảnh hưởng hắn anh minh thần võ hiên ngang tư thế oai hùng mới đúng!

Hệ thống: "A."

Nam Cung Giác không để ý tới hắn, mà là hỏi Lạc Hòa: "Sư huynh ngươi có cái gì phát hiện sao?"

Lạc Hòa đem bị Nam Cung Giác rớt đến trên mặt đất trang Ngộ Đạo Đan cái chai cầm lấy tới, đắp lên cái nắp, sau đó đưa cho Nam Cung Giác: "Ngộ Đạo Đan là rất quan trọng đồ vật, trước đem nó thu hảo."

Nam Cung Giác ngoan ngoãn thu hảo, tâm tình lại rất là phức tạp, đặc miêu cái này Ngộ Đạo Đan có thể nói là một chút cũng không thể tin, thời buổi này có ai ngộ đạo ngộ đến nội dung sẽ là kết đạo đại điển loại đồ vật này?

Nam Cung Giác dù sao là cảm thấy chính mình không bao giờ sẽ dùng, bất quá…… Cực phẩm Ngộ Đạo Đan xác thật là cái thứ tốt, hắn có thể giao cho Kỷ sư huynh bán đấu giá.

Quyết định chú ý, Nam Cung Giác đang chuẩn bị đem Ngộ Đạo Đan thu hồi tới, đột nhiên nghĩ đến cái gì, lại đem cái chai đưa cho Lạc Hòa: "Sư huynh không bằng trực tiếp đem đan dược đặt ở Hỗn Nguyên Lâu đi, ta phải dùng thời điểm trực tiếp đi tìm thì tốt rồi."

Dùng là không có khả năng dùng, hắn xem như đời này đều không thể lại tự mình dùng một lần này cái đan dược.

Lạc Hòa mới vừa đưa ra đi đan dược lại về tới trong tay, hắn nghĩ tới trong thư phòng kia một đống quyển sách nhỏ, đột nhiên cảm thấy Nam Cung Giác cái này đề nghị cũng không tồi, hắn liền đem đan dược đặt ở ly kệ sách gần một chút địa phương hảo……

Lạc Hòa nghiêm trang nghĩ đến, sắc mặt đều không có biến hóa một chút.

? Tác giả nhàn thoại: Đáng tiếc là giả ╮(╯▽╰)╭

------oOo------

Phần 98

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 98: Huyền Băng mạch khoáng

Nam Cung Giác hoàn toàn không biết nhà mình sư huynh đem đan dược đặt ở địa phương nào, chờ hắn đi tìm đan dược thời điểm ở bên cạnh phát hiện một tiểu đôi không phù hợp với trẻ em quyển sách nhỏ thời điểm, tâm tình thần kỳ đến một so.

Bất quá kia đều là lời phía sau.

Lạc Hòa tiếp nhận đan dược lúc sau thuận miệng hỏi: "Ngộ Đạo Đan có ngộ đạo hiểu lý lẽ tác dụng, tiểu sư đệ chỉ ngửi được đan hương là có thể tiến giai, là tìm đến chính mình Đạo sao?"

Lạc Hòa không nói lời này còn hảo, vừa nói lên Nam Cung Giác liền nháy mắt nghĩ tới hắn cái kia ảo cảnh, trong lòng tức khắc một giật mình, nói cái gì nói a! Nếu là làm Lạc Hòa biết hắn ở Ngộ Đạo Đan dưới tác dụng não bổ một đại ra thành thân hiện trường, cũng không biết là cái gì tâm tình……

Hắn thần sắc phức tạp nhìn Lạc Hòa liếc mắt một cái, rầu rĩ không vui nói: "Có thể là ta thiên tư không được đi, không có lĩnh ngộ đến thuộc về ta đạo của mình……"

Lạc Hòa thấy Nam Cung Giác thần sắc không giống như là làm bộ, cũng không hề dò hỏi chuyện này, mà là dời đi đề tài: "Ta xem xong bên kia kệ sách, mặt trên có rất nhiều thượng cổ thời kỳ tư liệu, chúng ta trước nghiên cứu một chút bên này trữ vật quầy, ngươi lại qua đi tìm xem có hay không cái gì yêu cầu thư có thể chứ?"

Nam Cung Giác gật đầu, hắn tự nhiên cũng là rất tưởng biết bên kia trên kệ sách đều có chút cái gì thư, hắn còn lén lút não bổ có thể hay không có nào đó quyển sách nhỏ gì đó, lúc này Nam Cung Giác hoàn toàn không biết, hắn tưởng cái loại này quyển sách nhỏ thật đúng là có, không chỉ có có, thậm chí còn đều bị hắn cái kia thoạt nhìn vẻ mặt cao lãnh không dính khói lửa phàm tục đại sư huynh cấp tự mình khấu lưu, đặt ở sắp cho hắn trang đan dược vị trí phụ cận.

So sánh với cái kia ngay từ đầu còn không thành thật kệ sách, cái này trữ vật tủ đối Nam Cung Giác tới nói có thể nói là thập phần hữu hảo, Nam Cung Giác chỉ cần duỗi tay một vớt, là có thể vớt ra tới một thủy đan dược cái chai, phi thường nể tình.

Lạc Hòa: "……"

Tổng cảm thấy cái này địa phương đối chính mình có một tia thập phần vi diệu địch ý đâu.

.

Nam Cung Giác hạ vài lần tay, chỉ chốc lát sau, trữ vật quầy liền trở nên sạch sẽ, cái gì cũng không có dư lại.

Cùng lúc đó, ở hai người đều không có chú ý tới địa phương, kia trương như thủy tinh giống nhau tinh oánh dịch thấu, lại tản ra ẩn ẩn lạnh lẽo giường, đột nhiên bắt đầu đã xảy ra biến hóa.

Lạc Hòa không dấu vết mà trừu trừu khóe miệng, Nam Cung Giác ở bên này một chút trở ngại đều không có, thấy thế nào vận khí đều so với hắn hảo gì đó, thật đúng là chính là làm Lạc Hòa trong lòng sinh ra tới một loại thập phần vi diệu xem kỹ.

Có như vậy trong nháy mắt hắn bỗng nhiên nhớ tới kiếp trước, kiếp trước thời điểm vận khí tốt kia một cái có lẽ không phải hắn cho rằng Nam Cung Giác, mà là chính mình, bởi vì Nam Cung Giác luôn là sẽ xuất hiện ở hắn xuất hiện địa phương, nhưng lại luôn là có thể trước tiên một bước cướp lấy cơ duyên, nhưng mà cứ việc như thế, Nam Cung Giác vẫn là ngẫu nhiên sẽ đối hắn lộ ra cái loại này bí ẩn ghen ghét cùng không cam lòng.

Lúc ấy Lạc Hòa còn khó hiểu, vì cái gì Nam Cung Giác như vậy may mắn, còn sẽ dùng cái loại này ác độc ánh mắt nhìn chằm chằm hắn, hiện tại nghĩ đến…… Lạc Hòa chính mình đều thừa nhận có điểm ghen ghét nhà mình tiểu sư đệ.

Tiểu sư đệ vận khí là thật sự hảo, tham gia thí luyện thời điểm làm duy nhất một cái không cẩn thận rớt xuống tàu bay người, còn có thể gặp được người khác tưởng cũng không dám tưởng cơ duyên, thậm chí hoàn thành thí luyện nhiệm vụ tốc độ cùng chất lượng đều viễn siêu người khác, càng quan trọng là, liền tính là ở cái kia nghe nói đối tu sĩ ghen ghét không hữu hảo rừng Tuyệt Mệnh, Nam Cung Giác cũng có thể dễ như trở bàn tay sống sót.

Này đã không phải đơn thuần vận khí tốt có thể hình dung.

Hơn nữa……

Ngay cả Thiên Đạo, tựa hồ cũng đối tiểu sư đệ phá lệ thiên vị, bất luận là thiên phú vẫn là ngộ tính.

Lạc Hòa nghĩ đến đây, đột nhiên cười một chút, ngay cả chính hắn đều đối tiểu sư đệ phá lệ thiên vị, thậm chí còn tưởng đem người chiếm làm của riêng, tiểu sư đệ đã chịu người khác yêu thích cũng là theo lý thường hẳn là sự, không phải sao?

Nam Cung Giác thấy Lạc Hòa đột nhiên đối hắn cười một chút, thần sắc ôn hòa, trái tim hơi hơi nhảy lên một chút, lỗ tai lặng lẽ đỏ.

Nam Cung Giác bắt được đan dược cái chai lúc sau, hệ thống đồng dạng đối hắn tiến hành rồi một đống lớn khen thưởng bá báo, loại này ngoài ý muốn chi tài cảm giác thật đúng là không tồi, Nam Cung Giác trong lòng mỹ tư tư, không làm mà hưởng cảm giác thật là lệnh người sa đọa căn nguyên.

Hai người cùng nhau cướp đoạt xong rồi trong ngăn tủ đồ vật, liếc nhau, Nam Cung Giác chuẩn bị đi tai họa bên kia giá sách thượng thư, Lạc Hòa đối hắn gật đầu.

Nam Cung Giác được đến đồng ý, lập tức vô cùng cao hứng chạy tới kệ sách kia một bên, Lạc Hòa chậm rì rì đi theo hắn phía sau, đi đến một nửa thời điểm đột nhiên cảm thấy phía sau lưng chợt lạnh.

Không, không ngừng phía sau lưng, là toàn thân đều đột nhiên lạnh một chút, như là đột nhiên có cái gì lực lượng sử độ ấm hạ thấp, Lạc Hòa theo bản năng hướng Nam Cung Giác phương hướng đánh cái chống lạnh pháp quyết, mới hướng trong phòng duy nhất một cái khả năng sinh ra hàn khí nơi phát ra nhìn lại.

Vì thế hắn thấy làm hắn khắp cả người phát lạnh một màn: Cách đó không xa giường băng không biết từ khi nào bắt đầu điên "Trường", trong sáng rét lạnh băng từ nguyên bản vuông vức giường băng thượng chậm rãi trưởng thành, chồng chất lên, hướng bốn phía tản ra, hiện tại phạm vi đã ước chừng có ban đầu bọn họ thấy bốn lần như vậy lớn.

Không chỉ có như thế, bốn phía trên mặt đất còn xuất hiện từng đóa băng hoa, hơn nữa ở chậm rãi chồng chất……

Lạc Hòa lần đầu tiên thấy còn sẽ lớn lên giường băng, trong lòng cả kinh, không chút suy nghĩ liền hướng giường băng bên kia đánh cái thăng ôn pháp quyết, nhưng mà cũng không có cái gì dùng, những cái đó hàn băng chút nào không chịu ảnh hưởng, như cũ làm theo ý mình "Sinh trưởng".

.

Nam Cung Giác đến gần rồi kệ sách, còn không có động thủ, hệ thống liền bắt đầu "Tích tích tích" vang, cấp Nam Cung Giác đã phát một đống Kịch Tình Độ thời điểm còn không quên cấp Nam Cung Giác tuyên bố một loạt nhiệm vụ, bất quá những nhiệm vụ này đều là râu ria, tỷ như đem trước mắt này đôi thư trung tương đối thưa thớt một bộ phận thu nhận sử dụng tiến hệ thống linh tinh.

Nam Cung Giác thực mau liền làm xong nhiệm vụ, cũng đạt được Kịch Tình Độ, hiện tại Nam Cung Giác lại xem chính mình Kịch Tình Độ một lan, tuy rằng chỉ có sáu vị số, so với chính mình lúc trước chủ động từ bỏ biến thành mắc nợ kia một bộ phận Kịch Tình Độ tới nói tuy rằng vẫn như cũ bé nhỏ không đáng kể, cũng làm Nam Cung Giác thập phần vui mừng.

"Ký, ký chủ……" Hệ thống đột nhiên thật cẩn thận nhắc nhở Nam Cung Giác, "Ngươi không có cảm thấy có cái gì không thích hợp sao?"

Nam Cung Giác thật đúng là hoàn toàn không cảm thấy: "Ân? Làm sao vậy?"

"Ngươi không cảm thấy chung quanh có điểm lãnh?"

Nam Cung Giác trên thực tế thật đúng là không có cảm thấy lãnh, chỉ là hệ thống hỏi như vậy hẳn là có nguyên nhân, hắn nhịn không được xoay người nhìn về phía Lạc Hòa phương hướng, sau đó hắn liền thấy được kinh tủng giường băng lớn lên một mặt.

Từ khoa học góc độ tới giảng, bọn họ nơi không gian nội độ ấm khẳng định rất thấp mới có thể đạt tới kết băng điều kiện, nhưng là ở bọn họ nơi này căn bản không có kết nhiều như vậy băng điều kiện thời điểm, này hết thảy thoạt nhìn liền thập phần kinh tủng.

Đặc biệt là Lạc Hòa tựa hồ còn đang suy nghĩ biện pháp ngăn lại này đó băng tiếp tục lan tràn, nhưng là một chút hiệu quả đều không có.

Nam Cung Giác: "……" Hắn run lập cập, đột nhiên liền cảm thấy có điểm lạnh.

Đây là cái tình huống như thế nào a? Nam Cung Giác gõ gõ hệ thống, hệ thống cũng thực sốt ruột: "Ta cũng không biết a, vừa rồi ký chủ thu được quá nhiều đồ vật, ta chỉ lo kiểm tra đo lường không chú ý tới chung quanh có cái gì biến hóa a……"

Chờ đến nó phát hiện chung quanh độ ấm biến thấp, Lạc Hòa đã bắt đầu đối phó khởi không biết khi nào xuất hiện băng thời điểm, đã là nó phát xong Kịch Tình Độ chuyện sau đó.

Lại nói tiếp cái này địa phương cũng là rất kỳ quái, ngay từ đầu bọn họ tiến vào thời điểm tuyệt đối không có như vậy lãnh, những cái đó băng giống như là có tự chủ ý thức giống nhau, một mình lan tràn, tùy ý sinh trưởng tốt.

Nam Cung Giác nhíu nhíu mày, Lạc Hòa bên kia lại một chút cũng không thoải mái, hắn đánh ra đi pháp quyết chỉ có thể ngăn cản nhất thời, hơn nữa cũng không thể sử khối băng phạm vi giảm bớt, chung quanh cũng càng ngày càng lạnh.

Làm người tu chân, đại đa số người kỳ thật là không sợ giá lạnh, Lạc Hòa cảm giác được lãnh thời điểm thầm nghĩ không tốt, dưới loại tình huống này hắn có thể cảm giác được lãnh nói, chỉ có thể thuyết minh này đó băng đều không phải là bình thường băng.

Tại tầm thường dưới tình huống, tu sĩ xác thật không sợ hàn, nhưng là Thiên Đạo nếu sáng tạo ra hàn băng, tự nhiên cũng là có trong đó thâm ý.

Ở Thượng Ngu Đại Lục liền có một loại băng, là chuyên môn nhằm vào tu sĩ, tên là Huyền Băng, Huyền Băng làm một loại trăm năm khó gặp một lần khoáng thạch, chôn giấu ở nước sâu bên trong, số lượng thưa thớt, đối với Băng linh căn tu sĩ tới nói là không thể nhiều đến chí bảo, đối với mặt khác linh căn tu sĩ mà nói lại là tai nạn.

Huyền Băng có thể vì Băng linh căn mở rộng gân mạch, tăng lên tu vi, cải tạo linh căn, đối mặt khác tu sĩ thập phần không hữu hảo, phi Băng linh căn giả chỉ cần tới gần Huyền Băng, liền sẽ cảm thấy tay chân lạnh lẽo tứ chi cứng đờ, nếu không có đối phó Huyền Băng hữu hiệu thủ đoạn nói, thậm chí sẽ dần dần bị đông cứng gân mạch, sử tu sĩ linh lực lưu động tốc độ trì trệ, nghiêm trọng sẽ ảnh hưởng thậm chí phá hư đan điền.

Điển hình ta chi thạch tín bỉ chi mật đường.

.

Nam Cung Giác không biết đối diện chính là Huyền Băng, thấy Lạc Hòa thế nhưng có chống đỡ không được thon thả, hắn không chút suy nghĩ liền trực tiếp chạy như bay tới rồi Lạc Hòa bên người, đem Xích Hỏa Diễm ném đi ra ngoài.

Lạc Hòa thấy Nam Cung Giác thân ảnh xuất hiện ở chính mình bên cạnh người, vừa định nhắc nhở tiểu sư đệ cẩn thận, liền phát hiện Nam Cung Giác ném văng ra một đóa dị hỏa —— tuy rằng cấp bậc không cao, nhưng xác thật là dị hỏa Xích Hỏa Diễm.

Huyền Băng có một cái khắc tinh, chính là sợ hãi dị hỏa.

Lạc Hòa đột nhiên đình chỉ chính mình động tác, tâm tình thập phần phức tạp, hắn như thế nào quên mất nhà mình tiểu sư đệ là một cái vận khí cực hảo người mang dị hỏa dũng sĩ đâu?

Có như vậy trong nháy mắt, hắn bỗng nhiên cảm thấy chính mình mới vừa rồi kia một đợt thao làm đều là ở lãng phí linh lực.

Bất quá hắn này đó tâm tư đều không có bị Nam Cung Giác nhìn ra tới, Nam Cung Giác phát hiện Xích Hỏa Diễm ném văng ra lúc sau, những cái đó thoạt nhìn kiêu ngạo vô cùng băng lập tức giống như là chuột thấy mèo giống nhau, hết thảy co đầu rút cổ đi lên.

Nam Cung Giác có điểm khó hiểu, oai quá đầu hỏi bên người gần nhất Lạc Hòa: “Này đó băng…… Là sợ hỏa sao?”

Lạc Hòa gật đầu, băng giải thích nói: “Này đó băng là Huyền Băng, đối với Băng linh căn tu sĩ tới nói có rất lớn chỗ tốt, nhưng là đối mặt khác linh căn đều có hại, duy nhất khắc tinh chính là dị hỏa.”

Nam Cung Giác nghe thấy phía trước câu kia “Đối Băng linh căn tu sĩ có trọng dụng”, đột nhiên hai mắt tỏa ánh sáng nhìn chằm chằm bị uy phong bát diện Xích Hỏa Diễm bao quanh vây quanh, thoạt nhìn túng đến không được Huyền Băng, ngữ khí hưng phấn: “Nói cách khác rất nhiều Băng linh căn người nguyện ý mua thứ này?”

Tuy rằng không nghèo nhưng là tổng cảm thấy chính mình thiếu tiền Nam Cung Giác phảng phất thấy được thật lớn thương cơ, tâm tình thập phần hưng phấn,

thiên lạp lớn như vậy một đoàn Huyền Băng nói như thế nào cũng có thể bán hắn mấy trăm mấy ngàn thượng phẩm linh thạch đi?

Hệ thống nhịn không được đứng ra vì chính mình ký chủ phổ cập khoa học: "Ký chủ, Huyền Băng đối với Băng linh căn tu sĩ tới nói tác dụng rất lớn, hơn nữa số lượng thưa thớt, nói là dù ra giá cũng không có người bán cũng không quá, mặc kệ bán thế nào đều là có người mua, có thể tùy tiện như thế nào công phu sư tử ngoạm."

Lạc Hòa cũng không nghĩ tới tiểu sư đệ phản ứng đầu tiên thế nhưng là muốn đem Huyền Băng lấy ra đi bán, hắn không khỏi có điểm dở khóc dở cười.

Như là Huyền Băng loại này khó gặp bảo vật…… Thật là có thể bán cái giá tốt.

Lạc Hòa hồi tưởng lên các thế lực thu mua Huyền Băng giá cả, ở trong lòng gật gật đầu.

Nam Cung Giác hoàn toàn không biết hắn chính là như vậy thuận miệng vừa nói, cũng đã có một người cùng một hệ thống đều ở kế hoạch như thế nào giúp hắn bán Huyền Băng.

Bị Xích Hỏa Diễm vây quanh Huyền Băng thoạt nhìn ngoan ngoãn đến không được, Lạc Hòa lại nhạy cảm cảm giác được tựa hồ có cái gì không thích hợp, hắn đột nhiên gắt gao mà nhìn chằm chằm một chỗ, bay nhanh mà đánh ra một cái vây trận!

Nam Cung Giác còn không có phản ứng lại đây, liền phát trước Xích Hỏa Diễm vây quanh một cái không chớp mắt trong một góc, đột nhiên xuất hiện một cái vây trận, trận pháp có một con thoạt nhìn như là một cái sâu trong suốt vật thể không ngừng mà giãy giụa!

Nam Cung Giác đến gần quan sát, phát hiện chính mình cũng không nhận thức.

Nghĩ đến chính mình đạo cụ trong sách kia một quyển bị chính mình cơ hồ quên đi ở trong góc ăn hôi 《 Thiên Địa Dị Bảo bách khoa toàn thư 》, Nam Cung Giác khó được sinh ra một loại xấu hổ cảm xúc tới.

Thoạt nhìn mặc kệ là cái gì thế giới, người đều hay là nên nhiều đọc sách mới được.

Hắn ở trong lòng cho chính mình lập hạ đọc sách phá vạn cuốn flag, theo sau tràn ngập lòng hiếu học nhìn về phía Lạc Hòa: "Sư huynh, đây là?"

Lạc Hòa nhìn kia chỉ trong suốt sâu, tâm tình có điểm phức tạp, một không cẩn thận liền đem chính mình trong lòng nói ra tới: "Linh thạch."

Nam Cung Giác: "A?"

Lạc Hòa phục hồi tinh thần lại, nghĩ đến vừa rồi Nam Cung Giác nói muốn đem Huyền Băng cầm đi bán, cũng liền tự nhiên mà vậy đem Huyền Băng cùng linh thạch họa thượng ngang bằng, vì thế ở nhìn đến kia chỉ giãy giụa trong suốt

Huyền Băng mạch khoáng thời điểm, một không cẩn thận đem trong lòng nói ra tới.

Thấy Nam Cung Giác không có phục hồi tinh thần lại, Lạc Hòa thở dài nhẹ nhõm một hơi, hướng Nam Cung Giác giải thích một chút này chỉ trong suốt tiểu sâu: "Đây là Huyền Băng mạch khoáng, chỉ cần đem nó an trí ở thích hợp địa phương, là có thể mọc ra Huyền Băng khoáng thạch tới."

Nói cách khác, chỉ cần có Huyền Băng mạch khoáng, bọn họ liền tương đương với có lấy không hết dùng không cạn Huyền Băng.

Nam Cung Giác lúc này thật · hai mắt tỏa ánh sáng, nhìn bị nhốt trụ Huyền Băng mạch khoáng, giống như là thấy được bó lớn bó lớn linh thạch bay tới chính mình túi, trên thế giới này nhiều như vậy Băng linh căn tu sĩ, tùy tiện bán điểm đi ra ngoài đều có thể giá trị xa xỉ.

Nam Cung Giác thật sâu cảm thấy chính mình kiếm lớn.

Đặc biệt là ở ngay lúc này hệ thống còn nhắc nhở hắn lại đạt được hai vạn cái Kịch Tình Độ thời điểm, tâm tình của hắn đạt tới xuyên qua tới nay đỉnh.

A! Sắp trở thành một kẻ có tiền người cảm giác thật tốt!

Lạc Hòa nhìn Nam Cung Giác tâm tình thực hảo thấy linh thạch mắt khai thần sắc, tâm tình cũng vi diệu hảo lên, hắn cùng Nam Cung Giác giải thích một chút như thế nào thu mạch khoáng: Thu mạch khoáng phương thức cũng rất đơn giản, chỉ cần ngươi học được Khống Mạch Quyết, lại phối hợp thu mạch khoáng túi trữ vật liền có thể đem nó thu, ngươi có thể trước luyện tập một chút, để tránh về sau gặp được bó tay không biện pháp."

Lạc Hòa như là một cái tri kỷ đại sư huynh giống nhau cấp Nam Cung Giác giảng giải, thuận tiện đưa cho hắn một cái túi trữ vật, đem Khống Mạch Quyết cũng cùng nhau giao cho Nam Cung Giác.

Bất quá…… Có lẽ hắn là dạy cho Nam Cung Giác một chút phân biệt mạch khoáng phương pháp, hắn tổng cảm giác chính mình tiểu sư đệ tương lai có lẽ còn có nhiều hơn kỳ ngộ, này đó cơ sở sẽ không không được.

? Tác giả nhàn thoại: Lạc Hòa: Là thời điểm cấp tiểu sư đệ học bù.

Nam Cung Giác: Tang jpg. [thật danh cự tuyệt học bù a uy!]

------oOo------

Phần 99

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 99: Thu mạch khoáng

Nam Cung Giác còn không biết chính mình bị đơn phương quyết định học bù sự tình, đang ở hứng thú bừng bừng nếm thử thu Huyền Băng mạch khoáng.

Lại nói tiếp này cũng không phải cái gì việc khó, Lạc Hòa làm mẫu một lần Khống Mạch Quyết lúc sau hắn liền học được, cũng không cảm thấy có cái gì khó khăn, bất quá lần đầu tiên phát hiện chính mình có thể tay không bắt được một cái khoáng thạch, Nam Cung Giác trong lòng thập phần kích động.

Ân, đặc biệt vẫn là thập phần đáng giá mạch khoáng.

Đây mới là thật · ngoài ý muốn chi tài.

Nam Cung Giác thu xong Huyền Băng mạch khoáng lúc sau đột phát kỳ tưởng: "Hệ thống, ta có thể sử dụng linh thạch gì đó đổi Kịch Tình Độ sao?"

Hệ thống thực mau trả lời cái này một chút cũng không vì khó vấn đề: "Có thể, nhưng là đổi tỉ lệ không quá cao."

Nam Cung Giác nhớ tới mười cái Kịch Tình Độ là có thể đổi một cái cực phẩm linh thạch tỉ lệ…… Nháy mắt liền không có cái gì tâm tư, kiếm được linh thạch chính mình hoa không hảo sao? Vì cái gì muốn cống hiến cấp vô lương hệ thống?

Vô lương hệ thống: "……" A, nhân loại.

Chờ Huyền Băng mạch khoáng bị Nam Cung Giác ném tới túi trữ vật lúc sau, bị Xích Hỏa Diễm bao quanh vây quanh kia một vòng Huyền Băng đột nhiên hành quân lặng lẽ, thành thật không nhúc nhích.

Xích Hỏa Diễm khoe ra dường như lóe lóe, vèo một chút về tới Nam Cung Giác bên người, những cái đó đột nhiên mọc ra tới Huyền Băng ở Xích Hỏa Diễm ảnh hưởng hạ hóa không ít, bất quá làm hết thảy ngọn nguồn Huyền Băng giường còn hoàn hảo không tổn hao gì, thậm chí càng thêm trong sáng, lệnh người khiếp sợ.

Ít nhất Nam Cung Giác là thực khiếp sợ là được.

.

Ở Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa còn ở cùng Huyền Băng dây dưa thời điểm, sơn động ngoại đã tụ tập đến từ các thế lực tu sĩ.

Dị bảo xuất thế tin tức là giấu không được, huống chi Trấn Đăng Thành liền linh khí đều so chung quanh thành thị nồng đậm không biết nhiều ít lần, ngày hôm sau cũng đã có rất nhiều thế lực nghe tin mà đến —— tuy rằng này đó thế lực cũng không bao gồm cùng Trấn Đăng Thành cách xa nhau khá xa Thiên Vũ tông.

Kỷ Thích Sinh thu được tin tức thời điểm liền trực tiếp đem trong tông môn sống ném nồi cấp Doãn Ngữ Huyên, một người chạy tới Trấn Đăng Thành, không nghĩ tới thế nhưng nghe được tông môn đệ tử ở sau lưng thương lượng nên như thế nào che lấp bọn họ tính kế Nam Cung Giác lâm vào hiểm cảnh, đương nhiên hiện tại xem ra khả năng không phải hiểm cảnh mà là một cái thật lớn cơ duyên sự.

Tuy rằng hắn chỉ là nhiệm vụ đường lão đại, nhưng là ai làm cho bọn họ Thiên Cửu Phong người chính là thích lo chuyện bao đồng, hơn nữa Chấp Pháp Đường vừa vặn lại ở bọn họ nhiệm vụ đường bên cạnh, Chấp Pháp Đường quản sự lại là hắn cái kia tương đối thú vị tiểu sư đệ đâu?

Kỷ Thích Sinh lúc ấy liền đem người bắt lấy, không chút nào cố sức từ Giang Văn trong miệng thẩm vấn xảy ra sự tình ngọn nguồn, lúc ấy Kỷ Thích Sinh thiếu chút nữa khí cười, cũng không biết vị kia tiểu sư đệ là vận khí tốt vẫn là vận khí không hảo.

Nhưng mà chuyện này không có đơn giản như vậy kết thúc, Kỷ Thích Sinh đem lấy Giang Văn cầm đầu tham dự việc này người bắt lấy, tùy tay ném cho một cái xem thuận mắt ngoại môn đệ tử trông giữ, cau mày làm Doãn Ngữ Huyên nhiều phái vài người lại đây, sau đó đi bái phỏng Thành Chủ phủ.

Trấn Đăng Thành thành chủ ở Kỷ Thích Sinh xem ra xác thật là có điểm quá mức già nua, Thành Chủ phủ bốn phía cũng không biết thỉnh nhiều ít bọn họ cho rằng "Cao thủ" bảo hộ, hắn nhìn thấy thành chủ trong nháy mắt kia nhưng thật ra bị chấn kinh rồi một chút, bởi vì Trấn Đăng Thành thành chủ đã có Vực Linh Cảnh tu vi, lại vẫn là thập phần già nua, nhìn ra được tới là đại nạn buông xuống.

.

Kỷ Thích Sinh bái phỏng Thành Chủ phủ thời điểm không hề có thu liễm uy áp ý tứ, sợ tới mức một phen lão xương cốt Trấn Đăng Thành thành chủ tự mình ra tới nghênh đón —— Kỷ Thích Sinh làm chỉ so Lạc Hòa thanh danh hơi chút không như vậy hiển hách một chút đệ tử, tu vi cũng so Lạc Hòa hơi chút lạc hậu như vậy một chút, nhưng là ở Cửu Thiên Tông lây dính thực quyền lại là lớn nhất, Trấn Đăng Thành thành chủ tự mình đón chào cũng không có gì không thể nào nói nổi.

Chỉ là Kỷ Thích Sinh có thể nói là thập phần không thích cái này Trấn Đăng Thành thành chủ, người này không chỉ có toàn thân trên dưới tản mát ra một

loại hủ bại hơi thở, toàn bộ tòa nhà còn oán khí dày đặc, làm Kỷ Thích Sinh xem đến thực không vừa mắt.

Nếu không phải bởi vì Thành Chủ phủ người rốt cuộc so với bọn hắn càng thêm quen thuộc cái kia cái gọi là Cổ Hoang Thôn, Kỷ Thích Sinh là không muốn phản ứng cái này tràn ngập cổ quái thành chủ.

Nhưng mà thành chủ lại là tựa hồ một chút cũng nhìn không ra tới Kỷ Thích Sinh không mừng, ngược lại cười tủm tỉm, trên mặt nếp uốn chồng chất ở bên nhau, thoạt nhìn càng thêm già nua, hắn hướng Kỷ Thích Sinh được rồi cái ôm quyền lễ: "Không biết các hạ là?"

Kỷ Thích Sinh lúc này mới nhớ tới chính mình còn không có nói qua tên họ, hắn đột nhiên có chút tò mò, là cái dạng gì người, mới có thể ở hoàn toàn không biết đối phương là ai thời điểm, chỉ bằng một cổ uy áp trực tiếp ra cửa đón chào đâu?

Hắn xem kỹ nhìn vài lần tiến vào Thành Chủ phủ lúc sau liền ngồi ở đãi khách vị trí thượng, vẻ mặt tễ ở bên nhau cười, theo sau nhàn nhạt mở miệng: "Cửu Thiên Tông Kỷ Thích Sinh."

Thành chủ sắc mặt đổi đổi, nhưng là bởi vì trên mặt chất đầy nếp uốn duyên cớ, biến hóa này thoạt nhìn thế nhưng không phải thực rõ ràng, nếu không phải Kỷ Thích Sinh vẫn luôn ở không dấu vết mà đánh giá hắn, cũng sẽ không phát hiện hắn này trong nháy mắt mất tự nhiên.

Thành chủ áp xuống mất tự nhiên cảm xúc, khách sáo nói: "Không biết Thiếu đường chủ tới đây có việc gì sao?"

Chấp Pháp Đường cùng nhiệm vụ đường đều là có một cái đường chủ, chỉ tiếc đứng đắn đường chủ sớm tại nhiều năm trước, thấy sư điệt có thể có điểm dùng lúc sau liền không biết trộm lưu tới rồi địa phương nào đi.

Nhưng là bọn họ vẫn luôn không có từ nhiệm, cho nên Kỷ Thích Sinh hiện tại đều vẫn là Thiếu đường chủ, đương nhiên hắn cũng không thèm để ý này đó, chính hắn có đôi khi cũng tưởng tượng kia hai vị sư thúc giống nhau nói đi là đi, chỉ tiếc còn không có sư đệ sư muội cũng không có sư điệt có thể gánh khởi Thiên Cửu Phong hai cái quan trọng bộ môn……

Kỷ Thích Sinh ở trong lòng thở dài, nếu là cái kia Nam Cung tiểu sư đệ là bọn họ Thiên Cửu Phong thì tốt rồi.

Bất quá…… Nghĩ đến Lạc Hòa kia trương người chết mặt, Kỷ Thích Sinh run run, cảm thấy chính mình tốt nhất vẫn là không cần nghĩ cạy Lạc Hòa góc tường……

Nói đến cũng kỳ quái, chưa từng có người gặp qua Lạc Hòa tức giận bộ dáng, nhưng mà Kỷ Thích Sinh nhưng không tin đây là Lạc Hòa tính tình quá tốt duyên cớ, duy nhất khả năng chính là…… Nhìn thấy quá hắn tức giận người đều đã chết.

Kỷ Thích Sinh đem chính mình lung tung rối loạn suy nghĩ bẻ trở về, đối Trấn Đăng Thành thành chủ cười cười: “Tự nhiên là vì kia sắp xuất thế dị bảo mà đến.”

Thành chủ sắc mặt đổi đổi, cuối cùng trên mặt thần sắc biến thành một loại vặn vẹo ý cười, hắn suýt nữa bóp nát trên tay cái ly.

Trấn Đăng Thành làm hắn quản hạt thành thị, vốn dĩ có một chút gió thổi cỏ lay đều là nắm giữ ở hắn cổ chưởng chi gian, nếu không phải bởi vì thượng một lần cái kia hút máu quái vật tác loạn, hắn sao có thể sẽ bỏ qua nhiều như vậy rõ ràng dấu hiệu?

Ngẫm lại hiện tại dị bảo xuất thế tin tức đều mau truyền khắp toàn bộ Thượng Ngu Đại Lục, hắn liền hận không thể nôn ra một búng máu tới, tức giận đến liền lời nói đều không nghĩ nói.

Nhưng mà Kỷ Thích Sinh còn không cho hắn không nói lời nào cơ hội, ngược lại thập phần thành khẩn dò hỏi hắn ý kiến: “Trấn Đăng Thành có dị bảo xuất thế tin tức nói vậy đã truyền khắp Thượng Ngu Đại Lục, nếu ta Cửu Thiên Tông ở chỗ này có nơi dừng chân, như vậy Trấn Đăng Thành tự nhiên chính là chúng ta tông môn khu trực thuộc, chúng ta không ngại cùng nhau thương lượng ra một cái thích hợp chương trình tới? Thành chủ cảm thấy như thế nào?”

Kỷ Thích Sinh tùy tay bưng lên bên cạnh trên bàn một ly linh trà, trong mắt xẹt qua một tia kinh ngạc, lại cái gì cũng không có biểu hiện ra ngoài.

Này Thành Chủ phủ linh trà…… Thực không tồi.

Phẩm chất hảo đến không giống như là loại này tam đẳng thành thị có tư cách có được.

Hắn thần sắc ám ám, trong lòng nhưng thật ra đối cái này thành chủ nhiều chút tò mò.

.

Thành chủ trong lòng tuy rằng sinh khí, nhưng cũng biết hiện tại chính mình căn bản không có tư cách cũng không có thực lực nói cái gì, Kỷ Thích Sinh thực lực chỉ ở Lạc Hòa dưới, hắn hiện tại không chỉ có tuổi lớn, thực lực cũng đại không bằng từ trước, căn bản không có cùng Kỷ Thích Sinh cò kè mặc cả tư cách, nói là thương lượng, kỳ thật bất quá là muốn thuận lý thành chương phải đi quyền lợi thôi.

Nhưng mà liền tính đối Kỷ Thích Sinh mục đích trong lòng biết rõ ràng, thành chủ cũng không thể nói ra một cái không tự tới, ở cái này cá lớn nuốt cá bé thế giới, Trấn Đăng Thành từ ở nào đó ý nghĩa tới nói lại là Cửu Thiên Tông che chở, liền tính Cửu Thiên Tông nhân tâm huyết dâng lên đột nhiên muốn đổi cái thành chủ —— cũng bất quá là Kỷ Thích Sinh một câu sự.

Trấn Đăng Thành thành chủ trong lòng hận đến muốn chết, lại vẫn là mạnh mẽ bài trừ tươi cười tới, làm hắn kia trương vốn dĩ liền không bình thường già nua liền thoạt nhìn càng thêm…… Ân, già nua.

"Nếu Thiếu đường chủ đều nói như vậy, ta Thành Chủ phủ tự nhiên toàn lực phối hợp."

Được đến lời chắc chắn Kỷ Thích Sinh lộ ra một cái trong lòng hiểu rõ mà không nói ra tươi cười, cười nói: "Này liền hảo, thừa dịp hiện tại thế lực khác còn không có tụ tập lên, chúng ta không ngại trước phái người đi linh khí bùng nổ địa điểm trước nhìn xem?"

Thành chủ cắn răng đồng ý.

Hắn phía trước an bài người bài tra linh khí bùng nổ nơi phát ra, nhưng là hiện tại còn không có được đến kết quả, Cửu Thiên Tông người liền một hai phải chặn ngang một chân, hắn không tức giận là không có khả năng.

Nếu Cửu Thiên Tông tới không phải Kỷ Thích Sinh, mà là mặt khác bất luận kẻ nào, thành chủ đều nghĩ tận lực có lệ qua đi, vốn dĩ hắn liền hy vọng chiếm được tiên cơ, nhưng mà tới người cố tình là hắn không thể trêu vào Kỷ Thích Sinh, chỉ có thể ôm hận đồng ý.

Hắn trong mắt hiện lên một tia tàn nhẫn, bị Kỷ Thích Sinh bắt giữ tới rồi, Kỷ Thích Sinh nhưng thật ra thực không sao cả, toàn bộ Trấn Đăng Thành đều không có người có thể đem hắn thế nào, trừ phi Lạc Hòa cũng ở chỗ này.

Nhưng là sao có thể đâu? Kỷ Thích Sinh nghĩ không lâu trước đây Lạc Hòa mới tiếp một cái Thánh cấp nhiệm vụ đi ra ngoài, khẳng định sẽ không xuất hiện ở cái này địa phương, nội tâm đối Trấn Đăng Thành nhưng thật ra một chút kiêng kị đều không có.

Cái này thành chủ tuy rằng trong đầu nghĩ một ít không nên tưởng đồ vật, nhưng là thực lực rốt cuộc không xứng đôi, đối hắn không có bất luận cái gì uy hiếp.

.

Yêu cầu Thành Chủ phủ phối hợp công tác sự nhẹ nhàng giải quyết, Kỷ Thích Sinh thuận tiện đem trước mắt Thành Chủ phủ tra được linh khí bùng nổ manh mối cũng trực tiếp muốn lại đây.

Sách, loại này ỷ lớn hiếp nhỏ a không, lấy thực lực áp người cảm giác thật sảng, có như vậy trong nháy mắt, Kỷ Thích Sinh phảng phất cảm nhận được những cái đó tu nhị đại nhóm đương ăn chơi trác táng khắp nơi ức hiếp xui xẻo bọn nhỏ sảng cảm.

Bất quá hắn cũng chính là ngẫm lại, vạn nhất hắn thật sự muốn học tập ăn chơi trác táng tu nhị đại, phỏng chừng thực mau liền sẽ bị cách vách Chấp Pháp Đường cái kia sư đệ cười nhạo một hồi.

Loại này cho người ta đệ nhược điểm sự hắn đương nhiên là sẽ không làm.

Kỷ Thích Sinh thật sâu mà cảm thấy, chính mình chính là một cái người đứng đắn.

Thân là người đứng đắn hắn, đem từ Thành Chủ phủ nơi đó bắt được manh mối, ném cho hiện tại Cửu Thiên Tông đóng quân ở Trấn Đăng Thành trừ bỏ Giang Văn bọn họ kia một đợt bị nhốt lại xui xẻo hài tử ở ngoài dư lại tu sĩ, cuối cùng được đến một cái đại gia cộng đồng cho rằng kết quả.

Đó chính là cái gọi là linh khí bùng nổ nơi phát ra chính là bọn họ lừa dối Nam Cung Giác đi chịu chết Cổ Hoang Thôn.

Kỷ Thích Sinh lạnh mặt cười như không cười nhìn bọn họ: "Các ngươi là cảm thấy ta giống Nam Cung tiểu sư đệ như vậy hảo lừa sao? Vẫn là nói các ngươi cho rằng ta cũng không đối phó được nơi đó quái vật?"

Hắn phát hiện những người này ỷ vào chính mình nói Cửu Thiên Tông đệ tử, thế nhưng ở bên ngoài quang minh chính đại bại hoại Cửu Thiên Tông thanh danh, còn một bộ không biết hối cải bộ dáng, cũng là làm Kỷ Thích Sinh lau mắt mà nhìn.

Hắn trước nay không nghĩ tới Cửu Thiên Tông bên trong thế nhưng còn có như vậy đệ tử, nhìn dáng vẻ Chấp Pháp Đường cai quản đồ vật hẳn là lại gia tăng một chút.

Hắn câu được câu không nghĩ, lại không biết bị hắn răn dạy mấy cái đệ tử đều sợ tới mức mau khóc, bởi vì bên kia cấp manh mối xác thật là bởi vì Cổ Hoang Thôn, thậm chí còn có người đã phát hiện một cái gần nhất mới xuất hiện khả nghi sơn động.

Bọn họ nói nhưng đều là lời nói thật a!

Nhưng mà Kỷ Thích Sinh một hai phải không tin bọn họ cũng là không có bất luận cái gì biện pháp.

Kỷ Thích Sinh nhìn bọn họ sắc mặt trắng bệch bộ dáng, đột nhiên mở miệng hỏi: "Tin tức là thật sự?"

Vừa mới bị không khỏi phân trần mắng một đốn các tu sĩ nhanh chóng gật đầu, sợ điểm chậm liền sẽ bị Kỷ Thích Sinh lại mắng một lần.

Kỷ Thích Sinh: "……" Khụ khụ, còn không phải bởi vì này nhóm người có tiền án, hơn nữa Cổ Hoang Thôn cái này địa phương có điểm mẫn cảm, ở nơi đó mất tích người chính là Lạc Hòa bảo bối sư đệ, hắn nguyên bản tính toán tông môn bên kia người lại đây lúc sau tìm người phong tỏa Cổ Hoang Thôn tìm người, hiện tại xem ra là rất khó làm được.

Ai làm nơi đó vẫn là linh khí bùng nổ ngọn nguồn đâu?

.

Kỷ Thích Sinh không biết vì cái gì tin tưởng vững chắc Nam Cung Giác gặp được nguy hiểm, tổng cảm thấy chính mình nếu là cứu vớt Nam Cung tiểu sư đệ nói, làm không hảo có thể từ Lạc Hòa nơi đó trực tiếp muốn một cái nhân tình —— tỷ như một chút giao long huyết gì đó.

Hảo đi, hắn kỳ thật chính là vì cái này mới nghĩ muốn tìm người phong tỏa Cổ Hoang Thôn bên kia tin tức tìm kiếm Nam Cung Giác, hiện tại kế hoạch có biến, hắn trong lúc nhất thời thế nhưng không biết là đi trước tìm xem cái kia cái gọi là dị bảo vẫn là trước tìm Nam Cung tiểu sư đệ.

Ai! Kỷ Thích Sinh thở dài, đến lúc đó phong tỏa tin tức khẳng định không có khả năng, hắn có thể phái một tiểu đội người đi tìm Nam Cung Giác, nhưng là càng nhiều lại không có khả năng.

Đối với tông môn tới nói, một cái thần bí dị bảo có thể so một cái tân đệ tử quan trọng nhiều, cứ việc cái này đệ tử là Lạc Hòa coi trọng người —— bởi vì chưởng môn bế quan, hiện tại Nam Cung Giác nghiêm khắc ý nghĩa đi lên nói còn không tính toán gì hết chưởng môn thân truyền đệ tử, cho nên Kỷ Thích Sinh trong lòng cũng không có chân chính đem hắn xem đến thực trọng.

Hơn nữa liền tính Nam Cung Giác thật sự xảy ra chuyện, cũng không ai có thể nói hắn không phải, Tu chân giới phong vân quỷ quyệt, ai còn sẽ không gặp được điểm nguy hiểm gì đó, Nam Cung Giác nếu là liền điểm này nguy cơ đều ứng phó không được, như vậy tương lai con đường phỏng chừng cũng sẽ không lâu dài, cho nên Kỷ Thích Sinh trong lòng một chút gánh nặng cũng không có.

Bất quá chờ hắn về sau đã biết Lạc Hòa cái kia xà tinh bệnh đối Nam Cung Giác bênh vực người mình trình độ lúc sau, liền sẽ không như vậy suy nghĩ.

Kỷ Thích Sinh tùy tay điểm hai người: “Các ngươi đi trước Cổ Hoang Thôn tra tra cái kia sơn động ở cái gì vị trí, ngày mai tông môn phái tới người hẳn là liền đến.”

Đến lúc đó nhưng không có ở chỗ này đóng giữ ngoại môn đệ tử chuyện gì, điểm này mọi người đều trong lòng biết rõ ràng, đặc biệt là bị điểm đến kia hai cái đệ tử, đây chính là có thể ở Kỷ Thích Sinh trước mặt lộ mặt cơ hội, bọn họ đương nhiên gấp không chờ nổi muốn biểu hiện, trong lòng miễn bàn có bao nhiêu kích động.

Kích động đến bọn họ căn bản liền quên mất phía trước ở Cổ Hoang Thôn trải qua khủng bố sự kiện.

------oOo------

Phần 100

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 100: Đột phùng biến đổi lớn

Cuối cùng bọn họ liều mạng cuối cùng tôn nghiêm, mạnh mẽ khắc chế trong lòng sợ hãi, tìm được rồi cái kia sơn động vị trí.

Kỷ Thích Sinh mang theo người thực mau liền đến sơn động phụ cận, trước đó, hắn lừa dối một đợt cũng muốn cùng Cửu Thiên Tông hợp tác, không, bọn họ chỉ có thể dựa vào Cửu Thiên Tông, Kỷ Thích Sinh nói cho bọn họ còn không có tìm được linh khí bùng nổ nơi phát ra, đem bọn họ đều lừa dối đi tìm linh khí bùng nổ ngọn nguồn, chính mình mang theo Cửu Thiên Tông tới rồi các đệ tử trực tiếp tới rồi sơn động cửa tìm kiếm manh mối.

Cái này sơn động đối với bọn họ tới nói, không có bất luận cái gì tham khảo giá trị, vào sơn động không lâu lúc sau, phía trước đã bị chặn đường đi, không có bất luận cái gì đi tới khả năng tính.

Kỷ Thích Sinh đến thời điểm liền thấy mấy cái Cửu Thiên Tông đệ tử ủ rũ cụp đuôi ở sơn động cửa ngồi canh, nhìn dáng vẻ là không có bất luận cái gì phát hiện.

Hắn nhíu nhíu mày: “Đây là làm sao vậy?”

“Thích sư huynh, bên trong không có lộ.” Căn bản chưa từ bỏ ý định thử thật nhiều loại biện pháp đệ tử vẻ mặt đưa đám tố khổ.

Đương nhiên, bọn họ ở chỗ này đợi không rời đi là Kỷ Thích Sinh ra lệnh, bằng không ở biết Cổ Hoang Thôn rất có khả năng tồn tại thiên tài địa bảo dưới tình huống, ai có thể nhịn xuống tâm tư ở chỗ này hảo hảo đợi?

Kỷ Thích Sinh đi theo bọn họ vào sơn động, ngay từ đầu còn có thể đi phía trước đi vài bước, chỉ chốc lát sau đã bị một mặt tường ngăn lại đường đi, thoạt nhìn như là một cái tử lộ.

Kỷ Thích Sinh sắc mặt trầm xuống dưới.

.

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa thu mạch khoáng lúc sau, toàn bộ trong phòng hữu dụng đồ vật liền đều xem như bị bọn họ thu vào trong túi, kế tiếp bọn họ nên làm chính là…… Ân, tìm kiếm xuất khẩu.

Đường cũ phản hồi là không có khả năng đường cũ phản hồi, trước không nói nguyên lai lộ đều đã bị phong kín, liền tính không có phong kín, Lạc Hòa cũng

đoán được bên ngoài có không ít người thủ, ở không cần thiết thời điểm, hắn sẽ không mang theo tiểu sư đệ đi mạo hiểm.

Nghe xong cái này giải thích Nam Cung Giác miễn cưỡng đồng ý Lạc Hòa cách nói, hắn rất là không tha nhìn thoáng qua vừa rồi tiến vào thời điểm đại môn, dựa theo Lạc Hòa cung cấp phương thức ở to như vậy trong phòng tìm kiếm cơ quan.

Lạc Hòa trước sau cảm thấy kia hai vị tiền bối sẽ không đơn giản như vậy liền buông tha bọn họ, đề cao cảnh giác.

Nhưng mà hai người tìm một vòng, vẫn là không có tìm được địa phương nào có mở ra tiếp theo phiến môn cơ quan.

Lạc Hòa đứng ở bên cạnh giá sách, trên mặt thần sắc làm người thấy không rõ lắm, Nam Cung Giác nhìn thoáng qua Lạc Hòa, phát hiện hắn tâm tình chẳng ra gì, thức thời tiếp tục tìm không biết có tồn tại hay không cơ quan.

Nam Cung Giác trong lòng đối Lạc Hòa sinh ra nghi vấn, hắn biết Lạc Hòa là trọng sinh trở về, đối cái này địa phương có quen thuộc địa phương, nhưng là rồi lại không giống như là đến quá bộ dáng……

Như vậy, là ai nói cho hắn đâu?

Hắn đem cái này nghi vấn đè ở trong lòng, tìm nửa ngày lúc sau cái gì cũng không có phát hiện, nhịn không được có chút tự sa ngã: "Thôi bỏ đi, dù sao ta cũng tìm không thấy, còn không bằng dựa theo đường cũ phản hồi hảo đâu?"

Trầm mặc một đoạn thời gian hệ thống nghe thấy được Nam Cung Giác nói, ra tới xoát cái tồn tại cảm: "Ký chủ ngươi đang tìm cái gì? Ta có thể hay không giúp một chút?"

Nam Cung Giác mới nhớ tới chính mình còn có một cái gian lận Thần Khí hệ thống tới, hắn đem trước mắt trạng huống đối hệ thống nói một chút, cũng không che giấu chính mình căn bản không cảm thấy còn có cái gì cơ quan tiểu cảm xúc: "Cái này địa phương quỷ quái liền tường đều bị ta tạp một lần, nơi đó còn có cái gì cơ quan a?"

Hệ thống trầm ngâm một lát, đột nhiên mở miệng nói: "Ký chủ, ngươi không cảm thấy cái kia Huyền Băng giường là cái thứ tốt sao?"

"Đúng vậy," Nam Cung Giác đương nhiên nói, "Kia xác thật là cái thứ tốt, ta lại không có phủ nhận điểm này."

Hệ thống nghi hoặc hỏi: "Vậy ngươi không có nửa điểm muốn đem Huyền Băng giường thu hồi tới ý tưởng sao?"

Nam Cung Giác đương nhiên là có! Hắn chỉ là còn không có tưởng hảo đặt ở địa phương nào thôi!

Bất quá hệ thống ở ngay lúc này nhắc tới cái kia Huyền Băng giường là có ý tứ gì? Hay là……

Nghĩ đến một cái khả năng tính, Nam Cung Giác nháy mắt liền không hề rối rắm chính mình muốn đem cái kia Huyền Băng giường đặt ở địa phương nào vấn đề, mà là bay nhanh tới rồi Huyền Băng giường phía trước, cũng thuận tiện gọi tới Lạc Hòa: “Sư huynh! Ta cảm thấy cái này Huyền Băng giường có cổ quái!”

Lạc Hòa nghe vậy sửng sốt.

Có thể là bởi vì vừa rồi Huyền Băng mạch khoáng xuất hiện duyên cớ, hắn thế nhưng theo bản năng bỏ qua cái đầu vốn dĩ liền rất đại Huyền Băng giường, ý thức được điểm này, Lạc Hòa có điểm không thể tin được chính mình thế nhưng sẽ bỏ qua như vậy quan trọng vấn đề.

Bất quá sự tình đã đã xảy ra, Lạc Hòa ở trong lòng cho chính mình đề ra cái tỉnh, liền theo lời đi tới tiểu sư đệ bên người.

Nam Cung Giác nhìn thấy Lạc Hòa lại đây, đem chính mình vừa rồi từ hệ thống nơi đó nghe tới cách nói hơn nữa chính mình phân tích cùng Lạc Hòa nói một chút: “Ta chính là cảm thấy cái này Huyền Băng giường khẳng định không ngừng là dùng để che giấu Huyền Băng mạch khoáng đơn giản như vậy, nói không chừng còn có mặt khác tác dụng……” Nam Cung Giác chút nào không biết xấu hổ đem hệ thống nhắc nhở bỏ qua, đương nhiên là có điểm nho nhỏ chột dạ, hắn ho nhẹ một tiếng che giấu không được tự nhiên, “Khụ, đương nhiên này chỉ là ta ý nghĩ của chính mình mà thôi, không biết có hay không tác dụng.”

Lạc Hòa đối hắn lộ ra một cái cổ vũ cười: “Ngươi nghĩ đến không sai, là ta nghĩ sai rồi.”

Lạc Hòa vừa rồi dò xét một phen chung quanh trạng huống, phát hiện xác thật không có gì sơ hở, tưởng không thừa nhận là chính mình vấn đề đều khó.

Hắn ở trong lòng thở dài, chuyện này đối với hắn tới nói cũng là một cái nhắc nhở, làm hắn về sau có thể càng thêm cảnh giác một ít.

Nghe Lạc Hòa nói như vậy, Nam Cung Giác tức khắc tin tưởng tăng gấp bội, hắn mắt trông mong nhìn Lạc Hòa: “Chúng ta đây đem Huyền Băng giường thu được Hỗn Nguyên Lâu có thể chứ?”

Lạc Hòa bật cười, nguyên lai tiểu sư đệ nói nhiều như vậy chính là tưởng đem Huyền Băng giường thu được Hỗn Nguyên Lâu, “Này có khó gì?”

Hắn duỗi tay vung lên, trên mặt đất Huyền Băng giường liền biến mất không thấy.

Ở nguyên lai Huyền Băng giường xuất hiện địa phương, nhiều ra một cái hố.

Nam Cung Giác: “……”

Này đó các lão tiền bối thật đúng là một chút cũng không tạm chấp nhận, từ lúc ấy bắt đầu liền biết muốn đào đất hầm sao?

Nam Cung Giác ở trong lòng phun tào một câu, theo sau phát hiện chính mình khả năng suy nghĩ nhiều, Tu chân giới hầm…… Không có gì tác dụng.

Khả năng các tiền bối chính là đơn thuần vì phương tiện đi.

.

Mặc kệ Nam Cung Giác trong lòng là nghĩ như thế nào, ở mặt ngoài một tầng hàn khí tan đi lúc sau, hầm hiện ra ra nó toàn cảnh.

Nhưng mà nơi này cũng hoàn toàn không như là bọn họ trong tưởng tượng cái kia cái gọi là xuất khẩu, mà càng như là một cái dùng để chứa đựng đồ vật địa phương.

Nga, nói trắng ra là chính là thật · hầm.

Nam Cung Giác sắc mặt có điểm 囧.

Tổng cảm thấy loại cảm giác này có điểm quái quái sự sao lại thế này?

Lạc Hòa nhìn Nam Cung Giác thần sắc biến hóa, có điểm tò mò tiểu sư đệ trong lòng suy nghĩ cái gì.

Nhưng mà Lạc Hòa cũng không có hỏi, hầm đồ vật xuất hiện ở trước mắt hắn, Lạc Hòa trong mắt chỉ còn lại có kinh ngạc, bởi vì hầm phóng…… Thế nhưng là hắn cho rằng nhất không có khả năng đồ vật, hoặc là nói hắn không có hướng cái này phương hướng nghĩ tới.

Ở âm u rét lạnh hầm, một con lão hổ cùng một đóa hoa dựa vào ở bên nhau, thoạt nhìn tựa hồ ở ngủ say, lại như là sớm đã đã không có hô hấp.

Làm Lạc Hòa nhất không nghĩ tới chính là, chung quanh che kín đủ loại trận pháp, mục đích hiển nhiên là vì vây khốn hầm tồn tại hai cái sinh vật.

Kia hai cái sinh vật…… Đúng là Lạc Hòa quen thuộc bạch tiêu tiền bối cùng Bạch Lưu Hoa tiền bối.

Chung quanh hết thảy không một không ở nói cho hắn, hai vị này tiền bối cũng không như là bọn họ lúc trước vân đạm phong khinh nói cho hắn như vậy, là tự chủ ngủ say, hiện tại cái dạng này, thoạt nhìn thế nhưng càng thêm như là phong ấn.

Ở Lạc Hòa trong ấn tượng, kia hai vị tiền bối tuy rằng là thuộc về ma đạo một bên, nhưng bọn họ phong cách hành sự rất là hào sảng, cũng không có cái gì có thể làm người một lời không hợp liền phong ấn bọn họ sự tình.

Hắn trong lòng xuất hiện một loại nặng trĩu đồ vật, làm hắn thoạt nhìn thập phần trầm trọng.

Phát hiện Lạc Hòa là thấy hầm đồ vật lúc sau thần sắc trở nên ngưng trọng lên, hắn trong lòng cả kinh, đột nhiên cảm thấy chính mình khả năng phát hiện cái gì đến không được sự tình!

Ở Nam Cung Giác trong lòng rối rắm thời điểm, hệ thống cũng kinh hô ra tiếng: "Bạch Tiêu Hổ cùng Bạch Lưu Hoa? Chúng nó sao có thể sẽ xuất hiện ở chỗ này?"

Nam Cung Giác nhìn kỹ, phát hiện bên trong một hoa một hổ quả nhiên lớn lên rất giống là bên ngoài trên cửa lớn kia hai cái giống loài, bất quá này đều không phải là trọng điểm, hắn từ hệ thống nói trung bắt giữ tới rồi cái gì, ở trong đầu cùng hệ thống giao lưu: "Hệ thống, ngươi vừa rồi nói chính là có ý tứ gì? Vì cái gì bọn họ không thể xuất hiện ở chỗ này?"

Bị Nam Cung Giác đột nhiên hỏi đến vấn đề này, hệ thống trầm mặc một cái chớp mắt, này trong nháy mắt nó cảm giác được ký chủ tức giận giá trị đột nhiên dâng lên, lập tức sợ tới mức run bần bật, công đạo sở hữu sự tình: "Là cái dạng này ký chủ, hai vị này nghe nói đã tại thượng cổ thời đại phi thăng……"

Nam Cung Giác không có nghe được hệ thống không biết từ đâu mà đến chột dạ, hắn cau mày, không thể tưởng được thượng cổ phi thăng hai vị tiền bối vì cái gì sẽ làm Lạc Hòa lộ ra như vậy khổ sở thần sắc.

Không, không chỉ là khổ sở, Lạc Hòa hiện tại tâm tình thập phần phức tạp, hắn không biết chính mình trong lòng suy nghĩ cái gì, nguyên bản hắn cũng nghĩ tới có thể hay không ở chỗ này nhìn thấy hai vị tiền bối, nhưng là hiện tại hắn lại phát hiện, liền tính gặp được tâm tình của hắn chỉ biết càng thêm không tốt.

Khi đó kia hai vị tiền bối tựa hồ nói với hắn quá: "Nếu lúc ấy tiến vào nơi đó người là ngươi nói, chúng ta nhưng thật ra hy vọng ngươi có thể tìm được điểm thứ tốt. Đương nhiên, tốt nhất không cần phát hiện cái gì mất hứng đồ vật là được……"

Lúc ấy Lạc Hòa chỉ là một cái nghe chuyện xưa hậu bối, hắn cũng không có đem không có khả năng sự thật sự, hiện tại đương hai vị tiền bối bị phong ấn sự thật bãi ở trước mặt thời điểm, Lạc Hòa mới bừng tỉnh kinh giác, lúc ấy kia hai vị tiền bối theo như lời "Mất hứng đồ vật" chỉ thế nhưng là bọn họ chính mình.

Lạc Hòa trong lòng bốc lên nổi lên tức giận, ở bùng nổ một khắc trước, hắn thấy mắt lộ ra lo lắng tiểu sư đệ, Lạc Hòa hít sâu một hơi, đem chính mình tâm thái điều chỉnh lại đây, đối Nam Cung Giác lộ ra một cái miễn cưỡng cười.

Nam Cung Giác một chút cũng không có bị an ủi đến.

Hắn hiện tại tâm tình xưa nay chưa từng có không xong.

Không phải bởi vì Lạc Hòa nguyên nhân, mà là bởi vì…… Hắn phát hiện cái kia hầm chung quanh vây trận, hoặc là nói không chỉ là vây trận.

Nam Cung Giác hiện tại học tập trận pháp giữa còn không có mấy thứ này, nhưng là hắn có thể nhìn ra một ít phân giải sau tổ hợp trận pháp bộ phận.

Tỷ như…… Khống chế thần hồn Khống Hồn Trận, tiêu hao tinh khí Khốn Thần Trận, còn có một ít hấp thu linh khí phệ linh trận đều không phải cái gì thứ tốt,

có ở Tu chân giới thậm chí còn có mười đại cấm trận nói đến, là bị chính đạo trận pháp sư tập thể chống lại tồn tại.

Nhưng là Nam Cung Giác trong lòng rất rõ ràng, này đó trận pháp rốt cuộc có hay không thật sự bị ngăn lại, huống chi, này đó trận pháp nguyên bản cũng chính là cái gọi là chính đạo tu sĩ làm được trận pháp, còn có thể vì bọn họ mang đến thật lớn ích lợi, sao có thể sẽ thật sự bị cấm đâu?

Nam Cung Giác nhận thức chúng nó, là bởi vì hệ thống cấp ra tới những cái đó trận pháp đạo cụ trong sách, còn có một bộ phận trận pháp sử, cao cấp trận pháp đại đa số đều là từ cấp thấp trận pháp dựa theo đủ loại kỳ dị phương thức tổ hợp lên hình thành trận pháp, Nam Cung Giác có thể nhận ra tới trong đó cơ sở trận pháp một chút đều không kỳ quái.

Nhưng là tâm tình của hắn lại không tốt.

Này đó trận pháp ở chỗ này không biết có bao nhiêu năm, bị nhốt trụ người —— hoặc là mặt khác thứ gì, nếu là mở ra linh trí, nhiều năm như vậy quá thời hạn, nói vậy không chỉ có thần trí đã bị tàn phá đến không sai biệt lắm, ngay cả linh lực đều không có dư lại nhiều ít.

Nói ngắn gọn, bên trong Bạch Tiêu Hổ cùng Bạch Lưu Hoa cơ hồ bị tuyên cáo tử vong.

.

Nam Cung Giác cho rằng Lạc Hòa cùng Bạch Tiêu Hổ cùng Bạch Lưu Hoa quen biết, cho nên mới sẽ lộ ra cái loại này không thể tin được, còn bí mật mang theo bi thương cùng khổ sở cảm xúc tới, yêu ai yêu cả đường đi quan hệ, hắn lúc này đã đơn phương cảm thấy phong ấn hai vị tiền bối đều không phải cái gì người tốt.

Hệ thống phía trước tư liệu nói qua, hai vị này bởi vì đều là trong thiên địa độc nhất vô nhị linh vật, hơn nữa là sớm khai linh trí cái loại này, cơ hồ có thể nói là Tu chân giới người có quyền giống nhau tồn tại, bọn họ ở như vậy trận pháp mãi cho đến hiện tại đều còn không có hoàn toàn biến mất, đủ để nhìn thấy bọn họ chân chính thực lực tuyệt phi giống nhau.

Cầu sinh dục cũng thập phần mãnh liệt.

Vì không lãng phí tinh lực cùng linh lực, bọn họ hẳn là ở vào tự mình phong bế trong quá trình, Nam Cung Giác lật xem quá như vậy vài lần về luyện đan cơ bản thư, bên trong nói qua khai linh trí linh dược một loại, đều là có thể trực tiếp tiến vào tự mình phong bế dưới tình huống.

Tự mình phong bế, xem tên đoán nghĩa, chính là đem hết thảy về linh lực cảm giác cùng xói mòn cảm quan đều phong bế lên, đem chính mình trở nên giống như là đơn thuần bình thường thực vật giống nhau —— thuộc về khai linh trí linh dược tự mình bảo hộ công năng.

Có lẽ là bởi vì hai vị này tiền bối quan hệ cũng không giống nhau duyên cớ, thân là động vật Bạch Tiêu Hổ thế nhưng cũng có thể tiến vào tự mình phong bế trạng thái.

Nói ngắn gọn, hai vị này thoạt nhìn giống như là không được giống nhau, trên thực tế vẫn là tồn tại, nói không chừng còn sống được hảo hảo, chỉ cần cho bọn hắn một cái có thể từ cái này địa phương quỷ quái rời đi cơ hội.

Lạc Hòa chui vào sừng trâu gia chỉ trong nháy mắt, thực mau liền phản ứng lại đây, hắn nhìn thấy kia hai vị tiền bối thời điểm bọn họ làm mưa làm gió, vừa thấy liền không phải cái gì đơn giản nhân vật, hiện tại trạng huống khẳng định cũng không có hắn tưởng tượng như vậy không xong.

Hắn thở dài nhẹ nhõm một hơi, nghĩ nên như thế nào đem hai vị này thả ra.

Này đó trận pháp cấp bậc đều rất cao, lấy hiện tại Lạc Hòa thực lực, là căn bản không có khả năng trực tiếp giải quyết cái này trận pháp.

Lạc Hòa trong lòng ảo não.

Nam Cung Giác tâm tình cũng không có hảo đến địa phương nào.

Hai người đều nhất trí bảo trì trầm mặc, nhìn hầm nói cái gì cũng không có nói.

Nhưng mà hai người hoàn toàn không nghĩ tới, bởi vì bọn họ mở ra hầm duyên cớ, bên ngoài đã xảy ra cái gì kinh thiên động địa biến hóa.

Hơn nữa, này đó biến hóa còn không chỉ là chung quanh Cổ Hoang Thôn biến hóa, thậm chí còn bao gồm toàn bộ Trấn Đăng Thành, còn ở hướng ra phía ngoài lan tràn, như là muốn thổi quét toàn bộ Thượng Ngu Đại Lục.

Cửu Thiên Tông.

Đang ở bế quan chưởng môn đột nhiên mở mắt, trong mắt tràn đầy kinh ngạc.

Mặt khác rất nhiều địa phương, đang ở bế quan đồ cổ nhóm đều đột nhiên bừng tỉnh, lộ ra không thể tưởng tượng thần sắc, trong nháy mắt, toàn bộ Thượng Ngu Đại Lục đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

? Tác giả nhàn thoại: Tân phó bản mở ra get√

------oOo------

Phần 101

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 101: Vạn Thú Chi Vương 【 quyển thứ ba: Sinh phùng loạn thế 】

Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác đối ngoại giới phát sinh sự hồn nhiên bất giác, Nam Cung Giác thử phá giải trận pháp, lại căn bản tìm không thấy động thủ phương hướng.

Hắn nhíu nhíu mày.

Lạc Hòa đáy mắt đè nặng bạo nộ suy nghĩ, nhìn đến Nam Cung Giác động tác lúc sau ngược lại ngẩn người, hắn bắt lấy Nam Cung Giác tay, trầm giọng hỏi: "Ngươi đang làm gì?"

Nam Cung Giác cứng đờ một chút.

Này vẫn là hắn lần đầu tiên nghe được Lạc Hòa nói như vậy, từ trước Lạc Hòa tuy rằng thoạt nhìn lạnh một ít, lại chưa từng dùng loại này ngữ khí cùng hắn nói chuyện qua, Nam Cung Giác cảm nhận được mọi người bị đại sư huynh chi phối sợ hãi, theo bản năng run run.

Lạc Hòa thực mau lấy lại tinh thần, hắn cũng phát hiện chính mình đối tiểu sư đệ nói chuyện ngữ khí tựa hồ quá nặng một chút, còn đem tiểu sư đệ sợ tới mức phát run? Hắn trong lòng rùng mình, hoài nghi chính mình có phải hay không sẽ bị tiểu sư đệ tam chấn bị loại trừ.

Nhưng mà Nam Cung Giác tựa hồ không có như vậy tâm tư.

Vốn dĩ hắn cũng không có chờ mong Lạc Hòa đối hắn có thể có bao nhiêu tốt thái độ, thậm chí còn cảm thấy như vậy Lạc Hòa mới là bình thường Lạc Hòa, cái kia bị mọi người âm thầm sợ hãi đại sư huynh.

Nga, đối, hắn tự động đem trước kia cái kia chiếu cố chính mình Lạc Hòa trở thành một cái ảo giác.

Lạc Hòa nếu là biết hắn như vậy tưởng, phỏng chừng sẽ tức giận đến phát run, hắn vẫn luôn không biết tiểu sư đệ đối chính mình là suy nghĩ như thế nào, đơn phương đem chính mình trở thành một cái sắp xuống tay người theo đuổi.

Nam Cung Giác ngăn lại nội tâm phát tán ý tưởng, mở miệng nói: "Ta suy nghĩ có thể hay không phá giải cái này trận pháp."

Hiển nhiên là không có khả năng.

Lạc Hòa chính mình đều đối cái này trận pháp bó tay không biện pháp, Nam Cung Giác hiện tại thực lực tự nhiên cũng là không có khả năng phá giải cái này trận pháp.

Hắn buông ra Nam Cung Giác tay, trong mắt hiện lên một tia hối hận, thần sắc nghi hoặc nói: “Ngươi còn hiểu đến trận pháp?”

Nam Cung Giác bĩu môi, cái gì kêu “Hắn còn hiểu đến trận pháp” a? Lạc Hòa chẳng lẽ vẫn luôn không có phát hiện hắn có trận pháp thiên phú sao?

Thấy Nam Cung Giác thần sắc, Lạc Hòa nghĩ tới lúc trước Nam Cung Giác ở chính mình trước mặt đối Trăm Sát Trận ra tay, thần sắc xấu hổ lên.

.

Không khí nhất thời trầm mặc.

Có lẽ là bởi vì bọn họ động tĩnh quấy rầy đang ở ngủ say hai vị tiền bối, vẫn luôn thuộc về ngủ say trung bạch tiêu đột nhiên mở mắt.

Cùng lúc đó, toàn bộ trong sơn động đột nhiên linh khí bạo trướng, tràn ngập toàn bộ không gian, Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa đều bị đánh sâu vào đến sau này lui lại mấy bước.

Nam Cung Giác sắc mặt trắng bệch.

Này đó thình lình xảy ra linh khí không khỏi phân trần trực tiếp chui vào thân thể hắn, khiến cho hắn trong cơ thể nhiều ra rất nhiều linh khí, cho dù hắn phản ứng lại đây lúc sau bắt đầu nhanh chóng vận chuyển công pháp, lại cũng không có cách nào ngăn cản trong cơ thể truyền đến gân mạch đứt gãy giống nhau thống khổ.

Giống như là hướng một cái chứa đầy đồ vật vật chứa ngạnh tắc vật phẩm đi vào, lại nhiều một chút, hoặc là hắn vận chuyển công pháp tốc độ lại chậm một chút, Nam Cung Giác không chút nghi ngờ, chính mình rất có khả năng sẽ bị này đó linh khí căng bạo.

Kia cũng không phải là cái gì lý tưởng cách chết.

Nam Cung Giác ở trong lòng phun tào, hoàn toàn bỏ qua hệ thống sợ hãi thét chói tai: “A a a ký chủ ngươi làm sao vậy thoạt nhìn giống như rất nghiêm trọng a? Làm sao bây giờ ta có thể làm điểm cái gì…… Ngươi có thể hay không muốn chơi xong rồi a?”

Ai từ từ?

Nam Cung Giác nheo nheo mắt, lộ ra một tia sát khí, “Ôn hòa” hỏi hệ thống: “Ngươi nói cái gì? Ai muốn chơi xong rồi?”

Cầu sinh dục sử hệ thống lập tức làm ra đáp lại: “Thực xin lỗi ta sai rồi ký chủ!”

Nam Cung Giác chịu đựng thật lớn thống khổ, cũng lười đến cùng hệ thống chấp nhặt, từ bỏ cùng hệ thống nói chuyện với nhau, dư quang liền thấy Lạc Hòa hộc ra một búng máu tới.

Nam Cung Giác trong lòng cả kinh.

.

Lạc Hòa cũng hoàn toàn không nghĩ tới chính mình thế nhưng sẽ trực tiếp hộc máu, này đó linh lực đối hắn đồng dạng có đánh sâu vào, nhưng là Nam Cung Giác bởi vì không lâu phía trước mới linh lực giảm xuống cảnh giới rơi xuống, lúc này hấp thu này đó linh khí cũng không phải đặc biệt khó khăn.

Tương phản, Lạc Hòa vốn dĩ cũng đã ở vào Hư Linh Cảnh hậu kỳ, chỉ cần một cái cơ hội liền có thể đột phá trạng thái, hiện tại đột nhiên bị nhiều như vậy linh khí đánh sâu vào, lại không thể trực tiếp vận chuyển công pháp hấp thu linh khí, lập tức liền có chút bó tay bó chân lên.

Này cũng liền dẫn tới hiện tại Lạc Hòa trực tiếp bị này đó khách không mời mà đến linh khí căng đến có điểm mãn, trực tiếp hộc ra huyết tới.

Nam Cung Giác đi đến Lạc Hòa bên người, đỡ lấy thoạt nhìn có chút lung lay sắp đổ Lạc Hòa, làm Lạc Hòa dựa vào chính mình đứng vững, lo lắng hỏi: “Sư huynh ngươi không sao chứ?”

Lạc Hòa lắc lắc đầu, hắn hiện tại xác thật không có gì sự.

Bất quá…… Này đó linh khí nếu là không nghĩ cái biện pháp trực tiếp xử lý, chỉ sợ sẽ xảy ra chuyện.

Lúc này hai người hoàn toàn không nghĩ tới, khiến cho bọn hắn hiện tại lâm vào khốn cảnh linh khí độ dày là bao nhiêu người tha thiết ước mơ tình huống, mà chân chính đương sự lại chỉ nghĩ làm cái này trạng huống chạy nhanh biến mất!

Nam Cung Giác nhìn ra tới Lạc Hòa có chuyện không có nói, trong lòng sốt ruột, trên mặt nhịn không được mang theo chút.

Lạc Hòa một cúi đầu liền thấy đầy mặt nôn nóng tiểu sư đệ, hắn sửng sốt, không nghĩ ra tiểu sư đệ vì cái gì sẽ đột nhiên nôn nóng, chẳng lẽ là bởi vì hắn bị thương sao?

Hắn vỗ vỗ tiểu sư đệ bả vai, mở miệng an ủi nói: “Ta không có việc gì…… Chỉ là ở tự hỏi này đó linh khí nên xử lý như thế nào thôi, không cần lo lắng.”

Nam Cung Giác chớp chớp mắt, trong lòng biết Lạc Hòa đại khái là hiểu lầm cái gì, bất quá hắn lại không có giải thích, mà là chú ý tới Lạc Hòa nói câu kia “Xử lý linh khí”, đúng vậy! Này đó linh khí bọn họ hấp thu không được, lại tiếp tục như vậy đi xuống khẳng định sẽ xảy ra chuyện, cần thiết nếu muốn biện pháp xử lý mới được.

Có thứ gì có thể hấp thu linh khí hoặc là xử lý linh khí sao?

Nam Cung Giác hỏi hỏi hệ thống.

Hệ thống ở thương thành tra tìm một chút, phát hiện cũng không có loại này thứ tốt, có thể gửi linh tuyền linh vụ linh tinh đồ vật nhưng thật ra rất nhiều, nhưng là linh khí cái này ngoạn ý thật sự là không tốt lắm chứa đựng, cho nên căn bản là không có thương phẩm nhưng bán.

Nghe thấy hệ thống đột nhiên nói như vậy, cho tới nay tưởng mua cái gì đều có Nam Cung Giác còn có điểm phản ứng không kịp, hắn còn tưởng rằng chính mình là một cái có được cường đại ngoại quải chờ ta thiên tuyển chi tử, kết quả hiện tại có tiền lại phát hiện hệ thống không có gì dùng.

Hắn ở trong lòng hung hăng phun tào một phen hệ thống.

Thật sự có thể nói là sử thượng nhất hố cha hệ thống không gì sánh nổi.

Hệ thống trong lòng ủy khuất, nhưng mà cũng không có người an ủi.

.

Lúc này, Nam Cung Giác bỗng nhiên nhớ tới một sự kiện.

Hắn ở Vạn Thú Hồ kia tòa không biết tên trên đảo nhỏ thời điểm, đã từng bị Vạn Thú Chi Tâm hút đi không ít linh khí?

Nam Cung Giác cắn răng, đem chính mình đặt ở trong một góc Vạn Thú Chi Tâm đem ra, nắm ở trong tay, bàng bạc linh khí trào dâng mà đến, lúc này đây lại là trực tiếp hướng về phía trên tay hắn Vạn Thú Chi Tâm đi.

Lạc Hòa thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhìn đến tiểu sư đệ trên tay đồ vật thời điểm lại là ngẩn ngơ. Hắn không biết Nam Cung Giác trong tay lấy chính là cái gì đông chết ta, nhưng là kia viên dung mạo bình thường hạt châu hấp thu bàng bạc linh khí, thậm chí còn có một loại cường hãn, thuộc về dã thú uy áp từ giữa phát ra.

Vừa thấy liền không phải cái gì bình thường hạt châu.

Hắn có điểm lo lắng, bởi vì tiểu sư đệ hiện tại thực lực không cường, không nhất định có thể khống chế hạt châu này.

Quả nhiên, Nam Cung Giác thực mau liền phát hiện Vạn Thú Chi Tâm có một loại muốn từ chính mình trên tay thoát ly xu thế, mà hắn bản năng cảm thấy không thể làm chuyện này phát sinh.

Nam Cung Giác bắt đầu thử dùng chính mình linh lực bao vây lấy Vạn Thú Chi Tâm, muốn thu phục cái này đã từng thuộc về thú vương, có được chính mình tư tưởng nội đan. Nhưng mà chỉ cần chỉ bằng mượn linh lực căn bản không thể nào khống chế được Vạn Thú Chi Tâm! Nam Cung Giác một cái không tra, phát hiện Vạn Thú Chi Tâm thế nhưng đem hắn phóng xuất ra tới linh lực đều trực tiếp hấp thu!

Nam Cung Giác sắc mặt biến đổi, Lạc Hòa không dám quấy rầy hắn, tiểu sư đệ nhìn qua thật không dễ chịu, thậm chí còn có điểm miễn cưỡng, Lạc Hòa trong lòng âm thầm sốt ruột, lại cũng cảm giác được bó tay không biện pháp.

Hiện tại loại này trường hợp hắn thế nhưng nửa điểm biện pháp cũng không có, Lạc Hòa trong lòng cả kinh.

Nam Cung Giác phát hiện đơn thuần dựa vào linh lực không có khả năng khống chế được Vạn Thú Chi Tâm, trong ánh mắt thậm chí xuất hiện một tia tàn nhẫn, hắn mới không nghĩ lúc này liền đi tìm chết, cũng không nghĩ từ bỏ Vạn Thú Chi Tâm.

Hắn nhẫn tâm cắn răng, ở Lạc Hòa phản ứng lại đây phía trước, một ngụm đem Vạn Thú Chi Tâm nuốt vào trong bụng!

Lạc Hòa thấy Nam Cung Giác động tác, ngay từ đầu còn không biết tiểu sư đệ là muốn làm cái gì, chờ đến hắn phản ứng lại đây thời điểm, Nam Cung Giác đã đem kia viên thần bí hạt châu nuốt vào bụng! Lạc Hòa mí mắt thẳng nhảy, trực giác nói cho hắn này cũng không phải cái gì chuyện tốt, hơn nữa…… Hắn ánh mắt ám ám, hắn còn không biết tiểu sư đệ nuốt vào rốt cuộc là thứ gì.

Loại này hết đường xoay xở trạng huống làm hắn nhăn chặt mày, tình thế phát triển mất đi khống chế tình huống làm Lạc Hòa trong lòng dần dần xuất hiện không tốt cảm giác.

.

Bị Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa xem nhẹ, vừa rồi đột nhiên mở mắt Bạch Tiêu Hổ trong mắt hiện lên một tia mê võng, lại ở cảm nhận được mỗ một cổ thần bí khó lường, cường hãn mà lại cổ quái hơi thở lúc sau ánh mắt đột nhiên trở nên thanh minh lên.

Đó là cái gì?

Bạch Tiêu Hổ cuồng khiếu một tiếng, trên người khí thế bạo tăng, hình thể ở trong nháy mắt trong vòng đột nhiên biến đại, biến thành một con uy phong lẫm lẫm đại hổ, móng vuốt thoạt nhìn cũng thập phần sắc bén, lập loè sâu kín hàn quang.

Nó huy trảo, bổ về phía chung quanh những cái đó nhìn không thấy trận pháp, rách nát thanh liên tiếp vang lên, một tia màu xám lực lượng lấy một loại khó có thể phát hiện phương thức chảy về phía nó trong thân thể, làm nó nhịn không được phát ra một tiếng tiếng kêu.

Lạc Hòa sửng sốt, hắn thấy cách đó không xa hố sâu, một con nhắc nhở khổng lồ, trên trán ẩn ẩn ẩn "Vương" tự Bạch Hổ đạp hư không, bối thượng cõng một cây hơi thở thoi thóp tiểu hoa, từ hố sâu từng bước một đi rồi đi lên.

"Bạch Tiêu Hổ tiền bối?" Lạc Hòa có chút không thể tin tưởng mở miệng, vừa rồi ở trong mắt hắn thập phần cực khổ trận pháp, thế nhưng cứ như vậy lập tức bị phong ấn tại trận pháp trung Bạch Tiêu Hổ đánh nát.

Bạch Tiêu Hổ lạnh lùng mà nhìn Lạc Hòa liếc mắt một cái, không nói gì, mà là đem ánh mắt chuyển hướng về phía nuốt vào Vạn Thú Chi Tâm lúc sau sắc mặt chợt hồng chợt bạch Nam Cung Giác, thậm chí liền Xích Hỏa Diễm đều như là đã chịu cái gì kích thích, nhịn không được từ Nam Cung Giác trong cơ thể chạy ra tới, ở một bên dùng một loại sống sót sau tai nạn tư thái nhảy lên.

Bạch Tiêu Hổ nhìn quét liếc mắt một cái Xích Hỏa Diễm, nhìn về phía Nam Cung Giác.

.

Đối với Nam Cung Giác này nhân loại hậu bối, Bạch Tiêu Hổ nhướng mày, hắn chưa từng thấy đến quá như vậy có thể tìm đường chết nhân loại.

Thế giới này nhưng không có nhân loại tu sĩ không biết Vạn Thú Chi Tâm là chuyên chúc với thú loại thánh vật, một cái kẻ hèn nhân loại thế nhưng có lá gan mạnh mẽ hấp thu Vạn Thú Chi Tâm? Đây là không muốn sống nữa sao?

Bất quá…… Cái này xui xẻo hậu bối vừa rồi tựa hồ là muốn cứu vớt bộ dáng của hắn? Bạch Tiêu Hổ có điểm không xác định chính mình có phải hay không nhớ lầm, hắn nhìn về phía Lạc Hòa.

Nghiêm khắc tới nói, Lạc Hòa không thể xem như hắn hậu bối, hắn nhíu nhíu mày, bởi vì Lạc Hòa trong cơ thể linh hồn cùng thần hồn lực lượng đều không giống như là tuổi này tu sĩ có khả năng có được, thậm chí ẩn ẩn có thể cùng hắn ngang hàng, cố tình hắn thần hồn cùng thân thể tựa hồ không có một chút ít bài xích, nói cách khác người này căn bản không phải đoạt xá.

Bạch Tiêu Hổ trong mắt xuất hiện một tia hứng thú, hắn vẫn là lần đầu tiên gặp được tình huống như vậy, hơn nữa không biết vì sao, hắn thế nhưng cảm thấy cái này không biết có thể hay không xưng là hậu bối người, làm chính mình không thể hiểu được có chút thân cận.

Mà cái này làm hắn sinh ra một chút thân cận ý tưởng Lạc Hòa, giờ này khắc này đang ở vẻ mặt lo lắng nhìn cái kia tìm đường chết thiếu niên, thậm chí hận không thể lấy thân đại chi.

Nhìn ra được tới là thập phần si tình.

Nguyên bản không nghĩ xen vào việc người khác, chờ đến Nam Cung Giác trực tiếp bị Vạn Thú Chi Tâm căng bạo lúc sau hắn có thể bạch nhặt cái tiện nghi Bạch Tiêu Hổ, giờ phút này cư nhiên cảm thấy chính mình nếu là khoanh tay đứng nhìn sẽ phát sinh một ít không tưởng được hậu quả.

Hắn nhíu nhíu mày, đem loại này không thể hiểu được cảm giác đặt ở một bên, nâng chân trước phách về phía đang ở cùng Vạn Thú Chi Tâm làm đấu tranh Nam Cung Giác.

Nguyên lai Nam Cung Giác từ nuốt vào Vạn Thú Chi Tâm lúc sau, Vạn Thú Chi Tâm lập tức ở hắn đan điền bắt đầu tác loạn, đem Xích Hỏa Diễm đuổi đi ra ngoài còn không tính, còn đang liều mạng hấp thu bên ngoài bàng bạc linh khí, cùng với…… Nam Cung Giác trong cơ thể linh lực.

Nam Cung Giác nuốt vào Vạn Thú Chi Tâm vốn dĩ chính là nhất thời chi dũng, hiện tại phát hiện hậu quả nghiêm trọng, căn bản không phải hiện tại chính mình có thể thừa nhận thời điểm, hiển nhiên đã chậm!

Hắn có chút không cam lòng, thậm chí thử điều khiển trong cơ thể tồn tại kiếp lôi chi lực đối phó Vạn Thú Chi Tâm, nhưng mà kiếp lôi chi lực căn bản không cho hắn mặt mũi, hoàn toàn không có phản ứng hắn ý tứ.

Nam Cung Giác: "……"

Này liền thực xấu hổ.

Nếu đơn thuần như vậy còn hảo, Nam Cung Giác cho rằng chính mình nhiều nhất chỉ là rớt cái cảnh giới gì đó, thẳng đến hắn phát hiện Vạn Thú Chi Tâm thế nhưng bắt đầu xuất hiện một ít màu đỏ dây nhỏ, chậm rãi liền đến hắn gân mạch bên trong.

Nam Cung Giác lúc này mới bắt đầu luống cuống.

Hắn phát hiện Vạn Thú Chi Tâm hiển nhiên là tưởng trở thành thân thể hắn "Đại não"! Khống chế thân thể hắn!

"Hệ thống hệ thống! Cứu mạng a……" Nam Cung Giác cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng, đều quên mất hệ thống chính là một cái có thể mua bán thương phẩm gối thêu hoa, không có gì thực tế tác dụng, hướng hệ thống cầu cứu.

Hệ thống cũng thực sốt ruột, nó làm một cái căn bản không có thật thể tồn tại, trừ bỏ vì ký chủ lo lắng bên ngoài, đối tình huống hiện tại bó tay không biện pháp.

Nam Cung Giác có chút thất vọng.

Tuy rằng hắn ngay từ đầu liền đoán trước đến hệ thống không có gì tác dụng là được.

Nam Cung Giác trong lòng thực hoảng loạn, bởi vì Vạn Thú Chi Tâm thượng vươn tới dây nhỏ đang ở lấy một loại không thể tưởng tượng tốc độ lan tràn, thậm chí còn muốn liên tiếp hắn trái tim……

Loại này trơ mắt nhìn chính mình bị khống chế cảm giác thực đáng sợ, Nam Cung Giác trên mặt nhiễm một tia khủng hoảng.

Chẳng lẽ hắn sẽ chết ở loại địa phương này sao? Loại này buồn cười tình trạng?

Liền ở Nam Cung Giác trong lòng tràn ngập tuyệt vọng thời điểm, Nam Cung Giác bỗng nhiên cảm giác chính mình bối thượng bị người hung hăng mà chụp một chút, mà này một phách, làm trong thân thể hắn đắc ý dào dạt ý đồ khống chế chính mình Vạn Thú Chi Tâm đột nhiên bị đánh gãy.

Nam Cung Giác tê tâm liệt phế khụ lên, cùng với ho khan, Vạn Thú Chi Tâm cũng bị Nam Cung Giác phun ra.

Nam Cung Giác nhìn đột nhiên bị nhổ ra Vạn Thú Chi Tâm vẻ mặt mộng bức: "???"

-------oOo------

Phần 102

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 102: Bạch Tiêu Hổ tiền bối

Lạc Hòa thấy Bạch Tiêu Hổ tiền bối hướng tiểu sư đệ bối thượng chụp đi trong nháy mắt kia hô hấp đình trệ một chút, nhưng mà hắn tốc độ không có kịp thời ngăn cản Bạch Tiêu Hổ động tác, thế nhưng trơ mắt thấy tiểu sư đệ sinh sôi bị một chưởng.

Lạc Hòa trong lòng xuất hiện xưa nay chưa từng có thất bại.

Hắn không có cách nào tưởng tượng tiểu sư đệ ở Bạch Tiêu Hổ tiền bối một chưởng này hạ hậu quả, đôi mắt chợt biến hồng, kinh mạch đi ngược chiều, thế nhưng là muốn nhập ma dấu hiệu!

Nam Cung Giác hộc ra Vạn Thú Chi Tâm lúc sau, phát hiện chính mình giống như không chịu cái gì thương, hơn nữa thân thể vô cùng bổng, một chút cũng nhìn không ra tới vừa rồi bị Vạn Thú Chi Tâm giảo đến nửa chết nửa sống bộ dáng.

Nhưng mà hắn còn không có suyễn quá khí tới, liền phát hiện phía sau hơi thở có cái gì không đúng, hắn hoảng sợ, xoay người vừa thấy, Lạc Hòa đôi mắt đều biến đỏ, thế nhưng là muốn nhập ma bộ dáng!

Nhớ tới Thượng Ngu Đại Lục ma tu không thể phi thăng tin tức, Nam Cung Giác thiếu chút nữa sợ tới mức mất đi lý trí, hắn có hệ thống nơi tay, tương lai khẳng định sẽ không hạn chế ở cái này tiểu thế giới, thế tất sẽ phi thăng, nếu là không có Lạc Hòa làm tinh thần cây trụ……

Hắn đánh cái rùng mình.

Nam Cung Giác phát hiện chính mình quả nhiên không thể tưởng quá nhiều, hắn lập tức ném xuống trong óc lung tung rối loạn tư duy, chạy tới Lạc Hòa trước mặt kêu một tiếng: "Sư huynh!"

Lạc Hòa tâm thần chấn động.

Hắn quơ quơ thần, phát hiện tiểu sư đệ bình yên vô sự xuất hiện ở chính mình trước mặt, hồi tưởng khởi mới vừa rồi trong nháy mắt kia thiếu chút nữa tẩu hỏa nhập ma sự, Lạc Hòa có chút không dám tin tưởng, nguyên lai ở bất tri bất giác trung, tiểu sư đệ đối chính mình ảnh hưởng đã lớn như vậy sao?

Hắn xem Nam Cung Giác ánh mắt tức khắc phức tạp lên.

Nam Cung Giác lại một chút không có chú ý tới Lạc Hòa này đó vi diệu cảm xúc, lo lắng hỏi: "Sư huynh ngươi thế nào?"

Lạc Hòa trong khoảng thời gian ngắn không biết nên như thế nào trả lời.

Hắn vừa rồi thiếu chút nữa tẩu hỏa nhập ma, vì cái gì đâu? Có thể nói cho tiểu sư đệ sao? Hắn thần sắc phức tạp nhìn tiểu sư đệ, hắn đối tiểu sư đệ tâm tư hiện tại nói cho tiểu sư đệ, sẽ có cái gì hậu quả đâu?

Lạc Hòa phát hiện hắn thế nhưng rất kháng cự tưởng những việc này, trong lòng bất đắc dĩ, chỉ có thể sờ sờ tiểu sư đệ chờ ta tóc, tỏ vẻ chính mình không có việc gì: “Yên tâm đi, ta có thể có chuyện gì? Chỉ là vừa rồi nhìn thấy vị này……” Hắn nhìn về phía uy phong lẫm lẫm Bạch Tiêu Hổ, trầm ngâm nói: “Tiền bối, có điểm kích động mà thôi.”

Bạch Tiêu Hổ tìm tòi nghiên cứu nhìn Lạc Hòa liếc mắt một cái, chung quanh bạch quang chợt lóe, hình thể khổng lồ Bạch Tiêu Hổ biến mất, thay thế chính là một cái bạch y phiêu nhiên, tiên phong đạo cốt nam nhân, nam nhân trường một đôi phong lưu mắt đào hoa, tuấn mỹ phi phàm, lại lộ ra một loại đạm mạc cùng không chút để ý hơi thở.

.

Nói được chuẩn xác một chút, hắn là gọi là cự người với ngàn dặm ở ngoài, thoạt nhìn thập phần lãnh đạm, một bộ ai đều thiếu hắn 800 vạn linh thạch bộ dáng.

Nga, này chỉ là Nam Cung Giác cảm giác mà thôi, bởi vì hắn cũng không biết đối với Bạch Tiêu Hổ tới nói, 800 vạn linh thạch xác thật không xem như cái gì.

Hắn chần chờ đi theo Lạc Hòa kêu một tiếng: “Tiền bối?”

Bạch tiêu híp mắt nhìn Nam Cung Giác liếc mắt một cái, lại nhìn thoáng qua trên tay hắn Vạn Thú Chi Tâm, đột nhiên có điểm không biết nên như thế nào mở miệng.

Hắn vừa rồi tuy rằng nói động thủ giúp Nam Cung Giác đem Vạn Thú Chi Tâm bức ra tới, nhưng là xem hiện tại trạng huống, thiếu niên này cũng không như là hoàn toàn không có cách nào khống chế Vạn Thú Chi Tâm bộ dáng —— nguyên nhân chủ yếu là hiện tại Vạn Thú Chi Tâm thật sự là quá yếu, căn bản không tồn tại trước kia cái loại này một anh giữ ải, vạn anh khó vào khí thế không nói, ở hắn trong mắt, đảo càng thêm như là một cái tiểu hài tử món đồ chơi giống nhau.

Tấm tắc, chính là như vậy ngoạn ý nhi đánh thức hắn.

Bạch Tiêu Hổ có chút ghét bỏ.

Bất quá cũng không có cách nào, hắn ghét bỏ nhìn Nam Cung Giác liếc mắt một cái, thiếu niên này liền tính thật sự có thể đem Vạn Thú Chi Tâm hóa thành mình dùng, phỏng chừng cũng muốn tiêu phí không nhỏ đại giới, hắn coi như chính mình là ở làm tốt sự hảo.

Bạch tiêu không chút nào chột dạ tưởng.

Bởi vì hắn lên sân khấu phương thức quá mức chấn động, hơn nữa mặt ngoài thoạt nhìn thập phần không dính khói lửa phàm tục, vừa thấy chính là một cái viễn cổ đại năng bộ dáng, dẫn tới Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa đều không có một chút hoài nghi, thậm chí còn cảm thấy Bạch Tiêu Hổ chính là bọn họ ân nhân cứu mạng, thái độ tốt đến không được.

Nam Cung Giác tiến lên một bước, đối Bạch Tiêu Hổ hành lễ: "Vãn bối Nam Cung Giác, đa tạ tiền bối trợ giúp."

Lạc Hòa cũng tiến lên cảm tạ: "Đa tạ tiền bối thi lấy viện thủ, vãn bối Lạc Hòa vô cùng cảm kích."

Bạch tiêu thần sắc vi diệu đánh giá một chút Lạc Hòa, thấy hắn không chút hoang mang thản nhiên cùng chính mình đối diện, nhưng thật ra xem trọng Lạc Hòa liếc mắt một cái.

Mà Nam Cung Giác tuy rằng không sợ hắn, bất quá có thể là bởi vì Nam Cung Giác thiếu chút nữa thu phục Vạn Thú Chi Tâm duyên cớ, dẫn tới bạch tiêu đối Nam Cung Giác không có gì hảo cảm.

.

Nam Cung Giác chút nào không biết chính mình bị đại lão giận chó đánh mèo, hắn tỏ vẻ cảm tạ chỉ là biểu đạt chính mình thái độ mà thôi, trên thực tế cũng không phải rất vui lòng cùng này chỉ lão hổ giao tiếp, bởi vì vừa rồi Bạch Tiêu Hổ kia một cái tát chụp đến có điểm tàn nhẫn, hiện tại Nam Cung Giác còn cảm thấy phía sau lưng ẩn ẩn làm đau.

Nhưng là hắn thấy Lạc Hòa đối Bạch Tiêu Hổ thực tôn kính bộ dáng, cũng không có trắng trợn táo bạo biểu hiện ra chính mình đối Bạch Tiêu Hổ không mừng.

Tấm tắc, có thể làm nhà hắn sư huynh như vậy để bụng tồn tại, quỷ biết đời trước bọn họ có phải hay không có một chân? Bởi vì cái này có lẽ có suy đoán, Nam Cung Giác đối Bạch Tiêu Hổ quan cảm có thể nói là thập phần giống nhau.

Đương nhiên, người này thập phần cường đại điểm này sự là hắn không thể không thừa nhận.

Nam Cung Giác trong lòng lén lút khó chịu, Lạc Hòa cũng đã cùng Bạch Tiêu Hổ bắt chuyện lên: "Vãn bối cùng tiểu sư đệ vào nhầm nơi này, phát hiện cái này cấm chế, không biết nên như thế nào rời đi nơi này, còn thỉnh tiền bối giải thích nghi hoặc."

Bạch Tiêu Hổ chuyển hắn mắt đào hoa, nhìn nhìn lại chính mình cùng bạch lưu lưu lại đồ vật đều bị cướp sạch không còn, đối cái này "Vãn bối" cách nói không tỏ ý kiến, thần sắc càng thêm lãnh đạm.

Nam Cung Giác sắc mặt cứng đờ, ở trong đầu điên cuồng chọc đánh hệ thống: "Hệ thống a……"

Hệ thống tâm thần chấn động: "Làm sao vậy ký chủ? Hệ thống hết sức trung thành vì ngài phục vụ."

Vừa rồi phát sinh một loạt biến cố làm hệ thống trở tay không kịp, căn bản không kịp tưởng cái gì phương án, nó thiếu chút nữa liền cho rằng lúc này đây ký chủ cũng muốn xui xẻo hồn phi phách tán, mà nó sắp trở thành trong lịch sử nhất bi thôi hệ thống bảo bảo đáng sợ sự tình sẽ phát sinh, hiện tại đã xảy ra như vậy hí kịch tính biến chuyển, phát hiện trước đó chính mình gấp cái gì cũng không có giúp đỡ hệ thống tràn ngập chột dạ, bị Nam Cung Giác một chút danh liền kích động đến nói một ngụm tiếng phổ thông.

Nga, hệ thống phía chính phủ ngôn ngữ.

Đại đa số hệ thống đối với bọn họ ký chủ đều là thập phần tôn kính, nhưng là Nam Cung Giác cái này hệ thống không giống nhau, liền thế giới này nhiệm vụ nó làm thời gian quá dài, ngay từ đầu còn cẩn tuân hệ thống thủ tục thượng điều khoản làm việc, sau lại phát hiện nó mỗi một cái ký chủ đều không thể sống đến phi thăng, tính tình dần dần mà liền táo bạo lên, liền hệ thống giới cơ bản thủ tục đều không nghĩ tuân thủ.

Bất quá, này đó lễ nghi dùng từ vẫn luôn nhưng ở trình tự, hiện tại hệ thống khẩn trương, cũng liền nhịn không được nhảy ra phía chính phủ lễ phép dùng từ.

Đột nhiên bị hệ thống tôn kính đối đãi Nam Cung Giác đệ nhất cảm giác đảo không phải thụ sủng nhược kinh, mà là hệ thống có phải hay không ra tật xấu, hắn hồ nghi hỏi: "Hệ thống, ngươi có phải hay không trình tự xảy ra vấn đề?"

Hệ thống trầm mặc: "……"

Thật lâu sau sau, nó hữu khí vô lực trả lời: "Cũng không có, vị này ký chủ, xin hỏi ngươi có cái gì vấn đề muốn hỏi?"

.

Nam Cung Giác nơi nào có cái gì vấn đề muốn hỏi đâu? Hắn chỉ là làm không rõ ràng lắm trước mắt trạng huống.

Ở hắn nhận tri vẫn luôn thập phần lãnh đạm túm bẹp quả thực chính là đương đại Long Ngạo Thiên thượng thân Lạc Hòa đại sư huynh, thế nhưng sẽ đối một cái lần đầu gặp mặt tiền bối như vậy tôn kính liền tính, ngay cả vấn đề đều phải quanh co lòng vòng tới, làm Nam Cung Giác cảm thấy thập phần khó chịu!

Vì thế hắn mới nhàm chán đến muốn quấy rầy hệ thống.

Hệ thống: "……"

Xong rồi, nó ký chủ không cứu, vẫn là chạy nhanh treo làm nó đổi cái ký chủ trở lại từ đầu hảo, dù sao nó đều rất có kinh nghiệm……

Hệ thống vừa mới như vậy tự sa ngã tưởng tượng, đột nhiên nhớ tới chủ hệ thống tựa hồ hạ đạt quá tử mệnh lệnh, nó lúc này đây nếu là lại không thể hoàn thành thế giới này nhiệm vụ, liền dứt khoát trực tiếp về lò nấu lại hảo.

Hệ thống đánh cái rùng mình, ngạnh sinh sinh buộc chính mình tiếp ký chủ nói, cũng một không cẩn thận nói lời nói thật: "Ký chủ ngài có thể là luyến ái não dẫn tới phán đoán chứng phát tác……"

Nam Cung Giác bị hệ thống tức chết rồi.

Trăm triệu không nghĩ tới, hắn hệ thống thế nhưng là cái dạng này hệ thống! Thấy hắn đã chịu thương tổn lúc sau chẳng những bất an an ủi hắn, thế nhưng còn muốn ở hắn trên người thọc dao nhỏ!

Hữu tẫn!

Cần thiết hữu tẫn!

Bị hệ thống như vậy một gián đoạn, Nam Cung Giác cũng bỏ qua trong lòng vi diệu không thoải mái, nghe Lạc Hòa hoàn toàn một chút cũng không màng Bạch Tiêu Hổ lãnh đạm thái độ tiếp tục cùng hắn bắt chuyện.

"Mới vừa rồi ta thấy tiền bối bên người còn có một gốc cây linh dược, không biết……"

Lạc Hòa những lời này là vừa hảo đâm đến Bạch Tiêu Hổ nhược điểm thượng, hắn từ tỉnh táo lại kia một khắc liền phát hiện, bạch lưu tựa hồ vẫn luôn ở vào hôn mê bên trong, một chút thanh tỉnh dấu hiệu đều không có.

Năm đó bọn họ bị nhốt tại nơi đây lúc sau, bạch lưu nói cho hắn tự mình phong bế linh lực cùng cảm quan phương pháp, nói qua loại này phương pháp tuyệt đối sẽ không có cái gì ảnh hưởng, nhưng là bạch tiêu tỉnh lại lúc sau, lại phát hiện bạch lưu như là thu trọng thương khó có thể hồi phục bộ dáng, nội tâm kỳ thật một chút cũng không có mặt ngoài thoạt nhìn như vậy bình tĩnh.

Lạc Hòa nhắc tới bạch lưu, bạch tiêu có thể nói là một chút liền tạc, hắn cảnh giác nhìn chính mình hoàn toàn nhìn không ra sâu cạn Lạc Hòa: "Ngươi muốn nói cái gì?"

Lạc Hòa sắc mặt bình tĩnh: "Ta chỉ muốn biết cái này địa phương là chuyện như thế nào thôi, cũng không có muốn mơ ước vị kia tiền bối tâm tư, hy vọng tiền bối có thể nói cho vãn bối."

Bạch tiêu quả thực phải bị Lạc Hòa khí cười, hắn nhưng thật ra không lo lắng trước mắt tiểu tử có thể đối hắn cùng bạch lưu tạo thành cái gì thương tổn, hắn đề phòng chỉ là Lạc Hòa có thể hay không đem hắn cùng bạch lưu tin tức truyền ra đi mà thôi, mà phi có người mơ ước bạch lưu.

.

Bạch tiêu hai tròng mắt hơi hơi nheo lại, lộ ra một cổ lệnh người sợ hãi nguy hiểm tới, hắn nhìn chằm chằm Lạc Hòa đôi mắt, cười như không cười hỏi:

"Ngươi dựa vào cái gì cho rằng ta sẽ sợ hãi ngươi mơ ước bạch lưu? Vị này tiểu bối ngươi có thể hay không đối chính mình quá mức tự tin một ít?"

Thấy bạch tiêu mở miệng, Lạc Hòa ngược lại hơi hơi thả lỏng nắm chặt nắm tay, hai vị này tiền bối đã từng ở hắn nhỏ yếu thời điểm từng đã cho hắn che chở, hắn lần này cũng chỉ là muốn biết sự tình chân tướng mà thôi, cũng không phải thật sự muốn uy hiếp bạch tiêu.

Mà hắn, xác thật không có gì uy hiếp bạch tiêu tư bản.

Không biết có phải hay không hắn ảo giác, hắn tổng cảm thấy hiện tại thấy cái này Bạch Tiêu Hổ tiền bối so đời trước nhìn thấy cái kia càng thêm nguy hiểm, gần là một ánh mắt là có thể làm hắn trong lòng run sợ.

Hắn nói thẳng nói: "Vãn bối bất quá muốn biết hai vị tiền bối ở cái này trong sơn động đã xảy ra cái gì, đương nhiên, làm trao đổi, vãn bối có thể hướng tiền bối thuyết minh ngoại giới tình huống…… Cùng với, cái này sơn động mở ra thời điểm, bên ngoài đã xảy ra một ít mãnh liệt trạng huống, hiện tại bên ngoài hẳn là có không ít người……"

Bạch tiêu ánh mắt một lệ: "Ngươi thật đúng là dám uy hiếp bản tôn?"

Lạc Hòa không kiêu ngạo không siểm nịnh nói: "Vãn bối đã làm, đến nỗi tiền bối như thế nào lựa chọn…… Đó chính là tiền bối sự."

.

Lạc Hòa tưởng không có sai, bạch tiêu hiện tại xác thật yêu cầu biết ngoại giới tình huống, hắn đã từng mang theo bạch lưu ở thế giới này lang bạt kỳ hồ, cuối cùng vẫn là bị người phong ấn tại cái này địa phương quỷ quái, tuy rằng không biết lúc trước phong ấn bọn họ nhân vi cái gì không có xuất hiện, nhưng là từ Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác tu vi tới xem, thế giới này hẳn là đã qua đi thật lâu, đối bên ngoài tình huống hoàn toàn không biết gì cả đối hắn cùng hiện tại hôn mê bất tỉnh bạch lưu tới nói đều là bất lợi.

Hắn nhìn về phía to gan lớn mật Lạc Hòa, trong mắt tàn khốc cùng khí thế đều thu liễm một ít, hắn cũng không biết vì sao sẽ ở cái này vãn bối trên người cảm giác được một tia về bạch lưu hơi thở, thậm chí còn đối cái này to gan lớn mật vãn bối có một chút thân cận, loại cảm giác này làm hắn rất khó đối Lạc Hòa xuống tay.

Hắn híp mắt nhìn Lạc Hòa trong chốc lát, cuối cùng vẫn là lựa chọn thỏa hiệp: "Hành đi, ngươi muốn biết cái gì?"

Lạc Hòa hơi hơi mỉm cười, đối với kết quả này, hắn kỳ thật là một chút cũng không dám khẳng định, bất quá ỷ vào chính mình cùng hai vị tiền bối có như vậy một chút ở chung kinh nghiệm, nhìn ra tới Bạch Tiêu Hổ tiền bối đối Bạch Lưu Hoa tiền bối thập phần coi trọng sự thật mà thôi.

Hắn mở miệng dò hỏi: "Hai vị tiền bối tại sao bị phong ấn tại này?"

Thấy Lạc Hòa cái thứ nhất vấn đề là cái này, Bạch Tiêu Hổ nhưng thật ra ngẩn người, hắn còn tưởng rằng Lạc Hòa muốn hỏi chính là cái gì chuyện quan trọng, không nghĩ tới thế nhưng là cái này.

Hắn cười nhạo một tiếng: "Này có cái gì hảo hỏi? Còn không phải là kỹ không bằng người bị người đánh bại sao? Ngươi hỏi cái này để làm gì? Chẳng lẽ còn tưởng giúp chúng ta báo thù không thành?"

Nam Cung Giác: "……" Vị tiền bối này nói cái gì nữa quỷ?

Lạc Hòa cũng là vẻ mặt hắc tuyến, hai vị này tiền bối ở lịch sử ghi lại trung biến mất thời gian cũng không biết là bao lâu trước kia, báo thù? Làm không hảo bọn họ địch nhân sớm đều thừa dịp bọn họ không biết phi thăng thượng giới.

Hắn trừu trừu khóe miệng: "Cái này vãn bối chỉ sợ không thể làm được, nhưng thật ra tiền bối rõ ràng có thể phá vỡ cái này phong ấn, vì cái gì nhưng vẫn không có ra tới?"

Hắn như vậy vừa nói bạch tiêu phản ứng lại đây, có chút kinh ngạc hỏi: "Nguyên lai cái này phong ấn là ta chính mình phá vỡ sao?" Hắn cũng không có chờ Lạc Hòa trả lời, chép chép miệng lầm bầm lầu bầu, "Tấm tắc, nhìn dáng vẻ kia lão thất phu trận pháp trình độ không được, bất quá cũng là, nếu không phải kia lão thất phu năm đó dùng chút hạ tam lạm thủ đoạn, bản tôn sao có thể bị phong ấn tại nơi này?"

Nam Cung Giác ánh mắt sáng lên, bát quái tiểu tâm tư ngo ngoe rục rịch, vị tiền bối này nghe tới như là có chuyện xưa tiền bối a……

Lạc Hòa không có rối rắm cái này, dời đi đề tài: "Kia đặt ở bên ngoài Huyền Băng mạch khoáng chính là hai vị tiền bối lưu lại?"

"Cái gì? Huyền Băng?" Bạch tiêu kêu sợ hãi một tiếng, "Ta nói cái kia lão thất phu là như thế nào làm được đâu! Nguyên lai là ở bên ngoài thả Huyền Băng, trách không được bản tôn vẫn luôn không có thể rời đi cái này địa phương quỷ quái!"

------oOo------

Phần 103

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 103: Trở lại tông môn

Bạch Tiêu Hổ làm một cái Hỏa thuộc tính lão hổ, đối với Huyền Băng loại này ngoạn ý nhi xin miễn thứ cho kẻ bất tài, có bao xa liền phải trốn rất xa, căn bản không có năng lực chính diện cương, cho nên mới ở nhắc tới đến Huyền Băng liền tạc mao.

Biết chính mình căn bản không phải bị trận pháp khống chế, cũng không phải bị cái kia âm hiểm lão thất phu hạ được mới ra không được, mà là bị Huyền Băng áp chế, bạch tiêu sắc mặt có thể nói là thực…… Xuất sắc ngoạn mục, nói ngắn lại chính là thay đổi chủng loại khó coi đi.

Cũng may bạch tiêu tức giận tới mau đi cũng nhanh, chủ yếu là hắn còn không biết hiện tại bên ngoài là cái cái gì trạng huống, cái kia lão thất phu rốt cuộc còn sống không có, vạn nhất người đã chết, hắn tái sinh khí liền không đáng.

Bạch tiêu miễn cưỡng bình ổn chính mình tức giận, hung tợn nhìn chằm chằm Lạc Hòa chất vấn: "Ngươi nói trước nói hiện tại là thời đại nào? Bản tôn phải biết rằng cái kia lão thất phu còn ở đây không!"

Vừa rồi còn cảm thấy vị tiền bối này lửa giận bình ổn tốc độ còn rất nhanh Nam Cung Giác: "……"

Ha hả, hắn thật đúng là đánh giá cao vị tiền bối này a.

Lạc Hòa cũng không nghĩ tới Bạch Tiêu Hổ tiền bối thế nhưng tâm tâm niệm niệm muốn biết kẻ thù còn sống không có.

Lạc Hòa biểu tình một lời khó nói hết, hắn áp dụng ngắn gọn ngôn ngữ thuyết minh một chút ghi lại trung bạch tiêu tiền bối cùng Bạch Lưu Hoa tiền bối biến mất ở mọi người tầm mắt giữa thời gian, cùng trọng cường điệu một chút hiện tại đã là vài vạn năm về sau Tu chân giới.

Bạch tiêu sửng sốt: "Ngươi nói cái gì? Mấy vạn năm?"

Lạc Hòa gật đầu: "Không tồi, hiện tại đã là vài vạn năm về sau."

Bạch tiêu có điểm không thể tin được chính mình nghe được cái gì, hắn nguyên bản cho rằng chính mình bị nhốt trụ thời gian hẳn là không có như vậy lâu dài, chính là mặc kệ là Nam Cung Giác vẫn là Lạc Hòa, bọn họ phương pháp tu luyện đều cùng hắn biết đến cái kia thời đại không giống nhau.

Thậm chí còn, bọn họ căn bản không tiếp thu được lúc trước cái kia thời đại linh khí.

Không tồi, bạch tiêu tỉnh lại thời điểm cùng với đại lượng linh khí dật tán, này đó linh khí đã có năm đó đem bọn họ nhốt ở nơi này cái kia lão thất phu bút tích, cũng bao hàm hắn cùng bạch lưu trong lúc lơ đãng dật tràn ra tới linh khí.

Chúng nó đều có một cái điểm giống nhau, đó chính là đến từ Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác này hai cái vãn bối trong miệng thượng cổ thời đại.

.

Bạch tiêu trong lúc nhất thời thế nhưng không biết chính mình nên làm ra cái gì biểu hiện.

Vô số vạn tái thời gian cứ như vậy vội vàng qua đi, hắn kẻ thù đã mai một với thời gian sông dài bên trong, năm đó tùy ý có thể thấy được cũng tạo thành bọn họ này một đám thượng cổ quái vật linh khí, đối với hiện tại vãn bối tới nói, đã là trở thành một loại trói buộc.

Mà hắn trong thế giới, chỉ có hôn mê bất tỉnh bạch lưu.

Bạch tiêu trong mắt hiện lên một tia mất mát.

Loại này mất mát xuất hiện thời gian cũng không lâu dài, thế cho nên Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa đều cho rằng kia chỉ là bọn hắn ảo giác mà thôi.

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa liếc nhau, hai người đột nhiên trầm mặc, cái gì cũng chưa nói.

Lúc này, nói cái gì đều là không thích hợp, bọn họ cho dù không thể lý giải một giấc ngủ dậy liền đến mấy vạn năm sau cô độc, cũng khẳng định sẽ cảm thấy bàng hoàng vô thố là được.

Nam Cung Giác trong lòng rõ ràng.

Hắn từ một thế giới khác đột nhiên tới rồi cái này cá lớn nuốt cá bé thế giới, gặp phải xa lạ sinh hoạt, trừ bỏ thình lình xảy ra lực lượng sử chính mình phấn chấn lên bên ngoài, hắn vẫn luôn đương chính mình là thế giới này người đứng xem, tham dự độ cũng không cao.

Chỉ là bởi vì Lạc Hòa tồn tại, làm thế giới này cùng hắn sinh ra càng nhiều liên hệ thôi.

Hắn rũ xuống đôi mắt, tĩnh tĩnh tâm.

Bạch tiêu tiền bối cùng hắn là không giống nhau, ít nhất thế giới này, vẫn như cũ là thuộc về hắn thế giới, bất quá là thời gian tuyến bị kéo dài quá mấy vạn năm, làm hắn trong lúc nhất thời có điểm xa lạ thôi.

Bạch tiêu suy nghĩ thiên hồi bách chuyển, cuối cùng cũng lộ ra một cái buồn bã mất mát cười: “Như vậy a…… Nói như vậy kia lão thất phu nên là đã chết, bản tôn chẳng phải là liền báo thù đều tìm không thấy người?”

Hắn cơ hồ là lẩm bẩm tự nói, nhưng là Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa đều nghe thấy được. Nam Cung Giác không nghĩ tới, vị tiền bối này trước tiên quan tâm

thế nhưng là cái này, cái này làm cho hắn cảm giác có chút vô ngữ.

.

Bạch tiêu khôi phục thời gian rất đoản, cảm khái xong chính mình đã chết kẻ thù, hắn dùng con mắt nhìn thoáng qua Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa, đột nhiên mở miệng hỏi: "Các ngươi vừa rồi là muốn hỏi ta như thế nào rời đi nơi này đúng không?"

Lạc Hòa gật đầu: "Đúng là, vọng tiền bối giải thích nghi hoặc."

Cho tới bây giờ, bạch tiêu đối Lạc Hòa thức thời vẫn là thực vừa lòng, tuy rằng vừa rồi uy hiếp hắn một chút chuyện này làm hắn lược bất mãn.

Hắn duỗi tay vung lên, nguyên bản tứ phía phong bế sơn động đột nhiên khai một lỗ hổng, vô số linh khí ập vào trước mặt, chỉ so vừa rồi kia một đợt mãnh liệt linh khí triều hơi chút yếu đi một chút.

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa theo bản năng vận chuyển công pháp bảo hộ chính mình, bạch tiêu lại là nhướng mày: "Thú vị."

Hắn đối Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa nói: "Nếu môn đã khai, các ngươi liền rời đi nơi này đi, ta không hy vọng tái kiến các ngươi."

Lạc Hòa cung kính gật đầu: "Đa tạ tiền bối."

Nói xong trực tiếp lôi kéo Nam Cung Giác liền chuẩn bị rời đi, hắn trong lòng có chút không tốt lắm dự cảm, hiện tại thập phần yêu cầu chứng thực.

Chung quanh linh khí thực không thích hợp, trước kia thời điểm linh khí không có khả năng có như vậy nồng đậm, cũng không có khả năng như vậy thô bạo, Lạc Hòa không biết này đó linh khí chỉ là ở cái này Sơn Đông chung quanh xuất hiện, vẫn là lan tràn hướng về phía mặt khác địa phương……

Đang ở hắn tính toán đi thời điểm, bạch tiêu bỗng nhiên gọi lại bọn họ: "Từ từ."

Lạc Hòa bước chân một đốn, dừng lại mỉm cười hỏi: "Tiền bối có gì phân phó?"

"Các ngươi là cái nào môn phái?" Bạch tiêu hỏi.

Lạc Hòa không kiêu ngạo không siểm nịnh trả lời: "Cửu Thiên Tông."

"Cái gì?" Bạch tiêu khiếp sợ, "Cửu Thiên Tông liền các ngươi như vậy nhược kê đều dám thả ra làm việc sao?"

Nam Cung Giác: "……"

Lạc Hòa: "……"

Tuy rằng Nam Cung Giác cảm thấy chính mình là thật sự nhược, nhưng là Lạc Hòa chính là Cửu Thiên Tông này một thế hệ đệ tử trung công nhận người mạnh nhất, hắn bĩu môi, cho rằng cái này tiền bối nói có điểm quá mức.

Lạc Hòa nhưng thật ra không cảm thấy có cái gì, dù sao hắn bị trở thành là nhược kê thời gian nhưng một chút cũng không ngắn, sớm đều đã thói quen, không có gì có thể để ý. Hắn ánh mắt như có như không nhìn tiểu sư đệ liếc mắt một cái, đã từng Nam Cung Giác cũng là có thể đem hắn đạp lên lòng bàn chân người đâu……

Nam Cung Giác không biết vì cái gì, đột nhiên cảm thấy phía sau lưng chợt lạnh, nhịn không được run lập cập.

Bạch tiêu cũng mặc kệ hai cái tiểu bối chi gian rốt cuộc có cái gì ân oán gút mắt, hắn chỉ biết này hai cái tiểu bối là Cửu Thiên Tông, kia bốn bỏ năm lên chính là người quen, vì thế hắn xua xua tay nói: "Nếu các ngươi là Cửu Thiên Tông đệ tử, ta liền cùng các ngươi đi một chuyến đi."

Nam Cung Giác:???

Tình huống như thế nào? Bọn họ tựa hồ cũng không có mời vị tiền bối này cùng nhau trở về đi? Như vậy cho chính mình thêm diễn thật sự không quan hệ sao? Vị tiền bối này có thể hay không tự quen thuộc một chút?

.

Mặc kệ Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa nội tâm đối vị tiền bối này muốn cùng bọn họ cùng đi Cửu Thiên Tông sự tình biểu đạt nhiều ít bất mãn, ở cường đại thực lực trước mặt, hai người đều chỉ có thể ngoan ngoãn nghe lời, cuối cùng vẫn là mang lên bạch tiêu cùng nhau hồi tông môn.

Lạc Hòa vốn là muốn ngự kiếm rời đi ta, hiện tại nhiều một cái tiền bối, tự nhiên cũng liền không thể như vậy có lệ, hắn từ Hỗn Nguyên Lâu trữ vật trong các móc ra một cái đơn sơ tàu bay, đem bạch tiêu tiền bối thỉnh tới rồi tàu bay.

Nam Cung Giác khóe miệng run rẩy, cái này tàu bay nói đơn sơ là thật sự đơn sơ, mặt trên trừ bỏ khống chế tàu bay khống chế khí ở ngoài cái gì đều không có, vừa thấy liền không giống như là cái gì cao cấp ngoạn ý nhi.

Nam Cung Giác nghĩ tới Lạc Hòa ban đầu mang theo bọn họ hồi Cửu Thiên Tông cái kia siêu cấp xa hoa tàu bay, tâm tình thập phần vi diệu.

Hiện tại Lạc sư huynh là đang làm gì đâu? Bán thảm sao?

Trên thực tế cái này cũ nát tàu bay thật đúng là chính là Cửu Thiên Tông nhiều năm trước đào thải phẩm, Lạc Hòa không phải thực nguyện ý lấy ra xa hoa tàu bay, nhưng mà trừ bỏ cái kia tàu bay bên ngoài, cũng chỉ dư lại cái này hắn đang chuẩn bị cầm đi duy tu tàu bay.

Lạc Hòa mới vừa phát hiện thời điểm cũng là dở khóc dở cười, nhưng là hắn cảm xúc luôn luôn che giấu rất khá, ai cũng nhìn không ra hắn không được tự nhiên.

Bạch tiêu nhìn cái này cái gọi là tàu bay, đôi mắt mị mị, lộ ra một tia hứng thú quang mang, hỗn loạn một ít khó có thể nắm lấy nguy hiểm.

Về tàu bay vấn đề, ở hắn bị phong ấn phía trước, tựa hồ vẫn là tồn tại với Tu chân giới một cái phỏng đoán tới…… Mà phát ra cái kia thần kỳ phỏng đoán người, là Cửu Thiên Tông tông chủ, cái kia luôn là không ấn lẽ thường ra bài vận khí còn hảo đến quá mức nhân loại tu sĩ.

Tàu bay chậm rãi lên tới không trung, chuẩn bị ở sơn động cửa ngồi canh người phát hiện phía trước rời đi nơi này, lên không lúc sau bạch tiêu hướng phía dưới nhìn thoáng qua, đột nhiên biểu tình biến đổi.

"Chờ một chút!"

Đang chuẩn bị khởi động tàu bay Lạc Hòa đình chỉ trên tay động tác, lại không có nói chuyện, ngày này nội hai lần bị cùng cá nhân đánh gãy, Lạc Hòa cảm thấy chính mình tính tình khả năng sắp không hảo.

Nam Cung Giác làm tiểu trong suốt, mắt nhìn mũi mũi nhìn tim, yên lặng súc ở trong góc cái gì cũng không nói cái gì cũng không làm.

Tàu bay đình chỉ bất động lúc sau, bạch tiêu nghiêm túc nhìn nhìn phía dưới núi non địa hình, trên mặt lộ ra một loại buồn cười biểu tình, cả người phảng phất có chút thất thần.

"Nguyên lai là thật sự…… Sao?"

"Tiền bối? Tiền bối?"

Là ai kêu hắn sao?

Đắm chìm ở khiếp sợ giữa bạch tiêu hoảng hốt phục hồi tinh thần lại, thấy Lạc Hòa lo lắng thần sắc, bên tai là Lạc Hòa thanh âm: "Tiền bối? Ngươi làm sao vậy?"

Bạch tiêu lắc lắc đầu, thở dài một tiếng: "Không ngại, việc này cũng không phải các ngươi hai cái tiểu bối có tư cách biết được, mang ta đi thấy các ngươi chưởng môn."

Lạc Hòa hơi hơi sửng sốt, lại không có phản bác, mà là sử dụng tàu bay rời đi nơi này.

Hắn cảm ứng được Kỷ Thích Sinh hơi thở liền ở cách đó không xa, yên lặng nhéo cái thủ quyết, một mạt bạch quang nhanh chóng hiện lên, thực mau biến mất không thấy.

Bên kia, ở Cổ Hoang Thôn sau lưng trong sơn động đối sơn động bó tay không biện pháp Kỷ Thích Sinh đột nhiên cảm nhận được một trận địa chấn, hắn kích động đang chuẩn bị xem xét địa chấn nơi phát ra, trước mắt bạch quang chợt lóe, hắn thu được đến từ Lạc Hòa truyền tin.

Kỷ Thích Sinh nhanh chóng xem xong rồi tin thượng tin tức, đột nhiên nắm chặt nắm tay, nhịn không được bạo câu thô khẩu: "Ngọa tào!"

Hắn phía sau đệ tử môn đều có điểm tò mò, Kỷ Thích Sinh thần sắc thay đổi liên tục, cuối cùng nghiến răng nghiến lợi nói: "Chúng ta đi thôi, nơi này Lạc sư huynh cùng hắn tiểu sư đệ đã đã tới, không có gì phát hiện."

Lời này vừa ra, rất nhiều người liền sôi nổi thay đổi sắc mặt.

Có thể thấy được Lạc Hòa người này xác thật là lệnh người nghe chi sắc biến tồn tại, ngắn ngủi trầm mặc qua đi, các đệ tử đột nhiên bắt đầu nhỏ giọng nói chuyện với nhau lên.

"Vừa rồi Kỷ sư huynh nói Lạc sư huynh, là vị kia đại sư huynh sao?"

"Khẳng định đúng không, toàn bộ Cửu Thiên Tông có thể làm Kỷ sư huynh kêu sư huynh người lại có mấy cái?"

"Nói chính là a……"

Trầm mặc.

Ở xác nhận cái kia Lạc sư huynh thân phận lúc sau, đại gia tập thể trầm mặc trong nháy mắt, theo sau mới tiếp tục bắt đầu đề tài.

"Cho nên nói vị kia may mắn "Tiểu sư đệ" là ai? Thế nhưng có thể cùng vị kia đại sư huynh cùng nhau xuất hiện?"

"Các ngươi có phải hay không quên mất, vị kia trong truyền thuyết đại sư huynh phía trước thay thế chưởng môn thu cái tiểu sư đệ, nhân gia chính là vị kia tự mình tuyển sư đệ, nghe nói vừa vặn là phái tới chấp hành Cổ Hoang Thôn nhiệm vụ vị kia…… Tuy rằng hắn vận khí tựa hồ không tốt, gần nhất đã bị người tính kế……"

Nam Cung Giác bị người tính kế sự không phải cái gì bí mật, chủ yếu là đầu sỏ gây tội Giang Văn bị nhốt ở Trấn Đăng Thành tông môn nơi dừng chân, còn đã từng có cùng hắn giao hảo đệ tử ý đồ cầu tình, đều bị Kỷ Thích Sinh bác bỏ.

.

Bởi vì Lạc Hòa duyên cớ, đại gia đối Nam Cung Giác cái này "May mắn tiểu sư đệ" có một loại mê chi tò mò, bất quá bởi vì Lạc Hòa thanh danh bên ngoài, không có người dám ở sau lưng bố trí chút cái gì.

Liền tính mọi người đều biết Nam Cung Giác này đây Ngũ linh căn tiến vào tông môn cũng giống nhau.

Nam Cung Giác đệ tử thí luyện đệ nhất sự nhưng thật ra bị người lựa chọn tính bỏ qua.

Kỷ Thích Sinh không có ngăn cản này đó đệ tử bát quái, hắn chỉ là trong lòng cảm thấy có điểm hơi chút không cam lòng, hắn vốn dĩ đã là cái thứ nhất chạy tới, không nghĩ tới vẫn là vận khí không tốt, thế nhưng bị Lạc Hòa nhanh chân đến trước.

Lạc Hòa ở tin tức nói, cái này địa phương liên lụy đến một cái kinh thiên bí mật, làm hắn chạy nhanh trở lại tông môn, rất có khả năng có khẩn cấp sự kiện phát sinh.

Lạc Hòa nếu liền tin tức này đều nói cho hắn, khẳng định là đã biết cái gì bí tân, cái này làm cho Kỷ Thích Sinh có chút thất bại.

Bất quá nghĩ đến này nhiệm vụ là bởi vì Nam Cung Giác mới hoàn thành, hắn trong lòng hơi chút bình tĩnh một chút.

Ân, một chút.

Ta đi! Căn bản không có khả năng bình tĩnh hảo sao? Nam Cung Giác là Lạc Hòa cái kia biến thái gia hỏa chọn tiểu sư đệ a! Liền vận khí đều cùng tên kia một mạch tương thừa, còn có thể hay không hảo?

Kỷ Thích Sinh ở trong lòng phát điên một hồi, trên mặt biểu tình trở nên càng thêm cao thâm khó đoán lên, làm một chúng đệ tử đều có điểm sợ hãi.

Mụ mụ mễ nha, quả nhiên đại lão khí thế đều là như vậy đáng sợ sao?

Mà bị người ta cho rằng thập phần đáng sợ Kỷ Thích Sinh mặt vô biểu tình tuyên bố: "Vừa rồi thu được khẩn cấp tin tức, ta hôm nay liền phải trở lại tông môn, các ngươi có thể tiếp tục ở bên này dò xét, có tình huống kịp thời hướng tông môn xin giúp đỡ."

Khe khẽ nói nhỏ các đệ tử đều đáp ứng xuống dưới.

Kỷ Thích Sinh không đem người cũng cùng nhau mang đi, tự nhiên là không nghĩ làm những người khác biết Cửu Thiên Tông khả năng đã được đến cái kia cái gọi là "Thiên tài địa bảo", nói giỡn, nếu là đem người đều mang đi nhưng còn không phải là chói lọi nói cho người khác thứ này bị Cửu Thiên Tông cầm đi sao?

Tuy rằng Cửu Thiên Tông hiện tại thực lực cũng không dùng sợ hãi bất luận kẻ nào, bất quá hắn cũng không nghĩ gặp được cái gì nửa đường tao ngộ đuổi giết linh tinh sốt ruột sự.

Kỷ Thích Sinh lo lắng sốt ruột nghĩ.

Kỷ Thích Sinh tuyên bố xong tin tức này lúc sau lập tức tiến vào Truyền Tống Trận rời đi, còn đuổi ở Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa bọn họ phía trước về tới tông môn.

Hoàn toàn không nghĩ tới còn có thể dùng Truyền Tống Trận lại đây Lạc Hòa ở trở lại tông môn kia một khắc, thấy ra tới nghênh đón bọn họ Kỷ Thích Sinh khi còn có chút ngoài ý muốn.

Bất quá hắn thực mau nhớ tới ở khoảng cách Trấn Đăng Thành không xa địa phương, còn có một cái song giả sử dùng Truyền Tống Trận.

Lạc Hòa: "……" Thất sách.

------oOo------

Phần 104

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 104: Đại lục bí tân

Thấy Lạc Hòa cái kia sắp báo hỏng tàu bay, Kỷ Thích Sinh trên mặt xuất hiện hắc tuyến, chờ đến Lạc Hòa tàu bay ngừng lại, hắn về phía trước đi rồi hai bước, hướng Lạc Hòa hành lễ: "Lạc sư huynh."

Lạc Hòa gật đầu: "Kỷ sư đệ, vị này chính là bạch tiêu Bạch tiền bối, là Thiên Nhất Phong khách quý, tiến đến bái phỏng chưởng môn."

Kỷ Thích Sinh trong lòng cả kinh, hắn tới là vì thử Lạc Hòa khẩu phong, không nghĩ tới Lạc Hòa thế nhưng trực tiếp giới thiệu một cái xuyên bạch y kẻ thần bí, hắn lặng lẽ đánh giá liếc mắt một cái bạch tiêu, trong lúc lơ đãng đối thượng bạch tiêu cười như không cười ánh mắt, hoảng sợ, lập tức cung kính hành lễ: "Vãn bối Kỷ Thích Sinh, gặp qua Bạch tiền bối."

Bạch tiêu nhàn nhạt "Ân" một tiếng.

Kỷ Thích Sinh nhẹ nhàng thở ra, lập tức tìm cái lấy cớ rời đi, Lạc Hòa mang theo Nam Cung Giác cùng bạch tiêu hai người, cùng nhau đi trước Thiên Nhất Phong.

Cửu Thiên Tông tông chủ sớm đã xuất quan, liền ở Thiên Nhất Phong trong đại điện chờ.

Lạc Hòa trở về trên đường cấp tông chủ truyền cái âm, đại khái thuyết minh ở Cổ Hoang Thôn gặp được sự, cùng với bạch tiêu tiền bối cũng cùng bọn họ cùng nhau đi tới Cửu Thiên Tông chuẩn bị bái phỏng tông chủ tin tức.

Đương nhiên, hắn cùng tiểu sư đệ Nam Cung Giác chỉ có thể xem như dẫn đường người.

Bất quá này đó đều không quan trọng.

.

Tông chủ Phong Cốc ở thu được Lạc Hòa tin tức thời điểm đã kết thúc bế quan, chuyện này không thể nghi ngờ chứng thực hắn đang bế quan thời điểm cảm giác được không thích hợp tin tức.

Hắn ánh mắt ở "Bạch Tiêu Hổ tiền bối" năm chữ thượng dừng lại thật lâu, cuối cùng chỉ yên lặng thở dài một tiếng.

Bạch Tiêu Hổ là trong thiên địa độc nhất vô nhị linh hổ, có ghi lại trong lịch sử đã sớm đã mai một ở thời gian sông dài giữa, cố tình liền ở ngay lúc này đột nhiên xuất hiện, muốn nói không có gì vấn đề, Phong Cốc là không có khả năng

tin tưởng, nhưng mà…… Liền tính lại nhiều mấy chục cái hắn, cũng không thấy đến có thể đối phó được một cái Bạch Tiêu Hổ, hắn chỉ hy vọng lúc này đây vị tiền bối này xuất hiện không phải chuyện xấu.

Bất quá hắn trong lòng cũng rõ ràng, mặc kệ là tốt là xấu, lúc này đây sự, rất có khả năng đều là toàn bộ Thượng Ngu Đại Lục thậm chí Tu chân giới đều cần thiết cộng đồng đối mặt đại sự.

Phong Cốc đứng ở cửa đại điện, trong lòng không ngừng lập loè đủ loại suy đoán.

Thực mau, Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác liền mang theo Bạch Tiêu Hổ tới rồi Thiên Nhất Phong đại điện trước, Lạc Hòa thấy ở cửa đứng chờ đợi tông chủ, nhướng mày, nhưng thật ra không có nhiều ngoài ý muốn, ngược lại là Nam Cung Giác kinh ngạc trong chốc lát, tưởng không rõ tông chủ là như thế nào được đến tin tức.

Hệ thống đột nhiên cấp Nam Cung Giác một cái trợn trắng mắt phim hoạt hoạ biểu tình: "Này còn dùng hỏi sao? Đương nhiên là ký chủ ngươi thân ái đại sư huynh cấp tông chủ truyền lại tin tức."

Nam Cung Giác thấy cái kia phim hoạt hoạ biểu tình, sửng sốt: "Ai hệ thống ngươi là khi nào học được dùng biểu tình?" Hắn hệ thống phía trước không phải còn thực cũ kỹ băng lãnh lãnh khốc vô tình vô cớ gây rối đứng đắn hệ thống sao? Như thế nào hiện tại liền Q bản biểu tình đều sẽ dùng?

Hệ thống lần này là thật sự muốn trợn trắng mắt, tuy rằng nó cũng không có có cái này trang bị, vì thế hệ thống chỉ có thể cấp ký chủ gửi đi một cái nhan văn tự biểu đạt chính mình vô ngữ: "(一_一)!! Ta còn không thể học tập sao?"

Nam Cung Giác: "……" Vì cái gì cảm giác hắn hệ thống ở trở nên càng ngày càng nhân tính hóa? Như vậy thật sự không thành vấn đề sao?

Hệ thống cảm giác đến ký chủ ý tưởng, cũng là đột nhiên sửng sốt: Càng ngày càng nhân tính hóa…… Sao?

Hệ thống cùng Nam Cung Giác ý tưởng cùng giao lưu không có người biết, Lạc Hòa đem ánh mắt ngừng ở thoạt nhìn như là phát ngốc tiểu sư đệ trên người một chút, thực mau liền dường như không có việc gì dời đi tầm mắt, đối diện thượng Bạch Tiêu Hổ ý vị thâm trường ánh mắt, Lạc Hòa biểu tình hơi hơi cứng đờ, thực mau phản ứng lại đây, đối Bạch Tiêu Hổ hành lễ: "Tiền bối, chúng ta tới rồi."

Phong Cốc đi lên trước, đối Lạc Hòa gật gật đầu, nhìn về phía hắn cũng nhìn không ra tu vi Bạch Tiêu Hổ, hành lễ: "Vị này chính là Bạch Tiêu Hổ tiền bối đi? Vãn bối là Cửu Thiên Tông đương nhiệm tông chủ, gặp qua tiền bối."

Bạch tiêu gật gật đầu: "Ân."

Hắn đánh giá một chút Phong Cốc, nhìn ra tới Phong Cốc tu vi, trên mặt lộ ra một chút vừa lòng thần sắc, nhìn dáng vẻ Cửu Thiên Tông hậu bối không có quá kém kính.

Phong Cốc bị bạch tiêu lãnh đãi cũng không có để ý, mà là đem bạch tiêu nghênh tới rồi đại điện giữa, thỉnh tới rồi ghế trên.

Tuy rằng nói khách quý lại như thế nào quý cũng là khách, bất quá ở cái này thực lực vi tôn thời đại, Phong Cốc đem bạch tiêu thỉnh đến ghế trên chủ vị cũng là bình thường —— nếu khiến cho Bạch Tiêu Hổ tiền bối bất mãn, hậu quả có thể so nhường ra một cái chủ vị muốn nghiêm trọng đến nhiều.

Điểm này Phong Cốc so bất luận kẻ nào đều rõ ràng.

Bạch tiêu thực vừa lòng Phong Cốc thức thời, cũng một chút đều không khách khí, trực tiếp ngồi xuống chủ vị thượng, gật đầu ý bảo Phong Cốc cũng ngồi xuống.

Phong Cốc không thấy ra tới Bạch Tiêu Hổ tiền bối có cái gì bất mãn, ở trong lòng hung hăng nhẹ nhàng thở ra. Hắn ở Thượng Ngu Đại Lục tu vi có thể nói là đỉnh núi, trên người tuy rằng sớm đều hình thành một loại thượng vị giả khí thế, nhưng là ở đối mặt Bạch Tiêu Hổ tiền bối thời điểm, vẫn là nơm nớp lo sợ lòng còn sợ hãi.

Đem người đưa tới tông môn, Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa cho rằng Bạch Tiêu Hổ tiền bối muốn cùng tông chủ đàm luận chính là chuyện quan trọng, vì thế chuẩn bị chạy lấy người, lại bị bạch tiêu gọi lại: “Các ngươi hai cái trước từ từ.”

Đang chuẩn bị rời đi Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa dừng bước chân, đi vào đại điện, hai người giảm bớt chính mình tồn tại cảm, đứng ở đại điện trung, không nói một lời, có vẻ không có gì tồn tại cảm.

Phong Cốc bị bạch tiêu cách làm làm cho có chút mê mang, nhịn không được mở miệng hỏi: “Không biết tiền bối tới ta Cửu Thiên Tông, chính là có cái gì phân phó?”

.

Bạch tiêu nhìn về phía Phong Cốc, thần sắc không phải rất đẹp gật gật đầu: “Ngươi tu vi đã đạt tới Tạo Linh Cảnh, nói vậy đã cảm giác được đại lục linh khí phát hiện biến hóa đi?”

Phong Cốc gật đầu, hắn chính là bởi vì phát hiện chuyện này mà từ bế quan trung bừng tỉnh lại đây.

Hiện tại cả cái đại lục linh khí đều trở nên nồng đậm lên, đương nhiên, linh khí nồng đậm đối với tu sĩ tới nói vốn là chuyện tốt, nhưng là hiện tại linh khí không chỉ có là độ dày cao, cũng rất khó luyện hóa, thậm chí còn đựng một loại

hắn phân biệt không ra dữ dằn thành phần, đối thói quen ôn hòa linh khí hiện tại các tu sĩ tới nói, này tuyệt đối không phải một cái tin tức tốt.

Liền Phong Cốc cũng là vì bế quan thời điểm hấp thu một bộ phận nhỏ như vậy linh khí, thiếu chút nữa dẫn tới tu luyện ra đường rẽ, mới phát hiện trong đó vấn đề.

Không cần bạch tiêu mở miệng, hắn cũng biết này không phải cái gì tốt biến hóa.

Bạch tiêu thấy hắn gật đầu, trong lòng càng thêm vừa lòng, đối với Cửu Thiên Tông, bởi vì cùng Cửu Thiên Tông đệ nhất nhậm tông chủ có điểm giao tình nguyên nhân, hắn nguyện ý đối Cửu Thiên Tông hơi chút quan tâm một chút.

"Ta và các ngươi nói cái chuyện xưa đi." Bạch tiêu đột nhiên nói.

Phong Cốc sửng sốt, lại không có nói chuyện.

Nam Cung Giác nội tâm lén lút chờ mong: "Tới!"

Hệ thống khó hiểu: "Cái gì tới?"

"Kể chuyện xưa a!" Nam Cung Giác hưng phấn cùng hệ thống bát quái, "Căn cứ các loại tiểu thuyết định luật, hiện tại Bạch Tiêu Hổ tiền bối khẳng định là muốn giảng một cái thập phần nghiêm túc đại lục bí tân, đương nhiên cũng có khả năng là một cái cùng Cửu Thiên Tông có quan hệ kinh thiên đại bí mật……"

Hệ thống vô ngữ: "……" Ký chủ ngươi như vậy có thể như thế nào không đi sáng tạo thế giới đâu?

Nam Cung Giác: "Ngươi đừng tưởng rằng không nói ra tới ta liền không biết ngươi ở sau lưng nói thầm a hệ thống, huống hồ…… Ta nếu là có thể sáng tạo thế giới ta còn ở thế giới này hỗn cái gì a? Không phải đã sớm hẳn là phi thiên thành thần sao?"

Này không phải không có cơ hội sao…… Nếu là hắn xuyên qua chính là một cái sáng thế đại lão, kia hắn khẳng định ở sáng tạo thế giới không phải?

Hệ thống: "…… Nghĩ đến thật đẹp."

Lạc Hòa đột nhiên nhìn Nam Cung Giác liếc mắt một cái, Nam Cung Giác có điểm mạc danh, hệ thống hoảng sợ, nó thiếu chút nữa cho rằng Lạc Hòa phát hiện hắn tồn tại, lập tức ngậm miệng không nói chuyện nữa.

Thấy hệ thống bị dọa đến, Nam Cung Giác cũng không nói chuyện nữa, mà là bắt đầu hết sức chuyên chú nghe Bạch Tiêu Hổ kể chuyện xưa.

.

Chuyện xưa kỳ thật rất đơn giản, là về Thượng Ngu Đại Lục chuyện xưa.

Ở rất nhiều năm trước, Thượng Ngu Đại Lục còn không có hiện tại như vậy thích hợp tu sĩ tu luyện, tuy rằng nơi nơi đều phiêu đãng linh khí, nhưng là đối với đại đa số nhân loại tới nói, này đó linh khí đều như là có độc vật phẩm giống nhau, đối với có thể tiêu hóa hấp thu người tới nói, linh khí tồn tại có thể vì bọn họ cung cấp biến cường tư bản, nhưng là đối với tương đối mà nói, thân thể vốn dĩ liền không người tốt coi linh khí tồn tại như hồng thủy mãnh thú, hơi có vô ý liền sẽ dẫn tới bọn họ kinh mạch đứt từng khúc mà tử vong.

Đó là một cái hắc ám thời đại, rất nhiều người vì sinh tồn đi xuống tổ kiến từng người thế lực, này đó thế lực trung dần dần xuất hiện rất nhiều thiên tài, bọn họ bởi vì thích hợp tu luyện mà biến cường, trong đó có một ít tâm hệ thiên hạ thương sinh tu sĩ bắt đầu nghĩ cách giải quyết cái này bối rối Thượng Ngu Đại Lục vấn đề.

Những cái đó thế lực giữa tự nhiên liền bao gồm hiện tại vẫn như cũ còn ở tồn tại Thượng Ngu Đại Lục siêu cấp tông môn, còn có một ít thế gia, bao gồm Cửu Thiên Tông, Thiên Vũ tông, cùng với hiện tại hai cái siêu cấp thế gia.

Bất quá này đó lịch sử rốt cuộc có hay không bị lưu lại bạch tiêu không thể hiểu hết.

Này đó đều không phải trọng điểm, quan trọng là, Cửu Thiên Tông đệ nhất nhậm tông chủ là một cái tràn ngập kỳ tư diệu tưởng người, hắn đưa ra thành lập một cái siêu cấp đại trận, đem Thượng Ngu Đại Lục linh khí tất cả đều chuyển hóa thành có thể dùng để tu luyện ôn hòa linh khí, cho dù đối không thể tu luyện người thường mà nói, cũng sẽ không có cái gì ảnh hưởng linh khí.

Loại này ý tưởng ở lúc ấy có thể nói là chân chính kỳ tư diệu tưởng, đương nhiên chính yếu không phải có thể hay không thực hiện vấn đề, ở lúc ấy đại gia gặp phải vấn đề là —— đến tột cùng cái dạng gì linh khí mới là có thể làm người thường đều sẽ không đã chịu thương tổn linh khí.

Bởi vì Truyền Tống Trận xuất hiện, làm đại gia đối với thành lập siêu cấp đại trận chuyện này nhiều rất nhiều tin tưởng.

Đáng tiếc chính là, bạch tiêu cũng không phải chuyện này tham dự giả, lúc ấy bởi vì bạch lưu muốn hóa hình duyên cớ, hắn không có tham dự chuyện này, chờ đến hắn cùng bạch lưu lại lần nữa vào đời thời điểm, thế gian linh khí xác thật ôn hòa rất nhiều, bạch tiêu bởi vì như vậy linh khí tu vi tiến bộ vượt bậc, liền nguyên bản tu vi đã chịu trở ngại bạch lưu tu vi cũng tiến triển cực nhanh.

Bởi vì không có tham dự chuyện này duyên cớ, về cái này liên quan đến toàn bộ Thượng Ngu Đại Lục tồn vong đại sự, hắn cơ hồ đều là từ Cửu Thiên Tông tông chủ nơi đó nghe tới, ngay lúc đó hắn nhớ mang máng, tựa hồ có người nói quá, yêu cầu tìm được thiên sinh địa dưỡng thiên địa linh vật làm đại trận mắt trận, đáng tiếc chính là như vậy linh vật cũng không nhiều, ngay từ đầu sử dụng linh vật chỉ có thể kiên trì không đến ngàn năm…… Ngay lúc đó bạch tiêu cũng không có để ý, chỉ tưởng nghe xong một cái bát quái.

Hắn cùng bạch lưu ở Thượng Ngu Đại Lục du lịch nhiều năm, thẳng đến có một ngày đột nhiên có điểm chán ghét trần thế nhật tử, tính toán tìm một chỗ tu dưỡng, lúc ấy, đã từng bị bọn họ coi như là bạn tốt, Thiên Vũ tông tông chủ hoa thiên thành cho bọn hắn cung cấp một chỗ, cũng chính là hiện tại ở Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác trong miệng Cổ Hoang Thôn.

Hắn cùng bạch lưu đều cảm thấy nơi đó thực không tồi, bởi vậy ở phía sau trong sơn động tu sửa một cái đơn giản gia viên, đáng tiếc chính là, ở kiến hảo về sau, hoa thiên thành nói muốn muốn tham quan bọn họ gia, bọn họ không hề phòng bị rượu thỉnh hoa thiên thành làm khách, trăm triệu không nghĩ tới hắn cùng bạch lưu thế nhưng ở chính mình trong nhà bị ám toán, thậm chí còn bị hoa thiên thành phong ấn tại chính mình trong nhà!

Cũng không biết hoa thiên thành đến tột cùng làm cái gì, lúc ấy hắn cùng bạch lưu đều xem như tu vi đỉnh, lại căn bản không có biện pháp phá giải cái kia hiện tại ở hắn trong mắt căn bản là chẳng ra gì trận pháp!

Đến sau lại, hắn chỉ có thể cùng bạch lưu cùng nhau tiến vào tự mình phong bế.

Hiện tại hắn biết đó là bởi vì hoa thiên thành ở bọn họ trong nhà thả một cái Huyền Băng mạch khoáng duyên cớ, đáng tiếc chính là, hoa thiên thành cái này lão thất phu đã sớm không biết đi nơi nào…… Nga, xả xa, bạch tiêu ho nhẹ một tiếng đem đề tài kéo lại.

Hắn tỉnh lại lúc sau, sắp rời đi thời điểm mới phát hiện một vấn đề, đó chính là bị trấn áp thượng cổ linh khí thế nhưng là từ hắn bị phong ấn địa phương thả ra, khi đó bạch tiêu mới phát hiện, hắn cùng bạch lưu thế nhưng chính là bị hoa thiên thành trở thành mắt trận thiên địa linh vật!

Đây cũng là bạch tiêu lựa chọn cùng Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác cùng nhau đi vào Cửu Thiên Tông duyên cớ.

Hắn muốn đem tin tức này nói cho đáng tin người, Cửu Thiên Tông làm người kia lưu lại tông môn, thấy thế nào cũng so hoa thiên thành cái kia lão thất phu đệ tử hậu nhân càng thêm có thể tin một ít.

Tuy rằng hắn hiện tại thực lực không e ngại bất luận kẻ nào, bất quá nếu như bị người nhớ thương thượng cũng không phải cái gì làm người cao hứng sự.

Không biết vì sao, hắn chính là trực giác cho rằng, Thiên Vũ tông đệ tử đều không phải cái gì người tốt, hảo đi, tuy rằng rất có thể đây là bởi vì hoa thiên thành người này mang đến bóng ma tâm lý.

.

Bạch tiêu nói xong về sau, trong đại điện xuất hiện một trận lâu dài trầm mặc.

Bạch tiêu nói chuyện thời điểm không có gì biểu tình, nhưng là nhắc tới cái kia gọi là hoa thiên thành người thời điểm sát khí lại là rõ ràng, làm tông chủ Phong Cốc đều có chút mạc danh sợ hãi.

Nam Cung Giác nghe xong chuyện xưa lúc sau cũng có chút cảm khái, không thể tưởng được vị tiền bối này vận mệnh nhiều chông gai còn giao hữu vô ý, vừa thấy chính là cái loại này nghịch tập lưu vai chính tiêu xứng…… Hảo đi hiện tại nhân gia cầm đại lão phó bản, căn bản không cần muốn nghịch tập.

Một lát sau, Phong Cốc đột nhiên mở miệng: "Hoa thiên thành trước……" Hắn đột nhiên dừng một chút, đem tiền bối hai chữ nuốt trở về trong bụng, "Thiên Vũ tông đệ nhất nhậm tông chủ hoa thiên thành không có thông qua phi thăng lôi kiếp, sớm đã ngã xuống."

Bạch tiêu biểu tình biến đổi một chút, hắn không nói gì, như là ở tự hỏi cái gì chuyện quan trọng, cũng không có người ra tiếng quấy rầy hắn.

Thật lâu sau, bạch tiêu trên mặt đột nhiên lộ ra một cái cười tới: "Nếu hắn đã chết, kia bản tôn liền tạm thời tính, nếu là hắn phi thăng thành công…… A."

Dư lại nói hắn không có nói ra, Nam Cung Giác lại cảm thấy vị tiền bối này sợ là có thể làm ra tới cái loại này trực tiếp phi thăng đến thượng giới đi trả thù sự tình tới.

Bất quá Nam Cung Giác lại không biết, hiện tại cái này tiểu thế giới, đã rất nhiều năm không có người phi thăng qua, liền tính là bạch tiêu thật sự có ý nghĩ như vậy, chỉ sợ trong khoảng thời gian ngắn cũng là làm không được.

Hệ thống ở trong lòng yên lặng mà bổ sung: Nó trước kia mang như vậy nhiều ký chủ, liền không có một cái có thể thành công phi thăng, cái này tiểu thế giới nhất định có vấn đề……

------oOo------

Phần 105

Nguồn: [EbookTruyen.VN](#)

Chương 105: Về phi thăng

"Ngươi nói cái gì?" Nghe thấy được hệ thống tiếng lòng Nam Cung Giác trong lòng chấn động, "Không có người phi thăng là có ý tứ gì?"

Hệ thống có điểm chột dạ, nó đem chuyện này gạt Nam Cung Giác tự nhiên là không nghĩ đả kích nhà mình ký chủ làm nhiệm vụ tính tích cực, vạn nhất bị Nam Cung Giác biết thế giới này căn bản không thể phi thăng, hệ thống cho rằng Nam Cung Giác khẳng định sẽ không thành thành thật thật hảo hảo làm nhiệm vụ.

Nam Cung Giác nghiêng đầu nghĩ nghĩ, phát hiện hệ thống tưởng thật đúng là không có sai, nếu là thật sự hệ thống ngay từ đầu liền nói hắn không có gì cơ hội phi thăng nói, hắn phỏng chừng chính mình xác thật không có gì tâm tư hảo hảo tu luyện, làm không hảo còn sẽ cảm thấy tu tiên không có gì ý nghĩa…… Xét thấy chính mình xác thật chính là một cái cá mặn, Nam Cung Giác trong lòng xuất hiện một chút chột dạ.

Lạc Hòa không biết tiểu sư đệ suy nghĩ cái gì, sắc mặt thay đổi mấy lần, cuối cùng thậm chí còn có điểm mạc danh chột dạ.

Hắn ở trong lòng cười cười, đáy mắt là chính mình đều không có phát hiện bất đắc dĩ dung túng, cùng với che giấu thật sự thâm sủng nịch.

Bạch tiêu nhìn bọn họ hai cái liếc mắt một cái, đột nhiên mở miệng nói: "Ta đi vào Cửu Thiên Tông chính là nói cho các ngươi tin tức này mà thôi, đến nỗi vấn đề giải quyết như thế nào chính là các ngươi chính mình sự, ta không tiện tiếp tục nhúng tay." Hắn dừng một chút, lại nói, "Cửu Thiên Tông là cái hiếm có phong thuỷ bảo địa, chẳng biết có được không vì ta an bài một cái chỗ ở."

Cửu Thiên Tông tông chủ Phong Cốc sửng sốt, theo sau chính là mừng như điên, hắn vốn dĩ đều cho rằng bạch tiêu tiền bối ở nói cho bọn họ chuyện này lúc sau liền sẽ lập tức rời đi Cửu Thiên Tông, không nghĩ tới tiền bối thế nhưng chủ động yêu cầu lưu lại, có thể nào không cho hắn cảm giác được phấn chấn…… Hiện tại Cửu Thiên Tông tuy rằng làm Thượng Ngu Đại Lục hai đại tông môn chi nhất, quyền lên tiếng chỉ có thể cùng Thiên Vũ tông ngang hàng, kêu gọi lực cũng không có trong tưởng tượng như vậy cường đại, nếu không có bạch tiêu tọa trấn nói, ngay cả thật sự đem người tụ tập lên đều là một kiện chuyện khó khăn.

Hiện tại hảo, bạch tiêu tiền bối chủ động yêu cầu lưu lại, tự nhiên là cho Cửu Thiên Tông để lại cực đại mà tiện lợi.

Phong Cốc lập tức gật đầu đáp ứng rồi: “Đương nhiên có thể, tiền bối có thể ở chúng ta tông môn ở tạm, là Cửu Thiên Tông chi hạnh.”

Nam Cung Giác làm không rõ ràng lắm vị tiền bối này là có ý tứ gì, theo bản năng muốn hỏi một chút Lạc Hòa, nhưng là hắn đem ánh mắt nhìn về phía Lạc Hòa thời điểm, vừa lúc đối thượng Lạc Hòa nhìn qua đôi mắt, hắn sửng sốt, không nói gì.

Hiện tại đích xác không phải nói chuyện thời điểm, Nam Cung Giác đem nghi vấn đè ở trong lòng, chuẩn bị trong chốc lát kết thúc lại hướng Lạc Hòa thỉnh giáo.

Lạc Hòa thoạt nhìn rất muốn phi thăng bộ dáng, Nam Cung Giác cho rằng, liền tính là muốn bồi Lạc Hòa, hắn cũng muốn tiếp tục tu luyện —— mặc kệ nói như thế nào, đều không thể lạc hậu quá nhiều, vạn nhất thật sự có như vậy một ngày thật sự xuất hiện phi thăng thông đạo gì đó, hắn không thể kéo chân sau.

Hệ thống không nghĩ tới nhà mình ký chủ thế nhưng bởi vì tình yêu có được như vậy cường đại giác ngộ, trong lòng tràn ngập một loại mê chi cảm động.

“Đình!” Nam Cung Giác đánh gãy hệ thống nói chuyện không đâu não bổ, “Đừng vội cảm động, ta còn không có nha cùng ngươi tính ngươi cảm kích không báo trướng đâu, ngươi cảm thấy chuyện này là dễ dàng như vậy quá khứ sao?”

Hệ thống: “Khóc chít chít……”

Nam Cung Giác hừ lạnh một tiếng: “A.”

Như vậy hệ thống có ích lợi gì, không bằng ném tới trong phòng tối tự sinh tự diệt tính.

.

Ở quyết định Bạch Tiêu Hổ cư trú địa điểm lúc sau, Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác rốt cuộc thành công rời đi đại điện, đương nhiên còn không có thời gian tiến hành một hồi đơn độc nói chuyện, bởi vì bọn họ muốn đưa Bạch Tiêu Hổ tiền bối đi trước chính hắn lựa chọn cư trú địa điểm —— người ít nhất đồ ăn nhiều nhất Ngọc Thiện Phong.

Cái này lựa chọn làm người rất ngoài ý muốn, Nam Cung Giác bản nhân tuy rằng cũng thực thích Ngọc Thiện Phong, nhưng là cũng không nghĩ tới muốn ở Ngọc Thiện Phong thường trụ, vị này bạch tiêu tiền bối nhưng thật ra trực tiếp liền lựa chọn Ngọc Thiện Phong, cũng không biết là vì cái gì.

Hệ thống vừa rồi bị Nam Cung Giác uy hiếp một chút, trong lòng đã cảm thấy chính mình không sai biệt lắm liền phải xong đời, hiện tại rất có một loại tự sa ngã cảm giác, vì thế đương nó phát hiện ký chủ cái này nghi vấn thời điểm, liền trực tiếp mở miệng: “Đó là bởi vì ký chủ có được luyến ái não, nếu là không có ký chủ sư huynh, ký chủ khẳng định sẽ lựa chọn Ngọc Thiện Phong……”

Nam Cung Giác bảo trì mỉm cười: “Không sai nha, hệ thống ngươi thật lợi hại nha……”

Hệ thống bị ký chủ loại này âm dương quái khí ngữ khí hoảng sợ, ý thức được chính mình ở tìm đường chết về sau, nội tâm tràn ngập tuyệt vọng.

Nhưng mà Nam Cung Giác cũng không có thông cảm nó, hơn nữa ở trong lòng cấp hệ thống nhớ một bút, chuẩn bị tìm cái thời gian thu sau tính sổ.

Nam Cung Giác cùng hệ thống câu được câu không nói chuyện với nhau, không một lát liền tới rồi Ngọc Thiện Phong.

Ngọc Thiện Phong phong chủ Phong Trúc ở phía trước một khắc thu được nhà mình chưởng môn sư đệ truyền đến tin tức, đã ở Ngọc Thiện Phong cửa đại điện chờ, thấy Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác cùng nhau hộ tống người lúc sau, lập tức đón đi lên: “Vị này chính là Bạch Tiêu Hổ tiền bối sao? Tiền bối có thể ở lại ở chúng ta Ngọc Thiện Phong thật là bồng tất sinh huy.”

Bạch tiêu cười cười: “Được rồi, không cần vuốt mông ngựa, ta liền ở chỗ này ở tạm một đoạn thời gian, có chuyện gì sẽ tự phân phó.” Nói xong lúc sau, hắn nhìn về phía Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác: “Các ngươi hai cái có thể đi trở về, ta có việc cùng các ngươi sư bá nói.”

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa hai mặt nhìn nhau, nhưng vẫn là nghe lời nói rời đi Ngọc Thiện Phong.

Ở hoàn toàn rời đi Ngọc Thiện Phong lúc sau, Nam Cung Giác hung hăng mà thở dài nhẹ nhõm một hơi, quả nhiên cùng một cái không biết cái gì tu vi đại lão ở bên nhau đợi áp lực thật là không thể hiểu được đại a……

Lạc Hòa thấy tiểu sư đệ một bộ sống sót sau tai nạn may mắn thần sắc, bất giác có chút buồn cười, hắn vươn tay xoa xoa Nam Cung Giác tóc, an ủi nói: “Được rồi, bạch tiêu tiền bối đã đi rồi, không cần lại căng chặt trứ, ân?”

Nam Cung Giác có chút ngượng ngùng, nguyên lai chính mình vẫn luôn căng chặt sự tình đã bị Lạc Hòa phát hiện a…… Bất quá, Lạc Hòa thanh âm thật là dễ nghe a……

Hệ thống: “……” Gặp gỡ như vậy một cái ký chủ còn có thể hay không hảo?

Nó diện tích bóng ma tâm lý thật là đã tính không ra hảo sao!

Nam Cung Giác a một tiếng: “Ta muốn chính là cái này hiệu quả, làm một hệ thống, ngươi liền không thể nghiêm túc tự hỏi một chút khi nào tự động che chắn chính mình sẽ không đã chịu thương tổn sao?”

Hệ thống thật sự muốn khóc, đáng tiếc nó không có cái này hệ thống, căn bản khóc không được……

.

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa về tới Thiên Nhất Phong, bọn họ nơi cư trú, Lạc Hòa đem Hỗn Nguyên Lâu phóng ra, hai người tiến vào Hỗn Nguyên Lâu lúc sau, Nam Cung Giác mới là chân chính thở dài nhẹ nhõm một hơi, tuy rằng hắn cũng không biết chính mình vì cái gì như vậy khẩn trương, Lạc Hòa cũng không có chê cười hắn, tương phản, Lạc Hòa cũng cảm thấy về tới nơi này lúc sau, trong lòng mỗ một loại trầm trọng cảm giác biến mất rất nhiều.

Có lẽ đây là tiểu sư đệ diệu dụng đi……

Lạc Hòa lung tung rối loạn nghĩ.

Nam Cung Giác thật sâu mà hộc ra một ngụm trọc khí, ở Lạc Hòa ý bảo hạ tìm cái địa phương ngồi xuống, sau đó bắt đầu dò hỏi chính mình trong lòng nghi hoặc: "Sư huynh, ngươi cảm thấy bạch tiêu tiền bối nói những cái đó đều là thật vậy chăng?"

Lạc Hòa trầm mặc một lát.

Trên thực tế chính hắn cũng không biết những cái đó rốt cuộc có phải hay không thật sự, hắn ở Thượng Ngu Đại Lục đã từng sống đến cơ hồ có thể phi thăng tuổi tác, thậm chí cũng nhận thức bạch tiêu cùng bạch lưu hai vị tiền bối, nhưng là đời trước hắn chưa từng có nghe được quá như vậy đại lục bí tân, hơn nữa Thượng Ngu Đại Lục thậm chí căn bản là không có phát sinh bất luận cái gì linh khí bùng nổ sự tình, hết thảy đều là thập phần bình thường bộ dáng, bạch tiêu tiền bối theo như lời những lời này đó rốt cuộc là thật là giả, hắn cũng không từ khảo chứng.

Nhưng là trước mắt phát sinh những việc này không một không ở nói cho hắn, bạch tiêu tiền bối nói những cái đó chính là sự thật, linh khí bùng nổ đã xuất hiện, này đó linh khí đặc biệt sự tình cũng đều đã đã xảy ra, hắn căn bản không có biện pháp nói cho chính mình này đó đều là giả.

Hắn trong lòng phức tạp không ai có thể đủ lý giải, ngay cả biết Lạc Hòa là trọng sinh nhân sĩ Nam Cung Giác cũng đoán không được Lạc Hòa trong lòng suy nghĩ cái gì.

Bất quá chuyện này xác thật làm người thập phần rối rắm cũng không có sai.

Lạc Hòa thở dài một hơi: "Bạch tiêu tiền bối cũng không có tất yếu gạt chúng ta, cho nên những cái đó sự hẳn là đều là thật sự……"

Nam Cung Giác hít sâu một hơi, hắn không biết Lạc Hòa có hay không trải qua chuyện này, nhưng là hắn hiện tại trong lòng vô cùng rõ ràng một sự kiện, đó chính là kia một quyển ngay từ đầu hắn xem qua kia bổn về thế giới này những cái đó tình tiết đã không thể tin, ngay cả thế giới đại bối cảnh đều bắt đầu đã xảy ra như thế thật lớn biến hóa, này cũng không phải một chuyện tốt —— ít nhất đối với hiện tại Nam Cung Giác tới nói, này không phải một chuyện tốt.

Này đại biểu cho hắn không có cách nào căn cứ thư trung miêu tả lẩn tránh một ít có thể lẩn tránh nguy hiểm, hơn nữa hệ thống theo như lời thế giới này căn

bản không có phi thăng thông đạo sự, làm Nam Cung Giác trong lòng giống như là đè ép một khối thật lớn cục đá giống nhau, tràn ngập trầm trọng.

Lạc Hòa nhìn ra tới tiểu sư đệ cảm xúc không quá thích hợp, hắn sờ sờ Nam Cung Giác tóc: "Đừng lo lắng, này cũng không phải cái gì quan trọng đại sự, liền tính là thế giới liền phải hủy diệt, chẳng lẽ chúng ta liền phải ngồi chờ chết sao?"

"Đương nhiên không có khả năng!" Nam Cung Giác theo bản năng phản bác, ngồi chờ chết là không có khả năng, thế giới này liền tính thật sự liền phải hủy diệt, hắn cũng tin tưởng thân là trọng sinh giả Lạc Hòa thế tất sẽ lựa chọn sát ra một cái sinh đường máu tới —— càng đừng nói trên thế giới này cũng không phải chỉ có hắn cùng Lạc Hòa hai cái tu chân nhân sĩ, nhiều người như vậy đoàn kết ở bên nhau chẳng lẽ còn không thể giải quyết vấn đề này sao?

Như vậy tưởng tượng, Nam Cung Giác trong lòng quả nhiên dễ chịu nhiều.

Hắn cảm kích nhìn Lạc Hòa: "Cảm ơn ngươi, sư huynh."

Lạc Hòa cười cười: "Không cần cảm tạ, kế tiếp chúng ta tới nói một chút chính sự đi."

"Chính sự?" Nam Cung Giác khó hiểu, còn có chuyện gì bị hắn quên mất sao?

.

Quên sự tình tự nhiên là không có, Lạc Hòa muốn cùng Nam Cung Giác đàm luận chính là tu luyện công pháp vấn đề.

"Ta phía trước xem qua vài lần, ngươi cái kia công pháp thập phần thần kỳ, không biết đối với hiện tại này đó linh khí có hay không dùng?"

Nghe được Lạc Hòa nhắc tới tu luyện tâm pháp, Nam Cung Giác hắn đột nhiên sửng sốt, hắn phía trước đích xác hấp thu một bộ phận đột nhiên bùng nổ này đó linh khí, hơn nữa không có phát sinh cái gì vấn đề, hắn nghĩ tới cái gì, không thể tưởng tượng nhìn về phía Lạc Hòa: "Sư huynh, ngươi……"

Lạc Hòa gật gật đầu: "Tưởng không sai, ta phía trước hấp thu một bộ phận linh khí, những cái đó linh khí đối ta tu vi tạo thành không nhỏ ảnh hưởng, nếu là ngươi hấp thu những cái đó linh khí cũng xuất hiện vấn đề nói, liền trước tạm thời đình chỉ tu luyện đi."

Hắn nói xong đối Nam Cung Giác miễn cưỡng cười cười.

Nam Cung Giác chỉ cảm thấy khó chịu, hắn đột nhiên lắc lắc đầu: "Sư huynh, ta công pháp giống như không có xuất hiện vấn đề gì, này đó linh khí đối với ta tới nói chính là một ít bình thường linh khí mà thôi, tuy rằng đựng một ít tương đối táo bạo bộ phận, nhưng là chải vuốt một chút liền có thể hóa thành mình dùng……"

Nam Cung Giác không nghĩ tới hiện tại đã đã xảy ra nhiều như vậy sự, nếu Lạc Hòa công pháp đã xuất hiện vấn đề nói, liền đại biểu cho Lạc Hòa bị thương!

Hắn đột nhiên trong lòng sốt ruột, trên mặt tràn ngập lo lắng: “Sư huynh, ngươi không sao chứ?”

Thấy tiểu sư đệ trên mặt lo lắng, Lạc Hòa thở dài, hắn lắc lắc đầu: “Không phải thực hảo. Bất quá vấn đề này cũng không phải thập phần quan trọng, ngươi không có việc gì liền hảo……”

Lạc Hòa nói ra những lời này lúc sau ngẩn người, ý thức được những lời này có điểm quá mức ái muội, vừa định nói điểm cái gì bổ cứu một chút, liền phát hiện tiểu sư đệ căn bản không có chú ý tới vấn đề này, mà là vẻ mặt không tán đồng: “Này như thế nào liền không quan trọng? Sư huynh, thân thể là chính ngươi, chính ngươi cũng không biết yêu quý, cái này sao được đâu? Ngươi hiện tại công pháp nếu không thể dùng cái này linh khí tu luyện, kia có thể hay không tạm thời trước đình chỉ tu luyện, chờ đến tìm được rồi biện pháp về sau lại tu luyện có thể chứ?”

Lạc Hòa không nghĩ tới chính mình thế nhưng sẽ bị đã từng cho rằng túc địch như vậy quan tâm, hắn trong lòng suy nghĩ muôn vàn, cuối cùng lại ở tiểu sư đệ tràn ngập lo lắng ánh mắt hạ gật gật đầu: “Ân, nghe ngươi.”

Nam Cung Giác đối Lạc Hòa lộ ra một nụ cười rạng rỡ: “Như vậy mới đối sao……”

Lạc Hòa: “……” Loại này ngạnh cổ vũ tiểu hài tử ngữ khí là có ý tứ gì? Vì cái gì hắn cảm thấy có điểm quái quái?

Nam Cung Giác hiển nhiên cũng phát hiện vấn đề này, hắn xấu hổ sờ sờ cái mũi: “Vậy nói tốt, ở có biện pháp giải quyết vấn đề này phía trước, sư huynh ngươi liền trước không cần tu luyện, chúng ta nhất định có thể tìm được biện pháp!”

Nam Cung Giác nắm chặt nắm tay, dùng một loại trịnh trọng ngữ khí nói.

Lạc Hòa nhìn Nam Cung Giác nắm ở bên nhau tiểu nắm tay, trên mặt lộ ra một mạt ý cười, đúng vậy, hiện tại thiếu niên không phải hắn kiếp trước kẻ thù, mà là hắn tiểu sư đệ, hắn một người tiểu sư đệ……

Hắn trong lòng hiện lên một tia nguy hiểm ý niệm, mau đã bị hắn mạnh mẽ áp chế đi xuống.

Như bây giờ trạng thái thực hảo, tạm thời không cần có cái gì thay đổi.

Nam Cung Giác không có phát hiện nhà mình sư huynh trong đầu ở trong nháy mắt trong vòng suy nghĩ một ít cái gì không phù hợp với trẻ em đồ vật, hắn thấy Lạc Hòa cười, tưởng chính mình trung nhị hành động đã chịu Lạc Hòa đồng ý, nhịn không được lộ ra một cái lược có điểm ngây ngốc cười, còn lộ ra hắn lúm đồng tiền.

Có thể bị Lạc Hòa tán thành, xác thật là một chuyện lớn.

Hai người nói xong cái này đề tài lúc sau, đột nhiên đã xảy ra một trận trầm mặc.

Nam Cung Giác ở trong đầu đánh hệ thống: "Hệ thống, ngươi biết thế giới này linh khí là chuyện như thế nào sao? Bạch tiêu tiền bối nói những cái đó đều là thật vậy chăng?"

Hệ thống trả lời: "Thực xin lỗi ký chủ, bạch tiêu theo như lời kia một đoạn nội dung cũng không có lịch sử ghi lại, ta cũng không biết có phải hay không chân thật, nhưng là về linh khí bộ phận hẳn là không có vấn đề, này đó linh khí xác thật thoạt nhìn tuy rằng thập phần nồng đậm, nhưng là tràn ngập nguy hiểm."

Nam Cung Giác ở trong lòng mắt trợn trắng: "Này còn dùng ngươi nói sao? Đều đã là rõ ràng sự tình đi?"

Hệ thống: "……" Hảo đi, thật đúng là chính là.

Hệ thống không lời gì để nói.

Nam Cung Giác khinh bỉ xong rồi hệ thống về sau, đột nhiên hỏi một vấn đề: "Là cái dạng này, ta có một vấn đề, hiện tại hệ thống thương thành, có hay không có thể trợ giúp Lạc Hòa hấp thu này đó linh khí vật phẩm?"

Hệ thống không thể tin tưởng hỏi: "Ký chủ ngươi nói cái gì?"

? Tác giả nhàn thoại: Hạ chương báo động trước: Cẩu lương báo động trước! Một đại sóng cẩu lương đang ở hướng ngươi đánh úp lại, thỉnh chú ý kiểm tra và nhận.

------oOo------

Phần 106

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 106: Đột nhiên thông báo?

Hệ thống cập kia chỉ không thể tin được chính mình đều nghe được thứ gì, nó ký chủ thế nhưng hỏi nó có thể hay không ở hệ thống thương thành đổi vật phẩm cấp Lạc Hòa sử dụng?

Hệ thống cảm thấy chính mình đã chịu một vạn điểm bạo kích.

Nó hữu khí vô lực trả lời Nam Cung Giác vấn đề này: "Về vấn đề này, ta phía trước không phải đã nói rồi sao, hệ thống xuất phẩm vật phẩm, trừ bỏ khen thưởng ở ngoài đồ vật, đều chỉ có ký chủ một người có thể sử dụng, đương nhiên ký chủ đạo lữ cũng là có thể……"

Hệ thống nói ra đạo lữ hai chữ lúc sau liền thiếu chút nữa cắn lưỡi tự sát, hiện tại ký chủ căn bản chính là đem Lạc Hòa coi như là đạo lữ xem! Nó nhắc lại đạo lữ gì đó, không phải vừa lúc làm ký chủ có cơ hội thừa nước đục thả câu sao?

Nam Cung Giác quả nhiên trong lòng vui vẻ, đối với hệ thống cái này trả lời tỏ vẻ thập phần vui vẻ.

"Nếu nói như vậy, vậy ngươi liền tìm cái đồ vật giúp một chút bái?"

Nam Cung Giác cùng hệ thống thương lượng, hệ thống nội tâm tràn ngập tuyệt vọng, nó rốt cuộc là địa phương nào xảy ra vấn đề mới có thể đem chuyện này nói cho ký chủ a?

Nó nhận mệnh ở hệ thống thương thành tìm kiếm một chút, phát hiện cũng không có loại đồ vật này tồn tại, đem chuyện này nói cho Nam Cung Giác: "Ngượng ngùng ký chủ, thương thành trung không có loại đồ vật này, có thể là bởi vì hệ thống ngay từ đầu không có tính toán ra tới sẽ phát sinh tình huống như vậy, bởi vậy thương thành trung cũng không có đối ứng có thể giải quyết vấn đề thương phẩm, ký chủ nếu yêu cầu nói, có thể tự hành sờ soạng."

Hệ thống nói xong này đoạn lời nói lúc sau trong lòng đột nhiên xuất hiện một loại nhàn nhạt sảng cảm, ha ha, nó rốt cuộc có cơ hội như vậy cùng ký chủ nói chuyện, vì cái gì như vậy có thành tựu cảm đâu?

Hệ thống nếu có eo nói, hiện tại vừa ý đã ở chống nạnh cuồng tiếu, nhưng mà nó cũng không có.

Hệ thống trong lòng có điểm nhàn nhạt ưu thương.

Nam Cung Giác quả thực khí cười: “Ngươi một hệ thống còn có nhiều như vậy tâm lí hoạt động?”

Hệ thống một giây im miệng!

Nam Cung Giác nghiêng đầu tự hỏi trong chốc lát, đột nhiên muốn đánh một vấn đề: “Từ từ! Ngươi vừa rồi có phải hay không nói trừ bỏ khen thưởng bên ngoài đồ vật không thể cùng người khác cùng chung?”

Hệ thống nhược nhược trả lời: “Là, đúng vậy……” Những lời này có cái gì vấn đề sao?

Hệ thống tự hỏi trong chốc lát, đột nhiên nghĩ tới một cái thập phần quan trọng vấn đề, đó chính là nó ký chủ tu luyện công pháp, cái kia nghịch thiên 《 Lạc tâm quyết 》! Chính là hệ thống khen thưởng phát đồ vật!

Hệ thống nội tâm xuất hiện chân chính tên là tuyệt vọng tiểu cảm xúc, nó cảm thấy chính mình sớm hay muộn muốn xong.

Khóc chít chít. jpg.

Đáng tiếc cũng không có cái gì dùng, Nam Cung Giác cũng không có cấp hệ thống mặt mũi, hắn ánh mắt sáng lên, nhìn về phía nhắm mắt trầm tư Lạc Hòa: “Sư huynh! Ta nghĩ tới một cái biện pháp!”

Lạc Hòa mở to mắt: “Biện pháp gì a?”

Nam Cung Giác đôi mắt tỏa sáng: “Ta công pháp a! Ta công pháp không chọn linh khí, này đó linh khí đều không có đối ta tạo thành cái gì ý tưởng, nếu sư huynh cũng có thể tu hành ta tâm pháp nói, liền nhất định có thể thoát khỏi linh khí bối rối, không phải sao?”

Nam Cung Giác chờ mong nhìn Lạc Hòa.

Lạc Hòa nghe vậy, trong lòng chấn động, như là bị cái gì tiểu động vật xả một chút, có một loại lại đau lại ma cảm giác.

Hắn tiểu sư đệ a…… Hắn là như thế nào có thể làm ra như vậy sự đâu? Ngay từ đầu thời điểm, rõ ràng cùng chính mình vẫn là xưa nay không quen biết, là có thể đem tâm pháp hiện ra ở chính mình trước mặt, hiện tại đâu, bởi vì linh khí trừ bỏ vấn đề, là có thể đem chính mình tu luyện công pháp dễ như trở bàn tay chia sẻ cho chính mình, thậm chí còn…… Thập phần hy vọng hắn có thể tiếp thu.

Hắn kiếp trước là làm cái gì chuyện tốt, mới có thể gặp được như vậy lại ngọt lại xuẩn tiểu sư đệ đâu?

Hắn rốt cuộc nhịn không được, đem Nam Cung Giác ôm vào trong lòng ngực, thật sâu mà thở dài một tiếng: “Ngươi a……”

Hắn muốn làm như thế nào, mới có thể hồi báo tiểu sư đệ nhất chính mình này một phần tâm tình đâu?

Hắn lúc này, thậm chí cảm thấy chính mình mặc kệ như thế nào làm, đều không thể hồi báo tiểu sư đệ như vậy không chút nào so đo trả giá.

Nam Cung Giác đột nhiên bị Lạc Hòa ôm lấy, còn có điểm mộng bức, lập tức gọi hệ thống: "Hệ thống hệ thống! Lạc sư huynh đây là làm sao vậy? Ta đột nhiên có điểm sợ hãi……"

Có một loại không tốt lắm dự cảm, làm hắn cả người cảm giác có điểm mao mao.

Cho nên nói Lạc Hòa đây là quá cảm động sao?

Hệ thống đệ không biết bao nhiêu lần tưởng trợn trắng mắt: "Không sai, ta cảm thấy hắn nhất định là quá cảm động, là một người bình thường gặp được loại này bầu trời rớt bánh có nhân sự tình tốt thời điểm, đều sẽ cảm thấy thực cảm động đi?" Càng miễn bàn nó cái này ngây ngốc ký chủ cơ hồ đem hắn tu vi tăng trưởng bí mật đều chia sẻ ra tới hảo sao?

Nam Cung Giác còn tưởng lại nói chút cái gì, nhưng là Lạc Hòa đột nhiên mở miệng, làm hắn tưởng lời nói đều chắn ở trong miệng, rốt cuộc nói không nên lời.

.

Lạc Hòa ở Nam Cung Giác bên tai thở dài một tiếng: "Tiểu sư đệ…… Ta nên như thế nào báo đáp ngươi đâu?"

Hắn tựa hồ là ở lầm bầm lầu bầu, lại làm Nam Cung Giác toàn thân cứng đờ một chút.

Nhưng ngay sau đó hắn tiếp theo câu nói, làm Nam Cung Giác cả người đều cảm thấy như rơi vào trong mộng.

"Ngươi nói……" Lạc Hòa để sát vào Nam Cung Giác lỗ tai, thấp giọng nói, "Lấy thân báo đáp có thể chứ?"

Nam Cung Giác có thể nói là hoảng sợ, hắn không nghĩ tới Lạc Hòa thế nhưng sẽ nói ra nói như vậy tới, tuy rằng hắn ở trong đầu suy nghĩ thật nhiều biến loại sự tình này, nhưng là thật sự muốn phát sinh nói, vẫn là làm Nam Cung Giác có điểm trở tay không kịp, hắn thậm chí suy nghĩ, này có thể hay không là Lạc Hòa tùy tiện khai một cái vui đùa?

Nhưng là điểm này cũng không buồn cười…… Hắn chính là sẽ thật sự a……

Không có nghe được trả lời Lạc Hòa trong lòng trầm trầm, hắn buộc chặt ôm lấy Nam Cung Giác cánh tay, trong đầu xuất hiện vô số chính mình nếu như bị cự tuyệt nói hắn muốn như thế nào làm cảnh tượng……

Nam Cung Giác như là ngây ngẩn cả người, hắn có điểm không thể tin được chính mình nghe được nói, cũng không có cảm giác được Lạc Hòa khẩn trương.

Chính hắn vốn dĩ liền khẩn trương đến nửa chết nửa sống như lọt vào trong sương mù.

Lạc Hòa đợi hồi lâu, lâu đến hắn thiếu chút nữa cho rằng chính mình không chiếm được đáp lại.

Sau đó hắn đột nhiên nghe được tiểu sư đệ run rẩy mềm mại thanh âm: "Sư huynh ngươi…… Là nói thật sao?"

Lạc Hòa sửng sốt, nhịn không được tỉnh lại một chút chính mình có phải hay không biểu hiện đến rất giống nói giỡn, sau đó hắn liền nghe thấy được Nam Cung Giác tiểu sư đệ tựa như thở dài giống nhau thanh âm: "Ngươi nói như vậy…… Ta chính là sẽ thật sự……"

Lạc Hòa trong lòng chấn động, đây là hắn trong vòng một ngày lần thứ hai cảm giác được cái loại này trái tim bị lôi kéo cảm giác đau đớn, loại cảm giác này không thể nói hảo cũng không thể nói không tốt, chỉ là tăng thêm hắn đối tiểu sư đệ thương tiếc đau lòng.

Hắn nhẹ nhàng mà hôn một chút tiểu sư đệ cái trán: "Như thế nào sẽ là giả đâu?" Hắn đem tay di động đến Nam Cung Giác trên mặt, đôi tay phủng Nam Cung Giác mặt, ánh mắt thâm thúy, trong mắt như là có sao trời cùng toàn thế giới, hắn hôn Nam Cung Giác môi, thanh âm trịnh trọng, tựa như lời thề: "Ta thích ngươi, nguyện ý lấy thân báo đáp, hồi báo ngươi không người có thể cập thâm tình."

Nam Cung Giác chỉ cảm thấy chính mình bị cái gì đường bình phao đi vào, cả người đều có chút vựng vựng hồ hồ tìm không ra bắc, trên mặt hắn biểu tình có điểm ngốc, hiển nhiên là không nghĩ tới Lạc Hòa thế nhưng sẽ nói ra nói như vậy tới.

Thấy trên mặt hắn ngốc manh, Lạc Hòa ở trong lòng thở dài, vừa rồi tiểu sư đệ thần sắc đã đủ để biểu hiện ra tâm tình của hắn, hắn hiện tại đương nhiên sẽ không hoài nghi đây là tiểu sư đệ muốn cự tuyệt hắn, chỉ là tiểu sư đệ như vậy ngốc ngốc, tuy rằng thực manh, nhưng là thời gian quá dài cũng không tốt lắm…… Hắn còn không có nghe được tiểu sư đệ trả lời đâu.

Nam Cung Giác bị Lạc Hòa ôm vào trong ngực, cho nên Lạc Hòa không biết hắn biểu tình, cái này làm cho Lạc Hòa có như vậy một chút không vui.

Hắn nhìn chằm chằm Nam Cung Giác đôi mắt, thanh âm trầm thấp ôn nhu, mang theo điểm không thể danh trạng mê hoặc: "Tiểu sư đệ, ngươi đâu?"

Nam Cung Giác lập tức từ khiếp sợ cảm xúc giữa bừng tỉnh lại đây, ngốc ngốc nhìn Lạc Hòa: "Cái gì?"

Lạc Hòa mỉm cười: "Ta thích ngươi, tâm duyệt ngươi, tiểu sư đệ, ngươi trả lời đâu? Ngươi nguyện ý tiếp thu ta thích sao?"

Nam Cung Giác nhìn Lạc Hòa đứng đắn không giống làm bộ thần sắc, đột nhiên thất ngữ.

Hắn thích Lạc Hòa, sùng bái người này, liền tính đã từng ở hắn trong thế giới Lạc Hòa chỉ là một cái trên giấy ký hiệu, hắn vẫn là đem Lạc Hòa coi như tình nhân trong mộng, đương chân chính gặp được Lạc Hòa lúc sau, hắn phát hiện Lạc Hòa thật là trưởng thành hắn trong lý tưởng dáng vẻ kia —— tuy rằng là trọng sinh điểm này cùng hắn trong tưởng tượng có như vậy một chút xuất nhập, làm hắn ở ngay từ đầu thời điểm thập phần sợ hãi, sợ một không cẩn thận đã bị vị này đối nguyên chủ có thâm cừu đại hận vai ác Boss cấp hiện trường báo thù, lại vứt xác hoang dã…… A không, lại phóng tới cái gì hỏa nướng nướng cái mấy ngày mấy đêm linh hồn gì đó.

Hảo đi, này đó đều là ảo tưởng, trên thực tế Lạc Hòa liền tính là đối mặt hắn cái này thân xác, kiếp trước kẻ thù, cũng có thể khắc chế chính mình không có làm ra cái gì không thích hợp sự tình tới, tuy rằng hắn đem Nam Cung Giác đặt ở bên người giám thị lên, nhưng là đúng là như vậy, mới làm vốn dĩ liền đối Lạc Hòa người này có mông lung hảo cảm hắn mới có thể bất tri bất giác càng lún càng sâu.

Hắn vốn đang nghĩ, chờ chính mình khi nào tu vi có thể cùng Lạc Hòa sánh vai, hắn liền chính thức bắt đầu theo đuổi Lạc Hòa, kết quả không nghĩ tới chính mình thế nhưng đột nhiên cứ như vậy bị Lạc Hòa thổ lộ, Nam Cung Giác trong lòng đã có vô số phấn hồng phao phao ở mạo, chỉ là hắn không phải thực có thể phân biệt ra tới Lạc Hòa nói rốt cuộc có phải hay không thuận miệng như vậy vừa nói vui đùa, căn bản là không dám có điều đáp lại, nhưng mà Lạc Hòa lại một chút đều không giống như là đang nói lời nói dối bộ dáng.

Muốn hay không thử tin tưởng một chút đâu? Nam Cung Giác ở trong lòng lắc lư không chừng, tuy rằng hắn là thật sự thực thích Lạc Hòa, cũng thực nguyện ý cùng Lạc Hòa phát triển ra một chút sư huynh đệ bên ngoài quan hệ tới, chính là như vậy tùy tùy tiện tiện liền đáp ứng rồi có thể hay không làm Lạc Hòa cảm thấy hắn là một cái người tùy tiện?

"A," hệ thống trào phúng, "Ký chủ ngươi cũng quá làm kiêu đi? Ngươi nếu là không đáp ứng vạn nhất ký chủ sư huynh cảm thấy ngươi không thích hắn cùng trước kia những cái đó vì ký chủ giống nhau, từ đây đối với ngươi chẳng quan tâm ngươi liền cao hứng sao?"

Nam Cung Giác bị hệ thống nói sợ tới mức một cái giật mình, đúng vậy! Vạn nhất hắn không có đáp ứng nhường một chút Lạc Hòa không cẩn thận hiểu lầm gì đó, chẳng phải là thập phần xấu hổ?

Như vậy tưởng tượng, Nam Cung Giác nháy mắt liền cảm thấy hệ thống ngạch trào phúng cũng không phải như vậy khó nghe.

Tuy rằng hệ thống lớn như vậy bất kính nói chuyện vẫn là làm hắn thực khó chịu, nhưng là cùng hệ thống tính sổ chuyện này có thể tạm thời trước đặt ở một

bên, chờ hắn cùng nam thần ở bên nhau lúc sau lại hảo hảo cùng hệ thống "Hữu hảo nói chuyện với nhau" một chút.

Nam Cung Giác ở trong lòng đơn phương quyết định đối hệ thống tiến hành chủ nghĩa nhân đạo nói chuyện thời gian, căn bản không có suy xét hệ thống ý tưởng, đối này, hệ thống: "……"

Tính tính, hệ thống không có nhân quyền lại không phải một ngày hai ngày.

.

Nam Cung Giác nghiêm túc nhìn Lạc Hòa, ngữ khí trịnh trọng, còn mang theo một chút chính mình đều không có phát hiện âm rung: "Sư huynh ngươi…… Là thiệt tình sao?"

Lạc Hòa có điểm dở khóc dở cười, hắn cho rằng chính mình biểu hiện đến đã thập phần nghiêm túc, chỉ là không nghĩ tới tiểu sư đệ thế nhưng vẫn là không tin, nga không, hoặc là phải nói là không thể tin được, Lạc Hòa nghĩ nghĩ, chính mình là như thế nào cấp tiểu sư đệ lưu lại một loại không nói lời nói thật ấn tượng?

Lạc Hòa không có rối rắm vấn đề này, mà là nghiêm túc nhìn Nam Cung Giác, hỏi lại: "Ngươi vì cái gì sẽ cảm thấy ta không phải thiệt tình? Ân? Tiểu sư đệ?"

Thanh âm dễ nghe nam nhân dùng loại này âm cuối thượng chọn ngữ khí nói chuyện thật là thập phần liêu nhân, Nam Cung Giác có chút vựng vựng hồ hồ, bất quá hắn vẫn là chú ý Lạc Hòa vấn đề, vì cái gì cảm thấy Lạc Hòa không phải thiệt tình đâu? Nam Cung Giác đương nhiên là bởi vì tự ti, hắn hiện tại thực lực lại không được, thường thức còn có vấn đề, cùng Lạc Hòa ở bên nhau trên cơ bản chỉ có kéo chân sau phân, vì cái gì Lạc Hòa sẽ coi trọng hắn đâu? Tổng không thể là bởi vì hắn lớn lên soái đi? Liền tính thật là bởi vì diện mạo…… Đặc miêu gương mặt này vẫn là Lạc Hòa đời trước ngạch kẻ thù hảo đi? Hắn nhưng không cảm thấy Lạc Hòa thật sự sẽ coi trọng gương mặt này, trừ phi hắn cũng không phải thiệt tình……

Nam Cung Giác như vậy tưởng tượng, lại đột nhiên cảm giác cái này phỏng đoán giống như thực chính xác, không tật xấu, nên không phải là Lạc Hòa đột nhiên nghĩ đến kiểu mới trả thù phương pháp đi? Nam Cung Giác càng nghĩ càng thấy ớn, thiếu chút nữa não bổ đến chính mình nếu là đáp ứng rồi Lạc Hòa lúc sau sẽ gặp cái gì phi người đãi ngộ…… Hắn run lập cập.

Lạc Hòa sửng sốt, hắn thấy tiểu sư đệ ngay từ đầu biểu tình còn có điểm choáng váng, nhưng là đột nhiên không biết suy nghĩ chút thứ gì, sắc mặt càng ngày càng khó coi, thậm chí còn run lập cập, hắn nghĩ lại một chút, chính mình có phải hay không nói gì đó không thích hợp nói? Nhưng Lạc Hòa cũng không cảm thấy chính mình lời nói có cái gì không đúng, chẳng lẽ tiểu sư đệ thật đúng là cảm thấy chính mình không phải thiệt tình, chỉ là vì đậu hắn chơi sao?

Như vậy tưởng tượng, Lạc Hòa trong lòng đột nhiên xuất hiện lửa giận, hắn tự hỏi ở gặp được tiểu sư đệ lúc sau cũng không có làm ra cái gì có thể khiến cho thiên nộ nhân oán cùng với tiểu sư đệ hiểu lầm sự tình, như vậy hắn rốt cuộc suy nghĩ cái gì? Lạc Hòa nghĩ nghĩ, đột nhiên đen mặt.

"Ký chủ ngươi tỉnh tỉnh, không cần tiếp tục não bổ, không nhìn thấy Lạc Hòa mặt đều đen sao?" Hệ thống thấy nhà mình ký chủ còn đắm chìm ở chính mình không biết từ đâu tới đây hắc ám ảo tưởng giữa, nhịn không được ra tiếng nhắc nhở, nói trở về, ở đã không có vai chính hệ thống xem vai ác lự kính lúc sau, hệ thống không thể không thừa nhận, Lạc Hòa bản nhân thật là nó chứng kiến quá trên thế giới này nhất căn chính miêu hồng vai ác, căn bản không có ký chủ trong đầu tưởng những cái đó lung tung rối loạn phế liệu hảo sao?

Nó ký chủ phía trước không phải còn thực bình thường sao? Vì cái gì gặp được một cái thổ lộ lúc sau đột nhiên phong cách liền như vậy không thích hợp đâu?

Chẳng lẽ đây là trong truyền thuyết luyến ái não?

Kia thật đúng là chính là thực đáng sợ……

Mặc kệ hệ thống một cái thống trong đầu đều suy nghĩ một ít thứ gì, Nam Cung Giác nghe thấy được hệ thống nói lúc sau đột nhiên đầu óc một đốn, lập tức tươi mát lại đây, hệ thống nói không có sai, hắn ngay từ đầu thích thượng Lạc Hòa nguyên nhân còn không phải là bởi vì Lạc Hòa người này tuy rằng bởi vì đủ loại nguyên nhân rơi vào ma đạo, hơn nữa vẫn luôn tận sức với cùng vai chính đấu tranh, nhưng là hắn tam quan thật là siêu cấp chính, hơn nữa chưa từng có đã làm cái gì thương thiên hại lí sự, quả thực không hổ là lúc trước tiểu thuyết còn tiếp thời điểm tuyển ra tới tam quan nhất chính vai ác đầu lĩnh tên tuổi hảo sao?

------oOo------

Phần 107

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 107: Về công pháp

Nghĩ tới này đó, Nam Cung Giác nhịn không được che mặt, hắn vừa rồi trong đầu đều suy nghĩ một ít thứ gì a……

Nam Cung Giác không thể không thừa nhận, liền hắn vừa rồi những cái đó ý tưởng, quả thực làm bẩn Lạc Hòa ở chính mình trong lòng hình tượng, hắn cảm giác chính mình tựa hồ có điểm quá mức, hắn ngay từ đầu còn vẫn luôn bởi vì Lạc Hòa người này nhân cách mị lực thích nhân gia, hiện tại lại chính mình ở một bên não bổ Lạc Hòa có phải hay không có cái gì âm mưu linh tinh, hắn cảm thấy chính mình không mặt mũi gặp người.

Hắn chạy nhanh ngẩng đầu nhìn Lạc Hòa, biểu tình thập phần thành khẩn, hơn nữa tràn ngập áy náy: "Sư huynh ta sai rồi, ta vừa rồi là ở miên man suy nghĩ, ngươi ngàn vạn không cần cùng ta chấp nhặt a……"

Nam Cung Giác nghĩ sao nói vậy đem trong đầu tưởng đồ vật đều nói ra lúc sau, đột nhiên cảm thấy chính mình giống như nhiều chút không nên nói……? Hắn lập tức dừng miệng, mắt trông mong nhìn Lạc Hòa, thoạt nhìn thập phần đáng thương.

Nam Cung Giác chính mình cũng không biết chính mình đột nhiên không thầy dạy cũng hiểu bán manh trang đáng thương kỹ xảo, đem Lạc Hòa trái tim manh đến run rẩy, đột nhiên liền không nghĩ truy cứu tiểu sư đệ nói "Miên man suy nghĩ" đều là cái gì. Hắn bất đắc dĩ thở dài một tiếng: "Thật là bại cho ngươi……"

Nam Cung Giác có điểm ngượng ngùng, chủ yếu là vừa rồi trong đầu não bổ một đống lớn lỗi thời đồ vật không nói, còn đem Lạc Hòa tưởng thành một cái đại vai ác gì đó, thật là tội lỗi……

Hắn thấy Lạc Hòa trong mắt bất đắc dĩ ý cười, mới đột nhiên ý thức được, vừa rồi Lạc Hòa nói những lời này đó đều là nói thật, hơn nữa hắn vừa rồi là thật sự thu được đến từ Lạc Hòa thông báo, nói cách khác, hắn từ ở hiện đại thời điểm liền muốn chất lượng tốt bạn trai, chỉ cần hắn điểm cái đầu, chính là hắn!

Hắn hậu tri hậu giác cảm thấy một loại tên là kích động cảm xúc từ chính mình trong đầu phát ra ra tới, trong ánh mắt nhiều ra kỳ dị sáng rọi, xem đến Lạc Hòa một cái hoảng thần.

Nam Cung Giác đột nhiên dùng sức gật đầu: "Sư huynh…… Ta nguyện ý."

Lạc Hòa phản ứng trong chốc lát mới biết được tiểu sư đệ nói nguyện ý là có ý tứ gì, hắn có thể nhìn ra tiểu sư đệ trong mắt trang có ngôi sao cùng chính mình bộ dáng, trong lòng đột nhiên nhiều chút ác thú vị, hắn nhướng mày: "Nga? Nguyện ý cái gì?"

Nam Cung Giác trợn tròn mắt, hắn đột nhiên ngẩng đầu nhìn Lạc Hòa, thấy Lạc Hòa trong mắt chế nhạo lúc sau, mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, đột nhiên bị hỏi như vậy đến, hắn còn tưởng rằng Lạc Hòa là thật sự đang nói đùa đâu, thiếu chút nữa đem chính mình hù chết. Kết quả hiện tại xem ra, Lạc Hòa chỉ là bởi vì phạm vào lòng dạ hẹp hòi…… Đi? Rốt cuộc hắn vừa rồi tựa hồ đem Lạc Hòa thông báo trở thành vui đùa tới, Lạc Hòa sinh khí cũng không gì đáng trách…… Đi?

Nam Cung Giác trong lòng có điểm thấp thỏm, nhưng là lại không có lựa chọn trốn tránh, ngược lại là thập phần nghiêm túc nhìn Lạc Hòa, thập phần nghiêm túc hứa hẹn: "Ta nguyện ý cùng sư huynh ở bên nhau, cộng đồng đối mặt tương lai mưa gió, nguyện ý giống sư huynh đối tâm tình của ta giống nhau, thích ngươi, ái ngươi, tôn kính ngươi…… Thẳng đến ngươi không cần mới thôi."

.

Hệ thống: "Oa! Thâm tình thông báo!"

Nam Cung Giác: "Câm miệng!"

Lạc Hòa trầm mặc trong chốc lát, cuối cùng chỉ có thể đem Nam Cung Giác ôm vào trong lòng ngực, thật mạnh thở dài một tiếng: "Sẽ không." Sao có thể không cần hắn tiểu sư đệ đâu?

Lạc Hòa kiếp trước kiếp này hai đời, đều không có gặp được quá giống Nam Cung Giác như vậy ngây ngốc thiếu niên, nhìn đơn thuần lại đáng yêu, không biết là thứ gì cho hắn thế giới này đơn thuần thiện lương ảo giác, không cầu hồi báo trợ giúp hắn, tín nhiệm hắn, làm Lạc Hòa căn bản không có biện pháp thật sự đối hắn động thủ, mà hiện tại, hắn phát hiện tiểu sư đệ còn thực có thể chọc hắn tâm oa, làm hắn trong lòng lại đau lại sáp, hắn tưởng, có lẽ cả đời này, hắn đều không muốn buông ra tiểu sư đệ tay.

Tuy rằng hắn những lời này không đầu không đuôi, nhưng là Nam Cung Giác vẫn là cảm nhận được Lạc Hòa muốn nói cái gì, hắn trong lòng hiện tại là thật sự bắt đầu phiêu phấn hồng phao phao.

Cho nên hắn cùng sư huynh liền như vậy ở bên nhau sao?

"Đúng vậy." Hệ thống thình lình ra tiếng, làm Nam Cung Giác trong lòng xuất hiện như vậy một chút ngượng ngùng cảm xúc lập tức liền biến mất.

Bị hệ thống như vậy một gián đoạn, cái gì không khí đều không có, Nam Cung Giác nhón chân, bay nhanh hôn một cái Lạc Hòa một ngụm, sau đó chớp chớp mắt, đối Lạc Hòa cười nói: "Sư huynh, chúng ta đây có phải hay không liền tính là người yêu lạp?"

"Người yêu?" Lạc Hòa ngẩn ra một chút, hắn nhấm nuốt một chút cái này từ, đột nhiên cảm thấy bọn họ hiện tại quan hệ cũng thực thích hợp, hắn cười cười, "Ân."

Nam Cung Giác trong lòng ngọt tư tư, đột nhiên nhớ tới bọn họ ở chỗ này nói chuyện trọng điểm kỳ thật căn bản không phải luyến ái, mà là công pháp! Hắn mở to hai mắt nhìn, nhìn về phía Lạc Hòa: "Cho nên nói chúng ta hiện tại quan hệ, sư huynh ngươi muốn hay không trực tiếp dùng ta công pháp tu luyện a?"

Lạc Hòa biểu tình một túc, hắn xem qua tiểu sư đệ tu luyện công pháp, cái này công pháp hắn nhìn không thấu cấp bậc, nhưng là hắn trong lòng rõ ràng, đây là một cái khó được tu luyện công pháp, có lẽ xác thật có thể không chịu hiện tại này đó linh khí ảnh hưởng…… Chính là muốn hắn thay đổi tiểu sư đệ tu luyện công pháp, vẫn là làm Lạc Hòa trong lúc nhất thời không biết nói cái gì hảo.

Nam Cung Giác quan sát đến Lạc Hòa thần sắc, phát hiện hắn không có gì không đáp ứng ý tứ, chỉ là nhìn không thấu Lạc Hòa suy nghĩ cái gì.

Nam Cung Giác có chút thất bại, nhà người khác hệ thống đều là luyến ái tay thiện nghệ gì đó, bằng không chính là cao cấp bàn tay vàng lão gia gia…… Cũng chỉ có hắn hệ thống thoạt nhìn không có gì dùng, thế nhưng còn muốn học tập, tấm tắc, nếu là hắn chính là một cái luyến ái hệ thống, có thể có cái gì đọc lấy người yêu ý tưởng công năng linh tinh thì tốt rồi……

Hệ thống chạy nhanh đánh gãy ký chủ nguy hiểm ý tưởng: "Ký chủ mau trụ não! Thỉnh đình chỉ ngươi nguy hiểm ý tưởng! Ngươi hệ thống là một cái thăng cấp hệ thống, tuyệt đối không có khả năng trở thành luyến ái công lược hệ thống hảo sao?"

Hệ thống cảm thấy chính mình muốn ủy khuất đã chết, nó chỉ là một cái đơn giản thăng cấp hệ thống hảo sao? Vì cái gì chính mình ký chủ luôn là phải có nhiều như vậy kỳ kỳ quái quái nguy hiểm ý tưởng? Bất quá liền tính ký chủ lại như thế nào mãnh liệt yêu cầu, nó cũng kiên quyết không có khả năng trở thành một cái luyến ái công lược hệ thống!

Nam Cung Giác hắc tuyến: "……" Hắn hệ thống nội tâm diễn có phải hay không có điểm quá nhiều? Hắn chỉ là ngẫu nhiên cảm khái một chút, chính mình hoàn toàn xem không hiểu người yêu tâm tình ưu thương cảm giác mà thôi, hệ thống não bổ nhiều như vậy là suy nghĩ cái gì, hắn là cái loại này thực yêu cầu luyến ái hệ thống vô lương ký chủ sao?

Hệ thống súc ở trong góc chửi thầm: "Nhưng còn không phải là sao?"

Nam Cung Giác: "……" Tính, cự tuyệt cùng hệ thống nói chuyện phiếm.

Cùng hệ thống nói chuyện phiếm gì đó, thật sự không phải muốn đem thiên liêu chết sao? Nam Cung Giác vô ngữ.

Hắn tuy rằng cùng hệ thống nói chêm chọc cười, nhưng trong lòng kỳ thật là ở thấp thỏm chờ mong Lạc Hòa trả lời, hắn tu luyện công pháp cùng Lạc Hòa

không giống nhau, không thể thể hội Lạc Hòa cái loại này bởi vì linh khí duyên cớ mà đã chịu ảnh hưởng tu luyện là cái gì cảm giác…… Nhưng là hắn cũng biết này tuyệt đối không phải cái gì vui sướng cảm thụ.

Nếu Lạc Hòa có thể đồng ý đổi mới hắn tu luyện công pháp nói, này hết thảy vấn đề liền đều có thể giải quyết dễ dàng…… Như vậy không phải vừa lúc sao?

Lạc Hòa nhìn tiểu sư đệ mắt trông mong biểu tình, thiếu chút nữa liền tưởng đáp ứng Nam Cung Giác đề nghị, nhưng là hắn lại không thể làm như vậy, hắn thở dài: "Tiểu sư đệ, ta nếu đổi mới công pháp, liền phải trước tự phế tu vi đến Hóa Linh Cảnh……"

Nam Cung Giác ngẩn ra.

Đúng vậy, tuy rằng Thượng Ngu Đại Lục tu luyện ở Nhập Linh Cảnh thời điểm không chọn công pháp, về tu luyện công pháp cái gì đều đều là ở Hóa Linh Cảnh thời điểm mới bắt đầu lựa chọn, nhưng là cũng đúng là bởi vì như vậy, nếu muốn đổi mới công pháp nói, nhất định phải muốn trước tự phế tu vi, nếu không hai loại công pháp phát sinh xung đột…… Hậu quả không dám tưởng tượng.

Hắn như thế nào không nghĩ tới vấn đề này đâu?

Nam Cung Giác trong lòng trầm xuống, có lẽ chính mình là có thể quên mất chuyện này cũng nói không chừng —— cái loại này muốn vì Lạc Hòa làm một ít gì đó tâm tình làm hắn mất đi bình thường sức phán đoán.

Lạc Hòa phát hiện tiểu sư đệ đột nhiên thay đổi sắc mặt, không khỏi nghĩ lại chính mình có phải hay không nói gì đó không nên lời nói.

Lần đầu tiên yêu đương hai người đều thật cẩn thận quan sát đến đối phương sắc mặt, chính mình lại ở đông tưởng tây tưởng, có thể nói là một chút cũng không có yêu đương kỹ xảo.

Cho tới nay đều là độc thân cẩu, chưa từng có luyến ái kinh nghiệm hai chỉ lại hồn nhiên bất giác đắm chìm ở ý nghĩ của chính mình giữa.

Tự nhận là kiến thức rộng rãi hệ thống "Sách" một tiếng.

Tuy rằng nó chưa từng thấy cái kia ký chủ nghiêm túc yêu đương, nhưng là yêu đương trạng thái hẳn là không phải như thế…… Đi?

Nam Cung Giác chút nào không biết chính mình luyến ái trạng thái liền hệ thống đều nhìn không được.

.

Hai người mắt to trừng mắt nhỏ nhìn một chút đối phương, cuối cùng Nam Cung Giác nghĩ không ra cái gì lý do phản đối Lạc Hòa quyết định, thậm chí còn cảm thấy chính mình làm có phải hay không có điểm thật quá đáng, nghiêm túc nghĩ lại một chút chính mình, đồng thời Lạc Hòa cũng cảm thấy chính mình

nói chuyện có phải hay không bị tổn thương hại đến tiểu sư đệ, cô phụ tiểu sư đệ toàn tâm toàn ý vì chính mình suy nghĩ tâm tình……

Vì thế hai người ở trầm mặc qua đi, đột nhiên đều mở miệng xin lỗi: “Tiểu sư đệ……”

“Đại sư huynh……”

Lạc Hòa trong mắt xẹt qua một tia ý cười, hắn nhìn tiểu sư đệ, ôn nhu hỏi: “Làm sao vậy?”

Nam Cung Giác lỗ tai có điểm nhàn nhạt màu đỏ, thực dễ dàng bị người xem nhẹ, dừng ở Lạc Hòa trong mắt, làm hắn đột nhiên tĩnh hạ tâm tới.

Nam Cung Giác có điểm ngượng ngùng, hắn thấy Lạc Hòa ôn nhu ý cười, trong lòng nhất định, xin lỗi nói thực dễ dàng nói ra: “Ta sai rồi…… Không có nghĩ tới đổi công pháp đối sư huynh bối rối, sư huynh ngươi có thể tha thứ ta lỗ mãng sao?”

Lạc Hòa ngẩn ra, hồi tưởng khởi vừa rồi tiểu sư đệ nghiêm túc thần sắc, nghĩ đến tiểu sư đệ là ở rối rắm chính mình vừa rồi nói vấn đề, mà không phải đột nhiên sinh khí, hắn nhẹ nhàng thở ra, trong lòng lại bị tiểu sư đệ thật cẩn thận ngữ khí giảo đến có điểm khó chịu, hắn nhìn Nam Cung Giác đôi mắt, thần sắc nghiêm túc: “Kỳ thật là ta hẳn là hướng ngươi xin lỗi mới đúng, ta biết ngươi là tốt với ta, này tuyệt đối không phải cái gì bối rối, tương phản, ta thật cao hứng……” Loại này bị người không hề giữ lại quan tâm cảm giác, xác thật làm hắn thập phần cao hứng, Lạc Hòa nghĩ thầm, “Ta không nên làm ngươi như vậy khó xử mới đúng, ngươi có thể tha thứ ta sao? Tiểu sư đệ?”

Nam Cung Giác trên lỗ tai màu đỏ lập tức lan tràn tới rồi trên mặt, cả người thoạt nhìn đều trở nên đỏ rực…… Này đương nhiên chỉ là một loại khoa trương cách nói, Nam Cung Giác cảm thấy chính mình trên mặt đều phải thiêu cháy, hắn ngơ ngác nhìn Lạc Hòa, bay nhanh lắc đầu: “Này vốn dĩ chính là ta sai, sư huynh ngươi không cần thiết xin lỗi……”

Lạc Hòa sắc mặt tối sầm: “Hảo, chúng ta không cần lại tiếp tục rối rắm vấn đề này, về công pháp của ngươi vấn đề, chúng ta có thể trước đặt ở một bên, hiện tại chúng ta vừa mới trở thành người yêu…… Liền không cần rối rắm cái này đề tài đúng hay không?”

Nam Cung Giác trực giác tiếp tục liêu cái này đề tài sẽ phát sinh cái gì không tốt lắm sự, vì thế nhanh chóng quyết định dời đi đề tài: “Nếu sư huynh cũng như vậy cảm thấy, chúng ta đây có phải hay không nên làm điểm thân mật sự?”

Lạc Hòa sửng sốt, thân mật sự?

Nam Cung Giác mạnh mẽ dời đi đề tài lúc sau, đột nhiên phục hồi tinh thần lại chính mình nói chính là thứ gì, cả người đều có điểm không hảo.

Hắn hắn hắn…… Hắn vừa rồi nói gì đó?

“Hệ thống?” Nam Cung Giác muốn gọi hệ thống giảm bớt một chút mặt đỏ tim đập cảm xúc, nhưng là hệ thống cũng không có đáp lại.

Hệ thống…… Hệ thống nó ở nghe được ký chủ nói “Thân mật sự” bốn chữ thời điểm cũng đã bắt đầu tự động tự giác che chắn chính mình, kiên quyết bảo hộ chính mình làm một cái thuần khiết thiện lương hệ thống tôn nghiêm!

Nam Cung Giác không có nghe được hệ thống hồi phục, lập tức đoán được chính mình hẳn là bị hệ thống che chắn, nhưng là hệ thống vì cái gì muốn che chắn hắn, nên không phải bởi vì hắn vừa rồi lời nói…… Đi? Như vậy tưởng tượng, Nam Cung Giác trên mặt lại có muốn thiêu cháy xu thế, hắn chạy nhanh lắc lắc đầu, đem lung tung rối loạn tư tưởng đuổi ra chính mình thuần khiết đại não, hơn nữa tránh đi Lạc Hòa như suy tư gì tầm mắt.

Đáng tiếc chính là, Lạc Hòa cũng không có tính toán buông tha Nam Cung Giác.

Hắn vừa mới sững sờ chỉ là bởi vì không nghĩ tới tiểu sư đệ đột nhiên nói như vậy, bất quá, nếu tiểu sư đệ đều như vậy yêu cầu, hắn đương nhiên là muốn thỏa mãn tiểu sư đệ ý tưởng……

Nam Cung Giác đột nhiên bị Lạc Hòa hôn lấy thời điểm còn có điểm phản ứng không kịp, nhưng mà Lạc Hòa cũng không có cho hắn sẽ thần cơ hội, mà là tiến đến hắn bên tai nói nhỏ: “Nếu tiểu sư đệ như vậy muốn…… Làm điểm thân mật sự, ta đương nhiên muốn thỏa mãn ngươi……”

Lạc Hòa thanh âm biến mất ở hai người môi răng chi gian, Nam Cung Giác cứ như vậy ngốc ngốc bị Lạc Hòa tỉ mỉ hôn môi một hồi, cuối cùng bị buông ra thời điểm, hắn có điểm hô hấp bất quá tới.

Nam Cung Giác: “……” Lạc sư huynh thật là kẻ tàn nhẫn, nói thân mật liền thân mật, một chút chiết khấu đều không có, bất quá…… Cảm giác giống như còn rất không tồi?

Lạc Hòa ôm tiểu sư đệ, phát ra một tiếng thỏa mãn than thở: “Tuy rằng ta rất muốn làm đến nhiều một ít, nhưng là tiểu sư đệ ngươi tuổi tác còn nhỏ, chờ ngươi tu vi lại cao một ít…… Ân?”

Nam Cung Giác: “……” Đây là ở cùng hắn thương lượng cái gì? Cái này ngữ khí có phải hay không có điểm không thích hợp? Hắn yên lặng bưng kín mặt.

Lạc Hòa bật cười, tiểu sư đệ quả nhiên thực đáng yêu.

Như vậy đáng yêu tiểu sư đệ, hiện tại là hắn một người.

Lạc Hòa trong lòng đột nhiên sinh ra một loại thỏa mãn cảm xúc, đây là hắn phía trước nhân sinh giữa mất đi lúc sau, không còn có tìm trở về quá một loại cảm tình.

Hắn đem Nam Cung Giác ôm vào trong ngực, ánh mắt trầm trầm.

Như vậy tiểu sư đệ, tốt nhất vĩnh viễn đều là hắn……

Còn ở dư vị vừa rồi hôn môi Nam Cung Giác căn bản không biết, ôm người của hắn trong đầu đã xuất hiện một ít kỳ kỳ quái quái lại thập phần nguy hiểm đồ vật……

Liền ở bọn họ nị oai thời điểm, hệ thống đột nhiên toát ra tới nói một câu nói: "Đúng rồi ký chủ! Ta đột nhiên nhớ tới một sự kiện, ngươi hiện tại tu hành tâm pháp giữa có song tu thiên, có thể trực tiếp thay đổi ký chủ sư huynh tu hành thấp kém tâm pháp……"

Hệ thống nói xong lúc sau bay nhanh đem chính mình quan tiến phòng tối, cũng nhanh chóng cho chính mình tẩy não: Nó vừa rồi cái gì cũng chưa thấy được…… Sau đó hệ thống đột nhiên nghĩ đến, hắn giống như xác thật cái gì cũng không có nhìn đến, vì cái gì muốn tẩy não a?

Hệ thống: "……" Khẳng định là cùng ký chủ đãi ở bên nhau ảnh hưởng nó thông minh tuyệt đỉnh thuần khiết vô cùng đại não! Nó mới không phải không thuần khiết hệ thống đâu!

Nghe thấy hệ thống phù dung sớm nở tối tàn nói, Nam Cung Giác đầy mặt hắc tuyến, hắn tưởng đem hệ thống bắt được tới nói rõ ràng, nhưng là hiện tại còn ở Lạc Hòa trong lòng ngực, không muốn làm đến quá rõ ràng, hắn đem chính mình đôi tay chậm rãi ôm lấy Lạc Hòa, tính toán khi nào lại nói cho Lạc Hòa chuyện này tương đối thích hợp……

------oOo------

Phần 108

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 108: Hệ thống thăng cấp

Bất quá liền tính hệ thống nói như vậy, Nam Cung Giác hiện tại cũng không hảo trực tiếp nói ra song tu loại chuyện này, Lạc Hòa vừa mới còn nói hắn tuổi tác quá tiểu gì đó tới……

Hắn lúc này nhắc lại chuyện này có thể hay không có điểm xấu hổ?

Tóm lại chuyện này bị Nam Cung Giác tạm thời xem nhẹ.

Mà Lạc Hòa cũng căn bản không có phát hiện chính mình tiểu sư đệ trong nháy mắt kia mất tự nhiên.

Tuy rằng bọn họ hai cái xem như xác định quan hệ, nhưng là Lạc Hòa cảm thấy nhà mình tiểu sư đệ còn nhỏ, bởi vậy không tính toán làm chút cái gì…… Ân, không thích hợp sự, bởi vậy hắn đem tiểu sư đệ hống trở về chính mình phòng, tiến vào phòng chuẩn bị xem xét chính mình tu vi.

Hắn nói này đó thình lình xảy ra linh khí sẽ đối tu luyện tạo thành ảnh hưởng chuyện này là thật sự, bạch tiêu tiền bối kỳ thật khởi tới rồi vấn đề này, Lạc Hòa ngồi ở đặc thù cục đá chống đỡ trên giường, nhắm mắt nội coi.

Trong thân thể hắn kinh mạch đã chịu hỗn độn linh khí quấy nhiễu, một bộ phận đã đã xảy ra tắc nghẽn, mỗi khi trong cơ thể linh lực chảy qua thời điểm, liền sẽ dẫn phát đến xương đau đớn, hắn thử sử dụng trong cơ thể linh lực đánh sâu vào bị tắc nghẽn kinh mạch, tản ra nhàn nhạt bạch quang linh lực trải qua tắc nghẽn địa phương thời điểm, đột nhiên phát lực, muốn trực tiếp phá tan tắc nghẽn địa phương, nhưng mà hiệu quả cực hơi —— không, Lạc Hòa đột nhiên mở mắt, không có giấu đi đáy mắt kinh hãi, hắn linh lực đối tắc nghẽn kinh mạch không có nửa điểm tác dụng, trừ bỏ khiến cho xuyên tim đau bên ngoài.

Hắn sắc mặt có điểm tái nhợt.

Loại cảm giác này thật sự là không tốt lắm.

Hắn nhíu nhíu mày.

Lạc Hòa duỗi tay, một cái tản ra thiển lục ánh huỳnh quang cái chai đột nhiên xuất hiện ở trên tay hắn, hắn mở ra nút bình, một trận mê người đan hương xuất hiện ở chung quanh, ngửi được đan hương Lạc Hòa tinh thần chấn động, hắn nhướng mày, này đan dược……

Đan dược tự nhiên là hữu dụng, hắn nuốt phục một quả đan dược, trong cơ thể tắc nghẽn đột nhiên buông lỏng một ít, hắn nhắm mắt lại, bắt đầu toàn lực đánh

sâu vào này đó tắc nghẽn địa phương.

.

Bên kia, bị Lạc Hòa nhét trở lại chính mình phòng Nam Cung Giác còn có điểm phản ứng không kịp, vì cái gì Lạc Hòa sẽ làm hắn về phòng tới?

Nghĩ đến vừa rồi Lạc Hòa ôm chính mình ôn nhu dụ hống cảnh tượng, hắn trên mặt lại là một thiêu, hắn chạy nhanh mệnh lệnh chính mình trụ não, cũng tri kỷ lại thiện giải nhân ý tưởng: Tính, nếu Lạc sư huynh không nghĩ phát triển đến quá nhanh nói, hắn thật là hắn là trước chính mình trụ một đoạn thời gian.

Nam Cung Giác tự cho là đã lý giải Lạc Hòa tâm tư, làm như có thật gật gật đầu, cũng gọi hệ thống: "Hệ thống? Hệ thống!"

Hệ thống bị ký chủ gọi bừng tỉnh: "Làm sao vậy ký chủ? Ngài hệ thống hết sức trung thành vì ngài phục vụ."

Nam Cung Giác nhíu mày: "Hệ thống? Ngươi bị kỳ quái virus xâm lấn sao?"

Hệ thống điên cuồng lắc đầu: "Không phải ký chủ, ta vừa rồi thừa dịp ký chủ cùng ký chủ sư huynh, a, không, hiện tại hắn là ký chủ tương lai đạo lữ khanh khanh ta ta thời điểm, đột nhiên phát hiện Kịch Tình Độ đã vậy là đủ rồi, cho nên nhân cơ hội thăng cái cấp, hiện tại ta cũng là một cái trung cấp hệ thống lạp…… Ký chủ ngươi có cái gì yêu cầu trợ giúp sao?"

"Ngươi nói cái gì?" Nam Cung Giác chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, "Ngươi đem ta Kịch Tình Độ đều dùng để thăng cấp?"

Hắn nhanh chóng click mở chính mình hệ thống thực đơn, Kịch Tình Độ kia một hàng lẻ loi nằm một cái ba vị số, Nam Cung Giác chỉ cảm thấy vô cùng sốt ruột, hắn cực cực khổ khổ tích cóp ra tới, thật vất vả tới rồi sáu vị số Kịch Tình Độ, liền như vậy đột nhiên, không có!

Hắn thậm chí còn không kịp xem một cái Kịch Tình Độ cuối cùng bộ dáng.

Nam Cung Giác sống không còn gì luyến tiếc, hắn cảm thấy cái này hệ thống có thể nghỉ việc.

Cảm ứng được ký chủ nguy hiểm ý tưởng, hệ thống chột dạ rất nhiều đột nhiên chấn động, thiên lạp nó thế nhưng quên mất chính mình ký chủ có bao nhiêu phát rồ, cũng không sẽ bởi vì nó thăng cấp thành một cái trung cấp hệ thống liền sẽ đối hắn sinh ra thương tiếc, thậm chí sẽ bởi vì Kịch Tình Độ biến mất mà giận chó đánh mèo nó cái này nhỏ yếu đáng thương lại bất lực hệ thống!

Hệ thống lập tức bắt đầu tính toán hiện tại bắt đầu lấy lòng ký chủ khả năng tính……

Tính toán kết quả……

Sát! Căn bản tính toán không ra kết quả! Nó ký chủ rốt cuộc là cái thứ gì a?

Nam Cung Giác hừ lạnh một tiếng: "Trộm vận dụng ta Kịch Tình Độ chính mình thăng cấp, còn dám ở sau lưng oán giận chửi thầm, ngươi lại xem như cái gì hệ thống đâu, nhỏ yếu đáng thương lại bất lực 001?"

Đột nhiên bị ký chủ kêu cái này hắc ám danh hiệu hệ thống cảm thấy vật dẫn đều đột nhiên chấn động, mãnh liệt cầu sinh dục sử dụng nó vì chính mình biện giải một chút: "Cái kia…… Thăng cấp sau hệ thống có thể vì ký chủ cung cấp không ràng buộc trữ vật không gian, sống! Có thể dưỡng sinh mệnh kia một loại! Còn có, hệ thống mở ra thí luyện đài cùng phòng thí nghiệm hai cái chuyên nghiệp đánh giá thực nghiệm khu, tuyệt đối ngon bổ rẻ, đổi mới ký chủ tuyệt đối sẽ không hối hận!"

Nam Cung Giác thoáng bình ổn một chút tức giận, hỏi lại: "Nga? Đúng không?"

Cảm giác chính mình có cơ hội kéo dài hơi tàn hệ thống lập tức thuyết minh tân mở ra hai cái công năng, gắng đạt tới sử ký chủ quên chính mình tự mình vận dụng Kịch Tình Độ sự tình.

"Đúng vậy ký chủ! Hệ thống cung cấp thí luyện đài, này đây viễn cổ Thiên Ma xâm lấn bối cảnh chế tác chiến đấu không gian, có thể bắt chước chiến đấu, làm ký chủ trong khoảng thời gian ngắn tăng lên chính mình đối linh lực sử dụng năng lực cùng tinh chuẩn lực khống chế, còn có bao nhiêu loại khó khăn có thể lựa chọn, tuyệt đối chân thật đáng tin cậy. Mà phòng thí nghiệm còn lại là vì ký chủ đặc biệt cung cấp thuật pháp thực nghiệm khu, bên trong chia làm luyện đan khu, luyện khí khu, chế phù khu, khắc văn khu, trận pháp khu năm đại khu vực, trong đó có các loại tốc độ dòng chảy thời gian nhưng cung ký chủ lựa chọn, có thể nói là luyện đan luyện khí chuẩn bị hàng cao cấp, bên trong thực nghiệm thành quả có thể trực tiếp mang nhập trong hiện thực nga, có phải hay không thập phần hữu dụng phi thường khốc huyễn?"

Nam Cung Giác cười lạnh: "A."

Hệ thống…… Hệ thống bị dọa tới rồi trong một góc run bần bật.

.

Nhất định là nó lựa chọn ký chủ phương thức không đúng!

Hệ thống muốn hò hét, khóc lóc kể lể, nhưng mà cũng không có cái gì dùng. Chỉ có thể trốn ở góc phòng, cảm thụ nhà mình ký chủ càng ngày càng hơi thở nguy hiểm, bị dọa đến súc thành một đoàn.

Nam Cung Giác nghe xong hệ thống giải thích lúc sau, cũng không thể không thừa nhận kỳ thật cái này đổi mới vẫn là rất hữu dụng, trước không nói cái kia có thể nuôi sống vật không gian, chính là hai cái tân mở ra công năng đối với hiện tại hắn tới nói cũng là thập phần quan trọng, hắn biết chính mình chiến đấu ý thức cũng không cường, cũng không có hữu hiệu mà công kích thủ đoạn, cho nên phía trước gặp được Trăm Chân Nhện thời điểm vận khí tốt chỉ bị một chút

thương, nhưng là gặp được giao long thời điểm liền nửa điểm tác dụng cũng không có, thậm chí chỉ có thể chờ người khác tới cứu, ngay cả phía trước huyết người…… Hắn cũng thiếu chút nữa liền ăn lỗ nặng, cho nên thí luyện đài xem như vừa lúc là hắn yêu cầu đồ vật, cái này đổi mới làm hắn miễn cưỡng vừa lòng, đến nỗi phòng thí nghiệm gì đó…… Đến bây giờ mới thôi cũng chỉ đem trận pháp học tập một cái da lông Nam Cung Giác trừu trừu khóe miệng, tổng cảm thấy cái kia đồ vật sẽ bị chính mình trở thành bài trí……

"Nhưng là ký chủ……" Hệ thống đột nhiên thật cẩn thận mở miệng, "Mấy thứ này tương đối hảo kiếm Kịch Tình Độ tới……"

Nam Cung Giác hoàn toàn đen mặt.

Hệ thống rõ ràng biết Kịch Tình Độ không hảo kiếm còn như vậy hố ký chủ thật sự hảo sao? Hắn trong lòng khó chịu, không tự giác phóng xuất ra tinh thần uy áp, hệ thống bị áp đảo trong một góc, súc thành một tiểu đoàn……

Từ từ, một tiểu đoàn?

Nam Cung Giác đột nhiên trầm mặc.

Phía trước hắn nhìn thấy hệ thống thời điểm, hệ thống là có thật thể loại này ngoạn ý sao? Có thể đem chính mình súc thành một đoàn sao?

Trên thực tế là không thể!

Cho nên, hệ thống là khi nào bắt đầu đã xảy ra này đó biến hóa đâu? Nam Cung Giác hồi tưởng một chút, phát hiện chính mình thật đúng là nghĩ không ra.

Vốn dĩ cho rằng ký chủ sẽ bởi vì chuyện này đối chính mình tiến hành chèn ép, bởi vậy nơm nớp lo sợ chờ đợi ký chủ tinh thần lực lại một lần thương tổn đáng thương hệ thống: "……" Nó ký chủ thật là một chút cũng không quan tâm nó, hệ thống nội tâm bi thương.

Quả nhiên nó ký chủ đều không phải cái gì hảo ký chủ! Hệ thống trong lòng bi thương tưởng.

Nam Cung Giác a một tiếng: "Nha, ngươi diễn còn rất nhiều a? Hệ thống ngươi có phải hay không tự mình cắt xén ta Kịch Tình Độ làm chính mình thăng cấp a?"

Hệ thống hoảng sợ, lập tức phản bác tự chứng trong sạch: "Ta tuyệt đối không có tư dùng ký chủ Kịch Tình Độ! Này đó Kịch Tình Độ tuyệt đối đều là dùng đến nên dùng địa phương!"

Nam Cung Giác nhẹ nhàng cười cười, kỳ thật liền tính hệ thống thật sự cắt xén hắn Kịch Tình Độ, hắn cũng là sẽ không thật sự đối hệ thống làm chút gì đó, chỉ là đậu hệ thống chơi chơi mà thôi, bất quá hệ thống cái này phản ứng thật đúng là chính là làm hắn rất khó tin tưởng hệ thống không có làm ra chút trung gian kiếm lời túi tiền riêng sự tình đâu……

Nam Cung Giác ác thú vị tưởng.

Cảm giác đến nhà mình ký chủ tâm tình hệ thống: "……" Sống không còn gì luyến tiếc. jpg.

Có thể nói ở hiện tại cái này ký chủ dưới tay kiếm ăn thật là thực gian nan.

Nam Cung Giác đậu trong chốc lát hệ thống, cuối cùng từ bỏ chính mình ác thú vị, dò hỏi hệ thống chính sự: "Cho nên hệ thống ngươi rốt cuộc là như thế nào có được thật thể?"

Hệ thống nhìn thoáng qua chính mình căn bản là chỉ là một đoàn thân thể, không cái mũi không đôi mắt, cho nên này cũng có thể gọi là thật thể sao?

Nó như vậy tưởng, cũng hỏi như vậy, bị dò hỏi đối tượng Nam Cung Giác: "……" Hiện tại đều đã xuất hiện một đoàn thân thể, về sau lại biến ra cái cái mũi đôi mắt gì đó còn thực khó khăn sao?

Hệ thống tưởng tượng cũng là, chạy nhanh chân chó chụp cái mông ngựa: "Kia đều là bởi vì ta đương nhiệm ký chủ là ký chủ ngươi nha, nếu không phải bởi vì ký chủ ta, ta sao có thể sẽ có được thật thể đâu, ký chủ thật không hổ là thiên mệnh chi tử, ta về sau nhất định hết sức trung thành vì ngài phục vụ…… Có thể vì ký chủ phục vụ là vinh hạnh của ta!"

Nam Cung Giác: "……" Bất thình lình chân chó hơi thở -_-||

Bất quá, hắn như suy tư gì, hệ thống tái ngộ thấy hắn phía trước đều không có thành công có được không thực thể sao? Đây là một cái nghiêm túc vấn đề, hắn đem chuyện này ghi tạc trong lòng, giống như tùy ý dò hỏi hệ thống: "Nói như vậy ngươi đi theo trước kia những cái đó ký chủ đều chưa từng có không thực thể?"

Hệ thống hồn nhiên bất giác Nam Cung Giác thử, nghe thấy Nam Cung Giác như vậy vừa hỏi, lập tức trả lời: "Đúng vậy, ta trước kia đều chỉ có thể tồn tại với các ký chủ tinh thần thể trung, không có thật thể."

"Phải không?" Nam Cung Giác một giây hóa thân Holmes, lừa dối đơn thuần lại ngu đần tiểu hệ thống, "Vậy ngươi vì cái gì không đi hỏi một chút các ngươi chủ hệ thống nguyên nhân đâu?"

"Ai?" Hệ thống bừng tỉnh đại ngộ! Đúng vậy! Nó vì cái gì không đi hỏi một chút chủ hệ thống vì cái gì chính mình đột nhiên có thể hóa thành thật thể hình thức xuất hiện đâu? Nó ký chủ quả nhiên vẫn là so nó thông minh!

Bị đột nhiên giới thổi Nam Cung Giác: "……"

Hệ thống khích lệ gì đó, thật là một chút cảm giác thành tựu đều không có.

.

Hệ thống phát hiện dò hỏi chủ hệ thống thật là một cái tuyệt diệu lấy cớ, sợ hãi ký chủ cùng nó tính tổng nợ hệ thống suy nghĩ một chút, lập tức mở miệng nói: "Ký chủ ngươi nói đúng! Ta quyết định lập tức đi liên hệ một chút chủ hệ thống hỏi một chút chuyện này, ta đi trước có việc kêu ta nga!"

Nói xong hệ thống liền lập tức đào tẩu, liền câu tái kiến đều không có.

Nam Cung Giác rất là vô ngữ, hệ thống chẳng lẽ không biết nó tưởng cái gì đều sẽ bị thân là hệ thống ký chủ chính mình cảm giác đến sao?

Cho nên nói hắn đối hệ thống là thật sự ghét bỏ đến không được.

Chủ động cắt đứt cùng Nam Cung Giác liên hệ hệ thống cũng không biết chính mình lại một lần bị nhà mình ký chủ ghét bỏ một đợt, nó cũng muốn biết chính mình vì cái gì đột nhiên sẽ có được thật thể.

Hệ thống thử liên hệ chủ hệ thống, lại phát hiện chính mình thăng cấp lúc sau, chủ hệ thống cũng đã mất đi liên hệ, hệ thống nhìn cùng chủ hệ thống liên hệ thông đạo thượng kia một hàng "Đang ở chờ đợi liên tiếp" ngẩn người, đây là có ý tứ gì?

Cùng chủ hệ thống liên hệ thời điểm, hệ thống là có thể cắt đứt cùng ký chủ liên hệ, đương nhiên đây là vì tránh cho ký chủ nắm giữ cùng chủ hệ thống liên hệ, trực tiếp cùng chủ hệ thống khiếu nại chúng nó này đó nhỏ yếu đáng thương lại bất lực tiểu hệ thống…… Hảo đi kỳ thật chính là tiểu hệ thống chi gian đều trong lòng hiểu rõ mà không nói ra bí mật phương thức.

Nhưng là hệ thống đột nhiên phát hiện nó thế nhưng liên hệ không thượng chủ hệ thống!

Chuyện này ở hệ thống trong lòng quả thực so tận thế còn muốn đáng sợ.

Làm trăm công ngàn việc quản lý hệ thống giới vô số tiểu hệ thống chủ hệ thống, nó có được siêu cấp cường đại xử lý hệ thống, có thể tùy thời tùy chỗ liên hệ mỗi một cái phân hệ thống, giải đáp nghi hoặc gia tăng thương thành gì đó…… Có thể nói chủ hệ thống tồn tại, cho mỗi một hệ thống vô cùng tin tưởng, chủ hệ thống mất đi liên hệ, đối hệ thống đả kích là thập phần mãnh liệt.

Nam Cung Giác nhìn vui sướng đột nhiên thất liên hệ thống lại đột nhiên xuất hiện, nhưng mà lúc này đây toàn bộ nắm lại đều trở nên xám xịt, thoạt nhìn thập phần mất mát.

Nam Cung Giác phảng phất thấy được một cái bi thương lại mất mát, còn có điểm tuyệt vọng hệ thống đang ở thấp giọng khóc nức nở, hắn bị chính mình não bổ ý tưởng hoảng sợ, nhỏ giọng hỏi: "Hệ thống, ngươi làm sao vậy?" Như là sợ hãi đả kích đến yếu ớt hệ thống giống nhau.

Hệ thống lắc lắc đầu, đột nhiên nhớ tới chính mình tựa hồ không có đầu, nó thanh âm có chút hạ xuống: "Ta…… Ta liên hệ không thượng chủ hệ thống, làm sao bây giờ a ký chủ?"

Nam Cung Giác trong lòng run lên, tức khắc có một loại nhà mình tiểu sủng vật liên hệ không thượng thân nhân vớ vẩn cảm, nhưng trên thực tế lại một chút cũng không vớ vẩn, bởi vì hệ thống thật sự liên hệ không thượng chủ hệ thống, ở nào đó ý nghĩa tới nói, chủ hệ thống xác thật xem như hệ thống thân nhân?

Hắn tưởng sờ sờ hệ thống đầu an ủi một chút đáng thương tiểu hệ thống, nhưng mà hiện tại hệ thống tuy rằng thoạt nhìn có thật thể, lại vẫn là ở hắn thức hải một bộ phận, hắn không có biện pháp chạm vào hệ thống.

Nam Cung Giác chỉ có thể miệng an ủi một chút mất mát hệ thống: "Hệ thống ngươi không cần quá khổ sở, nói không chừng chỉ là bởi vì các ngươi chủ hệ thống bận quá nhất thời không rảnh lo ngươi đâu, ngươi nói đúng đi?"

Nhưng mà cái này an ủi lại không có cái gì dùng.

Hệ thống nâng nâng đầu, thoạt nhìn có điểm ngốc: "Ta cũng không khổ sở a, ta kỳ thật cũng không biết khổ sở là cái gì cảm xúc, chỉ là có điểm lo lắng chủ hệ thống có phải hay không đã xảy ra chuyện……"

"Phải không? Ngươi như thế nào sẽ có lo lắng loại này cảm xúc đâu?" Nam Cung Giác nghi hoặc hỏi.

Hệ thống ngẩn ngơ.

Ký chủ nói đúng, nếu nó không có khổ sở loại này cảm xúc, kia vì cái gì sẽ có lo lắng cảm xúc đâu? Này căn bản là không phù hợp lẽ thường a……

Hệ thống lâm vào mê mang bên trong, nó trực giác tựa hồ có thứ gì không đúng, nhưng là rốt cuộc có chỗ nào không đúng, nó cũng không nói lên được.

------oOo------

Phần 109

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 109: Thí luyện không gian

Nam Cung Giác cùng hệ thống cùng nhau lâm vào trầm mặc bên trong.

Nam Cung Giác có thể cảm giác được đến, hệ thống phía trước là không có gì cảm tình hệ thống, tuy rằng ngẫu nhiên sẽ bị chính mình sợ tới mức run bần bật, nhưng này đó nghiêm khắc ý nghĩa đi lên nói, căn bản không tính là là cảm xúc, hơn nữa hệ thống những cái đó biểu hiện đều càng như là từ mỗ một loại học tập hệ thống đi học tới, cũng không phải chân thật tình cảm.

Hiện tại hệ thống lại không giống nhau, bởi vì Nam Cung Giác là thật sự cảm giác hệ thống có được cảm xúc —— thương tâm, sợ hãi này một loại mặt trái cảm xúc.

Hắn có điểm lo lắng, hệ thống đột nhiên xuất hiện này đó cảm xúc rốt cuộc là tốt là xấu, hắn căn bản vô pháp phán đoán.

Nam Cung Giác có như vậy trong nháy mắt, đột nhiên xuất hiện muốn đem hệ thống sự tình nói cho Lạc Hòa, làm chính mình vừa mới hỉ đề bạn trai giúp chính mình phân tích một chút vấn đề, nhưng là nghĩ đến nhắc tới hệ thống nhất định phải công đạo chính mình lai lịch, Nam Cung Giác lại cảm thấy có như vậy một chút túng.

Sách, nếu như bị Lạc Hòa đã biết này chỉ là một cái tiểu thuyết thế giới, hắn cảm thấy chỉ sợ chính mình cũng sẽ bị Lạc Hòa giận chó đánh mèo.

Vẫn là chờ một chút.

Chờ đến Lạc Hòa đối chính mình cảm tình lại khắc sâu một chút, chờ đến bọn họ tương lai càng thêm mật không thể phân.

Cho nên…… Nam Cung Giác chắp tay trước ngực, ở trong lòng đối hệ thống xin lỗi nói một câu: "Vậy đành phải trước thực xin lỗi hệ thống a……"

Hệ thống: "……" Không phải, chẳng lẽ nó ký chủ đều không có phát hiện nó kỳ thật có thể nghe được sao? Quả nhiên thống sinh sôi nhai gặp được một cái thật · kỳ ba ký chủ, là khó nhất lấy thuyết phục một việc.

Hệ thống hiện tại là thật sự cảm thấy sống không còn gì luyến tiếc.

Nó mới vừa gặp thống sinh tới nay lớn nhất nguy cơ, liền chính mình gia đều rất có khả năng không có biện pháp trở về —— làm không hảo thật là bởi vì quá vô dụng mà bị chủ hệ thống trực tiếp từ bỏ, mà nó ký chủ lại cứ như vậy chẳng quan tâm, nghiêm trọng đả kích hệ thống yếu ớt tâm linh.

Nga, hệ thống cũng có chút phân không rõ ràng lắm, chính mình là khi nào có được "Yếu ớt tâm linh" loại đồ vật này.

.

Vì làm hệ thống yếu ớt tâm linh không hề tưởng này đó sốt ruột sự, Nam Cung Giác không hề có thành ý an ủi một chút hệ thống: "Hệ thống ta cảm thấy ngươi hẳn là như vậy tưởng, ngươi liên hệ không thượng các ngươi chủ hệ thống, có thể là bởi vì chủ hệ thống cho ngươi an bài một cái càng thêm gian khổ nhiệm vụ —— ngươi xem, ngươi đều có được thật thể không phải sao? Này khẳng định là chủ hệ thống cho ngươi lưu lại hệ thống, nếu cái này suy đoán là thật sự lời nói, liền chứng minh chủ hệ thống còn cho ngươi để lại mặt khác manh mối, vậy ngươi hiện tại liền không thể tiếp tục giống cái tiểu hài tử dường như hoang mang lo sợ đúng hay không? Ngươi ngẫm lại, chủ hệ thống khẳng định cũng không hy vọng ngươi gặp được sự tình còn cần nhân loại ký chủ hỗ trợ đúng không?"

Nam Cung Giác vốn là thuận miệng bậy bạ, nhưng là như vậy vừa nói, thế nhưng liền chính mình đều đột nhiên có điểm tin tưởng đây là sự thật.

Nếu không vì cái gì hệ thống sẽ đột nhiên nhiều ra nhiều như vậy công năng, thậm chí còn có thật thể? Càng quan trọng là, dựa theo hệ thống lột da đặc tính, một lần thăng cấp, chỉ tốn mười mấy vạn Kịch Tình Độ thăng cấp, căn bản không có khả năng gia tăng nhiều như vậy công năng, nói không chừng đây là chủ hệ thống vì khảo nghiệm hệ thống hoặc là cấp hệ thống để lại cái gì tiết lộ bộ phận mới riêng làm ra tới!

Như vậy tưởng tượng, Nam Cung Giác nhịn không được vì chính mình điểm cái tán, hơn nữa khẳng định đây là hiện thực.

Hệ thống nhút nhát sợ sệt hỏi: "Thật vậy chăng? Ký chủ ngươi sẽ không gạt ta đi?"

Nam Cung Giác vừa mới cho chính mình uy một cái tẩy não bao, hiện tại đã hoàn toàn cảm thấy chính mình tưởng chính là sự thật, nghe thấy hệ thống hư hư thực thực nghi ngờ vấn đề, lập tức liền có điểm không vui, hắn không có chú ý tới hệ thống nói âm thậm chí mang theo điểm hơi hơi run rẩy, hiển nhiên là thập phần yêu cầu một cái thuyết phục nó lý do —— hoặc là nói là cứu mạng rơm rạ.

Hắn hỏi lại hệ thống: "Nếu không phải như thế lời nói, ngươi có thể giải thích vì cái gì mười vạn Kịch Tình Độ là có thể nhiều ra nhiều như vậy công năng sao? Ngươi nên sẽ không cho rằng này đó công năng thật là vì ta cung cấp?"

Hệ thống nhược nhược hỏi: "Chẳng lẽ không phải sao? Này đó công năng đối với ký chủ tới nói đều là thực yêu cầu đi?"

Nam Cung Giác từ trước đến nay nguyện ý bằng ác liệt phương thức phỏng đoán nhân tâm, tuy rằng hệ thống theo như lời cái kia chủ hệ thống cũng không

phải người, nhưng là Nam Cung Giác trực giác hẳn là dùng nhân loại tư duy phương thức tới phỏng đoán đối phương, mà loại này ý tưởng ở đại phương hướng thượng là không có vấn đề.

"Ta cảm thấy các ngươi chủ hệ thống hẳn là có cầu với ta, nói không chừng chính là yêu cầu ta giúp ngươi hoàn thành nó lưu lại tiết lộ trò chơi gì đó, cho nên mới yêu cầu tăng lên thực lực của ta, ngươi cảm thấy đâu?"

Nam Cung Giác đối lại ngốc lại xuẩn còn thực hảo lừa hệ thống vẫn là rất có hảo cảm, tuy rằng thường xuyên thích khi dễ này chỉ tiểu hệ thống, nhưng là nội tâm đối với hệ thống tồn tại cũng không phải thập phần bài xích…… Đương nhiên, nếu hệ thống ngay từ đầu không có đem Lạc Hòa coi như là vai ác gì đó, kia hắn phỏng chừng sẽ cảm thấy hệ thống là một cái thực tốt hợp tác đồng bọn.

Hệ thống: "……" Nói tốt hệ thống vĩnh viễn là ký chủ thân mật nhất hợp tác đồng bọn đâu? Vì cái gì nó ký chủ sẽ bởi vì một người nam nhân đem hắn cái này hệ thống địa vị một hàng lại hàng a? Này không khoa học!

Hệ thống cảm thấy chính mình phía trước hệ thống kiếp sống đều đã chịu lừa gạt.

Bất quá vấn đề này nó cũng không có rối rắm lâu lắm, nó hiện tại chủ yếu tự hỏi vấn đề hẳn là về chủ hệ thống vấn đề……

Không biết vì cái gì, nó thế nhưng cảm thấy lúc này đây ký chủ nói nói không chừng thật là chính xác……

Khó trách trước kia thời điểm thường xuyên có mặt khác hệ thống oán giận chủ hệ thống lưu lại thăng cấp nhiệm vụ một chút cũng không hảo làm, còn thập phần kỳ ba, chẳng lẽ lúc này đây ký chủ nói chính là chủ hệ thống cho nó lưu lại thăng cấp nhiệm vụ sao?

Hướng cái này phương hướng như vậy tưởng tượng, hệ thống đột nhiên bừng tỉnh đại ngộ, cảm thấy chính mình get tới rồi chủ hệ thống làm như vậy chân chính dụng ý, dùng nó không có mặt thân thể cọ cọ Nam Cung Giác, hệ thống tức khắc ý chí chiến đấu tràn đầy: "Ký chủ ngươi nói đúng! Ta không nên như vậy vô dụng, này khẳng định là chủ hệ thống đối ta khảo nghiệm, ta quyết định, nhất định phải hoàn thành chủ hệ thống khảo nghiệm, trở thành một cái cao cấp hệ thống!"

Nam Cung Giác có chút nghi hoặc: Cao cấp hệ thống? Chẳng lẽ hệ thống cảm thấy đây là chúng nó hệ thống bên trong khảo hạch sao? Bất quá nếu thật sự tồn tại hệ thống thăng cấp khảo nghiệm nói, kia hẳn là chính là cái này phương hướng không thành vấn đề.

Vì bảo hiểm khởi kiến, Nam Cung Giác dò hỏi một chút hệ thống: "Ngươi vừa rồi nói cao cấp hệ thống là chuyện như thế nào? Các ngươi hệ thống bên trong cũng là có khảo hạch sao?"

Hệ thống điểm điểm cũng không tồn tại đầu: “Đương nhiên, nghe nói trung cấp hệ thống thăng cấp trở thành cao cấp hệ thống khảo hạch thập phần biến thái, phía trước ta nhận thức hệ thống tiền bối có thật nhiều đều cảm thấy khảo nghiệm siêu cấp biến thái…… Bất quá bởi vì ta phía trước đều không có hoàn thành quá nhiệm vụ, vẫn luôn không có đạt tới quá thăng cấp điều kiện, ta còn cảm thấy chính mình không có khả năng đạt tới thăng cấp điều kiện, cho nên vẫn luôn không có chú ý vấn đề này, cũng không biết chân chính thăng cấp rốt cuộc là là cái dạng gì……”

Nhắc tới cái này, hệ thống có điểm ngượng ngùng, nó trước kia những cái đó ký chủ vẫn luôn ở thất bại bên cạnh bồi hồi, hơn nữa tới rồi cuối cùng lại là không có một cái có thể hoàn thành nhiệm vụ, này liền dẫn tới hệ thống cảm thấy chính mình chỉ sợ vĩnh viễn đều không có thăng cấp cơ hội, vẫn luôn ôm một loại Phật hệ tâm thái, hoàn toàn không có nghĩ tới muốn đi tìm hiểu một chút thăng cấp gì đó rốt cuộc là chuyện như thế nào, không nghĩ tới hiện tại chính mình thế nhưng đột nhiên thăng cấp, cái này làm cho hệ thống cảm thấy chính mình quả thực vô dụng cực kỳ.

Nam Cung Giác không có nhàn tâm nghe hệ thống sám hối, hắn đánh gãy hệ thống nội tâm lầm bầm lầu bầu: “Được rồi, ngươi không cần cùng ta giải thích này đó, ngươi hiện tại hệ thống thương thành hoặc là mặt khác địa phương tìm kiếm một chút có hay không mặt khác tư liệu cùng tin tức lưu lại, nếu nhiệm vụ này cùng ta có quan hệ nói, ta cũng không có khả năng khoanh tay đứng nhìn, ta cũng yêu cầu mau chóng tăng lên thực lực của chính mình……”

Nam Cung Giác vốn là không quá tưởng đem hệ thống này đó cục diện rối rắm ôm xuống dưới, nhưng là hắn hiện tại cũng xác thật yêu cầu tăng lên một chút thực lực của chính mình…… Liền tính là đơn thuần vì tương lai cùng Lạc Hòa song tu thời điểm không bị Lạc Hòa chiếu cố đến quá nhiều, hắn cũng yêu cầu trước mau chóng đem thực lực của chính mình tăng lên tới cùng Lạc Hòa gần trình độ mới được.

Cho nên……

Cái kia vừa mới đổi mới thí luyện đài, bất chính là có tác dụng thời điểm sao?

.

Hệ thống dựa theo ký chủ chỉ thị đem Nam Cung Giác mang vào thí luyện đài.

Nam Cung Giác thấy thí luyện đài đệ nhất nháy mắt, cảm giác được chính là hoang vắng.

Vô biên vô hạn hoang vắng, mang theo một ít túc sát hơi thở, nơi nơi đều là thâm hắc vết máu, như có như không mùi máu tươi cùng một ít đến từ cường giả uy áp, làm Nam Cung Giác cảm thấy có chút không thở nổi, loại cảm giác này giống như là cái này thượng cổ chiến đấu địa điểm tiêu chuẩn phối trí giống nhau, mặc kệ Nam Cung Giác như thế nào làm, cũng chưa biện pháp làm loại cảm giác này biến mất.

Nam Cung Giác có chút nặng nề khụ một tiếng.

Thí luyện trên đài dài quá chút không biết tên cỏ dại, hệ thống cũng không biết khi nào biến mất không thấy…… Nam Cung Giác nếm thử ở chính mình chính là thức hải tìm kiếm, lại không có phát hiện hệ thống bóng dáng.

Hắn nhíu nhíu mày: “Hệ thống?”

Hệ thống cũng không có đáp lại, bốn phía chỉ có một mảnh yên tĩnh…… Giống như là toàn bộ thế giới chỉ có Nam Cung Giác một người tồn tại giống nhau, làm người không khỏi tâm sinh sợ hãi.

Bốn phía rất nguy hiểm.

Nam Cung Giác thân là tu sĩ trực giác nói cho hắn, nhưng là địa phương nào nguy hiểm —— hắn cảm giác làm không được chính xác định vị.

Hắn đứng ở thí luyện đài bên cạnh, trước mặt có một cái màu đen dây nhỏ, nếu không cẩn thận quan sát, giống như là không tồn tại giống nhau, tồn tại cảm thập phần bạc nhược, trực giác nói cho Nam Cung Giác, này tuyến hẳn là cái gì quan trọng manh mối.

Không trung đen kịt, che kín mây đen, như là mưa gió sắp đến.

“Hệ thống?” Vẫn như cũ không có đáp lại thanh âm, Nam Cung Giác lập tức ý thức được, cái này địa phương có lẽ cũng là hệ thống không có cách nào nhúng tay địa phương, như vậy…… Hắn hẳn là như thế nào rời đi cái này địa phương?

Vì huấn luyện chính mình chiến đấu ý thức tiến vào cái gọi là thí luyện đài Nam Cung Giác như thế nào cũng không nghĩ tới, chính mình thế nhưng sẽ cùng hệ thống mất đi liên hệ.

Hắn lúc này mới phát hiện, hắn đối hệ thống kỳ thật là có nhất định ỷ lại tính.

.

Lạc Hòa ở Nam Cung Giác đột nhiên biến mất trong nháy mắt kia sẽ biết, rốt cuộc tiểu sư đệ cư trú địa phương là hắn Hỗn Nguyên Lâu, Hỗn Nguyên Lâu ở Nam Cung Giác biến mất thời khắc lập tức phản hồi cho Lạc Hòa.

Đang ở vừa vặn đánh sâu vào một cái tắc nghẽn địa phương Lạc Hòa thu được này tin tức đột nhiên sửng sốt.

Hắn tiểu sư đệ…… Đột nhiên mất tích?

Hắn nhíu nhíu mày, từ Hỗn Nguyên Lâu phản hồi tới xem, tiểu sư đệ là ở trong phòng của mình biến mất, hơn nữa cũng không có cái gì đặc biệt rõ ràng linh khí dao động, nói cách khác…… Hắn tiểu sư đệ hẳn là có được mỗ một loại không gian vật phẩm, lại còn có có thể đi vào vật còn sống.

Lạc Hòa trong mắt xẹt qua một tia hứng thú, như vậy xem ra, tiểu sư đệ tựa hồ còn có rất nhiều bí mật gạt chính mình đâu.

Bất quá, như vậy mới có thú, liền tính bọn họ đã cho nhau biểu đạt tâm ý, quả nhiên vẫn là loại này như có như không cảm giác thần bí càng làm cho người muốn ngừng mà không được.

Ý thức được chính mình suy nghĩ cái gì, Lạc Hòa bỗng nhiên ngẩn ra, bất quá thực mau hắn liền buông xuống vấn đề này, mà là ở Hỗn Nguyên Lâu trung để lại một cái ấn ký —— trợ giúp chính mình tùy thời phát hiện tiểu sư đệ khi nào trở về.

Làm xong này hết thảy, Lạc Hòa tiếp tục nhắm mắt lại đánh sâu vào tắc nghẽn kinh mạch.

Bỗng nhiên, Lạc Hòa nghĩ tới cái gì, hắn mở to mắt, ném ra mấy cái thuộc tính bất đồng cực phẩm linh thạch, này đó linh thạch ở hắn khống chế hạ bay đi Hỗn Nguyên Lâu các phương hướng, đột nhiên khảm nhập Hỗn Nguyên Lâu trung, trở thành Hỗn Nguyên Lâu một bộ phận, cùng lúc đó, đến từ chính Hỗn Nguyên Lâu bên ngoài thế giới, cái kia linh khí pha tạp tràn ngập nguy cơ trong thế giới tràn đầy linh khí bị cách trở ở Hỗn Nguyên Lâu ở ngoài, toàn bộ Hỗn Nguyên Lâu đều trở nên không giống nhau lên, như là cùng toàn bộ thế giới ngăn cách mở ra.

Làm nguyên bản áp lực có chút đại Lạc Hòa đột nhiên thể xác và tinh thần thoải mái.

Tuy rằng lệnh thể xác và tinh thần thoải mái chính là Lạc Hòa không biết khi nào lấy ra đôi tại bên người cực phẩm linh thạch.

.

Cửu Thiên Tông đại điện trung.

Mới vừa tiếp đãi xong vị kia thần bí tiền bối Phong Trúc tiến vào đại điện, lo lắng sốt ruột dò hỏi nhà mình tiểu sư đệ: “Sư đệ a, vị kia tiền bối là chuyện như thế nào? Ta như thế nào cảm thấy vị kia tiền bối đã đến một chút cũng không giống như là các ngươi theo như lời như vậy bái phỏng bạn cũ tông môn đâu?”

Bạch tiêu là cái gì hắn chỉ ở truyền thuyết giữa nghe được quá như vậy vài câu, trong khoảng thời gian ngắn nghĩ không ra vị tiền bối này rốt cuộc là cái gì lai lịch, nhưng là thực lực của hắn vô dụng, không có biện pháp cảm nhận được vị tiền bối này thực lực cũng là sự thật.

Trên mảnh đại lục này đã thật lâu không có so tông chủ càng cường người xuất hiện, đột nhiên xuất hiện một cái liền tông chủ đều phải xưng là tiền bối người, này liền làm Phong Trúc không thể không nghĩ nhiều.

Phong Cốc nhìn thoáng qua nhà mình ngày thường thoạt nhìn không đàng hoàng, gặp được sự thời điểm so với ai khác đều nhạy bén đại sư huynh, trong lòng thở dài một hơi.

Hắn dừng một chút, thần sắc ngưng trọng: “Sư huynh ngươi không nhớ rõ Bạch Tiêu Hổ sao?”

“Đương nhiên nhớ rõ!” Bạch Tiêu Hổ làm độc nhất vô nhị thiên sinh địa dưỡng linh vật, ở Thượng Ngu Đại Lục chính là để lại vô số truyền thuyết, tuy rằng ở Phong Trúc trong mắt, mặc kệ là cái gì tu vi động vật, đều là có thể trở thành đồ ăn tồn tại, về Bạch Tiêu Hổ cái này đã biến mất vô số năm làm người không chỗ có thể tìm ra tồn tại, Phong Trúc sao có thể không nhớ rõ?

Bất quá, hắn có điểm nghi vấn: “Sư đệ ngươi hỏi cái này làm cái gì? Chẳng lẽ có quan hệ với Bạch Tiêu Hổ tin tức sao?”

Phong Trúc nhìn nhà mình sư huynh nóng lòng muốn thử ánh mắt có điểm ngoài ý muốn, hắn dùng một loại thập phần vi diệu thần sắc đánh giá một chút nhà mình trong đầu chỉ có ăn sư huynh.

Phong Trúc bị tiểu sư đệ ánh mắt hoảng sợ, hắn vừa rồi nói gì đó không thích hợp nói sao?

Phong Trúc đột nhiên linh quang chợt lóe! Bạch tiêu tiền bối…… Bạch Tiêu Hổ?!

Hắn sắc mặt lập tức thay đổi, đại kinh thất sắc nhìn tiểu sư đệ, ngữ khí đều yếu đi xuống dưới: “Tiểu sư đệ, ngươi ý tứ nên không phải là nói…… Vị kia tiền bối chính là…… Đi?”

Phong Cốc gật gật đầu.

Phong Trúc: “……” Xong rồi, nếu như bị Bạch Tiêu Hổ tiền bối biết chính mình thế nhưng đã từng đem Bạch Tiêu Hổ đặt ở nguyên liệu nấu ăn danh sách thượng…… Hắn đánh cái rùng mình, cảm thấy chính mình chỉ sợ không thấy được mặt trời của ngày mai.

------oOo------

Phần 110

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 110: Chiến đấu ý thức

Nam Cung Giác một thân người chỗ thế giới xa lạ, liên hệ không thượng hệ thống, nghe không thấy bất luận cái gì thanh âm, to như vậy thiên địa giống như cũng chỉ có hắn một người, Nam Cung Giác nhíu mày, hắn có điểm hoài niệm ríu rít hệ thống.

Nếu không phải hệ thống đã sớm đã nói với hắn đây là một cái như thế nào thế giới, Nam Cung Giác còn kém điểm cho rằng chính mình có phải hay không lại một lần xuyên qua, hơn nữa là một cái hoàn toàn xa lạ thời gian địa điểm.

Xa lạ mà lại hắc ám phong cảnh.

Mọi âm thanh đều tĩnh.

Một trận âm phong chậm rãi thổi qua, từ Nam Cung Giác bên tai gào thét mà qua, mang đi mấy tấc hô hấp, Nam Cung Giác làm cái pháp quyết, đem chính mình trên mặt bị gió thổi đến tung bay lên tóc cố định trụ, ánh mắt hơi ảm, như là ở tự hỏi cái gì.

Thí luyện đài ngoại, hệ thống lòng tràn đầy sốt ruột nhìn một bộ thiếu niên bộ dáng ký chủ, đứng ở rộng lớn vô ngần thượng cổ chiến trường bên cạnh, biểu tình nghiêm túc, phối hợp chung quanh túc sát, thoạt nhìn như là một bức họa, tàn khốc mà lại chân thật.

Đột nhiên, hình ảnh trung người động, hắn ngừng thở, bước vào vẫn luôn an tĩnh mà ở hắn trước mặt kia căn màu đen, tràn ngập một loại mạc danh thần bí hơi thở màu đen hoa văn.

Như là mở ra cái gì chốt mở giống nhau, thí luyện đài nội thế giới trong nháy mắt này bắt đầu đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, trên bầu trời nguyên bản liền áp lực mây đen càng thấp một ít, một trận cuồng phong gào thét mà đến, cùng với cuồng phong mây đen, là đột ngột xuất hiện ở Nam Cung Giác trước mặt một hàng chữ nhỏ, cùng với yên tĩnh thế giới thình lình xảy ra thanh âm —— cuồng táo mà lại bạo loạn động vật tiếng bước chân, một tiếng tiếp theo một tiếng, lộn xộn, khí thế bàng bạc.

Nam Cung Giác trước mặt tự là: "Thí luyện chiến trường đã mở ra, thỉnh thí luyện giả chú ý, nhiệm vụ một: Thu thập một trăm cái hoang thú thú hạch, một ngàn cân hồng miệng hoang trư thịt heo, một trăm cái thí luyện thạch.

Nhiệm vụ thời gian: Một ngày.

Thất bại trừng phạt: Sấm đánh nửa canh giờ. Tiếp theo nhiệm vụ thời gian giảm phân nửa, khấu trừ một loại chữa thương dược phẩm.

Nhiệm vụ tiến độ ký lục (phân biểu):

1. Hoang thú thú hạch: 0/100

2. Hồng miệng hoang trư: 0/1000

3. Thí luyện thạch: 0/100

Nhiệm vụ ký lục (tổng biểu): Chưa mở ra (thỉnh thí luyện giả tiếp tục nỗ lực).

Ghi chú: Hồng miệng hoang trư là lần này nhiệm vụ mục tiêu, chúng nó thú hạch cũng có thể coi như hoàn thành nhiệm vụ dùng thú hạch (chỉ có tứ cấp trở lên hoang trư có được thú hạch).

Thí luyện thạch là thất tình không gian trung đặc có linh khí chứa đựng trang bị, tác dụng tương đương với ngoại giới linh thạch, nhưng dùng cho khôi phục tu vi, tăng lên thực lực (chú: Số lượng thưa thớt, so khó đạt được, hy vọng thí luyện giả nỗ lực khắc phục.)

Thí luyện giả rời đi thí luyện đài duy nhất phương thức: Hoàn thành tổng biểu nhiệm vụ.

Khoảng cách nhiệm vụ mở ra thời gian: 0. Thỉnh thí luyện giả chú ý."

Nam Cung Giác nhìn chăm chú kia mấy hành văn tự, nhìn ra vài phần hệ thống ý tứ, nhưng hắn biết này cũng không phải hắn hệ thống, bởi vì hệ thống chưa từng có cái gì trừng phạt điều kiện.

Nói cách khác, hắn hiện tại đã ở vào hệ thống cấp trên an bài tân thế giới trung, mà hắn cần thiết hoàn thành cái thứ nhất nhiệm vụ, mới có thể tiếp tục mở ra mặt khác nhiệm vụ, mà phải rời khỏi cái này thí luyện đài…… Hắn yêu cầu hoàn thành hiện tại còn ở vào không biết trạng thái tổng biểu.

Này liền ý nghĩa, trong thời gian ngắn trong vòng, hắn rất có khả năng không thể quay về, phải có một đoạn thời gian không thấy được Lạc sư huynh đâu…… Nam Cung Giác có chút tiếc nuối, đồng thời cũng ở trong lòng tồn một tia may mắn, hy vọng Lạc sư huynh không biết hắn không ở phòng đi…… Khụ.

.

Bị Nam Cung Giác nhắc mãi bản nhân đã sớm phát hiện Nam Cung Giác rời đi phòng, tiến vào một cái không biết không biết địa điểm. Lại kinh ngạc chính mình thế nhưng cũng không có sinh khí, ngược lại còn có thể tĩnh hạ tâm tới tiếp tục tu luyện, Hỗn Nguyên Lâu trung vẫn như cũ thập phần an tĩnh.

Lạc Hòa cũng không cảm thấy tiểu sư đệ đã rời đi Hỗn Nguyên Lâu, tự nhiên cũng liền không cho rằng Nam Cung Giác sẽ gặp được nguy hiểm.

Nhưng mà trên thực tế, đương Nam Cung Giác trước mắt kia mấy hàng chữ nhỏ biến mất lúc sau, toàn bộ thế giới giống như là đột nhiên sống lại giống nhau,

bén nhọn tiếng gầm gừ từ xa tới gần, cuồng phong từng trận, hỗn loạn mạc danh huyết tinh, còn có không biết từ đâu mà đến uy áp hạn chế hắn hành động, làm người cảm thấy không khoẻ.

Nam Cung Giác âm thầm cảnh giác, tuy rằng hắn còn cái gì cũng không có nhìn thấy, nhưng là bốn phương tám hướng truyền đến tiếng bước chân đã làm hắn cảm giác được cái này chiến trường khủng bố —— tuy rằng không biết vì cái gì hệ thống lúc trước nói thượng cổ thời kỳ Thiên Ma xâm lấn chính là chiến trường trung, sẽ tồn tại hoang thú loại này sinh vật.

Hắn hồi tưởng một chút kia một hàng chữ nhỏ thượng theo như lời nhiệm vụ vật phẩm, trong lòng nghi hoặc thậm chí trở nên càng nhiều.

Hồng miệng hoang trư trông như thế nào? Thí luyện thạch ở nơi nào có thể tìm được? Này đó đều không có thuyết minh, mà Nam Cung Giác muốn ở cái gì cũng không biết dưới tình huống hoàn thành nhiệm vụ —— quả thực chính là thiên phương dạ đàm.

Ngay cả ở thí luyện đài ở ngoài, nhìn ký chủ hệ thống đều cảm thấy này căn bản chính là không có khả năng nhiệm vụ.

Liền tính phía trước hệ thống đã cho Nam Cung Giác về Thượng Ngu Đại Lục thảo dược linh vật động vật từ từ sách tranh, nhưng là thí luyện đài trung những cái đó tồn tại, đều là thượng vạn năm trước, đã sớm đã biến mất ở Thượng Ngu Đại Lục lịch sử giữa hoang thú, Nam Cung Giác nhận ra tới khả năng tính cũng không cao.

Đặc biệt là cái kia cái gọi là thí luyện thạch…… Liền hệ thống cũng đều không biết là thứ gì.

Hệ thống không biết chính mình vì cái gì không biết này đó, cũng có chút tưởng không rõ ràng lắm vì cái gì chủ hệ thống không có nói rõ chuyện này, hơn nữa có được thật thể lúc sau, nó phát hiện một sự kiện, đó chính là chính mình cảm tình trở nên càng ngày càng dư thừa.

Hoặc là nói, nó phát hiện chính mình có được cảm tình —— này cũng không phải ký chủ ảo giác, mà là chân thật tình huống.

Hệ thống không biết loại này biến hóa rốt cuộc là tốt là xấu, nhưng nó đối ký chủ lo lắng tuyệt đối là thật sự.

Mà ở thí luyện đài bên trong Nam Cung Giác đối này hồn nhiên bất giác, hắn thậm chí cũng không biết hệ thống có thể nhìn đến hắn tình huống hiện tại.

Hắn nhíu chặt mày, âm thầm cảnh giác bốn phía, một chân bước vào cái kia vẫn luôn đều ở hắn trước mặt đường ranh giới.

Hắn cảm thấy màu đen đường ranh giới có cổ quái, trong lúc nhất thời lại khó có thể phát hiện không đúng địa phương, Nam Cung Giác cắn chặt răng, ý thức

được chính mình không thể tiếp tục lại chờ đợi đi xuống, bởi vậy chủ động tiến vào màu đen đường ranh giới bên trong.

Ở hắn bước vào đường ranh giới trong nháy mắt kia, hệ thống theo bản năng ngừng lại rồi hô hấp, nó cũng nói không rõ vì cái gì, lại vẫn là vì ký chủ đổ mồ hôi.

Chung quanh thổi qua một trận gió, lại không có xuất hiện cái gì không thể tưởng tượng sự.

Nam Cung Giác thở dài nhẹ nhõm một hơi, hắn sử dụng hệ thống ban đầu khen thưởng công pháp 《 quỷ nặc 》 đệ trung "Ảo ảnh vô tung" chiêu thức, thân thể lập tức trở nên mờ ảo lên, giống như quỷ mị giống nhau biến mất tại chỗ.

Hắn vừa rồi chỉ là thử một chút cái này địa phương có thể hay không ở hắn bước vào màu đen đường ranh giới lúc sau lập tức xuất hiện cái gì hắn vô pháp đoán trước sự, sự thật chứng minh, này tuyến chỉ là vì nhắc nhở hắn mà thôi, không có gì đáng giá chú ý.

Hệ thống cũng hung hăng mà thở dài nhẹ nhõm một hơi, nó ký chủ là bởi vì chiến đấu ý thức không đủ mãnh liệt mới muốn tiến vào thí luyện đài trung tiến hành học tập, nhưng nếu là thật sự ra chuyện gì chính mình chỉ có thể nhìn, cái loại này tư vị cũng không chịu nổi.

Hệ thống phát hiện ký chủ đối này cơ hồ là thành thạo về sau, liền yên tâm, đối với chính mình ký chủ cũng nhiều vài phần tin tưởng.

Nó giật giật xám xịt thân thể, bắt đầu đắm chìm nhập hệ thống không gian giữa, tìm kiếm ký chủ nói những cái đó —— chủ hệ thống lưu lại manh mối.

Hệ thống đối này chính là nửa điểm đều không có hoài nghi.

Ân, trước mắt hệ thống tuy rằng có cảm tình cùng thật thể, nhưng là liền nó chính mình cũng không có phát hiện một chút, nó đối với ký chủ tựa hồ cũng quá mức ỷ lại một ít.

.

Thí luyện đài.

Nam Cung Giác thân ảnh biến mất lúc sau, chung quanh trở nên dần dần quạnh quẽ lên, thoạt nhìn an toàn mà lại vô hại.

Nam Cung Giác sử dụng 《 quỷ nặc 》 công pháp, lợi dụng "Ảo ảnh bước" ở trong đó chiến trường trung đi qua, tốc độ bay nhanh, thân hình quỷ dị, chỉ thấy hắc ảnh từ không trung chợt lóe mà qua, sau đó nhanh chóng biến mất, khó có thể nắm lấy hắn phương hướng.

Nam Cung Giác nếm thử một chút, phát hiện ảo ảnh bước quả nhiên hảo sử, phối hợp ẩn nấp bộ phận ảo ảnh vô tung, rất khó bị phát hiện.

Hắn sử dụng ảo ảnh bước, hướng thanh âm cùng uy áp đều tương đối dày đặc địa phương bay nhanh lao đi.

Một đạo hắc ảnh biến mất tại chỗ.

Cách đó không xa, hai đàn hoang thú đang ở chiến đấu, trong đó một đám thân thể như là dương, nhưng là cái đầu có dương ba bốn lần, trường thật lớn giác răng nanh, đồng tử thâm hắc, số lượng ước chừng có bảy tám chục chỉ, dẫn đầu một con cho người ta một loại nguy hiểm cảm giác, Nam Cung Giác có thể cảm thụ được đến, kia dê đầu đàn thực lực so với chính mình cường hãn. Mặt khác một đám thoạt nhìn như là lợn rừng, bên miệng quay chung quanh một vòng quỷ dị màu đỏ, hai viên xông ra cự răng thập phần sắc bén, thập phần nguy hiểm, mà lợn rừng đôi mắt là màu đỏ, phi thường tà dị —— thoạt nhìn cũng không như là bình thường lợn rừng.

Nam Cung Giác thấy kia mấy chỉ lợn rừng trạng hoang thú, trong lòng lộp bộp một chút.

Này hẳn là chính là hắn nhiệm vụ giữa hồng miệng hoang trư.

Hồng miệng hoang trư số lượng cũng không nhiều, chỉ có 50 nhiều đầu, chúng nó cái đầu là dương gấp hai, hình thể khổng lồ, dẫn đầu hồng miệng hoang trư trên người tản ra một loại quỷ dị hơi thở, nhiễu loạn Nam Cung Giác nỗi lòng.

Hắn thần sắc nghiêm túc, ngừng thở, hơi hơi lắc lắc đầu.

Những cái đó hồng miệng hoang trư, không bình thường. Hoang dương tuy rằng cường đại, nhưng là cũng không có làm Nam Cung Giác cảm giác được hoang trư trên người cái loại này quỷ dị hơi thở, trong chớp nhoáng, hắn làm một cái quyết định.

Âm thầm trợ giúp đám kia hoang dương.

Hai cái thú đàn đang ở giằng co, còn không có bắt đầu chiến đấu, Nam Cung Giác từ hoang dương trong mắt nhìn ra tới một loại đau lòng cảm xúc, tiếng kêu giữa thế nhưng cũng là than khóc chiếm đa số, làm Nam Cung Giác có chút nghi hoặc.

Bất quá hắn cũng không có nghi hoặc lâu lắm, kia hai cái thú hình tượng là không thể đồng ý, hai bên hoang thú đột nhiên nhằm phía đối phương, bắt đầu cho nhau công kích cắn xé —— hoang dương dùng giác công kích, hoang trư dùng hàm răng cắn xé, trên mặt đất giơ lên cát bụi, làm chiến đấu trường hợp trở nên có chút mơ hồ.

Hai cái thú đàn dẫn đầu vẫn như cũ ở giằng co, màu đen đồng tử hoang dương thủ lĩnh đối hồng miệng hoang trư thủ lĩnh trợn mắt giận nhìn, mà hoang trư chỉ là giương miệng phát ra tru lên thanh, một bộ khiêu khích bộ dáng, nhưng là hai cái thủ lĩnh thoạt nhìn đều thập phần cường đại, mặt khác hoang thú đều theo bản năng tránh đi hai cái thủ lĩnh giằng co gió lốc trung tâm.

Nam Cung Giác theo bản năng cảm thấy nơi đó rất nguy hiểm, tuy rằng vì một trăm đầu hồng miệng hoang trư cùng một trăm cái thú hạch nhiệm vụ mục tiêu tính toán ở trong trận chiến đấu này đục nước béo cò, nhưng là hắn cũng không nghĩ đáp thượng chính mình mạng nhỏ.

Đúng vậy, Nam Cung Giác đã phát hiện, hắn hiện tại là bản nhân thân thể tới cái này thí luyện đài, mà không chỉ là hắn ngay từ đầu cho rằng hồn thể hoặc là tinh thần lực hoặc là thần hồn gì đó……

Hắn cần thiết tiểu tâm một ít, tốt nhất có thể không cho chính mình bị thương.

.

Liền ở Nam Cung Giác miên man suy nghĩ thời điểm, hắn bỗng nhiên thấy trước mặt có hai đầu đang ở chiến đấu hoang thú bị thương: Hoang dương trên đầu giác hung hăng mà đâm xuyên qua hồng miệng hoang trư sống lưng, hoang trư bối thượng huyết lưu như chú, mà hoang dương cũng không có hảo đến địa phương nào đi, nó bụng bị hoang trư hàm răng đâm vào, trường hợp thoạt nhìn…… Đã buồn cười lại huyết tinh.

Đối với Nam Cung Giác tới nói, lại là một cái tuyệt hảo cơ hội, hắn sử dụng ảo ảnh bước thuấn di đến hoang trư ngầm, rút ra một phen bình thường kiếm —— hắn từ Lạc Hòa Hỗn Nguyên Lâu vũ khí trên giá tùy tay vớt tới kiếm, tuy rằng so ra kém Thanh Hải Kiếm, nhưng thắng ở rắn chắc, hắn đem kiếm hung hăng mà đâm vào hồng miệng hoang trư bụng, hai mặt giáp công hoang trư còn không kịp kinh ngạc kêu cứu, cũng đã đình chỉ hô hấp.

Nam Cung Giác trở tay đem kiếm đảo nhập hồng miệng hoang trư bụng, đột nhiên đụng phải một cái ngạnh chất địa phương, Nam Cung Giác dừng một chút, đem kiếm hướng trong càng thêm đâm vào một ít, đem cái kia ngạnh chất vật thể xẻo ra tới.

Đó là một cái tản ra quỷ dị hồng quang đồ vật, có lẽ…… Hắn nghĩ tới nhiệm vụ mục tiêu thú hạch, thần sắc chợt lóe, trực tiếp đem kia cái quỷ dị đồ vật bắt được trong tay, theo bản năng muốn bỏ vào không gian, lại chợt sắc mặt biến đổi.

Hắn trữ vật không gian không thấy.

Nam Cung Giác đầu tiên là cả kinh, lại đột nhiên có một cổ sát khí từ trước mắt ập vào trước mặt, hắn bay nhanh chợt lóe, né tránh không biết khi nào lại đây một con hoang dương sừng dê công kích, lập tức dùng ảo ảnh vô tung biến mất tại chỗ.

Hoang dương sửng sốt một chút, như là không biết vì cái gì con mồi đột nhiên không thấy giống nhau, Nam Cung Giác có chút nghi hoặc vì cái gì này đầu hoang dương muốn công kích chính mình, theo sau thực mau phát hiện vấn đề, nguyên lai là hắn phía trước giết chết kia đầu hoang trư hàm răng cắn trung hoang dương không biết khi nào cũng ngã xuống trên mặt đất, mà ở hoang

dương phụ cận Nam Cung Giác tự nhiên mà vậy liền trở thành báo thù đối tượng.

Nam Cung Giác: "……" Tâm tình có điểm phức tạp là chuyện như thế nào?

Hắn thế nhưng cấp một con bị chính mình giết chết heo bối hắc oa, thật là một lời khó nói hết.

Bất quá này đó đều không quan trọng, Nam Cung Giác sử dụng quỷ nặc lúc sau, thân ảnh nhanh chóng biến mất, nhưng kỳ thật chỉ là thân ảnh biến mất, người còn ở phụ cận, vừa rồi kia đầu đột nhiên công kích hắn hoang dương đột nhiên thay đổi phương hướng nhìn chằm chằm hắn, làm Nam Cung Giác trong lòng trầm xuống.

Hắn phía trước ở hoang thú đàn trung đi qua lâu như vậy đều không có bị phát hiện, hiện tại là chuyện như thế nào? Vì cái gì này đầu hoang dương thế nhưng có muốn phát hiện hắn ảo giác?

Không! Kia không phải ảo giác, kia đầu hoang dương lại một lần nhằm phía hắn phương hướng thời điểm, Nam Cung Giác phát hiện cái này sự thật.

Hắn vận dụng ảo ảnh bước bay nhanh né tránh khai hoang dương công kích, đột nhiên nghĩ tới cái gì, hắn nhanh chóng đem chính mình cầm ở trong tay thú hạch ném tới vừa rồi cấp trên hoang trư trương đại trong miệng, quả nhiên, đuổi theo hắn hoang dương ánh mắt lộ ra một tia nghi hoặc, theo sau chậm rãi thả chậm bước chân.

Quả nhiên là bởi vì kia cái thú hạch!

Nam Cung Giác nhìn thoáng qua bị chính mình ném tới hoang trư trong miệng thú hạch, quyết định tạm thời trước không thu tập thú hạch, chờ đến trận chiến đấu này kết thúc lại nói.

Hắn trong lòng có loại dự cảm, hiện tại hắn đã mất đi không gian, nếu là lại mạnh mẽ thu tầu thú hạch, hắn nhất định sẽ trở thành chiến trường trung bị hoang dương vây truy chặn đường đối tượng.

------oOo------

Phần 111

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 111: Hệ thống nghi vấn

Lời nói phân hai đầu, đương Nam Cung Giác đang ở thần bí thí luyện đài trung tiến hành nhiệm vụ thời điểm, không thể đi theo hắn hệ thống cũng bắt đầu rồi tiến hành chính mình tìm kiếm tư liệu chi lữ.

Nó đầu tiên tiến vào hệ thống thương thành, ở đã biết thương phẩm giữa, không có phát sinh mặt khác biến hóa, nhưng là thương thành tân khai hai cái khu vực, bán lại là một ít…… Căn bản không có khả năng xuất hiện ở Tu chân giới thương phẩm, trong đó có một bộ phận là khoa học kỹ thuật đồ dùng, còn có một bộ phận là đến từ phương tây ma huyễn thế giới các loại thương phẩm, đã từng chủ hệ thống đã nói với nó, này đó thương phẩm là không thể xuất hiện ở thuộc tính bất đồng vị diện, nếu cái nào hệ thống không cẩn thận đem này đó thương phẩm bán ra cho mặt khác không giống thuộc tính vị diện ký chủ nói, sẽ gặp phải hệ thống giới chế tài.

Nhưng là lúc này đây nó thế nhưng ở thăng cấp về sau thương thành giữa thấy này đó thương phẩm, tuy rằng chúng nó đều vẫn là màu xám, nhưng mà bên cạnh thế nhưng tồn tại thương thành mở ra phương thức thuyết minh.

Hệ thống ngẩn ngơ.

Nếu tồn tại mở ra này hai cái thương thành phương pháp nói, cũng liền ý nghĩa này hai cái khu vực là có thể vận dụng, này cùng chủ hệ thống ngay từ đầu nói cho nó quy tắc cũng không phù hợp, hệ thống nhớ kỹ cái này nghi vấn, bất quá nó cũng không có tính toán đem này hai cái khu vực tồn tại nói cho ký chủ, bởi vì này đó khoa học kỹ thuật vật phẩm cùng ma pháp vật phẩm nói đến cùng đối ký chủ khả năng cũng không có cái gì dùng.

Nhìn hệ thống trung màu xám thương thành icon, hệ thống trực tiếp lựa chọn che giấu thương thành.

Nó có một loại mạc danh cảm giác, này hai cái thương thành trung rất nhiều đồ vật nếu đối ký chủ mở ra nói, rất có khả năng đạt được đại lượng Kịch Tình Độ, cũng không biết vì cái gì, hiện tại hệ thống đối lừa dối ký chủ cực cực khổ khổ tích lũy Kịch Tình Độ tới mua này đó không có gì dùng đồ vật, đột nhiên có một loại lương tâm cảm giác bất an.

Nó che lại ngực, vì chính mình càng ngày càng nhân tính hóa cảm tình cảm thấy có vài phần lo lắng…… Vạn nhất nó tương lai nhiệm vụ cùng Kịch Tình Độ có quan hệ nói, kia nó lại nghĩ cách làm ký chủ mở ra này hai cái thương thành cũng là có thể sao. Như vậy tưởng tượng, hệ thống đột nhiên tìm về chính mình

làm một cái lãnh khốc vô tình hệ thống tồn tại cảm, trong lòng tức khắc yên ổn rất nhiều.

Trừ bỏ hai cái tân mở ra thương thành ở ngoài, hệ thống phát hiện ngay cả chính mình cơ sở dữ liệu đều tiến hành rồi đổi mới, nhưng là nó nếu muốn mở ra cơ sở dữ liệu nói…… Yêu cầu đại lượng Kịch Tình Độ tiến hành đổi, hơn nữa này đó tư liệu gia tăng rồi rất nhiều phân loại, còn có rất nhiều màu xám icon, hệ thống chính mình đều không có biện pháp xem xét. Càng làm cho hệ thống cảm thấy không thể tưởng tượng chính là, bên trong thế nhưng có mười mấy cao cấp che giấu cơ sở dữ liệu, giả thiết quyền hạn là chỉ nó ký chủ có thể thấy được.

Hệ thống thật sự buồn bực, nếu nói này thật là chủ hệ thống khảo nghiệm nói, vì cái gì sẽ tồn tại ký chủ có thể thấy được cơ sở dữ liệu lựa chọn? Này cũng quá kỳ ba đi? Phiên biến hệ thống giới lịch sử, hệ thống 001 cũng không có tìm ra một ví dụ, cái này làm cho hệ thống có điểm nghĩ trăm lần cũng không ra, hệ thống theo bản năng đem chuyện này ký lục ở bản ghi nhớ, tính toán hỏi một chút chính mình ký chủ —— không biết vì cái gì, tại đây loại thời khắc, hệ thống luôn là cảm thấy chính mình ký chủ có một loại mê chi đáng tin cậy ảo giác, nga không, cảm giác.

Trên thực tế hệ thống cảm giác không có sai, Nam Cung Giác dù sao cũng là một cái tràn ngập đủ loại lung tung rối loạn tri thức thiên tài, xem qua tiểu thuyết kịch bản cũng nhiều đếm không xuể, đối này đó hư hư thực thực kịch bản vấn đề vẫn là có chính mình giải thích.

Hệ thống tư duy phát tán trong chốc lát, nội tâm tràn ngập đối nó lúc này đây lựa chọn ký chủ sùng kính cảm, bất quá đúng là vẫn là muốn tiếp tục làm, nó hiện tại đối ký chủ vuốt mông ngựa ký chủ bản nhân lại nghe không được, cho nên hệ thống thực mau đem chính mình lực chú ý thu trở về, tiếp tục xem xét chính mình hệ thống bên trong vấn đề.

Ngay sau đó hệ thống phát hiện hệ thống thế nhưng nhiều ra rất nhiều phía trước không có công năng, tỷ như tản ra màu đỏ quang mang "Vạn giới bách khoa", có thể dùng để tuần tra đã biết giống loài hoặc là đã biết tên đồ vật các loại chuyện xưa, hiệu dụng, có thể nói là danh xứng với thực vạn giới bách khoa —— đương nhiên, nếu không phải cần thiết muốn đã biết giống loài nói. Trừ này bên ngoài, còn có một cái tràn ngập thần bí hơi thở màu ngân bạch cái nút, hệ thống thử điều khiển một chút, phát hiện lại là một cái chính mình không có biện pháp điều khiển địa phương, nó có điểm thất vọng, tổng cảm thấy chính mình như là bị chủ hệ thống kỳ thị.

Chẳng lẽ nó cần thiết muốn dựa vào ký chủ mới có thể hoàn thành nhiệm vụ sao? Chủ hệ thống như thế nào có thể làm như vậy, không khỏi cũng thật quá đáng đi?

Tuy rằng nó chính mình cũng cảm thấy ký chủ so với hắn thông minh gì đó……

Hệ thống ở trong lòng khóc trong chốc lát.

Trừ bỏ kể trên nói những cái đó, ở hệ thống trong phạm vi liền không có mặt khác đổi mới, hệ thống thở dài nhẹ nhõm một hơi, không biết vì cái gì, hệ thống đối lần này đổi mới hoàn toàn đã không có ngay từ đầu thời điểm hưng phấn, có thể là bởi vì bên trong có đặc biệt nhiều ký chủ bản nhân mới có quyền hạn mở ra bộ phận duyên cớ, làm vừa mới có được cảm xúc loại này ngoạn ý hệ thống ấn tới rồi cực đại không khoẻ.

.

Xem xong rồi hệ thống bên trong, 001 đi tới ký chủ thăng cấp sau không gian, thăng cấp sau không gian đối với hệ thống tới nói là một cái hoàn toàn xa lạ địa phương.

Phía trước ký chủ đổi quá một ít lung tung rối loạn các loại không gian, chủ hệ thống thăng cấp thời điểm đem này đó đã có không gian đều chỉnh hợp ở cùng nhau, trở thành một cái gần như hoàn mỹ thế giới.

Đầu tiên là không gian lớn nhỏ, đổi mới sau không gian phạm vi là vô cùng lớn, trước mắt mới thôi có thể nhìn thấy bộ phận tuy rằng cũng không nhiều, chỉ có một nửa sân bóng như vậy đại vị trí, trong đó bao gồm gieo trồng khu, linh thú khu, trữ vật khu từ từ khu vực, còn có một mặt nho nhỏ ao hồ, vờn quanh ở bốn phía chính là một mảnh trắng xoá thế giới, thuộc về chờ đợi thăng cấp chưa mở ra bộ phận, có thể nói là cùng mặt khác Tu Di không gian cũng không có gì khác nhau, hơn nữa không gian tự động cùng ký chủ thần thức tiến hành rồi linh hồn trói định, không có bất luận kẻ nào có thể đem ký chủ không gian lộng đi, cực đại bảo hộ không gian chủ nhân.

Ở linh thú khu, bởi vì ngay từ đầu ký chủ đổi một cái dưỡng linh thú cái hộp nhỏ duyên cớ, cái kia hộp phí dụng tự động chuyển hóa thành thích hợp Chín Mệnh Miêu sinh trưởng sinh tồn hoàn cảnh, hệ thống tiến vào không gian thời điểm, liền thấy nãi màu trắng tiểu miêu đang ở thích ý đãi ở lông xù xù tiểu oa, lười nhác phơi thái dương, so với phía trước vừa mới nhìn thấy nó thời điểm suy yếu bất lực, hiện tại Chín Mệnh Miêu thoạt nhìn đã thập phần khỏe mạnh, thấy xám xịt hệ thống đột nhiên xuất hiện, Chín Mệnh Miêu mao đều tạc đi lên, đối hệ thống mắng mắng cũng không có trường tề nha.

Hệ thống có chút dở khóc dở cười: "……" Tiểu gia hỏa này nên không phải là đem cái này địa phương trở thành chính mình địa bàn đi?

Nó chậm rãi đến gần rồi Chín Mệnh Miêu, đối với Chín Mệnh Miêu rà quét một chút, phát hiện Chín Mệnh Miêu thân thể tố chất thập phần khỏe mạnh, đại khái lại quá hai tuần, liền có thể hoàn toàn hấp thu Chín Mệnh Miêu nhất tộc truyền thừa ký ức, đến lúc đó này chỉ miêu liền có thể bắt đầu huấn luyện.

Đồng dạng thân là ký chủ sủng vật, hệ thống đối với Chín Mệnh Miêu loại này ăn ngon uống tốt trạng huống thập phần bất mãn!

Thân là một con sắp đạt được truyền thừa ký ức Chín Mệnh Miêu, là thời điểm bắt đầu làm việc.

Hệ thống ác liệt tưởng, một chút cũng không cảm thấy chính mình muốn nô dịch một con còn không đến hai chu tiểu động vật có cái gì không đúng.

Chín Mệnh Miêu có thể là phát hiện hệ thống không có gì nguy hại, trừng mắt nhìn xám xịt hệ thống liếc mắt một cái lúc sau, toàn thân tạc lên mao thực mau liền thu liễm, trở nên nhu thuận thả vô hại lên, ngạo kiều xoay người về tới chính mình tiểu oa thượng, lẳng lặng mà tiếp tục phơi nắng.

Hệ thống: "……" Loại này mê giống nhau bị bỏ qua cảm giác là chuyện như thế nào?

Nó tâm tắc kiểm tra rồi không gian trung vật phẩm, không có phát hiện cái gì đánh rơi bộ phận, vẫn là thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Nếu như bị nó ký chủ đã biết nó thăng cấp một lần lúc sau đem ký chủ không gian trung đồ vật đều đánh mất, kia nó phỏng chừng cũng không cần tiếp tục lăn lộn.

Tuy rằng nó tựa hồ cũng không có bị Nam Cung Giác chọn quá thứ gì đó.

.

Hệ thống hoàn toàn kiểm tra xong rồi thăng cấp sau các loại công năng, phát hiện chính mình trừ bỏ bị đổi mới lúc sau công năng khí đến, chính là bị chủ hệ thống cách làm khí đến, cuối cùng trở thành một cái Phật hệ hệ thống.

Bên kia, Lạc Hòa cũng thong thả lợi dụng linh thạch đem nhiễu loạn chính mình tu luyện các loại tắc nghẽn thành công rửa sạch sạch sẽ, đương Lạc Hòa giải quyết thân thể của mình vấn đề, chân chính tỉnh lại thời điểm, đã khoảng cách hắn bắt đầu đánh sâu vào tắc nghẽn kinh mạch thời gian đi qua ba ngày.

Trong ba ngày này, Lạc Hòa vẫn luôn có phân ra một sợi tâm thần chú ý Nam Cung Giác bên kia tình huống, nhưng mà hắn vẫn luôn không có chờ đến Nam Cung Giác xuất hiện.

Lạc Hòa tỉnh lại lúc sau lập tức tới rồi tiểu sư đệ phòng, Nam Cung Giác phòng quả nhiên không có một bóng người, hắn ánh mắt nặng nề nhìn sạch sẽ ngăn nắp quạnh quẽ phòng, nắm chặt nắm tay.

Lạc Hòa phía trước vẫn luôn cho rằng Nam Cung Giác chỉ là tiến vào một cái có thể cất chứa người sống trữ vật không gian gì đó, bởi vì tiểu sư đệ biến mất thời điểm, hắn cũng không có cảm giác được đặc biệt đại linh khí dao động, hiện tại Lạc Hòa lại đột nhiên nghĩ tới một sự kiện, đó chính là, hắn tiểu sư đệ tựa hồ là không cần đã chịu hiện tại bên ngoài linh khí bạo loạn ảnh hưởng, mà hắn bởi vì kinh mạch tắc nghẽn duyên cớ, ở ngay lúc đó linh khí khống chế tình huống thậm chí còn không bằng chính mình tiểu sư đệ……

Nói cách khác, nếu ngay lúc đó tiểu sư đệ thật sự rời đi Hỗn Nguyên Lâu, có khả năng chính hắn cũng không biết.

Lạc Hòa sắc mặt nháy mắt đen xuống dưới, toàn bộ Hỗn Nguyên Lâu trung đều trải rộng một loại hơi thở nguy hiểm, như là tùy thời muốn đem phòng này giữa đồ vật hư hao dường như.

Liền ở ngay lúc này, Hỗn Nguyên Lâu đột nhiên truyền đến một tin tức, Lạc Hòa biết tin tức này lúc sau đột nhiên sửng sốt: Kỷ Thích Sinh như thế nào đi tìm tới?

Hắn cùng Kỷ Thích Sinh cái này Thiên Cửu Phong thủ tịch đại đệ tử chi gian không có gì liên hệ, tuy rằng Kỷ Thích Sinh thường thường bởi vì tu vi lạc hậu hắn vài bước mà đem hắn trở thành ở nào đó ý nghĩa giả tưởng địch, nhưng là Lạc Hòa đối này là chút nào không quan tâm.

Bởi vì ở hắn đã từng trải qua quá một lần thế giới kia, Kỷ Thích Sinh thân là Thiên Cửu Phong thủ tịch đệ tử, cuối cùng lại liền Cửu Thiên Tông tương lai trưởng lão đoàn một viên đều không phải, bởi vậy hắn đối Kỷ Thích Sinh không có bao lớn chú ý, bất quá sau lại phát hiện Kỷ Thích Sinh thế nhưng đem chính mình trở thành mỗ một loại ý nghĩa thượng đối thủ cạnh tranh thậm chí liền tu vi đều có thể đuổi kịp chính mình nện bước lúc sau, Lạc Hòa cũng là đối Kỷ Thích Sinh hơi chút đổi mới một chút.

Ít nhất đối phương là một cái đáng giá thưởng thức người.

Lạc Hòa đối hắn Kỷ Thích Sinh ấn tượng cũng chỉ thế mà thôi.

Càng nhiều giao thoa cũng không tồn tại với bọn họ chi gian, Kỷ Thích Sinh vì cái gì sẽ đến bái phỏng hắn?

Lạc Hòa nhíu nhíu mày, đem người thả tiến vào.

Kỷ Thích Sinh lần đầu tiên bái phỏng Lạc Hòa, nhìn Lạc Hòa Hỗn Nguyên Lâu biến hóa phòng ốc, nhớ tới chính mình ở Thiên Cửu Phong kia một tòa khó coi phòng nhỏ, tức khắc cảm thấy chính mình so Lạc Hòa lạc hậu rất nhiều, trong lòng có như vậy một chút ghen ghét, nhưng là hắn trong lòng cũng rõ ràng, hắn một chút ghen ghét cũng không thể làm Lạc Hòa vị này toàn bộ Cửu Thiên Tông đệ tử đại sư huynh có cái gì tâm tình biến hóa, cho nên thực mau liền điều chỉnh tốt tâm tình của mình.

Lạc Hòa đem Kỷ Thích Sinh cảm xúc biến hóa xem ở trong mắt, tức khắc đối Kỷ Thích Sinh ấn tượng cũng hảo rất nhiều.

Lấy Kỷ Thích Sinh tâm tính tới xem, nói như thế nào tương lai Thiên Cửu Phong cũng nên ở hắn quản lý dưới mới đối…… Hắn kiếp trước thời điểm, rốt cuộc là ra cái gì vấn đề?

Lạc Hòa lần đầu tiên xem kỹ nổi lên chính mình kiếp trước vấn đề, trước kia hắn liền cảm thấy hắn sở cho rằng kiếp trước có rất nhiều địa phương căn bản không phù hợp lẽ thường, nhưng là hắn cố tình liền ở như vậy trạng huống hạ sinh hoạt cả đời, cuối cùng còn xui xẻo chết thảm…… Hiện tại càng là có càng

ngày càng nhiều manh mối nói cho hắn, Thượng Ngu Đại Lục căn bản không nên như là hắn kiếp trước trải qua như vậy phát triển……

Lạc Hòa tạm thời đem nghi vấn đặt ở trong lòng, đối Kỷ Thích Sinh gật đầu ý bảo: “Kỷ sư đệ, ngồi.” Đợi cho Kỷ Thích Sinh ngồi xuống, hắn mới dò hỏi Kỷ Thích Sinh ý đồ đến: “Không biết kỷ sư đệ tới tìm ta có chuyện gì?”

Kỷ Thích Sinh nguyên bản là vừa trở về liền nghĩ đến tìm Lạc Hòa trao đổi giao long huyết, nhưng là bởi vì tông môn đột nhiên hạ đạt một cái thông tri dẫn tới hắn kéo dài tới hiện tại, mấy ngày nay phát sinh sự làm hắn có một loại dự cảm bất hảo, bởi vậy Kỷ Thích Sinh một rảnh rỗi, lập tức liền tới tới rồi chủ phong tìm kiếm Lạc Hòa.

Hắn đối Lạc Hòa cung kính mà cười cười, thuyết minh chính mình ý đồ đến: “Là cái dạng này, đại sư huynh, phía trước Nam Cung sư đệ ở chúng ta nhiệm vụ đường làm một giao dịch, trong lúc vô ý để lộ ra đại sư huynh trên người có giao long huyết sự tình, ta lần này tới, chính là tưởng hướng đại sư huynh cầu một chút giao long huyết……” Có thể là cảm thấy chính mình nói như vậy có điểm khô cằn, Kỷ Thích Sinh trầm ngâm một lát, cấp ra chính mình có thể làm được sự tình: “Làm trao đổi, ta có thể thế đại sư huynh hoàn thành tam sự kiện, hoặc là đại sư huynh ngươi có cái gì yêu cầu đồ vật, cũng có thể nói ra, ta nhất định tận lực vì đại sư huynh đưa đến……”

Lạc Hòa đánh giá một chút Kỷ Thích Sinh, sắc mặt cũng không có đẹp một chút, ngược lại còn có điểm châm chọc: “Phải không? Kỷ sư đệ cảm thấy ngươi có thể vì ta làm chút cái gì? Hoặc là ngươi cảm thấy ta sẽ thiếu cái gì đâu?”

Kỷ Thích Sinh sắc mặt cứng đờ.

Hắn trước kia làm nhiệm vụ đường đường chủ, ở Cửu Thiên Tông có thể nói là có nhất định địa vị, vẫn là lần đầu tiên ăn nói khép nép hướng một vị cùng thế hệ người cầu đồ vật, không có kinh nghiệm, nhưng thật ra có điểm cao cao tại thượng cảm giác, lúc này hắn mới nhớ tới, luận gia thế, Lạc Hòa thân là Thượng Ngu Đại Lục tứ đại gia tộc Lạc gia người thừa kế, vẫn là có được thực quyền thiếu chủ, luận địa vị, hắn là Cửu Thiên Tông chưởng môn thủ tịch đệ tử, càng là toàn bộ tông môn cơ hồ tất cả mọi người công nhận đại sư huynh, luận tu vi thậm chí đều ở chính mình phía trên, như vậy vừa thấy, hắn xác thật không có một chút có thể đả động Lạc Hòa địa phương.

Kỷ Thích Sinh lần đầu cảm thấy có điểm xấu hổ, bởi vì hắn vừa rồi thái độ cùng với chính mình nói ra nói, cùng với Lạc Hòa châm chọc, đều không một không ở nói cho hắn, hắn có điểm tự cho mình quá cao.

? Tác giả nhàn thoại: Cảm tạ các vị tiểu khả ái duy trì cùng đặt mua, moah moah (づ￣3￣)づ

------oOo------

Phần 112

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 112: Ma huyễn trao đổi

Kỷ Thích Sinh như thế nào xấu hổ Lạc Hòa không có tâm tình đi quản, hắn hiện tại bởi vì tiểu sư đệ không ở Hỗn Nguyên Lâu sự tình có điểm sứt đầu mẻ trán, sắc mặt cũng không đẹp.

Kỷ Thích Sinh nghĩ đến Nam Cung tiểu sư đệ là Lạc Hòa một tay tài bồi, thoạt nhìn thập phần đã chịu Lạc Hòa coi trọng, lại thấy Lạc Hòa vẻ mặt không vui, lập tức thay đổi thuyết phục Lạc Hòa phương thức.

Hắn ngượng ngùng mở miệng: "Ta biết đại sư huynh có khả năng không dùng được ta đồ vật, ta có thể vì Nam Cung tiểu sư đệ cung cấp rất nhiều tiện lợi……"

Lạc Hòa mày một chọn, nghĩ đến chính mình cũng chẳng biết đi đâu tiểu sư đệ, thần sắc có chút vi diệu: "Nga? Phải không?"

Kỷ Thích Sinh trong lúc nhất thời lấy không chuẩn Lạc Hòa rốt cuộc là có ý tứ gì, trên mặt xấu hổ còn không có giảm bớt liền trực tiếp đọng lại.

Phía trước Lạc Hòa không phải còn thực xem trọng Nam Cung tiểu sư đệ sao? Hiện tại đây là có chuyện gì? Vì cái gì cảm giác Lạc Hòa ở nhắc tới Nam Cung tiểu sư đệ thời điểm còn có điểm tức giận bộ dáng? Khoảng cách Lạc Hòa vô cùng lo lắng mang theo Nam Cung tiểu sư đệ rời đi cái này địa phương cũng mới không lâu thời gian, như thế nào hắn cảm giác có rất nhiều địa phương đều đột nhiên trở nên không giống nhau đâu?

Trên thực tế Kỷ Thích Sinh cảm giác thật đúng là không có bất luận vấn đề gì, chỉ là bởi vì Lạc Hòa hiện tại thật là bởi vì Nam Cung Giác sự tình tâm tình có điểm không tốt, cho nên mới biểu hiện đến có điểm âm dương quái khí một chút.

Đáng tiếc chính là liền tính là cấp Kỷ Thích Sinh hai cái đầu, hắn cũng không có khả năng đoán được hai người kia ở không lâu phía trước vừa mới trở thành tiểu tình lữ, càng sẽ không nghĩ đến Lạc Hòa thái độ kỳ quái chỉ là bởi vì Nam Cung Giác không rên một tiếng đột nhiên biến mất chạm được Lạc Hòa khó chịu điểm mà thôi.

Khả năng đây là trong truyền thuyết thần tiên đánh nhau, tiểu quỷ tao ương đi, tuy rằng nghiêm khắc ý nghĩa đi lên giảng, thân là Cửu Thiên Tông đệ tử, hỗn tới rồi Kỷ Thích Sinh cái này địa vị cũng không thể tính đơn thuần tiểu quỷ, ít nhất cũng là một cái có thân phận tiểu quỷ……

Khụ khụ, xả xa.

Lạc Hòa tuy rằng bất mãn với Nam Cung Giác không từ mà biệt, nhưng là nghĩ nghĩ Kỷ Thích Sinh trong tay tài nguyên cùng với Kỷ Thích Sinh trợ giúp đối với tiểu sư đệ phát triển trợ giúp…… Hắn trầm ngâm một lát, đáp ứng rồi Kỷ Thích Sinh: "Ngươi nói có thể vì tiểu sư đệ cung cấp trợ giúp?"

Vốn dĩ cho rằng không có hy vọng Kỷ Thích Sinh gật đầu: "Đúng vậy." Hắn hiện tại hoàn toàn làm không rõ ràng lắm Lạc Hòa tâm tư, cũng không biết Lạc Hòa có phải hay không kế tiếp liền phải tiếp tục chất vấn chính mình, dù sao đối chuyện này hoàn toàn không ôm hy vọng, hắn thậm chí đều tính toán hảo, chờ lần sau nhìn thấy Nam Cung tiểu sư đệ thời điểm hướng tiểu sư đệ hỏi thăm một chút Lạc Hòa có hay không cái gì khuyết thiếu đồ vật…… Nếu như không có, cũng chỉ có thể nghĩ cách làm tiểu sư đệ giúp chính mình nghĩ cách……

Chỉ tiếc mặc kệ hắn trong đầu đều suy nghĩ chút cái gì, Lạc Hòa đều không có cho hắn tìm Nam Cung Giác lôi kéo làm quen cơ hội, ngược lại là trực tiếp gật gật đầu: "Nếu nói như vậy, ta cảm thấy chúng ta có thể nói chuyện, ngươi yêu cầu nhiều ít giao long huyết? Hoặc là nói, trừ bỏ giao long huyết ở ngoài, ngươi còn cần một chút mặt khác giao long trên người đồ vật sao?"

Hiện tại Lạc Hòa sắc mặt quả thực có thể nói là vẻ mặt ôn hoà, cùng ngay từ đầu âm dương quái khí hình thành tiên minh đối lập, nhưng là vẫn như cũ lạnh nhạt mà lại xa cách là được.

Đương nhiên, Lạc Hòa ở đối mặt người ngoài thời điểm đều là loại này biểu tình, cho dù là chưởng môn ở đây, cũng chưa biện pháp làm hắn thay đổi sắc mặt.

.

Kỷ Thích Sinh cuối cùng cầm một phần ba giao long khung xương cùng mấy chục cân giao long thịt, còn có hai cái hồ lô lớn giao long huyết rời đi Thiên Nhất Phong thời điểm còn có điểm choáng váng, rất có một loại bầu trời rớt bánh có nhân ảo giác.

Càng quan trọng là, Lạc Hòa muốn đồ vật thế nhưng thật sự chỉ là làm hắn cấp Nam Cung Giác cung cấp đủ loại tiện lợi.

Kỷ Thích Sinh cảm thấy chính mình có điểm như là đi vào Thiên Nhất Phong nhặt tài nguyên giống nhau, hơn nữa hoàn toàn là dính Nam Cung tiểu sư đệ quang, hắn còn liền Nam Cung Giác mặt đều không có nhìn thấy.

Kỷ Thích Sinh tuy rằng ngẫu nhiên sẽ nghi hoặc Lạc Hòa đối Nam Cung tiểu sư đệ thái độ có phải hay không hảo đến có điểm không bình thường, nhưng là loại này ý tưởng ở thật lớn ích lợi trước mặt căn bản không đáng giá nhắc tới.

Kỷ Thích Sinh thực mau liền đem cái này ý tưởng vứt tới rồi sau đầu.

Về tới nhiệm vụ đường, hắn lập tức công đạo Doãn Ngữ Huyên một ít việc, theo sau trực tiếp bế quan, đến nỗi hắn sư phụ Thiên Cửu Phong phong chủ gì đó…… Hắn đối hắn các đệ tử thường thường chọn dùng nuôi thả phương thức, nghĩ tới mới có thể tùy tiện hỏi một câu, chỉ cần nhiệm vụ đường không ra vấn đề, hắn liền có khả năng căn bản nghĩ không ra Kỷ Thích Sinh cái này đồ đệ.

Kỳ thật không chỉ là hắn sư phụ, loại này nuôi thả chính sách quả thực chính là toàn bộ Cửu Thiên Tông truyền thống, từ chưởng môn đến các phong phong chủ, cơ hồ đều chưa bao giờ sẽ phí thời gian tự mình dạy dỗ đồ đệ…… Đương nhiên, bị thấy tu luyện thời điểm hấp tấp bộp chộp bị mắng tình huống không tính ở trong đó.

Nói ngắn lại, chính là Kỷ Thích Sinh trực tiếp bế quan trừ bỏ nhiều rất nhiều sống muốn làm Doãn Ngữ Huyên đối này rất có câu oán hận bên ngoài, căn bản không có người nào chú ý là được.

Bên kia, hệ thống tuần tra xong lúc sau về tới thí luyện đài tiếp tục ngồi canh, cũng đang âm thầm cầu nguyện chính mình ký chủ có thể mau chóng ra tới.

Chủ yếu nguyên nhân là…… Ký chủ sư huynh tựa hồ phát hiện ký chủ không thấy chuyện này, mấy ngày nay tính tình thập phần táo bạo, thậm chí ngẫu nhiên còn sẽ nổi điên giống nhau hấp thu ngoại giới đối với Lạc Hòa tới nói căn bản chính là có độc linh khí.

Hệ thống mỗi một lần rà quét Hỗn Nguyên Lâu trung tình huống đều cảm thấy trong lòng run sợ, không vì cái gì khác, thật sự là Lạc Hòa rất nhiều hành vi lăng là làm nó cảm giác được thượng một lần đi theo thượng một cái ký chủ bên người thời điểm cái kia thật · siêu cấp đáng sợ · cuối cùng vai ác · siêu cấp Boss giống nhau thần kỳ cảm giác, hơn nữa trước kia thời điểm hệ thống không có cảm tình, còn có thể lấy một loại thờ ơ lạnh nhạt thái độ đối mặt Lạc Hòa, nhưng là hiện tại nó đột nhiên có được cảm tình, lại nhìn đến Lạc Hòa một ít cách làm thời điểm liền có điểm bị dọa tới rồi.

Nguyên bản hệ thống còn cảm thấy Lạc Hòa nhất định là một cái thâm tàng bất lậu người, hiện tại mới phát hiện, nguyên lai có thể khiến cho Lạc Hòa táo bạo người chỉ là còn không có xuất hiện mà thôi.

.

Hệ thống cùng bên ngoài sự Nam Cung Giác hoàn toàn không biết gì cả.

Hắn trận đầu chiến dịch đều là đem hắn mỗi một lần đạt được thú hạch lúc sau đều đem thú hạch trước ném tới hồng miệng hoang trư trong miệng giấu đi, chờ đến cuối cùng chiến đấu kết thúc, đám kia thoạt nhìn trách trời thương dân hoang dương ở Nam Cung Giác đến quấy rối dưới thành công kết thúc chiến đấu, kết thúc lúc sau chúng nó tựa hồ còn đối bị chúng nó giết chết hồng miệng hoang trư đều thập phần thương xót, hoang dương đầu lĩnh nhìn chằm chằm vào hoang trư thủ lĩnh, trong mắt tràn ngập phức tạp cảm xúc —— Nam Cung Giác phân biệt không ra, hắn cũng hoàn toàn không tưởng phân biệt.

Hắn thời khắc ghi nhớ chính mình lúc này đây đi vào thí luyện đài nhiệm vụ là rèn luyện chính mình chiến đấu ý thức, mà không phải tới tìm kiếm cái gì vạn năm trước Thiên Ma chi chiến rốt cuộc là cái gì nguyên nhân, cũng không muốn biết trận này chiến dịch rốt cuộc có bao nhiêu tàn khốc.

Chờ đến đám kia hoang dương rốt cuộc dẫn theo chỉ còn lại có không đến hai mươi chỉ hoang dương rời đi chiến trường lúc sau, Nam Cung Giác mới hiện ra thân hình.

Ở chiến đấu hai ngày giữa, Nam Cung Giác có thể nói là đem kia một quyển 《 quỷ nặc 》 các loại ẩn nấp, ẩn thân, tránh né, chạy trốn từ từ đủ loại chiêu thức đều luyện tập đến lô hỏa thuần thanh, Nam Cung Giác thậm chí có một loại dự cảm, hiện tại hắn, nếu lại tiếp tục gặp được cái gì chiến đấu nói, chỉ cần không phải gặp được thập phần nghiêm trọng cấp bậc áp chế nói, hắn đều có tin tưởng có thể từ đối thủ trong tay chạy thoát —— hắn trong lòng rất rõ ràng, ở Thượng Ngu Đại Lục như vậy cá lớn nuốt cá bé trong thế giới, hắn tiến hành chiến đấu đệ nhất tiền đề kỳ thật hẳn là bảo mệnh.

Nếu không, mệnh đều không có, hắn còn dùng cái gì đi chiến thắng đối thủ đâu?

Có lẽ thí luyện đài cũng là như vậy tưởng, cho nên mới làm hắn trước hết tiến hành có thể hoàn toàn dùng 《 quỷ nặc 》 chiêu thức giải quyết thu thập nhiệm vụ đi.

Điểm này Nam Cung Giác cũng không có nghĩ nhiều, chiến đấu kết thúc lúc sau, hoang dương vừa ly khai, hắn liền bay nhanh đem chính mình ném tới hoang trư trong miệng thú hạch tất cả đều đào ra tới, hơn nữa đem ven đường hoang dương trong thân thể tồn tại thú hạch cũng đều đào ra tới, hắn đem quần áo của mình xé xuống một khối, đem sở hữu thú hạch tất cả đều cất vào xé xuống tới quần áo mảnh vải trung, hai loại hoang thú thú hạch số lượng thêm lên đã tới rồi một trăm nhiều viên, có thể nói Nam Cung Giác nhiệm vụ một là đã hoàn thành một phần ba.

Mặt khác một ngàn nhiều cân hồng miệng hoang trư thịt heo, kỳ thật cũng không khó được đến, bởi vì trên mặt đất cơ hồ tất cả đều là hồng miệng hoang trư thi thể, hắn chỉ cần tùy tiện mang đi hai chỉ hồng miệng hoang trư, liền có không ngừng ngàn cân hồng miệng hoang trư thịt.

Đương nhiên, Nam Cung Giác hiện tại cảm thấy chính mình rất khó trực tiếp mang đi một đầu hoang trư thi thể, hắn vận dụng khởi 《 quỷ nặc 》 thân pháp, bay nhanh đem thú hạch trước đưa đến màu đen đường cong bên ngoài, trực giác nói cho Nam Cung Giác, này tuyến chính là ở nào đó ý nghĩa an toàn tuyến, chỉ cần sắp xuất hiện hiện tại dây nhỏ phía trên những cái đó nhiệm vụ thượng đồ vật đưa đến an toàn tuyến ngoại, liền tính là Nam Cung Giác chính mình thu hoạch.

Nam Cung Giác đem một trăm nhiều viên thú hạch tính cả quần áo của mình mảnh vải cùng nhau ném tới màu đen an toàn tuyến trong vòng, sau đó lại tiếp tục vận dụng ảo ảnh vô tung bay nhanh mà lược vào chiến trường giữa —— hắn còn cần một ngàn cân hồng miệng hoang trư thịt heo mới được.

Tuy rằng Nam Cung Giác cũng không biết thí luyện đài hệ thống —— hắn cũng không biết cái này sẽ biểu hiện nhiệm vụ đồ vật rốt cuộc tên gọi là gì, tạm thời liền trước gọi là thí luyện đài hệ thống hảo, hắn không biết thí luyện đài hệ thống làm hắn thu thập hồng miệng hoang trư thịt heo là vì cái gì, nhưng là không có thịt heo liền không thể hoàn thành nhiệm vụ, Nam Cung Giác vẫn là rất rõ ràng.

Chỉ là chờ đến hắn lại một lần trở lại vừa rồi chiến trường thời điểm, Nam Cung Giác lại bỗng nhiên phát hiện, vừa rồi còn huyết khí tận trời, tràn ngập các loại đến từ cao cấp giống loài uy áp kinh sợ cùng với huyết tinh vờn quanh chiến đấu nơi sân, hiện tại đừng nói hồng miệng hoang trư thi thể, ngay cả một viên thảo đều tìm không thấy, giống như là chưa từng có phát sinh quá vừa rồi chiến tranh giống nhau

Nam Cung Giác trợn tròn mắt.

Hắn thậm chí không biết nên bày ra một cái cái dạng gì biểu tình.

Vừa rồi chiến tranh là hắn tự mình tham dự, hơn nữa còn trợ giúp hoang dương giảo phong giảo vũ làm đến hiện trường một đoàn loạn, mới làm hắn có thể được đến đục nước béo cò cơ hội, chuyện này thật sâu mà khắc vào hắn trong đầu, căn bản là không giống như là cái gì cũng không có phát sinh quá bộ dáng, Nam Cung Giác quả thực không thể tin được hai mắt của mình.

Này hết thảy đều quả thực giống như là đang chê cười hắn giống nhau, Nam Cung Giác có điểm khó có thể tiếp thu.

Mặc cho ai cực cực khổ khổ khắc phục đủ loại khó khăn, thật vất vả rốt cuộc có thể tìm một cơ hội hoàn thành nhiệm vụ, kết quả ở cuối cùng một giây đồng hồ thế nhưng xuất hiện loại sự tình này, trong lòng đều khẳng định là không có biện pháp chịu đựng.

.

Không chỉ là Nam Cung Giác cảm thấy trong lòng thừa nhận không được, ngay cả ở bên ngoài quan khán hệ thống đều cảm thấy có điểm khó có thể chịu đựng như vậy giả thiết.

Nó thân là một hệ thống, còn không có đã làm như vậy phát rồ sự, nhiều nhất chính là ngẫu nhiên hố một hố ký chủ Kịch Tình Độ linh tinh đồ vật, nhưng là cái này thí luyện đài là trực tiếp đem ký chủ phía trước làm ra nỗ lực tất cả đều thanh linh, nguyên nhân gần là bởi vì ký chủ lúc ấy rời đi chiến trường không có mang đi hồng miệng hoang trư thịt!

Hệ thống đối cái này thao tác thập phần khó chịu, nếu không phải nó không thể can thiệp thí luyện đài —— chủ yếu nguyên nhân là căn bản không có biện pháp can thiệp thí luyện đài vận tác nói, nó cảm thấy chính mình quả thực đều mau nhịn không được chính mình ngo ngoe rục rịch tâm tư, muốn cấp ký chủ trực tiếp sửa chữa thí luyện đài trình tự gian lận!

Nam Cung Giác tự nhiên là không biết nhà mình tiểu hệ thống đã ở bên ngoài bắt đầu lén lút vì chính mình lo lắng, hắn chỉ tốn mười phút thời gian liền tiếp nhận rồi cái này làm hắn cơ hồ hỏng mất sự thật.

Hắn chỉ là nhíu nhíu mày, ở phát hiện chính mình liền tính là tại chỗ chờ đợi cũng không có bất luận cái gì tác dụng dưới tình huống, hắn lựa chọn lập tức quay đầu liền đi, về tới màu đen an toàn tuyến trong vòng.

Về tới an toàn tuyến lúc sau hắn duỗi tay chạm đến một chút màu đen an toàn tuyến bộ phận, theo sau trước mắt hắn xuất hiện phía trước phụ đề —— Nam Cung Giác phía trước thí nghiệm quá một chút như thế nào mở ra cái này hư hư thực thực hệ thống nhắc nhở đồ vật, sau lại phát hiện chỉ cần dùng tay chạm đến liền có thể trực tiếp xuất hiện ở chính mình trước mặt.

Mặt trên nhiệm vụ một quả nhiên đã đổi mới một bộ phận, về thú hạch kia một hàng từ nguyên lai “0/100” biến thành “167/100”, mặt sau thậm chí còn xuất hiện một hàng chữ nhỏ “Đã hoàn thành”.

Nhưng mà mặt khác vẫn là giống nhau, hắn rõ ràng đã gặp được mấy chục đầu hồng miệng hoang trư, thậm chí này đó heo đều ở vừa rồi chiến dịch giữa tử vong, nhưng mà về thịt heo bắt được kia hạng nhất vẫn là chói lọi “0/1000”, Nam Cung Giác trong lòng cũng rõ ràng một sự kiện, cái này thí luyện đài giống như là một cái sẽ đúng giờ đổi mới quái vật trò chơi phó bản, chỉ cần hắn vừa ly khai xoát quái địa điểm liền sẽ lập tức đổi mới bộ dáng…… Đối với cái này giả thiết, Nam Cung Giác rất tưởng phun tào, nhưng là thình lình xảy ra mỏi mệt cảm thổi quét nhi tới, làm Nam Cung Giác đầy ngập tào điểm thế nhưng đều không có địa phương phun tào.

Nam Cung Giác hồi tưởng một chút, phát hiện chính mình ở hoang thú trong đàn chiến đấu đã qua đi hai ngày nhiều, hơn nữa vẫn luôn đều ở tiêu hao linh lực, hiện tại thể lực vô dụng không nói, hắn thậm chí cảm thấy chính mình linh khí đều có điểm trừ bỏ vấn đề bộ dáng…… Nam Cung Giác tại chỗ ngồi trên mặt đất, muốn đả tọa khôi phục một chút linh lực —— thân là người tu chân, đói hai đốn gì đó liền tính, nếu là không có linh lực, ở cái này tùy tiện tới cái hoang thú thực lực đều so với hắn cường đại thế giới, hắn quả thực chính là đưa đồ ăn mệnh.

Nhưng là Nam Cung Giác ngồi dưới đất lúc sau đột nhiên phát hiện một vấn đề.

Cái này thí luyện đài trung thế giới, không, có, linh, khí!

Nam Cung Giác sắc mặt khó coi lên.

Hắn đột nhiên nhớ tới phía trước hệ thống nhắc nhở trung tựa hồ nhắc tới, cái kia hắn không biết bộ dáng thí luyện thạch, cùng linh thạch là giống nhau công hiệu……

Nam Cung Giác ngồi ở tại chỗ khởi xướng ngốc.

Hắn đột nhiên phát hiện hai cái nghiêm trọng vấn đề, đệ nhất, hệ thống yêu cầu hồng miệng hoang trư thịt heo rất có khả năng chính là hắn ở thí luyện trong lúc đồ ăn, mà hệ thống đồng dạng yêu cầu thí luyện thạch, chính là dùng để khôi phục linh lực đồ vật.

Mà này hai cái quan trọng nhất đồ vật, hắn hiện tại một cái cũng không có, hơn nữa chính mình cũng đã kiệt sức hơi thở thoi thóp nửa chết nửa sống nhu cầu cấp bách cứu vớt.

Nam Cung Giác: "……"

------oOo------

Phần 113

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 113: Thí luyện đài gặp nạn

Ý thức được vấn đề ngạch tầm quan trọng, Nam Cung Giác thực mau tìm được rồi chính xác thông quan phương thức —— thân là một cái thế giới giả tưởng trò chơi đại lão, đã từng, Nam Cung Giác tự nhận là chơi trò chơi gì đó căn bản không làm khó được hắn.

Đáng tiếc chính là, hắn quên mất này không phải giả thuyết số liệu thế giới, mà là một cái chân thật tồn tại thế giới, tuy rằng hắn trước kia là trên tay thao tác tiểu thiên vương hiện tại đao thật kiếm thật động thủ, cũng không phải hắn tưởng tượng đơn giản như vậy.

Đương nhiên Nam Cung Giác bản nhân kỳ thật cũng không có cỡ nào thiên chân, hắn biết chính mình khuyết điểm ở nơi nào, kế tiếp thời gian ném ở đặc biệt chú trọng này đó phương diện rèn luyện —— tỷ như sức lực không đủ, lại tỷ như đối linh khí cảm giác không đủ nhanh nhạy linh tinh.

Bởi vì thí luyện thạch làm duy nhất có thể khôi phục linh lực thí luyện đài phía chính phủ chỉ định đồ dùng, dật tán bên ngoài linh khí thập phần mỏng manh, nếu không phải đối linh khí thập phần nhạy bén người, là không có khả năng phát hiện thí luyện thạch tồn tại.

Ở như vậy tra tấn dưới, Nam Cung Giác ở hoàn thành nhiệm vụ tam thời điểm, đã đạt tới không đói bụng bụng vĩ đại thành tựu, linh khí cũng không hề là cái loại này dùng một chút liền tai nạn trên không lấy đền bù trạng huống.

Ở thí luyện thạch ngoại quan sát hết thảy hệ thống cầm lòng không đậu lộ ra lão phụ thân giống nhau mỉm cười.

Nhưng mà thân là đại sư huynh Lạc Hòa vẫn như cũ không có tiểu sư đệ tin tức, cái này làm cho Lạc Hòa gần nhất tâm tình càng ngày càng không hảo.

Hệ thống mỗi ngày đều sẽ lén lút rà quét một chút Hỗn Nguyên Lâu trung tình huống, bởi vì ký chủ cùng Lạc Hòa ở bên nhau duyên cớ, hiện tại hệ thống đối Lạc Hòa thái độ đã không có trước kia như vậy mạc danh cho rằng đối phương là một cái mệnh định vai ác căm thù, tương phản, nó còn đã đem Lạc Hòa trở thành ký chủ người nhà, ở ký chủ tiến hành quan trọng nhân sinh rèn luyện thời điểm, nó một chút cũng không hy vọng ký chủ nội bộ mâu thuẫn, lan đến gần ký chủ rèn luyện.

Nhưng mà làm hệ thống không có dự đoán được chính là, thế nhưng là nó ký chủ bên này đầu tiên ra trạng huống.

Nam Cung Giác vốn dĩ đã tìm được rồi thông quan bí quyết, chỉ cần bảo đảm linh lực dư thừa cùng đồ ăn sung túc, liền tính là hoa chút thời gian, cũng sẽ không đối Nam Cung Giác tạo thành ảnh hưởng quá lớn.

Nhưng là không nghĩ tới chính là, đương hắn bắt đầu tiến hành nhiệm vụ bốn thời điểm, trên chiến trường đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Phía trước đều là hai cái chủng tộc hỗn chiến thời điểm bị Nam Cung Giác phát hiện, theo sau hắn ở trong đó đục nước béo cò, đạt tới chính mình muốn đạt tới mục đích, thu thập đến hệ thống yêu cầu nhiệm vụ mục tiêu, bảo đảm chính mình có thể ở cái này biến thái trong thế giới sống sót, hơn nữa tận lực giảm bớt thương tổn.

Nhưng mà tới rồi đệ tứ quan a không, tới rồi nhiệm vụ bốn lúc sau, chiến trường hình thức bắt đầu thay đổi trong nháy mắt lên —— nếu nói phía trước ba cái nhiệm vụ đều là tay mới cấp, hơn nữa cấp đủ Nam Cung Giác ấm áp nhắc nhở nói, như vậy hiện tại nhiệm vụ bốn chính là địa ngục cấp khó khăn.

Trên chiến trường không ngừng có các động vật chủng tộc, còn có Nhân tộc —— Nam Cung Giác đối này phiến đại lục lịch sử không quen thuộc, hắn cũng biết những cái đó mới gia nhập chủng tộc là Nhân tộc, tuy rằng những người này cùng Nam Cung Giác cho rằng truyền thống ý nghĩa thượng Nhân tộc không giống nhau, bởi vì bọn họ hình thể so Nam Cung Giác cái này người bình thường cao lớn vài lần, vừa thấy chính là vì thế giới này mà sinh.

Trừ này bên ngoài, còn có rất nhiều trạng huống liên tiếp phát sinh, tỷ như đã chết hoang thú không đợi hắn đào ra thú hạch lại đột nhiên sống lại, thân là trên chiến trường chân chân chính chính dị loại, hắn đã bị năm cái trở lên chủng tộc phát hiện thân ảnh không nói, liền đục nước béo cò đều trở nên khó khăn lên.

Hắn cũng bị Nhân tộc tu sĩ —— có lẽ là tu sĩ đi, hắn bị những cái đó tham dự chiến tranh người phát hiện, bọn họ khả năng xem ở hắn ngoại hình như là một nhân loại mặt mũi thượng, không có cố ý nhằm vào hắn, còn cho hắn được rồi không ít phương tiện, nhưng là cũng ngăn không được có vài cái phát hiện hắn chủng tộc cho hắn hạ bộ, ở hắn hứng thú bừng bừng đục nước béo cò thời điểm bắt được hắn.

.

Hệ thống ngay từ đầu phát hiện Nam Cung Giác bị bắt lấy thời điểm còn không có cảm thấy chuyện này có bao nhiêu nghiêm trọng, bởi vì ngay lúc đó Nam Cung Giác thoạt nhìn thần sắc thập phần bình thường, hơn nữa rất bình tĩnh, một chút cũng không giống như là một cái bị bắt được kẻ xui xẻo.

Đương nhiên, này cũng cùng hệ thống đối Nam Cung Giác có một loại mê chi tín nhiệm có quan hệ.

Bởi vậy đương đối ký chủ thập phần yên tâm hệ thống nhìn đến Nam Cung Giác bị bắt lúc sau, bị mặt khác chủng tộc ấn ở trên mặt đất cọ xát cảnh tượng

thời điểm, trực tiếp liền dọa khóc…… A không đúng! Hệ thống còn không có mặt, không có khai phá ra khóc cái này công năng.

Nhưng là hệ thống là thiệt tình thực lòng bị hoảng sợ, lúc sau mới phát hiện một vấn đề, đó chính là nó ký chủ không chỉ là bị ấn ở trên mặt đất cọ xát, thậm chí thoạt nhìn còn thập phần suy yếu, sắc mặt bày biện ra bệnh trạng trắng bệch, hệ thống không khỏi có điểm tự trách, vì cái gì nó vẫn luôn đều ở chú ý ký chủ, thế nhưng không có phát hiện chính mình ký chủ hiện tại căn bản là đã tới rồi cực hạn đâu?

Nam Cung Giác tại tiến hành nhiệm vụ bốn thời điểm vốn dĩ liền có điểm đói khát, sau lại bởi vì nhiệm vụ quá mức biến thái dẫn tới hắn không có có thể kịp thời bổ sung đồ ăn, còn có chính là thí luyện thạch cũng không biết tàng tới rồi địa phương nào, Nam Cung Giác tiêu phí rất nhiều tâm tư đều không có tìm được thí luyện thạch sở tại, ngay cả linh lực đều khô kiệt, hiện tại liền 《 quỷ nặc 》 trung công pháp đều không có thực thi tâm lực.

Nói cách khác, kỳ thật Nam Cung Giác căn bản không phải chính mình muốn bị trảo, mà là hắn xác thật đã tới rồi nỏ mạnh hết đà, cho nên mới bị những cái đó chủng tộc không biết hoang thú bắt đi.

Hệ thống không có cách nào trực tiếp can thiệp Nam Cung Giác ở thí luyện đài trung thí luyện, hơn nữa Nam Cung Giác cái gọi là bàn tay vàng nhóm toàn bộ đều ở thí luyện đài ở ngoài, hiện tại Nam Cung Giác căn bản chính là một cái tứ cố vô thân tiểu đáng thương, này nhưng sợ hãi hệ thống.

Tuy rằng Nam Cung Giác ở hệ thống trong mắt còn không có đạt tới cái loại này không gì làm không được nông nỗi, nhưng là địa vị tuyệt đối là xếp hạng đệ nhất —— tuyệt đối so với hệ thống phía trước những cái đó ký chủ địa vị muốn cao thượng rất nhiều, có thể nói là trước mắt mới thôi hệ thống phục vụ ký chủ giữa nhất có cảm tình một cái, tuy rằng này cũng có rất lớn nguyên nhân là bởi vì hệ thống là ở Nam Cung Giác bên người có được cảm tình hệ thống loại đồ vật này duyên cớ. Nhưng là nhìn đến Nam Cung Giác bị bắt lấy hắn những cái đó hoang thú ác liệt đối đãi thời điểm, hệ thống vẫn là có điểm hoang mang lo sợ.

Nếu là có người nào có thể trợ giúp ký chủ thì tốt rồi……

Hệ thống như vậy nghĩ, trong đầu đột nhiên linh quang chợt lóe, nghĩ tới một kiện đặc biệt chuyện quan trọng!

.

Đây là Nam Cung Giác mất tích cái thứ nhất nửa tháng, Lạc Hòa cảm thấy chính mình kiên nhẫn đã khô kiệt.

Hắn phía trước vẫn luôn cảm thấy tiểu sư đệ có được một cái không gian trữ vật pháp bảo, nhưng là hiện tại ngẫm lại, liền tính là thật sự có, cũng không có khả năng làm một người cam tâm tình nguyện ở bên trong nghỉ ngơi hơn một tháng

—— trừ phi là bế quan, nhưng là tiểu sư đệ hiện tại tựa hồ còn chưa tới đạt cần thiết muốn bế quan thời điểm.

Cho nên Lạc Hòa trong lòng thiên bình đã dần dần có khuynh hướng tiểu sư đệ đã ở hắn hoàn toàn không biết thời điểm rời đi Hỗn Nguyên Lâu cái này khả năng tính thượng……

Liền ở Lạc Hòa tính toán vận dụng chính mình ở Bạch Tiêu Hổ tiền bối bọn họ động phủ phía trước cùng tiểu sư đệ ký kết cái kia khế ước đối tiểu sư đệ hành tung tiến hành truy tung thời điểm, hắn đột nhiên gặp một cái khách không mời mà đến.

Cái kia "Đồ vật" tự xưng hệ thống, cũng tự xưng là Nam Cung tiểu sư đệ chuyên chúc bảo vật.

Hệ thống kỳ thật một chút cũng không muốn cùng Lạc Hòa giao tiếp, bởi vì nó hiện tại có được một bộ phận làm nhân loại cảm tình, bởi vậy hệ thống mới phá lệ cảm thấy chính mình ở Lạc Hòa kiếp trước khuyến khích phía trước ký chủ làm những cái đó sự thập phần không phúc hậu, hơn nữa đối Lạc Hòa cũng có một loại rất khó nói rõ ràng áy náy chi tình, hơn nữa bởi vì ký chủ duyên cớ, hệ thống vẫn luôn đối Lạc Hòa có một loại kính sợ cộng thêm sợ hãi cảm xúc ở.

Lúc này đây tới tìm Lạc Hòa cũng là vì nó đã hoàn toàn không có cách nào, nó không có biện pháp trực tiếp khống chế thí luyện đài, nhưng là nếu Lạc Hòa đồng ý nói, hệ thống vẫn là có thể đem Lạc Hòa đưa vào thí luyện đài bên trong, hiện tại nó ký chủ đang ở gặp phải thật lớn nguy cơ, hệ thống liền tính là thập phần sợ hãi Lạc Hòa, cũng vẫn là tráng lá gan trực tiếp xông vào Lạc Hòa thần thức cùng Lạc Hòa giao lưu.

Đang suy nghĩ nên như thế nào tìm kiếm tiểu sư đệ Lạc Hòa đang ở Nam Cung Giác trong phòng cười như không cười nhìn trong phòng bình đạm không có gì lạ bài trí, ánh mắt lộ ra một cổ lệnh người sợ hãi âm ngoan tới.

"Cái kia…… Ký chủ sư huynh, ngươi hảo."

Một cái khó có thể công nhận, cơ hồ không có bất luận cái gì đặc sắc thanh âm đột nhiên ở Lạc Hòa trong đầu vang lên, Lạc Hòa trong mắt bay nhanh mà hiện lên một tia sát khí, nghe được "Sư huynh" hai chữ thời điểm lại thu liễm chính mình cảm xúc.

Hắn trầm giọng hỏi: "Ngươi là ai?"

Hệ thống có điểm sợ hãi, nhạy bén sức quan sát sử nó cảm nhận được ký chủ sư huynh vừa rồi trong nháy mắt kia bay nhanh xẹt qua sát khí, nó có điểm sợ hãi, súc ở một đoàn run bần bật.

Quả nhiên không hổ là ký chủ sư huynh, vừa rồi trong nháy mắt kia hệ thống thậm chí có một loại chính mình sẽ bị Lạc Hòa thực lực tiêu hủy ảo giác.

Nó nhược nhược giới thiệu chính mình: "Ta là hệ thống 001, là Nam Cung Giác phụ trợ hệ thống, ta biết ngươi cùng ký chủ quan hệ, hiện tại ký chủ gặp được nguy hiểm, thân là ký chủ sư huynh cùng người yêu, ngươi nguyện ý đi cứu vớt ký chủ sao?"

Lạc Hòa nghe được có điểm như lọt vào trong sương mù, hắn không biết hệ thống là thứ gì, nhưng là "Ký chủ" hai chữ lại là nghe được rất rõ ràng, ở hắn xem ra, "Ký chủ" hai chữ đại biểu rất nhiều đồ vật, đó chính là cái này gọi là "Hệ thống" đồ vật chiếm hữu nhà mình tiểu sư đệ thân thể, hiện tại còn không biết nó tồn tại là tốt là xấu……

Bởi vậy, hắn cũng không biết cái này gọi là "Hệ thống" gia hỏa nói rốt cuộc là thật là giả.

Hắn không thể tùy tiện làm quyết định.

Hệ thống không có cùng Lạc Hòa trói định, lúc này đây nó tự mình vận dụng rất nhiều Kịch Tình Độ mạnh mẽ tiến vào Lạc Hòa thức hải, đối chính mình tổn thương kỳ thật thập phần đại, nhưng là không làm như vậy, nó cũng không có cách nào trực tiếp nhìn thấy Lạc Hòa, càng miễn bàn đem ký chủ sự tình nói cho Lạc Hòa. Bởi vì nguyên nhân này, hệ thống cũng không có cách nào cảm giác đến Lạc Hòa tiếng lòng cùng thái độ, chỉ có thể tiếp tục khuyên bảo: "Là cái dạng này, ký chủ mấy ngày hôm trước tiến vào một hệ thống thí luyện đài tiến hành chiến đấu huấn luyện, nhưng là ta không có cách nào khống chế cái kia thí luyện đài bên trong, hiện tại ký chủ ở thí luyện đài trung bị bắt được……"

Lạc Hòa mày nhảy dựng, một loại không tốt cảm giác đột nhiên đánh úp lại, hắn nhớ tới chính mình cùng tiểu sư đệ định ra cái kia khế ước, trong lòng thật mạnh nhảy dựng, có điểm không biết có nên hay không tin tưởng cái này cái gọi là hệ thống nói.

Khế ước nói cho hắn, tiểu sư đệ xác thật đã xảy ra chuyện.

Hơn nữa tình huống hiện tại còn rất nghiêm trọng.

"Lạc sư huynh……?" Hệ thống đang ở chuẩn bị tiếp tục thuyết phục Lạc Hòa, liền thấy Lạc Hòa đột nhiên cau mày đứng lên, thanh âm thực lãnh: "Hắn ở đâu?"

Hệ thống: "…… Ai?" Vừa rồi chẳng lẽ là đang hỏi nó sao?

Lạc Hòa cho rằng cái kia kêu hệ thống đồ vật không có nghe thấy, lạnh mặt lặp lại một lần: "Tiểu sư đệ hắn ở đâu? Ta muốn như thế nào đi?"

Hệ thống phục hồi tinh thần lại, vẫn như cũ bị Lạc Hòa đột nhiên bùng nổ hoảng sợ, nhưng là Lạc Hòa đáp ứng rồi vẫn là làm hệ thống thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Những người khác không có khả năng làm cho bọn họ biết hệ thống tồn tại, mà Lạc Hòa làm ký chủ thân cận nhất người, biết chính mình tồn tại khi chuyện sớm hay muộn, nếu là Lạc Hòa không đáp ứng, hệ thống trong lúc nhất thời thật đúng là không biết nên làm cái gì bây giờ.

Nhưng là cùng lúc đó, nó tổng cảm thấy chính mình tựa hồ bị thứ gì tắc một miệng.

Nga, tuy rằng nó còn không có miệng.

Hệ thống nhanh chóng mở miệng: "Ngài cái gì đều không cần làm, kế tiếp ta sẽ trực tiếp mở ra thí luyện không gian đem ngài đưa vào đi, tới rồi thí luyện đài bên trong ta liền quản không được như vậy nhiều, hy vọng Lạc sư huynh có thể mau chóng tìm được ký chủ, hắn hiện tại bị thương rất nghiêm trọng."

Nghiêm trọng đến hệ thống đều cảm thấy chính mình hệ thống không gian tựa hồ có điểm hỏng mất bộ dáng. Nó quơ quơ chính mình xám xịt đầu, thân thể, sau đó trực tiếp mở ra thí luyện không gian, đem Lạc Hòa truyền tống đi vào.

Trước đó, hệ thống tiến hành thí luyện đài thân phận trói định thời điểm, đưa vào chính là "Nam Cung Giác bạn lữ" mấy chữ.

Đương nhiên này đó cũng không sẽ biểu hiện ở Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác bên người, bọn họ sẽ không biết chuyện này.

Hệ thống hao hết ký chủ tồn xuống dưới sở hữu Kịch Tình Độ lúc sau, còn thiếu hạ hai ba trăm, nó đem chính mình ngay từ đầu từ ký chủ nơi đó lừa dối tới Kịch Tình Độ yên lặng mà bổ thượng hệ thống chỗ hổng, theo sau đem hệ thống biểu hiện thượng Kịch Tình Độ đổi thành số âm…… Dù sao bình thường tới tính, hiện tại hệ thống xác thật Kịch Tình Độ vì phụ không sai, cho nên nghiêm khắc tới nói, nó làm như vậy, hẳn là cũng không xem như lừa gạt đi?

Nam Cung Giác nếu biết chính mình ở hoàn thành một hồi chiến đấu ý thức huấn luyện lúc sau trở về chính mình Kịch Tình Độ tiền tiết kiệm liền sẽ trở thành số âm, trong lòng cũng không biết sẽ là cái gì ý tưởng.

Nhưng là hiện tại hệ thống cũng sẽ không tưởng nhiều như vậy.

Đương nhiên, nó hiện tại thế nhưng cũng có một loại mạc danh cảm giác, cũng chính là nếu ký chủ sư huynh tới rồi nói, ký chủ là có thể đủ được đến rất lớn trợ giúp, lúc này đây nguy cơ cũng nên không cần lo lắng.

Làm xong này hết thảy, hệ thống cảm thấy chính mình tựa hồ có điểm không thích hợp, nó số liệu khả năng không quá bình thường, bằng không vì cái gì nó làm một hệ thống sẽ cảm thấy có điểm choáng váng đầu đâu? Nó lại không có đầu……

Bỗng nhiên một cổ thật lớn lực lượng vây quanh đem Lạc Hòa đưa đến một cái không biết địa điểm, Lạc Hòa cau mày, trong lòng có chút kinh ngạc.

Hỗn Nguyên Lâu lúc này đây không có đi theo hắn, không chỉ có như thế, Lạc Hòa còn phát hiện chính mình rất nhiều thủ đoạn ở cái này không thể hiểu được trong thế giới thế nhưng đều mất đi tác dụng, hắn trong lòng có chút dự cảm bất hảo, nhưng là bởi vì sự tình còn không có phát sinh, Lạc Hòa trong lòng rất bình tĩnh.

Bởi vì sốt ruột duyên cớ, hắn cũng không có dò hỏi cái kia cái gọi là "Hệ thống" cái này cái gọi là thí luyện không gian là chuyện như thế nào, Lạc Hòa trong lòng có điểm trách cứ chính mình lỗ mãng, nhưng là càng nhiều lại là đối tiểu sư đệ lo lắng.

Hắn nhìn chung quanh tận trời sát khí, nhắm mắt lại, thông qua khế ước bắt đầu tìm kiếm tiểu sư đệ vị trí.

------oOo------

Phần 114

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 114: Tìm được Nam Cung Giác

Khế ước là Lạc Hòa xuất phát từ tư tâm định ra, hắn lúc ấy thậm chí không cảm thấy tiểu sư đệ sẽ cùng chính mình ở bên nhau, khế ước thành lập trong nháy mắt kia Lạc Hòa kỳ thật liền có chút hối hận, lúc ấy hắn cảm thấy tiểu sư đệ đáng giá càng tốt —— càng tốt cảnh tượng, ký kết càng tốt đạo lữ khế ước, lấy chính mình nhất sinh vì thề.

Chỉ tiếc khế ước thành lập sau không thể trở thành phế thải, hoặc là nói giải trừ khế ước hậu quả tiểu sư đệ căn bản nhận không nổi.

Lúc ấy định xong khế ước sau Lạc Hòa có bao nhiêu hối hận, hiện tại hắn liền có bao nhiêu may mắn.

Nếu không phải hắn trong lúc vô ý ký kết cái này khế ước, hiện tại hắn không nhất định có thể tìm được tiểu sư đệ.

Hơi thở thoi thóp Nam Cung Giác nhìn đến Lạc Hòa trong nháy mắt kia thậm chí cho rằng chính mình có phải hay không hồi quang phản chiếu.

Nam Cung Giác là ở bị một con hoang thú ngậm ở trong miệng trong nháy mắt kia mới phát hiện chính mình tựa hồ thể lực chống đỡ hết nổi vấn đề, nhưng là khi đó hắn lại muốn làm cái gì đã chậm. Hắn thử giãy giụa một chút, đổi lấy chính là hắn bối thượng nhiều một cái hoang thú dấu răng.

Kia một ngụm cắn được xương sườn, Nam Cung Giác cắn chặt răng, vẫn là không nhịn xuống trùy tâm đến xương đau đớn, "Chi" một tiếng.

Hậu bối truyền đến máu nóng rực độ ấm, Nam Cung Giác trong lòng nhảy dựng, một loại dự cảm bất hảo dần dần ăn mòn hắn.

Nam Cung Giác bị kia chỉ hắn còn không có phân biệt ra giống loài hoang thú một đường ngậm tới rồi hoang thú đàn căn cứ địa, đột nhiên bị một ngụm phun ra, hung hăng mà tạp tới rồi trên mặt đất, nguyên bản trên tay trên sống lưng miệng vết thương địa phương thấm vào mấy viên hòn đá nhỏ, Nam Cung Giác cắn chặt môi không có ra tiếng.

Nam Cung Giác bị trùy tâm thống khổ đau đến tỉnh táo lại, lúc này hắn mới ý thức được chính mình bị bắt được. Làm Nam Cung Giác chân chính khủng hoảng chính là, hắn phát hiện chính mình hiện tại thực suy yếu —— các loại ý nghĩa thượng suy yếu, hắn thậm chí đều rất khó từ trên mặt đất bò dậy, loại cảm giác này thật không tốt.

Đặc biệt là bắt lấy hắn kia một con hoang thú không biết có phải hay không cảm thấy hắn không có uy hiếp, nhìn chằm chằm hắn nhìn trong chốc lát lúc sau tiến vào hoang thú đàn bên trong, cùng hai chỉ thoạt nhìn tuổi tác không lớn, vẫn luôn bị mặt khác hoang thú bảo vệ lại tới ấu thú thấp giọng nói chuyện với nhau trong chốc lát, sau đó kia hai chỉ tuổi nhỏ hoang thú đột nhiên nhìn về phía Nam Cung Giác phương hướng.

Nam Cung Giác chỉ cảm thấy phía sau lưng chợt lạnh, sợ hãi cả kinh.

Phía trước liền tính là bị Cửu giai giao long nhìn chằm chằm hắn đều không có loại này sởn tóc gáy lông tơ dựng ngược cảm giác, Nam Cung Giác thề, hắn từ kia hai chỉ tuổi nhỏ hoang thú trong mắt thấy được một loại thấy không biết mới lạ món đồ chơi hưng phấn……

Nam Cung Giác như vậy tưởng tượng, đột nhiên đem chính mình hoảng sợ, nhưng mà kế tiếp sự tình lại làm hắn phát hiện, hắn vừa rồi ý tưởng cũng không sai, kia hai chỉ tuổi nhỏ hoang thú là thật sự tưởng đem hắn trở thành mới lạ món đồ chơi.

Rất dài một đoạn thời gian đều cảm thấy chính mình cùng thế giới này không có chân thật liên hệ, thẳng đến cùng Lạc Hòa ở bên nhau mới cảm thấy chính mình cùng cái này tu chân thế giới có một chút liên hệ, nhưng mà hiện tại thật sự muốn gặp phải tử vong uy hiếp —— còn không chỉ là tử vong uy hiếp, rất có khả năng còn phải bị này hai chỉ tuổi nhỏ hoang thú trở thành món đồ chơi…… Như vậy tưởng tượng, Nam Cung Giác phía sau lưng mồ hôi lạnh đều xuống dưới.

Kết quả hắn vẫn là bị kia hai đầu tuổi nhỏ hoang thú ngậm tới rồi bên kia, một cái tương đối ẩn nấp địa phương, bên này nhìn không thấy đám kia thành niên hoang thú, Nam Cung Giác trong lòng cơ hồ có thể nghĩ vậy hai đầu tuổi nhỏ hoang thú tâm trung ý tưởng, cái loại này món đồ chơi không hy vọng bị người khác thấy cảm giác, Nam Cung Giác bản nhân ở lúc còn rất nhỏ cũng từng từng có ý nghĩ như vậy.

Chỉ tiếc…… Nam Cung Giác cắn răng, trong đầu lung tung rối loạn thổi qua một ít đã từng ký ức, đến từ thân nhân mắt lạnh, cười nhạo, đã từng chính mình cảm thấy hận thấu xương mặt, duy nhất quang minh, đại khái là ở thế giới này trải qua hết thảy, cùng với Lạc Hòa…… Nam Cung Giác có điểm thần chí không rõ nghĩ, hắn đây là nhìn đến trong truyền thuyết đèn kéo quân sao……

Lạc Hòa mặt xuất hiện ở hắn trước mặt, Nam Cung Giác đột nhiên kéo ra khóe miệng cười cười, ở trước khi chết, có thể nhìn đến Lạc Hòa, cũng coi như là một loại hạnh phúc đi?

.

Lạc Hòa đi theo khế ước chỉ dẫn đi vào Nam Cung Giác bên người thời điểm, thấy chính là bị hai chỉ tuổi nhỏ hoang thú trở thành món đồ chơi vứt tới vứt đi, hơi thở mỏng manh, toàn thân xám xịt tiểu sư đệ.

Một cổ lửa giận từ Lạc Hòa trong lòng bốc lên lên, hắn phân không rõ loại này cảm xúc rốt cuộc là bởi vì tiểu sư đệ bị thương, vẫn là bởi vì tiểu sư đệ ở chính mình trước mặt bị thương tổn —— nhưng là này đó đều không quan trọng, hắn trực tiếp phóng xuất ra uy áp, toàn bộ thí luyện chiến trường đều yên tĩnh trong nháy mắt.

Lạc Hòa không có chú ý tới trong nháy mắt kia tình huống, hai đầu tuổi nhỏ hoang thú tựa hồ là đã chịu uy áp ảnh hưởng, một con đang ở ngậm Nam Cung Giác chuẩn bị tiếp tục trò chơi, bị thình lình xảy ra uy áp sợ tới mức lập tức đem trong miệng ngậm "Món đồ chơi mới" Nam Cung Giác ném tới trên mặt đất, ngơ ngác mà đứng ở tại chỗ không có bất luận cái gì phản ứng.

Lạc Hòa không có quản hai đầu bị dọa tới rồi hoang thú, hắn lập tức đi tới Nam Cung Giác trước mặt, đem Nam Cung Giác hoành đánh ôm lên, Lạc Hòa lạnh lùng mà nhìn thoáng qua kia hai đầu tuổi nhỏ hoang thú, kia hai đầu hoang thú bị kia liếc mắt một cái xem đến phát run, lập tức quỳ gối trên mặt đất.

Nam Cung Giác cảm giác được quen thuộc hơi thở, nguyên bản không thể tin được cảm xúc dần dần mà trở nên an tâm lên, hắn yên tâm phóng trầm hô hấp, chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Nếu thật là sư huynh tới nói thì tốt rồi…… Hôn mê phía trước, Nam Cung Giác nghĩ như vậy đến.

Lạc Hòa đem Nam Cung Giác ôm rời đi hoang thú đàn, không có trực tiếp đối hai chỉ tuổi nhỏ hoang thú động thủ, hắn chỉ là đem hai chỉ hoang thú đặc thù ghi tạc trong đầu, ánh mắt lãnh đến như là muốn rớt băng tra. Cách đó không xa thành niên hoang thú hình tượng là phát hiện Lạc Hòa tồn tại, đột nhiên đều đem ánh mắt chuyển dời đến Lạc Hòa bên này, như hổ rình mồi nhìn chằm chằm Lạc Hòa.

Lạc Hòa biểu tình đều không có động dung, hắn trực tiếp ôm Nam Cung Giác biến mất ở hoang thú đàn trong mắt, như là không hề có cảm giác được phía sau kia một đám hoang thú tập thể phẫn nộ uy áp.

Trên thực tế Lạc Hòa thân ảnh không có hắn tự nhận là như vậy trầm ổn, một đám hoang thú nhằm vào hắn phóng thích uy áp chuyện này vẫn là cho hắn tạo thành không nhỏ áp lực, nhưng là có thể là bởi vì Lạc Hòa bóng dáng thoạt nhìn quá mức với trầm ổn duyên cớ, có lẽ là bởi vì hắn vừa rồi uy áp kinh sợ tới rồi đại bộ phận hoang thú duyên cớ, Lạc Hòa rời đi thời điểm, thế nhưng không có gặp được bất luận cái gì trở ngại, hoang thú đàn trung cũng không có hoang thú đuổi theo.

Lạc Hòa đem Nam Cung Giác ôm đi tới một cái không có hoang thú địa phương, thật cẩn thận đem đã hôn mê Nam Cung Giác đặt ở trên mặt đất lúc sau, Lạc Hòa thấy Nam Cung Giác trên người cáu bẩn cùng máu tươi quậy với nhau, hình thành huyết vảy, sắc mặt lại trầm trầm.

Bởi vì tiến vào thí luyện đài lúc sau Lạc Hòa trên người đồ vật đều ở bất tri bất giác chi gian biến mất —— hoặc là nói là bị cái này thí luyện không gian bài xích, Lạc Hòa hiện tại bên người cái gì đều không có, bao gồm cấp tiểu sư đệ trị liệu đan dược.

Lạc Hòa nhíu nhíu mày, hắn thật cẩn thận vây quanh Nam Cung Giác, một bàn tay đặt ở Nam Cung Giác phía sau, trực tiếp cấp Nam Cung Giác đưa vào linh lực chữa thương, tuy rằng như vậy trị liệu hiệu quả kém một ít, nhưng là cũng tổng so không có hảo. Lạc Hòa một bên cấp tiểu sư đệ đưa vào linh lực, một bên quan sát đến cái này cái gọi là thí luyện không gian tình huống.

Đây là một cái hoang vắng chiến trường, tuy rằng không biết này đó đủ loại chủng tộc đều là vì cái gì mà chiến đấu, cũng không biết cái này trên chiến trường đều có chút cái gì chủng tộc tham dự chiến đấu, nhưng là nơi này tận trời sát khí cùng huyết khí là không có cách nào che giấu, làm Lạc Hòa có điểm lo lắng chính là, cái này trong không gian tựa hồ không có linh khí.

Cái này phát hiện làm Lạc Hòa trong lòng nhảy dựng.

Hắn thong thả mà lại kiên định cấp Nam Cung Giác tiếp tục đưa vào linh lực, tiểu sư đệ thân thể nội bộ tổn thương tựa hồ cũng không phải rất nghiêm trọng, chỉ là thập phần khuyết thiếu linh lực, hơn nữa ngoại thương rất nghiêm trọng, Lạc Hòa trong lòng cả kinh, đột nhiên đình chỉ cấp Nam Cung Giác đưa vào linh lực, đem tiểu sư đệ thong thả phiên lại đây, thấy Nam Cung Giác phía sau lưng miệng vết thương lúc sau đồng tử co rụt lại! Có như vậy trong nháy mắt, Lạc Hòa thế nhưng có điểm oán trách cái này cái gọi là thí luyện đài, vì cái gì không thể mang theo thuốc trị thương?

Nếu là hắn hiện tại có thuốc trị thương nói, tiểu sư đệ liền sẽ không như vậy chật vật……

Nam Cung Giác sau lưng miệng vết thương còn ở đổ máu, một ít thật nhỏ hòn đá khảm vào miệng vết thương trung, nhìn có điểm nhìn thấy ghê người, Lạc Hòa hít sâu một hơi, miệng vết thương này ngay cả hắn nhìn đều đau, tiểu sư đệ vừa rồi là như thế nào cười ra tới?

Lạc Hòa thong thả lại tiểu tâm đem Nam Cung Giác sau lưng quần áo trừ bỏ, đem tiểu sư đệ miệng vết thương chung quanh vết máu xoa xoa, theo sau hướng miệng vết thương địa phương đưa vào linh lực.

Nam Cung Giác cau mày hừ một tiếng, Lạc Hòa dừng động tác, nhưng là lại không có tỉnh lại.

Lạc Hòa cũng không biết chính mình trong lòng là cái gì cảm giác.

Có lẽ tiểu sư đệ không ở ngay lúc này tỉnh lại cũng là thực may mắn.

Lạc Hòa trong mắt đựng đầy đau lòng, Nam Cung Giác phía sau lưng miệng vết thương ở Lạc Hòa ôn hòa linh lực tác dụng dưới bắt đầu thong thả khép lại lên, tuy rằng hiệu quả cũng không rõ ràng, nhưng là xác thật là ở khép lại, Lạc Hòa

cũng chậm rãi thở dài nhẹ nhõm một hơi. Thí luyện đài không gian tuy rằng không có linh khí, nhưng là cũng không có đối hắn tiến hành cấp bậc áp chế, Lạc Hòa không phải không có may mắn tưởng, có lẽ tình huống cũng còn không phải như vậy không xong.

Chờ đến tiểu sư đệ tỉnh lại lúc sau, hắn trước trợ giúp tiểu sư đệ hoàn thành nhiệm vụ, sau đó hai người cùng nhau rời đi thí luyện không gian…… Lạc Hòa nghĩ, đi không nghĩ tới, cái này không gian tuy rằng không có đối hắn tiến hành đỉnh cấp áp chế, nhưng là hoang thú trên chiến trường khó khăn là căn cứ tiến hành thí luyện người cấp bậc tiến hành tự động điều chỉnh.

Nói cách khác, hệ thống tự động đem Lạc Hòa trở thành là thí luyện giả chi nhất, kế tiếp thí luyện khó khăn sẽ đi theo Lạc Hòa cấp bậc cùng tình huống tiến hành thay đổi, nhưng là hiện tại Lạc Hòa còn không biết chuyện này, trong lòng tưởng hết thảy đều còn có điểm quá mức đơn giản một ít.

.

Nam Cung Giác tỉnh lại thời điểm có điểm mờ mịt, một lát sau mới nhớ tới sự tình trải qua.

Hắn nhớ rõ chính mình tựa hồ bởi vì ở Thí Luyện Trường thượng sai lầm cùng thoát lực, bị một đầu hoang thú bắt được không nói, còn bị hai cái hoang thú nhãi con trở thành món đồ chơi đá tới đá lui…… Sau lại giống như còn trực tiếp bị hai hoang thú nhãi con đùa chết tới? Cho nên hắn hiện tại là ở thế giới cực lạc sao?

Đây là trong truyền thuyết địa ngục sao? Không thể tưởng được người đã chết lúc sau thế giới quả nhiên vẫn là rất nhiều tư nhiều màu sao, cái này địa phương quả thực cùng cái kia cái gọi là thí luyện chiến trường giống nhau như đúc……

Từ từ! Giống nhau như đúc?

Nam Cung Giác có điểm há hốc mồm, chẳng lẽ người đã chết lúc sau thật sự sẽ tại chỗ biến thành quỷ sao? Vẫn là nói đây là Tu chân giới đặc thù đãi ngộ? Lại hoặc là hắn cá nhân chuyên chúc vai chính đãi ngộ? Kia chẳng phải là nói hắn liền phải ở cái này địa phương đợi cho hoàn thành nhiệm vụ hoặc là thí luyện hệ thống lương tâm phát hiện đem chính mình thả ra sao?

Không cần a! Liền tính là biến thành quỷ, Nam Cung Giác hiện tại cũng vẫn là rất muốn gặp Lạc Hòa, hắn nhớ rõ chính mình ở chết phía trước giống như còn ở đèn kéo quân thấy Lạc sư huynh tới, cũng không biết chính mình đã chết lúc sau Lạc Hòa còn có thể hay không muốn hắn……

Nam Cung Giác trong đầu lung tung rối loạn suy nghĩ một hồi, đột nhiên cảm thấy chính mình nếu nếu là một cái người chết nói, vì cái gì không về trước đến cái kia hắc tuyến nơi đó hỏi một chút thí luyện hệ thống muốn xử lý như thế nào vấn đề này? Như vậy tưởng tượng, Nam Cung Giác lập tức liền tưởng đứng lên, theo sau thân thể hắn đột nhiên cứng đờ một chút.

Nếu hắn thật là quỷ nói, vì cái gì…… Hắn là nằm? Hơn nữa tựa hồ còn dựa vào cái gì ấm áp vật thể……

Nên không phải là biến thành quỷ hắn còn sẽ bị thương đi? Lạc Hòa sắc mặt khó coi nghĩ, hắn thử giật giật thân thể của mình, một trận xuyên tim đau đớn đột nhiên xuất hiện, làm Nam Cung Giác kêu rên ra tiếng: "A ——" vì cái gì biến thành quỷ còn sẽ cảm giác được đau? Này căn bản là không khoa học hảo sao?

Nam Cung Giác mới ra thanh, liền cảm giác chính mình dựa vào ấm áp vật thể đột nhiên giật giật, ngay sau đó hắn nghe được một cái quen thuộc thanh âm: "Tiểu sư đệ, ngươi tỉnh sao?"

Nam Cung Giác thân thể đột nhiên cứng đờ, có điểm không biết nên như thế nào phản ứng.

Phía sau truyền đến thanh âm, là Nam Cung Giác trước khi chết đều còn tâm tâm niệm niệm đại sư huynh thanh âm, Nam Cung Giác đầu óc loạn thành một đoàn: Vì cái gì đại sư huynh lại ở chỗ này? Hắn rốt cuộc là đã chết vẫn là không chết? Vì cái gì chính mình lại ở chỗ này, còn đem Lạc Hòa trở thành đệm dựa…… Hắn trong đầu quả thực có một vạn cái vì cái gì ở spam, Nam Cung Giác thậm chí đều cảm thấy chính mình có phải hay không tiến vào một cái ảo cảnh…… Chính là phía sau lưng truyền đến đau đớn lại ở rõ ràng nói cho hắn, hắn còn chưa chết, thậm chí sau lưng thanh âm cũng không phải ảo giác.

Nam Cung Giác đột nhiên sửng sốt, hắn đột nhiên xoay người nhìn về phía Lạc Hòa, đáy mắt tràn đầy kinh ngạc: "Sư huynh ngươi là như thế nào đi vào nơi này ——"

Nam Cung Giác vấn đề còn không có nói xong liền đột nhiên im bặt, hắn đương nhiên cũng đoán được Lạc Hòa vì cái gì sẽ đến cái này địa phương, nghĩ đến chính mình phía trước chật vật bộ dáng, Lạc Hòa cũng không biết thấy được nhiều ít, Nam Cung Giác liền cảm thấy chính mình mặt cũng chưa địa phương thả, hắn hiện tại liên hệ không thượng hệ thống, cũng không thể khẩn cấp xin giúp đỡ hệ thống, cả người đều có điểm mờ mịt.

Lạc Hòa nguyên bản thấy tiểu sư đệ một chút cũng không chú ý trực tiếp xoay lại đây, bị hoảng sợ, kết quả tiểu sư đệ thế nhưng là muốn hỏi chính mình là như thế nào đi vào nơi này, nhưng mà lời nói đều còn không có nói xong tiểu sư đệ liền trở nên ngốc ngốc, tuy là Lạc Hòa cũng có chút dở khóc dở cười, hắn thậm chí cảm thấy ở vừa rồi kia mấy cái nháy mắt, chính mình đều có thể cảm nhận được tiểu sư đệ tâm lộ lịch trình.

Hắn thở dài, đem tiểu sư đệ thân thể xoay lại đây, hai người mặt đối mặt bốn mắt nhìn nhau, hắn tránh đi tiểu sư đệ miệng vết thương, lẳng lặng mà nhìn tiểu sư đệ.

Nam Cung Giác nguyên bản bị Lạc Hòa nhìn chằm chằm còn cảm thấy có điểm thẹn thùng, chờ đến hai người đối diện thời gian quá dài lúc sau, Nam Cung

Giác mới đột nhiên ý thức được Lạc Hòa kỳ thật không phải tưởng liêu hắn, nhìn chằm chằm vào hắn là có khác thâm ý, Nam Cung Giác trong lúc nhất thời thậm chí có điểm không dám tưởng tượng Lạc Hòa là có ý tứ gì, hắn tổng cảm thấy chính mình còn có thể tại giãy giụa một chút……

Liền tính hắn đã cảm giác được hệ thống tồn tại tất nhiên đã bị Lạc Hòa biết được.

Lạc Hòa không nói lời nào, Nam Cung Giác yên lặng mà cúi đầu, không dám cùng Lạc Hòa đối diện, thật lâu sau trầm mặc qua đi, Lạc Hòa chỉ có thể chậm rãi thở dài.

Nam Cung Giác trong lòng nhảy dựng.

------oOo------

Phần 115

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 115: Nam Cung Giác tỉnh lại

Lạc Hòa liền vẫn luôn nhìn Nam Cung Giác, cũng không nói lời nào, cảm giác được Lạc Hòa tầm mắt Nam Cung Giác trong lòng tràn đầy thấp thỏm, hắn thậm chí không dám ngẩng đầu xem Lạc Hòa biểu tình, bởi vì hắn sợ hãi Lạc Hòa sẽ bởi vì chuyện này sinh hắn khí.

Hai người giằng co rất dài một đoạn thời gian, cuối cùng vẫn là Nam Cung Giác vô pháp tiếp thu như vậy trầm mặc, hắn thật cẩn thận ngẩng đầu lên, nhìn Lạc Hòa không có biểu tình sắc mặt có chút sợ hãi, "Sư huynh, ta……"

Hắn muốn nói lại thôi, Lạc Hòa cũng không ép hắn, cũng chỉ an tĩnh cùng hắn đối diện, xem đến Nam Cung Giác kinh hồn táng đảm, nhưng vẫn là đem chính mình tưởng lời nói nói ra, bởi vì hắn cảm thấy chính mình lại không nói lời nào nói khả năng sẽ khiến cho cái gì nghiêm trọng hậu quả, mà cái này hậu quả tuyệt đối không phải hắn muốn thừa nhận cái loại này.

Nam Cung Giác tổ chức một chút ngôn ngữ: "Ngươi biết hệ thống tồn tại đi?"

Nam Cung Giác tuy rằng là dùng hỏi câu, nhưng là hắn trong lòng đã rất rõ ràng chuyện này Lạc Hòa khẳng định là đã biết, hệ thống không có khả năng có thể không nói cho Lạc Hòa chuyện này liền trực tiếp đem Lạc Hòa đưa vào tới, liền tính hệ thống có thể làm như vậy, Nam Cung Giác cũng có thể đoán được, muốn làm như vậy nói đối hệ thống thương tổn khẳng định không thấp.

Lạc Hòa bình tĩnh nhìn Nam Cung Giác liếc mắt một cái, gật gật đầu, nghĩ đến cái kia có thể ở chính mình thức hải nói chuyện hệ thống, hắn ánh mắt ám ám, đắm chìm ở chính mình tư tưởng trung Nam Cung Giác không có phát hiện Lạc Hòa khác thường, bởi vì hắn đang ở cau mày tự hỏi nên như thế nào cùng Lạc Hòa giải thích chuyện này.

Nam Cung Giác không biết Lạc Hòa đối chuyện này thấy thế nào, hắn phía trước cùng Lạc Hòa giải thích quá chính mình là từ dị thế tới, lại không có nhắc tới hệ thống vấn đề, ở bên nhau lúc sau hắn vốn là tính toán chậm rãi đem chuyện này nói cho Lạc Hòa, nhưng là bởi vì hệ thống thăng cấp duyên cớ, hắn ở thí luyện đài trung gặp được nhiều chuyện như vậy, cẩu huyết chính là hắn thế nhưng còn bảo hộ không hảo chính mình, yêu cầu Lạc Hòa tiến vào thí luyện đài trong thế giới cứu vớt chính mình, hiện tại lại nói hệ thống là cái gì có thể hay không làm Lạc Hòa không cao hứng…… Bởi vì trong lòng có rất nhiều băn khoăn, Nam Cung Giác trên mặt cũng không tự giác mang theo chút do dự.

Lạc Hòa vẫn luôn ở quan sát tiểu sư đệ biểu tình, hắn vốn dĩ đã biết cái gọi là hệ thống tồn tại sự tình, chính hắn không cảm thấy chuyện này là cỡ nào không thể nói sự, nhưng là tiểu sư đệ biểu tình lại giống như không phải ý tứ này?

Lạc Hòa trong lòng lập tức trào ra một loại liền chính mình đều không có phát hiện không thích hợp không vui, chỉ là hắn từ trước đến nay có thể che giấu chính mình cảm xúc, bởi vậy không có biểu hiện ra ngoài.

Nam Cung Giác ở trong lòng rối rắm thời gian kỳ thật cũng không như thế nào trường, nhưng là bởi vì Lạc Hòa trầm mặc duyên cớ, hai người đều cảm thấy không khí có điểm quái quái, đặc biệt là Nam Cung Giác thậm chí cảm thấy trong lòng tràn ngập thấp thỏm, hắn luôn có một loại Lạc Hòa ánh mắt có điểm dọa người, vạn nhất một cái không cao hứng đem hắn lộng chết, hắn chính là một chút đều không có biện pháp.

Bất quá…… Nam Cung Giác lại tưởng, bọn họ hiện tại là người yêu nói, Lạc Hòa hẳn là sẽ không trực tiếp động thủ…… Đi?

Kỳ thật hắn một chút cũng không xác định, đối với Lạc Hòa hắn cảm tình thực phức tạp, hắn có đôi khi cũng nói không rõ rốt cuộc là sùng bái ỷ lại nhiều một ít, vẫn là ái mộ thích nhiều một ít, này liền dẫn tới Nam Cung Giác hiện tại mới phát hiện, bọn họ phía trước tồn tại rất nhiều vấn đề, dẫn tới hắn thế nhưng liền Lạc Hòa đều không hiểu biết.

Nam Cung Giác đột nhiên đối chính mình có chút thất vọng.

Lúc trước cho rằng chính mình đối Lạc Hòa cảm tình nhật nguyệt chứng giám người là chính mình, hiện tại do dự nghi thần nghi quỷ người cũng là chính mình, vì cái gì hắn liền có nhiều như vậy cảm xúc đâu?

Rối rắm đến cuối cùng, Nam Cung Giác vẫn là cắn răng một cái nói: "Sư huynh ngươi còn nhớ rõ ta nói rồi sao? Ta không phải thế giới này người…… Hệ thống chính là trợ giúp ta đi vào thế giới xa lạ này tồn tại, ta cùng hệ thống chi gian tồn tại khế ước quan hệ, ta hoàn thành hệ thống cấp ra nhiệm vụ, đạt được hệ thống cấp ra Kịch Tình Độ, đổi ta yêu cầu tu luyện tài nguyên, thí luyện đài là mấy ngày hôm trước hệ thống thăng cấp thời điểm đột nhiên xuất hiện, nghe nói ta có thể ở thí luyện đài trung rèn luyện chính mình chiến đấu ý thức, ta không nghĩ tiếp tục cấp sư huynh ngươi kéo chân sau, cho nên……" Nam Cung Giác thật cẩn thận nhìn nhìn Lạc Hòa sắc mặt, phát hiện Lạc Hòa sắc mặt không có gì biến hóa, trong lòng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhưng là nghĩ đến chính mình kế tiếp muốn nói nói, hắn lại không tự giác đem tâm nhắc lên, treo ở giữa không trung nửa vời, làm người thập phần khó chịu.

"Ta cho rằng chính mình đã thăm dò rõ ràng thí luyện đài quy tắc, không nghĩ tới vẫn là xảy ra chuyện……" Nam Cung Giác muốn đem chuyện này bóc qua đi, nói xong lúc sau lập tức dời đi đề tài, "Sư huynh ngươi đối ta phía trước sinh hoạt thế giới kia có hứng thú sao? Ta có thể cho ngươi nói một chút thế giới kia sự a……"

Liền ở Nam Cung Giác cho rằng chính mình nói sang chuyện khác thập phần thành công thời điểm, Lạc Hòa đột nhiên mở miệng: "Ngươi vì cái gì sẽ bị trảo?"

Nam Cung Giác ngẩng đầu nhìn rốt cuộc cùng chính mình nói chuyện Lạc Hòa, lại nghe được Lạc Hòa vấn đề, có điểm không biết nên nói như thế nào.

Lạc Hòa đem Nam Cung Giác thần sắc xem ở trong mắt, không có gì biểu tình, nói ra nói lại là có điểm lãnh đạm: "Như thế nào? Chưa nghĩ ra nói như thế nào? Vẫn là quá mất mặt không biết nên nói như thế nào?"

Nam Cung Giác trong mắt hiện lên một tia ảm đạm, tuy rằng hắn cảm thấy loại sự tình này xác thật là thực lực của chính mình không đủ nguyên nhân, nhưng là không biết vì cái gì, Lạc Hòa nói như vậy hắn, chính là làm hắn cả người đều cảm giác có điểm không đúng. Nam Cung Giác cũng không phải cái gì giỏi về che giấu cảm xúc người —— có lẽ ở mỗ một đoạn thời gian đã từng am hiểu quá, nhưng là hiện tại ở thế giới này, hoặc là nói đối mặt Lạc Hòa thời điểm, Nam Cung Giác luôn là theo bản năng không nghĩ che giấu chính mình chân thật cảm xúc, vì thế hắn biểu tình vừa vặn bị Lạc Hòa thu vào đáy mắt.

Lạc Hòa mím môi, hắn thừa nhận chính mình khả năng có chút giận chó đánh mèo tiểu sư đệ, nhưng là vừa rồi nhìn đến Nam Cung Giác trên tay thời điểm, hắn là thật sự cảm thấy chính mình tim đập đều lỡ một nhịp, cả người như là bị mỗ một loại không biết tên cảm xúc bao phủ giống nhau, như là ngâm ở một cái hắc ám trong địa ngục giống nhau, cái loại cảm giác này hắn một chút cũng không nghĩ trải qua lần thứ hai.

Lạc Hòa vẫn như cũ không nói gì, Nam Cung Giác điều chỉnh tốt chính mình cảm xúc, theo sau mới giải thích chính mình bị thương vấn đề, kỳ thật này cũng không có gì hảo thuyết, Nam Cung Giác chính mình cũng không biết chính mình là vì cái gì bị bắt lấy, ngay lúc đó hắn chỉ là trong lúc nhất thời quên mất thời gian cùng thân thể của mình trạng huống mà thôi, ai biết liền vừa lúc đuổi kịp linh lực cùng tinh lực đều không đủ tình huống đâu?

Nam Cung Giác trong lòng cũng thực ủy khuất, tuy rằng chính mình bị trảo nguyên nhân xác thật là có thể tránh cho bộ dáng, nhưng là hắn đều bị bắt được, thậm chí còn bị hai chỉ tiểu tể tử trở thành món đồ chơi giống nhau ném tới ném đi đùa bỡn, hiện tại Lạc Hòa còn trách cứ hắn, Nam Cung Giác cũng không biết chính mình đến tột cùng nên làm chút cái gì mới có thể làm Lạc Hòa nguôi giận, thậm chí có như vậy trong nháy mắt, Nam Cung Giác đều cảm thấy chính mình có phải hay không vô luận nói cái gì Lạc Hòa đều sẽ không lý giải……

Lạc Hòa vẫn luôn chú ý Nam Cung Giác tình huống, nhìn đến Nam Cung Giác đột nhiên đỏ hốc mắt muốn khóc không khóc bộ dáng, đột nhiên nhớ tới nhà mình tiểu sư đệ còn chỉ là một cái mười mấy tuổi hài tử vương, bị ủy khuất sẽ cảm thấy thương tâm khổ sở, yêu cầu chính là chính mình an ủi mà không phải trách cứ, tức khắc liền có điểm đau lòng.

Lạc Hòa thở dài, là hắn quá lo lắng tiểu sư đệ, đều quên mất tiểu sư đệ tuổi tác, chỉ là hắn không biết, hắn này thở dài khí, làm Nam Cung Giác càng thêm sợ hãi một chút.

Lạc Hòa một bàn tay ôm Nam Cung Giác, một bàn tay đem tiểu sư đệ đầu vặn chính, hai người bốn mắt nhìn nhau, Nam Cung Giác muốn dời đi tầm mắt, lại bởi vì Lạc Hòa kiềm chế không có thể thành công, hắn trong lòng đau xót, trong lòng ủy khuất liền tàng đều tàng không được.

Lạc Hòa than nhẹ: "Tiểu sư đệ……"

Nam Cung Giác trong lòng run lên, trong lúc nhất thời đã quên động tác, ngốc ngốc nhìn Lạc Hòa, Lạc Hòa trên mặt mang theo một loại —— hắn không biết nên hình dung như thế nào kỳ quái biểu tình, loại vẻ mặt này Nam Cung Giác ở rất nhiều nhân thân thượng nhìn đến quá: Phim truyền hình trung trải qua quá thảm thiết chiến tranh sau về đến nhà chiến sĩ, đại tai nạn sau trải qua thật mạnh hiểm trở rốt cuộc nhìn thấy chính mình thân nhân dân chạy nạn, còn có rất nhiều người ở gặp được sinh ly tử biệt lúc sau lộ ra thần sắc, hắn trong lòng chấn động, nếu loại vẻ mặt này có tên nói, đại khái là một loại…… Sống sót sau tai nạn may mắn.

Chính là Lạc Hòa ở may mắn cái gì đâu? Hắn không có trải qua sinh tử, không có gặp được nguy hiểm tai nạn, chỉ là bởi vì chính mình gặp được một ít không tốt sự tình…… Thôi.

Nam Cung Giác đột nhiên cảm thấy rất khổ sở, trái tim như là nắm ở cùng nhau dường như, có chút chết lặng.

Lạc Hòa chú ý tới Nam Cung Giác cảm xúc biến hóa, rốt cuộc mở miệng nói chuyện: "Ta cũng không phải không hy vọng ngươi biến cường, tiểu sư đệ, ta có lẽ là trên thế giới này nhất hy vọng ngươi có thể trở nên càng cường đại hơn người, nhưng là này đó hy vọng đều là thành lập ở ngươi bình yên vô sự tiền đề dưới đạt tới, ngươi biết không?"

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa rất ít nói chuyện với nhau, bọn họ hai người chi gian còn không có tới kịp cho nhau thành thật với nhau, thành lập chân chính thân mật quan hệ, bởi vậy liền bọn họ chính mình đều không có phát hiện, liền tính bọn họ hai cái hiện tại là mỗ một loại ý nghĩa thượng thân mật quan hệ, nhưng trên thực tế bọn họ chi gian liên hệ lại vẫn là thập phần yếu ớt, loại này hai người có thể nghiêm túc nói chuyện cơ hội cũng không nhiều.

Nam Cung Giác biết Lạc Hòa ý tứ, suy nghĩ phức tạp, hắn không dám tùy tiện phỏng đoán Lạc Hòa tâm tư, cũng là vì như vậy, hắn mới phát hiện hắn cùng Lạc Hòa chi gian tồn tại rất nhiều vấn đề.

Nam Cung Giác cũng thở dài.

Hai người đều từ đối phương trong ánh mắt thấy được tương đồng cảm xúc, hai người nhìn nhau trong chốc lát, bỗng nhiên đều cười.

Nam Cung Giác trong lòng thấp thỏm trở thành hư không, ở Lạc Hòa mở miệng muốn nói cái gì đó phía trước, Nam Cung Giác đầu tiên mở miệng, đem chính mình từ dị giới mà đến, còn có cùng hệ thống ở thế giới này trải qua đều chậm rãi nói cho Lạc Hòa.

Lạc Hòa an tĩnh mà nghe, không có phát biểu bất luận cái gì ý kiến, chỉ là đang nghe tiểu sư đệ nói chuyện thời điểm, có chút hơi hơi thất thần, hắn nhớ tới tiểu sư đệ phía trước đã nói với chính mình, hắn từ dị giới tới chuyện này, trong lòng suy nghĩ muôn vàn.

Nếu là kiếp trước hắn gặp được cái kia Nam Cung Giác chính là hiện tại tiểu sư đệ nói…… Hắn một chút cũng sẽ không bởi vì tiểu sư đệ đoạt xá người khác mà cảm thấy có cái gì không vui, thậm chí trong lòng còn có một loại bí ẩn liền chính hắn đều không có phát hiện vui vẻ.

Bất quá này đó ý tưởng đều là thứ yếu, quan trọng là, tiểu sư đệ đoạt xá người khác nói, có thể hay không có cái gì hậu quả, ở Nam Cung Giác nói xong chính mình một đoạn này thời gian tới nay trải qua, thuận tiện đem Vạn Thú Chi Tâm cùng Trăm Chân Nhện con nhện trong động tìm được Ngàn Chân Nhện linh tuyền sự cũng nói cho Lạc Hòa lúc sau, Lạc Hòa đột nhiên hỏi: "Tiểu sư đệ ngươi đoạt xá câu này thân thể, kia cái này thân thể nguyên chủ linh hồn có thể hay không xúc phạm tới ngươi?"

Ở Lạc Hòa ấn tượng giữa, tiểu sư đệ tuy rằng thoạt nhìn rất lợi hại, tu luyện tốc độ cũng mau đến không bình thường, nhưng là linh hồn chuyện này rốt cuộc sâu không lường được, ngay cả Lạc Hòa chính mình mới vừa trọng sinh kia một đoạn thời gian, hắn đều cảm thấy thân thể của mình cùng linh hồn không phù hợp, thậm chí nếu không phải Cửu Thiên Tông chưởng môn, hắn hiện tại đều rất có khả năng đã đã chịu ảnh hưởng.

Bởi vậy Lạc Hòa mới có này vừa hỏi.

Không nghĩ tới Nam Cung Giác nghe được Lạc Hòa vấn đề lúc sau lại đột nhiên ngây ngẩn cả người, hắn cho rằng Lạc Hòa sẽ hỏi hắn bất luận cái gì vấn đề, lại không nghĩ rằng Lạc Hòa cái thứ nhất quan tâm lại là hắn có thể hay không xuất hiện thân hồn không hợp sự…… Nam Cung Giác trong lòng lại ngọt lại sáp, trầm mặc thật lâu sau, hắn vẫn là lắc lắc đầu: "Sẽ không, sư huynh, tuy rằng ta không biết hệ thống là như thế nào làm được, nhưng là thân thể này nguyên lai chủ nhân đã không có khả năng đã trở lại."

Lạc Hòa cũng yên lặng mà thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Hắn nhưng không hy vọng có một ngày sẽ xuất hiện chính mình tiểu sư đệ cùng một người khác linh hồn cộng đồng sử dụng tiểu sư đệ thân thể tình huống, đặc biệt là thân thể này nguyên lai chủ nhân cùng chính mình còn có thù hận……

Đương nhiên đối với tiểu sư đệ tới nói, những cái đó thù hận là không tồn tại, Lạc Hòa cẩn thận ngẫm lại, bỗng nhiên cũng cảm thấy chính mình lúc trước không có đối tiểu sư đệ trực tiếp động thủ nguyên nhân còn không phải là bởi vì

hắn cảm thấy tiểu sư đệ cùng cái kia kiếp trước đem chính mình thần hồn đặt ở liệt hỏa trung nướng nướng người không giống nhau, chính mình cũng không hẳn là giận chó đánh mèo sao?

Hắn yên lặng mà ôm chặt Nam Cung Giác, hai người đều an tĩnh mà không nói lời nào, lúc này tựa hồ nói cái gì đều có điểm dư thừa, Lạc Hòa nhìn trong chốc lát tiểu sư đệ sáng ngời có thần đôi mắt, bỗng nhiên đối với Nam Cung khô khốc môi hôn đi xuống.

Ở ngay từ đầu làm Nam Cung Giác đã chịu nghiêm trọng thương tổn xa lạ trong thế giới, hai người dựa sát vào nhau lẫn nhau cho nhau ôm hôn, như là muốn đem trong lòng lời nói đều nói hết cấp đối phương giống nhau.

Liền ở như vậy an tĩnh mà bầu không khí hạ, đột nhiên truyền đến một tiếng rống to, Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa đồng thời chấn động, hai người nhìn nhau cười, bọn họ lúc này mới nhớ tới này cũng không phải một cái thích hợp tán tỉnh địa phương, thậm chí đều không thích hợp cho nhau nói hết.

Nơi này thậm chí vẫn là một cái chiến trường.

Một cái vừa mới làm Nam Cung Giác bị trọng thương, còn làm Lạc Hòa mất đi rất nhiều linh lực chiến trường, bốn phía đều là vồ mồi dã thú, trên chiến trường cũng không sẽ có người hoặc là nói là động vật đem bọn họ bài trừ ở chiến trường ở ngoài.

Bọn họ nếu đã ở trên chiến trường, đã bị thí luyện đài quy tắc cam chịu vì trận này chiến đấu tham dự giả, đối với đã ở trên chiến trường tham dự chiến tranh hoang thú nhóm tới nói, bọn họ có thể nói là đặc biệt thấy được con mồi cũng không quá.

Vì bảo hộ Nam Cung Giác, Lạc Hòa vẫn luôn đều ở phóng thích uy áp, phạm vi mười dặm vị trí đều bao phủ ở Lạc Hòa uy áp dưới, cấp bậc so Lạc Hòa thấp đến hoang thú cũng không dám tới gần, nhưng là này cũng không đại biểu cho không có hoang thú có thể tới gần.

Bởi vì cái này trên chiến trường đều không phải là không có ngươi có thể cùng Lạc Hòa địch nổi hoang thú, phía trước vẫn luôn không có xuất hiện, khả năng chỉ là bởi vì Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác còn không có khiến cho chúng nó chú ý mà thôi.

Lạc Hòa có thể cảm giác được, vừa rồi phát ra gầm rú hoang thú đã bước vào chính mình uy áp phạm vi, thậm chí còn đang ở khiêu khích chính mình.

Lạc Hòa nhướng mày, đột nhiên buông ra Nam Cung Giác, làm Nam Cung Giác hảo hảo đãi tại chỗ, tính toán chính mình đi xem kia đầu hoang thú là chuyện như thế nào.

Nam Cung Giác nhìn Lạc Hòa rời đi bóng dáng, trong lòng nhiều vài phần lo lắng.

? Tác giả nhàn thoại: Một tháng kết thúc lạp, cảm tạ các vị tiểu khả ái duy trì, ái các ngươi nha ~ /(≧▽≦)/~

Dưới tiểu kịch trường:

Nam Cung Giác: Các vị tiểu khả ái nhóm tân niên vui sướng, tân một năm cũng muốn tiếp tục duy trì ta nha ∩_∩

Lạc Hòa (mặt vô biểu tình phụ họa): Ân, đối.

Hệ thống: Ta!

Chín Mệnh Miêu (nhanh chóng giữ chặt bị cẩu lương căng đến sắp bùng nổ hệ thống): Tính tính, đại nhân sự tình chúng ta liền không cần lo cho, cùng nhau tới chúc tiểu khả ái nhóm tân niên vui sướng đi

~ /(≧▽≦)/~

------oOo------

Phần 116

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 116: Chủ động xuất kích

Lạc Hòa là như thế nào chơi soái Nam Cung Giác cũng không có nhìn đến, hắn thập phần thuận theo nghe lời tại chỗ lão lão sư đợi, hắn hiện tại đã ý thức được chính mình nếu ngạnh muốn trộn lẫn nói sẽ cho Lạc Hòa kéo chân sau, bởi vậy cái gì cũng không thể làm, chỉ có thể tại chỗ chờ, cách đó không xa hai người tựa hồ đột nhiên tương ngộ, ngay sau đó Nam Cung Giác liền phát hiện hai cổ cường hãn hơi thở bắt đầu tứ tán rêu rao, ở vào gió lốc bên cạnh Nam Cung Giác thế nhưng đều không có biện pháp thoát khỏi bọn họ ảnh hưởng, hắn nội tâm không thể tự giác nảy lên một trận khủng hoảng.

Nhưng là loại cảm giác này cũng không có liên tục bao lâu, thậm chí có thể nói là thực mau liền kết thúc. Trận này phong ba thực mau liền bình ổn xuống dưới, Nam Cung Giác còn không có cảm giác được chiến tranh kịch liệt, trận chiến đấu này cũng đã kết thúc.

Chỉ là Lạc Hòa trở về thời điểm tình huống cũng không phải thực hảo, vốn dĩ phía trước vì cấp Nam Cung Giác chữa thương, hắn cũng đã hao phí đại đa số linh lực, hiện tại có một ít nối nghiệp bất lực, nhưng hắn vẫn là thành công giết chết tiến đến khiêu khích hoang thú.

Mạnh mẽ chống một hơi về tới Nam Cung Giác bên người, cứ việc hắn cũng không tưởng biểu hiện ra chính mình mệt mỏi, nhưng là tái nhợt sắc mặt vẫn là bán đứng hắn.

Nam Cung Giác thấy Lạc Hòa sắc mặt, tức khắc trong lòng hoảng hốt, phía trước Lạc Hòa vẫn luôn không có biểu hiện ra ngoài, cho nên hắn mới không có phát hiện, Lạc Hòa thân thể thoạt nhìn cũng không giống hắn biểu hiện ra ngoài như vậy cường, thậm chí còn có một chút suy yếu, nghĩ đến chính mình hôn mê phía trước chịu cái kia thương tổn, hiện tại phía sau lưng miệng vết thương cơ hồ đã biến mất không thấy, Nam Cung Giác đã đoán được Lạc Hòa vì cái gì sẽ như vậy suy yếu, hắn trong lòng rất là áy náy.

Lạc Hòa thấy tiểu sư đệ sắc mặt không tốt, trong lòng lộp bộp một chút, thẳng đến tiểu sư đệ đại khái đã đoán được chính mình hiện tại suy yếu, hắn ở trong lòng thở dài. Có lẽ là bởi vì thí luyện đài, thật sự có thể thí luyện nhân tâm duyên cớ, giờ này khắc này bọn họ hai người đối diện, thế nhưng đều có thể từ đối phương trong mắt phát hiện một ít chính mình trước kia chưa từng có thấy quá cảm xúc.

Lạc Hòa không có bị thương, nhưng là bởi vì linh lực hao hết, ở rất dài một đoạn thời gian trong vòng không thể đem hết toàn lực chiến đấu, nhưng mà ở cái này nguy cơ tứ phía thế giới, nếu không có một cái sức chiến đấu nói, bọn họ sinh tồn cơ hội trở nên thập phần xa vời.

Nam Cung Giác lập tức đứng lên, hắn đi bước một đi đến Lạc Hòa bên người, trong mắt hiện lên một tia đau lòng, nhưng mà hắn miệng vết thương cũng không có hoàn toàn khép lại, hắn đi đường thời điểm lảo đảo một chút, vẫn là đứng ở phía trước Lạc Hòa tiếp được hắn, Nam Cung Giác có chút ngượng ngùng, hai người bốn mắt tương tiếp.

Nam Cung Giác đột nhiên có điểm mặt đỏ, đồng thời cũng cảm thấy có điểm áy náy, bởi vì hắn đột nhiên nghĩ tới, liền ở thí luyện đài bên ngoài còn có một cái màu đen an toàn tuyến, hắn phía trước vẫn luôn là ở an toàn tuyến ngoại khôi phục linh lực hơn nữa bổ sung thể lực. Nhưng là vừa rồi đột nhiên thấy cùng hắn trong lòng thật cao hứng, cho nên quên mất đem chuyện này nói cho Lạc Hòa. Chờ đến lúc này mới nhớ tới, hắn cảm thấy có điểm hổ thẹn.

Nhận thấy được tiểu sư đệ tâm tình có dị, Lạc Hòa trong lòng trầm xuống, nhịn không được miên man suy nghĩ, chẳng lẽ là chính mình mị lực giảm xuống sao? Vẫn là bị thương lúc sau chính mình làm tiểu sư đệ cảm thấy lựa chọn hắn không có cảm giác an toàn? Dĩ vãng Lạc Hòa tuyệt đối sẽ không tưởng mấy thứ này, nhưng là hắn vừa rồi gặp được hoang thú có được đặc thù năng lực, có thể quấy nhiễu tu sĩ thần hồn, làm hắn ở một đoạn thời gian trong vòng đầu óc đều không thanh tỉnh.

Nam Cung Giác cũng hoàn toàn không có phát hiện vấn đề này, hắn đem màu đen an toàn tuyến sự tình nói cho Lạc Hòa, làm hắn ngoài ý muốn chính là, Lạc Hòa cũng không có trách cứ hắn, chỉ là đối hắn khẽ cười cười. Nam Cung Giác trong lòng áy náy cảm càng dày đặc.

Đã biết an toàn tuyến sự, Lạc Hòa thực mau liền mang theo tiểu sư đệ về tới an toàn tuyến trong vòng, theo sau hắn cũng thấy cái kia bị tiểu sư đệ xưng là thí luyện đài hệ thống văn tự màn hình, hơn nữa từ phía trên phát hiện rất nhiều về thí luyện đài quy tắc, hoặc là nói là ở hắn xuất hiện lúc sau mới tân ra quy tắc.

Mặt trên nhắc tới, ở Lạc Hòa cũng tới thí luyện đài lúc sau, phía trước vốn là chuyên môn vì Nam Cung tuyết một người thiết kế trạm kiểm soát liền trở nên có chút đơn giản, bởi vậy thí luyện đài tự chủ gia tăng rồi khó khăn, bọn họ yêu cầu hoàn thành nhiệm vụ cấp bậc cũng đề cao rất nhiều, yêu cầu bắt được dùng để tăng lên linh lực thậm chí chỉ là dùng để khôi phục linh lực thí luyện thạch số lượng cũng kịch liệt gia tăng.

Này đối với bọn họ hai người tới nói đều là một hồi khảo nghiệm.

Nam Cung Giác lấy ra chính mình phía trước tích lũy sở hữu thí luyện thạch, trực tiếp đưa cho Lạc Hòa, hiện tại thí luyện đài nhiệm vụ khó khăn gia tăng,

Nam Cung Giác cảm thấy chính mình lại như là một cái kéo chân sau, hiện tại đại sư huynh hiển nhiên so với hắn càng thêm yêu cầu trước khôi phục linh lực.

Lạc Hòa thật sâu nhìn tiểu sư đệ liếc mắt một cái, vẫn là từ Nam Cung tước trong tay tiếp nhận này đó thí luyện thạch, bởi vì hắn trong lòng cũng rất rõ ràng, hiện tại thí luyện đài này đó khó khăn đều là bởi vì hắn mới gia tăng, nếu hắn không khôi phục linh lực nói, rất có khả năng bọn họ hai người đều không có biện pháp rời đi thí luyện đài, đến nỗi rời khỏi sau sự tình, hiện tại ai đều không có tâm tình suy nghĩ.

Bắt được thí luyện thạch lúc sau, Lạc Hòa lập tức bắt đầu ngồi trên mặt đất, trên mặt đất đả tọa tu luyện, hắn công pháp tuy rằng còn không có thay đổi, nhưng là là hiện thực giữa linh lực đều thập phần tinh thuần, thậm chí so với phía trước hắn sử dụng cực phẩm linh thạch còn muốn càng thêm thuần tịnh một ít, Lạc Hòa âm thầm đem cái này nghi vấn đè ở trong lòng.

May mắn chính là, thí luyện đài cũng không có phát rồ yêu cầu bọn họ từ nhiệm vụ một một lần nữa bắt đầu, mà là trực tiếp sửa chữa nhiệm vụ bốn khó khăn, nói cách khác bọn họ chỉ cần ở thí luyện trong tháp tiếp tục hoàn thành nhiệm vụ năm cùng nhiệm vụ sáu nội dung, hai người là có thể đủ rời đi thí luyện đài.

Cái này phát hiện cho Nam Cung Giác một ít tâm lý an ủi.

Ít nhất hắn hiện tại cảm thấy thí luyện đài cũng không phải như vậy không có nhân tính.

Lạc Hòa tu luyện cơ hồ một ngày một đêm, hắn vừa mở mắt ra liền thấy, ngồi ở chính mình trước mặt mắt trông mong nhìn chính mình tiểu sư đệ, hắn giật mình, cảm thấy trước mắt cảnh tượng thế nhưng vô cùng động lòng người.

Đợi một ngày một đêm, rốt cuộc thấy Lạc Hòa mở to mắt Nam Cung Giác trong lòng nói không nên lời cao hứng, bởi vì ở tu luyện trung Lạc Hòa, thoạt nhìn thập phần lạnh băng thả bất cận nhân tình, giống như là tiểu thuyết trung cao lãnh chi hoa giống nhau, có một loại nhìn thấy nhưng không với tới được ảo giác, làm Nam Cung Giác trong lòng có chút hốt hoảng.

Lạc Hòa chung quanh lạnh băng hơi thở lập tức ấm áp lên, hắn đối tiểu sư đệ cười cười, gật gật đầu, ý bảo chính mình hiện tại linh lực đã khôi phục, quả nhiên hắn thấy tiểu sư đệ đôi mắt lập tức liền sáng, hắn không khỏi ở trong lòng cười thầm, xem ra liền tính tiểu sư đệ ngày thường biểu hiện lại như thế nào thành thục, ở cái này xa lạ không nơi nương tựa trong hoàn cảnh, quả nhiên vẫn là sẽ có một loại tưởng rời đi xúc động.

Nhưng mà Lạc Hòa ý cười thực mau liền cứng đờ ở khóe miệng, bởi vì hắn bỗng nhiên nhớ tới, chính mình phía trước ở giết chết kia chỉ hoang thú lúc sau, thế nhưng đã chịu hoang thú ảnh hưởng, thậm chí một lần suy nghĩ hỗn loạn, may mắn rất nhiều đồ vật hắn cũng không có nói ra tới, nếu không hiện tại liền sẽ thực xấu hổ.

Hắn cũng không có nhắc tới chuyện này, mà là trước kiểm tra rồi một chút tiểu sư đệ thân thể, phát hiện tiểu sư đệ thân thể khép lại rất khá, hơn nữa không biết có phải hay không bởi vì ở thí luyện đài giữa duyên cớ, hắn phát hiện mặc kệ là chính mình nỗ lực khôi phục tốc độ, vẫn là tiểu sư đệ thân thể khép lại tốc độ đều so ở bên ngoài muốn mau rất nhiều, nhưng là hắn cũng không có cùng tiểu sư đệ nói lên chuyện này, bởi vì hắn cũng không xác định chính mình suy đoán đúng hay không.

Nhưng mà ở Lạc Hòa riêng kiểm tra Nam Cung tuyệt thân thể thời điểm, Nam Cung Giác chính mình cũng đã đã nhận ra vấn đề này, lúc này mới phát hiện thân thể của mình khép lại tốc độ thực mau, phía sau lưng thượng miệng vết thương tuy rằng giống như còn lưu có một cái thật dài vết sẹo, nhưng là cái loại này đến xương cảm giác đau đớn giác đã biến mất.

Hắn có chút kinh ngạc.

Kỳ thật chuyện này vẫn luôn có dấu vết để lại, chỉ là bởi vì phía trước hắn vẫn luôn đều đắm chìm ở làm nhiệm vụ quá trình giữa, bởi vậy mới không có phát hiện vấn đề này.

Mặc kệ nói như thế nào, đối với bọn họ hai cái tới nói, đây đều là một chuyện tốt.

Lúc này đây là như thế nào ra đời đồng học cùng nhau tới rồi thí luyện chiến trường, Lạc Hòa phụ trách những cái đó cấp bậc tương đối cao hoang thú, mà Nam Cung Giác nhiệm vụ vẫn là cùng phía trước giống nhau, chỉ là lúc này đây không hề là đơn thuần đục nước béo cò, chờ bên trong hoang thú đàn lưỡng bại câu thương thời điểm, lại đi thu thập hoang thú thú hạch, mà là quang minh chính đại tham dự chiến đấu, bởi vì hắn biết lúc này đây mặc kệ chính mình làm cái gì, phía sau luôn là có một người ở bảo hộ chính mình.

Lạc Hòa kỳ thật cũng không có thật sự ở sau lưng trợ giúp Nam Cung Giác cái gì, nhưng là hắn tồn tại chính là đối Nam Cung tuyết lớn nhất an ủi, bởi vì Nam Cung Giác không hề là một người một mình chiến đấu hăng hái.

Hai người hợp tác thực mau liền đạt được nhiệm vụ bốn thành công, về tới an toàn tuyến nội về sau, hai người cũng không có lãng phí thời gian, trực tiếp bắt đầu khôi phục tu vi, thực mau liền tiến hành rồi nhiệm vụ năm khiêu chiến.

Ở dần dần thích ứng thí luyện đài nhiệm vụ quá trình giữa, Lạc Hòa cũng phát hiện một ít kỹ xảo, hai người thông quan nhiệm vụ thời gian, thậm chí so nhiệm vụ là còn muốn càng thêm đoản một ít, mà Nam Cung Giác lúc này mới phát hiện chính mình như là khai quải giống nhau.

Hắn tổng cảm thấy chính mình vai chính quang hoàn có một chút hữu danh vô thực, bằng không vì cái gì mỗi một lần chính mình gặp được vấn đề ra tới giải quyết người đều là Lạc Hòa đâu? Chẳng lẽ là bởi vì vai ác quang hoàn so với hắn vai chính quang hoàn còn muốn càng cường đại hơn một ít sao?

Ở hoàn thành nhiệm vụ năm lúc sau, toàn bộ thí luyện không gian đột nhiên đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, không trung trở nên âm u, nguyên bản tồn tại màu đen an toàn tuyến cũng không biết khi nào biến mất, bốn phía đột ngột xuất hiện rừng rậm, thế giới không thấy ánh mặt trời, nhìn không thấy cuối áp lực mà lại chật chội, như là tận thế tiến đến giống nhau khủng bố.

Nam Cung Giác đánh một cái rùng mình.

Lạc Hòa chậm rãi cầm hắn tay.

Thí luyện đài hệ thống không có cho bọn hắn lưu lại bất luận cái gì tin tức, cứ như vậy đột ngột biến mất, Nam Cung Giác cảm thấy có chút không thích hợp, nhưng là nghĩ đến phía trước thí luyện đài cấp ra tin tức, tổng biểu thượng nhiệm vụ cũng chỉ dư lại nhiệm vụ sáu, nhưng mà ở hoàn thành nhiệm vụ năm phía trước, nhiệm vụ sáu vẫn luôn là trống rỗng trạng thái.

Hắn có điểm nháo không rõ cái này thí luyện không gian là có ý tứ gì.

Phía trước còn ở thí luyện không gian hệ thống đã hoàn toàn đã không có tin tức, chung quanh hết thảy thoạt nhìn áp lực mà lại khủng bố, ở khiêu chiến Nam Cung Giác thần kinh, hắn có một loại dự cảm bất hảo, tổng cảm thấy ở sắc trời đột biến sau lưng, có cái gì kỳ quái đồ vật đang chờ bọn họ.

Mà hắn dự cảm bất tường luôn luôn đều thực chuẩn xác.

Hắn năng thủ tâm toát ra mồ hôi, lại liền chính mình đều không có phát hiện.

Lạc Hòa ánh mắt nặng nề, không biết suy nghĩ cái gì.

Bốn phía một mảnh yên tĩnh.

Hai người đứng ở tại chỗ không có động tác, hiện tại bọn họ ở vào bị động trạng huống, không có đối thủ tin tức, thậm chí liên nhiệm vụ tin tức đều không có, tốt nhất ứng đối phương thức chính là chờ đối phương trước công kích.

Nhưng mà bọn họ đối thủ tựa hồ càng thêm có thể trầm ổn, bốn phía một chút dị động đều không có, bỗng nhiên có một trận gió thổi qua, không khí giữa linh khí bốn phía, một sửa phía trước nửa điểm linh lực cũng không có trạng huống, làm ở vào thí luyện chiến trường giữa Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa đều đột nhiên có chút mê mang.

Cho nên hiện tại là cái gì trạng huống? Thí luyện không gian đột nhiên lương tâm phát hiện sao?

Nhưng mà tưởng cũng biết không có khả năng, này chỉ có thể thuyết minh trên chiến trường cũng yêu cầu càng thêm đáng sợ đồ vật đang ở chờ bọn họ, hai người đều không có mở miệng nói chuyện, chỉ là bỗng nhiên bắt đầu cảnh giới lên, chặt chẽ nhìn chăm chú vào chung quanh dị động.

Lệnh người ngoài ý muốn chính là, lúc này đây ngoài ý muốn cũng không có đến từ bọn họ bốn phía, mà là đột nhiên từ trên trời giáng xuống, một tiếng bén nhọn rồng ngâm vang lên, hai người đều không có gặp qua chân chính long,

nhưng là trong tiềm thức, bọn họ lại đều rất rõ ràng, chính mình nghe được chính là một tiếng rồng ngâm.

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa hai mặt nhìn nhau.

Chẳng lẽ bọn họ tiếp theo cái phải đối phó chính là một đầu long sao? Vẫn là nói bọn họ yêu cầu lấy được này long cái gì bộ phận mới có thể rời đi cái này thí luyện không gian?

Đã không có thí luyện hệ thống chỉ dẫn, hai người mặc kệ làm cái gì đều chỉ có thể dựa vào chính mình suy đoán, bọn họ đề cao cảnh giác, cũng âm thầm đem chính mình phỏng đoán đặt ở ngươi trong lòng, vạn nhất nhiệm vụ sáu yêu cầu làm thật là thực này một đầu đột nhiên xuất hiện long đối chiến nói, bọn họ ít nhất cũng có thể có cái chuẩn bị tâm lý.

Tuy rằng không có người tưởng cùng long loại này thần kỳ sinh vật chính diện đối chiến. Long làm truyền thuyết giữa thượng cổ thần thú, nói là có thể dời non lấp biển cũng không quá, bọn họ tuy rằng bắt đầu rồi tu chân, nhưng là cùng loại này có trời sinh ưu thế chủng tộc đối chiến, cũng là không có chiếm hữu một chút ưu thế.

Tư tâm hai người kỳ thật một chút cũng không muốn cùng thượng cổ thần thú đối thượng, bởi vì bọn họ trong lòng đều rất rõ ràng, đối mặt loại này sinh vật, bọn họ cơ hồ không hồi bất luận cái gì phần thắng.

Bọn họ an tĩnh chờ đợi đối thủ xuất hiện, thời gian chậm rãi lưu đi, bọn họ sở lo lắng long nhưng vẫn đều không có xuất hiện, phảng phất vừa rồi nghe được kia một tiếng rồng ngâm cũng chỉ là chính mình ảo giác mà thôi.

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa liếc nhau, đều từ đối phương trong mắt thấy được một tia nghi hoặc, Nam Cung Giác trầm ngâm một lát, đột nhiên nhỏ giọng mở miệng hỏi: "Sư huynh, nhiệm vụ sáu có thể hay không yêu cầu chúng ta chủ động xuất kích? Hoặc là nói…… Chủ động đi tìm chúng ta giấu ở chỗ tối đối thủ."

Lạc Hòa trầm mặc trong chốc lát, kỳ thật hắn cũng như vậy cảm thấy, nhưng là hiện tại thí luyện chiến trường quá mức cổ quái, hắn cũng không hy vọng tiểu sư đệ cùng chính mình cùng đi mạo hiểm.

Chỉ là tình huống hiện tại, đã không cho phép bọn họ cứ như vậy đứng ở tại chỗ, phóng tiểu sư đệ một người tại chỗ hắn cũng không yên tâm…… Cuối cùng, Lạc Hòa vẫn là thuyết phục chính mình, chuẩn bị cùng Nam Cung Giác cùng nhau chủ động đi tìm con mồi.

—— nếu đem trận này nguy cơ tứ phía thí luyện trở thành là một hồi săn thú nói, kia bọn họ quyết không làm con mồi, chỉ có thể là khống chế toàn cục thợ săn.

-------oOo------

Phần 117

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 117: Một con tiểu tể tử

Tình huống so dự đoán còn muốn không xong một ít.

Thí luyện không gian giữa ngay từ đầu cũng chỉ có bọn họ hai người, đến bây giờ càng là liền hoang thú đều không có xuất hiện, toàn bộ thế giới an tĩnh đến có chút quỷ dị.

Lạc Hòa vẫn luôn lôi kéo Nam Cung Giác tay, hai người đều trầm mặc đi phía trước đi, ăn ý mười phần, ở khổng lồ rừng rậm giữa lại có vẻ có chút nhỏ bé.

Hai người tùy tiện lựa chọn một phương hướng, mặc kệ là cái gì phương hướng đều sẽ không so hiện tại trạng huống càng thêm không ổn, điểm này là hai người trong lòng cộng đồng xác định sự.

Bọn họ tứ cố vô thân, vừa rồi gầm rú một tiếng long cũng không có xuất hiện thân ảnh, giống như là khai một cái vui đùa giống nhau.

Lạc Hòa cau mày.

Thực mau bọn họ liền thoát khỏi như vậy trạng huống, bởi vì bọn họ rốt cuộc gặp được cái thứ nhất sinh vật.

Ở một mảnh tử khí trầm trầm trung đột nhiên nghe được động vật tiếng hít thở, Nam Cung Giác quả thực tưởng ở trong lòng cảm tạ thượng đế, tuy rằng nhân gia thượng đế cũng không quản nơi này nghiệp vụ là được……

Đây là một đầu loại nhỏ hoang thú, liền ở cách bọn họ không xa địa phương, như là cùng hoang thú đàn đi rời ra giống nhau, đáy mắt tràn ngập đề phòng, nhìn Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa này hai cái khách không mời mà đến mắt lộ ra hung quang, như là phải dùng ánh mắt dọa chạy bọn họ.

Nam Cung Giác có chút kỳ quái, bởi vì này đầu hoang thú thoạt nhìn thật sự là…… Quá nhỏ một chút. Phía trước hắn đã từng bị hoang thú bắt lấy quá, còn bị hai đầu tuổi nhỏ hoang thú trở thành món đồ chơi, nói cách khác —— liền tính là tuổi nhỏ hoang thú, cái đầu cũng so Nam Cung Giác cả người muốn lớn hơn rất nhiều, thậm chí có thể đem hắn ngậm ở trong miệng trở thành món đồ chơi.

Như vậy bọn họ trước mặt này chỉ không đến bọn họ nửa cái cái đầu như vậy lớn nhỏ, thoạt nhìn còn lông xù xù có điểm mạc danh đáng yêu hoang thú, thật là một đầu hoang thú sao?

Hắn đem cái này nghi vấn nói cho Lạc Hòa.

Lạc Hòa trầm mặc một chút, hắn nhìn Nam Cung Giác, dò hỏi: "Ngươi là nói, ngươi phía trước nhìn thấy hoang thú cái đầu đều rất lớn, không có như vậy tiểu nhân?"

Nam Cung Giác gật gật đầu, phía trước hắn liền không có gặp được quá như vậy tiểu nhân hoang thú, chờ đến Lạc Hòa tới về sau, bọn họ vì tăng lên chính mình, từ nào đó trình độ đi lên nói, đều là lựa chọn cái loại này có cường đại hơi thở hoang thú đàn tiến hành khiêu chiến, tự nhiên cũng không có nhìn thấy quá như vậy tiểu nhân hoang thú.

Nam Cung Giác có điểm buồn bực: Cho nên này chỉ tiểu gia hỏa xuất hiện ở chỗ này mục đích là cái gì? Chẳng lẽ là tưởng khảo nghiệm bọn họ có phải hay không từ thiện gia sao? Vẫn là đơn thuần chỉ là làm nó tới chặn đường.

Xem ngươi này chỉ chính mình một cái tát là có thể chụp chết vật nhỏ, ánh mắt có chút phức tạp.

Lạc Hòa ý tưởng kỳ thật cũng không sai biệt lắm, ít nhất hắn cũng không cảm thấy trước mặt cái này tiểu gia hỏa có cái gì uy hiếp, thậm chí cảm thấy tiểu gia hỏa này còn có điểm đáng yêu.

Đáng yêu cái này từ xuất hiện ở Lạc Hòa trong đầu trong nháy mắt kia, hắn cơ hồ cảm thấy chính mình có phải hay không tiến vào cái gì ảo cảnh.

Hắn có chút hoảng hốt, lại rất mau phục hồi tinh thần lại.

"Sư huynh……" Nam Cung Giác nhìn về phía Lạc Hòa, "Làm sao bây giờ? Chúng ta muốn giết nó sao?"

Lạc Hòa thấy Nam Cung Giác trong mắt không đành lòng, trong lúc nhất thời thế nhưng không biết nên như thế nào lựa chọn, thân là tu sĩ trực giác nói cho hắn đối diện cái này thoạt nhìn phúc hậu và vô hại tiểu gia hỏa không đơn giản, tuy rằng nó xác thật không có biểu hiện ra ngoài cái gì công kích tính, nhưng là lại không ảnh hưởng Lạc Hòa cảm thấy nó có vấn đề, nhưng mà tiểu sư đệ trong mắt không đành lòng cùng mong đợi vẫn là làm hắn thỏa hiệp.

Lúc này, hắn mới khắc sâu cảm giác được một sự kiện, đó chính là chính mình hiện tại cảm xúc là thật sự sẽ đã chịu tiểu sư đệ ảnh hưởng.

Ngay cả một ít quyết định đều sẽ bị tiểu sư đệ ảnh hưởng.

Hắn ở trong lòng cười khổ một chút, nhưng là lại cũng cảm giác được một loại không thể hiểu được thỏa mãn cảm.

Có lẽ, có một cái có thể tả hữu chính mình cảm xúc người tồn tại, cũng là một kiện thực tốt sự đi.

Trên thực tế, xác thật bởi vì như thế, làm Lạc Hòa cảm thấy một loại đã lâu cảm giác thành tựu.

Hắn trầm mặc trong chốc lát, chậm rãi nói: "Không cần."

Nam Cung Giác có chút kinh ngạc, theo lý mà nói, này chỉ ấu tể liền tính là thoạt nhìn lại như thế nào đáng yêu, ở cái này hoàn toàn xa lạ địa phương cũng có khả năng trở thành bọn họ địch nhân, sư huynh là không có lý do gì muốn buông tha nó.

Trừ phi…… Là nàng chính mình cảm xúc che giấu đến không tốt lắm, bị sư huynh phát hiện.

Nam Cung Giác sờ sờ cái mũi của mình, có một chút ngượng ngùng, vạn nhất này chỉ ấu tể thật sự có cái gì vấn đề làm sao bây giờ đâu?

Bất quá hắn thực mau liền từ bỏ cái này ý tưởng, bởi vì chính hắn kỳ thật cảm thấy này chỉ ấu tể cũng không sẽ thương tổn bọn họ, tuy rằng không biết chính mình loại cảm giác này từ đâu mà đến, nhưng là ngẫu nhiên nàng cũng sẽ cảm thấy chính mình trực giác vẫn là rất hữu dụng.

Rốt cuộc hắn chính là dựa vào trực giác mới vẫn luôn hỗn đến bây giờ, có thể nói là Âu hoàng bổn hoàng.

Ở quyết định đối sách lúc sau, Nam Cung Giác thật cẩn thận đến gần rồi kia chỉ ấu tể, tiểu tể tử trong mắt tràn đầy đề phòng, không biết vì sao thoạt nhìn thế nhưng còn có điểm đáng thương.

Nam Cung Giác lập tức đã bị chọc trúng manh điểm, phải biết rằng hắn phía trước liền tính gặp được Chín Mệnh Miêu thời điểm cũng không có loại cảm giác này.

Này chỉ ấu tể diện mạo rất kỳ quái, nó trường một đôi nhỏ đến cơ hồ nhìn không thấy giác, bốn điều chân ngắn nhỏ làm người mạc danh nhớ tới nhân loại thế giới Husky, không chỉ có như thế, nó còn dài quá một mảnh thỏ con mới có tam cánh miệng, trên người bạch mao nhu thuận mà lại bóng loáng, thoạt nhìn có thể nói là thập phần chẳng ra cái gì cả.

Thật · tứ bất tượng.

Nam Cung Giác đột nhiên cảm thấy bị loại đồ vật này chọc trúng manh điểm chính mình có điểm xuẩn là chuyện như thế nào?

Hắn đối trước mắt tiểu tể tử vươn tay, biểu đạt chính mình hữu hảo thái độ, nhưng mà đối diện tiểu tể tử cũng không có phản ứng hắn.

Nam Cung Giác: "……"

Hắc! Này cũng quá không nghĩa khí đi? Hắn đều đã chủ động biểu đạt chính mình hữu hảo, này chỉ tiểu tể tử liền không thể cấp điểm mặt mũi sao?

Sự thật là, này tiểu tể tử tựa hồ là ngươi thật sự không muốn cho hắn mặt mũi.

Lạc Hòa nhìn trước mắt rất có hỉ cảm hình ảnh, cùng tiểu sư đệ mang theo mất mát thần sắc khi, trong lòng cảm thấy có điểm buồn cười.

Hắn đi phía trước đi rồi hai bước, đứng ở tiểu sư đệ phía sau, mang theo một tia ý cười nói: “Có lẽ nó cũng không biết đây là hướng nó kỳ hảo đâu.”

Nam Cung Giác bừng tỉnh đại ngộ, hắn nhớ tới chính mình cùng tiểu tể tử có giống loài cách ly, căn bản là không có khả năng biết đối phương rốt cuộc suy nghĩ cái gì. Hắn không khỏi có chút uể oải, đứng ở cách đó không xa tiểu tể tử đối hắn nhe răng, lộ ra một loạt chỉnh tề hàm răng, thoạt nhìn một chút cũng không hung hãn, thậm chí…… Vẫn như cũ có một chút manh.

Nam Cung Giác: “……”

Địch quân vẫn luôn ở phạm quy! Bán manh đáng xấu hổ!

Tuy rằng có đôi khi chính hắn cũng cảm thấy trước mắt này chỉ tiểu tể tử có điểm cay đôi mắt, cũng không biết chính mình manh điểm là như thế nào oai thành cái dạng này, dù sao hiện tại nàng cảm thấy này chỉ tiểu tể tử có điểm đáng yêu là được.

Nam Cung Giác tự sa ngã tưởng.

Lạc Hòa tiến lên vài bước, hơi chút phóng xuất ra một chút uy áp, quả nhiên vừa rồi còn nhe răng trợn mắt tiểu tể tử đột nhiên liền trở nên ngoan ngoãn lên, một bộ có thể khuất có thể sinh bộ dáng.

Lạc Hòa lắc lắc đầu, trong lòng có chút bất đắc dĩ. Quả nhiên này chỉ không biết danh tiểu tể tử tu vi cũng không cao, thậm chí…… Hắn cảm thấy này chỉ tiểu tể tử cũng không phải cùng tộc đàn đi rời ra, ngược lại càng như là bị vứt bỏ giống nhau.

Bất quá hắn cũng không có nói ra chính mình suy đoán, bởi vì tiểu sư đệ chưa chắc muốn biết chuyện này, hơn nữa…… Hắn kỳ thật cũng không hy vọng tiểu sư đệ ánh mắt quá nhiều nhìn chăm chú người khác, này sẽ làm hắn cảm thấy thập phần không cao hứng.

Hắn mím môi, cho nên loại này không quan trọng sẽ khiến cho tiểu sư đệ đối tiểu tể tử đồng tình sự tình vẫn là không cần nói cho tiểu sư đệ hảo.

Lạc Hòa yên lặng mà thầm nghĩ.

Hắn không có chú ý tới, ở hắn nghĩ chuyện này thời điểm, kia chỉ tứ bất tượng tiểu tể tử thập phần nhanh chóng nhìn hắn một cái, cuối cùng thực mau liền dời đi tầm mắt.

Ai cũng không có phát hiện tiểu tể tử khác thường.

Nếu không tính toán thương tổn này chỉ tiểu tể tử, hơn nữa này chỉ tiểu tể tử đối bọn họ kỳ hảo cũng không có nửa điểm tỏ vẻ, vì thế Nam Cung Giác nhìn thoáng qua Lạc Hòa, nói: “Sư huynh, chúng ta tránh đi nó đi thôi.”

Một cái cũng không tưởng cùng hắn giao bằng hữu tiểu tể tử, hắn thật sự một chút cũng không hiếm lạ! Chờ hắn đi ra ngoài lúc sau, hắn cũng là có miêu có thể loát người, hắn thật sự một chút đều không ngại!

Hừ!

Đáng tiếc không biết có phải hay không cùng Lạc Hòa đãi ở bên nhau lâu rồi, Nam Cung Giác cũng chậm rãi học xong hắn kia một bộ mặt vô biểu tình gặp biến bất kinh bộ dáng ta, thật là một chút đều không có đem tâm sự biểu hiện ra ngoài!

Ngay cả Lạc Hòa cũng nhìn không ra Nam Cung Giác nghĩ một đằng nói một nẻo, chỉ tưởng tiểu sư đệ đối tiểu tể tử mất đi hứng thú, vì thế gật gật đầu đồng ý: "Ân."

Nam Cung Giác bí ẩn đối tiểu tể tử làm cái mặt quỷ, đi theo Lạc Hòa phía sau chuẩn bị tránh đi này chỉ chặn đường nhãi con.

Sau đó, hắn liền phát hiện, chờ bọn họ từ nhỏ nhãi con bên người vòng qua về sau, này chỉ tiểu tể tử lại đột nhiên đi theo bọn họ phía sau.

Nam Cung Giác: "……"

Vì cái gì hắn sẽ có một loại chính mình thế nhưng bị lừa gạt cảm giác?

Lạc Hòa cũng có chút ngoài ý liệu, rốt cuộc này chỉ tiểu tể tử thái độ như vậy ngạo kiều, thật là bàn bạc đều nhìn không ra tới có một chút muốn đi theo bọn họ ý tứ.

Đương nhiên còn có một cái khả năng, đó chính là này chỉ tiểu tể tử kỳ thật chỉ là tiện đường mà thôi, cũng không có thật sự tưởng đi theo bọn họ.

Nhưng là hắn không cẩn thận thấy tiểu sư đệ tuy rằng ngoài miệng không nói, nhưng kỳ thật đã có điểm vụng trộm cười thần sắc, bình tĩnh lựa chọn không nói lời nào.

Mà Nam Cung Giác còn không biết tâm tình của mình cơ hồ đã bị xem thấu, ngược lại còn cảm thấy chính mình thật là mị lực vô biên Âu hoàng bổn hoàng, này chỉ tiểu tể tử quả nhiên không có cách nào cự tuyệt chính mình mị lực, nhìn xem! Này còn không phải tung ta tung tăng đi theo tới sao?

Hừ ╭(╯^╰)╮!

Hắn tâm lí hoạt động liền không cần vì người ngoài nói, nói ngắn lại này chỉ bị Lạc Hòa hoài nghi có phải hay không tiện đường tiểu tể tử cứ như vậy bị cam chịu đi theo hai người, đương nhiên Lạc Hòa cũng không có giống Nam Cung Giác như vậy không bố trí phòng vệ, hắn trước sau đối này đầu thoạt nhìn vô hại tiểu tể tử có một loại đề phòng, nhưng là lại rất bí ẩn, ai cũng không có phát hiện.

Kế tiếp lộ trình cơ hồ chính là ở phục chế bọn họ phía trước lộ, hết thảy đều là như vậy an tĩnh —— trừ bỏ bọn họ chính mình tiếng hít thở cùng với tiểu tể tử đi ở bọn họ sau lưng thường thường làm ra tới một chút động tĩnh bên ngoài, cơ hồ không có bất luận cái gì thanh âm.

Chân chính ý nghĩa thượng ngăn cách với thế nhân.

Nam Cung Giác trong lòng có chút khủng hoảng.

Hắn thậm chí cũng không biết chính mình ở khủng hoảng cái gì.

Nhưng vẫn là một câu, Âu hoàng trực giác, chỉ phải tin cậy, vì thế hắn đem chính mình điềm xấu dự cảm nói cho Lạc Hòa.

Lạc Hòa cũng không có cảm thấy hắn nói chính là lời nói dối vẫn là cái gì, đối với tiểu sư đệ địa khí vận, có đôi khi ngay cả Lạc Hòa bản nhân cũng cảm thấy xem thế là đủ rồi, bởi vì hắn vận khí thật sự như là đơn thuần bị Thiên Đạo chiếu cố giống nhau, mặc kệ đã trải qua cái gì nguy hiểm đều có thể hóa hiểm vi di không nói, thậm chí còn có thể được đến kếch xù hồi báo.

Bởi vậy đối với Nam Cung Giác trực giác, Lạc Hòa cho độ cao coi trọng.

Tuy rằng hắn căng chặt thần kinh lúc sau rất dài một đoạn thời gian cũng không có phát hiện bất luận cái gì vấn đề.

Bọn họ đều không có chú ý tới chính là, ở bọn họ âm thầm đề phòng đề cao cảnh giác một đoạn này thời gian, đi theo bọn họ phía sau tứ bất tượng tiểu tể tử ngẫu nhiên sẽ có quy luật dậm một dậm chân, nhưng mà hai người đều không có phát hiện.

—— cho dù là ngay từ đầu đối tiểu tể tử có cảnh giác Lạc Hòa cũng không có phát hiện.

Lạc Hòa chậm rãi phản ứng lại đây có cái gì không đúng thời điểm, bọn họ đã muốn chạy tới một mảnh trên đất trống, tồn tại với trong rừng rậm loại nhỏ bình nguyên, mọc đầy mênh mông vô bờ thảo, này đó cỏ dại rất cao lớn, thậm chí cùng Nam Cung Giác thân cao không sai biệt lắm, Lạc Hòa lôi kéo Nam Cung Giác tới rồi một khối tương đối cao một chút trên tảng đá, trên tảng đá tầm nhìn tương đối trống trải có thể nhìn đến thảo nguyên cuối…… Là vô tận rừng rậm.

Nam Cung Giác nhìn trước mắt đồ sộ cảnh tượng hít sâu một hơi, hắn không biết bọn họ rốt cuộc là vận khí tốt vẫn là không tốt, loại này ở Tu chân giới xuất hiện khổng lồ thảo nguyên đương nhiên cũng không phải cái loại này truyền thống ý nghĩa thượng đại thảo nguyên, Nam Cung Giác trải qua một đoạn thời gian rèn luyện, có thể cảm nhận được này phiến thảo nguyên bất đồng.

Tuy rằng thí luyện không gian đã xuất hiện nồng đậm linh khí, nhưng là cái này địa phương linh khí so với bọn hắn phía trước lại đây trong rừng rậm linh khí muốn nhiều đến nhiều, thậm chí làm hắn ẩn ẩn cảm giác được thí luyện thạch tồn tại.

Hắn theo bản năng nhìn thoáng qua Lạc Hòa, lại thấy Lạc Hòa thần sắc nghiêm túc, trong mắt như là có thứ gì chợt lóe mà qua, nhưng là tốc độ quá nhanh, Nam Cung Giác không kịp bắt giữ, cảm giác được tiểu sư đệ tầm mắt, Lạc Hòa

cơ hồ là lập tức liền nhìn về phía Nam Cung Giác: “Làm sao vậy? Có cái gì phát hiện sao?”

Nam Cung Giác lắc đầu, lại gật gật đầu, có chút do dự: “Ta cảm thấy bên trong khả năng tồn tại thí luyện thạch……”

Theo lý mà nói hiện tại thí luyện không gian trung đã xuất hiện linh khí, bọn họ cũng không cần thí luyện thạch, nhưng là Nam Cung Giác có một loại dự cảm, bọn họ kỳ thật cũng không thể khuyết thiếu thí luyện thạch.

Chỉ là…… Như vậy tùy tiện nói ra nói, Lạc Hòa sẽ tin tưởng sao?

Lạc Hòa đương nhiên sẽ tin, hắn thậm chí đều không có cấp Nam Cung Giác mở miệng cơ hội, mà là cười nói: Không sai, ta cũng cảm thấy bên trong có thí luyện thạch, cho nên chúng ta vào xem đi, nói không chừng còn có thể nhặt được mấy viên đâu, ngươi cảm thấy đâu?”

Nam Cung Giác: “……” Nam Cung Giác bị mỹ nam kế một dụ hoặc, đương nhiên cảm thấy có thể! Thập phần có thể! Hắn không được gật đầu, trong đầu tưởng lại là: A a a đại sư huynh cười rộ lên thật sự hảo soái a! Như vậy soái nam nhân đã là hắn bạn trai lạp!

Như vậy tưởng tượng, tâm tình của hắn đột nhiên trở nên phi thường hảo.

Lạc Hòa có điểm xem không hiểu tiểu sư đệ tâm tư, nhưng là Nam Cung Giác đồng ý, bọn họ liền có thể tiếp tục về phía trước tiến.

Hắn trực tiếp đem Nam Cung Giác chặn ngang bế lên, sau đó thân hình vừa động, trực tiếp đem còn ở hoa si Nam Cung Giác ôm tới rồi hắn cảm giác được linh khí nhất nồng đậm phương hướng bay đi.

Không sai, kỳ thật mỗi một cái người tu chân đều là có thể dùng linh lực phi hành, chỉ là thập phần tiêu hao linh lực mà thôi. Phía trước hai người vẫn luôn dùng đi nguyên nhân…… Có thể là thụ quá cao chặn bọn họ phi hành nện bước đi, phía trước căn bản không nhớ tới còn có chuyện này Lạc Hòa ở trong lòng thầm nghĩ.

Ai cũng không có chú ý tới, ở bọn họ tiến vào trong rừng thảo nguyên lúc sau, vẫn luôn đi theo bọn họ tứ bất tượng tiểu tể tử đột nhiên lộ ra một cái ý vị thâm trường ánh mắt.

? Tác giả nhàn thoại: Lập tức liền phải ăn tết lạp, mấy ngày nay đổi mới sẽ tương đối trễ một ít, các vị các bạn nhỏ có thể ngày hôm sau lại xem nga ~ /(≧▽≦)/~

Ái các ngươi >3<

------oOo------

Phần 118

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 118: Một con lão thụ tinh

Nam Cung Giác: “???”

Vừa rồi đã xảy ra cái gì sao? Lạc Hòa này lại là cái gì tân tư thế?

Hậu tri hậu giác chính mình bị Lạc Hòa công chúa ôm hơn nữa bay lên lúc sau, Nam Cung Giác mặt cơ hồ hồng thành một đoàn.

Nói sư huynh ngươi về sau làm cái gì phía trước có thể hay không hơi chút báo trước một chút, vừa rồi đột nhiên bay lên không trong nháy mắt kia hắn thiếu chút nữa cho rằng Lạc Hòa có phải hay không muốn đem chính mình ngã chết, không có biện pháp, ai làm hắn còn đỉnh một cái kiếp trước Lạc Hòa số một địch nhân thân phận, hơn nữa hắn còn không biết Lạc Hòa trong lòng đến tột cùng là nghĩ như thế nào, vạn nhất khi nào Lạc Hòa một cái không cao hứng thật sự muốn giết chính mình kỷ niệm kiếp trước Lạc Hòa, kia hắn chẳng phải là xong đời?

Đương nhiên này chỉ là lâm vào luyến ái trung người miên man suy nghĩ lo được lo mất mà thôi, loại này cảm xúc chỉ là ngẫu nhiên xuất hiện ở Nam Cung Giác trong đầu, đại đa số thời điểm hắn đều là thập phần yên vui thậm chí có điểm vô tâm không phổi. Căn bản sẽ không chủ động suy nghĩ loại này vấn đề.

Nói ngắn lại chính là Lạc Hòa hoàn toàn không có phát hiện nhà mình tiểu sư đệ vừa rồi trong đầu đã qua một hồi tương ái tương sát sinh ly tử biệt tiết mục.

Cũng may Nam Cung Giác xác thật chỉ là tùy tiện như vậy tưởng tượng, Lạc Hòa buông hắn về sau hắn lập tức liền đứng đắn đi lên.

Bọn họ hiện tại thân ở phim chính thảo nguyên linh khí nhất sung túc địa phương, không chỉ có như thế, hắn còn cảm giác được một cổ không có hảo ý sát khí —— thực mỏng manh, như ẩn như hiện, vị trí không chừng, rất khó phát hiện.

Làm Nam Cung Giác cảm giác được một loại bí ẩn uy hiếp.

Hắn tự tin là một cái hoàn mỹ khí vận chi tử, đối với chính mình cảm giác có một loại mê chi tự tin, vì thế hắn kéo lại Lạc Hòa tay, tùy tay chỉ vào một phương hướng: “Sư huynh, ta cảm thấy bên kia có sát khí!”

Nam Cung Giác nói được đúng lý hợp tình, một chút cũng không giống như là đoán mò —— dù sao Lạc Hòa là nhìn không ra hắn vừa rồi chỉ phương hướng chỉ là đoán mò, theo Nam Cung Giác chỉ vào phương hướng, hắn cẩn thận cảm

thụ một chút, nháy mắt sắc mặt biến đổi! Lập tức đem Nam Cung Giác kéo qua tới ôm người hướng lên trên nhảy.

Ngay sau đó, liền có một đạo sắc bén công kích dừng ở bọn họ vừa rồi đứng địa phương, trực tiếp đem cùng Nam Cung Giác không sai biệt lắm cao cỏ dại bổ ra cắt thành hai đoạn.

Nam Cung Giác: "……" Không phải đâu? Hắn có như vậy miệng quạ đen sao? Này có phải hay không không quá thích hợp a? Hơn nữa này chẳng lẽ cũng là vận khí tốt biểu hiện sao?

Nam Cung Giác càng nghĩ càng thấy ớn.

Chẳng lẽ chính mình còn có điểm cái gì miệng quạ đen thuộc tính gì đó? Hẳn là…… Không thể nào?

Nam Cung Giác trái tim nhỏ run bần bật, hắn thề hắn vừa rồi thật sự chỉ là tùy tiện một lóng tay, ai biết thế nhưng thật sự như vậy xảo liền chỉ đối địa phương đâu?

Đương nhiên hiện tại cũng không có người quan tâm vấn đề này. Lạc Hòa chỉ là mang theo hắn tránh đi đối diện công kích, vẫn chưa tới kịp ra tay giải quyết đối phương.

Bị Lạc Hòa ôm Nam Cung Giác, đột nhiên cảm thấy chính mình có điểm kéo chân sau nếu không phải bởi vì bảo hộ hắn, Lạc Hòa khẳng định sẽ không như vậy bị động.

Lúc này đây lao tới thậm chí không phải hoang thú, mà là một cái trường hai cái đùi, toàn thân trên dưới đều là nhăn dúm dó, thoạt nhìn giống như là chết héo vỏ cây, trên đầu đỉnh mấy viên lá cây.

Nam Cung Giác ngơ ngác mà nhìn cái này…… Tiểu quái vật? Trong lòng tưởng lại là: Ôi trời ơi ngoạn ý nhi này nên không phải là thụ yêu đi? Thế giới này chẳng lẽ còn có yêu tinh?

Theo sau hắn cảm thấy chính mình suy nghĩ một cái vô nghĩa, này vốn dĩ chính là một cái không khoa học thế giới, liền tính là thật sự có yêu tinh, kia thì thế nào đâu? Có yêu tinh mới là bình thường tình huống đi?

Lạc Hòa không có thời gian quan sát tiểu sư đệ tâm lý biến hóa, bởi vì hắn phát hiện đối diện thụ yêu cũng không tốt đối phó.

Đương nhiên khó đối phó ý tứ cũng không phải hắn không có biện pháp đối phó, mà là đối phương trường quá nhiều tay…… Hoặc là nói là nhánh cây dây đằng một loại đồ vật, nếu hắn muốn đem hết toàn lực nói, có khả năng liền sẽ bảo hộ không được tiểu sư đệ.

Nam Cung Giác vẫn luôn thật cẩn thận đi theo hắn phía sau, thoạt nhìn có một ít quá mức cẩn thận, tuy rằng hắn không có cảm giác được Nam Cung Giác sợ hãi cảm xúc, trong lòng vẫn là thực lo lắng.

Nhưng mà…… Nam Cung Giác cảm giác được Lạc Hòa do dự.

Hắn nhịn không được cúi đầu, có điểm không dám nhìn tới Lạc Hòa, đối diện thụ yêu cấp bậc rất cao, cũng không phải Nam Cung Giác có thể đối phó cái loại này cấp bậc, Lạc Hòa chậm chạp không ra tay, hẳn là chính là ở lo lắng cho mình duyên cớ i, cái này làm cho Nam Cung Giác thực áy náy, bởi vì hắn thiệt tình thực lòng cảm giác được chính mình ở kéo chân sau.

Loại cảm giác này cũng không dễ chịu.

Tuy rằng Lạc Hòa thoạt nhìn chỉ là tưởng bảo hộ hắn.

Lạc Hòa lo lắng nhìn tiểu sư đệ liếc mắt một cái, hai người ánh mắt tương tiếp, lại còn không có tới kịp trao đổi cái gì tin tức, đối diện thụ yêu công kích liền tới đây.

Xông tới chính là một cây dây đằng.

Mặt trên trường giống răng nanh giống nhau gai nhọn, có chút khô khốc, lại trường vài miếng lá cây, tươi mới xanh biếc, giống như là mới vừa mọc ra tới không lâu tân mầm, cùng khô khốc thành nhánh cây hình thành tiên minh đối lập.

Nam Cung Giác sửng sốt, trực giác có chút không ổn, quả nhiên Lạc Hòa vừa mới có động tác ngăn cản xông tới dây đằng, mặt trên vài miếng mới mẻ lá cây liền lập tức rời đi khô khốc nhánh cây hướng chính mình phương hướng vọt lại đây.

Hắn ánh mắt một lệ, bay nhanh vận dụng ảo ảnh bước hướng bên phải chợt lóe, không nghĩ tới kia vài miếng lá cây mới từ hắn bên người cọ qua đi, giống như là dài quá truy tung hệ thống giống nhau thay đổi phương hướng, tập kích hắn hậu bối.

Nhạy bén trực giác làm Nam Cung Giác bay nhanh trốn tránh, tránh đi lá cây, hắn trên mặt tràn đầy hoảng sợ: “A a a không thể nào! Này lá cây là thành tinh sao cư nhiên còn sẽ thay đổi phương hướng?”

Lạc Hòa vốn dĩ có chút lo lắng, nhưng là nhìn Nam Cung Giác tuy rằng lời nói rất nhiều, nhưng là kia vài miếng lá cây căn bản liền không có dính vào tiểu sư đệ góc áo, thần sắc vi diệu dừng một chút, theo sau lập tức đầu nhập đến cùng đối diện thật · thụ tinh chiến đấu giữa.

Là hắn đem tiểu sư đệ xem đến quá mức với nhu nhược một ít, lại quên mất tiểu sư đệ là ở như vậy nguy cơ tứ phía thí luyện trong không gian một mình sinh tồn nửa tháng, sao có thể một chút tiến bộ đều không có.

Chỉ cần Nam Cung Giác có thể tự bảo vệ mình, Lạc Hòa động tác liền không có cái gì cố kỵ, hắn trực tiếp nhằm phía đối diện thụ tinh —— tạm thời trước coi như là thụ tinh hảo.

Thụ tinh có lẽ là bị Nam Cung Giác hành động chọc giận, có lẽ là bởi vì thất thủ thẹn quá thành giận, tóm lại đối diện thụ tinh…… Thoạt nhìn cũng không có hắn cho rằng như vậy lợi hại, hoặc là nói là thành thạo.

Thậm chí còn có điểm…… Trì độn?

Lạc Hòa sửng sốt.

Liền ở hắn tự hỏi thời điểm, Nam Cung Giác đã bắt đầu cùng kia vài miếng tươi mới xanh biếc lá cây nhỏ chơi nổi lên chơi trốn tìm, nga, về cơ bản chính là hắn một người ở tàng, lá cây nhỏ vẫn luôn ở truy.

Nhưng là Nam Cung Giác thế nhưng cảm thấy còn có điểm…… Thú vị.

Có thể là hắn phía trước sinh hoạt quá mức với đơn điệu nhạt nhẽo duyên cớ, hắn thế nhưng cảm thấy loại này cùng tiểu đồng bọn (?) cùng nhau truy đuổi đùa giỡn sinh hoạt có vẻ đặc biệt có sức sống.

Có như vậy trong nháy mắt, hắn nghĩ tới chính mình ban đầu đến thế giới xa lạ này thời điểm ý tưởng.

Lúc ấy, hắn vừa mới bị có thể vĩnh viễn rời đi xe lăn, rốt cuộc thoát khỏi không hề lực lượng chỉ có thể mặc người xâu xé trạng huống, trong lòng tràn đầy nhiệt huyết cùng lý tưởng hào hùng……

Nhưng mà hiện tại đâu?

Hiện tại hắn…… Nam Cung Giác đột nhiên đứng ở tại chỗ bất động, cách đó không xa Lạc Hòa cũng không có công kích, hai người trong nháy mắt động tác thế nhưng cực kỳ thống nhất, tương tự đến thậm chí có chút không hợp với lẽ thường.

Theo sau Nam Cung Giác bỗng nhiên xoay người, ánh mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm hướng chính mình trước mặt bay qua tới lá cây, vươn tay lập tức liền đem lá cây bắt được trong tay, cùng hắn đoán trước trung giống nhau, này vài miếng lá cây…… Không có nửa điểm lực sát thương, quả thực làm Nam Cung Giác hoài nghi vừa rồi chính mình có phải hay không thật sự ở cùng lá cây nhỏ ở chơi trò chơi.

Liền ở ngay lúc này, Lạc Hòa bỗng nhiên xoay người nhìn về phía Nam Cung Giác, cũng đối hắn vẫy tay: “Tiểu sư đệ, ngươi lại đây một chút.”

Nam Cung Giác sửng sốt, lập tức nghe lời bay tới Lạc Hòa bên người, ngoan ngoãn hỏi: “Làm sao vậy, sư huynh?”

Lạc Hòa thở dài, mở miệng nói: “Ta cảm thấy…… Này cây có thể là gặp được cái gì phiền toái.”

“Ai?” Nam Cung Giác kinh ngạc, “Thật vậy chăng? Không thể nào? Hắn vừa rồi không phải còn ở công kích chúng ta sao? Tuy rằng những cái đó lá cây kỳ thật thật sự thực đồ ăn đi…… Nhưng là ta thật sự không cảm giác được thứ này có bao nhiêu hữu hảo là được.”

Rốt cuộc trước hết công kích chính là đối phương mà không phải bọn họ, hắn có lý do cảm thấy cái này lão thụ tinh chỉ là quá già rồi không có gì dùng, mà không phải không có ác ý.

Lạc Hòa đối với Nam Cung Giác cách nói không tỏ ý kiến, kỳ thật hắn ngay từ đầu cũng là cảm thấy nếu đối phương công kích bọn họ, vậy không phải cái gì thứ tốt, nhưng mà vừa rồi trong nháy mắt kia hắn bỗng nhiên nghĩ tới, có lẽ đối phương chỉ là bất mãn bọn họ xâm nhập nó địa bàn, động thủ bất quá là nho nhỏ cảnh cáo mà thôi.

Trực tiếp nhất chứng cứ, chính là tiểu sư đệ trên tay lá cây nhỏ.

Những cái đó lá cây nhỏ cũng không phải biểu hiện ra ngoài như vậy vô hại, trên thực tế, Lạc Hòa có thể cảm giác được kia vài miếng lá cây giữa biểu hiện ra ngoài thực lực cùng bên trong chân chính chất chứa sát khí cũng không nhất trí, thậm chí còn riêng biểu hiện đến không phải như vậy đằng đằng sát khí.

Hắn biết, này đó lá cây đại khái cũng không muốn thương tổn tiểu sư đệ, mà trước mắt lão thụ, có lẽ cũng không phải muốn đối bọn họ làm cái gì.

Nó thoạt nhìn quả thực…… Quá mức già nua một ít, vỏ cây đều đã bóc ra, vươn tới dây đằng cũng không rắn chắc, hắn đều cơ hồ có thể thấy một ít địa phương yếu ớt đến phảng phất dùng một chút lực liền sẽ đoạn rớt, bởi vậy hắn mới cảm thấy cái này thụ tinh khả năng cũng không phải thật sự muốn động thủ.

Nói cách khác, này thụ tinh có lẽ chỉ là muốn cho bọn họ rời đi nơi này?

Lạc Hòa đem chính mình suy đoán nói cho Nam Cung Giác, vốn dĩ hắn cảm thấy tiểu sư đệ khả năng sẽ cho rằng hắn đang nói lời nói dối, không nghĩ tới Nam Cung Giác gật gật đầu: "Kỳ thật ta cũng như vậy cảm thấy."

Hắn như vậy vừa nói, nhưng thật ra đổi thành Lạc Hòa có chút kinh ngạc, bởi vì hắn cảm thấy ở bọn họ hiện tại gặp được tình huống, không tin lời hắn nói mới là bình thường phản ứng.

Nam Cung Giác như là nhìn ra nghi vấn của hắn, cười cười: "Ta vừa rồi liền giác này vài miếng lá cây có điểm không giống như là đuổi giết bộ dáng, nếu sư huynh cũng như vậy cảm thấy nói, vậy nhất định đúng rồi."

Nam Cung Giác trong mắt là tràn đầy tín nhiệm, Lạc Hòa trong lòng nóng lên, đối cảm thấy chính mình hẳn là đối tiểu sư đệ lại hảo một chút.

Kiếp trước thời điểm hắn vì gia tộc làm nhiều như vậy, đến cuối cùng bên người thế nhưng một cái hoàn toàn tín nhiệm chính mình người đều không có không nói, ngay cả chính mình có thể tin tưởng người cũng đều không có.

Hiện tại…… Ít nhất hắn có thể lựa chọn tin tưởng tiểu sư đệ không phải sao?

Hắn là lần đầu tiên cảm thấy Thiên Đạo bạc phơ, lại là đối chính mình không tệ.

Giờ khắc này, trên người hắn như là có thứ gì hoàn toàn biến mất giống nhau, cả người đều trở nên nhẹ nhàng lên, hắn như có cảm giác, ngẩng đầu nhìn nhìn

thiên, lại không có bất luận cái gì phát hiện.

Nhưng là hắn biết, chính mình có thể đột phá, từ hư linh kính đến Tạo Linh Cảnh,, hắn sẽ là đại lục cái thứ nhất không đến trăm tuổi liền tiến vào Tạo Linh Cảnh người…… Bất quá này đó đều không quan trọng, ở hắn chân chính có thể kích phát Thiên Đạo lôi kiếp phía trước, hắn trước hết cần từ thí luyện không gian đi ra ngoài.

Đối với thí luyện không gian cuối cùng một cái nhiệm vụ, kỳ thật Lạc Hòa hiện tại đã có ý tưởng, bất quá còn cần một ít nghiệm chứng.

Hắn bất động thanh sắc đem Nam Cung Giác hộ ở sau người, đi phía trước đi rồi một bước, đối cách đó không xa thoạt nhìn có điểm ngốc ngốc thụ tinh chắp tay: "Vãn bối Lạc Hòa, đây là vãn bối sư đệ Nam Cung Giác, mạo muội quấy rầy tiền bối, tiền bối chính là có gì buồn rầu yêu cầu ta sư huynh đệ hai người ban vội?"

Thụ tinh như là ngẩn người.

Nó bỗng nhiên vươn một cây thật dài cành, tới rồi Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa trước mặt, thong thả dừng lại.

Lạc Hòa có điểm không rõ nguyên do.

Nhưng thật ra Nam Cung Giác giống như xem đã hiểu cái gì, hắn đi phía trước đi rồi một bước, đem chính mình bắt được trong tay lá cây nhỏ phóng tới cành khô thượng.

Quả nhiên dây đằng như là vừa lòng, trực tiếp nhanh chóng lui trở về, lúc này Nam Cung Giác mới phát hiện vừa rồi còn ở trong tay của hắn vài miếng lá xanh thế nhưng chính là này chỉ thụ tinh ban đầu ở trên đầu kia vài miếng.

Nam Cung Giác: "……" Thật đúng là thị phi thường phế vật lợi dụng.

Hắn yên lặng thầm nghĩ.

Bị hắn trở thành là phế vật lá xanh: "……"

Hắn không biết chính là, hiện tại này vài miếng lá xanh, đã là hiện tại ở bọn họ trước mặt này cây lão thụ duy nhất có thể lưu lại vài miếng lá cây, ở lão thụ xem ra, đã là so với chính mình còn muốn quan trọng bộ phận, nếu như bị lão thụ biết hắn đầu óc suy nghĩ cái gì, phỏng chừng muốn cùng hắn cấp.

Chờ đến hắn biết chuyện này thời điểm, cũng không khỏi may mắn chính mình không có đem lời nói nói thẳng ra tới.

Kia đều là lời phía sau, hiện tại Nam Cung Giác phát hiện, đương hắn đem vài miếng lá cây còn trở về lúc sau, kia cây lão thụ như là đột nhiên đã không có sát khí giống nhau, chỉnh viên thụ đều trở nên ôn hòa lên.

Nam Cung Giác: "……" Không biết vì cái gì, hắn có điểm muốn cười.

Nói vừa rồi thụ tinh như vậy đề phòng chính là bởi vì trong tay hắn cầm diệp chất sao?

Bất quá ai biết được?

Hắn không có rối rắm vấn đề này, ở phát hiện cái này thụ tinh trên người đề phòng đã biến mất lúc sau, hắn hơi chút thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Cái này thụ tinh không phải hoàn toàn không có cách nào câu thông, với hắn mà nói chính là chuyện tốt.

Chỉ là làm hắn có điểm ngoài ý muốn chính là, kia cây tinh bảo bối đem kia vài miếng lá xanh đặt ở chính mình trên đầu lúc sau, kia vài miếng lá cây lập tức giống như là lớn lên ở thụ tinh trên đầu giống nhau, tuy rằng thưa thớt một ít, nhưng là thoạt nhìn ít nhất nhiều một ít sinh cơ.

Thoạt nhìn giống như là sống lại giống nhau, hắn ánh mắt chợt lóe, lại không có bất luận cái gì động tác.

Đối diện thụ tinh trên đầu lá cây nhảy nhót trong chốc lát, sau đó bỗng nhiên dừng động tác, trở nên trầm mặc lên, thoạt nhìn như là thật sự có tư tưởng ý thức giống nhau, lệnh người có chút ngoài ý muốn.

Nhưng mà liền ở ngay lúc này, đối diện lão thụ tinh bỗng nhiên nhìn về phía bọn họ phương hướng, tuy rằng Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác đều không có thấy lão thụ tinh đôi mắt, nhưng là bọn họ chính là mạc danh cảm thấy thụ tinh là nhìn về phía bọn họ phương hướng.

Lạc Hòa hơi hơi sửng sốt.

Nhưng vào lúc này, trên mặt đất bỗng nhiên đã xảy ra thật lớn chấn động, kia vài miếng thúy lục sắc lá cây phát ra nhu nhuận ánh huỳnh quang, bốn phía quang mang bốn thắng, linh khí như là núi lửa phun trào giống nhau trào dâng mà ra, bao vây Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa nơi địa phương.

? Tác giả nhàn thoại: ~ /(≧▽≦)/~

------oOo------

Phần 119

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 119: Đen nhánh địa phương

Nam Cung Giác mở to mắt thời điểm, bên người trừ bỏ chính mình không có người khác tồn tại.

Hắn bỗng nhiên sửng sốt, có điểm làm không rõ ràng lắm trạng huống.

Hắn nhớ rõ chính mình phía trước đang ở thí luyện trong không gian tiến hành thí luyện, vì rèn luyện chính mình chiến đấu ý thức cùng phản ứng năng lực, nhưng là vì cái gì bỗng nhiên nháy mắt liền xuất hiện ở chỗ này đâu?

Hắn hoàn toàn nghĩ không ra.

Chung quanh thực an tĩnh, hắn mở mắt ra nhìn đến chính là một mảnh đen nhánh, sâu không thấy đáy bầu không khí làm hắn cảm thấy có điểm nhàn nhạt khủng hoảng, nhưng là này đều không quan trọng.

Quan trọng là, ở phía trước thí luyện không gian đều còn có nhiệm vụ công lược, liền tính kia mấy hành tự nhắc nhở căn bản không tính là là công lược, nó ít nhất cũng là một cái nhiệm vụ phân phối biểu không phải sao? Nhưng là tình huống hiện tại là, hắn phát hiện chính mình cái gì cũng không biết, đối tình huống hiện tại hoàn toàn không biết gì cả, căn bản không biết chính mình ở nơi nào, nên làm chút cái gì, vì cái gì sẽ tới nơi này……

Loại chuyện này không ở trong khống chế cảm giác thật là không xong thấu, đặc biệt là……

Hắn liên hệ không thượng hệ thống, cũng liên hệ không thượng Lạc Hòa.

Tứ cố vô thân tiểu đáng thương, nói chính là hắn loại người này.

Nam Cung Giác đáng thương hề hề tưởng.

Đáng tiếc chính là hắn đáng thương hề hề cũng không có cái gì dùng, bởi vì thương hương tiếc ngọc người cũng không ở.

Nam Cung Giác lau một phen cũng không tồn tại nước mắt, đột nhiên "Tạch" một chút ngồi dậy, dại ra mà lại vô thần đôi mắt đột nhiên trở nên sáng ngời có thần lên.

Hắn đôi tay nắm tay, làm ra một cái "Cố lên" tư thế, hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang tưởng, liền tính là vì Lạc Hòa, hắn cũng cần thiết muốn cố lên rời đi cái này địa phương quỷ quái mới được!

Đương nhiên…… Vạn nhất lại xuyên, hắn có thể lựa chọn chết một lần, vạn nhất chết đi trở về đâu?

Đương nhiên Nam Cung Giác là có khuynh hướng chính mình còn ở Thượng Ngu Đại Lục nơi Tu chân giới, bởi vì hắn phát hiện chung quanh linh khí đều vẫn là quen thuộc linh khí, hắn tu vi cũng không có đột nhiên biến hóa, cái này thân xác vẫn như cũ là hắn nga không…… Nguyên chủ thân xác.

Tuy rằng nhìn không thấy bên người rốt cuộc là cái tình huống như thế nào……

Bỗng nhiên, Nam Cung Giác mở to hai mắt nhìn, có điểm kỳ quái: Phía trước thí luyện không gian không phải căn bản không có linh khí sao? Chẳng lẽ là hắn ngủ một giấc lúc sau toàn bộ thế giới đều hoàn toàn thay đổi sao? Này căn bản không khoa học!

Nam Cung Giác mới vừa ở trong lòng phun tào xong, liền lại một lần phát hiện một sự kiện…… Ở một cái Tu chân giới giảng khoa học, cùng cùng một cái thuyết vô thần giả nói tu tiên có cái gì khác nhau đâu?

Này căn bản chính là một cái không khoa học thế giới, phát sinh bất luận cái gì sự tình đều là có khả năng.

Nghĩ đến đây, hắn lại nặng nề mà thở dài.

Nguyên bản hắn là tính toán nửa tháng trong vòng thu phục thí luyện trong không gian nhiệm vụ, cũng không biết hiện tại qua bao lâu, hắn thời gian dài như vậy không có xuất hiện Lạc sư huynh sẽ không hoài nghi cái gì đi?

Như vậy tưởng tượng, Nam Cung Giác lập tức một cái giật mình, hắn bỗng nhiên nhớ tới chính mình ở tiến vào thất tình không gian phía trước tựa hồ quên mất tìm một cái chuyên bế quan địa điểm, mà là liền ở Hỗn Nguyên Lâu tùy tiện tiến vào thí luyện đài, hiện tại hắn bỗng nhiên nghĩ tới, Hỗn Nguyên Lâu là Lạc Hòa pháp bảo tới……

Nói cách khác, làm không hảo hắn không thấy ngày đầu tiên, Lạc Hòa cũng đã đã biết.

Nam Cung Giác: "……"

Có một loại bị cục đá tạp tới rồi chân cảm giác là chuyện như thế nào?

.

Ở Nam Cung Giác trong đầu tất cả đều là lung tung rối loạn ý tưởng thời điểm, Lạc Hòa cũng mở mắt.

Trên thực tế hắn ở kia vài miếng lá cây bắt đầu sáng lên thời điểm cũng đã phát hiện sự tình không đúng, chỉ là sự tình phát sinh tốc độ thật sự là quá nhanh, cho nên hắn chưa kịp làm bất luận cái gì phòng bị, đã bị lão thụ tinh đột nhiên làm ra tới trận pháp cấp mê đi qua đi.

Bất quá hắn cái gì cũng không có quên, bởi vậy ở mở to mắt thấy một mảnh đen nhánh tình huống lúc sau, hắn trong lòng thậm chí không có nửa điểm cảm giác.

Hắn ở đen nhánh trong không gian chớp chớp mắt, kêu một tiếng: "Tiểu sư đệ?"

Không có người trả lời hắn.

Nguyên bản biểu tình còn thực bình thường Lạc Hòa ánh mắt nháy mắt trở nên sắc bén lên, thậm chí chung quanh đen nhánh đều bắt đầu xuất hiện vết rách, như là bị Lạc Hòa đột nhiên xuất hiện uy áp cấp đâm ra vết rách giống nhau.

Lạc Hòa thần sắc lạnh nhạt, trong mắt như là có không hòa tan được hàn băng giống nhau, tràn ngập nguy hiểm cảm giác.

Chỉ là chung quanh cũng không có người, tự nhiên cũng liền không có người cảm giác được này một cổ cơ hồ hủy thiên diệt địa uy áp.

Phía trước Lạc Hòa cũng đã phát hiện một vấn đề, hắn đã sắp đột phá đến Tạo Linh Cảnh, nói cách khác, hắn tu vi cơ hồ đã đạt tới Thượng Ngu Đại Lục đỉnh trình độ, sắp sửa trở thành cái kia người lợi hại nhất sĩ giữa một viên.

Hắn bỗng nhiên đình chỉ phóng thích uy áp.

Vừa rồi hắn thử đánh sâu vào chính mình đột phá trạm kiểm soát, nhưng mà không có bất luận cái gì thu hoạch, nói cách khác, hiện tại hắn vẫn như cũ còn ở thí luyện không gian giữa, bởi vì hắn không có đưa tới lôi kiếp.

Phía trước còn đang suy nghĩ nếu chính mình rời đi thí luyện không gian nên như thế nào tìm được tiểu sư đệ hệ thống làm nó đem chính mình lại đưa vào tới một lần Lạc Hòa, hơi hơi nhẹ nhàng thở ra.

Hắn kỳ thật có thể cảm giác được một sự kiện, tiểu sư đệ hệ thống muốn đưa chính mình tiến vào khẳng định không phải đơn giản như vậy sự tình, nói cách khác, cái kia cái gọi là hệ thống không nhất định còn có thực lực lại đem chính mình đưa vào tới một lần.

Hắn nếu không có đi ra ngoài nói, liền nhất định có thể tìm được tiểu sư đệ.

Lạc Hòa lại một lần vận dụng bọn họ chi gian khế ước, cái này khế ước tuy rằng là hai bên, nhưng là hiện tại chỉ có Lạc Hòa một người sẽ sử dụng nó, dùng để định vị tìm người hiệu quả kỳ thật không có hai người cùng nhau đồng thời phát động khế ước hiệu quả muốn hảo.

Nhưng là Lạc Hòa còn không có tưởng hảo nên như thế nào đem chuyện này nói cho tiểu sư đệ, kết quả tiểu sư đệ lại một lần từ chính mình dưới mí mắt biến mất, Lạc Hòa trong lòng tràn ngập bạo ngược cảm xúc, hắn thậm chí đều có điểm không biết chính mình hiện tại là như thế nào vẫn duy trì bình tĩnh bề ngoài.

Hắn tiểu sư đệ biến mất.

Hắn tìm không thấy hắn!

Ở Lạc Hòa phát hiện khế ước đồng dạng không có cảm ứng được Nam Cung Giác phương hướng thời điểm, cả người lại đột nhiên bắt đầu mất khống chế, hắn uy áp như là không muốn sống giống nhau toàn thể phát tán mở ra liền chính hắn đều không có chú ý tới một sự kiện là, hắn toàn thân linh lực đều bắt đầu ở trong cơ thể đấu đá lung tung lên —— loại tình huống này Lạc Hòa rất quen thuộc, kiếp trước thời điểm hắn tẩu hỏa nhập ma thời điểm, ban đầu chính là tình huống như vậy.

Lạc Hòa trong lòng nhảy dựng.

Hắn kỳ thật đối với chính đạo vẫn là ma đạo cũng không có cái gì cái gọi là, chỉ là tiểu sư đệ ngay từ đầu liền lựa chọn tiến vào chính đạo tông môn…… Hắn không muốn cùng tiểu sư đệ tách ra, càng không hi vọng tương lai có một ngày hai người bởi vì nói bất đồng mà trở nên đối lập, vì thế hắn cắn chặt răng, tận lực bỏ qua trong lòng lo lắng cùng khó chịu, bắt đầu ngồi trên mặt đất, chậm rãi bắt đầu đả tọa, khống chế chính mình tu vi linh lực.

Hắn nhất định không thể cùng tiểu sư đệ phát triển đến hình cùng người lạ nông nỗi!

Có lẽ là cái này tân niên chống đỡ hắn duyên cớ, Lạc Hòa dần dần mà bắt đầu bình tĩnh trở lại.

Hắn không ở trên người phát hiện miệng vết thương, cũng không có tao ngộ kỳ quái tầm mắt, nói như vậy…… Tiểu sư đệ hắn là cũng không có chuyện đi? Hắn vừa mới nghĩ đến "Tiểu sư đệ" ba chữ thời điểm, liền bỗng nhiên phát hiện chính mình gân mạch bắt đầu trệ sáp tắc nghẽn, ngực hắn một buồn, thiếu chút nữa phun ra một búng máu tới!

Liền tưởng đều không cho suy nghĩ sao?

.

Nam Cung Giác không biết Lạc Hòa cố chấp chứng đều bắt đầu phát tác lên, hắn chậm rì rì từ trên mặt đất —— một cái lại hắc lại ngạnh hư hư thực thực hòn đất địa phương thượng bò lên, bắt đầu chậm rì rì lắc lư.

Ở thong thả vòng một vòng lúc sau, hắn bỗng nhiên nghĩ đến chính mình là một cái có hỏa người.

Nghĩ đến chính mình phía trước ở thí luyện không gian thời điểm, thế nhưng không nghĩ tới chính mình là một cái có hỏa người, Nam Cung Giác tức khắc cảm giác chính mình sợ không phải một cái ngốc tử.

Cái này ý tưởng vừa xuất hiện, đã bị Nam Cung · ngốc tử · Giác không lưu tình chút nào ném ra chính mình đại não.

Loại này việc nhỏ căn bản không xứng chiếm cứ hắn cao quý đại não.

Hừ ╭(╯^╰)╮!

Nam Cung Giác ngạo kiều cũng không có người phát hiện, bởi vì bốn phía chỉ có hắn một người.

Hắn thả ra đan điền trung buồn đến hốt hoảng ăn không ngồi rồi Xích Hỏa Diễm, lại một lần đem cao quý dị hỏa · Xích Hỏa Diễm đồng chí trở thành chiếu sáng đèn.

Xích Hỏa Diễm: "……" Nó chỉ là một cái không hề tồn tại cảm hỏa mà thôi, gặp gỡ như vậy một cái đánh lại đánh không lại vô lương chủ nhân, nó lại có thể thế nào đâu?

Nó cái gì cũng làm không được, chỉ có thể ngoan ngoãn chiếu sáng.

Thân là một chiếc đèn, nó liền thực hiện làm một cái đèn chức trách thì tốt rồi.

Xích · xui xẻo nhân công tiểu đèn · ngọn lửa nội tâm hận không thể đem chủ nhân nhà mình thiêu làm đổi cái chủ nhân!

Nhưng mà này đương nhiên là không có khả năng sự tình.

Nam Cung Giác nhưng chút nào không biết chính mình dị hỏa trong lòng có bao nhiêu ủy khuất, chính hắn cũng cảm thấy trong lòng ủy khuất đâu!

Bởi vì cho dù có Xích Hỏa Diễm chiếu sáng, đặc miêu chung quanh vẫn như cũ chỉ là một mảnh đen nhánh!

Hắn bị phong bế ở một cái hoàn toàn đen nhánh địa phương!

Nam Cung Giác: "Ha hả."

Xích Hỏa Diễm run run trên người tiểu ngọn lửa.

Có thể nói lại là một cái túng không kéo mấy hệ thống phiên bản.

Đáng tiếc chính là nó chủ nhân cũng không có nhớ kỹ cái này lịch sử tính thời khắc, tự nhiên cũng liền không biết chính mình ở hắn tiểu khả ái các trợ thủ trong mắt, đã sớm là một cái siêu cấp đáng sợ đại ma vương hình tượng.

Kỳ thật liền Xích Hỏa Diễm cũng không rõ, vì cái gì chính mình sẽ cảm thấy hiện tại chủ nhân thập phần đáng sợ.

Nam Cung Giác giờ này khắc này phỏng chừng cũng không biết, chính mình hiện tại biểu tình cùng Lạc Hòa không có sai biệt, không chỉ có như thế, hắn trên người thế nhưng xuất hiện một cổ thập phần hung hãn uy áp, cùng bình thường ngốc bạch ngọt chính mình một chút cũng không phù hợp.

Ngay từ đầu Xích Hỏa Diễm căn bản là không phục thu phục nó Nam Cung Giác, nhưng là theo nó dần dần mà ở Nam Cung Giác trên người cảm giác được một loại khó có thể kháng cự uy áp thời điểm, nó liền biết chuyện này đã không phải chính mình có thể quyết định.

Hơn nữa ở Nam Cung Giác chính mình đều còn không có phát hiện thời điểm, ngay từ đầu kiêu ngạo đến không được kiếp lôi cũng dần dần ở hắn đan điền

trung hành quân lặng lẽ, giả dạng làm chim cút, cả ngày liền biểu hiện đến thập phần phật tính bộ dáng.

Biến hóa là từ khi nào bắt đầu đâu?

Đúng rồi!

Là từ Nam Cung Giác nuốt vào Vạn Thú Chi Tâm thời điểm bắt đầu!

Nam Cung Giác đối này không biết gì, nhìn chung quanh đen nhánh thế giới tuy rằng cảm thấy vô kế khả thi, nhưng là cũng không có đến tuyệt vọng nông nỗi.

Duy nhất làm hắn cảm thấy có điểm không thích hợp, đại khái chính là hắn luôn sẽ cảm thấy Lạc Hòa sẽ tới thí luyện trong không gian tới tìm hắn gì đó……

Nhưng là sao có thể đâu?

Hệ thống hẳn là sẽ không bị phát hiện…… Đi?

Nam Cung Giác bản nhân kỳ thật đối vấn đề này cũng không có nửa điểm tin tưởng, bởi vì hắn cảm thấy vấn đề này thật là thập phần khó có thể trả lời là được.

Nếu là Lạc Hòa thật sự phát hiện hệ thống tồn tại sẽ phát sinh chuyện gì…… Nam Cung Giác căn bản liền tưởng cũng không dám tưởng, muốn hắn chủ động công đạo chuyện này…… Phỏng chừng phải chờ tới hắn cảm thấy chính mình sẽ không bị Lạc Hòa dễ dàng vứt bỏ thời điểm đi.

Nam Cung Giác có đầu không đuôi nghĩ một ít lung tung rối loạn đồ vật, ở bốn phía bằng vào Xích Hỏa Diễm quang mang lang thang không có mục tiêu du tẩu, thoạt nhìn giống như là một cái hoàn toàn không biết mục đích là gì đó kẻ lưu lạc.

Nam Cung · kẻ lưu lạc · Giác: "……" Vì cái gì hắn sẽ cảm thấy chính mình giống kẻ lưu lạc?

.

Lạc Hòa áp chế ngo ngoe rục rịch gân mạch thời điểm, vừa mở mắt liền phát hiện…… Trời đã sáng?

Ân?

Hắn nhướng mày, hướng bốn phía nhìn nhìn.

Chỉ thấy trên mặt đất tồn tại một ít đen nhánh đồ vật, rơi rụng ở trên cỏ, không biết là thứ gì, không trung một bích như tẩy, không có một mảnh mây đen, bốn phía hoa thơm chim hót, giống như nhân gian đào nguyên.

Hắn cười lạnh một tiếng: Đáng tiếc đều là biểu hiện giả dối.

Lạc Hòa cẩn thận hồi tưởng một chút chính mình ở bị bắt đả tọa phía trước chung quanh loáng thoáng phát ra có thứ gì vỡ vụn thanh âm, ánh mắt trở nên sâu thẳm lên.

Đúng vậy, kia một tầng thuộc về "Đêm tối" biểu hiện giả dối, đã bị Lạc Hòa trong lúc vô tình linh lực bốn phía cấp xé nát, cho nên chỉ có thể phủ thêm một tầng "Ban ngày" giả tượng sao?

Trên mặt đất kia một đống màu đen vật chất còn không phải là chứng minh?

Có thể là Lạc Hòa kia một tiếng cười lạnh có điểm dọa người, trên bầu trời đột nhiên thổi qua một mảnh vân.

Lạc Hòa đột nhiên ngẩng đầu lên, lạnh lùng mà nhìn chằm chằm kia một mảnh bỗng nhiên xuất hiện vân.

Nếu đây là một tầng biểu hiện giả dối nói…… Chỉ cần vận dụng vũ lực liền có thể trực tiếp giải quyết đi? Vừa lúc cảm giác được chính mình linh lực nhiều đến có điểm dùng không xong Lạc Hòa đột nhiên mở ra bàn tay, bên trong thực mau xuất hiện một cái trong suốt linh lực cầu, thoạt nhìn bình đạm không có gì lạ —— nhưng là chỉ có Lạc Hòa chính mình biết cái này linh lực cầu ẩn chứa bao lớn uy lực.

Hắn tầm mắt vẫn luôn đều không có từ trên bầu trời kia một mảnh giống như là bị hắn ánh mắt bỗng nhiên định trụ tiểu bạch vân thượng dời đi, mà là gắt gao mà nhìn chằm chằm kia phiến vân, hơn nữa đem linh lực ngưng tụ ra tới cầu nhắm ngay kia phiến đám mây……

Tiểu bạch vân bỗng nhiên run run.

Lạc Hòa bỗng nhiên như suy tư gì.

Này phiến vân…… Là thật sự cảm thấy sợ hãi, vẫn là chỉ là đơn thuần biểu hiện giả dối đâu?

Hắn đã bị cái này hoàn toàn là biểu hiện giả dối thế giới làm cho muốn trực tiếp hủy diệt cái này xa lạ địa phương, nếu không còn có tiểu sư đệ tin tức nói……

Hắn híp híp mắt, kỳ thật ngay cả chính hắn, cũng không biết chính mình sẽ làm ra một ít chuyện gì tới đâu.

Lạc Hòa biểu tình thật sự là quá mức nguy hiểm, bầu trời tiểu bạch vân ở cầm lòng không đậu run run lúc sau bỗng nhiên lại vẫn không nhúc nhích, nỗ lực ngụy trang thành một mảnh chân chính tiểu bạch vân.

Đáng tiếc lúc này đây Lạc Hòa tựa hồ cũng không có mềm lòng tính toán…… Trên thực tế hắn đã thật lâu đã không có mềm lòng loại này đáng thương lại có thể cười cảm xúc, chỉ có tiểu sư đệ có thể làm hắn xuất hiện loại này nguy hiểm cảm xúc, nhưng mà hắn tiểu sư đệ……

Bị hắn đánh mất.

Lạc Hòa nghĩ vậy sự kiện liền bỗng nhiên thay đổi sắc mặt, suy tư biểu tình lập tức biến mất không thấy, thay thế chính là mỗ một loại làm người rất khó xem hiểu được phức tạp cảm xúc, nhưng là ở biểu hiện ra nội tâm giãy giụa đồng

thời, hắn đã đem vừa rồi ngưng tụ ra tới linh lực cầu trực tiếp ném tới bầu trời duy nhất kia một mảnh vân nơi địa phương.

Nếu nơi này không có tiểu sư đệ nói……

Liền dứt khoát hết thảy hủy diệt hảo.

Lạc Hòa trong mắt xuất hiện đỏ sậm mà lại nguy hiểm quang mang.

Ở trên trời đảm đương phông nền tiểu bạch vân bị thình lình xảy ra công kích hoảng sợ! Lập tức trốn tránh tới rồi một bên, không nghĩ tới cái kia linh lực cầu thế nhưng sẽ chuyển biến, hơn nữa vẫn luôn đuổi theo nó không bỏ!

? Tác giả nhàn thoại: Bạo gan mã xong tân niên phân, các vị tiểu khả ái tân niên vui sướng nha ~ /(≧▽≦)/~

Mỗ chỉ cây mộc lan ở APP phát xuống đáng yêu tân niên tiểu bao lì xì nga, hy vọng đại gia tân một năm càng ngày càng tốt ~ /(≧▽≦)/~

Sang năm thấy lạp ~ /(≧▽≦)/~

------oOo------

Phần 120

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 120: Một con cục bột trắng

Tiểu bạch vân: “!!!”

Vì cái gì này nhân loại như vậy đáng sợ a!

Nhưng mà nó như vậy chợt lóe, liền phát hiện Lạc Hòa ánh mắt thay đổi.

Lạc Hòa biểu tình bất thiện nhìn mây trên trời, lạnh lùng nói: “Xuống dưới!”

Tiểu bạch vân run run, lập tức từ bầu trời quay cuồng một chút, vèo một tiếng biến mất, giây tiếp theo một cái tròn vo cục bột trắng xuất hiện ở Lạc Hòa trước mặt, cục bột trắng toàn thân tuyết trắng, cũng không có đôi mắt cái mũi, thoạt nhìn cùng một mảnh mây trắng không có bất luận cái gì khác nhau.

Lạc Hòa thần sắc vi diệu nhíu mày, hay là này thật là một mảnh vân?

Mây trắng súc thành một đoàn, đem mặt cùng cổ chôn ở màu trắng bề ngoài, bị Lạc Hòa biểu hiện ra ngoài uy áp áp chế đến căn bản không dám nói lời nào.

Lạc Hòa đem trong tay linh lực cầu thong thả thu trở về, rất có hứng thú nhìn trước mắt cục bột trắng, trong đầu không tự chủ được nghĩ tới nhà mình tiểu sư đệ hệ thống, hệ thống bản thể thoạt nhìn xám xịt, cùng cái này cục bột trắng nhưng thật ra rất giống, hắn bỗng nhiên giật mình, bỗng nhiên vươn ngón tay chọc chọc cục bột trắng.

Mây trắng: “!!!”

Nó cả người mao đều tạc đi lên, lập tức lộ ra hai chỉ xám xịt đôi mắt.

Lạc Hòa: “……”

Mây trắng: “……”

Đột nhiên không kịp phòng ngừa đối diện đem nó hoảng sợ, một cổ mạc danh hàn khí từ đáy lòng dâng lên tới, nó lập tức liền tưởng đem chính mình đầu tàng đến trong thân thể, cùng Lạc Hòa đối diện cảm giác thật là thật là đáng sợ!

Lạc Hòa nhưng thật ra không nghĩ tới vật nhỏ này lại là như vậy nhát gan, có chút dở khóc dở cười, nhưng mà hắn cũng không có bởi vì vật nhỏ này cùng tiểu sư đệ hệ thống, hắn cũng không có tính toán mềm lòng, hắn sắc mặt trầm xuống, lạnh lùng nói: “Ngẩng đầu lên! Nói đi, đây là có chuyện gì?”

Mây trắng run bần bật, căn bản không biết vì cái gì chính mình sẽ sớm như vậy đã bị phát hiện, càng thêm không dám đi muốn vì cái gì Lạc Hòa cho người ta cảm giác vì cái gì sẽ như vậy đáng sợ…… Nghe thấy được Lạc Hòa hỏi chuyện

về sau, trong lòng nhảy dựng, lập tức liền ngẩng đầu lên, hai chỉ đen lúng liếng đôi mắt nhìn Lạc Hòa, tròng mắt khắp nơi chuyển động…… Không biết chính mình nên nói cái gì?

Lạc Hòa nhìn thoáng qua không rên một tiếng, tròng mắt chuyển động giống như là ở tự hỏi như thế nào có lệ hắn vấn đề cục bột trắng, lại phóng xuất ra một tầng uy áp, cục bột trắng toàn thân màu trắng mao nhung đều tạc lên, thoạt nhìn toàn thân tuyết trắng mao nhung đều lập tức trở nên u ám lên.

Lạc Hòa trong lòng hơi hơi không đành lòng, theo sau lại có chút kinh ngạc, chính mình thế nhưng sẽ có mềm lòng loại này cảm xúc…… Khẳng định là bởi vì cùng tiểu sư đệ đãi ở bên nhau thời gian lâu lắm một ít, liền lãnh ngạnh tâm địa đều trở nên mềm mại lên……

Hắn còn muốn trước tìm được tiểu sư đệ mới được……

Nghĩ đến tiểu sư đệ…… Lạc Hòa biểu tình bỗng nhiên trở nên nguy hiểm lên, lạnh lùng mà nhìn chằm chằm cục bột trắng, ngữ khí nguy hiểm: "Như thế nào, không nghĩ nói?"

Cục bột trắng run lên.

Nó lập tức ngẩng đầu lên, nhút nhát sợ sệt hỏi: "Ngươi…… Ngươi muốn biết cái gì?"

Lạc Hòa đôi mắt nhíu lại: "Ta xuất hiện ở chỗ này nguyên nhân, tiểu sư đệ đi đâu vậy?"

Cục bông trắng biểu tình một khổ, vốn dĩ nếu Lạc Hòa hỏi không phải như vậy quan trọng vấn đề nói, nó vẫn là có thể xem tình huống trả lời một chút bảo mệnh quan trọng…… Nhưng là Lạc Hòa vừa lên tới liền hỏi cái này sao khó có thể trả lời vấn đề, nó thật sự không biết nên như thế nào trả lời Lạc Hòa vấn đề.

Bởi vì vấn đề này đề cập tới rồi Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác cuối cùng khảo nghiệm, nó cũng không thể tùy tiện nói ra.

Lạc Hòa không có thu liễm chính mình uy áp, ánh mắt nặng nề, làm cục bột trắng cảm giác được cực đại áp lực, nó suy tư một lát, cuối cùng chỉ có thể nói thật: "Ta không phải…… Ta không thể nói, nơi này là các ngươi yêu cầu hoàn thành nhiệm vụ, ta không thể nói cho các ngươi……"

"Nga?" Lạc Hòa nhướng mày, cười như không cười hắn trong mắt thỉnh thoảng hiện lên một tia hồng quang, làm người vô cớ sinh ra sợ hãi, chung quanh dòng khí đều bị Lạc Hòa uy áp ảnh hưởng đã có chút đáng sợ, tràn ngập khủng bố cảm giác, này trong nháy mắt, cũng chỉ có Lạc Hòa một người uy áp, thế nhưng cũng có thể làm người cảm nhận được một loại cùng loại khắp cả thí luyện không gian uy áp giống nhau khủng bố hơi thở, không chỉ có như thế, liền Lạc Hòa chính mình bản thân đều không biết một sự kiện là……

Ở trong nháy mắt kia, cục bột trắng thế nhưng cảm giác được thí luyện không gian thậm chí đều vô cớ run rẩy một chút.

Lạc Hòa chậm rãi đến gần cục bột trắng, một bàn tay đem cục bột trắng nhéo vào trong tay, gằn từng chữ: “Chính là ngươi rất sợ ta không phải sao?”

Cục bột trắng toàn thân run lên……

Lạc Hòa nói không có sai, nó thật là thực sợ hãi Lạc Hòa —— liền tính ngay từ đầu nó kỳ thật là không sợ hãi, bởi vì Lạc Hòa ở như thế nào lợi hại, ở thí luyện không gian giữa đều là bị áp chế, nhưng là này trong nháy mắt nó lại căn bản không dám khẳng định, bởi vì nó vừa rồi cảm giác được một kiện rất nghiêm trọng sự tình.

Thí luyện không gian ở Lạc Hòa uy áp phá hư dưới thậm chí đều có một chút chịu đựng không nổi, nói cách khác, nếu Lạc Hòa thật sự muốn đối nó động thủ làm chút gì đó lời nói…… Ngay cả thí luyện không gian bản thân đều không có biện pháp bảo hộ nó.

Từ thí luyện không gian hệ thống xuất hiện tới nay, vẫn là lần đầu tiên gặp được tình huống như vậy, loại cảm giác này làm cục bột trắng cảm giác được thập phần sợ hãi.

Không sai, chính là sợ hãi……

Thân là thí luyện không gian người thủ hộ cùng quản lý chi nhất, mây trắng cảm thấy chính mình đã chịu cực đại uy hiếp, nhưng mà nó cũng biết, không chỉ có là nó, còn có toàn bộ thí luyện không gian đều đã chịu Lạc Hòa uy hiếp.

Lạc Hòa còn không biết chính mình uy hiếp lớn như vậy, hắn chỉ là nhạy bén cảm giác được này chỉ cục bông trắng đối hắn thập phần sợ hãi, ở phía trước hắn còn không có loại cảm giác này, nhưng là đương hắn nói ra những lời này thời điểm, thấy cục bột trắng phát ra một loại kinh sợ biểu tình thời điểm, hắn liền biết này chỉ cục bột trắng, đối hắn quả nhiên là thập phần sợ hãi.

.

Nam Cung Giác ở đen nhánh trong không gian vờn quanh một vòng lại một vòng, vẫn luôn đều không có phát hiện cái này không gian rốt cuộc có cái gì đáng sợ địa phương, vì thế ở hắn phát hiện mặc kệ chính mình như thế nào đi phía trước đi, được đến kết quả đều chỉ là cùng cái —— cũng chính là chỉ có thể trở lại cùng cái địa phương, hắn tỉnh táo lại tại chỗ thời điểm, Nam Cung Giác bỗng nhiên liền dừng bước không hề đi phía trước đi rồi, bởi vì hắn biết chính mình lâm vào cục diện bế tắc.

Dừng lại lúc sau, Nam Cung Giác có chút bất đắc dĩ nhìn chung quanh đen như mực tấm màn đen giống nhau đồ vật, trong lòng tràn ngập mờ mịt.

Chẳng lẽ lúc này đây khiêu chiến là muốn làm cái gì mật thất tiết lộ trò chơi sao? Này cũng quá không phù hợp Tu chân giới phong cách đi?

Trên thực tế này cũng đích xác không phải một cái giải mê trò chơi, Tu chân giới giải mê trò chơi đều là trận pháp đại sư nhóm đặc biệt kỹ thuật, thuộc về cao cấp nhân tài mới có tư cách chơi đùa đồ vật, mà thí luyện không gian làm một cái cung cấp chiến đấu huấn luyện địa phương, là không có khả năng tồn tại mấy thứ này.

Nói cách khác, cái này thí luyện không gian, trừ bỏ đánh đánh giết giết những cái đó hoang thú linh tinh đồ vật là thật sự thuộc về Tu chân giới bên ngoài, mặt khác tồn tại đều thuộc về thí luyện không gian căn cứ số liệu nghĩ tạo đồ vật.

Nhưng mà này đó Nam Cung Giác căn bản không biết, đã biết cũng không có gì dùng là được.

Gặp được loại tình huống này, ở Tu chân giới có một cái thực tốt biện pháp giải quyết, kỳ thật chính là trực tiếp đơn thuần mà lại ưu nhã tiến hành một hồi bạo lực đột phá.

Nam Cung Giác hiện tại tạm thời còn không có nghĩ vậy một chút, nhưng là khoảng cách hắn nghĩ đến cũng không xa.

Bởi vì hắn…… Nhàn rỗi không có việc gì nhịn không được vươn tay mang theo một chút linh lực chọc chọc bên ngoài kia một tầng đen như mực đồ vật.

Kết quả kia một tầng sương đen mềm như bông tản ra một ít…… Trong bóng đêm loại này biến hóa cũng không rõ ràng, nhưng là đối với có được gian lận Thần Khí Xích Hỏa Diễm Nam Cung Giác tới nói, vừa rồi trong nháy mắt kia sương đen đột nhiên biến hóa làm hắn xem đến thập phần rõ ràng, mỗi một cái chi tiết đều có thể nói là rõ ràng minh bạch.

Nam Cung Giác: "……"

Bỗng nhiên cảm giác cái này phó bản khả năng bản thân cũng không phải rất khó, chỉ là chính mình tìm lầm phương pháp đâu.

Đương nhiên Nam Cung Giác chỉ là như vậy tưởng tượng, chân chính kết quả yêu cầu tiến hành thí nghiệm lúc sau mới có thể biết.

Nam Cung Giác nói thí liền thí, lập tức ở trên tay tụ tập ra tới một cái linh lực cầu, trong suốt tiểu cầu bị hắn xoát một chút ném tới chung quanh cách sương đen chung quanh, theo sau nhanh chóng đụng phải nặng nề sương đen, những cái đó sương đen quả nhiên như là chuột thấy mèo giống nhau lập tức liền tản ra, một tia quang minh từ tản ra trong sương đen lập tức liền thẩm thấu ra tới, nhưng là thực mau đã bị một lần nữa tụ tập ở bên nhau sương đen chặn.

Nam Cung Giác thở dài nhẹ nhõm một hơi, mặc kệ nói như thế nào, hắn phát hiện cái này địa phương quỷ quái nên như thế nào phá giải đều là một chuyện tốt —— tuy rằng rất có khả năng muốn tiêu hao chính mình đại lượng linh lực, nhưng là sự tình vẫn là yêu cầu giải quyết mới được.

Tuy rằng…… Cái này thất tình trong không gian khôi phục linh lực phương thức thập phần khó khăn, nhưng là nghĩ tới ở Hỗn Nguyên Lâu trung tức giận sư huynh…… Lạc Nam cung giác liền cảm thấy trong lòng xuất hiện vô biên động lực, cùng với liền chính hắn đều không có khắc sâu ý thức được tội ác cảm cùng áy náy.

Nếu tìm được rồi phương pháp, cũng có được rời đi động lực, Nam Cung Giác có thể nói là sấm rền gió cuốn, lập tức liền bắt đầu phóng thích linh lực, bốn phía nguyên bản là một cái đen nhánh sương đen không gian, trừ bỏ một mảnh thâm hắc sương đen giống nhau vách tường bên ngoài cái gì đều không có, Nam Cung Giác bắt đầu phóng thích linh lực, này đó linh lực lập tức liền bắt đầu tràn ngập toàn bộ không gian, Nam Cung Giác cũng ở lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ sắc mặt trở nên tái nhợt lên.

Cũng may gần nhất linh lực thu không đủ chi tình huống Nam Cung Giác đã sớm đã thói quen nhưng, vì thế hắn đối với những việc này cưỡi xe nhẹ đi đường quen, khống chế linh lực mạnh yếu cái này phương diện quả thực có thể nói là lô hỏa thuần thanh đăng phong tạo cực, làm hắn căn bản là một chút cũng không giống như là một cái mười mấy tuổi thiếu niên tu sĩ.

Nam Cung Giác hiện tại kỳ thật mặc kệ là tu vi vẫn là mặt khác đồ vật, đều không có nửa điểm thiếu niên tu sĩ bộ dáng, hắn tu vi ném ra cùng tuổi người vài lần không ngừng không nói, thậm chí đối với rất nhiều bình thường bản thổ tu sĩ tới nói, Nam Cung Giác bản nhân cũng đã là khai quải tồn tại.

Đương nhiên sự thật là căn bản không có vài người biết Nam Cung Giác người này, bởi vì bọn họ nhắc tới Nam Cung Giác thời điểm, đều sẽ không tự giác mang theo một chút hâm mộ ghen tị hận cảm xúc đem hắn nói thành là “Đại sư huynh tiểu sư đệ”.

Hắn tinh chuẩn khống chế được chính mình ra bên ngoài phóng thích linh lực, nếu là có người đến gần quan sát nói, sẽ phát hiện kỳ thật Nam Cung Giác cả người đều quay chung quanh ở một cổ tinh chuẩn mà lại tinh tế linh lực ti trung gian, này đó linh lực ti trung tâm là đứng ở đen nhánh không gian trung ương, bên người đi theo một đoàn ngọn lửa thiếu niên, mà linh lực ti xuất hiện chung điểm, còn lại là bốn phía làm người khó có thể xử lý, khó giải quyết phi thường sương đen.

Này đó linh lực ti phân thành một cổ một cổ, trên thực tế tràn ngập một loại huyền diệu cảm giác, Nam Cung Giác nguyên bản đang ở ấp ủ loại cảm giác này, chỉ chốc lát sau, liền bỗng nhiên nhắm hai mắt lại, nguyên lai là lâm vào ngộ đạo.

Trường kỳ đi theo Nam Cung Giác bên người, thần trí đều trở nên càng thêm rõ ràng Xích Hỏa Diễm nhìn dưới tình huống như vậy đều có thể bỗng nhiên ngộ đạo chủ nhân, bỗng nhiên có điểm hoài nghi chính mình trước kia chướng mắt chủ nhân hành vi đúng hay không.

Lúc trước phát hiện Nam Cung Giác muốn cùng chính mình ký kết chủ tớ khế ước thời điểm, Xích Hỏa Diễm trong lòng kỳ thật thập phần kháng cự, chỉ là nó hoàn toàn không nghĩ tới, phía trước thoạt nhìn như là nhược kê, nhưng xác thật có điểm vận khí cùng ngộ tính chủ nhân thế nhưng có thể tìm được một cái làm cho bọn họ đều thập phần sợ hãi bạn lữ không nói, càng quan trọng là, hắn thế nhưng còn có được nghịch thiên Thần Khí cùng không gian.

Càng là tùy thời tùy chỗ đều có thể lâm vào ngộ đạo.

Nó rất rõ ràng, đương nó chủ nhân tiến vào cái này cái gọi là thí luyện không gian thời điểm, ngoại giới Thiên Đạo liên hệ cũng đã cơ hồ hoàn toàn bị cắt đứt, có thể ở Thiên Đạo vắng họp trạng huống hạ còn có thể tiến hành ngộ đạo chủ nhân……

Nó nơi nào có ghét bỏ tư cách?

Xích Hỏa Diễm quang mang lóe lóe, bỗng nhiên một phân thành hai, để lại một nửa tại chỗ đảm đương chiếu sáng đèn, một nửa kia lập tức chui vào Nam Cung Giác trong thân thể, biến mất không thấy.

Nếu cẩn thận quan sát nói, sẽ phát hiện lưu tại bên ngoài kia một đoàn Xích Hỏa Diễm quang mang ảm đạm rồi rất nhiều, như là đánh mất linh tính giống nhau, bất quá chỉ cần liền chiếu sáng điểm này tới nói, liền tính là phân ra tới này một nửa Xích Hỏa Diễm làm được cũng có thể nói là không thể bắt bẻ.

Nam Cung Giác lâm vào một loại huyền diệu cảnh giới, trước mắt hắn phảng phất xuất hiện một cái hiện đại giáo trường, phương xa thiết trí một loại thần kỳ bia ngắm, mặt trên chỉ có một thật nhỏ điểm. Một loại mãnh liệt cảm giác sử dụng hắn cảm giác trong thân thể còn có bốn phía vô số linh lực, cũng thử đem này đó linh lực phân thành một tia lại một tia thật nhỏ linh lực, sau đó thử công kích đối diện bia ngắm.

Hắn có một loại trực giác, chỉ cần chính mình có thể đem đối diện bia ngắm đánh tới, là có thể thu hoạch đến rất nhiều đồ vật. Loại cảm giác này sử dụng hắn tiến hành lần lượt thực nghiệm, ngay sau đó hắn phát hiện, mỗi khi chính mình thành công một lần, đối diện bia ngắm liền sẽ hướng nơi xa dời đi một khoảng cách, hắn một lần lại một lần làm không biết mệt thí nghiệm, thẳng đến bỗng nhiên có một lần, đối diện bia ngắm trở thành một cái nhỏ đến cơ hồ có thể xem nhẹ bất kể điểm, hắn nhắm ngay nơi đó, đem càng tế linh lực ti hung hăng mà thứ hướng về phía cái kia điểm nhỏ!

Theo sau hắn nghe được bên tai “Răng rắc” một tiếng.

Nam Cung Giác phục hồi tinh thần lại.

Vừa rồi cái loại này huyền diệu cảm giác làm hắn trong đầu thanh minh rất nhiều, thậm chí đối với linh lực cách dùng cũng trở nên càng thêm tinh vi, không chỉ có như thế, hắn mở to mắt lúc sau, thế nhưng phát hiện chung quanh…… Trời đã sáng?

Nam Cung Giác có điểm không thể tin tưởng nhìn trước mắt một mảnh xanh biếc thảo nguyên, mênh mông vô bờ trời xanh, cùng cách đó không xa đứng đang ở đối một cái cục bột trắng làm chút chuyện gì bạch y nam nhân.

Nam Cung Giác giật mình, hắn cảm thấy đưa lưng về phía hắn nam nhân thoạt nhìn…… Rất giống là Lạc Hòa.

Chính là Lạc Hòa như thế nào lại ở chỗ này đâu?

Lạc Hòa hình như có sở cảm, hắn đang ở ép hỏi cục bột trắng, muốn được đến hữu dụng tin tức, cục bột trắng bị dọa đến run bần bật lại vẫn cứ ấp úng cái gì cũng không chịu nói, thẳng đến hắn bỗng nhiên cảm giác được hắn cùng tiểu sư đệ chi gian khế ước bỗng nhiên xuất hiện, vì thế trực tiếp chuyển qua đầu.

? Tác giả nhàn thoại: Hôm nay đi ra ngoài chơi, tỷ tỷ đem điện thoại ném, đi theo bận việc nửa ngày rốt cuộc gõ xong rồi, tiểu khả ái nhóm ngủ ngon, tân niên vui sướng mỗi ngày vui vẻ ~ /(≧▽≦)/~

------oOo------

Phần 121

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 121: Bỗng nhiên biến mất?

Không nghĩ tới thật đúng là thấy đầy mặt đều là không thể tin được thậm chí có điểm hoài nghi chính mình có phải hay không tiến vào một cái ảo cảnh Nam Cung Giác.

Hắn tức khắc thở dài nhẹ nhõm một hơi, bởi vì đối với Lạc Hòa tới nói, cục bông trắng nói những cái đó đều không quan trọng, hắn phải làm sự vẫn luôn đều chỉ là tìm được tiểu sư đệ, sau đó đem tiểu sư đệ từ cái này khả nghi không gian trung mang về, sau đó lại hảo hảo cùng tiểu sư đệ tính tính sổ.

Hiện tại rốt cuộc gặp được không có đã chịu cái gì thương tổn tiểu sư đệ, hắn trong lòng thở phào một hơi, lại căn bản không có đem cho rằng chính mình có thể nhân cơ hội trốn đi cục bột trắng mây trắng buông ra, mà là xách theo cục bột trắng đi tới Nam Cung Giác trước mặt.

Nam Cung Giác nhìn đại sư huynh dẫn theo một cái cổ quái cục bột trắng đi đến chính mình trước mặt, trong lòng có chút nghi hoặc, lại nói tiếp này cục bông trắng nhưng thật ra cùng hệ thống lớn lên không sai biệt lắm ai……

Mây trắng đã phát hiện ra tới Nam Cung Giác, nó mở to hai mắt nhìn, kinh ngạc nhìn Nam Cung Giác.

Căn cứ ngay từ đầu bọn họ phỏng chừng, Nam Cung Giác là rất khó hoàn thành nhiệm vụ này, ở nhiệm vụ trên đường, nếu Nam Cung Giác vẫn luôn không có phát hiện vấn đề nói, chúng nó sẽ xuất hiện tới cấp Nam Cung Giác nhất định nhắc nhở, sau đó chậm rãi dẫn đường Nam Cung Giác phá giải hắc vực không gian, Nam Cung Giác có thể ở cuối cùng thời gian ra tới chính là bọn họ tốt nhất phỏng chừng, hiện tại Nam Cung Giác xuất hiện ở chỗ này, lập tức đem mây trắng sợ ngây người.

Nó lẩm bẩm tự nói: "Sao có thể……"

Nam Cung Giác nhướng mày, vì cái gì hắn cảm thấy này chỉ cục bột trắng thoạt nhìn còn rất kinh ngạc? Hơn nữa vẫn là bởi vì hắn?

Đây là có ý tứ gì?

Hắn nhướng mày: "Có cái gì không có khả năng?"

Cục bột trắng còn ở hoảng hốt, không có phản ứng lại đây hiện tại chính mình gặp phải chính là cái gì trạng huống, ngốc không kéo kỉ ăn ngay nói thật: "Ngươi không có khả năng ở ngay lúc này ra tới……"

Nói xong, cục bột trắng ý thức được cái gì, đột nhiên câm miệng nhìn về phía liền tính chính mình bị Lạc Hòa xách theo cũng so với chính mình làm ra rất nhiều Nam Cung Giác, đầy mặt hoảng sợ: "Ta cái gì cũng không biết!"

Nam Cung Giác "A" một tiếng, xem Lạc Hòa đối cục bột trắng thái độ, hắn cũng biết này cục bột trắng chỉ sợ có chút không đơn giản, hắn nhìn về phía Lạc Hòa, mang theo vài phần dò hỏi: "Sư huynh, tiểu gia hỏa này là chuyện như thế nào?"

Lạc Hòa thấy an toàn vô ngu tiểu sư đệ, trong lòng vội vàng cùng thẩm vấn cục bột trắng không có kết quả mang đến lửa giận đã biến mất hơn phân nửa, hắn cười cười, đem hắn phát hiện cục bột trắng sự tình hướng Nam Cung Giác giải thích một lần.

Nam Cung Giác như suy tư gì gật gật đầu, lại bỗng nhiên nghi hoặc nhìn Lạc Hòa: "Chính là ta cũng không nhớ rõ sư huynh cũng đi tới thí luyện nơi…… Cho nên, ngươi là ai?"

Hắn toàn thân đề phòng bộ dáng làm Lạc Hòa trong lòng có vài phần không thoải mái, bất quá lúc này hắn cũng đoán được tiểu sư đệ ký ức đại khái là đã chịu cái này cái gọi là thí luyện không gian quấy nhiễu, trong lòng không vui thoáng biến mất một ít.

Hắn không biết vì cái gì cái này cục bột trắng sẽ như vậy chắc chắn tiểu sư đệ lúc này không nên xuất hiện ở chỗ này, từ tiểu sư đệ tình huống hiện tại tới xem……

Làm không hảo hắn còn sẽ bị tiểu sư đệ trở thành là một cái ảo cảnh.

Nghĩ đến này khả năng tính Lạc Hòa cũng có chút buồn cười, nếu tiểu sư đệ thật sự đem chính mình trở thành ảo cảnh nói sẽ thế nào đâu? Hắn nhịn không được nghĩ nghĩ cái kia trường hợp, theo sau liền phủ nhận cái này khả năng tính.

A, làm cho bọn họ hai người đối chọi gay gắt?

Hắn cười như không cười nhìn nhà mình tiểu sư đệ, ánh mắt có chút ý vị thâm trường.

Nam Cung Giác không biết vì cái gì thế nhưng bị cái này ánh mắt hoảng sợ, đồng thời trong lòng xuất hiện một loại làm hắn thậm chí cảm thấy có chút vớ vẩn ý tưởng: Chẳng lẽ đại sư huynh đã biết hệ thống sự, hơn nữa thật sự đã tới cái này thí luyện không gian sao?

Bởi vì trước mắt người này cho hắn cảm giác thật sự cùng bản nhân giống nhau như đúc, thậm chí còn có thể làm hắn cảm giác được một loại mạc danh nguy hiểm.

Nam Cung Giác nghĩ đến Lạc Hòa đã xuất hiện ở chính mình trước mặt chuyện này liền theo bản năng trong lòng run lên, nhưng mà trong lòng cảm giác có đôi

khi là sẽ trực tiếp biểu hiện bên ngoài biểu thượng, Nam Cung Giác cả người cũng ở tâm tình ảnh hưởng tình hình bên dưới không tự kìm hãm được run run, vừa mới run lên một chút Nam Cung Giác liền cảm giác được một trận nguy hiểm, lập tức ngẩng đầu lên nhìn về phía Lạc Hòa, ngữ khí thật cẩn thận: "Đại sư huynh…… Thật là ngươi sao?"

Lạc Hòa cười cười: "Ngươi cảm thấy đâu?"

Nam Cung Giác thấy Lạc Hòa trên mặt ngoài cười nhưng trong không cười biểu tình, tức khắc cảm thấy không ổn, hắn nhớ tới chính mình cảm giác được một đoạn ký ức thiếu hụt, nếu ở kia đoạn thời gian, Lạc Hòa thật sự đã ở thế giới này xuất hiện, mà chính hắn lại căn bản là đem chuyện này quên mất nói……

Hậu quả quả thực không dám tưởng tượng.

Hơn nữa……

Giống như cái này hậu quả hiện tại đã bắt đầu rồi.

Nam Cung Giác trong lòng lại một lần run run, theo sau hắn trực tiếp bổ nhào vào Lạc Hòa trong lòng ngực, hướng Lạc Hòa trong lòng ngực củng củng: "Sư huynh ta sai rồi! Đều do cái này thí luyện không gian, ta giống như quên mất một ít việc, tuyệt đối không phải muốn hoài nghi ngươi ý tứ!"

Vấn đề này nhưng cần thiết muốn giải thích rõ ràng, bởi vì Lạc Hòa nhỏ không nhỏ tâm nhãn hắn căn bản không rõ ràng lắm.

Ở Nam Cung Giác trong mắt, Lạc Hòa vẫn luôn là một cái hoàn mỹ người, hắn trong mắt vốn dĩ liền có một loại nam thần lự kính, cái này lự kính làm hắn căn bản nhìn không thấy Lạc Hòa khuyết điểm, trong mắt tất cả đều là Lạc Hòa ưu điểm, này cũng liền dẫn tới…… Nếu Lạc Hòa thật sự sinh khí nói, như vậy Nam Cung Giác thật sự không biết chính mình nên làm chút cái gì mới có thể trấn an nhà mình bạn trai.

Hiển nhiên hắn lo lắng có điểm dư thừa.

Lạc Hòa biết tiểu sư đệ quả quyết là mất đi một đoạn ký ức, hơn nữa tám chín phần mười vẫn là hắn đã đến lúc sau một đoạn này thời gian ký ức, cũng không biết cái này cái gọi là thí luyện không gian rốt cuộc là có ý tứ gì.

Ngay từ đầu hắn nếu là không có xuất hiện nói tiểu sư đệ rất có khả năng liền trực tiếp chết ở cái này địa phương, hiện tại lại không biết là cái gì nguyên nhân, đem bọn họ đều cùng nhau ném vào cái này không có bất luận cái gì sinh mệnh địa phương quỷ quái.

Hắn trực tiếp đem vừa rồi còn ở chính mình trong tay xách theo, bị Nam Cung Giác xông tới bổ nhào vào Lạc Hòa trong lòng ngực trực tiếp cấp tễ đi ra ngoài, rớt tới rồi đệ tam lăn một vòng mỗ một con bạch · nắm · vân.

Nghiêm khắc tới nói, này phiến vân tuy rằng khai linh trí, nhưng vẫn là thật sự không biết có nên hay không đem này hình dung thành một vạn cái sinh vật.

Đương nhiên này cũng không quan trọng. Quan trọng là bọn họ bị nhốt ở chỗ này rốt cuộc muốn hoàn thành cái gì nhiệm vụ, tổng không có khả năng là làm cho bọn họ trực tiếp tới du lịch tẩy đôi mắt đi? Nam Cung Giác tư duy phát tán, sáng ngời có thần nghĩ.

Hai người nị oai trong chốc lát, Lạc Hòa đã sớm phát hiện tiểu sư đệ có quan hệ sự tình chính mình nguyên tắc gì đó đều là theo tiểu sư đệ cảm xúc biến hóa mà biến hóa, hiện tại phát hiện tiểu sư đệ thực hảo, không có gì vấn đề lúc sau, lập tức thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Bạch · bóng đèn · nấm · độc thân cẩu · xui xẻo hài tử tưởng thừa dịp hai người kia nị nị oai oai thời điểm nhân cơ hội chạy trốn, nhưng mà Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa cũng không có cho nó cơ hội.

Nó còn không có tới kịp chạy trốn, liền cảm giác được một cổ thật lớn lực hấp dẫn chặt chẽ mà khống chế được chính mình, làm nó căn bản vô pháp nhúc nhích.

Cục bông trắng toàn bộ đều cơ hồ biến thành đen ngòm bộ dáng, biểu hiện ra nó uể oải.

Chờ đến Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa hai người chi gian nị nị oai oai sau khi chấm dứt, lại xem này chỉ cục bột trắng thời điểm, liền thấy một con xui xẻo cơ hồ đen nhánh nấm.

Nam Cung Giác chỉ vào trên mặt đất nấm, nghi hoặc hỏi: "Sư huynh, này chỉ tiểu quái vật vẫn là vừa rồi kia một con sao? Có phải hay không bị người đánh tráo?"

Hắn vươn tay chọc chọc ngồi xổm trên mặt đất sống không còn gì luyến tiếc nấm, trong lòng thập phần sung sướng, bởi vì hắn kỳ thật thật lâu trước kia liền tương đối này chỉ có thật thể hệ thống làm như vậy, nhưng là hệ thống thật thể thoạt nhìn thập phần suy yếu bộ dáng, hắn căn bản là một chút cũng không đành lòng như vậy đối đãi nhỏ yếu đáng thương lại bất lực hệ thống, nhưng là này chỉ cục bột trắng liền không giống nhau, bởi vì nó thoạt nhìn có thể so tùy thời tùy chỗ liền sẽ biến mất xám xịt một đoàn tiểu hệ thống rắn chắc nhiều, vừa thấy chính là tùy tiện hắn như thế nào chà đạp đều sẽ không xuất hiện vấn đề bộ dáng, đương nhiên này chỉ tiểu đoàn tử liền sẽ trở thành Nam Cung Giác phát tiết loại này kỳ quái cảm xúc xuất khẩu.

Nam Cung Giác trên mặt tươi cười dần dần biến thái.

Cục bột trắng: "!!!"

Vì cái gì có một loại không tốt cảm giác?

Giây tiếp theo, bạch · một cái tròn vo nấm · vân dự cảm trở thành sự thật.

Nam Cung Giác đem nó từ trên mặt đất ôm lên, sau đó trực tiếp liền đem nó đặt ở trong tay xoa tới xoa đi xoa tới xoa đi, thậm chí còn tạo thành đủ loại hình

dạng……

Nam Cung Giác khai phá ác thú vị, đem cục bột trắng tạo thành tiểu ô tô, tàu thuỷ, phi cơ từ từ, hắn phát hiện chính mình niết đến còn rất giống, nhịn không được ở trong lòng cảm khái một chút chính mình tay nghề: Nhìn dáng vẻ hắn ở phương diện này vẫn là rất có thiên phú sao!

Lạc Hòa dung túng nhìn tiểu sư đệ đem cục bột trắng tạo thành đủ loại xa lạ hình dạng, tuy rằng hoàn toàn không biết tiểu sư đệ nặn ra tới chính là thứ gì, nhưng là bộ dáng thẳng ở mới lạ thú vị, làm Lạc Hòa cũng nhịn không được nhìn nhiều vài lần.

Nam Cung Giác nghĩ tới Lạc Hòa tiểu tể tử còn ở chính mình bên người, vì thế đem trong tay cục bông trắng thay đổi một chút phương hướng, gấp thành một cái loại nhỏ phòng ở, làm thành kiếp trước chính mình phòng bộ dáng.

Hắn phòng rất đơn giản, một phòng một sảnh, nhưng là phòng khách đại đa số thời điểm đều là hoàn toàn không có tác dụng bộ dáng, bởi vì Nam Cung Giác thân là trạch nam một quả, ngày thường lại không có gì khách nhân linh tinh đồ vật, sở hữu hoạt động khu vực trừ bỏ máy tính bên cạnh chính là giường, máy tính cùng giường khoảng cách còn rất gần, trên cơ bản là một vây là có thể trực tiếp hướng trên giường một đảo loại cảm giác này.

Tay tùy tâm động, thực mau Nam Cung Giác trong tay liền xuất hiện chính mình phòng mô hình, hắn hoàn thiện một chút chi tiết lúc sau, đem phòng mô hình trực tiếp phóng tới Lạc Hòa trước mặt, hiến vật quý nói: “Sư huynh ngươi xem! Đây là ta trước kia phòng!”

Nam Cung Giác nói chuyện thời điểm trong mắt phảng phất có ngôi sao, giống như là một cái muốn được đến đại nhân khích lệ, được đến thứ tốt muốn cùng chính mình hảo bằng hữu cùng nhau chia sẻ bộ dáng, ở Lạc Hòa trong mắt thoạt nhìn, chỉ cảm thấy hết sức đáng yêu.

Nam Cung Giác đối chính mình tình huống hồn nhiên bất giác.

Không hề có chú ý tới Lạc Hòa dần dần trở nên có chút ám trầm sắc mặt.

Lạc Hòa cẩn thận quan sát đến bị Nam Cung Giác trực tiếp dùng cục bột trắng nặn ra tới phòng bộ dáng, chậm rãi đem cái dạng này trực tiếp khắc ở đáy lòng, tự hỏi khi nào vì tiểu sư đệ làm một cái giống nhau phòng, trong lòng tràn ngập nhu tình.

Hắn tiểu sư đệ a……

Nam Cung Giác đối này còn cũng không cảm kích, hắn chỉ là đơn thuần tưởng đem chính mình phía trước trụ quá phòng chia sẻ cấp Lạc Hòa nhìn một cái mà thôi, hoàn toàn sẽ không dự đoán được Lạc Hòa ý tưởng cùng chính mình trống đánh xuôi, kèn thổi ngược.

Liền ở hai người chi gian nhu tình vừa lòng thời điểm, bị rà qua rà lại cục bột trắng rốt cuộc bạo phát, nó run run thân thể, lập tức khôi phục nguyên trạng, cảm thấy thập phần phẫn nộ, trừng mắt Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa hơn nữa mãnh liệt lên án nói: "Các ngươi thật quá đáng! Ta không làm!"

Nói xong lúc sau, mây trắng lập tức biến thành một đạo bạch quang, vèo chợt lóe, Nam Cung Giác chỉ nhìn đến một trận quang mang chói mắt, chờ đến quang mang biến mất lúc sau, hắn lập tức mở mắt, quả nhiên trước mắt đã sớm đã không có cái gì cục bột trắng thân ảnh.

Nam Cung Giác có điểm tiếc nuối, hắn tổng cảm thấy chính mình còn không có chơi đủ……

Hóa thành một đạo ý thức mây trắng cảm nhận được Nam Cung Giác nguy hiểm ý tưởng, sợ hãi đến trực tiếp run run.

Đứng ở cách đó không xa một con màu trắng lão hổ thấy thế cười lạnh một tiếng: "Ta liền nói nào đó người nhược trí chiêu số liền tiểu hài tử đều có thể đủ dễ dàng phá giải, hiện tại biết mất mặt đi?"

Mây trắng cắn chặt răng, không có phản bác.

Bởi vì đối phương nói cũng không sai, bởi vì nó phương pháp một chút dùng cũng không có, chính mình còn bị trở thành tiểu món đồ chơi dùng để hống người vui vẻ! Này quả thực liền có thể nói là nó trở thành thí luyện không gian đem khống giả chi nhất tới nay lớn nhất vũ nhục.

Vô cùng nhục nhã!

Nhưng mà liền tính là như vậy, nó cũng không có bất luận cái gì biện pháp.

Nó có một loại dự cảm, cái kia gọi là Nam Cung Giác thiên mệnh chi tử, cũng không phải chỉ ở thí luyện không gian bên ngoài cái kia Tu chân giới là một cái chân chính thiên mệnh chi tử, hắn khí vận rất có khả năng ngay cả chúng nó đến từ hệ thống giới người cũng đều không có cách nào tiến hành quấy nhiễu.

Mà từng ấy năm tới nay, nó chỉ nghe nói qua quá một cái như vậy thiên tài.

Nhưng mà người kia là bọn họ hệ thống giới người sáng lập.

Nhưng là cứ việc nó đã biết những việc này, nó cũng là sẽ không nói đi ra ngoài, bởi vì nào đó người còn kiêu ngạo tự mãn cảm thấy chính mình nhược trí không phải sao? Vậy làm nào đó gia hỏa chính mình đi thử thử hảo……

Dù sao có chút người chưa thấy quan tài chưa rơi lệ.

Hừ hừ!

Biến mất cục bột trắng tâm tình như thế nào Nam Cung Giác là nửa điểm đều không muốn biết, hắn cùng Lạc Hòa hai mặt nhìn nhau, đối cục bột trắng biến mất biểu hiện thật lớn nghi vấn.

Lạc Hòa trong lòng cũng âm thầm kỳ quái, lại nói tiếp hắn thật đúng là không có phát hiện này chỉ cục bột trắng là như thế nào xuất hiện…… Ngay từ đầu thời điểm toàn bộ trong không gian kỳ thật căn bản không có sẽ phiêu động vân, hết thảy hết thảy thoạt nhìn đều là một bộ tử khí trầm trầm bộ dáng, cục bột trắng là bỗng nhiên biến thành một đóa mây trắng xuất hiện, thập phần đột ngột.

Lúc ấy Lạc Hòa tâm tình không tốt, cũng không có miệt mài theo đuổi nguyên nhân trong đó, hiện tại hồi tưởng một chút, này mây trắng xuất hiện thực đột ngột, biến mất đến cũng thực kỳ quặc, lại còn có phảng phất nắm giữ cái gì cực đại bí mật giống nhau, làm người cảm thấy thập phần không khoẻ.

Có lẽ bên ngoài kia chỉ tứ bất tượng biết đây là có chuyện gì……

Nghĩ đến ngay từ đầu đi theo bọn họ cái kia tứ bất tượng giống loài, Lạc Hòa trong lòng bỗng nhiên cả kinh, giờ này khắc này, hắn thế nhưng có một loại cảm giác không ổn.

Cái kia tứ bất tượng, cùng này đóa vân có thể hay không là cùng cái địa phương ra tới đồ vật?

Hắn ánh mắt chợt lóe, lại không có đem chuyện này nói ra, bởi vì hắn cũng không hy vọng tiểu sư đệ cũng tưởng nhiều như vậy.

Hắn tiểu sư đệ…… Chỉ cần ngoan cường trưởng thành biến cường là được, này đó đề cập âm mưu quỷ kế sự tình, vẫn là thiếu biết một chút thì tốt hơn.

Hắn có tự tin có thể bảo vệ tiểu sư đệ.

? Tác giả nhàn thoại: Đêm khuya đổi mới, tại tuyến ngược cầu, ngươi đáng giá có được (?;?;?;?;?;)

------oOo------

Phần 122

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 122: Lão thụ tự bạch

Lạc Hòa ở trong lòng quyết định cái gì, Nam Cung Giác cũng không biết, chính hắn cũng ở tự hỏi vì cái gì tiểu đoàn tử sẽ đột nhiên biến mất……

Hắn còn có điểm không chơi đủ tới…… Nam Cung Giác chưa đã thèm nghĩ.

Bất quá nghe Lạc Hòa cách nói, này chỉ cục bột trắng đại khái cũng là đột nhiên xuất hiện, đột nhiên biến mất sợ là có điểm miêu nị.

Nhưng mà Nam Cung Giác hiện tại tâm tình bành trướng, một chút đều không ở sợ, hắn từ cái kia không thể hiểu được màu đen không gian giữa ra tới lúc sau, phát hiện chính mình đối linh lực khống chế năng lực quả thực chưa từng có bay lên, càng không cần đề nhà mình sư huynh còn ở chính mình bên người, quả thực cho hắn gấp đôi tự tin.

Có nắm chắc người làm điểm cái gì là đều là thập phần không sợ.

Liền tính biết phía trước đều không phải là đường bằng phẳng.

Nam Cung Giác nghĩ thầm, Lạc Hòa có thể hay không càng thích như vậy không sợ gì cả chính mình đâu?

Lạc Hòa có thích hay không hắn không biết, dù sao hắn tự mình cảm giác là thập phần tốt đẹp là được.

Lạc Hòa chính mình tra xét một phen, quả nhiên ở chính mình có thể xem xét đến trong phạm vi cục bột trắng đã hoàn toàn biến mất, Lạc Hòa nhìn từ trở nên tử khí trầm trầm không gian, trong lòng dần dần xuất hiện một cái phỏng đoán.

Có lẽ…… Này một tầng thoạt nhìn bình thường màn trời, cũng cùng phía trước kia một mảnh đen nhánh là giống nhau, đều là biểu hiện giả dối.

Cái này ý tưởng vừa xuất hiện, Lạc Hòa giống như là tìm được rồi một cuộn chỉ rối ngọn nguồn, suy nghĩ nhanh chóng trở nên rõ ràng lên —— phía trước bởi vì tìm không thấy tiểu sư đệ làm hắn có điểm hoảng hốt, hiện tại tiểu sư đệ đã xuất hiện ở chính mình trước mặt, Lạc Hòa chỉ số thông minh tự nhiên liền một lần nữa online.

Hắn kỳ thật từ lúc bắt đầu liền phát hiện này bên ngoài không gian không thích hợp, chỉ là kia phiến đột ngột xuất hiện mây trắng hơi chút phân tán một chút hắn lực chú ý, thậm chí còn kém điểm khiến cho hắn phẫn nộ.

Phát hiện chuyện này lúc sau, Lạc Hòa thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Hắn nhưng không hy vọng nhà mình tiểu sư đệ cùng chính mình cùng nhau đối mặt như vậy một cái lạnh như băng giả dối thế giới.

Hơn nữa hắn còn có một loại cảm giác, trong thế giới này có lẽ còn giấu giếm cái gì hắn đều còn không có phát hiện nguy cơ.

Lạc Hòa ánh mắt trầm xuống, hắn nhìn chằm chằm cục bột trắng biến mất địa phương nhìn trong chốc lát, nếu cục bột trắng có thể tự do ra vào cái này địa phương…… Nếu là lần sau gặp được nói, hắn nên trước khống chế được cục bột trắng.

Hoặc là nói, bất luận cái gì lai lịch không rõ sinh vật.

Lạc Hòa ý tưởng Nam Cung Giác hoàn toàn không biết gì cả, hắn chỉ biết chính mình vừa rồi còn ở chơi đến hứng khởi thời điểm, lý tưởng của chính mình món đồ chơi lập tức liền biến mất, tốc độ mau đến hắn đều có điểm phản ứng không kịp.

Nam Cung Giác sắc mặt trầm xuống, tâm tình không phải thực hảo.

Hắn không biết này cục bột trắng là chuyện như thế nào, cũng không có tại đây chuyện thượng rối rắm đến lâu lắm, bởi vì hắn có một loại dự cảm, này chỉ cục bông trắng…… Tương lai nhất định sẽ lại một lần gặp được.

Càng quan trọng là, đương cục bột trắng biến mất lúc sau, hắn liền phát hiện một sự kiện.

Cái này không gian nội tựa hồ chỉ còn lại có chính mình cùng Lạc Hòa sư huynh hai người, giống như là một cái giả dối không gian giống nhau, nửa điểm không có không khí sôi động.

Nam Cung Giác kinh ngạc nhìn Lạc Hòa: “Sư huynh! Cái này địa phương tựa hồ có điểm không thích hợp!”

Lạc Hòa gật gật đầu: “Xem ra ngươi cũng phát hiện, cái này địa phương xác thật là không quá thích hợp, cái này trong không gian không có vật còn sống, hết thảy đều là giả.”

Thấy Lạc Hòa cũng nói như vậy, Nam Cung Giác khẳng định chính mình phát hiện.

Nếu nói thế giới này cùng hắn vừa rồi vẫn luôn thân ở màu đen thế giới là giống nhau nói, vậy thuyết minh một sự kiện.

Bọn họ có lẽ có thể sử dụng đồng dạng phương thức rời đi.

Hắn đôi mắt sáng lấp lánh nhìn về phía Lạc Hòa, Lạc Hòa nhìn ra tiểu sư đệ trong mắt dò hỏi, gật gật đầu.

Nam Cung Giác được đến khẳng định hồi phục, trong lòng xuất hiện một loại ngọt ngào cảm giác.

Nhìn xem, hiện tại hắn cùng sư huynh chi gian đều đã đạt tới có thể hoàn toàn dựa ánh mắt giao lưu ăn ý độ.

Thật tốt.

Lạc Hòa còn không biết Nam Cung Giác ý nghĩ trong lòng, nếu là đã biết, phỏng chừng cũng sẽ cảm thấy trong lòng phát ngọt.

Ở hai người tuyệt diệu phối hợp dưới, này một mảnh màu trắng gần như chân thật, rồi lại giả dối đến có điểm đáng thương thế giới cứ như vậy bị hai người dễ dàng xuyên qua hơn nữa đánh nát.

Theo bốn phía màn trời rách nát, hai người bỗng nhiên bị một đạo bạch quang bao phủ, chung quanh hết thảy trở nên mơ hồ lên.

Chờ đến bạch quang biến mất lúc sau, hai người phát hiện bọn họ lại xuất hiện ở phía trước tới quá kia một mảnh thảo nguyên, lão thụ tinh vẫn như cũ đứng ở bọn họ trước mặt, cùng phía trước bất đồng chính là, thụ tinh trên đầu vài miếng lá xanh trở nên uể oải, thoạt nhìn thập phần suy yếu.

Lão thụ tinh thấy bọn họ xuất hiện, trầm trọng thở dài một hơi.

Lạc Hòa đứng ở Nam Cung Giác trước người, đem tiểu sư đệ hộ ở sau người, lạnh mặt đối lão thụ tinh chất vấn: "Đây là có chuyện gì? Vừa rồi vài thứ kia là có ý tứ gì?"

Lão thụ tinh tựa hồ là thở dài một tiếng, không biết có phải hay không ảo giác, Nam Cung Giác thế nhưng cảm thấy chính mình từ lão thụ tinh nhăn dúm dó khô khốc ngoại da thượng, đã nhìn ra một loại cười khổ biểu tình.

Nam Cung Giác bị ý nghĩ của chính mình hoảng sợ, nhìn kỹ lại phát hiện càng xem càng giống, trong lòng không khỏi có điểm kinh ngạc: Cái này ý tưởng cũng quá mức với hoang đường một chút đi?

Chỉ là Nam Cung Giác không kịp suy nghĩ sâu xa, liền bỗng nhiên thấy trước mặt lão thụ tinh đối bọn họ khom khom lưng: "Hai vị đại nhân thứ tội, lão hủ là thí luyện không gian cuối cùng trạm kiểm soát người phụ trách chi nhất, nguyên bản trăm ngàn năm tới vẫn luôn gánh vác khảo nghiệm tiến vào thí luyện không gian mọi người, nhưng mà ở không lâu phía trước, thế giới này bỗng nhiên xuất hiện đại lỗ hổng, lão hủ bọn nhỏ đã chịu thật lớn tổn thương, ta đã không có dư thừa lực lượng có thể thiết trí tiến đến tham gia khảo nghiệm thí luyện người, còn thỉnh hai vị đại nhân thứ tội."

Nam Cung Giác nguyên bản cảm thấy lão thụ tinh muốn nói gì hữu dụng đồ vật, không nghĩ tới lại nói một đống lớn làm hắn nghe không rõ như lọt vào trong sương mù nói, hơn nữa vẫn là càng nghe càng hồ đồ, hắn nhịn không được đánh gãy lão thụ tinh sám hối: "Ngươi đã là thí luyện khảo hạch người phụ trách, như vậy ngươi lại có tội gì?"

Lão thụ tinh da nhăn ở bên nhau, thoạt nhìn có điểm khủng bố, hắn thanh âm cũng tràn ngập áy náy: "Thí luyện quá mức với đơn giản, đối với hai vị đại nhân tới nói là một loại sỉ nhục, lão hủ nguyện ý tiếp thu hai vị đại nhân trừng phạt, chỉ hy vọng hai vị đại nhân có thể đối xử tử tế lão hủ này đó tôn nhi nhóm."

Nam Cung Giác một chiếc mộng bức: "Ha?" Thí luyện quá đơn giản vẫn là một loại tội lỗi? Đây là cái gì thần kỳ biến thái ý tưởng? Cũng thật quá đáng một ít đi?

Lạc Hòa không biết Nam Cung Giác ý tưởng, nhưng thật ra cảm thấy lão thụ tinh tưởng không có sai, nhìn lão thụ tinh trên đỉnh đầu kia vài miếng ít ỏi không có mấy, bây giờ còn có điểm hơi thở thoi thóp khô vàng lá cây, nghĩ đến tiểu sư đệ có khả năng sẽ thích mấy thứ này, vì thế nhìn về phía tiểu sư đệ.

Kết quả Lạc Hòa thu được một cái vẻ mặt không thể tin được tiểu sư đệ.

Có thể là tiểu sư đệ trên mặt tam quan tẫn hủy biểu tình quá mức với hỉ cảm, Lạc Hòa thế nhưng cũng có chút nhịn không được cao hứng.

Nhìn dáng vẻ tiểu sư đệ là bị dọa tới rồi.

Nhìn thấy Lạc Hòa quay đầu nhìn chính mình, Nam Cung Giác tâm thần rung động, lập tức phục hồi tinh thần lại, mắt trông mong nhìn Lạc Hòa, dò hỏi Lạc Hòa: "Sư huynh, thế giới này thật là thí luyện quá trình quá đơn giản đều phải đã chịu trừng phạt sao? Này cũng quá biến thái một chút đi? Còn có, dùng một cái tuổi lớn như vậy, còn có một thủy tôn tử lão gia gia đến trông giữ trạm kiểm soát, có phải hay không có điểm thật quá đáng a?"

Lạc Hòa trong lúc nhất thời có điểm không quá có thể lý giải Nam Cung Giác cách nói.

Ở hắn trong mắt này hết thảy đương nhiên là không có bất luận vấn đề gì, nhưng là hắn không biết Nam Cung Giác làm một người địa cầu, trong đầu tất cả đều là xã hội chủ nghĩa trung tâm giá trị quan, tỷ như văn minh hài hòa tôn lão ái ấu gì đó, ở hắn trong mắt, thuê đã sớm hẳn là về hưu lão nhân cũng là thực quá mức hành vi!

Bất quá tư duy bất đồng cũng không gây trở ngại hai người giao lưu, Lạc Hòa hơi suy tư, liền biết tiểu sư đệ đại khái là không nghĩ truy cứu lão thụ tinh trách nhiệm.

"Ngươi không cảm thấy nó cách làm có cái gì không đối phải không?" Cứ việc trong lòng đã là như thế này cho rằng, nhưng là Lạc Hòa vẫn là hỏi một chút Nam Cung Giác.

Nam Cung Giác điên cuồng lắc đầu, ở hắn xem ra, tuy rằng đối với Nam Cung Giác tới nói, thuê tuổi già sinh hoạt không thể tự gánh vác lão nhân xác thật là một kiện rất nghiêm trọng sự tình, nhưng là lão thụ tinh thất trách đại khái là ván đã đóng thuyền sự, hắn không cảm thấy lão thụ tinh cách làm chính là chính xác.

Nhìn đến tiểu sư đệ lắc đầu, nhưng thật ra Lạc Hòa trở nên có chút kinh ngạc.

Bởi vì đối với Lạc Hòa tới nói, tiểu sư đệ tựa hồ vẫn luôn thập phần mềm lòng, cũng không biết là từ địa phương nào học được tật xấu……

“Vậy ngươi ý tứ là?” Nếu Nam Cung Giác đều lắc đầu phủ nhận, Lạc Hòa cũng liền thay đổi một vấn đề, nhưng mà hắn như vậy vừa nói, lại có vẻ đối Nam Cung Giác mười phần mà dung túng.

Nam Cung Giác trong lòng kỳ thật vì thế đắc chí.

Hắn đại sư huynh…… Hắn Lạc Hòa……

Cho nên hắn mới phải nhanh một chút biến cường, trở thành có thể cùng Lạc Hòa sánh vai tồn tại mới được.

Lại một lần bị Lạc Hòa kích thích đến, Nam Cung Giác trong đầu bỗng nhiên xuất hiện rất nhiều sự, đều là Lạc Hòa đi vào cái này thí luyện không gian chuyện sau đó.

Nam Cung Giác bị quá nhiều ký ức lập tức vọt vào đại não, cả người bỗng nhiên sắc mặt trắng nhợt, hôn mê bất tỉnh.

Lạc Hòa tay mắt lanh lẹ đem sau này té ngã tiểu sư đệ đỡ lên, cảm nhận được tiểu sư đệ mỏng manh hô hấp, Lạc Hòa trong lòng đau xót, thần sắc trở nên thập phần nguy hiểm, uy áp cùng linh lực không chịu khống chế vọt ra, sắp già lão thụ tinh bị thình lình xảy ra uy áp hoảng sợ, lại phát hiện chính mình căn bản không chịu nổi như vậy uy áp, nó ở cuồng loạn linh lực giữa lảo đảo xiêu vẹo thập phần chật vật.

Càng làm cho hắn cảm thấy đáng sợ chính là, Lạc Hòa trong mắt bỗng nhiên tràn ngập sát khí, lạnh băng nhìn nó: “Hắn đây là làm sao vậy? Vì cái gì sẽ đột nhiên té xỉu?”

Lão thụ tinh trước kia đối phó tiến đến thí luyện người hoặc là chính là bị không trâu bắt chó đi cày thứ đầu, hoặc là chính là nhược kê, không có một cái có thể có Lạc Hòa như vậy đáng sợ uy áp, lúc này Lạc Hòa làm lão thụ cảm thấy một loại phi thường khôn kể khủng hoảng, nghe được Lạc Hòa hỏi chuyện, lão thụ mới hốt hoảng phục hồi tinh thần lại.

Nó thử xem xét Nam Cung Giác tình huống, lại phát hiện chính mình liền tính là một thân cây, đối thiên địa linh khí có một loại trời sinh mẫn cảm thụ, thế nhưng cũng không biết Nam Cung Giác đây là đã xảy ra cái gì.

Lão thụ tức khắc cảm thấy không ổn.

Nó tuy rằng còn không biết Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác đều đã bị bọn họ bên trong cao tầng điều động nội bộ trở thành thí luyện không gian chủ nhân, kết quả cuối cùng sẽ sinh ra tại đây hai người chi gian.

Nhưng là nó lại có một loại cực kỳ dự cảm bất tường.

Nam Cung Giác bỗng nhiên hôn mê rất có khả năng làm Lạc Hòa trực tiếp trở mặt, mặc kệ nó phía trước là như thế nào vô tội, nhưng là chỉ cần Nam Cung Giác hôn mê chuyện này là cùng nó có quan hệ, nó hy vọng hai người kia có thể hỗ trợ chăm sóc nó bọn con cháu sự tình liền sẽ ngâm nước nóng không nói, nói không chừng chính mình căn bản là không có khả năng tồn tại.

Loại này đáng sợ cảm giác làm lão thụ tim đập nhanh, thẳng đến Lạc Hòa bỗng nhiên ôm Nam Cung Giác rời đi nó tầm mắt phạm vi, cũng không có đơn giản như vậy biến mất.

Lão thụ lúc này đây là thật sự nhịn không được thở dài một hơi, trong giọng nói tràn đầy lo lắng.

Lạc Hòa thực mau liền biến mất ở lão thụ tinh trong mắt, nhưng là vừa rồi trong nháy mắt kia, Lạc Hòa phát ra uy áp lại thật lâu không tiêu tan, vẫn luôn tại chỗ an tĩnh đóng giữ, phảng phất chính là vì giám thị lão thụ tinh giống nhau.

Lạc Hòa trong lòng thực sốt ruột, vừa rồi cùng tiểu sư đệ hợp tác rời đi cái kia thần bí mà lại quỷ dị không gian thời điểm, hắn trong lòng có bao nhiêu vì tiểu sư đệ cảm thấy kiêu ngạo, hiện tại liền có bao nhiêu lo lắng tiểu sư đệ thân thể trạng huống.

Chính là cái này thí luyện không gian không cho phép bất luận kẻ nào mang theo vật phẩm tiến vào —— trừ bỏ quần áo cùng với bọn họ linh lực bên ngoài, mặt khác đồ vật tựa hồ đều bị hệ thống chủ động bài trừ. Mà dược liệu tiếp viện gì đó, đều là Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác hai người ở thực tiễn giữa tìm tới, chỉ là lúc ấy hai người đều nhiều nhất chỉ biết đã chịu một chút bị thương ngoài da mà thôi.

Này cũng liền dẫn tới, hiện tại Lạc Hòa căn bản không biết hiện tại tiểu sư đệ như vậy căn bản không có bất luận cái gì miệng vết thương lại cũng hôn mê bất tỉnh trạng huống là chuyện như thế nào.

Hắn cơ hồ là bó tay không biện pháp.

Mà hôn mê Nam Cung Giác, lại ở thong thả nhìn chính mình phía trước trải qua.

Cũng chính là ở màu đen không gian giữa mạc danh biến mất kia một đoạn thời gian trong vòng trải qua.

Hắn thấy Lạc Hòa ở hắn thân bị trọng thương thời điểm, như là một cái thiên thần giống nhau trực tiếp xuất hiện ở chính mình trước mặt, lại thấy hắn đem chính mình bí mật cùng hệ thống tồn tại sự tình hướng Lạc Hòa công đạo, theo sau hai người một đường quá quan trảm tướng, trực tiếp đi tới thí luyện khảo hạch cuối cùng một cái nhiệm vụ.

Ở bạch quang chợt lóe lúc sau, hắn thế nhưng mất đi Lạc Hòa xuất hiện một đoạn này thời gian ký ức.

Nam Cung Giác ở không lâu phía trước không có khôi phục ký ức thời điểm còn ở rối rắm như thế nào cùng Lạc Hòa giải thích thí luyện không gian sự, không nghĩ tới hôn mê một chút thế nhưng được đến như vậy tin tức trọng yếu!

Nam Cung Giác cơ hồ hỉ cực mà khóc.

Nếu chuyện này đã công đạo qua liền hảo.

Theo sau Nam Cung Giác trong lòng bỗng nhiên nhảy dựng.

Phía trước chính mình hôn mê bất tỉnh thời điểm Lạc Hòa như thế nào sốt ruột ký ức bỗng nhiên chảy trở về, hắn nhớ tới chính mình tình huống hiện tại nghiêm khắc ý nghĩa đi lên nói kỳ thật cùng lúc ấy không sai biệt lắm!

Kia Lạc Hòa……

Nam Cung Giác bỗng nhiên bối rối, Lạc Hòa đối với hắn tới nói, không chỉ có là hắn ở thế giới này quen thuộc người, càng là hắn hiện tại người yêu, hắn như thế nào nhẫn tâm làm Lạc Hòa trở nên như thế thương tâm?

Cái này ý niệm vừa xuất hiện, Nam Cung Giác trong óc liền bắt đầu dần dần thanh tỉnh, ở cảm giác được một trận thật lớn xóc nảy lúc sau, Nam Cung Giác bỗng nhiên mở mắt.

Hắn nhìn đem chính mình ôm vào trong ngực vẻ mặt nôn nóng Lạc Hòa, mềm mại kêu một tiếng: "Sư huynh……"

Nghe được Nam Cung Giác thanh âm, Lạc Hòa bỗng nhiên dừng bước.

Kỳ thật hắn ôm tiểu sư đệ rời đi thời điểm căn bản không biết nên đi địa phương nào, thế giới này nguy cơ tứ phía, hắn hoàn toàn không biết địa phương nào mới là an toàn.

Nhưng là lúc ấy, hắn tiềm thức vẫn luôn đều ở nói cho hắn hắn hẳn là mang theo tiểu sư đệ rời xa lão thụ tinh……

Lạc Hòa không chút suy nghĩ liền căn cứ cảm giác mang theo tiểu sư đệ một đường rời đi.

Thấy tiểu sư đệ tỉnh lại, Lạc thoáng yên tâm một chút, mặc kệ nói như thế nào hắn tiểu sư đệ tỉnh lại liền hảo.

------oOo------

Phần 123

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 123: Hệ thống âm mưu

6= Nam Cung Giác thấy được Lạc Hòa trong mắt xuất hiện kia một mạt may mắn, trong lòng đau xót, hắn bỗng nhiên phát hiện chính mình tựa hồ vẫn luôn đều tự cấp Lạc Hòa tìm phiền toái, thậm chí còn luôn là bị thương, yêu cầu Lạc Hòa chiếu cố.

Như vậy chính mình chẳng phải là thực vô dụng, thích thượng như vậy chính mình Lạc sư huynh…… Nam Cung Giác có đôi khi đều cảm giác Lạc Hòa thật sự là quá vất vả.

Nhưng mà mỗi khi như vậy tưởng, Nam Cung Giác trong lòng liền sẽ nảy lên một loại tự trách cảm xúc.

Phát hiện tiểu sư đệ cảm xúc hạ xuống, Lạc Hòa nhíu nhíu mày.

Tiểu sư đệ tâm tình không tốt? Là bởi vì bỗng nhiên hôn mê sự sao?

Hắn cùng tiểu sư đệ liền tính biểu hiện đến lại như thế nào có ăn ý, hắn cũng không thể hoàn toàn biết tiểu sư đệ ý tưởng, hiện tại phát hiện tiểu sư đệ cảm xúc hạ xuống, chính hắn cũng không có bất luận cái gì biện pháp, quả thực bó tay không biện pháp.

Lạc Hòa khó được cảm thấy có chút ảo não.

Hắn cảm thấy chính mình hiện tại cùng tiểu sư đệ quan hệ không bình thường, bởi vậy liền một chút cũng không nghĩ nhìn đến tiểu sư đệ cảm xúc hạ xuống bộ dáng, chính là hắn lại không biết nên như thế nào hống tiểu sư đệ vui vẻ, cái này làm cho Lạc Hòa có vài phần uể oải.

Hai người ánh mắt nhìn nhau một giây, theo sau nhanh chóng sai khai.

Nam Cung Giác trong lòng cảm thấy chính mình làm ra vẻ, nhưng là rồi lại không có mặt khác biện pháp.

Hắn kỳ thật cũng một chút đều không nghĩ như vậy tưởng…… Dựa theo ý nghĩ của chính mình, chính mình thân cụ vai chính quang hoàn, hẳn là đi đến nào nào đều ngưu bức hống hống nhân vật, liền tính là cao lãnh chi hoa Lạc Hòa cũng quỳ gối ở chính mình mị lực dưới, quả thực chính là cầm điển hình nhân sinh người thắng kịch bản mới đúng!

Nam Cung Giác bỗng nhiên ánh mắt chợt lóe.

Đúng vậy! Chính hắn nói khẳng định là như vậy nghĩ đến!

Cho nên nói này đó xuất hiện ở hắn trong đầu lung tung rối loạn ý tưởng đều là chút thứ gì?

Nam Cung Giác khí thế tức khắc trở nên sắc bén lên.

Hắn bỗng nhiên cảm thấy chính mình đã chịu cái gì ảnh hưởng, làm hắn luôn suy nghĩ một ít mặt trái đồ vật.

Cái này ý tưởng vừa xuất hiện, Nam Cung Giác liền bỗng nhiên phát hiện vấn đề, lấy hắn tính cách sao có thể vẫn luôn ở suy xét chính mình có phải hay không kéo chân sau vấn đề, nói nữa, liền tính thật là hắn cấp Lạc Hòa kéo chân sau, hắn cũng hoàn toàn có thể gấp bội nỗ lực, không cần phải tự oán tự ngải, làm đến giống cái oán phu dường như, hơn nữa, thân cụ vai chính quang hoàn chính mình sao có thể sẽ thật sự cảm thấy chính mình không xứng với Lạc Hòa?

Cho nên hắn nhất định là bị thí luyện không gian trung thứ gì ảnh hưởng suy nghĩ.

Nam Cung Giác bỗng nhiên nhìn chằm chằm Lạc Hòa, ánh mắt sáng quắc: "Sư huynh! Ta phát hiện một cái kinh thiên đại bí mật!"

Lạc Hòa sửng sốt, bởi vì không biết khi nào bắt đầu liền cấp Lạc Hòa một loại tử khí trầm trầm ủ rũ cụp đuôi cảm giác tiểu sư đệ giống như là bỗng nhiên khôi phục sức sống giống nhau, trong mắt sáng lấp lánh, như là lóe sao trời, Lạc Hòa theo bản năng trong lòng thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Như vậy tiểu sư đệ mới là hắn sở nhận thức tiểu sư đệ mới đúng a……

Hơn nữa, như vậy tiểu sư đệ trên người thật là tồn tại hấp dẫn hắn tính chất đặc biệt chi nhất, chính là Nam Cung Giác không tự giác phát ra cái loại này mê giống nhau tự tin.

Lạc Hòa cũng là ở Nam Cung Giác bỗng nhiên khôi phục như vậy thái độ lúc sau mới phát hiện vấn đề này, nhưng là hiện tại này đó hiển nhiên đều đã trở nên không như vậy quan trọng.

Lạc Hòa trong lòng tác dụng một trận vui sướng, nhu hòa nhìn Nam Cung Giác, hỏi: "Là cái gì đại bí mật?"

Hắn nói chuyện thời điểm thậm chí là cười, đáy mắt đựng đầy ôn nhu, cùng đã từng cái kia lạnh như băng sương chính mình thật là một chút đều không giống.

Nhưng mà Lạc Hòa bản nhân đối này kỳ thật cũng không có cái gì ý thức.

Nam Cung Giác nhưng thật ra bị Lạc Hòa như vậy tươi cười cấp cười đến hoảng hốt một chút, nhìn Lạc Hòa thần sắc đều có điểm…… Phát ngốc.

Tuy rằng nhìn chính mình người yêu phát ngốc cũng không phải cái gì không tốt sự.

Nam Cung Giác phục hồi tinh thần lại, hắn lập tức đem chính mình phát hiện nói cho Lạc Hòa: "Ta cảm thấy ta phía trước khả năng bị thứ gì ảnh hưởng suy

nghĩ, vẫn luôn suy nghĩ một ít không tốt lắm sự tình……"

Nam Cung Giác miêu tả một chút chính mình mặt trái cảm xúc, nói đến chính mình cảm thấy vẫn luôn ở kéo chân sau linh tinh sự tình thời điểm, hắn trong lòng lúng túng, thập phần xấu hổ, nhưng là vẫn là đỏ mặt đem nói cho hết lời.

Nam Cung Giác không có phát hiện chính là, ở hắn nhắc tới chính mình vẫn luôn đối đoạn cảm tình này không tín nhiệm sự tình thời điểm, Lạc Hòa trong mắt xuất hiện một trận tàn nhẫn gió lốc, nhưng là ở Nam Cung Giác phát hiện phía trước, lại bị đôi mắt chủ nhân mạnh mẽ áp chế trở về.

Nam Cung Giác cũng cảm thấy chính mình như vậy tưởng kỳ thật là làm kiêu, nhưng là hắn bản chất cũng không phải một cái làm ra vẻ người, bởi vậy này đó ý tưởng lần nữa muốn khống chế được hắn làm chút gì đó thời điểm, Nam Cung Giác chính mình liền trước phát hiện sơ hở.

Liền tính là thật sự đối đoạn cảm tình này lại như thế nào không có tin tưởng…… Ở cuối cùng chia tay sự tình đã đến phía trước, Nam Cung Giác đều là sẽ không chú ý tới loại sự tình này.

Trừ phi chính mình thật là bị thứ gì khống chế được.

Nam Cung Giác nghĩ.

Lạc Hòa sắc mặt biến thành màu đen, nói chuyện ngữ khí cố tình ẩn nhẫn khắc chế, hắn hỏi Nam Cung Giác: "Tiểu sư đệ chính ngươi còn có thể nhớ kỹ này đó ý tưởng là khi nào bắt đầu xuất hiện sao?"

Nam Cung Giác một đốn, đúng vậy, này đó ý tưởng là khi nào bắt đầu xuất hiện?

Hình như là từ Lạc Hòa xuất hiện ở thí luyện không gian thời điểm cũng đã bắt đầu rồi?

Nam Cung Giác hậu tri hậu giác nhớ tới này đó ý tưởng chiếm cứ ở chính mình trong óc giữa, thừa dịp chính mình không chú ý thời điểm liền sẽ bỗng nhiên toát ra tới, hút một ngụm chính mình đối với Lạc Hòa tín nhiệm thậm chí là tình yêu bổ sung năng lượng, tâm thái tức khắc liền tạc!

Cái này thí luyện không gian không khỏi cũng thật quá đáng một ít!

Nếu là về sau chính mình có thể gặp được hệ thống giới cao tầng, nhất định phải hung hăng mà khiếu nại này đàn không có việc gì nhúng tay người khác cảm tình sinh hoạt hệ thống! Nếu không quả thực khó có thể tiêu trừ chính mình trong lòng chi hận!

Hừ ╭(╯^╰)╮ !

Hơn nữa nếu là cái dạng này lời nói, có lẽ này hết thảy đều đã là cái này cái gọi là thí luyện hệ thống tính toán tốt.

Hắn nhíu nhíu mày, nhìn thoáng qua Lạc Hòa, bỗng nhiên có điểm rối rắm, hắn tổng cảm thấy chính mình cái này ý tưởng có điểm quá mức khoa trương một ít, nhưng là, mỗ một loại cường đại trực giác nói cho hắn, có lẽ hắn ý tưởng cũng không sai.

Nam Cung Giác trong lòng rối rắm, trên mặt tự nhiên cũng liền nhịn không được cũng mang theo một ít.

Lạc Hòa chú ý tới tiểu sư đệ muốn nói lại thôi, chủ động mở miệng dò hỏi: "Làm sao vậy? Nghĩ không ra sao?" Lạc Hòa thần sắc dừng một chút, bỗng nhiên nói: "Nghĩ không ra kỳ thật cũng không có gì quan hệ, nếu chúng ta đã biết chuyện này, tổng hội có biện pháp giải quyết."

Lạc Hòa đảo không phải đang an ủi Nam Cung Giác, mà là thật sự cảm thấy này cũng không phải cái gì đại vấn đề.

Nếu biết có cái gì từ giữa làm khó dễ, như vậy muốn giải quyết lên liền dễ dàng nhiều.

Nhìn không thấy địch nhân mới là đáng sợ nhất.

Nam Cung Giác nhìn Lạc Hòa kiên định thần sắc, trong lúc nhất thời thế nhưng không biết nên nói như thế nào.

Hắn đốn một hồi, theo sau cười nói: "Là cái dạng này, ta phát hiện ta là từ sư huynh đã đến lúc sau liền bắt đầu không thể hiểu được tưởng nhiều như vậy, ta hoài nghi đây là thí luyện trong không gian hệ thống giở trò quỷ."

Lạc Hòa thần sắc biến đổi một chút.

Hắn đối với hệ thống loại đồ vật này kỳ thật không quen thuộc, đối tiểu sư đệ cái kia hệ thống, hắn ấn tượng trừ bỏ có được một loại phi thường mạc danh làm hắn cảm thấy khó có thể đối phó lực lượng, cùng với một tiểu đoàn xám xịt đồ vật bên ngoài, không có bất luận cái gì ấn tượng, đối với hiện tại nơi cái này thí luyện không gian hệ thống liền càng thêm không cần phải nói, hắn sở hữu ấn tượng đều chỉ có một, đó chính là ở phía trước khu vực an toàn phụ cận sẽ xuất hiện văn tự kia một cái màu đen phụ đề.

Càng nhiều liền không có.

Cho nên tiểu sư đệ nói là hệ thống giở trò quỷ, khiến cho Lạc Hòa có như vậy một chút khó xử.

Đối với hắn tới nói, hắn không hề biết hệ thống so hiện tại cái này Tu chân giới tồn tại sở hữu linh thú dị thú thậm chí là dị tộc đều phải khó có thể đối phó.

Một người rất khó đối phó chính mình không quen thuộc đối thủ.

Lạc Hòa thậm chí cũng không biết cái này cái gọi là hệ thống có hay không thật thể, phải đối phó lên thật đúng là chính là không dễ.

Nam Cung Giác hiển nhiên cũng biết điểm này, cho nên hắn mới rối rắm có nên hay không nói cho Lạc Hòa chuyện này.

Hai người nhìn nhau liếc mắt một cái, đều từ đối phương trong mắt thấy được đồng dạng khó xử.

Theo sau Nam Cung Giác bật cười: "Tính, mặc kệ, chúng ta bằng không vẫn là đi về trước tìm cái kia lão thụ tinh hỏi một chút đi, hệ thống sự tình thuận theo tự nhiên hảo."

Nam Cung Giác nghĩ thầm dù sao bọn họ mặc kệ lại như thế nào rối rắm về thí luyện hệ thống sự tình, đều không có cái gì ý nghĩa, cùng với ở chỗ này rối rắm vấn đề này, còn không bằng trở về tìm cái kia tự xưng là thí luyện trạm kiểm soát người phụ trách chi nhất lão thụ tinh hỏi một chút là tình huống như thế nào.

Chính yếu chính là……

Nam Cung Giác có một loại dự cảm.

Ở không lâu tương lai, hắn vẫn là sẽ nhìn thấy cái này thí luyện không gian hệ thống.

Nam Cung Giác chính mình cũng không biết loại này ý tưởng là như thế nào xuất hiện, loại này huyền diệu cảm giác, đại khái chính là đến từ chính vai chính quang hoàn dưới trực giác đi.

Nam Cung Giác nghĩ thầm.

Lạc Hòa tưởng tượng, cũng cảm thấy được không.

Vừa rồi hắn đem tiểu sư đệ mang theo rời đi trong rừng cây kia phiến thảo nguyên duyên cớ, là bởi vì tiểu sư đệ bỗng nhiên hôn mê, nhưng là tiểu sư đệ hiện tại đã tỉnh, như vậy bọn họ xác thật cũng yêu cầu một ít tình báo, trở về tìm kiếm cái kia thụ tinh cũng không mất với một loại biện pháp.

.

Mà ở cục bông trắng mây trắng nơi địa phương, một cái thoạt nhìn có vài phần phấn phấn nộn nộn tiểu đoàn tử đột nhiên trở nên u ám lên, phát ra một tiếng không thể tin tưởng thét chói tai: "Không! Không có khả năng! Vì cái gì bọn họ sẽ phát hiện?"

Ở Lạc Hòa xuất hiện ở thí luyện không gian, hơn nữa cứu vớt Nam Cung Giác lúc sau, phấn nắm liền cấp Nam Cung Giác hạ ám chỉ, loại này ám chỉ sẽ đem Nam Cung Giác ngẫu nhiên xuất hiện mặt trái cảm xúc trực tiếp phóng đại gấp trăm lần, mãi cho đến Nam Cung Giác bản nhân chịu đủ này đó mặt trái cảm xúc tra tấn, đối với Nam Cung Giác tới nói là một kiện thập phần nghiêm trọng khảo nghiệm.

Cái này ám chỉ cũng không dễ dàng bị phát hiện, thậm chí đối với Nam Cung Giác tới nói, liền tính hắn có thể phát hiện chính mình cảm xúc dị thường, nhiều

nhất cũng chính là cảm giác chính mình cảm xúc tương đối dễ dàng kích động một chút mà thôi, căn bản sẽ không hoài nghi là chính mình bị hạ ám chỉ gì đó.

Chỉ là phấn nấm hoàn toàn không nghĩ tới, như vậy một cái vạn vô nhất thất phương pháp, thế nhưng còn không có bắt đầu phát huy chân chính quan trọng tác dụng thời điểm, cũng đã bị Nam Cung Giác phát hiện.

Này còn chưa tính, vẫn là bị Nam Cung Giác bản nhân phát hiện, phát hiện lý do vẫn là như thế làm người hỏng mất.

Phấn nấm thập phần tức giận, nhưng mà lại không có biện pháp gì.

Bởi vì nó quấy nhiễu, thực thi một lần, bị phát hiện lúc sau liền sẽ hoàn toàn mất đi hiệu lực!

Cho nên phấn nấm mới có thể kêu đến như thế tê tâm liệt phế, mây trắng ở một bên thờ ơ lạnh nhạt.

Bởi vì vừa rồi phấn nấm cùng nhau ồn ào cười nhạo nó kế hoạch thất bại, còn kém điểm bị người bắt lấy cái đuôi nhỏ.

Thân là một cái mang thù nấm, mây trắng cảm thấy chính mình không bỏ đá xuống giếng đã thập phần nhân từ.

Thậm chí nhìn mặt khác mấy chỉ nguyên bản nóng lòng muốn thử người hiện tại đều đã bỗng nhiên bắt đầu lộ ra lo lắng thần sắc tới, mây trắng còn sinh ra một loại quỷ dị cảm giác về sự ưu việt, thậm chí có điểm tưởng nói cho này đó nấm đừng uổng phí sức lực, kia hai tên gia hỏa tuyệt đối sẽ là bọn họ hành nghề kiếp sống gặp được lớn nhất địch thủ.

Nhưng mà nó há miệng thở dốc, vẫn là nhịn xuống không có nói.

Vạn nhất thật sự trở thành sự thật, mặt khác nấm giận chó đánh mèo nó nhưng làm sao bây giờ? Nó nhưng chỉ là một con yếu ớt nấm mà thôi.

Mây trắng sự không liên quan mình nghĩ, thậm chí tưởng duỗi đầu lưỡi liếm liếm chính mình bóng loáng bạch mao.

Dù sao nó hiện tại đã không ôm cái gì hy vọng, nhiều nhất chính là cuối cùng bị Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa hai người phát hiện lúc sau ôm cái đùi đầu cái hàng mà thôi.

Dù sao những việc này lại không phải không có làm qua.

.

Lạc Hòa quả nhiên cùng Nam Cung Giác cùng nhau lại về tới thảo nguyên thượng.

Lão thụ tinh không biết vì cái gì thế nhưng không có rời đi, thấy bọn họ hai cái lúc sau cũng không có ngoài ý muốn, ngược lại là một bộ đương nhiên bộ dáng.

Hắn mở miệng: “Các ngươi đã trở lại.”

Nam Cung Giác tuy rằng có chút tò mò lão thụ tinh vì cái gì sẽ cảm thấy bọn họ nhất định sẽ trở về, nhưng là lại không có hỏi ra tới.

Hắn trực giác vấn đề này chính mình khả năng hỏi không đến đáp án.

Lão thụ tinh thở dài một hơi: "Hai vị đại nhân nói vậy cũng phát hiện, cái này không gian đều là bị không gian chúa tể nhóm khống chế được, lão hủ bọn con cháu, bởi vì không có thông qua chúa tể nhóm khảo nghiệm, mới có thể trở thành hiện tại cái dạng này."

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa hai mặt nhìn nhau.

Bọn họ cũng đều biết cái này không gian hẳn là bị hệ thống khống chế được, như vậy cái này cái gọi là "Chúa tể" lại là sao lại thế này? Chẳng lẽ cái này không gian khống chế giả còn không ngừng hệ thống?

Nếu là cái dạng này lời nói, đối bọn họ tới nói không thể nghi ngờ là một cái thật lớn phiền toái.

Hai người đem cái này không tốt suy đoán đè ở đáy lòng, hướng lão thụ tinh hiểu biết về "Chúa tể" sự.

Nói lên cái gọi là chúa tể, kỳ thật là từ cái này không gian tồn tại bắt đầu cũng đã xuất hiện tồn tại, lão thụ tinh từ khi ra đời khởi liền biết bọn họ nhất tộc là là chúa tể phục vụ sinh linh, bọn họ từ nhỏ đã bị bậc cha chú tiến hành huấn luyện, vì tương lai tham gia chúa tể lựa chọn —— đoạn thời gian đó ở lão thụ tinh ký ức giữa kỳ thật đã mơ hồ, chỉ là hắn ngẫu nhiên vẫn là sẽ nhớ tới nó các tộc nhân, tuổi nhỏ các đồng bạn, vì tranh đoạt chúa tể danh ngạch giết hại lẫn nhau, cho nhau tàn ngược, bộ mặt cuối cùng toàn phi tử vong ở tranh đoạt chiến trung.

Hắn không nhớ rõ những ngày ấy chính mình là như thế nào lại đây, thậm chí cũng không muốn nhớ rõ chính mình là như thế nào bị tuyển là chúa tể thừa nhận người phụ trách chi nhất, đoạn thời gian đó mơ màng hồ đồ quá khứ, sau lại hắn cũng rõ ràng đã biết một sự kiện, đó chính là thế giới này chính là như vậy tàn khốc, hắn bọn hậu bối cũng nhiều cần thiết muốn tiếp thu đồng dạng tàn khốc khảo nghiệm, trở thành chúa tể thủ hạ, mới có khả năng tránh được sống sót —— bởi vì không có tác dụng đồ vật, ở chúa tể trong mắt, là không có tồn tại ý nghĩa.

Nhưng là lão thụ tinh cũng không nhân tâm nhìn chính mình bọn con cháu biến thành cái dạng này, hắn che giấu chúa tể tồn tại, không có từ nhỏ khiến cho chính mình bọn con cháu tiến hành khắc nghiệt huấn luyện, thậm chí còn tự chủ trương hy vọng bọn họ có thể có được một đoạn hoà bình an bình nhật tử.

Nhưng mà sau lại sự tình lại nói cho nó, nó ý tưởng là cỡ nào thiên chân lại tàn nhẫn.

Bởi vì nó giấu giếm cùng dung túng, dẫn tới chính mình bọn con cháu hoàn toàn mất đi sinh tồn cơ hội, trở thành chúa tể khí tử, thậm chí bởi vì thực lực

không đủ, bị lạnh nhạt vô tình chúa tể coi như là chủng tộc khác chất dinh dưỡng……

------oOo------

Phần 124

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 124: Lại một lần động đất

Kia mới là lão thụ tinh cả đời trải qua nhất hắc ám nhật tử.

Ngày thường bị nó nuông chiều lớn lên bọn con cháu bởi vì không có tự bảo vệ mình năng lực, ở chúa tể dung túng dưới, trở thành mặt khác chủng tộc chất dinh dưỡng, một đám biến mất ở chính mình trước mặt, lúc ấy nó mới biết được ý nghĩ của chính mình là cỡ nào thiên chân, tư tâm muốn làm bọn con cháu rời xa phân tranh cùng giết hại lẫn nhau ý tưởng là cỡ nào quá mức.

Nhưng mà khi đó sớm đã nước đổ khó hốt, đây là một cái cá lớn nuốt cá bé thế giới —— cho dù có chúa tể áp đảo hết thảy phía trên, cũng không có gì tác dụng, chúng nó yêu cầu giết hại lẫn nhau, cho nhau cạnh tranh, khôn sống mống chết, mới có sống sót cơ hội.

Lão thụ tinh cơ hồ dùng hết toàn lực, mới đưa chính mình bọn con cháu dưới sự bảo vệ tới một bộ phận, mà này đó cận tồn hậu đại nhóm, không chỉ có không có thực lực, thậm chí còn bị chúa tể tước đoạt tiếp tục tu luyện quyền lợi, chỉ có thể ở trên đầu của hắn làm vài miếng lá cây, ngay cả thần thức cũng không có.

Nhưng mà lão thụ cũng không có cách nào, hắn nếu không cần như vậy phương thức đem hậu đại bảo tồn hạ xuống dưới, bọn họ này nhất tộc sắp sửa gặp phải, chỉ sợ cũng là hoàn toàn diệt sạch.

Nó không hy vọng tận mắt nhìn thấy chuyện này phát sinh, bởi vậy đương nó phát hiện Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác hai người đối với chúa tể khảo nghiệm có thể nhẹ nhàng quá quan, thậm chí vận mệnh chú định còn có một loại ngay cả chúa tể đối hai người kia cũng không có cách nào cảm ứng, cho nên mới sẽ tại chỗ chờ Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác ra tới.

Ngay từ đầu thời điểm, nó nguyên bản cũng chỉ đem hai người kia coi như bình thường tiếp thu khảo nghiệm người, nhưng là chờ đến bạch quang bao bọc lấy Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác hai người thời điểm, nó mới phát hiện này hai người chi gian bí mật.

Lão thụ thở dài một hơi: "Lão hủ đã già rồi, nếu không ngay từ đầu ta là có thể đủ đem nhị vị thả ra……"

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa lại đều không có so đo chuyện này, bọn họ cũng đều biết lão thụ tinh lời nói là nói thật, bởi vì hiện tại lão thụ tinh trên người sinh mệnh hơi thở đang ở bay nhanh biến mất, loại cảm giác này cũng không tốt.

Lão thụ tinh sinh mệnh hơi thở biến mất tốc độ thậm chí so nó nói chuyện tốc độ còn muốn mau một ít, cái này làm cho vốn đang tính toán đối lão thụ tinh vươn viện thủ Nam Cung Giác căn bản không có động thủ cơ hội.

.

Lão thụ tinh còn không có nói xong liền bỗng nhiên mất đi hơi thở, biến thành một cây khô vàng khô mộc, vỏ cây lại làm lại nhăn, thoạt nhìn giống như là đã tử vong thời gian rất lâu phế mộc giống nhau.

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa đều không có đoán được sự tình thế nhưng sẽ như vậy phát triển.

Nguyên bản bọn họ còn tưởng rằng có thể từ lão thụ tinh nơi này được đến cái gì tin tức, hiện tại lão thụ tinh lại trực tiếp tử vong, mặc cho ai nhìn đến một cái sống sờ sờ sinh mệnh bỗng nhiên ở chính mình trước mặt biến mất, tâm tình đều sẽ không bình tĩnh —— liền tính Nam Cung Giác tự nhận là ở Tu chân giới đã đợi đến thật lâu, hoàn toàn nắm giữ quy tắc của thế giới này, hiện tại nhìn thấy lão thụ tinh tử vong một màn, trong lòng thế nhưng mạc danh nhiều ra rất nhiều thương cảm.

Nam Cung Giác thở dài.

Lạc Hòa không có phát hiện Nam Cung Giác biểu tình, hắn chú ý tới lão thụ tinh trên đỉnh đầu kia vài miếng không chốn nương tựa không có mấy lá xanh còn tản ra mỏng manh sinh cơ, tâm niệm vừa động, bỗng nhiên duỗi tay vung lên, kia vài miếng lá cây liền run run rẩy rẩy bay tới Lạc Hòa trong tay.

Nam Cung Giác từ mạc danh thương cảm giữa phục hồi tinh thần lại, nhìn về phía Lạc Hòa trong tay tuy rằng thoạt nhìn có chút khô vàng, lại vẫn như cũ còn tồn tại mỏng manh sinh mệnh hơi thở lá cây, không khỏi kinh hô: “Đại sư huynh! Này vài miếng lá cây còn sống?!”

Hắn trong giọng nói kinh ngạc làm Lạc Hòa có chút không rõ, hắn nhìn về phía Nam Cung Giác, hỏi: “Ngươi không cảm giác được trong đó sinh mệnh hơi thở sao?”

Nam Cung Giác một đốn, lắc đầu: “Có thể cảm giác được, nhưng là thập phần mỏng manh, ta cho rằng bọn họ sống không được……”

Kỳ thật hắn kinh ngạc không phải này vài miếng lá cây có hay không sinh mệnh hơi thở sự,, mà là Lạc Hòa thế nhưng sẽ chủ động đem này vài miếng lá cây cầm lấy tới.

Hắn còn tưởng rằng, trải qua quá tử vong thống khổ Lạc Hòa, thế nhưng sẽ chủ động trợ giúp lão thụ tinh.

Lão thụ tinh cũng không có vì bọn họ cung cấp chân chính hữu dụng tình báo, Lạc Hòa còn nguyện ý trợ giúp này vài miếng lá cây, làm Nam Cung Giác trong lòng thật sự cảm thấy ngoài ý muốn.

Lạc Hòa trở tay đem vài miếng lá cây nhét vào tay áo trung, nhìn về phía Nam Cung Giác: "Tiểu sư đệ, nếu lão thụ tinh nơi này manh mối đã chặt đứt, chúng ta liền tiếp tục tìm kiếm mặt khác manh mối đi."

.

Trải qua lão thụ tinh sự tình, Lạc Hòa trong lòng có một cái phỏng đoán.

Bọn họ này cuối cùng một lần khảo hạch không giống như là thí luyện đài thí luyện, ngược lại như là một cái nguy cơ tứ phía, sương mù thật mạnh tiết lộ trò chơi.

Lão thụ tinh nói ra "Chúa tể" sự tình không đến một lát liền trực tiếp bỏ mình, làm hắn có lý do hoài nghi bọn họ nhất cử nhất động đều ở cái gọi là "Chúa tể" giám thị dưới.

Lạc Hòa kỳ thật là một cái thập phần không thích có ân nhìn trộm chính mình sinh hoạt người, bởi vậy kiếp trước thời điểm tính cách độc lai độc vãng, cuối cùng cũng không có mấy cái bằng hữu, lẻ loi một mình tử vong ở túc địch trong tay. Trọng sinh lúc sau, hắn càng là đối rất nhiều người thất vọng, càng thêm không vui chính mình sinh hoạt bị nhìn trộm.

Cái này thí luyện không gian cái gọi là "Chúa tể", không thể nghi ngờ là vừa lúc dẫm lên Lạc Hòa đau trên chân.

Một khi đã như vậy……

Lạc Hòa trong mắt tàn nhẫn chợt lóe mà qua, hắn nhưng thật ra rất tưởng biết, kia cái gọi là "Chúa tể" là cái thứ gì.

Mà cục bột trắng nơi không gian giữa, sở hữu nắm đều cảm giác được một trận thình lình xảy ra hoảng hốt, giống như là bị thứ gì theo dõi giống nhau, lệnh nhân tâm rất sợ sợ —— chẳng sợ chúng nó thân là thí luyện không gian chúa tể, cũng đều bị loại cảm giác này áp chế đến có chút không thở nổi.

Chúng nó còn không có tới kịp tìm kiếm loại cảm giác này là từ địa phương nào xuất hiện, liền bỗng nhiên cảm giác được không gian một trận chấn động.

Chấn động chính là toàn bộ thí luyện không gian, làm tiểu đoàn tử nhóm có chút đột nhiên không kịp phòng ngừa.

.

Lúc này Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa vừa lúc tới rồi một cái sơn động trước.

Lúc này hai người mới phát hiện không biết khi nào bắt đầu, bọn họ đã đi ra thảo nguyên phạm vi, đi tới núi non phụ cận, có thể đạt được chỗ tất cả đều là núi cao.

Nói trùng hợp cũng trùng hợp, khiến cho bọn họ gặp một cái sơn động.

Hai người liếc nhau, không hẹn mà cùng đến gần sơn động bên trong.

Trong sơn động rất là đơn điệu, ánh sáng không có bị hoàn toàn ngăn cách bên ngoài, vì an toàn cùng bảo hiểm, Nam Cung Giác đem Xích Hỏa Diễm từ đan điền trung phóng thích ra tới, lại một lần đảm đương chiếu sáng đèn.

Xích Hỏa Diễm: "……"

Vì cái gì bị trở thành bóng đèn luôn là nó!

Nó nội tâm kháng nghị không ai có thể hiểu, ngay cả cùng hắn ký kết khế ước Nam Cung Giác đều chỉ là có thể mơ mơ hồ hồ cảm giác được Xích Hỏa Diễm tựa hồ không rất cao hứng, nhưng là nó cụ thể suy nghĩ cái gì…… Ai để ý?

Ai làm nó sẽ không chính mình nói chuyện, biểu đạt chính mình bất mãn đâu?

Thân là thiên địa dị hỏa, Xích Hỏa Diễm khả năng chính là trong truyền thuyết cái loại này sinh tồn gian nan hỏa đi.

Có Xích Hỏa Diễm chiếu sáng, chung quanh hết thảy thoạt nhìn đều rõ ràng rất nhiều, sơn động vẫn là nguyên lai bộ dáng, một đường đi vào đi, không có bất luận cái gì khác thường, chỉ có một ít đá lởm chởm đá vụn xuất hiện ở sơn động bên trong, không có đi ngang qua người dấu vết, thuyết minh cái này sơn động hẻo lánh ít dấu chân người.

Hai người đi đến nửa đường thời điểm, đều bỗng nhiên dừng một chút, ngay sau đó thần sắc biến đổi.

Nam Cung Giác nhìn về phía Lạc Hòa muốn nói lại thôi: "Đại sư huynh, ta……"

Lạc Hòa đối hắn gật đầu: "Ngươi cũng có cảm ứng?"

Nam Cung Giác lập tức ngầm hiểu, bọn họ đồng loạt phát hiện một sự kiện, sơn động bên trong tựa hồ có thứ gì làm cho bọn họ có điều cảm ứng.

Tuy rằng không biết cái loại cảm giác này là tốt là xấu, bọn họ đều quyết định vào xem.

Thí luyện không gian thế giới cùng bên ngoài không giống nhau, bên ngoài thế giới rất nhiều đồ vật bí cảnh đối Lạc Hòa đã vô dụng, nhưng là ở cái này xa lạ địa phương, loại cảm ứng này làm hai người đều rất khó trực tiếp bỏ qua.

Hai người nhanh hơn tốc độ đi phía trước đi, Xích Hỏa Diễm đi theo bọn họ bên người chiếu sáng, trong lúc nhất thời, thế nhưng có điểm như là ở Trấn Đăng Thành thời điểm hai người vào sơn động mạo hiểm cảnh tượng.

Nam Cung Giác nhớ tới lúc ấy bọn họ vẫn là bình thường sư huynh đệ, hiện tại hai người cũng đã tấn chức trở thành người yêu, có lẽ ở không lâu tương lai, hai người sẽ trở thành Thiên Đạo thừa nhận đạo lữ…… Như vậy tưởng tượng, Nam Cung Giác trong lòng đối hấp dẫn hắn cái kia đồ vật tò mò ngược lại thiếu một ít, trong lòng có chút nhộn nhạo.

Hắn chậm rãi cọ tới rồi Lạc Hòa bên người, lén lút kéo lại Lạc Hòa tay.

Lạc Hòa bước chân hơi hơi một đốn, bị Nam Cung Giác giữ chặt tay cứng đờ, lại rất mau thả lỏng lại, hồi nắm lấy tiểu sư đệ tay, hai người đều không có nói chuyện, không khí lại rõ ràng có chút ái muội.

Một tia ngọt nị bầu không khí ở hai người bên người nhộn nhạo, Xích Hỏa Diễm tiểu ngọn lửa thức thời lóe lóe, nỗ lực giảm bớt chính mình tồn tại cảm.

Cuộc đời lần đầu tiên yêu đương Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa trong lòng đều nhiều một ít khẩn trương, nhưng là bọn họ tốc độ lại một chút không có chậm lại, thực mau liền đi tới sơn động cuối.

Sơn động cuối……

Là một mặt đen như mực tường, mặt trên không có hoa văn cũng không có hoa văn, thậm chí liền một chút linh lực đều không tồn tại, sở hữu hết thảy tựa hồ đều ở chương hiển một sự kiện, đó chính là cái này sơn động chính là một cái bình thường sơn động, không chỉ có như thế, sơn động vẫn là một cái tử lộ.

Tựa hồ như vậy là có thể ngăn cản bọn họ hai cái đi tới nện bước.

Hai người ở vách tường trước mặt dừng bước, giao nắm ở bên nhau đôi tay lại không có buông ra, trong không khí ngọt nị cảm giác vẫn như cũ tồn tại, Xích Hỏa Diễm phiêu xa một ít, không nghĩ tiếp tục đương bóng đèn.

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa cũng không biết Xích Hỏa Diễm đều có chính mình tiểu tâm tư, hai người vẫn luôn không có buông ra tay, như là cùng nhau bỏ qua chuyện này giống nhau.

Hai người đang định đối trước mặt này mặt đen như mực tường làm chút cái gì, liền bỗng nhiên cảm nhận được một trận thật lớn chấn động, như là toàn bộ thí luyện không gian đều bắt đầu chấn động lên giống nhau, Lạc Hòa theo hai người giao nắm ở bên nhau tay, thuận thế đem tiểu sư đệ kéo vào trong lòng ngực, kháp một cái thủ quyết đem hai người cố định tại chỗ, chấn động sơn động bên trong hai người lẳng lặng ôm nhau, trường hợp thế nhưng mạc danh ấm áp.

.

Mà mây trắng nơi không gian giữa, mọi người đều bởi vì bất thình lình chấn động mà có chút hoảng loạn, chỉ có mây trắng vẫn như cũ bình tĩnh, tuy rằng cũng cảm thấy một ít hoảng hốt, nhưng là lại không có gia nhập ầm ĩ giữa.

“Đây là có chuyện gì? Các khu vực người phụ trách đâu? Không có người đăng báo chấn động nguyên nhân sao?”

“Không có!”

“Bọn người kia sao lại thế này a? Chúng ta dưỡng bọn họ là dùng để đang làm gì? Chẳng lẽ là vì ăn không sao? Như thế nào thời điểm mấu chốt một chút tác dụng đều không có?”

Mà trên thực tế trừ bỏ đã tử vong lão thụ tinh, các nơi người phụ trách tất cả đều vẻ mặt mộng bức, căn bản không biết bất thình lình động đất là chuyện như thế nào.

Nhưng mà căn bản không có người tìm người phụ trách xác nhận đây là có chuyện gì, đại gia như là bỗng nhiên mở ra cái gì chốt mở giống nhau, bắt đầu cho nhau đùn đẩy chửi rủa lên.

“Đều là mây trắng sai! Nếu không phải nó phía trước tiến vào cái kia không gian thử Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa, chúng ta như thế nào sẽ chậm trễ nhiều như vậy thời gian!” Kỳ quái chính là, đầu tiên nói chuyện thế nhưng không phải mây trắng nhìn chằm chằm vào phấn nấm, mà là phía trước liền nhìn chằm chằm vào nó nói muốn cho nó đẹp vân huy.

Mây trắng sửng sốt.

Nó bỗng nhiên nhớ tới chính mình nhìn chằm chằm vân phần xác thật không phải cái gì chính xác phương thức, nguyên bản hết thảy nguyên nhân gây ra liền cũng không phải phấn nấm vân phần, mà là vân huy.

Nó không khỏi cười khổ một chút, trong lòng có chút khó chịu.

Chúng nó là khi nào bắt đầu biến thành như vậy đâu?

Nó đã nghĩ không ra.

Bỗng nhiên, mặt đất chấn động tăng lên một lát.

Mây trắng đầu tiên phát hiện vấn đề, nó đem tầm mắt chuyển dời đến cửa, bỗng nhiên kêu một tiếng: “Đại gia an tĩnh một chút!”

Sở hữu nấm tất cả đều an tĩnh lại, không phải bởi vì mây trắng địa vị có bao nhiêu cao, mà là bởi vì mây trắng thanh âm giữa cảm xúc thật sự là có chút không thích hợp, mang theo một ít hoảng sợ, làm tất cả mọi người phục hồi tinh thần lại.

Chúng nó đều ở mây trắng dưới sự chỉ dẫn nhìn về phía đại môn, sau đó……

Thấy Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác.

.

Sở hữu nấm đều lộ ra hoảng sợ biểu tình.

Lúc này, không gian chấn động lại bỗng nhiên đình chỉ.

Chỉ là lúc này nấm nhóm toàn bộ đều không kịp vui vẻ.

Bởi vì có càng chuyện quan trọng phát sinh ở chính mình trước mặt, chúng nó trong lòng đều nảy lên một loại khôn kể khủng hoảng.

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa cũng không có rời đi sơn động tính toán, ngược lại là vừa mới thình lình xảy ra chấn động làm cho bọn họ hai cái đều cảm thấy trong đó tất nhiên có kỳ quặc.

Nam Cung Giác thậm chí còn có một loại dự cảm.

Có lẽ, bọn họ muốn biết đến sở hữu sự tình, đều sẽ ở cái này sơn động mặt sau.

Loại cảm giác này thình lình xảy ra, lại mạc danh làm người tin tưởng.

Nam Cung Giác đối này thập phần để ý, bởi vì hắn đã sớm phát hiện chính mình trực giác ở mỗ một loại trình độ thượng thập phần chuẩn xác.

Chờ đến chấn động hoàn toàn đình chỉ xuống dưới, hắn nhìn Lạc Hòa liếc mắt một cái, Lạc Hòa đem hắn thả xuống dưới, Nam Cung Giác ẩn hạ trong lòng một ít phế liệu, mở miệng nói: "Sư huynh, chúng ta mạnh mẽ công đi vào, như thế nào?"

Lạc Hòa không có dị nghị.

Hai người phía trước hợp tác bài trừ một lần kết giới, đối với liên thủ đã có nhất định kinh nghiệm, hai người đều là không chút hoang mang, ấp ủ hảo linh lực lúc sau đang chuẩn bị động thủ, bỗng nhiên cảm giác được một trận mạnh mẽ.

.

Ở phát hiện Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa xuất hiện ở cổng lớn lúc sau, nắm nhóm trong lòng toàn là tuyệt vọng, chúng nó lúc này đây nhiệm vụ nguyên bản là khảo nghiệm Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa, hơn nữa tìm kiếm cơ hội lựa chọn trong đó một người nhận chủ, nhưng là bọn họ phía trước làm được có chút quá mức rồi, hiện tại nhìn đến hai người tìm tới môn lúc sau trong lòng rất là sợ hãi.

Chỉ có phía trước cùng Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa đánh quá giao tế —— tuy rằng một câu cũng không có nói qua tứ bất tượng cùng mây trắng trong lòng không hề gợn sóng, thậm chí liền thần sắc đều không có biến.

Mây trắng phía trước khiếp sợ chỉ là bởi vì Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa xuất hiện ở ngoài cửa tốc độ quá nhanh một ít, mới làm nó trong lòng kinh ngạc vài phần.

Đến nỗi tứ bất tượng miết ngao, vẫn luôn là như thế bình tĩnh bộ dáng.

Cuối cùng mây trắng không có chủ động đứng ra nói chuyện, hắn vẫn luôn vẫn duy trì trầm mặc, bởi vì bọn người kia giữa cùng nó không hợp tương đối nhiều, nó nói chuyện là không có gì hiệu quả.

Điểm này mây trắng thập phần rõ ràng.

Cho nên cuối cùng vẫn là miết ngao đã mở miệng, nó thanh âm thực lạnh nhạt, trong mắt cũng không có gì cảm xúc, nếu Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác ở nói, khẳng định sẽ không tin tưởng nó thế nhưng là bọn họ phía trước gặp được kia chỉ tứ bất tượng.

------oOo------

Phần 125

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 125: Rời đi thí luyện không gian

“Các ngươi còn nhớ rõ chủ hệ thống quy định sao?”

Sở hữu nắm đều im miệng.

Chủ hệ thống ở sáng tạo thí luyện hệ thống không gian thời điểm để lại hệ thống thủ tục, thủ tục trung minh xác quy định một sự kiện.

Nếu có nhân loại tiến vào bọn họ hệ thống nơi sơn động bên trong, như vậy, bọn họ nhất định phải phải cho tiến đến người mở cửa.

Thậm chí là thần phục.

Thân là hệ thống giới nhất lang thang thí luyện hệ thống, chúng nó nhiều năm trước tới nay cơ hồ không có gặp được quá cần thiết muốn lựa chọn một cái ký chủ trợ giúp này hoàn thành nhiệm vụ chuyện như vậy, này đây vẫn luôn cảm thấy chính mình là hệ thống giữa cao cấp nhất một loại, cùng mặt khác hệ thống tự nhiên là bất đồng, bởi vậy chúng nó ngay từ đầu căn bản không có người đem cái này quy định để vào mắt.

Bởi vì chúng nó cũng không cảm thấy thật sự sẽ có người có thể đủ tới giám thị thật mạnh chúng nó cư trú mà trước cửa.

Hiện tại lại bị Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa hai người xuất hiện hung hăng mà đánh mặt.

Sở hữu nắm đều sắc mặt trắng bệch, hoang mang lo sợ, chỉ có thể nhìn về phía miết ngao.

Giờ khắc này, đưa ra chuyện này miết ngao không thể nghi ngờ làm sở hữu hệ thống trong lòng đều rất có không khoẻ, nhưng là hiện trường xem ra, đã không có so miết ngao càng thêm bình tĩnh người.

.

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa đều không có nghĩ đến chính là, ở bọn họ còn không có trực tiếp đối trước mặt vách núi động thủ thời điểm, phía trước giống như là bỗng nhiên hóa thân công nghệ cao giống nhau, vách tường bỗng nhiên chấn động lên, ở bọn họ ngạch trước mặt phân thành hai bên, sau đó trực tiếp mở ra môn.

Nam Cung Giác: “……”

Tình huống như thế nào? Chẳng lẽ là bởi vì hắn vai chính quang hoàn quá mãnh liệt một ít, cho nên liền sơn động đều ngăn không được chính mình cường hãn vai chính quang hoàn, chủ động đầu hàng sao?

Nam Cung Giác mắt trợn trắng, chạy nhanh đem chính mình này không đáng tin cậy ý tưởng trực tiếp ném tới rồi sau đầu.

Nếu là vai chính quang hoàn thật sự như vậy ngưu bức, hắn hiện tại còn tu luyện cái gì nga, không bằng ngồi chờ vai chính quang hoàn làm chính mình thành công hảo.

Nếu hệ thống biết nhà mình ký chủ ý tưởng nói, phỏng chừng sẽ thập phần vui mừng gật đầu rơi xuống cảm động nước mắt…… Đáng tiếc chính là, Nam Cung Giác hệ thống 001 còn ở thí luyện không gian ở ngoài không người hỏi thăm hôn mê.

Lạc Hòa cũng có chút kinh ngạc, nhưng là sắc mặt lại không có biến hóa, như là căn bản không có đã chịu ảnh hưởng giống nhau.

Đương Nam Cung Giác thấy sơn động vách tường sau lưng tình cảnh, giống như là bỗng nhiên từ tu chân thế giới xuyên qua đến manga anime thế giới giống nhau, trên mặt kinh ngạc chắn đều ngăn không được.

Bởi vì trước mắt tình huống thật là quá lệnh người kinh ngạc một ít.

Ở bọn họ trước mặt gom đủ đỏ cam vàng lục thanh lam tím bảy loại nhan sắc đám mây trạng nấm, còn có một đen một trắng hai chỉ, cùng với một con nhất chịu nữ tính hoan nghênh hồng nhạt nấm, còn có một cái bọn họ phía trước gặp qua kia chỉ…… Tứ bất tượng sinh vật, làm Nam Cung Giác nhịn không được kinh ngạc lại không phải này mười chỉ nấm bản thân, mà là nấm nhóm vị trí địa phương.

Ở Nam Cung Giác trong mắt, trước mắt cái này đại điện tràn ngập một loại thực mê cảm giác, bởi vì trong đó đã có một ít hắn đã từng ở hiện đại xã hội trung xuất hiện bài trí kiến trúc, cũng có một ít đến từ thế giới giả tưởng tranh minh hoạ giấy dán tường, còn có một trương ở Nam Cung Giác trong ấn tượng đến từ phương tây quý tộc trong thế giới siêu trường thủy tinh cái bàn, mấy chỉ nấm tuy rằng hình tượng khác nhau, nhưng là đều làm hắn quỷ dị cảm thấy…… Thực bình thường.

Phảng phất từ hắn gặp qua xám xịt một đoàn hệ thống thật thể lúc sau, đối này đó thoạt nhìn lược có điểm hủy tam quan tồn tại đã tiếp thu tốt đẹp đâu.

Này đó nấm nhóm, liền có bọn họ hai cái lão người quen, mây trắng cùng miết ngao.

Đương nhiên, Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa không biết chúng nó tên, vẫn luôn đơn thuần đem chúng nó hai xem thành…… Tứ bất tượng cùng cục bột trắng.

Lạc Hòa ánh mắt hơi ám.

Hai người trong lòng đề cao đề phòng, nhưng là cũng không có ngừng bước chân, mà là trực tiếp đi phía trước đi vào đi.

Hai người đều có một loại cảm giác, cái này địa phương, sẽ là bọn họ thí luyện không gian hành trình chung điểm.

Loại cảm giác này xuất hiện đến không hề có đạo lý, nhưng là hai người trong lòng đều không có hoài nghi —— khả năng đây là tu đạo người trực giác đi, từ trước đến nay hữu dụng, nếu vô dụng, chỉ có thể nói là tu vi không đủ.

.

Nam Cung Giác ngăn lại chính mình miên man suy nghĩ đầu óc, đi theo Lạc Hòa bên người đi vào, hai người vẫn luôn nắm tay cũng không có buông ra, mà là vẫn luôn giao nắm ở bên nhau, tựa hồ không có gì có thể đem bọn họ tách ra giống nhau.

Đầu tiên mở miệng chính là miết ngao, nó là sở hữu nắm giữa xem đến nhất rõ ràng một cái tồn tại, đã sớm đã đoán trước tới rồi hiện tại kết cục, chủ hệ thống phía trước lưu lại rất nhiều quy định thoạt nhìn đều như là hoàn toàn vô dụng bộ dáng, nhưng là chủ hệ thống nếu để lại này đó quy định, liền chung quy sẽ hữu dụng đến một ngày.

Mà kia một quyển 《 thí luyện không gian hệ thống thủ tục 》, chỉ cần cẩn thận cân nhắc, liền sẽ phát hiện, này đó quy định tất cả đều là dùng để ước thúc hệ thống.

Nó trong lòng tồn tại mỗ một loại thập phần dự cảm bất tường.

Mà loại này dự cảm, từ thí luyện không gian hệ thống bị chủ hệ thống trực tiếp ném cho sơ đại hệ thống 001 thời điểm, miết ngao cũng đã bắt đầu cảm giác được này trong đó không thích hợp.

Nó tuy rằng lớn lên tương đối trừu tượng, nhưng là ở các loại nhan sắc thoạt nhìn đều là mềm như bông nắm giữa, miết ngao lại là thoạt nhìn nhất đáng tin cậy một vị.

Nó bước ưu nhã nện bước, thong thả đi tới Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa trước mặt, đối bọn họ hơi hơi cúi đầu, được rồi một cái không biết có phải hay không hẳn là tính làm là hệ thống giới tiêu chuẩn lễ nghi lễ, mở miệng nói: "Hoan nghênh nhị vị quang lâm thí luyện không gian hệ thống phòng khống chế, chúng ta đã chờ mong nhị vị hồi lâu."

"Miết ngao ngươi có ý tứ gì? Chúng ta khi nào đang đợi bọn họ? Ngươi có phải hay không lầm cái gì?"

Miết ngao nói âm vừa ra, màu đen nắm —— ngay từ đầu cùng mây trắng đối nghịch kia chỉ nắm liền đứng dậy phản bác, thần thái tràn đầy không tốt.

Nam Cung Giác sắc mặt lạnh lùng, chung quanh độ ấm đều bỗng nhiên thấp một ít.

Lạc Hòa nhưng thật ra có chút kinh ngạc, có chút kinh hãi với tiểu sư đệ ở cái này không gian giữa tự nhiên. Hắn tuy rằng cũng thoạt nhìn không giống như là đã chịu cái gì ảnh hưởng bộ dáng, nhưng là trên thực tế đã phát hiện một cái thực nghiêm túc vấn đề, đó chính là cái này địa phương đối hắn tu vi có một loại ẩn ẩn áp chế.

Loại này áp chế cảm giác thực đạm, Lạc Hòa cảm thấy chính mình nếu là muốn trực tiếp động thủ phá hư loại này áp chế cũng không phải không được, nhưng là một loại mạc danh trực giác ngăn trở hắn, giống như thật sự làm như vậy liền sẽ phát sinh cái gì khó lường sự tình giống nhau.

Loại này mạc danh xuất hiện cảm giác làm Lạc Hòa thu tay.

Cái này cái gọi là thí luyện hệ thống nếu là tiểu sư đệ cơ duyên, liền nói không chừng sẽ liên lụy đến một ít về tiểu sư đệ nhân quả, hắn vẫn là không cần tùy tiện ra tay hảo.

Nam Cung Giác chút nào không biết Lạc Hòa ý tưởng, mà mặt khác nắm nhóm tự nhiên cũng đều không có phát hiện cái này địa phương thậm chí là toàn bộ thí luyện không gian vừa rồi thiếu chút nữa bởi vì đối Lạc Hòa áp chế mà bị Lạc Hòa ra tay hủy diệt.

Lạc Hòa thu tay, thu liễm một ít lung tung rối loạn ý tưởng, đối với đối diện tựa hồ duy nhất có thể nói chuyện được miết ngao gật gật đầu, ngữ khí lại không có đối diện như vậy hiền lành: “Nếu nơi này là hệ thống không gian phòng khống chế, như vậy thỉnh vị này……” Lạc Hòa dừng một chút, hắn có chút phát sầu nên như thế nào xưng hô đối phương.

Miết ngao tựa hồ là cảm giác được hắn khốn cảnh, tri kỷ cấp ra tên của mình: “Ta kêu miết ngao, hoặc là ngươi cũng có thể kêu ta thí luyện hệ thống 002.”

Nó nhìn thoáng qua đối nó tràn ngập bất mãn cục bột đen, trong mắt ẩn chứa cảnh cáo, màu đen nắm bị miết ngao thình lình xảy ra ánh mắt kinh sợ tới rồi, không khỏi có chút sợ hãi.

Cục bột đen tuy rằng thập phần bất mãn, nhưng là lại không có nói chuyện.

Lạc Hòa gật gật đầu, tự nhiên đem lời nói tiếp đi xuống: “Miết ngao tiên sinh có không nói cho chúng ta biết, ta cùng tiểu sư đệ nên như thế nào rời đi cái này thí luyện hệ thống đâu?”

Lạc Hòa nói trung khó được mang theo vài phần uy hiếp, ánh mắt cũng mang theo hơi hơi không tốt: “Nếu là ta tình báo không có sai nói, tiểu sư đệ ở cái này thí luyện hệ thống hệ thống không gian mục đích chỉ là vì tiến hành chiến đấu ý thức huấn luyện, các ngươi hẳn là không có tư cách đối tiểu sư đệ sinh mệnh tạo thành uy hiếp đi?”

.

Lạc Hòa đối với hệ thống hiểu biết đều đến từ chính Nam Cung Giác cùng kia chỉ tiểu sư đệ hệ thống, nhưng là căn cứ tiểu sư đệ hệ thống nói cho hắn những cái đó tình huống, tiểu sư đệ ở thí luyện hệ thống trung tao ngộ sinh mệnh nguy hiểm tuyệt đối không phải bình thường sự.

Nói cách khác, từ tiểu sư đệ bị thương bắt đầu, thí luyện hệ thống cũng đã xuất hiện vấn đề.

Này đó bên trong vấn đề kỳ thật hắn không có hứng thú, nhưng là đối Nam Cung Giác tạo thành uy hiếp, Lạc Hòa mới không thể không chú ý.

Quả nhiên hắn nói xong những lời này lúc sau liền phát hiện đối diện miết ngao thần sắc biến đổi —— liền tính nó gương mặt kia thượng bản chất tới nói kỳ thật là nhìn không thấy cái gì cảm xúc, Lạc Hòa cũng có thể bắt giữ đến đối phương trong nháy mắt kia chột dạ.

Hắn trong lòng tạch một chút bốc lên nổi lên lửa giận!

Nếu miết ngao sẽ cảm thấy chột dạ, nói cách khác, chuyện này hoặc là là chúng nó cố ý an bài, hoặc là chính là tiểu sư đệ là thật sự ở cái này thí luyện trong không gian đã xảy ra ngoài ý muốn.

Mặc kệ là cái nào nguyên nhân, đều làm Lạc Hòa đối thí luyện không gian hệ thống quan cảm thập phần không tốt.

Lạc Hòa thói quen với hỉ nộ không hiện ra sắc, tuy rằng trong lòng thập phần phẫn nộ, nhưng là trên mặt lại là một chút đều không có biểu hiện ra ngoài.

Miết ngao tự biết đuối lý, cũng không có biện giải, nó tiến lên hai bước, đối Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác cúi mình vái chào: "Hai vị thỉnh trước ghế trên, đi thêm thương nghị có không?"

Nam Cung Giác nhìn thoáng qua Lạc Hòa, Lạc Hòa gật gật đầu.

Thân là trạch nam Nam Cung Giác trong lòng rõ ràng chính mình xã giao năng lực bằng không, trong lòng cam chịu này đó yêu cầu đàm phán linh tinh sự đều giao cho Lạc Hòa.

.

Ở cùng miết ngao giao lưu lúc sau, Nam Cung Giác đã biết rất nhiều sự, rồi lại như là cái gì cũng không biết.

Hiện tại Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa nơi cái này thí luyện hệ thống là đến từ hệ thống giới lúc ban đầu phiên bản thí luyện hệ thống, chúng nó từ lúc bắt đầu liền ở càng thêm cao cấp tiểu thế giới phục vụ, hơn nữa chưa từng có cùng mặt khác hệ thống trở thành trói định quan hệ tiền lệ, lúc này đây bởi vì chủ hệ thống không biết vì cái gì đột nhiên đem thí luyện hệ thống trực tiếp thoát ly chủ hệ thống, cùng 001 trói định ở cùng nhau, dẫn tới mặt khác hệ thống, cũng chính là bọn họ trước mặt nhóm người này màu sắc rực rỡ nắm nhóm đối quyết

định này thập phần bất mãn, cho nên mới nghĩ ở thí luyện trong không gian đối Nam Cung Giác —— cũng chính là đối 001 ký chủ xuống tay.

Miết ngao không có tham dự trong đó, nhưng là nó lựa chọn thờ ơ lạnh nhạt.

Này trong đó tuy rằng có một bộ phận nó cho rằng Nam Cung Giác sẽ không xảy ra chuyện duyên cớ, cũng có muốn chân chính khảo nghiệm Nam Cung Giác nguyên nhân.

Đối Nam Cung Giác chân chính hạ sát thủ kỳ thật lại nói tiếp chỉ có một lần, mà kia một lần lúc sau, mặt khác hệ thống tuy rằng ở sau lưng làm một ít động tác nhỏ, nhưng là lại không có nghĩ tiếp tục hạ sát thủ.

Cho nên miết ngao liền không có ngăn cản chúng nó.

Chúng nó tâm lý chênh lệch kỳ thật cũng rất lớn, thân là hệ thống giới giữa sở hữu hệ thống đều phải nhìn lên tồn tại, trước nay đều là chúng nó chọn người phân, lúc này đây thế nhưng bị cùng một nhân loại trói định ở bên nhau, đối với chúng nó tới nói không cam lòng là khẳng định.

Lạc Hòa trên thực tế cũng không thông cảm này đó nắm nhóm làm những chuyện như vậy.

Từ miết ngao cấp ra tin tức, hắn đã biết một ít đối bọn họ tới thập phần có lợi tin tức.

Đệ nhất, cái gọi là thí luyện không gian đã bị thí luyện không gian nguyên bản khống chế giả —— cũng chính là miết ngao trong miệng theo như lời chủ hệ thống trói định ở tiểu sư đệ hệ thống, cái kia xám xịt tiểu đoàn tử trên người, nói cách khác, nghiêm khắc ý nghĩa đi lên nói, này đó nắm đều là tiểu sư đệ phụ thuộc vật.

Đệ nhị, miết ngao nhắc tới chủ hệ thống thời điểm ngữ khí nhiều có lo lắng, cũng đã nói lên cái kia cái gọi là chủ hệ thống cũng không an toàn, thậm chí còn có khả năng gặp được một ít nguy hiểm, mà này đó nắm trung, trừ bỏ miết ngao, không có người phát hiện chủ hệ thống xảy ra vấn đề.

Đệ tam, tiểu sư đệ xác thật là có thể không bị thương.

Ở Lạc Hòa trong mắt, đệ tam điều có thể so trước hai điều đều quan trọng nhiều.

Lạc Hòa ngồi ở tiểu sư đệ bên người, cũng chính là bọn họ nhìn đến dài hơn bản thủy tinh bàn chủ vị thượng, cười như không cười nhìn bên phải miết ngao: "Ý của ngươi là, tiểu sư đệ đã chịu thương tổn liền có thể xóa bỏ toàn bộ sao?"

Miết ngao trái tim run rẩy, từ có được thật thể tới nay, miết ngao vẫn là lần đầu tiên có loại này sởn tóc gáy cảm giác, loại cảm giác này thập phần không tốt.

Nó tự nhận là thành thục, lại không nghĩ rằng ở Lạc Hòa trước mặt, chính mình bất quá là cái có chút thực lực nhảy nhót vai hề.

Lạc Hòa không tính toán đem vốn nên thuộc về tiểu sư đệ cơ duyên ra bên ngoài đẩy đi ý tưởng, nhưng là hắn tuyệt đối sẽ không cho phép tiểu sư đệ bên người có một đám đối tiểu sư đệ tràn ngập căm thù thủ hạ.

Đúng vậy, Lạc Hòa trực tiếp đem này đó thí luyện hệ thống tất cả đều trở thành là tiểu sư đệ tương lai thủ hạ.

Tuy rằng hắn không biết cái kia cái gọi là hệ thống giới rốt cuộc là địa phương nào, nhưng là từ tiểu sư đệ phía trước cùng chính mình nói qua về hệ thống sự tình tới xem, còn có miết ngao nói kỳ thật cũng đều ở để lộ ra một sự kiện, đó chính là hệ thống giới xảy ra chuyện.

Hiện tại thí luyện hệ thống nếu đã không có tiểu sư đệ, không thể dựa vào tiểu sư đệ mà tồn tại nói, gặp phải hậu quả chỉ sợ không có trong tưởng tượng như vậy hữu hảo.

Mà trong đó nhất hư khả năng, không thể nghi ngờ chính là trực tiếp hủy diệt.

Lạc Hòa không có nói ra chính mình suy đoán, nhưng là bởi vì này đó suy đoán, hắn đối mặt miết ngao thời điểm nửa phần không có rơi xuống hạ phong.

.

Nam Cung Giác rời đi thí luyện không gian thời điểm còn có chút như lọt vào trong sương mù, đối với Lạc Hòa dăm ba câu liền đem thí luyện hệ thống mười cái hệ thống lừa dối thành chính mình tiểu đệ tình cảnh còn cảm thấy có chút ma huyễn.

Hắn lúc ấy không có nghĩ tới thí luyện hệ thống kỳ thật cũng nên thuộc về chính mình, chỉ là cho rằng cái này thí luyện hệ thống tồn tại cùng 001 có quan hệ.

Không nghĩ tới sư huynh thế nhưng có thể làm này đó nắm tất cả đều biến thành chính mình tiểu đệ, Nam Cung Giác đối Lạc Hòa sùng bái lại nhiều vài phần.

Đương hắn chân chính xuất hiện ở Hỗn Nguyên Lâu trung, nhìn đến chính mình quen thuộc phòng lúc sau, trong lòng hung hăng mà thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Nhưng mà khẩu khí này tùng đến quá sớm một ít.

Nam Cung Giác vừa xuất hiện ở Hỗn Nguyên Lâu trung liền cảm giác được 001 hơi thở, nhưng là hệ thống thoạt nhìn thập phần suy yếu —— ngay từ đầu tuy rằng cũng là xám xịt một đoàn, nhưng là hiện tại cái này nắm ít nhất co lại mấy chục lần, chỉ còn lại có Nam Cung Giác một cái móng tay cái lớn nhỏ, hơn nữa Nam Cung Giác còn không có có thể liên hệ thượng nó.

? Tác giả nhàn thoại: Cảm tạ các vị tiểu khả ái duy trì nha, moah moah ~ /(≧▽≦)/~

------oOo------

Phần 126

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 126: Các tông thương nghị một

“Hệ thống? Hệ thống?”

Không có người trả lời Nam Cung Giác, hắn cảm thấy một tia khủng hoảng.

Bọn họ ở thí luyện trong không gian cùng thí luyện không gian trung mười cái hệ thống thành lập liên hệ, vốn dĩ tưởng trở về đem này đó hệ thống giới thiệu cho 001 tới, nhưng là hắn hiện tại cư nhiên liên hệ không thượng hệ thống.

Nam Cung Giác nheo mắt, có một loại dự cảm bất tường.

Hắn đem miết ngao kêu lên.

Miết ngao nhìn hôn mê bất tỉnh 001 nhíu nhíu mày, nó biết sơ đại hệ thống vẫn là lần đầu tiên bị chủ hệ thống thả ra làm nhiệm vụ, chỉ là nó không nghĩ tới sơ đại thế nhưng thoạt nhìn như vậy…… Nhu nhược.

Nguyên bản nó cho rằng sơ đại bị chủ hệ thống cất giấu là bởi vì sơ đại quá lợi hại phỏng đoán trong nháy mắt trực tiếp tan biến, trước mắt này đoàn xám xịt đồ vật, nếu không phải bởi vì hệ thống chi gian cảm ứng tồn tại, nó phỏng chừng đều nhận không ra cái này thế nhưng là trong truyền thuyết sơ đại 001.

Miết ngao nhíu nhíu mày, vươn tay trực tiếp đem 001 xách ở móng vuốt, cẩn thận quan sát một chút.

Hiện tại 001 chính là một cái suy yếu hơn nữa hôn mê nắm, mặt ngoài căn bản nhìn không ra cái gì tới, miết ngao thử cùng 001 tiến hành hệ thống liên cơ, lại phát hiện phương pháp này cũng không thể được.

Nó đối Nam Cung Giác lắc lắc đầu, ngữ khí ngưng trọng nói: “Ta không biết đây là cái gì nguyên nhân, ta cũng không có biện pháp đánh thức nó.”

Nam Cung Giác trầm mặc một lát.

Hắn hiện tại nhìn không thấy hệ thống không gian, nhưng là lại biết ở hắn tiến vào thí luyện không gian phía trước 001 vừa mới thăng cấp một chút, nói cách khác, ở lúc ấy, hệ thống thăng cấp tiêu phí đại lượng Kịch Tình Độ, sau lại 001 lại đem Lạc Hòa đưa vào thí luyện không gian bên trong, còn không biết đến tột cùng sử dụng nhiều ít Kịch Tình Độ……

Hắn mím môi, đại khái đoán được 001 đây là bởi vì Kịch Tình Độ không đủ mà khiến cho hôn mê.

Nam Cung Giác đối này có chút bất đắc dĩ, bởi vì hắn cũng không biết Kịch Tình Độ khuyết thiếu đối với 001 sẽ có lớn như vậy ảnh hưởng. Bất quá…… Nếu thật là Kịch Tình Độ vấn đề nói, như vậy chỉ cần ở trong thời gian ngắn trong vòng đạt được ngươi có thể làm hệ thống tỉnh lại Kịch Tình Độ thì tốt rồi.

Hắn đối miết ngao gật gật đầu, ý bảo miết ngao về trước đến thí luyện trong không gian, nhìn về phía cùng chính mình cùng nhau ra tới Lạc Hòa.

Lạc Hòa từ ra tới bắt đầu liền không có nói chuyện, hắn thấy được phiêu phù ở không trung hơi thở thoi thóp hệ thống 001, tự nhiên cũng phát hiện tiểu sư đệ cảm xúc có chút không thích hợp, thẳng đến tiểu sư đệ dò hỏi xong rồi cùng 001 đồng dạng xuất thân miết ngao, quay đầu nhìn về phía chính mình thời điểm, Lạc Hòa mới đối tiểu sư đệ lộ ra một cái cười tới.

Nam Cung Giác kỳ dị phát hiện, thấy Lạc Hòa tươi cười, hắn thế nhưng dưới đáy lòng cảm giác được một loại thả lỏng cảm xúc.

Có thể là bởi vì Lạc Hòa thoạt nhìn thập phần đáng tin cậy duyên cớ đi, Nam Cung Giác chỉ cần thấy Lạc Hòa ở chính mình bên người, liền cảm thấy hết sức an tâm, thậm chí còn cảm thấy không có bọn họ giải quyết không được vấn đề.

.

"Sư huynh, ta phía trước cùng ngươi đã nói ta cùng 001 chi gian tồn tại khế ước, yêu cầu thu thập Kịch Tình Độ sự tình đúng không?"

Lạc Hòa gật gật đầu, tuy rằng không biết tiểu sư đệ muốn nói cái gì.

Lúc này hai người đã đem xám xịt nắm 001 thật cẩn thận sắp đặt ở Nam Cung Giác thức hải giữa, cùng nhau ngồi ở Nam Cung Giác phòng trên ghế, uống trà chậm rì rì nói chuyện với nhau.

Lúc này Nam Cung Giác đã không có phía trước cứ thế nóng nảy, bởi vì hắn biết chính mình liền tính sốt ruột cũng vô dụng, cho nên tính toán đem liên quan tới hệ thống sự tất cả đều nói cho Lạc Hòa, hy vọng Lạc Hòa có thể giúp chính mình ra cái chủ ý.

Lạc Hòa cũng không có cô phụ Nam Cung Giác chờ mong, vẫn luôn nghiêm túc nghe.

Được đến Lạc Hòa hồi phục, Nam Cung Giác mới tiếp tục nói: "Là cái dạng này, đạt được Kịch Tình Độ yêu cầu hoàn thành một ít nhiệm vụ, nhưng là hiện tại hệ thống hôn mê, tạm thời không có cách nào tuyên bố nhiệm vụ, nhưng là phía trước hệ thống còn lưu lại quá một ít về Kịch Tình Độ đạt được phương thức, ta tưởng trước thử xem những cái đó phương pháp có thể hay không đem Kịch Tình Độ khôi phục lên, ngươi cảm thấy đâu?"

Lạc Hòa trầm ngâm một lát, đột nhiên hỏi Nam Cung Giác: "Những cái đó đều là cái gì nhiệm vụ?"

Nam Cung Giác: "……"

Nghĩ tới phía trước hệ thống theo như lời về vai chính hậu cung Kịch Tình Độ số lượng, không biết vì cái gì thế nhưng có điểm chột dạ đâu……

Đơn giản Nam Cung Giác chột dạ cũng không có liên tục bao lâu, bởi vì Nam Cung Giác sớm tại ngay từ đầu cũng đã cự tuyệt 001 đưa ra về những cái đó vai chính hậu cung Kịch Tình Độ vấn đề.

Nam Cung Giác đem mặt khác bộ phận hướng Lạc Hòa giải thích một chút, Lạc Hòa như suy tư gì nghĩ nghĩ, cuối cùng nói: "Một khi đã như vậy, tiểu sư đệ không ngại trước thử xem trận pháp đan dược linh tinh, phía trước 001 nói qua luyện đan cái kia không gian…… Nếu 001 còn không có tỉnh lại, liền tạm thời trước mặc kệ chuyện này, chờ đến hệ thống tỉnh lại lại nói, hiện tại ngươi liền trước tiên ở Hỗn Nguyên Lâu trung thực nghiệm, ngươi xem có thể chứ?"

Lạc Hòa ngữ khí ôn hòa, là ở cùng Nam Cung Giác thương lượng, nghĩ vậy là một cái thực lực vi tôn thế giới, đại đa số người cũng không biết tôn trọng là cái cái gì ngoạn ý địa phương, Lạc Hòa có thể đối hắn bảo trì như vậy tôn trọng, Nam Cung Giác trong lòng kỳ thật đã thật cao hứng.

Bất quá lúc này hắn đảo như là quên mất, trước mặt người nhưng không chỉ là hắn trưởng giả đại sư huynh, vẫn là hắn người yêu, tương lai sắp sửa nắm tay vượt qua cả đời người.

Lạc Hòa được đến tiểu sư đệ đồng ý lúc sau, liền bắt đầu vì Nam Cung Giác chuẩn bị luyện đan đồ vật, bao gồm linh thảo dược liệu đan lô linh tinh, hắn động tác không có tránh người khác, ngược lại là làm không biết người cho rằng Lạc Hòa có phải hay không tưởng bắt đầu bồi dưỡng chính mình đan sư.

Ngoại giới bay lả tả đồn đãi Lạc Hòa đều không có để ý, trên thực tế là Lạc Hòa căn bản không có nghe được bất luận cái gì đồn đãi.

Rốt cuộc…… Truyền này đó đồn đãi người, như thế nào có lá gan ở chính chủ trước mặt nói này đó đâu?

.

Hết thảy chuẩn bị ổn thoả lúc sau, Nam Cung Giác liền bắt đầu tiến hành luyện đan kế hoạch.

Cũng may hệ thống tuy rằng hôn mê bất tỉnh nửa chết nửa sống, nhưng là hệ thống thăng cấp lúc sau không gian đã trực tiếp cùng Nam Cung Giác linh hồn trói định, trở thành Nam Cung Giác bản nhân không gian —— vẫn là một cái có thể trang vật còn sống, có sinh mệnh hơi thở không gian.

Đương nhiên hiện tại Nam Cung Giác yêu cầu cũng không phải có thể trang sinh mệnh vật còn sống không gian, mà là phía trước từ hệ thống trung được đến nhiệm vụ đạo cụ, kia mấy quyển luyện đan thư.

Luyện đan là một cái cổ xưa chức nghiệp, ở Thượng Ngu Đại Lục, đan sư tuy rằng không có đại đa số tu chân tiểu thuyết giữa những cái đó luyện đan sư như

vậy địa vị cao thượng —— nguyên nhân chủ yếu là Thượng Ngu Đại Lục cơ hồ mỗi một cái tu chân người đều có thể đủ học được một ít cấp thấp đan dược luyện chế, bởi vì người tu chân luôn là yêu cầu một ít bảo mệnh đồ vật, nhưng là đẳng cấp cao nhưng là vẫn là có thể được đến mọi người kính ngưỡng, bởi vì cao cấp đan dược khan hiếm, cao cấp luyện đan sư số lượng cũng thập phần thưa thớt, thậm chí liền đan dược truyền thừa đều thập phần hỗn loạn, lộn xộn.

Người tu chân cấp bậc càng cao, yêu cầu đan dược cấp bậc liền càng cao, bởi vậy đối cao cấp đan sư nhu cầu là thập phần thật lớn.

Đáng tiếc cao cấp đan sư số lượng thực thưa thớt.

Này đó lịch sử Nam Cung Giác chỉ là thô sơ giản lược hiểu biết một chút, bởi vì hắn muốn học tập đan dược truyền thừa kỳ thật cùng Thượng Ngu Đại Lục truyền thừa cũng không phải thực tương tự.

Hắn lúc ấy được đến cơ bản đan dược thư tịch cùng Thượng Ngu Đại Lục cấp ra đều không giống nhau.

.

Lạc Hòa không có chú ý tới này đó, hắn quan sát mấy ngày tiểu sư đệ luyện đan liền không thể không trở lại chính mình phòng bế quan —— bởi vì ở thí luyện không gian giữa bị thí luyện không gian cách trở Thiên Đạo cảm ứng đã xuất hiện, hắn yêu cầu nghiêm túc chuẩn bị chuẩn bị thăng cấp sự.

Hai người bắt đầu rồi ngày tiếp nối đêm tu luyện, ngoại giới sự tình cứ như vậy bị bọn họ ném tại sau đầu.

Mà bên ngoài về Lạc Hòa muốn dưỡng một cái tư nhân đan sư đồn đãi nhưng thật ra rất là lưu hành một đoạn thời gian.

Tin tức này truyền tới Kỷ Thích Sinh lỗ tai thời điểm, hắn còn có điểm phản ứng không kịp: “Ngươi nói cái gì? Tư nhân đan sư? Chuyện khi nào?”

Kỷ Thích Sinh được đến giao long huyết lúc sau lập tức bế quan tu luyện, rốt cuộc thành công đột phá Hư Linh Cảnh hậu kỳ, không nghĩ tới vừa ra quan liền nghe được tin tức này.

Bát quái cao nhân Doãn Ngữ Huyên vẻ mặt thần bí: “Chính là trước đó không lâu sự tình a, chúng ta Thí Luyện Đường thật nhiều dược thảo đều bị Lạc sư huynh mua đi rồi tới, nhưng là ta cảm thấy hắn tựa hồ cũng không phải rất giống muốn mời chào tư nhân đan sư bộ dáng, bởi vì Lạc sư huynh muốn đều là một ít cấp thấp dược thảo, không có gì thích hợp Lạc sư huynh cái kia cấp bậc linh thảo……”

Kỷ Thích Sinh như suy tư gì gật gật đầu, lại đoán không được Lạc Hòa làm như vậy đến tột cùng là có ý tứ gì, chẳng lẽ Lạc Hòa mua này đó linh thảo chỉ là vì chính mình thử xem luyện đan sao?

Thượng Ngu Đại Lục người tu chân cơ hồ không có gì chức nghiệp phân chia, có luyện đan sư làm theo nhất kiếm có thể chém chết cùng đẳng cấp kiếm tu, có kiếm tu cũng có thể luyện chế ra cao cấp đan dược, cho nên này đó phân chia không có gì dị nghị.

Cái này phỏng đoán chỉ ở Kỷ Thích Sinh trong đầu dạo qua một vòng, thực mau đã bị hắn ném tại sau đầu, bởi vì hắn đã chịu chưởng môn triệu kiến, đạt được lớn hơn nữa nhiệm vụ, tự nhiên cũng liền không có thời gian ở chỗ này nghe bát quái.

Doãn Ngữ Huyên đối này cảm thấy có chút không vui.

Đại sư huynh lại muốn đi bận việc, lại không có người nghe chính mình bát quái.

Ai!

Nhân sinh thật là tịch mịch như tuyết.

Mặc kệ Doãn Ngữ Huyên trong lòng như thế nào tịch mịch như tuyết, Kỷ Thích Sinh đều bị an bài tiếp đãi các tông môn đã đến đại nhân vật nhiệm vụ.

.

Bởi vì linh khí bùng nổ duyên cớ, Cửu Thiên Tông trước tiên đã biết linh khí bùng nổ nguyên nhân, không thể không làm chủ nhà, thỉnh Thượng Ngu Đại Lục các đại tông môn cùng các đại gia tộc tu sĩ tiến đến cộng đồng thương nghị.

Bởi vì tình thế nghiêm trọng duyên cớ, cơ hồ mỗi một cái chịu mời tiến đến người đều là đại nhân vật, cho nên Kỷ Thích Sinh ai cũng không thể chậm trễ, có thể nói là thật sự lâm vào một mảnh bận rộn bên trong.

Thượng Ngu Đại Lục tuy rằng tồn tại hai đại siêu cấp tông môn cùng tứ đại siêu cấp thế gia, nhưng là tông môn cùng thế gia cũng không gần chỉ là này đó, còn có vô số đại tông cùng đại thế gia, lúc này đây thu được mời người giữa, tự nhiên cũng bao gồm dư lại siêu cấp tông môn Thiên Vũ tông vài vị trưởng lão cùng với tứ đại siêu cấp thế gia phái tới mọi người.

Cửu Thiên Tông tông chủ đem chuyện này giao cho Kỷ Thích Sinh mà không phải Lạc Hòa, tự nhiên không phải cảm thấy Lạc Hòa không bằng Kỷ Thích Sinh gì đó, mà là bởi vì Lạc Hòa giống nhau không tham dự những việc này, thượng một lần đi Lạc Tâm Thành tuyển nhận đệ tử, vẫn là bởi vì Lạc Hòa phản hương, thuận tiện hoàn thành một cái tông môn nhiệm vụ mà thôi.

Mà Cửu Thiên Tông tông chủ ngay từ đầu cùng Lạc Hòa liền đều không phải là đơn thuần sư đồ quan hệ, hắn cũng không thể đủ mệnh lệnh Lạc Hòa năng lực.

Nguyên nhân này cũng là làm Cửu Thiên Tông tông chủ rất buồn bực.

Vốn dĩ chính mình có một cái thoạt nhìn như là tuyệt thế thiên tài đệ tử, lại không thể lấy ra đi khoe ra, loại cảm giác này là thật sự thực sốt ruột.

.

Thiên Vũ tông.

Nghị Sự Đường, mấy cái trưởng lão cùng Thiên Vũ tông tông chủ ngồi ngay ngắn ở Nghị Sự Đường trung, thương lượng Cửu Thiên Tông lúc này đây mời.

“Tông chủ! Cửu Thiên Tông đây là có ý tứ gì?” Một cái một thân màu đỏ thẫm kính trang, dáng người hỏa bạo, tính tình thoạt nhìn cũng không thể nào ôn hòa nữ trưởng lão một phách cái bàn, thẳng tắp nhìn chằm chằm Thiên Vũ tông tông chủ. “Dựa vào cái gì muốn chúng ta đi bọn họ Cửu Thiên Tông nghị sự? Ta không phục!”

Cửu Thiên Tông cùng Thiên Vũ tông ở riêng ở Thượng Ngu Đại Lục hai sườn, hai cái tông môn đều là siêu cấp tông môn, trung gian luôn là tồn tại một ít tranh đấu gay gắt, nói chuyện vị này lửa cháy tiên tử, chính là đã từng cùng Cửu Thiên Tông trưởng lão đấu pháp thua, vẫn luôn canh cánh trong lòng người.

“Chính là! Dựa vào cái gì?” Đã có người mở miệng, mặt sau phụ họa người liền nhiều.

“Bọn họ Cửu Thiên Tông là siêu cấp tông môn, chúng ta Thiên Vũ tông cũng không thua kém, dựa vào cái gì muốn ở bọn họ Cửu Thiên Tông thương nghị a?”

“Chẳng lẽ bọn họ là tưởng áp quá chúng ta một đầu không thành?” Có một cái hạc phát đồng nhan, ngay cả thanh âm nghe tới cũng không phải như vậy dương cương trưởng lão cười lạnh, “Thật khi ta Thiên Vũ tông là ăn chay?”

Các vị trưởng lão ngươi một lời ta một ngữ, phát tiết trong lòng bất mãn.

Thiên Vũ tông tông chủ lẳng lặng mà nhìn bọn họ phát tiết, cũng không nói gì.

Chờ đến đại gia cảm xúc đều phát tiết đến không sai biệt lắm, Nghị Sự Đường mới dần dần mà an tĩnh xuống dưới.

Kỳ thật này đó trưởng lão cũng không phải thật sự muốn ở Nghị Sự Đường cãi nhau, hoặc là nói là muốn cùng tông chủ muốn cái cái gì cách nói linh tinh, bọn họ chỉ là bởi vì bị Cửu Thiên Tông giành trước phát hiện chuyện này mà cảm thấy thập phần bất mãn mà thôi, cũng là có thể ở thời điểm này phát tiết phát tiết chính mình trong lòng bất mãn mà thôi.

Cho nên tông chủ mới không có ngăn cản.

Chờ bọn họ trong lòng oán khí phát tiết không sai biệt lắm, mới có một cái trưởng lão hỏi ra đứng đắn vấn đề: “Tông chủ, Cửu Thiên Tông bên kia chính là có cái gì tin tức?”

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người không nói chuyện nữa, bọn họ cũng rất tưởng biết Thiên Vũ tông bên kia đến tột cùng là nắm giữ cái gì quan trọng lợi thế.

Thiên Vũ tông tông chủ thở dài.

Mọi người mày nhăn lại, Thiên Vũ tông tông chủ từ trước đến nay không có gì cảm xúc lộ ra ngoài, cả người uy nghiêm thiên thành, bởi vì hắn vẫn luôn đều rất bình tĩnh, làm Thiên Vũ tông từ trên xuống dưới đều có không gì sánh kịp cảm giác an toàn.

Phàm là hắn có một chút cảm xúc lộ ra ngoài, đều đại biểu cho Thiên Vũ tông muốn phát sinh thật lớn biến hóa, hiện tại có thể so với nhà tiên tri tông chủ thế nhưng thở dài, sở hữu trưởng lão cũng không phải là đều thập phần hoảng hốt sao……

"Tông chủ…… Chẳng lẽ sự tình thập phần nghiêm trọng sao?" Một cái trưởng lão thật cẩn thận hỏi, liền thanh âm đều so vừa rồi oán giận thời điểm nhỏ vài cái độ.

Thiên Vũ tông tông chủ: "……"

Hắn có chút dở khóc dở cười, hắn này đó các sư huynh đệ, chính là trong đầu trang lung tung rối loạn đồ vật có chút nhiều, cư nhiên đem hắn cảm xúc xem đến như vậy trọng.

Chẳng qua…… Lúc này đây sự tình, xác thật không tốt lắm.

Thiên Vũ tông tông chủ nhìn về phía khẩn trương hề hề vài vị trưởng lão, lại thở dài.

Các vị trưởng lão lập tức ngừng lại rồi hô hấp, sợ Thiên Vũ tông tông chủ nói ra chút cái gì đáng sợ nói tới.

Lần này Thiên Vũ tông tông chủ là thật sự thực bất đắc dĩ, hắn buông tay: "Kỳ thật chuyện này nói nghiêm trọng cũng rất nghiêm trọng, nói không nghiêm trọng, liền không tốt lắm nói. Nhưng là cùng ta Thiên Vũ tông thậm chí là toàn bộ Thượng Ngu Đại Lục người tu chân cùng một nhịp thở."

Hắn như vậy vừa nói, cấp tính tình trưởng lão lập tức liền nhịn không được: "Tông chủ ngươi này không phải vô nghĩa sao? Linh khí đều xuất hiện vấn đề, cũng không phải là cả cái đại lục đều phải đã chịu ảnh hưởng sao?"

? Tác giả nhàn thoại: Hôm nay trong nhà có điểm vội, chiêu đãi bảy đại cô tám dì cả…… Càng chậm ~ /(≧▽≦)/~ tiểu khả ái nhóm moah moah

------oOo------

Phần 127

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 127: Các tông thương nghị nhị

Cái này trưởng lão thậm chí cảm thấy tông chủ có phải hay không bị Cửu Thiên Tông đám kia ngốc mũ lây bệnh! Nói ngắn lại chính là trong lòng thập phần phẫn nộ!

Thiên Vũ tông tông chủ nhìn hắn một cái, cái kia trưởng lão lập tức dừng miệng.

Bởi vì kế tiếp nói xác thật không phải rất êm tai.

Thiên Vũ tông tông chủ sắc mặt khó coi: "Cửu Thiên Tông bên kia đã biết linh khí bùng nổ nguyên nhân, thậm chí còn tìm tới rồi một cái thượng cổ đại năng chống lưng, các ngươi nói chúng ta có phải hay không cần thiết muốn đi Cửu Thiên Tông địa bàn?"

"Cái gì?"

"Thượng cổ đại năng!"

"Sao có thể!" Một cái trưởng lão la hét ra tiếng, "Những cái đó lão gia hỏa không phải tất cả đều tự xưng ẩn cư tị thế không hề xuất hiện sao? Sao có thể sẽ cho Cửu Thiên Tông chống lưng?!"

Bọn họ mỗi một cái trưởng lão đều thực kinh hãi, bởi vì thượng cổ đại năng bốn chữ cơ hồ liền ý nghĩa Thượng Ngu Đại Lục đứng đầu chiến lực, bọn họ không thể không sợ.

Càng quan trọng là, thượng cổ hai chữ đại biểu cho hiện tại Tu chân giới thất truyền tu luyện phương thức, kỹ xảo, vạn nhất có cái gì thượng cổ công pháp từ vị kia thượng cổ đại năng trong tay chảy vào Cửu Thiên Tông, đối bọn họ Thiên Vũ tông tới nói chính là một cái đả kích to lớn.

Đương nhiên như vậy tưởng chỉ có trưởng lão, Thiên Vũ tông tông chủ nhìn bọn họ ngươi một lời ta một ngữ phản bác những lời này, ánh mắt lạnh nhạt đến có chút không bình thường.

Thân là Thiên Vũ tông tông chủ, đương kia vài vị thái thượng trưởng lão đều bế quan lúc sau, Thiên Vũ tông sở hữu công việc chỉ có chính mình có thể làm chủ, trên người hắn áp lực rất lớn, đặc biệt là hiện tại sự tình đã liên lụy đến thượng cổ đại năng!

.

Nam Cung gia tộc.

Thân là Thượng Ngu Đại Lục có thể nói chuyện được thế lực lớn chi nhất, bọn họ cũng thu được đến từ Cửu Thiên Tông thư mời, mời nội dung vẫn như cũ là về thương nghị Thượng Ngu Đại Lục đột nhiên bùng nổ linh khí triều, hơn nữa thư mời giữa còn nhắc tới thượng cổ đại năng.

Bởi vậy khổng lồ Nam Cung gia tộc tất cả trưởng lão tộc trưởng, cùng với các đại chi nhánh gia chủ đều ở trong khoảng thời gian ngắn tụ tập tới rồi gia tộc nhất bí ẩn cấm địa giữa, thương nghị cái này trọng đại sự.

Nam Cung gia tộc tộc trưởng tuổi đã rất lớn, hắn là một người hư linh kính cường giả, sống hàng ngàn hàng vạn năm, nhưng là đã sớm đã mặc kệ Nam Cung gia tộc sự, gia tộc công việc vặt đều giao cho trong gia tộc hậu bối quản lý, lúc này đây cũng là vì thư mời giữa nhắc tới thượng cổ đại năng bốn chữ, mới bị từ bế quan giữa đánh thức lại đây.

Mà Nam Cung gia tộc ở Thượng Ngu Đại Lục có không ít chi nhánh, chỉ là mỗi một chỗ gia chủ thêm lên, đều vượt qua mấy chục cái. Vì thế, trừ bỏ ngồi ở ghế trên tộc trưởng bên ngoài, cái này lâm thời trong phòng hội nghị, còn có một mảnh ô áp áp đầu người, đều là Nam Cung gia tộc gia chủ nhóm.

Chỉ là bọn hắn tuy rằng là gia chủ, nhưng là ở tộc trưởng trước mặt vẫn là không đủ xem.

Lúc này đây đột nhiên bị tụ tập lên, còn không biết nguyên nhân, này đó gia chủ đều có chút nơm nớp lo sợ, không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Chờ đến tất cả mọi người đến đông đủ, Nam Cung gia tộc đương nhiệm đại lý tộc trưởng, cũng chính là trong tộc sự vụ quản lý giả, Nam Cung vũ duệ mở miệng: "Mọi người đều biết, lần này là vì cái gì muốn đem mọi người triệu tập tới sao?"

Ngồi ở hạ tòa gia chủ nhóm đều lắc lắc đầu, còn có mấy cái trực tiếp cười khổ, bọn họ nếu là biết thì tốt rồi, lúc này đây sự tình rất lớn, sở hữu gia chủ cơ hồ đều không phải bị bình thường thủ đoạn tới rồi, mà là trực tiếp bị trong tộc phái tới siêu cấp cường giả từ trong nhà trực tiếp mang lại đây, có thậm chí vẫn là nửa đêm từ trong ổ chăn bị vớt ra tới, không có ai biết làm lớn như vậy trận thế là vì làm chút cái gì.

Chẳng lẽ là gia tộc đã xảy ra chuyện sao?

Này kỳ thật cũng không thể trách bọn họ như vậy tưởng, chủ yếu là mặc cho ai còn ở trong nhà hảo hảo đãi ở trong nhà, bỗng nhiên đã bị gia tộc từ trong nhà hoàn hoàn chỉnh chỉnh vớt đi rồi, vẫn là trực tiếp ném tới gia tộc cấm địa bên trong, đều không thể tâm đại cái gì cũng không nghĩ.

Quả nhiên thực mau liền có người thiếu kiên nhẫn, đó là Nam Cung gia tộc ở bích tâm thành một cái chi nhánh, đương nhiệm gia chủ là một cái tính tình hỏa bạo lão nhân, lão nhân nửa đêm ngủ thời điểm bị người từ trong ổ chăn vớt ra tới, tâm tình thập phần không tốt, tự nhiên cũng không có tâm tình cùng đại lý

tộc trưởng đánh cái gì bí hiểm, mà là trực tiếp hỏi: "Kia lại là cái gì đại sự? Cần thiết đem chúng ta ở ngay lúc này triệu tập đến cấm địa tới đâu?"

Nam Cung vũ duệ lắc lắc đầu, vừa lấy được Cửu Thiên Tông thư mời sự tình, nói cho sở hữu ở đây người.

Nghe được thượng cổ đại năng bốn chữ, ở đây người sắc mặt đều thay đổi, bao gồm vừa rồi còn ở hưng sư vấn tội lão nhân.

Thấy bọn họ tái nhợt sắc mặt, Nam Cung vũ duệ cũng không có gì tâm tình đi an ủi bọn họ, bởi vì chính hắn đều có điểm làm không rõ ràng lắm Cửu Thiên Tông mục đích, tự nhiên cũng không nghĩ cấp này đó không coi ai ra gì gia hỏa sắc mặt tốt xem.

Thượng một lần mọi người tụ ở bên nhau vẫn là bởi vì Nam Cung gia tộc ra một cái phản đồ, nhưng là kia một lần lão tộc trưởng cũng không có ra mặt, nhưng là hiện tại liền lão tộc trưởng đều ra tới, có thể thấy được thượng cổ đại năng bốn chữ uy lực rốt cuộc có bao nhiêu đại.

Nam Cung gia tộc lão tộc trưởng sống thời gian rất dài, nhưng là cũng chưa từng có gặp qua cái gì thượng cổ đại năng, bọn họ cái kia thời kỳ đương nhiên cũng không thể xưng là là thượng cổ, nhưng là tổ tông nhóm thường thường nhắc tới thượng cổ đại năng các loại lợi hại chỗ, làm nhân tâm thần hướng tới đồng thời lại cũng không thể không kiêng kị.

Hiện tại Cửu Thiên Tông trở lên cổ đại năng danh nghĩa mời các đại gia tộc rốt cuộc là có ý tứ gì?

Chẳng lẽ là thỉnh bọn họ đi uống trà sao?

Lão tộc trưởng là không tin.

"Được rồi," lão tộc trưởng phất phất tay, ý bảo những cái đó bị thượng cổ đại năng bốn chữ dọa ngây người gia chủ nhóm phục hồi tinh thần lại, ngữ khí ngưng trọng hỏi, "Các ngươi đối này thấy thế nào?"

"Cửu Thiên Tông thân là siêu cấp đại tông, hẳn là sẽ không đối chúng ta loại này gia tộc ra tay, nhưng là ta cũng không biết bọn họ làm như vậy có thể được đến cái gì." Nghe được tộc trưởng hỏi chuyện, tự nhiên là mọi người đều lập tức từ ý nghĩ của chính mình giữa phục hồi tinh thần lại, nói ra chính mình cái nhìn.

Nam Cung gia tộc kỳ thật đại đa số gia chủ đều không có biện pháp tiếp xúc đến gia tộc cùng tông môn chân chính đại sự tư cách, bởi vậy bọn họ nhìn vấn đề cũng không toàn diện, đối với lão tộc trưởng tới nói, những người này nhìn vấn đề tốc độ chính là quá mức với ánh mắt thiển cận một ít.

.

Trừ bỏ Nam Cung gia tộc bên ngoài, dư lại ba cái siêu cấp đại gia tộc kỳ thật cũng không có nhàn rỗi, đặc biệt là Thượng Quan gia cùng Bạch gia, thu được

thư mời lúc sau đều lập tức tụ tập ở bên nhau thương nghị đại sự, duy nhất bất đồng phong cách chỉ có Lạc gia.

Mọi người đều biết, Lạc gia hiện tại cơ hồ đã là Cửu Thiên Tông tông chủ đại đệ tử Lạc Hòa vật trong bàn tay, các thành thị chi nhánh sớm đều đã bị độc lập phân ra đi, hiện tại Lạc gia quả thực có thể nói là Lạc Hòa không bán hai giá, cho nên cái này thư mời chỉ có vài người nhìn đến, mà mấy người này còn đều là Lạc Hòa fan não tàn, bởi vậy bọn họ bên này không có bất luận cái gì phản ứng.

Bởi vì bọn họ đang đợi Lạc Hòa truyền lại trở về tin tức, đến lúc đó bọn họ chỉ cần mang theo vài người đến Cửu Thiên Tông liền có thể, đương nhiên liền tính không mang theo người cũng là không thành vấn đề, rốt cuộc Lạc Hòa hoàn toàn có thể đại biểu Lạc gia.

Cho nên ở toàn bộ Thượng Ngu Đại Lục bận tối mày tối mặt thời điểm, Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác cùng với Lạc gia người sinh hoạt đều là thập phần nhàn nhã.

Lạc Hòa không có việc gì, liền ở quan sát tiểu sư đệ luyện đan.

Nam Cung Giác luyện đan, kỳ thật lại nói tiếp cũng không như là luyện đan, bởi vì hắn được đến không phải Thượng Ngu Đại Lục đan sư truyền thừa, mà là không biết địa phương nào truyền đến luyện đan phương pháp.

Lạc Hòa cho hắn chuẩn bị lò luyện đan cùng rất rất nhiều dược liệu, nguyên bản nghĩ vạn nhất tiểu sư đệ thất thủ còn có thể có dự phòng, kết quả lại làm hắn trợn mắt há hốc mồm.

Bởi vì tiểu sư đệ luyện đan giống như là ve viên thuốc dường như, vài cọng thảo dược bị dễ như trở bàn tay lấy ra ra chất lỏng, theo sau Nam Cung Giác vận dụng một loại Lạc Hòa thấy không rõ lắm thần kỳ thủ pháp, đem này đó nước thuốc ở trong tay xoa một vòng, sau đó ném tới lò luyện đan trung, tùy tiện thả ra Xích Hỏa Diễm một thiêu, không đến năm phút là có thể được đến một lò đan dược, mỗi một viên đều là trong suốt sáng trong đan hương bốn phía, tràn ngập thần kỳ vận luật, không chỉ có như thế, cơ hồ mỗi một viên đều là cực! Phẩm! Đan!

Lạc Hòa kinh ngạc, ngay cả Nam Cung Giác bản thân đều cảm thấy thập phần không thể tin tưởng.

Bởi vì Lạc Hòa thật sự không có nhìn ra Nam Cung Giác luyện đan thủ pháp cùng ve viên thuốc có cái gì khác nhau, ngay cả Nam Cung Giác chính mình đều là đem luyện đan lý giải thành ve viên thuốc, thậm chí còn riêng thử thử có thể hay không đem đan dược xoa thành muốn hình dạng……

Nam Cung Giác ngay từ đầu thử luyện chính là Hoàng cấp đan dược, cũng chính là Thượng Ngu Đại Lục cơ hồ mỗi người đều sẽ một ít cái loại này đan dược, nhưng liền tính là mỗi một cái người tu chân đều sẽ, cực phẩm đan cũng

là rất khó xuất hiện phẩm chất, cố tình Nam Cung Giác vì nếm thử có thể hay không đem thuốc viên tạo thành mặt khác hình dạng, ở chân chính luyện đan sư trong mắt thoạt nhìn giống như là nói giỡn giống nhau thủ pháp trung, cũng có thể thành công luyện ra cực phẩm đan.

Lạc Hòa: "……"

Nam Cung Giác: "……"

Hai người đều có chút khiếp sợ.

.

Nam Cung Giác ngốc ngốc nhìn chính mình làm ra tới này đó kiệt tác, có chút không biết làm sao.

"Này đó thật là ta luyện ra tới sao?"

Tiểu sư đệ ngốc ngốc bộ dáng đặc biệt đáng yêu, Lạc Hòa tuy rằng tưởng đậu tiểu sư đệ chơi một chút, lại vẫn là nhịn xuống, đối tiểu sư đệ lộ ra một cái xán lạn tươi cười, gật đầu: "Đương nhiên."

Đương nhiên xán lạn hình dung từ là Nam Cung Giác chính mình hơn nữa đi, Lạc Hòa chỉ là bình thường cười cười, thần sắc ôn nhu, một chút cũng không phù hợp chính mình chung cực đại vai ác thân phận thôi.

Hai người chỉ là luyện dược chuyện này liền mân mê gần nửa tháng, mà ở này nửa tháng, Cửu Thiên Tông đã bắt đầu lục tục nghênh đón rất nhiều tôn quý khách nhân.

Ly Cửu Thiên Tông tương đối gần hai cái thế gia phái tới người đã tới Cửu Thiên Tông, tuy rằng trong đó một cái là Lạc gia, nhưng là bọn họ liên hệ không thượng Lạc Hòa, cho nên đành phải trước phái người tiến đến nhìn xem đây là tình huống như thế nào.

Mà Lạc gia tới người cũng không biết Lạc Hòa ở tại địa phương nào, bởi vì Lạc Hòa chỗ ở vốn dĩ liền không có vài người biết, Lạc Hòa trên danh nghĩa sư tôn, cũng chính là Cửu Thiên Tông tông chủ nhưng thật ra biết, nhưng là ai dám hướng Cửu Thiên Tông tông chủ hỏi thăm? Vì thế liên hệ không thượng Lạc Hòa Lạc gia người cũng chỉ có thể thành thành thật thật ở tại Cửu Thiên Tông mà đệ tử an bài chỗ ở, mỗi một ngày đều thử cấp Lạc Hòa mấy trăm cái truyền tin —— tuy rằng không có một lần có thể thu được là được.

Nhưng mà này đó Lạc Hòa đồng dạng không biết.

Hắn đem Nam Cung Giác luyện ra tới đan dược cầm lấy tới kiểm tra rồi một chút, phát hiện tiểu sư đệ luyện đan dược phẩm chất cực kỳ hảo, tuy rằng luyện đan thủ pháp làm người có điểm không biết như thế nào phun tào, nhưng là này đó đan dược không thể nghi ngờ là tác dụng thật lớn.

Nam Cung Giác lúc này có điểm cảm thấy chính mình trên tay 《 sơ cấp luyện đan bách khoa toàn thư 》 có điểm phỏng tay.

Bởi vì hắn luyện đan thời điểm hiệu suất rất cao, tốc độ thực mau, nhưng muốn chất lượng tựa hồ còn thực hảo, làm hắn đều cảm thấy chính mình có phải hay không bắt được cái gì tuyệt thế đại bảo ẩn giấu.

Lạc Hòa nghe thấy Nam Cung Giác ý nghĩ như vậy, cảm thấy có điểm buồn cười: "Tiểu sư đệ ngươi có thể đạt được này đó cơ duyên là chính mình bản lĩnh, liền tính thật là tuyệt thế bảo tàng, kia cũng là thuộc về ngươi."

Nam Cung Giác nặng nề mà gật đầu: "Ân!"

Kỳ thật hắn tưởng lại không phải luyện đan vấn đề.

Mà là chính mình trên người vai chính quang hoàn tựa hồ quá mức với nồng hậu một ít.

Nam Cung Giác thân là một cái xem qua nguyên tác tiểu thuyết người, trong lòng rõ ràng không ai thăng cấp tốc độ có thể giống chính mình giống nhau tiến bộ vượt bậc, còn có thể đồng thời đem luyện đan cùng trận pháp đều học được thực hảo, sử dụng thuần thục người. Ngay cả này bổn tiểu thuyết nguyên lai vai chính bản nhân cũng tồn tại đủ loại hạn chế, còn cần thiết trải qua rất rất nhiều trắc trở, mới có thể thăng cấp đạt được thiên tài địa bảo.

Nhưng là Nam Cung Giác chính mình đâu?

Hắn từ đi tới thế giới này lúc sau, trừ bỏ một hai lần ngẫu nhiên tao ngộ sinh tử nguy cơ, liền vẫn luôn là xuôi gió xuôi nước, phía trước hắn cho rằng chính mình có thể tinh thông trận pháp là bởi vì chính mình đối cái này phương diện có thiên phú —— rốt cuộc thân là một cái thế giới giả thuyết hỗn đến như cá gặp nước đại lão, hắn thường thường có một ít về trận pháp kỳ tư diệu tưởng.

Nhưng là luyện đan cái này ngoạn ý liền có điểm huyền huyễn a!

Phải biết rằng Nam Cung Giác là một cái ngũ giảng tứ mỹ yêu thích khoa học hảo hài tử, khẳng định sẽ không nếm thử quá luyện đan gì đó…… Nhưng là hiện tại hắn luyện mấy lò đan dược, cũng cảm thấy xuôi gió xuôi nước, không có gì vấn đề, này liền làm Nam Cung Giác không thể không suy nghĩ sâu xa.

Nếu hắn thật là một cái tinh thông thuật pháp thiên tài…… Tổng cảm giác vai chính quang hoàn cũng không phải cái gì hảo lưng đeo đồ vật.

Nam Cung Giác mặt ủ mày ê bộ dáng rơi xuống Lạc Hòa trong mắt, hắn nguyên bản còn ở quan sát tiểu sư đệ đan dược, thấy thế lập tức buông xuống trong tay đan dược, hỏi: "Làm sao vậy, tiểu sư đệ? Có cái gì không vui sự sao?"

Nam Cung Giác còn đắm chìm ở chính mình vai chính quang hoàn quá ngưu bức ý tưởng trung, Lạc Hòa hỏi hắn lời nói, Nam Cung Giác chưa từng có đầu óc liền trực tiếp đáp: "Ta suy nghĩ ta có phải hay không quá lợi hại một chút……"

Nghe được Nam Cung Giác buồn rầu, Lạc Hòa cũng không biết nên nói cái gì cho tốt.

Bởi vì hắn cũng cảm thấy tiểu sư đệ xác thật có điểm kinh thế hãi tục một ít, người mang đến từ dị giới trọng bảo, linh hồn bản chất cũng đều không phải là Thượng Ngu Đại Lục người, bản thân tư chất không chỉ có có thể nói là xuất chúng, ngay cả một câu yêu nghiệt cũng là gánh nổi, càng quan trọng là, tiểu sư đệ mặc kệ là tu luyện vẫn là thuật pháp, tựa hồ đều hiện ra ra hơn người thiên phú.

Chỉ là……

Tiểu sư đệ vẻ mặt ngốc manh nói chính mình rất lợi hại bộ dáng quả nhiên vẫn là có điểm manh đến quá mức.

Lạc Hòa đem trong đầu lung tung rối loạn ý tưởng đuổi đi, cười nói: "Tiểu sư đệ ngươi rất lợi hại, này không phải vừa lúc sao? Chờ ngươi về sau trưởng thành, sư huynh còn cần ngươi che chở đâu, đúng hay không?"

Đúng vậy!

Nam Cung Giác như là thể hồ quán đỉnh giống nhau từ rúc vào sừng trâu chui ra tới!

Hắn đây là toản cái gì rúc vào sừng trâu! Chính mình lợi hại chẳng lẽ còn không hảo sao? Chẳng lẽ muốn như là một cái nhược kê giống nhau bị thực lực này vi tôn thế giới đạp lên lòng bàn chân mới thoải mái sao?

Càng miễn bàn hắn hiện tại vẫn là Lạc Hòa bạn lữ, liền tính không thể bảo hộ Lạc Hòa, ít nhất cũng không thể cấp Lạc Hòa kéo chân sau đi?

Vì thế Nam Cung Giác cũng lười đến rối rắm chính mình có phải hay không quá mức với lợi hại vấn đề, mà là ngược lại hỏi mặt khác vấn đề, tỷ như nói: "Mấy ngày nay Cửu Thiên Tông có phát sinh cái gì đại sự sao?"

------oOo------

Phần 128

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 128: Các tông thương nghị tam

Nhắc tới Cửu Thiên Tông đại sự, Lạc Hòa bỗng nhiên nhớ tới còn không có đem tông chủ hướng các đại môn phái thế gia gửi đi thư mời cộng thương linh khí bùng nổ chuyện này tin tức nói cho tiểu sư đệ.

Hắn thần sắc vi diệu dừng một chút, cảm thấy chính mình có chút thất trách.

Tiểu sư đệ chỉ là bế quan tu luyện luyện đan thuật mà thôi, cũng không phải cùng thế giới này tách rời, hắn xác thật hẳn là phụ trách đem mấy tin tức này nói cho tiểu sư đệ mới đúng.

Nam Cung Giác nhìn đến Lạc Hòa không biết não bổ cái gì, trên mặt đột nhiên mang theo chút thần sắc áy náy, có điểm mộng bức: "Đại sư huynh, ngươi làm sao vậy? Chẳng lẽ Cửu Thiên Tông đã xảy ra cái gì đại sự sao?"

Lạc Hòa đối Nam Cung Giác cười cười: "Tự nhiên không phải, chỉ là ta cảm thấy chính mình có điểm thất trách mà thôi."

"A?" Nam Cung Giác không hiểu ra sao, "Sao có thể? Là chưởng môn cho ngươi an bài chuyện gì không có làm tốt sao?"

Lạc Hòa lắc lắc đầu, duỗi tay xoa xoa tiểu sư đệ tóc, Nam Cung Giác tóc bởi vì thử luyện đan mấy ngày nay trở nên có chút hỗn độn, Lạc Hòa đem nó xoa đến càng rối loạn: "Ngươi nha!" Hắn có chút ngoài ý muốn Nam Cung Giác vì cái gì sẽ như vậy tưởng, nhưng vẫn là nói ý nghĩ của chính mình, "Ngươi bế quan mấy ngày nay, ta kỳ thật hẳn là đem tông môn phát sinh sự nói cho ngươi……"

Nam Cung Giác bừng tỉnh đại ngộ: "Ngươi là cảm thấy chính mình không có nói cho ta bên ngoài sự mà cảm thấy thất trách sao?"

Hắn cảm thấy có điểm không thể tưởng tượng, bởi vì thấy thế nào Lạc Hòa cũng không giống như là sẽ bởi vì loại này vấn đề nhỏ mà ảo não nhân tài đối.

Nhưng mà vừa rồi Lạc Hòa xác thật là cảm thấy áy náy.

Nam Cung Giác bất đắc dĩ tưởng, có lẽ đây là trong truyền thuyết luyến ái lực lượng đi.

Ai.

.

Lạc Hòa đem bên ngoài phát sinh sự nói cho Nam Cung Giác, bao gồm tông chủ không biết có hay không cùng bạch tiêu tiền bối thương lượng một chút liền

trực tiếp đem bạch tiêu tiền bối tồn tại nói ra đi, hơn nữa lấy này làm mánh lới hấp dẫn mặt khác tông môn đại năng sự.

Nam Cung Giác nghe được trợn mắt há hốc mồm: "Nói cách khác, Cửu Thiên Tông ở không lâu lúc sau sẽ chiêu đãi những cái đó đến từ các đại tông môn còn có siêu cấp thế gia phái tới đại biểu?"

Lạc Hòa gật đầu: "Đúng vậy, hiện tại hẳn là đều đã có rất nhiều người tới đi, bất quá chuyện này không về ta quản, hình như là bị tông chủ tất cả đều trực tiếp giao cho nhiệm vụ đường."

Nam Cung Giác vẻ mặt đau khổ gật đầu, tỏ vẻ chính mình đã biết, nhưng mà biểu tình lại là trở nên cùng bị sét đánh dường như, thập phần khó coi.

Ngay cả Lạc Hòa đều cảm giác được hắn cảm xúc hoàn toàn không thích hợp.

"Tiểu sư đệ, ngươi làm sao vậy? Có cái gì không ổn sao?" Lạc Hòa trong lúc nhất thời không nghĩ tới đến tột cùng là chuyện gì có thể làm Nam Cung Giác sắc mặt biến thành như vậy, chỉ có thể trực tiếp dò hỏi.

Hắn nhưng không nghĩ chơi đoán tới đoán đi vẫn là đoán không được đối phương suy nghĩ cái gì như vậy tiết mục.

Nam Cung Giác tâm tình là thật sự thực không xong.

Bởi vì hắn đột nhiên nhớ tới một sự kiện.

Hắn hiện tại cái này thân xác, là tứ đại siêu cấp thế gia giữa Nam Cung thế gia huyết mạch, hơn nữa nghe nói vẫn là bởi vì đắc tội Nam Cung gia tộc người nào, bị người bát nước bẩn vu hãm, nói là hắn trộm đi Nam Cung gia tộc bảo bối lẩn trốn gì đó, thậm chí ở hắn xuyên qua lại đây phía trước, đứa nhỏ này còn đã từng bị người đuổi giết……

Bằng không cũng không đến mức chạy đến hoang tàn vắng vẻ nửa chết nửa sống núi lớn thượng, còn trúng kịch độc. Ngẫm lại chính mình vừa mới tới rồi thế giới này thời điểm, còn bị hệ thống lừa dối một trăm Kịch Tình Độ đổi cứu mạng đan dược, còn có giải độc thời điểm cái loại này trùy tâm đau đớn…… Nam Cung Giác nhịn không được cảm thấy một trận ác hàn.

Quả nhiên nguyên chủ vẫn là thực xui xẻo, rốt cuộc Nam Cung gia tuy rằng thật sự ném cái gì chí bảo, nhưng là cùng hắn xác thật không có nửa mao tiền quan hệ.

Hiện tại Nam Cung Giác ngẫm lại thư trung tình huống, phát hiện trong nguyên tác tiểu thuyết giữa, vai chính xuyên qua lại đây lúc sau liền trực tiếp bắt đầu rồi trang bức vả mặt nhặt trang bị thăng cấp lộ tuyến, sau lại bởi vì hắn cấp bậc biến cao giọng danh thước khởi, Nam Cung gia tộc chủ động đem chuyện này từ cảm kích người trong đầu đào đi, sau đó vai chính liền bắt đầu cùng Nam Cung gia tộc tiếp tục thân thân mật mật người một nhà, vì Nam Cung gia sáng tạo không ít giá trị.

Tuy rằng nguyên tác giữa hắn là vai chính dùng cường đại nhân cách mị lực chinh phục Nam Cung gia tộc đám kia chỉ số thông minh không cao não tàn.

.

Nói thật, hiện tại Nam Cung Giác bản nhân, kỳ thật là một chút đều không nghĩ trực tiếp đối mặt Nam Cung gia tộc người.

Tuy rằng hắn không biết tới người rốt cuộc có thể hay không nhận ra chính mình.

Nam Cung Giác đem này trong đó tiền căn hậu quả, chính yếu chính là về nguyên thân bị Nam Cung gia tộc vu hãm, còn bị hạ độc đuổi ra gia tộc, cuối cùng còn bị rất nhiều người đuổi giết sự.

Lạc Hòa nghe tiểu sư đệ tự thuật, tuy rằng biết trải qua những cái đó sự cũng không phải hiện tại tiểu sư đệ, nhưng là nghe được tiểu sư đệ đi tới thế giới này thời điểm cái này thể xác còn thân trung kịch độc sự tình thời điểm, hắn đối Nam Cung gia tộc ấn tượng vẫn là té đáy cốc.

Nam Cung Giác nói xong lúc sau, phát hiện Lạc Hòa sắc mặt đã hắc đến tích mặc, chạy nhanh nói sang chuyện khác: “Tính đại sư huynh, chúng ta không đề cập tới loại này không vui sự tình, sư huynh ngươi hiện tại tu vi thế nào?”

Nam Cung Giác biết phía trước ở thí luyện không gian thời điểm, đại sư huynh đã cảm nhận được thăng cấp bên cạnh, hắn nhớ rõ chính mình bắt đầu luyện đan lúc sau Lạc Hòa tựa hồ cũng bế quan một đoạn thời gian tới, cũng không biết vì cái gì đột nhiên liền chạy ra xem chính mình luyện đan.

Nhắc tới chuyện này, Lạc Hòa cũng không biết nên nói như thế nào.

Ở phía trước thời điểm, hắn xác thật nghĩ tới muốn bế quan thăng cấp, nhưng là hắn quên mất một sự kiện, đó chính là hiện tại đại lục linh khí đã xảy ra thật lớn biến hóa, trong thân thể hắn linh khí cùng tu luyện công pháp đều không thích ứng hiện tại linh khí, cho nên hắn đang bế quan hai ngày lúc sau, không chỉ có không có như chính mình sở liệu trực tiếp thăng cấp, ngược lại còn kém điểm bởi vì hấp thu bên ngoài linh khí mà khiến cho chính mình gân mạch tắc.

Lạc Hòa trong lòng cũng thực buồn bực, bất quá ra tới thấy tiểu sư đệ luyện đan thế nhưng cũng là ra dáng ra hình, hắn cơ hồ nháy mắt liền đem cái này không vui sự ném tại sau đầu.

Hiện tại Nam Cung Giác hỏi tới, Lạc Hòa cũng không hảo trực tiếp gạt, vì thế liền đem chuyện này nói cho Nam Cung Giác.

Nam Cung Giác: “……”

Hắn nhớ tới phía trước hệ thống nói bọn họ công pháp có thể trực tiếp trang hoàng thay đổi sự, mặt lập tức hồng thấu.

Lạc Hòa có chút không thể hiểu được, hắn vừa rồi nói gì đó không đúng lời nói sao?

Nhưng là tiểu sư đệ thẹn thùng bộ dáng quả nhiên thực đáng yêu, hắn tức khắc cảm thấy trong lòng nóng lên, bốc lên nổi lên một cổ lỗi thời xúc động.

Vì thế Lạc Hòa hắn……

Cũng đỏ lỗ tai.

Chỉ là hiện tại Nam Cung Giác đang ở đắm chìm với chính mình trong đầu giữa phế liệu, tự nhiên không có chú ý tới Lạc Hòa lỗ tai đỏ loại này việc nhỏ.

Nam Cung Giác cẩn thận tự hỏi trong chốc lát, phát hiện chính mình quả nhiên vẫn là không thể chậm trễ Lạc Hòa thăng cấp, chủ yếu là hắn rất có khả năng sẽ trực tiếp cùng Nam Cung gia tộc người giang thượng, tuy rằng chính mình hiện tại đã là Cửu Thiên Tông tông chủ đệ tử, nhưng vẫn là không có gì cảm giác an toàn, rốt cuộc thân phận của hắn cũng không phải tông chủ tự mình lựa chọn……

Như vậy tưởng tượng, quả nhiên vẫn là trước làm nam nhân nhà mình thăng cấp tương đối hảo đi……

Hiện tại Nam Cung Giác hoàn toàn không nghĩ tới tương lai có một ngày chính mình khả năng sẽ cùng Lạc Hòa tách ra khả năng tính, chủ yếu là đối chính mình vai chính quang hoàn thập phần tín nhiệm duyên cớ……

Nam Cung Giác đỏ mặt, khó được có điểm ngượng ngùng, không dám ngẩng đầu xem Lạc Hòa, nhỏ giọng nói: "Sư huynh…… Cái kia, ta phía trước nghe được hệ thống nói, có một loại biện pháp có thể đem công pháp của ngươi thay đổi thành thích hợp hiện tại linh lực……"

Lạc Hòa tức khắc cũng không rảnh lo bọn họ chi gian ái muội không khí, kích động hỏi: "Thật vậy chăng? Là cái gì?"

.

Lạc Hòa trong lòng một chút cũng không bình tĩnh, tuy rằng hắn phía trước nói được vân đạm phong khinh, như là một chút đều không có bởi vì thăng cấp sự tình mà cảm thấy thương tâm giống nhau, nhưng kỳ thật Lạc Hòa cũng không phải một chút đều không thèm để ý, thậm chí vẫn là bởi vì đại cảnh giới thăng cấp đã chịu trở ngại, cả người tâm cảnh đều có điểm không xong.

Hiện tại nghe được tiểu sư đệ nói có biện pháp có thể làm chính mình trực tiếp đem công pháp thay đổi thành thích hợp hiện tại linh khí sự, trong lòng tức khắc có điểm sốt ruột.

Nếu thật sự có thể thay đổi công pháp, Lạc Hòa cũng là hy vọng chính mình có thể sớm một chút thăng cấp, tốt nhất là có thể trực tiếp thoát khỏi lúc này đây thăng cấp không thành công mang đến ảnh hưởng, củng cố chính mình tâm cảnh mới hảo.

Nhưng là hắn nghĩ lại tưởng tượng, như vậy phương pháp khẳng định không phải dễ dàng như vậy được đến, tức khắc tinh thần thanh minh rất nhiều, bình

tĩnh xuống dưới.

Nam Cung Giác còn ở rối rắm nên như thế nào cùng Lạc Hòa nói phương pháp này sự, Lạc Hòa cũng đã chính mình bình tĩnh xuống dưới, ngược lại hỏi: "Tiểu sư đệ, phương pháp này có phải hay không đối với ngươi mà nói có chút khó xử? Nếu là cái dạng này lời nói liền không cần miễn cưỡng chính mình, ta còn là có thể tưởng mặt khác biện pháp thăng cấp, ân?"

Lạc Hòa vốn dĩ cho rằng vừa rồi tiểu sư đệ không nói gì là bởi vì thay đổi công pháp sự tình thực phiền toái, không nghĩ tới hắn như vậy vừa nói Nam Cung Giác nhưng thật ra bỗng nhiên ngẩng đầu lên, lớn tiếng phủ nhận: "Không phải!"

Lạc Hòa buồn bực: "A?"

Nam Cung Giác mạnh mẽ nhịn xuống trong lòng đột nhiên toát ra tới, một chút cũng không phù hợp chính mình đàn ông khí khái thẹn thùng, đỏ mặt nhỏ giọng nói: "Thay đổi công pháp đối ta không có gì ảnh hưởng…… Kỳ thật chính là yêu cầu chúng ta song tu……"

Nam Cung Giác đem "Song tu" hai chữ nói ra lúc sau, cả người đều hồng thành quả táo, thậm chí còn có điểm bốc khói ý tứ.

Lạc Hòa ngây ngẩn cả người: "……"

Hắn không có nghĩ tới, thế nhưng là nguyên nhân này, trách không được tiểu sư đệ ngượng ngùng xoắn xít còn mặt đỏ……

Nhưng là nghe được tiểu sư đệ nói như vậy, vừa rồi bị Lạc Hòa phá hủy ái muội không khí lập tức lại khôi phục, thậm chí liền Lạc Hòa đều cảm thấy có chút không được tự nhiên lên.

Nam Cung Giác nói xong lời nói hùng hồn lúc sau, trên mặt như là bị nước sôi nấu qua một lần giống nhau, hồng đến độ mau phát tím, nhưng là hắn lúc này đây lại không có tránh đi Lạc Hòa tầm mắt, mà là vẫn luôn nhìn Lạc Hòa đôi mắt, trong mắt lập loè quang mang.

Lạc Hòa không biết tiểu sư đệ trong mắt quang mang là có ý tứ gì, nhưng là hắn không thể không thừa nhận, hắn bị mê hoặc.

Lạc Hòa có chút cầm lòng không đậu duỗi tay xoa tiểu sư đệ đôi mắt, nhẹ nhàng mà hôn lên đi.

.

Ngày này, Cửu Thiên Tông đã xảy ra hai kiện đại sự.

Một là Thiên Nhất Phong bỗng nhiên sinh ra kiếp vân, bốn phía linh khí bạo trướng, tất cả đều hướng Thiên Nhất Phong bên kia trào dâng mà đi, khí thế rộng rãi.

Trong nháy mắt kia, Thượng Ngu Đại Lục sở hữu cường giả cơ hồ đều có một loại thần kỳ cảm ứng, không khỏi đem ánh mắt đặt ở Cửu Thiên Tông phương hướng.

Nơi đó, sắp có một cái Tạo Linh Cảnh đại năng sinh ra.

Ở hiện tại Thượng Ngu Đại Lục, tuy rằng vẫn như cũ là một cái tu chân thế giới, nhưng là siêu cấp cường giả cũng không nhiều, Tạo Linh Cảnh thậm chí đều có thể nói là Thượng Ngu Đại Lục đứng đầu thực lực, trên đại lục lại ra một cái Tạo Linh Cảnh cường giả, đối với những cái đó ở Tạo Linh Cảnh đã rất nhiều năm không có tiến bộ tu sĩ tới nói, là một chuyện lớn.

Đại lục hai đại siêu cấp tông môn, Cửu Thiên Tông cùng Thiên Vũ tông tuy rằng nghe nói đều tồn tại Diệt Linh Cảnh đại năng, nhưng là ai cũng không có gặp qua, bên ngoài thượng mỗi một cái tông môn đều chỉ có Tạo Linh Cảnh cường giả tọa trấn, hai bên thực lực chênh lệch cũng không lớn, mà hiện tại, Cửu Thiên Tông bên kia bỗng nhiên xuất hiện một cái Tạo Linh Cảnh cường giả, khiến cho rất nhiều phỏng đoán.

"Cái này khí thế là……"

Cảm nhận được thiên địa dị động, đang ở chạy tới Cửu Thiên Tông chịu mời người đều sôi nổi nhìn về phía Cửu Thiên Tông phương hướng, mở miệng dò hỏi chính là một cái Thiên Vũ tông thiên tài đệ tử Kỳ tiêu, tuổi không đến 50 tuổi cũng đã trở thành hư linh trong gương kỳ cao thủ, ở trên đường lớn cũng có thể nói là có thể đếm được trên đầu ngón tay thiên tài.

Nhưng là, có Lạc Hòa châu ngọc ở đằng trước, hắn tu vi liền tính là lại như thế nào thiên tài, cũng vẫn là bị Lạc Hòa so đi xuống, bởi vậy hắn vẫn luôn đem Cửu Thiên Tông Lạc Hòa trở thành là giả tưởng địch, lúc này đây bỗng nhiên cảm giác được Cửu Thiên Tông bên kia có Tạo Linh Cảnh cường giả ra đời, hắn trong lòng dâng lên một mạt kinh hãi, nhưng vẫn là thực mau đã bị che giấu đi xuống.

Mang theo bọn họ trưởng lão híp mắt nhìn Cửu Thiên Tông bên kia truyền đến dị động, đáy mắt không có gì cảm xúc, trong lòng lại là nhấc lên kinh thiên hãi lãng.

Mọi người đều biết chính là, Cửu Thiên Tông có một cái ở hư linh kính nhiều năm tông chủ thủ tịch đệ tử, cái này đệ tử còn bất mãn một trăm tuổi, hơn nữa phù hợp thăng cấp điều kiện người, chỉ có Lạc Hòa một người!

Trưởng lão trong lòng tuy rằng xuất hiện các loại phỏng đoán, tâm cảnh lại không có đã chịu cái gì ảnh hưởng, nhìn đến Kỳ tiêu bởi vì Cửu Thiên Tông bên kia thăng cấp, tâm cảnh có điểm dao động, nhịn không được sinh ra nhắc nhở: "Kỳ tiêu, cẩn thận quan khán bên kia thăng cấp, đối với ngươi về sau thăng cấp có chỗ lợi."

Kỳ tiêu tâm thần chấn động, đem trong đầu lung tung rối loạn đồ vật vứt bỏ, bắt đầu cẩn thận thể ngộ quan khán đối diện thăng cấp, không có lại nghĩ nhiều.

Hắn hiện tại tu vi tuy rằng đã tới hư linh kính, nhưng là còn chỉ là hư linh kính lúc đầu, tâm cảnh cũng không xong, không dám nghĩ đến quá nhiều.

Nơi này phát sinh sự không có người chú ý tới, địa phương khác tới rồi các đại tông môn cùng thế gia người cũng đều thấy thăng cấp Tạo Linh Cảnh khổng lồ trường hợp, làm người chấn động khó có thể hoàn hồn.

Mà đang ở thăng cấp bản nhân Lạc Hòa……

Hắn vừa mới cùng Nam Cung Giác kết thúc một hồi vui sướng tràn trề vận động, liền trực tiếp đưa tới kiếp vân.

Không chỉ là hắn thăng cấp Tạo Linh Cảnh kiếp vân, còn có tiểu sư đệ thăng cấp hư linh kính kiếp vân.

Lạc Hòa: "……"

Nam Cung Giác: "……"

Hai người đều có điểm há hốc mồm, theo sau lập tức bò dậy mặc vào quần áo!

Sau đó hai người trừng mắt bầu trời kiếp vân, trong mắt như là muốn toát ra hỏa tới!

Này mẹ nó cũng quá xấu hổ hảo sao? Nam Cung Giác trong lòng không biết nên như thế nào phun tào mới hảo, cố tình lúc này đây hệ thống còn lâm vào ngủ say, không biết khi nào mới có thể tỉnh lại……

Thượng một lần Nam Cung Giác thăng cấp thời điểm cái kia khổng lồ trường hợp làm hắn có điểm phản ứng không kịp, đối với thăng cấp chuyện này có điểm nhàn nhạt sợ hãi, đương nhiên, càng chuyện quan trọng là, hắn nghe nói qua hai người đồng thời ở tương đồng khu vực thăng cấp loại sự tình này sẽ trực tiếp dẫn tới lôi kiếp phiên vài lần chồng lên! Tưởng tượng đến cái này Nam Cung Giác trong lòng về điểm này khủng hoảng liền lập tức tan thành mây khói! Thay thế chính là đối Lạc Hòa cùng chính mình thăng cấp lo lắng.

Đặc miêu hắn cùng Lạc Hòa hiện tại loại tình huống này, hắn cũng không có khả năng trực tiếp tránh đi cái này địa phương đổi cái địa phương thăng cấp a! Hơn nữa lôi kiếp đều đã qua tới, đang ở như hổ rình mồi nhìn chằm chằm hắn cùng Lạc Hòa!

? Tác giả nhàn thoại: Ngày mai chính là độc thân cẩu tiết…… A không, Lễ Tình Nhân, thân là độc thân cẩu ta chỉ có thể chúc đại gia Lễ Tình Nhân vui sướng ~ /(≧▽≦)/~ moah moah, ái các ngươi [so tâm]

------oOo------

Phần 129

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 129: Các tông thương nghị bốn

Nam Cung Giác trong lòng phảng phất ăn một con ruồi bọ, đối với tình huống hiện tại phát ra cuồng táo phun tào.

Hắn nhịn không được đối bầu trời kiếp vân dựng lên ngón giữa.

Mặc kệ nói như thế nào, tình huống hiện tại xác thật quá mức xấu hổ một chút. Lạc Hòa cũng không biết nên nói cái gì cho tốt.

Nhưng là mặc kệ lại như thế nào xấu hổ, bọn họ cũng không thể mặc kệ hiện tại loại tình huống này như vậy đi xuống, cuối cùng vẫn là Nam Cung Giác đầu tiên đánh vỡ xấu hổ không khí, hắn chủ động hôn môi một chút còn có chút phản ứng không kịp tình huống Lạc Hòa, cười nói: “Sư huynh ngươi vẫn là trước chuẩn bị một chút thăng cấp sự tình đi, ta khả năng phải cho ngươi kéo chân sau nga!”

Hắn nói còn chớp chớp mắt, Lạc Hòa bị đột nhiên bán manh tiểu sư đệ manh đến gan run, trong lòng không vui biến mất rất nhiều, tại đây loại thời điểm bị lôi kiếp ra tới quấy rầy, bất luận cái gì một người đều sẽ không vui vẻ đến lên, Lạc Hòa không nghĩ tới chính mình thế nhưng không có đầu tiên chú ý tới tiểu sư đệ cảm xúc, ngược lại làm tiểu sư đệ an ủi chính mình.

Lạc Hòa trong lòng nảy lên một trận ấm áp hơi thở, hắn trân trọng hôn hôn tiểu sư đệ sáng lấp lánh khóe mắt, đem Nam Cung Giác có chút hỗn độn quần áo sửa sang lại một chút, theo sau nhẹ giọng nói: “Trong chốc lát lôi kiếp lại đây thời điểm, ta trước đi ra ngoài nghênh đón lôi kiếp, ngươi ở Hỗn Nguyên Lâu chờ ta, hảo sao?”

Nam Cung Giác nghĩ tới Hỗn Nguyên Lâu có thể ngăn cản một bộ phận lôi kiếp sự, nhấp nhấp miệng, không nói gì.

Nhìn ra tiểu sư đệ cảm xúc, Lạc Hòa cười nói: “Yên tâm đi, Hỗn Nguyên Lâu ở lợi hại cũng ngăn không được hiện tại cái này cấp bậc lôi kiếp đúng hay không? Ngươi không cần lo lắng cho ta, ân?”

Lạc Hòa khả năng thật sự tồn tại làm Nam Cung Giác an tâm ma lực, Nam Cung Giác tuy rằng vẫn là có chút không tình nguyện, nhưng là vẫn là gật đầu.

Lạc Hòa cong cong khóe môi, theo sau trực tiếp đi ra Hỗn Nguyên Lâu.

Hắn cũng không có nói sai, hắn hiện tại thăng cấp, Hỗn Nguyên Lâu xác thật không thể giúp gấp cái gì, làm không hảo còn sẽ trực tiếp đem Hỗn Nguyên Lâu

làm hỏng. Hắn ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời nồng hậu kiếp vân, thần sắc có chút đen tối.

Bầu trời hai cổ kiếp vân hỗn hợp ở bên nhau, thoạt nhìn tuy rằng không liên quan với nhau, nhưng là hỗn hợp ở bên nhau lúc sau lại có một loại uy lực tăng nhiều ảo giác, gần gũi quan sát tới rồi bầu trời kiếp vân có vấn đề Cửu Thiên Tông tông chủ Phong Cốc sắc mặt hơi đổi, lập tức truyền tin nói cho Thí Luyện Đường cùng Chấp Pháp Đường người, khẩn cấp mở ra Cửu Thiên Tông hộ sơn đại trận.

Tuy rằng hộ sơn đại trận cũng không có ngăn cản lôi kiếp thực lực, nhưng là bầu trời kiếp vân cho hắn cảm giác thật sự là không tốt lắm, Phong Cốc thở dài một hơi, chỉ có thể gửi hy vọng với Lạc Hòa không cần nháo ra quá lớn động tĩnh.

Lúc trước hắn ở bên ngoài cứu lúc ấy vẫn là thiếu niên Lạc Hòa, lại phát hiện Lạc Hòa tuy rằng tuổi nhỏ, lại như là bị cái gì lão gia hỏa cấp đoạt xá giống nhau, nếu không phải Lạc Hòa chính mình thỉnh cầu gia nhập Cửu Thiên Tông, Phong Cốc ngay từ đầu kỳ thật là không chuẩn bị quản Lạc Hòa nhàn sự, chỉ là Lạc Hòa đang xem ra tới hắn đã phát hiện Lạc Hòa vấn đề lúc sau, ngược lại chủ động dùng thật lớn ích lợi làm trao đổi, cuối cùng mới trở thành Phong Cốc đệ tử.

Nhưng là bọn họ chi gian quan hệ nhiều nhất xem như hợp tác giả, cũng không phải chân chính sư đồ, hơn nữa từ nào đó phương diện tới nói, bọn họ Cửu Thiên Tông kỳ thật là dính Lạc Hòa quang, đây cũng là từng ấy năm tới nay Lạc Hòa tuy rằng mỗi khi hành sự đều có lướt qua chính mình thời điểm, nhưng là Phong Cốc lại trước nay mặc kệ nguyên nhân, trong đó bao gồm Lạc Hòa thế hắn thu một cái đồ đệ sự, bởi vì nghiêm khắc lại nói tiếp, Nam Cung Giác kỳ thật cũng cũng không có bái sư, bọn họ chi gian cũng không xem như chân chính sư đồ, còn không có nhân quả liên lụy.

Nhiều năm như vậy, bởi vì Lạc Hòa tồn tại, Cửu Thiên Tông ở tân một thế hệ đệ tử mặt trên ra hết nổi bật, Lạc Hòa tu vi tốc độ tiến triển cực nhanh, có thể nói là chân chính siêu cấp thiên tài, làm mặt khác tông môn, đặc biệt là Thiên Vũ tông cực kỳ hâm mộ không thôi, nhưng là Phong Cốc trong lòng rõ ràng, Cửu Thiên Tông kỳ thật là lưu không được Lạc Hòa người này, hiện tại nhìn Lạc Hòa thăng cái cấp liền trực tiếp nháo ra lớn như vậy động tĩnh, làm Phong Cốc đều ngửi được ý tứ không giống bình thường.

Hắn trước tiên làm người mở ra hộ sơn đại trận, hy vọng Lạc Hòa lúc này đây thăng cấp động tĩnh tiểu một chút đi.

Tông chủ ở trong lòng thở dài.

Lạc Hòa còn không biết chính mình đã khiến cho tông chủ chú ý, hơn nữa bọn họ thăng cấp động tĩnh còn làm tông chủ trực tiếp mở ra hộ sơn đại trận. Hiện tại hắn đang ở đối bầu trời kiếp vân tràn ngập đề phòng.

Bầu trời kiếp vân là hắn cùng tiểu sư đệ hai người kiếp vân hỗn hợp ở bên nhau, tuy rằng thoạt nhìn như là tách ra, nhưng là trong đó có một bộ phận kỳ thật đã hoàn toàn dung hợp ở bên nhau, cho người ta cảm giác thập phần không tốt, đặc biệt là kiếp vân kết hợp ở bên nhau địa phương còn tản ra một loại lệnh người áp lực hắc khí, vừa thấy liền không phải cái gì thiện tra.

Lạc Hòa nhớ tới thượng một lần tiểu sư đệ thăng cấp thời điểm nháo ra động tĩnh, bỗng nhiên cảm thấy chính mình một người rời đi Hỗn Nguyên Lâu chỉ sợ cũng không thấy được là cái gì chuyện tốt.

Mà ở Hỗn Nguyên Lâu trung Nam Cung Giác cũng cảm nhận được kia cổ lệnh nhân tâm giật mình cảm giác.

Hắn ở Hỗn Nguyên Lâu bên trong, bên ngoài lôi kiếp uy áp đều bị Hỗn Nguyên Lâu chặn rất nhiều, nhưng là cái loại này lệnh nhân tâm giật mình cảm giác vẫn là tồn tại.

Hắn nhíu nhíu mày, phía trước ở thí luyện không gian bên trong thời điểm vốn dĩ đều cảm thấy chính mình đã không còn ỷ lại hệ thống, nhưng là hiện tại lại một lần gặp lôi kiếp, đặc biệt là lúc này đây lôi kiếp cảm giác vẫn là như thế không giống bình thường, Nam Cung Giác không thể không thừa nhận một sự kiện, đó chính là chính mình đối với hệ thống ỷ lại kỳ thật vẫn như cũ tồn tại.

Đặc biệt là lúc này, hắn liền đặc biệt hy vọng hệ thống có thể tỉnh táo lại, trợ giúp chính mình —— liền tính không thể giúp gấp cái gì, vẫn là có thể cho hắn một chút an ủi gì đó.

Đương nhiên Nam Cung Giác trong lòng rất rõ ràng chính mình cái này ý tưởng thực không thực tế, bởi vì hiện tại hệ thống 001 đang ở hôn mê, còn không biết khi nào mới có thể tỉnh lại.

.

Lôi kiếp thật sự đã đến thời điểm, mặc kệ là Lạc Hòa vẫn là Nam Cung Giác trong lòng ngược lại đều thập phần bình tĩnh.

Hai người thậm chí liền sắc mặt đều không có như thế nào biến hóa.

Cửu Thiên Tông mở ra hộ sơn đại trận, nhưng là hộ sơn đại trận dùng để bảo hộ lôi kiếp bên ngoài người.

Cửu Thiên Tông tông chủ thấy được lôi kiếp rơi xuống lúc sau, trong lòng bỗng nhiên bắt đầu may mắn quyết định của chính mình, bởi vì lôi kiếp uy lực…… Thập phần đáng sợ.

Ngay cả hắn lúc trước nhìn thấy chính mình sư tôn từ Tạo Linh Cảnh tấn chức Diệt Linh Cảnh thời điểm, lôi kiếp uy lực cũng không có như bây giờ dọa người. Càng làm cho hắn cảm thấy có chút khó có thể tin chính là, hắn phát hiện chính mình thế nhưng có thể từ lúc này đây lôi kiếp hiểu được đến một ít đồ vật, vẫn luôn bối rối chính mình bình cảnh thế nhưng đều có một ít buông lỏng, nếu

không phải hiện tại linh khí có dị, Phong Cốc không chút nghi ngờ chính mình sẽ lựa chọn trực tiếp bế quan.

Hắn thần sắc bỗng nhiên đổi đổi, linh khí xảy ra vấn đề, như vậy Lạc Hòa hiện tại thăng cấp là chuyện như thế nào? Tìm chết sao?

Nhưng là hiện tại lôi kiếp đều đã buông xuống, liền tính là đã phát hiện vấn đề, hắn cũng không có gì biện pháp không nói, thậm chí chỉ có thể ở bên cạnh khoanh tay đứng nhìn.

Phong Cốc trong lòng cũng không biết là cái gì tư vị, bởi vì hắn đối Lạc Hòa kỳ thật đều không phải là tồn tại dư thừa sư đồ chi tình, rốt cuộc bọn họ ngay từ đầu cũng chỉ là ích lợi hợp tác quan hệ, nhưng là nếu Lạc Hòa ở Cửu Thiên Tông đặc biệt là còn ở Thiên Nhất Phong thăng cấp xuất hiện vấn đề gì nói, luôn là làm Phong Cốc trong lòng có điểm cảm giác không ổn.

Tổng cảm thấy lại không tốt sự tình sẽ phát sinh.

Thân là một cái Thượng Ngu Đại Lục Tạo Linh Cảnh cường giả, Phong Cốc kỳ thật rất ít có loại cảm giác này, bởi vì càng là cường giả trực giác càng là chuẩn xác, nhưng là này đó cảm giác kỳ thật là tiêu hao nhất định đại giới lúc sau mới có thể được đến, bởi vậy mỗi một lần xuất hiện loại cảm giác này thời điểm, Phong Cốc đều không thể không trận địa sẵn sàng đón quân địch, bất quá là trước mắt tình huống mặc kệ hắn như thế nào bổ cứu đều không có biện pháp mà thôi.

Phong Cốc thông tri xong rồi nhiệm vụ đường cùng Chấp Pháp Đường lúc sau, cũng đã rời đi Thiên Nhất Phong hiện tại Thiên Nhất Phong cả tòa sơn đều bị bao phủ ở kiếp vân dưới, kiếp vân uy lực làm người sợ hãi —— liền tính là đã tới rồi Tạo Linh Cảnh nhiều năm Cửu Thiên Tông các trưởng lão đều cảm thấy sợ hãi, càng không cần phải nói Cửu Thiên Tông những đệ tử khác.

Đã biết Lạc Hòa thăng cấp tin tức lúc sau tuy rằng trong lòng có chút ghen ghét cùng khiếp sợ, nhưng là tổng thể đi lên nói vẫn là đối thăng cấp Tạo Linh Cảnh cảnh tượng tương đối tò mò, đã sớm đã ra tới quan sát Kỷ Thích Sinh cũng cảm giác được kia một cổ đáng sợ uy áp, trong lòng tràn đầy kinh hãi, hắn chút nào không nghi ngờ, nếu là chính mình gặp được như vậy lôi kiếp nói, kia hắn không nhất định có thể vượt qua……

Hắn giấu đi trong mắt kinh hãi, nhìn không chớp mắt nhìn chằm chằm kiếp vân nơi địa phương.

.

Rơi xuống kiếp vân ở Lạc Hòa trong mắt lại không có cái gì uy lực, hoặc là nói hắn là đạo thứ nhất kiếp lôi uy lực cũng không có trong tưởng tượng như vậy cường đại, ngược lại còn có một loại tiếng sấm to hạt mưa nhỏ cảm giác, dừng ở Lạc Hòa trên người thời điểm còn có điểm ấm áp.

Lạc Hòa: “???”

Lạc Hòa ngây ngốc, biểu tình có chút dại ra, hắn như suy tư gì nhìn về phía trên bầu trời kiếp vân, trong đầu suy nghĩ phân loạn.

Trước rơi xuống chính là Lạc Hòa kiếp vân, tuy rằng có một ít lôi kiếp dư lực rơi xuống Hỗn Nguyên Lâu phụ cận, nhưng là đều bị Hỗn Nguyên Lâu trực tiếp hóa giải, ở Hỗn Nguyên Lâu trung quan sát Nam Cung Giác phát hiện Lạc Hòa ở đã trải qua lần đầu tiên lôi kiếp lúc sau thần sắc không có gì biến hóa, thậm chí liền quần áo đều không có cái gì biến hóa, Nam Cung Giác cuối cùng thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Hắn ẩn ẩn có một loại cảm giác…… Cái này lôi kiếp, tuy rằng thoạt nhìn uy lực rất lớn bộ dáng, nhưng là đối Lạc Hòa có khả năng không có gì ảnh hưởng.

Nam Cung Giác yên lòng, Lạc Hòa cũng hơi hơi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Ở ngay lúc này, hắn không rảnh bận tâm vì cái gì cái này lôi kiếp thoạt nhìn như thế thanh thế to lớn, nhưng là rơi xuống chính mình trên người thời điểm lại một chút không thích hợp cũng không có, thậm chí hắn còn có một loại cảm giác, đó chính là vừa rồi trong nháy mắt kia chính mình tiếp thu cái kia lôi kiếp, kiếp lôi lực lượng còn ở đối chính mình trong cơ thể bởi vì thượng cổ linh khí mà khiến cho vấn đề tiến hành chữa trị.

Lạc Hòa có điểm buồn bực, nếu lôi kiếp đều như vậy nhân tính hóa nói, như vậy vì cái gì còn có vô số người cảm thấy lôi kiếp là tu luyện trên đường một cái đại khảm?

Càng làm cho Lạc Hòa không nghĩ ra chính là, phía trước chính mình thăng cấp thời điểm cũng không có tình huống như vậy xuất hiện, như vậy thù vinh, đến tột cùng là thuộc về chính mình, vẫn là Hỗn Nguyên Lâu trung thiên mệnh chi tử tiểu sư đệ đâu?

Lạc Hòa không thể hiểu hết.

Kế tiếp hắn không thể không bắt đầu nghiêm túc chuẩn bị lên, bởi vì tiếp theo đạo lôi kiếp hỗn hợp một bộ phận hai mảnh kiếp vân hỗn hợp bộ phận, bên trong phát ra màu đen hơi thở rất nguy hiểm. Hắn nhắm mắt lại, bắt đầu hấp thu đến từ bốn phía linh khí —— cái này ở phía trước sẽ đối hắn tạo thành bối rối, ở đã trải qua cùng tiểu sư đệ song tu lúc sau lại không biết vì sao đã hoàn toàn không có bất luận cái gì ảnh hưởng linh khí.

Bốn phương tám hướng linh khí đều tụ tập ở bên nhau, hướng Thiên Nhất Phong phương hướng tiến lên, kinh động nguyên bản còn đang bế quan chữa thương Bạch Tiêu Hồ.

Bạch tiêu phía trước hoàn toàn không có đã chịu cách đó không xa cường hãn kiếp vân ảnh hưởng, là bởi vì thượng cổ thời điểm như vậy lôi kiếp hắn thấy được nhiều, không có bất luận cái gì cảm giác, hắn trong lúc nhất thời đều không có nhớ tới chính mình đã ở một cái người tu chân đều thành nhược kê thời đại, như vậy lôi kiếp rất ít có người có thể đủ dẫn động, đương nhiên hắn

kỳ thật cũng không biết thời đại này người tu chân không có biện pháp dẫn động như vậy kinh thiên động địa thiên địa lôi kiếp sự, vẫn là ở chung quanh vốn dĩ chính là thực loạn linh khí đột nhiên như là điên rồi giống nhau bắt đầu hướng độ kiếp địa phương quá khứ thời điểm, bạch tiêu mới nghĩ tới còn có như vậy một sự kiện.

Hắn đem ánh mắt chuyển dời đến cái kia phương hướng nhìn thoáng qua, trong lòng cảm xúc có chút phức tạp.

Thần thức triển khai hắn liền phát hiện độ kiếp người thế nhưng là Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác, nghĩ vậy hai đứa nhỏ đem chính mình từ cái kia đáng chết vây trận bên trong phóng xuất ra tới, hắn nhướng mày, xem ra chính mình còn bỏ qua một ít đồ vật.

Hắn không tin Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác là cái loại này biết rõ linh khí có vấn đề còn một hai phải ở ngay lúc này thăng cấp người, vậy chỉ có thể thuyết minh một sự kiện, đó chính là hai người kia trên tay hoặc là có không sợ hãi này đó cuồng táo linh khí pháp khí, hoặc là chính là tồn tại căn bản là làm lơ linh khí là cái dạng gì công pháp, mà này; hai cái nguyên nhân, mặc kệ là cái nào, đối với ở cái này đương khẩu triệu tập sở hữu môn phái đến Cửu Thiên Tông tiến hành thương nghị chuyện này Cửu Thiên Tông tới nói, chỉ sợ đều sẽ khiến cho một trận sóng gió.

Hắn rũ xuống đôi mắt, uống một ngụm Phong Trúc chuẩn bị trà, không hề giống những việc này, Cửu Thiên Tông tùy tùy tiện tiện cứ như vậy đem hắn tồn tại tin tức truyền đến ai ai cũng biết, như vậy Cửu Thiên Tông này đó phá sự, bạch tiêu một chút đều không nghĩ quản.

Tuy rằng hắn biết Cửu Thiên Tông tông chủ làm như vậy nguyên nhân chỉ là muốn mượn một mượn chính mình danh hào mà thôi, nhưng là hắn vẫn là chính là đối này cảm thấy thập phần khó chịu.

Hắn nhưng thật ra muốn nhìn một chút kia hai cái hậu bối rốt cuộc có thể làm chút cái gì.

Ha hả.

Nam Cung Giác còn không có nghĩ đến bọn họ ở ngay lúc này thăng cấp sẽ đối Cửu Thiên Tông mang đến một ít cái gì ảnh hưởng, hắn cảm giác được một trận tim đập nhanh, bỗng nhiên phát hiện nguyên bản hẳn là dừng ở Lạc Hòa trên người lôi kiếp thế nhưng xoay cái cong, dừng ở chính mình trên đầu.

Nam Cung Giác: “!!!”

Tình huống như thế nào? Đây là nhằm vào hắn sao? Hắn không phải trong truyền thuyết thiên mệnh chi tử sao?

Mặc kệ hắn nội tâm như thế nào rít gào, Nam Cung Giác vẫn là không thể không gặp phải này một đạo thình lình xảy ra lôi kiếp, chính yếu chính là……

Lôi kiếp giữa cái loại này màu đen khủng bố hơi thở như là nhằm vào Nam Cung Giác giống nhau, thế nhưng tràn ngập nguy hiểm hơi thở, thậm chí đối Nam Cung Giác có ẩn ẩn áp chế!

Nam Cung Giác trong lòng hoảng hốt!

Hắn theo bản năng bắt đầu vận chuyển trong cơ thể linh lực, hơn nữa vận chuyển công pháp làm bốn phía linh khí đều tụ lại mà đến, thậm chí trực tiếp đem chính mình chế tác phòng ngự trận pháp trận bàn đào ra tới, trực tiếp đặt ở bên người.

Lúc này, hắn ngược lại biểu hiện ra kinh người bình tĩnh.

Phía trước thời điểm, hắn thăng cấp cơ hồ không có gặp được cái gì nguy hiểm, Nam Cung Giác một lần cho rằng chính mình thật là một cái thiên mệnh chi tử, nhưng là lúc này đây bị Thiên Đạo giáng xuống lôi kiếp nhằm vào, hắn mới phát hiện chính mình nghĩ đến quá đơn giản một ít!

Dù sao mặc kệ nói như thế nào, hắn đều sẽ không làm này đạo lôi kiếp thực hiện được, mặc kệ nó rốt cuộc là nhằm vào ai, có cái gì mục đích!

Ở hắn trong đầu loạn tưởng thời điểm, lôi kiếp đã đụng phải hắn trước mặt trận bàn!

? Tác giả nhàn thoại: Chúc mặc kệ là độc thân vẫn là không đơn tiểu khả ái nhóm đều Lễ Tình Nhân vui sướng ~ /(≧▽≦)/~ tuy rằng xuẩn tác giả bản nhân vẫn như cũ là một cái độc thân cẩu QAQ

------oOo------

Phần 130

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 130: Các tông thương nghị năm

Nhưng mà…… Tuy rằng lôi kiếp thoạt nhìn giống như rất lợi hại bộ dáng, nhưng là vừa mới đụng phải Nam Cung Giác trận bàn lúc sau, cư nhiên lập tức liền nát.

Nam Cung Giác: "Ai?"

Này có phải hay không có cái gì không đúng?

Lạc Hòa thấy kia một đạo kiếp lôi hướng Nam Cung Giác bên kia quá khứ thời điểm, cả người đều cứng lại rồi, nhưng là hắn còn không có tới kịp làm cái gì, liền phát hiện cái kia hàm chứa cường hãn khủng bố hơi thở kiếp lôi lập tức liền tiêu tán.

Lạc Hòa cũng ngây ngẩn cả người.

Nam Cung Giác ngược lại trước hết phản ứng lại đây, hắn phát hiện chính mình thế nhưng thật sự không có bị sét đánh đến, cả người đều chấn kinh rồi!

Phía trước thời điểm, hắn tuy rằng cảm giác độ lôi kiếp cũng không phải cái gì đại sự, bởi vì những cái đó lôi kiếp đều không có đối hắn tạo thành cái gì thương tổn, thậm chí còn làm thân thể hắn tố chất trở nên càng thêm cường hãn một ít, chỉ có lúc này đây, Nam Cung Giác là thật sự cảm giác cái này lôi kiếp…… Có điểm thủy.

Hiện tại Thiên Đạo, chẳng lẽ là thật sự đem chính mình xem thành là thân nhi tử sao?

Nam Cung Giác sáng ngời có thần nghĩ, đương nhiên cũng không có từ bỏ cảnh giác.

Nhưng mà khả năng ông trời là thật sự đem chính mình trở thành là thân nhi tử, Nam Cung Giác phát hiện lúc sau dừng ở phía chính mình lôi kiếp, thế nhưng đều sẽ ở đụng phải hắn tùy tay bày ra tới trận pháp thời điểm liền trực tiếp tiêu tán, một chút dấu vết đều không có lưu lại, hơn nữa cái kia trận pháp cũng không phải cái gì cao cấp trận pháp, chỉ là Nam Cung Giác dưới tình thế cấp bách muốn dùng để ngăn cản một lần lôi kiếp đồ vật, chất lượng có thể nói là siêu cấp kém cái loại này, kết quả kiếp lôi một đạo một đạo hướng lên trên mặt va chạm liền trực tiếp tiêu tán, xem đến Nam Cung Giác trợn mắt há hốc mồm.

Hắn theo bản năng muốn hỏi hệ thống: "Hệ thống hệ thống, ta có phải hay không khai cái gì treo a? Ta như thế nào cảm thấy lúc này đây lôi kiếp như vậy không bình thường đâu?"

Nhưng mà hệ thống cũng không có trả lời hắn, Nam Cung Giác sắc mặt trầm xuống, nhắm mắt lại nhìn thoáng qua ở chính mình thức hải ngủ say xám xịt một đoàn, trong lòng đối kiếp lôi cười nhạo cùng mộng bức tâm tình tiêu tán rất nhiều.

Hắn ánh mắt chợt lóe, nghĩ thầm hay là nên tưởng cái biện pháp làm hệ thống có thể mau chóng tỉnh lại.

.

Lạc Hòa cũng chỉ là mộng bức trong nháy mắt, phát hiện tiểu sư đệ lôi kiếp căn bản không có nguy hiểm lúc sau, hắn liền bắt đầu hết sức chuyên chú đối phó chính mình lôi kiếp.

Lạc Hòa lôi kiếp so Nam Cung Giác lôi kiếp muốn hung hiểm đến nhiều.

Hắn vô dụng cái gì pháp bảo ngăn cản lôi kiếp, trên bầu trời phiêu đãng lôi kiếp một đạo một đạo dừng ở Lạc Hòa trên người, đem hắn trên người quần áo trực tiếp một đạo một đạo chém thành tro bụi, không chỉ có như thế, Lạc Hòa trên đầu tóc cũng bị uy lực cường đại lôi kiếp lực lượng nổ tung, xông thẳng mây tía, thoạt nhìn giống như là một cái…… Chính tông nổ mạnh đầu.

Ở phát hiện chính mình lôi kiếp quả thực giống như là trò đùa giống nhau Nam Cung Giác liền cảm thấy có chút nhàm chán, trực tiếp hướng bên ngoài vừa thấy, liền phát hiện nhà mình anh tuấn tiêu sái diện than muộn tao đại sư huynh…… Biến thành một cái quần áo tả tơi đỉnh đầu nổ mạnh đầu Smart.

Nam Cung Giác nhịn không được: "Phụt……"

Này lại là tình huống như thế nào a? Miễn phí Smart tạo hình thiết kế sao?

Nam Cung Giác suy nghĩ phức tạp, không khỏi nghĩ tới một kiện chuyện quan trọng: May mắn bên này rất ít có người lại đây, bằng không liền bọn họ hai cái hôm nay độ kiếp, còn không biết sẽ đưa tới nhiều ít chê cười đâu.

Đã không có lôi kiếp uy hiếp lúc sau, Nam Cung Giác một người ngồi ở Hỗn Nguyên Lâu trung, ở chính mình cho chính mình họa thượng an toàn tuyến —— cũng chính là kia một đạo không có gì tác dụng trận pháp bên trong nhìn chằm chằm Lạc Hòa độ kiếp.

Tấm tắc, đại sư huynh hiện tại cái dạng này, nếu có camera lưu lại gì đó……

Kia nhất định thập phần kích thích.

Nói trở về, trước kia hắn xem những cái đó trong tiểu thuyết, Tu chân giới không phải đều hắn là tồn tại lưu ảnh thạch loại này chụp ảnh ký lục chuẩn bị vũ khí sắc bén sao? Vì cái gì hắn ở Thượng Ngu Đại Lục sinh hoạt lâu như vậy thế nhưng hoàn toàn không có thấy cái gọi là lưu ảnh thạch gì đó đâu?

Nam Cung Giác nghiêng đầu suy nghĩ trong chốc lát, phát hiện chính mình hoàn toàn tưởng không rõ, vì thế từ bỏ tự hỏi.

.

Hai người độ kiếp nhìn như thập phần hung hiểm, trên thực tế trừ bỏ Lạc Hòa tương đối khó khăn một ít bên ngoài, Nam Cung Giác có thể nói hoàn toàn là thủy qua đi.

Hai ngày về sau, bầu trời nồng hậu kiếp vân rốt cuộc tản ra, từ trên bầu trời giáng xuống một mảnh ngũ thải ban lan quang mang, dừng ở Cửu Thiên Tông Thiên Nhất Phong. Ở bên ngoài quan sát đến lôi kiếp mọi người đều theo bản năng thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhưng là cùng lúc đó, lại có rất nhiều người bị bầu trời hà huy chấn kinh rồi!

Bởi vì những cái đó năm màu quang mang, ở nhận thức người trong mắt, chính là lệnh người đỏ mắt Thiên Đạo hiểu được, không! Không chỉ là Thiên Đạo hiểu được, nơi đó mặt thậm chí còn có thiên địa tặng!

Đây là cái gì vận khí?

Loại này chỗ tốt cũng không phải là người nào đều có thể gặp gỡ!

Cửu Thiên Tông tông chủ nhìn Thiên Nhất Phong bên kia rớt xuống xuống dưới hà huy, cả người trên mặt tràn ngập khiếp sợ!

Ở Phong Cốc trong mắt, Lạc Hòa chính là một cái đoạt xá người khác thân thể lão quái vật, hắn căn bản không biết chi tiết, bởi vậy đối với Lạc Hòa thái độ vẫn luôn là thân cận không đủ, bởi vì hắn vẫn luôn không có đem Lạc Hòa coi như là chính mình chân chính đệ tử đối đãi, nhưng là Lạc Hòa được đến thiên địa tặng, thậm chí còn có Thiên Đạo hiểu được!

Đó là cái gì lệnh người kinh ngạc tồn tại?

Từ xưa đến nay, cơ hồ mỗi một cái dẫn động Thiên Đạo hiểu được người, đều có thể đủ phi thăng thượng giới, mà Thượng Ngu Đại Lục từ kia một lần đại chiến lúc sau, liền không còn có một cái phi thăng tu sĩ! Đến nỗi thiên địa tặng liền càng thêm làm người đỏ mắt, bởi vì được đến thiên địa tặng tu sĩ, mặc kệ là tu luyện tư chất vẫn là ngộ tính đều có thể được đến rất lớn tăng lên, tu luyện lên không nói tiến triển cực nhanh cũng có thể được đến bay nhanh tăng lên, mỗi một cái tu sĩ đều đối này xua như xua vịt!

Ngay cả Cửu Thiên Tông tông chủ nội tâm đều có như vậy trong nháy mắt xuất hiện một tia cảm xúc, không nghĩ tới bởi vì hiện tại linh khí có chút táo bạo, hắn này trong nháy mắt cảm xúc biến hóa thiếu chút nữa dẫn tới chính mình tâm cảnh không xong!

Phong Cốc biểu tình rùng mình, lập tức thu liễm chính mình cảm xúc.

.

Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác còn không biết bọn họ trên danh nghĩa sư tôn thiếu chút nữa bởi vì bọn họ hai cái thăng cấp động tĩnh mà ảnh hưởng tâm

cảnh, ở nhìn thấy trời giáng cầu vồng vũ thời điểm, Lạc Hòa trong lòng là thật thật tại tại chấn kinh rồi một chút.

Này chấn động kinh làm hắn không rảnh lo chính mình trên người vẫn là một mảnh sét đánh sau dấu vết, tại chỗ cau mày cái gì tự hỏi.

Hắn phía trước tuyệt đối không có bởi vì thăng cấp mà được đến cái gì đến từ Thiên Đạo đặc thù chú ý, nhưng là lúc này đây thăng cấp xác thật là làm Lạc Hòa trong lòng lắp bắp kinh hãi.

Hắn không chỉ có khiếp sợ với tiểu sư đệ lôi kiếp thế nhưng có thể nhẹ nhàng bị một cái thấp kém trận pháp ngăn cản trụ sự tình, còn bởi vì nhiều năm như vậy tới hắn đã trải qua lần đầu tiên…… Như thế ôn hòa khoan dung, thậm chí còn có Thiên Đạo hiểu được cùng thiên địa tặng giáng xuống độ kiếp.

Lạc Hòa trong lòng ẩn ẩn cảm thấy này đó biến hóa nói không chừng là bởi vì tiểu sư đệ dựng lên, nhưng là rồi lại nhịn không được cảm thấy, nếu tiểu sư đệ thật sự có thể được đến Thiên Đạo đặc thù chiếu cố nói, cũng là không thể tốt hơn sự tình.

Nhưng mà Lạc Hòa gần chỉ là như vậy tưởng tượng mà thôi, sự tình rốt cuộc là cái dạng gì, hắn còn không thể cứ như vậy kết luận.

Bất quá liền tính không phải bởi vì tiểu sư đệ cũng không cái gọi là, lúc này đây hắn cùng tiểu sư đệ cùng nhau lịch kiếp, dù sao mặc kệ là thiên địa tặng vẫn là Thiên Đạo hiểu được, đều là bọn họ hai cái cùng nhau thừa nhận.

Lạc Hòa trong lòng ý tưởng Nam Cung Giác không thể nào biết được, hắn ở lôi kiếp ngừng lại lúc sau vẫn như cũ lâm vào một mảnh ảo cảnh —— vẫn như cũ là trong truyền thuyết tâm ma kiếp.

Lúc này đây tâm ma kiếp có một chút kỳ quái.

Nam Cung Giác không có thấy hiện đại sinh hoạt giữa những cái đó lệnh người sốt ruột sự tình, ngược lại đem thượng một lần không cẩn thận lâm vào ảo cảnh giữa về sau nhìn thấy cùng Lạc Hòa hôn lễ hiện trường lại một lần đã trải qua một lần, thậm chí liền chi tiết đều giống nhau như đúc!

Nam Cung Giác trong lòng tràn ngập khiếp sợ.

Hắn không biết cái này tâm ma kiếp ý nghĩa cái gì, dù sao hắn có thể liếc mắt một cái nhìn ra tới đây là một cái ảo cảnh, rốt cuộc cái này ảo cảnh một chút cũng không đi tâm, thậm chí vẫn là chính mình trải qua qua một lần ảo cảnh!

Nam Cung Giác trừu trừu khóe miệng, nghĩ thầm nếu là thế giới này tâm ma gì đó có thể đánh kém bình nói, hắn phỏng chừng là cái thứ nhất muốn khiếu nại tâm ma kiếp!

Nghiệp vụ trình độ cũng quá không xong một chút!

Đáng tiếc chính là, Tu chân giới cũng không có cái này sốt ruột nghiệp vụ là được.

Nam Cung Giác khôi phục lại lúc sau, thấy chính là trên bầu trời một mảnh ráng màu, cùng với…… Một cái toàn thân rách tung toé vẫn như cũ Smart đứng ở Hỗn Nguyên Lâu bên ngoài, bị bầu trời rớt xuống xuống dưới màu sắc rực rỡ ráng màu bao phủ Lạc Hòa.

Cực kỳ giống thần thoại chuyện xưa trung thiên thần……

Mới là lạ!

Này căn bản chính là một cái đại hình Mary Sue hiện trường a! Nam Cung Giác khóe miệng vừa kéo, bỗng nhiên nhớ tới nhà mình sư huynh hiện tại này một thân giả dạng còn có điểm cay đôi mắt, tức khắc muốn đứng lên trực tiếp hướng Lạc Hòa bên kia đi đem Lạc Hòa kéo vào tới.

Rốt cuộc…… Đồi phong bại tục sao…… Khụ khụ.

Nhưng mà không chờ Nam Cung Giác hành động, hắn đột nhiên nghe được một thanh âm: "Ký chủ chờ một chút!"

Nam Cung Giác sửng sốt.

"Hệ thống 001 năng lượng đang ở khôi phục trung, cơ sở dữ liệu đang ở thêm tái, đang ở phân tích hiện trường tình huống…… Phân tích xong!"

Một đống lung tung rối loạn đồ vật từ Nam Cung Giác trong đầu xẹt qua đi lúc sau, rốt cuộc làm Nam Cung Giác nghe được hệ thống nhuyễn manh trung còn có điểm cố tình điện tử âm: "Hệ thống thăng cấp xong, ký chủ ta đã trở về!"

"Hệ thống?" Nam Cung Giác có điểm không thể tin được, ngữ khí đều có chút thật cẩn thận, "Ngươi tỉnh?"

Không nghĩ tới bị Nam Cung Giác như vậy vừa hỏi, hệ thống thế nhưng cảm thấy có điểm chột dạ, nó bản thể hướng Nam Cung Giác thức hải góc trung rụt rụt, mới mở miệng nói: "Là cái dạng này ký chủ, ta là bởi vì năng lượng không đủ mới lâm vào ngủ say, không phải cố ý……"

Nghe được hệ thống chuyện thứ nhất thế nhưng là giải thích cái này, Nam Cung Giác không khỏi nghĩ lại chính mình ngày thường đối tiểu hệ thống có phải hay không thật quá đáng một chút, trong lòng khó được có chút áy náy, nhưng là hệ thống kế tiếp nói làm hắn trong lòng thật vất vả xuất hiện áy náy cảm biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi!

Hệ thống giải thích nói: "Phía trước ký chủ ở thí luyện đài trung bị thương, ta không có cách nào mới đi tìm ký chủ sư huynh, hy vọng ký chủ sư huynh có thể hỗ trợ đem ký chủ từ thí luyện đài mang ra tới, không nghĩ tới mạnh mẽ đem ký chủ sư huynh đưa vào thí luyện bão cuồng phong hiểm quá lớn, yêu cầu Kịch Tình Độ căn bản không đủ, vì thế ta tiêu hao quá mức một bộ phận Kịch Tình Độ……"

Nam Cung Giác: "……"

Hắn đoán quả nhiên không có sai, hệ thống quả nhiên là tự mình sử dụng Kịch Tình Độ, điểm này hắn kỳ thật cũng không trách hệ thống, rốt cuộc hệ thống nếu là không có làm như vậy, hiện tại làm không hảo chính mình đã trực tiếp treo ở thí luyện đài.

Làm Nam Cung Giác chân chính tức giận là hệ thống kế tiếp nói: "Cái kia ký chủ…… Ta còn muốn nói cho ngươi một sự kiện, ngươi nhất định phải chuẩn bị tâm lý thật tốt a……"

Nam Cung Giác tự cho là không có gì sự có thể làm chính mình cảm thấy khiếp sợ sinh khí, rốt cuộc hắn là một cái như thế bình tĩnh người không phải sao?

"Ta tiêu hao quá mức Kịch Tình Độ thời điểm không biết nên dùng nhiều ít, cho nên hơi chút nhiều khấu một chút, nhưng là nhiều khấu kia một bộ phận không thể trở về cấp ký chủ……"

Nam Cung Giác mặt tối sầm, đột nhiên có dự cảm bất hảo.

"Ngươi tiêu hao quá mức nhiều ít?"

Hệ thống ở Nam Cung Giác trong đầu run lên run lên, ngữ khí thập phần đáng thương, nói ra nói lại làm Nam Cung Giác còn tưởng đem nó ném trở về tiếp tục ngủ say!

"Kỳ thật cũng không nhiều lắm…… Cũng liền một trăm tới vạn Kịch Tình Độ…… Đi?"

Hệ thống cũng có chút không xác định, lúc ấy nó trong lòng sốt ruột, cũng không có chú ý chính mình rốt cuộc khấu nhiều ít, hiện tại nhìn ký chủ biểu tình như vậy đáng sợ, càng thêm không dám đi xem xét.

Nam Cung Giác quả thực phải bị khí cười!

Nhưng mà hắn cũng không thể cười ra tới, thậm chí còn có điểm muốn khóc.

Hơn một trăm vạn! Đơn vị không phải vạn! Mà là hơn một trăm vạn a!

Hơn một trăm vạn Kịch Tình Độ, hắn yêu cầu khi nào mới có thể đem này đó thiếu Kịch Tình Độ kiếm trở về? Khi nào?!

Hiện tại Nam Cung Giác đối hệ thống thật là nửa điểm đồng tình đều không có, thậm chí hy vọng hệ thống chạy nhanh lăn trở về đi chết một lần……

Vì thế chờ Lạc Hòa tiếp thu xong thiên địa tặng lúc sau, phát hiện chính mình tóc nổ tung trên người còn cái gì đều không có thời điểm, muốn từ nhẫn không gian tìm điểm quần áo thay, lại phát hiện nhẫn không gian đồ vật cư nhiên cũng đều bị thiên lôi chém thành tro bụi, vội vội vàng vàng trở lại Hỗn Nguyên Lâu, liền thấy nhà mình tiểu sư đệ một bộ sống không còn gì luyến tiếc bộ dáng.

Lạc Hòa tiến vào thời điểm Nam Cung Giác cũng thấy được.

Hai người bốn mắt tương đối, hai mặt nhìn nhau.

Cuối cùng Nam Cung Giác chú ý tới nhà mình sư huynh thế nhưng vẫn như cũ đỉnh đầu Smart tạo hình, buồn bực sắc mặt lập tức thay đổi, lập tức bật cười: "Phốc ha ha ha ha……"

Lạc Hòa có chút xấu hổ, hắn trừ bỏ trước kia những cái đó chật vật nhật tử, trọng sinh về sau liền không có tái ngộ thấy loại này xấu hổ cảm xúc, hắn theo bản năng điều động Hỗn Nguyên Lâu lấy ra một kiện quần áo mặc vào, nhéo cái pháp quyết cho chính mình thay đổi cái kiểu tóc, một lần nữa biến thành phong độ nhẹ nhàng bộ dáng.

Nhưng mà Nam Cung Giác vẫn là đang cười.

Lạc Hòa cũng có chút bất đắc dĩ, dù sao cũng là chính mình vừa mới tiến hành rồi thân mật quan hệ tiểu sư đệ, hắn cũng chỉ có thể từ Nam Cung Giác như vậy cười.

Thậm chí Lạc Hòa còn chậm rãi thở dài nhẹ nhõm một hơi, vừa rồi tiểu sư đệ trên mặt lộ ra tới sống không còn gì luyến tiếc cảm xúc vẫn là làm Lạc Hòa có chút không cao hứng. Hiện tại tiểu sư đệ có thể như vậy vui vẻ, hắn đương nhiên là nguyện ý làm tiểu sư đệ vẫn luôn như vậy vui vẻ.

Đến nỗi làm tiểu sư đệ lâm vào phiền não đồ vật…… Hắn sẽ vì tiểu sư đệ trực tiếp xử lý.

Hắn trong mắt lãnh quang chợt lóe mà qua, Nam Cung Giác cũng không có phát hiện.

Lạc Hòa cũng không biết vì cái gì, chính mình lúc này đây độ kiếp lúc sau, đối tiểu sư đệ chiếm hữu dục thế nhưng đột nhiên tăng thêm rất nhiều.

Trước kia thời điểm Lạc Hòa tuy rằng đối Nam Cung Giác cũng có chiếm hữu dục, nhưng là hắn có thể khống chế, hiện tại hắn lại là nghĩ muốn đem lệnh tiểu sư đệ không vui đồ vật tất cả đều xử lý……

Hắn không dấu vết nhíu nhíu mày.

Nam Cung Giác cũng không biết nhà mình sư huynh đã trải qua cái gì ý tưởng, cười đủ rồi lúc sau hắn đột nhiên sắc mặt biến đổi, có điểm không vui nói cho Lạc Hòa: "Sư huynh, hệ thống tỉnh lại."

Lạc Hòa nhìn tiểu sư đệ không thế nào vui vẻ cảm xúc, có chút mạc danh: "Nếu ngươi hệ thống đều tỉnh lại, vì cái gì vẫn là không vui đâu?"

------oOo------

Phần 131

Nguồn: [EbookTruyen.VN](#)

Chương 131: Các tông thương nghị sáu

Nam Cung Giác có điểm xấu hổ.

Hắn có thể nói là bởi vì hệ thống hại hắn thiếu vài trăm vạn Kịch Tình Độ sao? Có thể sao?

Hơn nữa…… Vạn nhất Lạc Hòa biết Kịch Tình Độ là thứ gì, muốn như thế nào được đến Kịch Tình Độ, kia càng xấu hổ hảo sao?

Hắn nhưng không có quên chính mình có rất nhiều Kịch Tình Độ là cùng Lạc Hòa có quan hệ tới……

Nhưng là Lạc Hòa vẫn luôn nhìn Nam Cung Giác, hắn cũng ngượng ngùng không trả lời, sờ sờ chính mình lỗ tai, tự hỏi có thể tìm cái cái gì lấy cớ……

"Ký chủ, ta kiến nghị ký chủ đem sự tình trực tiếp nói cho ký chủ sư huynh, căn cứ luyến ái rất nhiều luyến ái hệ thống kinh nghiệm, ký chủ yêu đương nói tốt nhất vẫn là có thể cùng luyến ái đối tượng thẳng thắn thành khẩn một ít, tránh cho một ít bởi vì tin tức không bình đẳng tạo thành hiểu lầm, ký chủ ngươi biết không? Ta vừa mới nhìn nhìn ta tân thăng cấp tài nguyên kho, phát hiện hai bên cho nhau giấu giếm tình lữ đều sẽ khiến cho rất nhiều hiểu lầm ai……"

Nam Cung Giác có chút vô ngữ: "Hệ thống, ngươi là khi nào thăng cấp luyến ái công năng?"

"Không có a ký chủ," hệ thống tỏ vẻ cũng không biết nhà mình ký chủ đang nói chút thứ gì, biểu hiện đến thập phần đơn thuần lại vô tội, "Ta chỉ là một cái đơn thuần thăng cấp hệ thống mà thôi, chỉ là nhân tiện trợ giúp ký chủ yêu đương mà thôi."

Nam Cung Giác hừ lạnh: "Ha hả." Hắn thật là tin hệ thống tà.

Nhưng mà hệ thống vẫn như cũ ở hắn trong óc ríu rít: "Ký chủ ngươi thật sự không suy xét một chút ta đề nghị sao? Bảo đảm chân thật hữu hiệu không lừa già dối trẻ, nói mấy câu ngươi sẽ không có hại cũng sẽ không mắc mưu nga?"

Nam Cung Giác phảng phất cảm giác được hệ thống nói sau lưng mang theo một cái tiêu chí tính gương mặt tươi cười, tức khắc cảm thấy da đầu tê rần: "Hệ thống, ngươi là từ địa phương nào học được loại này buồn nôn ngữ khí?" Hắn trước kia ngoan ngoãn đáng yêu thiện lương hồn nhiên hệ thống đi nơi nào? Vì cái gì một giấc ngủ dậy nào nào đều cảm thấy không thích hợp đâu?

Lạc Hòa không biết Nam Cung Giác đang ở cùng hệ thống nói chuyện, thấy tiểu sư đệ bởi vì chính mình vấn đề lâm vào khó xử, tức khắc có điểm không biết nên làm cái gì bây giờ hảo.

Chẳng lẽ là hệ thống tuy rằng tỉnh, nhưng vẫn là thực suy yếu sao? Rốt cuộc ngày đó bọn họ từ thí luyện không gian ra tới lúc sau, hắn cũng thấy đã cơ hồ không biến thành một đoàn bụi bặm giống nhau tiểu sư đệ hệ thống, liền tính là tỉnh lại, phỏng chừng cũng khôi phục đến chẳng ra gì.

Lạc Hòa cho rằng chính mình nhắc tới tiểu sư đệ chuyện thương tâm, đang nghĩ ngợi tới muốn hay không nói cái gì đó nói sang chuyện khác, liền chờ tới rồi Nam Cung Giác trước mở miệng.

Nam Cung Giác là bị hệ thống giảo đến không chê phiền lụy, cuối cùng chỉ có thể dựa theo hệ thống theo như lời nói, đem hệ thống trực tiếp thú nhận tới, hắn đối Lạc Hòa oán giận nói: "Sư huynh ngươi biết không? Hệ thống tuy rằng tỉnh lại, nhưng là nó phía trước thực quá mức đem ta cực cực khổ khổ thu thập tới Kịch Tình Độ tất cả đều cấp tham ô không nói, nó! Cư nhiên còn làm ta thiếu vài trăm vạn Kịch Tình Độ a!"

Nam Cung Giác nói đều có một loại nghiến răng nghiến lợi cảm giác, bởi vì hệ thống lúc này đây thật sự là thật quá đáng! Vốn dĩ hắn tưởng gom đủ Kịch Tình Độ liền không dễ dàng, hiện tại hệ thống lại cho hắn cắt xén nhiều như vậy, làm đến hắn trở nên nợ ngập đầu, tâm tình đương nhiên thập phần không hảo.

Nhưng là Lạc Hòa chú ý lại không phải vấn đề này, hắn nhíu nhíu mày: "Kịch Tình Độ? Đó là cái gì?"

Phía trước tiểu sư đệ đã hướng Nam Cung Giác thẳng thắn quá hệ thống tồn tại, nhưng mà hắn hiện tại thế nhưng từ tiểu sư đệ trong miệng nghe được một cái khác hắn không biết danh từ…… Lạc Hòa vẻ mặt xuất hiện một tia hơi thở nguy hiểm, nhưng là thực mau ẩn nấp, Nam Cung Giác không có phát hiện.

Lạc Hòa quả nhiên dò hỏi này vấn đề này, làm Nam Cung Giác có điểm hoảng loạn.

Bởi vì hắn tuy rằng nói cho Lạc Hòa hệ thống sự, cũng thẳng thắn chính mình không phải thế giới này linh hồn, nhưng là hắn cũng không có đem thế giới này tồn tại là một quyển sách sự tình nói ra đi, bởi vì hắn không xác định Lạc Hòa biết chính mình tồn tại thế giới là một quyển sách trung thế giới lúc sau sẽ là cái dạng gì cảm tình, cho nên hắn một chút cũng không nghĩ đem thế giới này là một quyển sách trung thế giới sự tình nói cho Lạc Hòa.

Nam Cung Giác nghĩ nghĩ, vẫn là không có đem hệ thống khuyên nhủ chính mình nói đặt ở trong lòng, mà là lựa chọn nói dối, biên một cái cớ, hắn nhìn Lạc Hòa, làm ra một cái mờ mịt biểu tình: "A? Ta phía trước không có nói cho sư huynh sao? Kịch Tình Độ chính là hệ thống tiền, có thể dùng để đổi rất nhiều đồ vật, đương nhiên cũng có thể làm hệ thống thăng cấp…… Đối với hệ thống hắn là một cái rất quan trọng đồ vật đi." Nam Cung Giác dừng một chút, bổ sung

nói, “Đại khái là cùng chúng ta Tu chân giới dùng linh thạch không sai biệt lắm tác dụng đi.”

Lạc Hòa như suy tư gì gật gật đầu, hắn xoa nhẹ một phen tiểu sư đệ tóc, an ủi nói: “Nếu hệ thống đối sư đệ ngươi rất quan trọng, vậy không cần dâng lên, Kịch Tình Độ nếu là tiền nói, hẳn là có thể khôi phục đúng hay không?”

Nam Cung Giác không tình nguyện gật gật đầu, lại vẫn như cũ nhịn không được lên án hệ thống: “Chính là sư huynh ngươi biết không? Ta liền tính là mỗi ngày đều tu luyện luyện đan trải qua nguy hiểm, cũng rất khó đem Kịch Tình Độ kiếm trở về a!”

Như vậy vừa nói, Nam Cung Giác liền càng thêm sinh khí!

Thật là thật quá đáng a!

.

Nhưng mà Nam Cung Giác không biết chính là, lúc này đây hệ thống tự mình điều động Kịch Tình Độ sử dụng đến quá nhiều một ít, lúc sau không có kịp thời đem dư thừa Kịch Tình Độ trở về trở về, này liền dẫn tới…… Hệ thống lại một lần thăng một cái cấp.

Lúc này đây hệ thống thăng cấp có chút huyền huyễn.

Bởi vì hệ thống thăng cấp lúc sau, phát hiện chính mình cơ sở dữ liệu không biết khi nào thế nhưng mở rộng mấy chục lần, bên trong chứa đựng đến từ mặt khác sở hữu hệ thống nhiệm vụ nhật ký, bao gồm cùng hắn giống nhau thăng cấp hệ thống, còn có một ít mỹ thực hệ thống, giải trí hệ thống, luyến ái hệ thống, thậm chí còn có phía trước thí luyện hệ thống, chứa đựng lượng thập phần khổng lồ, đối với hệ thống tới nói đều có chút đáng sợ.

Càng đáng sợ chính là, hệ thống phát hiện này đó tư liệu chính là chủ hệ thống cơ sở dữ liệu giữa chứa đựng tư liệu, những cái đó hoàn toàn phủ đầy bụi, trước nay đều bị chủ hệ thống tàng đến hảo hảo, một chút đều không hy vọng người khác biết đến tư liệu!

Hệ thống có chút luống cuống, nhưng là cũng may phía trước Nam Cung Giác cùng hắn phân tích quá trạng huống, hệ thống không có trước tiên hỏng mất, mà là bắt đầu tự hỏi này đến tột cùng là chuyện như thế nào……

Đến nỗi này đó cơ sở dữ liệu tồn tại sự tình, hệ thống trực giác không thể nói cho Nam Cung Giác, tuy rằng ở nhìn đến Nam Cung Giác luyến ái phương thức lúc sau nó nhịn không được trong đầu xẹt qua mặt khác chuyên nghiệp luyến ái hệ thống phân tích được đến kinh nghiệm, khuyên nhủ một chút chính mình ký chủ…… Bất quá thoạt nhìn ký chủ tựa hồ cũng không cảm kích bộ dáng? Hệ thống ngược lại còn thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Cũng không biết vì cái gì, nó trực giác về hệ thống khác sự vẫn là không cần nói cho ký chủ hảo.

Nếu ký chủ nửa điểm đều không thèm để ý, đó là không thể tốt hơn.

Chỉ là…… Hệ thống nhịn không được trừu trừu khóe miệng, vạn nhất về sau ký chủ thật sự cùng ký chủ sư huynh bởi vì không có nói thật mà náo loạn cái gì hiểu lầm nói, làm không hảo nó cái này xui xẻo hệ thống còn phải bị này hai người lấy ra tới khai đao.

Hệ thống khắc chế không được run rẩy một chút, cuối cùng nhẹ nhàng thở dài một hơi.

Đến nỗi hệ thống thở ngắn than dài vì cái gì không có bị Nam Cung Giác phát hiện? Hệ thống a một tiếng, chẳng lẽ một cái không chớp mắt một đoàn, còn sẽ làm người có bao nhiêu chú ý không thành?

.

Hệ thống tưởng cũng không sai, Nam Cung Giác xác thật không có như thế nào tiếp tục chú ý hệ thống, bởi vậy cũng không biết hệ thống ở chính mình thức hải thở ngắn than dài thương xuân bi thu. Ở lừa gạt qua Lạc Hòa lúc sau, hai người bắt đầu rồi thu thập.

Bọn họ thăng cấp nháo ra lớn như vậy động tĩnh, hiện tại Lạc Hòa thậm chí đã cùng Cửu Thiên Tông trưởng lão tông chủ đều là một cái cấp bậc tồn tại. Bọn họ không có khả năng vẫn luôn như vậy an tĩnh.

Sự thật chứng minh, bọn họ tưởng cũng không sai, bởi vì Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa vừa mới nói thu thập xong rồi một mảnh hỗn độn nơi cư trú, liền có người tới trước cửa.

Trước hết tới người đương nhiên là Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác trên danh nghĩa sư tôn, cũng chính là Cửu Thiên Tông tông chủ Phong Cốc.

Phong Cốc vừa mới tiến vào phân cho Lạc Hòa đỉnh núi liền sửng sốt một chút, bởi vì hắn phát hiện nơi này thế nhưng không chỉ là Lạc Hòa một người, ở Lạc Hòa bên người còn có một cái tuổi không lớn thiếu niên.

Hắn hồi ức một chút, mới nhớ tới người này chính là Lạc Hòa thay thế chính mình thu tiểu đồ đệ, tên gọi cái gì tới?

Nga, đúng rồi, hình như là Nam Cung Giác.

Phong Cốc có trong nháy mắt xấu hổ, bởi vì hắn thế nhưng liền chính mình tiểu đồ đệ tên cũng không biết.

Bất quá hắn rốt cuộc là kinh nghiệm phong sương một tông chi chủ, thực mau liền đem chính mình cảm xúc điều chỉnh tốt, cười nhìn về phía Lạc Hòa.

Hiện tại Lạc Hòa quả nhiên tu vi đã đạt tới Tạo Linh Cảnh, Phong Cốc nheo nheo mắt, trong lòng trầm tư: Lạc Hòa tu vi tăng trưởng tốc độ quả nhiên thực mau, nhưng mà Phong Cốc lại không có tìm tòi nghiên cứu ý tứ, bởi vì hắn phía trước cùng Lạc Hòa nói tốt đôi bên cùng có lợi quy tắc.

Bất quá…… Lạc Hòa tu vi thế nhưng làm hắn cũng có chút mơ hồ, bởi vì hắn phát hiện hắn tuy rằng có thể nhìn ra Lạc Hòa tu vi, lại cũng có thể từ Lạc Hòa trên người cảm giác được một cổ thần bí uy áp.

Này cổ uy áp làm hắn cảm giác Lạc Hòa càng thêm nhìn không thấu.

Phía trước Phong Cốc chỉ biết Lạc Hòa là một cái lão quái vật đoạt xá sau tồn tại, trong lòng kỳ thật cũng không cảm thấy Lạc Hòa có thể có cái gì làm, thậm chí một lần cho rằng Lạc Hòa nhiều nhất có thể đạt tới Hư Linh Cảnh mà thôi, không nghĩ tới chính mình thế nhưng đã đoán sai.

Hiện tại Lạc Hòa liền hắn đều nhìn không thấu, Phong Cốc không khỏi may mắn, may mắn chính mình lúc trước không có đối Lạc Hòa bỏ mặc, nếu không vạn nhất bị Lạc Hòa ghi hận, y theo Lạc Hòa năng lực, sợ là toàn bộ Cửu Thiên Tông đều sẽ đã chịu ảnh hưởng.

Liền ở tông chủ cảm giác được chính mình lúc trước quyết định làm được thực tốt thời điểm, Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa đều đã cảm giác được bên ngoài tới người, hai người từ Hỗn Nguyên Lâu trung ra tới, vừa lúc thấy ở Hỗn Nguyên Lâu ngoại đứng thần sắc mạc biện tông chủ.

Lạc Hòa đi phía trước đi rồi một bước, đối Phong Cốc hành lễ: “Sư tôn.”

Đã biết tới người là ai, đến nay còn không có trải qua bái sư Nam Cung Giác có điểm xấu hổ.

Phong Cốc bản nhân kỳ thật cũng là có chút xấu hổ, rốt cuộc Lạc Hòa đem Nam Cung Giác thu vào chính mình môn hạ chuyện này là chính mình ngầm đồng ý, thậm chí từ lúc bắt đầu liền cho Lạc Hòa như vậy quyền lợi, chỉ là mặc kệ như thế nào, cái này đồ đệ nhận lấy chính mình lại cơ hồ chưa từng có để ý quá không nói, thậm chí còn có một loại cố tình bỏ qua ý vị, đến bây giờ đều không có cử hành bái sư điển lễ, trong lòng trong lúc nhất thời ngũ vị tạp trần.

Ở nhìn đến Nam Cung Giác bản nhân tu vi lúc sau, Phong Cốc trong lòng cảm giác càng thêm phức tạp.

Bởi vì cái này nó thậm chí chưa từng có để ý quá đệ tử, tu vi thế nhưng đều đã tới Hư Linh Cảnh.

Hắn có hai cái xuất sắc đệ tử, nhưng là này hai cái đệ tử thế nhưng đều không phải ở chính mình dạy dỗ dưới tu luyện thành mới, Phong Cốc trong lòng xuất hiện một cổ nói không rõ cảm giác mất mát.

Nam Cung Giác tuy rằng cảm thấy có điểm xấu hổ, nhưng là ở nhìn thấy Lạc Hòa hành lễ lúc sau, vẫn là tiến lên một bước, cũng học Lạc Hòa bộ dáng đối Phong Cốc hành một cái lễ: “Gặp qua sư tôn.”

Phong Cốc: “……”

Lần đầu tiên thấy đồ đệ phát hiện chính mình cái gì cũng không có chuẩn bị làm sao bây giờ?

Phong Cốc nội tâm đại khái chính là như vậy phức tạp đi.

Hắn từ chính mình càn khôn giới trung tìm kiếm một chút, phát hiện một gốc cây chu la thảo, luống cuống tay chân đem chu la thảo từ nhẫn trung vớt ra tới, đưa cho Nam Cung Giác, hơn nữa đối Nam Cung Giác cười cười: "Ai, đây là sư tôn cho ngươi lễ gặp mặt, đến nỗi thu đồ đệ điển lễ, liền chờ quá mấy ngày các tông thương nghị thời điểm lại tiến hành, đồ nhi nhưng có ý kiến gì?"

Nam Cung Giác đương nhiên không có ý kiến, tuy rằng ở phía trước hắn vẫn luôn không có bị Phong Cốc triệu kiến mà cảm giác được chính mình địa vị có chút vấn đề, hơn nữa thượng một lần hắn cùng Lạc Hòa cùng nhau đem Bạch Tiêu Hổ tiền bối đưa tới Cửu Thiên Tông, gặp được tông chủ đối hắn tựa hồ cũng không phải thực để ý, Nam Cung Giác đã sớm không có đối tông chủ thật sự có thể chú ý tới chính mình có điểm cái gì ý tưởng tới vạn, nhưng là hôm nay gặp được trên danh nghĩa sư tôn lúc sau, chính mình thế nhưng còn có thể thu được lễ gặp mặt?

Này liền làm Nam Cung Giác có chút kinh ngạc.

Đồng thời hắn cũng cảm giác được Lạc Hòa cùng tông chủ tựa hồ cũng không phải thực thân cận, nhưng là hiện tại hắn cùng Lạc Hòa quan hệ mới vừa bắt đầu, này đó về riêng tư sự tình, vẫn là trước phóng một đoạn thời gian rồi nói sau.

Nam Cung Giác như vậy nghĩ, tự nhiên cũng chính là làm như vậy.

Hắn đối Phong Cốc được rồi một cái đệ tử lễ, tiếp nhận Phong Cốc lễ vật, nhìn thấy thế nhưng là một gốc cây chu la thảo lúc sau, hắn cũng không nói gì thêm.

Chu la thảo tuy rằng tên không dễ nghe, thậm chí lớn lên giống như là một cái đơn thuần màu đỏ cỏ dại, nhưng là Nam Cung Giác trong lòng rõ ràng, chu la thảo chính là số lượng thưa thớt đối với Hư Linh Cảnh tu sĩ củng cố tu vi rất có ích lợi linh thảo, có thể nói là khó gặp bảo vật.

Đương nhiên, đối với Phong Cốc tới nói, mấy thứ này hẳn là chính là từ phòng tạp vật giống nhau nhẫn không gian tùy tiện vớt ra tới.

Không sai, trong nguyên tác giữa, Phong Cốc kỳ thật cũng coi như là một cái tương đối quan trọng vai phụ, rốt cuộc hắn thân là vai chính sư tôn, nhân vật hình tượng vẫn là thập phần đầy đặn, tuy rằng Nam Cung Giác nhớ kỹ chỉ có vị này đại lão càn khôn nhẫn trang đồ vật lộn xộn, đưa cho đồ đệ đồ vật thường thường sẽ không ở thích hợp thời điểm đưa.

Mỗi một lần đều là vai chính đã trải qua nguy hiểm vượt qua cửa ải khó khăn lúc sau, Phong Cốc mới nhớ tới chính mình trên người có được một ít pháp bảo, theo sau lại đưa cho vai chính.

Tục xưng "Vĩnh viễn đến trễ sư tôn", có thể nói các võng hữu thật sự không có oan uổng vị này thư trung giai đoạn trước xuất hiện đại lão.

Rốt cuộc sau lại thời điểm, Phong Cốc ở tao ngộ một đống lớn lung tung rối loạn sự lúc sau, vẫn là ở vai chính phía trước ngã xuống, trở thành một cái thành công lãnh cơm hộp vai phụ.

Phong Cốc thấy tiểu đồ đệ nhận lấy chính mình lễ gặp mặt, trong lòng rất là vui vẻ, hắn nhìn thoáng qua đại đồ đệ, phát hiện Lạc Hòa vẫn như cũ lạnh một khuôn mặt lúc sau, có chút không thú vị ở trong lòng bĩu môi, vẫn là tiểu đồ đệ nhìn đáng yêu nhiều.

Tuy rằng tiểu đồ đệ bộ dáng thoạt nhìn cùng đại đồ đệ thân cận nhiều!

Phong Cốc giấu đi chính mình trong lòng vi diệu không vui, bắt đầu cùng Lạc Hòa thương lượng khởi Lạc Hòa phong hào đại điển.

Thượng Ngu Đại Lục tập tục là, ở mỗi một cái tu sĩ đạt tới Tạo Linh Cảnh thời điểm, đều phải cử hành một lần phong hào đại điển, từ nay về sau mọi người toàn lấy phong hào xưng hô.

------oOo------

Phần 132

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 132: Các tông thương nghị bảy

Tỷ như Phong Cốc, đạo hào vì ngưng dịch tôn giả.

Tương lai Lạc Hòa, liền tính là cùng bọn họ cùng ngồi cùng ăn địa vị.

Đương nhiên này đó kỳ thật cũng không phải rất quan trọng, bởi vì Lạc Hòa liền tính là thật sự ở tu vi thượng cùng bọn họ cùng ngồi cùng ăn, ở bối phận thượng vẫn là lùn đồng lứa.

Phong Cốc lắc đầu, không biết chính mình vì cái gì sẽ nghĩ vậy chút —— tuy rằng liền tính là ở phía trước thời điểm, hắn cũng không có thật sự đem Lạc Hòa coi như là chính mình đệ tử đối đãi, thậm chí tâm lý còn ẩn ẩn có một loại bọn họ kỳ thật hẳn là cùng thế hệ cảm giác.

Này cũng dẫn tới hắn cùng Lạc Hòa chi gian thoạt nhìn mỗi có cái gì thầy trò ăn ý đáng nói.

Đương nhiên đối với Lạc Hòa cùng Phong Cốc mà nói, không có ăn ý chỗ tốt tự nhiên cũng là có.

Tỷ như…… Hữu danh vô thật sư đồ thân phận, thậm chí liền bái sư điển lễ đều không có quá hai người chi gian, nhân quả liên lụy cơ hồ không có, như vậy liền ý nghĩa, nếu Lạc Hòa thật là cái gì lão quái vật đoạt xá tồn tại, đối Cửu Thiên Tông cùng Phong Cốc đều sẽ không tạo thành rất lớn nhân quả liên lụy, đồng dạng, sự tình quan Cửu Thiên Tông sinh tử tồn vong linh tinh sự, Lạc Hòa liền tính là khoanh tay đứng nhìn, cũng không có nhân quả liên lụy.

Ngay từ đầu thời điểm Phong Cốc cho rằng quyết định này không có bất luận cái gì vấn đề, nhưng là ở Lạc Hòa tu vi tầng tầng gia tăng lúc sau, hiện tại còn trở thành một cái Tạo Linh Cảnh cường giả, Phong Cốc bắt đầu hoài nghi chính mình cách làm đúng hay không.

Hắn nhìn thoáng qua đứng ở Lạc Hòa bên người không rên một tiếng Nam Cung Giác, trong lòng âm thầm hạ một cái quyết định.

Lạc Hòa ánh mắt nặng nề, hắn cảm thấy Phong Cốc muốn thật sự thu tiểu sư đệ vì đệ tử ý tưởng, trong lòng mạc danh có điểm loạn.

Bất quá Lạc Hòa không có biểu lộ ra cái gì cảm xúc, mà là theo Phong Cốc nói nhắc tới chính mình phong hào đại điển.

.

Nam Cung Giác còn không biết đang ở nói chuyện hai người đều nghĩ tới Phong Cốc muốn thu chính mình vì đồ đệ sự tình, còn ở câu được câu không cùng hệ thống đáp lời.

“Nói trở về, hệ thống, ta có phải hay không thật lâu không có thu được nhiệm vụ a?” Nam Cung Giác có điểm nhàm chán.

Hệ thống sửng sốt: “Hình như là a……”

Hệ thống cẩn thận tự hỏi một chút, phát hiện một cái thực nghiêm túc vấn đề: “Ký chủ! Ngươi không nói ta đều quên mất, trải qua ký chủ này một đợt thao tác, hiện tại cốt truyện chuyện này đã sớm đã thiên tới rồi cách xa vạn dặm bên ngoài, ở ký chủ gặp được tiếp theo cái nữ chính phía trước, khả năng không có gì cùng cốt truyện có quan hệ nhiệm vụ tuyên bố tới……”

Hệ thống nói có điểm chột dạ, hiện tại ký chủ đều đã cùng ký chủ sư huynh ở bên nhau, về nữ chính Kịch Tình Độ rất khó đạt được……

Phía trước Nam Cung Giác tuy rằng quyết định hoàn toàn từ bỏ này đó Kịch Tình Độ, nhưng là hệ thống nghĩ có lẽ, vạn nhất, đại khái, làm không hảo ký chủ đến lúc đó vẫn là nguyện ý làm một chút về này đó nữ chính Kịch Tình Độ sao?

Đáng tiếc chính là, Nam Cung Giác xác thật đối này đó Kịch Tình Độ không có gì hứng thú.

Nam Cung Giác có chút hứng thú thiếu thiếu: “Nga.”

Hệ thống có điểm hoảng, nó bỗng nhiên nghĩ đến chính mình ký chủ là một cái hoàn toàn không ấn kịch bản ra bài ký chủ, hiện tại cái này ngữ khí nghe được hệ thống trong lòng có điểm hoang mang rối loạn.

Hệ thống có điểm thật cẩn thận mở miệng: “Kia ký chủ ngươi có điểm ý kiến gì đâu?”

Nam Cung Giác trong lòng có điểm loạn, hiện tại chính mình mắc nợ có điểm nhiều, nếu là không có nhiệm vụ kiếm điểm Kịch Tình Độ nói, chẳng lẽ muốn bằng thực lực của chính mình luyện đan trả nợ sao?

Kia đến luyện đến ngày tháng năm nào a!

Nam Cung Giác tự hỏi trong chốc lát, trong đầu toát ra một cái kỳ tư diệu tưởng: “Ai hệ thống, ngươi nói ta có thể cùng sư huynh mượn điểm đồ vật tới đổi Kịch Tình Độ sao?”

Hệ thống ngẩn ngơ: “Quy định giống như không có nói không được……”

“Đó chính là có thể?” Nam Cung Giác ánh mắt sáng lên, lập tức bắt đầu tính toán: Hắn đem Lạc Hòa những cái đó bảo bối trước bắt được trong tay quá một lần, sau đó trả lại cấp Lạc Hòa, tựa hồ cũng không có tật xấu, còn có một tuyệt bút Kịch Tình Độ tiến trướng……

Nam Cung Giác càng nghĩ càng cảm thấy được không, tấm tắc, hắn như thế nào như vậy thông minh đâu?

Hệ thống: "……"

Đột nhiên cảm thấy chính mình tồn tại không có gì ý nghĩa là chuyện như thế nào?

Hệ thống nghĩ đến chính mình dùng để thăng cấp Kịch Tình Độ, chột dạ cảm giác ngăn đều ngăn không được.

.

Phong Cốc cùng Lạc Hòa thương lượng xong rồi phong hào đại điển sự tình lúc sau liền trực tiếp rời đi, tuy rằng không hắn muốn cùng Nam Cung Giác thân cận thân cận, nề hà Lạc Hòa đối Nam Cung Giác xem đến thật chặt, hơn nữa cũng không khó coi ra Lạc Hòa có không nghĩ làm Nam Cung Giác cử hành bái sư điển lễ ý tứ, Phong Cốc cũng không cần ở lâu.

Hắn rời đi lúc sau, Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa đang định trở lại Hỗn Nguyên Lâu —— thu thập một chút, chuẩn bị chiêu đãi kế tiếp xuất hiện khách nhân, bốn phía thổi qua một trận thanh phong, theo sau hai người trước mặt xuất hiện một người.

Một thân bạch y Bạch Tiêu Hổ phủng một đóa tiểu hoa xuất hiện ở chính mình trước mặt.

Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác sửng sốt.

Hiện tại Bạch Tiêu Hổ tiền bối thoạt nhìn cùng trước kia bộ dáng khác nhau rất lớn, phía trước thời điểm Nam Cung Giác vẫn luôn cảm thấy bạch tiêu trên người có cái gì không thích hợp, nguyên lai là bởi vì lúc ấy Bạch Tiêu Hổ quả nhiên thực suy yếu sao?

Hiện tại Bạch Tiêu Hổ có thể là bởi vì linh khí sống lại duyên cớ, cũng có khả năng là thoát ly Huyền Băng áp chế, cả người thoạt nhìn đều có vài phần mờ mịt xuất trần ý vị, bất quá…… Chính là trước sau như một không như vậy thân thiện là được.

Bạch Tiêu Hổ nhìn chằm chằm Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa hai người nhìn thật lâu, cuối cùng nhíu nhíu mày: "Thượng cổ công pháp? Các ngươi là từ địa phương nào tới thượng cổ công pháp?"

Bạch Tiêu Hổ tại đây một đoạn thời gian thăm dò rõ ràng hiện tại Tu chân giới một ít việc, tỷ như thượng cổ công pháp đã sớm đã hoàn toàn thất truyền, hơn nữa bởi vì linh khí tinh lọc —— hiện tại tu sĩ đem hiện tại linh khí coi như là tinh lọc qua đi linh khí, này đó linh khí là không có cách nào dùng tới cổ công pháp tu luyện, này cũng chính là dẫn tới thượng cổ công pháp thất truyền quan trọng nguyên nhân chi nhất.

Này hai cái đánh bậy đánh bạ bài trừ chính mình phong ấn hậu bối thế nhưng có thể tu luyện thượng cổ công pháp, cái này làm cho Bạch Tiêu Hổ có chút khiếp sợ.

Nguyên bản hắn còn không có cảm thấy Lạc Hòa thăng cấp có cái gì không thích hợp, còn tưởng rằng cái này hậu bối là đỉnh tương lai tu vi không được tiến thêm quyết tâm mà bắt đầu đột phá, rốt cuộc ở hiện tại linh khí trạng huống hạ, tu luyện bình thường công pháp tu sĩ liền tính sẽ không nổ tan xác mà chết, cũng sẽ chung thân đã chịu linh khí tắc nghẽn bối rối.

Không nghĩ tới này hai cái hậu bối tu luyện thế nhưng là thượng cổ công pháp.

Bạch Tiêu Hổ thân là trên đời này độc nhất vô nhị linh thú, từ khi ra đời khởi liền có được có thể nhìn thấu tu sĩ linh căn cùng tu luyện công pháp bản lĩnh, nhưng là phía trước Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác đánh vỡ hắn phong ấn thời điểm hắn không có chú ý, nhưng mà hiện tại hắn dùng thiên mệnh chi mắt quan sát thời điểm, phát hiện chính mình tuy rằng có thể nhìn thấu hai người kia tu vi cùng tu luyện chính là thượng cổ công pháp, đến nỗi hai người linh căn cùng xác thực rốt cuộc là cái gì công pháp, hắn thế nhưng chỉ có thể nhìn đến một mảnh mơ hồ!

Sẽ xuất hiện loại tình huống này chỉ có hai loại khả năng, một là hai người kia căn bản là không có linh căn, không có tu luyện, đệ nhị chính là hai người kia đều là cái loại này linh căn! Mà tu luyện công pháp là thượng cổ thời kỳ hắn bị phong ấn lâm vào ngủ say về sau mới xuất hiện công pháp!

Đệ nhất loại nguyên nhân hiển nhiên là không có khả năng, không có bất luận cái gì một cái không tu luyện người thường sẽ xuất hiện Tạo Linh Cảnh tu vi. Nhưng nếu là cái thứ hai nguyên nhân nói……

Bạch Tiêu Hổ ở trong chớp nhoáng nghĩ tới một cái tiên đoán!

Hắn sắc mặt thay đổi mấy lần, Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác đều có một ít không thể hiểu được.

Nam Cung Giác gõ hệ thống: “Hệ thống, ta tu luyện công pháp là thượng cổ công pháp?”

Hệ thống thực mau trả lời: “Không phải!”

Nam Cung Giác yên tâm rất nhiều, hắn đối đem ánh mắt đầu hướng chính mình Lạc Hòa lắc lắc đầu, Lạc Hòa thần sắc một đốn, theo sau hướng bạch tiêu tiền bối giải thích nói: “Tiền bối ngươi hiểu lầm, ta cùng sư đệ tu luyện đều không phải là thượng cổ công pháp.”

Bạch tiêu nghĩ tới cái kia tiên đoán, ngược lại không có tâm tư chú ý Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác là từ địa phương nào được đến thượng cổ công pháp.

Hắn mạnh mẽ áp chế chính mình nội tâm xúc động, trong mắt đựng một ít chờ đợi: “Các ngươi hai cái, nhưng đều là Thiên Thuần Linh Căn?”

Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác nhìn nhau liếc mắt một cái, càng thêm không thể hiểu được.

Bọn họ linh căn thí nghiệm thời điểm, đại đa số người cũng không biết trên thế giới này còn tồn tại Thiên Thuần Linh Căn, nhưng là nghĩ tới Bạch Tiêu Hổ tiền bối thân phận, biết chuyện này cũng không kỳ quái, vì thế Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác đều gật gật đầu: "Đúng là."

Lạc Hòa nghi hoặc hỏi: "Tiền bối vì sao nhắc tới Thiên Thuần Linh Căn? Chẳng lẽ là Thiên Thuần Linh Căn có cái gì không ổn sao?"

Bạch Tiêu Hổ tự mình nghe được Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác nói, trong lòng trong lúc nhất thời ngũ vị tạp trần, hắn thật sâu mà nhìn thoáng qua hoàn toàn không biết gì cả Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác, theo sau hóa thành một trận gió giống nhau rời đi.

Lưu lại Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác hai mặt nhìn nhau, không biết Bạch Tiêu Hổ tiền bối xuất hiện ở chỗ này là vì cái gì.

Bất quá cái này nhạc đệm thực mau cũng đừng hai người bỏ qua.

Bởi vì bọn họ hai cái bắt đầu chính thức nghênh đón tới chiêu đãi khách nhân thời điểm.

Tuy rằng Lạc Hòa kỳ thật cũng không thích cùng người giao tiếp, nhưng là tới đều là trưởng bối, Lạc Hòa không thể không thấy.

Không sai, chính là Cửu Thiên Tông các vị các trưởng lão, bọn họ biết Lạc Hòa thăng cấp lúc sau, đều tới rồi Lạc Hòa chỗ ở xuyến môn thuận tiện tặng lễ, Lạc Hòa không thể đem bọn họ cự chi môn ngoại.

.

Bạch Tiêu Hổ rời đi Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác cư trú địa phương lúc sau, về tới chính mình chỗ ở, bình tĩnh một chút chính mình suy nghĩ, đột nhiên nghĩ tới cái gì dường như, sắc mặt cứng đờ.

Giống như…… Hắn quá khứ thời điểm không có cấp Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác hạ lễ?

Đã từng thời điểm hắn liền cảm thấy nhân loại chi gian đủ loại quy củ phiền đến muốn chết, hiện tại hảo, bởi vì hoàn toàn không có đem nhân loại chi gian lễ nghi trở thành là một chuyện, hắn cư nhiên quên mất cấp hai cái hậu bối một chút chỗ tốt!

Bạch tiêu trong lòng thập phần ảo não.

Bất quá…… Đây cũng là bởi vì chính mình quá kích động, Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác hẳn là sẽ không thực để ý đi?

Bạch Tiêu Hổ một chút cũng không xác định tưởng.

Hắn hiện tại rất tưởng cùng kia hai cái hậu bối đánh hảo quan hệ, bởi vì Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác nếu thật là trong truyền thuyết cái kia tiên đoán bên trong người, như vậy cùng bọn họ quan hệ hảo chỉ có chỗ tốt.

Vốn dĩ một chút cũng không am hiểu cùng nhân loại loại này gian trá giảo hoạt sinh vật tiến hành giao lưu Bạch Tiêu Hổ cuộc đời lần đầu tiên có muốn cùng nhân loại tu sĩ đánh hảo quan hệ ý tưởng, không nghĩ tới bước đầu tiên liền không có làm tốt.

Bạch tiêu thở dài một tiếng.

Ở rất nhiều năm trước, cũng chính là chính mình ngủ say phía trước, đại lục đã từng từng có thứ nhất tiên đoán, đó chính là Thượng Ngu Đại Lục người đã chịu Thiên Đạo ghét bỏ, ở trăm vạn trong năm đều đem sẽ không có sinh vật phi thăng, ngay lúc đó bạch tiêu vốn dĩ ly phi thăng cũng không xa, nhưng là bởi vì kia thứ nhất tiên đoán lúc sau xuất hiện rất nhiều sự, hắn ở không hề phòng bị chi gian đã bị nhân loại trấn áp, cũng đã không có thực nghiệm cái kia tiên đoán rốt cuộc là thật là giả cơ hội.

Nhưng là hiện tại Bạch Tiêu Hổ rất rõ ràng, Thượng Ngu Đại Lục xác thật không tồn tại phi thăng thông đạo, đây là trăm ngàn vạn năm tới nay không có tu sĩ phi thăng nguyên nhân.

Nhưng là tiên đoán giữa đã từng nhắc tới quá, trong tương lai thời điểm, sẽ xuất hiện hai cái Thiên Thuần Linh Căn tu sĩ, bọn họ sẽ giải quyết Thượng Ngu Đại Lục không người phi thăng vấn đề.

Đương nhiên, tiền đề là kia hai người có thể tồn tại tới có thể phi thăng thời điểm.

Mọi người đều biết, Thiên Thuần Linh Căn là một cái trăm ngàn vạn năm cũng sẽ không xuất hiện một lần linh căn, căn bản không có khả năng đồng thời xuất hiện hai cái!

Bạch tiêu nghĩ tới Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa, ở phát hiện hai người kia khả năng chính là tiên đoán bên trong kia hai người lúc sau, trong lòng liền thập phần hy vọng hai người kia có thể thành thành thật thật sống đến phi thăng thời điểm.

Có lẽ…… Chính mình hay là nên lưu tại Cửu Thiên Tông.

Bất quá, nói trở về, vì cái gì hắn cảm thấy Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa hai người cư trú nơi đó có một loại mạc danh quen mắt đâu?

Bạch Tiêu Hổ trong đầu dần dần xuất hiện cái kia khổng lồ kiến trúc thu nhỏ lại bản, đem chính mình hoảng sợ!

Hỗn Nguyên Lâu! Kia thế nhưng là Hỗn Nguyên Lâu!

Bạch tiêu vừa mới đè nén xuống kích động tâm tình lại bắt đầu xuất hiện.

Hỗn Nguyên Lâu thân là thượng cổ mười đại Thánh Khí chi nhất, cũng sẽ không tính tình như vậy tốt là một người là có thể trụ đi vào, có thể ở lại ở Hỗn Nguyên Lâu trung chỉ có thể là Hỗn Nguyên Lâu tán thành người, chính là Hỗn Nguyên Lâu từ nham tiêu đạo quân phi thăng về sau, liền không còn có nhận quá bất luận cái gì một cái chủ —— tuy rằng đó là ở Bạch Tiêu Hổ ngủ say phía trước phát sinh sự tình, sau lại sự bạch tiêu cũng không rõ ràng.

Bất quá…… Bạch tiêu trừu trừu khóe miệng, có thể làm Hỗn Nguyên Lâu như vậy gia hỏa nhận chủ người, trừ bỏ nó nguyên bản cái kia chủ nhân bên ngoài, bạch tiêu thế nhưng phát hiện, Lạc Hòa thế nhưng mạc danh thích hợp Hỗn Nguyên Lâu tính tình.

Hắn lắc lắc đầu, đem trong đầu lung tung rối loạn ý tưởng ném đến một bên, bắt đầu tự hỏi cấp Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác chuẩn bị chút cái gì, có thể cùng hai người kia kéo hảo quan hệ.

.

Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác còn không biết tương lai bọn họ sẽ thu hoạch một cái muốn cùng bọn họ đánh hảo quan hệ đại lão bài bảo tiêu, ở đã trải qua một ngày bận rộn lúc sau, bọn họ rốt cuộc đem đi tìm tới chúc mừng tám trưởng lão tất cả đều tiễn đi.

Nam Cung Giác nằm liệt ngồi ở Hỗn Nguyên Lâu trung một phen trên ghế, không khỏi đột phát kỳ tưởng: Nếu là lúc này có sô pha thì tốt rồi.

“Kiểm tra đo lường đến ký chủ nhu cầu, hệ thống đang ở tìm tòi, hệ thống kho hàng tồn tại sô pha, 40 Kịch Tình Độ, xin hỏi hay không đổi?”

Nam Cung Giác mặt tối sầm: “Hệ thống ngươi có ý tứ gì, ta hiện tại chẳng lẽ còn không đủ nghèo sao? Ngươi thế nhưng còn không biết xấu hổ áp bức ta Kịch Tình Độ?”

Hệ thống có điểm ngượng ngùng, cái này hành vi kỳ thật chỉ là theo bản năng, bởi vì nó cảm thấy chính mình khả năng yêu cầu rất nhiều Kịch Tình Độ mới có thể lại lần nữa thăng cấp, bởi vậy nghe được Nam Cung Giác đối sô pha khát vọng, liền nhịn không được đem cái này lời kịch nói ra……

Nó nói ra lúc sau liền cảm thấy thập phần không ổn, quả nhiên ký chủ một giây trở mặt.

Hệ thống ủy khuất, nhưng là nó không lời nào để nói, chỉ có thể xin lỗi: “Thực xin lỗi ký chủ, ta không phải cố ý……”

Co được dãn được, nói chính là 001 hệ thống bổn chỉ huy.

Nam Cung Giác đối hệ thống tiết tháo xem thế là đủ rồi.

Lạc Hòa phát hiện tiểu sư đệ biến sắc mặt, nghĩ tới tiểu sư đệ còn có một hệ thống, Lạc Hòa trong lòng mạc danh cảm thấy không thoải mái.

-------oOo------

Phần 133

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 133: Các tông thương nghị tám

Thời gian cực nhanh, trong nháy mắt Lạc Hòa tấn chức tin tức liền truyền tới các môn phái trong tai, mà không đủ một trăm tuổi liền trở thành Tạo Linh Cảnh cường giả Lạc Hòa trong lúc nhất thời nổi bật vô song, trở thành Thượng Ngu Đại Lục nhất truyền kỳ nhân vật không gì sánh nổi.

Đến nỗi cùng Lạc Hòa cùng nhau thăng cấp Nam Cung Giác…… Căn bản không có người nhắc tới.

Đương nhiên Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa đều cảm thấy chuyện này không quan trọng, bởi vì hai người đều không kịp chú ý mấy vấn đề này, lại quá mấy ngày, liền đến Cửu Thiên Tông khởi xướng các tông thương nghị đại hội lúc, bọn họ hai cái tuy rằng đều mới vừa thăng cấp, nhưng là bởi vì nhân thủ không đủ duyên cớ, vẫn là bị Cửu Thiên Tông tông chủ mạnh mẽ đem người từ Thiên Nhất Phong lộng ra tới, cùng đại gia cùng nhau bận rộn.

Sau đó Nam Cung Giác gặp được mấy cái thập phần người đáng ghét.

Đương nhiên, hắn kỳ thật là không sao cả, phải nói là nguyên chủ đặc biệt người đáng ghét.

Không sai, chính là lúc trước oan uổng nguyên chủ trộm đạo còn đem nguyên chủ bức cho rời đi gia tộc tự sinh tự diệt Nam Cung gia tộc người.

Thần kỳ chính là, những người này lần đầu tiên nhìn thấy Nam Cung Giác thời điểm thế nhưng hoàn toàn không có nhận ra hắn tới.

Lúc này đây các tông thương nghị, tuy rằng Cửu Thiên Tông nhắc tới sự tình tầm quan trọng, nhưng là cơ hồ sở hữu tông môn phái tới đều chỉ có một hai cái nói chuyện được người, còn lại đều là gia tộc tương đối có tiền đồ đệ tử……

Nguyên bản Nam Cung Giác đối cái này hành vi khịt mũi coi thường: Đều chết đã đến nơi, còn không quên khoe khoang thực lực của chính mình, Thượng Ngu Đại Lục những người này thật đúng là xách không rõ.

Nhưng kỳ thật ai cũng không biết chính là, Cửu Thiên Tông tông chủ ở phát thư mời thời điểm, chính là cố ý mơ hồ trọng điểm —— tuy rằng nơi này tới rất nhiều tông môn, nhưng là tới rồi cuối cùng chân chính có thể tiến vào cuối cùng các tông thương nghị hội nghị danh sách, tuyệt đối không phải đi vào Cửu Thiên Tông mọi người.

Thật tinh mắt tông môn tự nhiên tới đều là chân chính có thể nói thượng lời nói người, nhưng là rất nhiều tông môn gần chỉ là có lệ mà thôi, căn bản không có

phái cái gì quan trọng nhiệm vụ tiến đến.

Nam Cung Giác tự nhiên không biết này đó, hắn gặp được Nam Cung gia tộc thời điểm cả người liền đều có điểm không thích hợp.

Đương nhiên chính hắn nhưng thật ra không có gì, nhưng mà thân thể này thân xác lại là bắn ra cực đại phẫn nộ cùng một loại tên là không cam lòng cảm xúc.

Nam Cung Giác có điểm buồn bực, không biết đây là một cái tình huống như thế nào.

Không, kỳ thật cũng không khó lý giải.

Hắn không biết thân thể này nguyên chủ đến tột cùng là như thế nào bị hãm hại, cuối cùng còn thân trung kịch độc, nhưng là ở hắn xuất hiện ở cái này trong thân thể lúc sau, nguyên chủ cũng không có cùng hắn cùng tồn tại, nói cách khác, ở hắn chiếm hữu thân thể này phía trước, nguyên chủ kỳ thật là đã tử vong.

Cho nên hắn hiện tại cảm xúc, là nguyên chủ lưu lại tới không cam lòng?

.

Về nguyên chủ sự tình, Nam Cung Giác cũng không có quá nhiều rối rắm, bởi vì này đó không thể hiểu được cảm xúc, kỳ thật cũng không phải thực có thể ảnh hưởng đến Nam Cung Giác.

Bất quá, nếu là Nam Cung gia người muốn làm chút cái gì, Nam Cung Giác cũng hoàn toàn không để ý trực tiếp băm dám duỗi tay người móng vuốt.

Tuy rằng chính hắn cũng không phải rất vui lòng giết người.

Đúng rồi, nói đến giết người……

Nam Cung Giác hồi tưởng một chút, phát hiện chính mình tới rồi thế giới này lúc sau, tựa hồ còn không có giết qua người……

Tấm tắc, hắn có thể là trên thế giới này dung vật nhân vật chậm nhất người xuyên việt.

Lạc Hòa chú ý tới tiểu sư đệ dị thường, nhìn đến Nam Cung gia tộc tới người thời điểm, Lạc Hòa biểu tình dừng một chút.

Cũng không biết Nam Cung gia tộc là thật sự một thế hệ không bằng một thế hệ, vẫn là bọn họ cũng không coi trọng Cửu Thiên Tông lúc này đây hội nghị, tới người trừ bỏ một cái tu vi tới rồi Hư Linh Cảnh hậu kỳ trưởng lão, thế nhưng đều là một ít hai mươi mấy tuổi hài tử, có tu vi thậm chí không đến Hóa Linh Cảnh.

Lạc Hòa cười lạnh một tiếng, nhìn dáng vẻ Nam Cung gia tộc là thật sự không có người, khó trách đã từng có thể bị một cái hậu bối ăn đến gắt gao.

Như vậy tưởng tượng, Lạc Hòa bỗng nhiên mặt cứng đờ.

Phía trước đi tới vài người, đối hắn hành một cái lễ: "Gặp qua thiếu chủ, gia chủ thu được Cửu Thiên Tông thư mời sau phái thuộc hạ tiến đến tìm kiếm thiếu chủ……"

Lạc Hòa nhíu mày, hắn nghĩ tới hiện tại Lạc gia trên cơ bản cũng đã ở chính mình trong tay chặt chẽ khống chế sự thật, đột nhiên có điểm chột dạ.

Thoạt nhìn bọn họ Lạc gia cũng không có so Nam Cung gia hảo đến địa phương nào đi chính là.

Có đôi khi ngay cả Lạc Hòa chính mình cũng không biết chính mình vì cái gì muốn tiếp được Lạc gia cái này cục diện rối rắm.

Ở Lạc Hòa trọng sinh trở về kia đoạn thời gian, Lạc gia đang ở trải qua một hồi liên lụy cực quảng gia tộc nội đấu, nguyên nhân gây ra là hai cái tương lai gia chủ người được đề cử đồng thời coi trọng một nữ nhân, nữ nhân kia cũng không phải cái gì đèn cạn dầu, trang đến một tay hảo bạch liên hoa, lăng là đem hai cái tu tiên nam nhân hống đến xoay quanh, thậm chí còn vì hắn trở mặt thành thù, tại gia chủ thí luyện bắt đầu phía trước liền cho nhau khiêu khích, đem chính mình biến thành trọng thương.

Mà bọn họ lưỡng bại câu thương lúc sau, tự nhiên là mất đi tiếp tục tranh đoạt gia chủ chi vị tư cách, không chỉ là trước kia cảm thấy không có hy vọng những người khác bắt đầu ngo ngoe rục rịch, ngay cả bọn họ hai cái ngay từ đầu người ủng hộ cùng người theo đuổi nhóm tâm tư đều không hề tiếp tục duy trì bọn họ mặt trên.

Càng làm cho hai người cảm thấy tức giận là, nguyên bản vẫn luôn treo bọn họ hai cái ăn uống nữ nhân kia, thế nhưng là bọn họ vẫn luôn đều bỏ qua một cái gia tộc chi nhánh người chơi xiếc, đáng thương hai cái gia chủ người được đề cử, thế nhưng bởi vì như vậy nguyên nhân mà thân bị trọng thương, bạch bạch sai mất tiến vào gia chủ thí luyện cơ hội!

Kia hai người tự nhiên là không cam lòng, bọn họ nếu có thể coi trọng cùng nữ nhân, tự nhiên đều là tính cách tương tự người, hai người mất đi tiến hành gia chủ thí luyện cơ hội lúc sau, đối với đối phương dần dần sinh ra đồng tình tâm, cuối cùng thế nhưng trở thành bằng hữu, nhưng là hắn đối lợi dụng nữ nhân hãm hại bọn họ nam nhân kia nhưng không có nửa điểm hảo cảm, thậm chí một lần nghĩ muốn đem nam nhân kia lộng chết.

Đáng tiếc chính là, bởi vì bọn họ hai cái vắng họp, cái kia nửa đường thêm tiến gia chủ thí luyện dòng bên, thế nhưng trở thành gia chủ thí luyện thành công giả!

Tuy rằng thành công qua gia chủ thí luyện người còn cần tiền nhiệm gia chủ khảo hạch cùng mặt khác trưởng lão đồng ý, nhưng là ở không có bất luận cái gì đối thủ cạnh tranh dưới tình huống, cái kia dòng bên cơ hồ trở thành đời kế tiếp gia chủ duy nhất người được chọn!

Kia hai cái bị tính kế tu sĩ nhưng không phục.

Cũng đúng là lúc ấy quá loạn, mới đưa đến có người có thể đủ tiếp theo cơ hội đem Lạc Hòa thần không biết quỷ không hay đuổi ra Lạc gia còn không làm cho hoài nghi, đáng tiếc chính là, những người đó đại khái không biết lúc ấy Lạc Hòa đã thay đổi tim, trở thành chưa bao giờ tới luyện ngục trung bò ra tới ma quân.

Lạc Hòa bị đuổi ra tới lúc sau gặp Chu Hạ An, sau lại phát hiện thân thể của mình quá yếu khó có thể cất chứa trải qua quá phong sương linh hồn lúc sau, hắn mới rời đi Cửu Hoa Tông, sau lại liền gặp Cửu Thiên Tông tông chủ, còn bị Phong Cốc nghĩ lầm là một cái đoạt xá người.

Này đó tạm thời bất luận, trước nói kia hai vị Lạc gia gia chủ người được đề cử ở phát hiện cuối cùng người được chọn cơ hồ là chắc chắn cái kia dòng bên lúc sau, trong lòng không cam lòng làm cho bọn họ hai người thực mau liền đạt thành mỗ một loại đồng minh, bắt đầu rồi đối gia chủ lựa chọn chuyện này bất động thanh sắc phá hư.

Bởi vì bọn họ thân là Lạc gia người, lại là cơ hồ bị quên đi gia trụ người được đề cử, có bọn họ từ giữa quấy rối, làm cái kia dòng bên chậm chạp không có lên làm chân chính gia chủ, ngược lại là vẫn luôn làm trò gia chủ người được đề cử.

Nguyên bản cho rằng tại gia chủ thí luyện lúc sau là có thể thành công lên làm gia chủ dòng bên chậm chạp vô pháp chính thức trở thành gia chủ, chuyện này như là một cây thứ giống nhau ngạnh tại bàng chi trong lòng, cho nên đối với âm thầm quấy rối người thập phần thống hận, vẫn luôn muốn điều tra ra rốt cuộc là ai đối chính mình như thế thâm cừu đại hận.

Đáng tiếc chính là, đồng dạng thân là gia chủ người được đề cử, tuy rằng là đã từng, nhưng là không có ai so với ai khác thủ đoạn càng tàn nhẫn, bọn họ cơ hồ là một cái đẳng cấp đối thủ, cho nên ba người chi gian đấu tranh giằng co mười mấy năm.

Mười mấy năm về sau, bọn họ mới phát hiện một chuyện lớn, lúc trước không biết vì cái gì rời đi gia tộc Lạc Hòa đã trở thành Cửu Thiên Tông tông chủ thủ tịch đại đệ tử, tu vi thế nhưng đạt tới Hư Linh Cảnh.

Đã biết chuyện này lúc sau, oanh oanh liệt liệt náo loạn mười mấy năm gia chủ chi tranh bị tiền nhiệm gia chủ cùng với gia tộc tất cả trưởng lão dao sắc chặt đay rối giống nhau quyết định, làm Lạc Hòa phụ thân đương Lạc gia gia chủ, cũng đem năm đó Lạc Hòa rời đi gia tộc sự tình tra xét cái tra ra manh mối, theo sau trực tiếp đem năm đó đắc tội Lạc Hòa người tất cả đều áp tới rồi Lạc Hòa trước mặt thỉnh tội.

Lạc Hòa lúc ấy còn không có nghĩ phải về đến Lạc gia, nhưng là nghĩ tới vẫn luôn không có xuất hiện làm hắn khó có thể tiêu tan vai chính Nam Cung Giác, hắn vẫn là không có hoàn toàn thoát ly Lạc gia.

Lúc ấy hắn là nghĩ như thế nào tới? A, đúng rồi, hắn chỉ là không nghĩ ở chính mình hoàn toàn thoát ly Lạc gia lúc sau, cái này gia tộc lại bị Nam Cung Giác người như vậy nhặt của hời, biến thành nhà người khác sản nghiệp!

Ai biết hắn cái kia thân cha là cái hoàn toàn không phải sử dụng đến gia hỏa, từ hắn trở thành Lạc Tâm Thành thiếu thành chủ lúc sau, toàn bộ Lạc gia sự đều như là biến thành chính mình sự giống nhau.

.

Lạc Hòa nguyên lai tính tình lại như thế nào hảo, bị người không chào hỏi liền đem toàn bộ gia tộc gánh nặng đè ở chính mình trên người chuyện này cũng giống nhau không phải như vậy vui vẻ.

Cho nên nhiều năm như vậy tới hắn kỳ thật rất ít quản Lạc gia sự tình, ngày thường thời điểm đều chưa bao giờ quản Lạc gia sự, chỉ ở Lạc gia sinh tử tồn vong thời điểm mới có thể miễn cưỡng xuất hiện một chút.

Nhưng là không chịu nổi Lạc gia người thật là thực phiền nhân, mặc kệ việc lớn việc nhỏ đều muốn nói cho chính mình, cũng là làm người khó lòng phòng bị!

Tỷ như hiện tại, bọn họ tới Cửu Thiên Tông tìm không thấy Lạc Hòa, chỉ có thể ở hiện tại Lạc Hòa làm chính sự thời điểm ra tới đổ người.

Bọn họ kỳ thật cũng không có cách nào, ai làm Lạc Hòa lão cha cái này gia chủ có cùng không có không có gì khác nhau đâu?

Hơn nữa hiện tại trên danh nghĩa gia chủ tuy rằng là Lạc Hòa phụ thân, nhưng là Lạc Hòa hắn lão cha tính cách cũng không phải có thể quản lý một cái gia tộc cái loại này, mà Lạc Hòa lại không nghĩ quản sự, vòng đi vòng lại, năm đó đem gia chủ chi tranh nháo ồn ào huyên náo kia hai vị, ở tễ suy sụp dòng bên cái kia người được đề cử lúc sau, trở thành gia chủ…… Phó thủ.

Không sai, chính là đương Lạc Hòa hắn lão cha thủ hạ.

Cũng may hai người kia ở náo loạn lâu như vậy về sau, cũng biết lại làm cho bọn họ đương gia chủ là hoàn toàn không có khả năng sự, tuy rằng đối Lạc Hòa phụ thân rất là bất mãn, nhưng là cũng may Lạc Hòa phụ thân cũng căn bản không quản sự, bọn họ hai cái cũng coi như là nắm quyền.

Hơn nữa bọn họ hợp tác rồi nhiều năm, tự nhiên là tồn tại phi giống nhau ăn ý, nói cách khác, bọn họ hai cái có thể đơn độc quản lý hảo một cái gia tộc.

Nhưng mà…… Nếu gặp cái gì đại sự nói, bọn họ hai cái vẫn là muốn đem tin tức nói cho Lạc Hòa.

Lạc Hòa bản nhân một chút đều không nghĩ quản này đó nhàn sự.

Phía trước thời điểm hắn ngẫu nhiên quan tâm một chút Lạc gia sự, hoàn toàn là không nghĩ làm tương lai Nam Cung Giác như nguyện đem Lạc gia biến thành Nam Cung gia phụ thuộc vật, nhưng là hiện tại Nam Cung Giác đã trở thành chính mình tiểu sư đệ, có thể nói hắn ngay từ đầu trở lại Lạc gia ước nguyện

ban đầu đều đã không có tồn tại tất yếu, đối Lạc gia sự, Lạc Hòa tự nhiên là không có gì tâm tình lại quản.

Nhưng là hắn trăm triệu không nghĩ tới, Lạc gia thế nhưng cảm thấy hắn ở Cửu Thiên Tông hoàn toàn có thể đại biểu toàn bộ gia tộc, bởi vậy quyết định phái người tới Cửu Thiên Tông thời điểm, bọn họ thế nhưng chỉ phái mấy cái vực linh kính người.

Lạc Hòa: "……"

Trừ bỏ tiểu sư đệ ngẫu nhiên làm chính mình cảm thấy bất đắc dĩ bên ngoài, hắn cảm thấy Lạc gia thật sự mỗ một loại ý nghĩa đi lên nói, có thể là chính mình khắc tinh.

Bởi vì hắn chưa từng có khi nào cảm thấy chính mình nơi cái kia gia tộc thật là một cái người thông minh đều không có, trừ bỏ hiện tại.

Cùng Nam Cung gia tộc người gặp thoáng qua lúc sau tâm tình cũng không phải rất mỹ diệu Nam Cung Giác nghe được Lạc gia người tới thỉnh cầu lúc sau, cũng nhíu nhíu mày. Hắn không biết Lạc Hòa cùng Lạc gia rốt cuộc là tình huống như thế nào, nhưng là bọn họ những lời này rõ ràng chính là mạnh mẽ đem Lạc Hòa cột vào bọn họ Lạc gia cái kia trên thuyền, xác thật là có điểm ghê tởm người.

Tuy rằng Lạc Hòa bản nhân khả năng cũng không như vậy cảm thấy.

Nam Cung Giác phía trước từ nguyên tác văn tự miêu tả biết được Lạc Hòa chính là một cái phi thường coi trọng gia tộc người, đến nỗi hiện tại Lạc Hòa rốt cuộc là một cái cái dạng gì người, Nam Cung Giác chính mình cũng không phải rất rõ ràng.

Lúc này Lạc Hòa đã tìm cùng Lạc gia tới người tiến vào chuyên chúc với Lạc gia trong viện, ngồi ở thuộc về địa vị tối cao người chủ vị thượng, nhìn tới không đến mười cái người cười như không cười: "Các ngươi ý tứ là, gia chủ hy vọng ta ở bên này toàn quyền xử lý?"

Ban đầu đến phía trước tiếp đãi chỗ đi tìm Lạc Hòa kia hai cái Lạc gia con cháu xem Lạc Hòa thần sắc có dị, mồ hôi lạnh xoát xuống dưới.

Phía trước Lạc Hòa như vậy cười thời điểm, Lạc gia đã chết bao nhiêu người tới? Bọn họ hiện tại đã nhớ không rõ, chỉ nhớ rõ năm đó Lạc gia nội loạn bị Lạc Hòa trở về không hỏi đúng sai trực tiếp xử lý mấy chục cá nhân lúc sau lại đột nhiên kết thúc, theo sau Lạc Hòa phụ thân đã bị đẩy ra đương gia chủ.

Ai cũng không biết Lạc Hòa đối gia chủ chi vị rốt cuộc có hay không ý tưởng, cho nên mấy năm nay toàn bộ Lạc gia đều sống được thật cẩn thận, đặc biệt là ở lấy lòng Lạc Hòa cái này phương diện vì nhất.

Vừa mới bắt đầu gia chủ phái bọn họ lại đây tìm kiếm thiếu chủ thời điểm, này mấy cái đệ tử đều cảm thấy bọn họ là đã chịu trọng dụng, tới rồi nơi này chỉ có

mới phát hiện, bọn họ đây là được đến chó má trọng dụng, nói là bị gia tộc trở thành khí tử cũng nói không chừng!

Rốt cuộc Lạc Hòa thiếu chủ cả người tính tình âm tình bất định, ai biết hắn khi nào liền sẽ xem người không vừa mắt a?

Bọn họ thật cẩn thận mở miệng, sợ chính mình một không cẩn thận làm tức giận thiếu chủ: “Là…… Hai vị trưởng lão cũng đồng ý đem chuyện này giao cho thiếu chủ ngươi toàn quyền xử trí.”

Lạc Hòa như là không có chú ý tới bọn họ nói chuyện thời điểm cả người đều đang run rẩy, nghe vậy thậm chí cười cười: “Ha hả.”

Hiện tại ngay cả Lạc Hòa chính mình đều bắt đầu có một loại mạc danh tò mò, Lạc gia đến tột cùng là như thế nào duy trì đến bây giờ ngàn năm không ngã, còn trở thành Thượng Ngu Đại Lục tứ đại gia tộc chi nhất?

Nam Cung Giác cũng có tương đồng nghi vấn.

------oOo------

Phần 134

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 134: Lạc Hòa thân thế

Bất quá bọn họ không cần để ý.

Lạc Hòa lạnh mặt: "Các ngươi trở về nói cho Lạc gia kia hai vị "Người cầm quyền", lúc này đây sự tình quan chăng Thượng Ngu Đại Lục sinh tử tồn vong, bọn họ nếu là thật sự muốn lựa chọn bỏ quyền, kia cũng không cái gọi là."

Bị phái tới đệ tử cả kinh, sắc mặt thanh hắc, còn mang theo một ít sợ hãi, nhìn về phía Lạc Hòa, có chút không thể tin được dò hỏi: "Thật vậy chăng?"

Nam Cung Giác vốn là ngồi ở một bên không nói gì, nhưng là nghe được có người nói như vậy, trong lòng tức khắc liền không thế nào vui vẻ, hắn nhìn về phía phát ra nghi ngờ cái kia Lạc gia đệ tử, cười lạnh nói: "Ta sư huynh lời nói há có thể có giả? Nói nữa, các ngươi có cái gì tư cách nghi ngờ ta sư huynh?"

Tên đệ tử kia sắc mặt trắng nhợt, nhạ nhạ không dám trả lời.

Bọn họ còn còn không biết Nam Cung Giác chính là vị kia pha chịu Lạc Hòa coi trọng tiểu sư đệ, cũng không biết nên dùng như thế nào thái độ đối đãi Nam Cung Giác, chỉ là Lạc Hòa cũng không có cho bọn hắn thời gian tự hỏi vấn đề này, thấy Nam Cung Giác có chút buồn bực thần sắc thời điểm, sắc mặt lập tức liền thay đổi, hắn thu hồi cái loại này không chút để ý cười như không cười thần sắc, mà là lạnh lùng nhìn Lạc gia này mấy cái đệ tử: "Lăn."

Thiếu thành chủ lên tiếng, kia mấy cái đệ tử tuy rằng không biết chính mình là cái gì mà phóng đắc tội thiếu thành chủ, nhưng là lại vẫn là nghe lời nói lăn.

Đi phía trước bọn họ nhìn Nam Cung Giác liếc mắt một cái, muốn nhớ kỹ vị này có thể ảnh hưởng đến thiếu thành chủ người là ai.

.

Đem Lạc gia người đuổi rồi lúc sau, Nam Cung Giác từ trong không gian lấy ra một cái sô pha bãi ở trong phòng, lười biếng nằm ở trên sô pha, có chút tò mò dò hỏi Lạc Hòa: "Sư huynh, các ngươi Lạc gia không được a, một chút đều không có thân là tứ đại siêu cấp gia tộc tự giác sao."

Sô pha là Nam Cung Giác dùng Kịch Tình Độ từ 001 nơi đó đổi tới vật phẩm, trên thế giới này không có sô pha, giường hoặc là chính là mộc chất, hoặc là chính là cái gì ngọc thạch a linh tinh, nói ngắn lại một chút đều không phù hợp Nam Cung Giác cái này đến từ hiện đại hưởng thụ quá người sinh hoạt thói quen, cho nên hắn rảnh rỗi chỉ có liền cùng hệ thống năn nỉ ỉ ôi, ngạnh sinh sinh từ hệ thống nơi đó cướp đoạt tới một bộ hiện đại hoá gia cụ N kiện bộ, từ sô pha

đến giường bao gồm tủ quần áo…… Cái gì cần có đều có, ban đầu thấy được mấy thứ này xuất hiện ở Nam Cung Giác phòng thời điểm Lạc Hòa còn tò mò một chút, đương hắn phát hiện ở hiện đại hoá trên giường lớn…… Ngạch…… Song tu thời điểm xác thật muốn tốt đẹp nhiều, liền cam chịu Nam Cung Giác ở Hỗn Nguyên Lâu thêm vào đến từ hiện đại đủ loại gia cụ sự.

Hiện tại nhìn đến nhà mình tiểu sư đệ làm trò chính mình mặt móc ra một cái sô pha không có xương dường như nằm ở mặt trên, trên mặt xuất hiện một mạt dung túng ý cười, xem như ngầm đồng ý chuyện này.

Bất quá, Lạc Hòa vẫn là nhắc nhở một câu: "Tiểu sư đệ, về sau này đó hiện đại hoá gia cụ chỉ có thể ở ta trước mặt sử dụng, biết không?"

Nam Cung Giác nhìn tuy rằng ở cảnh cáo chính mình, nhưng mà thân thể lại rất thành thật đi tới sô pha bên cạnh, ngồi ở chính mình bên người nam nhân, bổ nhào vào nam nhân trong lòng ngực cọ cọ Lạc Hòa rắn chắc ngực, cười nói: "Biết rồi, đại sư huynh!"

Hắn đối Lạc Hòa làm mặt quỷ, muốn biết Lạc gia rốt cuộc là chuyện như thế nào: "Nói đại sư huynh, Lạc gia là chuyện như thế nào a? Không phải nói là tứ đại gia tộc sao? Ta cảm thấy tứ đại gia tộc người hẳn là không phải như thế đi?"

Ít nhất Nam Cung Giác một cái xem tiểu thuyết người nhìn đến những cái đó cái gọi là ngạch thế gia đại tộc đều không phải như vậy, thậm chí một ít tiểu gia tộc đều không giống như là Lạc gia như vậy…… Hình dung như thế nào đâu? Ngoại giới tuy rằng cảm thấy lợi hại, nhưng là thật sự thoạt nhìn xác thật làm người cảm thấy…… Ân, không giống như là đại gia tộc.

Lạc Hòa cười cười, trong mắt có một tia khói mù xuất hiện, thực mau liền hóa thành Nam Cung Giác quen thuộc ý cười, thế cho nên Nam Cung Giác trong lúc nhất thời đều có điểm không rõ ràng lắm, chính mình vừa rồi rốt cuộc có hay không thấy kia một tia khói mù.

"Bọn họ nha……" Lạc Hòa đem bãi ở trên bàn trái cây từ trên bàn tiến đến gần, dùng tay nhéo lên một viên quả nho đút cho trong lòng ngực thiếu niên, "Đó là một cái rất dài chuyện xưa."

Nam Cung Giác ăn quả nho, trong mắt lập loè bát quái quang mang: "Thật vậy chăng? Là cái gì chuyện xưa?"

.

Chuyện xưa tuy rằng trường, nhưng là cũng không dùng được bao lâu thời gian, Lạc Hòa đem Lạc gia này mười mấy năm phát sinh biến cố vì tiểu sư đệ nhất nhất nói tới, không hề có nhắc tới chính mình lúc trước không đuổi ra cái kia gia tộc lúc sau đủ loại.

Nam Cung Giác nghe xong chuyện xưa, trong lòng cũng có chút cảm khái.

Chủ yếu là…… Lạc gia cái này gia chủ thay đổi chuyện xưa quả thực khúc chiết ly kỳ, liền tiểu thuyết cũng không dám như vậy viết, quan trọng nhất chính là, ba người kia đấu tới đấu đi, cuối cùng cập ngươi quả nhiên tiện nghi Lạc Hòa lão cha —— tuy rằng Nam Cung Giác hoàn toàn không biết Lạc Hòa phụ thân rốt cuộc là một cái như thế nào người, nhưng là nhà mình sư huynh tốt như vậy, liền tính thân cha là không có gì người có bản lĩnh, cũng không đến mức quá mức với phế sài đi?

Nam Cung Giác như vậy tưởng, đột nhiên có điểm giống biết Lạc Hòa gia đình tình huống, vạn nhất có một ngày muốn gặp gia trưởng đâu……

Hắn lung tung rối loạn nghĩ, không tự giác hỏi ra tới: "Kia sư huynh ngươi phụ thân đến tột cùng là một cái như thế nào người a?"

Nghe thấy được vấn đề này, Lạc Hòa thân thể cứng đờ một chút.

Chỉ là không đợi Nam Cung Giác phát hiện Lạc Hòa không được tự nhiên, hắn liền rất tốt điều chỉnh tâm thái.

"Hắn a……" Lạc Hòa thanh âm có chút lãnh, nhưng là thân là Lạc Hòa tiểu mê đệ Lạc Hòa tự nhiên là nghe không hiểu, "Bất quá là một cái không có đầu óc phế vật mà thôi."

Nam Cung Giác không đối Lạc Hòa hình dung từ biểu đạt ra cái gì bất mãn, bởi vì hắn không biết Lạc Hòa phụ thân rốt cuộc là một cái cái dạng gì người, năm đó Lạc Hòa bị vai chính theo dõi, còn không phải là bởi vì tràn đầy khí vận, ưu việt gia thế, cùng với Lạc gia những cái đó uổng có túi da không có đầu óc nữ nhân.

Bởi vì Lạc Hòa tu luyện tư chất kỳ thật thực hảo, cho nên mới dẫn tới vai chính bất mãn thậm chí là ghen ghét, nhưng là ở Lạc Hòa bị vai chính hãm hại thời điểm, Lạc Hòa cái gọi là cha mẹ, lại đều như là ẩn hình người giống nhau chưa từng có xuất hiện quá.

Cho nên Nam Cung Giác đối Lạc Hòa cha mẹ đều không có cái gì hảo cảm.

Hiện tại liền tính là nghe được Lạc Hòa đối phụ thân hắn đánh giá, Nam Cung Giác cũng liền sắc mặt đều không có biến một chút, ngược lại là hướng Lạc Hòa trong lòng ngực cọ cọ.

Lạc Hòa nhìn trong lòng ngực ôm tiểu sư đệ, nghĩ tới cái kia sốt ruột phụ thân sự tình phảng phất cũng trở nên không có như vậy sốt ruột.

.

Lạc Hòa phụ thân tên gọi là Lạc Thiên hoa, tu luyện tư chất tuy hảo nhưng là lại đối tu luyện không có gì hứng thú, ngược lại trầm mê với phong hoa tuyết nguyệt thơ tình họa bổn, có thể nói là sống thoát thoát một cái ăn chơi trác táng.

Nam Cung Giác nghe trước kia Lạc gia hạ nhân nói qua, nhà mình tổ phụ là một cái một lòng trầm mê với tu luyện không để ý đến chuyện bên ngoài người, tự

nhiên cũng sẽ không để ý hậu viện thị thị phi phi.

Mà Lạc Thiên hoa từ nhỏ là ở vợ kế giáo dưỡng dưới lớn lên.

Từ xưa mẹ kế có thể có cái gì hảo mặt hàng đâu? Cho dù có, cũng không thấy đến có thể làm Lạc Thiên hoa người như vậy gặp gỡ.

Lạc Thiên hoa thân sinh mẫu thân, cũng chính là Lạc Hòa tổ mẫu nguyên bản là Lạc Thiên hoa đạo lữ, nguyên bản là một cái tiền đồ vô lượng người tu tiên, ai biết ở tu tiên trên đường thế nhưng gặp Lạc Thiên hoa phụ thân cái này biến số, hai người kết làm đạo lữ lúc sau, lại bởi vì một ít ngoài ý muốn mà có Lạc Thiên hoa, trên thế giới này luôn là có một ít mọi người đoán không ra đồ vật tồn tại —— tỷ như, đột phá sắp tới nữ tu sẽ bởi vì trong truyền thuyết không có gì ý nghĩa tình thương của mẹ hai chữ, cùng trời tranh mệnh, mạnh mẽ sinh hạ Lạc Thiên hoa, nhưng mà ở sinh hạ Lạc Thiên hoa lúc sau, nàng liền gặp phải vực linh kính đến Hư Linh Cảnh tấn chức lôi kiếp!

Cuối cùng nàng không có sinh tồn xuống dưới, chỉ để lại Lạc Thiên hoa một cái hài tử.

Mà Lạc Hòa tổ phụ lúc ấy cũng không biết là nghĩ như thế nào, nguyên bản còn ở cùng tổ mẫu thệ hải minh sơn, ở tổ mẫu qua đời lúc sau lại gấp không chờ nổi đem mặt khác nữ tử cưới vào cửa, trở thành Lạc Thiên hoa mẹ kế.

Vị này vĩ đại mẹ kế đối Lạc Hòa tổ phụ tuy rằng không có gì chân tình thật cảm, nhưng là đối với gia đình đấu tranh quyền bính linh tinh ngoạn ý lại là tinh thông, tuy rằng nàng không có hài tử, lại vẫn là dùng hết thủ đoạn đem Lạc Thiên hoa dưỡng thành một cái phế nhân, thậm chí còn đem nàng trở thành thân sinh mẫu thân.

Lạc Thiên hoa ở mẹ kế giáo dưỡng dưới, chưa từng có hiển lộ ra quá chính mình tu chân mới có thể, càng buồn cười chính là, hắn còn bị trở thành một phàm nhân giống nhau, trực tiếp dưỡng thành một cái trầm mê ngoạn nhạc không tư tiến thủ ăn chơi trác táng chính mình, càng là làm Lạc Hòa tổ phụ hận sắt không thành thép, cuối cùng không còn có phản ứng đứa con trai này.

Càng làm cho người cảm thấy buồn cười chính là, có một ngày, Lạc Thiên hoa đột nhiên mang về tới một cái lai lịch không rõ nữ nhân, còn một hai phải đem nữ nhân này cưới về nhà làm thê tử.

Mà cái này lệnh Lạc Thiên hoa khuynh tâm nữ nhân, chỉ là một phàm nhân, không hề có tu luyện tư chất.

Lạc Hòa tổ phụ ngay từ đầu là kiên quyết không đồng ý, chỉ là sau lại Lạc Thiên hoa lấy chết tương bức, một hai phải đem người cưới tiến gia môn không thể, thậm chí còn liền muốn thoát ly gia tộc nói như vậy cũng đều nói ra quá.

Cuối cùng Lạc Hòa tổ phụ nghĩ phàm nhân bất quá trăm năm thọ mệnh, thật đúng là làm Lạc Thiên hoa đem một phàm nhân cưới trở về Lạc gia.

Nữ nhân kia, cũng chính là Lạc Hòa mẫu thân.

Không sai, thiên từ ân tư chất tuyệt hảo căn cốt bất phàm Lạc Hòa, hắn thân sinh mẫu thân, chỉ là một cái liền dẫn khí nhập thể đều làm không được bình thường phàm nhân mà thôi.

Lạc Hòa đối chính mình xuất thân kỳ thật cũng không để ý, hắn một chút cũng không để bụng chính mình mẫu thân là một cái cái dạng gì người, hơn nữa hắn mẫu thân tựa hồ còn có được ngoan cường sinh mệnh lực, ở liên tiếp sinh hạ ba cái hài tử lúc sau vẫn cứ mị lực vô biên, mỹ diễm đến không gì sánh được.

Lạc Hòa kỳ thật không có nhìn thấy quá cái kia trong lời đồn người thường mẫu thân, bởi vì hắn sinh ra thời điểm, hắn mẫu thân thật là tuổi lớn —— hơn bốn mươi tuổi sinh con tuổi hạc sản phụ, sinh sản là cực độ nguy hiểm, tuy rằng nàng kỳ thật hoàn toàn không cần phải sinh hạ đứa nhỏ này, nhưng là nữ nhân kia lúc ấy giống như là một cái kẻ điên giống nhau, bởi vì chính mình không thể tu tiên, nàng liền cảm thấy chính mình ở Lạc gia tồn tại duy nhất ý nghĩa chính là cấp Lạc gia sinh hài tử, nếu là có ai ngăn đón nàng sinh hài tử, nàng liền sẽ đem người kia trở thành là kẻ thù.

Liền tính người kia là nàng tuổi trẻ thời điểm nói gì nghe nấy trượng phu.

Không sai, Lạc Thiên hoa cũng ngăn không được chính mình hơn bốn mươi tuổi còn muốn sinh hài tử thê tử, ở nhìn đến thê tử nếp nhăn cùng càng ngày càng nóng nảy tính tình lúc sau, hắn thậm chí bắt đầu ở bên ngoài dưỡng nữ nhân khác, những việc này cái kia trầm mê với vì Lạc gia cống hiến hậu đại nữ nhân hồn nhiên bất giác, nàng ở sinh hạ cuối cùng một cái hài tử, cũng chính là Lạc Hòa lúc sau, bởi vì xuất huyết nhiều buông tay nhân gian, tuy rằng là một người bình thường, nhưng là thế nhưng cùng Lạc Thiên hoa năm đó người tu chân mẫu thân giống nhau, bởi vì đồng dạng nguyên nhân nhị chết ở sinh hài tử chuyện này thượng.

Lạc Hòa mẫu thân tử vong, cũng không có làm bởi vì tu luyện có thể bảo trì thanh xuân Lạc Thiên hoa ghi tạc trong lòng, thậm chí hắn cũng làm ra cùng chính mình phụ thân giống nhau sự, ở trong nhà thê tử qua đời lúc sau không lâu, liền đem dưỡng ở bên ngoài nữ nhân tiếp trở về Lạc gia, cũng cho một cái danh chính ngôn thuận thân phận —— tuy rằng hắn dưỡng nữ nhân kia, vẫn như cũ chỉ là một phàm nhân mà thôi.

Lạc Hòa tuổi còn nhỏ thời điểm, ở Lạc gia liền không có quá cái gì thiếu gia đãi ngộ, mà hắn cái gọi là các ca ca tỷ tỷ, bởi vì mẫu thân tử vong thế nhưng đem tội quái ở hắn trên người, bị Lạc Thiên hoa dưỡng nữ nhân vài câu châm ngòi, thế nhưng có thể làm ra khi dễ thân đệ đệ sự tình, trong nhà hỗn loạn trình độ quả thực có thể nói là vừa ra trạch đấu tuồng cũng không quá.

.

Lạc Hòa đang nói những lời này thời điểm cảm xúc vẫn luôn là nhàn nhạt, như là đang nói một ít râu ria người sự.

Nam Cung Giác nghe này đó miêu tả, lại cảm thấy Lạc Hòa phụ thân quả thực chính là một kẻ cặn bã.

Hắn là liền phân biệt thị phi năng lực cũng không có sao?

Kia tự nhiên là không có khả năng, trên thực tế hắn trầm mê với hậu viện, đối với hậu viện những cái đó sự tình tất cả đều là rõ rành rành, chỉ là bởi vì Lạc Hòa mẫu thân ở sinh Lạc Hòa phía trước náo đến thật quá đáng một ít, liên quan Lạc Thiên hoa đối Lạc Hòa bản nhân cũng không có gì sắc mặt tốt, hắn thậm chí đôi khi còn sẽ đang âm thầm trò đùa dai giống nhau, xúi giục chính mình trưởng tử nhóm khi dễ cái này làm hắn nhìn liền không vừa mắt hài tử.

Đến nỗi sau lại Lạc Hòa trực tiếp bị người đuổi ra Lạc gia sự, Lạc Thiên hoa cũng chỉ là nghe nói liền trực tiếp qua, hoàn toàn không có nghĩ tới Lạc Hòa là chính mình nhi tử.

Đương nhiên, Lạc Hòa cũng không cần như vậy phụ thân.

Sau lại Lạc Hòa lấy Cửu Thiên Tông thủ tịch đệ tử thân phận trở lại Lạc gia thời điểm, Lạc Thiên hoa thân là Lạc Hòa phụ thân, gặp được Lạc Hòa cũng cần thiết cung cung kính kính, nhưng là này đó cũng không có làm Lạc Hòa có cái gì khoái cảm, gia tộc sau lại quyết định làm Lạc Thiên hoa đương gia chủ, Lạc Hòa cũng không có phản đối.

Hắn đôi khi là rất tưởng nhìn xem, Lạc gia nếu là ở Lạc Thiên hoa trong tay, sẽ biến thành bộ dáng gì.

Này đó ác thú vị tự nhiên không cần nói cho nhà mình tiểu sư đệ, Lạc Hòa cười cười, hôn trong lòng ngực thiếu niên một ngụm: "Rời giường, chúng ta còn có rất nhiều sự phải làm đâu."

Nam Cung Giác lúc này mới từ Lạc Hòa giảng thuật cái này thần kỳ chuyện xưa giữa tỉnh lại.

Nhưng là tâm tình của hắn vẫn là có chút phức tạp.

Hắn không nghĩ tới Lạc Hòa thân thế thế nhưng sẽ như thế ly kỳ, loại này mạch não không bình thường mẫu thân…… Thật là còn không bằng không có.

Nếu là tổ mẫu như vậy, bởi vì chính mình hài tử nguyện ý cùng trời tranh mệnh tu sĩ cũng liền thôi, Lạc Hòa mẫu thân thế nhưng là hoàn toàn đem chính mình trở thành là một cái sinh sản công cụ, ở không thích hợp sinh hài tử tuổi tác một hai phải sinh hạ Lạc Hòa, thậm chí bởi vì sinh hài tử liền chính mình phía trước sinh hạ tới hài tử cũng không có hảo hảo giáo dục, cuối cùng lại đem sản xuất bi kịch tất cả đều thêm ở Lạc Hòa trên người……

Nam Cung Giác trong lòng tràn ngập đối cái kia chưa từng gặp mặt Lạc Hòa cha mẹ chán ghét.

Lại nói tiếp, có như vậy cha mẹ, nguyên tác trung Lạc Hòa thế nhưng có thể ở như vậy gia tộc bình an khỏe mạnh trưởng thành, thậm chí cuối cùng còn trở

thành một cái tam quan siêu cấp chính phái vai ác, đồng thời cũng bắt được Nam Cung Giác tâm, thật là một kiện siêu cấp không thể tưởng tượng sự tình.

? Tác giả nhàn thoại: Tết Nguyên Tiêu vui sướng nha >_<

------oOo------

Phần 135

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 135: Về Kỷ Thích Sinh

Nguyên bản còn nghĩ tương lai thấy gia trưởng gì đó Nam Cung Giác, ở nghe được Lạc Hòa trong nhà thế nhưng có như vậy cực phẩm gia trưởng lúc sau, nháy mắt đã không có tâm tình.

Một cái hảo hảo tu tiên thế giới, đại gia thành thành thật thật tu tiên, hảo hảo giết người cướp của không phải được rồi sao? Vì cái gì muốn cao hơn như vậy phức tạp lại ly kỳ trạch đấu nội dung đâu?

Nam Cung Giác không nghĩ ra, cũng lười đến tiếp tục tưởng này đó.

Hắn có thể ẩn ẩn cảm giác được, nhắc tới những việc này Lạc Hòa kỳ thật cũng không như thế nào vui vẻ, cho nên hắn trong lòng âm thầm quyết định, về sau vẫn là đừng lại làm nhà mình sư huynh nhớ tới này đó sốt ruột sự, không có việc gì ngẫm lại chính mình không phải được rồi sao? Hừ hừ!

Những cái đó cực phẩm thân thích, ai ái muốn ai muốn.

Lạc Hòa nhìn tiểu sư đệ sau khi nghe xong chính mình chuyện xưa lúc sau tinh thần sa sút trong chốc lát, đột nhiên không biết nghĩ tới cái gì giống nhau lại bắt đầu ý chí chiến đấu sục sôi đi lên, trong lòng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Những việc này Lạc Hòa nguyên bản là không tính toán nói cho tiểu sư đệ, chính mình năm đó quá đến như thế nào gian nan cũng không quan trọng, quan trọng là, hiện tại hắn, có năng lực làm chính mình cùng tiểu sư đệ đều quá rất khá.

Hắn tiểu sư đệ, chỉ cần biết điểm này là được.

Nam Cung Giác không biết Lạc Hòa tâm tư, ở đã biết những việc này lúc sau, cũng nhịn không được tự đáy lòng cảm thấy, Lạc Hòa đến bây giờ tam quan thế nhưng còn thực chính, thật là một kiện không thể tưởng tượng sự tình.

Hắn đứng lên thu hảo sô pha, theo sau lôi kéo Lạc Hòa tay, đối Lạc Hòa lộ ra một cái minh diễm động lòng người cười: “Nếu Lạc gia những người này đều ai có cái gì quan trọng, chúng ta đây liền đi làm việc đi.”

Lạc Hòa cười, đi theo hùng sư đệ rời đi cái này phòng họp.

.

Chờ đến an trí xong sở hữu người tới lúc sau, Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác mới lại một lần nhìn thấy Kỷ Thích Sinh.

Chỉ là Kỷ Thích Sinh ở nhìn đến Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác thời điểm, trong lòng ngăn không được kinh hãi.

Bởi vì đang bế quan phía trước tu vi mới khó khăn lắm tới rồi Hóa Linh Cảnh hậu kỳ Nam Cung Giác, hiện tại thế nhưng đã kéo dài qua một cái đại cảnh giới, trở thành một cái Hư Linh Cảnh tu sĩ, cùng chính mình cùng ngồi cùng ăn!

Đến nỗi Lạc Hòa —— Lạc Hòa mấy ngày trước đây thăng cấp động tĩnh quá lớn, hiện tại toàn bộ Thượng Ngu Đại Lục tu sĩ chỉ sợ đều đã biết Lạc Hòa là một cái Tạo Linh Cảnh đại năng, đã sớm đã nhận mệnh Kỷ Thích Sinh tâm thái đã giữ thăng bằng, không hề đem chính mình cùng Lạc Hòa làm tương đối, chỉ là, làm hắn trăm triệu không có dự đoán được chính là, liền ở thượng một lần gặp mặt thời điểm tu vi còn không bằng chính mình, thậm chí có thể nói là thập phần thấp kém Nam Cung tiểu sư đệ, thế nhưng trở thành Hư Linh Cảnh tu sĩ!

Cái này làm cho cho tới nay tâm thái liền tồn tại nhất định vấn đề Kỷ Thích Sinh tâm thái băng rồi.

Nam Cung Giác đương nhiên không biết chính mình hiện tại tu vi quá chói mắt một ít, hắn thấy được Kỷ Thích Sinh lúc sau còn tiến lên chào hỏi: “Kỷ sư huynh! Đã lâu không thấy a!”

Kỷ Thích Sinh sắc mặt có điểm khó coi, nhưng là nhiều năm qua tu dưỡng cũng không có làm hắn hiện trường bại lộ ra đến chính mình tâm cảnh không xong sự tình, mà là miễn cưỡng mỉm cười đối Nam Cung Giác cười cười: “Nam Cung tiểu sư đệ.”

Lạc Hòa nhìn Kỷ Thích Sinh bộ dáng nhíu nhíu mày.

Kỷ Thích Sinh thân là Cửu Thiên Tông nhất đáng giá bồi dưỡng tu sĩ chi nhất, tu vi vốn dĩ liền không thấp, chỉ là hắn đi tới trên đường gặp Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác hai cái tu vi đều không thể dựa theo lẽ thường tới suy đoán người mà thôi, nếu là liền điểm tâm này cảnh đều không có, kia cũng không xứng trở thành Cửu Thiên Tông tương lai trưởng lão.

Chỉ là……

Lạc Hòa ánh mắt lóe lóe.

Kỷ Thích Sinh cái dạng này, nhưng thật ra không giống như là bình thường tâm cảnh không xong.

Mà càng thêm như là…… Bởi vì nóng lòng cầu thành mà bị thương căn bản?

Lạc Hòa sắc mặt tối sầm, hắn nhìn thoạt nhìn thần sắc miễn cưỡng Kỷ Thích Sinh, đột nhiên mở miệng nói: “Kỷ sư đệ có thời gian sao? Nghe nói tiểu sư đệ phía trước cùng ngươi than một bút giao dịch, ta nơi nào hiện tại có chút đồ vật yêu cầu ra tay, không biết kỷ sư đệ có hay không thời gian đi gặp?”

Nghe được Lạc Hòa nói, Kỷ Thích Sinh sửng sốt, hắn nhớ tới phía trước cùng Nam Cung Giác thương nghị sự tình, lại nghĩ đến chính mình hiện tại tâm cảnh

vấn đề, trong lúc nhất thời có điểm không biết nên như thế nào quyết định.

Chỉ là Lạc Hòa cũng sẽ không cho hắn thời gian tự hỏi, Lạc Hòa đạm đạm cười: “Nếu kỷ sư đệ không biết nên như thế nào lựa chọn, kia không bằng trước cùng ta đi xem lại nói?”

Hắn tuy rằng là cười nói nói, nhưng là Kỷ Thích Sinh có một loại trực giác, Lạc Hòa nói chuyện thời điểm mang theo hàn khí, phảng phất hắn nếu là không đáp ứng, Lạc Hòa liền sẽ trực tiếp động thủ dường như.

Hiện tại Lạc Hòa tu vi hiển nhiên đã vượt qua chính mình, hơn nữa, Kỷ Thích Sinh trong lòng nghĩ Lạc Hòa hẳn là sẽ không phát hiện chính mình bí mật, liền thành thành thật thật đi theo Lạc Hòa đi rồi.

Chỉ là muốn cùng Kỷ Thích Sinh chào hỏi một cái Nam Cung Giác còn không biết vì cái gì Lạc Hòa sẽ đột nhiên cùng Kỷ Thích Sinh nói này đó, hơn nữa, trên thực tế, hắn cũng không có gì đồ vật yêu cầu bán đi là được, nhưng là nếu Lạc Hòa đều đã nói như vậy, Nam Cung Giác cũng không có đương trường phá đám.

Hơn nữa…… Tổng cảm thấy Lạc Hòa lời này nói được lời mở đầu không đáp sau ngữ, vì cái gì còn có một loại uy hiếp ảo giác đâu?

Hệ thống nhìn nhà mình ký chủ não bổ đến nơi đây, nhịn không được cắm câu miệng: “Ký chủ kia không phải ảo giác, ký chủ sư huynh xác thật chính là ở uy hiếp Kỷ Thích Sinh.”

Nam Cung Giác trên mặt không hiện, trong đầu lại là đã thập phần kinh ngạc: “Vì cái gì a? Theo đạo lý nói Kỷ Thích Sinh liền tính là đời trước cũng không có cùng Lạc sư huynh có cái gì giao thoa đi? Lạc sư huynh như thế nào sẽ uy hiếp hắn đâu?”

Hiện tại Nam Cung Giác trong đầu Lạc Hòa lự kính thập phần dày nặng, dù sao là hoàn toàn cho rằng Lạc Hòa không có khả năng có cái gì làm không tốt địa phương, hệ thống quơ quơ chính mình xám xịt thân thể, làm bộ chính mình là lắc lắc đầu.

Thừa dịp mấy ngày nay ký chủ thập phần bận rộn nhật tử, tránh ở hệ thống trong không gian chơi rất nhiều trò chơi nhỏ hệ thống đột nhiên tâm sinh cảm khái: Thật là nhi (ký chủ) lớn không khỏi nương (hệ thống)……

Bất quá loại này nguy hiểm ý tưởng hắn cũng chỉ có thể suy nghĩ một chút mà thôi, bởi vì Nam Cung Giác trên thực tế là một cái so với chính mình cái này hệ thống đáng tin cậy mà nhiều, thậm chí còn có được rất lợi hại thần bí lực lượng đại lão, chỉ là một cái nho nhỏ hệ thống 001 căn bản đắc tội không nổi.

Bất quá hiện tại 001 thái độ là muốn cùng ký chủ đánh hảo quan hệ, tự nhiên là sẽ không dễ dàng đắc tội ký chủ.

.

Tóm lại mặc kệ đoàn người trong đầu tưởng chính là cái gì, cuối cùng Kỷ Thích Sinh đều vẫn là bị đưa tới Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa nơi ở —— không có bị Lạc Hòa thu hồi tới Hỗn Nguyên Lâu.

Hỗn Nguyên Lâu tuy rằng có nhất định ý thức, nhưng là lâu lắm vô dụng có chút trì độn, ngay cả Lạc Hòa dưỡng nhiều năm như vậy đều không có đem Hỗn Nguyên Lâu ý thức dưỡng đến có thể cùng chính mình trực tiếp đối thoại trình độ, cho nên Lạc Hòa còn có thể yên tâm thoải mái đem Hỗn Nguyên Lâu trở thành là một trụ sở.

Nhưng là hôm nay Lạc Hòa mang theo Kỷ Thích Sinh tiến vào thời điểm, cảm giác được Hỗn Nguyên Lâu bài xích cảm xúc, hắn hơi hơi sửng sốt, như là bỗng nhiên nhớ tới thứ gì liếc mắt một cái, đột nhiên thâm trầm ngẩng đầu nhìn nhìn, sau đó chính mình thẳng ngồi xuống.

Nam Cung Giác cảm thấy không thể hiểu được, nhưng là về tới Hỗn Nguyên Lâu lúc sau những cái đó lung tung rối loạn ý tưởng cũng đã không có.

Hắn trầm mặc đi theo Lạc Hòa bên người, trực tiếp ngồi ở Lạc Hòa bên cạnh người.

Phát hiện chuyện này Kỷ Thích Sinh ở trong lòng lại một lần đánh giá một chút Nam Cung Giác ở Lạc Hòa trong lòng vị trí, kinh ngạc phát hiện Nam Cung Giác ở Lạc Hòa nơi này đã chịu coi trọng chỉ sợ muốn so với chính mình nghĩ đến quan trọng nhiều.

Hắn trong lòng kỳ thật có chút thấp thỏm, bởi vì Lạc Hòa lúc này đây bỗng nhiên đem chính mình gọi tới cách làm thực quỷ dị, làm người không thể không nghĩ nhiều.

Nhưng là hắn cũng không dám trước mở miệng dò hỏi một ít cái gì, sợ chính mình một mở miệng liền bại lộ cái gì.

Lạc Hòa đánh giá Kỷ Thích Sinh một lát, không nói gì.

Một trận quỷ dị áp lực từ trong đại sảnh lan tràn mở ra, ngay cả Nam Cung Giác đều cảm thấy hiện tại cái này trạng huống có chút chút không quá thích hợp.

Hắn không biết Lạc Hòa trong hồ lô muốn làm cái gì, cũng không dám tùy tiện mở miệng, miễn cho hỏng rồi nhà mình sư huynh sự.

Mà Kỷ Thích Sinh cũng cảm thấy như vậy trầm mặc có chút quỷ dị, nhưng là hắn cũng không biết nên nói chút cái gì đánh vỡ trầm mặc, chỉ có thể không nói lời nào cái gì cũng không nghĩ.

Mà Lạc Hòa vẫn luôn cau mày không mở miệng.

Ba người chi gian bầu không khí rất kỳ quái, Nam Cung Giác nhịn không được gõ gõ nhà mình đáng yêu tiểu hệ thống: “Hệ thống, đây là tình huống như thế nào? Ngươi vừa rồi nói Lạc sư huynh thật là uy hiếp Kỷ sư huynh là có ý tứ gì?”

Vừa rồi Lạc Hòa tốc độ quá nhanh Nam Cung Giác chưa kịp nghe rõ hệ thống chửi thầm chính mình chỉ số thông minh, tự nhiên cũng không có nghe được hệ thống giải thích.

Hệ thống mắt trợn trắng: "Thân ái ký chủ, các ngươi vị kia Kỷ sư huynh có thể là đã chịu ngươi thân ái đại sư huynh ảnh hưởng, cảm giác được thập phần tự ti, cho nên ở tu luyện thời điểm áp dụng một ít đường ngang ngõ tắt biện pháp……"

"Không thể nào?!" Nam Cung Giác còn không có nghe xong hệ thống nói liền cảm thấy chính mình phảng phất vào nhầm cái gì đại hình tiểu thuyết hiện trường, nghe được một cái giai đoạn trước tiểu pháo hôi cầu mà không được xui xẻo chuyện xưa.

Nhưng mà…… Nếu hắn không có nhớ lầm nói, câu chuyện này…… Hắn thân thể này chủ nhân mới hẳn là vai chính đi? Vì cái gì cái này miêu tả nghe tới cho người ta cảm giác, chính là Lạc Hòa sư huynh mới là chân chính vai chính giống nhau đâu?

Nam Cung Giác thế giới quan yên lặng mà điên đảo lại trọng tố một lần, lại lần nữa nhìn về phía Kỷ Thích Sinh thời điểm, ánh mắt đều có chút không đúng rồi.

Bất quá……

"Không đúng a! Nếu Kỷ sư huynh thật sự tu luyện một ít không thích hợp phương pháp nói, lớn như vậy cái Cửu Thiên Tông, không đến mức không có người nhìn ra đến đây đi?" Nam Cung Giác cẩn thận tưởng tượng, lại phát hiện hệ thống cách nói có điểm không đúng, "Hơn nữa mấy ngày nay tuy rằng vội một ít, nhưng là cơ hồ tất cả mọi người ở tông chủ cùng Phong Trúc trưởng lão mí mắt phía dưới, sao có thể sẽ không có phát hiện Kỷ sư huynh không thích hợp a?"

Nam Cung Giác như vậy một phân tích, đều cảm thấy Lạc Hòa có thể hay không là bởi vì bận quá nhất thời hoa mắt, không có làm rõ ràng trạng huống.

Bởi vì Nam Cung Giác bản nhân kỳ thật vẫn là thực thưởng thức Kỷ Thích Sinh người này, trong nguyên tác giữa, hắn không có cùng vai chính quậy với nhau, đều có thể ở hậu kỳ trở thành vai chính vô pháp lay động Thiên Cửu Phong phong chủ, trở thành Cửu Thiên Tông tám vị đại trưởng lão chi nhất, sao có thể sẽ đi sai bước nhầm, vẫn là bởi vì không cam lòng như vậy nguyên nhân?

Nhưng mà Nam Cung Giác vẫn là nghĩ đến quá ngây thơ rồi một ít.

Vẫn luôn đều không có người ta nói lời nói, cuối cùng mở miệng chính là Lạc Hòa.

Lạc Hòa thanh âm nghe không ra hỉ nộ, lạnh như băng, nửa điểm cũng bất cận nhân tình, bất quá hắn nói lại làm Nam Cung Giác có chút bối rối.

"Nói đi, là khi nào bắt đầu?"

Nam Cung Giác trong lúc nhất thời đều nghe không hiểu Lạc Hòa vấn đề này là có ý tứ gì, chỉ là vẫn luôn vẫn duy trì trầm mặc Kỷ Thích Sinh lại là sắc mặt đại biến.

Hắn không biết Tạo Linh Cảnh cùng Hư Linh Cảnh chi gian cách rốt cuộc là cái gì lạch trời, chính mình vẫn luôn cất giấu sự tình cứ như vậy bị Lạc Hòa đã nhìn ra, Kỷ Thích Sinh trong lòng mỗ một đạo phòng tuyến tức khắc hỏng mất, nhưng là hắn vẫn là làm bộ cái gì cũng không biết: "Không biết đại sư huynh đây là ý gì? Chúng ta không phải muốn nói tiểu sư đệ sinh ý sự sao? Ta đã tới rồi nơi này, không biết sư huynh là muốn ra tay thứ gì?"

Lạc Hòa "A" một tiếng: "Phải không? Kỷ sư đệ là thật sự không biết ta đang nói cái gì sao?"

Hắn thanh âm thực lãnh, phía trước cùng Phong Cốc giao dịch thời điểm, hắn hứa hẹn chính mình sẽ vẫn luôn lấy Cửu Thiên Tông tông chủ đệ tử, cũng là sở hữu này một thế hệ đệ tử công nhận đại sư huynh thân phận trợ giúp tông chủ quản lý hảo Cửu Thiên Tông, Cửu Thiên Tông thượng vàng hạ cám sự tình hắn đều là có tư cách quan tâm một chút.

Phía trước hắn còn vẫn luôn cảm thấy Kỷ Thích Sinh là một cái tiến tới tu sĩ, không nghĩ tới hôm nay sẽ ở Kỷ Thích Sinh trên người phát hiện kỳ quặc.

Hắn không có trực tiếp đem người ném tới tông chủ Phong Cốc trước mặt, vẫn là bởi vì trong trí nhớ người này tựa hồ thật là chăm chỉ tiến tới, hơn nữa vẫn là không có cùng kiếp trước Nam Cung Giác thông đồng làm bậy hạng người.

Càng quan trọng là, hiện tại Kỷ Thích Sinh còn có thể cứu chữa.

Bằng không hắn trực tiếp đem người ném tới tông chủ trước mặt, cuối cùng Kỷ Thích Sinh làm không hảo sẽ rơi xuống Chấp Pháp Đường nhân thủ trung.

Tuy rằng Chấp Pháp Đường chủ sự người cùng Kỷ Thích Sinh là sư huynh đệ, nhưng là đồn đãi trung này hai người tựa hồ bất hòa, nếu là thật sự đi vào, Kỷ Thích Sinh thật đúng là không nhất định có thể nguyên vẹn ra tới.

Bởi vì tiểu sư đệ cùng Kỷ Thích Sinh tựa hồ có điểm giao tình duyên cớ, Lạc Hòa mới nghĩ đánh thức hắn, nếu là người khác…… Lạc Hòa là trực tiếp ném tới Chấp Pháp Đường mặc kệ.

Hắn nghe thấy Kỷ Thích Sinh như vậy vừa nói, sắc mặt càng thêm trầm trầm: "Kỷ sư đệ ngươi có biết ta vì cái gì đem ngươi đưa tới nơi này, mà không phải trực tiếp báo cho tông chủ?"

Kỷ Thích Sinh cả người chấn động.

Hắn bỗng nhiên ngẩng đầu, ánh mắt sáng quắc nhìn chằm chằm Lạc Hòa…… Bên người Nam Cung Giác nhìn vài lần, Nam Cung Giác có chút không thể hiểu được, nhưng là tùy ý hắn nhìn chằm chằm, dù sao xem một chút cũng sẽ không thiếu khối thịt, nhưng mà thực mau Kỷ Thích Sinh liền trầm mặc cúi đầu.

Trong chớp nhoáng, Kỷ Thích Sinh minh bạch Lạc Hòa dụng ý!

Lạc Hòa nói không có sai, hắn hiện tại tuy rằng che giấu rất khá, nhưng là rốt cuộc là đã làm một ít vi phạm sư môn răn dạy sự, nếu Lạc Hòa thật là muốn đối phó hắn nói, hoàn toàn có thể trực tiếp đem hắn đưa đến tông chủ trước mặt thỉnh tội, nhưng là Lạc Hòa không có làm như vậy!

Này còn có thể là bởi vì cái gì đâu?

Hắn nhớ tới chính mình cùng Nam Cung tiểu sư đệ chi gian vài lần chi duyên, cùng với Nam Cung tiểu sư đệ cùng chính mình nói kia bút sinh ý, còn có kia một lần ảo giác giống nhau giao dịch……

Đáp án đã thực rõ ràng, Lạc Hòa cho rằng chính mình cùng Nam Cung Giác giao hảo, xem ở Nam Cung tiểu sư đệ mặt mũi thượng muốn giúp chính mình che lấp……

Nhưng mà hắn lại căn bản không có lĩnh ngộ đến Lạc Hòa ý tưởng.

Kỷ Thích Sinh giờ khắc này cảm giác được thập phần hối hận, nhưng mà hối hận cũng không có cái gì dùng, càng quan trọng là, hắn không biết ở chính mình như vậy không biết điều hành vi lúc sau, Lạc Hòa còn có thể hay không ra tay hỗ trợ……

Kỷ Thích Sinh trong lòng có chút thấp thỏm, hắn cúi đầu tự hỏi trong chốc lát, ngẩng đầu nhìn thoáng qua lạnh nhạt Lạc Hòa, cùng với đứng ở Lạc Hòa bên người thoạt nhìn hoàn toàn không ở trạng huống Nam Cung Giác, bỗng nhiên trong lòng vừa động.

------oOo------

Phần 136

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 136: Lẩn tránh tâm ma kiếp

Tuy rằng hắn cũng không tín nhiệm Lạc Hòa, nhưng là hiện tại Lạc Hòa thoạt nhìn đối hắn không có ác ý, càng quan trọng là, vào giờ này khắc này, Lạc Hòa vẫn là nguyện ý trợ giúp hắn.

Hơn nữa, hắn nhiều năm trước tới nay khó có thể giải quyết vấn đề, làm sao biết Lạc Hòa liền không thể giải quyết đâu?

Như vậy tưởng tượng, Kỷ Thích Sinh trong lòng kiên trì đột nhiên giống như là vỡ vụn giống nhau, hắn đột nhiên ngẩng đầu lên, gắt gao nhìn chằm chằm Lạc Hòa, như là ở vô tận cánh đồng hoang vu thấy dân cư, trong vực sâu gặp được quang minh giống nhau nhìn chằm chằm Lạc Hòa: "Ngươi thật sự muốn giúp ta sao?"

Lạc Hòa trầm mặc nhìn hắn, cũng không nói chuyện.

Nam Cung Giác đối với Kỷ Thích Sinh như vậy thái độ có chút bất mãn, Lạc Hòa nói như vậy đương nhiên chính là quyết định muốn giúp hắn, hắn dựa vào cái gì nghi ngờ Lạc Hòa quyết định a?

Nam Cung Giác hoàn toàn không có phát hiện chính mình hiện tại hành vi đã thập phần song tiêu.

Nhưng là…… Mặc kệ là ở khi nào, vô điều kiện bất công nhà mình người yêu, cũng là yêu đương cơ bản tu dưỡng chi nhất đi?

Mà một cái khác đương sự Kỷ Thích Sinh cũng không biết Nam Cung Giác nội tâm đã cảm thấy chính mình là một cái được một tấc lại muốn tiến một thước thập phần quá mức tiểu nhân hình tượng, ở cảm giác được Lạc Hòa không trả lời là cam chịu chính mình nói thời điểm, hắn liền cảm giác được một trận thập phần khó được, cùng loại với giải thoát cảm giác.

.

Kỷ Thích Sinh tình huống lại nói tiếp cũng không phải thực khó khăn —— ít nhất ở Nam Cung Giác trong mắt, đây là một loại bình thường thao tác.

Kỷ Thích Sinh đã từng làm Cửu Thiên Tông tiềm lực lớn nhất thiên tài, vẫn luôn là tông môn tài nguyên trọng điểm nghiêng đối tượng, có thể nói là bị chịu chú ý, thậm chí đều đã trở thành Thiên Cửu Phong phong chủ trong lòng vừa lòng Thiên Cửu Phong tương lai phong chủ người thừa kế.

Đáng tiếc nhân gian không có đối lập liền không có thương tổn, từ Lạc Hòa xuất hiện về sau, tuy rằng Lạc Hòa chưa từng có trực tiếp làm ra bất luận cái gì chèn ép Kỷ Thích Sinh hành vi tới, nhưng là hắn trước sau so Kỷ Thích Sinh cao một ít tu vi cũng đã là nguyên tội —— ở Kỷ Thích Sinh trong mắt là nguyên tội.

Hắn tu vi so Kỷ Thích Sinh muốn cao, tính cách cao lãnh, bởi vì cao lãnh chi hoa nhân thiết trở thành Cửu Thiên Tông trên dưới nhất trí kính ngưỡng đại sư huynh, mà rõ ràng liền so Lạc Hòa tiên tiến nhập Cửu Thiên Tông Kỷ Thích Sinh lại tựa hồ dần dần bị người quên đi……

Này liền dẫn tới Kỷ Thích Sinh nhất thời không tra, sinh ra tâm ma.

Tâm ma loại đồ vật này, giải trừ phương pháp kỳ thật cũng rất đơn giản, chỉ cần tu sĩ có thể chiến thắng chính mình tâm ma chấp niệm là được.

Nhưng mà Kỷ Thích Sinh tâm ma là vượt qua Lạc Hòa, điểm này trừ phi Lạc Hòa gặp được cái gì ngoài ý muốn, nếu không Kỷ Thích Sinh tuyệt đối không có cơ hội chiến thắng chính mình tâm ma.

Này cũng dẫn tới nguyên bản kỳ thật không phải rất nghiêm trọng tâm ma trực tiếp trở thành Kỷ Thích Sinh thăng cấp chướng ngại.

Nhưng mà……

Hắn vẫn là bài trừ muôn vàn khó khăn trở thành Hư Linh Cảnh tu sĩ.

Trong lòng sinh tâm ma trong lúc chính là liên tiếp vượt qua hai lần tâm ma kiếp.

Này trong đó vấn đề không cần nói cũng biết.

Nam Cung Giác nghe Kỷ Thích Sinh cách nói, có chút không thể tin được: "Ngươi là nói ngươi tìm được rồi lẩn tránh tâm ma thăng cấp phương pháp sao?"

Chính là sao có thể đâu? Đừng nói là Kỷ Thích Sinh, trên thế giới này cơ hồ không có bất luận cái gì một người có thể trực tiếp lẩn tránh tâm ma, Kỷ Thích Sinh nếu thật sự có đứng đắn lẩn tránh tâm ma phương pháp nói, chỉ sợ đã sớm bằng vào như vậy phương pháp nổi danh đại lục không phải sao?

Kỳ thật này cũng không phải quan trọng nhất vấn đề, vấn đề là Kỷ Thích Sinh đã không có bởi vậy nổi danh đại lục, trên người tựa hồ cũng không có gì không chính đáng lẩn tránh tâm ma cảm giác……

Cái gọi là không chính đáng phương pháp, tự nhiên là bởi vì tu luyện tà ác phương pháp thậm chí là áp dụng một ít không phù hợp chính thống tu tiên giá trị quan phương thức.

Nam Cung Giác cẩn thận quan sát một chút, phát hiện chính mình cái gì đều nhìn không ra tới, cho nên hắn dò hỏi một chút tự xưng không gì làm không

được hệ thống: "Hệ thống, Kỷ Thích Sinh trên người có cái gì không thích hợp sao?"

Hệ thống trả lời đến bay nhanh: "Đương nhiên không có!"

Nó thân là một hệ thống, đối với Nam Cung Giác giao hảo nhân sĩ tự nhiên đều là đã trải qua một phen điều tra, tuy rằng nó điều tra chỉ là từ nguyên tác giữa tìm kiếm đến về Kỷ Thích Sinh hết thảy là được……

Hệ thống nguyên bản thân là một hệ thống, hẳn là không gì làm không được mới đúng, nhưng là thế giới này không cho phép nó sử dụng quá nhiều khoa học kỹ thuật thủ đoạn, không sai, điều tra người khác tin tức gì đó, nó chỉ có thể được đến một bộ phận từ nguyên tác giữa được đến tin tức……

Nam Cung Giác: "……"

Cho nên hắn rốt cuộc muốn một hệ thống tới làm gì a, khôi hài sao?

Nam Cung Giác có chút vô ngữ, nhưng là nghĩ đến hệ thống vẫn là có điểm dùng, vẫn là yên lặng mà đem chính mình nội tâm ghét bỏ cấp nuốt tới rồi trong bụng.

Hệ thống: "……" Nó ký chủ chẳng lẽ cho rằng chính mình không nói ra tới chính mình liền nghe không được hảo sao?

Nam Cung Giác mặc kệ hệ thống rốt cuộc có biết hay không, hắn tiếp tục nghiêm túc lắng nghe Kỷ Thích Sinh nói.

—— đối với Kỷ Thích Sinh cái kia chuyện xưa, Nam Cung Giác không thể không thừa nhận, kỳ thật chính mình cũng rất tò mò tới……

.

Kỷ Thích Sinh kỳ thật cũng không phải có thể lẩn tránh tâm ma tồn tại, chỉ là ở một lần ra ngoài rèn luyện thời điểm, hắn vào nhầm một cái thay đổi chính mình tương lai động phủ.

Đó là một cái tu sĩ cấp thấp động phủ, ngay lúc đó Kỷ Thích Sinh vừa mới đột phá Hóa Linh Cảnh không lâu, nhưng là lúc ấy Lạc Hòa đã là một cái vực linh kính tu sĩ, ghen ghét cảm xúc vẫn luôn vờn quanh ở Kỷ Thích Sinh trong lòng, ngay cả vẫn luôn đối hắn thập phần chiếu cố nhà mình sư tôn đều đối Lạc Hòa cái này mới tới đoạt đi rồi chính mình chú ý người nhiều hơn chiếu cố, càng thêm làm Kỷ Thích Sinh trong lòng dâng lên lòng đố kị.

Cho nên hắn một mình rời đi tông môn muốn làm chút cái gì, đoạt lại những cái đó vốn nên ở chính mình trên người ánh mắt.

Kia một đoạn thời gian hắn cơ hồ sự tình gì đều đã làm —— trừ bỏ thương thiên hại lí sự tình bên ngoài.

Hơn nữa bởi vì trong lòng tích tụ, hắn lúc ấy có một đoạn thời gian tâm lý hơi chút có một chút vặn vẹo, đã từng ngụy trang quá cấp thấp tu sĩ hướng tu sĩ cấp

thấp mới có thể tiến vào bí cảnh…… Tuy rằng hắn cũng không phải thật sự rất tưởng cướp lấy tu sĩ cấp thấp tài nguyên, nhưng là chuyện này mặc kệ nói như thế nào nghe tới đều là có điểm quá mức, hơn nữa bởi vì một ít rất quan trọng duyên cớ, cũng chính là hắn ở cái này bí cảnh giữa gặp được kỳ ngộ……

Nam Cung Giác có điểm nghi hoặc, đây là cái gì nguyên nhân?

Chẳng lẽ thế giới này thật đúng là tồn tại có thể đối phó tâm ma đồ vật?

Ở thục đọc đủ loại tiểu thuyết Nam Cung Giác trong lòng, đối với tu sĩ tới nói, khó nhất lấy vượt qua cũng không phải lôi kiếp, mà là tâm ma kiếp, bởi vì tâm ma loại này ngoạn ý nhi thẳng chỉ nhân tâm, có thể nhìn thấu nhân tâm giữa nhất nguy hiểm địa phương, tự nhiên nên là sở hữu tu sĩ nhất kiêng kị bộ phận.

Nếu thật sự tồn tại có thể làm đã tiếng lòng tâm ma người vượt qua tâm ma kiếp phương thức……

Không khó tưởng tượng, loại này phương pháp có thể ở Thượng Ngu Đại Lục khiến cho như thế nào phong ba.

Chỉ là……

Kỷ Thích Sinh nói còn không có nói xong, Nam Cung Giác cũng không biết chính mình phỏng đoán rốt cuộc đúng hay không.

Bởi vì trong lòng phỏng đoán, Nam Cung Giác tiếp tục nín thở ngưng thần nghe Kỷ Thích Sinh nói.

Đó là một cái thích hợp Nhập Linh Cảnh tu vi tu sĩ bí cảnh, đối với ngay lúc đó Kỷ Thích Sinh tới nói, thật là một cái rất đơn giản bí cảnh.

Nhưng mà bí cảnh giữa là tồn tại áp chế, liền tính Kỷ Thích Sinh tu vi đã tới Hóa Linh Cảnh, nhưng là ở tới rồi bí cảnh lúc sau, hắn vẫn là thật sự bị áp chế tới rồi Nhập Linh Cảnh tu vi, bởi vì thân là Cửu Thiên Tông đệ tử, lại ở lúc ấy cùng sư môn giận dỗi, không có mặc Cửu Thiên Tông chế phục ra cửa duyên cớ, bị mấy cái tán tu nửa đường đánh cướp, chắn ở một cái sơn động cửa.

Nguyên bản lấy Kỷ Thích Sinh ngay lúc đó tu vi tuyệt đối không đến mức xảy ra chuyện gì, nhưng là ngay cả Kỷ Thích Sinh chính mình cũng không biết cái kia bí cảnh giữa tồn tại cực đại mà bí mật —— hắn tu vi bị áp chế tới rồi Nhập Linh Cảnh lúc đầu, căn bản là không có cùng mặt khác những cái đó chân chính Nhập Linh Cảnh tu sĩ chính diện cương năng lực.

Kỷ Thích Sinh vẫn luôn xuôi gió xuôi nước nhân sinh tao ngộ cực đại nguy cơ, dẫn tới hắn trực tiếp bại lộ chính mình tu vi, theo sau liền trực tiếp đem bí cảnh hút vào một cái xa lạ địa phương.

Nơi đó là bí cảnh trung tâm, nghe nói cái này bí cảnh là một cái đại năng vì cho chính mình tìm được truyền nhân mà thiết trí bí cảnh, chỉ là thời gian thấm thoát, bí cảnh thế nhưng dần dần bị người truyền ra chỉ có thể tiến vào Nhập Linh Cảnh tu sĩ, nhưng mà Nhập Linh Cảnh tu sĩ chuyện gì đều làm không

được, chỉ có thể xem như vừa mới tiến vào Tu chân giới tay mơ, cho nên bí cảnh chủ nhân căn bản là không có coi trọng bọn họ.

Lúc này đây Kỷ Thích Sinh cũng có thể nói là đánh bậy đánh bạ —— rốt cuộc hắn lúc ấy coi như là tiến vào bí cảnh giữa cái thứ nhất tu vi tương đối cao tu sĩ, tự nhiên mà vậy đã bị bí cảnh chủ nhân theo dõi.

Bí cảnh chủ nhân là một cái tán tu, ngày thường vẫn luôn đều ở nghiên cứu một ít kỳ kỳ quái quái đồ vật, nhưng là hắn cuối cùng cả đời được đến lớn nhất nghiên cứu thành quả, chính là tìm được rồi một cái ở chính hắn trong mắt quả thực chính là kinh thiên khóc mà đủ để thay đổi toàn bộ Thượng Ngu Đại Lục đại bộ phận ý thức có thể lấy mỗ một loại phương pháp lẩn tránh tâm ma trực tiếp thăng cấp phương pháp!

Kỷ Thích Sinh lúc ấy còn trẻ, căn bản nhìn không ra tới chuyện này sau lưng rốt cuộc có cái gì thâm ý, nghe được có thể lẩn tránh tâm ma phương pháp, căn bản không có làm đối phương như thế nào phí tâm tư liền trực tiếp bị mê hoặc.

Mà kế tiếp vận dụng như vậy phương pháp Kỷ Thích Sinh thật sự thành công lẩn tránh hai lần tâm ma chính là phương pháp này chứng minh.

Đáng tiếc chính là……

Loại này nghịch thiên phương thức, chú định là không có khả năng thật sự không có một chút tác dụng phụ.

Kỷ Thích Sinh lúc ấy lựa chọn kế thừa vị kia tán tu tiền bối di chí, đem phương pháp này trực tiếp ở chính mình trên người thử dùng, nhưng mà theo tu vi gia tăng, phương pháp này tệ đoan dần dần bắt đầu biểu hiện ra tới.

Vốn dĩ phương pháp này chính là yêu cầu cao giai yêu thú máu làm lời dẫn, nhưng là cao giai yêu thú lại há là vô cùng đơn giản là có thể được đến đâu? Phía trước thời điểm, Kỷ Thích Sinh liền vì vấn đề này mà trực tiếp đem có thể dùng đến cấp bậc yêu thú đều đã dùng một lần, tới rồi Hư Linh Cảnh lúc sau, Kỷ Thích Sinh dần dần bắt đầu cảm giác được không ổn.

Bởi vì phương pháp này mang đến tác dụng phụ là thành lần, không, còn không ngừng thành lần, thậm chí càng thêm nghiêm trọng.

Mọi người đều biết, tu sĩ chỉ có trải qua đại cảnh giới lôi kiếp lúc sau mới có thể gặp được tâm ma kiếp, đương nhiên, mỗ một ít bởi vì trời cao phù hộ trực tiếp bị miễn trừ tâm ma kiếp người nhưng không ở trong đó.

Nhưng mà chờ tới rồi Hư Linh Cảnh lúc sau, Kỷ Thích Sinh bắt đầu phát hiện, hắn liền vượt qua tiểu cảnh giới thời điểm đều sẽ xuất hiện tâm ma!

Lúc này Kỷ Thích Sinh hoàn toàn luống cuống, căn bản không thể tin được chính mình sở gặp được sự!

Cho nên phía trước ở Nam Cung Giác lấy ra giao long huyết thời điểm hắn mới có thể như thế kích động, hắn cảnh giới đã dừng lại ở Hư Linh Cảnh tam trọng

thật lâu không có nhúc nhích, lúc này đây xuất hiện Cửu giai giao long huyết, tự nhiên liền trở thành Kỷ Thích Sinh trong lòng quan trọng vật phẩm, sau lại thời điểm hắn cũng trực tiếp cùng Lạc Hòa trao đổi rất nhiều giao long huyết, cuối cùng là đem Hư Linh Cảnh cấp thấp đến trung giai cái này khảm đi qua.

Nhưng mà Kỷ Thích Sinh tình huống cũng không có chuyển biến tốt đẹp.

Ở chính mình thăng cấp lúc sau, Lạc Hòa thăng cấp động tĩnh trực tiếp truyền khắp toàn bộ Thượng Ngu Đại Lục, trực diện Lạc Hòa độ kiếp cảnh tượng Kỷ Thích Sinh dần dần phát hiện, chính mình thế nhưng bắt đầu vô duyên vô cớ tiến vào giấc ngủ bên trong, nếu chỉ là như vậy còn hảo, càng quan trọng là, Kỷ Thích Sinh phát hiện chính mình thế nhưng bắt đầu nằm mơ, trong mộng tất cả đều là Lạc Hòa độ kiếp cảnh tượng, Kỷ Thích Sinh trong lòng dần dần bắt đầu xuất hiện một cái làm chính hắn đều không tiếp thu được ý tưởng.

Đó chính là chính hắn đang ở bị tâm ma ăn mòn!

Cái này phát hiện dọa Kỷ Thích Sinh nhảy dựng, thế cho nên hắn tận lực tránh cho gặp được Lạc Hòa sự tình, bởi vì hắn có chút sợ hãi chính mình ở nhìn thấy ngơ ngẩn mà Lạc Hòa lúc sau, sẽ làm ra một ít không phải thực tốt sự tình tới……

Đáng tiếc chính là, người định không bằng trời định, hắn cũng không nghĩ tới chính mình thế nhưng tránh cũng không thể tránh, cuối cùng vẫn là gặp được Lạc Hòa người này.

Hơn nữa vẫn là ở vừa thấy đến đã bị Lạc Hòa phát hiện chính mình không thích hợp.

Hắn hiện tại chịu đủ tâm ma bối rối, cố tình đối này hết thảy bó tay không biện pháp, trong lòng rất là hỗn loạn.

.

Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác vẫn luôn vẫn duy trì trầm mặc, nghe xong Kỷ Thích Sinh sở hữu lời nói.

Ở hắn nói xong lúc sau, Lạc Hòa lại là cười lạnh một tiếng: “Ngươi nói nhiều như vậy, kỳ thật căn bản không cảm thấy ta có thể giải quyết vấn đề phải không?”

Kỷ Thích Sinh ngẩn ra, theo sau mồ hôi lạnh trực tiếp từ phía sau lưng thấm ra tới.

Lạc Hòa đây là làm sao mà biết được?

Nam Cung Giác nhìn Kỷ Thích Sinh không thể tưởng tượng thần sắc, đột nhiên cảm thấy vị sư huynh này có lẽ không có chính mình trong nguyên tác giữa nhìn thấy như vậy xuất sắc, đang ở hắn đối Kỷ Thích Sinh chỉ số thông minh tỏ vẻ ai điếu đồng thời, hệ thống bỗng nhiên mở miệng: “Ký chủ, đại sư huynh vì cái gì nói như vậy a?”

Nam Cung Giác: "……"

Đã hiểu, liền hệ thống chỉ số thông minh cũng không thế nào cao, cho nên nói Kỷ Thích Sinh cái này có thể xem như bình thường chỉ số thông minh?

Hắn cấp hệ thống giải thích: "Kỷ sư huynh nói nhiều như vậy, kỳ thật căn bản không có nhắc tới quá hắn rốt cuộc là kế thừa một loại cái dạng gì phương pháp, nói đều là một ít lung tung rối loạn vô nghĩa, một chút tham khảo giá trị đều không có, ta nếu là Lạc Hòa, phỏng chừng hiện tại đã trực tiếp tiễn khách."

Hắn không biết chính là, kỳ thật Lạc Hòa trong lòng cũng đối Kỷ Thích Sinh cách làm có chút không tán đồng, thậm chí đều tưởng trực tiếp tiễn khách, bất đắc dĩ Kỷ Thích Sinh là nhà mình tiểu sư đệ tương đối coi trọng người, thậm chí bọn họ còn có thể nói được thượng là bằng hữu, Lạc Hòa đối Nam Cung Giác bằng hữu, tổng không hảo bỏ mặc.

Nếu Nam Cung Giác biết Lạc Hòa ý nghĩ như vậy, phỏng chừng sẽ cảm động đi? Bất quá ai biết được?

Hai người một cái tại nội tâm khuyên bảo chính mình, một cái khác đều trực tiếp nghĩ tới tiễn khách, duy nhất điểm giống nhau chính là, bọn họ sắc mặt đều không thế nào đẹp.

Nam Cung Giác trầm giọng hỏi: "Kỷ sư huynh thật sự cảm thấy chính mình nói từ chuyện lớn đến chuyện nhỏ sao? Vẫn là có cái gì quan trọng tin tức giấu giếm ở chính mình trong lòng?"

Kỷ Thích Sinh sắc mặt biến đổi.

Hắn xác thật là có thể che giấu một ít tin tức, đó chính là hắn đạt được cái này có thể lẩn tránh tâm ma phương pháp cụ thể nội dung.

Hắn hiện tại bệnh đa nghi có chút trọng, căn bản không thể phán đoán Lạc Hòa rốt cuộc có thể hay không tín nhiệm.

Nam Cung Giác cũng mặc kệ hắn là bệnh đa nghi vẫn là cái gì, đối với Kỷ Thích Sinh loại này không phối hợp thái độ thập phần không vui, hắn cười lạnh nói: "Kỷ sư huynh nếu không nghĩ lời nói có thể trực tiếp rời đi nơi này, chuyện này ta sư huynh kỳ thật cũng không phải không quản tới không thể."

------oOo------

Phần 137

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 137: Lẩn tránh tâm ma pháp

Kỷ Thích Sinh sửng sốt, hắn theo bản năng nhìn về phía Lạc Hòa, lại phát hiện Lạc Hòa đối với Nam Cung Giác bao biện làm thay sự tình không có bất luận cái gì ý kiến, hắn trong lòng cả kinh, trong lòng lại một lần đổi mới Nam Cung Giác ở Lạc Hòa cảm nhận trung địa vị tưởng tượng.

Nam Cung Giác ở Lạc Hòa trong mắt thoạt nhìn như vậy quan trọng, chẳng phải là ý nghĩa chính mình phía trước sở làm suy đoán đều không đúng?

Nam Cung Giác lại không có cho hắn thời gian đông tưởng tây tưởng, mà là lại một lần đánh một cái thẳng cầu: "Kỷ sư huynh thỉnh mau chóng suy xét, rốt cuộc ta cùng sư huynh cũng là rất bận, tông chủ giao cho chúng ta nhiệm vụ còn có rất nhiều không có hoàn thành đâu." —— tuy rằng những cái đó nhiệm vụ xác thật có thể tính làm là râu ria, hắn cùng Lạc Hòa có làm hay không đều không có cái gì quan hệ.

Kỷ Thích Sinh không biết Nam Cung Giác nói là thật là giả, nhưng là hắn cũng không đến mức không rõ ràng lắm Nam Cung Giác nói không phải đang nói đùa.

Liền tính Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa không có gì sự tình muốn vội, nhưng là chỉ cần hắn nói, hắn cảm thấy Lạc Hòa liền có khả năng đem chuyện này biến thành sự thật.

Kỷ Thích Sinh trong đầu thiên nhân giao chiến, chút nào không biết chính mình vừa rồi trong đầu thế nhưng có trong nháy mắt là Lạc Hòa đối Nam Cung Giác vô hạn sủng nịch nguy hiểm ý tưởng —— đương nhiên, cái này bị hắn bỏ qua ý tưởng, trên thực tế cũng xác thật chính là sự thật.

Lạc Hòa cam chịu Nam Cung Giác nói, Kỷ Thích Sinh nếu cũng không phải thực yêu cầu hỗ trợ nói, hắn kỳ thật cũng không phải như vậy nguyện ý hỗ trợ là được, phía trước thời điểm Lạc Hòa chủ động nhắc tới chuyện này chính là bởi vì hắn cảm thấy Kỷ Thích Sinh cùng nhà mình tiểu sư đệ quan hệ xem như còn có thể, hắn chỉ là vì làm tiểu sư đệ bằng hữu không đến mức bởi vì này đó kỳ quái nguyên nhân xảy ra chuyện mà thôi, nhưng là Kỷ Thích Sinh không phối hợp đã làm hắn thực không kiên nhẫn, vừa lúc tiểu sư đệ đều đã lên tiếng…… Kia hắn thật sự buông tay mặc kệ cũng hoàn toàn không có gì vấn đề không phải sao?

Lạc Hòa trong đầu ý tưởng không có bất luận cái gì một người biết, nhưng là hắn thần sắc lười biếng, thậm chí còn có một tia hài hước, nếu là Kỷ Thích Sinh

thật sự cự tuyệt……

Tấm tắc, kia mới là thật sự có ý tứ đâu.

.

Không có người biết Lạc Hòa suy nghĩ cái gì, Kỷ Thích Sinh chỉ có thấy Lạc Hòa đối Nam Cung Giác dung túng, trong lòng hung hăng trầm xuống, một loại không ổn dự cảm ập vào trong lòng, hắn lập tức ngẩng đầu cho thấy thái độ: “Ta nói!” Hắn biểu tình ngưng trọng nhìn Lạc Hòa, trong ánh mắt hoài mỗ một loại Nam Cung Giác rất khó lý giải mong đợi.

“Nếu ta nói ra nói, Lạc sư huynh ngươi là thật sự có biện pháp giải quyết sao?”

Lạc Hòa còn không có nói chuyện, Nam Cung Giác liền trước cười lạnh một tiếng: “Ha hả, nếu Kỷ sư huynh cảm thấy ta sư huynh giải quyết không được lời nói, liền không cần cầu người a, dù sao cũng không phải ta sư huynh cầu muốn giúp ngươi, ngươi nói đúng không?”

Nam Cung Giác trên mặt mang theo cười, nhưng là dỗi khởi người tới lại là nửa điểm đều không lưu tình.

Xác thật, tuy rằng Kỷ Thích Sinh là bị Lạc Hòa “Mời” lại đây, nhưng là Lạc Hòa cũng không phải ở cầu hắn.

Ngược lại là Kỷ Thích Sinh, bởi vì chính mình phạm sai lầm ở phía trước, hiện tại hắn sở phạm phải sai lầm đã trực tiếp bắt đầu ảnh hưởng tới rồi chính mình, cho nên liền tính hắn căn bản không có mặt khác lựa chọn.

Lấy hắn tình huống hiện tại, liền tính là đi tìm được nhà mình sư tôn, cũng không thấy đến có thể đem vấn đề giải quyết, làm không hảo còn sẽ bởi vì như vậy nguyên nhân trực tiếp bị sư môn từ bỏ, Kỷ Thích Sinh là trăm triệu không dám đem chính mình tiền đồ dùng để đánh cuộc, không chỉ có như thế, Lạc Hòa người này tuy rằng có chút tà môn, nhưng là ngay cả tông chủ cùng sư tôn đều ẩn ẩn có một loại đem Lạc Hòa căn bản là trở thành ngang hàng đối đãi cảm giác…… Kỷ Thích Sinh nghiêm túc tự hỏi một chút, thế nhưng kinh ngạc phát hiện một cái lệnh người khó có thể tin sự tình.

Hắn không có lựa chọn nào khác.

Nam Cung Giác chỉ nhìn Kỷ Thích Sinh như là bị nói cái gì dọa tới rồi giống nhau lâm vào trầm tư, hắn tưởng trực tiếp làm cái này nghi ngờ Lạc Hòa sư huynh rời đi nơi này, nhưng là Lạc Hòa ngăn lại hắn.

Hiện tại Nam Cung Giác còn không biết Lạc Hòa là bởi vì chính mình duyên cớ mới nghĩ liền Kỷ Thích Sinh, giờ này khắc này, Nam Cung Giác cảm nhận trung Lạc Hòa hình tượng lại quang huy rất nhiều, có thể nói là nguyên lai vốn dĩ cũng đã tồn tại mười tầng lự kính lại bị tăng thêm rất nhiều.

Lạc Hòa ngăn lại Nam Cung Giác, trong lòng lại nghĩ quả nhiên ở tiểu sư đệ trong lòng chính mình vẫn là quan trọng nhất, bất quá, xem ở Kỷ Thích Sinh

người này cũng không phải hoàn toàn một chút tác dụng đều không có phân thượng, hắn vẫn là đám người nghĩ kỹ đi…… Rốt cuộc hiện tại Lạc Hòa xác thật có điểm không phải rất muốn đi làm tông chủ an bài những cái đó tạp sống.

Không tồi, chính là tạp sống, Cửu Thiên Tông đệ tử tuy rằng rất nhiều, nhưng là vì kế tiếp vạn tông hội nghị, nhân thủ xác thật có điểm không đủ dùng, Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác tuy rằng thân là tông chủ đệ tử, nhưng là vẫn là bị cường tâm gia nhập làm việc đội ngũ bên trong.

Cho nên……

Vẫn là ở chỗ này nghỉ ngơi tương đối hảo.

.

Nam Cung Giác đối với Kỷ Thích Sinh không thức thời có điểm khó chịu, nhưng là hiện tại Lạc Hòa cùng Kỷ Thích Sinh đều còn ở, hắn không hảo thật sự tiêu hạ ra tới chính mình cảm xúc, chỉ có thể ở trong đầu cùng hệ thống giao lưu: “Hệ thống, ngươi nói Kỷ Thích Sinh đây là có ý tứ gì a? Hắn không phải gặp được phiền toái sao? Hiện tại ta sư huynh chính mình đưa tới cửa giúp hắn giải quyết phiền toái hắn chẳng lẽ không nên lòng mang cảm kích sao? Hiện tại thái độ này là có ý tứ gì?”

Cho nên nói nhân tâm thật là thiên, trước kia Nam Cung Giác nếu là thấy được tình huống như vậy, sẽ chỉ ở trong lòng cảm khái một câu cái kia thấu đi lên hỗ trợ người xen vào việc người khác, nhưng mà hiện tại cái này mạnh mẽ muốn hỗ trợ người là nhà mình sư huynh kiêm ái nhân, Nam Cung Giác lại chỉ cảm thấy Kỷ Thích Sinh không thức thời.

Nhưng mà hệ thống cái gì cũng không thể nói, nó đã cảm giác được ký chủ tâm tình thập phần không mỹ diệu, cho nên hiện tại hệ thống căn bản không dám ăn ngay nói thật, mà là chỉ có thể phụ họa nhà mình ký chủ: “Không sai! Loại này bầu trời rớt bánh có nhân chuyện tốt không biết quý trọng người thật là thật quá đáng!”

Nam Cung Giác chính mình như vậy cảm thấy thời điểm còn hảo, nhưng là có người phụ họa ý nghĩ của chính mình lúc sau, Nam Cung Giác ngược lại cảm thấy có điểm không tốt lắm, hắn hiển nhiên cũng ý thức được ý nghĩ của chính mình có điều bất công, hệ thống như vậy vừa nói mới làm hắn tỉnh táo lại, nhưng mà liền tính Nam Cung Giác trong lòng rõ ràng nhà mình sư huynh đưa tới cửa thiện ý nhân gia cũng không có một hai phải tiếp thu không thể lý do sự thật, hắn xem Kỷ Thích Sinh vẫn là có điểm khó chịu.

Hoàn toàn không biết chính mình ở Nam Cung Giác trong lòng hảo cảm đã bại hoại sạch sẽ Kỷ Thích Sinh: “……”

Nhưng mà, người bình thường gặp được loại này bầu trời rớt bánh có nhân chuyện tốt đều hẳn là sẽ do dự một chút…… Đi?

.

Kỷ Thích Sinh khẽ cắn môi, vẫn là quyết định tin tưởng Lạc Hòa.

Hắn hiện tại kỳ thật chỉ có một loại lựa chọn.

Hắn cười khổ một chút: "Nếu như vậy, ta sẽ đem ta trải qua hết thảy đều nói ra."

Kỷ Thích Sinh được đến cái kia cái gọi là có thể lẩn tránh tâm ma kiếp phương pháp nói đơn giản cũng đơn giản, nói khó kỳ thật cũng không khó.

Cái loại này phương pháp thậm chí cũng không phải một môn tâm pháp, mà gần là một môn đơn giản công pháp —— ở Thượng Ngu Đại Lục, người tu chân tâm pháp quyết định linh lực hướng đi, cũng chính là tương lai tiền đồ, nhưng là công pháp liền không giống nhau, bất đồng công pháp chính là bất đồng thủ đoạn, có chuyên môn dùng để công kích công kích loại công pháp, cũng hữu dụng tới ẩn nấp ẩn nấp công pháp, còn có rất nhiều mặt khác, tương so mà nói, tâm pháp chỉ có thể tu luyện một loại, nhưng là không có người sẽ để ý một cái tu sĩ tu tập nhiều ít công pháp, chỉ cần bọn họ có thể đem tu luyện công pháp toàn bộ đều nghiên cứu thấu triệt nói.

Cho nên không có người sẽ để ý Kỷ Thích Sinh nhiều tu luyện một môn công pháp —— này đó bị tông môn cho rằng là kỳ ngộ đồ vật, được đến công pháp vẫn là linh dược gì đó, đều không có tất yếu nộp lên tông môn, nhưng là có thể dùng để cùng tông môn giao dịch một ít đồ vật.

Giao dịch nơi…… Đúng là Thí Luyện Đường.

Có thể nói Kỷ Thích Sinh bởi vì Cửu Thiên Tông này đó quy củ, thực tốt ẩn tàng rồi chính mình tu luyện một môn không phải rất đúng kính công pháp sự tình.

Cửa này công pháp tên đơn giản thô bạo, liền kêu làm 《 lẩn tránh tâm ma pháp 》, có thể nói vị kia hoàn toàn không có thí nghiệm quá tiền bối là một cái mười phần đặt tên phế đi.

Công pháp tuy rằng có chút kỳ lạ vận luật, cùng chính thống tu luyện phương thức không phải thực tương đồng, còn có rất nhiều tác dụng phụ, tỷ như ở lịch kiếp lúc sau nhất định phải hấp thu cấp bậc tương đương cao yêu thú máu tới củng cố tu vi, hóa giải bởi vì lẩn tránh tâm ma không xuất hiện mà dẫn phát một loạt tác dụng phụ.

Ngay từ đầu thời điểm Kỷ Thích Sinh đối loại này phương pháp thật là thập phần mù quáng tin tưởng, thẳng đến hắn đạt tới Hư Linh Cảnh độ cao lúc sau, hắn phát hiện chính mình hiện tại tu vi có khả năng được đến yêu thú cấp bậc đã không đủ tiếp tục tiếp theo vượt qua tâm ma kiếp, càng làm cho hắn cảm thấy hỏng mất không chỉ là tới rồi Hư Linh Cảnh lúc sau mỗi một cái tiểu cảnh giới đều sẽ dẫn phát tâm ma, mà là Kỷ Thích Sinh ở cái này độ cao lúc sau kiến thức càng nhiều đồ vật, cảm giác được chính mình tu luyện này một môn công pháp chỉ sợ không phải cái gì thiện lương đứng đắn công pháp.

Lại nói tiếp Kỷ Thích Sinh chính mình đều cảm thấy kỳ quái, ở hắn cấp bậc còn rất thấp thời điểm, chỉ nhìn thấy cửa này công pháp chỗ tốt, nhưng mà hiện tại hắn thân là chính đạo tông môn đệ tử, chính mình lại ở hoàn toàn không biết gì cả tình huống dưới trực tiếp tu luyện một ít lỗi thời công pháp, quả thực buồn cười.

Càng buồn cười chính là, Kỷ Thích Sinh chỉ loáng thoáng cảm giác được loại này công pháp không phải cái gì đứng đắn công pháp, lại không biết cửa này công pháp rốt cuộc địa phương nào không thích hợp.

Có thể nói cũng là thập phần xui xẻo.

.

Kỷ Thích Sinh nói xong chính mình công pháp vấn đề lúc sau, mong đợi nhìn Lạc Hòa, hy vọng Lạc Hòa có thể đối chính mình có điều trợ giúp.

Nhưng mà lúc này Lạc Hòa lại nghĩ tới một ít thứ không tốt.

Một quyển có thể lẩn tránh tâm ma công pháp, mà kiếp trước thời điểm cái kia Nam Cung Giác đã từng nhắc tới quá.

Lúc đó Lạc Hòa đã rơi vào vai chính trong tay, nam nhân kia cướp đoạt Lạc gia sản nghiệp, đem cái kia ái mộ hắn Lạc gia nữ tử thu vào hậu cung, bốn phía cướp đoạt một lần Lạc gia tổ trạch bảo vật lúc sau, trực tiếp một phen lửa đốt rớt Lạc gia! Ngay lúc đó Lạc Hòa còn nghĩ chính mình phải hảo hảo tu luyện báo cái này diệt tộc chi thù, không nghĩ tới cuối cùng chính mình đọa vào ma đạo, liền tính là tu luyện thành công, cũng là toàn bộ Tu chân giới chán ghét sợ hãi đối tượng.

Mà cướp đoạt thuộc về Lạc Hòa hết thảy vai chính nhưng vẫn đều xuôi gió xuôi nước, thậm chí còn tìm tới rồi có thể lớn nhất hạn độ giảm bớt tâm ma tồn tại công pháp, một đường vấn đỉnh Tu chân giới đỉnh núi!

Tuy rằng thẳng đến Lạc Hòa bị tra tấn đến thần hồn câu diệt thời điểm cũng không có nghe nói cái kia thiên chi kiêu tử phi thăng tin tức, nhưng là cũng không biết hắn đối Lạc Hòa rốt cuộc có cái gì khắc cốt minh tâm thâm cừu đại hận, thế nhưng mỗi một ngày đều phải đến Lạc Hòa trước mặt khoe khoang một chút chính mình trải qua.

Ngay lúc đó Lạc Hòa trừ bỏ đối vai chính thống hận ở ngoài đối hắn bó tay không biện pháp, còn muốn mỗi ngày bị bắt nghe người này quật khởi lộ trình, tâm mệt trình độ chỉ có chính mình biết.

Hiện tại hắn cũng không biết có phải hay không nên cảm tạ chính mình trí nhớ.

Bởi vì cái kia cơ hồ làm Kỷ Thích Sinh xảy ra chuyện công pháp, thế nhưng là tiểu sư đệ kiếp trước hắn là được đến cơ duyên chi nhất.

.

Không chỉ có là Lạc Hòa cảm giác được quen thuộc cảm giác, nghe được Kỷ Thích Sinh nhắc tới 《 lẩn tránh tâm ma pháp 》 thời điểm, Nam Cung Giác cũng mở to hai mắt, nguyên nhân vô hắn, bởi vì này ngoạn ý ở Nam Cung Giác trong trí nhớ, cũng trong nguyên tác giữa xuất hiện quá!

Nam Cung Giác: "Ha hả."

Hệ thống: "……"

Hệ thống cũng không biết chính mình phải nói chút cái gì. Cái này công pháp nguyên bản là ở trong cốt truyện trở thành vai chính mọi việc đều thuận lợi, tu vi bay nhanh tăng trưởng quan trọng đạo cụ, nhưng là loại này đặc quyền đương nhiên là chỉ thuộc về vai chính một người.

Kỷ Thích Sinh không biết vì cái gì đánh bậy đánh bạ được đến cái này công pháp, nhưng là đối với hắn tới nói, liền tính là thật sự tu luyện cũng không có gì dùng, bởi vì cái này công pháp…… Đặc miêu tồn tại rất lớn khuyết tật, yêu cầu hệ thống bổ toàn lúc sau mới có thể trở thành Nam Cung Giác quan trọng trợ lực.

Nhưng mà hiện tại công pháp đều đã tới rồi người khác trong tay.

Hệ thống từ đã biết Lạc Hòa là một cái trọng sinh đến bây giờ, mới chân chính có một loại hiệu ứng bươm bướm thay đổi hết thảy chân thật cảm.

Phía trước thời điểm Lạc Hòa tuy rằng cường, nhưng là hệ thống rốt cuộc không có nhìn đến thuộc về nhà mình ký chủ đồ vật thật sự xuất hiện ở Lạc Hòa trên người, nhưng là hiện tại sự tình đã thực rõ ràng, tuy rằng Lạc Hòa không biết chính mình hiệu ứng bươm bướm làm cái gì, nhưng là Kỷ Thích Sinh tu vi rõ ràng là bởi vì Lạc Hòa tỏa sáng rực rỡ mà sinh ra, hệ thống trong lòng có thể nói là thập phần phức tạp.

Nam Cung Giác không biết nhà mình hệ thống phức tạp tâm tư, ở nghe được Kỷ Thích Sinh tu luyện thế nhưng là 《 lẩn tránh tâm ma pháp 》 thời điểm, hắn cũng có một loại phi thường không thể hiểu được cảm giác, giống như là vốn nên thuộc về chính mình đồ vật bị người đoạt đi rồi, lợi dụng lúc sau lại phát hiện là cái phế phẩm —— a không, trên thực tế còn không bằng phế phẩm cảm giác.

Nam Cung Giác "Sách" một tiếng, bị ý nghĩ của chính mình chọc cười.

Mặc kệ nói như thế nào, hiện tại cái kia đồ vật không tới chính mình trong tay, thế giới này cũng xác thật không phải cái kia cốt truyện bên trong thế giới.

Nam Cung Giác vẫn là thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Hắn là cự tuyệt Lạc Hòa tương ái tương sát.

Lạc Hòa không biết nhà mình tiểu sư đệ trong đầu đều đã não bổ tới rồi tương ái tương sát sự tình thượng, hắn nghe được công pháp tên lúc sau xác thật đi rồi một chút thần, nhưng là kiếp trước sự tình tới rồi hiện tại nông nỗi, đã không thể

ảnh hưởng đến hắn cái gì, bởi vậy hắn thực mau trở về quá thần tới, hoàn hồn lúc sau Lạc Hòa vừa lúc thấy Nam Cung Giác kinh ngạc ánh mắt.

Lạc Hòa ánh mắt trầm xuống, không biết nghĩ tới cái gì, không khí bỗng nhiên áp lực xuống dưới.

Còn không có chờ đến Lạc Hòa nói chuyện, Nam Cung Giác liền trước mở miệng: "Kỷ sư huynh có hay không nghĩ tới cái này công pháp rất có khả năng không được đầy đủ đâu?"

Lời vừa nói ra, không chỉ có là Kỷ Thích Sinh mở to hai mắt nhìn, ngay cả Lạc Hòa đều cảm thấy có chút kinh ngạc.

Kỷ Thích Sinh không biết Nam Cung Giác người mang ngoại quải, ngay từ đầu cũng không tưởng trở lại Nam Cung Giác vấn đề này, bởi vì hắn một chút cũng không cảm thấy Nam Cung Giác có thể thật sự đoán được chính mình công pháp vấn đề.

Vốn dĩ không nghĩ trả lời Kỷ Thích Sinh vừa mới chuẩn bị trầm mặc, liền bỗng nhiên nghĩ tới Lạc Hòa đối Nam Cung Giác coi trọng, tức khắc trong lòng cả kinh, đồng thời có chút may mắn chính mình còn không có đem muốn răn dạy Nam Cung Giác nói ra tới.

Hắn cũng không phải rất rõ ràng Nam Cung Giác đối với Lạc Hòa rốt cuộc có cái gì ý nghĩa, đáng giá Lạc Hòa như vậy chiếu cố, nhưng vẫn là trả lời Nam Cung Giác vấn đề: "Vấn đề này ta cũng không rõ ràng, ta phải đến công pháp là hoàn chỉnh công pháp, cũng không biết sáng tạo công pháp vị kia tiền bối là nghĩ như thế nào."

------oOo------

Phần 138

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 138: Huyết khí lan tràn

Cái này trả lời có thể nói là không có nửa điểm vấn đề, Nam Cung Giác cũng đang hỏi lúc sau mới nhớ tới chính mình tuy rằng ở hệ thống nhận tri là thế giới này vai chính, nhưng là hắn cũng hoàn toàn không tồn tại còn không có nhìn thấy công pháp thời điểm là có thể kết luận cái này công pháp không hoàn chỉnh như vậy bản lĩnh, cho nên Nam Cung Giác lập tức lựa chọn câm miệng không ở nói chuyện.

Lạc Hòa nhìn nhà mình tiểu sư đệ liếc mắt một cái, chậm rì rì mở miệng: "Cái này công pháp từ yêu cầu hút máu điểm này tới nói liền không phải cái gì chính đạo công pháp đi? Ngươi thân là Cửu Thiên Tông đệ tử, chẳng lẽ nửa điểm cảm giác cũng không có sao?"

Kia tự nhiên là không tồn tại.

Kỷ Thích Sinh kỳ thật ở ngay từ đầu nhìn thấy cửa này công pháp thời điểm cũng đã cảm thấy không đúng rồi, nhưng là cái nào thời điểm cái loại này muốn áp Lạc Hòa một đầu ý tưởng rốt cuộc vẫn là chiếm thượng phong, này cũng liền dẫn tới Kỷ Thích Sinh căn bản không màng hậu quả bắt đầu tu luyện cái này công pháp, sự thật chứng minh, cửa này công pháp xác thật không thích hợp, nhưng là Kỷ Thích Sinh phát hiện thời điểm, hiển nhiên đã chậm.

Này không phải mới xảy ra vấn đề không bao lâu, đã bị Lạc Hòa phát hiện vấn đề này sao?

Nhưng là này kỳ thật đều còn không phải quan trọng nhất, quan trọng nhất chính là, liền tính không có bị Lạc Hòa phát hiện vấn đề, hắn cũng đã không có tiếp tục tu luyện cửa này công pháp ý tưởng.

Ở tiểu cảnh giới tấn chức thời điểm đều sẽ xuất hiện tâm ma công pháp, hắn lại tu luyện đi xuống, kia chẳng phải là chính mình tìm chết sao?

Kỷ Thích Sinh trong lòng rõ ràng, nhưng là thật sự ở môn phái trung cầu người hỗ trợ nói…… Hắn cũng không dám.

Có thể giúp được vội ít nhất cũng là một cái Tạo Linh Cảnh tu sĩ, nhưng là Tạo Linh Cảnh tu sĩ cơ hồ toàn bộ đều là trưởng bối, Kỷ Thích Sinh nào dám đem chuyện này thọc đi lên đâu?

Phải biết rằng Cửu Thiên Tông này đó các trưởng bối, tuy rằng thoạt nhìn gương mặt hiền từ hòa ái dễ gần, nhưng là trên nguyên tắc vấn đề là không có khả năng châm chước, Kỷ Thích Sinh hiện tại phạm sai thực danh nghĩa chính

là nguyên tắc vấn đề, hắn nếu là thật sự có lá gan đem chuyện này nói cho sư tôn hoặc là chưởng môn nói, vậy sẽ không gặp được nhiều như vậy phiền não rồi.

Kỷ Thích Sinh trong lòng cũng thực sầu, nhưng mà hắn còn không có nghĩ đến bất luận cái gì biện pháp thời điểm Lạc Hòa cũng đã xuất hiện ở chính mình trước mặt nói là có thể giải quyết vấn đề này.

.

Lạc Hòa xác thật có thể giải quyết.

Nhưng mà lại không giống như là Nam Cung Giác biện pháp giải quyết như vậy trực tiếp đem công pháp hoàn thiện sửa chữa, mà là chân chính nhất lao vĩnh dật biện pháp.

Hoàn toàn phế bỏ Kỷ Thích Sinh tu quá loại này công pháp dấu vết.

Tuy rằng làm như vậy sẽ sử Kỷ Thích Sinh cấp bậc giảm xuống rất nhiều, nhưng là so với những cái đó hư vô mờ mịt hoàn thiện công pháp gì đó, phương pháp này hiển nhiên càng thêm hiện thực, cũng càng làm cho người có thể tiếp thu.

Đương nhiên, nếu có thể không cho người rớt cấp nói liền càng tốt.

Tuy rằng đó là không có khả năng.

Lạc Hòa trong đầu lung tung rối loạn nghĩ một ít lung tung rối loạn đồ vật, trên mặt lại cái gì cũng không có lộ ra tới, mà là thập phần bình tĩnh nói ra ý nghĩ của chính mình: “Ta cảm thấy muốn chân chính giải quyết xong vấn đề này, nhất định phải đem loại này không biết công pháp hoàn toàn từ kỷ sư đệ trong thân thể hủy diệt, không biết kỷ sư đệ ý hạ như thế nào?”

Kỷ Thích Sinh chỉ có thể cười khổ, hắn nếu là còn có thể biết mặt khác phương pháp, lại sao có thể sẽ lưu lạc đến bây giờ hoàn cảnh đâu?

Càng đáng sợ chính là, hắn phát hiện chính mình căn bản không có biện pháp tự phế công pháp.

Nếu có thể chính mình liền đem cái này làm hắn ở vượt qua tiểu cảnh giới thời điểm cũng sẽ trải qua tâm ma công pháp cấp huỷ bỏ nói, Kỷ Thích Sinh khẳng định đã sớm lựa chọn con đường này!

Nhưng mà cũng không phải như vậy.

Kỷ Thích Sinh từng có như vậy ý niệm, ở hắn phát hiện chính mình ở Hư Linh Cảnh lúc sau vượt qua tiểu cảnh giới liền phải trải qua tâm ma kiếp thời điểm, hắn liền đoán được là cái này công pháp đang làm trò quỷ, nhưng là đương hắn sinh ra tự phế công pháp cái này ý niệm tới lúc sau hắn liền lại một lần gặp được tâm ma! Kia một lần trải qua làm Kỷ Thích Sinh đối phế đi công pháp cái này bình thường nhất lựa chọn ngược lại không dám lựa chọn.

Hắn cũng không biết đến tột cùng sẽ phát sinh một ít cái gì, nhưng là trực giác nói cho hắn nếu hắn làm như vậy, sẽ không có cái gì tốt kết quả, cho nên Kỷ Thích Sinh mới vẫn luôn kéo.

Thượng một lần từ Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác nơi đó đổi lấy giao long huyết, chỉ làm hắn tạm thời áp chế tâm ma phản phệ, nhưng mà hắn dùng xong rồi Cửu giai yêu thú lúc sau, lại muốn ở địa phương nào tìm kiếm càng cao cấp yêu thú máu đâu?

Kỷ Thích Sinh nội tâm là tuyệt vọng.

.

Kỷ Thích Sinh nhìn về phía Lạc Hòa: "Nếu Lạc sư huynh cảm thấy biện pháp này được không, liền thỉnh sư huynh giúp ta huỷ bỏ cái này công pháp đi."

Lạc Hòa nhưng thật ra kinh ngạc một chút, hắn nhìn ra tới Kỷ Thích Sinh tu luyện xảy ra vấn đề là bởi vì Kỷ Thích Sinh trên người chính mình đều không có che giấu huyết khí, hoặc là nói, Kỷ Thích Sinh tuy rằng che giấu, nhưng vẫn là bị chính mình đã nhìn ra huyết khí, đối với Kỷ Thích Sinh tu luyện cái này công pháp, Lạc Hòa cũng chỉ là ở nghe được tên thời điểm kinh ngạc một chút, bất quá hắn nhưng thật ra hoàn toàn không nghĩ tới, Kỷ Thích Sinh người này thế nhưng không có cách nào tự phế công pháp.

Này liền có ý tứ.

Ở hắn ấn tượng giữa, cái kia "Nam Cung Giác" chính là lặp đi lặp lại nhiều lần ở chính mình trước mặt khoe ra hắn được đến những cái đó cơ duyên gì đó, hơn nữa từ Lạc Hòa nghe được những cái đó nội dung tới xem, "Nam Cung Giác" căn bản không có gặp được Kỷ Thích Sinh sở gặp được mấy vấn đề này, như vậy từng cuốn tới liền có khuyết tật công pháp, ở "Nam Cung Giác" trong tay lại có thể phát huy ra cực đại tác dụng tới, nhìn dáng vẻ vị kia "Nam Cung Giác" thật đúng là không hổ là Thiên Đạo chi tử a……

Lạc Hòa không tự giác đem Kỷ Thích Sinh cùng vai chính tiến hành tương đối, lại không biết, ở có chút logic vai chính sở dĩ có thể đạt được cơ duyên cũng đem này đó cơ duyên lớn nhất hóa, đều là bởi vì vai chính quang hoàn duyên cớ.

Bất quá Lạc Hòa cũng không cần biết này đó.

Đối hiện tại Lạc Hòa tới nói, muốn phế bỏ một cái tu sĩ tu tập công pháp cũng không phải cái gì chuyện khó khăn, thấy Kỷ Thích Sinh chính mình đã đồng ý cái này lựa chọn, vì thế liền trực tiếp phất tay, thả ra một cổ linh lực dò hỏi hướng Kỷ Thích Sinh đan điền.

Nguyên bản hắn chỉ cần đem cái này cái gọi là có thể lẩn tránh tâm ma công pháp trực giác đi trừ là được, nhưng mà Lạc Hòa lại đột nhiên nhíu nhíu mày.

Vẫn luôn chú ý tình huống Nam Cung Giác trong lòng cả kinh.

Lạc Hòa như vậy thần sắc…… Nên không phải là cái kia công pháp có vấn đề đi?

Công pháp đương nhiên là có vấn đề!

Lạc Hòa quả thực phải bị cái kia phát minh cái này công pháp cái gọi là tiền bối cấp khí cười, cái này công pháp tuy rằng ngày thường nửa điểm cũng nhìn không ra tới, nhưng trên thực tế thế nhưng là tràn ngập bẫy rập, không chỉ là tu luyện công pháp người bản thân không có cách nào chính mình huỷ bỏ cửa này công pháp, ngay cả thực lực so tu hành công pháp người cao tu sĩ đều không có biện pháp tiến hành cưỡng chế huỷ bỏ!

Nhưng thật ra đánh đến một tay hảo bàn tính.

Cửa này công pháp tu luyện thời điểm hấp thu yêu thú huyết khí, nguyên bản này không phải cái gì quan trọng vấn đề, rất nhiều tu sĩ đều sẽ sử dụng thú huyết rèn thể, nhưng là tu luyện này một môn công pháp dùng yêu thú lộn xộn, nhưng đều không ngoại lệ đều là nguyên bản hấp thu thời điểm cấp bậc so nguyên bản tu sĩ cấp bậc muốn cao, này đó huyết khí đang âm thầm thậm chí ảnh hưởng tới rồi một cái tu sĩ tính cách.

Này lại không phải quan trọng nhất.

Quan trọng nhất chính là, ở này đó huyết khí yểm hộ dưới, cái này công pháp thế nhưng lặng yên không một tiếng động thẩm thấu vào tu luyện công pháp tu sĩ kinh mạch, thậm chí ẩn ẩn có áp đảo tâm pháp phía trên cảm giác.

Nói cách khác, ở Kỷ Thích Sinh bất tri bất giác thời điểm, hắn tu luyện tâm pháp đều thiếu chút nữa bị không thể hiểu được công pháp thay đổi rớt!

Mà Kỷ Thích Sinh bản nhân đối này không hề sở giác.

Lạc Hòa lúc này đều có điểm hết chỗ nói rồi, một cái có thể tu luyện đến Hư Linh Cảnh tu sĩ, thế nhưng hoàn toàn không có phát hiện vấn đề này, rốt cuộc là có bao nhiêu buồn cười?

Hắn đem chuyện này nói ra, quả nhiên thấy Kỷ Thích Sinh như bị sét đánh biểu tình: "Không có khả năng!"

Hắn mở to hai mắt nhìn, muốn nhìn ra tới Lạc Hòa chỉ là ở nói giỡn dấu vết.

Nhưng mà không có, Lạc Hòa thần sắc lại bình tĩnh bất quá, thật giống như là từ đầu đến cuối chỉ là nói một câu râu ria sự thật mà thôi.

Kỷ Thích Sinh chính mình đem chính mình hạ cái chết khiếp.

.

Kỷ Thích Sinh tuy rằng ngoài miệng nói không có khả năng, nhưng là trong lòng đã tin bảy tám phần, dư lại đại khái chính là thân là tu sĩ cần thiết muốn bảo tồn hoài nghi thái độ.

Hắn cũng không phải không có phát hiện, nhưng là mấy năm gần đây Lạc Hòa vẫn luôn đều đi ở hắn phía trước chuyện này đối Kỷ Thích Sinh tạo thành nguy cơ cảm là người thường không có cách nào tưởng tượng, chỉ có Kỷ Thích Sinh chính mình biết, vì siêu việt Lạc Hòa chính mình đều làm chút cái gì, không! Hắn kỳ thật cái gì đều không có làm, chỉ là ở trong lòng lấy một loại hoang đường ý niệm cảm thấy chính mình có thể siêu việt Lạc Hòa.

Nhưng mà hiện thực lại chỉ cho hắn một cái tát.

Nếu chính mình tâm pháp thật sự đều bị tiềm di mặc hóa thay đổi nói, kia hắn ở Cửu Thiên Tông còn có cái gì nơi dừng chân? Nếu chuyện này bị hắn sư tôn đã biết, chờ đợi chính mình sẽ là cái gì, Kỷ Thích Sinh trong lòng rất rõ ràng, nhưng là nguyên nhân chính là vì rõ ràng, hắn mới cảm thấy có điểm bi thương.

Hắn không có động thủ ác ý thương tổn quá ai, gần là bởi vì đối Lạc Hòa về điểm này hư vô ghen ghét tâm liền đem chính mình làm tới rồi hôm nay cái này hoàn cảnh, Kỷ Thích Sinh cảm thấy chính mình nhất sinh có chút châm chọc.

Nam Cung Giác nhìn Kỷ Thích Sinh bi thương sắc mặt, trong lòng có loại dị dạng cảm giác, nói chẳng lẽ bị Lạc Hòa đoán trúng sao? Vì cái gì Kỷ Thích Sinh là loại này biểu tình?

Hắn dò hỏi hệ thống: "Nói hệ thống, ngươi rốt cuộc có biết hay không Kỷ Thích Sinh cái này là cái gì vấn đề a?"

Hệ thống có chút xấu hổ, nó đương nhiên là biết đến, kia bổn cái gọi là 《 lẩn tránh tâm ma pháp 》 là một quyển tàn khuyết công pháp, hoặc là nói không phải tàn khuyết, mà là một quyển tà ác công pháp, phía trước nó mang ký chủ nhóm có thể sử dụng cái này công pháp, là bởi vì mỗi một cái ký chủ tu luyện tâm pháp đều thực đặc thù, càng miễn bàn ký chủ bắt được công pháp lúc sau, hệ thống còn sẽ đối cái này công pháp tiến hành chân chính sửa chữa, sử chi trở thành ký chủ bàn tay vàng, nhưng là nó cũng có chút khó có thể tưởng tượng, một cái không có vai chính quang hoàn tu sĩ được đến như vậy một quyển công pháp hậu quả lại là như vậy thê thảm.

Đúng vậy, ở hệ thống trong mắt, Kỷ Thích Sinh trạng huống đã có thể tính làm là thê thảm.

Không chỉ là hệ thống, ngay cả ngoài ý muốn đạt được cửa này công pháp Kỷ Thích Sinh ở biết được chính mình tu luyện hậu quả thời điểm, cho tới nay cố gắng bình tĩnh trạng thái đều đã duy trì không được.

Sắc mặt của hắn thập phần khó coi, mặc cho ai cũng không có biện pháp đem hắn cùng phía trước nhiệm vụ đường người phụ trách, cái kia khí phách hăng hái Kỷ Thích Sinh liên hệ ở bên nhau.

Những cái đó rắc rối khó gỡ huyết khí ở Lạc Hòa thử dưới chậm rãi bắt đầu trở nên nguy hiểm lên, phía trước vẫn luôn ngủ đông ở Kỷ Thích Sinh trong cơ thể không hề động tĩnh, hiện tại lại bắt đầu dần dần hiển lộ ra uy lực tới.

Liền ở Lạc Hòa rút khỏi chính mình linh lực lúc sau, này đó huyết khí liền bắt đầu cắn nuốt Kỷ Thích Sinh trong cơ thể linh khí, bí ẩn mà lại nhanh chóng, chờ đến Kỷ Thích Sinh bắt đầu tiến hành phát hiện thân thể của mình không thích hợp thời điểm, này đó nguyên bản giấu ở máu trong kinh mạch thật nhỏ mà lại không dễ phát hiện huyết khí đã bay nhanh chiếm lĩnh hắn đại bộ phận thân thể, thậm chí còn sờ đến hắn đan điền bên cạnh bắt đầu thử……

Kỷ Thích Sinh sợ tới mức sắc mặt tái nhợt: "Này…… Sao có thể?"

Hắn phía trước đã dùng cái này công pháp làm nhiều ít sự tình, vì cái gì tới rồi hiện tại mới phát sinh loại tình huống này?!

.

Kỷ Thích Sinh trong lòng có bao nhiêu hoảng loạn không có người để ý, thấy được hắn càng ngày càng kém sắc mặt lúc sau, còn không có hoàn toàn bị cái này Tu chân giới đồng hóa Nam Cung Giác đi qua, hư đỡ một phen ngồi ở trên ghế đều còn có điểm lung lay sắp đổ Kỷ Thích Sinh, ngữ khí lại không phải thực hảo: "Không có việc gì đi?"

Nam Cung Giác nói xong mới phát hiện chính mình nói có điểm quan tâm ý vị, nghĩ nghĩ, bổ sung nói: "Ngươi nếu là ở chúng ta nơi này đã xảy ra chuyện ta sư huynh nhưng không bối cái này nồi a!"

Kỷ Thích Sinh chính lâm vào một loại thập phần khủng hoảng cảm xúc bên trong, không có chú ý tới nâng dậy chính mình Nam Cung Giác vừa rồi nói gì đó.

Nhưng thật ra Lạc Hòa nhịn không được cười cười.

Hắn tiểu sư đệ quả nhiên thực thiện lương…… Tuy rằng loại tính cách này ở Tu chân giới cũng không phải cỡ nào hảo, nhưng là nếu là tiểu sư đệ nói, Lạc Hòa nguyện ý vẫn luôn bảo hộ tiểu sư đệ đơn thuần thiện lương.

Hắn rũ rũ mắt, lúc trước còn không phải là bởi vì cái này, hắn mới có thể quản Kỷ Thích Sinh nhàn sự sao?

Thấy tiểu sư đệ đỡ Kỷ Thích Sinh hình ảnh, Lạc Hòa ánh mắt chợt lóe, tiến lên hai bước, không dấu vết đem tiểu sư đệ đỡ Kỷ Thích Sinh cái tay kia đổi tới rồi địa phương khác, ngón tay thăm thượng Kỷ Thích Sinh mạch đập.

Lạc Hòa ngẩn người.

Hắn sắc mặt đổi đổi, đột nhiên nghiêm túc lên, hắn đem Nam Cung Giác đẩy đến một bên: "Tiểu sư đệ, giúp ta tìm một cái trói buộc linh lực trận pháp hoặc là đan dược có thể chứ?"

Đột nhiên bị ủy lấy trọng trách Nam Cung Giác sắc mặt cũng biến đổi một chút, ý thức được sự tình không đơn giản, lập tức liền dựa theo Lạc Hòa phân phó sự tình đi tìm có thể trói buộc linh lực đạo cụ……

Nam Cung Giác đầu tiên nghĩ đến chính là đi Lạc Hòa thư phòng tìm kiếm, sốt ruột hoảng hốt đi tới thư phòng cửa mới dừng lại bước chân, thần sắc vi diệu dò hỏi hệ thống: “Nói, hệ thống, ngươi nơi này có thể đổi có thể trói buộc linh lực biện pháp sao?”

Hệ thống trầm mặc trong chốc lát, mới trả lời nói: “Lý luận đi lên nói là có thể.”

Thân là một cái thăng cấp hệ thống, sao có thể sẽ không có mấu chốt đạo cụ đâu?

Bất quá trói buộc linh lực đạo cụ đều yêu cầu nhiều ít Kịch Tình Độ tới?

Hệ thống bắt đầu nhanh chóng tính toán lên, Nam Cung Giác không biết hệ thống đang ở điên cuồng tính toán, nghe vậy trực tiếp thở dài nhẹ nhõm một hơi: “Vậy ngươi giúp ta tìm điểm đan dược gì đó đi.”

Hệ thống tiếp thu tới rồi Nam Cung Giác mệnh lệnh lúc sau lập tức bắt đầu rồi tìm kiếm, tìm được đan dược trận pháp từ từ đồ vật kỳ thật cũng không thiếu, chính là có một chút không tốt lắm…… Mấy thứ này sử dụng lúc sau đều sẽ xuất hiện trình độ nhất định tác dụng phụ.

Hệ thống đem cái này băn khoăn nói cho Nam Cung Giác: “Ký chủ, ta nơi này tuy rằng có thể tìm được đan dược, nhưng là đều có tác dụng phụ……”

Nam Cung Giác ở không phải chính mình cùng Lạc Hòa sự tình thượng cũng không thể làm được từ chuyện lớn đến chuyện nhỏ, nghe thấy hệ thống như vậy vừa nói, Nam Cung Giác trực tiếp đánh nhịp: “Có liền có bái, có cái gì cùng lắm thì, dù sao lại không phải ta dùng…… Không, là trên thế giới này dù sao lại không phải có rất nhiều hoàn toàn không tồn tại tác dụng phụ đan dược, không có gì để lo lắng…… Đi.”

Nghe thấy được ký chủ như vậy vừa nói, hệ thống lập tức đem chính mình từ hệ thống thương thành tìm được đan dược một chữ bài khai, đặt ở Nam Cung Giác trước mắt.

------oOo------

Phần 139

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 139: Khóa linh đan dược

Nam Cung Giác: "……"

Nam Cung Giác nhìn chính mình trước mắt xuất hiện ước chừng mười tới loại đan dược, đột nhiên cảm thấy thế giới này có điểm huyền huyễn.

Nói loại này đan dược có nhiều như vậy…… Là có ý tứ gì? Không có lúc nào là tuyên cáo thế giới này rốt cuộc có bao nhiêu nguy hiểm vẫn là như thế nào?

Hệ thống gần chỉ là từ ký chủ miêu tả giữa tìm được rồi phụ họa miêu tả đan dược, không nghĩ tới thế nhưng bị ký chủ hiểu lầm thế giới này tính nguy hiểm rất cao, chân thật tội lỗi tội lỗi…… Hệ thống ở Nam Cung Giác thức hải giữa mặc niệm sám hối lời kịch.

Này đó đan dược đều là Thượng Ngu Đại Lục bản thân tồn tại đan dược, tuy rằng thời gian ngắn nhất cũng muốn ngược dòng đến hơn ba trăm năm trước cũng đã thất truyền đan dược……

Nam Cung Giác không biết này đó, từ một đống lớn màu sắc rực rỡ, tên khác nhau nhưng phải làm trúng tuyển chọn cảm thấy nhất huyền huyễn một loại tên là "Khóa linh đan" đan dược, nghĩ đến chính mình không có tiến thư phòng, lại mở ra thư phòng đại môn tiến vào Lạc Hòa thư phòng đi hoạn có một vòng lúc sau lại từ trong thư phòng ra tới, đem từ hệ thống đổi đan dược giao cho đang ở thử ngăn cản Kỷ Thích Sinh trong cơ thể huyết khí lan tràn Lạc Hòa trong tay.

Lạc Hòa tiếp nhận đan dược lúc sau trực tiếp uy tới rồi Kỷ Thích Sinh trong miệng, động tác thập phần thô bạo…… Ở Nam Cung Giác thị giác thoạt nhìn thập phần thô bạo, nhưng là ở ngay lúc này Kỷ Thích Sinh trong mắt, hắn đã không có gì so đo đường sống.

Nam Cung Giác thấy khóa linh đan bị đút cho Kỷ Thích Sinh lúc sau thở dài nhẹ nhõm một hơi, theo sau nhớ tới cái gì, có chút chột dạ chọc chọc hệ thống: "Nói cái này khóa linh đan có cái gì tác dụng phụ tới?"

Hệ thống: "……"

Hệ thống bỗng nhiên có điểm không nghĩ nói chuyện.

Tuy rằng ký chủ ở trừ bỏ ký chủ bản nhân cùng với ký chủ sư huynh sự tình phía trên có thể nói là quá đến một chút cũng không tinh xảo, nhưng là ký chủ cứ như vậy tùy tùy tiện tiện móc ra một viên đan dược hoàn toàn không xem bản thuyết minh liền trực tiếp đút cho một cái ở hệ thống trong mắt cùng ký chủ

xem như quen thuộc người…… Này cũng không tránh khỏi quá tâm lớn một chút đi?

Nhưng mà hệ thống trầm mặc sau một lát, vẫn là thành thành thật thật tìm ra khóa linh đan bản thuyết minh.

Khóa linh đan: Huyền cấp đan dược, dùng cho tỏa định bị thương tu sĩ trong cơ thể linh lực lưu động, hiệu quả dựng sào thấy bóng, ba giây thấy hiệu quả, trúng kịch độc tu sĩ ra ngoài ở nhà lữ hành chuẩn bị thương phẩm, giá bán 166 Kịch Tình Độ. 【chú: Nên đan dược tồn tại nhất định tác dụng phụ, dược hiệu giải trừ sau sẽ xuất hiện thời gian nhất định cảnh giới rơi xuống, hy vọng tu sĩ có thể bảo vệ tốt chính mình, không cần dễ dàng bị thương nga! 】

Nam Cung Giác: "……"

Đây là cái gì mê giống nhau bản thuyết minh, viết bản thuyết minh cái này hệ thống là bệnh tâm thần sao?

Hệ thống: "Khụ khụ, hy vọng ký chủ tôn trọng mỗi một cái vất vả cần cù lao động hệ thống công tác thành quả, không cần nhân thân công kích."

Nam Cung Giác: "……"

Đây là nhân thân công kích sao?

Hệ thống đều như vậy pha lê tâm sao? Nam Cung Giác lòng còn sợ hãi nghĩ, nhìn dáng vẻ vẫn là ít nói một chút loại này tồn tại loại này chỉ hướng tính sẽ bị hệ thống hiểu lầm nói hảo.

Hệ thống cảm giác tới rồi Nam Cung Giác ý tưởng, có điểm không biết nên nói cái gì là hảo.

Nam Cung Giác như vậy nghĩ, đột nhiên không cẩn thận thấy được hệ thống giao diện.

Hiện tại Nam Cung Giác thân là một cái nợ ngập đầu hệ thống người sở hữu, đối chính mình thiếu nợ tình huống có thể nói là thập phần chú ý, lúc này, hắn thấy vừa mới đổi một quả giá trị 166 Kịch Tình Độ đan dược lúc sau, chính mình Kịch Tình Độ giao diện thượng con số không có thay đổi.

Nam Cung Giác thần sắc hơi chút đổi đổi, hắn biết rõ hệ thống là một cái như thế nào keo kiệt tồn tại, tuyệt đối không tồn tại quên khấu Kịch Tình Độ chuyện như vậy.

Nói cách khác……

Không khấu Kịch Tình Độ chuyện này là hệ thống chủ quan quyết định.

Cho nên, đây là vì cái gì đâu?

.

Hệ thống còn không biết chính mình một không cẩn thận quên đi đại sự đã bị ký chủ nghĩ tới, nó đang ở sửa sang lại hệ thống thương thành đan dược, vừa rồi Nam Cung Giác nhắc tới chuyện này lúc sau nó mới ý thức được hệ thống thương thành đồ vật quá rối loạn một ít, vạn nhất khi nào chính mình không thanh tỉnh, ký chủ yêu cầu cứu cấp thời điểm tìm không thấy làm sao bây giờ?

Bởi vì có sửa sang lại phương hướng, hệ thống làm khởi sống tới tốc độ bay nhanh.

Bên kia, Lạc Hòa phát hiện cấp Kỷ Thích Sinh uy tiểu sư đệ cấp không biết tên đan dược lúc sau, Kỷ Thích Sinh trong cơ thể linh lực thật đúng là hoàn toàn bị phong tỏa, nửa điểm lưu động dấu hiệu đều không có, hắn hơi hơi ngẩn người, như vậy đan dược…… Hắn trong thư phòng nhưng không có.

Lạc Hòa là thấy tiểu sư đệ tiến vào thư phòng, nguyên bản hắn còn tưởng rằng Nam Cung Giác sẽ ở chính mình trong thư phòng tìm được thích hợp đồ vật, không nghĩ tới tiểu sư đệ tìm tới đồ vật cùng chính mình trong thư phòng những cái đó trữ hàng nửa điểm quan hệ đều không có.

Hắn khẽ cười cười, đoán được tiểu sư đệ đan dược hẳn là nơi phát ra với hệ thống, vì thế không nói gì thêm, trực tiếp bắt đầu mạnh mẽ loại trừ Kỷ Thích Sinh trong cơ thể tồn tại những cái đó huyết khí.

Bởi vì huyết khí vẫn luôn là nương Kỷ Thích Sinh trong cơ thể linh lực yểm hộ ở ăn mòn Kỷ Thích Sinh thân thể, cho nên huyết khí cùng linh lực hỗn tạp ở bên nhau, tình huống thập phần phức tạp.

Lạc Hòa nhíu nhíu mày, trực tiếp đem chính mình linh lực quán chú tiến vào Kỷ Thích Sinh trong thân thể, bắt đầu mạnh mẽ loại trừ linh lực bên trong huyết khí.

Này cũng không phải một cái đơn giản công trình, đối với Kỷ Thích Sinh tới nói, Lạc Hòa động thủ địa phương liền trực tiếp là chính mình linh lực, linh lực đối với tu chân nhân sĩ tới nói ý nghĩa cái gì, không có người không biết, nguyên nhân chính là vì cái này tầm quan trọng, một người là rất khó hoàn toàn tín nhiệm một người khác dỗi chính mình linh lực động thủ.

Đương nhiên, Kỷ Thích Sinh nơi này không có cái này phiền não, một quả khóa linh đan đi xuống, hắn linh lực sớm đều bị hoàn toàn chế phục, liền tính muốn đối Lạc Hòa linh lực đảo điểm cái gì loạn đều là lòng có dư mà lực không đủ.

Này đây Lạc Hòa hành động không có đã chịu cái gì trở ngại, trừ bỏ những cái đó huyết khí thật sự là có điểm quá mức tận dụng mọi thứ một chút bên ngoài —— Kỷ Thích Sinh kinh mạch bên trong, mặc kệ là cỡ nào thật nhỏ kinh mạch bên trong đều tiềm tàng nồng đậm huyết khí, này đó huyết khí tựa hồ là bị cái gì đặc thù thủ đoạn bảo tàng oán khí sát khí từ từ âm u đồ vật, ẩn núp ở Kỷ Thích Sinh thân thể bên trong.

Lạc Hòa đi trừ này đó ngoạn ý phế đi rất lớn một phen công phu.

Cái này quá trình chân chính thực thi lên tuy rằng cũng không phải thực khó khăn, nhưng là công trình thật lớn còn thập phần tinh tế, có thể nói cũng là thập phần tiêu hao kiên nhẫn sự tình.

Nam Cung Giác vẫn luôn ở Lạc Hòa bên người an tĩnh đứng, trong đầu lại cùng hệ thống cò kè mặc cả: "Hệ thống a, ta nhớ rõ ta Kịch Tình Độ hình như là bị ngươi nhiều tiêu hao rất nhiều đúng không?"

Đang ở sửa sang lại thương thành hệ thống đột nhiên nghe được Nam Cung Giác như vậy vừa nói, lập tức sợ tới mức phục hồi tinh thần lại: "Là, đúng vậy……"

Nó đã tỉnh lúc sau mới phát hiện chính mình một không cẩn thận tiêu hao quá mức đến quá nhiều, hơn nữa bị nó tiêu hao quá mức này một bộ phận Kịch Tình Độ còn không có biện pháp trực tiếp còn cấp ký chủ, này dẫn tới hệ thống mấy ngày nay đều có điểm nơm nớp lo sợ, sợ ký chủ khi nào nhớ tới chuyện này cùng chính mình thu sau tính sổ.

.

Kỳ thật cũng coi như không thượng là thu sau tính sổ, bởi vì Nam Cung Giác không có nghĩ muốn thu sau tính sổ, hắn nghĩ đến vấn đề cùng hệ thống cho rằng vấn đề hoàn toàn bất đồng.

Nhưng mà hệ thống cũng không biết Nam Cung Giác nghĩ đến chính là cái gì, lòng còn sợ hãi chờ ký chủ thẩm phán.

Hệ thống trong lòng thực hoảng, bởi vì nó phía trước rất đại Nam Cung Giác không cẩn thận đề ra vài câu, ký chủ đã đem thí luyện đài kia mấy cái hệ thống đều kết thúc cần dùng gấp, nói cách khác, hiện tại Nam Cung Giác không ngừng có một hệ thống, này quả thực là hệ thống hành nghề kiếp sống tới nay lần đầu tiên tồn tại cạnh tranh ý thức cùng nguy cơ cảm.

Nó luôn là có điểm lo lắng cho mình nếu là làm được không hảo ký chủ có thể hay không bởi vậy đem chính mình cuốn gói.

Tuy rằng hệ thống cùng ký chủ chi gian trói định quan hệ cần thiết muốn ở hai bên cộng đồng đồng ý dưới mới có thể chân chính giải trừ, nhưng là chính mình ký chủ đồng thời có được vài cái hệ thống gì đó vẫn là thực làm hệ thống cảm thấy uy hiếp a……

Nam Cung Giác đợi thật lâu, đều không có nghe thấy hệ thống chủ động công đạo chuyện này, hắn có chút buồn bực hỏi: "Có phải hay không những cái đó bị khấu nhưng là không có bị ngươi thăng cấp dùng hết kia một bộ phận Kịch Tình Độ vẫn là có thể ở thương thành trung đổi vật phẩm?"

Hệ thống thấp thỏm thật lâu, đột nhiên nghe được Nam Cung Giác nói như vậy, còn có điểm dại ra: "A? Ký chủ ngươi muốn nói chính là chuyện này sao?"

Nam Cung Giác cho rằng hệ thống có điểm không thể hiểu được: “Bằng không đâu?”

Hệ thống hung hăng mà thở dài nhẹ nhõm một hơi, hận không thể chuyển mấy cái quyển quyển tỏ vẻ chính mình hưng phấn.

Nguyên lai ký chủ không phải muốn thu sau tính sổ a!

Hệ thống lúc này hoàn toàn không có ý thức được này kỳ thật cùng thu sau tính sổ không có gì khác nhau, nhưng là ở vừa rồi chính mình não bổ kia một đống cuốn gói ý tưởng bên trong, hệ thống đối với thu sau tính sổ yêu cầu đã hạ thấp rất nhiều, hiện tại bị Nam Cung Giác như vậy vừa hỏi hoàn toàn không cảm thấy là thu sau tính sổ gì đó.

Nguy cơ giải trừ, hệ thống thanh âm thậm chí có chút vui sướng: “Ký chủ ngươi đoán được không có sai, những cái đó Kịch Tình Độ tuy rằng không thể còn cấp ký chủ ngươi, nhưng là ở ta nơi này cũng là có thể đổi đồ vật, về sau ký chủ yêu cầu vật phẩm sẽ ưu tiên từ này một bút Kịch Tình Độ trung để khấu, ký chủ chỉ cần còn xong giao diện thượng số liệu thì tốt rồi……”

Sợ nhất không khí bỗng nhiên an tĩnh.

Hệ thống nói xong những lời này lúc sau Nam Cung Giác trên người khí áp thật là mắt thường có thể thấy được tốc độ hạ thấp.

Hệ thống cảm thấy có chút đáng sợ.

Tính xuống dưới nó đã có một đoạn thời gian không có cảm nhận được loại này đến từ ký chủ linh hồn uy áp, đột nhiên lại một lần bị ký chủ phóng xuất ra tới đơn thuần nhằm vào linh hồn uy áp thăm một chút, hệ thống toàn bộ thống đều dọa choáng váng.

Nam Cung Giác áp suất thấp hoàn toàn là bởi vì……

Hệ thống vừa rồi cái hay không nói, nói cái dở, một hai phải cường điệu Nam Cung Giác hiện tại nợ ngập đầu, vấn đề là cái này mắc nợ còn không phải chính mình thiếu hạ, nhưng là cần thiết chính mình xâm nhập hoàn lại mắc nợ! Đổi thành mặt khác bất luận cái gì một người đều sẽ tức giận hảo đi?!

May mắn Nam Cung Giác còn xem như thân ở vào chính mình hiện tại rốt cuộc thân ở địa phương nào, một chút đều không có lộ ra chính mình cảm xúc, chỉ ở tinh thần không gian cũng chính là thức hải, sử dụng linh hồn uy áp áp bách một chút hệ thống.

Từ có hệ thống, Nam Cung Giác phát hiện chính mình tuy rằng thân thể đã hảo, nhưng là trên thực tế vẫn là cả người đều ở mắc nợ sinh hoạt bên trong, có thể nói là thập phần nước sôi lửa bỏng.

Nam Cung Giác sâu kín thở dài: Tính, lộ là chính mình tuyển, nhất định phải chính mình đi xuống đi.

.

Kỷ Thích Sinh tỉnh táo lại thời điểm cũng không có thấy Lạc Hòa, cũng không có thấy Nam Cung Giác, thậm chí mấy ngày liền hoa bản đều không có thấy.

Hắn nằm ở mềm mại trên cỏ vẻ mặt mộng bức.

Thân thể hắn bên trong bị bức nóng nảy lúc sau mới bắt đầu sơ hiện manh mối huyết khí đã hoàn toàn biến mất, phía trước vẫn luôn áp lực mỗ một loại cảm giác cũng mạc dân kỳ diệu biến mất, hiển nhiên hiện tại chính mình đã bị Lạc Hòa trị hết.

Tuy rằng Lạc Hòa cái loại này thô bạo phương thức cũng không thể xem như trị liệu, nhưng là hiện tại hắn tuy rằng toàn thân cứng đờ một ít, linh lực vận hành tốc độ chậm một ít, trên người tu luyện công pháp dấu vết thiếu một cái, tu vi giảm xuống một chút bên ngoài, có thể nói là thập phần khỏe mạnh, nói cách khác, hiện tại chính mình quả thực có thể nói là một cái bình thường người!

Hoàn toàn không cần lại lo lắng chính mình tu luyện tà ác công pháp sự tình bị các trưởng bối đã biết sẽ thế nào!

Bất quá……

Kỷ Thích Sinh vừa mới giơ lên khóe miệng đột nhiên rũ đi xuống.

Vừa mới hắn nghĩ tới cái gì tới? Tu vi giảm xuống một chút?

Hắn tình huống hiện tại là tu vi giảm xuống một chút có thể giải thích sự sao?!

Kia hiển nhiên là không có khả năng.

Kỷ Thích Sinh bi thương phát hiện, chính mình đã ngã xuống tới rồi vực linh trong gương giai.

Kỷ Thích Sinh: "……"

Hắn lúc trước vì đuổi kịp Lạc Hòa cảnh giới tu luyện không biết lai lịch cũng không biết hay không an toàn công pháp, kết quả cuối cùng lại không có chính mình tưởng tượng như vậy tốt đẹp, hắn không những không có chân chính đuổi theo thượng Lạc Hòa bước chân, còn kém điểm bị tà pháp ảnh hưởng dẫn tới chính mình mắc thêm lỗi lầm nữa, thậm chí còn suốt ngã xuống một cái đại cảnh giới, có thể nói là thập phần thê thảm.

Nhưng mà trái lại năm đó trở thành chính mình tâm ma Lạc Hòa, hiện tại đã trở thành Thượng Ngu Đại Lục tuổi trẻ nhất Tạo Linh Cảnh tu sĩ, tương lai tiền đồ không thể hạn lượng! Thật là người so người sẽ tức chết.

Kỷ Thích Sinh nằm tự oán tự ngải trong chốc lát, cuối cùng lại là thoải mái cười.

Cuối cùng chính mình vấn đề vẫn là Lạc Hòa tự mình giải quyết, vẫn luôn vắt ngang ở chính mình trong lòng kia cây châm cũng như là bị Lạc Hòa cùng nhau trừ khử với vô hình giống nhau, hiện tại Kỷ Thích Sinh đối với siêu việt Lạc Hòa chấp niệm đã hoàn toàn tiêu tán.

Tuy rằng cái này tâm ma bài trừ là dùng chính mình một cái đại cảnh giới tu vi làm đại giới đổi lấy, cũng làm Kỷ Thích Sinh cảm thấy có điểm vui mừng, hắn trong lòng rất rõ ràng, vấn đề này nếu không phải hiện tại giải quyết nói, tương lai khả năng sẽ mang đến lớn hơn nữa ảnh hưởng, mà những cái đó sự đều không phải là Kỷ Thích Sinh sở nguyện ý nhìn thấy.

Lời nói là nói như vậy, ở chỗ này nằm trong chốc lát lúc sau, Kỷ Thích Sinh trong đầu vẫn là nhịn không được xuất hiện thật sâu mà oán niệm: Nói Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa kia hai người rốt cuộc là đem chính mình ném tới địa phương quỷ quái gì a? Liền tính bọn họ thật sự rất bận cũng không đến mức trực tiếp đem người ném tới trên mặt đất đi? Này rốt cuộc là nhân tính vặn vẹo vẫn là đạo đức chôn vùi a?

Sự thật chính là cái gì cũng không phải.

Kỷ Thích Sinh khôi phục trong chốc lát đã tỉnh lúc sau, bỗng nhiên phát hiện một cái nghiêm túc vấn đề.

Cái này địa phương, chính là Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa cư trú địa phương! Nhưng là hiện tại không có phòng ở cũng đã không có trận pháp, hoàn toàn trở thành trống rỗng một mảnh!

Kỷ Thích Sinh: "……"

Đây là cái quỷ gì? Chẳng lẽ Lạc Hòa người này vẫn luôn là đem chính mình phòng ở tùy thân mang theo sao?

Kỷ Thích Sinh đánh một cái rùng mình, yên lặng mà đem cái này ý tưởng trực tiếp cấp xóa bỏ, đổi thành Lạc Hòa thăng cấp trở thành Tạo Linh Cảnh lúc sau không ở nơi này chuyển nhà, chỉ là chuyển nhà thời điểm quên mất chính mình tồn tại cái này tương đối đáng tin cậy ý tưởng.

Hắn ở chỗ này tự tin suy đoán, không nghĩ tới chính mình cái thứ nhất thoạt nhìn hoàn toàn không đáng tin cậy ý tưởng mới là chân chính chính xác lựa chọn.

Kỷ Thích Sinh đứng ở tại chỗ sửng sốt trong chốc lát, mới như ở trong mộng mới tỉnh giống nhau rời đi Thiên Nhất Phong.

------oOo------

Phần 140

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 140: Cái gọi là bệnh sợ độ cao

Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác xác thật là lâm thời có việc rời đi, bọn họ hai cái đi thời điểm mang lên Hỗn Nguyên Lâu, lại quên mất ngay lúc đó Hỗn Nguyên Lâu trung không chỉ có chỉ có bọn họ hai người ở, còn có một cái chân chính ý nghĩa thượng người ngoài.

Nhưng là người ngoài loại này ngoạn ý…… Từ trước đến nay không có gì tồn tại cảm, đã bị Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác thậm chí là Hỗn Nguyên Lâu đều nhất trí quên mất.

Ngay cả hệ thống đều không có nhớ tới nhắc nhở bọn họ còn có một người bị bọn họ ném vào Cửu Thiên Tông Thiên Nhất Phong giữa sườn núi thượng, dẫn tới Kỷ Thích Sinh tỉnh lại thời điểm không thể không hoài nghi nhân sinh.

Đáng tiếc cũng không có người biết hắn là cái gì tâm tình.

Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác cấp Kỷ Thích Sinh giải quyết trong cơ thể huyết khí thời gian cũng không đoản, lúc này đây bọn họ rời đi là bởi vì phía trước Cửu Thiên Tông mời các tông môn gia tộc người đều đã đến đông đủ, các tông thương nghị sắp bắt đầu.

Nhưng là ở bắt đầu phía trước, yêu cầu tiến hành một phen lễ khai mạc linh tinh ngoạn ý nhi, cái này tập tục xấu vẫn là từ Cửu Thiên Tông đệ nhất nhậm tông chủ thời điểm lưu truyền tới nay.

Nam Cung Giác nghe xong hệ thống giải thích: "……"

Cái kia tông chủ, thật là mỗi một cái hành vi đều làm người liên tưởng đến người xuyên việt ba chữ a.

Cũng không biết cái kia tiền bối có phải hay không thật sự cùng chính mình giống nhau là đến từ cùng cái thế giới người xuyên việt.

Nam Cung Giác suy nghĩ một chạy thiên, phục hồi tinh thần lại thời điểm phát hiện Lạc Hòa đã mang theo hắn cùng Hỗn Nguyên Lâu rời đi Thiên Nhất Phong.

Hắn hoảng hốt trong nháy mắt, phát hiện Lạc Hòa thế nhưng là ngự kiếm phi hành, hắn bên người còn thường thường xuất hiện như vậy một hai mảnh lá cây, hoặc là bay qua vài người. Phi kiếm loại này ngoạn ý rốt cuộc không thể giống tiểu ô tô giống nhau vững vàng, cho nên Nam Cung Giác ở Lạc Hòa bỗng nhiên một trận biến nói thời điểm lung lay một chút, một không cẩn thận thấy chính mình dẫm lên phi kiếm dưới……

Sau đó hắn ôm chặt Lạc Hòa eo, cả người run bần bật.

Ngay cả Nam Cung Giác chính mình cũng không biết chính mình thế nhưng khủng cao.

Cảm giác được tiểu sư đệ đang ở phát run, dụng tâm ngự kiếm nhất tâm nhị dụng Lạc Hòa đột nhiên ngừng lại, xoay người ôm lấy Nam Cung Giác, ở hắn trong lòng ngực thiếu niên sắc mặt tái nhợt, mang theo vài phần sợ hãi, tinh xảo trên mặt chảy ra tinh mịn mồ hôi, một bộ chấn kinh quá độ bộ dáng, Lạc Hòa trong lòng có chút sốt ruột, tiểu sư đệ nhưng cho tới bây giờ không có biểu hiện ra cái dạng này quá, hắn nhất thời tìm không thấy nguyên nhân.

Nam Cung Giác từ thượng mà xuống nhìn phi kiếm hạ núi non cây xanh con sông, đại não một trận choáng váng, trong lúc nhất thời trong đầu thế nhưng xuất hiện thật dài nghê hồng cùng ngựa xe như nước ánh đèn lộng lẫy thế giới hiện đại, hắn một người đứng ở chỗ cao không người hỏi thăm, trái tim như là bị cầm vào nước trung giống nhau, lệnh người hít thở không thông.

Đây là có chuyện gì? Nam Cung Giác vô cùng tin tưởng, chính mình trong trí nhớ không có cảnh tượng như vậy, chẳng lẽ là trong truyền thuyết tâm ma?

Nam Cung Giác quả thực không thể tin được chính mình suy đoán, nhanh chóng gõ hệ thống: "Hệ thống hệ thống, nói chẳng lẽ vựng cao cũng là một loại tâm ma sao? Có hay không vựng cao dược bán a?"

Hệ thống: "……"

Hệ thống có điểm vô ngữ, tuy rằng không biết vì cái gì ký chủ sẽ có như vậy tật xấu, nó vẫn là tận chức tận trách tìm tòi một chút, phát hiện hệ thống thương thành thế nhưng thật sự có vựng cao dược, xám xịt nắm có điểm không thể tin được chính mình đều tìm thấy được thứ gì, phải biết rằng trước kia nó tuy rằng chưa từng có hoàn thành quá nhiệm vụ, nhưng là hệ thống thương thành là thật sự không tồn tại loại này thái quá thuốc viên a!

Hệ thống cũng không khỏi lâm vào hoài nghi thống sinh kiếp sống trung.

"Uy? Hệ thống? Ngươi còn ở sao? Chẳng lẽ là rớt tuyến?" Không thể nào? Nam Cung Giác đều phải cấp khóc, hắn một chút cũng không dám tin tưởng cư nhiên liền hệ thống đều liên hệ không thượng, ở phát hiện chính mình khả năng vựng cao lúc sau hắn lập tức nhắm hai mắt lại, nhưng mà nhắm mắt lúc sau hắn phát hiện chính mình thế nhưng xuất hiện ở một cái hiện đại trong thành thị, nhưng là vẫn như cũ đứng ở chỗ cao, lạnh băng nhìn xuống thế giới này.

Nhưng mà! Đặc miêu liền tính ánh mắt lại lạnh băng lại có ích lợi gì a? Ánh mắt lạnh băng lại không thể trị liệu vựng cao!

.

Nam Cung Giác duy trì nguyên dạng đứng trong chốc lát, tận lực xem nhẹ nơi xa phong cảnh, sau đó liền nghe được hệ thống thanh âm: "Ký chủ ngươi có

khỏe không? Vừa rồi ký chủ ngươi đột nhiên rớt tuyến làm ta sợ muốn chết! Ai ký chủ ngươi hiện tại ở địa phương nào a?”

Hệ thống cũng là thật sự bị dọa tới rồi, nó vẫn luôn đều đãi ở Nam Cung Giác thức hải giữa, theo đạo lý là sẽ không gặp được rớt tuyến loại chuyện này, nhưng là vừa rồi ký chủ đang hỏi chính mình có hay không vựng cao dược lúc sau liền bỗng nhiên mất đi hơi thở, nếu không phải hệ thống còn hảo hảo đãi ở ký chủ thức hải, nó phỏng chừng mới là thật sự bị dọa khóc một cái.

Kết quả hệ thống còn không có khóc ra tới, tìm được rồi vựng cao dược lúc sau thế nhưng liền thấy nhà mình ký chủ hoàn toàn thay đổi một chỗ, cái này địa phương còn tràn ngập hiện đại phong tình! Hệ thống mở to hai mắt nhìn! Sau đó nó nhớ tới chính mình không có đôi mắt, xám xịt thân thể tức giận đến ở Nam Cung Giác thức hải nhảy nhót thật lâu.

Nam Cung Giác nhắm mắt liên hệ thượng hệ thống: “Thống a, ngươi không bằng trước đem vựng cao dược cho ta lại nhảy?”

Hệ thống hoảng sợ, lập tức đổi ra vựng cao dược, Nam Cung Giác thấy thuốc viên, không chút suy nghĩ liền trực tiếp đem thuốc viên nhét vào trong miệng.

Giống nhau người vựng cao đều chỉ là sẽ sinh ra muốn choáng váng nôn mửa như vậy cảm giác, nhưng là Nam Cung Giác bệnh trạng đều đã thấy được ảo giác, thậm chí còn toàn thân toát ra mồ hôi lạnh, căn bản là không giống như là đơn giản vựng cao!

Nam Cung Giác ăn dược, hoãn trong chốc lát lúc sau chậm rãi mở mắt, theo sau lại bị cách đó không xa như là trào dâng không thôi con sông giống nhau lưu động, nhưng là lập loè đủ mọi màu sắc quang mang, xếp thành trường long giống nhau tiểu ô tô cấp dọa ra một thân mồ hôi lạnh.

Nam Cung Giác điên cuồng gọi hệ thống: “Thống a, ngươi này thương thành nên không phải là giả dược đi? Vì mao một chút hiệu quả đều không có a?”

Bị cho rằng là bán giả dược hệ thống: “……” Nó cũng không biết a! Hệ thống tuy rằng vẫn luôn phái không thượng cái gì công dụng, trừ phi nhà mình ký chủ yêu cầu khẩn cấp cứu trợ thời điểm, nhưng là lúc này đây đồng dạng cũng là khẩn cấp cứu trợ, chính mình thế nhưng còn làm tạp! Hệ thống hoảng sợ, vạn nhất ký chủ bởi vì chuyện này lại nghĩ tới đổi hệ thống gì đó, kia nhiều không có lời a!

Hệ thống rút kinh nghiệm xương máu, lập tức an ủi ký chủ: “Yên tâm đi ký chủ, ta tiếp tục ở thương thành tìm kiếm! Ta cũng không tin tìm không thấy có thể trị liệu vựng cao dược! Ký chủ ngươi trước chờ ta trong chốc lát a!”

Hệ thống nói xong trực tiếp thần ẩn, tiến vào hệ thống không gian bên trong, click mở thương thành bắt đầu tiến hành tân một vòng tìm tòi.

Còn không có tới cập nói chuyện Nam Cung Giác: “……” Hắn hệ thống sợ không phải một cái thiểu năng trí tuệ nga.

Hiện tại chuyện quan trọng nhất là tìm được vựng cao dược sao? Chẳng lẽ không phải bọn họ muốn như thế nào rời đi cái này làm chính mình xem một cái liền sẽ vựng địa phương quỷ quái sao?

Nam Cung Giác lén lút mở to mắt nhìn thoáng qua, sau đó lòng còn sợ hãi nhắm hai mắt lại, cảm thấy hệ thống tìm dược quyết định là chính xác.

Nam Cung Giác nhắm mắt lại lúc sau nhịn không được bắt đầu miên man suy nghĩ, vì cái gì chính mình sẽ vựng cao đâu? Nam Cung Giác nhưng không nhớ rõ chính mình tồn tại như vậy tật xấu, chính là này rốt cuộc cũng không phải cái gì việc nhỏ, vì cái gì chính mình sẽ một chút ấn tượng cũng không có?

.

Nam Cung Giác còn không có tự hỏi ra kết luận, bỗng nhiên cảm giác được bên miệng một trận ấm áp, một trận không thể miêu tả cay đắng từ khoang miệng trung lan tràn mở ra, hắn mày nhăn lại, mở mắt, muốn nhìn xem là ai cho chính mình uy như vậy khổ ngoạn ý!

Nam Cung Giác hỏa khí vội vàng mở to mắt, thấy chính là Lạc Hòa mang theo lo lắng mặt.

Nam Cung Giác: "……" Cho nên vừa rồi dược là Lạc Hòa uy?

Lạc Hòa đối thượng Nam Cung Giác đôi mắt thời điểm ngẩn ra một chút, theo sau trong mắt bị một loại có thể nói là mừng như điên cảm xúc thổi quét: "Tiểu sư đệ ngươi tỉnh?"

Nam Cung Giác không nhịn xuống mắt trợn trắng, hắn đều đã mở to mắt còn dùng cái gì câu nghi vấn a? Ai đều có thể nhìn ra đến chính mình tỉnh hảo đi? Bất quá có thể làm nhất quán bình tĩnh Lạc Hòa xuất hiện như vậy cảm xúc, Nam Cung Giác bỗng nhiên có một loại điềm xấu dự cảm, chẳng lẽ chính mình ngủ thật lâu? Tuy rằng hắn cũng không cảm thấy chính mình là đang ngủ, mà là ở chịu đựng tinh thần tàn phá.

Nghĩ đến phía trước chính mình vừa mở mắt ra liền thấy chỗ cao không thắng hàn hình ảnh, Nam Cung Giác là thật sự cảm thấy tiểu ô tô thật là một cái vĩ đại phát minh.

Ít nhất hắn không say xe.

Lạc Hòa không biết nhà mình tiểu sư đệ ở não bổ chút cái gì, nhưng là thấy tiểu sư đệ trợn trắng mắt thời điểm, Lạc Hòa còn là phi thường lỗi thời cao hứng một chút. Mấy ngày nay Nam Cung Giác bỗng nhiên lâm vào hôn mê bên trong, nhưng đem Lạc Hòa cấp lo lắng, vẫn luôn một tấc cũng không rời thủ Nam Cung Giác, sợ một không cẩn thận nhà mình tiểu sư đệ liền về tới nguyên lai thế giới kia……

Lạc Hòa biết Nam Cung Giác không phải thế giới này người, nhưng là Nam Cung Giác phía trước nhân sinh đều là có dấu vết để lại, hơn nữa một chút ưu

thế đều không có hiển hiện ra, vừa thấy liền không phải hiện tại tiểu sư đệ, cho nên Lạc Hòa rất rõ ràng nhà mình tiểu sư đệ có thể là đoạt xá, vạn nhất tiểu sư đệ hôn mê bất tỉnh, là bởi vì phải rời khỏi thế giới này duyên cớ đâu?

Lạc Hòa căn bản không dám đi tưởng cái này khả năng.

Hắn không tiếp thu tiểu sư đệ sẽ rời đi thế giới này bất luận cái gì khả năng —— đương nhiên, nếu là cùng chính mình cùng nhau rời đi nói, vậy không sao cả.

Không có người biết lúc này đây Lạc Hòa vì cái gì muốn làm như vậy, nhưng là không có người dám ngăn trở Lạc Hòa hành vi.

Hiện tại Lạc Hòa tu vi đã tới Tạo Linh Cảnh, nào đó trình độ đi lên nói đã cùng tám đại trưởng lão là đồng dạng tu vi tồn tại, bất luận cái gì một người muốn ngăn trở Lạc Hòa phía trước, đều trước hết cần tự hỏi một chút chính mình tu vi có thể chịu đựng được không Lạc Hòa một chưởng.

Lạc Hòa tìm được luyện đan đường trưởng lão tới xem qua tiểu sư đệ, cuối cùng lại bị báo cho tiểu sư đệ cũng không lo ngại, chỉ là bởi vì đã chịu kinh hách mà hôn mê, chỉ cần dùng đơn giản thế gian dược liệu liền có thể làm tiểu sư đệ tỉnh lại.

Nhưng mà tiểu sư đệ thân là Cửu Thiên Tông đệ tử, Cửu Thiên Tông là Tu chân giới đại tông môn, căn bản không tồn tại thế gian dược liệu, Lạc Hòa hoa thời gian rất lâu, mới làm người tìm trở về này đó dược liệu chiên cấp tiểu sư đệ ăn vào, không nghĩ tới này đó dược thế nhưng thật sự hữu dụng, vừa mới uy đi vào tiểu sư đệ liền tỉnh lại.

Đến nỗi nhà mình tiểu sư đệ đối chính mình mắt trợn trắng loại sự tình này…… Chỉ cần tiểu sư đệ có thể tỉnh lại, liền tính là phiên một trăm xem thường cũng là không sao cả.

Hiện tại Lạc Hòa hoàn toàn không biết chính mình đã tồn tại ẩn ẩn sủng thê cuồng ma xu thế.

Nam Cung Giác tiêu phí rất lớn công phu mới trấn an hảo kích động Lạc Hòa, từ Lạc Hòa trong miệng biết được chính mình sợ tới mức nhắm mắt lại lúc sau liền lâm vào hôn mê, còn có gian nan tìm kiếm dược liệu quá trình, tức khắc một trận hắc tuyến.

Cái gì thế gian dược liệu hữu dụng a? Nếu không phải bởi vì cái kia gặp quỷ dược thật là quá khổ,, hắn như thế nào sẽ dễ dàng tỉnh lại.

Nói đến dược tương đối khổ chuyện này…… Nam Cung Giác tức khắc cảm thấy miệng mình đều tràn ngập quỷ dị hương vị.

Nam Cung Giác: "……"

.

Nói này không phải một cái tu chân thế giới sao? Vì cái gì sẽ có như vậy khổ dược a? Chẳng lẽ Tu chân giới thuốc viên gì đó không nên đều là vào miệng là tan tức thời thấy hiệu quả cái gì cảm giác đều không có sao?

Này không khoa học a……

Hệ thống có điểm không hiểu ký chủ vì cái gì đối loại này dược như thế khổ đại cừu thâm, rõ ràng có thể tỉnh lại là một kiện thập phần đáng được ăn mừng sự tình đi?

Hệ thống thân là một cái sản phẩm điện tử (?), thật là không thể thể hội thân là một nhân loại cần thiết muốn uống dược cái loại này bi thương mà cảm thụ, cho nên đối với ký chủ loại này không biết từ đâu mà đến bi thương tình cảm nó là thật sự hoàn toàn không có biện pháp lý giải.

Cũng may Nam Cung Giác là một cái điều tiết năng lực max người, hắn thực mau liền từ uống lên muốn mệnh khổ dược đả kích bên trong phục hồi tinh thần lại, hậu tri hậu giác phát hiện chính mình đã từ cái kia hoàn toàn không biết là ở địa phương quỷ quái gì chỗ cao về tới ngầm, tuy rằng là nằm ở trên giường tới, nhưng là loại này làm đến nơi đến chốn cảm giác thật đúng là chính là ngoài ý muốn tốt đẹp.

Nam Cung Giác thật sâu mà hít một hơi, cảm thấy chính mình lãnh hội sinh hoạt tốt đẹp.

Nhưng thật ra Lạc Hòa cảm thấy nhà mình tiểu sư đệ có điểm không thích hợp, hắn chờ Nam Cung Giác điều chỉnh lại đây lúc sau, mới tin tức ngươi một dò hỏi: “Tiểu sư đệ, ngươi phía trước vì cái gì sẽ té xỉu?”

Lạc Hòa giải quyết vấn đề phương thức luôn luôn đơn giản, tuy rằng trong lòng vẫn luôn ở lo lắng tiểu sư đệ có thể hay không bỗng nhiên chi gian liền biến mất ở thế giới này, nhưng là hắn không có trực tiếp đem cái này lo lắng nói ra, mà là hy vọng tiểu sư đệ có thể tự mình nói cho chính mình…… Đương nhiên hắn cũng sẽ không hoàn toàn cái gì cũng mặc kệ, cứ như vậy mặc kệ không hỏi.

Vạn nhất tiểu sư đệ khi nào lại đến một lần như vậy đột nhiên hôn mê, Lạc Hòa nhưng không xác định chính mình có thể thừa nhận được.

Nam Cung Giác phát hiện Lạc Hòa có điểm không quá thích hợp, đối đãi chính mình thái độ tựa hồ có điểm dị thường, nhưng là thô thần kinh Nam Cung Giác trong lúc nhất thời cũng không rõ ràng Lạc Hòa rốt cuộc có chỗ nào không thích hợp, hắn cảm thấy Lạc Hòa vấn đề này hỏi đến thật là……

Thật tốt quá.

Hảo đến làm hắn hoàn toàn không biết nên như thế nào trả lời.

Hắn có thể nói như thế nào đâu? Chính mình vựng cao? Trước không nói cái này lý do ở một cái tu tiên trong thế giới xuất hiện quả thực có điểm quá mức

vô nghĩa, vạn nhất bị Lạc Hòa đã biết chính mình là bởi vì như vậy mất mặt nguyên nhân ở phi kiếm thượng té xỉu, chẳng phải là thật mất mặt?

Nam Cung Giác cúi đầu trầm mặc.

Thật sự là nguyên nhân này thật là có điểm quá mức mất mặt!

Nhưng là Lạc Hòa cũng không phải là như vậy tưởng, nguyên bản liền não bổ một hồi nhà mình tiểu sư đệ thần hồn cùng thân thể này cũng không phù hợp sự tình Lạc Hòa thấy tiểu sư đệ không trả lời, trong lòng lập tức trầm xuống, thậm chí đều cảm thấy chính mình có phải hay không đoán đúng rồi một ít cái gì đến không được đồ vật, đem chính mình sợ tới mức một thân mồ hôi lạnh.

Cho rằng chính mình đoán được chân tướng, nhưng là tiểu sư đệ cũng không nguyện ý nói cho chính mình, Lạc Hòa trong lòng thập phần không cao hứng, nhưng là ở tiểu sư đệ trước mặt, hắn lại không thể biểu hiện ra ngoài, cho nên ở trầm mặc sau một lát, Lạc Hòa đột nhiên đi ra ngoài, rời đi phòng.

Thấy một con chống đỡ chính mình ánh mặt trời thân ảnh lập tức biến mất Nam Cung Giác: "…… Ai?" Hắn không am hiểu xử lý cảm tình vấn đề, lập tức đánh cảm tình cố vấn hệ thống, "Thống a, sư huynh đây là có ý tứ gì? Ta tổng cảm thấy hắn vừa rồi khả năng suy nghĩ một ít không tốt lắm sự tình."

Hệ thống: "……"

Nó thế nhưng có điểm cảm động với nhà mình ký chủ giờ khắc này thông suốt.

------oOo------

Phần 141

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 141: Cái gọi là hiểu lầm ngạnh

Ký chủ cư nhiên có thể nhìn ra tới Lạc Hòa cảm xúc không thích hợp đâu! Thật là thực ưu tú.

Phía trước hệ thống nghiên cứu quá luyến ái các hệ thống lưu lại nhật ký, tự nhận là chính mình là thập phần hiểu biết luyến ái kịch bản, vừa rồi Lạc Hòa hỏi ký chủ một vấn đề, nhưng mà ký chủ bởi vì chết sĩ diện không có đáp ứng, bốn bỏ năm lên chính là một cái đã thành hình hiểu lầm ngạnh, kế tiếp làm không hảo chính là trong truyền thuyết ngược thân ngược tâm chết đi sống lại mạnh mẽ He kịch bản, kia chính là muôn vàn tiểu thuyết giữa phổ biến một thời kinh điển trường hợp!

Xem ra rất nhiều huyền huyễn tiểu thuyết nhưng là chưa bao giờ xem ngôn tình Nam Cung Giác nghe xong hệ thống này đó giải thích, cả người đều có điểm ngốc.

Hệ thống hoàn toàn không biết chính mình dùng luyến ái công lược hệ thống nhật ký được đến kết luận có cái gì không đúng, thậm chí đều không có chú ý tới chính mình xem những cái đó công lược hệ thống mặt trên dán chữ to 《 bá đạo tổng tài lạc chạy tiểu cục cưng 》, 《 Ma Tôn đại nhân làm càn sủng 》 linh tinh……

Nam Cung Giác lâm vào đối luyến ái hai chữ hiểu lầm bên trong, theo đạo lý tới nói hắn cùng Lạc Hòa chi gian tuy rằng tồn tại nhất định sự khác nhau, nhưng là này đó sự khác nhau cũng không phải phi thường khó có thể giải quyết đi? Nghĩ đến hệ thống nêu ví dụ miêu tả những người đó bởi vì một chút hiểu lầm đường ai nấy đi ngược tới ngược đi cảnh tượng, Nam Cung Giác đánh cái rùng mình.

Hắn đột nhiên cảm thấy, có lẽ chính mình thật sự hẳn là cùng Lạc Hòa giao lưu một chút, ít nhất cũng muốn đem sự khác nhau xóa một bộ phận mới được.

Bằng không liền tính lúc này đây Lạc Hòa không có đã chịu ảnh hưởng, nhưng là tiếp theo đâu? Hạ tiếp theo đâu? Mạch não không ở cùng nhau nói thật là có khả năng dẫn phát rất nghiêm trọng hiểu lầm.

Nam Cung Giác nghĩ đến đây, thở dài, xốc lên cái ở chính mình trên người chăn, chuẩn bị đi ra ngoài tìm nhà mình sư huynh tán gẫu một chút.

Sau đó Nam Cung Giác nhạy bén phát hiện hắn cũng không phải nằm ở Hỗn Nguyên Lâu, chung quanh trang phục đều xa lạ đến đáng sợ, quen thuộc Lạc Hòa cũng không biết nháo cái gì biệt nữu rời đi phòng, Nam Cung Giác nhìn

trước mắt viên mộc trên bàn phóng phiêu tán cay đắng còn mạo nhiệt khí dược: "……"

Nghĩ đến Lạc Hòa cho chính mình uống lên như vậy khổ dược, hắn đột nhiên liền có điểm không nghĩ ở ngay lúc này đi cùng Lạc Hòa tâm sự.

Hệ thống đối chính mình đột nhiên tùy hứng ký chủ không lời gì để nói: "……"

Nhưng mà ở Nam Cung Giác làm hạ cái này tùy hứng sau khi quyết định, Lạc Hòa lại không rên một tiếng đã trở lại.

Phát giác chính mình cảm xúc quả thực không thể hiểu được Lạc Hòa vừa tiến đến liền thấy tiểu sư đệ đứng lên khổ đại cừu thâm nhìn chằm chằm trên bàn dược hồ, vẻ mặt ai oán bộ dáng.

Lạc Hòa: "Phụt ——"

Nam Cung Giác vèo một chút nhìn lại đây, trong mắt tràn đầy kinh ngạc: "Sư huynh ngươi……" Như thế nào đã trở lại?

Nhưng mà hắn còn không có hỏi ra vấn đề này, Lạc Hòa liền đi lên trước lập tức đem vừa mới thành niên không lâu, thân hình không xem như hoàn toàn nẩy nở Nam Cung Giác ôm vào trong ngực, mạnh mẽ đặt ở trên giường, hơn nữa đem chăn dịch thượng.

Bị Lạc Hòa này một đợt thần kỳ thao tác hạ một cái Nam Cung Giác: "……" Đây là có ý tứ gì?

Lạc Hòa như là nhìn ra nghi vấn của hắn, ôn thanh nói: "Ngươi hiện tại thân thể không tốt, trước không cần xuống giường, ngoan."

Thần mẹ nó ngoan! Nam Cung Giác cảm giác có điểm không thích hợp, nói Lạc Hòa đây là có ý tứ gì a? Vừa mới chính mình náo loạn tính tình rời đi cái này địa phương, sau đó lại không rên một tiếng trở về liêu nhân.

Bộ dáng này quả thực có điểm quá mức a!

Nam Cung Giác tức giận bất bình tưởng.

Lạc Hòa không có chờ đến tiểu sư đệ trả lời, cúi đầu liền thấy được tiểu sư đệ suy yếu tái nhợt trên mặt phẫn nộ biểu tình, Lạc Hòa sửng sốt, cái thứ nhất phản ứng thế nhưng không phải nhà mình tiểu sư đệ thế nhưng sinh khí, mà là tiểu sư đệ liền tính là sinh khí cũng giống nhau đáng yêu.

Lạc Hòa nhấp nhấp miệng, cảm thấy chính mình trong đầu thật là trang chút phân bón.

Nam Cung Giác không biết nhà mình mặt ngoài thoạt nhìn bình tĩnh sư huynh trong đầu đều suy nghĩ một ít cái gì, ánh mắt dừng ở Lạc Hòa trên mặt, thấy Lạc Hòa thế nhưng đối với chính mình phát ngốc, càng thêm giận sôi máu! Ngẩn người làm gì a? Có bản lĩnh ngươi nhưng thật ra nói nói vừa rồi có cái gì khó chịu muốn đem hắn một cái người bệnh bỏ xuống một người rời đi a!

Nam Cung Giác trong lòng lửa giận quả thực vô pháp bình ổn.

Hai người bốn mắt nhìn nhau, trầm mặc sau một lúc lâu.

Cuối cùng Nam Cung Giác bất đắc dĩ sâu kín thở dài một hơi.

Tính, hắn cũng không trông cậy vào một cái không có công lược kiếp trước cũng không có luyến ái quá du mộc ngật đáp biết rõ ràng vấn đề mấu chốt ở địa phương nào.

Hắn bình tĩnh đối thượng Lạc Hòa đôi mắt, mở miệng hỏi: "Sư huynh vừa rồi vì cái gì muốn đi ra ngoài a? Là ta có chỗ nào làm được không tốt, chọc sư huynh không cao hứng sao?"

Nam Cung Giác nói xong câu đó đột nhiên một trận ác hàn, có một loại không tốt cảm giác lan tràn thượng trong lòng, như là chính mình làm cái gì kinh thiên động địa đại sự giống nhau.

Hoàn toàn không có xem qua luyến ái văn Nam Cung Giác không biết chính là, hắn vừa rồi niệm ra tới này một câu cảm thấy thẹn độ bạo biểu lời kịch, giống nhau đều là bạch liên hoa chuyên dụng lời kịch, ý thức được cái gì không đúng hệ thống há miệng thở dốc, cuối cùng vẫn là không có nói cho nhà mình ký chủ, bởi vì nó cảm thấy chính mình nếu là nói, làm không hảo Nam Cung Giác sẽ truy vấn chính mình cái gì là bạch liên hoa.

Từ cơ sở dữ liệu trông được không ít luyến ái công lược nhật ký hệ thống nghĩ tới nơi này, thành thành thật thật nhắm lại miệng mình.

Tiểu hệ thống thâm trầm quyết định chuyện này lúc sau, đột nhiên nghĩ tới một cái quan trọng vấn đề: Nó nơi nào tới miệng có thể bế?

Căn bản không có miệng hệ thống lâm vào thật sâu trầm tư.

Mà Lạc Hòa lại bởi vì tiểu sư đệ vấn đề sửng sốt, Nam Cung Giác bởi vì vừa mới từ lệnh người khủng cao cảnh trong mơ bên trong tỉnh lại, sắc mặt cũng không tốt, huống chi hư nhược rồi một thời gian hắn lại mạnh mẽ chính mình đứng lên chuẩn bị đi ra ngoài tìm Lạc Hòa, dẫn tới hiện tại sắc mặt đã không phải tái nhợt, mà là cái loại này dọa người trắng bệch, trên mặt thậm chí còn toát ra mồ hôi, ở như vậy vẻ ngoài điều kiện hạ, Nam Cung Giác nhu nhược đáng thương (?) nhìn chính mình hỏi như vậy, thật sự làm Lạc Hòa hoảng sợ.

Hắn trong lòng tê rần, thật sâu mà cảm thấy chính mình có phải hay không làm tiểu sư đệ đã chịu ủy khuất, trong lòng cảm giác trong lúc nhất thời rất khó nói thanh, như là bị một chậu nước ngâm mình ở trong đó, toan toan trướng trướng, có điểm khó chịu.

Hắn nhìn thoáng qua chính mình ngực vị trí, bỗng nhiên không biết chính mình nên nói chút cái gì.

Tiểu sư đệ vừa mới mới tỉnh lại, cảm xúc không ổn định là bình thường, nhưng là hắn vừa rồi thế nhưng trực tiếp ném xuống như vậy suy yếu tiểu sư đệ rời đi,

tiểu sư đệ trong lòng nên có bao nhiêu khó chịu đâu? Lạc Hòa bị chính mình não bổ đồ vật sợ tới mức có chút chịu không nổi, có chút không dám chỉ là Nam Cung Giác đôi mắt.

Vì thế hắn dời đi tầm mắt.

Nam Cung Giác: "!" Đây là muốn làm gì?

Bọn họ chi gian rốt cuộc là ra cái gì tật xấu? Vừa rồi Lạc Hòa rốt cuộc là não bổ chút thứ gì, vẫn là hắn làm ra cái gì thực xin lỗi chính mình sự tình?

Nam Cung Giác mạch não tuy rằng bôn phóng, nhưng là thân là một cái không có xem qua vài đoạn đứng đắn cảm tình diễn trạch nam, hắn trong lúc nhất thời còn không có nghĩ đến Lạc Hòa xuất quỹ bất công thiên thân linh tinh cẩu huyết ngạnh thượng, ngược lại là bị ký chủ não bổ kích thích đến hệ thống mãn đầu óc đều là một ít đầy trời cẩu huyết đồ vật.

Nam Cung Giác hiện tại là thật sự cảm thấy Lạc Hòa tưởng cùng chính mình tưởng hoàn toàn không phải cùng sự kiện, cũng không biết Lạc Hòa trong đầu đều là chút cái gì lung tung rối loạn đồ vật, càng quan trọng là, hắn cảm thấy Lạc Hòa làm không hảo còn nhập diễn có điểm thâm?

Như vậy tưởng tượng Nam Cung Giác tức khắc run lên, quả thực không dám suy nghĩ đi xuống.

Hắn đôi tay tránh thoát Lạc Hòa vây quanh —— chủ yếu là bởi vì Lạc Hòa ôm hắn tư thế thật sự là có điểm quá mức cảm thấy thẹn, hắn dùng tay đem Lạc Hòa đầu bẻ lại đây, nhìn chằm chằm Lạc Hòa đôi mắt: "Chúng ta yêu cầu hảo hảo nói chuyện, thân ái sư huynh, ngươi vừa rồi rốt cuộc đều suy nghĩ một ít cái gì lung tung rối loạn đồ vật?"

Nam Cung Giác đối với Lạc Hòa chớp chớp mắt, trong ánh mắt có chứa một chút uy hiếp ý vị: "Ngươi nếu là không muốn nói nói liền tính, chúng ta dứt khoát một phách hai tán hảo, tiểu gia mới không có hứng thú cùng một cái cái gì đều không nói hũ nút ở bên nhau, sư huynh, ngươi cảm thấy đâu?"

Nghe thấy Nam Cung Giác nói "Một phách hai tán" bốn chữ, Lạc Hòa trái tim căng thẳng, đột nhiên có điểm khủng hoảng.

Hắn là nghe không được nói như vậy, đặc biệt là nói như vậy từ Nam Cung Giác trong miệng nói ra.

Lạc Hòa trái tim co rúm lại, trong mắt lại nhiều ra một ít Nam Cung Giác xem không hiểu đồ vật, hắn nhìn tiểu sư đệ nói chuyện môi, nảy sinh ác độc dường như cắn đi lên, muốn cho tiểu sư đệ đừng lại nói ra nói như vậy.

Đột nhiên bị hôn Nam Cung Giác: "……" Không phải bọn họ hình như là bàn lại chính sự đi? Lạc Hòa liền không thể thành thành thật thật công đạo lại thân sao?

Nhưng là đồng dạng cũng là lần đầu tiên yêu đương Nam Cung Giác căn bản không có biện pháp ngăn cản Lạc Hòa bất thình lình còn có điểm nảy sinh ác độc hôn, thậm chí còn cảm thấy có điểm kích thích, nhịn không được đáp lại Lạc Hòa.

Hệ thống: "……" Nó hẳn là ở xe đế.

.

Cuối cùng hai người chi gian nói chuyện ở Nam Cung Giác bị thân đến thiếu chút nữa khử ô-xy, thậm chí thiếu chút nữa liền phải lại một lần ngất xỉu đi nhìn đến cái kia kỳ quặc khủng cao thế giới thời điểm, mới bị Lạc Hòa kết thúc nụ hôn này lúc sau có thể chứng thực bắt đầu.

Tuy rằng lúc này Nam Cung Giác đã không sai biệt lắm chính là một con cá mặn.

Lạc Hòa khả năng cũng là ý thức được hiện tại Nam Cung Giác thân thể chịu không nổi lăn lộn mới đột nhiên ngừng lại, quả nhiên thu hoạch một cái như là ở nước ấm trung phao quá giống nhau tiểu sư đệ, Lạc Hòa khiếp sợ, thiếu chút nữa cho rằng Nam Cung Giác lại muốn té xỉu, đột nhiên đứng lên chuẩn bị đi tìm xem luyện đan đường cái kia trưởng lão, nhưng là vừa mới đứng lên đã bị Nam Cung Giác kéo lại.

Nam Cung Giác hiện tại là thật sự xem không hiểu Lạc Hòa, vừa mới thân xong lại muốn chạy là chuyện như thế nào? Muốn bội tình bạc nghĩa sao?

Hắn trong lòng bất mãn, vừa lúc đầu óc thiếu oxy tưởng vấn đề cũng không phải như vậy rõ ràng, dứt khoát trực tiếp hung tợn mắng một hồi: "Lạc Hòa ngươi đây là có chuyện gì a? Thân xong liền chạy là không nghĩ nhận trướng phải không? Ta nói cho ngươi, ngươi hiện tại nếu là dám ra cái này môn ta liền dám đem ngươi bội tình bạc nghĩa ngươi tin hay không?"

Nam Cung Giác chút nào cảm thấy chính mình hẳn là nói thực trọng nói, theo bản năng mắng xong lúc sau mới hậu tri hậu giác mà có điểm ngượng ngùng.

Nhưng là lời này hiển nhiên là có hiệu quả, Lạc Hòa quả nhiên dừng bước, đứng ở tại chỗ không có động tác.

Nam Cung Giác hoãn trong chốc lát, mới từ cái loại này không thở nổi trạng thái trung phục hồi tinh thần lại, một hồi thần liền thấy nhà mình sư huynh có chút nguy hiểm ánh mắt.

Lạc Hòa thần sắc quả nhiên rất nguy hiểm, hắn không nghĩ tới vẫn luôn đều thực ngoan ngoãn tiểu sư đệ thế nhưng cũng sẽ buông lời hung ác, hơn nữa cái này tàn nhẫn lời nói còn có điểm ý tứ, hắn cười như không cười nhìn Nam Cung Giác, hỏi ngược lại: "Bội tình bạc nghĩa? Ân?"

Nam Cung Giác nhìn đến Lạc Hòa này phó biểu tình liền sinh khí, hắn là một chút đều không nghĩ ra Lạc Hòa rốt cuộc là đang làm cái gì, suốt ngày chợt lãnh

chợt nhiệt, quả thực giống như là một cái đùa bỡn cảm tình nhân tra!

Nam Cung Giác đột nhiên cứng đờ một chút, hắn vừa rồi giống như nghĩ tới cái gì không tốt lắm đồ vật? Hắn đem chính mình duy nhất nam thần mắng thành cái gì tới?

"Nhân tra." Hệ thống không lưu tình chút nào đả kích nhà mình ký chủ, thấy Nam Cung Giác thần sắc thật sự là có điểm quá mức cứng đờ, nó có điểm không đành lòng an ủi, "Ký chủ ngươi không cần khổ sở, phía trước là nam thần, nhưng là hiện tại đã rõ ràng không phải a, hiện tại Lạc Hòa chính là ký chủ ngươi bạn trai, đương nhiên là muốn thế nào là có thể thế nào đúng hay không?"

Nam Cung Giác thế nhưng có một loại quỷ dị bị thuyết phục cảm giác.

Hệ thống xoa xoa mồ hôi lạnh, không biết vì cái gì, tổng cảm giác chính mình thân là một cái tu tiên thăng cấp lưu hệ thống, còn muốn chiếu cố vai chính yêu đương sự tình, có thể nói thật là một cái nhiều công năng hệ thống.

001 đối này tỏ vẻ thập phần vừa lòng.

Nam Cung Giác bị hệ thống an ủi tới rồi, nghĩ tới lúc này Lạc Hòa là chính mình bạn trai, tức khắc cảm thấy nam thần tiêu tan ảo ảnh cũng không có gì cùng lắm thì, hắn từ trong đầu tìm tòi ra tới trước kia nhìn thấy quá người khác tú ân ái a không, nháo mâu thuẫn thời điểm cảnh tượng, đột nhiên dùng sức lôi kéo, đem Lạc Hòa kéo đến trên giường, tiến đến Lạc Hòa trước mặt, ngữ khí ác liệt hỏi: "Chẳng lẽ không phải sao? Chúng ta không phải ở hảo hảo yêu đương sao? Ngươi có biết hay không thân là người yêu nên làm chút cái gì? Đầu tiên chính là không thể đối ta giấu giếm bất luận cái gì sự tình ngươi biết không? Ngươi ấp úng cái gì cũng không nói thái độ còn không tốt, còn không cho phép ta phát giận sao?"

Nam Cung Giác liên châu pháo dường như nói một đống lớn, phát hiện Lạc Hòa đôi mắt không chớp mắt nhìn chằm chằm chính mình, hình như là bị dọa tới rồi, tức khắc đối chính mình chế tạo ra tới hiệu quả thập phần vừa lòng.

Lạc Hòa xác thật có điểm ngây ngẩn cả người.

Hắn phía trước vẫn luôn ở suy đoán tiểu sư đệ có thể hay không như là đột nhiên đã đến giống nhau bỗng nhiên rời đi thế giới này, lại trước nay không có cùng tiểu sư đệ thảo luận quá vấn đề này, cho nên hắn tự cho là khắc chế trốn tránh đều là đối tiểu sư đệ thương tổn, thậm chí cái này thương tổn còn so với chính mình cảm giác được muốn càng thêm khắc sâu.

Ở hắn lo được lo mất thời điểm, tiểu sư đệ thị giác nhưng còn không phải là cảm thấy chính mình chợt lãnh chợt nhiệt sao?

Lạc Hòa tự giễu một chút: Mệt hắn còn tự xưng là là một cái sống quá cả đời người, điểm này sự tình đều nhìn không thấu, thậm chí còn làm chính mình coi

làm trân bảo sủng ái tiểu sư đệ đã chịu như vậy ủy khuất, trong lòng càng thêm khó chịu.

Hiện tại tiểu sư đệ tuy rằng thoạt nhìn thực hung, nhưng là là thật sự tưởng cùng chính mình cùng nhau giải quyết vấn đề, thấy tiểu sư đệ như vậy ủy khuất bộ dáng, Lạc Hòa cái thứ nhất chịu không nổi, hắn hôn môi chủ động để sát vào chất vấn chính mình tiểu sư đệ khóe miệng, chủ động xin lỗi: "Thực xin lỗi……"

Nam Cung Giác: "!!" Chẳng lẽ Lạc Hòa cho rằng chính mình náo loạn như vậy một hồi chỉ là muốn một cái xin lỗi sao? Này cũng thật quá đáng một chút đi! Lạc Hòa rốt cuộc có thể hay không trảo trọng điểm a uy!

Lạc Hòa ôm lấy Nam Cung Giác, ở hắn bên tai thấp giọng nỉ non: "Là ta sai rồi, ta không nên loạn tưởng, không nên hoài nghi tiểu sư đệ, cũng không nên đột nhiên rời đi làm tiểu sư đệ ngươi thương tâm……"

Lạc Hòa thanh âm phi thường dễ nghe, đặc biệt là để sát vào thời điểm, tuy rằng Nam Cung Giác vẫn như cũ vì nhà mình sư huynh trảo không được trọng điểm mà cảm giác được thập phần khó chịu, nhưng vẫn là thập phần không biết cố gắng mặt đỏ.

Lạc Hòa vẫn luôn ở lặp lại chính mình xin lỗi, vì chính mình không đủ tín nhiệm cùng với trong lòng tư tâm xin lỗi.

------oOo------

Phần 142

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 142: Nam Cung tiểu thiếu gia

Cho nên chờ hắn nói xin lỗi xong vừa thấy, phát hiện tiểu sư đệ thế nhưng mặt đỏ.

Nam Cung Giác tái nhợt trên mặt xuất hiện không bình thường đến ửng hồng, đã cùng tiểu sư đệ thẳng thắn thành khẩn gặp nhau quá Lạc Hòa tự nhiên biết nhà mình tiểu sư đệ là thẹn thùng, hắn thở dài, hỏi ra chính mình băn khoăn: "Tiểu sư đệ, phía trước ta không dám hỏi ngươi, ngươi nếu đều không phải là này giới người trong, có thể hay không có một ngày bỗng nhiên trở về?"

Nam Cung Giác sửng sốt.

Lạc Hòa đây là có ý tứ gì? Chẳng lẽ hắn từ đã biết chính mình không phải đại lục này người lúc sau liền vẫn luôn ở lo lắng vấn đề này sao? Nam Cung Giác đột nhiên cảm thấy trong lòng như là bị đâm một chút, hắn như thế nào liền không có nghĩ đến đâu? Nếu chính mình là ở hiện đại thời điểm bỗng nhiên gặp được đến từ Thượng Ngu Đại Lục Lạc Hòa, thật sự bắt đầu luyến ái nói, khẳng định cũng là nhịn không được lo được lo mất hoài nghi Lạc Hòa có thể hay không khi nào lại đột nhiên biến mất đi? Nhưng là Lạc Hòa chưa từng có đem chuyện này nói cho hắn, vẫn luôn đều ở một mình lo lắng cho mình có thể hay không bỗng nhiên rời đi……

Như vậy tưởng tượng, Nam Cung Giác bỗng nhiên cảm thấy chính mình quả thực nghiệp chướng nặng nề.

Nguyên lai Lạc Hòa đều là bởi vì chính mình…… Bất quá, phía trước hắn hỏi chính mình vì cái gì té xỉu thời điểm nên sẽ không liền suy nghĩ này đó lung tung rối loạn đi? Lúc ấy hắn ngậm miệng không đáp khiến cho Lạc Hòa trực tiếp hiểu lầm?

Nam Cung Giác lúc này có điểm tán thành hệ thống lời nói, chính là yêu đương quả nhiên là một kiện kỹ thuật sống, một cái làm không hảo liền sẽ hiểu lầm thật mạnh, không có một phần thích hợp công lược quả nhiên vẫn là không được.

Trong lúc vô ý nghe được ký chủ cái này ý tưởng hệ thống: "……" Không! Không phải! Yêu đương yêu cầu chính là EQ không phải công lược, ký chủ thỉnh ngươi không cần tiếp tục tưởng này đó không thích hợp đồ vật!

Nam Cung Giác nhìn trước mắt nhà mình sư huynh kiêm người yêu trên mặt mang theo thấp thỏm biểu tình, mạc danh cảm thấy chính mình thật là một cái thất trách bạn trai, hắn thở dài, chủ động hôn hôn nhà mình bạn trai, giải thích

một chút chính mình sẽ không rời đi vấn đề: “Ta đi vào thế giới này chính là vì vấn đỉnh đại đạo phi thăng, sao có thể sẽ bỗng nhiên trở về a?”

Lạc Hòa trong lòng thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhưng là thần sắc vẫn như cũ nghiêm túc.

Nam Cung Giác mạc danh cảm thấy này có điểm như là ở chất vấn chính mình vì cái gì không có trả lời hắn vừa rồi trước khi rời đi cái kia vấn đề.

Nghĩ đến này mất mặt vấn đề, Nam Cung Giác trầm mặc: “……”

Lạc Hòa không có chờ đến tiểu sư đệ trả lời, còn tưởng rằng có phải hay không nhà mình tiểu sư đệ đã không có giải đến nhà mình ý tứ, tuy rằng cảm thấy có điểm xấu hổ, vẫn là mở miệng dò hỏi: “Kia…… Tiểu sư đệ, ngươi phía trước vì cái gì sẽ bỗng nhiên té xỉu a?”

Lạc Hòa lời này hỏi đến có chút thật cẩn thận, Nam Cung Giác tuy rằng vẫn như cũ cảm thấy thập phần mất mặt, nhưng vẫn là có điểm không đành lòng.

Hắn có thể nhìn ra tới Lạc Hòa đối chính mình là chân chính quan tâm, loại này quan tâm là hắn chưa từng có thể hội quá cảm giác, ngày thường Lạc Hòa đối chính mình mọi cách chiếu cố, cũng không có biểu hiện ra như vậy rõ ràng lo lắng, có thể nói Lạc Hòa trong lòng đối này vẫn là canh cánh trong lòng.

Nếu như vậy, hắn cũng không thể bởi vì chính mình duyên cớ làm Lạc Hòa trong lòng có ngật đáp, Nam Cung Giác cắn chặt răng, nói ra cái kia mất mặt sự thật: “Ta…… Chính là vựng cao!”

Lạc Hòa ngẩn người.

Xấu hổ.

Phi thường xấu hổ.

Nam Cung Giác cảm thấy nói ra như vậy mất mặt chân tướng chính mình thật là viết hoa xấu hổ.

Cũng may Lạc Hòa cũng không có biểu hiện đến thập phần kinh ngạc, chỉ là sửng sốt trong chốc lát lúc sau liền phục hồi tinh thần lại, theo sau thấy nhà mình tiểu sư đệ từ mặt đỏ tới rồi bên tai biểu tình.

Thật đáng yêu.

Lạc Hòa nghĩ thầm, nhưng là trên mặt cái gì cũng không có biểu hiện ra ngoài, như là thở dài nhẹ nhõm một hơi giống nhau lẩm bẩm nói: “Không phải phải rời khỏi liền hảo……”

Nam Cung Giác nghe thấy được Lạc Hòa thanh âm, trong lòng một đốn.

Lúc này, Nam Cung Giác không thể không thừa nhận hệ thống…… Ngẫu nhiên thời điểm vẫn là rất hữu dụng, tỷ như dùng để tra tìm luyến ái công lược gì đó. Lúc này hắn chút nào không nghi ngờ nếu là chính mình không hỏi, Lạc Hòa khẳng định sẽ đem tâm sự vẫn luôn nghẹn ở trong lòng cái gì cũng không nói,

làm không hảo thật sự có khả năng tạo thành cái kia trong truyền thuyết hiểu lầm ngạnh, này không thể nghi ngờ đối với luyến ái tới nói là cực đại bất lợi.

Hoàn toàn không có gì luyến ái kinh nghiệm Nam Cung Giác nghĩ thầm về sau về luyến ái vấn đề vẫn là cố vấn một chút hệ thống hảo.

Đến nỗi chính mình bởi vì khủng cao ở phi kiếm thượng té xỉu chuyện như vậy, khiến cho nó theo gió rồi biến mất đi.

.

Giải quyết trong cuộc đời một chuyện lớn, ngăn chặn tương lai sinh ra gia đình mâu thuẫn khả năng tính Nam Cung Giác tâm tình rất tốt, lập tức liền nhớ tới khởi công làm việc! Nhưng là bị Lạc Hòa ngăn cản, lệnh cưỡng chế ở trong phòng nghỉ ngơi hai ngày mới thả ra.

Bởi vì Nam Cung Giác phía trước té xỉu duyên cớ, Lạc Hòa không có đem hắn mang về Thiên Nhất Phong, mà là ở dùng để chiêu đãi các đại tông môn trong phòng chọn một gian ra tới an trí hai người, tuy rằng tiểu sư đệ một té xỉu chính là nửa tháng chuyện này làm hắn hoảng loạn trong nháy mắt, lúc sau liền vẫn luôn đều ở đâu vào đấy xử lý tông chủ an bài cho hắn cùng tiểu sư đệ nhiệm vụ.

Lạc Hòa trong lòng rõ ràng, tông chủ an bài những nhiệm vụ này kỳ thật là vì khảo nghiệm tiểu sư đệ, nói không chừng có thật sự muốn đem tiểu sư đệ trở thành đệ tử bồi dưỡng ý tưởng, nhưng là Nam Cung Giác thiếu cái gì đều không kịp làm liền hôn mê, những việc này tự nhiên liền trở thành Lạc Hòa một người nhiệm vụ.

Chiêu đãi một hai cái đến từ mặt khác tông môn tu sĩ cũng không khó khăn, làm hắn hơi chút kinh ngạc chính là, tông chủ an bài thế nhưng làm tiểu sư đệ chuyên môn tiếp đãi tứ đại gia tộc người, này liền có điểm ý vị sâu xa.

Phía trước bị Lạc Hòa ném trở về tìm Lạc gia có thể chủ sự kia hai người Lạc gia đệ tử hiển nhiên đã đem lời nói đưa tới, lúc này đây kia hai cái khống chế thực quyền đại lý gia chủ đều tới, Lạc Hòa nhưng thật ra không có cảm thấy kinh ngạc, đến nỗi mặt khác ba cái gia tộc, Lạc Hòa cũng không có chú ý quá nhiều.

Đứng ở Nam Cung Giác thành thật ngủ ngoài cửa phòng mặt Lạc Hòa thần sắc như suy tư gì.

Chỉ sợ tông chủ là muốn biết tiểu sư đệ cùng Nam Cung gia tộc rốt cuộc có hay không quan hệ.

Kia tự nhiên là có, thậm chí cái này quan hệ còn cũng không thiển, từ đời trước cái kia Nam Cung Giác cuối cùng có thể trở thành Nam Cung gia tộc gia chủ chuyện này tới xem, tiểu sư đệ thân phận liền sẽ không đơn giản, chỉ tiếc hiện tại Nam Cung gia tộc hiển nhiên là đã từ bỏ tiểu sư đệ, thậm chí còn đem tiểu sư đệ tồn tại đều trực tiếp phong tỏa, quan hệ không thấy được có thể hảo đến địa phương nào đi.

Trong đầu bỗng nhiên hiện lên kia mấy cái phản bội Lạc gia đệ tử ở kiếp trước Nam Cung Giác bên người diễu võ dương oai cảnh tượng, Lạc Hòa lắc lắc đầu, đem cái này hình ảnh từ chính mình trong đầu quăng đi ra ngoài, đổi thành nhà mình đáng yêu siêu manh còn…… Khủng cao tiểu sư đệ, tâm tình cuối cùng tốt hơn một chút.

Không biết chưởng môn đã biết tiểu sư đệ cùng Nam Cung gia tộc quan hệ lúc sau muốn làm cái gì……

Hắn khóe miệng gợi lên một mạt ý vị thâm trường tươi cười, bốn phía không khí đều lạnh vài phần.

Lạc Hòa từ trước đến nay không phải làm tiếu diện hổ kia một loại người, hắn cười rộ lên thời điểm, hoặc là là bởi vì nhà mình tiểu sư đệ thật sự là quá manh ngăn cản không được, hoặc là chính là ở tính kế ai.

Đáng tiếc bốn phía một mảnh trống rỗng, không có người cảm giác được bất thình lình rét lạnh.

Nhưng thật ra tu tiên đã lâu tu vi rất cao Cửu Thiên Tông tông chủ bỗng nhiên đánh cái hắt xì.

Đáng tiếc một phen tuổi tông chủ lúc này cũng không có cảm giác được đến từ chính chính mình đệ tử ác ý.

.

Cửu Thiên Tông thân là đệ nhất đại tông môn, tự nhiên là có thể đem mỗi một cái thu được mời tới người đều an bài rất khá, mỗi một cái tông môn hoặc là gia tộc đều có được đơn độc sân, mỗi một cái sân đều có một cái đại trận, có thể nói là bảo mật tính rất mạnh —— nếu cư trú người không hài lòng nói, có thể chính mình thiết trí trận pháp, lại không có ngăn đón.

Tuy rằng Cửu Thiên Tông trận pháp đường bận bận rộn rộn vội thời gian rất lâu, mới đem mỗi một cái sân trận pháp thiết trí hảo, nhưng là mỗi một cái sân trụ vào người lúc sau liền sẽ xuất hiện tân trận pháp, có thể nói người với người chi gian tín nhiệm quả thực không tồn tại —— đặc biệt là những cái đó đại tông môn cùng đại gia tộc, thiết trí trận pháp thập phần loá mắt, có thể nói từ nơi này bắt đầu cũng đã triển khai một hồi vô hình đánh giá, trong đó ám lưu dũng động, không phải trường hợp cá biệt.

Nam Cung gia tộc trụ trong viện.

Thu được mời lúc sau tiến đến người không nhiều lắm, bởi vì Cửu Thiên Tông thư mời hạn mức cao nhất nhân số, nhiều nhất chỉ có thể mang theo hai mươi cá nhân tiến đến, cho nên tuy rằng rất nhiều đệ tử tranh đoạt cơ hội này, nhưng là có tư cách tới người cũng không phải rất nhiều.

Dẫn dắt Nam Cung gia tộc mọi người tiến đến chính là Nam Cung gia tộc một cái trưởng lão, cái này trưởng lão bế quan hồi lâu, lúc này đây bởi vì tình thế

nghiêm trọng —— tuy rằng có nghiêm trọng không đều là bằng vào Cửu Thiên Tông lời nói của một bên, nhưng là Cửu Thiên Tông nếu dám làm như thế, hơn nữa quảng phát thư mời cơ hồ chiêu cáo thiên hạ, liền ý nghĩa bọn họ cũng không sợ chuyện này sẽ khiến cho sở hữu tông môn cùng các đại gia tộc bất mãn, chứng minh chuyện này xác thật cùng Cửu Thiên Tông miêu tả giống nhau nghiêm trọng, cho nên mới làm trưởng lão Nam Cung hạo mang đội.

Nam Cung hạo thân là Nam Cung gia tộc một thế hệ trưởng lão, đã là thượng tuổi, tu vi cũng đạt tới Tạo Linh Cảnh đỉnh, tuy rằng chậm chạp không có đột phá Diệt Linh Cảnh đến đến đại thành, nhưng cũng là Nam Cung gia tộc vương bài chi nhất, đại đa số thời điểm đều đang bế quan, hiện tại Nam Cung gia tộc mọi người tôn xưng thứ nhất thanh lão tổ tông đều không quá.

Chỉ là vị này lão tổ tông mang đến người tốt xấu lẫn lộn, là gia tộc các chi nhánh tranh tới tranh đi lúc sau được đến kết quả

Cho nên Nam Cung hạo cũng không có đối bọn họ có cái gì chú ý, tiến vào sân lúc sau lựa chọn tùy tay vung lên bày ra phòng hộ trận pháp lúc sau, trực tiếp tiến vào phòng ngủ chính tu luyện, không còn có ra tới quá, trong nháy mắt đều đã gần một tháng.

Bởi vì Cửu Thiên Tông thư mời thượng nói thời gian còn có một tháng, cho nên bọn họ này một đám xem như tới sớm người chỉ có thể ở chỗ này chờ đợi.

Mà này đó thông qua khắp nơi thế lực liên lụy lúc sau nhét vào tới các đệ tử……

Có chút kìm nén không được.

Trong viện, một đám tuổi thoạt nhìn không lớn thiếu niên tụ ở bên nhau, một ít ghé vào trong nhà trên bàn, có ôm kiếm ở sự không liên quan mình ngồi ở một bên, có mấy cái ghé vào cùng nhau thở ngắn than dài.

“Nói này Cửu Thiên Tông cũng quá nhàm chán một chút đi? Một chút giải trí đều không có……” Nói chuyện thiếu niên là gia chủ một mạch hậu bối, tên là Nam Cung nhạc, là hiện tại Nam Cung gia tộc gia chủ đệ đệ tiểu nhi tử, bởi vì tuổi còn nhỏ còn không có ra cửa rèn luyện quá, nhưng là bị trong nhà nuông chiều lớn lên, ngày thường trừ bỏ tu luyện bên ngoài thập phần chú ý ăn nhậu chơi bời, hiện tại ở Cửu Thiên Tông quá khổ hạnh tăng giống nhau sinh hoạt, tự nhiên là thập phần không hài lòng.

Có người mở ra câu chuyện, tự nhiên mà vậy liền có người đi theo oán giận: “Cũng không phải là sao, nơi này người cũng thực không thú vị, phụ trách hầu hạ chúng ta thế nhưng đều là ngoại môn đệ tử, này Cửu Thiên Tông là có ý tứ gì? Xem thường chúng ta Nam Cung gia tộc sao?”

“Chính là, ta ở nhà thời điểm đều là ít nhất có hai cái Hóa Linh Cảnh người hầu đi theo, tới rồi nơi này, thế nhưng nhìn thấy đều là chút Nhập Linh Cảnh phế vật!” Lúc này đây gia nhập đề tài chính là một cái nữ tu, gọi là Nam Cung diệp,

nàng tuổi không lớn, lại có đặc thù linh căn, thiên phú rất cao, là Nam Cung gia tộc trọng điểm bồi dưỡng đối tượng, tuy rằng hiện tại chính mình tu vi cũng mới là Nhập Linh Cảnh cao giai, không có tiến vào Hóa Linh Cảnh, nhưng là ở nàng trong mắt, Hóa Linh Cảnh tu vi cũng không tính cái gì.

Rốt cuộc ở Nam Cung gia, Hóa Linh Cảnh tu vi chỉ xứng cho nàng đương người hầu mà thôi.

Ôm kiếm thiếu niên không có tham dự bọn họ đề tài, ngược lại trong mắt có một tia khinh thường hiện lên.

Nếu là thật sự như vậy thiên tài, sao có thể hiện tại vẫn là một cái Nhập Linh Cảnh đâu?

Bất quá hắn đối với mấy thứ này không có gì hứng thú, cũng hoàn toàn không tính toán châm chọc ai, ở Nam Cung gia trong tộc chính mình chính là một cái trong suốt người. Hắn ánh mắt ám ám, nhìn về phía trước hết bắt đầu oán giận vị kia tiểu thiếu gia, lại nói tiếp, nếu không phải vì làm chính mình "Bảo hộ" vị này tiểu thiếu gia, hắn cũng sẽ không có cơ hội đi vào Cửu Thiên Tông.

Tứ đại gia tộc nội tình tuy rằng thâm hậu, nhưng là rốt cuộc so ra kém Cửu Thiên Tông như vậy chiếm cứ ở trên đại lục vạn năm lâu quái vật khổng lồ, những người này cũng không biết là nơi nào tới tự tin ở chỗ này châm chọc Cửu Thiên Tông đệ tử, thật đương Cửu Thiên Tông chín Tạo Linh Cảnh tu sĩ là không tồn tại không thành?

Nhưng là hắn có thể đương người khác không tồn tại, cũng không đại biểu người khác cũng có thể đương hắn không tồn tại, thiếu niên cô đơn chiếc bóng ôm kiếm đứng ở một bên, chính là một đạo phong cảnh tuyến, tuy rằng ở đây người đều sẽ không thưởng thức, lại cũng không thể bỏ qua.

Quả nhiên liền có người xem hắn không vừa mắt, phía trước cái thứ nhất phụ họa tiểu thiếu gia cái kia dòng bên thiếu niên vốn dĩ đứng ở nhàm chán tiểu thiếu gia phía sau, vừa nhấc đầu liền thấy hắn tồn tại.

"Uy! Sở phong! Ngươi sững sờ ở nơi đó làm gì, không nhìn thấy chúng ta tiểu thiếu gia thực nhàm chán sao? Còn không ra đi hỏi thăm hỏi thăm này Cửu Thiên Tông có cái gì việc vui?"

Ôm kiếm thiếu niên, cũng chính là sở phong đột nhiên bị điểm danh, nhìn về phía vị kia chính mình làm quyết định dòng bên thiếu niên, ánh mắt lạnh nhạt đến rớt băng tra, có như vậy trong nháy mắt thế nhưng làm người cảm thấy khủng bố.

Cái kia dòng bên như là bị hoảng sợ, nhưng là lại cảm thấy chính mình như vậy bị dọa đến thật mất mặt, vì thế nói không lựa lời nói: "Nhìn cái gì mà nhìn, nói chính là ngươi, ngươi không phải tiểu thiếu gia gia cẩu sao? Như thế nào, không nghe lời?"

Sở phong rũ xuống mắt không nói lời nào.

Cái này dòng bên thiếu niên nói không sai, hắn không họ Nam Cung, cũng không phải Nam Cung gia tộc người, nhưng là lại được đến Nam Cung gia tài nguyên tu luyện, này hết thảy đều nguyên tự với cái này không bớt lo tiểu thiếu gia, tiểu thiếu gia lúc trước cứu hắn, còn cho hắn cung cấp nhiều như vậy tu luyện tài nguyên, hắn vì tiểu thiếu gia làm cái gì ở hắn xem ra là theo lý thường hẳn là sự tình, tự nhiên ở Nam Cung gia tộc những người khác xem ra cũng là cái dạng này.

Chẳng qua bọn họ miêu tả phương thức tương đối trực quan một chút thôi,

Tiểu thiếu gia dưỡng cẩu.

Còn không phải sao? Sở phong nghĩ chính mình vì ghé vào trên bàn thiếu niên làm những cái đó sự, tự giễu cười cười, nhưng còn không phải là tiểu thiếu gia dưỡng cẩu sao?

“Nam Cung Tề!” Ghé vào trên bàn thiếu niên bỗng nhiên mắng một tiếng, “Ngươi nếu biết hắn là ai cẩu, ngươi lại là nơi nào tới quyền lợi mệnh lệnh hắn?”

Vị kia tiểu thiếu gia tuy rằng tu vi không cao, nhưng là ở Nam Cung gia tộc, chính là đông đảo trưởng bối nuông chiều đối tượng, hắn nói ở Nam Cung gia tộc uy lực cũng không nhỏ, lập tức đem làm khó dễ sở phong Nam Cung Tề cấp trấn trụ.

? Tác giả nhàn thoại: Hôm nay song càng, đại gia dùng ăn vui sướng >_<

------oOo------

Phần 143

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 143: Nam Cung đại thiếu gia?

Nam Cung Tề chỉ là Nam Cung gia tộc một cái dòng bên thiếu gia, luân thân phận địa vị đều so ra kém Nam Cung nhạc vị này chân chính Thái Tử gia, bởi vì gia chủ một mạch đại thiếu gia trốn chạy Nam Cung gia tộc, hiện tại gia chủ một mạch chỉ còn lại có như vậy một cái độc đinh mầm, là toàn bộ Nam Cung gia tộc ngàn kiều vạn sủng nuôi lớn, nửa điểm ủy khuất đều chịu không nổi, hắn lúc này mới ý thức được chính mình vừa rồi mệnh lệnh sở phong đi làm việc hành vi du củ, tức khắc dọa ra một thân mồ hôi lạnh.

Sở phong liền tính là lại như thế nào đê tiện hạ nhân, kia cũng là vị này Thái Tử gia dưỡng cẩu, sao có thể để cho người khác quát mắng? Nghĩ tới điểm này Nam Cung Tề sắc mặt trắng bệch.

Nhưng mà nơi này đã không phải Nam Cung gia, hắn phạm sai lầm nhưng không có cha mẹ xin lỗi, hắn trong lòng rất rõ ràng vị này tiểu thiếu gia liền tính là đem chính mình lộng chết ở chỗ này, cũng không có người sẽ nói cái gì, thậm chí ngay cả cha mẹ hắn cũng căn bản không có lá gan truy cứu.

Nam Cung Tề như thế nào chính mình dọa chính mình sở phong không biết, trên thực tế nhìn vị kia tự cho là ở giúp chính mình nói chuyện tiểu thiếu gia, sở phong chỉ cảm thấy buồn cười.

Cẩu.

Không nghĩ tới ngay cả tiểu thiếu gia chính mình đều là như vậy cho rằng, liền tính hắn hiện tại tu vi là Nam Cung gia tộc tiểu bối tối cao, liền tính hắn vẫn luôn như hình với bóng bảo hộ vị này tiểu thiếu gia, ở tiểu thiếu gia trong lòng, nguyên lai hắn sở phong chỉ xứng cấp cao quý tiểu thiếu gia đương cẩu…… Đây là cỡ nào châm chọc.

Hắn rũ xuống mắt không hề xem tiểu thiếu gia kiêu căng biểu tình, giống như là một đầu trung thành và tận tâm khuyển loại giống nhau phóng thấp chính mình tư thái.

Ai làm vị này tiểu thiếu gia lúc trước đem hắn từ vũng bùn bên trong cứu vớt ra tới, làm chính mình có thể sống tới ngày nay đâu?

Chỉ là không có người thấy hắn cúi đầu khi khóe miệng cười lạnh.

Nam Cung nhạc nhìn thoáng qua sở phong, cảm thấy có chút không thú vị. Sở phong là hắn ở khi còn nhỏ trong lúc vô ý cứu một cái khất cái, ai biết thế nhưng thiên phú thật tốt, lại một lòng một dạ ngây ngốc muốn báo ân, mới bị

phụ thân hắn thu vào Nam Cung gia tộc, trở thành Nam Cung nhạc người hầu chi nhất.

Thế giới này tuy rằng có linh căn người là có thể tu luyện, nhưng là tu luyện tài nguyên rốt cuộc vẫn là hướng thế gia đại tộc cùng đại tông môn nghiêng, cho nên có thể tự học thành tài tán tu cũng không nhiều, liền một cái tán tu liên minh đều tổ chức không ra, dần dà, liền dẫn tới tán tu càng thêm không có đường ra.

Mà thế gia đại tộc bên trong tu luyện tài nguyên phong phú, tự nhiên cũng sẽ như là đại tông môn giống nhau hấp thu có thiên phú đệ tử, bồi dưỡng thành đối gia tộc trung thành và tận tâm cấp dưới, nếu có tu vi cao, còn sẽ nghĩ mọi cách mời chào trở thành khách khanh.

Ở như vậy hoàn cảnh chung dưới, này đó từ nhỏ đã bị đại gia tộc nhận nuôi bọn nhỏ, trưởng thành lúc sau tự nhiên chỉ là vì cái này gia tộc hiệu lực lưỡi dao sắc bén, này trong đó liền bao gồm sở phong.

Nam Cung nhạc cứu sở phong thời điểm kỳ thật chỉ là đơn thuần bố thí một cái tiểu khất cái —— rốt cuộc lúc ấy Nam Cung nhạc chỉ là một cái thiên chân lại thiện lương hài tử, không có ở như vậy gia tộc bị dưỡng thành như bây giờ ích kỷ lại kiêu ngạo tính cách, đối với ven đường tiểu khất cái còn sẽ vươn viện thủ.

Đáng tiếc chính là năm đó sở phong, bị như vậy một cái kiều mềm tiểu thiếu gia cứu lúc sau, liền một lòng muốn báo đáp vị này tâm tính thiện lương tiểu thiếu gia, vì thế ở Nam Cung gia cho chính mình thí nghiệm xong tư chất lúc sau liền nghĩa vô phản cố quyết định lưu tại Nam Cung gia tộc, vì lúc trước cứu vớt hắn tiểu thiếu gia bán mạng.

Chính là sau lại, tiểu thiếu gia ở như vậy gia tộc càng ngày càng kiêu căng, mà sở phong cũng ở vì tiểu thiếu gia làm một ít không thể gặp quang sự tình thời điểm, dần dần phân không rõ chính mình đến tột cùng là vì cái gì lưu tại Nam Cung gia trong tộc.

Chính là sở phong cũng không thể ngăn cản tiểu thiếu gia biến thành một cái kiêu căng ương ngạnh người, bởi vì cả nhà cơ hồ đều ở dung túng tiểu thiếu gia, là không có khả năng nghe tiến chính mình khuyên bảo.

Không nhìn thấy tiểu thiếu gia đối chính mình định nghĩa, thế nhưng là "Dưỡng một cái cẩu" sao? Tiểu thiếu gia người như vậy, hẳn là sẽ có được vô số cẩu, chính mình không đáng kể chút nào.

.

Sở phong trong đầu lung tung rối loạn nghĩ vài thứ, đột nhiên nghe được nhà mình thiếu gia nói.

Tiểu thiếu gia từ nhỏ bị chính xác gia tộc phủng, nói chuyện ngữ khí tuy rằng không chút để ý, nhưng là lại tàng không được người này bản thân tập tính.

Hắn ngữ điệu rất chậm, không có xem sở phong liếc mắt một cái, như là chỉ là thuận miệng vừa nói mà thôi, thanh âm lạnh nhạt: “Sở phong, nếu mọi người đều cảm thấy thực nhàm chán, không bằng ngươi liền đi tìm xem này Cửu Thiên Tông có cái gì việc vui đi.”

Không khí như là an tĩnh trong chốc lát.

Tất cả mọi người có điểm không hiểu Nam Cung nhạc này lại là xướng nào vừa ra, rõ ràng vừa rồi còn đối sở phong giữ gìn đến không được, trong nháy mắt thế nhưng là có thể làm sở phong đi làm như vậy sự.

Bọn họ tuy rằng đều ở oán giận Cửu Thiên Tông nhàm chán, nhưng cũng bất quá là phát càu nhàu mà thôi, ai đều biết hiện tại Cửu Thiên Tông đúng là ngư long hỗn tạp thời điểm, bên ngoài nói không chừng liền sẽ gặp gỡ một ít mặt khác đại tông môn đệ tử, nguy hiểm cấp bậc ở bọn họ trong lòng đạt tới tối cao, đối với bọn họ tới nói, bên ngoài người bọn họ không nhất định đều có thể đắc tội đến khởi.

Này đây trên thực tế căn bản không có người thật sự nghĩ ra đi.

Ở cái này cá lớn nuốt cá bé thế giới bên trong, tu vi cao so với bọn hắn cao người chỗ nào cũng có, có rất nhiều người giết bọn họ đều là không cần phụ trách, bọn họ đầu óc có hay không hư rớt, sao có thể trở về mạo hiểm như vậy.

Nhưng thật ra Nam Cung nhạc thật là làm người xem không hiểu.

Hắn rõ ràng phía trước còn ở giữ gìn sở phong, hiện tại rồi lại rõ ràng làm sở phong đi ra ngoài, cũng không biết rốt cuộc là nghĩ như thế nào.

Bất quá nghe được những lời này Nam Cung Tề lại là thở dài nhẹ nhõm một hơi, nếu Nam Cung nhạc đều nói như vậy, phỏng chừng là không muốn cùng chính mình trở mặt, kia hắn khả năng liền không cần đã chết, trong lòng tràn đầy sống sót sau tai nạn may mắn.

Nam Cung nhạc tiểu thiếu gia tính tình toàn bộ Nam Cung gia tộc người đều là biết đến, vị này tiểu thiếu gia phi dương ương ngạnh hỉ nộ vô thường, cố tình lại có trưởng bối che chở không ai dám động, giết người là thật sự không cần phụ trách, Nam Cung Tề sao có thể không sợ hãi?

Hiện tại vị này tiểu tổ tông không có truy cứu ý tứ, hắn cao hứng còn không kịp đâu.

Đáng tiếc chính là, cũng không chân chính hiểu biết Nam Cung nhạc người này, những cái đó đồn đãi trung hỉ nộ vô thường, phi dương ương ngạnh, không chỉ có riêng là nói một câu mà thôi.

Sở phong ở nghe được Nam Cung nhạc mệnh lệnh lúc sau sắc mặt đổi đổi, nhưng là lại không có ngẩng đầu, chỉ là thấp thấp ứng thanh: “Đúng vậy.” sau đó trực tiếp rời đi phòng, ra sân.

Nam Cung gia tộc trưởng lão cũng không am hiểu trận pháp, nhưng là ở dài dòng sinh mệnh giữa tự nhiên là có một ít kỳ ngộ, tỷ như hiện tại sân chu vi trận pháp, là hắn từ một cái kỳ ngộ bên trong được đến trận bàn, không chỉ là một cái phòng hộ trận pháp, còn có thể nghe được trận pháp bên trong sở hữu động tĩnh, bao gồm cỏ cây sinh trưởng, điểu đề côn trùng kêu vang, càng mấu chốt chính là, này còn không phải một cái đơn thuần dùng một lần trận bàn, có thể tuần hoàn lợi dụng.

Nguyên nhân chính là vì như thế, năm đó Nam Cung hạo bằng vào cái này trận bàn tránh thoát rất nhiều nguy cơ, trừ bỏ bế quan thời điểm, chỉ cần ra cửa liền sẽ bố trí thượng cái này trận pháp.

Không nghĩ tới lúc này đây thế nhưng nghe thấy được một hồi tiểu bối chi gian nghị luận.

Nam Cung hạo đối này cũng không để ý, nhưng thật ra thở dài một chút sở phong tu vi.

Thiếu niên này còn tuổi nhỏ cũng đã là Hóa Linh Cảnh cao giai tu vi, nếu không phải theo cái không nên thân chủ tử, tương lai tiền đồ chỉ sợ không thể hạn lượng.

.

Bất quá cảm khái về cảm khái, Nam Cung hạo cũng không có tính toán nhúng tay tiểu bối chi gian sự, thấy này đàn hậu bối không có chính mình đi ra ngoài chịu chết, liền không lại chú ý chuyện này.

Đến nỗi đã ra sân sở phong? Kia chỉ là một tiểu nhân vật, Nam Cung hạo tồn tại thời điểm gặp qua không có một ngàn cũng có 800, tự nhiên không đáng để ở trong lòng.

Nam Cung nhạc cũng không biết bọn họ nhất cử nhất động đều bị vị kia có thể bị bọn họ trở thành lão tổ tông trưởng lão thấy, không biết vì cái gì, ở sở phong thật sự cúi đầu đáp ứng đi ra ngoài lúc sau, hắn ngược lại cảm thấy ngực như là có một đoàn hỏa, thập phần khó chịu.

Đáng tiếc chính là hiện tại Nam Cung nhạc còn không biết chính mình vì cái gì không cao hứng, ở sở phong rời đi lúc sau, hắn cười như không cười nhìn thoáng qua tụ ở cái này trong phòng mọi người, trực tiếp phất tay áo tử dời đi nơi này.

Dư lại vài người hai mặt nhìn nhau, nhưng là bọn họ cũng không biết cái này tiểu thiếu gia ở nháo cái gì tính tình, muốn lấy lòng người rời đi, dư lại những người này cơ hồ đều là dòng bên thiếu gia tiểu thư, giống nhau đều là xuất phát từ muốn nhìn hai ghét quan hệ, thấy Nam Cung nhạc rời đi, mọi người lập tức đều tan.

Nếu không phải vì lấy lòng tiểu thiếu gia, bọn họ là vĩnh viễn đều không thể như vậy vẻ mặt ôn hoà tụ ở bên nhau, nhưng là hiện tại cùng cái trong viện còn

ở một cái lão tổ tông, ai cũng không dám nháo sự, chỉ có thể khí không thuận rời đi phòng, về tới trong phòng của mình nghỉ ngơi!

Rời đi Nam Cung gia tộc sân sở phong nhưng thật ra ngoài ý muốn cảm thấy chính mình hô hấp tới rồi mới mẻ không khí, Cửu Thiên Tông linh khí so ngoại giới bất luận cái gì một chỗ đều phải nồng đậm đến nhiều, vừa thấy chính là chân chính đại tông môn nội tình, đáng tiếc chính là Nam Cung gia tộc những cái đó tiểu thiếu gia nhóm một đám nhiều không có thấy rõ ràng trong đó tầm quan trọng. Sở phong nghĩ đến chính mình mấy năm trước trong lúc vô ý tới quá một cái bí cảnh, nơi đó linh khí ở trong mắt hắn đã xem như thập phần nồng đậm, nhưng là cùng Cửu Thiên Tông so sánh với lại vẫn là kém rất nhiều.

Có như vậy tốt hoàn cảnh, kia mấy cái các thiếu gia tiểu thư tưởng thế nhưng không phải giành giật từng giây tu luyện, mà là ăn nhậu chơi bời loại này lên không được mặt bàn đồ vật.

Bọn họ chỉ biết chính mình có được thực sự lực cao cường người hầu, lại không biết lấy bọn họ chính mình hiện tại thực lực, tùy tiện một cái người hầu đều có thể đem bọn họ trở thành con kiến giống nhau bóp chết.

Phát hiện chính mình nghĩ đến có điểm trật sở phong phục hồi tinh thần lại, đem chính mình vừa rồi nghĩ đến đồ vật vứt ra chính mình trong óc.

Lúc trước là chính mình lưu tại Nam Cung gia tộc, còn ký kết linh khế, hiện tại lại tưởng này đó, lại có ích lợi gì đâu?

Sự thật chứng minh cái gì dùng cũng không có, hắn không thể thương tổn bất luận cái gì linh khế khế ước thượng có tên người……

Sở phong thất thần nghĩ một chút sự tình, không có chú ý xem lộ, trước mặt đột nhiên đụng phải tới một người, hắn phục hồi tinh thần lại, nghe thấy có người ở đối hắn xin lỗi: "Thật là ngượng ngùng a, ngươi không sao chứ?"

Sở phong cũng không dám dễ dàng ở Cửu Thiên Tông đắc tội người nào, hắn ngẩng đầu cười trả lời: "Không có việc gì……"

Sở phong thanh âm đột nhiên im bặt, có điểm không thể tin được nhìn chính mình trước mắt xuất hiện người, trong mắt tràn đầy khiếp sợ: "Ngươi……"

Nam Cung Giác vừa mới bị Lạc Hòa giải trừ lệnh cấm, có thể ra tới hoạt động một chút, nhưng là mấy ngày nay bị Lạc Hòa trở thành trọng điểm người bệnh dưỡng hắn mới vừa vừa ra khỏi cửa liền cảm thấy đầu có điểm vựng, còn trực tiếp đụng phải cửa người.

Nam Cung Giác ở trước tiên xin lỗi, nhưng là người kia nhìn chính mình lộ ra khiếp sợ thần sắc, như là bị sét đánh giống nhau, dọa Nam Cung Giác nhảy dựng.

.

“Đại thiếu gia?” Sở phong có điểm không xác định hỏi, nhưng kỳ thật hắn trong lòng đã xác nhận cái này chính là chân chính đại thiếu gia, cái kia…… Đại thiếu gia.

Gia tộc tuy rằng phong tỏa vị thiếu gia này tin tức, nhưng là sở phong là gặp qua Nam Cung Giác, tuy rằng hắn nhìn thấy Nam Cung Giác thời điểm vị này đại thiếu gia tuổi tác cũng không lớn, nhưng là mặc kệ là từ diện mạo vẫn là mặt khác bất luận cái gì một cái phương diện tới xem, đây đều là đại thiếu gia không có sai!

Sở phong trong lòng nhấc lên kinh thiên hãi lãng, hắn phía trước nghe nói chân chính đơn thuần thiện lương đại thiếu gia trộm đạo Nam Cung gia tộc quan trọng vật phẩm thoát đi thời điểm là nửa điểm đều không tin, nhưng là hiện tại vị này đại thiếu gia xuất hiện ở chính mình trước mặt, tu vi chính mình hoàn toàn nhìn không ra tới, cũng một chút đều không có tại gia tộc lúc ấy nhát gan yếu đuối, giống như là đáy biển thâm tiềm xà đã trở thành một cái cự long giống nhau.

Là thứ gì có thể làm một người sinh ra như vậy biến hóa nghiêng trời lệch đất đâu? Sở phong trong đầu chỉ có một đáp án, đó chính là cái kia Nam Cung gia tộc đồn đãi trung mất tích bí bảo!

Chẳng lẽ đại thiếu gia thật sự ăn cắp gia tộc bí bảo trốn chạy gia tộc sao?

Tuy rằng chính hắn đều cảm thấy như vậy gia tộc không có gì hảo lưu tại gia tộc tất yếu, nhưng là ăn cắp gia tộc bí bảo trốn chạy như vậy thanh danh mặc kệ thế nào đều sẽ không dễ nghe đến địa phương nào đi, đại thiếu gia này lại là vì cái gì như vậy luẩn quẩn trong lòng đâu?

Hắn trong đầu bị đủ loại nghi vấn quấn quanh, sắc mặt thoạt nhìn tự nhiên liền một chút cũng không tốt.

Nhưng thật ra Nam Cung Giác đột nhiên nghe được có người kêu chính mình đại thiếu gia gì đó, còn cảm thấy có điểm ngượng ngùng.

Nam Cung Giác bản nhân kỳ thật là một chút đều không có nguyên chủ ký ức, tự nhiên cũng không biết trước mắt người này rốt cuộc là ai, không chỉ có như thế, hắn kỳ thật liền tính là chân chính gặp được nguyên chủ thân cha, phỏng chừng cũng là nhận không ra, cho nên hiện tại đột nhiên bị người nhận ra tới thời điểm, hắn phản ứng đầu tiên chính là phủ nhận: “Vị đạo hữu này, ngươi nhận sai người đi, ta không phải nhà ngươi thiếu gia.”

Sở phong nhíu mày, hắn có thể cảm giác được trước mắt thiếu niên chính là gia tộc mất tích vị kia thiếu gia, nhưng là hiện tại đối diện thiếu niên trên người ăn mặc Cửu Thiên Tông quần áo, khí chất cũng cùng trước kia đại thiếu gia khác nhau như trời với đất, sở phong thậm chí có như vậy trong nháy mắt cũng cảm thấy chính mình có phải hay không nhận sai người, có lẽ thiếu niên này thật sự chỉ là Cửu Thiên Tông đệ tử, cùng Nam Cung gia tộc không có nửa mao tiền quan hệ.

Nếu là cái dạng này lời nói, sở phong còn sẽ cao hứng một chút, nhưng là nếu trước mắt thiếu niên thật là cái kia tiểu thiếu gia…… Hắn nhịn không được có chút đau đầu, Nam Cung gia tộc đối với kẻ phản bội luôn luôn không có gì sắc mặt tốt, trừng phạt là sở phong căn bản không dám tưởng tượng.

Sở phong phía trước ở Nam Cung gia lãnh quá phạt, lúc ấy chỉ là phạm vào một cái tiểu sai, lại bị đánh 50 linh tiên, nếu là trốn chạy giả…… Sở phong đánh cái rùng mình.

Nam Cung Giác có chút không thể hiểu được nhìn đối diện cái này đại huynh đệ sắc mặt như là vỉ pha màu giống nhau đổi tới đổi lui, nhịn không được có chút vô ngữ: “Nói vị đạo hữu này, không có việc gì nói ta liền đi trước, ta còn có chuyện quan trọng muốn đi làm đâu.”

Sở phong còn đắm chìm ở kẻ phản bội tại gia tộc sẽ gặp cái dạng gì trừng phạt ảo tưởng giữa, nghe thấy Nam Cung Giác nói, theo bản năng dời đi một chút, làm Nam Cung Giác rời đi chính mình tầm mắt.

Nam Cung Giác bay nhanh bỏ chạy, chờ đến nhìn không thấy sở phong lúc sau mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, hơn nữa đánh hệ thống: “Thống a, người kia là ai? Nhận thức ta hiện tại thân thể này thân xác sao?”

? Tác giả nhàn thoại: Cầu điểm đề cử phiếu nha, đến bây giờ vẫn là một ngôi sao ta oa một tiếng khóc ra tới:: >_<::

------oOo------

Phần 144

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 144: Cư trú địa phương

Hệ thống có điểm không biết nên như thế nào trả lời vấn đề này, bởi vì sự tình đã thực rõ ràng, người này xác thật là nguyên chủ nhận thức.

Nhưng là ký chủ xuyên qua lại đây thời điểm căn bản chính là không có ký ức, cho nên hiện tại này đó, biết đến đều là nguyên tác trong tiểu thuyết đồ vật, nhưng kỳ thật nguyên tác bên trong cũng không tồn tại về nguyên chủ chuyện xưa, đều là xuyên qua lại đây vai chính trực tiếp xưng vương xưng bá một đường thăng cấp cốt truyện, cho nên đối với này đó……

Kỳ thật hệ thống bản nhân cũng không phải thực hiểu biết.

Bất quá hệ thống ác ý tiến hành nhân vật rà quét: “Ký chủ, trải qua rà quét, vừa rồi người kia tên gọi là sở phong, là một cái trong nguyên tác trung xuất hiện quá tên pháo hôi, cũng không phải nhân vật trọng yếu.”

Nam Cung Giác cảm giác chính mình nghe ra tới hệ thống ý tứ, liền này người này là một cái pháo hôi, không có cốt truyện điểm có thể xoát.

Nam Cung Giác không có cảm thấy thất vọng, nhưng là trong lòng có một chút thấp thỏm, bởi vì sở phong thật là Nam Cung gia tộc người, nói cách khác, chính mình cái này thân xác rất có khả năng chính là sở phong trong miệng đại thiếu gia, hắn nhớ rõ cái này thân xác là bởi vì bị gia tộc bôi nhọ đuổi giết mới phản bội gia tộc rời đi chạy trốn, quỷ biết người này tồn tại có thể hay không đối chính mình tạo thành cái gì uy hiếp.

“Sẽ không, ký chủ.” Hệ thống an ủi hắn, “Ta cảm thấy người này hẳn là một cái người tốt, rốt cuộc ký chủ nguyên thân hình như là một cái phản bội gia tộc nhân thiết, Nam Cung gia tộc nhận thức người đi vào ngươi đều không thể khách khí như vậy.”

Nam Cung Giác: “……” Một chút cũng không có bị hệ thống an ủi đến.

Hệ thống khả năng cũng cảm thấy chính mình cái này cách nói có điểm không đúng, tức khắc có điểm xấu hổ.

Bất quá Nam Cung Giác cũng không có so đo cái này việc nhỏ.

Hắn hiện tại kỳ thật có điểm rối rắm, vạn nhất Nam Cung gia tộc tới người cũng nhận thức nguyên chủ, kia đã có thể không tốt lắm làm.

Hiện tại Nam Cung Giác không có nguyên tác tiểu thuyết trung vai chính cái loại này xưng bá thiên hạ ý tứ, chỉ hy vọng chính mình có thể an ổn tu luyện phi

thăng, cũng một chút đều không muốn cùng Nam Cung gia tộc trực tiếp đối thượng, tuy rằng hắn cũng không cảm thấy chính mình sẽ bởi vì những việc này mà chậm trễ chính mình tu luyện, nhưng là từ nguyên tác giữa về Nam Cung gia tộc này một bộ phận nội dung tới xem, cái này gia tộc đại đa số người đều có như vậy một chút…… Tự mình cảm giác tốt đẹp, hơn nữa đều thập phần thích tìm tra.

Hắn lòng còn sợ hãi nghĩ, bằng không chính mình vẫn là tìm một cơ hội làm đẩy tông chủ an bài sống hảo.

Vừa lúc lúc này Lạc Hòa cấp tiểu sư đệ mang theo cơm trưa trở về, không nghĩ tới còn chưa tới cửa liền thấy tiểu sư đệ, chỉ là tiểu sư đệ vẻ mặt lòng còn sợ hãi bộ dáng, không biết gặp được thứ gì.

Hắn đi qua đi vỗ vỗ tiểu sư đệ bả vai: "Sư đệ."

Nam Cung Giác quay đầu lại, thấy Lạc Hòa xách theo hộp đồ ăn xuất hiện ở chính mình phía sau, còn ngẩn người: "Sư huynh ngươi đây là cho ta mang cơm sao?"

Hắn đoán được không sai, Lạc Hòa gật gật đầu, dò hỏi: "Làm sao vậy, gặp được phiền toái sao? Mấy ngày nay Cửu Thiên Tông người có chút nhiều, nhưng là gặp được phiền toái cũng không cần nghẹn ở trong lòng, tông môn vẫn là có thể làm được không cho ngươi chịu ủy khuất."

Nam Cung Giác có điểm dở khóc dở cười: "Không có gì đại sự, chúng ta trở về nói đi."

Vốn dĩ tính toán ra cửa làm việc Nam Cung Giác cứ như vậy về tới bọn họ ở tạm sân, làm người có điểm ngoài ý muốn chính là, Nam Cung Giác tới rồi cửa mới phát hiện, bọn họ trụ địa phương thế nhưng chính là Nam Cung gia tộc cách vách, thấy Nam Cung gia tộc sân bên ngoài viết "Nam Cung" hai chữ tấm bia đá, Nam Cung Giác dừng một chút, cảm thấy này thật là một cái phi thường trung nhị giả thiết.

Tuy rằng mỗi một đại gia tộc đều sẽ làm thượng một ít đánh dấu, tới tỏ vẻ cái này sân trong khoảng thời gian ngắn tương ứng quyền, nhưng là cũng không có nào một nhà như là Nam Cung gia tộc giống nhau, ở cửa lập một khối tấm bia đá, sợ người khác không biết nơi này là Nam Cung gia địa bàn giống nhau.

Nếu đây là cái gì quan trọng trên chiến trường, Nam Cung Giác khả năng còn cũng không cảm thấy có bao nhiêu giật mình, vấn đề là tình huống hiện tại chính là, nơi này cũng không phải cái gì đặc biệt nghiêm trọng đại hình chiến trường, Nam Cung gia người làm như vậy nói thật sự không phải ở cố tình kéo thấp nhà mình gia tộc cách điệu sao?

Bất quá này đó cũng không về Nam Cung Giác quản, hắn lắc lắc đầu, cùng Lạc Hòa cùng nhau đi vào bọn họ sân.

Hiện tại cái này sân là Lạc Hòa cư trú địa phương, bởi vì Lạc Hòa đã thăng cấp trở thành Tạo Linh Cảnh, trụ địa phương đều là cho trong nhà có Tạo Linh Cảnh cường giả chuẩn bị sân, này đó gia tộc hoặc là tông môn đều có chút kỳ kỳ quái quái quy củ, làm Lạc Hòa ở tại nơi này, kỳ thật đã xem như biến tướng kinh sợ môn phái nào.

Cửu Thiên Tông hiện tại nói là Thượng Ngu Đại Lục đệ nhất đại tông môn cũng không quá, phía trước chỉ có chín Tạo Linh Cảnh cường giả cùng Thiên Vũ tông cùng ngồi cùng ăn, nhưng là hiện tại Cửu Thiên Tông nhiều một cái Tạo Linh Cảnh cường giả, ở siêu cấp cường giả phương diện này không thể nghi ngờ trực tiếp nghiền áp Thiên Vũ tông, mà Lạc Hòa như vậy tu luyện tư chất trăm năm khó được gặp được một cái, một cái khác có khả năng ở trong thời gian ngắn trong vòng trở thành Tạo Linh Cảnh cường giả người, cũng ở Cửu Thiên Tông —— tuy rằng Nam Cung Giác chính mình đều còn không biết chuyện này.

Cửu Thiên Tông tông chủ cũng đem chuyện này giấu rất khá.

Ở thượng một lần nhìn thấy Nam Cung Giác phía trước hắn còn không biết chính mình cái này tiểu đệ tử có như vậy tiềm lực, phía trước thời điểm hắn đem tiểu đồ đệ sự tình hoàn toàn giao cho Lạc Hòa thời điểm, cũng không biết Nam Cung Giác thế nhưng có so Lạc Hòa còn muốn càng thêm đáng sợ tiềm lực, ở đã biết thời điểm, Lạc Hòa cùng cái này tiểu sư đệ cảm tình hiển nhiên đã mật không thể phân.

Tông chủ không cần đầu óc đều có thể nghĩ đến, tương lai tông môn ích lợi nếu cùng Lạc Hòa đã xảy ra xung đột, cái này tiểu đệ tử đến tột cùng sẽ lựa chọn cái gì.

Cửu Thiên Tông tông chủ thở dài một hơi, này trong lòng nhưng thật ra thực mau đi ngẫu nhiên xuất hiện hối hận cảm xúc cấp thu liễm.

.

Lạc Hòa cùng tiểu sư đệ trở lại trong sân, đem hộp đồ ăn bày biện ở giữa sân trên bàn đá, đem bên trong đồ ăn móc ra tới dọn xong.

Mấy ngày nay bởi vì người nhiều duyên cớ, Cửu Thiên Tông Ngọc Thiện Phong trở nên náo nhiệt lên, ở cái này Tu chân giới thế giới quan, là không tồn tại Tích Cốc Đan như vậy thần kỳ tồn tại, đương nhiên cùng thứ này tác dụng không sai biệt lắm Bách Linh Quả nhưng thật ra tồn tại, nhưng là không phải thực hảo gieo trồng —— càng quan trọng là, giống như là tinh tế tiểu thuyết trung dinh dưỡng dịch giống nhau, Bách Linh Quả tuy rằng có thể cho người mang đến chắc bụng cảm, nhưng là, loại này quả tử, đặc biệt khó ăn.

Nam Cung Giác chỉ ở phía trước thập phần nghèo túng thời điểm ăn qua Bách Linh Quả, sau lại tới rồi Thành Chủ phủ lúc sau, sở hữu hết thảy đều không sai biệt lắm là đã cùng Lạc Hòa ngang hàng, ai làm hắn lúc ấy liền ở tại Lạc Hòa cách vách đâu, có thể nói là thập phần thích hợp cọ cơm vị trí, sau lại tới rồi

Cửu Thiên Tông lúc sau, càng là có được Ngọc Thiện Phong cái này cao cấp mỹ thực chuyên dụng địa điểm, ai còn sẽ đi ăn những cái đó ăn lên giống như là ở tra tấn chính mình Bách Linh Quả đâu?

Dù sao Nam Cung Giác là sẽ không.

Gần nhất người có điểm nhiều, Ngọc Thiện Phong đồ ăn dự trữ tuy rằng sung túc, nhưng là không chịu nổi Ngọc Thiện Phong người là thật sự thiếu, cho nên đồ ăn nấu nướng thời gian liền sẽ hơi chút trường một ít.

Này đó Nam Cung Giác là không biết, hắn gần nhất ăn đồ vật tất cả đều là Lạc Hòa mang đến, Lạc Hòa đối hắn chiếu cố cẩn thận tỉ mỉ, nếu không phải Nam Cung Giác kiên trì nói, Lạc Hòa đều đã trực tiếp đem đồ ăn uy đến nhà mình tiểu sư đệ trong miệng.

Nhìn đến trên bàn đồ ăn, Nam Cung Giác nháy mắt quên chính mình vừa rồi rối rắm, cầm lấy chiếc đũa bắt đầu ăn uống thỏa thích.

Lạc Hòa ngồi ở một cái khác ghế đá thượng, nhìn tiểu sư đệ ăn cơm, tâm tình tựa hồ cũng trở nên vui sướng lên.

Hắn buông ra thần thức theo dõi cái này sân nhất cử nhất động, thấy duy nhất một cái không thành thành thật thật ở trong sân đợi người.

Lúc này sở phong còn ở bên ngoài tận chức tận trách tìm kiếm tiểu thiếu gia muốn "Việc vui", trong đầu lại luôn là không tự chủ được nhớ tới vừa rồi thấy cái loại này cực giống đại thiếu gia mặt…… Nếu kia thật là đại thiếu gia nói……

Lạc Hòa thấy sở phong.

Hắn thần sắc hơi hơi một đốn.

Người này hắn nhận thức, chuẩn xác mà nói là kiếp trước Lạc Hòa nhận thức.

Lúc ấy ở Nam Cung gia tộc rất nhiều đắc tội quá cái kia "Nam Cung Giác" người bị giết chết, thậm chí còn đánh vì Nam Cung gia tộc thanh lý môn hộ như vậy tuyên ngôn, lúc ấy "Nam Cung Giác" đã thập phần cường đại, gia tộc của hắn sẽ không bởi vì một ít nguyên bản liền không có cái gì tiến bộ con cháu tiến hành giữ gìn, bọn họ tử vong có thể đổi lấy "Nam Cung Giác" như vậy cường giả, toàn bộ Nam Cung gia chính cầu mà không được đâu.

Tử vong người chỉ chiếm liền tồn tại cái này sở phong đi theo tiểu thiếu gia, tuy rằng Lạc Hòa không có chính mắt gặp qua cái kia tiểu thiếu gia, nhưng là hắn chính mắt nhìn thấy quá sở phong —— không xem như cái gì chính thức gặp mặt, chỉ là ở bên ngoài trà lâu bên trong vội vàng một mặt, ngay lúc đó sở phong nghe nói là phải cho đối chính mình có ơn tri ngộ tiểu thiếu gia báo thù, xác thật cũng đối "Nam Cung Giác" tạo thành phiền toái không lớn không nhỏ.

Khi đó Lạc Hòa cùng "Nam Cung Giác" còn chưa tới đạt coi cùng nước lửa nông nỗi, cũng hoàn toàn không quan tâm chuyện này.

Chỉ là ở phía sau tới thời điểm ngẫu nhiên nghe được có người nhắc tới, cái này tưởng cấp nhà mình tiểu thiếu gia báo thù nam nhân bị Nam Cung gia tộc tân nhiệm gia chủ "Nam Cung Giác" nhất chiêu mất mạng, bị chết thập phần thê thảm.

Người này vì cái gì lại ở chỗ này?

Nghĩ tới sở phong nhắc tới quá cái kia "Tiểu thiếu gia", Lạc Hòa hiểu rõ, nguyên lai là bồi chủ tử tới……

Hắn không có để ý chuyện này, trong đầu có thứ gì chợt lóe mà qua, thực mau đã bị xem nhẹ.

Bởi vì hắn tiểu sư đệ đã ăn xong rồi đồ vật, chính cười tủm tỉm nhìn chính mình.

Lạc Hòa cảm thấy vành tai có chút nóng lên.

Nam Cung Giác mắt sắc chú ý tới chuyện này, trong lòng tức khắc có chút kinh ngạc: Nguyên lai Lạc Hòa cũng sẽ cảm thấy ngượng ngùng sao?

Hắn không có nghĩ nhiều, chỉ là ở trong lòng khẽ cười cười.

Phát hiện tính cách lãnh đạm sư huynh thế nhưng sẽ hồng lỗ tai như vậy tiểu bí mật, tự nhiên là muốn chính mình yên lặng hồi vị.

Nói không chừng về sau còn có thể đậu một đậu sư huynh gì đó……

Phát hiện chính mình nghĩ đến quá xa một chút Nam Cung Giác phục hồi tinh thần lại, hỏi: "Sư huynh, gần nhất có cái gì chuyện quan trọng sao? Ta xem ngươi giống như rất bận……"

Lạc Hòa cười đáp: "Không có gì, hiện tại Cửu Thiên Tông khách khứa trên cơ bản đều đã tới tề, chỉ cần bọn họ không gây chuyện, có thể thành thật đợi cho đại hội bắt đầu thì tốt rồi." Cũng không phải bao lớn sự.

Hiện tại Lạc Hòa bản nhân có thể nói được thượng là thực thanh nhàn, bởi vì hắn yêu cầu phụ trách chỉ có môn phái hoặc là trong gia tộc tới Tạo Linh Cảnh cường giả khu vực, mà này đó đồ cổ cố tình đều là nhân tinh, tự nhiên sẽ ước thúc hảo nhà mình đệ tử, sẽ không không có việc gì tìm việc.

Nam Cung Giác nghe xong Lạc Hòa giải thích thâm chấp nhận, hiện tại Tu chân giới đại năng ngã xuống, linh khí hỗn loạn, từ thật lâu phía trước bắt đầu cũng đã đã không có tu vi đạt tới Diệt Linh Cảnh tu sĩ, thậm chí đều không có người sờ đến thăng cấp ngạch cửa, này đó Tạo Linh Cảnh các tu sĩ đều nghĩ muốn sống lâu mấy năm, nói không hảo khi nào là có thể tìm được thăng cấp phương pháp, cả cái đại lục thượng không có người so những người này càng có thể kinh sợ người khác, cũng không có người sẽ so với bọn hắn càng thêm tích mệnh.

Lại nói tiếp Thượng Ngu Đại Lục giống như có một cái kỳ quái hiện tượng, đó chính là tu vi tới Diệt Linh Cảnh người cơ hồ đều là có thể phi thăng, thậm chí

còn không có phát hiện quá tới Diệt Linh Cảnh không thể phi thăng hiện tượng, ban đầu phát hiện chuyện này Nam Cung Giác đều mau cho rằng Tạo Linh Cảnh tới Diệt Linh Cảnh quá trình mới là chân chính phi thăng.

Đương nhiên, hiện tại Nam Cung Giác thậm chí vẫn như cũ tồn tại ý nghĩ như vậy, bất quá không có đối bất luận kẻ nào nhắc tới mà thôi.

Bởi vì loại này từ môn thống kê được đến quy luật, ở Tu chân giới người xem ra, phỏng chừng mới là chân chính "Phong kiến mê tín", Nam Cung Giác cũng không dám đối bọn họ nói cái gì toán học thống kê linh tinh ngoạn ý, sợ bị đánh.

Trên thực tế hệ thống cũng cảm thấy ký chủ cái này ý tưởng rất có đạo lý, nó thậm chí có một cái nghi vấn, vì cái gì Tu chân giới người không thể áp dụng khoa học phương pháp tới tu tiên đâu, tỷ như tính toán xuất trận pháp thích hợp vị trí, đan dược tỉ lệ linh tinh……

Nam Cung Giác không biết nhà mình hệ thống não động mở rộng ra, cùng Lạc Hòa nói lên về sở phong sự tình: "Sư huynh, ta hôm nay mới ngoài cửa gặp được Nam Cung gia tộc người, chính là cái kia kêu sở phong, hắn vừa rồi kêu ta đại thiếu gia tới……"

Nam Cung Giác có chút ngượng ngùng, như vậy việc tư đều phải lấy tới tìm Lạc Hòa, không phải có vẻ chính mình thực vô dụng sao?

Lạc Hòa nghiêm túc nghe, hắn không biết Nam Cung Giác rốt cuộc ở Nam Cung gia ở vào cái dạng gì địa vị, kiếp trước hắn bắt đầu chú ý tới "Nam Cung Giác" người này thời điểm, bọn họ Lạc gia ngàn năm cơ nghiệp đều bị Lạc gia không nên thân đệ tử đưa cho "Nam Cung Giác" làm lễ vật, mà lúc ấy "Nam Cung Giác", đã là Nam Cung gia tộc gia chủ, lúc sau về Nam Cung Giác tin tức rốt cuộc tra không ra bất luận cái gì dấu vết để lại tới.

Nghe nói sở phong là hầu hạ Nam Cung gia tộc cái kia nhất chịu sủng ái "Tiểu thiếu gia", nếu người này kêu tiểu sư đệ đại thiếu gia nói, kia tiểu sư đệ ở thế giới này thân phận thật đúng là có điểm ý vị sâu xa.

Nam Cung Giác thấy Lạc Hòa thần sắc kinh ngạc một giây, thực mau liền thu liễm hảo, tức khắc có chút bội phục, nói loại này cảm xúc thu liễm tự nhiên tuyệt chiêu thoạt nhìn còn rất lợi hại a.

Hắn thật cẩn thận nói: "Ta cái kia…… Không có phía trước Nam Cung Giác ký ức, cho nên không biết "Ta" ở Nam Cung gia tộc rốt cuộc là cái gì thân phận, chỉ nhớ rõ là bị Nam Cung gia tộc nói là ăn cắp gia tộc bí bảo lúc sau chạy ra tới, ta tới thời điểm thân thể này còn trúng kịch độc, nếu không phải hệ thống, ta đều không thể hảo hảo ở chỗ này."

Nhớ tới kia một đoạn trải qua, Nam Cung Giác đến bây giờ đều còn cảm thấy có điểm lòng còn sợ hãi.

Lúc ấy hắn chính là chân chính thật thật tại tại ăn một tháng Bách Linh Quả a! Lúc ấy tuy rằng cảm giác Bách Linh Quả không thể ăn, nhưng vẫn là cần thiết muốn ăn cảm giác thật là quá sốt ruột!

Nam Cung Giác quả thực không dám hồi ức lúc ấy sinh hoạt.

Lạc Hòa nghe thấy tiểu sư đệ nói như vậy, tức khắc có chút đau lòng, tuy rằng nguyên lai cái kia Nam Cung Giác cùng tiểu sư đệ không có quan hệ, nhưng là tiểu sư đệ tới thời điểm thế nhưng là thân trung kịch độc, cái này nhận tri làm Lạc Hòa cảm thấy phẫn nộ lại đau lòng, hắn tiểu sư đệ, hắn nhưng thật ra muốn biết là ai đối tiểu sư đệ hạ độc!

? Tác giả nhàn thoại: Hôm nay vẫn như cũ có hai chương, ta sẽ không nói cho các ngươi ta kỳ thật là ở bổ toàn cần số lượng từ QAQ

Hôm nay phải về trường học, trăm năm khó gặp tồn cảo quân lui tới, chúc đi học tiểu khả ái khai giảng vui sướng a >_< không đi học tiểu khả ái…… Nhìn người khác khai giảng liền rất vui sướng QAQ

------oOo------

Phần 145

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 145: Nam Cung nhạc tức giận

Lạc Hòa trong lòng cảm xúc thiếu chút nữa áp chế không được, tràn đầy sát khí tiết ra ngoài ra tới, cách hắn gần nhất Nam Cung Giác đều có điểm chịu không nổi: “Sư huynh?”

Nghe thấy được tiểu sư đệ chần chờ thanh âm, Lạc Hòa cái loại này khó có thể hình dung phẫn nộ cảm giác giảm bớt không ít, hắn phục hồi tinh thần lại mới phát hiện chính mình thế nhưng thiếu chút nữa thương tổn tiểu sư đệ, tức khắc có chút tự trách: “Tiểu sư đệ ngươi không sao chứ?”

Nam Cung Giác bị Lạc Hòa uy áp áp bách đến lời nói đều nói không rõ: “Không, không có việc gì……”

Lại nói tiếp hắn vừa mới đi vào thế giới này thời điểm, Lạc Hòa cấp bậc so với hắn cao đến nhiều, nhưng là lúc ấy Nam Cung Giác thật là nửa điểm uy áp đều không cảm giác được, thậm chí còn cảm thấy bị uy áp áp bách người đều là ngốc nghếch, nhưng mà theo hắn ở thế giới này thời gian càng ngày càng trường, cùng trên thế giới này rất nhiều đồ vật sinh ra ràng buộc, uy áp đối hắn tác dụng cũng bắt đầu càng ngày càng rõ ràng lên.

Hiện tại, hắn hiển nhiên đã bị thế giới này đồng hóa, Lạc Hòa uy áp có thể làm hắn trực tiếp không thở nổi.

Bất quá Nam Cung Giác có một chút phân tích sai rồi, liền tính hắn không phải thế giới này người, nếu là ngay từ đầu thời điểm gặp được là Tạo Linh Cảnh uy áp nói, đồng dạng sẽ bị áp bách đến nói không ra lời.

Mà hệ thống…… Hệ thống tuy rằng tai họa quá vô số ký chủ, nhưng là một chút đều không có tuần hoàn quá môn thống kê quy luật, thống kê quá này đó ký chủ ở thế giới này rốt cuộc có thể hay không đã chịu uy áp gì đó ảnh hưởng.

Nam Cung Giác cái này ý nghĩ cấp hệ thống sáng lập tân thiên địa, phát hiện ký chủ thế nhưng bị ký chủ sư huynh uy áp áp bách đến nói không ra lời, hệ thống hoảng sợ, theo sau nó liền nghĩ tới chính mình phía trước chưa bao giờ thống kê quá sự tình, tức khắc có điểm hổ thẹn: “Ký chủ, ta thực xin lỗi ngươi, ta nếu là một cái học quá môn thống kê hệ thống, hiện tại là có thể giúp được ngươi……”

Nam Cung Giác dở khóc dở cười an ủi hệ thống: “Ngươi liền tính thống kê quá ta ở khi nào hồi đã chịu uy áp, đối mặt loại này đột phát trạng huống vẫn là không có gì dùng đúng hay không?”

Hệ thống: "……" Hệ thống cảm giác chính mình bị ghét bỏ, tức khắc ở trong lòng oa cả đời khóc ra tới.

Đáng tiếc chính là hiện tại hệ thống vẫn như cũ không có đôi mắt cùng miệng, thân thể cấu tạo chỉ là xám xịt một đoàn, hoàn toàn khóc không ra thanh âm tới.

Hệ thống: "……" Chưa từng có khi nào như là hiện tại giống nhau bức thiết hy vọng chính mình có thể có được một nhân loại thân xác, có thể khóc có thể cười có thể chạy có thể nhảy tốt nhất vẫn là tương đối đáng yêu cái loại này.

Hệ thống loáng thoáng cảm thấy nhà mình ký chủ hẳn là sẽ thích tương đối đáng yêu cái loại này đồ vật, tuy rằng không có bằng chứng, nhưng là đôi khi trực giác cũng là thập phần quan trọng!

Hệ thống cầm cũng không tồn tại nắm tay, cổ vũ chính mình.

Hệ thống còn không có phát hiện này trong đó tồn tại thật lớn vấn đề, dựa theo hệ thống thủ tục thượng một ít quy tắc tới xem, mỗi một hệ thống đều là có thể trực tiếp rà quét ký chủ nguyên bản thế giới tư liệu, bao gồm ký chủ thích cái gì có cái gì yêu thích —— rốt cuộc muốn trước thành lập tiếng nói chung, mới có thể đủ cùng ký chủ ở chung vui sướng, nhưng là nó ký chủ hiển nhiên cũng không dựa theo kịch bản ra bài, thậm chí hệ thống chính mình đều không có chú ý tới một cái chuyện trọng yếu phi thường, đó chính là nó kỳ thật đối chính mình ký chủ hoàn toàn không biết gì cả.

Đáng tiếc chính là, hiện tại trầm mê với nghiên cứu xác suất luận hệ thống căn bản liền không có chú ý tới cái này việc nhỏ.

Nga, đối với hệ thống tới nói có thể là một kiện bé nhỏ không đáng kể việc nhỏ.

Đối với Nam Cung Giác tới nói liền càng nhỏ.

Hắn nguyên bản sinh hoạt thế giới kia đối với Nam Cung Giác tới nói thật ra là có chút sốt ruột, cho nên hắn đại đa số thời điểm đều là sẽ không chủ động nhớ tới, đôi khi liền tính là nhớ tới thế giới kia đồ vật, cũng đều là râu ria.

Tỷ như thượng một lần vựng cao thời điểm nhìn thấy cái kia công viên trò chơi, Nam Cung Giác căn bản là không nhớ rõ.

Tuy rằng vẫn là bị dọa đến run bần bật.

.

Lạc Hòa phía trước cảm xúc khống chế không hảo thiếu chút nữa ngộ thương rồi Nam Cung Giác, trong lòng thập phần tự trách, không có nhắc lại cái này đề tài.

Nếu có người thật sự dám lên môn khiêu khích tiểu sư đệ, hắn tuyệt đối sẽ không nương tay.

Nhưng mà Lạc Hòa không nghĩ tới chính là, liền ở hắn hạ quyết tâm lúc sau, lạc đơn Nam Cung Giác đã bị người khiêu khích.

Sở phong ở bên ngoài không tìm được cái gì có thể làm tiểu thiếu gia để mắt đồ vật, cũng không dám chủ động rời đi cái này sân, này một mảnh đều là cho Tạo Linh Cảnh đại năng an bài, an toàn tính rất cao, hiện tại tu vi chỉ còn một bước là có thể bước vào vực linh kính sở phong cũng không có tìm chết yêu thích, không có rời đi cái này an toàn khu, trực tiếp về tới Nam Cung gia sân.

Hắn đi ra ngoài không lâu lúc sau tụ ở bên nhau các thiếu gia tiểu thư liền tan, từng người trở lại chính mình phòng, sở phong trở về thời điểm trong viện cực kỳ an tĩnh, bắt đầu thời điểm hắn còn có chút kinh ngạc, sau lại nghĩ vậy một lần cùng nhau tới này đó các thiếu gia tiểu thư ngầm quan hệ cũng không như thế nào hảo, nhưng thật ra có chút minh bạch vì cái gì trong viện sẽ như vậy an tĩnh.

Tuy rằng hắn rất tưởng trực tiếp trở về tu luyện, nhưng là cố kỵ tiểu thiếu gia duyên cớ, hắn vẫn là đi tới tiểu thiếu gia phòng trước gõ gõ môn.

“Tiến vào.” Tiểu thiếu gia thanh âm uể oải ỉu xìu, bởi vì cái này địa phương thật là quá nhàm chán, ở trong nhà thời điểm tuy rằng luôn có một đống trưởng bối lải nhải, nhưng là hắn chỉ cần rải cái kiều bán cái ngoan là có thể đi chơi, mà ở Cửu Thiên Tông cái này địa phương, hắn bị hạn chế ở cái này thí đại điểm trong viện, hơn nữa vị kia lão tổ tông còn đáng sợ, đừng nói là làm nũng làm nịu, ngay cả nhiều cùng lão tổ tông nói câu ha lá gan hắn đều là không có.

Không chỉ là hắn, Nam Cung gia mặt khác thiếu niên đều không có một cái có lá gan cùng Nam Cung hạo nói chuyện, trước không nói Nam Cung hạo là một cái Tạo Linh Cảnh siêu cấp cường giả, chính là chỉ bằng hắn nghiêm túc sắc mặt, liền không thảo tiểu hài tử thích.

Càng quan trọng là, vị này Nam Cung hạo lão gia tử, ở cốt truyện giữa chính là cái thứ nhất quyết định làm vai chính đương gia chủ người, nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì vai chính là toàn bộ gia tộc duy nhất một cái không sợ người của hắn.

Một cái lão nhân liền tính là lại như thế nào lợi hại, trong lòng cũng luôn là có chút tịch mịch, mà Nam Cung hạo càng là, Nam Cung gia bọn tiểu bối cơ hồ không có người có lá gan nhìn thẳng hắn, càng đừng nói cùng hắn tâm bình khí hòa nói chuyện. Cho nên lúc trước vai chính công lược vị này, chỉ cần dựa vào một loại mê chi tự tin là được.

Rốt cuộc vai chính quang hoàn ở trên đầu mang, còn có một loại xuyên qua nhận thức cảm giác về sự ưu việt, vai chính làm gì sự tình là làm không được đâu?

Nhưng thật ra cũng có một kiện, vai chính hậu kỳ tựa hồ có một cái cầu mà không được ái muội đối tượng, cái kia đối tượng cùng Lạc Hòa chi gian tựa hồ cũng có chút cái gì, bất quá hiện tại đắm chìm với yêu đương Nam Cung Giác là còn không có thời gian suy nghĩ khởi vị này tình địch sự tình.

Trước không nói Nam Cung Giác, sở phong tiến vào Nam Cung nhạc phòng, cung cung kính kính hội báo chính mình đi ra ngoài một vòng cái gì đều không có tìm được tình huống, Nam Cung nhạc nghe được thẳng nhíu mày, hắn cảm thấy sở phong quả thực có điểm cho hắn mất mặt, hắn công đạo điểm này việc nhỏ cũng làm không xong, còn muốn tới gì dùng?

Thấy tiểu thiếu gia biểu tình có chút không kiên nhẫn, sở phong nhớ tới chính mình tại gia tộc đã chịu hình phạt, bỗng nhiên cắn răng, đem chính mình gặp được Nam Cung Giác sự tình nói ra: "Tiểu thiếu gia, thuộc hạ còn có một chuyện bẩm báo."

Nam Cung nhạc không kiên nhẫn đã viết ở trên mặt: "Nói."

"Thuộc hạ vừa rồi gặp được đại thiếu gia."

"Loảng xoảng!"

"Ngươi nói cái gì?!"

Nam Cung nhạc không dám tin tưởng hỏi câu cùng chén trà rơi xuống đất thanh âm đồng thời vang lên, dọa sở phong nhảy dựng.

Nam Cung nhạc cảm xúc kích động, căn bản không muốn nghe được kia ba chữ, hắn hồng con mắt, gằn từng chữ một hỏi: "Ngươi nói ngươi gặp được ai?"

Sở phong cảm thấy Nam Cung nhạc cảm xúc có điểm kỳ quái, rõ ràng đối với tiểu thiếu gia tới nói, đại thiếu gia là tiểu thiếu gia từ nhỏ liền vẫn luôn âm thầm sùng bái đối tượng, nhưng là hiện tại tiểu thiếu gia hiển nhiên không phải ý tứ này, thân là nhất hiểu biết tiểu thiếu gia người chi nhất, sở phong vẫn luôn đều có thể từ nhỏ thiếu gia trên nét mặt nhìn ra tới tiểu thiếu gia cảm xúc.

Chính là không có một lần tiểu thiếu gia cảm xúc sẽ làm sở phong như vậy hoài nghi chính mình nhận tri cùng phán đoán.

Sở phong phía trước vẫn luôn cho rằng tiểu thiếu gia chỉ là bị cưng chiều hắn các gia trưởng nuông chiều một ít, bản tính vẫn là thiện lương, nhưng là hiện tại tiểu thiếu gia biểu tình lại làm hắn trong lòng đánh cái cổ.

Nếu tiểu thiếu gia thật là cùng chính mình trong tưởng tượng như vậy đơn thuần thiện lương nói, như vậy đại thiếu gia mất tích lúc sau tiểu thiếu gia vì cái gì không rên một tiếng đâu? Hiện tại tiểu thiếu gia lại vì cái gì nhắc tới đại thiếu gia liền biểu hiện đến như vậy kỳ quái đâu?

Sở phong có điểm thấy không rõ lắm chính mình nguyện trung thành, đến tột cùng là một cái như thế nào tiểu thiếu gia.

Nhưng mà sở phong không trả lời lại kích thích tới rồi Nam Cung nhạc, hắn hung hăng mà trừng mắt sở phong: "Sở phong, ngươi nói ngươi nhìn thấy gì? Ngươi có phải hay không muốn hướng về đứa con hoang kia? Ngươi nói a?"

Vốn dĩ chỉ là hoài nghi chính mình phán đoán sở phong sắc mặt trắng nhợt, có điểm không thể tin được chính mình từ nhỏ thiếu gia trong miệng nghe được cái

gì.

Trước kia tiểu thiếu gia tuy rằng kiêu căng một ít, thích trò đùa dai, lại cũng là một cái đủ tư cách thế gia thiếu gia, hàm dưỡng cực cao, ít nhất nói ra mỗi một câu, đều là phù hợp Nam Cung gia tộc tiểu thiếu gia cái này thân phận, nhưng là vừa rồi hắn nghe được cái gì?

Tiểu thiếu gia thế nhưng đem cùng chính mình từ nhỏ vẫn luôn cùng nhau lớn lên ca ca, cái kia hắn vẫn luôn cho rằng tiểu thiếu gia trong lòng tràn ngập ngưỡng mộ đại thiếu gia, gọi là con hoang.

Chính là sao có thể đâu?

Mặc kệ sở phong tin vẫn là không tin, tiểu thiếu gia Nam Cung nhạc đã nói ra nói như vậy, mà bởi vì sở phong bỗng nhiên sắc mặt tái nhợt, ở Nam Cung nhạc trong mắt thoạt nhìn giống như là sở phong thật sự đứng ở Nam Cung Giác bên kia giống nhau, ở Nam Cung nhạc trong mắt quả thực chính là chói lọi phản bội!

Hắn trừng mắt chính mình từ nhỏ nhặt được sở phong, nói không lựa lời: "Sở phong ta nói cho ngươi, liền tính ngươi đứng ở hắn bên kia lại có thể thế nào? Hắn chỉ là một đứa con hoang, ngươi cũng đừng quên ngươi chỉ là ta dưỡng một con chó, ai cho ngươi quyền lợi lựa chọn đứa con hoang kia?"

Nam Cung nhạc nói càng ngày càng khó nghe, sở phong trái tim cũng một chút lạnh.

Đúng vậy ta, ngươi ở chờ mong cái gì đâu?

Hắn hỏi lại chính mình.

Từ biết chính mình từ nhỏ bảo hộ tiểu thiếu gia nội tâm chỉ đem chính mình trở thành một cái tùy kêu tùy đến còn sẽ không cắn người cẩu thời điểm, tiểu thiếu gia gương mặt thật hắn nên đã thấy rõ ràng mới đúng, chỉ là bởi vì trong lòng ôm về điểm này vi diệu hy vọng, sở phong vẫn luôn ở lừa mình dối người nghĩ có lẽ tiểu thiếu gia chỉ là vì dung nhập bạn cùng lứa tuổi trong vòng, trong lòng cũng không phải như vậy tưởng……

Chính là hiện thực thường thường chỉ biết cho người ta phiến bàn tay.

Ở đại thiếu gia sự tình thượng, tiểu thiếu gia phản ứng đã thuyết minh hết thảy, liền chính mình chí thân ở hắn cảm nhận trung đều là cái dạng này tồn tại, chính mình một cái bị nhặt được đồ vật, thật đúng là chính là chỉ có đương cẩu phân.

Ha hả.

Sở phong trong lòng có chút thê lương.

Hắn phía trước kiếp sống đều là ở tận tâm tận lực bảo hộ chính mình tiểu thiếu gia, thậm chí còn bởi vì có thể ở tiểu thiếu gia bên người bảo hộ tiểu thiếu gia mà cảm thấy thập phần cao hứng, chính là hiện tại sự thật lại nói cho hắn, hắn

vẫn luôn lập chí với bảo hộ cái kia hồn nhiên tiểu thiếu gia, đã sớm ở chính mình không biết thời điểm thay đổi bộ dáng.

Không bao giờ là cái kia hắn quen thuộc thiếu gia.

.

Cuối cùng sở phong cùng Nam Cung nhạc tan rã trong không vui.

Kỳ thật cũng chưa nói tới tan rã trong không vui, cũng chính là sở phong bị Nam Cung nhạc đơn phương trừu 50 cái roi cũng bị ném tới một bên, Nam Cung nhạc xem cũng không xem hắn liếc mắt một cái liền rời đi mà thôi.

Sở phong đối với kết quả này sớm có đoán trước, hắn trước kia còn vẫn luôn cho rằng tiểu thiếu gia luyện roi thật là vì đề cao sức chiến đấu, dùng để bắt giữ yêu thú, nhưng tiểu thiếu gia vừa rồi thành thạo động tác lại ở nói cho hắn, dùng roi trừu người chuyện này, tiểu thiếu gia không biết đã đã làm bao nhiêu lần, mới biết được ở địa phương nào hạ roi để cho người đau đớn.

Sở phong khóe miệng chậm rãi gợi lên một cái mang huyết tươi cười, lại tràn ngập châm chọc.

Này còn không phải là đại gia tộc sao?

Hắn lúc này nhớ tới phàm trần gian một ít thoại bản, đại gia tộc huynh đệ phản bội, tranh đoạt gia sản…… Không có một cái chuyện xưa có thể có tốt kết cục.

Chỉ là chính mình vẫn luôn không tin thôi.

Hắn vẫn luôn cảm thấy chính mình nhìn lớn lên tiểu thiếu gia tuyệt đối sẽ không thay đổi thành người như vậy, đáng tiếc chính là, tiểu thiếu gia bất quá là ở cố định chính mình có thể thấy địa phương không phải là người như vậy thôi, ở hắn không biết địa phương, tiểu thiếu gia đã sớm có được mặt khác bộ dáng.

Nam Cung nhạc roi là từ trong nhà hình đường năn nỉ ỉ ôi tới linh tiên, đánh người thời điểm rất đau, không xẻo tiếp theo phiến huyết nhục quyết không bỏ qua, bên trong còn thả rất nhiều dược liệu, có thể làm miệng vết thương độn đau mà khó có thể khép lại, cái loại này trùy tâm thống khổ……

Sở phong chỉ ở phía trước hành sự bất lực thời điểm bị phạt quá một lần, làm sở phong tâm lãnh chính là, kia một lần chính mình bị bịt kín đôi mắt chịu hình, nhưng là những cái đó roi đánh hạ tới góc độ cùng lực đạo, đều cùng hiện tại lúc này đây tiểu thiếu gia đánh hạ tới lực đạo giống nhau như đúc.

Hắn còn muốn như thế nào lừa gạt chính mình tiểu thiếu gia thật sự chỉ là một cái hài tử đâu?

Nhà ai hài tử sẽ là cái dạng này ác độc?

Giờ khắc này, sở phong đối với Nam Cung gia tộc toàn bộ gia tộc đều tràn ngập thất vọng.

Muốn nói cái này gia tộc còn có ai là chân chính thiện lương nói, chỉ sợ cũng chỉ có lệnh tiểu thiếu gia canh cánh trong lòng vị kia…… Đại thiếu gia đi?

Sở phong còn nhớ rõ trước kia ngẫu nhiên nhìn thấy vài lần đại thiếu gia thân ảnh, nhìn đến Nam Cung Giác đều là ôn nhuận nho nhã —— tuy rằng lúc ấy đại thiếu gia chỉ là một cái hài tử, nhưng là cái loại này nhu hòa lại như là khắc vào linh hồn bên trong giống nhau, mặc kệ là đi đến địa phương nào đều tản ra quang mang.

Như vậy một người, sao có thể sẽ ăn cắp gia tộc bí bảo đâu?

Nhưng hắn liền tính là đoán được chân tướng lại có thể thế nào đâu? Năm đó đại thiếu gia đã bị toàn bộ gia tộc bức bách đến khắp nơi chạy trốn rồi, vì cái gì chính mình muốn lắm miệng đem thấy đại thiếu gia sự tình nói ra?!

Lúc này sở phong vô cùng hối hận.

? Tác giả nhàn thoại: Canh hai kính thượng, một ngày đều ở trên xe ta: 【 khóc chít chít. jpg】

------oOo------

Phần 146

Nguồn: [EbookTruyen.VN](http://ebooktruyen.vn)

Chương 146: Đuổi giết chân tướng

Nam Cung Giác còn không biết sở phong đã đem chính mình ở Cửu Thiên Tông tin tức nói đi ra ngoài, bất quá liền tính đã biết phỏng chừng cũng sẽ không cảm thấy có cái gì cùng lắm thì.

Hiện tại Nam Cung Giác cũng không sẽ đặc biệt chú ý Nam Cung gia tộc, bởi vì hắn một không nghĩ tới thu phục Nam Cung gia tộc ý tưởng, nhị căn bản không muốn cùng Nam Cung gia tộc nhấc lên quan hệ, chỉ cần Nam Cung gia không có người tìm tới môn tới tìm đen đủi, Nam Cung Giác đều là không tính toán phản ứng.

Nam Cung nhạc tuy rằng đã biết Nam Cung Giác tin tức, nhưng là cũng không biết Nam Cung Giác ở tại địa phương nào, càng không biết hiện tại Nam Cung Giác ở Cửu Thiên Tông là cái gì địa vị, hơn nữa. Lão tổ tông còn ở nơi này tọa trấn, hắn là không có lá gan đem Nam Cung gia người đều phái ra đi tìm Nam Cung Giác.

Lúc này Nam Cung nhạc căn bản không có nghĩ tới, ở chỗ này gia tộc các đệ tử có thể hay không nghe lời hắn.

Hắn đem bị thương sở phong nhốt ở sở phong phòng, nổi giận đùng đùng về tới chính mình phòng, đem trên bàn bãi một bộ trà cụ hung hăng mà té ngã trên mặt đất, phát ra "Phanh" một tiếng vang lớn!

Nam Cung Giác tên này chính là hắn trong lòng một cây thứ, bởi vì Nam Cung Giác là gia chủ nhi tử, cướp đi nguyên bản thuộc về hắn hết thảy!

Nam Cung gia hết thảy nguyên bản đều hẳn là hắn, nhưng là hắn đến bây giờ ở Nam Cung gia trong tộc cũng chỉ có thể bị gọi là tiểu thiếu gia, mà cái kia đại thiếu gia tên tuổi, vĩnh viễn đều ở Nam Cung Giác trên đầu! Thậm chí ngay cả đối hắn trung thành và tận tâm sở phong, hiện tại cư nhiên đều còn nhớ Nam Cung Giác! Nam Cung nhạc hận đến ngứa răng.

Năm đó hắn phát hiện Nam Cung Giác nương cùng ngoại nam dan díu thời điểm, ở trong lòng tính toán như thế nào làm cái này con hoang lăn ra Nam Cung gia tộc, không nghĩ tới hắn gia chủ đại bá tự mình bắt được nữ nhân kia cùng nam nhân khác nằm ở trên một cái giường, còn vẫn luôn tin tưởng Nam Cung Giác là hắn thân sinh nhi tử! Nếu không phải sau lại Nam Cung Giác tư sấm cấm địa đi xem hắn cái kia lả lơi ong bướm mẫu thân, hắn thế nhưng đều bắt không được Nam Cung Giác nhược điểm.

Nhưng là kia thì thế nào đâu? Hiện tại Nam Cung gia cũng chỉ có một cái thiếu gia!

Nam Cung nhạc mạnh mẽ áp xuống trong lòng khủng hoảng.

Hiện tại hắn mới là Nam Cung gia tộc duy nhất dòng chính thiếu gia, liền tính Nam Cung Giác thật sự xuất hiện, cũng bất quá là một cái đánh cắp gia tộc bí bảo tiểu tặc mà thôi, cùng chính mình có cái gì có thể so tính?

Hắn không cần phải tiếp tục cùng Nam Cung Giác tranh, chỉ cần lẳng lặng mà nhìn Nam Cung Giác xấu mặt là được……

Chỉ là lúc này như vậy nghĩ Nam Cung nhạc không hề có phát hiện, hắn tay ở hắn không có chú ý thời điểm, đã ở phát run.

Ở tại nhà chính Nam Cung hạo thông qua trận pháp, cũng biết được trận này trò khôi hài, nhưng là hắn đã rất nhiều năm mặc kệ bên trong gia tộc sự, nhưng thật ra không biết cái này có thể làm người trong nhà ngàn kiều vạn sủng hài tử lộ ra như vậy biểu tình "Đại thiếu gia" rốt cuộc là ai.

Nam Cung hạo không có để ý này đó tiểu bối chi gian việc nhỏ.

Hắn nhắm mắt lại minh tưởng, chung quanh linh khí phảng phất đều ở dụ hoặc hắn hấp thu chúng nó, nhưng là Nam Cung hạo trong lòng rõ ràng, Thượng Ngu Đại Lục linh khí là thật sự đã xảy ra biến dị, hiện tại này đó linh khí tuy rằng nồng đậm, nhưng là chỉ cần hấp thu một chút, liền sẽ tạo thành không thể đo lường thương tổn.

Hắn mang đến này đó hậu bối đều là không có gì thực lực, thậm chí liền tiềm lực đều thực không xong, nhưng là tại gia tộc bên trong lại có nhất định địa vị hài tử.

Nam Cung hạo không có đã nói với này đó bọn nhỏ hiện tại Tu chân giới linh khí đã xảy ra dị biến, cũng không có nói cho bọn họ tạm thời không cần tu luyện sự tình.

Này đó hài tử tu vi có rất lớn một bộ phận là dựa vào đan dược chồng chất đi lên, nói cách khác, bọn họ rất ít sẽ chủ động tu luyện, liền tính là không có người nhắc nhở cũng không cái gọi là.

Ban đầu thời điểm Nam Cung hạo không có nói tính là muốn cho này đó hài tử chính mình phát hiện, nhưng là qua một đoạn thời gian, phát hiện này đó bọn nhỏ ở nhà trường nhìn không tới địa phương căn bản sẽ không nghiêm túc tu luyện lúc sau, Nam Cung hạo chính là thất vọng rồi.

Bởi vì thất vọng, hắn sinh không ra tâm tư tới nhắc nhở bọn họ nên làm như thế nào.

Mãi cho đến hiện tại, đám hài tử này bên trong duy nhất cái kia tương đối lợi hại hài tử, hình như là kêu sở phong tới? Nam Cung hạo không có tâm tình nhớ kỹ này đó tên, đứa bé kia cũng không có phát hiện linh khí biến hóa.

Cứ như vậy, Nam Cung hạo đối này đó hậu nhân nhóm càng thêm thất vọng rồi.

Hắn mặc không lên tiếng lắc lắc đầu, nghĩ thầm Nam Cung nhạc đứa bé kia là không có khả năng trở thành tiếp theo cái gia chủ.

Nam Cung gia tộc tương lai gia chủ nếu là nói như vậy, cái này gia tộc phỏng chừng nên trực tiếp biến mất tính.

.

Nam Cung hạo nguy hiểm ý tưởng không có bị những cái đó bị hắn trở thành là hài tử người biết được, này đó bọn nhỏ ở ngày hôm sau lại tụ ở cùng nhau, lúc này đây là ở thương nghị Nam Cung Giác sự.

Nam Cung nhạc trải qua cả đêm, đã miễn cưỡng điều chỉnh tốt chính mình một bộ phận tâm tình.

Hắn cười như không cười nhìn này mấy cái gấp không chờ nổi chạy đến nơi đây tới tìm hiểu tin tức người, trên tay thưởng thức một cái không biết từ chỗ nào tới ngọc thạch: "Ngày hôm qua sở phong đi ra ngoài, mang về tới một cái rất có ý tứ tin tức."

Chỉ là tin tức này rốt cuộc có bao nhiêu người nguyện ý nghe đến, chính là một chuyện khác.

Tới người vốn dĩ liền có mấy cái là nghĩ đến xem Nam Cung Giác chê cười, bọn họ ở cùng đi mặt khác gia tộc có chút giao hảo bằng hữu, được đến một ít tin tức.

Nghe nói Cửu Thiên Tông hiện tại phòng bị thập phần nghiêm trọng, phàm là ở bên ngoài loạn hoảng người đều sẽ bị Cửu Thiên Tông Chấp Pháp Đường người bắt lại đưa về gia tộc, đó là một kiện mất mặt sự, cho nên mặt khác gia tộc người cũng chưa dám ra cửa, nhưng thật ra cái này tiểu thiếu gia cũng dám phái người đi ra ngoài, có thể nói là dũng khí đáng khen.

Cũng không biết kia sở phong có phải hay không bị Cửu Thiên Tông Chấp Pháp Đường người tự mình đưa về tới.

Nam Cung nhạc tự nhiên cũng là biết mấy tin tức này, nghe nói ngày hôm qua có mấy cái thế gia thiếu gia kìm nén không được đi ra ngoài, bị Chấp Pháp Đường người phong ấn tu vi tặng trở về, còn bị trong nhà trưởng bối một hồi thoá mạ.

Hắn cũng đã nhìn ra những người này muốn nhìn hắn chê cười tâm tư, ở trong lòng cười nhạo một tiếng.

Hắn sao có thể cho bọn hắn cơ hội này đâu?

Vốn dĩ tính toán tới xem Nam Cung nhạc chê cười những người khác xem vị này tiểu thiếu gia vẫn như cũ vẫn là một bộ khí định thần nhàn nhật tử, liền biết bọn họ tính toán rơi vào khoảng không, không khỏi cảm khái sở phong vận khí

thật tốt, không chỉ có không bị trảo, còn có thể mang về tới liền tiểu thiếu gia đều cảm thấy có ý tứ tin tức.

Bọn họ không ít người đều bị tiểu thiếu gia trong miệng "Có ý tứ" tin tức hấp dẫn, có người nhịn không được hỏi: "Không biết đó là cái gì tin tức, thế nhưng có thể làm tiểu thiếu gia đều cảm thấy có ý tứ?"

Nghe thấy được "Tiểu thiếu gia" ba chữ Nam Cung nhạc thần sắc hơi hơi biến lạnh biến, nhưng không ai phát hiện hắn này trong nháy mắt không bình thường, mọi người đều ở phỏng đoán vị này tiểu thiếu gia đã biết cái gì tin tức.

Từ ngày hôm qua sở phong nhắc tới "Đại thiếu gia" ba chữ thời điểm, Nam Cung nhạc trong lòng liền vẫn luôn thực không thoải mái, này ba chữ thật đúng là chính là không có lúc nào là không ở nhắc nhở chính mình chỉ là một cái "Tiểu thiếu gia" đâu.

Nhưng là trải qua một ngày điều chỉnh, Nam Cung nhạc hiển nhiên đã có thể đem chính mình tâm tư thu liễm rất khá.

Hắn bất động thanh sắc cười cười: "Kỳ thật cũng không phải cái gì đại tin tức, bất quá là nghe nói sở phong gặp được cái kia trốn chạy gia tộc phản đồ mà thôi."

Hắn nói được vân đạm phong khinh, như là này căn bản là không phải cái gì đại sự giống nhau.

Nhưng là ở trong mắt hắn không phải đại sự, không đại biểu này ở người khác trong mắt không phải, hai năm trước kia sự kiện ở Nam Cung gia tộc có thể tiếp xúc đến một bộ phận trung tâm con cháu trong lòng, đều là một hồi khó có thể ký ức phai mờ.

Hiện tại nhắc tới kia chuyện đạo hỏa tác, mọi người phản ứng đều thực kịch liệt.

"Cái kia ăn trộm gia tộc bí bảo con hoang? Hắn còn sống?"

Bọn họ nhiều ít đều được đến một ít tin tức, người kia nghe nói đã bị bức tới rồi một tòa núi sâu giữa, tu vi hoàn toàn biến mất, căn bản không có khả năng sống sót, gia tộc mới phong tỏa tin tức, không hề tiếp tục phái người truy tung.

Hiện tại cư nhiên có người nói cho bọn họ Nam Cung Giác còn sống, bọn họ phản ứng đầu tiên chính là không có khả năng!

Gia tộc phái ra đuổi theo giết Nam Cung Giác người đều là một ít rất lợi hại người, lấy Nam Cung Giác lúc ấy khó khăn lắm tiến vào Hóa Linh Cảnh tu vi như thế nào cũng không có khả năng chạy thoát.

"Này có cái gì không có khả năng đâu? Lúc ấy nhưng không có người thấy hắn thi thể." Nam Cung nhạc nhìn bọn họ biến sắc mặt bộ dáng, cảm thấy thực hảo chơi, quả nhiên không phải hắn một người cảm thấy Nam Cung Giác thập phần chướng mắt, kia hắn liền an tâm rồi, này thuyết minh chính mình là đúng, sở

phong phỏng chừng là bởi vì không họ Nam Cung, không đem chính mình trở thành Nam Cung gia người đi.

Như vậy tưởng tượng, Nam Cung nhạc trong lòng bị phản bội cảm giác như là tìm được rồi cái gì xuất khẩu giống nhau, tức khắc giảm bớt không ít.

Nam Cung nhạc tuy rằng tại gia tộc cũng không thể phát ra từ nội tâm được đến này đó cùng thế hệ tôn kính, nhưng là bọn họ đều rất rõ ràng cái này tiểu thiếu gia cũng không tiết bịa đặt sự thật, nói cách khác, sở phong khẳng định thấy được Nam Cung Giác!

Bọn họ ngươi nhìn xem ta, ta nhìn xem ngươi, trong lúc nhất thời ai đều không có nói chuyện.

Nam Cung Giác ở Nam Cung gia tộc cùng thế hệ người bên trong, thật đúng là chính là không có gì nhân duyên, bởi vì tư chất không tồi, thân phận lại đặc thù, tính cách còn thực quái gở duyên cớ, gia tộc bên trong sở hữu muốn tiếp cận người của hắn đều không có thành công quá, hắn ở toàn bộ gia tộc không có một cái bằng hữu, này đó đều không quan trọng, quan trọng là, hắn tư chất thực hảo, tu luyện đến lại cần mẫn, đổi thành là ở hiện đại, đó chính là thỏa thỏa con nhà người ta, trong nhà các trưởng bối luôn dùng Nam Cung Giác nêu ví dụ, mỗi ngày trong miệng đều là đại thiếu gia như thế nào thế nào.

Cùng hiện đại người giống nhau, nghe nhiều con nhà người ta chuyện xưa, hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ sinh ra một ít đối con nhà người ta không mừng tới, có lẽ là ghen ghét, có lẽ là chán ghét, mà gia tộc này đồng lứa người cũng không thiếu, bọn họ liên hợp lại cô lập Nam Cung Giác, càng là làm Nam Cung Giác vốn dĩ liền quái gở tính cách càng thêm không xong.

Nguyên bản cái này mọi người đều không thích phạm nhân gia quy bị gia tộc đuổi giết thời điểm mọi người đều thực vui vẻ, vẫn luôn ảnh hưởng bọn họ gông xiềng cuối cùng có cơ hội trừ bỏ, như thế nào có thể không cho người cao hứng đâu?

Càng quan trọng là, bọn họ nơi này mỗi người, đều đang âm thầm phái người đi ra ngoài đuổi giết quá Nam Cung Giác.

Bọn họ đều cho rằng Nam Cung Giác đã chết, không muốn đánh liền tính là đại thiếu gia đã chết, còn có một cái không sai biệt lắm chán ghét tiểu thiếu gia ở, bọn họ vẫn như cũ không thể không chịu đựng Nam Cung nhạc.

Nghe nói Nam Cung Giác còn sống, còn có thể xuất hiện ở Cửu Thiên Tông tin tức, bọn họ đều ở ẩn ẩn lo lắng, vạn nhất Nam Cung Giác biết lúc trước đuổi giết người của hắn giữa có bọn họ bút tích làm sao bây giờ?

.

Ở nhắc tới Nam Cung Giác cái này đề tài, sở hữu đệ tử đều nhịn không được.

Trầm mặc sau một lát, quả nhiên có người hỏi: “Sở phong là ở đâu nhìn thấy Nam Cung Giác? Hắn vì cái gì sẽ ở Cửu Thiên Tông?”

Nói chuyện chính là Nam Cung diệp, nàng cùng Nam Cung Giác không có thù, rốt cuộc giới tính bất đồng, nàng cơ hồ không có gì yêu cầu ghen ghét Nam Cung Giác, nhưng là nàng có một cái ca ca lại đối Nam Cung Giác chướng mắt thậm chí là hận thấu xương, cho nên đuổi giết Nam Cung Giác chuyện này nhà bọn họ cũng là ra lực.

Nếu Nam Cung Giác thật sự ở Cửu Thiên Tông trưởng thành lên, ai biết tương lai có thể hay không bị trả thù?

Nàng trong mắt hiện lên một tia tàn nhẫn, nếu Nam Cung Giác ở Cửu Thiên Tông tin tức bị bọn họ đã biết, khiến cho hắn vĩnh viễn cũng không thể trả thù không phải vừa lúc?

Mà Nam Cung Giác lại không biết chỉ có một viện chi cách một cái khác trong viện, đã có người ở suy xét nên như thế nào lộng chết hắn chuyện này, hắn cơm nước xong đi theo Lạc Hòa cùng nhau đi ra ngoài tuần tra.

Đương nhiên chỉ là trên danh nghĩa tuần tra, bắt được mấy cái bởi vì nhàm chán chạy ra lãng đại gia tộc hoặc là đại tông môn đệ tử, bị Lạc Hòa một tay một cái xách trở về giao cho dẫn bọn hắn tới trưởng lão.

Nam Cung Giác liền theo ở phía sau đương một cái tận chức tận trách tiểu tuỳ tùng.

Nam Cung Giác đi theo Lạc Hòa lắc lư mấy cái giờ, phát hiện Lạc Hòa công tác là thật sự không có gì ý tứ, liền chính mình về tới trong viện tu luyện.

Cũng không biết tông chủ là muốn làm gì, cư nhiên còn có tuần tra như vậy công tác, Nam Cung Giác đả tọa phía trước oán giận một chút cái này không hợp lý quy định.

Ở hắn xem ra, này đó đại tông môn đệ tử cùng đại gia tộc tới người, thế nào cũng không có khả năng ở người khác địa bàn đánh lên tới mới đúng, căn bản không cần người khác tới đem bọn họ xách trở về sao.

Nói lên tu luyện, ở bọn họ cái này sân có rất nhiều đại năng, bọn họ đối với hiện tại Thượng Ngu Đại Lục linh khí đều có điều cảm giác, cơ hồ không ai tiến hành tu luyện, ở Nam Cung Giác bắt đầu tu luyện lúc sau, linh khí đều hướng hắn bên này trào dâng mà đến, lập tức đã bị mặt khác trong viện những cái đó đại năng phát hiện!

Ở minh tưởng rất nhiều đại năng đều mở mắt!

Thế nhưng có người ở tu luyện? Vẫn là như vậy không muốn sống hấp thu linh khí? Tu luyện người là không biết hiện tại linh khí đều đã tràn ngập bạo ngược hơi thở sao? Cũng không biết là nhà ai hài tử như vậy……

Có chuyện tốt đại năng nhịn không được dò xét một chút, tức khắc lắp bắp kinh hãi!

Cái kia trong viện trụ nghe nói là trước đó không lâu mới đột phá Tạo Linh Cảnh Cửu Thiên Tông Lạc Hòa, nhưng là hấp thu linh khí rõ ràng chỉ là một cái Hư Linh Cảnh tiểu bối……

Dò xét Nam Cung Giác bọn họ sân đại năng có chút kinh nghi bất định, hắn bỗng nhiên nhớ tới một sự kiện, Lạc Hòa là ở linh khí bạo phát lúc sau mới đột phá! Chẳng lẽ nói Cửu Thiên Tông thế nhưng đã tìm được rồi có thể phá giải linh khí bùng nổ biện pháp?

Ở hắn điều tra Lạc Hòa sân nháy mắt, còn ở làm hết phận sự tuần tra Lạc Hòa bỗng nhiên vẻ mặt nghiêm lại, lập tức thả ra chính mình thần thức, thứ hướng về phía hắn sân!

Cái kia đại năng ý thức được cái gì, lập tức thu hồi thần thức, không nghĩ tới vẫn là bị Lạc Hòa thần thức kích thích một chút.

Đại năng thần sắc thay đổi mấy lần, nghĩ đến chính mình vừa rồi suy đoán, phất tay lấy ra một đạo đưa tin phù, lập tức cấp tông môn truyền tống tin tức!

Vạn nhất Cửu Thiên Tông là thật sự có thể khống chế tàn sát bừa bãi linh khí, còn có thể hấp thu này đó linh khí lời nói…… Bọn họ tông môn chỉ sợ cũng muốn sớm làm tính toán.

Lạc Hòa nhìn thoáng qua cách đó không xa một cái sân, trong mắt sát khí chợt lóe mà qua.

? Tác giả nhàn thoại: Muốn khai giảng QAQ

------oOo------

Phần 147

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 147: Nam Cung Giác ngộ đạo

Nam Cung Giác cái gì cũng không biết.

Ở mỗi người cảm thấy bất an căn bản không dám tu luyện dưới tình huống, hắn tu luyện liền có vẻ thập phần hạc trong bầy gà, nhưng là Nam Cung Giác trên người thường thường tự mang bug, thực dễ dàng một tu luyện liền nhập định gì đó.

Lúc này đây cũng vận khí không tốt, vừa vặn gặp nhập định.

—— nếu là khác bất luận kẻ nào có thể gặp được loại này hiểu được thiên địa đại đạo chuyện tốt, khẳng định sẽ không cảm thấy chính mình vận khí không tốt, nhưng là phát sinh ở Nam Cung Giác trên người, thật đúng là có một loại hắn vận khí không tốt cảm giác.

Lạc Hòa về tới trong viện mới phát hiện tiểu sư đệ lâm vào nhập định bên trong, có chút cảm khái tiểu sư đệ vận may.

Hắn ở Nam Cung Giác nhập định phòng trước lại thiết trí một cái trận pháp, cảm thấy liền tính là song trọng bảo hộ vẫn là không đủ —— hắn đã cảm giác được cái này sân bên trong ở những cái đó biết sự tình chân tướng đại năng đã bắt đầu ngo ngoe rục rịch, hắn lúc này mới nhớ tới thế giới này linh khí đã hoàn toàn không bình thường, tiểu sư đệ ở ngay lúc này tu luyện xác thật có chút nguy hiểm, đặc biệt là ở bọn họ chung quanh ở đều là một đám không hảo đắc tội lão gia hỏa thời điểm……

Nhưng là tu sĩ nhập định thời điểm là không thể quấy rầy, Lạc Hòa biết tiểu sư đệ khả năng ở ngộ đạo, bốn phía linh khí đều bắt đầu theo bản năng thân cận tiểu sư đệ, lúc này, hắn là sẽ không làm bất luận kẻ nào quấy rầy tiểu sư đệ……

Lạc Hòa thở dài, trên tay đột ngột xuất hiện một quả ngọc phù, hắn nhéo cái thủ quyết, trong tay ngọc phù hóa thành một đạo quang mang, lập tức biến mất.

Còn ở cùng tông môn trưởng lão thương lượng muốn như thế nào biểu đạt lúc này đây hội nghị ý nghĩa chính sẽ không bị người vây công, trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích tông chủ Phong Cốc thu được Lạc Hòa truyền âm, cả người đều có điểm dại ra.

Hắn có chút hoảng hốt, tưởng lời nói đều quên mất. Vẫn là Phong Trúc trưởng lão phát hiện hắn không thích hợp, nghi hoặc gõ gõ đầu của hắn: "Hoàn hồn! Làm sao vậy, như vậy kinh ngạc?"

Bọn họ đều là tiến vào Tạo Linh Cảnh người, tự nhiên đều biết vừa rồi Phong Cốc thu được một cái đưa tin phù, nhưng là thân là bọn họ Cửu Thiên Tông lợi hại nhất tông chủ, không nên bởi vì một cái nho nhỏ đưa tin phù mà kinh ngạc.

Phong Cốc trong lúc nhất thời cũng không biết nói như thế nào, hắn đem đưa tin phù đưa cho Phong Trúc, Lạc Hòa truyền tống lại đây đưa tin phù cũng không phải sử dụng một lần liền sẽ hư vật phẩm, Phong Trúc thần thức đảo qua, liền thấy được bên trong nói chính là cái gì, ngay cả Phong Trúc trong lúc nhất thời cũng khống chế không được chính mình biểu tình, có chút ngây dại ra.

Những người khác nhìn đại sư huynh cùng tiểu sư đệ đều là loại này biểu tình, không khỏi đối cái này đưa tin phù có chút tò mò, bên trong rốt cuộc là cái dạng gì tin tức, mới có thể làm nhất ổn trọng tiểu sư đệ cùng già mà không đứng đắn nhưng là tựa hồ đối cái gì đều thực không sao cả đại sư huynh đều như vậy kinh ngạc.

Phong Trúc tuy rằng thực khiếp sợ, nhưng là Nam Cung Giác rốt cuộc không phải hắn đệ tử, cho nên trước hết phục hồi tinh thần lại, đem đưa tin phù ném tới đại điện trung ương, bên trong tin tức xuất hiện ở mỗi người trước mặt.

Lúc này đây kinh ngạc liền không chỉ là bọn họ hai người, dư lại bảy người nhìn kỹ liếc mắt một cái cái này đưa tin phù tin tức, đều lộ ra kinh ngạc thần sắc.

Phía trước Cửu Thiên Tông quyết định triệu khai các tông hội nghị, là bởi vì Cửu Thiên Tông có vị kia lão tiền bối tọa trấn, lần này hội nghị chủ yếu mục đích kỳ thật là vì giải quyết linh khí bùng nổ sự kiện, nhưng là nói thật, Cửu Thiên Tông thật sự lại nói tiếp là không có gì lợi thế, chỉ là vì làm các tông môn cùng gia tộc cùng Cửu Thiên Tông liên hợp lại cộng độ cửa ải khó khăn, bọn họ tự tin cơ hồ tất cả đều là đến từ chính Bạch Tiêu Hổ tiền bối.

Nhưng là bọn họ vừa rồi thấy cái gì?

Lạc Hòa đưa tin phù tin tức kỳ thật cũng không trường, chỉ có ngắn ngủn cơ hồ lời nói, đại khái ý tứ là hắn tiểu sư đệ Nam Cung Giác, cũng chính là Cửu Thiên Tông tông chủ phía trước cái kia tiểu đồ đệ lâm vào ngộ đạo trạng thái, hơn nữa bị một đống lớn đồng dạng ở tại cái kia sân lão bất tử Tạo Linh Cảnh cường giả chú ý tới, hy vọng Cửu Thiên Tông tông chủ có thể nghĩ cách ổn định những cái đó đại năng.

Lạc Hòa truyền tin biểu đạt ý tứ thập phần bình tĩnh, cũng không như là biết hiện tại linh khí bùng nổ hỗn loạn tình huống dưới còn từ Nam Cung Giác phạm hiểm bộ dáng.

Mà Cửu Thiên Tông cơ hồ mọi người đều là biết đến, Lạc Hòa đối cái này chính hắn lựa chọn tiểu sư đệ là cỡ nào coi trọng.

Nói cách khác, Lạc Hòa hoàn toàn không lo lắng Nam Cung Giác dưới tình huống như thế sẽ gặp được cái gì nguy hiểm.

Như vậy, Lạc Hòa truyền đạt ra tới ý tứ liền rất rõ ràng bất quá.

Cửu Thiên Tông các trưởng lão cơ hồ đều là biết tiểu sư đệ cùng Lạc Hòa cái này trên danh nghĩa đồ đệ chi gian là có một ít ngăn cách, hơn nữa bọn họ đều là sống thật lâu nhân tinh, tự nhiên đều có thể nhìn ra tới Lạc Hòa tu luyện tốc độ thật sự là mau thật sự không bình thường, đại gia trong lòng đều có mỗ một loại suy đoán, cho nên mới đối Lạc Hòa trong lúc vô ý được rồi rất nhiều phương tiện.

Mà Lạc Hòa hiện tại truyền đạt như vậy tin tức, đối với hiện tại Cửu Thiên Tông chính là một chuyện lớn!

Cửu Thiên Tông tông chủ thật vất vả bình phục chính mình trong lòng, liền nhìn hắn các sư huynh tất cả đều như hổ rình mồi nhìn chính mình, như là tưởng từ chính mình trên mặt nhìn ra một đóa hoa tới.

Phong Cốc có chút xấu hổ: "Cái này, ta các đồ đệ có một ít kỳ ngộ, ngạch…… Ta nếu là nói ta kỳ thật cũng không biết Lạc Hòa trong hồ lô ở muốn làm cái gì tới, các ngươi tin sao?"

Hắn bảy cái sư huynh đều dùng một loại vi diệu thần sắc nhìn hắn, biểu đạt ý tứ ở rõ ràng bất quá, dùng hai chữ liền có thể hình dung: Ha hả.

Phong Cốc cũng thực tuyệt vọng, hắn là thật sự không biết chính mình hai cái đồ đệ đều tao ngộ cái gì, vì cái gì sẽ có nhiều như vậy át chủ bài, cứ việc không nghĩ thừa nhận, nhưng là hắn thật là không có gì dạy đồ đệ thiên phú……

Phong Cốc có chút thất bại.

Hắn thậm chí cảm thấy chính mình là có điểm thất trách, phía trước Lạc Hòa thăng cấp thời điểm hắn kỳ thật nên chú ý tới, lúc ấy đại lục linh khí bùng nổ đã bắt đầu rồi, Lạc Hòa liền dám ở như vậy tình huống dưới công nhiên thăng cấp, có thể thấy được là sớm đã có có thể lẩn tránh nguy hiểm thủ đoạn, nhưng là lúc ấy hắn thế nhưng mãn đầu óc đều là chính mình đồ đệ thế nhưng đều đã cùng chính mình một cái tu vi mặt nước kiêu ngạo, căn bản không có chú ý tới này đó không thích hợp địa phương.

Nếu là sớm biết rằng những việc này nói, như vậy hiện tại Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác chính là Cửu Thiên Tông át chủ bài, nhưng là hiện tại bên ngoài những cái đó lão gia hỏa phỏng chừng đều đã biết chuyện này, bọn họ Cửu Thiên Tông là hận đến tưởng giấu cũng giấu không được.

Phong Cốc thật sâu thở dài, cảm thấy chính mình tông chủ kiếp sống thật là gánh nặng đường xa.

Hắn có chút bất đắc dĩ: "Ta đây đi hỏi một chút Lạc Hòa đi, không biết bọn họ đây là cái dạng gì kỳ ngộ, chờ ta nghe được lại đến cùng các vị sư huynh sư tỷ chia sẻ hảo không…… Hảo a?"

Phong Cốc thật là thập phần xấu hổ, đặc biệt là còn ở đỉnh tám vị sư huynh sư tỷ tò mò ánh mắt thời điểm, hắn thậm chí cảm thấy chính mình phía sau lưng áp lực quả thực có thể thực thể hóa.

Đáng tiếc hắn chua xót không người có thể hiểu.

Vẫn là Phong Trúc xem ở hắn là thật sự không phải trước tiên biết chuyện này tình huống dưới mới buông tha hắn: "Hành đi, vậy ngươi liền đi hỏi đi, bất quá chúng ta hy vọng sư đệ ngươi có thể mang đến một cái mọi người đều vừa lòng kết quả, tiểu sư đệ, ngươi nói đúng không?"

Tuy rằng Phong Trúc là Cửu Thiên Tông thoạt nhìn nhất không làm việc đàng hoàng cả ngày chỉ biết chuyển ăn một cái trưởng lão, nhưng là hắn nhiều năm đương đại sư huynh uy nghiêm vẫn như cũ còn ở, hắn như vậy vừa nói, mọi người đều cảm thấy rất có đạo lý, vì thế đều phụ họa gật gật đầu: "Nếu đại sư huynh đều nói như vậy, vậy được rồi,"

"Hành đi."

"Xem ở đại sư huynh mặt mũi thượng……"

Phong Cốc mắt trợn trắng, những người này kỳ thật đều là bởi vì khi còn nhỏ hắc lịch sử quá nhiều, căn bản không dám đắc tội đại sư huynh đi?

Rốt cuộc, bọn họ đại sư huynh thật là một cái hoàn toàn không ấn lẽ thường ra bài đại sư huynh, thường thường đem các sư đệ sư muội khi còn nhỏ hắc lịch sử nhớ kỹ, không biết khi nào liền sẽ bị nhảy ra tới, có thể nói là một cái thập phần đáng sợ sư huynh.

Tuy rằng nói này đó đều là Phong Cốc từ mặt khác sư huynh sư tỷ nơi đó nghe tới, bản nhân kỳ thật căn bản không có gặp được quá lớn sư huynh đem hắc lịch sử lượng ra tới sự tình.

Nhưng là từ này đó các sư huynh sư tỷ đối đại sư huynh sợ hãi tới xem, chuyện này hơn phân nửa là thật sự, hắn không có gặp được quá kỳ thật hẳn là may mắn mới đúng.

Phong Cốc may mắn nghĩ đến.

Thương lượng xong rồi chuyện này, sợ bị chấn động rớt xuống hắc lịch sử các sư huynh sư tỷ đều lập tức rời đi, Phong Cốc cũng thu liễm ra vẻ nhẹ nhàng thần sắc, sắc mặt ngưng trọng lên.

Về Lạc Hòa thân phận, hắn kỳ thật là hoài nghi quá rất nhiều lần, nhưng là những cái đó hoài nghi cũng không thể ảnh hưởng hắn cùng Lạc Hòa chi gian tiến hành đôi bên cùng có lợi quan hệ, mãi cho đến hiện tại, Phong Cốc vẫn như cũ là như vậy cảm thấy, nhưng là hiện tại, Lạc Hòa đột nhiên tỏ vẻ Nam Cung Giác có thể ở như vậy điều kiện hạ ngộ đạo, lại hồi tưởng một chút phía trước Lạc Hòa đột nhiên thăng cấp sự tình, Phong Cốc không thể không nghĩ đến, Lạc Hòa người này trên người bí mật thật sự là quá nhiều.

Thậm chí ngay cả Nam Cung Giác có lẽ đều đã bị Lạc Hòa phân chia tới rồi hắn trận doanh bên trong, nói cách khác, hắn hiện tại muốn thông qua cùng Nam Cung Giác kéo gần quan hệ tới hỏi thăm Lạc Hòa bí mật ý tưởng đã không thể được.

Hắn lắc lắc đầu, đem này đó ý tưởng đều đuổi ra trong óc, hiện tại việc cấp bách cũng không phải như thế nào thám thính Lạc Hòa giấu ở sau lưng bí mật, mà là nghĩ cách biết rõ ràng Lạc Hòa hiện tại nguyện ý lượng ra tới át chủ bài là cái gì.

Phía trước hắn cùng Lạc Hòa ký kết qua Thiên Đạo khế ước, Lạc Hòa vĩnh viễn không thể làm ra đối Cửu Thiên Tông bất lợi sự tình, hắn cũng không lo lắng Lạc Hòa sẽ cùng Cửu Thiên Tông ly tâm gì đó, chỉ là……

Sự tình không ở trong khống chế cảm giác, làm người rất là vô lực.

.

Lạc Hòa là ở bọn họ tạm cư trong viện nhìn thấy cái này trên danh nghĩa sư tôn, đương nhiên bọn họ tuy rằng có thầy trò chi danh, nhưng là này chi gian quan hệ lại không phải thực tế tồn tại —— bọn họ không có tiến hành qua Thiên Đạo thừa nhận thu đồ đệ điển lễ, bởi vậy ở Thiên Đạo trong mắt cũng không thể xem như chân chính sư đồ.

Nhưng là Lạc Hòa bản nhân là cùng Cửu Thiên Tông ích lợi mừng lo cùng quan hệ.

Hắn đã từng cùng Phong Cốc ký kết qua Thiên Đạo khế ước, bảo đảm chính mình sẽ không cùng làm ra vi phạm Cửu Thiên Tông ích lợi sự.

Bất quá…… Lúc này, hắn kỳ thật là yêu cầu tông môn ra mặt hỗ trợ ngăn đón kiềm chế mặt khác những cái đó tông môn đại năng, đương nhiên cũng yêu cầu cấp tông môn một ít ích lợi.

Phía trước tiểu sư đệ tưởng đem có thể ở này đó tàn bạo linh khí bên trong tu luyện công pháp cho chính mình, nhưng là bởi vì hai người tiến hành rồi song tu duyên cớ, cuối cùng hắn chỉ phải tới rồi song tu bộ phận công pháp, nhưng là này đó đều không quan trọng, quan trọng là, hắn trong tay thật là tồn tại có thể ở bạo ngược linh khí trung tu luyện công pháp.

Hắn nhìn thoáng qua còn ở trong phòng cái gì cũng không biết tiểu sư đệ, có chút bất đắc dĩ.

Bởi vì tiểu sư đệ ở nhập định, hắn hiện tại phải dùng tiểu sư đệ cấp ra tới đồ vật, còn không có biện pháp cùng tiểu sư đệ thương lượng một chút, trong lòng có chút áy náy.

Hắn nắm chặt nắm tay.

Nếu là thực lực của hắn cũng đủ nghiền áp nơi này mọi người, lại như thế nào gặp mặt lâm như vậy trạng huống? Nói đến cùng còn bất quá là bởi vì không đủ

cường đại mà thôi……

Bất quá lúc này hắn không có thời gian tưởng này đó.

Hắn nhìn xuất hiện ở trong sân Cửu Thiên Tông tông chủ, trong lòng vẫn là thực vừa lòng.

Nhìn dáng vẻ tin tức này đối với tông môn tới nói rất quan trọng.

Nếu hắn có quan trọng lợi thế, như vậy tông môn kiềm chế những cái đó có chút thực lực lão nhân cũng là hẳn là.

Phong Cốc đánh giá một chút vô luận khi nào thoạt nhìn đều là vân đạm phong khinh khí định thần nhàn Lạc Hòa, không khỏi có chút cảm khái, phải biết rằng liền tính chính hắn thân là một tông chi chủ, còn làm không được vĩnh viễn đều là như vậy một bộ khí định thần nhàn trạng thái, nhưng thật ra Lạc Hòa cái này hắn mãi cho đến hiện tại đều nhìn không thấu đệ tử, tựa hồ luôn là như vậy đạm nhiên, không có gì sự tình có thể làm khó hắn giống nhau.

Phong Cốc đều nhịn không được có chút bội phục như vậy Lạc Hòa, tuy rằng hiện tại Lạc Hòa vẫn là hắn đệ tử.

Lạc Hòa nước chảy mây trôi cấp Phong Cốc pha một hồ trà, động tác thực tuyệt đẹp, thoạt nhìn giống như là một cái phiêu dật tiên nhân giống nhau.

Phong Cốc có như vậy trong nháy mắt hoảng hốt, nhưng ngay sau đó lại lắc lắc đầu, hắn tưởng, đại lục này nhiều ít năm đều không có người phi thăng, tiên nhân gì đó đã sớm không tồn tại……

Nghĩ đến đây, hắn thế nhưng hơi hơi có chút tiếc nuối.

Mấy năm nay không có người tiến vào Diệt Linh Cảnh, tự nhiên cũng không có người sờ đến phi thăng bên cạnh, ai cũng không biết tại sao lại như vậy, chỉ là tới rồi hắn cái này cảnh giới, liền tiến vào Diệt Linh Cảnh phương pháp đều tìm không thấy, luôn là có chút thất bại.

Hắn bưng lên Lạc Hòa pha trà uống một ngụm, tiến vào chính đề: “Lạc Hòa, không biết ngươi phía trước kia phong truyền tin là có ý tứ gì?”

Hắn nhưng không có đem Lạc Hòa thật sự trở thành là chính mình đồ đệ, nói chuyện thời điểm cũng đều là phóng bình thái độ, cam chịu hai người chi gian là bình đẳng quan hệ.

Lạc Hòa cũng uống một miệng trà, hướng trong phòng nhìn thoáng qua, cười cười: “Chính như tông chủ thấy như vậy, tiểu sư đệ hắn hiện tại đang ở ngộ đạo, hơn nữa những cái đó linh khí không có thương tổn tiểu sư đệ.”

Sớm tại bọn họ nói chuyện phía trước, Lạc Hòa cũng đã thiết trí một cái cách âm trận pháp, ở chỗ này tuy rằng đều là đại năng, nhưng là hiện tại Lạc Hòa cũng đã đạt tới Tạo Linh Cảnh, nếu là nói chân chính một chọi một một mình đấu, Lạc Hòa còn không nhất định sợ ai, nhưng là vạn nhất này nhóm người không ấn kịch bản ra bài, hắn vẫn là có chút chống đỡ không được.

Kỳ thật phát hiện tới người là Cửu Thiên Tông tông chủ thời điểm, đại đa số thử thần thức cũng đã thu trở về.

Bọn họ nhưng không hy vọng chính mình bị Cửu Thiên Tông cho rằng là khiêu khích…… Tuy rằng bọn họ xác thật đối ở cái này trong sân tu luyện tiểu hài tử thập phần cảm thấy hứng thú, nhưng là hiện tại dù sao cũng là ở Cửu Thiên Tông địa bàn thượng, đại đa số sống đến cái này số tuổi người, trong lòng đều là hiểu rõ.

Lạc Hòa cảm giác những cái đó thử xúc tua rụt trở về, hơi hơi nhướng mày.

Phong Cốc cũng cảm giác được những cái đó hỗn loạn thần thức, bất quá không có phản ứng.

Hiện tại đại lục này Tạo Linh Cảnh tu sĩ có lẽ không ít, nhưng là có thể tu luyện đến đại viên mãn, loáng thoáng cảm giác được Diệt Linh Cảnh cảnh giới người, lại là chỉ có Phong Cốc một cái.

------oOo------

Phần 148

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 148: Đánh gãy ngộ đạo

Những người đó là không dám đơn độc cùng hắn đối thượng, bởi vậy ở cảm giác được Phong Cốc tiến vào nơi này lúc sau, đại đa số người liền đều đem thần thức thu trở về, rốt cuộc bọn họ cũng không muốn biết tiếp tục ở chỗ này chảy ròng bị Phong Cốc trực tiếp đối thượng hậu quả là cái gì.

Phong Cốc hừ lạnh một tiếng.

Những người này giữa nhưng thật ra không thiếu so với hắn còn sớm hơn tới Tạo Linh Cảnh lão quái vật, nhưng là hắn trong lòng rất rõ ràng, ở hiện tại Thượng Ngu Đại Lục, sống được càng lâu người liền càng là tích mệnh, bọn họ ở ngay lúc này là sẽ không chủ động tới trêu chọc chính mình.

Rốt cuộc hiện tại Phong Cốc từ mỗ một loại ý nghĩa đi lên nói còn có thể coi như là Thượng Ngu Đại Lục đệ nhất cao thủ.

Hắn nhìn về phía Lạc Hòa, hỏi: "Hiện tại Nam Cung...... Ngươi tiểu sư đệ hắn tu luyện không có vấn đề sao?"

Phong Cốc mở miệng thời điểm mới phát hiện một vấn đề, đó chính là hắn thế nhưng không biết chính mình tiểu đồ đệ tên đầy đủ, cái này làm cho hắn có chút xấu hổ, nhưng là hắn sống được đủ lâu, da mặt loại đồ vật này đã thập phần thâm hậu, thực mau liền che giấu chính mình mất tự nhiên, hơn nữa đem tiểu đồ đệ tên sửa lại, một chút đều không chột dạ.

Lạc Hòa cảm giác được Phong Cốc mất tự nhiên tạm dừng: "......"

Tuy rằng cái này sư đệ là chính mình làm chủ thu, nhưng là hiện tại bị Phong Cốc như vậy không coi trọng, quả nhiên vẫn là có điểm không vui.

Hắn nheo nheo mắt, tản mát ra một cỗ hơi thở nguy hiểm, thực mau liền biến mất.

Lạc Hòa trong lòng nhấc lên sóng to gió lớn.

Hắn biết Phong Cốc là Cửu Thiên Tông hiện tại mới thôi thành tựu tối cao người, trước kia thời điểm cũng nghe nói qua Phong Cốc uy danh, nhưng là trước kia thời điểm bởi vì Phong Cốc nguyện ý cùng chính mình hợp tác duyên cớ, hắn cũng không có chấn hoa trí năng hiểu biết quá Phong Cốc thực lực.

Nhưng mà vừa rồi hắn không tự giác phóng xuất ra tới sát khí lập tức đã bị Phong Cốc cấp hóa giải, hơn nữa trước mặt cái này lão nhân vẫn như cũ là vân

đạm phong khinh bộ dáng, Lạc Hòa mới phát hiện một sự kiện, hắn hiện tại vẫn là quá đánh giá cao chính mình.

Lạc Hòa trọng sinh lúc sau bắt đầu tu luyện, hắn vẫn luôn cho rằng chính mình tồn tại vượt cấp khiêu chiến năng lực, có như vậy một đoạn thời gian đều cảm thấy chính mình tại đây phiến đại lục là không có địch thủ.

Nhưng mà sự thật hiển nhiên cũng không phải như vậy.

Lạc Hòa trong lòng tuy rằng xanh lam khi dễ, nhưng là trên mặt thần sắc lại không có cái gì dao động.

Thậm chí liền ngữ khí đều là bình tĩnh, hắn xác định chính mình cách âm trận pháp là hữu dụng, mà trong viện dùng cách âm trận pháp phòng ngừa không được những người đó đều đã đem ngo ngoe rục rịch thần thức thu trở về, hiện tại hắn cùng Phong Cốc nói chuyện tự nhiên không cần lo lắng bị người khác biết.

“Sư tôn cảm thấy, nếu sẽ có vấn đề nói, ta sẽ làm tiểu sư đệ tu luyện sao?”

Lạc Hòa tuy rằng cười nói như vậy, nhưng là trong lòng tưởng lại là: Cái kia tiểu hỗn đản cũng không biết là nghĩ như thế nào, thế nhưng tại đây loại thời điểm mấu chốt bại lộ loại chuyện này, nhưng là hắn thế nhưng còn cảm thấy Nam Cung Giác liền tính như vậy cũng vẫn là rất đáng yêu.

Tuy rằng đại cục quan niệm gì đó khuyết thiếu một ít.

Nếu là không có hiện tại sư môn, tiểu sư đệ làm không hảo còn sẽ lâm vào nhiều ít nước sôi lửa bỏng bên trong……

Nhưng là cũng không có cách nào, ai làm chính mình hiện tại đã là tiểu hỗn đản người yêu, tiểu sư đệ nếu đã ở tu luyện, sự thật này không thể sửa đổi, hắn chi bằng thừa dịp cơ hội này vì tiểu sư đệ đổi lấy một ít ích lợi.

Phong Cốc đồng tử co rụt lại.

Hắn tuy rằng có chút khó hiểu Lạc Hòa vì cái gì đối cái này tiểu sư đệ như vậy để bụng, nhưng là Lạc Hòa nói ra nói như vậy, không thể nghi ngờ là ở nói cho hắn hắn suy đoán sự tình chính là chân tướng!

Lạc Hòa hoặc là Nam Cung Giác trong tay, thật sự có có thể không sợ hiện tại bạo ngược linh khí tu luyện pháp môn!

Thân là Cửu Thiên Tông tông chủ, hắn biết rõ cái này tu luyện biện pháp đối với bọn họ này đó đã tiến vào Tạo Linh Cảnh tu sĩ không nhất định hữu dụng, nhưng là Cửu Thiên Tông chính là một cái đại tông môn, tông môn trung còn có tắc nhiều đếm không xuể đệ tử, có như vậy một môn công pháp hoặc là tâm pháp ý nghĩa cái gì, hắn như thế nào có thể nhìn không ra tới?

Nhưng đúng là bởi vì biết cái này công pháp sau lưng ích lợi thật lớn, Phong Cốc trong lúc nhất thời thế nhưng không biết nên như thế nào hướng Lạc Hòa mở miệng.

Lạc Hòa tuy rằng thuộc về Cửu Thiên Tông một viên, nhưng là hắn đối tông môn nhưng không thấy được có cái gì lòng trung thành, nếu là mạnh mẽ đòi lấy nói —— không, cái này ý tưởng tuyệt đối không được, hiện tại Lạc Hòa đã là Tạo Linh Cảnh tu sĩ, thật sự bởi vì những việc này bức cho Lạc Hòa cùng Cửu Thiên Tông nội bộ lục đục là không có ý nghĩa.

Phong Cốc kiềm chế cái này ý tưởng, tiếp tục rối rắm như thế nào hướng Lạc Hòa mở miệng.

Lạc Hòa cũng không thúc giục, rốt cuộc đối với một tông chi chủ tới nói, trực tiếp mở miệng muốn đệ tử công pháp gì đó, mặc kệ nói như thế nào đều là không thích hợp, đương nhiên này đó cũng không phải trọng điểm, trọng điểm là, hắn phải cho tông chủ chừa chút thời gian ngẫm lại nên chuẩn bị một ít thứ gì mới có thể cùng chính mình tiến hành trao đổi.

.

Nam Cung Giác lúc này đang ở bị hệ thống quấy rầy: "Ký chủ ký chủ! Ngươi ở đâu ở sao? Ngươi có biết hay không ngươi hiện tại sấm đại họa a?"

Nam Cung Giác dùng thần thức mắt trợn trắng: "Ngươi nói bậy gì đó đâu? Sao có thể?"

Nam Cung Giác ý thức được chính mình nhập định ngộ đạo thời điểm, liền một lòng đắm chìm ở huyền diệu bầu không khí bên trong, cảm thụ được ngoại giới những cái đó cuồn cuộn lao nhanh linh khí ở chính mình kinh mạch bên trong tiếp thu cải tạo quá trình, căn bản không có thời gian tự hỏi chính mình xông cái gì họa, tự nhiên đối hệ thống lúc kinh lúc rống khịt mũi coi thường.

Nhưng là hệ thống hiện tại là thật sự sốt ruột, nó xem như phát hiện một sự kiện, hiện tại cái này ký chủ tuy rằng vận khí thật sự thực hảo, nhưng là cũng mạc danh có một loại thật sự thực xuẩn cảm giác.

Hệ thống vì chính mình cái này đại bất kính ý tưởng áy náy một phút, nhưng là không đến một phút đã bị ký chủ đối chính mình thái độ cấp chọc giận.

Nó phiêu động xám xịt thân thể ở Nam Cung Giác thần thức trước mặt lắc lư: "Ký chủ ngươi có phải hay không ngốc a, ngươi còn nhớ rõ hiện tại bên ngoài là tình huống như thế nào sao ngươi liền trực tiếp tu luyện, ngươi không biết như vậy sẽ khiến cho cái gì nghiêm trọng hậu quả sao?"

Nghiêm trọng hậu quả……

Nam Cung Giác có điểm mơ hồ: "Cái gì hậu quả?"

Hắn hiện tại đang ở đắm chìm với tu luyện bên trong, hơn nữa vẫn là lần đầu tiên cảm giác được loại này đem bên ngoài những cái đó lệnh người bó tay không biện pháp linh khí thu thập đến dễ bảo cảm giác, làm sao có thời giờ tưởng chính mình có phải hay không làm sai cái gì?

Hệ thống: "……"

Nó trong lúc nhất thời thế nhưng không biết chính mình phải nói một ít cái gì.

Bởi vì nó ký chủ thoạt nhìn căn bản một chút cũng không quan tâm chính mình tình cảnh hiện tại bộ dáng.

Nhưng là nghĩ đến hiện tại ký chủ nếu là xảy ra chuyện, nó cũng thật không tốt làm, hệ thống chỉ có thể bất đắc dĩ tiếp tục nhắc nhở: "Ký chủ ngươi có phải hay không quên mất hiện tại chính mình là ở tại địa phương nào? Chung quanh đều là người nào a?"

Địa phương nào?

Nam Cung Giác sửng sốt.

Hắn nghĩ tới…… Chính mình hiện tại trụ cũng không phải là trăm phần trăm an toàn Hỗn Nguyên Lâu, mà là Cửu Thiên Tông dùng để chiêu đãi khách nhân hơn nữa còn ở rất nhiều lão quái vật sân……

Hắn tức khắc minh bạch hệ thống đang lo lắng cái gì.

Nam Cung Giác một cái giật mình, tức khắc tưởng kết thúc nhập định, hy vọng chính mình không có tạo thành cái gì không thể vãn hồi hậu quả.

Nhưng là hệ thống cho hắn bát một chậu nước lạnh: "Thôi bỏ đi ký chủ, ngươi vừa rồi tu luyện động tĩnh đã bị rất nhiều người đã biết, hiện tại hối hận đã không còn kịp rồi."

Hệ thống nói xong còn có một chút chột dạ, nó đối ký chủ rốt cuộc vẫn là tồn tại như vậy một bộ phận sợ hãi tâm lý, nhưng mà nó vừa rồi chịu đựng không ở ký túc xá chủ xuẩn, trực tiếp dỗi một chút ký chủ, hy vọng không cần bị ghi hận đi……

Hệ thống thật cẩn thận rụt rụt chính mình xám xịt thân hình, làm chính mình có vẻ không như vậy rõ ràng một ít.

Nhưng là nghe được này đó Nam Cung Giác kia ly còn có thời gian ghi hận hệ thống.

Hắn hận không thể chính mình chưa từng có ở cái này địa phương tu luyện quá! Trong lòng hối hận quả thực đều mau tràn ra tới!

Hắn trong lòng có chút sốt ruột, lúc ấy hắn tu luyện thời điểm không nghĩ tới, cái này địa phương cư trú như vậy nhiều lão quái vật, chỉ sợ chính mình ngay từ đầu tu luyện cũng đã bị theo dõi, Lạc Hòa vừa mới mới tấn chức Tạo Linh Cảnh không lâu, lúc này nói không hảo còn sẽ bởi vì hắn duyên cớ tao ngộ chút thứ gì!

Nam Cung Giác trong lòng có chút khủng hoảng, liền tính là hắn phía trước sắp tử vong thời điểm đều không có như vậy cảm xúc, hắn mới ý thức được chính mình như vậy vô tri hành động sẽ khiến cho cỡ nào nghiêm trọng hậu quả.

Hắn rõ ràng biết nơi này cư trú nhiều như vậy đại năng, còn ở cái này mấu chốt thượng tu luyện, quả thực giống như là đem chính mình trở thành sống bia ngắm giống nhau, dại dột Nam Cung Giác chính mình đều tưởng che mặt không dám nhìn thẳng chính mình ngu xuẩn.

Nhưng là hiện tại tưởng này đó đã vô dụng, sự tình đã đã xảy ra, quan trọng nhất chính là nghĩ cách bổ cứu.

"Ký chủ ngươi rốt cuộc nghĩ đến trọng điểm a……" Hệ thống nhịn không được có chút cảm khái, nó xem như phát hiện, nhà mình ký chủ trảo trọng điểm phương pháp có thể nói là thập phần nhược, nó có chút bất đắc dĩ, "Ký chủ ngươi xem hiện tại ngươi tưởng như thế nào giải quyết chuyện này?"

Hiện tại hoàn cảnh chung dưới đại bộ phận người đều không thể tu luyện, đột nhiên xuất hiện một cái hoàn toàn không chịu ảnh hưởng Nam Cung Giác, tự nhiên sẽ bị mọi người theo dõi, Lạc Hòa nếu là thật sự muốn che chở hắn, cũng không tránh được sẽ cùng hắn cùng nhau trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích đối tượng, Nam Cung Giác không muốn như vậy tình huống thật sự phát sinh, tuy rằng Lạc Hòa là một cái trọng sinh giả, nhưng là hắn ngầm cảm thấy Lạc Hòa trọng sinh phía trước thế giới kia phỏng chừng cùng hắn xem qua nguyên tác tiểu thuyết không sai biệt lắm, kia quyển sách nhưng trọng tới không có nói quá cái gì linh khí bùng nổ sự tình, nếu thật sự ra chuyện gì, Lạc Hòa phỏng chừng không có tiên tri tiên giác năng lực.

Tuy rằng hiện tại Lạc Hòa đã trở thành Tạo Linh Cảnh cường giả, nhưng là càng là nói như vậy không chừng càng đáng sợ, hiện tại người khác tuy rằng còn không có phát hiện, nhưng là chờ đến chính mình có thể ở như vậy hoàn cảnh trung tu luyện sự tình bị những cái đó mấy lão gia hỏa đã biết, bọn họ khẳng định không dùng được bao lâu liền sẽ ý thức được Lạc Hòa phía trước ở linh khí bùng nổ thời điểm đột phá là một kiện cỡ nào chuyện quan trọng!

Hắn hiện tại chỉ là Hư Linh Cảnh, nếu hệ thống hỗ trợ che lấp nói, có thể biểu hiện ra chỉ có Hóa Linh Cảnh tiểu bối tu vi, như vậy thấp tu vi ở những cái đó lão gia hỏa xem ra khả năng không xem như cái gì, rốt cuộc bọn họ rất có khả năng không xác định chính mình tu luyện công pháp đối bọn họ rốt cuộc có hay không dùng, nhưng là nếu bọn họ phát hiện Lạc Hòa cũng có thể dưới tình huống như thế tu luyện nói……

Hậu quả quả thực không dám tưởng tượng.

Nam Cung Giác không cần tưởng cũng có thể biết, những cái đó được xưng là lão quái vật Tạo Linh Cảnh cường giả nhóm sẽ đem có thể ở cái này điều kiện hạ còn có thể tu luyện Lạc Hòa trở thành là Đường Tăng thịt, ai thấy đều muốn ăn một ngụm!

Hắn không cho phép chuyện như vậy phát sinh!

Cảm giác được nhà mình ký chủ đều não bổ đến Lạc Hòa bị người đuổi giết lúc sau tình cảnh, hệ thống không thể không ra tới nhắc nhở: "Ký chủ ngươi tỉnh

tỉnh, hiện tại còn cái gì đều không có phát sinh, ngươi sư huynh còn ở cùng ngươi tiện nghi sư phụ thương lượng nên như thế nào đem ngươi bại lộ sự tình ích lợi lớn nhất hóa đâu."

Vừa rồi bốc lên lửa giận thiếu chút nữa một búng máu ngạnh ở yết hầu Nam Cung Giác: "Ngươi nói cái gì?"

Hệ thống: "Ta nói, vừa rồi sư phụ ngươi cùng sư huynh đang ở bên ngoài thương lượng nên như thế nào đem chuyện này ích lợi lớn nhất hóa, dù sao bọn họ này đó hỗn giang hồ người ngươi là đấu không lại, bất quá ta cảm thấy ký chủ ngươi có thể cung cấp một chút công pháp gì đó nha……"

Phải không? Nam Cung Giác ánh mắt sáng lên, hai mắt tỏa ánh sáng nhìn chằm chằm xám xịt hệ thống: "Ngươi còn có mặt khác công pháp sao?"

Hệ thống lau một chút chính mình cũng không tồn tại mồ hôi, có chút không biết nên nói như thế nào.

Thân là một hệ thống, vẫn là một cái cơ sở dữ liệu thập phần đầy đủ hết hệ thống, nó đương nhiên là còn có mặt khác công pháp, bất quá cấp Nam Cung Giác tâm pháp là thế giới này tốt nhất tâm pháp không gì sánh nổi, đương nhiên là có thể đối với thế giới này các loại tình huống thích ứng tốt đẹp, liền tính là tới rồi trong truyền thuyết tử vong nơi, đều còn có thể đem tử vong nơi những cái đó tử vong chi khí chuyển hóa thành linh khí tu luyện, có thể nói là ở nhà lữ hành chuẩn bị tâm pháp chi nhất.

Nhưng là đồng dạng có một chút, hệ thống xuất phẩm cái này tâm pháp, là chỉ có ký chủ cùng ký chủ đạo lữ có thể sử dụng.

Mặt khác những cái đó thượng cổ tâm pháp liền không giống nhau.

Những cái đó Thượng Ngu Đại Lục chính mình chân chính sản xuất công pháp, tự nhiên cũng là áp dụng với đại đa số bản thổ nhân sĩ, chỉ là nhưng phàm là bản thổ tâm pháp gì đó, đều có một ít tệ đoan, là không có khả năng giống Nam Cung Giác tu luyện 《Lạc tâm quyết》 giống nhau hoàn mỹ.

Hệ thống đem này đó nói cho Nam Cung Giác.

Ở Nam Cung Giác xem ra, này đó đều không phải chuyện gì nhi a!

Hắn đối thế giới này phát triển không có gì cái nhìn, chỉ cần này đó công pháp có thể dời đi những cái đó lão gia hỏa lực chú ý cũng đã thực không tồi hảo sao?

Đối với Nam Cung Giác tới nói, hắn nhưng hoàn toàn không có phải đối thế giới này nguyên trụ dân nhóm có cái gì áy náy cảm, nói nữa, nếu đều là Thượng Ngu Đại Lục cổ xưa công pháp, cũng liền ý nghĩa Thượng Ngu Đại Lục phía trước tu sĩ đều là dùng này đó công pháp tu luyện, kia hiện tại tu sĩ tu luyện lên cũng không phải cái gì đại sự sao!

Nam Cung Giác trong lòng sốt ruột, cũng không kịp cảm thụ lúc này đây ngộ đạo lúc sau mang đến chỗ tốt rồi, hắn tâm tư di động, thực mau liền chính mình đánh gãy lúc này đây nhập định, Nam Cung Giác tỉnh táo lại lúc sau, lập tức nhớ tới hệ thống cùng chính mình lời nói, tạch một chút đứng lên hướng ngoài cửa đi đến.

Hắn mở ra môn, quả nhiên thấy Lạc Hòa đang ở cùng Cửu Thiên Tông tông chủ tại đàm luận chút cái gì, nhưng là hai người chung quanh tồn tại cách âm trận pháp, hắn nghe không được bọn họ đều đang nói chút cái gì: “Hệ thống, bọn họ đang nói cái gì, ngươi biết không?”

Kia tự nhiên là không biết, hệ thống buông tay: “Ta lại không phải cái gì nhiều công năng dò xét khí.”

Nếu không phải ký chủ lúc này đây xông lớn như vậy cái họa, hệ thống kỳ thật đều không phải rất tưởng thừa dịp ký chủ tu luyện thời điểm đi quấy rầy ký chủ tu luyện.

Ở hệ thống trong mắt, Nam Cung Giác đề cao tu vi kỳ thật so cái gì đều quan trọng.

Chỉ cần ký chủ có thể phi thăng, nó ở thế giới này nhiệm vụ liền tính là hoàn thành, là có thể đủ trở về tìm chủ hệ thống báo cáo kết quả công tác, thuận tiện tìm mặt khác hệ thống khoe ra chính mình thành tựu!

Nhưng là nghĩ tới Lạc Hòa cái kia vai ác ở ký chủ trong lòng tầm quan trọng, cùng với hiện tại ký chủ trong khoảng thời gian ngắn phi thăng không được sự thật, hệ thống mới không tình nguyện đánh gãy ký chủ tu luyện

? Tác giả nhàn thoại: Cảm tạ các vị tiểu thiên sứ duy trì, thuận tiện thấu không biết xấu hổ cầu cái đề cử phiếu nha ~ /(≧▽≦)/~

------oOo------

Phần 149

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 149: Tu luyện công pháp

Đang ở nói chuyện Phong Cốc cùng Lạc Hòa cảm giác được Nam Cung Giác hơi thở, đều không hẹn mà cùng đình chỉ nói chuyện.

Lạc Hòa có chút kinh ngạc xoay người, nhìn về phía đột nhiên ra tới Nam Cung Giác, có chút không rõ tiểu sư đệ vì cái gì lúc này ra tới.

Phải biết rằng ngộ đạo loại sự tình này, thời gian càng dài đối tu sĩ càng có lợi, tiểu sư đệ nhanh như vậy từ ngộ đạo bên trong trừ bỏ tới nhưng không bình thường, chẳng lẽ hắn biết bên ngoài đã xảy ra chuyện?

Lạc Hòa nhíu nhíu mày, chuyện này không có khả năng!

Hắn bỗng nhiên nghĩ tới nhà mình tiểu sư đệ trên người mang theo một cái lai lịch không rõ hệ thống.

Hắn đến bây giờ đều không rõ cái gọi là hệ thống rốt cuộc là chuyện như thế nào, nhưng là tiểu sư đệ nói qua hệ thống đối hắn không có thương tổn…… Lạc Hòa tạm thời đem đối hệ thống không mừng giấu ở trong lòng, đối đứng ở cạnh cửa tiểu sư đệ vẫy vẫy tay: "Tiểu sư đệ, lại đây."

Cái này sân kỳ thật thực đơn điệu, bởi vì Cửu Thiên Tông giống nhau không có gì khách nhân duyên cớ, này đó trong viện hoa hoa thảo thảo lớn lên thực điên cuồng, giữa sân chỉ có một tiểu đình tử, đình trung ương là Lạc Hòa cùng Phong Cốc ngồi đối diện nói chuyện với nhau bàn đá viên ghế, bởi vì linh khí sung túc duyên cớ, cỏ cây tươi tốt, xanh um tươi tốt, thoạt nhìn nhưng thật ra sinh cơ bừng bừng.

Nam Cung Giác từ bên cạnh đường nhỏ thượng đi qua, đứng ở Lạc Hòa bên người, nhỏ giọng kêu lên: "Sư huynh." Nói xong lúc sau đối với Phong Cốc hành một cái lễ, "Đệ tử gặp qua sư tôn."

Đây là Phong Cốc lần thứ ba nhìn thấy Nam Cung Giác, lần đầu tiên nhìn thấy Nam Cung Giác gặp thời chờ, hắn vẫn là một cái tu vi chỉ có Hóa Linh Cảnh hài tử, lần thứ hai nhìn thấy hắn thời điểm, Nam Cung Giác không biết đạt được cái dạng gì cơ duyên, thế nhưng trở thành Hư Linh Cảnh —— chỉ cần đi phía trước một bước là có thể đạt tới Tạo Linh Cảnh tu vi, có thể nói là thiên tạo chi tài, mà hiện tại, cái này tiểu đệ tử ở như vậy tình huống dưới còn có thể tu luyện lại đối thân thể không có bất luận cái gì ảnh hưởng.

Không thể không nói, liền tính là chân chính kiến thức rộng rãi Phong Cốc, đều có điểm đỏ mắt Nam Cung Giác cảnh ngộ.

Nguyên bản cái này đệ tử chỉ là một cái có thể có có thể không tiểu đồ đệ mà thôi, nhưng là hiện tại, từ Lạc Hòa đối hắn giữ gìn tới xem, nói không chừng cái này đệ tử có thể tả hữu Cửu Thiên Tông tương lai.

Tâm tư của hắn thiên hồi bách chuyển, xác thật cái gì cũng không có biểu hiện ra ngoài, mà là hòa ái gật gật đầu: “Hảo.”

Đối với cái này tiểu đồ đệ, tâm tư của hắn tuy rằng là phức tạp, nhưng là có một chút nhưng thật ra cùng Lạc Hòa đạt thành chung nhận thức, đó chính là phải bảo vệ hảo cái này tiểu đồ đệ an nguy.

Hiện tại đã có rất nhiều người ở chú ý Nam Cung Giác, tuy rằng nói đây là bởi vì Nam Cung Giác không cẩn thận ở ngay lúc này tu luyện khiến cho hậu quả, nhưng là nếu tiểu đồ đệ cùng Lạc Hòa trên người thật sự tồn tại có thể mặc kệ linh khí như thế nào đều có thể tu luyện công pháp nói, chuyện này còn chưa tất là chuyện xấu, nói không chừng có thể vì Cửu Thiên Tông đánh vỡ hiện tại cục diện bế tắc.

Hắn tuy rằng được đến một bộ phận tiên cơ, Cửu Thiên Tông còn có vị kia tiền bối tọa trấn, nhưng là hắn sở dĩ muốn kéo dài một tháng, không chỉ là bởi vì nên tới người còn chưa tới tề, chính yếu chính là không có đủ lợi thế làm chủ đạo, một cái làm khó mà nói không chừng liền sẽ đem Cửu Thiên Tông mấy vạn năm danh vọng hủy trong một sớm.

Nhưng là hiện tại, quan trọng lợi thế không phải xuất hiện sao?

Hắn ánh mắt có chút nóng bỏng nhìn Nam Cung Giác.

—— phía trước Lạc Hòa ở cùng Cửu Thiên Tông tông chủ nói chuyện với nhau thời điểm, không có chủ động lấy ra kia bổn công pháp, ngược lại nói cái kia công pháp là tiểu sư đệ ở một lần kỳ ngộ bên trong được đến, cho nên Phong Cốc tự nhiên liền đem Nam Cung Giác trở thành là trọng điểm đối tượng.

.

Nam Cung Giác bị chính mình trên danh nghĩa sư phụ nhìn chằm chằm đến có điểm xấu hổ.

Hắn không biết Lạc Hòa cùng tông chủ nói chuyện với nhau thời điểm nói gì đó, không thể chủ động bại lộ chính mình át chủ bài, cho nên bị Phong Cốc dùng loại này xem Đường Tăng thịt ánh mắt nhìn chằm chằm, vẫn là có điểm sợ hãi.

Thật sự tính lên, Nam Cung Giác tuy rằng đã từng là xã hội thượng lưu trong vòng lớn lên người, nhưng lại là không có gặp qua cái gì việc đời, ở chân chính đối mặt một cái đại năng thời điểm, vẫn là nhịn không được có chút khẩn trương.

Càng chủ yếu chính là, lúc này đây Phong Cốc không có đưa hắn lễ vật, thượng một lần bởi vì hắn thuận tay tặng tiểu lễ vật ở Nam Cung Giác trong mắt tạo

thành hòa ái lự kính đều đã biến mất.

Đương nhiên, Nam Cung Giác trong đầu đông nam tây bắc loạn nghĩ, trên mặt lại là treo ngoan ngoãn tươi cười, thoạt nhìn giống như là một cái thiệp thế chưa thâm tiểu hài tử, đơn thuần lại đáng yêu.

Phong Cốc nhìn nghiêm trang đứng ở Lạc Hòa bên người tiểu hài tử, bỗng nhiên nhớ tới cái này tiểu đồ đệ thật đúng là chỉ là một cái tiểu hài tử, phía trước hắn nhìn thấy quá tiểu đồ đệ tư liệu, Nam Cung Giác tiến vào Cửu Thiên Tông thời điểm tuổi đều mới bất quá mười tám, ở một chúng tu sĩ bên trong có thể coi như là tuổi trẻ, đặc biệt là hiện tại Nam Cung Giác tu vi đã đạt tới Hư Linh Cảnh, đừng nói là bạn cùng lứa tuổi, liền tính là so Nam Cung Giác lớn 300 tuổi người, đều không thấy được có thể có Nam Cung Giác hiện tại thành tựu.

Phong Cốc cẩn thận xem kỹ một chút Nam Cung Giác, có điểm không rõ vì cái gì cái này tiểu đồ đệ tu vi tăng trưởng như thế nhanh chóng, đặc biệt là ở hắn vẫn là Ngũ linh căn dưới tình huống.

Không, Phong Cốc híp híp mắt, bỗng nhiên nhớ tới Nam Cung Giác ngày đó thí nghiệm linh căn thời điểm tựa hồ dẫn phát rồi dị tượng, cái này tiểu đồ đệ, sợ không phải Ngũ linh căn đơn giản như vậy.

Hắn cau mày tự hỏi, tiểu đồ đệ rốt cuộc là như thế nào có thể nhanh chóng như vậy thăng cấp? Hơn nữa…… Hắn bất động thanh sắc dò xét một chút Nam Cung Giác tu vi, phát hiện Nam Cung Giác kỳ thật cũng không có tu vi không xong.

Phong Cốc không biết suy nghĩ cái gì, Nam Cung Giác trong lòng sốt ruột, bởi vì hắn còn không có cùng Lạc Hòa thông cung, không biết Lạc Hòa vừa rồi đều cùng Phong Cốc đều nói một ít thiết đâu sao đồ vật, nhưng là hắn lại phát hiện một sự kiện.

Hắn, sẽ không truyền âm.

Nam Cung Giác: "……"

Thân là Tu chân giới người, hắn cư nhiên đến bây giờ đều không có học được truyền âm nhập mật, này đã có thể xấu hổ.

Hệ thống cũng thực xấu hổ, nó nào biết đâu rằng ký chủ mỗi ngày trầm mê với luyện đan trận pháp, thế nhưng một chút thực dụng kỹ năng đều không có học được.

Trừ bỏ ban đầu học xong một chút phi hành, vẫn là siêu tầng trời thấp cơ hồ dán mặt đất phi hành bên ngoài, ký chủ vừa không sẽ ngự kiếm, cũng sẽ không truyền âm, có thể nói thật là thực không có chính mình là ở hỗn Tu chân giới tự giác.

Nó có chút bất đắc dĩ nhắc tay: "Ký chủ, hiện tại hệ thống cung cấp "Ý hợp tâm đầu" phần ăn, chỉ cần 99 Kịch Tình Độ, là có thể cùng người yêu bí mật truyền

âm nga!" Này đáng chết quảng cáo từ!

001 thật lâu phía trước liền tưởng nói, hệ thống thương thành này đó thương phẩm bán đi phía trước vì cái gì còn muốn niệm một lần quảng cáo từ?

Bất quá hắn không có rối rắm vấn đề này, Nam Cung Giác cũng không có rối rắm vấn đề này, ngược lại đối với hệ thống nói kỹ năng thực cảm thấy hứng thú: "99 Kịch Tình Độ sao?"

Nam Cung Giác còn nhớ rõ hệ thống phía trước vô duyên vô cớ cho chính mình tạo thành thật lớn kinh tế tổn thất, hiện tại nhìn hệ thống này một bộ tiêu chuẩn đẩy mạnh tiêu thụ mặt, trong lòng thật đúng là chính là thập phần khó chịu đâu.

Đương nhiên này đó cũng hoàn toàn không quan trọng.

Hệ thống vẻ mặt đau khổ: "Ký chủ ngươi hảo, xét thấy thượng một lần ta không cẩn thận cho ngài tạo thành thật lớn kinh tế tổn thất, này đó Kịch Tình Độ đương nhiên có thể từ trong đó khấu trừ."

Những cái đó Kịch Tình Độ là chính mình không thấy hảo sao! Hệ thống ở trong lòng thập phần chột dạ hò hét, đáng tiếc cũng không có người nghe thấy.

.

Đạt được kỹ năng Nam Cung Giác lập tức click mở truyền âm: "Sư huynh! Ngươi vừa rồi cùng sư tôn nói gì đó? Chúng ta tới xuyến một chút cung đi!"

Đột nhiên nghe được tiểu sư đệ thanh âm, lại một chút linh khí dao động đều không có cảm giác được, Lạc Hòa lắp bắp kinh hãi, thực mau hắn nghĩ tới tiểu sư đệ cái kia hệ thống, ánh mắt ám ám, bất quá tiểu sư đệ nói vẫn là chọc cười hắn.

"Hảo a," Lạc Hòa dung túng ở thần thức cùng tiểu sư đệ đối thoại, "Ngươi tưởng xuyến cái gì cung?"

Nam Cung Giác không biết vì cái gì, thế nhưng từ Lạc Hòa nói trung cảm giác được chế nhạo, tức khắc có chút không cao hứng: "Ngươi trước nói cho ta ngươi đều cùng sư phụ nói gì đó, không có đem ngươi tu luyện công pháp nói ra đi thôi?"

Nam Cung Giác tuy rằng không cao hứng, nhưng là ngữ khí vẫn là thực cấp, Lạc Hòa công pháp cùng chính mình tâm pháp là hỗ trợ lẫn nhau, hơn nữa vẫn là một quyển song tu công pháp, song tu hai bên có thể ở nhất định dưới tình huống thay đổi đối phương phương pháp tu luyện, sử hai người tu luyện trở nên càng thêm tương cùng

Đương nhiên ở mỗ một loại trình độ đi lên nói, cũng là có thể trực tiếp cấp Lạc Hòa thay đổi hiện tại tu luyện phương thức, sử Lạc Hòa tâm pháp càng thêm thích ứng hiện tại này phân phân loạn loạn linh khí.

Hơn nữa đây là duy nhất cùng 《Lạc tâm quyết》 hỗ trợ lẫn nhau một bộ công pháp, Nam Cung Giác hy vọng Lạc Hòa còn không có trực tiếp đem công pháp

giao ra đi.

Nhưng là hắn hiển nhiên là xem thường Lạc Hòa, nghe được tiểu sư đệ nghi vấn, Lạc Hòa ở trong lòng cười cười, quả nhiên tiểu sư đệ vẫn là quá tuổi trẻ một ít, hắn ở thức hải cười: "Kia tự nhiên là không có khả năng, kia chính là tiểu sư đệ cùng ta độc nhất vô nhị hồi ức, ta sao có thể sẽ đem cửa này công pháp giao ra đi đâu?"

Hắn không có nói ra chính là, liền tính là muốn giao ra đi, hắn cũng không có khả năng giao ra đi hoàn chỉnh công pháp, ở đối công pháp bản thân sẽ không tạo thành ảnh hưởng dưới tình huống, Lạc Hòa là không ngại đem này một quyển phân không rõ phẩm cấp nhưng là sách cổ ít nhất ở Thiên cấp trở lên công pháp liền như vậy giao ra đi.

Đương nhiên này đó liền không cần nói cho đơn thuần tiểu sư đệ.

Lạc Hòa cảm thấy, liền tính tiểu sư đệ vẫn luôn là như vậy đơn thuần, cũng chưa chắc không thể.

Tu chân giới cái này cá lớn nuốt cá bé thế giới, đối với kẻ yếu tuy rằng không có thương hại, nhưng là căn cứ tiểu sư đệ cách nói, tiểu sư đệ là đến từ một cái hoà bình niên đại, cái kia thời đại mỗi người bình đẳng, kia tiểu sư đệ quan niệm khẳng định là cùng bọn họ này đó ở huyết tinh trung lăn lê bò lết lại đây ý tưởng không giống nhau, có thể vẫn luôn bảo hộ tiểu sư đệ như vậy thiên chân đơn thuần, kỳ thật cũng là một loại cảm giác thành tựu không phải sao?

Lạc Hòa ở trong lòng nghĩ đến.

Nam Cung Giác nghe vậy thở dài nhẹ nhõm một hơi: "Nếu không có nói ra đi vậy là tốt rồi…… Ta kỳ thật cũng không hy vọng sư huynh đem công pháp giao cho người khác." Bởi vì mặc kệ nói như thế nào, đều thay đổi không được đây là một cái đơn thuần song tu công pháp sự thật hảo sao!

Vạn nhất dạy hư Cửu Thiên Tông này đó tông môn tương lai hy vọng đã có thể không hảo.

Tuy rằng hắn đối Cửu Thiên Tông không có gì lòng trung thành.

Nam Cung Giác chửi thầm sau khi xong bỗng nhiên nhớ tới chính sự: "Sư huynh, ta phía trước cùng hệ thống thương lượng một chút, hệ thống nói có thể cấp ra một bộ phận thượng cổ công pháp dùng để báo cáo kết quả công tác, đến lúc đó chúng ta liền nói là từ một cái không biết tên bí cảnh trung được đến hảo, ngươi cảm thấy thế nào?"

Thượng cổ công pháp? Lạc Hòa sửng sốt, hắn thực mau nghĩ tới phía trước Bạch Tiêu Hổ tiền bối nói qua nói, thượng cổ thời điểm, Tu chân giới linh khí đều là cái dạng này, nhưng là lúc ấy tu sĩ vẫn cứ có thể tu luyện, mà tựa hồ từ kia một lần phong ấn thượng cổ linh khí lúc sau, Thượng Ngu Đại Lục liền không còn có người phi thăng quá……

Hắn trong lòng tức khắc sinh ra một loại ý tưởng: Hay là, Thượng Ngu Đại Lục tu sĩ không thể phi thăng duyên cớ, cùng linh khí có quan hệ sao?

Cái này ý tưởng vừa xuất hiện liền lập tức bị Lạc Hòa khẳng định, hắn xem qua về Thượng Ngu Đại Lục rất nhiều lịch sử, mà này đó lịch sử không có chỗ nào mà không phải là thuyết minh một sự kiện, đó chính là từ linh khí phong ấn tới nay, liền không còn có xuất hiện quá một cái Diệt Linh Cảnh tu sĩ, phía trước không có người nghĩ đến nguyên nhân, bởi vì linh khí phong ấn chuyện này cũng không có ghi lại ở đại lục trong lịch sử, tự nhiên không có người đoán được là cái dạng này nguyên nhân, phía trước hắn vẫn luôn không nghĩ tới duyên cớ, là bởi vì ở Bạch Tiêu Hổ tiền bối bị phong ấn thời gian lúc sau, kỳ thật còn từng có người phi thăng, hắn mới nhất thời không có liên tưởng đến nguyên nhân này.

Nhưng là lúc ấy phi thăng người, là những cái đó không biết tu luyện bao lâu, sớm tại linh khí phong ấn phía trước cũng đã trở thành Diệt Linh Cảnh người!

Cái này manh mối làm Lạc Hòa phía trước vẫn luôn đều còn có nghi vấn một ít việc nháy mắt giải quyết dễ dàng.

Hắn bỗng nhiên đối Nam Cung Giác cười cười: "Tiểu sư đệ không cần lo lắng, hệ thống những cái đó công pháp, nói không chừng không dùng được."

Hắn nói được vô cùng tự tin định liệu trước, Nam Cung Giác nghe vậy ngẩn ra, không cấm dò hỏi hệ thống: "Ta vừa rồi nghe được cái gì? Lạc Hòa nói hắn không cần chúng ta công pháp?"

Nếu không có hệ thống cung cấp công pháp, chuyện này muốn như thế nào giải quyết?

Nam Cung Giác căn bản không nghĩ ra được còn có khác biện pháp giải quyết, nhưng là Lạc Hòa nói được như vậy tự tin, lại làm người hoài nghi không đứng dậy.

Ngay cả hệ thống đều có chút buồn bực: "Không có khả năng a, hiện tại ký chủ ngươi có thể ở như vậy linh khí điều kiện hạ tu luyện chuyện này đã bị những cái đó Tạo Linh Cảnh cường giả phát hiện, nếu không cho bọn họ một chút ngon ngọt nói, bọn họ hẳn là sẽ không thiện bãi cam hưu đi? Rốt cuộc những người đó tại đại lục này thượng đã thập phần cường đại rồi……"

Hệ thống tỏ vẻ chính mình não dung lượng không thể tự hỏi như vậy phức tạp vấn đề, phía trước ký chủ chỉ cần phụ trách một đường ngốc nghếch sảng là được, căn bản không dùng được đầu óc, tự nhiên hệ thống cũng không có bại lộ chỉ số thông minh, nhưng là cái này ký chủ cũng không biết là vận khí tốt vẫn là xui xẻo, cư nhiên tới nay liền gặp như vậy xui xẻo sự tình, làm đến hệ thống đều không thể không bại lộ ra chính mình cũng không cao chỉ số thông minh.

"Ai." Hệ thống thở dài, thống sinh gian nan a!

Không cẩn thận nghe được hệ thống cảm khái Nam Cung Giác: "A."

Lạc Hòa nói là nghĩ tới biện pháp chính là nghĩ tới biện pháp, hắn bỗng nhiên dò hỏi ngồi ở bọn họ đối diện còn ở tự hỏi cái này tiểu đồ đệ rốt cuộc là có cỡ nào lợi hại cảnh ngộ Phong Cốc: "Sư tôn, không biết Cửu Thiên Tông hay không có thượng cổ —— cũng chính là linh khí bị phong ấn phía trước lưu lại tới công pháp?"

"Đương nhiên là có." Phong Cốc theo bản năng trả lời, theo sau hồ nghi nhìn chằm chằm Lạc Hòa, "Ngươi hỏi cái này làm cái gì?"

Lạc Hòa bình tĩnh mỉm cười: "Tiểu sư đệ tu luyện công pháp kỳ thật là ở phía trước một cái thượng cổ di tích bên trong được đến, khi đó tiểu sư đệ có chút vận khí không tốt, gặp một ít không tốt sự, trốn rơi xuống di tích bên trong, trong lúc vô ý đạt được công pháp, tuy rằng khi đó tiểu sư đệ tu luyện khởi cái kia công pháp thống khổ vạn phần, nhưng là ở linh khí bùng nổ lúc sau, tiểu sư đệ phát hiện cái kia công pháp thế nhưng tu luyện càng ngày càng thông thuận."

Nam Cung Giác vẻ mặt mộng bức: "……" Hắn khi nào xui xẻo đi qua một lần di tích chính mình như thế nào không biết?

? Tác giả nhàn thoại: Nghiêm trọng tạp văn, ta cảm thấy chính mình thuốc viên QAQ

Cùng với, hằng ngày cầu điểm đề cử phiếu gì đó nha (*￣︶￣)

------oOo------

Phần 150

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 150: Tâm ma tai hoạ ngầm?

Đương nhiên hắn là không cần biết đến.

Lạc Hòa cùng Phong Cốc thật sự muốn nói linh hồn, mới là một cái tuổi người, hiện tại bọn họ chi gian đối thoại, đại khái liền có một loại đại nhân nói chuyện tiểu hài tử đừng xen mồm cảm giác đi.

Không cần phải nói, Nam Cung Giác chính là cái kia tiểu hài tử.

Phong Cốc ngay từ đầu còn không rõ Lạc Hòa vì cái gì muốn hỏi như vậy, nhưng là nghe thấy được câu nói kế tiếp, cơ hồ là lập tức liền minh bạch Lạc Hòa muốn biểu đạt ý tứ.

Thượng cổ công pháp! Này bốn chữ hiển nhiên đã là Lạc Hòa để lộ ra tới nhất hữu dụng tin tức.

Phong Cốc kỳ thật trong lòng cũng rất rõ ràng, từ Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa nơi này được đến công pháp không nhất định thích hợp toàn bộ tông môn các đệ tử, thân là Cửu Thiên Tông tông chủ, vì tông môn đại cục suy nghĩ là cần thiết sự tình, hiện tại Lạc Hòa cho hắn cung cấp một cái ý nghĩ, mà cái này ý nghĩ, nói không chừng vẫn như cũ có thể cho Cửu Thiên Tông đi mặt khác tông môn hoặc là gia tộc phía trước!

Lạc Hòa cũng không có nhiều lời, hắn tuy rằng không có đương quá tông chủ gì đó, nhưng là ở hồi lâu phía trước vẫn là thiếu chút nữa tiếp nhận Lạc gia gánh nặng, trở thành Lạc gia gia chủ —— nếu không phải bởi vì lúc ấy Lạc gia có người phản bội nói, Lạc Hòa chính mình phỏng chừng cũng là vì gia tộc cúc cung tận tụy đến chết mới thôi, đối với trên người gánh vác toàn bộ tông môn gánh nặng Cửu Thiên Tông tông chủ, cái thứ nhất nghĩ đến đương nhiên không phải là chính mình ích lợi, mà là toàn bộ tông môn kéo dài.

Phong Cốc trong lòng trong lòng suy nghĩ rất nhiều, lại như là cái gì đều không có tưởng, hắn nhìn nhìn Lạc Hòa như cũ khí định thần nhàn biểu tình lúc sau, không thể không sốt ruột thừa nhận, chính mình lúc trước quyết định nói là anh minh kỳ thật cũng không thấy đến anh minh đến địa phương nào.

Lúc trước Phong Cốc gặp được Lạc Hòa thời điểm, phát hiện Lạc Hòa trên người linh hồn thập phần lợi hại, bởi vì lo lắng Lạc Hòa là đoạt xá người duyên cớ, cảm thấy Lạc Hòa tâm tính chưa chắc đáng tin cậy, ở trợ giúp Lạc Hòa lúc sau, hắn không có lựa chọn coi như là cái gì cũng không biết, mà là trực tiếp cùng Lạc Hòa ngả bài.

Hiện tại Phong Cốc lại nhịn không được tưởng, chính mình lúc trước nếu là không nhắc tới Lạc Hòa không thích hợp, mà là thật sự đem Lạc Hòa trở thành là chính mình đệ tử tới đối đãi nói, hiện tại kết quả có thể hay không không giống nhau.

Nhiều năm như vậy, hắn đã sớm không cảm thấy Lạc Hòa là dựa vào không được, nhưng là có một chút, Lạc Hòa cũng không chủ động tham dự hoặc là quá nhiều hỏi đến Cửu Thiên Tông sự tình, thực rõ ràng chính là đem lúc trước hai người hiệp nghị vẫn luôn ghi tạc trong lòng.

Phía trước Lạc Hòa còn không có trở thành Tạo Linh Cảnh tu sĩ thời điểm, Phong Cốc còn không cảm thấy có cái gì không đúng, nhưng là hiện tại Lạc Hòa trở thành Cửu Thiên Tông thậm chí là tang du đại lục đứng đầu cường giả chi nhất, nếu đối tông môn có cảm tình nói, tự nhiên là Phong Cốc vui nhìn đến.

Đáng tiếc chính là, cái này hy vọng ở không biết bao nhiêu năm trước, cũng đã bị chính mình nhất thời ý kiến nông cạn cấp tự mình rách nát.

Phong Cốc ở trong lòng thở dài một hơi.

Hắn cả đời này bên trong rất ít vì cái gì sự tình mà cảm thấy hối hận, nhưng là hiện tại lại là thật sự cảm thấy chính mình lúc trước quyết định làm được không đúng rồi.

Đáng tiếc trên thế giới này nhất không có, đúng là thuốc hối hận.

Hiện tại hắn, chỉ có thể hy vọng Lạc Hòa vẫn như cũ có thể như là lúc trước hứa hẹn như vậy, ở Cửu Thiên Tông gặp được nguy nan thời điểm, có thể chỉ mình có khả năng hỗ trợ.

Rốt cuộc, như vậy một cường giả tồn tại, đối với Cửu Thiên Tông tới nói là thập phần quan trọng.

—— hắn cùng hắn các sư huynh sư tỷ tuổi đều không nhỏ, kỳ thật ngay cả bọn họ chính mình cũng không biết chính mình còn có thể che chở Cửu Thiên Tông bao lâu thời gian, mà Lạc Hòa không hề nghi ngờ là có thể sống được thật lâu người.

Hiện tại Lạc Hòa, bất quá gần chỉ có hơn trăm tuổi mà thôi.

Phong Cốc có đôi khi sẽ tưởng, nếu là như thế này một người tuổi trẻ người có thể trở thành Cửu Thiên Tông tương lai cây trụ, Cửu Thiên Tông tương lai sẽ là bộ dáng gì, nhưng mà này đó ý tưởng cũng chỉ có thể là ngẫm lại mà thôi, rốt cuộc, ban đầu thời điểm, thiếu niên này cũng là bị chính mình lý trí cấp đẩy ra đi.

.

Phong Cốc không có ở Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa trong viện dừng lại lâu lắm, đã biết chuyện này quan trọng nhất một vòng lúc sau, hắn thực mau liền rời đi.

Ở Phong Cốc rời khỏi sau, Nam Cung Giác đối Lạc Hòa chớp chớp mắt: “Sư huynh, chúng ta vì cái gì không trực tiếp đem công pháp giao cho sư tôn?”

Nam Cung Giác là thật sự có điểm không rõ Lạc Hòa vì cái gì muốn làm như vậy.

Hiện tại có thể hướng hệ thống đổi tới rất nhiều thượng cổ tâm pháp, lại còn có hoàn toàn sẽ không bại lộ chính mình tu luyện tâm pháp, vì cái gì Lạc Hòa không có lựa chọn cái này phương thức đâu?

“Tiểu sư đệ,” Lạc Hòa nhìn vẻ mặt tò mò tiểu sư đệ, có chút bất đắc dĩ, nhà mình tiểu sư đệ quả nhiên vẫn là quá mức với đơn thuần một chút, hắn giải thích nói, “Ngươi cảm thấy Cửu Thiên Tông như vậy khổng lồ tông môn sẽ không tồn tại một ít thượng cổ thời kỳ lưu lại nội tình sao?”

“Sao có thể?” Nam Cung Giác không chút nghĩ ngợi liền phủ nhận, mặt khác tông môn trước không nói, Cửu Thiên Tông lịch sử như vậy đã lâu, còn có một cái thập phần thần bí sơ đại tông chủ, nội tình gì đó tự nhiên là sẽ không khuyết thiếu.

Lạc Hòa xem nhà mình tiểu sư đệ vẫn là vẻ mặt mờ mịt bộ dáng, trong lòng nhịn không được cảm thấy có chút buồn cười, lại đem này trong đó nguyên do cẩn thận giải thích cấp tiểu sư đệ.

Bọn họ muốn cung cấp nếu là thượng cổ công pháp, như vậy ở Cửu Thiên Tông vốn dĩ liền tồn tại phía trước công pháp điều kiện hạ, bọn họ công pháp đối với Cửu Thiên Tông tới nói kỳ thật cũng không có lớn như vậy lực hấp dẫn.

Hơn nữa ai cũng không biết bọn họ lấy ra tới công pháp có thể hay không thích hợp toàn bộ tông môn, nhưng là thượng cổ những cái đó chuyên môn vì Cửu Thiên Tông phát triển lưu lại tâm pháp linh tinh, ở Cửu Thiên Tông những cái đó thượng vị giả trong mắt, hiển nhiên so Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa không biết từ địa phương nào kỳ ngộ được đến công pháp muốn đáng giá tin tưởng nhiều.

Này cũng thuyết minh một việc, đó chính là đối với Cửu Thiên Tông tới nói, kỳ thật thượng cổ công pháp bốn chữ cũng đã cũng đủ quan trọng.

Nếu bọn họ lấy ra tới chính là một quyển đơn thuần công pháp, thậm chí là rất nhiều bổn công pháp, đối với Cửu Thiên Tông toàn bộ tông môn mà nói, đều không có này bốn chữ tới quan trọng,

Đã biết công pháp lai lịch, Cửu Thiên Tông làm như vậy một cái khổng lồ tông môn, sao có thể sẽ không có một chút thượng cổ thời kỳ lưu lại át chủ bài linh tinh đâu?

Mà Lạc Hòa chỉ cần nói cho bọn họ cái này át chủ bài là tồn tại là được.

Cửu Thiên Tông tông chủ nếu thủ đoạn cũng đủ nói, liền dùng này bốn chữ tiến hành một chút gia công, nói không chừng liền có thể kiềm chế cả cái đại lục thế

lực khác, nhưng là Cửu Thiên Tông là một cái chính đạo tông môn, hẳn là sẽ không làm như vậy sự……

Đã từng đương quá ma tu Lạc Hòa nghĩ, như vậy tưởng tượng, Cửu Thiên Tông phỏng chừng là không có khả năng tại đại lục này trực tiếp tranh bá đi?

Nam Cung Giác nghe xong Lạc Hòa giải thích, như suy tư gì.

Nhưng mà hắn không biết chính là, Lạc Hòa không có nói cho hắn, đem này bốn chữ nói ra đi chính là so đem Nam Cung Giác công pháp giao ra đi muốn tới hữu dụng nhiều.

Chỉ cần một đoạn thời gian lúc sau, Cửu Thiên Tông tất cả mọi người có thể ở như vậy điều kiện hạ tu luyện tin tức phỏng chừng là có thể truyền tới mặt khác sở hữu ở Cửu Thiên Tông làm khách khách nhân trong tai, mà tới rồi lúc ấy, ai còn sẽ nhớ rõ Nam Cung Giác đâu?

Bọn họ nhiều nhất chỉ biết cảm thấy Nam Cung Giác là một cái vận khí tương đối tốt, tu luyện thời điểm vừa lúc bị rất nhiều đại năng chú ý người may mắn mà thôi, mà sẽ không nghĩ đến không có Nam Cung Giác, chuyện này khả năng ở rất dài một đoạn thời gian trong vòng đều sẽ không bị phát hiện.

Tự nhiên mà vậy, những cái đó phía trước tụ ở tiểu sư đệ trên người tò mò ánh mắt, đều sẽ theo này đó lời đồn truyền ra mà biến mất.

Rốt cuộc, đương một bí mật công khai lúc sau, ai còn sẽ để ý cái thứ nhất biết bí mật này người là ai đâu?

.

Nhưng mà này đó phức tạp ý tưởng, Lạc Hòa cũng không cần tiểu sư đệ biết.

Tiểu sư đệ ngày thường tuy rằng thoạt nhìn lại đơn giản lại xuẩn, nhưng là ở như vậy nóng nảy tu tiên thế giới bên trong, tiểu sư đệ như vậy đơn thuần người, cũng có thể nói là một cái kỳ tích.

Nghe nói nhân loại sẽ bị cùng chính mình hoàn toàn không giống nhau đặc thù hấp dẫn, trước kia Lạc Hòa là không tin, nhưng là ở gặp hiện tại tiểu sư đệ lúc sau, Lạc Hòa lại là nhất tin tưởng chuyện này được.

Kiếp trước hắn ở thế giới này dùng hết các loại âm trầm tâm cơ thủ đoạn, hiện tại cũng vẫn như cũ là cái kia tâm cơ người, nhưng là hắn lúc này lại nguyện ý làm tiểu sư đệ giữ lại như vậy đơn thuần.

Loại này cảm tình thập phần phức tạp, hắn mới sẽ không đem chính mình âm u ý tưởng nói cho tiểu sư đệ.

Bất quá còn có một kiện chuyện quan trọng.

Lạc Hòa mặt trầm xuống: "Nếu vấn đề giải quyết, như vậy tới nói nói ngươi có biết hay không chính mình phạm vào cái gì sai rồi?"

Bị Lạc Hòa đột nhiên mặt lạnh hoảng sợ Nam Cung Giác: "Cái gì sai?"

Hắn vẻ mặt mờ mịt, hiển nhiên là không biết chính mình phạm vào cái gì sai.

Lạc Hòa nhìn như vậy Nam Cung Giác thiếu chút nữa không bị khí cười, hắn mới vừa nghĩ muốn bảo hộ tiểu sư đệ như vậy khó được đơn thuần, tiểu sư đệ liền thực lực nói cho chính mình cái gì gọi là đơn thuần.

Lúc này hắn bỗng nhiên lại có điểm tưởng hảo hảo giáo giáo tiểu sư đệ cao như thế nào làm người.

Nam Cung Giác hoàn toàn không biết chính mình phạm vào cái gì sai, tuy rằng hắn chuẩn bị một đống công pháp cái gì dùng đều không có, nhưng là cũng không đến mức làm sai cái gì đi? Rốt cuộc Lạc Hòa dùng để đàm phán quan trọng tin tức vẫn là hắn mang đến đâu.

Cho nên Nam Cung Giác là thật sự không biết Lạc Hòa rốt cuộc là ở sinh cái gì không thể hiểu được khí.

Lạc Hòa lạnh mặt, chung quanh hơi thở đều có vẻ thập phần thoải mái thanh tân, vừa tỉnh lại đây liền trực tiếp chạy ra tới còn không có xuyên giày Nam Cung Giác đột nhiên cảm giác có điểm lãnh.

Tuy rằng không biết vì cái gì Lạc Hòa như vậy không thể hiểu được, nhưng là hắn trực giác chính mình nếu là tìm không thấy cái gì sai nói, Lạc Hòa làm không hảo sẽ làm ra cái gì chính mình không thể tưởng được sự tình.

Nam Cung Giác tức khắc có điểm túng: “Ta làm sai cái gì sao? Ta nhất định sẽ sửa lại, ta bảo đảm!”

Hắn hiện tại ngữ khí là thập phần túng, hy vọng Lạc Hòa có thể bởi vì chính mình thức thời từ nhẹ xử lý.

Nam Cung Giác ý tưởng thập phần thiên chân.

Lạc Hòa kỳ thật lấy như vậy tiểu sư đệ không có gì biện pháp.

Lạc Hòa xem nhà mình tiểu sư đệ một bộ hoàn toàn không ở trạng thái nhận sai, không nhịn xuống một nhạc, nhưng là hắn còn không có cười ra tới lại mạnh mẽ thu liễm chính mình ý cười, trên mặt biểu tình có như vậy trong nháy mắt có điểm vặn vẹo.

Nam Cung Giác nguyên bản cúi đầu bảo đảm, nhưng là không có nghe được Lạc Hòa thanh âm, có điểm thấp thỏm, nhịn không được ngẩng đầu lên quan sát Lạc Hòa thần sắc, không nghĩ tới cư nhiên thấy được Lạc Hòa vặn vẹo thần sắc.

Nam Cung Giác: “!” Quả nhiên là bị tức giận đến quá độc ác một chút sao? Vì cái gì Lạc Hòa biểu tình như vậy đáng sợ a?

Cảm giác được nhà mình tiểu sư đệ không biết vì sao sợ hãi Lạc Hòa: “……” Hình như là có cái gì không đúng?

Hắn còn không có cảm giác được cái gì không đúng, liền nghe được nhà mình tiểu sư đệ ngữ khí thành khẩn kiểm điểm: “Thực xin lỗi sư huynh, tuy rằng ta

thật sự không biết chính mình rốt cuộc phạm vào cái gì sai, nhưng là nếu sư huynh ngươi nói như vậy, ta đây nhất định là làm sai, sư huynh bằng không ngươi phạt ta đi, không cần chính mình sinh khí, tức điên thân thể nhiều không đáng giá a?"

Lạc Hòa: "……"

Hắn hiện tại không có bị khí ra tốt xấu tới thật sự ít nhiều chính mình là một cái tu sĩ.

Lạc Hòa thở dài một hơi, hắn cảm giác được tiểu sư đệ là thực thành khẩn ở thỉnh cầu trừng phạt, nhưng là không biết tiểu sư đệ vì cái gì đột nhiên nói như vậy, nhưng là tiểu sư đệ thái độ vẫn là thực thành khẩn, nguyên bản cũng không có tính toán làm chút gì đó Lạc Hòa cơ hồ là trong nháy mắt liền mềm lòng.

Hắn sờ sờ tiểu sư đệ tóc, có chút lời nói thấm thía: "Tiểu sư đệ, ngươi biết tu sĩ mạnh mẽ từ nhập định bên trong ra tới có bao nhiêu nguy hiểm sao?"

Nam Cung Giác ngay thẳng lắc lắc đầu, nói thật nếu là thật sự có nguy hiểm nói hệ thống sớm đều nói cho hắn, liền tính hệ thống thô tâm đại ý không có nói, Nam Cung Giác cũng cảm thấy chính mình sẽ không không cảm giác được, cho nên Lạc Hòa đang lo lắng cái gì?

Lạc Hòa không nghĩ tới Nam Cung Giác sẽ lắc đầu nói không, trong lúc nhất thời thế nhưng không biết nên nói chút cái gì.

Hắn thở dài, bỗng nhiên nói: "Tiểu sư đệ, ta cho ngươi nói chuyện xưa đi."

Nam Cung Giác gật đầu như đảo tỏi: "Hảo a hảo a!" Phải biết rằng hắn thân là một cái đã từng trạch nam, trong sinh hoạt tiêu khiển trừ bỏ trò chơi manga anime tùy tiện đi nhà người khác trang web hạt lãng một vòng ở ngoài, cũng chỉ thừa xem điểm não tàn tiểu thuyết, nhưng là đi tới thế giới này lúc sau, hắn đã không biết chính mình có bao nhiêu thời gian dài không có xem qua tiểu thuyết chơi qua máy tính……

Lạc Hòa chuyện xưa rất đơn giản.

Ở thật lâu trước kia, có một người tuổi trẻ tu sĩ, hắn ở tu luyện thời điểm đã chịu Thiên Đạo chiếu cố, thường thường mà liền sẽ tiến vào ngộ đạo trạng thái, nhưng là bởi vì hắn thường xuyên ngộ đạo nguyên nhân, ngược lại thanh danh không hiện, bởi vì hắn cũng không thực thường xuất hiện ở người khác tầm mắt bên trong.

Nhưng là một ngày, hắn lại một lần tiến vào ngộ đạo trạng thái bên trong, nhưng là bởi vì đối gia tộc thập phần chiếu cố —— bởi vì hắn ngay từ đầu là muốn trở thành gia tộc tộc trưởng, cho nên liền tính là bế quan thời điểm cũng thiết trí một cái trận pháp, có thể nhắc nhở gia tộc của chính mình gặp khó khăn trận pháp.

Nhưng là cái này tu sĩ hắn vận khí thập phần không tốt, có một ngày, hắn vừa vặn được đến Thiên Đạo chiếu cố lâm vào ngộ đạo bên trong, trận pháp bỗng nhiên điên cuồng cảnh báo, vì chính mình một lòng nhớ mong gia tộc, hắn từ bỏ tâm bình khí hòa ngộ đạo, mà là từ ngộ đạo bên trong vọt ra, chuẩn bị đi cứu vớt chính mình gia tộc, nhưng mà lúc này đây hành vi lại cho hắn thân thể chôn xuống rất nghiêm trọng tai hoạ ngầm.

Buồn cười chính là, cái này tu sĩ sau lại phát hiện chính mình gia tộc tuy rằng xác thật là đã xảy ra chuyện, nhưng trên thực tế lại là bị chính mình gia tộc bán đứng cho những người khác mà thôi, mà hắn lại bởi vì lúc này đây hành vi cho chính mình gieo tâm ma tai hoạ ngầm, thậm chí ở không biết khi nào, lần này tâm ma tai hoạ ngầm mang đến hậu quả liền xuất hiện.

Hắn ở một lần tu luyện thời điểm bởi vì tâm ma tai hoạ ngầm phát tác tẩu hỏa nhập ma.

Sau lại, hắn rơi vào ma đạo, đã từng phản bội gia tộc mấy người kia lại còn hảo hảo ở chính thống tu luyện, thậm chí bọn họ bán đứng gia tộc đối tượng còn trở thành chính đạo đệ nhất nhân!

Không biết vì cái gì, Nam Cung Giác ẩn ẩn cảm thấy câu chuyện này nghe tới có điểm quen tai.

? Tác giả nhàn thoại: Khai giảng khiến người rơi lệ QAQ

------oOo------

Phần 151

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 151: Bạch tiêu tiểu thảo 【 quyển thứ tư: Thiên tài lui tới 】

“Này còn không phải là Lạc Hòa chính mình chuyện xưa sao?”

Hệ thống đột nhiên ra tiếng ồn ào.

Nam Cung Giác sửng sốt, khó trách hắn cảm thấy câu chuyện này có một loại có thể nói quỷ dị quen thuộc cảm, nguyên lai là Lạc Hòa chính mình chuyện xưa sao?

Lại nói tiếp Lạc gia thật đúng là chính là ở Lạc Hòa một lần bế quan thời điểm bị trong gia tộc một nữ nhân bán đứng, tỉnh lại thấy chính là Lạc gia máu chảy thành sông bi kịch!

Nhưng là Lạc Hòa chân chính tưởng nói rõ ràng không phải cái này, hắn đại khái chỉ là tưởng nói cho chính mình…… Tùy tiện từ ngộ đạo bên trong sẽ mai phục thật lớn tai hoạ ngầm, nói không chừng còn sẽ khiến cho cái gì bất ngờ hậu quả.

Nam Cung Giác đối Lạc Hòa hàm súc biểu đạt có điểm vô ngữ.

Nhưng là ở đã biết đây là Lạc Hòa chuyện xưa lúc sau, nam công giác trong lòng hơi đốn.

Lạc Hòa giảng câu chuyện này mục đích, tự nhiên là vì nói cho nhà mình tiểu sư đệ hắn vừa rồi mạnh mẽ từ ngộ đạo trạng thái bên trong thoát ly ra tới là cỡ nào nguy hiểm sự tình, nhưng là thẳng đến hắn đem lời này nói ra lúc sau, hắn mới phát hiện, chính mình đã sớm không có chính mình tưởng tượng bên trong như vậy để ý chuyện này, có lẽ kiếp trước đủ loại ở hắn trong lòng đều đã sớm trở thành mây khói thoảng qua, hiện tại hắn cũng có thể bình đạm khởi chuyện này.

Lạc Hòa trong lòng dâng lên một loại mạc danh cảm thụ.

Nam Cung Giác nhìn Lạc Hòa, minh bạch Lạc Hòa dụng ý lúc sau, lại hồi tưởng lên Lạc Hòa phía trước vẫn luôn làm chính mình nhận sai, phỏng chừng chính là vì chuyện này, Nam Cung Giác trong lòng tràn ngập phức tạp.

Hắn đối thượng Lạc Hòa trong mắt không biết là hoài niệm vẫn là gì đó cảm tình, ngữ khí thành khẩn xin lỗi: “Thực xin lỗi, sư huynh, ta sai rồi.”

Hắn biết chính mình phạm vào cái gì sai, tuy rằng là hệ thống mạnh mẽ đem chính mình khuyến khích ra tới, nhưng là hiện tại rõ ràng không phải đem quá

ném cấp hệ thống thời điểm, cho nên lúc này tự nhiên vẫn là dựa theo Lạc Hòa ý tưởng tới tương đối hảo.

Nam Cung Giác trong lòng kỳ thật ẩn ẩn có một loại cảm giác, như vậy việc nhỏ đối chính mình sẽ không có cái gì ảnh hưởng, thậm chí ngay cả tâm ma đều là không có khả năng tồn tại, nhưng là những lời này hắn cũng biết liền tính là chính mình nói lời nói thật Lạc Hòa cũng sẽ không tin tưởng.

Hơn nữa…… Nam Cung Giác bỗng nhiên ánh mắt lóe lóe, nghĩ tới một kiện chuyện quan trọng, đó chính là Nam Cung Giác phía trước đối hệ thống rõ ràng còn có nói không rõ hoài nghi, nhưng là không biết khi nào bắt đầu, hắn đối hệ thống khúc mắc đã biến mất.

Này hiển nhiên cũng không phải Nam Cung Giác nguyện ý nhìn thấy.

Cho nên hắn không có đem chuyện này nói cho Lạc Hòa, mà là thành khẩn xin lỗi: "Là ta suy xét không chu toàn, làm sư huynh lo lắng, lần sau sẽ không……"

Nam Cung Giác tuy rằng không nghĩ thừa nhận, nhưng là hắn trong lòng lại vẫn là bởi vì Lạc Hòa quan tâm mà trở nên ấm áp lên, hắn một người hành tẩu ở nhân gian lâu lắm, thế cho nên ở phát hiện Lạc Hòa đối chính mình là lo lắng cảm xúc lúc sau, trong lòng thậm chí còn có một loại tham niệm.

Nếu là sư huynh có thể nhiều lo lắng một chút a không, quan tâm một chút chính mình nói thì tốt rồi.

Chỉ là cái này ý tưởng còn không có thành thục đã bị Nam Cung Giác chính mình cấp phủ định, chính mình nếu là xảy ra chuyện, Lạc Hòa khẳng định sẽ thực khẩn trương, loại chuyện này vẫn là thiếu phát sinh một chút tương đối hảo.

Lạc Hòa từ kia hư vô hồi ức bên trong tránh thoát ra tới, liền thấy nhà mình tiểu sư đệ chân thành xin lỗi ánh mắt, hắn trong lòng một đốn, nhịn không được tiến lên hôn môi một chút Nam Cung Giác môi: "Nếu biết sai rồi, về sau gặp được loại chuyện này thời điểm liền nhiều suy nghĩ ta, ân?"

Nam Cung Giác bị thân đến có điểm không thở nổi, nhưng vẫn là bớt thời giờ điểm cái đầu.

Tấm tắc, hiện tại chính mình đều có thể cho chính mình một cái an tĩnh ngoan ngoãn sư đệ nhân thiết đâu.

.

Phong Cốc rời đi lúc sau lập tức đi trước tìm được rồi Bạch Tiêu Hổ.

Hắn tuy rằng cũng không hoài Lạc Hòa nói chân thật tính, bởi vì Lạc Hòa cùng Cửu Thiên Tông chi gian quan hệ là cùng có lợi song thắng quan hệ, Lạc Hòa không đáng cho chính mình giả dối tin tức, nhưng là loại này tin tức trọng yếu, vẫn là chính mình tự mình xác định tương đối hảo một chút đi.

Bạch Tiêu Hổ vẫn như cũ ở tại Ngọc Thiện Phong thượng, nhìn đến Cửu Thiên Tông Ngọc Thiện Phong đủ loại mỹ thực, Bạch Tiêu Hổ nhưng thật ra ngoài ý muốn có một loại về tới Cửu Thiên Tông mới ra đời kia một đoạn thời gian, khi đó Cửu Thiên Tông đệ nhất nhậm tông chủ cũng không biết là như thế nào làm được, thế nhưng có thể bồi dưỡng ra tới một cái tay nghề nhất lưu, tu vi cũng không hề thua kém sắc đầu bếp, có thể nói ở không có người biết Cửu Thiên Tông kia đoạn thời gian, Cửu Thiên Tông chân chính thanh danh chính là từ Cửu Thiên Tông mỹ thực đánh ra đi.

Những cái đó sự tình đối với hiện tại Bạch Tiêu Hổ tới nói đã là trở thành mây khói thoảng qua, nhưng thật ra không nghĩ tới Cửu Thiên Tông đời đời phát triển xuống dưới, nấu ăn bản lĩnh thế nhưng là không hề có thoái hóa không nói, thậm chí còn khai phá ra rất nhiều nguyên liệu nấu ăn tươi mới.

Nhưng là muốn nói hiện tại Tu chân giới đồ ăn có cái gì tốt, bạch tiêu nhưng thật ra không cảm thấy, bởi vì mấy năm gần đây Thượng Ngu Đại Lục bởi vì linh khí duyên cớ, dưỡng ra tới này đó liền tính là cấp bậc rất cao yêu thú, ở bạch tiêu trong mắt đều không bằng lúc trước hoang dại các con vật.

Hiện tại lúc này đây linh khí bùng nổ, sẽ ảnh hưởng đến không chỉ có riêng là hiện tại nhân loại, những cái đó ở Tu chân giới tu sĩ trong mắt thoạt nhìn bé nhỏ không đáng kể linh thú các con vật, đều là trận này tai nạn được lợi người.

Bạch tiêu nguyên bản liền không phải cái gì nhân loại, tình huống hiện tại hắn kỳ thật là thích nghe ngóng.

Hắn năm đó cùng bạch lưu bị không minh bạch nhốt ở trận pháp bên trong, còn bị vạn năm Huyền Băng áp chế, đối với nhân loại loại này dối trá sinh vật đã sớm đã không có cái gì hảo cảm.

Hắn sẽ đến Cửu Thiên Tông, trừ bỏ bạch lưu thân thể còn không phải thực hảo, Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác lại vừa lúc là đem hắn thả ra người ở ngoài, trong đó kỳ thật cũng không khuyết thiếu suy nghĩ muốn nhìn nhân loại tu sĩ bởi vì chính mình năm đó vô tri ý kiến nông cạn, đối toàn bộ Tu chân giới tạo thành thật lớn ảnh hưởng.

Đương nhiên, càng quan trọng là, hắn kỳ thật là muốn nhìn một chút hiện tại nhân loại tu sĩ giảo hoạt lại bất lực sắc mặt.

Nhìn đến bọn họ không cao hứng, Bạch Tiêu Hổ liền cao hứng nhiều.

Nếu không phải thế giới này phi thăng thông đạo xảy ra vấn đề, Bạch Tiêu Hổ nói không chừng nhìn xem diễn liền trực tiếp mang theo nhà mình cọng cỏ nhỏ phi thăng đến thượng giới đi tìm lúc trước cái kia đem chính mình thiên tới rồi sơn động bên trong cầm tù lợi dụng nhân loại tu sĩ báo thù! Chỉ tiếc phi thăng thông đạo không biết vì cái gì thế nhưng xảy ra vấn đề, hắn hoàn toàn cảm ứng không đến bất luận cái gì một chút phi thăng cơ hội, vừa lúc hiện tại Cửu Thiên Tông Ngọc Thiện Phong tay nghề còn có thể, cho nên bạch tiêu mới vẫn luôn không có rời đi.

Bằng không hắn chẳng lẽ sẽ thật sự trợ giúp nhân loại giải quyết linh khí bùng nổ vấn đề sao?

A, sao có thể?

Bạch Tiêu Hổ trước nay đều không phải cái gì khoan hồng độ lượng hổ, đối với nhân loại tu sĩ không có nửa phần hảo cảm, nhưng là như vậy lại có thể thế nào đâu?

Hiện tại Tu chân giới đại bộ phận đều là nhân loại tu sĩ, điểm này nhưng thật ra làm Bạch Tiêu Hổ chân chính có chút để ý.

Nhưng là hiện tại linh khí đã khôi phục tới rồi thượng cổ thời kỳ trình độ, hắn cơ hồ mỗi một ngày tất cả đều bận rộn cấp nhà mình tiểu thảo chuyển vận linh khí tăng trưởng tu vi, trong lúc nhất thời nhưng thật ra quên rời đi Cửu Thiên Tông.

Đương nhiên thiếu chút nữa cũng không có nhớ tới chính mình kỳ thật là vì xem diễn mới lưu lại nơi này sự tình.

Ở phát hiện chính mình trụ địa phương thế nhưng tới người lúc sau, đang ở trầm mê uy thảo Bạch Tiêu Hổ dừng một chút.

Hắn đối với không thỉnh tự đến Phong Cốc gật gật đầu: “Ngồi.”

Thân là tiền bối, hắn nhưng không có gì muốn đi tự mình nghênh đón Cửu Thiên Tông tiểu bối tông chủ tất yếu.

Cửu Thiên Tông tông chủ tới thời điểm không có nghĩ nhiều, vừa tiến đến liền thấy cái này bị hắn coi như là đại lão trong lòng thập phần kính sợ tiền bối, thế nhưng ở cùng một cây không biết là cái gì chủng loại thảo chơi đến thập phần vui sướng, không khỏi có điểm xấu hổ.

Nhưng là xấu hổ cũng không có cách nào.

.

Phong Cốc vẫn là cần thiết muốn trước xác nhận một chút thượng cổ công pháp có phải hay không thật sự hữu dụng.

Phong Cốc đối với bạch tiêu cung kính hành một cái lễ, lúc sau mới nói nói: “Vãn bối lần này tiến đến, là có một cái nghi vấn hy vọng được đến tiền bối giải đáp.”

Bạch Tiêu Hổ kỳ thật đối Phong Cốc vấn đề không có gì hứng thú, nhưng là nghĩ đến chính mình ở Cửu Thiên Tông ăn không uống không thời gian dài như vậy, cũng cảm thấy có điểm ngượng ngùng, cho nên không có cự tuyệt, mà là rụt rè gật gật đầu: “Chuyện gì?”

Phong Cốc bị vị tiền bối này tích tự như kim một nghẹn, trong lòng có chút xấu hổ, kỳ thật chân chính ở như vậy trường hợp dưới, bọn họ kỳ thật là hẳn là trước đông nam tây bắc bậy bạ một hồi, cuối cùng mới tiến vào chính đề, đáng tiếc

chính là cái này tiền bối nhìn dáng vẻ cũng không thích như vậy phương thức, hắn thở dài, nói: "Không lâu trước đây vãn bối tiểu đệ tử ở một lần kỳ ngộ bên trong được đến một bộ thượng cổ công pháp, này công pháp bắt đầu tu luyện thời điểm trệ sáp không thôi, nhưng là ở linh khí bạo phát lúc sau, thế nhưng làm cái này tiểu đệ tử tu vi tiến bộ vượt bậc, trước đó không lâu đã tiến vào Hư Linh Cảnh, vãn bối lần này vấn đề, liền cùng việc này có quan hệ."

Phong Cốc tạm dừng một chút, nhưng mà bạch tiêu không có tiếp hắn nói tra, mà là cúi đầu trêu đùa phủng ở lòng bàn tay một đóa tiểu hoa.

Phong Cốc bất đắc dĩ, chỉ có thể tiếp tục nói tiếp: "Vãn bối cảm thấy thượng cổ công pháp, có thể thích ứng hiện tại linh khí, không biết tiền bối hay không có thể giải đáp nghi hoặc?"

Kỳ thật chuyện này tốt nhất biện pháp giải quyết là trực tiếp đem Bạch Tiêu Hổ từ địa phương nào tới lại đưa về địa phương nào đi, thuận tiện lại đem nơi đó trận pháp lại gia cố một lần, tốt nhất là có thể sử dụng thượng đại lượng thời gian.

Nhưng là cái này ý tưởng hiển nhiên là không thể được, bởi vì hiện tại Bạch Tiêu Hổ tiền bối tu vi không có người biết, nhưng là Phong Cốc tuyệt đối không phải vị tiền bối này đối thủ, liền tính là hơn nữa toàn bộ Cửu Thiên Tông mặt khác sở hữu Tạo Linh Cảnh tu sĩ, cũng không nhất định có thể đối cái này tiền bối thế nào.

Cho nên cùng Bạch Tiêu Hổ giao hảo đã là phương thức tốt nhất.

Lúc này Phong Cốc không khỏi may mắn, may mắn Cửu Thiên Tông lúc trước không có đối vị tiền bối này thế nào, lúc này mới có thể làm cho bọn họ hiện tại cùng vị tiền bối này có chút nhân duyên.

Nghe được Phong Cốc vấn đề, Bạch Tiêu Hổ ngẩn người, hắn nhớ tới thượng cổ những nhân loại tu sĩ này công pháp, không biết vì cái gì đối với trước mắt cái này vãn bối có chút đồng tình.

Năm đó nhân loại nếu là thật sự có thể thừa nhận như vậy bạo ngược linh khí, cần gì phải phải làm chút dư thừa sự tình tới phong ấn linh khí đâu?

Liền ở hắn tưởng phủ nhận thời điểm, trên tay hắn phủng tiểu thảo lá cây lại bay nhanh mà lắc lắc, Bạch Tiêu Hổ sửng sốt, trong lòng vui vô cùng, hắn dưỡng lâu như vậy tiểu thảo rốt cuộc có thời gian đáp lại chính mình, hắn tức khắc đối đứng ở cách đó không xa cung cung kính kính Phong Cốc vấn đề đã không có hứng thú.

Hắn có chút có lệ gật gật đầu: "Thượng cổ tu sĩ đều là như vậy lại đây, kia công pháp tự nhiên là hữu hiệu……"

Bạch tiêu lời nói còn không có nói xong, nghe xong nửa câu đầu Phong Cốc lập tức cung kính đối bạch tiêu hành một cái đại lễ: "Đa tạ tiền bối chỉ điểm, vãn bối liền không quấy rầy tiền bối."

Nói xong lúc sau Phong Cốc liền hấp tấp đi rồi, để lại lời nói còn không có nói xong bạch tiêu.

Bạch tiêu bị Phong Cốc kinh người hành động lực hoảng sợ, vẫn là đem mặt sau nửa câu nói ra tới: "…… Nhưng là không phải ai đều có tư cách tu luyện thượng cổ công pháp."

Đáng tiếc chính là, bạch tiêu này một câu lời nói thật cũng không có bị người nghe được, tới hỏi hắn vấn đề này Phong Cốc đã biến mất đến liền bóng dáng đều nhìn không thấy.

Bạch tiêu không có để ý, mà là vươn ra ngón tay sờ sờ trong tay tiểu thảo phiến lá, thần sắc ôn hòa, trong mắt hình như có tươi đẹp ý cười.

.

Được đến bạch tiêu tiền bối chuẩn xác hồi đáp Phong Cốc trở lại đại điện lúc sau liền triệu khai trưởng lão hội nghị.

Như vậy đại sự, vẫn là muốn trước nói cho các sư huynh mới được!

Phong Cốc đương nhiều năm như vậy tông chủ, sớm đều phát hiện một cái thần kỳ lười biếng phương pháp, đó chính là rất nhiều sự chính mình không cần thiết tự tay làm lấy, chỉ cần cấp ra một chút làm các vị các sư huynh sư tỷ thập phần đỏ mắt ích lợi, sau đó ở biểu hiện đến chính mình thập phần chính khí lẫm nhiên, các sư huynh sư tỷ có rất nhiều người cướp giúp hắn làm việc.

Đương nhiên, tự cho là chính mình tổng kết ra tông chủ chức trường quy luật Phong Cốc cũng không biết, kỳ thật chỉ là bởi vì so với hắn lớn tuổi các sư huynh sư tỷ sớm đều thói quen chiếu cố tiểu sư đệ, tuy rằng tiểu sư đệ thủ pháp thập phần thô ráp, nhưng là tốt xấu ở bị kịch bản phía trước tiểu sư đệ còn sẽ chuẩn bị điểm ích lợi dụ hoặc bọn họ không phải sao?

Vì thế Cửu Thiên Tông này đó chân chính cao tầng liền ở như vậy ăn ý bên trong thần kỳ may mắn còn tồn tại tới rồi hôm nay.

Tiểu sư đệ rời đi thời gian không lâu, Cửu Thiên Tông tông chủ nhóm liền thu được tiểu sư đệ tin tức, còn tưởng rằng tiểu sư đệ ở Lạc Hòa nơi đó chạm vào vách tường, một đám đều tính toán hảo tới hảo hảo an ủi tiểu sư đệ, vì thế vốn dĩ liền nhàn rỗi còn bởi vì linh khí nguyên nhân ngay cả tu luyện đều làm không được nhàm chán trưởng lão sao nhóm đều nhanh chóng đúng chỗ, có thể nói là thập phần có công tác hiệu suất.

Bất quá bọn họ tới rồi lúc sau chuyện thứ nhất đều là an ủi tiểu sư đệ.

"Tiểu sư đệ a, ngươi cũng không cần quá khổ sở, về sau còn có rất nhiều cơ hội."

"Đúng vậy đúng vậy, dù sao ngươi kia tiểu đồ đệ cũng chạy không được, một lần không thành công còn có lần sau sao."

"Ngươi cũng đừng nản chí, ngươi vĩnh viễn đều là chúng ta nhất bổng tiểu sư đệ……"

Hắn các sư huynh sư tỷ ngươi một lời ta một ngữ an ủi Phong Cốc, vốn dĩ mới vừa tính toán nói cho các sư huynh sư tỷ chính mình tìm được rồi biện pháp Phong Cốc bị này đó không biết vì gì đó an ủi cấp làm cho dở khóc dở cười: "……"

Cho nên hắn các sư huynh sư tỷ là suy nghĩ chút cái gì?

Hắn liền cảm thấy những người này vì cái gì sẽ xuất hiện đến nhanh như vậy, phải biết rằng trước kia thời điểm những người này chính là vẫn luôn đều dây dưa dây cà, khi nào có loại này thần tốc……

Cho nên nói, kỳ thật Cửu Thiên Tông này đó trưởng lão thật sự không hổ là một cái sư phụ dạy ra đệ tử, ít nhất ở lười biếng chuyện này thượng đều là thập phần có tâm đắc.

Phong Cốc mặt vô biểu tình đánh gãy đến từ vô lương sư huynh sư tỷ an ủi, nói thẳng nói: "Ta hỏi qua Lạc Hòa, hắn ở truyền trong sách nói sự tình là thật sự."

Hắn vừa thốt lên xong, này đó đã bắt đầu an ủi tiểu sư đệ các trưởng lão đều an tĩnh như vậy trong nháy mắt, sách, không thể an ủi tiểu sư đệ nhân sinh quả nhiên có điểm nhàm chán đâu.

Bất quá thực mau bọn họ cũng đừng Phong Cốc lời nói hấp dẫn.

"Nam Cung Giác —— cũng chính là ta tiểu đồ đệ phía trước tu luyện công pháp nguyên bản chính là thượng cổ công pháp, cho nên ở như vậy điều kiện hạ ngược lại như cá gặp nước."

? Tác giả nhàn thoại: Cầu điểm đề cử phiếu a (づ￣3￣)づ╭?; ～ cảm tạ đại lão [khom lưng jpg]

------oOo------

Phần 152

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 152: Tàng Thư Các đỉnh tầng

Vài vị trưởng lão nghe được trước mắt sáng ngời, tức khắc liên tưởng đến thượng cổ công pháp có thể cải thiện hiện trạng sự tình, chỉ là trong lòng vẫn là tồn tại một chút hoài nghi.

Bất quá cùng với Phong Cốc "Ta đi dò hỏi quá Bạch Tiêu Hổ tiền bối, hắn nói thượng cổ tu sĩ nguyên bản chính là ở như vậy linh khí điều kiện hạ tu luyện" những lời này, sở hữu nghi vấn đều tan thành mây khói.

Liền tính là không tin được Lạc Hòa cùng cái kia tiểu đồ đệ Nam Cung Giác, bọn họ đối với bạch tiêu nói lại là tin tưởng không nghi ngờ.

Bởi vì vị này đại lão vốn dĩ chính là sinh hoạt ở cái kia thời đại người.

"Một khi đã như vậy, chuyện đó không nên muộn, chúng ta đi trước đem Cửu Thiên Tông thượng cổ truyền thừa tìm được lại nói."

Người nói chuyện là Phong Trúc, đại sư huynh uy nghiêm vẫn như cũ còn ở, lời nói đối với mặt khác sư đệ sư muội tới nói đều vẫn là có nhất định phân lượng, mọi người đều nghe theo Phong Trúc kiến nghị.

"Chúng ta đây liền đi trước cấm địa?" Tứ sư huynh Phong Hồi nói.

Phong Cốc vốn đang muốn nói gì, nhưng là nhìn vài vị các sư huynh sư tỷ hưng phấn sắc mặt, cuối cùng vẫn là cái gì đều không có nói ra.

Hiện tại hắn sư huynh sư tỷ đều kích động như vậy, hai mắt tỏa ánh sáng, hắn vẫn là không cần quấy rầy.

Đến nỗi những người này kích động như vậy, tự nhiên cũng là có nguyên nhân, bọn họ cũng đều biết trong tông môn Tàng Thư Các trung có một cái tầng cao nhất, nhưng là Cửu Thiên Tông tổ huấn lại là không thể tiến vào đỉnh tầng, cũng không thể tu luyện đỉnh tầng công pháp.

Vì làm cho bọn họ ngầm chịu đựng không được lòng hiếu kỳ sử dụng xâm nhập đỉnh tầng, mãi cho đến hiện tại mới thôi, đỉnh tầng chìa khóa đều vẫn là chín đem, hơn nữa cần thiết gom đủ sở hữu chìa khóa mới có thể đi vào.

Tuy rằng phía trước cũng không phải không có người muốn đi xem, nhưng là bởi vì bọn họ sư huynh đệ giữa quan hệ cũng không phải như vậy trên dưới đồng lòng…… Ân, cho nên nói bọn họ vẫn luôn đều không có gom đủ quá chín đem chìa khóa.

Hiện tại bọn họ rốt cuộc có cơ hội có thể đến đỉnh tầng nhìn xem, tuy rằng đối tầng cao nhất tò mò đã thiếu rất nhiều, nhưng cũng không đại biểu cho loại này ý tưởng không tồn tại.

Trên thực tế bọn họ tuy rằng tận lực khắc chế, lại vẫn là bị Phong Cốc đã nhìn ra giấu ở sư huynh sư nhóm trong mắt âm thầm hưng phấn.

Phong Cốc: "……"

Tính, hắn vẫn là trước thỏa mãn những người này lòng hiếu kỳ đi.

.

Cửu Thiên Tông, Tàng Thư Các.

Cửu Thiên Tông Tàng Thư Các đã từng bị Thượng Ngu Đại Lục coi như là tàng thư nhất đầy đủ hết Tàng Thư Các, bên trong rốt cuộc ghi lại nhiều ít Tu chân giới truyền thuyết, tồn tại nhiều ít công pháp, chưa từng có người chân chính biết, nhưng là mọi người đều biết, Cửu Thiên Tông thân truyền đệ tử, đều là có thể được đến Cửu Thiên Tông lượng thân định chế công pháp.

Điểm này vẫn luôn là làm mặt khác tông môn đệ tử cực kỳ hâm mộ không thôi sự tình.

Mà hiện tại, Cửu Thiên Tông các đại lão cùng nhau xuất hiện ở cái này trong truyền thuyết Tàng Thư Các.

Tàng Thư Các tổng cộng mười một tầng, tầng dưới chót là không ai có thể đủ tiến vào cấm địa, từ tầng thứ nhất đến thứ chín tầng đều là mở ra —— đương nhiên, cũng không phải mỗi người đều có thể vô điều kiện tiến vào đối, tiến vào Tàng Thư Các tư cách muốn thông qua Cửu Thiên Tông tích phân tới đổi.

Tầng thứ nhất cùng tầng thứ hai đều là đại lục lịch sử phong tục địa mạo linh tinh chuyện xưa, này đó trong sách nói thậm chí còn có tiểu thuyết du ký, nhân gian thoại bản, nói ngắn lại là thập phần lộn xộn.

Này hai tầng liền tính là ngoại môn đệ tử, chỉ cần chi trả nhất định tích phân, đều là có thể được đến tiến vào tư cách, cũng không có cái gì đặc thù.

Nhưng là muốn hoàn toàn đem nhất nhị tầng trở thành là vô dụng địa phương cũng không hẳn vậy, bởi vì ngẫu nhiên sẽ có đệ tử ở Tàng Thư Các một tầng phát hiện một ít thần bí đan phương công pháp linh tinh đồ vật, mà nếu đạt được như vậy cơ duyên, Cửu Thiên Tông cũng là thừa nhận, sẽ không có bất luận cái gì lý do thoái thác.

Cho nên cũng thường thường có Cửu Thiên Tông đệ tử tập trung ở Tàng Thư Các nhất nhị tầng tìm kiếm nhặt của hời cơ hội —— đương nhiên cơ hội như vậy rốt cuộc không phải thường có, liền tính là thường xuyên có, cũng không phải mỗi người đều cụ bị nhặt của hời tư cách.

Cửu Thiên Tông cũng chính bởi vì vậy mới vẫn luôn mở một con mắt nhắm một con mắt, hoàn toàn không có đem chuyện này trở thành một chuyện.

Thậm chí có đôi khi, Cửu Thiên Tông tông chủ Phong Cốc bản thân đều sẽ cảm thấy này đó tìm được rồi đan phương hoặc là công pháp người đều thập phần may mắn, nhưng là số lần nhiều, hắn thậm chí đều sẽ hoài nghi một việc, này đó công pháp có thể hay không là phía trước các tiền bối cố ý lưu lại……

Đương nhiên này gần là một cái hoài nghi mà thôi, Phong Cốc cũng không có chân chính để ở trong lòng.

Tầng thứ hai trở lên Tàng Thư Các chính là đứng đắn bằng vào tông môn cống hiến mới có thể đi vào chuyên nghiệp Tàng Thư Các, bên trong các loại tông môn tư liệu đều là phân loại, dễ dàng tìm được.

Tầng lầu càng cao, yêu cầu tích phân liền càng nhiều.

Phong Cốc đi đến Tàng Thư Các thời điểm phát hiện bên trong không có gì người, trong lòng còn có chút buồn bực.

Trước kia thời điểm Cửu Thiên Tông Tàng Thư Các vẫn luôn là có rất nhiều người, hiện tại sao không có ai?

Phong Trúc thấy tiểu sư đệ thần sắc, trong lòng hiểu rõ, không khỏi vì này đó xui xẻo bị tông chủ coi như là không hiếu học đệ tử nói câu lời nói: "Sư đệ, gần nhất tông môn sự tình quá nhiều, ít người cũng là bình thường."

Phong Cốc vừa nghe, tức khắc nghĩ tới tụ tập ở trong tông môn kia một đám ngư long hỗn tạp gia hỏa, không khỏi có chút đau đầu.

Cho nên nói hắn lúc trước vì cái gì một hai phải đem những người này toàn bộ đều thỉnh đến Cửu Thiên Tông tới a!

Phong Cốc xấu hổ cười cười: "Thì ra là thế, ha hả."

Phong Trúc cũng không có vạch trần tiểu sư đệ ý tưởng, mà là ở trong lòng cười cười.

Tiểu sư đệ liền tính là trở thành một tông chi chủ vẫn là bộ dáng cũ, khó trách bọn họ những người này ai cũng không an tâm, luôn là đối tiểu sư đệ nhiều có chiếu cố.

Thực mau bọn họ liền tới tới rồi Tàng Thư Các tối cao tầng, tối cao tầng phong cách cùng phía trước mấy tầng đều không giống nhau, phía trước mấy tầng đều là quy quy củ củ kệ sách, bên trong bãi đến chỉnh chỉnh tề tề, mà tối cao tầng từ đại môn bắt đầu liền không giống nhau.

Này một tầng…… Tổng cộng có chín phiến môn.

Mỗi một phiến trên cửa đều điêu khắc giương nanh múa vuốt dã thú, không có người biết mặt trên điêu khắc đều là chút thứ gì, ngay cả Phong Cốc bọn họ chín sư huynh đệ cũng đều không biết này đó rốt cuộc là thứ gì, này đó dã thú mặt trên dã thú đều có thật lớn uy áp, đặc biệt là đôi mắt giữa bộc phát ra nhiếp người khí thế, không người dám nhìn thẳng này đó dã thú.

Phong Cốc thật cẩn thận tránh đi đệ nhất phiến trên cửa dã thú đôi mắt, lấy ra chính mình kia một phen chìa khóa đem đệ nhất phiến môn trực tiếp mở ra.

Bọn họ phía trước tại tiền nhiệm trưởng lão cùng chưởng môn từ nhiệm thời điểm đã tới một lần Tàng Thư Các đỉnh tầng, ngay lúc đó bọn họ cũng không dám nhìn thẳng này đó dã thú điêu khắc, không nghĩ tới hiện tại thực lực của bọn họ đã tới Tạo Linh Cảnh, cũng vẫn như cũ không dám nhìn thẳng này đó dã thú đôi mắt.

Lúc này, bọn họ nhưng thật ra đã không có phía trước sợ hãi đến run bần bật cảnh tượng, nhưng là trong lòng đều là đồng dạng không bình tĩnh.

Đồng thời, bọn họ cũng đối thành lập cái này Tàng Thư Các vị kia tiền bối sinh ra thật sâu mà kính ngưỡng chi tình.

Kế tiếp tám phiến môn theo thứ tự bị mở ra, chín người đi tới tiến vào Tàng Thư Các tối cao tầng bên trong.

Bên trong cảnh tượng cùng bọn họ cho rằng…… Một trời một vực, bọn họ ngay từ đầu đều cho rằng tối cao tầng thập phần thần bí, ban đầu thời điểm tuy rằng thường thường bị mang theo đi vào này một tầng huấn luyện, nhưng là đều chưa từng có tiến vào quá, sau lại thời điểm đời trước tông chủ qua đời thời điểm vẫn luôn ở dặn dò bọn họ, trừ phi là đại lục đã xảy ra hủy thiên diệt địa nguy hiểm, nếu không đều không thể tiến vào Tàng Thư Các tầng cao nhất. Phong Cốc nhất kính yêu bọn họ sư phụ, đáp ứng rồi đời trước tông chủ thời điểm liền quyết tâm phải làm đến.

Cho nên sau lại có rất nhiều sư huynh tới xúi giục Phong Cốc, đều không có làm hắn đem nếu là giao ra đây.

Này cũng liền dẫn tới, bọn họ ở nhìn đến trước mắt tình huống thời điểm quả thực không thể tin được chính mình nhìn đến chính là cái gì.

Cái này bị tiền nhiệm tông chủ coi như là hồng thủy mãnh thú Tàng Thư Các đỉnh tầng, thế nhưng là cái dạng này.

Tàng Thư Các bên trong tu đến thập phần rộng lớn đại khí, bên trong linh khí cho người ta cảm giác thập phần nguy hiểm, nhưng là này đó đều không phải trọng điểm, chân chính làm Cửu Thiên Tông này mấy cái thấy nhiều thí cương các trưởng lão kinh ngạc đến ngây người địa phương, là bởi vì này đỉnh tầng……

Thật là loạn đến không được.

Bên trong có rất nhiều sách cổ, cũng chính là bọn họ tâm tâm niệm niệm thượng cổ công pháp, làm cho bọn họ khiếp sợ chính là, này đó thư giống như là rác rưởi giống nhau bị một đống một đống đôi trên mặt đất, quả thực giống như là một cái đại hình bãi rác.

Phong Cốc trợn mắt há hốc mồm: "……"

Hắn nhịn không được quay đầu lại nhìn một chút, tổng cảm thấy chính mình đi nhầm môn là chuyện như thế nào?

Thượng cổ điển tịch không phải hẳn là thập phần trân quý sao?

Bọn họ trước mặt cái này rốt cuộc là một cái cái gì thần kỳ trạng huống a?

.

Nam Cung Giác thông qua Lạc Hòa một phen khuyên, đã bắt đầu ý thức được chính mình sai lầm.

Hắn còn không biết Cửu Thiên Tông các trưởng lão đều gặp cái gì lệnh người kinh ngạc sự, bởi vì không thể khiến cho người khác chú ý, Nam Cung Giác mấy ngày nay chỉ có thể đi theo Lạc Hòa cùng nhau đi ra ngoài làm việc.

Nhưng là Nam Cung Giác vận khí không tốt.

Ngày này cũng không biết là đã xảy ra cái gì đại sự, nguyên bản an tĩnh như gà đơn vị đãi ở trong sân những cái đó mấy lão gia hỏa mang đến các đệ tử thế nhưng tất cả đều ra tới hạt lắc lư.

Những người này cảnh tượng vội vàng, không biết ở tìm chút cái gì, làm Nam Cung Giác cảm giác quái quái.

Lạc Hòa ngay từ đầu đều không có cảm thấy có chỗ nào không đúng, chỉ tưởng này đó tiểu thiếu gia đều kìm nén không được ý nghĩ của chính mình mà bắt đầu đi ra ngoài tìm tìm kích thích, trong lòng nhưng thật ra không có gì ý tưởng.

Nhưng là Nam Cung Giác trực giác có chút không đúng.

Những người này tuy rằng cảnh tượng vội vàng, nhưng là tựa hồ đều có chút thân phận, hơn nữa đi mục đích địa tựa hồ đều là cùng cái, đó chính là Nam Cung gia tộc cái kia sân!

Nam Cung Giác trong lòng có loại không tốt lắm dự cảm.

Phía trước sở phong gặp được hắn, nguyên bản hắn còn tưởng rằng chính mình không có thừa nhận, sở phong sẽ không đem chính mình thân phận tiết lộ đi ra ngoài, nhưng là hiện tại hắn không như vậy suy nghĩ.

Nam Cung Giác phía trước xem qua nguyên tác, hắn biết sở phong là đi theo Nam Cung gia tộc cái kia tiểu thiếu gia bên người trung khuyển, tuy rằng cũng không biết hắn vì cái gì như vậy khăng khăng một mực, nhưng là nghĩ tới sở phong ở cái kia tiểu thiếu gia đã chết lúc sau còn muốn đi tìm vai chính báo thù sự, tâm tình của hắn trầm trọng một ít.

Nam Cung Giác xem qua nguyên tác, biết sở phong nguyện trung thành cái kia tiểu thiếu gia cũng không có sở phong trong đầu cho rằng như vậy đơn thuần thiện lương, nhưng là hắn lên sân khấu thời điểm cái kia tiểu thiếu gia đã sớm đã bị vai chính cấp lộng chết, có thể là vì cái gì bạch nguyệt quang hiệu ứng linh tinh ngoạn ý nhi đi, sở phong vẫn luôn đều đem Nam Cung diệp trở thành

là một cái đơn thuần thiện lương bạch liên hoa, mặc kệ người khác lý do là cỡ nào chính nghĩa, hắn đều vẫn luôn cố chấp.

Nam Cung Giác thực mau liền phát hiện chính mình quả nhiên là đối sở phong yêu cầu quá cao một ít, người này trong nguyên tác giữa đối phó chính là vai chính, phải biết rằng vai chính đơn vị thủ đoạn xác thật không phải cỡ nào sáng rọi, thế cho nên Nam Cung Giác trong lúc nhất thời quên mất hắn ngu trung thuộc tính, hiện tại nhớ tới chính mình cùng sở phong cái kia tiểu thiếu gia bản thân giống như chính là kẻ thù, làm không hảo còn đã bị sở phong tiết lộ đi ra ngoài chính mình tin tức.

Nam Cung Giác nhịn không được đỡ trán.

Như vậy tưởng tượng, Nam Cung Giác tức khắc cảm thấy phía trước chính mình thật sự là quá ngây thơ rồi một ít.

Hắn đối với sở phong chờ mong có điểm quá cao một ít, hiện tại hoài nghi đến chính mình khả năng bị bán đứng, Nam Cung Giác trong lòng cũng là không dễ chịu.

Hệ thống nhịn không được phun tào: “Ngươi đừng quên sở phong nhân thiết, hắn làm như vậy mới là bình thường đi.”

Nam Cung Giác: “……”

Hảo đi, chính mình không biết nhìn người vẫn là chính mình sai.

Nam Cung Giác kỳ thật là ngay từ đầu không đem nhìn thấy sở phong chuyện này đặt ở trong lòng, thậm chí hắn cũng chưa nhớ tới chính mình thân phận ở Nam Cung gia tộc còn thập phần phức tạp.

Căn cứ hệ thống cung cấp một bộ phận tình báo, Nam Cung Giác chỉ biết Nam Cung gia tộc cùng chính mình cái này thân xác phảng phất là có chút mâu thuẫn, nhưng là cụ thể rốt cuộc là cái gì, hắn kỳ thật là không rõ ràng lắm.

Cho nên phía trước mới không có để ý Nam Cung gia tộc.

Hiện tại Nam Cung Giác có một loại dự cảm, những người này khả năng đều là hướng về phía chính mình tới.

Nam Cung gia tộc cái kia tiểu thiếu gia cũng không phải là cái gì “Đèn cạn dầu.

Chính mình cái này thân xác tồn tại, đối với cái kia tiểu thiếu gia tới nói, rất có khả năng chính là trong truyền thuyết cái đinh trong mắt cái gai trong thịt đi.

Rốt cuộc…… Hắn suy nghĩ một chút Nam Cung gia tộc sự tình, giống như kia gia gia chủ một chi, trừ bỏ chính mình cái này thân xác, cũng chỉ có Nam Cung Giác nhận thức cái kia, sở phong trung tâm tiểu thiếu gia hai cái hậu nhân đâu.

Nam Cung gia tộc tuyển cử gia chủ phương pháp nhưng không có Lạc gia như vậy công chính, Lạc gia còn có thể làm dòng bên con cháu có năng giả cư chi, mà Nam Cung gia lại phi như thế, mà là chỉ có thể dòng chính con cháu, cũng

chính là Nam Cung gia chủ này một chi hậu nhân mới có tư cách được tuyển gia chủ.

Tuy rằng Nam Cung Giác cũng không biết này nguyên nhân trong đó, nhưng là này đó đều không ảnh hưởng hắn là Nam Cung gia tộc có được tên họ người thừa kế chuyện này.

Cái kia tiểu thiếu gia cha mẹ cũng không phải là cái gì đèn cạn dầu, Nam Cung Giác trong lòng rõ ràng, cái kia tiểu thiếu gia nếu đã biết chính mình tồn tại, liền nhất định sẽ làm chút cái gì.

Chỉ tiếc……

Hiện tại cái kia tiểu thiếu gia có thể tìm tới những người này, nhưng đều không có gì tư cách đối phó chính mình.

Hắn lắc lắc đầu, đem chuyện này ném tại sau đầu.

Liền tính những người này thật là hướng về phía chính mình tới, hắn cũng không có gì sợ quá, vừa lúc còn có thể dùng này đó chủ động đưa tới cửa tới gia hỏa luyện luyện tập.

Lạc Hòa mỗi một ngày chức trách gần chỉ là tuần tra một chút cái này sân mà thôi, ngày này hắn theo thường lệ tuần tra sau khi xong, không có phát hiện những cái đó mấy lão gia hỏa làm ra cái gì không nên làm hành động, ngược lại là Nam Cung gia tộc bên kia liên tiếp có người ra vào.

Hắn không có để ở trong lòng, rốt cuộc lúc này đây tới cái kia trong truyền thuyết cái kia Nam Cung gia tộc tiểu thiếu gia nghe nói là dùng có rất nhiều cùng tuổi truy phủng giả, những người này đều tiến đến nịnh bợ nhưng thật ra tựa hồ cũng không có tật xấu.

Đặc biệt là Nam Cung gia tộc hiện tại cái này tiểu thiếu gia có thể nói đã là ván đã đóng thuyền người thừa kế thân phận, tự nhiên không thiếu này đó sợ mông ngựa người.

Đến nỗi vì cái gì tu vi mặt Hóa Linh Cảnh trung kỳ đều còn không có phế sài con cháu, có cái gì tư cách lên làm Nam Cung gia tộc gia chủ, chuyện này liền không phải Lạc Hòa yêu cầu suy xét.

------oOo------

Phần 153

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 153: Lôi đài cùng thi đấu

Từ tới rất rất nhiều ngoại tông người lúc sau, yên lặng một đoạn thời gian Cửu Thiên Tông đột nhiên náo nhiệt đi lên.

Nguyên bản Cửu Thiên Tông tông chủ định tốt tông môn hội đàm nhật tử còn lâu, nhìn đại gia tựa hồ đều thực nhàm chán bộ dáng, vì thế tổ chức một hồi về tiểu bối chi gian thi đấu hữu nghị, từ các tông môn hoặc là gia tộc những cái đó đức cao vọng trọng hơn nữa có nhất định thanh danh trưởng lão mang đến những cái đó các trưởng lão làm một cái chứng kiến, sở hữu tiểu bối đều có thể tham dự.

Này cũng không phải cái gì đại sự.

Đối với Cửu Thiên Tông tới nói không phải cái gì đại sự, nhưng là đối với tới Cửu Thiên Tông lúc sau liền đem chính mình nhốt ở tiểu viện tử muốn làm điểm cái gì đều không được mặt khác tông môn đệ tử tới nói, nhưng chính là một chuyện lớn.

Đại đa số tông môn hoặc là gia tộc mang đến đệ tử đều không phải có thể căng đến khởi gia tộc những cái đó mầm, liền tính là có, cũng đều bị gia tộc các trưởng lão ân cần dạy bảo không cho phép tu luyện, trong khoảng thời gian này có thể nói thật là buồn hỏng rồi.

Nghe nói Cửu Thiên Tông muốn tổ chức như vậy hoạt động, cơ hồ sở hữu tiểu bối đệ tử đều thập phần hưng phấn.

Đương nhiên hiện tại Lạc Hòa đã không thể xem như tiểu bối, liền tính Nam Cung Giác tuổi tác rất nhỏ, nhưng là từ ở nào đó ý nghĩa tới nói, hắn cũng không thể tính làm là tiểu bối.

Rốt cuộc này đó xoa tay hầm hè đều chỉ là một ít Hóa Linh Cảnh Nhập Linh Cảnh tiểu bối, liền tính là có như là sở phong như vậy tương đối lợi hại một ít, cũng bất quá chỉ là mau đến vực linh kính tu vi mà thôi.

Nam Cung Giác một cái Hư Linh Cảnh thiếu niên, thật đúng là chính là không có cách nào da mặt dày nói chính mình cùng những người này là cùng thế hệ phân.

Hiện tại loại này tu vi đối lập, chân chính bên ngoài du lịch nói, những người này nhìn thấy Hư Linh Cảnh cường giả đều là chỉ có thể cúi đầu kêu tiền bối phân, Nam Cung Giác nếu là cảm thấy chính mình cùng những người này là một cái bối phận, kia chẳng phải là tự hạ thân phận?

Mà bên kia, được đến tin tức này Nam Cung diệp tâm tình rất tốt, phía trước biết được Nam Cung Giác còn sống tin tức thời điểm, Nam Cung diệp trong lòng giống như là ngạnh một cây thứ giống nhau, không nhổ ra được cũng nuốt không đi xuống, thập phần khó chịu, vì thế, hắn còn liên hệ chính mình cùng chung quanh một ít gia tộc hiểu biết bằng hữu, thương lượng vài thiên nên như thế nào cấp Nam Cung Giác ngột ngạt.

Nhưng là nơi này dù sao cũng là Cửu Thiên Tông địa bàn, nghe nói Nam Cung Giác vẫn là cùng cái kia trước đó không lâu mới thăng cấp Tạo Linh Cảnh đại lão Lạc Hòa ở tại một cái trong viện, ai cũng không có lá gan tới cửa đi tìm Nam Cung Giác phiền toái.

Đang ở bọn họ hết đường xoay xở thời điểm, Cửu Thiên Tông đột nhiên thả ra như vậy một tin tức, tổ cao hứng không gì hơn lấy Nam Cung diệp cầm đầu đám kia ăn chơi trác táng, hiện tại cơ hội này bất chính là quang minh chính đại tìm Nam Cung Giác đen đủi biện pháp sao?

Lại một lần tụ ở Nam Cung gia tộc trong viện những cái đó ăn chơi trác táng liếc nhau, đều từ đối phương trong mắt thấy được một tia không biết từ đâu phương mà đến hưng phấn.

Ở người khác địa bàn muốn tìm nhân gia phiền toái, bọn họ cũng không nghĩ, chính mình ý tưởng đến tột cùng có bao nhiêu thiên chân.

Vẫn luôn đều có thể nghe được Nam Cung gia tộc trong viện tin tức trưởng lão có chút thất vọng lắc lắc đầu.

Hắn ở kia một lần linh khí dị động thời điểm chú ý tới cách vách trong viện Nam Cung Giác, mặc kệ Nam Cung Giác có phải hay không Cửu Thiên Tông cố ý an bài tới mê hoặc bọn họ quân cờ, hắn có thể ở như vậy điều kiện dưới tu luyện đều là một chuyện lớn, bởi vậy Nam Cung hạo tự nhiên cũng liền chú ý tới Nam Cung Giác, quan sát thời gian lâu rồi, hắn thế nhưng từ Nam Cung Giác trên người cảm thấy quen thuộc Nam Cung gia tộc huyết mạch lực lượng, lại liên tưởng đến không lâu phía trước cái kia kêu sở phong hài tử nói lên đại thiếu gia một chuyện, hắn trong lòng ẩn ẩn có một cái suy đoán.

Ngay từ đầu thời điểm Nam Cung hạo kỳ thật là muốn mang Nam Cung gia tộc tương đối hiểu chuyện, tu luyện thành công những cái đó hài tử tới Cửu Thiên Tông phó ước, ai biết cuối cùng thấu ra tới người trải qua nhiều mặt nhúng tay, một cái hắn muốn mang thượng hài tử đều không có, đối với này đó đi rồi quan hệ tới hậu bối là thật sự không có gì hảo cảm, đặc biệt là ở phát hiện Nam Cung diệp nhưng nửa điểm đều không có hắn biểu hiện ra ngoài như vậy vô hại cảm giác.

Hắn bế quan đã lâu, lúc này đây vừa tỉnh tới đã bị an bài tới Cửu Thiên Tông tham gia một cái cái gì sẽ sự tình, tự nhiên không biết mấy năm nay Nam Cung gia tộc đều phát triển trở thành vì bộ dáng gì.

Hắn không biết chính là, Nam Cung gia tộc sở dĩ làm hắn tới Cửu Thiên Tông phó ước, là bởi vì Nam Cung gia tộc trăm năm trước phát hiện một cái bí cảnh sắp mở ra, cái kia bí cảnh thập phần hiếm thấy thả thần kỳ, có thể cất chứa Tạo Linh Cảnh tu sĩ ở trong đó tu luyện, nhưng mà Nam Cung gia tộc tổng cộng cũng chỉ có ba cái Tạo Linh Cảnh tu sĩ, mặt khác hai cái tu sĩ nhưng không giống như là hắn giống nhau không có việc gì liền bế quan, là vẫn luôn đều tại gia tộc quản sự trưởng lão, đi bí cảnh cơ duyên có thể thiếu một người tự nhiên là thiếu một người hảo, cho nên bọn họ liền đang âm thầm thương lượng, cuối cùng đem vừa mới xuất quan Nam Cung hạo phái tới Cửu Thiên Tông.

Nam Cung hạo đối những việc này hoàn toàn không biết gì cả, tự nhiên cũng không biết Nam Cung gia tộc lấy gia chủ phương thức đều ở không biết khi nào bị này đó hậu bối sửa đến hoàn toàn thay đổi, bởi vậy hắn cũng không có phát hiện một sự kiện, đó chính là vẫn luôn không bị hắn xem ở trong mắt Nam Cung diệp, là Nam Cung gia rất nhiều người đều đã cam chịu gia chủ, tuy rằng là đời kế tiếp.

Hắn đối với Nam Cung Giác có xa xỉ hảo cảm, hiện tại nghe này đàn không biết trời cao đất dày tiểu bối nói muốn như thế nào đối phó Nam Cung Giác, trong lòng cảm thấy có điểm buồn cười đồng thời cũng có chút bi ai, buồn cười chính là, những người này giữa tu vi tối cao đều không đến vực linh kính, nhưng mà Nam Cung Giác tu vi lại xa xa không ngừng cùng này, bi ai chính là, Nam Cung gia tộc hậu bối thế nhưng như thế bè lũ xu nịnh, một chút tu chân nhân sĩ phong phạm đều không có.

Nam Cung gia tộc là không ai sao?

Hắn không khỏi cảm khái, nếu là Nam Cung gia tộc thật sự muốn dựa vào này một thế hệ tiểu bối nói, kia chỉ sợ là không có biện pháp kéo dài thế gia đại tộc uy nghiêm.

Nam Cung Giác không biết cách vách trong viện còn có một cái đại lão ở chú ý chính mình tình hình gần đây, cũng không biết Cửu Thiên Tông bỗng nhiên làm như vậy là có ý tứ gì, phía trước mọi người đều bị nhốt ở trong viện thời điểm, hắn đều cảm thấy Lạc Hòa thập phần bận rộn, hiện tại còn làm này đó một chút đều không an phận ăn chơi trác táng ra tới, kia chẳng phải là không có việc gì cho chính mình tìm sự tình sao?

Hắn đem vấn đề này hỏi một chút vừa mới tan tầm trở về Lạc Hòa: "Sư huynh, ngươi nói tông chủ đây là có ý tứ gì a?"

Lạc Hòa thân là cái này kế hoạch kế hoạch giả chi nhất, cười xoa xoa tiểu sư đệ tóc: "Đến lúc đó ngươi sẽ biết."

Nam Cung Giác không thể tin tưởng nhìn Lạc Hòa: "Sư huynh ngươi nói cái gì?"

Lạc Hòa không rõ tiểu sư đệ vì cái gì như vậy kinh ngạc, đem chính mình nói lặp lại một chút: "Đến lúc đó ngươi sẽ biết."

Hắn nói xong, còn thần bí hướng tiểu sư đệ chớp chớp mắt.

Nam Cung Giác: "……"

Lạc Hòa đây là bị người đoạt xá sao?

Này quả thực không khoa học hảo sao? Lạc Hòa vừa rồi thế nhưng ở úp úp mở mở nhử, không chỉ có như thế, hắn còn bán manh phạm quy! Này không khoa học! Hắn cảm thấy có chút kinh tủng, chẳng lẽ Lạc Hòa cũng đột nhiên bị người đoạt xá sao?

"Đó là không có khả năng," thấy nhà mình ký chủ càng nghĩ càng oai, hệ thống không thể không ra tiếng đánh gãy nhà mình ký chủ não bổ, trầm giọng nói, "Lấy Lạc Hòa hiện tại thần hồn cường độ, không ai có thể đủ đoạt xá thành công."

Kỳ thật liền tính là không xem thần hồn năng lực, cũng là không ai có thể đủ đoạt xá thành công, phía trước nó mang có mặc cho ký chủ, ngay từ đầu nghe nói chính mình muốn cùng tử Lạc Hòa sau lưng nhặt tài nguyên tin tức, phạm vào một chút nhị bức thanh niên trung nhị bệnh, trên người mang theo một loại "Lão tử lợi hại như vậy vì cái gì muốn đi theo sau lưng nhặt tài nguyên" ngưu bức khí thế, muốn trực tiếp đem Lạc Hòa đoạt xá, sau đó trực tiếp hưởng thụ thuộc về Lạc Hòa cơ duyên.

Sau đó……

Sau đó liền không có sau đó.

Cái kia ký chủ là duy nhất một cái liền một ngày đều không có ở thế giới này sống sót ký chủ.

Hắn chỉ là thử đoạt xá Lạc Hòa, liền ở hệ thống đều hoàn toàn không có chú ý tới thời điểm ngỏm củ tỏi, chờ đến hệ thống phản ứng lại đây thời điểm, cái kia ký chủ đã chết đến không thể càng chết.

Hệ thống ngẫm lại ngay lúc đó tình huống đều còn có điểm nghĩ mà sợ.

Kia chính là nó nhìn thấy bị chết nhanh nhất một cái xui xẻo ký chủ.

Cho nên nói ngay cả hệ thống lựa chọn trên người có nhất định pháp tắc hơi thở hệ thống ký chủ cũng chưa có thể đoạt xá Lạc Hòa, lại nói tiếp này một đời Lạc Hòa tuy rằng cũng như là bị đoạt xá bộ dáng, nhưng là linh hồn rốt cuộc vẫn là đến từ không biết bao lâu về sau Lạc Hòa chính mình, cho nên mới không có trực tiếp bị Lạc Hòa còn không có đối mặt liền dỗi đã chết tình huống.

Bất quá này đó hệ thống là sẽ không nói cho hiện tại ký chủ.

Nam Cung Giác tự nhiên không biết hệ thống giấu giếm sự tình, ngược lại còn có điểm tò mò: "Phải không? Hệ thống ngươi làm sao mà biết được? Chẳng lẽ trước kia thật sự có người thử qua đoạt xá Lạc sư huynh sao?"

Nam Cung Giác thề chính mình chỉ là bởi vì tò mò mới hỏi vấn đề này, hoàn toàn không nghĩ tới vấn đề này sau lưng liên lụy đến như vậy phức tạp quá vãng.

Hệ thống ngữ khí phức tạp nói dối: “Trước kia thời điểm nghe nói qua……”

Nam Cung Giác nga một tiếng, lại xem Lạc Hòa thời điểm, không biết vì cái gì liền cảm thấy chính mình nên không phải là phát hiện Lạc Hòa cái gì che giấu thuộc tính linh tinh, tỷ như bỡn cợt ác thú vị gì đó……

Rốt cuộc trước kia Lạc Hòa là tích tự như kim, có thể không nói lời nào đều sẽ không nói, càng đừng nói úp úp mở mở cái gì điếu người khác ăn uống gì đó.

Như vậy vừa thấy, chính mình hoài nghi Lạc Hòa bị đoạt xá cũng là thực bình thường sao.

Hắn làm như có thật gật gật đầu, bị tiểu sư đệ hỏi cái vấn đề liền bỏ qua Lạc Hòa nhìn tiểu sư đệ không biết vì cái gì lâm vào trầm tư, ngay sau đó làm như có thật gật gật đầu thần sắc, có chút mạc danh.

Bất quá, tóm lại là nhà mình tiểu sư đệ, vẫn là muốn sủng không phải sao?

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa liếc nhau, ánh mắt giao tiếp, cuối cùng Lạc Hòa không nhịn xuống dụ hoặc, ở nhà mình tiểu sư đệ trên môi hôn một cái.

Nam Cung Giác cũng không có lại rối rắm Cửu Thiên Tông này rốt cuộc là muốn làm gì vấn đề, mà là cùng nhà mình đại sư huynh khanh khanh ta ta đi.

.

Thời gian thoảng qua, ở khoảng cách hội đàm bắt đầu còn có nửa tháng thời điểm, Cửu Thiên Tông đã dựng hảo lôi đài, làm cấp tiến đến này đó các đệ tử dùng để luận bàn lôi đài —— không thể tiếp tục lại kéo xuống đi, này đó ăn chơi trác táng nhóm đều đã ngồi không yên.

Cái này lôi đài quy tắc kỳ thật vẫn là rất đơn giản, chính là đại gia mỗi cái tông môn phái vài người đi lên tùy tiện đánh một trận, mỗi một ngày tuyển ra mấy cái xuất sắc giả, cuối cùng một ngày đem này đó xuất sắc giả đều tụ ở bên nhau đánh một trận, cuối cùng bình chọn ra tới cái tiền mười danh, được đến Cửu Thiên Tông phát ra khen thưởng một phần.

Lúc này Cửu Thiên Tông có thể nói là tài đại khí thô, được đến đệ nhất danh có thể đạt được một quả Thiên cấp Ngộ Đạo Đan.

Ngộ Đạo Đan, xem tên đoán nghĩa, là một loại có thể trợ giúp lĩnh ngộ đại đạo đan dược, Thiên Địa Huyền Hoàng bốn cái cấp bậc đều có, mỗi một cấp bậc lại đều chia làm thượng trung hạ cực phẩm bốn loại phẩm cấp, mỗi một loại đều có thể dùng, nhưng là bất đồng cấp bậc Ngộ Đạo Đan chỉ có thể sử dụng một lần, hơn nữa sử dụng hiệu quả theo thứ tự giảm lần.

Tuy rằng Ngộ Đạo Đan tồn tại như thế hà khắc điều kiện gì đó, nhưng là này như cũ không ảnh hưởng loại này đan dược cực kỳ khó được, có thể dùng một

quả Thiên cấp Ngộ Đạo Đan, đối tương lai tu luyện chỗ tốt là thật lớn, nhưng trên thực tế, khác tông môn mang đến này đó đệ tử tư chất tốt xấu lẫn lộn, đối Ngộ Đạo Đan hoàn toàn không có ý tứ cũng không ở số ít.

Hơn nữa, làm Nam Cung Giác có điểm kinh ngạc sự tình là, chân chính muốn được đến Ngộ Đạo Đan, thế nhưng còn không phải này đó có thể kết cục trực tiếp dỗi các đệ tử, ngược lại là những cái đó thoạt nhìn tiên phong đạo cốt tu vi không tầm thường lão nhân nhóm.

Hệ thống cấp Nam Cung Giác giải thích: "Bởi vì Ngộ Đạo Đan thần kỳ chỗ ở chỗ, chỉ cần ở phía trước không có dùng quá Ngộ Đạo Đan người, ăn vào Thiên cấp Ngộ Đạo Đan đều sẽ có tác dụng, hiện tại này đó mang đội mấy lão gia hỏa đại đa số đều là tu vi bình cảnh linh tinh người, bọn họ đối với Ngộ Đạo Đan khát cầu cũng không phải tin đồn vô căn cứ."

Nam Cung Giác bừng tỉnh đại ngộ, nhìn những cái đó tiên phong đạo cốt, nhưng là vẫn như cũ không có thể che giấu hảo chính mình đối với Ngộ Đạo Đan cái gọi là đại năng nhóm, thần sắc trở nên có chút kỳ quái lên.

Lạc Hòa không có đi theo hắn bên người, hiện tại Lạc Hòa thân phận rốt cuộc bất đồng với ngày xưa, hắn đã trở thành Cửu Thiên Tông siêu cấp cường giả chi nhất, tự nhiên là muốn vẫn duy trì chính mình bức cách, tỷ như ở hiện tại lôi đài tái khai mạc hiện trường thượng, Nam Cung Giác đã bị Lạc Hòa đưa đến bọn họ tiện nghi sư phụ bên người, mà hắn đã là có thể cùng Phong Cốc bọn họ cùng ngồi cùng ăn tu vi —— tuy rằng hắn chỉ là tìm cái tiểu băng ghế (?) ngồi ở ly Cửu Thiên Tông chín trưởng lão cách đó không xa địa phương, ánh mắt vẫn luôn đều đang nhìn nhà mình tiểu sư đệ.

Nam Cung Giác vẫn là lần đầu tiên tham gia như vậy hoạt động —— phía trước Vạn Thú Hồ thí luyện không tính, ở cách đó không xa lôi đài bề ngoài tuy rằng thoạt nhìn bình bình đạm đạm, nhưng là bên ngoài quay chung quanh rất nhiều trận pháp, này đó trận pháp một vòng khấu một vòng, nghiễm nhiên là một cái tổ hợp trận pháp, Nam Cung Giác trong lúc nhất thời đều cảm thấy mặt trên trận pháp lệnh người hoa cả mắt, tức khắc đối với Cửu Thiên Tông trận pháp thuật có chút bội phục lên.

Này đó trận pháp có mấy cái Nam Cung Giác đều không có gặp qua trận pháp, hiện tại về hệ thống trận pháp, hắn chỉ học đến 《 trung cấp trận pháp bách khoa toàn thư 》 một nửa, còn có rất nhiều trung cấp trận pháp không có học quá, nhưng là Nam Cung Giác có thể nhìn ra tới những cái đó trận pháp là trung cấp.

Vô số trung cấp trận pháp tổ hợp ở bên nhau, tự nhiên cũng liền trở thành một cái khí thế bất phàm ngụy cao cấp trận pháp.

Chân chính cao cấp trận pháp tồn tại nhất định đặc thù, cũng không phải rất nhiều trung cấp trận pháp tổ hợp ở bên nhau là có thể xưng là là cao cấp trận pháp, nhưng là này đó tổ hợp trận pháp lại xác thật là đã đạt tới cao cấp trận

pháp, thậm chí so rất nhiều cao cấp trận pháp hảo dược lợi hại uy lực, cho nên được xưng là là ngụy cao cấp trận pháp.

Bởi vậy có thể thấy được, Nam Cung Giác tuy rằng không có xem xong trận pháp bách khoa toàn thư, nhưng là lại là đã đem trận pháp phát triển sử linh tinh đồ vật nghiên cứu thật sự thấu triệt.

------oOo------

Phần 154

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 154: Thiên Đạo thiên vị

Đương nhiên, này đó nguyên bản là không có hắn chuyện gì.

Bởi vì Cửu Thiên Tông cũng chuẩn bị dự thi người, Nam Cung Giác thân là tông chủ đệ tử, người được chọn giữa căn bản là không tồn tại Nam Cung Giác người này, đương nhiên hắn kỳ thật cũng không có nghĩ muốn cùng tham gia cái này cái gì lôi đài tái.

Nam Cung Giác đối với rộng rãi đại khí, bút tích bất phàm lôi đài có vài phần bội phục, lại là không nghĩ muốn đích thân đi lôi đài thử xem mặt trên trận pháp có bao nhiêu lợi hại.

Hiện tại hắn, vẫn là thành thành thật thật làm một cái trong suốt người hảo.

Lạc Hòa ánh mắt dừng ở như đi vào cõi thần tiên thiên ngoại không biết suy nghĩ gì đó tiểu sư đệ trên người, ánh mắt sâu thẳm.

Lúc này đây thi đấu cũng không chính thức, lại nói tiếp chỉ là vì tống cổ thời gian, làm này đó ngoại lai tiểu tổ tông nhóm ngừng nghỉ ngừng nghỉ, trừ này bên ngoài, còn có một cái mục đích đại khái chính là……

Đem Cửu Thiên Tông vừa mới bắt đầu luyện tập thượng cổ công pháp lấy ra tới khoe khoang khoe khoang.

Đương nhiên, loại này mục đích đại gia trong lòng hiểu rõ mà không nói ra, mặt khác tông môn cùng gia tộc người đều biết Cửu Thiên Tông đưa ra cái này tỷ thí mục đích lại không có ngăn cản nguyên nhân, không ngoài muốn biết phía trước nhìn thấy Nam Cung Giác có thể tu luyện chuyện này có phải hay không chỉ là trường hợp đặc biệt.

Đến nỗi bọn họ những cái đó không biết cố gắng gia tộc con cháu, liền tính là ra chuyện gì bọn họ cũng sẽ không chân chính để ý.

Này đó mấy lão gia hỏa người lão thành tinh, tự nhiên là rất rõ ràng có thể ở như vậy hoàn cảnh hạ tu luyện pháp môn có bao nhiêu quan trọng, hiện tại Cửu Thiên Tông chủ động đem chuyện này đặt ở đại gia trước mặt, vẫn là làm cho bọn họ tương đối vừa lòng, phải biết rằng từ phát hiện Nam Cung Giác có thể không chịu ảnh hưởng tu luyện thời điểm, bọn họ cũng đã ngo ngoe rục rịch, nếu là Cửu Thiên Tông không chủ động đem này đó triển lãm ra tới, này đó mấy lão gia hỏa kỳ thật là sẽ không thiện bãi cam hưu.

Chỉ là những việc này ở phát sinh phía trước, là không có người sẽ trực tiếp lấy ra tới nói.

Nam Cung Giác không rõ ràng lắm trong đó loanh quanh lòng vòng, ở Lạc Hòa cố tình dẫn đường dưới, hắn không biết những việc này kỳ thật cũng không quan trọng.

Bởi vì mỗ một loại hết hy vọng, Lạc Hòa kỳ thật là không hy vọng nhà mình tiểu sư đệ biết những việc này.

Hắn phía trước nghe được tiểu sư đệ cách nói, hắn cho rằng thế giới này chính là đơn thuần cá lớn nuốt cá bé, chỉ cần có thực lực là có thể đủ bễ nghễ hết thảy.

Lạc Hòa cũng không có sửa đúng tiểu sư đệ ý tưởng, nếu tiểu sư đệ là như thế này cho rằng nói, kia tiểu sư đệ cũng chỉ yêu cầu hảo hảo tu luyện thì tốt rồi.

Lạc Hòa sở dĩ làm như vậy, là xuất phát từ tư tâm, nhưng là vẫn luôn đi theo Nam Cung Giác hệ thống không có phát hiện Lạc Hòa đang ở đem nhà mình ký chủ hướng một loại đơn thuần phương hướng dẫn đường.

Bất quá đây cũng là bình thường, hệ thống thân là một hệ thống, phía trước mang theo ký chủ đều không phải cái loại này tâm tư thâm trầm, ngược lại mọi người đều bởi vì hệ thống miêu tả tiền cảnh, ngay từ đầu liền dựa theo hệ thống quy hoạch Long Ngạo Thiên lộ tuyến đi phía trước đi, hơn nữa một đường đi tới còn không có chân chính gặp được chân chính yêu cầu dựa vào âm mưu quỷ kế nga không, mưu lược tâm cơ tới giải quyết sự, bởi vậy hệ thống kỳ thật cũng thập phần đơn thuần.

Hiện tại hệ thống đối với cốt truyện phát triển hoàn toàn không ở chính mình trong khống chế mà tỏ vẻ không vui: "Ký chủ a, dựa theo nguyên bản lộ tuyến, hiện tại kỳ thật ngươi hẳn là đi quỳnh lĩnh bí cảnh tìm kiếm cơ duyên tới, tuy rằng hiện tại không thể âm thầm đi theo Lạc Hòa sau lưng nhặt của hời, nhưng là hiện tại ngươi đem Lạc Hòa quải tới tay, chẳng phải là có thể trực tiếp mang theo Lạc Hòa cùng đi, thuận tiện làm Lạc Hòa đem những cái đó cơ duyên đều cho ngươi sao……"

Hệ thống càng nghĩ càng cảm thấy ý nghĩ của chính mình thật là quá cơ trí, hơn nữa như vậy tưởng tượng, bỗng nhiên cảm thấy ký chủ đầu tiên công lược hiện tại đã là một cái đại BOSS Lạc Hòa là một kiện cỡ nào chính xác sự tình a!

Đáng tiếc chính là……

Nam Cung Giác nhịn không được cấp hệ thống bát một thùng nước lạnh: "Ngươi có phải hay không quên mất cái này Boss là trọng sinh a? Những cái đó bí cảnh làm không thật sớm cũng đã bị Lạc Hòa trực tiếp cấp tất cả đều bắt lấy hảo sao?"

Hệ thống tưởng tượng cũng là, tức khắc có chút uể oải.

Nếu là nói như vậy, kia nó ký chủ phải chờ tới khi nào mới có thể kiếm đủ cũng đủ Kịch Tình Độ a?

Hiện tại hệ thống nghĩ đến bị không biết vì cái gì bị nuốt còn cần thiết phải cho ký chủ sử dụng kia một đám nợ ngập đầu Kịch Tình Độ, trong lòng quả thực muốn lấy máu.

.

Quản nó hệ thống suy nghĩ cái gì, Nam Cung Giác mắt trợn trắng lúc sau liền không ở phản ứng hệ thống.

Phía trước hắn kỳ thật cũng nghĩ muốn hay không đánh nguyên cốt truyện bên trong những cái đó cơ duyên chủ ý, nhưng là sau lại hắn phát hiện thật nhiều xuất hiện ở cốt truyện hậu kỳ đồ vật đã tới rồi Lạc Hòa trong tay, Nam Cung Giác tưởng tượng liền biết từ nơi này mặt sợ là tìm không thấy cái gì nước luộc nhưng vớt.

Tuy rằng nói như vậy khả năng có điểm không thích hợp.

Nhưng là hắn không biết Lạc Hòa rốt cuộc đi rồi nhiều ít bí cảnh dưới tình huống, liền ngây ngốc muốn đi tìm nguyên cốt truyện bên trong tồn tại bảo vật, nghĩ như thế nào đều là không có khả năng.

Hiện tại Lạc Hòa lại không có thời gian trực tiếp mang theo hắn đi ra ngoài rèn luyện.

Lại nói tiếp Cửu Thiên Tông tân đệ tử ở tiến vào tông môn lúc sau đều là sẽ cho ra một đoạn thời gian rèn luyện tới?

Không, không chỉ là Cửu Thiên Tông, tu tiên giống như trước kia những cái đó học sinh khoa cử giống nhau, chỉ ở trong nhà đọc sách bế quan là vô dụng, tất yếu thời điểm vẫn là đi ra ngoài rèn luyện tới thật sự nhiều, cho nên ở cụ bị nhất định điều kiện lúc sau, mặc kệ là tông môn đệ tử vẫn là thế gia con cháu đều là muốn ra cửa du lịch.

Nam Cung Giác chống cằm tự hỏi một chút, chuyện này sau khi chấm dứt, hắn dứt khoát cùng nhà mình sư huynh cùng nhau đi ra ngoài du lịch hảo.

Dù sao…… Nam Cung Giác đại khái cũng đã nhìn ra, Lạc Hòa cùng Cửu Thiên Tông chi gian quan hệ cũng không có hắn tưởng tượng như vậy hòa hợp, ít nhất Lạc Hòa cùng Cửu Thiên Tông tông chủ chi gian liền không giống như là đơn thuần sư đồ quan hệ.

"Ta nghĩ tới!" Ở Nam Cung Giác tự hỏi thời điểm, hệ thống đột nhiên kêu lên, "Quỳnh lĩnh bí cảnh mở ra thời gian đều còn chưa tới! Ký chủ ngươi hoàn toàn có thể đi quỳnh lĩnh bí cảnh nhìn xem a!"

Phía trước bị Nam Cung Giác một vòng, hệ thống còn không có nghĩ vậy sự kiện, còn tưởng rằng Lạc Hòa thật sự đã đem cốt truyện bên trong bảo bối đều lấy đi rồi, kết quả nó tuần tra một chút mới phát hiện một kiện chuyện quan trọng, đó chính là quỳnh lĩnh bí cảnh mở ra thời gian đều còn chưa tới, liền tính

là Lạc Hòa thật sự muốn đoạt đến tiên cơ đem bí cảnh bên trong cơ duyên cướp đi, cũng là không có khả năng sự tình hảo sao?

Nam Cung Giác mắt trợn trắng: “Nga.”

Hệ thống mạc danh cảm thấy chính mình có phải hay không chỉ số thông minh bị người xem thường.

Bất quá trợn trắng mắt người là nó ký chủ, nó vẫn là lựa chọn câm miệng,

Nam Cung Giác không biết hệ thống suy nghĩ cái gì, đối với hệ thống hiện tại hắn có thể nói là thập phần không có tin tưởng.

Chính yếu chính là hệ thống gần nhất đều không có tuyên bố cái gì nhiệm vụ, làm đến Nam Cung Giác phát hiện hắn đạt được Kịch Tình Độ phương pháp đều thiếu rất nhiều.

Hệ thống một chút cũng không nghĩ bối cái này nồi: “Ký chủ ngươi như thế nào có thể nói như vậy đâu? Nếu không phải bởi vì ngươi thay đổi nhiều như vậy cốt truyện nói, sao có thể sẽ không có nhiệm vụ đâu?”

Hệ thống cũng thực oan uổng a, nếu là ký chủ không có mạnh mẽ thay đổi cốt truyện nói, hắn liền tính là cùng một cái trong cốt truyện pháo hôi nói nói mấy câu đều là có Kịch Tình Độ miễn phí truyền hảo sao? Nhưng là ký chủ không đi tầm thường lộ, gần nhất liền thay đổi nhiều như vậy cốt truyện, càng đừng nói còn cùng trọng sinh Lạc Hòa nói đến luyến ái, cốt truyện quả thực đều đã trở nên hoàn toàn thay đổi hảo sao?

Hiện tại trừ phi nhà mình ký chủ trực tiếp công lược một cái nữ chủ gì đó, nếu không cái này Kịch Tình Độ còn tưởng dựa theo nhiệm vụ đạt được tỷ lệ thật là……

Không có khả năng.

Hệ thống thở dài.

Phía trước nó còn tưởng rằng nhà mình ký chủ suy sụp hạ như vậy cửa biển, là thật sự tồn tại biện pháp có thể trực tiếp đạt được Kịch Tình Độ, nhưng là hiện tại căn bản không có đứng đắn xoát Kịch Tình Độ phương pháp, liền tính là ký chủ mỗi một ngày đều ở điên cuồng luyện đan đều chỉ là như muối bỏ biển mà thôi.

Nam Cung Giác nghe được hệ thống chửi thầm, sắc mặt đen một chút.

Hắn hiện tại nếu là đi công lược cái gì nữ chính nói, sợ là còn không có bắt đầu liền sẽ bị Lạc Hòa trực tiếp lộng chết đi?

Hắn nghĩ nghĩ bị Lạc Hòa biết chính mình có ý nghĩ như vậy hình ảnh, tức khắc cảm thấy chính mình sợ là sẽ chết thực thảm.

Phải biết rằng ở nguyên lai thư trung, Lạc Hòa chính là một cái bị vị hôn thê đeo nón xanh nam nhân, mà cái kia gian phu, nhưng còn không phải là cái gọi

là vai chính sao?

Hơn nữa nếu Lạc Hòa trải qua kiếp trước thật là Nam Cung Giác xem qua kia quyển sách trung tình huống nói, phát hiện chính mình đi công lược nữ chính, làm không hảo Lạc Hòa dưới sự tức giận liền trực tiếp đem chính mình trở thành kiếp trước túc địch cấp lộng chết đâu?

Nghĩ tới cái này khả năng, Nam Cung Giác đánh cái rùng mình, không khỏi đem cái này đáng sợ ý tưởng vứt ra trong óc, hơn nữa phân phó hệ thống: "Hệ thống, về sau ngươi tốt nhất không cần có đi loại này nguy hiểm ý tưởng, cùng lắm thì chính là ta nhiều luyện điểm đan dược gì đó, dù sao cũng không đến mức lao lực mà chết……"

Liền tính là lao lực mà chết, đều so đắc tội Lạc Hòa lúc sau bị Lạc Hòa một đạo chém chết tới muốn tốt một chút đi?

Càng miễn bàn hiện tại Nam Cung Giác còn ở cùng Lạc Hòa luyến ái, hắn cảm thấy, chính mình nếu là nghĩ cấp Lạc Hòa đội nón xanh, sợ là sẽ bị chết so nguyên tác giữa miêu tả Lạc Hòa còn thảm.

Nhưng là đây cũng là không có biện pháp không phải, rốt cuộc hiện tại Nam Cung Giác đều đã đi lên này một nước cờ.

Chỉ có thể thành thành thật thật đi rồi.

May mắn Lạc Hòa không biết nhà mình tiểu sư đệ trong đầu tưởng đều là chút cái gì, bằng không hắn nhất định sẽ hảo hảo nói cho một chút nhà mình tiểu sư đệ mưu toan cho chính mình đội nón xanh là cái gì kết cục.

Nam Cung Giác trộm mà nhìn thoáng qua Lạc Hòa, phát hiện Lạc Hòa không có hướng chính mình bên này xem, tức khắc thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Hắn cũng không nghĩ, chính mình tưởng cái gì Lạc Hòa kỳ thật là không biết.

Nhưng thật ra bị hắn chột dạ lại thấp thỏm ánh mắt nhìn thoáng qua, khiến cho Lạc Hòa chú ý.

Lạc Hòa không biết tiểu sư đệ nghĩ đến là cái gì, nhưng là không ảnh hưởng hắn đã nhìn ra tiểu sư đệ thần sắc có chút vấn đề, nhưng là hắn không có thâm tưởng.

.

Hai người chi gian mặt mày đưa tình tạm thời không đề cập tới, ở Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa nửa điểm đều không có chú ý tới thời điểm, lôi đài tái đã bắt đầu rồi.

Hiện tại khoảng cách nửa tháng lúc sau hội nghị thời gian tổng cộng còn có mười lăm thiên, ở mười ba thiên trong vòng, sẽ đem trận này tên là luận bàn lôi đài tái kết thúc, tại tiền tam thiên thời điểm là dựa theo khiêu chiến tái quy củ tới, mọi người đều có thể trực tiếp khiêu chiến trên lôi đài lôi chủ, nếu thắng

nói, còn có cơ hội lựa chọn ở chung quanh cùng chính mình cùng thế hệ nhưng là không có kết cục người tỷ thí.

Hơn nữa này nếu chỉ là một hồi thi đấu hữu nghị, thi đấu quá trình giữa tự nhiên là quy định không thể lộng chết người như vậy quy củ, bởi vì có nhiều như vậy đại năng quan sát duyên cớ, những cái đó ngầm có ân oán người nhưng thật ra đều nổi lên một chút tâm tư.

Dưới tình huống như vậy đánh một trận, so ở không hiểu rõ dưới tình huống trộm mà tìm đối phương phiền toái gì đó tới muốn thực tế nhiều.

Bởi vì ngầm động thủ không có người sẽ chú ý đúng mực, nếu là thân phận không bình đẳng những người đó chi gian kết thù, liền tính là thực lực so với chính mình kẻ thù muốn cường, cũng làm không hảo chỉ có thể nuốt xuống khẩu khí này, bởi vì đối phương có thân phận có bối cảnh có hậu đài, nếu là thật sự bị thương gì đó, liền sẽ phát sinh cái loại này đánh tiểu xong tới lão như vậy bi thảm sự kiện.

Cho nên những cái đó chân chính có ân oán người ngược lại đều là trước hết đi lên, mặc kệ kết quả cuối cùng thế nào, tuy rằng cũng không thể đem người đánh chết, nhưng là đánh một đốn cho hả giận cũng là không tồi sao……

Ôm như vậy mục đích, thượng lôi đài khiêu chiến người cư nhiên còn không ít.

Ban đầu này một đám người khiêu chiến chi gian không có khá lớn những cái đó tông môn, cũng không có tứ đại gia tộc người, đều là một ít ở bản địa có nhất định lực ảnh hưởng tiểu tông môn cùng loại nhỏ thế lực hoặc là gia tộc chi gian con cháu.

Không biết vì cái gì, nhìn bọn họ ở trên lôi đài đều không có dụng công pháp, chỉ là dùng cảnh giới áp chế đối phương, sau đó ấn vật lộn từng quyền đến thịt đấu pháp, liền mạc danh cảm thấy có điểm đau.

Nói này vẫn là một cái chính quy thi đấu đi? Vì cái gì hắn sẽ cảm giác những người này quả thực giống như là đơn thuần đánh cho hả giận đâu?

Nam Cung Giác chân chính hắc tuyến chính là, hệ thống thế nhưng không biết khi nào từ hắn thức hải trung ra tới, lại còn có không ngừng ở hắn đại não trung ầm ĩ: “Cố lên! Đánh hắn! Làm tốt lắm!”

Mọi việc như thế, nghe tới còn có điểm não tàn.

Bị bắt trở thành hệ thống cấp bị người đánh call cái thứ nhất cũng là duy nhất một cái người nghe, Nam Cung Giác cau mày khổ không nói nổi.

Đắm chìm với nhà mình ồn ào hệ thống ồn ào nhốn nháo bên trong Nam Cung Giác không có phát hiện, ở cách đó không xa Nam Cung gia tộc chỗ ngồi địa phương, có không ít mang theo chán ghét, căm hận phức tạp ánh mắt đang ở nhìn chằm chằm hắn.

Bất quá liền tính hắn phát hiện cũng không có gì cùng lắm thì.

Nam Cung Giác cho rằng đây là một cái đơn thuần cá lớn nuốt cá bé thế giới, mà hiện tại hắn lại không phải cái gì kẻ yếu, Nam Cung gia tộc đám kia ở hắn xem ra căn bản vẫn là hùng hài tử tiểu gia hỏa, liền tính là cùng nhau thượng hắn đều không mang theo sợ.

Bất quá Nam Cung Giác không có chú ý không đại biểu người khác cũng sẽ không chú ý.

Ở Tạo Linh Cảnh hậu kỳ đại thành Cửu Thiên Tông tông chủ Phong Cốc cùng đối tiểu sư đệ thập phần chú ý Lạc Hòa hai người mà nói, kia mấy cái hài tử trong mắt ác ý căn bản không chỗ nào che giấu.

Lạc Hòa ánh mắt nhàn nhạt hướng bên kia nhìn thoáng qua những cái đó đối tiểu sư đệ căm thù ánh mắt nơi phát ra, trong mắt ấp ủ thâm trầm gió lốc, nhưng là mặt ngoài vẫn như cũ bất động như núi, thậm chí liền hơi thở đều không có tiết ra ngoài một chút, có thể nói là thập phần đại lão.

Đến nỗi Phong Cốc, Phong Cốc cũng không biết những người đó cùng nhà mình tiểu đồ đệ có cái gì sâu xa, nhưng là kia trong mắt ác ý là vô pháp che đậy, hắn cũng không biết nên nói này đó hài tử quá tuổi trẻ vẫn là ngốc, cũng dám trắng trợn táo bạo như vậy nhìn chằm chằm chính mình ngạch đồ đệ.

Khụ, tuy rằng cái này đồ đệ cũng chỉ là trên danh nghĩa đồ đệ, trên thực tế liền bái sư lễ đều không có hành quá.

Nhưng là này cũng không gây trở ngại hắn xem này đàn đối nhà mình tiểu đồ đệ có chút cừu thị người nhìn không thuận mắt.

Càng quan trọng là, trải qua qua lúc này đây thời gian lúc sau, tuy rằng này hết thảy thoạt nhìn đều như là chỉ là trùng hợp, nhưng là Cửu Thiên Tông tông chủ phân Phong Cốc có một loại ẩn ẩn dự cảm, Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác hai người giữa tất nhiên tồn tại một cái Thiên Đạo thiên vị đối tượng.

------oOo------

Phần 155

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 155: Nam Cung gia khiêu khích?

Từ xưa đến nay, Thượng Ngu Đại Lục xuất hiện quá không ngừng một cái Thiên Đạo thiên vị đại khí vận giả, những người này thông thường quật khởi với không quan trọng, quật khởi thời điểm không dẫn người chú ý, nhưng là ở lúc sau lại đều không ngoại lệ toàn bộ đều là có thể ảnh hưởng cả cái đại lục người!

Hơn nữa ở Cửu Thiên Tông Tàng Thư Các đỉnh tầng giữa ghi lại quá khí vận chi tử, Thiên Đạo chi tử như vậy cách nói, trong đó rất nhiều cách nói tuy rằng thoạt nhìn vớ vẩn, nhưng là bởi vì là Cửu Thiên Tông đời thứ nhất tông chủ bản thảo, Phong Cốc nhưng thật ra một chút đều không nghi ngờ lời này chân thật tính.

Bởi vì phía trước Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa nói ra công pháp chuyện này, Phong Cốc sau lại chủ động quan sát một chút Nam Cung Giác, phát hiện chính mình cái này tiểu đồ đệ đủ loại biểu hiện, nhưng thật ra thật sự có một loại khí vận chi tử cảm giác.

Đáng tiếc chính là, hắn ánh mắt lóe lóe, cũng không biết này cái gọi là khí vận chi tử rốt cuộc là ai.

Mặc kệ là Lạc Hòa vẫn là Nam Cung Giác, hai người đều thập phần phụ họa kia quyển sách trung về khí vận chi tử miêu tả.

Đúng là bởi vì như thế, phía trước còn nghĩ muốn đem Nam Cung Giác chân chính thu làm chính mình đồ đệ Phong Cốc đánh mất cái này ý niệm.

Thư trung ghi lại về khí vận chi tử rất nhiều sự tình, tự nhiên cũng tồn tại khí vận chi tử nói là vận khí tốt kỳ thật cũng không hẳn vậy, tuy rằng có thể được đến Thiên Đạo thiên vị, nhưng là nhân sinh tất nhiên là thập phần nhấp nhô, cho dù kỳ ngộ không ngừng, người chung quanh đều có khả năng đã chịu này đó khí vận chi tử ảnh hưởng.

Thư trung ghi lại, khí vận chi tử chia làm hai loại loại hình, trong đó một loại là nhân sinh bên trong tuy rằng có nhấp nhô, nhưng là khí vận ngập trời thành tựu nổi bật, bên người người mặc kệ là cái dạng gì người đều có thể đi theo thơm lây được đến một ít cơ duyên, mặt khác một loại còn lại là bằng không, bọn họ đồng dạng là khí vận ngập trời, nhưng là vận mệnh qua đời tạo hóa trêu người, dẫn tới những người này đối sinh mệnh không có kính sợ, hơn nữa bên người người rất có khả năng sẽ thập phần xui xẻo, nghe nói là vì chế tạo xung đột,

cũng không biết vị kia đệ nhất nhậm tông chủ đến tột cùng là như thế nào nhìn trộm đến như vậy thiên cơ……

Tuy rằng không biết đệ nhất nhậm thần bí tông chủ là như thế nào nhìn trộm đến như vậy thiên cơ, nhưng là Phong Cốc vẫn là quyết định thành thật căn cứ thư trung ghi lại gặp được như vậy khí vận chi tử hẳn là dùng như thế nào thái độ đối đãi dạy bảo tới đối đãi Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa hai người.

Cái kia lão tổ tông ở trong sách nói, nếu là Cửu Thiên Tông gặp được như vậy đệ tử, có thể xác nhận vị này vận mệnh chi tử là đối tông môn có mang mãnh liệt lòng trung thành nói, phải hảo hảo đối đãi đứa nhỏ này, tương lai Cửu Thiên Tông nói không chừng sẽ bởi vì khí vận chi tử tồn tại mà được đến một phần cơ duyên; mà nếu gặp được vận mệnh chi tử là không xác định phẩm cách, đối Cửu Thiên Tông cũng không có gì lòng trung thành nói, tất yếu thời điểm có thể thi lấy viện thủ, nhưng là không cần nhúng tay quá nhiều.

Nếu Nam Cung Giác thấy được này phân bản thảo nói, hắn khẳng định sẽ cảm khái này phân bản thảo quả thực là người xuyên việt tiền bối lưu lại đối đãi người xuyên việt hoặc là trọng sinh giả kim luật lời hay, đáng tiếc chính là từ Phong Cốc làm cùng Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa hai người bảo trì không như vậy chặt chẽ bình thường liên hệ sau khi quyết định, liền đại biểu cho Nam Cung Giác rốt cuộc tìm không thấy cơ hội như vậy nhìn thấy quyển sách này.

Tự nhiên, Phong Cốc trong đầu cân nhắc là không có người biết đến, kia bổn bản thảo sự tình hắn thậm chí liền chính mình các sư huynh sư tỷ đều là không có báo cho.

Đương nhiên này cũng không phải bởi vì hắn đối Cửu Thiên Tông các trưởng lão có ý kiến gì, mà là bản thảo chủ nhân, cũng chính là Cửu Thiên Tông đệ nhất nhậm tông chủ minh xác nói, có thể nhìn thấy quyển sách này đại biểu cho là người có duyên, nhưng là quyển sách này tồn tại không thể ngoại truyện, nếu là Cửu Thiên Tông thật sự xuất hiện hư hư thực thực vận mệnh chi tử một loại người, tắc yêu cầu mang theo bản thảo cùng tông chủ thương nghị.

Nếu phát hiện bản thảo chính là tông chủ bản nhân nói, như vậy tốt nhất không cần đem chuyện này truyền ra đi.

Bởi vì đây là đệ nhất nhậm tông chủ bản thảo, Phong Cốc cảm thấy mặt trên mỗi một câu đều tồn tại sâu đậm thâm ý, cho nên chuyện này cũng không có truyền ra đi, không chỉ có như thế, hắn thậm chí thật đúng là bắt đầu âm thầm quan sát nổi lên Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác này hai cái chân chính hư hư thực thực vận mệnh chi tử người.

Hắn hiện tại trong lòng cũng rất rõ ràng, Lạc Hòa người này ở chân chính gặp được cái gì đại sự thời điểm, phỏng chừng là không có khả năng đứng ở Cửu Thiên Tông bên này, mà Nam Cung Giác vốn dĩ cũng là đứng ở Lạc Hòa bên này, cho nên hiện tại ở tông chủ trong mắt, hai người kia cũng không phải là

chính mình đệ tử, bọn họ rất có khả năng trở thành tông môn tương lai hy vọng, cũng rất có khả năng sẽ dẫn tới toàn bộ tông môn tai nạn.

Phong Cốc nghĩ tới nghĩ lui, bỗng nhiên phát hiện một việc, đó chính là dựa theo phía trước đối đãi bọn họ hai cái phương thức tiếp tục đi xuống là tốt nhất, không trở mặt, cũng không thân mật, thuận theo tự nhiên.

Mà đem Nam Cung Giác thu làm chính mình đệ tử sự tình, cũng cứ như vậy không giải quyết được gì.

Hắn không có gì đệ tử, chính mình đồ đệ vị trí bị chiếm dụng cũng không phải cái gì đại sự, ngược lại là Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa, chỉ cần bọn họ vẫn như cũ là Cửu Thiên Tông đệ tử một ngày, sẽ vì cái này tông môn làm ra một ít cống hiến.

Hắn suy nghĩ nhiều như vậy, lại là ai cũng không có nói, chỉ là đang âm thầm cấp các trưởng lão đánh cái đế, làm cho bọn họ đối Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác sự tình hành cái phương tiện.

Cửu Thiên Tông cái này địa phương không nói được là thật sự miếu tiểu, dung không dưới vận mệnh chi tử như vậy đại Phật.

Đáng tiếc chính là, Phong Cốc không có nghĩ tới, viết ra quyển sách này đệ nhất nhậm tông chủ, nói không chừng cũng là cái dạng này "Vận mệnh chi tử" đâu.

.

Mấy ngày hôm trước lôi đài bình đạm vô vị quá khứ, những cái đó tiểu tông môn các đệ tử cũng không có cái gì xuất sắc địa phương, làm đến những cái đó bởi vì nhàm chán tiến đến xem náo nhiệt các đại lão đều có điểm hứng thú thiếu thiếu.

Hơn nữa kỳ thật lúc này đây sự tình coi trọng tông môn gia tộc không nhiều lắm, bọn họ cũng không biết Cửu Thiên Tông rốt cuộc bán chính là cái gì cái nút, người tới thời điểm cũng không tích cực, theo tới đều không phải cái gì thiên tư trác tuyệt thiên tài đệ tử, chỉ là một ít bình thường tu vi đệ tử thôi, tự nhiên sẽ không có cái gì xuất sắc biểu hiện.

Bởi vì rất nhiều duyên cớ, hai đại tông môn cùng tứ đại gia tộc hậu bối tỷ thí an bài thời gian tương đối dựa sau, bởi vì hiện tại tu sĩ đã tồn tại một loại hình thái tư duy, những người này đơn thuần cho rằng này đó đại gia tộc các đệ tử đều có được tương đối tốt tài nguyên, tự nhiên cũng chính là so mặt khác tiểu tông môn muốn lợi hại rất nhiều.

Phía trước thi đấu nhạt nhẽo ở đại gia dự kiến bên trong, chờ đến này đó đại tông môn hoặc là đại gia tộc người lên sân khấu, hẳn là sẽ có xem đầu.

Rất nhiều người đều là như vậy tưởng, chỉ là bọn hắn lại không biết, này đó tông môn cùng gia tộc ngay từ đầu đều không có đem Cửu Thiên Tông nói chuyện này trở thành một chuyện, đi vào Cửu Thiên Tông trừ bỏ phó ước ở

ngoài, còn có một cái quan trọng nguyên nhân, đó chính là muốn tới thăm thăm vị kia đến từ thượng cổ thời kỳ siêu cấp đại năng khẩu phong, cho nên ở lựa chọn mang đến đệ tử thượng, cũng không có mấy nhà là chân chính dùng tâm.

Thật sự muốn nói lên, sợ là chỉ có cùng Cửu Thiên Tông vẫn luôn đều ở đánh đối đài Thiên Vũ tông chính là chọn lựa kỹ càng mang theo người tới chuẩn bị tạp bãi.

Chân chính tới rồi này đó thế gia đại tông thời điểm, thi đấu ngược lại còn không có phía trước những cái đó bình thường tông môn xuất sắc.

Bởi vì lúc này đây đi vào Cửu Thiên Tông danh ngạch ở đại gia tộc bên trong tới thủ đoạn cũng không phải thập phần đứng đắn, hơn nữa tiến đến trưởng lão cũng không nghĩ tới Cửu Thiên Tông sẽ bỗng nhiên làm như vậy vừa ra, biểu hiện đến liền không bằng người ý.

Nam Cung Giác cũng chú ý tới điểm này, không khỏi tấm tắc bảo lạ, này đó tông môn còn tự xưng là cái gì đại tông thế gia, cứ như vậy trình độ thật là……

Không có gì ý tứ, ngay cả xem xét tính đều nhìn không ra tới, có thể nói là không được như mong muốn.

Cũng không biết lúc trước quyết định mang theo những người này tới những người đó trở về nghe nói bọn họ hiện tại biểu hiện có thể hay không cảm thấy hối hận.

Bất quá thật sự muốn nói lên, hẳn là sẽ.

Rốt cuộc làm trò nhiều như vậy tông môn cùng gia tộc mặt ra như vậy sự, vẫn là sẽ làm những cái đó mang theo người tới các trưởng lão trên mặt không ánh sáng đi?

Nam Cung Giác nhìn thoáng qua bốn phía ngồi lão nhân lão thái thái nhóm, không có gì bất ngờ xảy ra thấy vài người đen mặt, trong đó có ở trên đài biểu hiện đến lại không bằng tiểu tông môn đại tông môn đệ tử, đương nhiên cũng có mấy cái là trong lòng rõ ràng chính mình mang đến người đều là cái gì mặt hàng trưởng lão.

Trong đó tự nhiên cũng liền bao gồm Nam Cung gia tộc trưởng lão Nam Cung hạo.

Hắn vừa mới xuất quan không lâu liền gặp được linh khí bùng nổ sự tình, căn bản không biết Nam Cung gia tộc rốt cuộc thành bộ dáng gì, hắn vẫn luôn cho rằng tới Cửu Thiên Tông chính là tới thương thảo một chút nên như thế nào ứng đối linh khí bùng nổ chuyện này, sẽ không ra cái gì chuyện xấu, cho nên cũng liền không có phản đối mang theo gia tộc này đó đã sớm ở không biết khi nào bị gia tộc tuyển tốt đệ tử tiến đến.

Ai biết này đó hài tử chỉ là sẽ gặp rắc rối đâu?

Nam Cung gia tộc muốn duy trì tứ đại gia tộc thanh danh, gia tộc con cháu nếu là một chút bản lĩnh đều không có, chẳng phải là thập phần mất mặt, không chỉ có như thế, hắn trong khoảng thời gian này quan sát quá Nam Cung diệp, cái này bị gia tộc mọi người đều gọi là là tiểu thiếu gia, từ bọn họ nói lời nói ngoại tựa hồ còn có thể nghe ra một chút cái này "Tiểu thiếu gia" đã là Nam Cung gia tộc đời kế tiếp gia chủ ý vị tới.

Nam Cung hạo tuy rằng không biết hiện tại Nam Cung gia tộc đến tột cùng là tình huống như thế nào, này đó tiểu bối biểu hiện đều thập phần làm Nam Cung hạo thất vọng. Ai biết ở cái này mấu chốt thượng, Cửu Thiên Tông thế nhưng còn muốn tổ chức cái gì tỷ thí, nhưng không có thiếu chút nữa đem Nam Cung hạo cấp khí ra bệnh tim tới.

—— tuy rằng trên thế giới này còn không tồn tại bệnh tim loại này cách nói.

Nam Cung hạo đang nghe nói tin tức này lúc sau, đem Nam Cung gia tộc tiểu bối đều tụ ở bên nhau thông cảm vài lần khóa, không nghĩ tới chính là này đó hài tử thế nhưng là như thế bất hảo, căn bản không có nghiêm túc nghe hắn khóa không nói, thậm chí còn học xong một lòng lưỡng dụng, ở hắn tự mình dạy dỗ thời điểm còn mãn đầu óc nghĩ một đống lung tung rối loạn sự tình.

Này nhưng lại một lần đem Nam Cung chính khí tới rồi, tới rồi cuối cùng nghiêm túc nghe hắn nói người, thế nhưng chỉ còn lại có ngày đó bị Nam Cung diệp đánh đến bị trọng thương sở phong.

Có như vậy trong nháy mắt, Nam Cung hạo đều điểm hoài nghi Nam Cung gia có phải hay không muốn xong đời.

Không nghĩ tới hắn chỉ là bế quan trăm năm, hơn nữa ở hắn bế quan kia đoạn thời gian gia tộc rõ ràng còn có một cái Tạo Linh Cảnh tu vi tu sĩ nhìn, thế nào cũng không nên trở thành hôm nay bộ dáng!

Hắn hoàn toàn không nghĩ tới, cái kia Tạo Linh Cảnh lão nhân vì một mình chiếm dụng một cái tu luyện bí cảnh, còn tìm mọi cách làm hắn tới gia tộc một đoạn thời gian, thật sự muốn truy cứu lên thời điểm chính là một cái thượng bất chính hạ tắc loạn kết quả!

Nam Cung hạo trong lòng rõ ràng, dựa vào ～ đầu trọc · liên thành chế tác ～ này đàn sống trong nhung lụa thiếu gia tính tình hài tử, Nam Cung gia nói không chừng là một chút phần thắng đều không có!

Không, há ngăn là không có phần thắng, dựa theo hiện tại trạng huống phát triển đi xuống, Nam Cung gia bất bại bắc đều là không có đạo lý.

Nam Cung hạo không có cách nào, thừa dịp đến phiên Nam Cung gia tộc phía trước đối duy nhất có thể lấy đến ra tay sở phong tiến hành rồi một phen dạy dỗ, mặc kệ có hay không dùng, này đã là duy nhất biện pháp!

Nếu bị Nam Cung hạo biết được tới rồi chính mình lén học bù sở phong trở về lúc sau đã bị Nam Cung diệp ân cần dạy bảo yêu cầu hắn đến lúc đó nhất định

phải tìm cơ hội lộng chết Nam Cung Giác, kia hắn phỏng chừng sẽ trực tiếp phất tay áo tử chạy lấy người.

Hơn nữa cảm khái một câu Nam Cung gia tộc nối nghiệp không người.

Đáng tiếc chính là, hắn cũng không biết có như vậy một sự kiện.

Hiện tại hắn, chỉ hy vọng sở phong có thể hơi chút tranh đua điểm, cấp Nam Cung gia tộc giữ được điểm mặt mũi thì tốt rồi.

Nam Cung hạo trong lòng rất rõ ràng, Nam Cung gia tộc tới này đó hài tử là không có gì thành công khả năng tính, hắn cũng không đúng này báo cái gì hy vọng.

Ngày này, thời tiết không tồi, vừa lúc đến phiên Nam Cung gia tộc bắt đầu lôi đài tái.

Thời tiết thực hảo, ánh sáng mặt trời chiếu ở Cửu Thiên Tông thiết trí trên lôi đài, bị bên ngoài trận pháp phản xạ ra ngũ thải ban lan quang mang.

Cái thứ nhất lên sân khấu người chính là bị Nam Cung hạo lén học bù sở phong.

Sở phong lạnh mặt nhảy lên lôi đài, bởi vì hắn chính là đệ nhất thủ lôi người, chỉ có thắng tam tràng lúc sau, mới có thể đưa ra khiêu chiến một người khác.

Hắn hiện tại tu vi chỉ đạt tới Hóa Linh Cảnh hậu kỳ đỉnh, nếu là ở bình thường trạng huống hạ, như vậy tu vi kỳ thật đã gánh nổi một tiếng thiếu niên thiên tài, đáng tiếc chính là, bởi vì có Lạc Hòa châu ngọc ở đằng trước, như bây giờ tu vi chỉ có thể nói là thanh niên tài tuấn, đến nỗi thiên tài chi danh, còn lại là vĩnh viễn cũng không có khả năng có được.

Bởi vì Nam Cung Giác thu liễm tu vi duyên cớ, rất ít có người phát hiện Nam Cung Giác chân thật tu vi, nếu không nếu là bị người đã biết Nam Cung Giác từ tu luyện đến bây giờ còn không đến hai năm, cũng đã đạt tới Hư Linh Cảnh tu vi nói —— tuy rằng này trong đó có một bộ phận là cùng Lạc Hòa song tu công lao, phỏng chừng kia cái gọi là "Thiếu niên thiên tài" thanh danh cũng sẽ đổi chủ.

Bất quá đổi lấy đổi đi cũng vẫn như cũ là ở Cửu Thiên Tông nhân thủ trung là được.

Nam Cung hạo chú ý sở phong thời điểm, không có chú ý tới liền đứng ở hắn phía sau Nam Cung diệp âm u ngoan độc ánh mắt, vừa lúc liền nhìn chằm chằm ngồi ở Cửu Thiên Tông tông chủ phụ cận Nam Cung Giác!

Lạc Hòa cùng Cửu Thiên Tông tông chủ đều nhịn không được nhìn thoáng qua tầm mắt kia nơi phát ra, hai người đồng thời híp híp mắt, chung quanh tản mát ra một loại hơi thở nguy hiểm.

Nam Cung Giác nhưng thật ra không có chú ý tới chính mình bị Nam Cung diệp theo dõi, trên thực tế liền tính hắn phát hiện cũng sẽ không có cái gì ý tưởng.

Bởi vì hiện tại Nam Cung diệp cùng hắn tu vi chênh lệch quá lớn, cũng không đáng giá hắn đem người để ở trong lòng.

Lạc Hòa nhìn thoáng qua nhà mình mặt ngoài bất động như núi, trên thực tế hoàn toàn không biết gì cả tiểu sư đệ, nội tâm hơi chút vừa lòng một chút.

Như vậy nhảy nhót vai hề, không xứng ảnh hưởng đến tiểu sư đệ tâm tình.

Quỷ biết Nam Cung Giác hiện tại kỳ thật liền Nam Cung diệp rốt cuộc là ai đều không quen biết, liền không thể hiểu được chiêu một cái như vậy kẻ thù.

Nhưng là hắn rốt cuộc sử dụng nhân gia thân thể, bị thân thể này thân xác kẻ thù tìm tới môn tới cũng là dự kiến bên trong sự.

Duy nhất lệnh người kinh ngạc chính là, tiến đến khiêu khích người thế nhưng không phải Nam Cung diệp, mà là vừa mới thắng đệ tam tràng sở phong.

Sở phong thẳng tắp mà nhìn chằm chằm Nam Cung Giác, xem đến Nam Cung Giác phía sau lưng chợt lạnh.

Chỉ nghe thấy hắn từng câu từng chữ hỏi: “Không biết tại hạ có không khiêu chiến một chút quý môn đệ tử Nam Cung Giác?”

------oOo------

Phần 156

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 156: Kết thúc lôi đài tái

Nam Cung Giác bị sở phong không thể hiểu được còn có điểm thấm người ánh mắt xem đến có điểm sợ hãi… Kia đương nhiên là không có khả năng, hắn chỉ là có điểm tò mò sở phong cái loại này trung thành và tận tâm tính tình, trên mặt thế nhưng còn có điểm không tình nguyện?

Đây mới là thật sự có ý tứ.

Ở Nam Cung Giác ấn tượng giữa, sở phong chính là vì Nam Cung diệp vượt lửa quá sông không chối từ thật · trung khuyển tới, xuất hiện như vậy không tình nguyện còn mang theo một chút thâm ý thần sắc, thật là dẫn người suy nghĩ sâu xa.

Nam Cung Giác đứng ở Cửu Thiên Tông tông chủ phía sau, thân phận thực rõ ràng, bất quá những người khác cũng không biết sở phong trong miệng Nam Cung Giác là ai.

Tuy rằng nói bọn họ biết cùng không biết kỳ thật cũng không có cái gì khác nhau là được.

Đối với Nam Cung Giác tới nói, chuyện này cũng không quan trọng.

Hắn rất có hứng thú nhìn chằm chằm đứng ở trên lôi đài sở phong nhìn một hồi, phát hiện Lạc Hòa đầu hướng chính mình Lạc Hòa tầm mắt lúc sau, quay đầu đối Lạc Hòa cười cười, mang theo chút trấn an ý vị.

Cùng lúc đó, hắn còn hướng cách đó không xa Nam Cung diệp phương hướng, lộ ra một cái bí ẩn khiêu khích mỉm cười.

"Răng rắc" một tiếng, Nam Cung diệp đem trong tay một cái chén trà bóp nát.

Cửu Thiên Tông tuy rằng là lúc này đây sự kiện khởi xướng người, nhưng là cũng không đại biểu Cửu Thiên Tông liền sẽ dung túng người khác hư hao của công mặc kệ.

Cho nên ở Nam Cung diệp bóp nát chén trà lúc sau, lập tức có một cái phụ trách đăng ký Cửu Thiên Tông nội vụ đệ tử nhớ kỹ chuyện này, tính toán chờ đến cuối cùng làm Nam Cung gia tộc tính tiền.

Đến nỗi Nam Cung gia có thể hay không quỵt nợ? Kia đã có thể không phải tiểu đệ tử quản sự tình.

Nam Cung Giác cười như không cười, hắn đứng lên.

Phía trước vây xem người nguyên bản còn tò mò ai là Nam Cung Giác, cùng Nam Cung gia tộc có cái gì ân oán, hơn nữa vẫn là cùng cái dòng họ người…

Bất quá đứng ra người thật đúng là chính là ngoài dự đoán.

Bọn họ ngay từ đầu chú ý tới Cửu Thiên Tông tông chủ bên người cái kia thiếu niên, phải biết rằng, ở như vậy trường hợp, có thể đứng ở tông chủ phía sau người, bất luận là là cái gì thân phận, nói vậy đều cùng Cửu Thiên Tông có không nhỏ sâu xa.

Mọi người đều đang âm thầm quan sát, thậm chí ở trận đầu thi đấu sau khi chấm dứt, cũng đã có người bắt đầu hỏi thăm Nam Cung Giác thân phận.

Đáng tiếc chính là bọn họ cái gì đều không có hỏi thăm ra tới, chỉ có thể từ Cửu Thiên Tông tông chủ thái độ tới phỏng đoán tên này thiếu niên thân phận.

Nhưng thật ra phía trước cũng đã ở Nam Cung Giác chế tạo ra tu luyện động tĩnh tới thời điểm cũng đã chú ý tới Nam Cung Giác mấy lão gia hỏa lão thần khắp nơi không chịu ảnh hưởng.

Bọn họ thậm chí đều không có hỏi thăm Nam Cung Giác thân phận, bởi vì bọn họ đều ở trong lòng cho rằng thiếu niên này trên người khả năng tồn tại Cửu Thiên Tông vũ khí bí mật, bởi vậy nhưng thật ra đều thực chờ mong thiếu niên này lên sân khấu sẽ mang đến cái gì.

Nhưng là ai cũng không nghĩ tới chính là, Cửu Thiên Tông tông chủ thế nhưng mở miệng, lại là ở dò hỏi sở phong: “Ngươi là ai? Cái gì thân phận? Vì cái gì ngươi sẽ cảm thấy chính mình có tư cách cùng bản tôn đệ tử một trận chiến?”

Lời này nói được có thể nói là thập phần không cho mặt mũi, hơn nữa trong lời nói thậm chí còn có một loại ở ẩn ẩn đánh Nam Cung gia tộc mặt ý vị.

Nghe được lời này mặt khác tông môn hoặc là gia tộc các trưởng lão sắc mặt đều có trong nháy mắt mất tự nhiên.

Đệ tử!

Này hai chữ, ở bất đồng dân cư trung nói ra hiệu quả chính là không giống nhau.

Bọn họ không biết Nam Cung Giác rốt cuộc có phải hay không Cửu Thiên Tông tông chủ chân chính đệ tử, nhưng là đứa nhỏ này tương lai tuyệt đối không thể hạn lượng, nếu là ở có có một cái tông môn tài nguyên nghiêng……

Sẽ xuất hiện cái dạng gì trạng huống quả thực khó có thể tưởng tượng!

Hơn nữa nguyên bản bọn họ còn tính toán chờ cái gọi là hội nghị kết thúc lúc sau lại hảo hảo cùng thiếu niên này “Giao lưu” một chút, dù sao y theo Nam Cung Giác thực lực, bọn họ cũng không cảm thấy này có cái gì không có khả năng.

Nhưng là ai cũng không nghĩ tới thiếu niên thế nhưng là Cửu Thiên Tông tông chủ đệ tử!

Phải biết rằng Cửu Thiên Tông tông chủ chính là phía trước cái kia đồ đệ Lạc Hòa tồn tại nhưng chính là thập phần làm cho người ta sợ hãi, lúc này mới nhiều ít năm thời gian, cũng đã trở thành cơ hồ cùng bọn họ này đàn lão gia hỏa tu vi tương đương tu sĩ, lại quá mấy năm còn không biết sẽ phát triển trở thành cái dạng gì.

Nhìn nhìn lại Phong Cốc một vị khác đệ tử, mặc kệ là bởi vì cái gì nguyên nhân, Nam Cung Giác người này nói vậy đều là khẳng định cùng Cửu Thiên Tông có nắm chắc triệu khai lúc này đây hội nghị có quan hệ vấn đề.

Hơn nữa này đó đều cũng không phải quan trọng nhất.

Quan trọng nhất chính là, nếu Nam Cung Giác thật là Phong Cốc đệ tử nói, cũng liền đại biểu cho bọn họ tốt nhất vẫn là không cần dễ dàng liền cùng Nam Cung Giác "Nói nhân sinh".

Cửu Thiên Tông người chính là có một cái tật xấu, đó chính là cơ hồ hoàn toàn chẳng phân biệt thanh hồng bạch đen trắng bênh vực người mình, vạn nhất nếu như bị Phong Cốc đã biết bọn họ đánh Nam Cung Giác chủ ý nói, sẽ phát sinh cái dạng gì sự tình căn bản không có người có thể tưởng tượng.

Nói giỡn, bọn họ một chút đều không muốn cùng nổi điên Cửu Thiên Tông cường giả trực tiếp đối thượng.

Mặc kệ có phải hay không Cửu Thiên Tông tông chủ đều không được.

Thậm chí bởi vì Lạc Hòa đã đột phá trở thành một cái cùng bọn họ địa vị tương đương cấp bậc duyên cớ, bọn họ liền Lạc Hòa đều là không dám tùy tiện trêu chọc.

Nhưng thật ra có người hơi chút đổi đổi thần sắc, tự hỏi vị này "Lạc Hòa tiểu sư đệ" có thể hay không vào được Lạc Hòa coi trọng.

Mặc kệ mọi người trong lòng tưởng đều là chút cái gì, Nam Cung Giác cứ như vậy trực tiếp đứng lên cái gì cũng hết chỗ chê, liền đi tới trên lôi đài, còn đối với lôi đài đối diện sở phong hơi hơi mỉm cười.

Quả thật Nam Cung Giác cũng không phải cái loại này lớn lên có công kích tính diện mạo, tương phản hắn diện mạo còn thập phần nhu hòa, hiển lộ ra một loại khác thong dong bình tĩnh cùng mạc danh phong lưu tới, thực dễ dàng lệnh người tân sinh hảo cảm.

Những cái đó ở dưới lôi đài phương quan chiến Cửu Thiên Tông các đệ tử thấy Nam Cung Giác thời điểm, trong lòng đều có một loại cảm giác, nguyên lai vị này chính là tông chủ vị kia tân đệ tử sao?

Không hổ là tông chủ thân truyền đệ tử, quả nhiên liền quanh thân khí độ đều cùng người khác là không giống nhau.

Bọn họ ở dưới đài tấm tắc bảo lạ, mà Nam Cung Giác lại là tùy ý đối sở phong chắp tay, không chút để ý hỏi: "Nhà ngươi chủ tử quá đến thế nào? Còn không có bị người giết chết ném ở bãi tha ma sao?"

Sở phong sắc mặt không thay đổi.

Nam Cung Giác cảm thấy có điểm không thú vị, vốn dĩ hắn còn tưởng rằng nói như vậy sẽ khiến cho vị này "Trung khuyển" phản bác hoặc là không vui, thuận tiện bộ điểm tình báo gì đó đâu, kết quả vị này thật đúng là chính là danh xứng với thực hũ nút, thế nhưng liền sắc mặt đều không mang theo biến biến đổi.

Hắn cũng đơn giản không vô nghĩa, mà là đi thẳng vào vấn đề hỏi: "Nhà ngươi tiểu thiếu gia cho ngươi phân phó cái gì nhiệm vụ? Là muốn giết chết ta sao?"

Sở phong cắn chặt răng, không thể nào phản bác.

Nam Cung diệp xác thật là hy vọng: Hắn có thể giết chết Nam Cung Giác, nhưng là hiện tại sở phong đối chính mình đã từng trung thành và tận tâm tiểu thiếu gia sinh ra thật lớn hoài nghi, nhưng là hắn biết rõ một sự kiện, đó chính là hắn cần thiết muốn dựa theo tiểu thiếu gia phân phó Kịch Tình Độ hành sự.

Này cơ hồ đã trở thành sở phong bản năng.

Hắn nhớ tới chính mình niên thiếu khi gặp được cái kia tâm địa thiện lương cứu chính mình một mạng nãi oa oa, nghĩ tới nhiều năm như vậy chính mình bởi vì bị tiểu thiếu gia đơn thuần biểu tượng che mắt lúc sau làm được một loạt trợ Trụ vi ngược sự tình……

Phảng phất chính mình thành năm đó cái kia ở trên đường cái tuyên bố muốn lộng chết chính mình đao phủ giống nhau, trên tay dính đầy máu tươi, đem chính mình biến thành chính mình căm ghét nhất kia một loại người.

Nam Cung Giác không có thời gian xem hắn hối hận gì đó, không có nghe được đến từ sở phong trả lời cũng không thèm để ý, mà là lại một lần làm một cái "Thỉnh" động tác: "Vậy hy vọng…… Vị này Nam Cung gia tộc kiêu ngạo nhiều hơn chỉ giáo."

Nam Cung hạo đồng tử co rụt lại!

Hắn ở Nam Cung Giác đứng lên kia một cái chớp mắt gia cụ cũng đã đã biết Nam Cung Giác chính là cái kia bị Nam Cung diệp hận thấu xương, cũng đúng là ở hắn cách vách tu luyện cái kia thiếu niên!

Hắn cảm giác nếu là không có sai nói, thiếu niên này thế nhưng thật là Nam Cung gia tộc huyết mạch!

Nhưng là thân là Nam Cung gia tộc người, Nam Cung Giác thế nhưng nói một ngoại nhân là gia tộc kiêu ngạo, không biết vì cái gì chính là làm hắn cảm giác được không thoải mái.

Hắn đem ánh mắt chuyển dời đến phía sau Nam Cung diệp trên người, kết quả thế nhưng phát hiện Nam Cung diệp lúc này hơi thở hỗn loạn tâm cảnh không

xong, hốc mắt đỏ lên, thậm chí còn có loáng thoáng tẩu hỏa nhập ma khuynh hướng!

Trên người hắn không cam lòng ghen ghét cùng ác độc tâm tư hiển lộ không thể nghi ngờ!

Nam Cung hạo lại một lần lắp bắp kinh hãi.

Phía trước thời điểm hắn còn tưởng rằng Nam Cung diệp có thể là bởi vì tuổi còn nhỏ mà có vẻ bất hảo một ít, nhưng là hiện tại cái dạng này, Nam Cung hạo nơi nào còn không biết, đứa nhỏ này phỏng chừng là đã bị gia tộc dưỡng phế đi!

Bọn họ gia tộc hiện tại là như vậy tử hắn không biết, nhưng mà từ này đó bọn tiểu bối lòng dạ tới xem, sợ là rất khó tiếp tục đi tới.

Hắn nhớ rõ phía trước ngẫu nhiên ở Cửu Thiên Tông làm khách thời điểm, đã từng nhìn thấy quá Cửu Thiên Tông đệ nhất nhậm tông chủ bản thảo, mặt trên ghi lại thế sự vô thường, thương hải tang điền biến hóa, thậm chí còn nêu ví dụ làm người xem hiểu trong đó ý tứ, còn có cái gì một thế hệ không bằng một thế hệ linh tinh…… Lời nói, hiện tại lại là có khắc sâu thể hội.

Thừa dịp không có người chú ý tới bên này tình huống, Nam Cung hạo trực tiếp kháp cái quyết, đang ở phẫn nộ khó làm Nam Cung diệp còn cái gì cũng không biết, liền phát hiện chính mình cái gáy tê rần, ngay sau đó mất đi ý thức.

Nam Cung hạo lại nhéo mấy cái tay quyết, nâng Nam Cung diệp thân thể không cho hắn trực tiếp ngã xuống đi cấp Nam Cung gia tộc mất mặt.

Trên đài sở phong không nói gì, hắn hiện tại trong lòng đã rõ ràng chính mình đang làm cái gì, lại có điểm không rõ chính mình rốt cuộc đang làm những gì.

Hắn tiểu thiếu gia hy vọng đại thiếu gia đi tìm chết, thân là một cái nô tài hạ nhân, vì chủ nhân thắng được vinh dự cùng đạt thành mục tiêu là một kiện thập phần chuyện quan trọng, cùng hắn sinh tồn cơ hồ cùng cấp với cùng cái ý nghĩa.

Nhưng là Nam Cung Giác cũng không để ý hắn suy nghĩ cái gì.

Nếu sở phong cũng không nguyện ý trả lời hắn vấn đề liền tính, rốt cuộc hiện tại cái này thi đấu chính là đứng đắn vật lộn tái, cũng không phải là thi biện luận.

"Nếu ngươi cái gì đều không nghĩ lời nói, không bằng chúng ta liền trực tiếp trước bắt đầu đánh hảo."

Nam Cung Giác nói như vậy, đồng thời cũng liền trực tiếp động thủ tiến lên, sở phong còn không có phản ứng lại đây, đã bị Nam Cung Giác như vậy không dựa theo lẽ thường ra bài công kích cấp đánh trúng một chút.

Ở phía trên quan chiến Lạc Hòa cười cười, nhớ tới chính mình phía trước tìm được những cái đó về Nam Cung gia tộc cùng tiểu sư đệ quan hệ, sắc mặt trầm đi xuống.

Từ trước thời điểm hắn còn cảm khái quá vì cái gì Nam Cung gia tộc thế nhưng sẽ bị Nam Cung Giác một cái tiểu bối nắm cái mũi đi, nhưng là nghĩ tới tiểu sư đệ cùng Nam Cung gia tộc chi gian ân oán, hắn lại cảm thấy, gần là đem Nam Cung gia tộc nhường cho tiểu sư đệ như thế nào có thể đền bù bọn họ lúc trước phạm phải sai đâu?

Hắn không đánh giá kiếp trước cái kia Nam Cung Giác như thế nào, hắn chỉ biết hiện tại Nam Cung Giác là nhà mình tiểu sư đệ, cũng là hắn người yêu, tương lai đạo lữ, thân là một cái bênh vực người mình cuồng ma, Nam Cung gia tộc một ngày nào đó sẽ trả giá đại giới.

Ở Lạc Hòa tâm tư thiên hồi bách chuyển nháy mắt, vừa rồi còn đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi thoạt nhìn rất lợi hại sở phong đã bị Nam Cung Giác một cái tát chụp được đài.

Sở phong còn không có thấy rõ ràng Nam Cung Giác là như thế nào ra chiêu, cũng đã chật vật rơi xuống trên mặt đất, thậm chí còn hộc ra một ngụm máu đen!

Không chỉ là thua sở phong hoàn toàn không ở trạng huống bên trong, ngay cả những cái đó vẫn luôn chú ý trên lôi đài tình huống những cái đó Tạo Linh Cảnh các trưởng lão đều có điểm hai mặt nhìn nhau.

Bọn họ kỳ thật cũng đồng dạng không có chú ý tới Nam Cung Giác là dùng chiêu thức gì, sở phong cũng đã rơi xuống lôi đài ở ngoài, tương đương với là trực tiếp thua.

Đã xảy ra chuyện như vậy, những cái đó các trưởng lão đều thập phần kinh ngạc.

Kinh ngạc với chính mình phán đoán sai lầm, cũng kinh ngạc với Nam Cung Giác tốc độ.

Nhưng là Nam Cung Giác không hề nghi ngờ đã thắng.

Hắn lười biếng đứng ở lôi đài phía trên, mở miệng hỏi: “Bây giờ còn có người tới khiêu chiến ta sao? Nếu là có lời nói làm nhất cùng nhau đến đây đi, đánh xong vừa lúc đuổi kịp cơm trưa thời gian.”

Rất nhiều người nghe được Nam Cung Giác nói đều có điểm dở khóc dở cười, ai cũng không có đem Nam Cung Giác nói trở thành là thật sự, chỉ tưởng Nam Cung Giác tự cao tự đại mà thôi.

Phải biết rằng mặc kệ là cái dạng gì tu sĩ đấu pháp, trừ phi là có thể cảnh giới áp chế tình huống, nếu không đều là lâu dài chiến đấu, mà hiện tại khoảng cách cơm trưa thời gian đã rất gần, nhiều nhất chỉ cần một nén hương thời gian liền đến cơm điểm.

Lúc này, nếu có thể thượng một cái cùng Nam Cung Giác tu vi tương đương người, đứa nhỏ này hẳn là liền không như vậy suy nghĩ đi.

Có mấy cái chú ý Nam Cung Giác trưởng lão tâm niệm vừa động, muốn nhìn một chút giữa sân có ai có thể cùng Nam Cung Giác tu vi tương đương……

Sau đó có cái này ý tưởng tu sĩ thực mau liền ngây dại.

Bọn họ đều phát hiện một sự kiện.

Tu vi thấp người ở nhất định điều kiện hạ nhìn không ra tới, nhưng là bọn họ mấy cái lão gia hỏa chẳng lẽ còn không biết sao? Nam Cung Giác hiện tại tu vi thế nhưng đã là tới rồi Hư Linh Cảnh!

Bọn họ đều có điểm không thể tin được chính mình nhìn đến sự thật.

Từ xưa đến nay, trăm tuổi Hư Linh Cảnh như là Lạc Hòa người như vậy đều đã thập phần hiếm thấy, thậm chí có thể nói là căn bản không có, hoặc là ngàn dặm mới tìm được một, nếu là có người nói đến hai ba mươi tuổi Hư Linh Cảnh cường giả? Kia thực xin lỗi, người này chỉ biết bị người coi như là không có thường thức.

Hiện tại, khiêu chiến thường thức sự tình cứ như vậy xuất hiện ở bọn họ trước mặt.

Bọn họ nhìn đến, trong mắt cái này thoạt nhìn nhiều nhất hơn hai mươi tuổi thiếu niên, là thật sự đã có Hư Linh Cảnh tu vi.

Vài vị trưởng lão nhìn chằm chằm Nam Cung Giác nhìn vài mắt, mới âm thầm hít ngược một hơi khí lạnh.

Dựa theo Nam Cung Giác hiện tại tu vi tới xem, chỉ cần Nam Cung Giác vận khí sẽ không quá kém, kia hắn tương lai quả thực không thể hạn lượng.

Nói không chừng Cửu Thiên Tông tương lai thật đúng là muốn dựa vào thiếu niên này chống!

Bọn họ giấu đi trong lòng kinh hãi, nhìn không phục người lên sân khấu khiêu chiến Nam Cung Giác, kết quả đều bị một cái tát chụp phi trường hợp, không biết vì cái gì, thế nhưng còn cảm thấy có điểm hỉ cảm.

Đương nhiên này đó đều không quan trọng.

Nam Cung Giác ở động một lần tay lúc sau cảm thấy thần thanh khí sảng, nhìn chung quanh một vòng, phát hiện không có người chuẩn bị lên đây liền nói thẳng nói: “Nhìn dáng vẻ mọi người đều không nghĩ lên sân khấu, ta đây liền đi trước ăn cơm.”

------oOo------

Phần 157

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 157: Chính thức hội nghị

Nam Cung Giác nói là muốn đi ăn cơm, liền thật là muốn ăn cơm.

Phía trước còn cảm thấy thiếu niên này có chút cuồng vọng mặt khác tông môn còn có gia tộc trưởng lão đều có điểm không thể tin được chính mình nhìn thấy gì.

Bởi vì Nam Cung diệp đã bị Nam Cung hạo đánh hôn mê, không có nhìn đến cái này cảnh tượng, tự nhiên cũng không có ra tới nháo sự.

Nam Cung Giác không có chú ý Nam Cung diệp tình huống, bởi vì đối với hắn tới nói, Nam Cung diệp bất quá là một cái râu ria người.

Ngày này tỷ thí bởi vì Nam Cung Giác biểu hiện xuất sắc, dẫn tới những người khác tỷ thí không có gì lượng điểm, hơn nữa

Nam Cung Giác còn khiến cho rất nhiều về thân phận của hắn cùng tu luyện công pháp suy đoán, đối với sau lại tỷ thí liền càng thêm thất thần.

Sở phong…… Liền càng thêm không có người chú ý hắn.

Thân là khiêu khích Cửu Thiên Tông tông chủ đệ tử người, Cửu Thiên Tông đệ tử tuy rằng bỉnh tông chủ đưa ra hài hòa hữu hảo tinh thần đem hắn cấp từ trên mặt đất nâng dậy tới đưa về Nam Cung gia tộc địa bàn, nhưng là lại liền một quả thuốc viên đều không có cung cấp cho hắn.

Bọn họ nhưng thật ra cũng không biết cái này kêu sở phong người là từ đâu mà đến tự tin, thế nhưng liền Nam Cung tiểu sư huynh thân phận đều không hỏi thăm hảo, liền đối thủ thực lực cũng không biết liền dám mạo muội khiêu chiến.

Mọi người đều có thể nhìn ra tới, Nam Cung Giác thực lực tuyệt đối không phải là bọn họ trong mắt nhìn đến như vậy một chút, trên đời này như vậy nhiều ẩn nấp tu vi pháp bảo, Nam Cung tiểu sư huynh trên người có một cái hết sức bình thường.

Hơn nữa Nam Cung tiểu sư huynh tuổi tác là thật sự tiểu, mọi người đều ở suy đoán có phải hay không bởi vì Nam Cung tiểu sư huynh tuổi tác quá tiểu không thích hợp công bố tu vi, mới có thể làm hắn mang theo ẩn nấp tu vi pháp bảo.

Này đó đều là Cửu Thiên Tông ngoại môn đệ tử suy đoán, đối với cái này đi rồi cứt chó vận giống nhau bị tông chủ cùng Lạc sư huynh nhìn với con mắt khác người, phía trước bọn họ còn đối Nam Cung Giác có nhất định ghen ghét, mà ở vừa rồi vây xem Nam Cung Giác thực lực lúc sau, bọn họ bỗng nhiên lại đều

cảm thấy, Nam Cung tiểu sư huynh có thể được đến Lạc sư huynh cùng tông chủ coi trọng quả thực là quá bình thường bất quá hảo sao?

Nếu là ai chướng mắt vị này đáng sợ sư huynh kia mới là ánh mắt không được đâu!

Mọi người ở trong lòng xác nhận như vậy một sự kiện, theo sau liền bắt đầu làm chính mình sự tình.

Rốt cuộc, bọn họ tông chủ đệ tử cỡ nào lợi hại cũng không cần người khác đi nói.

Nam Cung Giác cũng hoàn toàn không biết chính mình ở ngắn ngủn thời gian trong vòng thế nhưng ở tông môn bên trong đã có một bộ phận nhỏ fans, bất quá liền tính đã biết cũng không có gì tác dụng, bởi vì này đó tiểu fans đại đa số đều là ngoại môn đệ tử, đối hắn không có gì trợ giúp, bọn họ chi gian thậm chí có khả năng vĩnh viễn đều không có giao thoa.

Nam Cung Giác kết cục lúc sau đi tới Phong Cốc trước mặt, hơi hơi mỉm cười: “Sư tôn, đệ tử không có cho ngươi mất mặt đi?”

Phong Cốc thần sắc hơi hơi một đốn, thực mau liền chuyển hóa thành vui mừng tươi cười: “Đó là tự nhiên, ta đồ nhi quả nhiên không giống bình thường.”

Mọi người nhìn thầy trò hai cái chi gian hỗ động, đều cảm khái một chút này một đôi thầy trò chi gian quan hệ thật là thực hảo.

Lạc Hòa thần sắc cũng vi diệu đổi đổi, nhưng là cái gì đều không có nói.

Lại nói tiếp, tiểu sư đệ còn cũng không biết chính mình cùng Cửu Thiên Tông chi gian quan hệ, đối cái này tiện nghi sư phụ có một chút tình nghĩa cũng là bình thường.

Rốt cuộc, ai làm hắn tiểu sư đệ chính là như vậy đơn thuần lại thiện lương đâu?

Lạc Hòa trong mắt hiện lên một tia huyết sắc, thực mau biến mất không thấy.

Ngày này lôi đài tái kết thúc lúc sau đã xảy ra rất nhiều sự tình, trong đó liền bao gồm Nam Cung gia tộc trưởng lão Nam Cung hạo đem Nam Cung diệp nhốt lại sự tình.

Tình huống hiện tại Nam Cung hạo trong lòng rất rõ ràng, bọn họ chỉ biết Thượng Ngu Đại Lục linh khí đã xảy ra vấn đề, lại không biết này đó linh khí vì cái gì sẽ ra vấn đề, cũng không biết biện pháp giải quyết, nói cách khác, ở biết này trong đó quan khiếu phía trước, bọn họ đều cần thiết phải cẩn thận cẩn thận đối đãi Cửu Thiên Tông.

Ai biết cái này hậu bối thế nhưng là một cái không bớt lo, bởi vì một ít gia tộc ân oán liền đem hai cái tông môn chi gian thù hận kéo tới, Cửu Thiên Tông tốt nhất không có muốn so đo ý tứ, nếu là thật sự có lời nói, hắn nhưng không cam đoan Nam Cung diệp còn có thể bị chính mình hoàn hảo không tổn hao gì mang về.

Nam Cung diệp vừa tỉnh tới liền phát hiện chính mình nằm ở trên giường, toàn thân một chút sức lực cũng không có, không chỉ có như thế, hắn thậm chí liền lời nói đều nói không nên lời!

Hắn trong lòng hoảng hốt, đây là có chuyện gì?

Ở khoảng cách hắn không xa địa phương, sở phong mặt vô biểu tình ôm một phen kiếm đứng ở một bên, cũng là không nói một lời, nhìn không ra bất luận cái gì cảm xúc.

Sở phong ngay từ đầu bị nhà mình tiểu thiếu gia áp chế ở lôi đài tái thượng khiêu chiến Nam Cung Giác gặp thời chờ cũng đã đối cái này tiểu thiếu gia thất vọng rồi, tới rồi hiện tại, càng là nhìn tiểu thiếu gia Nam Cung diệp liền ở chính mình trước mặt chịu khổ đều có thể thờ ơ.

Hắn mắt lạnh nhìn mở to mắt lúc sau đầy mặt không dám tin tưởng tiểu thiếu gia, trong lòng hơi hơi xuất hiện một tia gợn sóng.

Hắn nhớ tới phía trước bởi vì một ít nguyên nhân chính mình xuất hiện cấp tiểu thiếu gia giải quyết tốt hậu quả, giết người, giải quyết vấn đề…… Thời điểm, lúc ấy chính mình trong lòng trong mắt tất cả đều là tiểu thiếu gia hỉ nộ ai nhạc, trong mắt chỉ có thể thấy chính mình muốn nhìn thấy tiểu thiếu gia, lại không biết tiểu thiếu gia ở chính mình không biết địa phương đã hoàn toàn biến thành một cái khác bộ dáng, thậm chí căn bản chính là một người khác!

Mà chính mình hiển nhiên đã trở thành tiểu thiếu gia trong tay một cây đao, vì cái này đã từng cứu chính mình một mạng tiểu thiếu gia, trên tay dính đầy máu tươi.

Đã từng tiểu thiếu gia luôn là thích ở chính mình bên người, nói một ít vì chính mình tiên đồ suy nghĩ phải làm chút sự tình gì linh tinh nói, nhưng là đến cuối cùng, hắn tương lai lại bị cái này chính mình vẫn luôn đặt ở đầu quả tim thượng tiểu thiếu gia huỷ hoại.

Rối tinh rối mù không nói, thậm chí nhìn không thấy quang minh, cũng nhìn không thấy tương lai.

Chính là này đó đều là chính mình lúc trước chính mình lựa chọn không phải sao?

Hắn không phải không có cảm giác được Nam Cung diệp không thích hợp quá, chỉ là mỗi một lần phát hiện tiểu thiếu gia không khoẻ cảm thời điểm, hắn đều cảm thấy đây là chính mình ảo giác, tới rồi sau lại, chỉ cần là chính mình phát hiện không đúng, đều sẽ theo bản năng thế tiểu thiếu gia tìm kiếm lấy cớ, hơn nữa hoàn thành tiểu thiếu gia yêu cầu hết thảy.

Chỉ là hắn chưa bao giờ nghĩ tới, vị này tiểu thiếu gia là khi nào trở nên cùng chính mình nhận thức cái kia tiểu thiếu gia hoàn toàn không giống nhau.

Xem đi, liền tính là tới rồi hiện tại lúc này, ở hắn trong lòng, Nam Cung diệp vẫn như cũ là hắn tiểu thiếu gia.

Sở phong thống khổ nhắm mắt lại, không hề xem trên giường nằm chật vật thiếu niên.

Nam Cung diệp này một quan đã bị quan tới rồi không biết khi nào, chờ đến hắn ra tới thời điểm, Nam Cung gia tộc đã tới rồi rời đi Cửu Thiên Tông thời điểm.

Trưởng lão Nam Cung hạo đối bọn họ này đồng lứa hậu nhân đều không có cái gì thưởng thức ý tứ, thậm chí đối bọn họ còn tràn ngập chán ghét.

.

Nam Cung diệp sự tình tạm thời không nói, chờ đến Nam Cung Giác ra tẫn nổi bật lúc sau, cùng Cửu Thiên Tông tông chủ chào hỏi lúc sau liền trực tiếp rời đi hiện trường.

Rốt cuộc hắn phía trước nói, hắn đánh xong lúc sau liền phải lập tức đi ăn cơm sao.

Lạc Hòa thấy Nam Cung Giác nhìn chính mình liếc mắt một cái, trong mắt tràn đầy hài hước, hắn cười cười, yên lặng đối Nam Cung Giác so một cái khẩu hình: “Nghịch ngợm.”

Nam Cung Giác thè lưỡi, cũng không biết vì cái gì, cảm giác có điểm buồn nôn.

Hắn rời khỏi sau, Lạc Hòa cũng ở mọi người không chú ý thời điểm rời đi, hai người rời đi không có khiến cho bất luận kẻ nào chú ý, chú ý tới người cũng không có khả năng nói cái gì.

Bởi vì hiện tại nơi này là Cửu Thiên Tông sân nhà, bọn họ mặc kệ nói cái gì đều là vô dụng.

Tuổi lớn tu sĩ ai đều biết đạo lý này, mà những cái đó tiểu bối đều có chút bị Nam Cung Giác biểu hiện ra ngoài thực lực kinh ngạc đến, liền tính là này đồng lứa bên trong xem như tương đối lợi hại vài người, đều không có phát hiện Nam Cung Giác rốt cuộc là như thế nào đem những người đó đánh hạ lôi đài, lúc này, suy xét các phương diện nguyên nhân, đều sẽ không lại có người tìm Nam Cung Giác khiêu chiến.

Thi đấu không có mấy ngày liền kết thúc, Lạc Hòa hỏi Nam Cung về Nam Cung gia tộc sự tình, nhìn thấy Nam Cung Giác đối này trong lòng hiểu rõ, liền không có lại quản.

Lúc sau Lạc Hòa có một đoạn thời gian tương đối vội một ít, đó chính là bởi vì Cửu Thiên Tông triệu khai cái này hội nghị duyên cớ, cái này hội nghị thượng nội dung đều kết giao Lạc Hòa tham dự, mặc kệ Lạc Hòa có phải hay không nguyện ý, hiện tại hắn thân là Cửu Thiên Tông một cái Tạo Linh Cảnh cường giả, đều cần thiết muốn tham gia cái này bên trong hội nghị.

Nam Cung Giác đối này thực vô ngữ, hắn đại khái có thể đoán được tông chủ rốt cuộc là đánh đến cái gì chủ ý, nhưng là Lạc Hòa hiển nhiên lại không có khả năng kế thừa cái này tông môn, bọn họ liền tính là cơ quan tính tẫn, chỉ sợ cũng không có gì biện pháp.

Đương nhiên này đó đều chỉ là Nam Cung Giác suy đoán mà thôi.

Thực mau liền đến ước định bên trong đáp lại ngày này, vốn dĩ có tư cách tham dự lần này hội nghị người đều là các tông môn gia tộc tới trưởng lão, Lạc Hòa tuy rằng tuổi trẻ, cũng không phải Cửu Thiên Tông trưởng lão, nhưng là bởi vì hắn là Tạo Linh Cảnh cường giả duyên cớ, xuất hiện tại hội nghị cũng không có người có ý kiến gì, nhưng là làm mọi người đều cảm thấy có chút ngoài ý muốn chính là, Nam Cung Giác thế nhưng cũng ở hội nghị nhân viên bên trong.

Đã biết chuyện này lúc sau, mấy cái không biết Nam Cung Giác sự tích không lớn không nhỏ tông môn trưởng lão có chút buồn bực: "Không biết này Nam Cung Giác là có tài đức gì, thế nhưng có tư cách ở chỗ này xuất hiện."

Hắn không có chú ý tới chính mình nói trung mang theo một tia toan khí, bởi vì bọn họ tông môn cũng không xem như đại tông môn, tông môn bên trong lợi hại nhất trưởng lão tu vi cũng gần chỉ là Hư Linh Cảnh đại viên mãn, không có trở thành Tạo Linh Cảnh người, hắn cảm thấy chính mình có thể tu luyện đến Hư Linh Cảnh đã thập phần không dễ dàng, tự nhiên là có một loại ẩn ẩn cao nhân nhất đẳng cảm giác —— ở đối thượng người khác thời điểm không có, nhưng là ở đối mặt Nam Cung Giác thời điểm liền có.

Ở trong mắt hắn, Nam Cung Giác trừ bỏ là Cửu Thiên Tông tông chủ đồ đệ bên ngoài nhưng không có bất luận cái gì có thể tham dự lúc này đây hội nghị tư cách.

Hắn nói âm rơi xuống, đại sảnh bên trong bỗng nhiên an tĩnh một chút.

Kỳ thật mọi người trong lòng đều hẳn là rõ ràng một sự kiện mới đúng, đó chính là nơi này là Cửu Thiên Tông sân nhà, liền tính là Cửu Thiên Tông người muốn cho một đầu heo xuất hiện ở chỗ này, đều không có người dám nói đối phương không có tư cách, huống chi Nam Cung Giác vẫn là một cái có thân phận người.

Bọn họ cười nhạo một tiếng, bất động thanh sắc xa cách một chút nói giữ lời cái kia tông môn trưởng lão.

Mà Nam Cung Giác bị Lạc Hòa mang theo lại đây thời điểm cũng có chút mộng bức, trên thực tế hắn căn bản không biết cái này hội nghị còn có chính mình lên sân khấu suất diễn hảo sao?

Phía trước thời điểm Lạc Hòa bị tông chủ các trưởng lão kêu đi nghị sự thời điểm hoàn toàn không có nói đến Nam Cung Giác, bởi vậy hắn vẫn luôn cho rằng chính mình có thể an tâm đương một con cá mặn, không nghĩ tới chính là, Lạc Hòa thế nhưng ở hội nghị ngày này đem hắn kéo lại đây.

Này chẳng lẽ thật sự không phải muốn đem hắn đưa lại đây kéo thù hận sao?

Nam Cung Giác ai oán nhìn Lạc Hòa, hy vọng chính mình có thể được đến một lời giải thích.

Lạc Hòa nhìn nhà mình tiểu sư đệ trong mắt ai oán, có chút buồn cười, đi qua đi hôn hôn bán manh tiểu sư đệ đôi mắt, ôn nhu nói: “Ngoan, ngươi hôm nay tới chính là vì đương cái linh vật, sẽ không có chuyện gì, ân?”

Nam Cung Giác đáng xấu hổ gật gật đầu, khuất tùng cùng Lạc Hòa sắc đẹp không thể tự kềm chế.

Chờ đến hắn phát hiện chính mình đã ngồi ở Cửu Thiên Tông hội nghị bàn tròn —— hảo đi, là bàn vuông thượng thời điểm, đều còn không có phản ứng lại đây.

Bất quá này cũng không quan trọng, Nam Cung Giác nói trắng ra là chỉ là vì đảm đương một cái linh vật tới, hắn rốt cuộc có đi hay không thần cũng không quan trọng.

Cửu Thiên Tông tông chủ dẫn đầu bắt đầu rồi lên tiếng: “Đại gia nói vậy đều đã phát hiện bên ngoài thiên địa linh khí náo động, chúng ta sử dụng trước kia công pháp tu luyện lên căn bản không có dùng, thậm chí còn sẽ bị linh khí bạo ngược ăn mòn chuyện này đi?”

Mọi người nghe Phong Cốc nói, biểu tình đều có điểm ngưng trọng, trên thực tế bọn họ phát hiện chuyện này cơ hồ đều là bởi vì chính mình hấp thu linh khí thời điểm gặp được trở ngại thời điểm, mà lúc ấy, những cái đó bạo ngược linh khí đã ở bọn họ trong cơ thể tàn sát bừa bãi.

Những người này cơ hồ xem như cả cái đại lục đứng đầu sức chiến đấu một nửa, tại đây loại tình huống dưới, bọn họ phát hiện chính mình chỉ cần không phải tu luyện, liền sẽ không bị linh khí ăn mòn, cho nên mọi người đều ở phát hiện vấn đề lúc sau lập tức đình chỉ tu luyện sự tình.

Nhưng là này đó rốt cuộc không phải kế lâu dài, mặc kệ là tình huống như thế nào, bọn họ tới rồi hiện tại tu vi, rất nhiều sự tình không phải muốn làm là có thể làm, thậm chí bọn họ còn hoàn toàn không biết lúc này đây linh khí bùng nổ rốt cuộc là cái gì nguyên nhân, cũng không biết này lúc sau còn có thể hay không liên tục đi xuống, trong lòng đều tràn ngập lo lắng.

Nếu là……

Bọn họ không dám tiếp tục tưởng đi xuống, hiện tại bọn họ nghe Cửu Thiên Tông tông chủ lên tiếng, lại cảm thấy nói không chừng Cửu Thiên Tông thật là tồn tại có thể đối phó cái này linh khí nơi phát ra.

Cửu Thiên Tông tông chủ phát hiện những người khác cảm xúc biến hóa, hơi hơi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Tình huống hiện tại đã bị bọn họ diễn luyện rất nhiều biến, nếu này đàn lão gia hỏa không có lập tức nhảy ra, liền đại biểu cho những người này vẫn là có điều cố kỵ……

Hắn đem không lâu phía trước Trấn Đăng Thành phát sinh kia sự kiện sửa chữa mấy cái chi tiết nói ra, nói thành là thượng cổ trấn áp linh khí bảo vật ở một cái ngoài ý muốn bên trong xuất thế, thoát đi trấn áp trận pháp, không biết tung tích, nhưng là bởi vì mất đi cái kia bảo vật duyên cớ, Tu chân giới linh khí khôi phục trở thành thượng cổ thời kỳ linh khí hình thái.

Mà bởi vì thượng cổ linh khí sống lại, một ít thượng cổ tồn tại đại năng cũng theo linh khí sống lại tỉnh lại, trong đó liền bao gồm bọn họ Cửu Thiên Tông đệ nhất nhậm tông chủ phía trước nhận thức một cái lão bằng hữu bạch tiêu tiền bối, hiện tại Tu chân giới điển tịch không được đầy đủ ai cũng không biết Cửu Thiên Tông tông chủ nói đến tột cùng là thật là giả, cũng căn bản không biết về thượng cổ thời kỳ bạch tiêu tiền bối đến tột cùng là ai.

Bởi vậy Cửu Thiên Tông tông chủ Phong Cốc như vậy vừa nói, nhưng thật ra có đại bộ phận người đều tin chuyện này, hơn nữa bọn họ còn cảm thấy Cửu Thiên Tông biết đến những việc này, nói không chừng đều là bởi vì vị kia bọn họ không biết tình huống cùng chi tiết bạch tiêu tiền bối nói cho Cửu Thiên Tông người.

Này đó trưởng lão trong lòng không thiếu cực kỳ hâm mộ, vì cái gì bọn họ chính mình tông môn liền không có như vậy chỗ tốt đâu?

? Tác giả nhàn thoại: Một cái đục nước béo cò hội nghị, còn không có đậu phộng hạt dưa bia đồ uống nước khoáng.

Nam Cung Giác: Khóc chít chít, anh ~

------oOo------

Phần 158

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 158: Phong Cốc suy đoán

Nhưng là bọn họ cảm khái không có liên tục bao lâu, Phong Cốc liền cho bọn hắn ném xuống một cái trọng bàng bom: “Bạch Tiêu Hổ tiền bối nói, hiện tại linh khí sống lại lúc sau, bởi vì trấn áp bảo vật không tồn tại nguyên nhân, này đó linh khí không còn có khôi phục trở thành phía trước bộ dáng khả năng.”

“Cái gì?”

“Tại sao lại như vậy?”

“Sao có thể? Nếu là không thể khôi phục, kia phía trước cái kia thiếu niên vì cái gì còn có thể tu luyện?” Một cái trưởng lão nguyên bản cũng vẫn là ở cảm khái chuyện này, theo sau lập tức nghĩ tới một sự kiện, bọn họ phía trước chính là ở Cửu Thiên Tông gặp được tu luyện lúc sau không chịu ảnh hưởng thậm chí còn có thể ngộ đạo người.

Hắn chỉ vào thiếu niên, đúng là thân là ăn dưa quần chúng Nam Cung Giác.

Nam Cung Giác: “……”

Hắn có phải hay không còn hẳn là khích lệ một chút vị này trưởng lão đầu óc xoay chuyển thật mau?

Lạc Hòa không nói gì, nhìn nhà mình tiểu sư đệ tự cho là bí ẩn ta mắt trợn trắng, trong lòng buồn cười.

Tiểu sư đệ vì cái gì có thể tu luyện? Kia tự nhiên là bởi vì hắn cũng không phải thế giới này người, nói không chừng còn có Thiên Đạo phù hộ, bất quá những việc này liền không có tất yếu làm người ngoài đã biết.

Lạc Hòa hơi hơi mỉm cười, ý vị thâm trường nhìn thoáng qua tiểu sư đệ.

Nhà mình tiểu sư đệ quả nhiên không giống người thường, những người này đều nhớ kỹ tiểu sư đệ tồn tại không phải sao?

Phong Cốc coi như chính mình không có nhìn đến Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác mặt mày đưa tình, ho nhẹ một tiếng: “Khụ khụ, Nam Cung Giác thân là bản tôn đệ tử, có được một chút có thể tu luyện bí pháp chẳng lẽ chư vị không thể lý giải?”

Ở đây mọi người trầm mặc một cái chớp mắt: “……”

Mấy cái thật · lão bất tử tu sĩ ở trong lòng ha hả vài tiếng, bọn họ đương nhiên là không thể lý giải, dựa vào cái gì Cửu Thiên Tông người có thể như vậy đúng

lý hợp tình nói ra nói như vậy tới!

Lời này nói được trên cơ bản liền cùng vả mặt không có gì khác nhau không phải sao?

Đồng dạng đều là gặp đối với người tu chân giống như tận thế giống nhau linh khí bùng nổ sự kiện, Cửu Thiên Tông người như vậy khí định thần nhàn cũng không phải là làm người thực không thể lý giải sao? Nếu không phải cố kỵ Cửu Thiên Tông chín, a không, hiện tại đã là mười cái Tạo Linh Cảnh tu sĩ, bọn họ hiện tại sợ là đều đã banh không được động thủ hảo sao?

Cái này Tu chân giới cá lớn nuốt cá bé, nhưng cho tới bây giờ không có gì quy luật đáng nói!

Nhưng là mặc kệ bọn họ trong lòng nghĩ cái gì không thể thấy người đến đồ vật, hiện tại đều chỉ có thể theo Cửu Thiên Tông tông chủ nói tiếp tục nói tiếp: “Đó là tự nhiên, tông chủ ái đồ có thể tu luyện đương nhiên là bình thường.”

Người này đầu tiên là theo Phong Cốc nói nịnh hót vài câu, theo sau mới phong cách vừa chuyển, bắt đầu tiếp tục nói: “Lại nói tiếp Cửu Thiên Tông triệu khai lần này hội nghị, chắc là đã biết ngoại giới linh khí giải quyết phương pháp đi?”

Phong Cốc nhìn thoáng qua người nói chuyện, có chút kinh ngạc chính là, đối phương thế nhưng là Nam Cung gia tộc trưởng lão Nam Cung hạo. Hắn trong lòng có chút kinh ngạc, không biết này Nam Cung gia tộc là có ý tứ gì.

Nhưng là Nam Cung hạo nói lời này kỳ thật thật đúng là chính là không có mặt khác ý tứ, hắn ở phía trước đã biết Nam Cung Giác là Nam Cung gia tộc hậu nhân, lại phát hiện Nam Cung Giác tu vi đã rất cao, tức khắc có muốn đem Nam Cung Giác mang về Nam Cung gia tộc ý tưởng.

Về Nam Cung Giác cùng gia tộc chi gian ân oán hắn cũng không biết được, nhưng là ở Nam Cung hạo xem ra, mặc kệ là cái gì ân oán, đều hẳn là không phải cỡ nào quan trọng, chỉ cần Cửu Thiên Tông tông chủ có thể đồng ý, chính mình là có thể đem Nam Cung Giác mang về Nam Cung gia tộc, vì Nam Cung gia tộc tương lai phát triển làm ra cống hiến.

Hắn cũng không biết ý nghĩ của chính mình là cỡ nào ý nghĩ kỳ lạ.

Không nói Phong Cốc trong lòng đã nhận định Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa hai người bên trong tồn tại một cái đại khí vận giả, gặp được sự tình gì tự nhiên là đầu tiên sẽ tìm hai người kia thương lượng, chỉ bằng hắn liền sự tình rốt cuộc là cái dạng gì đều không hỏi thăm rõ ràng cứ như vậy miên man suy nghĩ, cũng đã biết chuyện này cơ hồ không có khả năng.

Chỉ là hiện tại Nam Cung hạo không hề có ý thức được vấn đề này mà thôi.

Bất quá mặc kệ Nam Cung hạo là xuất phát từ cái gì nguyên nhân nói lời này, Phong Cốc đều cảm thấy hẳn là cảm tạ một chút vị đạo hữu này.

Cửu Thiên Tông phía trước chỉ nghĩ muốn như thế nào đem chuyện này nói cho đại gia, nhưng là hiện tại Cửu Thiên Tông nắm giữ ưu thế tuyệt đối, đương nhiên là muốn đem chính mình tông môn thái độ biểu hiện ra ngoài mới được.

Phong Cốc bưng một bộ cao thâm khó đoán thần sắc, cảm khái rất nhiều: "Lại nói tiếp vẫn là ta vị này đồ nhi đầu tiên phát hiện ở như vậy hoàn cảnh dưới tu luyện phương pháp, mới sử Cửu Thiên Tông được lợi rất nhiều……"

Cửu Thiên Tông tông chủ ngữ khí cảm khái, nhưng kỳ thật đại gia trong lòng rất rõ ràng, đó chính là vừa rồi Phong Cốc này một phen lời nói là ở cho thấy Cửu Thiên Tông trong mắt Nam Cung Giác người này địa vị, liền kém không có nói thẳng người này chúng ta Cửu Thiên Tông tráo nói như vậy.

Nam Cung Giác kỳ thật nghe không hiểu này đàn lão nhân chi gian nói, rốt cuộc hắn cũng không phải thực am hiểu với nghe ra người khác lời nói có ẩn ý ngôn ngữ kỹ xảo.

Hắn dù sao cũng là một cái khoa học tự nhiên sinh, mấy thứ này vẫn là không cần cưỡng cầu hảo.

Nam Cung Giác đối này thập phần xem đến khai.

Cửu Thiên Tông tông chủ nhìn mọi người đều như suy tư gì bộ dáng, thực vừa lòng cái này hiệu quả, đương nhiên, nếu Nam Cung Giác không có ngo ngoe rục rịch đem móng vuốt duỗi hướng trên bàn bãi đồ ăn thượng nói, không khí liền càng thêm hài hòa.

Thấy một màn này Phong Cốc lắc lắc đầu, cái này tiểu đồ đệ tư chất nghịch thiên, tu vi cùng ngộ tính cũng đều là nhất đẳng nhất hảo, nhưng là không biết vì cái gì, loại này nói chuyện dùng phi trên bàn cơm ăn cái gì hành vi lại làm hắn mạc danh hy vọng cái này tiểu đồ đệ không phải Thiên Nhất Phong.

Loại này đồ tham ăn hình tượng, chẳng lẽ không phải Thiên Nhị Phong tên cùng chủng loại càng thêm thích hợp Nam Cung Giác sao?

Hắn yên lặng mà nhìn thoáng qua đem Nam Cung Giác thu vào chính mình môn hạ Lạc Hòa, không biết vì sao, Lạc Hòa thế nhưng từ tông chủ trong ánh mắt nhìn ra một loại ai oán cảm xúc.

Lạc Hòa: "……" Tào nhiều vô khẩu không nghĩ nói chuyện.

Trường hợp này Lạc Hòa xác thật là không cần phải nói lời nói, tuy rằng hắn hiện tại đã là cùng Tạo Linh Cảnh tu sĩ cùng ngồi cùng ăn, nhưng là chuyện này nói đến cùng cùng hắn lại có quan hệ gì đâu? Hiện tại hắn chỉ cần nhìn những người này không cho bọn họ đối tiểu sư đệ có cái gì ý tưởng thì tốt rồi.

Nói ngắn lại ở Phong Cốc cảm khái một phen Nam Cung Giác vì chuyện này làm ra cái gì cống hiến lúc sau, chuyện vừa chuyển nói: "Hôm nay triệu tập các vị đạo hữu ở Cửu Thiên Tông tiến hành lúc này đây hội nghị, chủ yếu có hai cái

mục đích, đệ nhất chính là nói cho đại gia trận này linh khí bùng nổ ngọn nguồn, đệ nhị sao, tự nhiên cũng liền cùng tu luyện có quan hệ……"

Đối với hiện tại này đó tu sĩ tới nói, quan trọng nhất không phải nên như thế nào trấn áp đã bùng nổ linh khí, mà là như thế nào ở như vậy linh khí bên trong sinh tồn đi xuống.

Nguyên nhân chính là vì như thế, Phong Cốc không có nói ra Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa đem Bạch Tiêu Hổ tiền bối thả ra sự, cũng không có nói ra Bạch Tiêu Hổ tiền bối chính là cái kia trấn áp linh khí bảo vật sự.

Tuy rằng hắn trong lòng cũng rất rõ ràng một sự kiện, đó chính là hiện tại toàn bộ Tu chân giới chỉ sợ căn bản không có người có thể cùng Bạch Tiêu Hổ là địch, có thể không gây thù chuốc oán tận lực liền không cần gây thù chuốc oán hảo.

Vạn nhất đem Bạch Tiêu Hổ tiền bối sự tình nói ra…… Nhất định sẽ có người nghĩ tiếp tục trấn áp linh khí, đến lúc đó sẽ phát sinh cái gì? Phong Cốc không muốn suy nghĩ, chỉ cần hiện tại Tu chân giới này đó tu sĩ trong khoảng thời gian này nghe theo chính mình nói không phải được rồi sao?

Không, là nghe theo Cửu Thiên Tông trên dưới dốc hết sức lực nghĩ ra được biện pháp, không cần đối Thượng Ngu Đại Lục tạo thành cái gì uy hiếp liền hảo.

Kỳ thật Phong Cốc cũng không phải cái gì thánh nhân, tuy rằng hắn không có muốn thống trị Tu chân giới dã tâm, nhưng là cũng không hy vọng Cửu Thiên Tông bởi vì chính mình duyên cớ thanh danh hủy trong một sớm.

Hoặc là không phải bởi vì chính mình duyên cớ, nhưng là sự tình lại là phát sinh ở chính mình trước mặt.

Nói câu khó nghe nói, chờ đến chính mình phi thăng hoặc là ngã xuống lúc sau, Thượng Ngu Đại Lục an nguy lại cùng hắn có quan hệ gì?

Đương nhiên, hắn trên mặt treo hiền lành tươi cười, sắc mặt ôn hòa chờ đợi người khác đặt câu hỏi.

Hắn vừa dứt lời, liền có người gấp không chờ nổi dò hỏi: "Cái gì? Ý của ngươi là nói ở như vậy linh khí trung tu luyện? Sao có thể?"

"Hiện tại linh khí như vậy bạo ngược, hút vào một chút đều sẽ chiếu thành gân mạch tắc nghẽn, ở như vậy điều kiện hạ còn có thể tu luyện, Phong Cốc ngươi chẳng lẽ là đang nói đùa?"

Nghi ngờ người rất nhiều, còn có tu sĩ muốn nói lại thôi, nhưng là sắc mặt rõ ràng là không tin Phong Cốc nói.

Nam Cung Giác chán đến chết cầm trên bàn đồ vật lén lút ăn, không có phát ra bất luận cái gì thanh âm, may mắn hiện tại đại gia lực chú ý đều bị Phong Cốc nói hấp dẫn, không có người chú ý tới Nam Cung Giác đang làm những gì.

Nga, trừ bỏ Nam Cung Giác đối tượng Lạc Hòa.

Hắn tầm mắt từ lúc bắt đầu liền dừng ở Nam Cung Giác trên người, nhìn nhà mình tiểu sư đệ một bộ sự không liên quan mình sống ở thế giới của chính mình, ăn cái gì ăn đến còn thật cao hứng bộ dáng, trên người hắn hơi thở cũng nhu hòa vài phần.

Hai người hoàn toàn không có thân ở một cái nghiêm túc hội nghị hiện trường tự giác.

Người khác đều ở nghi ngờ Phong Cốc nói, cuối cùng vẫn là có người đứng ra nói: "Nếu Cửu Thiên Tông tông chủ như vậy định liệu trước, không bằng làm tông chủ nói một câu quý tông môn nghĩ tới biện pháp gì? Tông chủ cảm thấy như thế nào?"

Phong Cốc nghe vậy, cười như không cười nhìn thoáng qua người nói chuyện, kinh ngạc phát hiện nói chuyện thế nhưng là Thiên Vũ tông Tạo Linh Cảnh trưởng lão.

Hắn suy nghĩ một chút, thực mau liền nghĩ thông suốt Thiên Vũ tông trưởng lão vì cái gì nói như vậy.

Nơi này xuất hiện người giữa đại đa số đều là đến từ chính tầm mắt không cao tiểu tông môn cùng không phải như vậy khổng lồ, rồi lại đều có nhất định thế lực phạm vi gia tộc, những người này trước hết nhìn đến chỉ sợ đều là chính mình ích lợi, mà không phải càng cao trình tự.

Nhưng là Thiên Vũ tông đồng dạng cùng Cửu Thiên Tông là hai đại tề danh siêu cấp tông môn, bọn họ tầm mắt tự nhiên không phải tiểu tông môn các trưởng lão có thể lý giải, Cửu Thiên Tông Tạo Linh Cảnh ở phát hiện chuyện này lúc sau, đầu tiên lo lắng chính là Cửu Thiên Tông tương lai, mà không phải thân là Tạo Linh Cảnh ném vì chính mình ở không thể tu luyện linh khí dưới nên làm cái gì bây giờ.

Mà Thiên Vũ tông trưởng lão ở gặp được sự tình thời điểm, nhìn đến góc độ tự nhiên cũng là giống nhau.

Nghĩ đến đây, hắn nhìn thoáng qua đại đa số đại tông môn cùng tứ đại gia tộc trưởng lão, phát hiện những người này quả nhiên đều không có hé răng, thậm chí sắc mặt đều không có biến hóa, không khỏi càng thêm tin chính mình phân tích.

Như vậy tưởng tượng, hắn bỗng nhiên cảm thấy chính mình có lẽ hẳn là từ lúc bắt đầu liền không thỉnh những cái đó ếch ngồi đáy giếng tông môn.

Chỉ là hiện tại đã không có cái gì đổi ý đường sống.

Hắn ở trong lòng thở dài, mở miệng nói: "Ta Cửu Thiên Tông có người thực tiễn tu luyện phương pháp, vẫn chưa xuất hiện vấn đề, thậm chí thực lực còn bay lên rất nhiều."

Phong Cốc nói, ý có điều chỉ nhìn thoáng qua đang ở ăn cái gì Nam Cung Giác, khóe mắt không dấu vết trừu trừu.

Mọi người theo Phong Cốc ánh mắt xem qua đi, nhìn ăn đến chính hương Nam Cung Giác, không biết vì sao, thế nhưng bỗng nhiên cũng cảm thấy chính mình có điểm đói bụng.

Bất quá bọn họ loại này lão gia hỏa đều đã sinh sống mấy ngàn năm thời gian, cũng không phải không có gặp được quá hiện tại giống nhau cảnh tượng, tuy rằng những người đó đều ăn đến không có Nam Cung Giác như vậy hưởng thụ —— đương nhiên, chính yếu vấn đề là, bọn họ sống lâu như vậy, đương nhiên không phải lần đầu tiên gặp được như vậy chịu đói sự tình, cũng may bọn họ tu vi đều rất cao, vì chính mình hình tượng, vẫn là không cần thèm Nam Cung Giác trong tay đồ ăn hảo, khụ khụ.

Hệ thống đột nhiên sinh ra nói cho Nam Cung Giác: "Ký chủ, kinh kiểm tra đo lường, này đó đại năng đều đói bụng."

Nam Cung Giác thiếu chút nữa không nhịn xuống "Phụt" một tiếng cười ra tới.

Hắn không dấu vết nhìn vài lần này đó mặt ngoài nhất phái bình tĩnh cái gì đều nhìn không ra tới tu sĩ đại năng nhóm, trong lòng đột nhiên xuất hiện một loại thâm trầm kính nể chi tình.

Hắn trước kia xem những cái đó phim truyền hình trung người trang bức thủ đoạn so với này đó một đám đói đến không được lại còn muốn vẫn duy trì chính mình hình tượng đại lão, quả thực không có bất luận cái gì có thể so tính hảo sao?

Hắn ở trong lòng chửi thầm, nhưng cũng chỉ là thật cẩn thận ngắm vài lần này đó đại năng, theo sau liền nhất phái bình tĩnh tiếp tục ăn ăn ăn.

Phảng phất trên đời này trừ bỏ ăn không có gì có thể hấp dẫn chuyện của hắn.

Như là cảm giác được Nam Cung Giác ý tưởng, Nam Cung Giác đột nhiên cảm thấy sau lưng chợt lạnh, theo bản năng ngẩng đầu nhìn về phía mỗ một phương hướng, quả nhiên thấy ý vị thâm trường cười Lạc Hòa.

Nam Cung Giác: "……" Xuất hiện điềm xấu dự cảm.

Hắn đối với Lạc Hòa cười cười, che giấu chính mình chột dạ.

Cửu Thiên Tông tông chủ: "……" Hắn vì cái gì cảm thấy cái này đồ đệ quả thực chính là ở cùng chính mình đối nghịch đâu?

Đại gia thực mau đem đồ tham ăn Nam Cung Giác hình tượng bài xuất chính mình trong óc, bắt đầu tiếp tục nghe Phong Cốc hạt bức bức…… A không phải, là nghe Phong Cốc thao thao bất tuyệt cảm khái.

"Nếu thượng cổ nhân loại có năng lực phong ấn như vậy cuồng bạo linh khí, kia chẳng phải là thuyết minh trước kia thời điểm các tu sĩ có được càng cường đại hơn lực lượng sao?" Phong Cốc nhìn nhìn mọi người thần sắc, tiếp tục nói,

"Thượng cổ thời kỳ đã xảy ra sự tình gì chúng ta không thể hiểu hết, nhưng là liền tính là tình huống như vậy dưới, vẫn là có rất rất nhiều bảo vật từ cái kia thời kỳ lưu lại tới……"

Hắn cố ý tạm dừng một chút, nhìn thoáng qua ngồi ở trước bàn tu sĩ, có người trong mắt tinh quang lập loè, có người như suy tư gì, còn có mấy người thần sắc không rõ, còn có vẫn như cũ không có lĩnh ngộ chính mình đang nói cái gì.

Kỳ thật Phong Cốc nói trung tồn tại ám chỉ đã thập phần rõ ràng, chỉ là có người nghe ra tới, có người lại không có nghe ra tới.

Phong Cốc cũng không bắt buộc, rốt cuộc có chút lời nói hắn vẫn là muốn chính mình nói ra.

"Thượng cổ đại năng phong ấn cường hãn linh khí, lại không có hoàn toàn đem cái kia thời kỳ công pháp tiêu hủy không phải sao?" Phong Cốc thở dài, nói ra chính mình suy đoán, "Ta có một cái ý tưởng, thượng cổ đại năng nhóm phong ấn linh khí đồng thời, nói không chừng cũng đóng cửa phi thăng thông đạo, không biết các vị có hay không phát hiện, chúng ta tới rồi cái này tu vi lúc sau đều lại vô tiến thêm, vấn đề này chẳng lẽ đại gia chưa từng có nghĩ tới sao?"

------oOo------

Phần 159

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 159: Hội nghị sau khi kết thúc

Mọi người sợ hãi cả kinh.

Bọn họ không biết thượng cổ đại năng phong ấn linh khí sự tình, nhưng là thượng cổ lúc sau, Tu chân giới nhân sĩ lại vô phi thăng lại là đại gia rõ như ban ngày sự tình, mà tham dự linh khí phong ấn sự kiện tu sĩ…… Bọn họ chưa bao giờ gặp qua.

Thượng cổ đại năng vì cái gì muốn phong ấn linh khí, lại vì cái gì không có lưu tại ghi lại?

Này đó đều là càng nghĩ càng thấy ớn vấn đề.

Càng quan trọng là, bọn họ không thể phi thăng, có thể hay không thật sự chính là bởi vì hiện tại linh khí vấn đề, không đạt được Thiên Đạo tán thành?

Mọi người hai mặt nhìn nhau, ai cũng không biết Phong Cốc nói có thể tin nhiều ít.

Nhưng ở đây mỗi người trong lòng đều đã xuất hiện một cái nghi vấn.

Càng làm cho bọn họ cảm thấy không ổn chính là, Phong Cốc nhắc tới thượng cổ công pháp.

Cửu Thiên Tông Tàng Thư Các rất là lợi hại, điểm này là mọi người đều rõ như ban ngày sự tình, bên trong ghi lại cũng là thập phần phong phú, tồn tại thượng cổ công pháp chẳng có gì lạ.

Nhưng là Cửu Thiên Tông có thể cứ như vậy quang minh chính đại cầm thượng cổ công pháp nói sự, không đại biểu ở đây người khác cũng có như vậy tư cách.

Bọn họ tông môn là không có Cửu Thiên Tông Tàng Thư Các như vậy thần kỳ tồn tại, nói cách khác, bọn họ rất khó tìm đến thượng cổ công pháp truyền thừa.

Nói đến đây cũng là có nguyên nhân, từ trước cũng không phải không có người tìm được quá thượng cổ công pháp, nhưng là những cái đó công pháp ở hiện tại tu sĩ trong mắt thoạt nhìn giống như là thô ráp mà lại thấp kém phế phẩm giống nhau, căn bản không có tư cách nhập bọn họ mắt, bởi vậy thế nhưng là chưa từng có người đem những cái đó công pháp lưu lại quá.

Thượng Ngu Đại Lục là không tồn tại có thể nhìn thấu thiên cơ Thiên Cơ Môn như vậy thần kỳ môn phái, không có người biết Thượng Ngu Đại Lục sẽ xuất hiện như vậy kiếp nạn, bởi vậy bọn họ này đó mấy lão gia hỏa đều ở điên cuồng tìm kiếm kéo dài thọ mệnh phương pháp, không ngừng tu luyện, mưu toan trở

thành thượng cổ về sau cái thứ nhất phi thăng nhân sĩ đáng tiếc chính là, hiện tại sự tình không thua gì cho bọn họ đánh đòn cảnh cáo.

Sở hữu Tạo Linh Cảnh tu sĩ đều bỗng nhiên bình tĩnh lại.

Lúc này bọn họ mới phát hiện, bọn họ đối chính mình sở sinh hoạt thế giới thế nhưng như thế không hiểu biết.

Nếu không phải Cửu Thiên Tông đưa ra như vậy hoài nghi, bọn họ là sẽ không nghĩ vậy chút vấn đề.

Nhưng là.

Có cái thứ nhất hoài nghi người, hoặc là nói, hoài nghi hạt giống một khi gieo, liền rất khó tiêu trừ.

"Các vị đạo hữu không cần lo lắng," Cửu Thiên Tông tông chủ bỗng nhiên cười cười, vẻ mặt cao thâm khó đoán, "Tin tưởng các vị đều hẳn là nghe nói bản tôn đệ tử Lạc Hòa không lâu trước đây thăng cấp Tạo Linh Cảnh sự đi?"

Các vị trưởng lão nhìn Cửu Thiên Tông tông chủ Lạc Hòa, thấy không rõ hắn muốn làm chút cái gì.

Nhưng cũng có người từ Phong Cốc trên nét mặt nhìn ra chút cái gì, có chút không thể tin tưởng nhìn Phong Cốc, tưởng được đến Phong Cốc đáp án.

Lạc Hòa nhìn này đó cái gọi là đứng ở chuỗi đồ ăn đỉnh Tạo Linh Cảnh các tu sĩ, trong mắt không có một tia cảm xúc, a, mặt ngoài làm được lại hảo, cũng không thắng nổi bọn họ chỉ có thể thấy trước mắt ích lợi sự thật……

Bất quá, này lại cùng hắn có quan hệ gì đâu?

Trên thực tế, Lạc Hòa thật đúng là không có đem này đó đặt ở trong lòng, hắn đối với thường thường nhìn về phía chính mình phương hướng tiểu sư đệ hơi hơi mỉm cười, theo sau liền duy trì cao thâm khó đoán biểu tình, ngay cả tông chủ nhắc tới hắn cũng không có nhìn thấy hắn có cái gì cảm xúc dao động.

Những cái đó sớm đã thành danh nhãn hiệu lâu đời Tạo Linh Cảnh các tu sĩ đối Lạc Hòa thái độ có chút bất mãn, liền tính Lạc Hòa hiện tại đã trở thành một cái giống như bọn họ cấp bậc tu sĩ, hắn cũng vẫn là một cái hậu bối, hắn là nơi nào tới loại này khinh thường nhìn lại tự tin?

Có lẽ là bởi vì tới rồi hiện tại cảnh giới lâu lắm, thừa nhận rồi quá nhiều a dua nịnh hót, bọn họ đều có chút không rõ ràng lắm chính mình ban đầu tu luyện rốt cuộc là vì cái gì.

Liền tính là hiện tại thế giới thật sự có thể tu luyện thành tiên, những người này lại dựa vào cái gì cho rằng bằng vào bọn họ hiện tại tâm cảnh còn có thể được đến Thiên Đạo tán thành đâu?

Lạc Hòa hơi hơi cúi đầu, che đậy chính mình trong mắt trào phúng.

Nam Cung Giác cảm giác được Lạc Hòa cảm xúc không quá mỹ diệu, lại cũng không có quá nhiều chú ý.

Hiện tại hắn thân ở với nhiều như vậy đại năng bên trong, vì giảm bớt một chút chính mình áp lực, chỉ có thể không ngừng mà vùi đầu khổ ăn.

.

Mãi cho đến ngày đầu tiên hội nghị kết thúc còn có rất nhiều người ở vào mộng bức trung.

Trong đó bao gồm vẫn luôn ở ăn Nam Cung Giác, hắn toàn bộ hành trình đều ở hiện trường, nhưng mà thế nhưng hoàn toàn không có từ này đó lão nhân nói trung phân tích ra tới những người này rốt cuộc đạt thành cái dạng gì hiệp nghị.

Sau đó Nam Cung Giác đã bị thông tri hắn không cần tham gia ngày hôm sau về sau hội nghị.

Không biết vì cái gì, Nam Cung Giác hiện tại thế nhưng có một loại liền chính hắn đều cảm thấy không thể tin tưởng ý tưởng: Đặc miêu hiện tại cái này chẳng lẽ là trong truyền thuyết nhân dân đại hội sao? Hắn có phải hay không vào nhầm cái gì kỳ quái phim trường?

Tựa như Nam Cung Giác vẫn luôn đều không nghĩ ra giống nhau, Cửu Thiên Tông đến tột cùng vì cái gì muốn lựa chọn như vậy gióng trống khua chiêng đem mọi người đều tụ ở bên nhau thương lượng chuyện này, rõ ràng chỉ cần cùng Cửu Thiên Tông quan hệ cũng không tệ lắm một bộ phận nhỏ người biết chuyện này thì tốt rồi……

Nam Cung Giác trong lòng như vậy nghĩ, bởi vì hắn sinh hoạt thời đại cũng không sẽ gặp được loại này động một chút cùng thiên hạ thương sinh có quan hệ đại sự, cho nên hắn cũng không có ý thức được này đó đại năng nhóm chân chính muốn thảo luận đến tột cùng là sự tình gì.

Nam Cung Giác cái gì cũng không biết.

Ở hắn không biết thời điểm, Lạc Hòa đã âm thầm đem những cái đó hắn cho rằng sẽ phá hư Nam Cung Giác đơn thuần những cái đó sự tình toàn bộ đều cách trở bên ngoài.

Hệ thống cũng không có ý thức được thân là Boss Lạc Hòa dụng tâm hiểm ác.

Nam Cung Giác không có cơ hội bàng thính, không đại biểu Lạc Hòa không cần tiếp tục mở họp, nguyên nhân chủ yếu là Lạc Hòa hiện tại đã trở thành Cửu Thiên Tông đại ca chi nhất, khụ khụ, tuy rằng nói như vậy khả năng có điểm xã hội, nhưng hiện thực cố tình thật đúng là chính là như thế, hiện tại Lạc Hòa ở Cửu Thiên Tông quan trọng trình độ đã thẳng bức tám vị trưởng lão rồi hảo sao?

Hảo đi chính yếu chính là tông môn rất tưởng đem Lạc Hòa lưu tại Cửu Thiên Tông đương trưởng lão.

Hiện tại Lạc Hòa tu vi đạt tới Tạo Linh Cảnh, liền tính là muốn chính mình khai tông lập phái, cũng không ai có thể đủ ngăn cản không phải?

Tuy rằng Lạc Hòa trong lòng thật sự không có ý tứ này……

Nam Cung Giác qua mấy ngày nhàm chán nhật tử, Cửu Thiên Tông khởi xướng lúc này đây hội nghị rốt cuộc ở Cửu Thiên Tông mọi người chờ đợi trung kết thúc.

Lúc này đây cái này hội nghị khai đến có thể nói là hao tài tốn của còn không có cái gì chỗ tốt, đặc biệt là ngoại môn đệ tử, quả thực đều phải bị mệt chết hảo sao?

Tuy rằng cũng không có mấy cái mặt khác tông môn người thật sự sẽ đối bọn họ làm cái gì, nhưng là loại này độ cao khẩn trương không khí căng chặt tình huống vẫn là làm mọi người đều không thể không vẫn luôn căng chặt tiếng lòng.

Thẳng đến đem sở hữu các đại lão đều tiễn đi, Cửu Thiên Tông mới có thời gian suyễn khẩu khí.

.

Bạch tiêu tuy rằng vẫn luôn đều không có ra mặt, cũng không có tỏ vẻ ra đối lúc này đây Cửu Thiên Tông triệu khai cái gọi là hội nghị có cái gì hứng thú, nhưng là hắn lại là vẫn luôn đều ở chú ý cái này hoàn toàn mới hội nghị.

Hắn cũng rất tưởng biết, Cửu Thiên Tông tiểu bối làm ra lớn như vậy động tĩnh, rốt cuộc là muốn làm gì.

Ở biết được Cửu Thiên Tông tông chủ suy đoán lúc sau, bạch tiêu thần sắc thay đổi mấy lần.

Hắn thế nhưng cảm thấy cái kia Cửu Thiên Tông tông chủ suy đoán có điểm ý tứ.

Thượng cổ lúc ấy, hắn chỉ nghĩ phải hảo hảo tu luyện, tranh thủ đuổi kịp bạch lưu tu vi, có thể cùng bạch lưu cùng nhau phi thăng cái kia lệnh sở hữu tu sĩ xua như xua vịt xa lạ Tiên giới.

Bởi vậy, hắn cũng không có như thế nào chú ý Thượng Ngu Đại Lục, hoặc là nói là toàn bộ Tu chân giới hướng đi, kết quả hắn thế nhưng đã bị tự cho là đúng bằng hữu nhân loại tu sĩ ám toán, cuối cùng bị trấn áp dưới nền đất……

Hắn không nghĩ tới chính là, ở cách xa nhau mấy vạn năm lúc sau, hắn tỉnh lại nhìn thấy Tu chân giới, thế nhưng là một cái nhược đến bất kham một kích Tu chân giới.

Hắn không biết linh khí bị phong ấn sẽ phát sinh cái dạng gì sự tình, nhưng là từ hiện tại Thượng Ngu Đại Lục tình huống tới xem, chỉ sợ cũng không có lúc trước những cái đó tự cho là đúng tu sĩ cho rằng như vậy lệnh người vừa ý.

Bất quá…… Nếu nhân loại tu sĩ từ lúc ấy bắt đầu cũng đã là vì phòng ngừa có người cùng bọn họ tranh đoạt phi thăng cơ duyên nói…… Kia đích xác vẫn có thể xem là một biện pháp tốt.

Bất quá…… Bạch tiêu ánh mắt lóe lóe, nhân loại tu sĩ hẳn là không đến mức như vậy đối đãi chính mình hậu nhân đi?

Bất quá, nhân tâm loại đồ vật này, từ xưa đến nay đều là khó nhất suy đoán, bạch tiêu cũng không phải muốn truy nguyên.

Hắn hiện tại nhất muốn làm, cũng vẫn là tu luyện thành công mang theo bạch lưu cùng nhau phi thăng.

Tuy rằng hiện tại bạch lưu đã lâm vào ngủ say, trong thời gian ngắn trong vòng căn bản vẫn chưa tỉnh lại.

Hắn nhìn nhìn ở trong tay chính mình ngoan ngoãn an phận nằm tiểu thảo, trong mắt mềm mại thành một mảnh.

Về bạch tiêu ở sau lưng âm thầm quan sát sự tình, mặc kệ là Lạc Hòa vẫn là Nam Cung Giác vẫn là Cửu Thiên Tông tông chủ, bọn họ cũng không biết.

Chờ đến Lạc Hòa ở đã trải qua một hồi cực kỳ tàn ác giằng co gần nửa tháng hội nghị, rốt cuộc bị thả ra lúc sau, lập tức liền thu hoạch nhà mình tiểu sư đệ một cái ôm đầy tình yêu cùng hôn môi, tâm tình của hắn cũng hảo rất nhiều.

Nói thật, đối với Cửu Thiên Tông tông chủ tại hội nghị bỗng nhiên nói ra cái kia lệnh người cảm thấy làm người nghe kinh sợ suy đoán, cũng làm Lạc Hòa có vài phần khiếp sợ.

Tuy rằng thế gian này luôn là sẽ xuất hiện rất nhiều ngoài ý muốn, nhưng là Lạc Hòa cũng không thể không thừa nhận một chút, liền tính là ở hắn kiếp trước thời điểm, hắn nhìn thấy tu vi đạt tới Tạo Linh Cảnh lúc sau cảnh giới người trừ bỏ cái kia “Nam Cung Giác” bên ngoài thế nhưng không có người thứ hai.

Chính mình tuy rằng không biết xuất phát từ cái gì trong lòng, thế nhưng cùng “Nam Cung Giác” vẫn luôn đấu tranh tới rồi Tạo Linh Cảnh, cuối cùng vẫn là bị đột phá tới rồi Diệt Linh Cảnh tu vi “Nam Cung Giác” bắt được.

Nhưng mà này đó đều không phải quan trọng nhất, quan trọng nhất chính là, hắn không biết chính mình bị “Nam Cung Giác” đóng bao lâu, nhưng là hắn biết một sự kiện, ở hắn bị bắt lấy còn không có bị ném vào liệt hỏa trung thời điểm, cái kia “Nam Cung Giác” vẫn luôn đều đang tìm kiếm có thể phi thăng phương pháp —— căn cứ Thượng Ngu Đại Lục rất nhiều ghi lại, chỉ cần tu vi đạt tới Diệt Linh Cảnh, phi thăng cơ hồ chính là ván đã đóng thuyền sự tình, căn bản không cần lại tìm kiếm biện pháp gì.

Cuối cùng hắn cũng không biết đã xảy ra cái gì, cái kia “Nam Cung Giác” cảm xúc càng ngày càng táo bạo, ở một ngày nào đó đột nhiên cuồng táo đem linh hồn của chính mình ném tới liệt hỏa bên trong.

Nhưng là Lạc Hòa có một loại mãnh liệt dự cảm, liền tính là may mắn như "Nam Cung Giác" như vậy vận mệnh chi tử, khả năng đều không thể ở thế giới này phi thăng!

Đây là một cái đáng sợ suy đoán.

Lạc Hòa chỉ cần tiếp tục phỏng đoán đi xuống, liền không khó được ra một cái kết luận, Thượng Ngu Đại Lục phi thăng con đường thật sự vì cái gì nguyên nhân mà biến mất!

Như thế cùng Cửu Thiên Tông tông chủ cái kia không biết từ đâu mà đến suy đoán có chút ăn khớp……

Hắn trầm mặc tự hỏi, không có chú ý tới nhà mình tiểu sư đệ như suy tư gì biểu tình.

Tuy rằng mặt ngoài Nam Cung Giác không có tham dự lúc này đây hội nghị, nhưng là hắn có được một cái cường đại ngoại quải hệ thống, chỉ cần một bút giá trị xa xỉ tích phân, là có thể đủ trực tiếp quan khán hội nghị phát sóng trực tiếp.

Hắn nhìn Phong Cốc lừa dối những cái đó mặt khác tông môn đại năng nhóm đối thượng cổ công pháp có thể tu luyện tin tưởng không nghi ngờ, thậm chí còn tin Lạc Hòa chính là bởi vì tu luyện một bộ thể chất phù hợp thượng cổ công pháp lúc sau mới thành công thăng cấp Tạo Linh Cảnh sự tình!

Nhìn đến kia một đoạn thời điểm, Nam Cung Giác đều nhịn không được cho chính mình tiện nghi sư phụ dựng cái ngón tay cái, loại này lừa dối người bản lĩnh, liền tính là từ hiện đại tới Nam Cung Giác, đều không cảm thấy chính mình có như vậy bản lĩnh.

Sau lại, Phong Cốc thành công làm những người này tin tứ đại bí cảnh bên trong tồn tại thượng cổ truyền thừa, hơn nữa còn làm những cái đó đại tông môn trưởng lão đều gấp không chờ nổi muốn trở về tìm ra nhà mình đặt ở không biết cái gì trong một góc thượng cổ truyền thừa công pháp……

Cuối cùng, Cửu Thiên Tông tông chủ bằng vào một tay lừa dối người công phu, đem mọi người đều lừa dối một bên, thần kỳ chính là, ngay cả Nam Cung Giác đều cảm thấy Phong Cốc suy đoán nói không chừng là đúng.

"Chúng ta quả nhiên vẫn là xem thường cái này tiện nghi sư phụ." Nam Cung Giác không thể không ở trong đầu đối hệ thống cảm khái nói, "Như vậy thực lực, không đi bán hàng đa cấp thật là nhân tài không được trọng dụng."

Hệ thống: "……" Thế nhưng không lời gì để nói.

Thân là một cái đi theo ký chủ xem xong rồi trận này hội nghị phát sóng trực tiếp hệ thống thật sự không thể không thừa nhận một sự kiện, đó chính là ký chủ cái này tiện nghi sư phụ tài ăn nói xác thật không dung khinh thường.

Thân là một cái ngốc bạch ngọt hệ thống căn bản hoàn toàn không phải đối thủ, thậm chí còn đối tông chủ có điểm sùng bái, nếu nó cũng có thể đủ có được tông chủ như vậy tài ăn nói, gì sầu chính mình không thể từ ký chủ nơi này lừa gạt Kịch Tình Độ đâu?

Nam Cung Giác mặt vô biểu tình nhắc nhở hệ thống: “Hải, không cần quá đắc ý vênh váo a thân.”

Hệ thống kinh tủng hướng Nam Cung Giác thức hải trung co rụt lại, tỏ vẻ chính mình hiện tại cũng không tại tuyến.

Nam Cung Giác: “……”

Không phải, cái này hệ thống hiện tại giả chết công phu thật là càng ngày càng lợi hại a.

Hắn hồi tưởng hội nghị bên trong nội dung, vì tứ đại bí cảnh bên trong những cái đó truyền thừa bi ai.

Kỳ thật chân chính làm Nam Cung Giác cảm thấy xem thế là đủ rồi chính là, Cửu Thiên Tông tông chủ thế nhưng lấy ra một quyển thượng cổ lạn đường cái cơ sở công pháp, làm Cửu Thiên Tông thành ý thông báo thiên hạ, hơn nữa tỏ vẻ chính hắn chính là tu luyện cái kia công pháp.

Nam Cung Giác: “……”

Lợi hại ta tông môn.

Đừng nói sinh hoạt ở như vậy trong tông môn vẫn là rất có cảm giác an toàn.

Nhưng mà, Nam Cung Giác cái này ý tưởng thực mau liền tan biến.

Nửa tháng sau, đại bộ phận tông môn tới các trưởng lão đều đã về tới bọn họ chính mình tông môn trung, sau đó Cửu Thiên Tông tông chủ ở không lâu lúc sau thu được đến từ rất nhiều tiểu tông môn thỉnh cầu.

Bọn họ chính mình tông môn không tồn tại thượng cổ công pháp như vậy cao lớn thượng truyền thừa, cho nên muốn đi tứ đại thí luyện nơi bính một chút vận khí, hy vọng có thể cùng Cửu Thiên Tông tu sĩ đồng hành.

Nói là đồng hành, kỳ thật là muốn tìm cái có thể tu luyện bảo tiêu, hơn nữa bọn họ còn liên hợp ở bên nhau khai ra hậu đãi điều kiện.

Vì thế, Cửu Thiên Tông tông chủ cầm tin đi tìm Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác.

------oOo------

Phần 160

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 160: Trợ giúp tiểu tông môn

Nói thật, Nam Cung Giác kỳ thật thập phần không hài lòng cái này đột nhiên bị an bài sai sự.

Nhưng là hiện tại hắn cùng Lạc Hòa xác thật không có gì sự tình làm, hơn nữa đại đa số bí cảnh hoặc là chính là còn chưa tới đạt mở ra thời điểm, hoặc là chính là sớm đều bị lúc ban đầu trọng sinh Lạc Hòa cấp trực tiếp càn quét không còn, căn bản không có hắn nhặt của hời đường sống.

Nam Cung Giác vô ngữ: "……"

Hắn nguyên bản còn cảm thấy Lạc Hòa vô dục vô cầu thập phần cao lãnh gì đó, không nghĩ tới thế nhưng cũng cùng những cái đó thư trung trọng sinh giả không sai biệt lắm, trọng sinh lúc sau nghĩ đến chuyện thứ nhất đều là cướp đi vai chính cơ duyên.

Thân là vai chính Nam Cung Giác: "……"

Lúc này chính hắn hoàn toàn không nghĩ hồi ức hệ thống nói rõ ràng là hắn đoạt đi rồi Lạc Hòa cơ duyên chuyện này.

Cuối cùng Nam Cung Giác không tình nguyện tiếp nhận rồi nhiệm vụ, cùng Lạc Hòa cùng đi bảo hộ những cái đó cùng Cửu Thiên Tông quan hệ cũng không tệ lắm nhưng là thực lực kham ưu tông môn thu hoạch thượng cổ truyền thừa.

Căn cứ Thượng Ngu Đại Lục mọi người đều biết sách sử ghi lại, biết nội tình tông môn từ giữa lựa chọn sử dụng một bộ phận tương đối có khả năng xuất hiện thượng cổ truyền thừa bí cảnh, chuẩn bị đi này đó bí cảnh giữa tìm kiếm tông môn một đường sinh cơ.

Đương nhiên, này một đường sinh cơ gần giới hạn trong đối với tu vi mới vừa bắt đầu trẻ tuổi đệ tử, đối với tu vi đã đạt tới Tạo Linh Cảnh thậm chí là Hư Linh Cảnh trở lên tu vi tu sĩ, nếu là tìm không thấy tại thượng cổ thời kỳ cũng đã cũng khá nổi danh Thiên cấp trở lên công pháp, chỉ sợ cũng không có gì sinh cơ đáng nói.

Đương nhiên những việc này những cái đó lão bất tử Tạo Linh Cảnh cường giả nhóm đều là không biết, bọn họ vẫn cứ ở ảo tưởng có thể tìm kiếm đến thích hợp công pháp, duy trì chính mình thọ mệnh, một ít căn bản không có ý thức được thế giới này đã đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất tu sĩ thậm chí căn bản cũng không biết, bọn họ hiện tại căn bản chính là nỏ mạnh hết đà, cơ hồ sinh cơ đoạn tuyệt.

Đáng tiếc chính là cảm kích người căn bản là sẽ không nói cho bọn họ chuyện này là được.

Hệ thống thông qua một phen đối với Thượng Ngu Đại Lục tư liệu điên cuồng tra tìm, mới ở một ít thượng vạn năm trước ghi lại bên trong khuy đến một tia trong đó mấu chốt.

Nhưng là những cái đó ghi lại không biết vì cái gì, cũng ở lịch sử sông dài bên trong thất lạc, cuối cùng dư lại đôi câu vài lời, cũng không thể làm Nam Cung Giác chuẩn xác đoán ra vạn năm trước những cái đó tu sĩ đến tột cùng suy nghĩ một ít cái gì.

Lạc Hòa nhìn nhà mình không tình nguyện tiểu sư đệ, ở trong lòng thở dài một hơi.

Bọn họ mặt ngoài nói là đi trợ giúp nghỉ ngơi tiểu tông môn, nhưng chân chính sự thật…… Cùng tiểu sư đệ thiên chân ý tưởng một trời một vực.

Cửu Thiên Tông cùng tứ đại siêu cấp thế gia cùng Thiên Vũ tông đạt thành hiệp nghị, này mấy cái thế lực đều là có được chính mình thượng cổ truyền thừa nơi thế lực, bọn họ nhất không hy vọng sự tình chính là nhìn đến thế lực khác, đặc biệt là những cái đó loại nhỏ tông môn hoặc là gia tộc có được khả năng siêu việt này sáu cái thế lực công pháp, bởi vì này phong ấn mặt ngoài xem ra như là tiểu tông môn thỉnh cầu bọn họ đi hỗ trợ, trên thực tế xác thật này sáu cái thế lực cùng nhau thúc đẩy chuyện này.

Chủ yếu mục đích chính là vì giám thị này đó loại nhỏ thế lực, nếu gặp lợi hại công pháp linh tinh, có chính mình tông môn thế lực ở, vô luận như thế nào đều có thể lấy được nhất định tiên cơ.

Tiểu sư đệ thế nhưng thật đúng là cho rằng Cửu Thiên Tông là ở làm từ thiện.

Nam Cung Giác xác thật lười đến suy nghĩ này đó loanh quanh lòng vòng sự tình, hắn nguyên bản chỉ là bởi vì trạch một chút cũng không nghĩ ra cửa, nhưng là nghĩ chính mình kia mấy cái mấy cái bình thường, hiện tại đều vẫn là số âm Kịch Tình Độ, lại nghĩ tới tứ đại thí luyện nơi giữa sắp mở ra hai cái bên trong tồn tại cơ duyên, ở trong não tiến hành rồi một phen đối lúc sau, Nam Cung Giác lập tức liền quyết định làm!

Làm xong vụ này, hắn liền có thể đem chính mình mắc nợ Kịch Tình Độ giảm bớt một cái linh, thật là thật đáng mừng.

Nam Cung Giác tràn ngập nhiệt tình, đôi mắt sáng lấp lánh nhìn Lạc Hòa: “Sư huynh, chúng ta khi nào xuất phát a?”

Lạc Hòa có chút ngoài ý muốn, mới vừa rồi còn không tình nguyện tiểu sư đệ thế nhưng cảm xúc biến hóa đến nhanh như vậy, không biết là nghĩ tới cái gì thú vị sự.

Hắn hiểu ý cười, mặc kệ nghĩ tới cái gì, tiểu sư đệ vui vẻ liền hảo.

May mắn Nam Cung Giác không có nghe thấy quá Lạc Hòa như vậy tiếng lòng, nếu không nhất định sẽ cảm thấy chính mình nhận thức một cái giả Lạc Hòa.

.

Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác ở thu thập một phen, tiếp đãi một chút chính mình làm một chút chết, thiếu chút nữa không đem chính mình tu luyện chi đồ chặt đứt Kỷ Thích Sinh, thuận tiện đem một đống chính mình luyện đan dược gửi ở nhiệm vụ đường bán, sau đó liền mỹ tư tư cùng Lạc Hòa cùng nhau chuẩn bị rời đi Cửu Thiên Tông đi lưu lạc.

Tới rồi Thiên Nhất Phong đại điện ở ngoài xuất phát địa điểm, Nam Cung Giác sắc mặt tối sầm.

Ai có thể nói cho hắn đây là có chuyện gì?

Chỉ thấy được ngày thường một người đều không có Thiên Nhất Phong hiện tại đứng đầy người, đương nhiên đây là khoa trương cách nói, nhưng là không nói mấy chục cái, ở bọn họ chuẩn bị tốt xuất phát tàu bay ngoại, đứng mười mấy người lại là thật thật tại tại sự tình.

Cái này làm cho Nam Cung Giác cảm thấy thập phần khó chịu, hắn lạnh mặt dò hỏi: “Đây là có chuyện gì?”

Nam Cung Giác từ trước đó không lâu cùng Nam Cung gia tộc trận chiến ấy lúc sau, thanh danh liền ở Cửu Thiên Tông truyền khai, hiện tại mọi người đều đã biết tông chủ tiểu đồ đệ, bọn họ tiểu sư huynh là một cái thập phần hung tàn tu sĩ, ai cũng không dám dễ dàng đắc tội, hiện tại Nam Cung Giác lạnh mặt nói chuyện, ai cũng không có cảm thấy hắn có cái gì không lễ phép hành vi, ngược lại còn cảm thấy như vậy Nam Cung Giác thập phần ngạch có khí thế.

“Đây là vị kia trong truyền thuyết Nam Cung tiểu sư huynh sao? Thoạt nhìn hảo cao lãnh a!”

“Tiểu sư huynh thật là phong độ nhẹ nhàng, không hổ là đại sư huynh tự mình lựa chọn sư đệ……”

“Các ngươi có hay không nghe nói, vị này Nam Cung tiểu sư huynh tuổi tác rất nhỏ đâu, nghe nói hiện tại mới bất quá nhược quán chi năm, nhưng mà tu vi đã ở rất nhiều sư huynh phía trên, thật sự thập phần đáng sợ.”

“Ta còn nghe nói vị này tiểu sư huynh ở ngay từ đầu nhập môn thí nghiệm thời điểm, cũng đã nhất minh kinh nhân, khiến cho mãnh liệt thăng cấp lôi kiếp đâu!”

Nam Cung Giác nghe thấy được có mấy cái tiểu sư muội ở tự nhận là nhỏ giọng nhưng là trong giọng nói không thiếu hưng phấn nhắc tới chính mình “Công tích vĩ đại”, không khỏi cảm thấy có điểm xấu hổ.

Nói là tiểu sư muội, nhưng kỳ thật những người này nhập môn thời gian đều so với hắn muốn lâu, hắn bất quá là bởi vì chiếm tu vi cùng thân phận tiện nghi,

mới được đến mọi người phát ra từ nội tâm một câu "Tiểu sư huynh" xưng hô thôi.

Bất quá lại nói tiếp, tiểu sư huynh ba chữ cùng Lạc Hòa đại sư huynh danh hiệu thoạt nhìn vẫn là thập phần có cp cảm, Nam Cung Giác cẩn thận tưởng tượng, vừa thấy liền biết là tình lữ danh, này đó tiểu sư muội nhóm lấy tên hiệu năng lực vẫn là không tồi nha……

Hắn tâm tình rất tốt, đôi mắt hoàn thành một vòng ánh trăng, trong ánh mắt lập loè nóng lòng muốn thử, Lạc Hòa thấy thế, không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, đối Nam Cung Giác cười nói: "Tiểu sư đệ, này vài vị sư đệ sư muội đem cùng chúng ta đồng hành, ngươi muốn trước nhận thức một chút bọn họ sao?"

"Cái gì?" Nguyên bản tâm tình cũng không tệ lắm Nam Cung Giác đột nhiên quay đầu nhìn chằm chằm Lạc Hòa, "Chúng ta muốn cùng bọn họ cùng nhau?"

.

Có lẽ là Nam Cung Giác kinh ngạc ngữ khí quá rõ ràng, Lạc Hòa muốn coi như nhìn không thấy đều không được, không khỏi có chút buồn bực, rõ ràng hắn mới vừa rồi còn cảm thấy tiểu sư đệ tâm tình không tồi, như thế nào hiện tại đột nhiên sinh khí đâu?

Nam Cung Giác đương nhiên khí!

Ở kế hoạch của hắn bên trong, lúc này đây hành động hẳn là hắn cùng Lạc Hòa hai người thế giới mới đúng, đột nhiên xuất hiện nhiều như vậy bóng đèn, hắn trong lòng thập phần khó chịu hảo sao?

Hắn ai oán nhìn chằm chằm Lạc Hòa: "Bọn họ liền không thể tìm người khác dẫn bọn hắn đi ra ngoài rèn luyện sao? Vì cái gì một hai phải đi theo chúng ta?"

Lạc Hòa có chút không dám nhìn thẳng tiểu sư đệ trong mắt u oán, vốn dĩ hắn cũng không có tính toán mang theo người, nhưng là những người này là bị Cửu Thiên Tông tông chủ mạnh mẽ nhét vào tới, có thể là bởi vì phía trước tiểu sư đệ hiển hiện ra năng lực quá mức lợi hại, tông chủ cũng không biết được đến cái gì chỉ thị, đối bọn họ thái độ có rõ ràng biến hóa.

Lạc Hòa đã đã nhìn ra, đã từng tông chủ Phong Cốc tuy rằng không có nói rõ, nhưng là trong lòng vẫn luôn đối chính mình tồn tại một loại kiêng kị, vẫn luôn đối chính mình vẫn duy trì một loại không nóng không lạnh vừa vặn tốt thái độ, nhưng là ở không lâu phía trước, Phong Cốc thái độ bỗng nhiên đã xảy ra biến hóa.

Đầu tiên là bắt đầu thân cận tiểu sư đệ, hơn nữa trong giọng nói có rõ ràng tưởng đem tiểu sư đệ khuyến khích đi ra ngoài rèn luyện ý tứ, còn có chính là mặc kệ hắn có nguyện ý hay không, ỷ vào hắn là chính mình trên danh nghĩa sư phụ thân phận, phi thường không biết xấu hổ đem một đống sống ném cho chính mình, một bộ thập phần rõ ràng giống như là muốn đem chính mình đuổi ra khỏi nhà ý tứ.

Nói là đuổi ra khỏi nhà kỳ thật cũng không thỏa đáng, đại khái là cái loại này bức thiết hy vọng chính mình rời đi tông môn ý tứ đi.

Nhưng là kỳ quái chính là, Phong Cốc cũng không có muốn cho tiểu sư đệ cùng chính mình rời đi tông môn ý tứ, ngôn ngữ bên trong đều là hy vọng hắn cùng tiểu sư đệ đi ra ngoài rèn luyện, lời trong lời ngoài đều là bọn họ còn có thể có được càng thêm quang minh tương lai giả thiết……

Nói ngắn lại Lạc Hòa dù sao là xem không hiểu.

Không chỉ có như thế, Phong Cốc còn đem một đống thoạt nhìn rất có tiềm lực đệ tử ném cho hắn cùng tiểu sư đệ, hy vọng hắn cùng tiểu sư đệ có thể đem này đó tiểu hài tử —— ở Lạc Hòa trong mắt chỉ có thể xem như hài tử Cửu Thiên Tông đệ tử mang đi ra ngoài rèn luyện một phen.

Hơn nữa hoàn toàn mặc kệ chính mình có đồng ý hay không.

Nam Cung Giác không biết này đó nội tình, có chút không vui: "Ta còn tưởng rằng chỉ có chúng ta hai cái đi ra ngoài đâu, nói như vậy chúng ta chẳng phải là không thể quá hai người thế giới?"

Hắn thất vọng cảm xúc như vậy rõ ràng biểu hiện ra tới, Lạc Hòa tuy rằng không biết cái gì là tiểu sư đệ trong miệng "Hai người thế giới", nhưng là hắn lại có thể cảm giác được này hắn là tưởng cùng chính mình một chỗ ý tứ.

Lạc Hòa lại làm sao không nghĩ đâu?

Đáng tiếc chính là hắn căn bản là thoái thác không được, này có thể nói là thập phần không vui.

Bất quá Nam Cung Giác cũng không có rối rắm bao lâu, hắn chỉ là tiếc nuối trong nháy mắt, thực mau liền đem hai người thế giới quên ở sau đầu.

Hắn sờ sờ cằm, bỗng nhiên cảm thấy, trước mắt bao người tú ân ái, cũng là một kiện cũng không tệ lắm sự tình sao.

Hắn rất có hứng thú nhìn thoáng qua những cái đó ánh mắt tinh lượng tiểu sư đệ tiểu sư muội nhóm, lộ ra một mạt không có hảo ý tươi cười.

Cách đó không xa đứng ở tàu bay phía dưới rình coi Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa các sư đệ sư muội bỗng nhiên phía sau lưng chợt lạnh, hai mặt nhìn nhau: Vì cái gì bỗng nhiên cảm thấy có điểm lãnh?

Bọn họ đối vị này trong truyền thuyết tiểu sư huynh tồn tại một loại nhàn nhạt ngưỡng mộ, nhưng là ở gặp được chân nhân lúc sau, chỉ cảm thấy da đầu tê dại.

.

Tấm tắc, Nam Cung Giác không biết những người này suy nghĩ cái gì, nhưng là đối này đó tương lai đều phải ở chính mình thủ hạ kẽ hở cầu sinh quấy rầy hắn cùng Lạc Hòa hai người thế giới các sư đệ sư muội, tràn ngập không mừng.

Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác đi qua, nhìn những cái đó vướng bận đệ tử, thần sắc cũng không thế nào cao hứng.

Nhưng thật ra Nam Cung Giác trên mặt không cao hứng đã không có, hắn cười cùng này đó các sư đệ sư muội chào hỏi: “Các ngươi hảo a, các sư đệ sư muội.”

Hắn ngữ khí mỉm cười, thoạt nhìn phi thường ôn hòa, cùng lạnh như băng sương Lạc Hòa thoạt nhìn quả thực chính là hai cái cực đoan, thực dễ dàng lệnh nhân tâm sinh hảo cảm.

Quả nhiên nguyên bản bởi vì có thể tiếp xúc gần gũi trong truyền thuyết đại sư huynh mà cảm thấy thập phần khẩn trương đám sư đệ sư muội đó tức khắc cảm nhận được giống như xuân phong giống nhau ấm áp, tức khắc đối vị này tiểu sư huynh ấn tượng càng tốt.

Bọn họ đồng thời đứng thẳng, đối Nam Cung Giác hành lễ, trăm miệng một lời nói: “Gặp qua Nam Cung tiểu sư huynh, gặp qua đại sư huynh!”

Nam Cung Giác bị bọn họ chính thức ngữ khí hoảng sợ, có điểm xấu hổ.

“Các ngươi có hay không cảm giác, tiểu sư huynh hảo ôn nhu a?”

“Thật sự, đại sư huynh vẫn luôn đều như vậy cao lãnh, thoạt nhìn có điểm đáng sợ, vẫn là tiểu sư huynh tương đối bình dị gần gũi, cư nhiên còn cùng chúng ta vấn an ai……”

Nam Cung Giác: “……”

Không phải, này đó sư đệ có phải hay không đối hắn có cái gì hiểu lầm? Chẳng lẽ hắn vừa rồi sinh khí chỉ có Lạc Hòa thấy sao?

Hắn không có phát hiện, vừa rồi hắn tức giận oán giận thật đúng là chính là chỉ có Lạc Hòa thấy.

Lạc Hòa ánh mắt nặng nề nhìn tiểu sư đệ tươi cười đầy mặt cùng này đó không biết từ địa phương nào toát ra tới sư đệ sư muội, hơi hơi híp híp mắt.

Nam Cung Giác không hề có cảm giác được từ chính mình phía sau truyền đến nguy hiểm, tiếp tục mỉm cười thả bình dị gần gũi cùng này đó sắp sửa đi theo Lạc Hòa cùng chính mình đi rèn luyện các sư đệ sư muội nói chuyện: “Các ngươi đều là muốn cùng chúng ta cùng đi rèn luyện chính là sao?”

Một loạt người ngoan ngoãn gật đầu.

Nam Cung Giác mỉm cười, lộ ra một cái lúm đồng tiền, ý vị thâm trường nói: “Một khi đã như vậy, chúng ta đây trước thượng tàu bay lại nói.”

Đám sư đệ sư muội đó động tác nhất trí gật đầu, lại một lần dọa Nam Cung Giác nhảy dựng.

Loại này hình thức, thấy thế nào như vậy dưỡng một đám hài tử đâu?

Hắn trong đầu nhớ lại trước kia xem qua tu chân trong tiểu thuyết những cái đó huấn luyện hùng hài tử chiêu thức, trên mặt tươi cười hoàn toàn che lấp không được, tuy rằng có chút không có hảo ý.

Lạc Hòa xem ở trong mắt, tâm tình rốt cuộc tốt hơn một chút điểm.

Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác cuối cùng thượng tàu bay.

Cái này tàu bay vẫn là phía trước bọn họ đi Vạn Thú Hồ thời điểm cái kia, hoặc là nói là cùng khoản, Nam Cung Giác nhớ mang máng lúc ấy hẳn là đã xảy ra tàu bay rơi tan thời gian tới, cái kia tàu bay nói vậy hẳn là đã báo hỏng.

Bất quá Cửu Thiên Tông quả nhiên không hổ là đại lục hai đại siêu cấp tông môn chi nhất, cư nhiên còn có trữ hàng, thoạt nhìn vẫn là giống nhau như đúc.

Nam Cung Giác trong đầu xuất hiện "Sản xuất hàng loạt" bốn chữ, nhưng gần là chợt lóe mà qua, không có tiếp tục suy nghĩ sâu xa.

Tàu bay bay lên lúc sau, vẫn luôn không có ra mặt Phong Cốc bỗng nhiên xuất hiện ở tàu bay cất cánh địa phương, trong lòng thập phần đắc ý.

Mặc kệ Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác ai là thiên mệnh chi tử, chỉ cần hai người kia như hình với bóng, này đó đi theo bọn họ cùng đi đệ tử phỏng chừng cũng có thể dính điểm quang được đến một bộ phận khả quan thu hoạch.

Không sai, hắn hiện tại đã xem như trắng trợn táo bạo ở sai sử Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa cấp Cửu Thiên Tông nãi hài tử, mặc kệ Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác là nghĩ như thế nào, dù sao chỉ cần bọn họ còn ở Cửu Thiên Tông một ngày, nhất định phải hoàn thành chính mình an bài nhiệm vụ.

Hắn cười đến như là một cái hồ ly, bỗng nhiên bị người chụp một chút bả vai, tức khắc bị hoảng sợ.

------oOo------

Phần 161

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 161: Chín uyên các các chủ

Mặc kệ Phong Cốc là cái gì tâm tình, thừa tàu bay xuất phát Nam Cung Giác bọn họ cũng không có khả năng đã biết.

Tân tàu bay so trước kia tàu bay muốn hảo đến nhiều,, tính năng tốt đẹp, ít nhất sẽ không giống lần trước cái kia giống nhau bị người đánh rơi nửa đường rơi tan, quả thực phá hủy bọn họ Cửu Thiên Tông thanh danh.

Tuy rằng này đó tàu bay không biết vì cái gì không có khắc lên Cửu Thiên Tông ấn ký, thoạt nhìn giống như là một cái bình thường thổ hào tàu bay.

Không sai, thổ hào.

Nam Cung Giác tiến vào tàu bay lúc sau mới phát hiện này mặt trên có khác động thiên, thất cấp trận pháp không chỗ không ở, còn có chồng chất thành sơn linh thạch đặt ở duy nhất Tụ Linh Trận bên trong, làm tàu bay thượng này một nhóm người tu luyện tài nguyên.

Hiện tại linh thạch giữa linh khí thuần tịnh, thích hợp này đó không có hoàn toàn tiếp thu thượng cổ công pháp đệ tử sử dụng, này một đám đệ tử giữa trừ bỏ Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa, tổng cộng còn có mười hai người, không thể không nói những người này đều là Cửu Thiên Tông trọng điểm bồi dưỡng tu sĩ, thế nhưng có thể lấy ra vài trăm vạn linh thạch tới cấp này nhóm người tu luyện.

Thượng cổ công pháp tuy rằng có thể làm tu sĩ tiếp thu không khí bên trong tàn bạo linh khí, nhưng là đối với tu vi còn không phải rất cao, cũng hoàn toàn không thói quen này đó linh khí tu sĩ tới sử dụng chúng nó tu luyện cũng không phải một cái thích hợp phương pháp.

Này đó đệ tử cơ hồ đều là Cửu Thiên Tông cùng Nam Cung Giác cùng nhau thu tới một đám, bên trong còn có mấy cái người quen.

Tỷ như, nguyên lai kịch bản bên trong vai chính tiểu đệ đoàn, cùng với Nam Cung Giác phía trước nhận thức Tạ Xu Vũ, cùng Tạ Xu Vũ không biết từ địa phương nào kéo tới chính mình mê muội đoàn

Nam Cung Giác: "……"

Không biết vì cái gì, đã biết chuyện này lúc sau, Nam Cung Giác thế nhưng cảm thấy Tạ Xu Vũ thế nhưng không có ở nguyên vai chính hậu cung đoàn bên trong, thật đúng là chính là có điểm ngượng ngùng.

Đương nhiên hắn cái này nguy hiểm ý tưởng chỉ là chợt lóe rồi biến mất, hiện tại hắn đã sớm đã rất rõ ràng, này cũng không phải một cái đơn thuần thế giới trong sách, ít nhất hiện tại ở trước mặt hắn những người này đều là sống sờ sờ chân thật tồn tại người.

Đây là một cái chân thật tồn tại thế giới.

Nam Cung Giác biểu tình túc mục nhìn chằm chằm cái kia phóng vài trăm vạn thượng phẩm linh thạch trận pháp, trong mắt cất giấu một tia thịt đau.

Nhiều như vậy linh thạch, như thế nào liền tất cả đều phải cho này đàn tiểu thí hài dùng để tu luyện a a a!

Chẳng lẽ Cửu Thiên Tông không cảm thấy quá lãng phí sao?

Lạc Hòa phát hiện tiểu sư đệ ở chăm chú nhìn trận pháp thời gian quá dài, tâm tình tựa hồ còn không phải thực hảo, có chút tò mò, đi tới tiểu sư đệ bên người, vươn tay ở Nam Cung Giác trước mặt quơ quơ: "Nhìn cái gì đâu? Như vậy nhập thần?"

Nam Cung Giác phát hiện Lạc Hòa lại đây, nhỏ giọng oán giận: "Nhiều như vậy linh thạch, cư nhiên đều phải cho bọn hắn dùng để tu luyện……"

Hắn nói trung tiếc nuối là cá nhân đều có thể nghe ra tới, phát hiện nhà mình tiểu sư đệ thế nhưng là bởi vì linh thạch mà đau lòng, không khỏi có chút buồn cười, hắn duỗi tay ở tiểu sư đệ trên mặt nhéo nhéo, hỏi: "Ngươi thích linh thạch sao?"

Nam Cung Giác gật đầu như đảo tỏi: "Đương nhiên, trên thế giới có ai không thích linh thạch sao?"

Đặc biệt là ở thế giới này, linh thạch không chỉ là thông dụng tiền, còn có thể dùng để tu luyện, người tu hành căn bản không có không thích linh thạch hảo đi?

Ai sẽ không thích linh thạch?

Liền cùng không có người không thích tiền giống nhau đạo lý sao……

Hơn nữa thật sự muốn nói lên nói, linh thạch có thể so tiền phải có dùng đến nhiều, rốt cuộc tiền cũng không tồn tại có thể làm người dùng để tu luyện khả năng tính a.

Nam Cung Giác lắc đầu, thịt đau quay đầu, không hề xem những cái đó đặt ở trận pháp bên trong linh thạch, sợ chính mình một cái nhịn không được đem trận pháp hủy đi.

Lạc Hòa đã sớm nhìn ra đến từ gia tiểu sư đệ có tham tiền khuynh hướng, thấy tiểu sư đệ dời đi tầm mắt tiểu biểu tình tức khắc tân Trung Hoa một nhạc, nhịn không được cười lên tiếng.

Nam Cung Giác trừng mắt nhìn Lạc Hòa liếc mắt một cái: “Ngươi biết cái gì, linh thạch loại đồ vật này, chưa từng có người sẽ ngại nhiều hảo sao?”

Lạc Hòa không nói gì, mà là không biết từ địa phương nào lấy ra một quả cổ xưa nhẫn, tròng lên Nam Cung Giác ngón áp út thượng,

.

“Nam Cung tiểu sư huynh!” Chỉ có 17 tuổi hoàn toàn nhìn không ra lạp Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa chi gian ái muội không khí Tạ Xu Vũ rốt cuộc tìm được rồi cơ hội, ném ra chính mình tiểu đồng bọn tới rồi Nam Cung Giác nơi phương vị, thân thiện đối Nam Cung Giác chớp chớp mắt.

Về linh thạch tranh luận dừng ở đây, Lạc Hòa buông ra chính mình nhéo tiểu sư đệ khuôn mặt tay, đối Nam Cung Giác nói: “Ngươi tiểu đồng bọn tới tìm ngươi, chúng ta trong chốc lát lại nói, ngươi đi trước tìm tiểu đồng bọn chơi, ân?”

Nam Cung Giác không có biện pháp cự tuyệt Lạc Hòa đề nghị, nhìn đến Lạc Hòa biến mất ở chính mình tầm mắt, về tới tàu bay phòng khống chế, Nam Cung Giác mới đưa ánh mắt chuyển dời đến Tạ Xu Vũ trên người.

Tạ Xu Vũ cùng hắn kỳ thật không tính là là bạn tốt, nhưng là từ Lạc Hòa trong miệng nói ra “Tiểu đồng bọn” ba chữ, không biết vì cái gì, khiến cho Nam Cung Giác mạc danh cảm thấy ngực phát ngọt.

Cho nên hắn đối Tạ Xu Vũ lộ ra một cái mỉm cười: “Vị này sư muội, ngươi hảo nha!”

Hắn giảo hoạt chớp chớp mắt, làm vẫn luôn chú ý hắn Tạ Xu Vũ có chút mặt đỏ.

Nàng xác thật có điểm xấu hổ.

Nguyên bản nàng lúc trước liền dính rất nhiều Nam Cung Giác quang, tuy rằng đối Nam Cung Giác không có sinh ra cái gì ái muội tình tố tới, nhưng vẫn là đem Nam Cung Giác trở thành là ở Cửu Thiên Tông một cái bằng hữu, chỉ là cái này bằng hữu tiến bộ tốc độ quá nhanh một ít, làm hiện tại nàng không tránh được có chút tự biết xấu hổ.

Nàng nguyên bản là tưởng lấy bằng hữu thân phận tới hỏi một câu Nam Cung Giác trở thành tông chủ đệ tử là một loại cái dạng gì thể nghiệm, nhưng là ở nhìn đến Nam Cung Giác lúc sau, nàng ngược lại có điểm không biết nên nói một ít cái gì tương đối hảo.

Nhưng thật ra Nam Cung Giác giống như hoàn toàn không có phát hiện nàng quẫn bách giống nhau, mỉm cười hỏi: “Tạ tiểu thư, đã lâu không thấy, ca ca của ngươi có khỏe không?”

Tạ Xu Vũ không nghĩ tới Nam Cung Giác thế nhưng sẽ hỏi chính mình ca ca, nghĩ đến ca ca, nàng bỗng nhiên trở nên có chút mất mát lên, ngữ khí có chút

trầm trọng: “Từ tới rồi Cửu Thiên Tông lúc sau, ta liền không còn có thu được quá ca ca tin tức……”

Nam Cung Giác kỳ thật không phải cố ý muốn nhắc tới Tạ Cửu Uyên, hắn chỉ là bỗng nhiên nghĩ tới một sự kiện, ở cốt truyện giữa, vai chính ở mỗ một cái thời kỳ sẽ thu phục một cái trải rộng Thượng Ngu Đại Lục tình báo tổ chức, mà cái kia tổ chức có một cái thần bí người lãnh đạo, tên tựa hồ liền kêu chín uyên.

Chín uyên đạo nhân trong nguyên tác bên trong có thể nói là một chút cũng không cho vai chính mặt mũi, thần kỳ chính là, hắn thế nhưng còn trở thành duy nhất một cái liền tính vẫn luôn đối vai chính lạnh lùng trừng mắt châm chọc mỉa mai, cũng có thể sống đến cuối cùng người.

Hắn cũng chính cũng tà hoàn toàn không có nguyên tắc cùng điểm mấu chốt, càng thêm không có nhược điểm.

—— nghe nói đã từng là có.

Hắn có một cái thiên chân đơn thuần, bị chính mình dạng phi dương ương ngạnh muội muội, cái này muội muội ở một lần ngoài ý muốn bên trong bỗng nhiên tử vong, đối hắn tạo thành đả kích thật lớn, tới rồi sau lại, hắn tình báo tổ chức chín uyên các, trở thành Thượng Ngu Đại Lục thần bí nhất một chỗ.

Liền tính là có được không biết nhiều ít năm cổ xưa truyền thừa Thiên Vũ tông cùng Cửu Thiên Tông, cuối cùng đều cơ hồ thần phục với vai chính vai chính quang hoàn, trừ bỏ dầu muối không ăn chín uyên các.

Đáng tiếc chính là, chín uyên các các chủ cũng không biết là vì cái gì, luôn là cùng Nam Cung Giác vẫn duy trì không xa không gần giao dịch, lại không có càng nhiều lui tới.

Nam Cung Giác gặp được Tạ Xu Vũ, mới từ trong trí nhớ nhảy ra tới cái kia trong truyền thuyết chín uyên đạo nhân, hoặc là nói là chín uyên các chủ tồn tại, hắn có chút tò mò, thân là Tạ Cửu Uyên muội muội Tạ Xu Vũ, có biết hay không chính mình ca ca sau lưng có như thế nào cường hãn thực lực.

Tuy rằng Tạ Cửu Uyên tựa hồ chỉ là một người bình thường, nhưng là Nam Cung Giác biết, đó là không có khả năng, Tạ Cửu Uyên tính cả chín uyên các này ba chữ, chính là làm vai chính chân chính lại ái lại hận tồn tại, thẳng đến cuối cùng Lạc Hòa cùng vai chính đấu trí đấu dũng, lộng chết Lạc Hòa thời điểm, chín uyên các chủ đều còn sống được hảo hảo.

Một người bình thường, có thể sống đến cùng vai chính giống nhau số tuổi? Sợ là nằm mơ đều không thể đi?

Nhưng là sự tình xác thật chính là như vậy đã xảy ra, Tạ Cửu Uyên hoặc là nói là chín uyên các chủ vẫn luôn liền cùng vai chính sinh hoạt ở một cái thời đại, còn không có bỗng nhiên quải rớt……

Chỉ cần bằng vào cái này suy đoán, Nam Cung Giác liền cảm thấy Tạ Cửu Uyên chỉ sợ không đơn giản.

Nhưng là……

Hắn nhưng thật ra có điểm kinh ngạc với Tạ Xu Vũ trả lời, Tạ Xu Vũ thế nhưng không biết Tạ Cửu Uyên tin tức, này thật đúng là có điểm ý tứ.

Đương nhiên này đó đều cũng không quan trọng.

Nam Cung Giác lộ ra kinh ngạc bộ dáng, như là cảm giác được Tạ Xu Vũ cảm xúc không đúng, an ủi nói: "Thật vậy chăng? Ta cảm thấy ca ca ngươi đối với ngươi thực hảo, có thể là bởi vì gặp chuyện gì không thể phân thân đi……"

Tạ Xu Vũ vẫn cứ có chút mất mát, nàng khi còn nhỏ liền vẫn luôn thập phần ỷ lại chính mình ca ca, nhưng là ca ca không có tu luyện thiên phú, nàng lúc trước cùng ca ca cùng nhau xâm nhập Tạ gia cấm địa, đều không có tìm được có thể làm ca ca tu luyện phương pháp, còn dẫn tới nàng cùng ca ca đều bị đuổi ra gia tộc.

Lúc ban đầu gặp được Nam Cung Giác thời điểm, bọn họ mục tiêu chính là tham gia Cửu Thiên Tông đệ tử tuyển chọn, đó là bởi vì lúc ấy bọn họ đã bị gia tộc từ bỏ, trừ bỏ vì chính mình tìm kiếm một cái có thể che chở chính mình tông môn ngoại không có lựa chọn nào khác.

Chỉ là…… Ca ca rốt cuộc không có đi theo nàng cùng nhau đi vào Cửu Thiên Tông.

Nàng thở dài: "Ca ca ta cuối cùng một lần liên hệ ta thời điểm, nói đại sư huynh đem hắn an bài tiến vào Lạc gia sản nghiệp công tác, nhưng là tin tức muốn bảo mật, không thể lại tiếp tục cùng ta liên hệ……"

Nàng biết ca ca là bởi vì chính mình mới có thể biến thành như vậy, vẫn luôn đều đối ca ca tồn tại áy náy, ở đã biết ca ca bị an bài tham dự bảo mật nhiệm vụ lúc sau, nàng cũng dần dần giảm bớt cùng ca ca liên hệ số lần.

Tới rồi hiện tại, bọn họ huynh muội hai thế nhưng đã có thật lâu không có liên hệ qua.

Tạ Xu Vũ ở Cửu Thiên Tông tìm được rồi cùng chung chí hướng tiểu tỷ muội, các nàng cùng nhau tu luyện, ngoạn nhạc, nói giỡn……

Sau đó, dần dần quên mất chính mình còn có một cái ca ca.

Nàng bỗng nhiên có chút khổ sở lên, không biết chính mình đều đang làm những gì.

Nàng ngay từ đầu muốn tiến vào Cửu Thiên Tông mục đích chẳng lẽ không phải vì một ngày kia có thể đem ca ca bảo hộ ở chính mình phía sau sao?

Tạ Xu Vũ bỗng nhiên cảm xúc hạ xuống, Nam Cung Giác vẻ mặt mộng bức, lại không biết nên như thế nào an ủi, có chút bó tay không biện pháp.

Cho nên nói hắn không thích nữ nhân.

Loại này sinh vật, có một cái làm hắn không thể chống đỡ được đại chiêu, đó chính là nước mắt.

Liền ở Nam Cung Giác chật vật nhất kia một đoạn thời gian, hắn đều không thể gặp nữ nhân nước mắt, chẳng sợ nữ nhân kia cùng chính mình có thù oán……

Tạ Xu Vũ nước mắt ở hốc mắt trung đảo quanh, nhưng là cuối cùng lại không có khóc ra tới, nàng thực mau thu liễm chính mình nước mắt, lại nhìn đến Nam Cung Giác tựa hồ có điểm sốt ruột bộ dáng, có điểm xấu hổ mà nói: "Cái kia…… Nam Cung tiểu sư huynh, không có gì sự ta liền đi trước, ngượng ngùng quấy rầy!"

Nàng bay nhanh mà nói xong lúc sau lập tức liền chạy đi rồi, Nam Cung Giác tự hỏi nửa ngày cũng không có tìm ra an ủi nữ sĩ phương pháp cuối cùng không có thành công dùng tới.

Nam Cung Giác vươn tay cứng đờ ở giữa không trung, theo sau bị một người ôm ở trong lòng ngực.

Ấm áp hô hấp hỗn tạp mạc danh cảm xúc dừng ở Nam Cung Giác bên tai: "Như thế nào, tiểu sư đệ đây là thương hương tiếc ngọc sao? Cái kia tiểu cô nương làm cái gì như vậy thương tâm, còn cần ngươi đi an ủi, ân?"

Nam Cung Giác có chút vô ngữ, hắn xoay người đem vươn tới vòng tay tới rồi Lạc Hòa phía sau lưng, ngữ khí có chút buồn bực: "Ta nếu là sẽ an ủi nữ nhân thì tốt rồi……"

"Cái gì?" Lạc Hòa thanh âm tràn ngập không cao hứng, ngay cả Nam Cung Giác đều có thể rõ ràng nghe ra tới.

Nam Cung Giác hiển nhiên thực hưởng thụ Lạc Hòa ghen nháy mắt, nói đến khả năng có chút không dễ nghe, nhưng là lúc này cái loại này chính mình bị người chú ý cũng độc chiếm tâm tình, thật là ngoài dự đoán lệnh người cảm thấy thập phần mỹ diệu đâu.

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa ôm trong chốc lát, hắn đã hỏi tới chính sự: "Sư huynh, ngươi còn nhớ rõ Tạ Cửu Uyên sao?"

Lạc Hòa biểu tình một đốn: "Ngươi hỏi hắn làm cái gì?"

Đối với Tạ Cửu Uyên người này, Lạc Hòa tự nhiên là không xa lạ, đương nhiên không chỉ là bởi vì Tạ Cửu Uyên lúc trước cùng tiểu sư đệ cùng nhau xuất hiện ở Lạc Tâm Thành duyên cớ, càng quan trọng nguyên nhân là, Tạ Cửu Uyên người này, ở hắn kiếp trước chính là chiếm hữu giả phi thường dày đặc thần bí sắc thái một người.

Thân là Lạc gia thiếu chủ cùng tương lai ma đạo đệ nhất nhậm, Lạc Hòa cũng từng cùng chín uyên các chủ đánh quá giao tế, người kia thật là dầu muối không ăn, nhưng là lại ngoài ý muốn tồn tại một cái nhược điểm.

Cho nên ở Lạc Tâm Thành gặp được Tạ Cửu Uyên thời điểm, hắn cũng đã tính toán mời chào người này vì chính mình sở dụng.

Rốt cuộc chín uyên các như vậy quái vật khổng lồ, nếu là có thể nắm giữ ở trong tay chính mình, kia mới là tốt nhất bất quá sự tình.

Bất quá hắn không nghĩ tới chính là, Tạ Cửu Uyên thế nhưng thật sự cùng chính mình trong tưởng tượng như vậy dễ dàng mời chào.

Hắn bất quá là hứa hẹn chính mình sẽ ở Cửu Thiên Tông nội đối Tạ Xu Vũ hơi chút chiếu cố một chút, Tạ Cửu Uyên liền mang ơn đội nghĩa trở thành hắn Lạc Minh Các một viên.

Lấy Tạ Cửu Uyên năng lực, hiện tại nói không chừng đã thành công đem Lạc Minh Các trung những người đó đều thu phục đi?

"Sư huynh? Lạc Hòa?" Nam Cung Giác nhìn thấy nhắc tới Tạ Cửu Uyên lúc sau Lạc Hòa liền lâm vào trầm tư bên trong, không khỏi có điểm ăn vị, "Ngươi nghĩ tới ai như vậy mê mẩn a? Ta cần phải không cao hứng!"

Lạc Hòa có chút dở khóc dở cười nhìn tiểu sư đệ thật sự "Không cao hứng" biểu tình, không nhịn xuống ở tiểu sư đệ trên môi gặm một ngụm, cười nói: "Tiểu sư đệ không phải muốn biết Tạ Cửu Uyên sao, sư huynh đương nhiên phải vì ngươi bài ưu giải nạn……"

"Hừ!" Không chờ Lạc Hòa nói xong, Nam Cung Giác liền trầm sắc mặt, thập phần không cao hứng, "Sư huynh ngươi thật đúng là chính là suy nghĩ nam nhân khác a……"

Lạc Hòa: "……"

Vô duyên vô cớ trở thành Lạc Hòa trong lòng "Nam nhân khác" Tạ Cửu Uyên trong tương lai bị hắn nguyện trung thành chủ nhân phu nhân căm thù thời điểm: "……"

Đương nhiên lúc này Nam Cung Giác cũng không biết chính mình còn sẽ tái kiến Tạ Cửu Uyên, chỉ là náo loạn cái tiểu tính tình, cần thiết muốn sư huynh tới hống mới có thể hảo!

------oOo------

Phần 162

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 162: Quỳnh linh trấn trận pháp

Lạc Hòa nơi nào không biết tiểu sư đệ tâm tư, nhưng hắn vẫn là vui vẻ chịu đựng thấu đi lên hôn một cái ngon miệng tiểu sư đệ: "Sư huynh sai rồi, tùy tiện ngươi như thế nào phạt được không?"

Nam Cung Giác: "……" Hôm nay vô pháp trò chuyện.

Nói Lạc Hòa không phải hẳn là cùng hắn giống nhau đều là không có gì cảm tình trải qua sao, vì cái gì loại này hống tức phụ ngữ khí há mồm liền tới a?

Nam Cung Giác tỏ vẻ buồn bực.

Hệ thống ở trong lòng nhỏ giọng phun tào: Nếu không nhân gia là công đâu……

Đương nhiên lời này Nam Cung Giác bản nhân là không có khả năng nghe được.

Thời gian ở trên trời bay tới bay lui thời gian trung vội vàng rồi biến mất, vài ngày sau, Nam Cung Giác đoàn người từ Cửu Thiên Tông tới Thượng Ngu Đại Lục tứ đại thí luyện nơi quỳnh linh bí cảnh.

Thượng Ngu Đại Lục tứ đại thí luyện nơi, phân biệt là dựa vào gần Cửu Thiên Tông Vạn Thú Hồ, tới gần Thiên Vũ tông quỳnh linh bí cảnh, ở cực bắc nơi một mảnh hoang vu tử vong nơi, còn có mỗi 500 năm mở ra một lần thánh linh tháp.

Trong đó Vạn Thú Hồ nguy hiểm thật mạnh, quỳnh linh bí cảnh trăm năm mở ra một lần, tử vong nơi giữa tiến vào người thường thường mười không còn một, thánh linh tháp còn lại là tràn ngập thần bí, mỗi một lần thánh linh tháp mở ra thời điểm, đi vào người đều nhiều đếm không xuể, nhưng là có thể từ thánh linh trong tháp sinh tồn xuống dưới cũng đạt được thánh linh tháp truyền thừa……

Ít ỏi không có mấy.

Nguyên tác giữa chỉ là hơi chút nhắc tới một câu mà thôi, có lẽ là bởi vì tác giả quên mất thánh linh tháp cái này phó bản giả thiết, có lẽ là bởi vì đối với vai chính tới nói cái này phó bản tương đối râu ria, cho nên đến cuối cùng thánh linh tháp cái này nghe nói tồn tại Tiên giới truyền thừa địa phương, đều không có trở thành vai chính tự mình đi xoát phó bản.

Nam Cung Giác cũng không có bởi vậy cho rằng thánh linh tháp không quan trọng, nhưng là hiện tại hắn xác thật không cần phải nhìn chằm chằm thánh linh

tháp không bỏ, hiện tại khoảng cách thượng một lần thánh linh tháp mở ra thời gian mới đi qua khó khăn lắm không đến trăm năm, còn có 400 năm thời gian, hắn cũng không cần sốt ruột.

Nhưng thật ra quỳnh linh bí cảnh, vừa lúc tới rồi mở ra thời điểm.

Nguyên tác bên trong lúc này vai chính cũng đã trở thành tông chủ đệ tử, nhưng là lại là một cái chân chân chính chính Cửu Thiên Tông tiểu trong suốt, bởi vì hắn cũng không phải tông chủ chủ động quyết định thu đồ đệ, mà là bởi vì tông chủ nhìn trúng cái kia tiểu nữ oa, cũng chính là cốt truyện giai đoạn trước trợ giúp vai chính rất nhiều, sau lại trở thành vai chính hậu cung bên trong đệ nhất nữ chủ Ninh Thanh Nhã, nhưng là cũng không biết vai chính cấp Ninh Thanh Nhã rót cái gì mê hồn canh, thế nhưng nói cái gì không có vai chính nói nàng cũng không nghĩ gia nhập tông chủ môn hạ linh tinh lời nói ngu xuẩn, cuối cùng tông chủ đem vai chính cũng thu làm đồ đệ không giả, nhưng là vai chính ở Cửu Thiên Tông cơ hồ có thể nói thành là một cái hoàn hoàn toàn toàn trong suốt người.

Cho nên vì cấp vai chính xoát tồn tại cảm, ở không lâu lúc sau liền mở ra quỳnh linh bí cảnh.

Cũng là từ lúc này bắt đầu, vai chính cùng Lạc Hòa bắt đầu tao ngộ.

Chẳng qua hai người nhận thức phương thức cũng không phải như vậy hữu hảo mà thôi.

Nguyên tác giữa Lạc Hòa là Thiên Vũ tông đệ tử, tuy rằng không phải thủ đồ, nhưng là cũng coi như thượng là có nhất định địa vị tu sĩ, càng là pha chịu Thiên Vũ tông đệ tử thích tồn tại.

Lúc ấy thân là trong suốt người vai chính cơ duyên xảo hợp dưới đi theo Lạc Hòa phía sau, theo sau phát hiện Lạc Hòa phía sau vô số cơ duyên, mỗi khi thừa dịp Lạc Hòa đi xua đuổi yêu thú, hoặc là bài trừ trận pháp linh tinh thời điểm, Nam Cung Giác liền bắt đầu sử dụng bàn tay vàng —— trên người hắn hệ thống tới bắt đầu cướp đoạt Lạc Hòa thiếu chút nữa là có thể được đến cơ duyên.

Càng thần kỳ chính là, hắn còn mỗi một lần đều thành công! Hơn nữa liền lúc ấy tu vi có nhất định thành tựu Lạc Hòa đều hoàn toàn không có phát hiện hắn phía sau có người ở sau lưng cọ kinh nghiệm!

Cuối cùng đi theo sau lưng đoạt cơ duyên Nam Cung Giác thu hoạch rất nhiều, nhưng là thân là thiên chi kiêu tử Lạc Hòa bởi vì hắn duyên cớ cơ hồ không thu hoạch được gì!

Sao có thể?

Ngay lúc đó Lạc Hòa là hoàn toàn không tin chuyện này tồn tại, hắn chỉ cảm thấy là chính mình cùng quỳnh linh bí cảnh không có gì duyên phận, lại như thế

nào cũng không có khả năng nghĩ đến là có người cướp đi thuộc về hắn cơ duyên, cuối cùng còn trở thành hắn kẻ thù.

Bất quá……

Những cái đó sự đối với Lạc Hòa tới nói đã là chuyện quá khứ, đối với Nam Cung Giác tới nói cũng chỉ là một đoạn văn tự.

Hiện tại bọn họ hai cái đã trở thành một đôi, cơ duyên gì đó là ai cũng không quan trọng.

Dù sao đều là phu thê cộng đồng tài sản……

Nam Cung Giác mặt vô biểu tình tưởng.

.

Quỳnh linh bí cảnh.

Khoảng cách bí cảnh mở ra thời gian còn dư lại ba tháng.

Năm nay đi vào quỳnh linh bí cảnh tu sĩ tựa hồ ngoài dự đoán nhiều, ở khoảng cách quỳnh linh bí cảnh mở ra nơi ước chừng hai mươi dặm mà địa phương, có một cái phồn hoa thành trấn, tên liền kêu quỳnh linh trấn, bởi vì quỳnh linh bí cảnh tồn tại, mỗi đến trăm năm sau liền sẽ mở ra một lần bí cảnh, mỗi khi đến lúc này, quỳnh linh bí cảnh liền sẽ tụ tập khởi số lượng khả quan người, quỳnh linh trấn đúng thời cơ mà sinh, không biết từ khi nào bắt đầu, đã trở thành một cái phồn hoa mảnh đất.

Tới rồi bí cảnh mở ra trước sau mấy năm, sinh hoạt ở quỳnh linh bí cảnh người đều bắt đầu công việc lu bù lên, khách sạn, tiệm cơm, đấu kỹ tràng…… Dần dần bắt đầu biển người tấp nập.

Tàu bay ngừng ở quỳnh linh trấn thời điểm Nam Cung Giác còn cảm thấy không thể tưởng tượng.

Vô hắn, trấn nhỏ này quá phồn hoa một ít, so sánh với dưới, tồn tại với Cửu Thiên Tông phụ cận Vạn Thú Hồ, có thể nói là một cái thập phần quạnh quẽ thí luyện nơi, bởi vì Vạn Thú Hồ không nguy hiểm kia một bộ phận bị Cửu Thiên Tông cầm giữ, trên cơ bản có thể xem thành là Cửu Thiên Tông tư hữu vật phẩm, mà mặt khác kia một bộ phận, ai cũng không biết bên trong tồn tại cái gì, đặc biệt là ở không lâu trước đây, Cửu Thiên Tông dần dần truyền ra Vạn Thú Hồ giữa tồn tại Cửu giai yêu thú giao long tin tức, dám hướng bên kia đi tu sĩ đã ít ỏi không có mấy.

Những việc này Nam Cung Giác đều là không biết.

Đương nhiên, nếu hắn muốn biết đến lời nói, cũng vẫn là có thể hoặc nhiều hoặc ít điều tra đến một bộ phận, đáng tiếc chính là, hắn đối này cũng không phải thập phần quan tâm.

Bất quá Vạn Thú Hồ cùng kiều quỳnh linh trấn chi gian khác nhau, người sáng suốt liếc mắt một cái đều có thể nhìn ra tới.

Bọn họ ở trấn ngoại không xa địa phương hạ tàu bay, theo sau liền tiến vào chân chính xưng được với là ngư long hỗn tạp quỳnh linh trấn.

Nói là trấn nhỏ kỳ thật cũng không hẳn vậy, cái này địa phương phát triển không biết mấy vạn năm, đã sớm đã tự thành một phương, trấn nhỏ trung còn tồn tại đại năng tọa trấn, luôn luôn có thể bảo hộ tiến đến người an toàn.

Ở quỳnh linh trấn ngoại phát sinh sự tình gì không có người quản, nhưng là ở quỳnh linh trấn bên trong, lại là không ai có thể đủ động thủ, bọn họ vì mỗ một ít mọi người đều trong lòng hiểu rõ mà không nói ra duyên cớ, tự giác giữ gìn quỳnh linh trấn hoà bình.

Nam Cung Giác có như vậy trong nháy mắt, thậm chí còn cảm thấy chính mình đi tới bình phàm nhân gian, đá xanh đường phố, cổ xưa phòng ốc, náo nhiệt đám người, tràn ngập pháo hoa hơi thở thế giới, làm tiến vào Tu chân giới lúc sau liền vẫn luôn sinh hoạt ở lo lắng đề phòng nơm nớp lo sợ sinh hoạt bên trong Nam Cung Giác, mạc danh mà sinh ra một tia cảm động tới.

Bọn họ một hàng mười bốn người tiến vào trong trấn, chỉ lấy ra Cửu Thiên Tông lệnh bài liền bị cho đi.

Trên thực tế trong khoảng thời gian này quỳnh linh trấn thủ vệ cơ hồ thùng rỗng kêu to, ở bí cảnh mở ra thời gian, chỉ biết có người cuồn cuộn không ngừng tiến vào quỳnh linh trong trấn, cho nên thủ vệ nhóm giống nhau đều sẽ không ngăn người khác tiến vào.

Trừ phi là bị trấn chủ hạ cấm nhập lệnh người.

.

Nói đến quỳnh linh trấn trấn chủ, chính là một cái kỳ nhân.

Người này tu vi không biết có bao nhiêu cao, hành sự quái đản, tính cách kỳ ba, cũng không phải cái gì hiền lành dễ thân người, hắn không biết khi nào đi vào cái này bí cảnh phụ cận, sau đó bắt đầu mang theo ở tại phụ cận các thôn dân xây dựng phòng ốc, thành lập thành trì, chuyên môn dùng để kiếm lấy Tu chân giới các tiên nhân tiến vào bí cảnh phía trước dừng chân phí cùng tiền cơm.

Tuy rằng chưa bao giờ có người gặp qua vị này trấn chủ chân nhân, nhưng là trong trấn bị vị kia trong truyền thuyết trấn chủ trước mắt cường hãn trận pháp, cũng thời thời khắc khắc đều ở phóng xuất ra uy áp bảo hộ quỳnh linh trấn.

Ngay cả tu vi đã tới Tạo Linh Cảnh Lạc Hòa tiến vào trấn nhỏ này thời điểm đều sửng sốt một chút.

Hắn có thể rõ ràng cảm giác được, nơi này uy áp so với chính mình muốn cường, nếu vị này lão tiền bối còn hảo hảo tồn tại nói, hắn cũng không phải đối thủ.

Hắn nhíu nhíu mày.

Đã từng Lạc Hòa không phải không có đi vào quá quỳnh linh bí cảnh, nhưng là lúc ấy hắn tu vi không cao, cũng không thể thân thiết cảm giác được vị tiền bối này lưu lại uy áp cùng cảnh cáo ý vị, hiện tại hắn lại là phi thường rõ ràng nhìn ra, vị tiền bối này đặt ở bên ngoài trận pháp, không chỉ là phòng hộ quỳnh linh trấn, càng là đem chính mình một sợi thần hồn để vào trong đó, dung nhập toàn bộ trấn nhỏ bên trong.

Hắn trong lòng khó nén kinh hãi.

Vị tiền bối này trận pháp tạo nghệ đến tột cùng có bao nhiêu cao? Lạc Hòa không biết, hắn chỉ cảm thấy vị kia tiền bối trận pháp thuật sợ là đã là Thượng Ngu Đại Lục đệ nhất cao thủ.

Hắn áp xuống trong lòng khiếp sợ, lại bỗng nhiên thấy tiểu sư đệ dừng lại bước chân, theo sau trong mắt bạo phát một trận kỳ dị sáng rọi!

Hắn có một loại không tốt lắm dự cảm.

Quả nhiên tiểu sư đệ nhìn không chớp mắt nhìn chằm chằm trên đường lui tới đám người, tầm mắt thập phần cuồng nhiệt, thực dễ dàng liền khiến cho người khác phản cảm, đối tiểu sư đệ đầu tới không mừng ánh mắt.

Nhưng mà bị người chán ghét Nam Cung Giác lại như là căn bản là hoàn toàn không biết chuyện này giống nhau, ánh mắt nóng bỏng đến đáng sợ.

Mấu chốt là……

Lạc Hòa đã nhìn ra tiểu sư đệ như vậy ánh mắt không phải đang nhìn bất luận cái gì một người, mà là ở nhìn chằm chằm trận pháp!

Trên thực tế hắn cảm giác không có sai.

Hiện tại Nam Cung Giác cảm thấy có chút hưng phấn hơn nữa còn có điểm không thể tưởng tượng: “Hệ thống, có thể nghe được ta nói chuyện sao? Ngươi thấy được không có?”

Hệ thống từ tri thức hải dương trung phục hồi tinh thần lại, thấy được Nam Cung Giác trong mắt đồ vật, nhịn không được đến hút một ngụm khí lạnh —— từ từ, nó không có hệ hô hấp hút không được khí, nói ngắn lại chính là thập phần kinh ngạc: “Ký chủ, đây là……”

Nó ngữ khí bao hàm khiếp sợ cùng với không thể tưởng tượng, như là nhìn thấy gì không thể tưởng tượng sự tình giống nhau.

Nam Cung Giác lúc ban đầu hưng phấn qua đi, lúc này hơi chút bình tĩnh một chút.

Trấn nhỏ này căn bản không ngừng một cái trận pháp!

Đại gia có thể cảm nhận được, ẩn chứa một tia thần hồn chi lực cái kia, từ quỳnh linh trấn trấn chủ bố trí trận pháp chỉ là một trong số đó, cùng một cái

khác trận pháp so sánh với căn bản chính là gặp sư phụ!

Hắn thực mau phát hiện một ít ngưng tụ ở chính mình trên người bất mãn thần sắc, có chút buồn bực nhìn Lạc Hòa: “Sư huynh, đây là làm sao vậy?”

Lạc Hòa thấy nhà mình tiểu sư đệ phục hồi tinh thần lại, hơi thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói: “Chúng ta vẫn là tới trước Cửu Thiên Tông nơi dừng chân đi lại nói.”

Nam Cung Giác có chút khó hiểu, lại cũng không có hỏi nhiều.

.

Kỳ thật chỉ cần ra nổi linh thạch, là có thể ở cái này tấc đất tấc vàng quỳnh linh trấn có được một mảnh thổ địa sử dụng quyền, Cửu Thiên Tông làm một cái nhãn hiệu lâu đời thế lực, điểm này linh thạch vẫn là hoa đến khởi.

Bởi vậy ở trấn nhỏ bên trong, lớn nhất kiến trúc là trấn chủ phủ đệ, tuy rằng không có người biết kia tòa dinh thự có hay không người cư trú, nhưng vẫn là lệnh người ngoài ý muốn xa hoa, Cửu Thiên Tông làm cái thứ nhất ở chỗ này mua một mảnh mà thế lực, có được địa bàn cũng không á với trấn chủ phủ đệ.

Nhưng là ở nhà người khác địa bàn, tổng vẫn là yêu cầu vì người khác chừa chút mặt mũi không phải, Cửu Thiên Tông không có trực tiếp đem nơi dừng chân tu thành cùng trấn chủ phủ giống nhau xa hoa địa phương, tương phản so với trấn chủ phủ, thậm chí là mặt khác một ít thế lực tới nói, đều có vẻ có chút cổ xưa đến quá mức.

Nhưng liền tính là thoạt nhìn lại như thế nào điệu thấp, tòa nhà này cũng là chiếm địa diện tích đệ nhị đại địa phương.

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa tiến vào nơi dừng chân lúc sau mới cảm giác được ngoại giới áp lực nhỏ rất nhiều.

Căn cứ Cửu Thiên Tông đệ nhất nhậm tông chủ lưu lại tổ huấn, nếu có người làm địa ốc nói, có thể nói liền trộn lẫn một chân đi vào, trộn lẫn không đi vào nói tốt nhất tiên hạ thủ vi cường trước lộng hắn một miếng đất ở trong tay…… Như vậy tổ huấn Lạc Hòa đương nhiên là không biết sự, nhưng là Cửu Thiên Tông tông chủ cùng tám vị trưởng lão đều là trong lòng biết rõ ràng.

Đúng là bởi vì này đó thoạt nhìn không đàng hoàng tổ huấn tồn tại, Cửu Thiên Tông phát triển mới luôn là có thể tránh đi rất nhiều lợi hại, lại có thể kịp thời bắt lấy thích hợp kỳ ngộ, lúc này mới có thể tới đạt hôm nay như vậy địa vị.

Nơi dừng chân ở ngoài thiết lập một cái trận pháp, tuy rằng vẫn như cũ không có vị kia trấn chủ lưu lại trận pháp như vậy lợi hại, nhưng cũng là có thể ngăn lại đại bộ phận từ trấn chủ lưu lại thần hồn chi lực tạo thành uy áp ảnh hưởng.

Tuy rằng Nam Cung Giác giống như cũng không có cảm nhận được vị kia trấn chủ đại năng uy áp.

Hắn ánh mắt lập loè nhìn chằm chằm bên ngoài cái kia độc lập với trấn chủ lưu lại trận pháp ở ngoài cái kia thiên nhiên đại trận, trong mắt tất cả đều là kinh ngạc.

Thiên nhiên quả nhiên điêu luyện sắc sảo.

Liền tính là tới rồi Tu chân giới cũng vẫn là giống nhau áp dụng.

Thật không hổ là từ tiểu học bắt đầu đi học tập chân lý.

Nam Cung Giác nhịn không được cảm khái một câu.

Hắn nhìn Lạc Hòa đem đi theo tới kia mười hai cái sư đệ sư muội an bài hảo, sau đó đi theo Lạc Hòa cùng nhau tiến vào vì bọn họ chuẩn bị tốt phòng.

Vừa vào cửa Nam Cung Giác liền nhịn không được bổ nhào vào Lạc Hòa trong lòng ngực: "Sư huynh! Ngươi đoán ta nhìn thấy gì?"

Hắn ngữ khí bên trong hưng phấn một chút đều không có che giấu, mặt mày đều mang theo tươi cười, xem đến Lạc Hòa đều nhịn không được cao hứng lên.

Hắn cười hỏi: "Nhìn thấy gì a, như vậy cao hứng?"

Nam Cung Giác ngữ khí thực hưng phấn, hắn nhìn đến chính là truyền thuyết cấp đồ vật, đương nhiên muốn trước khoe ra một chút!

"Sư huynh ngươi biết không, ta thấy hai cái trận pháp! Trừ bỏ trấn chủ lưu lại thần hồn trận pháp ở ngoài, còn có một cái thiên nhiên đại trận!"

Thiên nhiên đại trận!

Lạc Hòa vẻ mặt nghiêm lại.

Này bốn chữ phân lượng, ở Thượng Ngu Đại Lục có thể nói là thực không thấp.

Thiên nhiên đại trận bởi vì đặc thù thiên văn địa lý mà sinh, là một cái lệnh sở hữu tu sĩ xua như xua vịt tồn tại!

Bởi vì trong truyền thuyết tồn tại thiên nhiên đại trận địa phương tất nhiên tồn tại thiên tài địa bảo! Hơn nữa có khả năng là làm cả Tu chân giới đều cuồng nhiệt vô cùng, làm không hảo còn sẽ trực tiếp khiến cho một hồi huyết tinh chiến đấu tồn tại!

Nhưng là thiên nhiên đại trận chỉ là truyền thuyết, chưa từng có người nhìn thấy quá.

Hắn cũng không có phát hiện trấn nhỏ này ở ngoài trừ bỏ trấn chủ thần hồn trận pháp, thế nhưng còn có mặt khác trận pháp!

------oOo------

Phần 163

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 163: Lần đầu tiên hẹn hò

Vẫn là một cái thiên nhiên đại trận.

Thiên nhiên đại trận loại này trong truyền thuyết tồn tại, liền tính Lạc Hòa có được kiếp trước sở hữu ký ức, cũng chưa từng có nhìn thấy quá chân chính thiên nhiên đại trận, hiện tại thiên nhiên đại trận liền xuất hiện ở chính mình trước mặt, hắn cũng không có nhận ra tới.

Biết nhà mình tiểu sư đệ không tầm thường Lạc Hòa đối tiểu sư đệ càng cảm thấy hứng thú, tương phản đối với cái này cùng với thiên nhiên đại trận xuất hiện mà xuất hiện thiên tài địa bảo, ngược lại không có bị Lạc Hòa xem ở trong mắt.

Không biết từ khi nào bắt đầu, cái này đỉnh chính mình tử địch thân xác thiếu niên cứ như vậy dấu vết ở chính mình trong lòng, thậm chí làm Lạc Hòa cảm giác được đã lâu tồn tại cảm giác.

Hoặc là nói, Nam Cung Giác xuất hiện làm hắn kiếp trước nhấp nhô tử khí trầm trầm nhân sinh bỗng nhiên tràn ngập tươi sống thú vị.

Đây là một kiện cỡ nào không thể tưởng tượng sự tình.

Nam Cung Giác phát hiện Lạc Hòa xem chính mình ánh mắt càng ngày càng nhu hòa, bỗng nhiên run lên một chút, cho nên nói Lạc Hòa vừa rồi thật sự não bổ cái gì không có khả năng sự tình sao?

Đương nhiên Nam Cung Giác cũng không có thập phần để ý, hắn còn đắm chìm ở chính mình phát hiện một cái thiên nhiên đại trận chuyện này mà hưng phấn không thôi!

Hiện tại tu sĩ đều chỉ cho rằng thiên nhiên đại trận là tồn tại với truyền thuyết bên trong tồn tại, hắn không biết thiên nhiên đại trận là ở linh khí bùng nổ phía trước vẫn là tại đây lúc sau xuất hiện, nếu là ở linh khí bùng nổ về sau xuất hiện nói…… Chẳng phải là vừa lúc ý nghĩa không có người chân chính gặp qua thiên nhiên đại trận sao?

Hắn đối này thập phần cảm thấy hứng thú.

Ngay cả cảm thấy lúc này đây nhiệm vụ sợ là muốn lạnh hệ thống đều bỗng nhiên phát hiện lần này chính mình có phải hay không trói định một con cẩm lý.

Vô hắn, Nam Cung Giác vận khí có thể nói là thật tốt quá một chút, này nhưng không bao gồm ở hệ thống năng lực có thể đạt được vai chính quang hoàn nội.

Phía trước nhiệm vụ giả nhóm đều là đi theo BOSS Lạc Hòa phía sau nhặt của hời tới, nhưng là lúc này đây linh khí bùng nổ chuyện này căn bản nguyên nhân dẫn đến chính là ký chủ bản nhân, nếu thật là bằng vào linh khí bùng nổ sinh ra cơ duyên nói —— ở hệ thống trong lòng, nhưng đều là ký chủ bản nhân ứng có.

Cái này làm cho 001 có như vậy trong nháy mắt tâm tình thập phần bành trướng.

Quả nhiên loại này ký chủ thực lực cùng vận khí đều rất cường hãn cảm giác thật là ngoài ý muốn làm hệ thống có nắm chắc a.

Bất quá hệ thống chỉ là một người tại nội tâm yên lặng mà kích động.

Nam Cung Giác đã nhận ra hệ thống tâm tình, trong lúc nhất thời cũng không nói gì thêm, hắn cũng thập phần kích động ta, thậm chí còn đối với thiên nhiên đại trận bảo hộ bảo bối cũng có như vậy một chút tò mò.

Hắn thần sắc biến đổi Lạc Hòa liền biết hắn suy nghĩ cái gì, nhưng là cùng với cơ duyên xuất hiện còn sẽ có không biết nguy hiểm, ở chưa từng có người biết, cũng không có người gặp qua thiên nhiên đại trận trung, sẽ phát sinh cái gì cũng không phải Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa có thể đoán trước đến.

Nếu dựa theo Lạc Hòa ý tưởng, hắn đương nhiên là hy vọng có người đi ở phía trước xung phong……

Hắn bỗng nhiên trịnh trọng nhìn về phía như suy tư gì Nam Cung Giác, trầm giọng mở miệng: “Tiểu sư đệ, ngươi suy nghĩ cái gì?”

Nam Cung Giác nghe được Lạc Hòa thanh âm, phục hồi tinh thần lại, thấy Lạc Hòa đáy mắt lo lắng, nơi nào còn không biết chính mình vừa rồi ý tưởng bị Lạc Hòa phát hiện, hắn có chút chột dạ, muốn nói sang chuyện khác: “Ta suy nghĩ, quỳnh linh bí cảnh bên trong có chút cái gì thứ tốt……”

Lạc Hòa thở dài: “Ngươi a……” Hắn bỗng nhiên chính sắc, nghiêm túc nói cho Nam Cung Giác, “Đừng nghĩ đối cái này đại trận làm cái gì, hiện tại ngươi ta thực lực căn bản không thể xông vào thiên nhiên đại trận.”

“Ta biết.” Nam Cung Giác ngoan ngoãn gật đầu, hắn biết thiên nhiên đại trận sẽ không giống chính mình nhìn đến như vậy ôn hòa vô hại, đặc biệt là cái này trận pháp còn ẩn ẩn tồn tại một loại cùng quỳnh linh trấn đại trận dung hợp ở bên nhau, phân biệt không ra thật giả.

Hắn đương nhiên sẽ không ở ngay lúc này liền xông vào cái này đại trận.

Phải biết rằng, lúc này tới gần quỳnh linh bí cảnh mở ra, Tu chân giới có bao nhiêu người sẽ nhìn chằm chằm cái này địa phương, hắn cũng không xác định xuất hiện người giữa có bao nhiêu trận pháp sư, đương nhiên không có khả năng ở ngay lúc này làm chút dư thừa sự tình.

Tại đây loại thời điểm, hắn cũng sẽ không tùy tiện khiến cho Lạc Hòa vì chính mình lo lắng.

"Yên tâm đi," Nam Cung Giác ôm Lạc Hòa eo, đem vùi đầu ở Lạc Hòa bên gáy, "Ta mới sẽ không ở không có nắm chắc điều kiện hạ làm ra làm chính mình hối hận sự tình đâu. Chờ đến ta cảm thấy chính mình có thể cùng cái này trận pháp thực lực tương đương thời điểm, đại sư huynh ngươi lại bồi ta tới một lần nơi này hảo sao?"

Lạc Hòa vòng lấy tiểu sư đệ eo, thấp giọng ở Nam Cung Giác bên tai hứa hẹn: "Hảo."

.

Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác ăn ý đem thiên nhiên đại trận sự tình đặt ở một bên, hiện tại bọn họ có nhiệm vụ trong người, bảo hộ này đó đi theo tới các đệ tử đồng thời, còn muốn thuận tiện nhìn chằm chằm mặt khác những cái đó biết quỳnh linh bí cảnh tồn tại thượng cổ truyền thừa tông môn.

Chuẩn xác mà nói, quỳnh linh bí cảnh bên trong tồn tại một cái thượng cổ truyền thừa nơi, nơi đó đã có trăm ngàn vạn năm không có mở ra qua, nơi đó tồn tại rất nhiều về thượng cổ thời kỳ tu chân bí mật, cũng không phải không có người muốn đi tìm tòi đến tột cùng, chỉ là chưa từng có người thành công mà thôi.

Có lẽ là bởi vì linh khí xuất hiện vấn đề duyên cớ đi.

Linh khí bùng nổ lúc sau, đại đa số tông môn cùng gia tộc thế lực đều cho rằng quỳnh linh bí cảnh trung truyền thừa nơi sẽ mở ra, nhưng là rốt cuộc tăng nhiều cháo ít, những cái đó phụ thuộc vào Cửu Thiên Tông tiểu thế lực đều hy vọng Cửu Thiên Tông có thể ra tay giúp trợ bọn họ đạt được một ít thượng cổ truyền thừa, làm cho bọn họ tông môn không đến mức hoàn toàn ở như vậy trong thế giới trở thành pháo hôi.

Linh khí bùng nổ lúc sau, Tu chân giới luật rừng dần dần bắt đầu hiển hiện ra, xưa nay chưa từng có tàn khốc.

Liền tính là từ lúc bắt đầu thời điểm, thế giới này cũng đã là tồn tại luật rừng, nhưng là lúc ấy, các tông môn thế lực chi gian tồn tại mỗ một loại vi diệu cân bằng, cái này cân bằng ở Cửu Thiên Tông nói ra linh khí là thượng cổ linh khí, cần thiết muốn thượng cổ công pháp mới có thể tu luyện sự thật thời điểm, liền đánh vỡ.

Rách nát ma kính như là chiếc hộp Pandora giống nhau, sẽ ở Tu chân giới khiến cho khiến cho khó có thể đánh giá biến hóa.

Tuy rằng thiên chân Nam Cung Giác đối này không hề có cảm giác, nhưng là mặt khác thế lực đối chuyện này đã sớm đã trong lòng biết rõ ràng.

Ở ngay lúc này, có được thượng cổ truyền thừa thế lực hiển nhiên là chiếm rất lớn tiện nghi, mà không có thượng cổ truyền thừa thế lực, liền yêu cầu không từ thủ đoạn.

—— này đó đều là Tu chân giới thái độ bình thường.

Trong tối ngoài sáng tồn tại nhiều ít mơ ước quỳnh linh bí cảnh bên trong thượng cổ truyền thừa nơi người đến tột cùng có bao nhiêu, không tới cuối cùng thời điểm, không có người biết.

Nhưng là đối với Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa tới nói, cái kia truyền thừa nơi cũng không có cái gì đặc biệt hấp dẫn người địa phương.

Bọn họ hai cái hiện tại đều là có được tu luyện công pháp người, những cái đó Nam Cung Giác trong lòng rất rõ ràng tuyệt đối so với không thượng hệ thống xuất phẩm công pháp thượng cổ truyền thừa đối với Nam Cung Giác tới nói không có gì lực hấp dẫn, ý tưởng, hắn nhưng thật ra đối với quỳnh linh bí cảnh bên trong những cái đó nguyên bản hẳn là thuộc về Lạc Hòa "Vai chính cơ duyên" cảm thấy tò mò.

Này trong nháy mắt, hắn bỗng nhiên suy nghĩ cẩn thận một sự kiện.

Lạc Hòa sở dĩ sẽ cùng trước kia cái kia vai chính làm thành không chết không ngừng tử địch quan hệ, chính yếu nguyên nhân, hẳn là cái kia vai chính không có làm rõ ràng ôm đùi chính xác phương thức đi.

Mặc kệ cái kia vai chính là nghĩ như thế nào, hiện tại Nam Cung Giác đã biết ôm đùi chính xác phương thức, hơn nữa thành công bế lên đùi, đối với chính mình có thể hay không vào tay những cái đó tài nguyên một chút trì hoãn đều không có.

Hắn không khỏi ở trong lòng cảm khái một chút sa đọa chính mình.

Hệ thống cắt một tiếng.

Ký chủ bộ dáng này, nói đến giống như hắn không có từ lúc bắt đầu liền ôm đùi, ban đầu thời điểm liền không sa đọa giống nhau.

Thật là không mắt thấy.

.

Đối với Nam Cung Giác tới nói, bí cảnh mở ra phía trước thời gian đều là dùng để tiêu dao sung sướng.

Hắn quấn lấy Lạc Hòa cùng nhau đi ra ngoài…… Thể nghiệm sinh hoạt.

Không thể không nói, quỳnh linh trấn gọi là trấn thật là quá ủy khuất cái này địa phương.

Đối với Nam Cung Giác cái này không có gặp qua việc đời hiện đại người tới nói, cái này địa phương thật là một cái phi thường hoàn mỹ cổ đại sinh hoạt thể nghiệm điểm.

Tuy rằng hắn hiện tại căn bản thượng cũng đã xem như sinh hoạt ở một cái xa lạ cổ đại thế giới, nhưng là bởi vì thân là tu chân nhân sĩ đặc thù tính, hắn sinh hoạt trừ bỏ tu luyện cũng chỉ có yêu đương, luyến ái đối tượng còn không phải

cái gì đủ tư cách đồ tham ăn, cũng không có lãng mạn tế bào, thật vất vả có cơ hội ở bên ngoài lãng hắn đương nhiên là sẽ không từ bỏ.

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa thay cho thuộc về Cửu Thiên Tông đệ tử chuyên dụng phục sức, giả dạng thành không có tông môn tán tu, bắt đầu ra cửa đi dạo phố.

Tuy rằng kỳ thật này căn bản không có tất yếu.

Lạc Hòa cảm thấy tiểu sư đệ trong đầu luôn là tồn tại một ít chính mình hoàn toàn không có cách nào lý giải kỳ tư diệu tưởng, nhưng là ai làm người này là chính mình tiểu sư đệ, chỉ có thể bồi Nam Cung Giác hồ nháo.

Cửu Thiên Tông chế phục mặc ở Lạc Hòa trên người, luôn là làm hắn tràn ngập một loại khó có thể tiếp cận ảo giác, giống như cả người liền tồn tại với ảo tưởng bên trong, hoặc là nói thành là…… Quá mức cấm dục, thế cho nên làm người hoàn toàn không có biện pháp thưởng thức hắn soái khí mặt.

Lạc Hòa nghe nhà mình tiểu sư đệ tìm một đống lung tung rối loạn lấy cớ, cho chính mình thay không biết tiểu sư đệ khi nào mua tới quần áo.

Quần áo là thâm trầm màu đen, lại không bản khắc, cùng có nề nếp Cửu Thiên Tông chế phục không giống nhau, cái này màu đen áo ngoài tay áo thượng thêu tinh xảo hoa văn, còn có một đống lớn không cần tiền giống nhau trận pháp, thoạt nhìn cao quý mà lại hoa lệ.

Từ rời đi cái kia gia tộc lúc sau liền không còn có xuyên qua như vậy quần áo Lạc Hòa trong lúc nhất thời còn có chút chinh lăng.

Tiểu sư đệ cũng thay đổi một bộ quần áo, là một chút cũng không điệu thấp màu trắng, cùng màu đen đối lập tiên minh, làm Lạc Hòa chú ý tới, lại là ở cổ tay áo chỗ cùng chính mình trên người này một kiện giống nhau như đúc hoa văn.

Lạc Hòa tâm niệm vừa động, cẩn thận dùng linh lực cảm thụ một chút nút tay áo này đó tự, bỗng nhiên có chút không thể tưởng tượng mở to hai mắt.

Nam Cung Giác ý cười doanh doanh nhìn Lạc Hòa: “Sư huynh, ngươi xem chúng ta này giống không giống như là xuyên tình lữ trang a?”

Tuy rằng bọn họ vốn dĩ chính là tình lữ, nhưng là vẫn luôn ở đối chính mình nói muốn điệu thấp Nam Cung Giác tại đây loại khó được cơ hội hạ, vẫn là muốn tú đến hơi chút không như vậy rõ ràng một chút.

Rốt cuộc…… Vạn nhất Tu chân giới cũng tồn tại đại fff đoàn thành viên, chẳng phải là thật ngượng ngùng?

Lạc Hòa vẫn như cũ có chút ngốc lăng, hắn nhìn ý cười doanh doanh đứng ở chính mình trước mặt thiếu niên —— tuy rằng Nam Cung Giác đã hơi chút trừu điều một chút, đường cong hình dáng cũng đều dần dần ở thoát ly thiếu niên bộ dáng, nhưng là ở Lạc Hòa trong mắt, Nam Cung Giác vĩnh viễn đều là một thiếu niên.

Độc thuộc về chính mình, thiếu niên.

Hắn khẽ cười khai, trên mặt tươi cười mang theo điểm phù hợp tuổi này sinh động: “Đúng vậy, tình lữ trang.”

Liền tính là chân chính trở thành tình lữ, cũng rất ít nhìn thấy Lạc Hòa như vậy không hỗn loạn bất luận cái gì mặt trái cảm xúc, đơn thuần mà lại sinh động tươi cười, mà giờ khắc này, gặp được này trong nháy mắt Nam Cung Giác, bỗng nhiên cảm thấy trái tim hung hăng mà, kịch liệt nhảy lên một chút.

Loại này tâm động cảm giác, cùng dĩ vãng bất luận cái gì thời khắc tim đập gia tốc đều không giống nhau, làm hắn cảm thấy trái tim phát khẩn, mạc danh ngọt ý từ giữa thẩm thấu ra tới, nhanh chóng chiếm cứ hắn khắp người.

Lạc Hòa cảm thấy, hắn khả năng ở tiểu sư đệ trong mắt, thấy sao trời tương lai.

Hắn đi đến Nam Cung Giác bên người, dắt Nam Cung Giác tay, đem kia một đôi không biết chịu đựng nhiều ít cực khổ tay đặt ở lòng bàn tay, ôn nhu mà lại trịnh trọng, cấp Nam Cung Giác mang đến một cái ôn nhu hôn.

Nụ hôn này liên tục thời gian có chút trường.

Trường đến…… Cơ hồ làm người cho rằng, bọn họ có thể vẫn luôn ở bên nhau, sở hữu tim đập gia tốc, mặt đỏ đều là bởi vì đối phương dựng lên.

Tình bất tri sở khởi.

Nhất vãng nhi thâm.

Thẳng đến Nam Cung Giác thấy náo nhiệt đường phố, mới từ kia một cái ôn nhu, phảng phất làm người nhìn đến tương lai cùng địa lão thiên hoang hôn trung thoát ly ra tới, nghiêm túc nhìn chung quanh cái này rõ ràng là tu sĩ cư trú địa phương, lại có đủ loại tiểu cửa hàng, mua đồ vật lão bá, mỹ vị đồ ăn, còn có cùng tàn khốc Tu chân giới hoàn toàn không hợp nhau náo nhiệt cùng ấm áp bình đạm.

Người tu chân thế giới tràn ngập giết chóc, cướp đoạt tài nguyên, tranh đấu gay gắt, căn bản không có khả năng thái bình, như là quỳnh linh trấn như vậy địa phương, đối với những cái đó thói quen với đánh đánh giết giết tu sĩ tới nói, nên là một cái lệnh người chán ghét địa phương.

Kỳ quái chính là, này phố thế nhưng thật sự cùng chính mình tưởng tượng giống nhau bình thản, thậm chí lui tới các tu sĩ, liền cò kè mặc cả ý tưởng đều không có.

Lệnh người ngạc nhiên.

Nhưng là thực mau, Nam Cung Giác liền phát hiện, loại này lệ khí cũng không phải bị quỳnh linh trấn trận pháp kinh sợ hoặc là áp chế, phải biết rằng, có người địa phương liền tồn tại hắc cùng bạch, cường cùng nhược, thiện cùng ác, cái này địa phương như vậy bình thản hiển nhiên là không bình thường.

Hắn bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn thoáng qua không trung.

Toàn bộ quỳnh linh trấn bị bao phủ ở hai trọng trận pháp ở ngoài, Nam Cung Giác vô cùng xác định thuộc về quỳnh linh trấn trấn chủ cái kia trận pháp hiệu quả kỳ thật thực đơn điệu, trừ bỏ có thể làm đại trận bên trong tương đối mãnh liệt linh khí dao động bắt giữ hơn nữa phản hồi cấp trận pháp chủ nhân, cùng với phòng ngừa có người ở quỳnh linh trong trấn nháo sự công kích hệ thống, không có mặt khác tác dụng.

Nói cách khác……

Hắn đem ánh mắt dừng ở sau lưng một khác trọng trận pháp thượng, chiều hôm dần dần xuất hiện, đêm tối thực mau tới lâm, những cái đó Nam Cung Giác trong lúc nhất thời còn có điểm thấy không rõ lắm đồ vật, ở bóng đêm yểm hộ dưới, thực mau liền biến mất.

Ban đêm quỳnh linh trấn vẫn như cũ xưa nay chưa từng có yên lặng hoà bình, kêu mua người bán rong thay đổi một loại thương phẩm, lửa đỏ ánh đèn thoạt nhìn tràn ngập sinh hoạt pháo hoa khí, Nam Cung Giác nắm chặt bên người nam nhân tay, tận tình ở nam nhân làm bạn dưới, đã trải qua một lần cổ đại đi dạo phố quá trình.

Sự thật chứng minh, loại cảm giác này phi thường không tồi.

Từ phát hiện chính mình chân hảo, còn có thể đủ ở thế giới này có được chí cao vô thượng lực lượng thời điểm, Nam Cung Giác liền vẫn luôn hãm ở thăng cấp lốc xoáy bên trong không thể tự kềm chế, nhưng là hiện tại, hắn bỗng nhiên cảm thấy, nếu có thể vẫn luôn cùng bên người người cứ như vậy vẫn luôn đi xuống đi.

Những cái đó lực lượng……

Cũng không có lúc trước như vậy hấp dẫn hắn.

------oOo------

Phần 164

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 164: Thức tỉnh kiếm linh

Ngộ đạo luôn là tới đột nhiên không kịp phòng ngừa.

Thượng một lần là ở Cửu Thiên Tông, lúc này đây đơn giản liền ở náo nhiệt chợ, Lạc Hòa có chút dở khóc dở cười tưởng, chính mình quả nhiên vẫn là tìm một cái tu luyện cuồng ma tiểu ái nhân.

Đột nhiên ngộ đạo Nam Cung Giác cũng thực tuyệt vọng, quỷ biết hắn vừa rồi tưởng chính là nửa điểm đều cùng tu luyện không có quan hệ được không, lúc này lâm vào ngộ đạo cũng thật là tuyệt.

Nam Cung Giác không khỏi có điểm hoài nghi chính mình có phải hay không còn có cái gì không có phát hiện ngoại quải.

Bình thường tới giảng, một người giống hắn như vậy cũng không có việc gì tùy tiện thăng cấp, hắn là đã sớm cúp, nhưng là hắn lại hảo hảo chuyện gì cũng không có, còn thường thường lâm vào ngộ đạo, cũng không có khó có thể khống chế tâm ma.

Này liền rất khó làm người không nghi ngờ hắn có phải hay không còn có cái gì ngay cả hệ thống cũng không biết ngoại quải.

Bất quá hắn không có rối rắm lâu lắm, lúc này đây ngộ đạo tựa hồ cùng hắn phía trước tưởng lực lượng không như vậy hấp dẫn hắn cái này ý tưởng tương quan, tuy rằng không biết Thiên Đạo là bằng vào thứ gì phán định ngộ đạo loại chuyện này, cũng không biết người khác ngộ đạo đều là chút bộ dáng gì, bởi vậy Nam Cung Giác ở bỗng nhiên cảm giác được đại não trung như là bị cái gì xé rách khai thống khổ thời điểm, cũng không có đặc biệt đại kinh tiểu quái

———

Mới là lạ!

Ngay từ đầu chỉ là cảm giác được một trận mạc danh mà co rút đau đớn, nhưng là chờ đến sau lại hắn dần dần cảm giác được loại này đau đớn cảm giác giống như là có châm đâm vào đại não trung giống nhau, liền tính là Nam Cung Giác như vậy tự nhận là trải qua qua trái tim bệnh mang đến đau đớn cảm giác lúc sau sẽ không lại có cái gì đau đớn có thể làm hắn cảm giác được sống không bằng chết người đều bị nhiễu loạn đến có điểm thần chí không rõ.

Đây là có chuyện gì?

Nam Cung Giác cảm thấy có chút không thể tưởng tượng, từ đi tới Tu chân giới lúc sau, tuy rằng hắn cũng chịu quá thương, nhưng là lại không có loại này đại

não đau đớn cảm giác, hơn nữa bởi vì hắn cũng không phải sinh trưởng ở địa phương Thượng Ngu Đại Lục người, thậm chí đều tìm không thấy tham khảo tình huống tới phán đoán chính mình đây là có chuyện gì.

"Hệ thống? 001? Ngươi ở đâu?"

Không có người trả lời.

Nam Cung Giác nhíu mày.

Thượng một lần hệ thống không có cách nào can thiệp tình huống của hắn vẫn là bởi vì Thanh Hải Kiếm sự tình……

Từ từ! Thanh Hải Kiếm?

Nam Cung Giác bỗng nhiên nhớ tới chính mình còn có một cái liền hệ thống cũng không biết ngoại quải, Thanh Hải Kiếm trừ bỏ phía trước ở chém giết Trăm Chân Nhện thời điểm bị hắn dùng một chút, sau lại đều không có cái gì lên sân khấu cơ hội, Nam Cung Giác thậm chí đều thiếu chút nữa nghĩ không ra nó tồn tại.

Thanh Hải Kiếm làm thượng cổ mười đại Thánh Khí, nói vậy cũng là đối hiện tại linh khí bùng nổ chuyện này có điều cảm ứng đi?

Nam Cung Giác nghĩ đến, đại não đau từng cơn tra tấn hắn, hắn thử triệu hoán một chút Thanh Hải Kiếm, thực mau, Thanh Hải Kiếm liền xuất hiện ở chính mình trước mặt.

Hiện tại Thanh Hải Kiếm cùng phía trước Nam Cung Giác nhìn thấy Thanh Hải Kiếm tựa hồ không quá giống nhau.

Phía trước thời điểm Thanh Hải Kiếm thoạt nhìn giống như là một phen phổ phổ thông thông kiếm mà thôi, cũng không có cái gì đáng giá chú ý địa phương —— tuy rằng thực lực thật là thập phần cường hãn, nhưng cũng giới hạn trong này, sử dụng thời điểm thậm chí còn sẽ bớt thời giờ Nam Cung Giác linh lực, đối với phía trước Nam Cung Giác tới nói, xác thật giống như là râu ria giống nhau, không có gì tồn tại ý nghĩa.

Nhưng là Nam Cung Giác bỗng nhiên nghĩ tới một sự kiện.

Mặc kệ ở Nam Cung Giác trong mắt Thanh Hải Kiếm là bộ dáng gì, đơn thuần bằng vào Thanh Hải Kiếm là thượng cổ mười đại Thánh Khí duyên cớ, liền không phải là cái gì đơn giản đồ vật.

Càng quan trọng là.

Hiện tại Thanh Hải Kiếm không có đặc biệt lộ ra ngoài ra sát khí, bóng loáng nội liễm, thoạt nhìn thậm chí so Nam Cung Giác phía trước sở dụng bội kiếm càng thêm bình thường, không có bất luận cái gì tân ý, nhưng là Nam Cung Giác lại từ giữa cảm giác được một loại khó có thể khống chế sát khí.

Hắn thần sắc biến đổi.

Ngay từ đầu hắn liền không phải rất rõ ràng vì cái gì Thanh Hải Kiếm sẽ lựa chọn cùng hắn khế ước, phải biết rằng này đó Thánh Khí gì đó đồ vật chính là nhất không muốn tùy tiện khế ước một người, trừ phi người này thật sự thiên phú cường hãn —— nhưng là Nam Cung Giác nhưng một chút đều không cảm thấy chính mình thích hợp trở thành một cái kiếm tu.

Hắn không có cái kia kiên nhẫn, cũng đối dùng kiếm không có gì hứng thú.

Tuy rằng nhìn Lạc Hòa dùng kiếm thời điểm thực khốc, nhưng là muốn chính hắn tương tự một cái kiếm tu giống nhau luyện tập, kia căn bản chính là không có khả năng tồn tại sự tình.

Đây cũng là Thanh Hải Kiếm ở Nam Cung Giác trong tay cơ hồ không có gì phát huy đường sống nguyên nhân.

.

Nhưng là hiện tại hiển nhiên không phải thích hợp tưởng này đó có không thời điểm.

Thanh Hải Kiếm xuất hiện ở Nam Cung Giác trước mặt, bỗng nhiên quang mang đại thịnh, Nam Cung Giác bị mãnh liệt quang mang lóe một chút đôi mắt, chờ hắn lại một lần mở to mắt thời điểm, lại bỗng nhiên phát hiện chính mình trước mặt xuất hiện một người.

Một cái ăn mặc một thân thanh y, mặt mày quạnh quẽ, ánh mắt sắc bén, vừa thấy liền không phải cái gì thiện tra người.

Nam Cung Giác có chút buồn bực.

Hắn hoảng hốt trong nháy mắt, bỗng nhiên nói: “Thanh Hải Kiếm?”

Đối diện thanh y nhân gật gật đầu: “Ngô danh thanh y, ngươi đó là chủ nhân hậu nhân?”

Thanh y cau mày đánh giá Nam Cung Giác một lát, sắc mặt đột nhiên trở nên khó coi lên: “Ngươi thế nhưng không phải kiếm tu?”

Thanh y như thế nào cũng không nghĩ tới, chính mình ngủ say lúc sau, tỉnh lại thế nhưng cũng đã bị khế ước không nói, khế ước hắn tu sĩ thế nhưng còn không phải một cái kiếm tu!

Nam Cung Giác có chút không rõ nguyên do: “Chủ nhân của ngươi là ai? Ta cũng không nhận thức, khế ước Thanh Hải Kiếm bất quá là cơ duyên xảo hợp mà thôi.”

Hơn nữa Nam Cung Giác cũng hoàn toàn cảm thụ không đến Thanh Hải Kiếm phát hiện nó khế ước giả thế nhưng không phải một cái kiếm tu thời điểm cái loại này bi thương mà cảm giác.

Phía trước khế ước Thanh Hải Kiếm thời điểm, Nam Cung Giác cũng là không thể hiểu được, hắn cũng không biết vì cái gì thanh kiếm này cứ như vậy bị chính

mình mơ màng hồ đồ liền cấp khế ước, nhưng là này hiển nhiên cũng không phải cái gì chuyện tốt.

Xem đi, hiện tại kiếm linh vừa xuất hiện, liền bắt đầu hối hận chính mình lựa chọn không phải sao?

Hắn bỗng nhiên ngẩn người.

Đầu của hắn…… Giống như không đau?

“Đây là có chuyện gì? Vì cái gì ta đầu không đau?” Nam Cung Giác đối với tình huống hiện tại hoàn toàn sờ không rõ ràng lắm, duy nhất có thể nói chuyện thế nhưng cũng chỉ có Thanh Hải Kiếm kiếm linh, vì thế chỉ có thể hướng đối phương dò hỏi.

Thanh y tuy rằng không có từ chính mình thế nhưng khế ước một cái không phải kiếm tu tu sĩ đả kích bên trong phục hồi tinh thần lại, nhưng là hiện tại Nam Cung Giác mặc kệ nói như thế nào đều đã xem như nó chủ nhân, mặc kệ nó trong lòng là nghĩ như thế nào, chủ nhân có nghi vấn, vì Nam Cung Giác giải đáp nghi vấn đều là hắn nên làm sự tình.

Vì thế nó trả lời nói: “Chủ nhân vừa rồi đang ở thức tỉnh linh hồn lực.”

Nam Cung Giác sửng sốt: “Linh hồn lực?”

Ở Nam Cung Giác hữu hạn nhận tri giữa, cho rằng linh hồn lực loại đồ vật này cùng thần thức là giống nhau, căn bản không có cái gì thức tỉnh tất yếu, càng đừng nói còn có một cái chuyên dụng danh từ gì đó.

Nhưng là thanh y nhận thức giữa hiển nhiên không phải như thế.

Hắn không biết vì sao chính mình khế ước tân chủ nhân thoạt nhìn thế nhưng có chút vô tri, nhưng là chủ nhân có nghi vấn, hắn vẫn là cần thiết muốn giải đáp: “Linh hồn lực là tu sĩ tu luyện giữa một loại khác độc đáo năng lực, xem tên đoán nghĩa, cũng chính là rèn luyện linh hồn, đem linh hồn trở thành một loại lực lượng, cùng truyền thống thần thức không giống nhau chính là, linh hồn lực có cường hãn lực sát thương, ở từ trước —— ngô không biết hiện tại ra sao năm, ở chúng ta cái kia niên đại, linh hồn lực cường hãn tu sĩ, có thể ở trong nháy mắt liền đem một người không có linh hồn lực Tạo Linh Cảnh tu sĩ giết chết.”

Có thể là hoài nghi Nam Cung Giác không hiểu biết linh hồn lực loại này thần kỳ đồ vật, hắn còn cử cái ví dụ.

Nam Cung Giác nghe xong lúc sau lại không có cảm thấy an ủi.

.

Đối với Nam Cung Giác tới nói, linh hồn lực gì đó cũng không phải thực ở hắn suy xét trong phạm vi.

Thanh Hải Kiếm không có get đến Nam Cung Giác ý tưởng, vẫn như cũ ở tiếp tục giảng giải linh hồn lực loại này thần kỳ năng lực.

Linh hồn lực xuất hiện cơ hội thập phần xa vời, tại thượng cổ thời kỳ, có được linh hồn lực tu sĩ cũng ít ỏi không có mấy, sở hữu thanh y biết đến người thêm lên số lượng cũng không có hai mươi cái.

Nhưng là có được linh hồn lực tu sĩ không có chỗ nào mà không phải là biến thái.

Bọn họ có được cường hãn thực lực, thậm chí là chỉ dựa vào ý tưởng là có thể nhất niệm chi gian phế bỏ một cái tông môn, có thể nói nhưng phàm là tồn tại linh hồn lực tu sĩ, đều có thể trở thành hùng cứ một phương đại lão, chỉ cần bọn họ không có ở tuổi trẻ thời điểm dễ dàng ngã xuống, có thể bình thường trưởng thành lên, tới rồi cuối cùng đều là có thể làm cho cả Tu chân giới người kiêng kị không thôi đại lão.

Linh hồn lực chỗ tốt lại không chỉ có chỉ có này đó, có thể sử dụng linh hồn lực tu sĩ, đều ở pháp tu phương diện có được trời ưu ái tư chất, liền tính là không có tư chất, nhưng dựa vào linh hồn chi lực gian lận cũng có thể cho chính mình mạnh mẽ đắp nặn ra tư chất.

Từ trước thời điểm, mỗi một cái có được linh hồn lực tu sĩ, đều là thuật pháp thiên tài, tới rồi cuối cùng, cơ hồ đều là có thể phong thần tồn tại.

Bởi vì những người này căn bản không dùng được kiếm là có thể giết người, cho nên có được linh hồn lực tu sĩ đều không phải kiếm tu.

Chủ yếu là bọn họ giết người không chớp mắt cũng không thấy huyết, thậm chí chỉ cần một ý niệm, phi kiếm gì đó đối với bọn họ tới nói không dùng được, này hai mươi mấy người người trung không có một cái là kiếm tu.

Thanh y đối này như vậy rõ ràng duyên cớ, là bởi vì hắn đệ nhất nhậm chủ nhân đạo lữ chính là một cái có được linh hồn lực biến thái, thậm chí còn tu luyện tới rồi trong truyền thuyết thần hồn cảnh, ngay cả hắn chủ nhân như vậy thiên hạ tuyệt vô cận hữu thiên tài kiếm tu đều không thể không tránh đi mũi nhọn, căn bản không dám cùng đối phương đối nghịch.

Thanh y lúc này cũng không biết chính mình là may mắn vẫn là bất hạnh, khế ước một cái bình thường pháp tu cũng không phải cái gì đáng sợ sự tình, bởi vì pháp tu đối kiếm cũng không ỷ lại, cho nên liền tính đến lúc đó giải trừ khế ước cũng không có gì cùng lắm thì.

Nhưng là ở phát hiện Nam Cung Giác là tại tiến hành linh hồn lực thức tỉnh thời điểm, thanh y đã hoàn toàn không dám tưởng cái gì giải trừ khế ước linh tinh sự tình.

Không có chính mắt gặp qua người, ai cũng không biết có được linh hồn lực tu sĩ rốt cuộc có bao nhiêu đáng sợ.

Liền tính là ở lúc trước cái kia thời đại, chủ nhân đạo lữ cũng là nói cách trở nó cùng chủ nhân chi gian liên hệ là có thể dễ dàng cách trở, thậm chí còn không chỉ có như thế, có đôi khi thanh y chính mình cũng không biết thời điểm, thế nhưng đều sẽ bị chủ nhân đạo lữ khống chế được quan sát chủ nhân nhất cử nhất động, có thể nói là thập phần đáng sợ.

Bởi vậy ở phát hiện hiện tại chủ nhân, cũng chính là Nam Cung Giác thức tỉnh linh hồn lực thời điểm, nó sẽ biết một kiện thập phần chuyện quan trọng.

Nó vẫn là cứ như vậy thành thành thật thật làm trò chủ nhân kiếm hảo, tốt nhất vẫn là không cần tùy tiện nhắc tới chủ nhân không phải một cái kiếm tu cái gì linh tinh sự tình.

Nếu không, đến lúc đó, chờ đến cái này chủ nhân hiểu được linh hồn lực vận dụng thời điểm, chính mình sợ là thuốc viên.

.

Thanh y suy nghĩ cái gì Nam Cung Giác hoàn toàn không biết.

Hắn chỉ biết chính mình tựa hồ là lại nhiều một cái thực thần kỳ năng lực.

Mà loại năng lực này —— nguyên tác không có nói đến quá, mặt khác tu sĩ cũng không có nhìn thấy bọn họ nhắc tới quá.

Nam Cung Giác nghĩ chờ chính mình đã tỉnh lúc sau dò hỏi một chút hệ thống đây là có chuyện gì, hiện tại việc cấp bách là: “Loại này thức tỉnh đều như vậy đau sao?”

Thanh y lắc đầu: “Ngô không biết. Ngô nãi kiếm linh, đều không phải là tu sĩ.”

Ngụ ý chính là hắn căn bản không biết đau là một loại cái dạng gì cảm thụ.

Vị này diện than mặt thanh y đại ca không có hữu dụng tình báo, Nam Cung Giác trong lúc nhất thời cũng đối loại này đau đớn cảm giác có chút bó tay không biện pháp.

Đau nhất thời điểm đã qua đi, dư lại cảm giác đau đớn giác Nam Cung Giác nhưng thật ra có thể dễ dàng chịu đựng, so với lúc trước không biết khi nào liền sẽ bị bệnh tim tra tấn đến chết cái loại này tâm thần và thể xác đều mệt mỏi vô lực cảm giác đau đớn giác đã muốn hảo rất nhiều.

Nam Cung Giác nhắm mắt lại, không nghĩ phản ứng Thanh Hải Kiếm.

Nhưng là thanh y cau mày, bỗng nhiên cảm giác được không đúng.

Hắn mở miệng hỏi: “Chủ nhân, ngoại giới linh khí là…… Thiên Cương linh khí sao?”

Lại nghe được một cái xa lạ danh từ Nam Cung Giác mở mắt, bắt đầu nhìn thẳng vào cái này không biết chân chính sống bao lâu kiếm linh tồn tại.

Hắn từ trước đến nay không che giấu chính mình vô tri: “Ta cũng không biết đây là cái gì linh khí, hiện tại thế giới cùng lúc trước ngươi chủ nhân cái kia thời đại sớm đã khác nhau rất lớn, Thanh Hải Kiếm hiện tại ở Tu chân giới đã trở thành mất tích không biết mấy chục vạn năm thượng cổ Thánh Khí, thượng cổ truyền thừa cũng không biết vì cái gì duyên cớ bị hủy đi rất nhiều, chúng ta đối với cái kia thời kỳ rất nhiều sự đều không hiểu biết. —— đương nhiên cũng bao gồm không lâu phía trước bỗng nhiên xuất hiện linh khí bùng nổ, chúng ta cũng chỉ là bởi vì được đến bạch tiêu tiền bối một ít trợ giúp mà khuy tới rồi một bộ phận nhỏ mà thôi.”

Nam Cung Giác đem chính mình biết nói sự tình đối thanh y thuyết minh.

Chính hắn dù sao cũng không phải cái gì kiếm tu, đối với khống chế thanh y, hoàn toàn trở thành làm thanh y vui lòng phục tùng chủ nhân gì đó sự tình không có ý tưởng, gần là nghĩ cùng thanh y đánh hảo quan hệ mà thôi.

Rốt cuộc đối với Nam Cung Giác tới nói, thanh y sinh hoạt cái kia thời đại thập phần cổ xưa, đối với bọn họ hiện tại không biết rất nhiều thượng cổ truyền thừa linh tinh, nói không chừng tồn tại giải đáp phương pháp.

Thanh y như vậy tồn tại, khẳng định vẫn là đánh hảo quan hệ lúc sau tương đối hảo hướng đối phương lãnh giáo thượng cổ tin tức.

Thanh y cũng không biết chính mình hiện chủ nhân tưởng đều là như thế nào ép khô chính mình giá trị thặng dư, lại hoàn toàn không hy vọng chính mình thân là một phen kiếm mà đi tiến hành kiếm tu hành chi đạo, ở trên kiếm đạo khuy đến đại đạo.

Hắn thực kinh ngạc cùng chính mình nghe được cách nói.

Nếu nói hiện tại Thiên Cương linh khí là bởi vì bị trấn áp Bạch Tiêu Hổ bị thả ra duyên cớ mới xuất hiện, không khỏi có chút thổn thức.

Năm đó sự tình hắn biết đến đã không nhiều lắm, bởi vì Thiên Cương linh khí thiếu thốn duyên cớ, lúc ấy cùng hắn tề danh rất nhiều binh khí linh thú đều lâm vào ngủ say trung, hắn chỉ là một cái kiếm linh, không biết nhân loại tu sĩ đều suy nghĩ cái gì, thế nhưng sẽ đem Thiên Đạo tặng cùng Thiên Cương linh khí phong ấn, càng làm cho hắn khó có thể lý giải chính là, mất đi Thiên Cương linh khí, nhân loại tu sĩ thế nhưng còn có thể sống đến bây giờ……

Không thể không nói, thật là không thể tưởng tượng.

------oOo------

Phần 165

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 165: Nguyên chủ linh hồn

Nam Cung Giác ở chợ thượng lâm vào ngộ đạo, đối với Lạc Hòa tới nói cũng không phải cái gì đại sự.

Ở phát hiện tiểu sư đệ tiến vào ngộ đạo tình huống thời điểm, hắn liền bóp nát một trương đưa tin phù, đưa tin cấp Cửu Thiên Tông đệ tử, làm cho bọn họ nhanh chóng chạy tới hỗ trợ vì tiểu sư đệ hộ pháp, theo sau hắn không chút hoang mang bắt đầu ở tiểu sư đệ chung quanh bố trí trận pháp, lấy ra rất nhiều thất cấp trận bàn ném vào phụ cận, đem ngộ đạo trung tiểu sư đệ chặt chẽ vây quanh lên, hình thành một cái kín không kẽ hở bảo hộ khu.

Đương nhiên chính hắn cũng ở cái này bảo hộ khu bên trong.

Tiểu sư đệ ngay từ đầu thần sắc bình tĩnh, lại ở không đến một lát thời gian bỗng nhiên ra một thân mồ hôi lạnh, Lạc Hòa trong lòng nhảy dựng, bỗng nhiên ý thức được này chỉ sợ không phải bình thường ngộ đạo, nhưng là hiện tại Lạc Hòa cũng không thể xác định nên làm cái gì bây giờ mới hảo.

Tùy ý tiểu sư đệ ở trên đường phố tiếp tục ngộ đạo khả năng sẽ phát sinh cái gì khó có thể đoán trước sự tình, nhưng là hiện tại muốn đem tiểu sư đệ mang theo rời đi chợ nói có khả năng sẽ nhiễu loạn tiểu sư đệ ngộ đạo……

Lạc Hòa trong lúc nhất thời thế nhưng lâm vào lưỡng nan khốn cảnh bên trong.

Hắn không biết cái dạng gì lựa chọn đối với tình huống hiện tại mới là chân chính có trợ giúp, chỉ có thể trước tĩnh xem này biến.

Tiểu sư đệ hiện tại trạng huống vốn dĩ liền không quá thích hợp, hắn không thể tùy tiện nhúng tay.

Nam Cung Giác còn không biết Lạc Hòa đã ở kế hoạch mạnh mẽ nhiễu loạn hắn ngộ đạo, đem hắn từ cái này nguy hiểm trạng thái trung giải cứu ra tới sự tình, hiện tại hắn còn ở kinh ngạc thế giới này tân giả thiết. Thực hiển nhiên, về linh hồn lực, là một cái hắn hoàn toàn không có thấy quá bất luận cái gì ghi lại, thậm chí liền hắn hệ thống cũng không biết việc này tồn tại, hắn cũng không xác định linh hồn lực đến tột cùng là một loại như thế nào tồn tại.

Nhưng là tưởng nhiều như vậy kỳ thật không có ý nghĩa.

Hiện tại Nam Cung Giác bản thân chính là ở thức tỉnh linh hồn lực, mặc kệ hắn rốt cuộc có nghĩ có được lực lượng như vậy, hiện tại sự tình hiển nhiên đã không phải Nam Cung Giác có thể khống chế.

Đau đớn cảm giác vẫn như cũ đang không ngừng truyền đến, Nam Cung Giác trước mắt bỗng nhiên hiện lên một đạo bạch quang, ý thức xuất hiện ở chính mình thức hải.

Thức hải là một cái thần bí địa phương, có thể cất chứa một ít loại nhỏ pháp bảo, cùng với Nam Cung Giác không biết đối phương chân chính thân phận rốt cuộc là gì đó hệ thống.

Nhưng là hiện tại hệ thống cũng không có ở hắn thức hải trung.

Bốn phía đều là trắng xoá một mảnh.

Nam Cung Giác lòng có sở cảm,

Hắn nhớ rõ chính mình ở ban đầu đi vào thế giới này thời điểm, lần đầu tiên tu luyện thời điểm chính mình thức hải liền xuất hiện lấy hắn ngay lúc đó nhận tri cũng không rõ ràng rốt cuộc là gì đó một mảnh không mang bạch quang.

Mà hiện tại, thực hiển nhiên những cái đó không biết đến tột cùng là cái dạng gì tồn tại sương trắng đã ở chính mình thức hải bên trong lan tràn mở ra, đem hắn thức hải hoàn toàn bao bọc lấy.

Nam Cung Giác cũng không phải rất rõ ràng này rốt cuộc ý nghĩa cái gì, này đó bạch quang có phải hay không chính là Thanh Hải Kiếm theo như lời linh hồn lực?

Hắn không thể hiểu hết.

Liền ở hắn tự hỏi này hết thảy thời điểm, bỗng nhiên trước mắt tối sầm, lập tức mất đi ý thức.

Nam Cung Giác mất đi ý thức lúc sau, không có phát hiện chung quanh bạch quang dần dần mà ngưng tụ ra một bóng người, tuy rằng bỏ túi một ít, nhưng là không quan hệ cùng hiện tại hắn giống nhau như đúc!

Nhưng mà ngất xỉu đi Nam Cung Giác cũng không có cảm giác được.

Tại ngoại giới vì Nam Cung Giác hộ pháp Lạc Hòa cái thứ nhất phát hiện tiểu sư đệ khác thường, ở Nam Cung Giác té xỉu trên mặt đất phía trước, hắn nhanh chóng chạy tới nơi đem người ôm vào trong ngực, nhanh chóng rời đi cái này chợ.

Mặc kệ trong truyền thuyết trấn nhỏ này đến tột cùng có bao nhiêu an toàn, Lạc Hòa đều là không có khả năng tín nhiệm, tiểu sư đệ tu luyện xảy ra vấn đề, hắn cái thứ nhất nghĩ đến chính là đem tiểu sư đệ mang về đến chính mình có thể khống chế địa phương!

Tông môn ở cái này địa phương nơi dừng chân chính là một cái không tồi lựa chọn.

.

Lạc Hòa bay nhanh đem Nam Cung Giác ôm về tới Cửu Thiên Tông nơi dừng chân, mọi người chỉ cảm thấy trước mắt bạch quang chợt lóe, thực mau liền có rất nhiều người phát hiện có người tiến vào nơi dừng chân.

Sau đó, bọn họ chỉ tới kịp nhìn đến Lạc Hòa ôm tiểu sư huynh tiến vào phòng tình huống.

Mọi người trong lòng đều đột nhiên lộp bộp một chút có một loại dự cảm bất tường xuất hiện ở bọn họ chung quanh.

Trực giác nói cho bọn họ khả năng đã xảy ra chuyện gì.

Nhưng là về Lạc Hòa cùng bị Lạc Hòa coi trọng tiểu sư huynh sự tình, là không có người hỏi thăm.

Hiện tại Cửu Thiên Tông đệ tử ai không biết hai người kia đều là tông chủ che chở, hơn nữa nghe nói hai vị này còn cùng Cửu Thiên Tông ở vị kia tiền bối có giao tình, ai thượng vội vàng ở ngay lúc này chọc đến hai người không mau, đối bọn họ có chỗ tốt gì đâu?

Tương phản, tuy rằng Lạc Hòa thường thường diện than, thoạt nhìn giống như là một cái chân chính băng sơn, nhưng là vị kia tiểu sư huynh thật là một cái thập phần bình dị gần gũi người, bọn họ gặp được tu vi bình cảnh thời điểm tiểu sư huynh còn sẽ chỉ điểm một vài —— tuy rằng đều là từ tông môn bên kia truyền tới tiểu đạo tin tức, nhưng là bọn họ này đó thường thường bị bài xích tại nội môn ở ngoài ngoại môn đệ tử, đối với tiến vào nội môn, thậm chí còn thực lực siêu quần tiểu sư huynh quan hệ đều còn xem như hòa hợp.

Thậm chí đối với vị này tiểu sư huynh, bọn họ cảm tình là so đối với Lạc Hòa cái này diện than mặt người muốn khắc sâu đến nhiều.

Bởi vì……

Cái này trong truyền thuyết đại sư huynh ở không có nhìn thấy tiểu sư huynh tình huống dưới quả thực thật là đáng sợ!

Lạc Hòa không biết này đó ngoại môn đệ tử ý tưởng, cũng không muốn biết những người này ngày thường đều cùng Nam Cung Giác ở thảo luận chút cái gì ngoạn ý nhi.

Nam Cung Giác vừa rồi té xỉu thời điểm, tựa hồ ngay cả hô hấp đều đình trệ một chút, không chỉ có như thế, Lạc Hòa còn phát hiện tiểu sư đệ hơi thở đang ở giảm xuống!

Sao có thể?

Hắn vẫn luôn cảm thấy tiểu sư đệ vận khí thực hảo, nhưng là từ hai người ở bên nhau lúc sau, hắn liền càng thêm rõ ràng cảm giác được, Nam Cung Giác khí vận xác thật hảo đến có chút quá mức.

Càng nhiên hắn cảm thấy khủng hoảng chính là, vừa rồi hắn ôm tiểu sư đệ trở về kia một đoạn thời gian, hắn rõ ràng cảm giác được tiểu sư đệ sinh mệnh hơi

thở biến mất một đoạn thời gian.

Có một số việc chỉ có thể chưởng ở chính mình dự kiến trung thời điểm mới là an toàn.

Hắn đôi mắt lóe lóe, lộ ra một tia đỏ như máu quang mang.

Hắn không có quên tiểu sư đệ nói qua, hắn đi vào thế giới này thời điểm thân thể này chủ nhân đã chết, hắn tiểu sư đệ chẳng qua là một cái đến từ dị thế giới lai khách, hắn thậm chí không biết đối phương khi nào sẽ biến mất không thấy……

Từ trước Lạc Hòa đối những cái đó tình tình ái ái thoại bản xin miễn thứ cho kẻ bất tài, nhưng là bởi vì tiểu sư đệ quan hệ, gần nhất Lạc Hòa đúng là tìm kiếm cơ hội nhìn một ít……

Lúc này nếu là tiểu sư đệ ra chuyện gì……

Lạc Hòa không cam đoan chính mình sẽ làm chút cái gì.

Không biết vì cái gì bị ký chủ thức hải bài xích ra tới hệ thống cảm giác được đến từ Boss sát khí, toàn bộ súc thành một đoàn tránh ở một bên, tận lực giảm bớt chính mình tồn tại cảm.

Nhưng mà nó là không cần phải làm như vậy.

Lạc Hòa tuy rằng còn không có bình tĩnh lại, nhưng là đã liếc mắt một cái liền thấy xám xịt một đoàn thoạt nhìn một chút cũng không chớp mắt thậm chí còn có khả năng bị người trở thành tro bụi tổng vệ sinh khả năng tiểu sư đệ hệ thống, hắn vẫn là không nhịn xuống một tay đem xám xịt hệ thống vớt lên.

"Đây là có chuyện gì?"

Lạc Hòa có chút sinh khí, ngay từ đầu hắn cho rằng cái gọi là hệ thống sẽ trở thành tiểu sư đệ trợ lực, hắn không rõ ràng lắm hệ thống chi tiết, còn tưởng rằng hệ thống có thể có được một ít đặc thù thủ đoạn, nhưng là hiện tại hắn nhìn đến đích xác thật là hệ thống lặp đi lặp lại nhiều lần đem tiểu sư đệ trí nhập hiểm cảnh……

Này liền làm Lạc Hòa cảm thấy không vui.

Hắn nheo nheo mắt, lộ ra một cổ nguy hiểm cảm giác.

Xui xẻo hệ thống phát hiện ký chủ nam nhân loại cảm giác này cũng thực dọa người.

Giống như là phía trước thiếu chút nữa mất khống chế ký chủ giống nhau…… Đem hệ thống lập tức dọa tới rồi.

Nhưng là hệ thống vẫn là không biết này rốt cuộc là chuyện như thế nào.

Nó gian nan lắc lắc cũng không tồn tại đầu: "Ta không biết…… Ký chủ lâm vào ngộ đạo lúc sau, ta đã bị ký chủ thức hải che chắn……"

Hệ thống ngay từ đầu thời điểm đối thế giới này là tồn tại cảm giác về sự ưu việt, nhưng là loại này cảm giác về sự ưu việt ở gặp được hiện tại này một cái ký chủ thời điểm bị tra tấn đến không nhẹ, hiện tại đã sớm đã không có cái loại này coi khinh cái này tiểu thế giới trung người ý tưởng.

Hiện tại bị Lạc Hòa chộp trong tay, nó cũng thực sợ hãi hảo sao?

Nhưng là hiện tại sợ hãi cũng không phải nó nên làm sự tình.

Hệ thống đã không phải lần đầu tiên bị bài trừ ở ký chủ thức hải bên ngoài, nếu là lần đầu tiên lần thứ hai còn có thể nói thành là ngoài ý muốn nói, nhưng là thực hiển nhiên nó cũng không có nghĩ nhiều, hiện tại đã là lần thứ ba.

Nó ký chủ mặc kệ là bởi vì cái gì, đều không nên tồn tại so hệ thống càng cường hãn lực lượng tồn tại mới là……

Nó trong lòng nhiều ra rất nhiều bí ẩn lo lắng, là cái gì dẫn tới ký chủ mất đi khống chế đâu?

Vì phòng ngừa Lạc Hòa dưới sự giận dữ đem chính mình bóp chết, hệ thống nói ra một bộ phận tin tức cùng Lạc Hòa trao đổi: "Ta không phải lần đầu tiên bị ký chủ thức hải bài trừ, cho nên ký chủ hẳn là không có nguy hiểm……"

"Ngươi nói cái gì?" Lạc Hòa lại là nóng nảy, truy vấn nói, "Ngươi nói ngươi không phải lần đầu tiên bị tiểu sư đệ bài trừ thức hải là có ý tứ gì? Phía trước ở khi nào còn phát sinh quá như vậy sự?"

Về tiểu sư đệ lai lịch…… Lạc Hòa trầm trầm sắc mặt, hắn vốn dĩ vẫn luôn ở lo lắng tiểu sư đệ có thể hay không bỗng nhiên biến mất trên thế giới này, hiện tại bị hắn biết ngay cả hệ thống đều có khả năng không có biện pháp vẫn luôn đi theo tiểu sư đệ……

Tâm tình của hắn đột nhiên trầm xuống.

Hắn bỗng nhiên ý thức được chính mình nên làm chút cái gì.

Hắn biết thế giới này phi thăng thông đạo có vấn đề, ở phía trước hắn đều không có nghĩ tới muốn xen vào vấn đề này, thậm chí ở rất dài một đoạn thời gian hắn đều cảm thấy tồn tại không có gì ý tứ, cũng không để bụng phi thăng không phi thăng vấn đề.

Nhưng là hắn bỗng nhiên hiểu rõ một sự kiện.

Hắn tiểu sư đệ, đến từ một cái hắn hoàn toàn không hiểu biết dị thời không, hắn không biết ngoài ý muốn khi nào sẽ đến, tiểu sư đệ cũng chưa từng có nói qua sẽ vẫn luôn ở thế giới này bồi chuyện của hắn……

Nói cách khác.

Muốn lưu lại tiểu sư đệ, hoặc là hắn có thể tìm được đem tiểu sư đệ cùng nguyên lai thế giới kia hoàn toàn tróc phương thức, nếu không, cũng chỉ có thể

tăng cường thực lực của chính mình, liền tính tiểu sư đệ tới mặt khác một cái thế giới, cũng có thể có tư cách có năng lực đuổi theo!

Hệ thống hoàn toàn không biết Lạc Hòa suy nghĩ chút cái gì, chung quanh khí thế bỗng nhiên bạo trướng, thế nhưng là ẩn ẩn có đột phá ý tứ!

Lạc Hòa vừa mới tiến vào Tạo Linh Cảnh còn không đến ba tháng! Lúc này đột phá nhất định sẽ bị thương căn cơ……

Hệ thống còn không có tiếp tục tưởng đi xuống, liền bỗng nhiên cảm giác được cái gì, thế nhưng mất đi ý thức.

Nam Cung Giác thức hải.

Hắn mở mắt, phát hiện trước mặt có một đạo bóng trắng, hắn sửng sốt: Đây là cái gì?

Trước mắt mơ hồ đồ vật dần dần tan đi, hắn chậm rãi thấy rõ ràng trước mắt người, ngay sau đó Nam Cung Giác liền thay đổi sắc mặt: "Ngươi là……?"

Sắc mặt của hắn đột nhiên trở nên thập phần khó coi.

Xuất hiện ở trước mặt hắn người một thân bạch y, lớn lên cùng hắn giống nhau như đúc, là Nam Cung Giác nhìn hai năm mặt, nhưng là này cũng không phải hắn nguyên bản mặt!

Trong chớp nhoáng, hắn nghĩ tới một cái lệnh người kinh tủng sự tình!

Thời buổi này, xuyên qua linh tinh sự tình ở các đại văn học tác phẩm trung bình thường xuất hiện, nhưng là đại đa số xuyên qua đều vẫn là tồn tại đạo đức, sẽ không đoạt xá tồn tại người thân thể.

Nhưng là xuất hiện ở hắn trước mặt người này lại ở nói cho Nam Cung Giác một cái bị hắn bỏ qua thật lâu sự tình.

Hắn xuyên qua đến thế giới này, như vậy cái này thân xác nguyên chủ đâu?

Hắn…… Thật sự đã chết sao?

Vốn dĩ hắn đều vẫn luôn không có nghĩ tới chuyện này, bởi vì phía trước Nam Cung Giác nói thật cũng không phải thực để ý chuyện này, thậm chí ở rất dài một đoạn thời gian, hắn đều chỉ là ngoài miệng nói muốn công lược Lạc Hòa linh tinh nói, trên thực tế nghĩ chính là phải về đến nguyên lai thế giới, đem những cái đó có thể trở thành hắn tâm ma người một lưới bắt hết.

Tuy rằng loại này lệ khí ở cùng Lạc Hòa yêu đương lúc sau bắt đầu dần dần giảm bớt, nhưng là cũng không có hoàn toàn biến mất.

Chỉ là hắn không nghĩ tới chính mình còn có thể nhìn thấy thân thể này nguyên bản chủ nhân.

Hắn nhìn chằm chằm đối diện nguyên chủ nhìn thật lâu, mới mở miệng nói: "Ngươi là thân thể này nguyên chủ nhân đi?"

Hắn tuy rằng là hỏi câu, nhưng là đã xác nhận đây là sự thật.

Hắn hiện tại thật là tồn tại với một cái linh hồn còn không có tiêu tán người trong thân thể.

Hắn không biết hắn cùng hệ thống sự tình cái này "Nam Cung Giác" đã biết nhiều ít, thậm chí còn có điểm hoài nghi chính mình tồn tại ý nghĩa.

Nếu nguyên chủ cũng không có tử vong, vì cái gì chính mình thế nhưng có thể xuyên qua đến thân thể này? Chẳng lẽ là bởi vì hệ thống duyên cớ sao?

"Không phải." Đối diện bạch y thiếu niên "Nam Cung Giác" bỗng nhiên mở miệng nói, hắn thanh âm càng tuổi trẻ một ít, như là dừng lại ở thiếu niên thời đại giống nhau, thực ôn nhu, "Hệ thống nó không biết ta còn sống."

Tên là Nam Cung Giác bạch y thiếu niên trong lòng thập phần rõ ràng, chính mình lúc trước là thật sự mất đi hô hấp, tính lên cũng coi như là chân chính đã tử vong, nhưng là ở một cái khác Nam Cung Giác xuất hiện thời điểm, hắn thế nhưng cảm giác được chính mình có một bộ phận ý thức bị giữ lại, ngủ say ở thân thể của mình trung.

Hắn không biết vì cái gì sẽ phát sinh như vậy sự, theo một cái khác Nam Cung Giác tu vi càng ngày càng cao, hắn phát trước chính mình thanh tỉnh thời điểm càng mệt càng nhiều, nhưng là đối phương cũng không biết chính mình tồn tại, hắn cũng không có gì biện pháp nhắc nhở một cái khác Nam Cung Giác, chờ đến chính mình có thể hành động lúc sau, liền bắt đầu ở đối phương thức hải bắt đầu du đãng, hắn phát hiện cái này chiếm cứ thân thể của mình thiếu niên rất lợi hại.

So với hắn lợi hại rất nhiều.

Thiếu niên này tu vi vẫn luôn đều ở tăng trưởng, còn có yêu quý hắn sư huynh, cùng với tận hết sức lực trợ giúp hắn hệ thống, sống được so với hắn người như vậy khá hơn nhiều……

Hắn không có nghĩ tới muốn tỉnh lại, hắn đang nhìn thiếu niên này dùng thân thể này, lấy được chính mình tưởng cũng không dám tưởng thành tựu thời điểm, cũng đã hoàn toàn từ bỏ đối với tồn tại chấp niệm, chỉ là không biết vì cái gì, hắn thế nhưng bỗng nhiên tỉnh lại.

------oOo------

Phần 166

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 166: Tứ phía nguy cơ

Tỉnh táo lại quá trình làm Nam Cung Giác cảm thấy không dễ chịu, đối với vẫn luôn ở hắn thức hải trung nguyên chủ, cũng không có hảo đến địa phương nào đi.

Lúc trước hắn tử vong thời điểm đều không có trải qua quá như vậy đau đớn, hắn không biết sử dụng thân thể này thiếu niên rốt cuộc làm cái gì, thức hải thế nhưng có như vậy đại phản ứng, chờ đến hắn từ cái loại này tê tâm liệt phế đau đớn bên trong tỉnh lại thời điểm, Nam Cung Giác đã xuất hiện ở hắn trước mặt, tuy rằng này đây thức hải trung một cái tiểu nhân hình tượng xuất hiện.

Hai người hai mặt nhìn nhau.

Trên mặt biểu tình đều có chút phức tạp.

Nam Cung Giác không biết nguyên chủ ý thức còn ở, phía trước hắn vẫn luôn đều không có phát hiện thân thể này còn ở một cái khác linh hồn, cũng hoàn toàn không có nghĩ tới điểm này, hắn cho rằng nguyên chủ đã tiêu tán chính mình mới có thể mới đến thế giới này……

Dẫn tới chợt thấy nguyên chủ xuất hiện hắn có chút không biết nên như thế nào đối mặt nguyên chủ.

Đặc biệt là ở hắn đã dùng thân thể này cùng Lạc Hòa kết làm đạo lữ, đã làm một ít nguyên chủ khả năng không tiếp thu được sự tình lúc sau……

Hắn không có tiếp tục tưởng đi xuống, "Nam Cung Giác" phát hiện hắn suy nghĩ cái gì, có chút dở khóc dở cười: "Yên tâm đi, ta sẽ không cùng ngươi đoạt ngươi sư huynh, ta ý thức khôi phục thời gian không lâu, sẽ không đối với ngươi tạo thành cái gì ảnh hưởng."

Hắn mặt cùng hiện tại thân thể này thể xác giống nhau như đúc, tương phản nhưng thật ra ngoại lai người xuyên việt Nam Cung Giác mặt tuy rằng cũng cùng thân thể có chút tương tự, nhưng là rốt cuộc đều không phải là hoàn toàn giống nhau.

Người từ ngoài đến Nam Cung Giác càng đẹp mắt một ít.

Liền tính "Nam Cung Giác" bản nhân là Tu chân giới sinh trưởng ở địa phương, hắn cũng không thể không thừa nhận cái này người từ ngoài đến linh hồn so với chính mình phải đẹp rất nhiều, chỉ là không biết vì cái gì đối phương lựa chọn thân thể hắn.

Hắn lúc trước bị gia tộc đuổi giết đào vong, nửa đường còn bị đuổi giết người hạ ác độc dược, cuối cùng chạy trốn tới người xuyên việt Nam Cung Giác tỉnh lại thời điểm kia tòa sơn thượng, kết quả vẫn là không có thể cứu vớt chính mình, bị phát tác độc dược độc chết. Hắn lúc ấy vốn dĩ đã chết thấu, linh hồn từ chính mình thân thể rời đi, trở thành một cái tân quỷ, nhưng là không biết vì cái gì, ở trong nháy mắt kia, có một loại huyền diệu lực lượng bỗng nhiên đem linh hồn của hắn túm trở về trong thân thể, sau đó hắn liền vẫn luôn ở thức hải một góc ngủ say.

.

Nam Cung Giác nghe nói nguyên chủ tao ngộ, trên mặt không có gì biểu tình, vẫn như cũ cảnh giác nhìn đối phương, ở không xác định đối phương hay không có muốn tiếp tục nắm giữ câu này thân thể phía trước, hắn đều sẽ không thả lỏng cảnh giác.

Cứ việc hắn đã ở cái này trong thân thể trọng sinh một lần, cùng thân thể này cũng thập phần phù hợp, nhưng là nguyên chủ Nam Cung Giác dù sao cũng là thân thể chân chính chủ nhân, hơn nữa Nam Cung Giác cũng không có nếm thử quá đoạt xá như vậy tinh diệu huấn luyện, vạn nhất thật sự cùng đối phương đối thượng, hắn không nhất định có phần thắng.

Nguyên chủ Nam Cung Giác như là nhìn thấu hắn ý tưởng, đối hắn cười cười: "Yên tâm đi, ta không có muốn một lần nữa khống chế thân thể này ý tưởng."

Trên thực tế ngay lúc đó nguyên chủ Nam Cung Giác cũng không phải không có cơ hội sống sót, chỉ là hắn không muốn sống nữa mà thôi.

Hiện tại không biết vì cái gì, hắn lại từ ngủ say bên trong tỉnh lại, còn dung hợp một bộ phận ngoại lai Nam Cung Giác ký ức, nhưng là hắn đối với chính mình sinh hoạt ở trong sách thế giới, là một cái người trong sách chuyện này đồng dạng không có gì ý tưởng, thậm chí nguyên nhân chính là vì như thế, hắn cũng có thể thong thả bắt đầu tiêu tan chính mình lúc trước chấp niệm.

Cho nên hiện tại hắn sẽ không cùng người từ ngoài đến Nam Cung Giác cướp đoạt thân thể quyền khống chế.

Đương nhiên, chính yếu nguyên nhân là người từ ngoài đến Nam Cung Giác không biết, nguyên chủ Nam Cung Giác ý thức có như vậy một chút thanh tỉnh, tự nhiên mà vậy cảm giác được bên ngoài vị kia người từ ngoài đến Nam Cung Giác bạn lữ hiện tại cơ hồ đã sắp điên rồi, nếu chính mình lại đi ra ngoài kích thích một chút nói……

Trường hợp phỏng chừng rất mỹ diệu không có người dám xem.

Cho nên liền tính là vì chính mình thần hồn suy nghĩ, hắn cũng sẽ không lựa chọn đi ra ngoài.

Huống chi hắn kỳ thật đã đối thế giới này không có bất luận cái gì hy vọng, chỉ nghĩ đi chết một lần……

Nhưng mà nguyên chủ Nam Cung Giác đồng dạng không xác định chính mình có thể chết rớt cơ hội có bao nhiêu đại.

Hiện tại hắn cùng người từ ngoài đến Nam Cung Giác cùng nhau xài chung thân thể này, hắn có thể muốn chết liền chết, thật sự có thể chết rớt nói còn hảo, vạn nhất nếu là chết không xong, còn không nhất định sẽ bị cái kia Tạo Linh Cảnh cường giả thế nào.

Hắn không có lá gan sống lại.

.

Người xuyên việt Nam Cung Giác nghe xong nguyên chủ Nam Cung Giác giải thích lúc sau, sắc mặt lược có điểm xuất sắc, vẫn luôn ở từ màu đỏ màu xanh màu đen chi gian biến hóa.

Cuối cùng nghe được nguyên chủ Nam Cung Giác lý do, hắn lại có điểm dở khóc dở cười.

"Vậy ngươi muốn vẫn luôn đãi ở ta thức hải?" Người xuyên việt Nam Cung Giác hỏi.

Này không phải hắn nói bậy, liền tính là nguyên chủ đã tỉnh táo lại, thần hồn đều còn hảo hảo, cũng không thay đổi được cái này địa phương là người xuyên việt Nam Cung Giác thức hải trung sự thật.

Nguyên chủ Nam Cung Giác thức hải sớm tại người xuyên việt Nam Cung Giác xuyên qua lại đây thời điểm cũng đã cùng với linh hồn của hắn cùng nhau biến mất, nghiêm khắc tới nói người xuyên việt Nam Cung Giác là hoàn toàn có thể bất hòa cái này dân bản xứ Nam Cung Giác thương lượng, là có thể dễ dàng mạt sát nguyên chủ Nam Cung Giác thần hồn, làm đối phương hoàn toàn tiêu tán ở sương khói bên trong, làm chính mình đạt được hoàn toàn nhẹ nhàng cùng tự do.

Nguyên chủ Nam Cung Giác ngẩn người.

Hắn hôn mê bất tỉnh thời điểm đãi ở người xuyên việt Nam Cung Giác thức hải đương nhiên không có gì, nhưng là thanh tỉnh lúc sau lại ở tại người xuyên việt Nam Cung Giác thức hải khẳng định không được, đặc biệt là người xuyên việt Nam Cung Giác vẫn là một cái có đối tượng người, thường thường sẽ ở nào đó đặc thù thời khắc tiến hành phu phu gian sinh hoạt.

Tư cập này, nguyên chủ Nam Cung Giác không cấm một trận ác hàn.

Tuy rằng hắn đối hai cái nam nhân ở bên nhau chuyện này không có gì đặc biệt cái nhìn, Tu chân giới nam nhân cùng nam nhân chi gian kết bạn quá đi xuống người nhiều, nhưng là nếu người khác đang ở làm việc thời điểm chính mình phải bị bách nghe góc tường gì đó……

Quả nhiên vẫn là xin miễn thứ cho kẻ bất tài hảo sao!

Hắn bay nhanh mà lắc lắc đầu: "Không! Không được!"

Hắn động tác có chút quá mức với kích động, thế cho nên ngay cả luôn luôn tương đối trì độn người xuyên việt Nam Cung Giác đều cảm thấy nguyên chủ Nam Cung Giác có phải hay không nghĩ tới cái gì không tốt lắm đồ vật, bằng không phản ứng như thế nào lớn như vậy? Chẳng lẽ là thân thể này còn có cái gì nội thương tai hoạ ngầm?

Phát hiện người xuyên việt Nam Cung Giác hiểu lầm, nguyên chủ Nam Cung Giác chạy nhanh giải thích: "Không phải! Ta là cảm thấy ta tồn tại khả năng sẽ quấy rầy các ngươi phu phu sinh hoạt……" Hắn ánh mắt có điểm mơ hồ, không biết nghĩ tới cái gì, thần hồn cấu thành trên mặt thế nhưng có loại nhàn nhạt đỏ ửng.

Người xuyên việt Nam Cung Giác xem đến thập phần hiếm lạ, tuy rằng nguyên chủ Nam Cung Giác kế tiếp nói liền không có như vậy hiếm lạ.

.

"Cho nên vì các ngươi hài hòa sinh hoạt, cho ta tìm cái tùy tiện cái gì túc thể đi."

Người xuyên việt Nam Cung Giác mặt tối sầm, không khỏi có điểm hoài nghi phía trước…… Có phải hay không bị cái này không ấn lẽ thường ra bài nguyên chủ Nam Cung Giác thấy.

Nguyên chủ Nam Cung Giác thấy người xuyên việt Nam Cung Giác biểu tình không tốt, liền biết đối phương có phải hay không nghĩ tới cái gì không tốt sự tình, trực giác nói cho hắn hiện tại người xuyên việt Nam Cung Giác tưởng rất nguy hiểm, cần thiết lập tức ngăn cản đối phương tiếp tục tưởng, vì thế lập tức mở miệng đánh gãy: "Ta vừa mới ở ngươi đau đầu thời điểm mới tỉnh lại, tuyệt đối không có nhìn đến cái gì không nên xem đồ vật!"

Nam Cung Giác: "……"

"Ngươi biết ta suy nghĩ cái gì?" Hắn ngữ khí dần dần nguy hiểm lên.

Ở cái này giết người không chớp mắt cũng không phạm pháp thế giới sống mấy năm, Nam Cung Giác đã không còn thiên chân, hắn cũng không phải không có năng lực làm nguyên chủ Nam Cung Giác vĩnh viễn ngủ say ở thức hải, nếu nguyên chủ Nam Cung Giác thật sự có thể biết hắn suy nghĩ gì đó lời nói……

Hắn một chút cũng không nghi ngờ chính mình sẽ lựa chọn cái gì.

Nguyên chủ Nam Cung Giác rốt cuộc không có bước vào như vậy cao tu luyện cảnh giới, tuy rằng bằng vào người xuyên việt Nam Cung Giác thực lực tăng cường một bộ phận linh hồn của chính mình, nhưng là thật sự muốn cùng người xuyên việt Nam Cung Giác đối thượng căn bản không có khả năng.

Hắn bay nhanh lắc đầu: "Ta không thể ta không có đừng nói bậy! Chỉ là ngươi tưởng cái gì đều viết ở trên mặt, còn không được một cái Tu chân giới người sẽ điểm xem mặt đoán ý sao?"

Nam Cung Giác sát khí tiêu tán một chút.

Hắn cầm chính mình có chút hư vô mờ mịt tay.

Lúc trước hắn nếu là cũng có thể có như vậy cường đại thực lực thì tốt rồi.

Theo sau hắn tự giễu cười, dù sao hiện tại đều đã tới một cái khác thế giới, phía trước chính mình là bộ dáng gì, lại có cái gì quan trọng đâu?

Hắn ý thức hoảng hốt trong nháy mắt, theo sau thu liễm sở hữu cảm xúc.

Nguyên chủ Nam Cung Giác có chút kinh hồn táng đảm nhìn đối diện thiếu niên —— không, nghiêm khắc tới nói, đối phương cũng không thể tính làm là thiếu niên, người xuyên việt Nam Cung Giác xuyên qua lại đây thời điểm tuổi cũng không nhỏ, hắn dài quá một trương đủ để điên đảo chúng sinh mặt, chỉ là sắc mặt có điểm tái nhợt, mang theo một loại bệnh trạng mỹ, nguyên chủ Nam Cung Giác không chút nghi ngờ, đối phương nếu là lấy gương mặt này ở Tu chân giới trà trộn, làm không hảo sẽ trở thành một thế hệ họa thủy.

Làm hắn cảm thấy khủng bố không phải người xuyên việt Nam Cung Giác mặt, mà là đối phương khí thế có như vậy trong nháy mắt thập phần đáng sợ, nguyên chủ Nam Cung Giác không biết đối diện thanh niên đã từng tao ngộ cái gì, mới có thể bỗng nhiên bộc phát ra như vậy khí thế, nhưng là nguyên chủ Nam Cung Giác đồng dạng thấy rõ ràng một sự kiện, đó chính là chính mình hoàn toàn không có chống cự đối phương năng lực.

Hắn không muốn sống, khá vậy không hy vọng đắc tội người xuyên việt Nam Cung Giác.

Vừa rồi trong nháy mắt kia, hắn có một loại thật không tốt cảm giác, vừa rồi dáng vẻ kia người xuyên việt Nam Cung Giác tuyệt đối sẽ làm chính mình sống không bằng chết.

Quả nhiên loại này liền hắn đã chết mất thể xác đều có thể tiếp tục sử dụng quái nhân vẫn là không cần tùy tiện trêu chọc cho thỏa đáng.

Hơn nữa được không bọn họ cái này tiểu thế giới Thiên Đạo còn đối cái này người từ ngoài đến ưu ái có thêm.

Hắn trầm mặc một lát.

Yên lặng mà thối lui một chút.

.

Nam Cung Giác tỉnh lại thời điểm, thấy chính là bình thường nóc giường.

Bình đạm không có gì lạ.

Có ai bắt lấy hắn tay, bên người có người nào đó ấm áp mà lại quen thuộc hơi thở, lệnh người vô cùng an tâm.

Hắn chớp chớp mắt, trừu một chút chính mình bị người nắm lấy tay, nhưng là không có thành công rút ra, còn kinh động vẫn luôn nắm hắn tay nam nhân.

"Tiểu sư đệ ngươi rốt cuộc tỉnh, có chỗ nào không thoải mái sao?" Lạc Hòa mang theo quan tâm thanh âm truyền tới hắn bên tai, Nam Cung Giác phản ứng trong chốc lát, mới nhớ tới Lạc Hòa đây là ở cùng chính mình nói chuyện.

Hắn xoay chuyển đầu, không có lên, toàn thân trên dưới như là đã trải qua một hồi đại hình tai nạn xe cộ giống nhau, liền xương cốt đều có một loại bị nghiền áp lúc sau đau đớn.

Hắn sửng sốt một chút.

Hắn bị thương?

"Trước đừng nhúc nhích," Lạc Hòa thanh âm là trước sau như một ôn nhu, hắn mềm nhẹ đem Nam Cung Giác tay ấn hồi trên giường, cũng nhét vào trong chăn, đứng lên cong lưng tiến đến Nam Cung Giác trước mắt, nhìn Nam Cung Giác trong mắt chính mình ảnh ngược, ngữ khí chân thật đáng tin, "Nghe lời."

Nam Cung Giác vô pháp phản bác.

Hắn hiện tại thậm chí đều không thể động.

Nếu không phải bởi vì chính mình trên tay không có gì tiểu xích sắt gì đó đạo cụ, hắn đều có điểm hoài nghi chính mình có phải hay không bị Lạc Hòa nhốt lại chơi cái gì phòng tối.

Hắn nhớ rõ chính mình hẳn là ở chợ tiến vào ngộ đạo tới, vì cái gì một giấc ngủ dậy liền biến thành như vậy, toàn thân xương cốt đều mau tan thành từng mảnh không nói, hết thảy đều còn làm hắn cảm giác được không thích hợp.

Hắn ngơ ngẩn mà nhìn gần trong gang tấc Lạc Hòa, bỗng nhiên cảm thấy Lạc Hòa có phải hay không có chỗ nào không đúng lắm.

Hắn giãy giụa một chút, không có tránh ra Lạc Hòa trói buộc, đơn giản liền nhận mệnh không hề giãy giụa, Lạc Hòa từ hơi thở đến cảm giác đều làm hắn thập phần quen thuộc, hắn mạc danh xác định Lạc Hòa sẽ không thương tổn hắn.

Tuy rằng luyến ái loại đồ vật này là nhất không đáng tin cậy quan hệ, nhưng là cũng không đến mức giống bọt biển giống nhau một chạm vào liền toái.

Thấy Nam Cung Giác ngoan ngoãn nghe lời, Lạc Hòa mới buông hắn ra, đứng lên.

Hắn thần sắc có chút lãnh đạm, nhưng là lâm vào nghi vấn bên trong Nam Cung Giác cũng không có cảm giác được, hắn bỗng nhiên nhớ không rõ chính mình ở ngộ đạo thời điểm gặp được cái gì, nhưng là hắn rõ ràng chính mình khả năng quên mất cái gì thập phần chuyện quan trọng.

Nhưng là hắn chỉ cần hơi chút tưởng tượng ngộ đạo thời điểm phát sinh sự tình, thức hải liền sẽ truyền đến một loại đau đớn muốn chết cảm giác, như là muốn sinh sôi xé rách hắn giống nhau, cảm giác được nguy hiểm Nam Cung Giác lập tức đình chỉ hồi ức, lại vẫn là bị đau ra một thân mồ hôi lạnh.

Này rốt cuộc là chuyện như thế nào?

Lạc Hòa rũ xuống mắt, che đậy trong mắt cảm xúc, ôn nhu hỏi: “Tiểu sư đệ, ngươi có cái gì muốn ăn đồ vật sao?”

Hắn như là không có nhìn đến Nam Cung Giác vừa rồi đã trải qua một hồi thống khổ khảo nghiệm, cả người đều bị mồ hôi lạnh làm ướt giống nhau, ngữ khí ôn nhu, giống như là Nam Cung Giác vẫn luôn nhận thức giống nhau, không có chút nào biến hóa.

Nam Cung Giác trong lúc nhất thời cũng không có nhận thấy được có cái gì không đúng, hắn há miệng thở dốc, gian nan nói ra hai cái đồ ăn tên: “Cá, thịt.”

Hắn không biết hiện tại thân thể hắn cùng phàm nhân giống nhau yếu ớt, hiện tại thân thể trạng huống cũng không thể ăn thịt cá, chỉ có thể uống điểm cháo trắng, ăn hai khẩu dưa muối.

Lạc Hòa lại không có nhắc nhở hắn, mà là gật gật đầu, ôn nhu hống đến: “Ta đây đi trước cho ngươi làm ăn, ngươi hảo hảo nghỉ ngơi, ngàn vạn không cần tùy tiện lộn xộn, biết không?”

Nam Cung Giác muốn gật gật đầu, nề hà trên người không có sức lực, cuối cùng hắn chỉ có thể gian nan mở miệng, nói ra một chữ: “Hảo.”

Hắn căn bản không thể động, càng không cần nói cái gì lộn xộn hảo sao?

Loại cảm giác này thật là so với lúc trước được bệnh tim, đến hậu kỳ cần thiết nằm ở trên xe lăn thời điểm còn muốn càng thêm khó chịu.

Nam Cung Giác căm hận loại này vô lực cảm giác.

Dĩ vãng hắn quen thuộc linh khí cũng không có hướng chính mình bên người mà đến, hắn có chút kinh ngạc pháp hiện, chính mình ngay cả vận chuyển công pháp đều làm không được!

Đây là có chuyện gì? Có người phong ấn hắn tu vi?

Hắn trong lòng nhấc lên sóng to gió lớn, trong đầu bay nhanh vận chuyển, muốn biết hắn hiện tại gặp phải chính là tình huống như thế nào, còn có…… Hắn tu vi lại là sao lại thế này?

Nam Cung Giác không lý do có chút sợ hãi, hắn ở trong lòng kêu gọi một tiếng: “Hệ thống? Hệ thống? 001?”

Bốn phía yên tĩnh không tiếng động.

Nam Cung Giác tâm thẳng tắp hạ trụy, ngã vào đáy cốc.

-------oOo------

Phần 167

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 167: Bị chiếm cứ thân thể

Hắn trong lúc nhất thời có chút xem không hiểu chính mình gặp phải chính là một loại cái dạng gì trạng huống.

Phòng này cho hắn một loại quen thuộc cảm giác, hình như là bọn họ tới rồi quỳnh linh trấn lúc sau cư trú Cửu Thiên Tông nơi dừng chân phòng, vừa mới rời đi Lạc Hòa hơi thở cũng rất quen thuộc, thoạt nhìn không có gì không thích hợp.

Có lẽ là bởi vì ngộ đạo nguyên nhân, hắn bị Lạc Hòa từ chợ mang theo trở về, nhưng là liền tính như thế, hắn cũng không có khả năng một chút cảm giác đều không có……

Không thích hợp.

Cái này địa phương từ đầu tới đuôi đều không thích hợp.

Mặc kệ là vừa mới rời đi Lạc Hòa, vẫn là chung quanh hơi thở, thậm chí là chính hắn.

Nam Cung Giác không lý do cảm thấy một trận hoảng hốt, hắn cảm thấy chính mình khả năng lâm vào cái gì không thể tưởng tượng thời gian bên trong.

Nhưng là đương hắn sinh hoạt ở Tu chân giới thời điểm, loại chuyện này nên là bình thường như ăn cơm mới đúng.

Nhưng là…… Rốt cuộc là địa phương nào không thích hợp đâu?

Nam Cung Giác trầm mặc nhìn trần nhà, đau đớn trên người nói cho hắn này cũng không phải một giấc mộng cảnh, nhưng là hắn lại không xác định này có phải hay không một cái ảo cảnh.

Ảo cảnh cùng cảnh trong mơ nghe tới giống như không sai biệt lắm, nhưng là…… Trong mộng đều là giả, ảo cảnh xuất hiện người cùng sự, lại là sẽ đối nhân tạo thành thực chất thương tổn tồn tại.

Hắn có thể cảm giác được đau, chứng minh ít nhất chính mình không phải đang nằm mơ.

Nhưng là loại này lệnh người khủng hoảng cảm giác là chuyện như thế nào?

Còn có, hắn vì cái gì liên hệ không thượng hệ thống?

Tuy rằng Nam Cung Giác vẫn luôn cho rằng chính mình yêu cầu đối hệ thống làm nhất định phòng bị, nhưng là ở cái này thế giới xa lạ, gặp được sự tình thời

điểm, Nam Cung Giác cái thứ nhất nghĩ đến chính là hệ thống.

Ngay cả Lạc Hòa đều không phải ở hắn trong lòng nhất đáng giá tín nhiệm đối tượng.

Nhưng là cố tình hiện tại hắn hoàn toàn liên hệ không thượng hệ thống, không chỉ có như thế, Lạc Hòa thái độ còn có điểm cổ quái —— tuy rằng Lạc Hòa khả năng cảm thấy chính mình đã biểu hiện rất khá, nhưng là cái loại này không khoẻ cảm giác vẫn là lệnh người vứt đi không được.

Hơn nữa làm hắn cảm giác được thật sâu mà bất tường.

Hắn không có biết trước năng lực, nhưng là đối với Nam Cung Giác tới nói, đang ở Tu chân giới, tất nhiên là tồn tại mỗ một loại đối với nguy hiểm trực giác cảm giác.

Thiên Đạo nếu tán thành hắn ở thế giới này tồn tại, cũng cho hắn tương ứng năng lực, liền không phải nhìn hắn ở thế giới này hoàn toàn không biết gì cả chỉ có thể chờ chết.

Hắn cảm giác không thích hợp.

Hắn mất đi một ít ký ức.

Mà này đoạn mất đi ký ức tạo thành tình huống hiện tại, hắn còn không thể động, trừ bỏ tự hỏi chính mình rốt cuộc quên đi sự tình gì ở ngoài, hắn cái gì cũng làm không được.

Đương nhiên, có lẽ chờ đến Lạc Hòa xuất hiện thời điểm, hắn còn có thể hơi hơi uống khẩu cháo, nghỉ ngơi một chút.

Hắn hiện tại có thể nhớ tới sự tình là quỳnh linh trấn trận pháp, thiên nhiên đại trận, náo nhiệt chợ, sáng ngời ngọn đèn dầu, náo nhiệt thanh âm, cùng với thình lình xảy ra không hề chuẩn bị ngộ đạo.

Lúc sau đâu? Ngộ đạo thời điểm chính mình tao ngộ cái gì? Hắn gặp được cái gì, đạt được cái gì? Vẫn là nói, hiện tại hết thảy, chính là hắn ngộ đạo nội dung? Thiên Đạo muốn làm chút cái gì?

Nam Cung Giác cảm thấy đại não chỗ sâu trong truyền đến một trận đau đớn, hắn cũng nếm thử lại một lần kêu gọi hệ thống, làm hắn trung thực nhưng là khả năng cũng không như thế nào đáng tin cậy đồng bọn, hệ thống hẳn là có cầu với hắn, cho nên hẳn là sẽ không đối hắn bất lợi, ít nhất ở hệ thống mục tiêu đạt thành phía trước sẽ không đối hắn bất lợi.

Hắn có thể tin tưởng chỉ có hệ thống.

Nhưng là hệ thống cũng không ở chỗ này.

Nam Cung Giác tưởng, nếu đây là một hồi rèn luyện nói, có lẽ là Thiên Đạo ngạch cố ý an bài, vì làm chính hắn có năng lực đơn độc hoàn thành mỗ hạng nhất nhiệm vụ, hắn cần thiết bắt đầu thoát khỏi đối hệ thống ỷ lại.

Tuy rằng bãi ở trước mặt hắn sự thật đã là hắn ở hệ thống biến mất lúc sau trạng huống.

Hắn không biết này rốt cuộc là tình huống như thế nào, hắn đến tột cùng là ở ngộ đạo bên trong, vẫn là chân thật thế giới, lại hoặc là chỉ là một hồi hoa trong gương, trăng trong nước, chờ đến hắn tỉnh lại thời điểm, hắn là có thể nhìn đến một cái bình thường Lạc Hòa, nghe được hệ thống thanh âm, thấy thần bí khó lường thiên nhiên đại trận.

Giống như là, trước mắt trạng huống chưa từng có xuất hiện quá giống nhau.

Nam Cung Giác như vậy nghĩ, thế nhưng ở trầm mặc tiếng gió bên trong, dần dần lâm vào ngủ say.

.

Hắn không biết chính là, ở hắn ngủ say lúc sau, thân thể hắn dần dần mở mắt.

“Hắn” tỉnh lại.

Nhưng mà này cũng không phải chân chính Nam Cung Giác, chân chính Nam Cung Giác đã lâm vào ngủ say, hắn ý thức yên tĩnh nằm ở thức hải chỗ sâu trong, giống như là một cái trong suốt tiểu nhân giống nhau, ngoan ngoãn mà lại…… Đáng thương.

Tỉnh lại “Nam Cung Giác” lập tức phát hiện không đúng.

Hắn lực lượng bị phong ấn.

Không sai, là phong ấn, mà không phải biến mất, linh khí còn tồn tại với thân thể này bên trong, chỉ là hắn không thể sử dụng, nửa điểm nhi đều không thể sử dụng, hơn nữa thân thể tựa hồ rất là mỏi mệt, làm người cảm giác cũng không phải như thế nào hảo.

Hắn hoạt động một chút thủ đoạn, muốn ngồi dậy, lại không có thành công.

Thân thể hắn không có sức lực.

Hắn cong cong môi, đáy mắt lại là lạnh lẽo một mảnh.

Đối phương cho rằng loại này phương pháp có thể vây khốn hắn, hiển nhiên hắn thành công, ở thế giới này, không thể vận dụng lực lượng là một kiện thập phần đáng sợ sự tình, này ý nghĩa, hắn giống như là một cái đợi làm thịt sơn dương giống nhau, tồn tại với đối phương dưới mí mắt, tùy thời đều có khả năng gặp được bị giết chết nguy hiểm.

Tuy rằng liền tính là vì một cái khác “Chính mình”, đối phương sẽ không hành động thiếu suy nghĩ, nhưng là ai cũng không cam đoan cường đại mà lại lạnh nhạt nam nhân trong lòng tưởng rốt cuộc là cái gì.

Vĩnh viễn cũng không thể xem nhẹ nhân tâm tà ác, cũng vĩnh viễn không cần đánh giá cao nhân tính thiện lương.

Đây là hắn mẫu thân, cái kia ở Nam Cung gia tộc hậu trạch bên trong bị người nhằm vào, bị người lộng chết nữ nhân trước khi chết cho hắn lời khuyên.

Hắn đem những lời này trở thành là lời lẽ chí lý.

Cho nên ở phụ thân hắn cưới một cái tân thê tử, sinh một cái tân hài tử lúc sau, hắn liền biết, hắn là thời điểm rời đi cái này gia tộc.

Cho nên hắn tới rồi Nam Cung gia tộc cấm địa, mang đi Nam Cung gia tộc bí bảo, cùng với hắn mẫu thân, cái kia thật đáng buồn lại đáng thương nữ nhân từ gia tộc mang đến, không biết là thứ gì bảo vật, sau đó rời đi cái kia gia tộc.

Lệnh người kinh ngạc chính là, hắn cái kia xui xẻo đệ đệ thế nhưng không có sống đến ba tuổi, hiện tại Nam Cung gia tộc tất cả mọi người cho rằng gia chủ người thừa kế, thế nhưng là hắn thúc thúc nhi tử, cái kia vẫn luôn giống như là trong suốt người giống nhau, có một cái chăm chỉ lại có thể dựa vào tôi tớ sở phong đường đệ.

Đáng tiếc chính là, đối phương cũng tựa hồ quá mức với thiếu kiên nhẫn một chút.

Đương nhiên hắn rời đi gia tộc lúc sau, đối Nam Cung gia lựa chọn cái dạng gì tương lai gia chủ không hề có bất luận cái gì ý tưởng.

Chỉ là, hắn mang đi gia tộc bí bảo hắn cũng sẽ không giao ra đi.

Hơn nữa, hắn hoài nghi một sự kiện, Nam Cung gia tộc, khả năng cũng không biết gia tộc bọn họ nhiều thế hệ bảo hộ bí bảo là thứ gì, nếu không không có khả năng liền ở gặp được hắn cũng không có phát hiện bí bảo tồn tại.

Đúng rồi, rất nhiều người —— bao gồm sở phong, thậm chí là lúc trước vu hãm chính mình đánh cắp gia tộc bí bảo những người đó, chẳng sợ bọn họ chỉ là vì cho hắn an thượng một cái tội danh, sau đó làm hắn rời đi cái này gia tộc, những người đó đều sẽ không nghĩ đến, bọn họ sở vu hãm sự tình, sớm đã biến thành sự thật.

Hắn thật là đánh cắp Nam Cung gia tộc bí bảo.

Hơn nữa còn kém điểm luyện hóa cái kia bí bảo.

Đáng tiếc chính là hắn không có hoàn toàn thành công.

.

Cũng không biết Nam Cung gia tộc lúc trước rốt cuộc là dựa vào cái gì quật khởi, Nam Cung gia tộc bí bảo, thế nhưng là một cái ma đạo pháp bảo, hoặc là phải nói là ma bảo, bất quá đối phương tuy rằng là Ma giới sản vật, lại có thể tẩm bổ thần hồn, thậm chí là…… Hấp thụ người khác thần hồn, vì mình sở dụng.

Đúng là bởi vì cái này bảo vật thôn, hắn mới ở bị mãnh liệt độc tính độc chết lúc sau, còn để lại một tia hồn phách, hơn nữa chứa đựng ở luyện hóa một nửa ở

trong cơ thể ma bảo bên trong, bị bảo vật tẩm bổ lên, thậm chí đang âm thầm hấp thu một cái khác "Nam Cung Giác" thần hồn tới tẩm bổ chính mình.

Lúc này đây ở quỳnh lĩnh trấn, không biết là kích phát cái gì chốt mở, hắn thế nhưng ở một cái khác "Nam Cung Giác" ngộ đạo thời điểm tỉnh lại.

Ở gặp được cái kia "Nam Cung Giác" thời điểm, hắn cơ hồ là lập tức liền bịa đặt một cái hiền lành nói dối, nói dối chính mình cũng không muốn thân thể này quyền khống chế, hơn nữa lấy được một cái khác Nam Cung Giác ngạch tín nhiệm, theo sau không biết vì cái gì, hắn nơi địa phương, cũng chính là thức hải bên trong bỗng nhiên đã xảy ra một trận mãnh liệt chấn động.

Tiếp theo hắn liền tỉnh lại.

Hắn không chút nghi ngờ đây là Thiên Đạo cho chính mình cơ hội.

Hắn mới là thân thể này nguyên lai chủ nhân! Thiên Đạo nếu làm hắn tươi mát lại đây, nói vậy chính là vì làm hắn một lần nữa đoạt lại thân thể quyền khống chế, hơn nữa đem cái kia người từ ngoài đến Nam Cung Giác đuổi ra thế giới này!

Hắn hoàn toàn không cảm thấy ý nghĩ của chính mình có cái gì vấn đề, thậm chí cho rằng đây là chân tướng.

Không nghĩ tới hắn vừa tỉnh lại đây đã bị Lạc Hòa phát hiện không thích hợp.

Càng làm cho hắn cảm thấy phẫn nộ chính là, Lạc Hòa rõ ràng biết thân thể này nguyên bản là của hắn, thế nhưng nghĩ mọi cách đem chính mình cấp khống chế được, một lòng nghĩ muốn đánh thức một cái khác người từ ngoài đến, tu hú chiếm tổ Nam Cung Giác!

Hắn không tín nhiệm bất luận kẻ nào, tự nhiên bao gồm cái này bị một cái khác Nam Cung Giác trở thành là ái nhân Lạc Hòa.

Ngay từ đầu hắn còn tưởng rằng chính mình dung hợp một cái khác Nam Cung Giác đến ký ức lúc sau, hắn là có thể lừa dối quá quan, chỉ cần đã lừa gạt Lạc Hòa, hắn liền có thể trước rời đi cái này quỳnh lĩnh trấn, tìm kiếm một chỗ đem một cái khác Nam Cung Giác cấp tiêu diệt, sau đó hoàn toàn phải về thân thể của mình quyền khống chế.

Nhưng là hắn không nghĩ tới Lạc Hòa đối một cái khác Nam Cung Giác thế nhưng như thế quen thuộc, chỉ là nhìn hắn một cái, liền phát hiện hắn không phải một cái khác Nam Cung Giác, sau đó trực tiếp nhất chiêu phong ấn ở hắn tu vi!

Lúc ấy đắm chìm ở chính mình có thể khống chế thân thể của mình hưng phấn trung, không nghĩ tới Lạc Hòa thế nhưng có thể ở một cái đối mặt liền phát hiện chính mình không phải cái kia cùng hắn dan díu người từ ngoài đến "Nam Cung Giác", còn nhanh chóng quyết định trực tiếp đem chính mình tu vi cấp phong ấn!

Hắn đối với Lạc Hòa chỉ còn lại có phẫn nộ cùng sợ hãi.

Hắn biết rõ chính mình không phải Lạc Hòa đối thủ, thậm chí liền cùng đối phương làm đối thủ tư cách đều không có, nhưng là lâm vào cảm xúc hóa bên trong hắn không có phát hiện một sự kiện, thân thể hắn trung tu vi, hắn kỳ thật cũng không thể điều động, liền tính là chiếm cứ thân thể này, nhưng mà cái này nguyên bản hắn là thuộc về thân thể hắn hiện tại đã không tán thành hắn tồn tại.

Hắn cũng không biết, hắn hoàn toàn không có biện pháp vận dụng chính mình tu vi, không chỉ là Lạc Hòa phong ấn hắn tu vi nguyên nhân, càng chuyện quan trọng là, những cái đó tu vi cũng không thừa nhận hắn tồn tại, hắn là không có cách nào khống chế này đó tu vi.

Nhưng là hắn nửa điểm cũng không có phát hiện.

.

Lạc Hòa trở lại phòng lúc sau, nhìn thấy làm lơ chính mình, nhưng là trong mắt lại tồn tại đề phòng "Nam Cung Giác".

Kia không phải hắn tiểu sư đệ.

Ở ánh mắt đầu tiên nhìn thấy người này thời điểm Lạc Hòa liền biết, người này không phải hắn tiểu sư đệ, phát hiện ký chủ không thích hợp hệ thống trước tiên trốn đến Lạc Hòa trong lòng ngực, hoàn toàn không thể tin được chính mình ký chủ thế nhưng bị người đoạt xá?

Tuy rằng ký chủ giống như dùng chính là người khác thân thể.

Nhưng là rõ ràng nó đem ký chủ mang lại đây thời điểm nguyên chủ đã chết đến không thể càng chết, vì cái gì nguyên chủ linh hồn thế nhưng không có biến mất? Thậm chí còn ở bọn họ bất tri bất giác thời điểm liền chiếm cứ ký chủ thân thể!

Từ Nam Cung Giác lâm vào ngộ đạo, hệ thống cùng Lạc Hòa liền vẫn luôn bảo hộ ở ký chủ bên người, bọn họ hai cái cùng ký chủ có mãnh liệt liên hệ người ở cái này trên đường không có phát hiện bất luận cái gì không thích hợp —— trừ bỏ ban đầu thời điểm ký chủ bỗng nhiên chi gian mạo một thân mồ hôi lạnh ở ngoài, không có bất luận cái gì không thích hợp.

Nhưng là lại ở tỉnh lại thời điểm thay đổi một người.

Khi đó Lạc Hòa còn ở ký chủ bên người, hắn tỉnh lại thời điểm, hệ thống hưng phấn kêu gọi một tiếng, kết quả cái kia Nam Cung Giác cũng không có trả lời hệ thống, hệ thống cơ hồ là trong nháy mắt liền cảm giác được không thích hợp!

Nó ký chủ, cư nhiên ở bất tri bất giác chi gian đã bị người đoạt xá, đoạt xá người thế nhưng vẫn là thân thể này nguyên lai chủ nhân!

Hệ thống cảm giác được thuộc về ký chủ linh hồn chi lực đang ở suy yếu, vừa mới chuẩn bị nhắc nhở còn bảo hộ ở ký chủ bên người Lạc Hòa cẩn thận, liền

phát hiện Lạc Hòa trực tiếp xuống tay phong ấn ký chủ tu vi, hoặc là nói là ký chủ thân thể tu vi!

Quả nhiên không hổ là ký chủ lựa chọn bạn lữ, liền hướng điểm này, hệ thống quyết định về sau vẫn là không cần lặng lẽ tuyên bố về ký chủ hậu cung nữ chủ nhóm nhiệm vụ……

Sau đó nó đã bị Lạc Hòa xách lên.

"Hắn đây là có chuyện gì?" Hệ thống bị Lạc Hòa chất vấn, lúc này mới chú ý tới Lạc Hòa thanh âm thế nhưng đều có chút phát run, như là đã trải qua cái gì đáng sợ sự tình giống nhau, chung quanh hơi thở thập phần đáng sợ.

Hệ thống có chút sợ hãi như vậy Lạc Hòa, hoặc là nói nó vẫn luôn đều có điểm sợ hãi Lạc Hòa, bởi vì Lạc Hòa thuộc về nguyên tác trung, cũng chính là cái này tiểu thế giới quan trọng nhất tồn tại chi nhất, là thân là vai chính ký chủ địch nhân lớn nhất, đối hệ thống cũng có một loại nói không rõ khắc chế, cho nên hệ thống vẫn luôn đều thực sợ hãi Lạc Hòa.

Chỉ là hiện tại cảm giác…… Lạc Hòa so với phía trước bất luận cái gì thời điểm đều phải đáng sợ là được.

Hệ thống chút nào không nghi ngờ chính mình nếu là nói không nên lời lệnh Lạc Hòa vừa lòng đáp án, Lạc Hòa khẳng định sẽ tại hạ một giây trực tiếp bóp chết chính mình.

—— tuy rằng nó cũng không biết thân là một đoàn xám xịt ngoạn ý nhi chính mình có thể hay không bị bóp chết là được.

Hệ thống run bần bật, nó có thể cảm giác được ký chủ còn sống, linh hồn của hắn ở vào một loại khi thì mãnh liệt khi thì suy yếu tình huống, lệnh người cảm giác thập phần không tốt.

Nó đem tin tức này nói cho Lạc Hòa, theo sau Lạc Hòa đem nó ném tới một bên, hệ thống tuy rằng muốn xem xét một chút ký chủ tình huống, cũng thử cùng ký chủ lấy được liên hệ, nhưng là nó cũng không có thành công.

Lạc Hòa hơi thở thực đáng sợ, chiếm cứ ký chủ thân thể tỉnh lại nguyên chủ cũng ở kêu gào, làm nó không cần tới gần!

Cái loại cảm giác này thập phần đáng sợ, hệ thống cũng không dám tùy tiện hành động, cho nên không có có thể cùng ký chủ lấy được liên hệ.

? Tác giả nhàn thoại: Liên thành trang web có điểm trừu, nếu này một chương ra cái gì vấn đề nói, đại gia ở bình luận nói cho ta nga, làm ơn >_<

------oOo------

Phần 168

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 168: Thức hải chỗ sâu trong

Nhưng là hệ thống vẫn cứ có thể cảm ứng được ký chủ trạng huống.

Ở bị một người khác, vẫn là thân thể này nguyên bản chủ nhân chiếm cứ thân thể hắn lúc sau, ký chủ linh hồn vẫn luôn ở vào một loại xa lạ quỷ dị trạng thái, cố tình hiện tại hệ thống căn bản không xác định ký chủ rốt cuộc thế nào, không khỏi có điểm sốt ruột.

Lạc Hòa biểu hiện đến ngoài dự đoán bình tĩnh, hắn ở trước tiên nhận ra tới hiện tại Nam Cung Giác trong thân thể linh hồn không phải chính mình tiểu sư đệ, cũng ở trước tiên áp dụng thích hợp hành động, phong ấn thân thể này tu vi, máu lạnh nhanh chóng, làm hệ thống cảm thấy đáng sợ.

Bởi vậy hệ thống cảm thấy không thể đem hết thảy hy vọng đều đè ở Lạc Hòa trên đầu.

Vạn nhất Lạc Hòa khi nào thay đổi chủ ý cứu vớt ký chủ, ai biết lúc sau sẽ phát sinh cái gì?

Nhưng là nó sẽ không biểu hiện ra ngoài ý nghĩ của chính mình.

Hiện tại hệ thống đã không phải trước kia hệ thống, phía trước nó có bó lớn thời gian, liền tính hiện tại ký chủ thất bại cũng không cái gọi là, đổi một cái ký chủ tiếp tục giang là được, nhưng là từ chủ hệ thống mất đi liên hệ lúc sau, hệ thống liền vẫn luôn cảm thấy thập phần bất an.

Nó tổng cảm thấy chính mình không thể tiếp tục như vậy tùy hứng.

Hiện tại ký chủ đã đáp ứng rồi muốn giúp nó phá giải chủ hệ thống lưu lại câu đố, nói cách khác, chỉ cần ký chủ không ra sự, nó một ngày nào đó có thể biết chủ hệ thống rốt cuộc ở úp úp mở mở cái gì.

Nhưng là đổi một cái ký chủ, nó liền không thể bảo đảm.

Càng quan trọng là, hệ thống có một loại ẩn ẩn cảm giác, chính mình tốt nhất vẫn là không cần xuất hiện cái gì đổi ký chủ ý tưởng, hơn nữa…… Có lẽ hiện tại ký chủ cũng không phải chính mình nói đổi là có thể đổi.

Bởi vì loại này nó cũng không biết là cái gì nguyên lý giác quan thứ sáu, hệ thống vẫn luôn cẩn trọng cùng ký chủ ở chung, hơn nữa vẫn luôn không có xuất hiện quá cùng ký chủ giải trừ trói định đổi một cái chủ nhân ý nghĩ như vậy.

Cho nên rất nhiều thời điểm, giác quan thứ sáu loại này hư vô mờ mịt đồ vật hay là nên tin tưởng một chút, đặc biệt là ở sinh tồn thế giới là một cái tu chân

thế giới thời điểm.

Hệ thống yên lặng nghĩ.

Ký chủ sinh hoạt cái kia thời đại người đều cảm thấy giác quan thứ sáu là tồn tại đâu……

Nó não động không biết khi nào bắt đầu đã trực tiếp oai tới rồi cách xa vạn dặm ở ngoài, nhưng là thân là sự kiện trung tâm một cái khác đương sự Lạc Hòa cũng không có để ý nó suy nghĩ cái gì.

Hoặc là nói, Lạc Hòa thoạt nhìn giống như là chút nào không quan tâm hệ thống có thể hay không liên hệ thượng tiểu sư đệ giống nhau, thoạt nhìn đã lạnh nhạt lại vô tình.

Tuy rằng nói trong nguyên tác giữa Lạc Hòa nhân thiết chính là như vậy, phía trước hệ thống chứng kiến quá Lạc Hòa cũng đều là cái loại này phi thường đáng sợ Boss, thậm chí so với hiện tại tới càng thêm lãnh khốc, quả thực chính là tiểu thuyết giữa vai ác Boss tiêu chuẩn phối trí.

Nhưng là đối với hệ thống tới nói, Lạc Hòa nếu cùng ký chủ ở bên nhau, liền không nên bảo trì như vậy bình tĩnh, chẳng lẽ tại đây loại thời điểm, người yêu gặp được nguy cơ, bá đạo tổng tài giống nhau nhân thiết còn hư hư thực thực là trọng sinh giả nhân sĩ Lạc Hòa không nên thập phần sốt ruột, vô cùng lo lắng nghĩ mọi cách đều phải đem ký chủ cứu ra sao?

Quả nhiên đồng thoại đều là gạt người……

Mặc kệ hệ thống suy nghĩ cái gì, bị nó bằng hư ác ý phỏng đoán nam nhân đều là một bộ người sống chớ tiến không chút hoang mang bộ dáng.

Xem đến hệ thống trong lòng run sợ.

.

Hệ thống là nghĩ như thế nào, bị bỗng nhiên áp trở về thức hải chỗ sâu trong Nam Cung Giác cũng không biết.

Hắn cũng không muốn biết.

Hiện tại hắn nghĩ tới sự tình trải qua.

Bởi vì hắn ngay từ đầu bị nguyên chủ Nam Cung Giác bịa đặt ra tới nói dối lừa dối, thậm chí còn đối với đối phương sinh ra thả lỏng cảnh giác ý tưởng, sau đó đã bị nguyên chủ nắm lấy cơ hội trực tiếp gõ hôn mê, thậm chí còn bị nguyên chủ chiếm cứ thân thể.

Về thân thể này vốn dĩ chính là nguyên chủ chuyện này, Nam Cung Giác kỳ thật cũng không phải rất tưởng đánh giá.

Hắn hệ thống không được, chỉ có thể lựa chọn như vậy một cái thân xác, này cùng hắn không có gì quan hệ.

Kỳ thật nếu nguyên chủ Nam Cung Giác thật sự muốn hồi thân thể này nói cũng không phải không thể thương lượng, nhưng là đối phương áp dụng hãm hại lừa gạt phương thức, còn tưởng trực tiếp đem hắn tu luyện ra tới tu vi chiếm làm của riêng, này liền làm hắn không thể chịu đựng!

Hắn cùng nguyên chủ nếu không phải không khéo ở cùng cái trong thân thể nói, đối với nguyên chủ người như vậy, hắn tuyệt đối sẽ cách khá xa xa!

Hơn nữa…… Nam Cung Giác cảm thấy chính mình thực xui xẻo, không thể hiểu được bệnh tim đột phát chết đột ngột, có không thể hiểu được bị hệ thống trói định, ở thế giới này tân lại đây, không nghĩ tới trên thế giới này sử dụng cái này thân xác chủ nhân thế nhưng không có chết thấu, loại cảm giác này thật là…… Một lời khó nói hết.

Hắn này có thể nói là nhất xui xẻo người xuyên việt đi.

Quan trọng nhất chính là, hắn nếu là biết nguyên chủ không có chết, như thế nào cũng không có khả năng tiếp nhận thân thể này, liền tính thân thể này có vai chính quang hoàn cũng không được!

Chỉ có thể nói người xui xẻo lên là không có cách nào.

Hắn cá mặn nằm ở trong thức hải, có chút sống không còn gì luyến tiếc.

Lại nói tiếp, cái này thức hải vẫn là hắn thức hải đâu……

Nam Cung Giác bỗng nhiên trước mắt sáng ngời!

Hắn rốt cuộc cảm giác được chính mình vì cái gì như vậy cá mặn nguyên nhân!

Người bình thường tao ngộ chuyện như vậy lúc sau, đều không thể an tâm ở trong thức hải nằm ngụy trang thi thể, nhưng là hắn cố tình không có cảm giác được chân chính nguy cơ buông xuống, có thể nói là thật sự tâm đại.

Mà hiện tại Nam Cung Giác mới phát hiện, chính mình tâm đại không phải không có nguyên nhân. Trong đó quan trọng nhất chính là……

Nguyên chủ tuy rằng tạm thời tiếp quản cái này thể xác, nhưng là này dùng để vây khốn hắn khổng lồ thức hải, cùng với trung lực lượng, đều vẫn là thuộc về hắn lực lượng.

Hắn sao có thể bị chính mình trói buộc đâu? Lại không phải những cái đó muốn phá kén thành điệp tiểu sâu.

Nam Cung Giác một cái cá chép lộn mình ngồi dậy, bỗng nhiên câu môi cười cười, nửa trong suốt trên mặt thế nhưng hiện ra một loại mị hoặc chúng sinh yêu dã.

Đáng tiếc chính là nơi này không có thưởng thức người, có gần là một cái cười đến không có hảo ý Nam Cung Giác bản nhân trong suốt linh hồn mà thôi.

Thế giới này Thiên Đạo nếu thừa nhận hắn tồn tại, đối với nguyên chủ, liền chưa chắc có thể cất chứa chính là.

Nam Cung Giác không muốn biết Thiên Đạo là nghĩ như thế nào, chỉ cần trước mắt cục diện đối chính mình có lợi là được.

Đến nỗi nguyên chủ? Ngượng ngùng, đó là ai?

Nam Cung Giác hướng thức hải trung một mảnh trắng xoá khu vực đi đi, ngay từ đầu thời điểm, ở hắn thức hải bên trong xuất hiện một loại màu trắng sương mù, khi đó Nam Cung Giác tuy rằng cảm giác có chút kinh ngạc, nhưng là cũng không có miệt mài theo đuổi này rốt cuộc là chuyện như thế nào, sau lại hắn cũng liền đem chuyện này quên ở sau đầu.

Hiện tại thừa dịp nguyên chủ còn ở bên ngoài không biết như thế nào lăn lộn thời điểm, Nam Cung Giác tính toán điều tra một chút cái kia sương mù rốt cuộc là chuyện như thế nào.

Liền ở hắn như vậy nghĩ thời điểm, hắn trước mặt bỗng nhiên hiện lên một trận màu xanh lơ quang mang, một thân thanh y Thanh Hải Kiếm kiếm linh xuất hiện ở hắn trước mặt.

Thanh y đánh giá một chút Nam Cung Giác, như là có chút ngạc nhiên bộ dáng, xem đến Nam Cung Giác vẻ mặt hắc tuyến.

.

"Nói đi, chuyện gì?" Bị thanh y quỷ dị thần sắc nhìn, Nam Cung Giác có điểm xấu hổ, chỉ có thể trước mở miệng dò hỏi.

Thanh y thần sắc có chút ngạc nhiên, tuy rằng hắn hẳn là một cái không có biểu tình kiếm linh, nhưng là gặp được như là Nam Cung Giác như vậy hiếm lạ sự, hắn vẫn là cảm giác được ngạc nhiên.

Hắn cư nhiên ở Nam Cung Giác thức hải chỗ sâu trong đãi lâu như vậy mới phát hiện người này trong thân thể thế nhưng có hai cái linh hồn, tuy rằng này đó linh hồn sở có ý nghĩa hắn cũng không rõ ràng, nơi phát ra cũng lệnh người suy nghĩ sâu xa, càng làm cho thanh y cảm giác được thần kỳ sự tình là, hắn phát hiện cái kia cùng hắn đính khế ước người thế nhưng không phải cái kia từ linh hồn bộ dáng tới xem liền cùng thân thể này giống nhau như đúc cái kia "Nam Cung Giác", mà là cái này trường một trương mỹ lệ động lòng người mặt, nhưng là lại một chút đều bất hòa thiện, còn cướp đoạt người khác thân thể ngoại lai đoạt xá giả.

Nếu không phải hắn cảm giác được trước mắt người này cho hắn cảm giác càng thêm thân hòa, hắn đều phải cảm thấy chính mình có phải hay không ở ban đầu xuất xưởng thời điểm có cái gì vấn đề.

Càng nghiêm trọng vấn đề là, Thiên Đạo đối này hết thảy thế nhưng chẳng quan tâm!

Tuy rằng đoạt xá chuyện này vốn dĩ chính là Thiên Đạo ngầm đồng ý hành vi, nếu không như thế nào sẽ tồn tại cái loại này đoạt xá người khác thân thể sau

tiếp tục tu luyện còn có thể sống được người rất tốt?

Hắn đối này thật là nghĩ trăm lần cũng không ra, cho nên nhịn không được ra tới hỏi một câu Nam Cung Giác là thấy thế nào.

“Thấy thế nào?” Nam Cung Giác cười như không cười nhìn nghi hoặc khó hiểu thanh y, cười nhạo một tiếng, “Còn có thể thấy thế nào? Ta nhưng không có đoạt xá cái này thân xác, phải biết rằng tiểu gia lại đây thời điểm cái này thân xác đã chết thấu, nếu không có ta cấp thân thể này kéo dài sinh cơ, nguyên chủ thì thế nào? Còn không phải đã sớm thành cô hồn dã quỷ.”

Hiện tại nguyên chủ thế nhưng muốn phải về thân thể này không nói, còn thiên chân cảm thấy chính mình tu vi hắn cũng có thể khống chế, thật không biết hắn là từ đâu tới tự tin.

Thanh y xem Nam Cung Giác phản ứng cũng không lớn, trong lòng lại cũng nhấc lên sóng to gió lớn.

Nếu Nam Cung Giác đi vào thân thể này thời điểm thân thể này đã chết, chẳng phải là nói, ở Nam Cung Giác trong tay, có lệnh người khởi tử hồi sinh bảo vật?

Này có thể so cái này thân xác nhất thể song hồn loại chuyện này oanh động nhiều!

Hắn xem Nam Cung Giác biểu tình tức khắc đã xảy ra biến hóa.

Ban đầu thời điểm, thanh y còn không có thanh tỉnh thời điểm, hắn cùng Nam Cung Giác cũng chỉ là đơn thuần kiếm cùng chủ nhân quan hệ, nhưng là đương hắn ý thức tỉnh táo lại thời điểm, đối với chính mình chủ nhân lựa chọn thượng, Thanh Hải Kiếm liền không thể không tự hỏi.

Phải biết rằng, kiếm loại đồ vật này, ở bất đồng nhân thủ trung có bất đồng tác dụng, đương nhiên kiếm linh lựa chọn quan trọng đến nhiều.

Tất yếu thời điểm, kiếm linh là có thể thoát ly chủ nhân đơn độc tác chiến.

Nhưng là Tu chân giới rốt cuộc không có chuyên vì kiếm linh thiết kế công pháp, kiếm linh sở yêu cầu kiếm khí linh khí đều nơi phát ra với dùng kiếm người.

Nếu tại đây sự kiện phát sinh phía trước, thanh y tự nhiên là cảm thấy Nam Cung Giác là một cái thích hợp chủ nhân, bởi vì Nam Cung Giác tuy rằng với kiếm đạo thượng không có gì ngộ tính —— tuy rằng rất có khả năng chỉ là bởi vì lười đến luyện kiếm, nhưng là hắn linh khí là thanh y ra đời linh thức tới nay nhìn thấy nhất thần kỳ linh khí trạng huống.

Ở Nam Cung Giác trong cơ thể tồn tại năm cái nhìn không thấy linh khí lốc xoáy, tuy rằng hắn tạm thời không biết này đó lốc xoáy tồn tại nguyên nhân là cái gì, nhưng là lốc xoáy bên trong tồn tại linh khí không thể nghi ngờ là thật lớn, trừ này bên ngoài, hiện tại Tu chân giới đã xảy ra biến đổi lớn, hắn là biết đến, từ trước những cái đó đồ cổ…… Ngạch, tuy rằng thượng cổ những cái đó

tu sĩ tính lên đều chỉ có thể đương hắn hậu bối, nhưng là ở Nam Cung Giác này đó hậu bối trong mắt xác thật là đồ cổ.

Những cái đó tu sĩ không biết thế nhưng đem Thiên Cương linh khí trực tiếp phong ấn, dẫn tới hắn cái này dựa vào Thiên Cương linh khí mới có thể thi thố tài năng kiếm dừng ở ở trong tay người khác, chính là một phen sắt vụn.

Hiện tại mới thôi, có thể tự nhiên sử dụng Thiên Cương linh khí tu luyện người cũng chỉ có hắn trước mắt cái này Nam Cung Giác.

Cho nên thoạt nhìn người này chính là nhất thích hợp hắn chủ nhân.

Nhưng là ở đã xảy ra chuyện này lúc sau, thanh y cảm thấy chính mình yêu cầu suy xét một chút.

Bởi vì Nam Cung Giác thế nhưng dễ dàng đã bị người cấp đoạt xá —— tuy rằng hắn hẳn là mới là đoạt xá người khác người kia, nhưng là dễ dàng như vậy đã bị người đem thân thể đoạt lại đi, phỏng chừng cũng không có gì cường hãn thực lực.

Sau lại ở nhìn đến người này cũng không có bị chuyện này đả kích đến, thậm chí còn có thể khí định thần nhàn ở trong thức hải nhàn du, hắn nhịn không được tới hỏi một chút Nam Cung Giác cảm tưởng.

Không nghĩ tới được đến như vậy kinh người tin tức.

Tuy rằng hắn là một cái kiếm linh, cũng không cần cái gọi là khởi tử hồi sinh dược vật, nhưng là có được loại thực lực này bản thân chính là một kiện đáng sợ sự tình.

Hắn cảm thấy, chính mình muốn cùng Nam Cung Giác tiếp xúc khế ước chuyện này cũng còn cần suy xét một chút.

Nhìn thấy thanh y lâm vào trầm tư bên trong, Nam Cung Giác mày hơi hơi nhăn lại, hắn không biết đối diện kiếm linh nghĩ đến cái gì, nhưng hắn dự cảm cái này kiếm linh khả năng phải làm chút cái gì đại quyết định.

Bất quá này lại cùng hắn có quan hệ gì?

Nam Cung Giác không có quản trầm tư bên trong kiếm linh thanh y, mà là tiếp tục đi phía trước đi, hắn cảm giác ở thức hải chỗ sâu trong, khả năng tồn tại một ít hắn bản nhân hoàn toàn không có ý thức được kinh hỉ.

Thân là một cái thích kinh hỉ người, hắn tự nhiên là muốn đem thuộc về chính mình kinh hỉ nắm giữ ở trong tay.

Đến nỗi cái này dùng một lần liền phải tiêu phí hơn phân nửa linh lực, còn đem chính mình làm đến muốn chết muốn sống kiếm linh, thích làm gì thì làm, liền tính là đã không có Thanh Hải Kiếm……

Hảo đi hiện tại trạng huống thật đúng là chính là hắn không có Thanh Hải Kiếm không được.

Phía trước dựa vào Thanh Hải Kiếm vượt qua vài lần đại nguy cơ sự tình cũng không phải giả, cho nên chỉ cần thanh kiếm này không ở hắn suy yếu thời điểm làm ra cái gì chuyện xấu, hắn liền quyết định tùy hắn đi.

Hắn đi nhanh đi trước làm hắn xuất hiện dị dạng cảm giác thức hải chỗ sâu trong, chờ đến thanh y phục hồi tinh thần lại thời điểm, Nam Cung Giác đã không ở hắn trước mặt.

Nơi này vốn dĩ chính là Nam Cung Giác thức hải, hắn muốn đi địa phương nào kỳ thật là có thể tùy tâm sở dục, thanh y cũng không cảm thấy kinh ngạc.

Nhưng là ở hắn cảm ứng được Nam Cung Giác thần thức đi trước phương hướng thời điểm, vẫn là nhịn không được thay đổi sắc mặt.

Nam Cung Giác thức hải chỗ sâu trong……

Là một cái thần kỳ địa phương.

Nam Cung Giác không biết chính mình một chân bước vào chính mình xây dựng quỷ môn quan, bởi vì cái loại này kỳ diệu cảm giác tồn tại, hắn đều quên mất nơi này thuộc về chính mình thức hải, chỉ cần hắn tưởng, tới địa phương nào đều là có thể tùy tâm sở dục, vì thế hắn từng bước một hướng cái kia hắn cho rằng tồn tại hấp dẫn đồ vật của hắn phương hướng đi đến.

Trước mắt sương trắng càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nồng đậm, Nam Cung Giác phát hiện thời điểm, bốn phía cơ hồ đã duỗi tay không thấy năm ngón tay —— tuy rằng hắn hiện tại lại nói tiếp chỉ là một cái nửa trong suốt thần hồn, nhưng là sương trắng nồng đậm, xác thật là làm hắn nhìn không thấy chính mình trong suốt tay cùng chân.

Hắn thân ở ở một mảnh trắng xoá hải dương trung, ánh mắt có thể đạt được chỗ, có thể nhìn thấy cũng chỉ có sương trắng.

Hắn nhíu nhíu mày, bỗng nhiên trong lòng nhảy dựng!

------oOo------

Phần 169

Nguồn: [EbookTruyen.VN]()

Chương 169: Trong gương người

Giống như có cái gì nguy hiểm đồ vật từ bên trong ra tới.

Hắn nhíu nhíu mày, nơi này rõ ràng là hắn thức hải, nhưng là bên trong cư trú đồ vật thế nhưng đều là hắn hoàn toàn không biết đồ vật.

Hắn không có nghe thấy thanh âm, nhưng là cái loại này lệnh người sởn tóc gáy cảm giác lại đang ở từng bước một tiếp cận.

Thần bí sương trắng che đậy hắn tầm mắt, hắn nhìn không tới nguy hiểm từ đâu mà đến, nhưng là cái loại này từ đầu đến chân nguy hiểm cảm giác lại là vứt đi không được, Nam Cung Giác không khỏi đề cao cảnh giác, đồng thời cũng có một loại vớ vẩn ảo giác.

Chính mình thức hải trung, tồn tại nguy hiểm đồ vật, mà hắn, hoàn toàn không biết gì cả.

Tu sĩ thức hải có bao nhiêu quan trọng cũng không cần người khác nhắc nhở, cố tình Nam Cung Giác phát hiện chính mình thế nhưng đương nhiên đem hệ thống, Thanh Hải Kiếm kiếm linh, còn có rất nhiều không biết nguy hiểm đều đặt ở thức hải trung, thiên chân không có nghĩ tới trong đó tai hoạ ngầm.

Hắn rũ xuống mí mắt, nghĩ thầm là thời điểm cấp hệ thống cùng Thanh Hải Kiếm kiếm linh dịch một cái cư trú địa phương.

Có chút nguy hiểm chỉ có tự mình trải qua nhân tài sẽ rõ ràng.

Tỷ như những cái đó giường chi sườn không dung người khác ngủ say quân chủ, bất quá là trước tiên lẩn tránh nguy hiểm mà thôi.

Hắn trước kia hành vi, thật sự giống như là đem một phen, không, vài cây đại đao đặt ở chính mình trên đầu, tùy thời đều có khả năng sẽ rơi xuống còn không tự biết ngốc bạch ngọt giống nhau.

Cũng may đã trải qua lúc này đây nguy cơ lúc sau, hắn xem như có nhất định trưởng thành.

Không, hắn thần sắc có chút mạc danh, đây là thành lập ở hắn còn có thể hảo hảo tồn tại trở lại hiện thực điều kiện hạ mới có thể thành lập sự tình, hiện tại hắn, còn chưa nhất định có thể từ chính mình thức hải trung thoát đi đi ra ngoài.

Lại nói tiếp hắn thức hải có thể nói là thật sự phi thường chen chúc, cư trú cư dân còn đều là một ít đáng sợ đồ vật.

Tỷ như hắn phía trước vẫn luôn đều không có phát hiện nguyên chủ linh hồn, tỷ như hắn không biết khi nào sẽ ra vấn đề hệ thống, lại tỷ như căn bản không có thiệt tình đem hắn trở thành chủ nhân Thanh Hải Kiếm kiếm linh, cùng với…… Hiện tại cái này đã xuất hiện ở hắn trước mặt cái này quái vật.

.

Ở hắn trong đầu lung tung rối loạn nghĩ không biết thứ gì thời điểm, đối thủ của hắn, thức hải cư trú không biết nguy hiểm trụ khách đã xuất hiện ở hắn trước mặt.

Đó là một mặt gương.

Từ từ, gương?

Nam Cung Giác mở to hai mắt nhìn, như là thấy không thể tưởng tượng sự kiện giống nhau, biểu tình có chút dại ra, ở hắn trong suốt thả mini thần thức lớn nhỏ trên mặt, thoạt nhìn còn có điểm ngốc manh.

Đáng tiếc gương mặt này chủ nhân cũng không tưởng thưởng thức.

Trong gương cũng có một cái cùng hắn thần thức giống nhau thiếu niên, nhưng là biểu tình cùng hắn một chút đều không giống nhau.

Chuẩn xác mà nói, ngay cả Nam Cung Giác chính mình cũng không biết chính mình còn có thể tồn tại như vậy diện than biểu tình.

Hắn cảm thấy có chút không thể tưởng tượng.

Tuy rằng mặc kệ thấy thế nào, trong gương gia hỏa kia đều như là chính hắn bộ dáng……

Bất quá lệnh Nam Cung Giác không nghĩ tới chính là, trong gương Q bản tiểu nhân ở bị hắn nhìn chằm chằm một đoạn thời gian lúc sau, đột nhiên mở miệng nói chuyện: "Người xuyên việt, ngươi hảo."

Nam Cung Giác hoảng sợ, lùi về sau vài bước, có chút không thể tin được chính mình nghe được cái gì!

Người này chẳng lẽ là hắn nhân cách thứ hai sao? Hắn như thế nào không biết chính mình khi nào sinh ra tinh thần phân liệt như vậy bệnh tật? Còn có gia hỏa này nên sẽ không cũng có thể như là nguyên chủ giống nhau tùy tiện liền chiếm cứ cái này thân xác đi? Nếu là nói như vậy, Nam Cung Giác liền không thể không cảm khái một chút chính mình vận khí.

Chẳng lẽ chính mình thật đúng là có cái gì sử thượng nhất xui xẻo xuyên qua nam chủ buff không thành?

.

Liền ở Nam Cung Giác nhịn không được miên man suy nghĩ thời điểm, trong gương diện than "Nam Cung Giác" tiếp tục nói chuyện.

“Yên tâm đi người xuyên việt, ta cũng không phải ngươi nhân cách, cũng sẽ không cướp đoạt thân thể của ngươi.”

“Vậy ngươi là người nào?” Nam Cung Giác nhưng không tin có thể như vậy tùy tùy tiện tiện xuất hiện ở chính mình thức hải người là cái gì đơn giản nhân vật!

Đặc biệt là người này còn có thể biết hắn tiếng lòng!

Nam Cung Giác trong lòng không khỏi xuất hiện rất nhiều sự tình mất đi khống chế bất tường dự cảm.

Tuy rằng từ hắn đi vào thế giới này lúc sau, liền không có phát sinh cái gì trong khống chế sự tình, cốt truyện gì đó còn bị hắn thân thủ tan vỡ không biết nhiều ít.

Nhưng là hắn vẫn là đồng dạng cảnh giác đối diện cái này hoàn toàn không biết thân phận nhưng là đối phương hiển nhiên đối hắn thập phần hiểu biết tồn tại.

“Ta thân phận,” trong gương “Nam Cung Giác” tựa hồ có chút không biết hình dung như thế nào, nói ra nói lại là làm Nam Cung Giác chấn động, “Dùng Tu chân giới cách nói nói, ta hẳn là tu sĩ trong miệng Thiên Đạo.”

Nam Cung Giác: “Cái gì?”

Hắn theo bản năng xoa xoa chính mình lỗ tai, muốn biết chính mình có phải hay không xuất hiện ảo giác.

Bằng không hắn sao có thể sẽ nghe thế sao quỷ dị tự giới thiệu, đối diện trong gương cái kia, cùng hắn mặt lớn lên giống nhau như đúc gia hỏa, thế nhưng nói chính hắn là Thiên Đạo?

Chẳng lẽ hắn khi nào sáng lập thế giới này chính mình lại không biết sao?

Này hiển nhiên là không có khả năng sự.

Thực mau, tự xưng Thiên Đạo trong gương người liền giải đáp hắn cái này nghi vấn: “Là cái dạng này, ta không có thật thể, bởi vì muốn cùng ngươi giải thích một chút sự tình, cho nên biến thành các ngươi nhân loại tương đối dễ dàng tiếp thu bộ dáng.”

.

Nam Cung Giác: “……”

Hắn có điểm vô ngữ, không biết nên như thế nào đối đãi như vậy “Thiên Đạo”.

Đương nhiên, nếu đối phương thật là trong truyền thuyết Thiên Đạo nói.

Nhưng là sao có thể đâu? Nam Cung Giác chút nào không nghi ngờ thế giới này tồn tại Thiên Đạo loại này sinh vật, nhưng là hắn cũng không cảm thấy Thiên Đạo là cái loại này sẽ hạ mình hàng quý xuất hiện ở tu sĩ trước mặt tồn tại hảo sao?

Gia hỏa này là ở khi dễ hắn thân là người xuyên việt không biết thường thức sao?

Nghe được Nam Cung Giác chửi thầm Thiên Đạo: "……"

Có điểm oan uổng, hắn thật sự không phải ở khi dễ Nam Cung Giác không có thường thức, tương phản hắn biết rõ không có người so Nam Cung Giác càng rõ ràng Tu chân giới thường thức, thậm chí đối với Nam Cung Giác tới nói, hắn hiểu biết nhưng không ngừng một cái thế giới quy tắc.

Thân là Thiên Đạo, hắn nếu biết Nam Cung Giác là người xuyên việt, tự nhiên cũng đối Nam Cung Giác ký ức có nhất định hiểu biết, biết Nam Cung Giác ở nguyên bản thế giới kia xem qua thư nhiều đếm không xuể, trong đó cũng không khuyết thiếu ghi lại bọn họ thế giới này hết thảy thư tịch.

Nhưng là đối với thân là Thiên Đạo hắn tới nói, này hết thảy đều không quan trọng, quan trọng là, hắn yêu cầu cùng Nam Cung Giác hảo hảo nói chuyện.

"Là cái dạng này, người xuyên việt Nam Cung Giác." Tự xưng Thiên Đạo lại đỉnh Nam Cung Giác mặt trong gương người không có biểu tình, cả người thoạt nhìn giống như là một cái trình tự giả thiết NPC, ngữ khí cũng thập phần lãnh đạm, "Ta có một ít việc yêu cầu cùng ngươi nói nói chuyện, ngươi có thời gian sao?"

Thiên Đạo cảm thấy chính mình hẳn là thập phần lễ phép, đối chính mình lễ nghi thập phần vừa lòng.

Nhưng mà Nam Cung Giác chỉ có thể: "……"

Hắn vô ngữ nhìn đối diện tự quyết định gương…… Người, có điểm vô lực phun tào, đối phương đều đã như vậy dứt khoát đem chính mình đổ ở chỗ này, liền tính là hắn nói không có thời gian lại có thể thế nào đâu? Chẳng lẽ hắn nói chính mình không có thời gian, đối phương còn sẽ lần sau lại đến sao?

Hắn mặt vô biểu tình phun tào, hoàn toàn không biết chính mình ý tưởng tất cả đều trong người vì Thiên Đạo hóa thân gương trong mắt.

.

"Ngươi nói rất đúng, liền tính ngươi không có thời gian chúng ta cũng cần thiết phải tiến hành một phen nói chuyện." "Thiên Đạo Nam Cung Giác" làm như có thật gật gật đầu, nói, "Ta không biết ngươi hệ thống là cái dạng gì vận tác phương thức, như thế nào đem ngươi lộng tới thế giới này tới, nhưng là ta yêu cầu cùng ngươi thương lượng vài món sự.

Đệ nhất, ta hy vọng ngươi có thể hảo hảo tu luyện, đốc xúc Lạc Hòa cũng hảo hảo tu luyện, tốt nhất có thể ở ba mươi năm nội phi thăng.

Đệ nhị, ta sẽ cho các ngươi cung cấp nhất định chỗ tốt, chờ đến ngươi phi thăng lúc sau có thể hay không đem hệ thống tấu một đốn?"

Nam Cung Giác vẫn là cảm thấy chính mình sợ là ảo giác, vẫn là nghe tới rồi một ít thực không thể tưởng tượng đồ vật.

Tỷ như "Thiên Đạo Nam Cung Giác" còn ở tiếp tục nói: "Đương nhiên, về các ngươi tu luyện chuyện này, ta sẽ cho các ngươi cung cấp nhất định tiện lợi, hy vọng ngươi có thể đáp ứng."

Nam Cung Giác kéo kéo khóe miệng, nghĩ thầm cái này Thiên Đạo phỏng chừng là chưa từng có nói qua phán, một chút đàm phán kỹ xảo đều không có, phỏng chừng là trước đây bạo lực thủ đoạn dùng đến quá nhiều một ít.

Nhưng là…… Hắn nghĩ nghĩ Thiên Đạo bạo lực thủ đoạn, thật sâu mà cảm thấy chính mình vẫn là đáp ứng cái này tùy hứng Thiên Đạo yêu cầu mới hảo, vạn nhất đối phương thật là Thiên Đạo, hắn nhưng không nghĩ bị sét đánh.

Hắn nhướng mày: "Ngươi như thế nào chứng minh ngươi chính là Thiên Đạo? Vạn nhất ngươi là giả ta chẳng phải là thực có hại?"

Hơn nữa, liền tính Thiên Đạo là thật sự, đến cuối cùng không nghĩ thực hiện hứa hẹn hắn chẳng phải là cũng không có cách nào?

.

Nam Cung Giác mưu tính sâu xa nghĩ.

Thiên Đạo không hiểu nhân loại phức tạp tâm tư, cảm thấy chính mình liền nói như vậy giống như xác thật không có gì thuyết phục lực, không khỏi có chút phạm sầu, hắn hỏi Nam Cung Giác: "Ngươi yêu cầu ta như thế nào chứng minh?"

Nam Cung Giác có điểm duy trì không được biểu tình, nói này thật là một cái Thiên Đạo sao? Trong truyền thuyết Thiên Đạo loại này sinh vật không phải thập phần có bức cách sao? Chính mình hỏi đối phương liền phải trả lời chẳng phải là thành hứa nguyện cơ?

Hắn vẻ mặt hắc tuyến: "Vậy làm này phiến quỷ dị sương trắng biến mất đi." Nếu đối phương là Thiên Đạo, kia muốn giải quyết một mảnh không biết là cái gì tạo thành sương trắng hẳn là một kiện rất đơn giản sự tình đi?

Ai biết đối diện Thiên Đạo thế nhưng không có đồng ý: "Không được." Hắn như cũ không có gì biểu tình dao động, cũng không có để ý Nam Cung Giác nháy mắt nghi ngờ biểu tình, tiếp tục nói, "Ta không thể tùy ý phá hư này phiến sương trắng, đầu tiên, sương trắng biến mất ta khả năng sẽ bị bên ngoài kiếm linh phát hiện, tiếp theo, cũng là quan trọng nhất một chút, này phiến sương trắng cùng ngươi tương lai sử dụng linh hồn lực cùng một nhịp thở, phá hủy lúc sau ngươi khả năng sẽ vĩnh viễn mất đi linh hồn lực."

Nghe xong cái này giải thích, Nam Cung Giác đối với đối diện ngoạn ý thật là Thiên Đạo nghi ngờ giảm bớt một chút, nhưng là này cũng không đủ để cho hắn tin tưởng đối phương thật là Thiên Đạo.

Phải biết rằng đối phương có thể thần không biết quỷ không hay xuất hiện ở chính mình thức hải, mặc kệ từ địa phương nào tới xem đều hẳn là so với hắn cường đại hơn rất nhiều, nói cách khác, hắn là đánh không lại đối phương.

Cho nên đối phương biên một cái cái gì thân phận đều có thể, dù sao hắn cũng phân rõ không được thiệt hay giả không phải?

Nam Cung Giác mặt vô biểu tình âm mưu luận, dù sao chính là không tin đối phương thật là Thiên Đạo.

"Trừ phi ngươi có thể chứng minh ngươi thật là Thiên Đạo mới được." Hắn vẫn là một câu.

.

Thiên Đạo cũng có chút bất đắc dĩ, hắn không biết vì cái gì Nam Cung Giác nguyện ý tin tưởng hệ thống, cũng cùng hệ thống trói định, lại không muốn tin tưởng hắn là Thiên Đạo.

Nếu Nam Cung Giác đã biết hắn ý tưởng nói, phỏng chừng sẽ nói cho hắn, hệ thống tên này vừa nghe chính là công nghệ cao đồ vật, đối với một cái đã từng chủ nghĩa duy vật tới nói, tự nhiên so hư vô mờ mịt Thiên Đạo loại này chủ nghĩa duy tâm tồn tại càng thêm đáng giá tin tưởng.

Càng quan trọng là, ở tu chân trong tiểu thuyết, Thiên Đạo nếu là thật sự xuất hiện ở một người thức hải, nếu không phải bàn tay vàng lão gia gia, chính là vai ác vai ác đại BOSS, dù sao đều không phải hắn muốn đánh giao tế tồn tại.

Đương nhiên, cũng không bài trừ Thiên Đạo gặp cái gì giải quyết không được vấn đề lớn yêu cầu tìm kiếm tu sĩ hỗ trợ như vậy sự kiện, nhưng là tình huống như vậy thật sự đã xảy ra nói, kia thế giới này ly sợ là thuốc viên chỉ sợ không xa.

Nói như vậy, Nam Cung Giác liền càng thêm không muốn cùng Thiên Đạo trộn lẫn ở bên nhau hảo sao?

Ăn no chờ chết không phải so cứu vớt thế giới gì đó tới nhanh nhạc nhiều?

Đương nhiên này đó ý tưởng Nam Cung Giác đều sẽ không nói ra tới, Thiên Đạo cũng cảm giác không đến.

Hắn hiện tại chỉ cảm thấy Nam Cung Giác có điểm khó làm.

Nếu không phải bởi vì quy tắc hắn không thể xuất hiện ở Lạc Hòa chờ như vậy Tu chân giới dân bản xứ trước mặt, hắn cũng sẽ không tới tìm một cái căn bản không nghĩ phản ứng người của hắn đàm luận những việc này hảo sao?

Cố tình hắn tới tìm Nam Cung Giác, còn bị người các loại nghi ngờ, không khỏi thập phần tâm tắc.

Hắn đến cuối cùng hoàn toàn không có cách nào, cơ hồ có chút bất chấp tất cả, trực tiếp dò hỏi Nam Cung Giác: "Vậy ngươi nói nói, ngươi muốn ta như thế

nào chứng minh chính mình là Thiên Đạo?”

Nam Cung Giác nghe thấy được những lời này, hơi hơi híp híp mắt.

.

Nhìn đến Nam Cung Giác cười đến giống cái hồ ly giống nhau bộ dáng, Thiên Đạo không biết vì cái gì cảm thấy có chút tâm tắc —— đương nhiên hắn là một cái lãnh khốc vô tình không có cảm tình Thiên Đạo, theo đạo lý tới nói căn bản chính là không có cảm tình chuyện này bị hắn theo bản năng xem nhẹ.

Bất quá cũng là, mặc kệ là ai, gặp được Nam Cung Giác như vậy gia hỏa phỏng chừng đều sẽ bị tức giận đến cơ tim tắc nghẽn.

Mặc kệ có hay không trái tim!

Thiên Đạo phức tạp tâm tình Nam Cung Giác không thể hiểu hết, hắn hơi hơi mỉm cười, xứng với kia trương nửa trong suốt nhưng là vẫn như cũ hiển lộ ra mỹ nhân phôi bản chất Q bản khuôn mặt nhỏ, thế nhưng cũng có một loại mị hoặc hương vị, tuy rằng hắn vứt mị nhãn đối tượng căn bản là suy nghĩ hắn có phải hay không mắt què là được.

“Ngươi nếu là Thiên Đạo nói, hẳn là biết thế giới này vì cái gì lâu như vậy tới nay không có người phi thăng nguyên nhân đi?”

Nam Cung Giác không hỏi đối phương có thể hay không đem chính mình tu vi tăng lên đi lên linh tinh vấn đề, mà là hỏi cái này bối rối Tu chân giới không biết nhiều ít năm vấn đề trọng điểm.

Muốn hắn phi thăng? A, đừng tưởng rằng hắn không biết thế giới này đã sớm không ai có thể đủ phi thăng, làm không rõ ràng lắm vấn đề này căn nguyên, hắn như thế nào phi thăng?

Thiên Đạo: “……” Không ổn, bị hố.

Thân là Thiên Đạo, liền tính Nam Cung Giác yêu cầu hắn cho hắn mạnh mẽ tăng lên tu vi hắn cũng không phải không thể suy xét một chút, cố tình Nam Cung Giác vấn đề này, hắn thật đúng là không có cách nào trả lời.

Không khí nhất thời đình trệ.

“Như thế nào? Không thể nói sao?” Nam Cung Giác kỳ thật cũng không có cỡ nào thất vọng, hắn có dự cảm chuyện này có cái gì ẩn tình, không nghĩ tới thế nhưng ngay cả Thiên Đạo đều không thể tùy tiện nói, nhìn dáng vẻ nguyên nhân này thập phần không xong.

Hắn vấn đề lại làm Thiên Đạo cảm thấy đối phương có phải hay không không tin chính mình là Thiên Đạo, có điểm sốt ruột buột miệng thốt ra: “Ta chỉ có thể nói cho ngươi một bộ phận ——”

------oOo------

Phần 170

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 170: Miêu khoa hệ thống

Nam Cung Giác ánh mắt sáng lên! Loại này bí tân liền tính là một bộ phận cũng thực làm người kích động không phải sao?

Thấy Nam Cung Giác thần sắc, Thiên Đạo cảm thấy chính mình khả năng bị hố, nhưng là là chính hắn hướng hố nhảy, hắn nói cái gì cũng không thể nói.

“Thượng Ngu Đại Lục, hoặc là nói toàn bộ tiểu thế giới gần mười vạn năm không người phi thăng, có một nguyên nhân đã bị các ngươi phát hiện, đó chính là linh khí vấn đề.”

Cũng là này đó tu sĩ chính mình tìm đường chết, bọn họ thừa nhận không được dữ dằn linh khí, liền nghĩ đem khắp đại lục linh khí đều đổi thành ôn hòa linh khí, còn cố tình bị bọn họ thay đổi thành công, thân là Thiên Đạo hắn vẫn luôn đều ở khoanh tay đứng nhìn, dù sao nhân loại tu sĩ tìm đường chết cùng hắn không có quan hệ.

Nhưng là Nam Cung Giác nhưng không giống nhau, thân là ngoại giới lai khách, hắn không làm gì được Nam Cung Giác, chỉ hy vọng gia hỏa này có thể chạy nhanh phi thăng cút đi, miễn cho ở chỗ này lãng phí tài nguyên, làm đến hắn công trạng đều không tốt.

Đương nhiên lời này hắn là không có khả năng trực tiếp nói cho Nam Cung Giác.

Trừ bỏ linh khí vấn đề ngoại, còn có một cái mấu chốt vấn đề, nhưng là vấn đề này hắn là không có khả năng dễ dàng nói cho Nam Cung Giác.

Cho nên hắn mô lăng cái nào cũng được nói: “Muốn giải quyết linh khí vấn đề còn cần một đoạn thời gian, chờ đến thời cơ thích hợp thời điểm, các ngươi liền sẽ biết mặt khác nguyên nhân là cái gì.”

Nam Cung Giác có điểm vô ngữ, cảm thấy Thiên Đạo lời này nói cùng không có nói giống nhau, hắn bĩu môi, không có lại tiếp tục dây dưa, hắn biết rõ chính mình hiện tại không sai biệt lắm kỳ thật đã xem như đem tự xưng Thiên Đạo tồn tại chọc mao, tiếp tục rối rắm vấn đề này phỏng chừng cũng sẽ không có cái gì đáp án.

Hắn nói ra chính mình yêu cầu: “Ta hy vọng Thanh Hải Kiếm có thể ở ta yêu cầu thời điểm, hoàn toàn trở thành ta trợ lực.”

Thiên Đạo không hề có do dự đáp ứng rồi: “Có thể.”

Hai người nói chuyện dừng ở đây.

.

Đối với Thiên Đạo lui tới gì đó, Nam Cung Giác cũng không có cái gì ý tưởng, tuy rằng Thiên Đạo xuất hiện hình thức là hắn mặt, nhưng là hắn cũng không có tâm đại đảo cảm thấy chính mình là thế giới này sáng lập giả gì đó kỳ quái ý tưởng.

Nhưng thật ra đối với hệ thống tồn tại, Thiên Đạo kỳ thật là trong lòng biết rõ ràng chuyện này vẫn là làm Nam Cung Giác hơi chút có điểm kinh ngạc.

Bởi vì, Thiên Đạo biểu hiện rõ ràng chính là không thể đem hệ thống thế nào, cho nên mới sẽ đưa ra muốn tấu một đốn hệ thống như vậy điều kiện đi.

Nhìn dáng vẻ 001 tồn tại, đối với thế giới này ngạch Thiên Đạo tới nói, là một cái rất lớn bối rối đâu.

Nhưng là này đối với Nam Cung Giác tới nói, vẫn như cũ không có gì đáng giá chú ý sự tình.

Ở Thiên Đạo biến mất lúc sau, hắn đột nhiên nhớ tới một kiện rất quan trọng sự.

Hắn giống như không có nói ra tới muốn trước từ cái này vây khốn hắn thức hải trung đi ra ngoài, một lần nữa cướp lấy thân thể sử dụng quyền?

Hắn duỗi tay bưng kín mặt.

"Ngươi không sao chứ?" Đột nhiên có ai ở hắn trước mặt xuất hiện, đối hắn nói chuyện.

Nam Cung Giác buông ra che lại chính mình mặt tay, thấy chính là mặt vô biểu tình ôm một phen hư vô thoạt nhìn liền không giống như là thật sự kiếm kiếm linh thanh y.

Tuy rằng thanh y lời này hỏi đến bốn bỏ năm lên chính là quan tâm hắn, nhưng là xứng với này một trương lãnh khốc vô tình mặt, thật đúng là chính là làm người rất khó cao hứng lên a.

"Ngươi gặp được chuyện gì sao? Vì cái gì kia phiến sương trắng biến mất?"

"Ân?" Nam Cung Giác cả kinh, lập tức phục hồi tinh thần lại.

Hắn nhìn chung quanh bốn phía, chung quanh sương trắng quả nhiên đã biến mất không thấy.

Thay thế chính là Nam Cung Giác bỗng nhiên cảm thấy chính mình thần hồn như là tràn ngập lực lượng giống nhau, thậm chí cũng không có phía trước thời điểm như vậy trong suốt.

.

Hắn không khỏi nhớ tới Thiên Đạo biến mất là lúc trạng huống.

Mặt vô biểu tình trong gương người ở hắn đáp ứng rồi một cái không biết có thể hay không thực hiện yêu cầu lúc sau, bỗng nhiên lãnh đạm nói: “Ta là thời điểm rời đi, xem ở…… Phân thượng, ta sẽ cho ngươi lưu lại một kinh hỉ, ngươi sẽ thích.”

Theo sau hắn liền cảm giác được gương cùng trong gương người đều biến mất, vừa rồi trải qua hết thảy phảng phất là hắn ảo giác giống nhau, một chút cũng không chân thật bộ dáng, chỉ có bốn phía sương trắng mới là bình thường.

Hắn vẫn như cũ liền chính mình tay đều thấy không rõ lắm.

Sau đó đâu? Sau đó đã xảy ra cái gì?

Hắn là khi nào mất đi ý thức? Vì cái gì chờ hắn khôi phục ý thức thời điểm, chung quanh sương trắng tất cả đều biến mất, giống như là chưa bao giờ xuất hiện quá giống nhau.

Nhưng là thanh y nói đã ở nói cho hắn này đó sương trắng là xác xác thật thật xuất hiện quá.

Chỉ là bởi vì nào đó chính mình cũng không biết duyên cớ cứ như vậy biến mất.

Mà biến mất duyên cớ…… Nam Cung Giác trực giác cùng cái kia phải cho chính mình kinh hỉ Thiên Đạo có quan hệ.

Hắn thở dài một hơi.

Tuy rằng cái này Thiên Đạo thoạt nhìn phảng phất có chút ngốc bạch ngọt, nhưng là tựa hồ đối hắn không có gì ác ý bộ dáng, nhưng thật ra đối với hệ thống tựa hồ thập phần không thích bộ dáng, cũng không biết vì cái gì.

“Ai? Ký chủ ngươi kêu ta sao?” Hệ thống thanh âm bỗng nhiên xuất hiện, tựa hồ còn mang theo một chút không thể tin tưởng ý vị, thét to, “Thật là ngươi a ký chủ! Ta rốt cuộc lại gặp được ngươi ô ô ô……”

Hệ thống một đoạn này thời gian quá đến quá mệt mỏi, mỗi ngày đều phải tiểu tâm cẩn thận mà ứng phó ký chủ không thấy lúc sau liền bại lộ bản tính Lạc Hòa, nơm nớp lo sợ thật cẩn thận, mới không có bị Lạc Hòa bắt lại thu thập.

.

Hệ thống quả thực không dám tùy tiện hồi ức kia đoạn đáng sợ nhật tử.

Cũng may hắn rốt cuộc lại có thể nhìn thấy nhà mình ký chủ, hệ thống không khỏi hỉ cực mà khóc: “Ký chủ ta rất nhớ ngươi a, ngươi không biết ngươi nam nhân có bao nhiêu đáng sợ, ta mấy ngày nay giống như là đáng thương cải thìa giống nhau bị áp bức giá trị thặng dư, ngươi xem ta đều gầy ô ô ô……”

Nam Cung Giác có chút không có cách, hệ thống loại này tiểu hài tử chịu khi dễ muốn tới cáo trạng tình huống là có ý tứ gì?

Chẳng lẽ hệ thống thiên chân cảm thấy chính mình là có thể quản được trụ Lạc Hòa kia tôn đại thần người sao?

Nếu là hắn cho hệ thống loại này ảo giác nói, hắn cần thiết phải hướng hệ thống nói lời xin lỗi.

Ai không biết trọng sinh người, đặc biệt là giống Lạc Hòa như vậy xui xẻo người trọng sinh lúc sau đều thập phần kỳ quái, quỷ biết những người này đã sớm hắc hóa thành bộ dáng gì, hắn chỉ là bởi vì coi trọng Lạc Hòa mặt cùng Lạc Hòa yêu đương, nhưng là bọn họ hai người chi gian thật sự muốn nói gì chân ái linh tinh……

Sợ là thiếu đến đáng thương.

Nam Cung Giác trong lòng rất rõ ràng, hắn thật đúng là không nhất định có thể tả hữu Lạc Hòa ý tưởng.

Hệ thống nhìn nhà mình ký chủ không giống như là đang nói dối biểu tình, tức khắc "Oa" cả đời khóc ra tới.

Nó thật là trên đời này nhất xui xẻo hệ thống đi? Thân là một cái hảo hảo thu muội tử hậu cung lưu hệ thống, vì cái gì nó ký chủ như vậy không ấn lẽ thường ra bài? Lại còn có muốn đi trêu chọc trong cốt truyện sâu nhất không lường được vai ác Boss a?

Hệ thống có chút buồn bực, tức khắc tru lên đến lớn hơn nữa thanh.

Nam Cung Giác không có nghe được tới hệ thống tru lên thanh âm giữa bi phẫn, thậm chí còn cảm thấy hệ thống như vậy rít gào có điểm như là heo kêu.

Đương nhiên, ở Nam Cung Giác hoàn toàn còn không có nghĩ đến biện pháp đem hệ thống trấn an xuống dưới phía trước, hắn đều không tính toán tiếp tục kích thích pha lê tâm hệ thống.

.

Nhưng là có một số việc không phải Nam Cung Giác tưởng liền sẽ dựa theo hắn ý tưởng phát triển.

Đặc biệt là hắn còn không biết khi nào liền sẽ gặp được heo đồng đội ra tới làm rối.

Tỷ như…… Vẫn luôn đứng ở Nam Cung Giác bên người, đối với hệ thống tồn tại một chút đều không có đưa ra nghi ngờ thanh y nhân.

A không, phải nói là thanh y kiếm linh.

"Đây là ai?" Thanh y thình lình ra tiếng, lập tức khiến cho Nam Cung Giác hệ thống đình chỉ khóc thút thít thanh âm.

Nhưng là này cũng không có cái gì dùng.

Hệ thống đình chỉ khóc thút thít, nhưng là giây lát gian liền trở nên càng thêm thương tâm!

Nó như là mới phát hiện chính mình nơi địa phương là địa phương nào, tức khắc có chút hoảng sợ nhìn Nam Cung Giác, trong mắt tràn ngập lên án…… Từ từ, nó không có đôi mắt tới…… Đương nhiên cũng không thể lộ ra hoảng sợ thần sắc.

Liền tính là ở Nam Cung Giác thức hải bên trong, hệ thống thoạt nhìn cũng gần chỉ là xám xịt một cái nắm mà thôi.

Nhưng là Nam Cung Giác thề, chính mình từ cái này một chút cũng không phù hợp nhân loại thẩm mỹ nắm thượng nhìn ra một loại hư hư thực thực lên án cảm xúc.

Giống như là ở chỉ trích hắn ở bên ngoài khi nào dưỡng khác tiểu yêu tinh giống nhau……

Nam Cung Giác vẻ mặt hắc tuyến, quả thực không dám nhìn thẳng chính mình tưởng đồ vật.

Nhưng là giây tiếp theo hắn liền phát hiện chính mình hoàn toàn không phải ở miên man suy nghĩ.

Bởi vì hệ thống lập tức bổ nhào vào hắn trên người —— hiện tại đã nhìn không ra tới trong suốt bộ dáng, tựa hồ cũng có điểm sức lực hắn bị hệ thống như vậy một phác, tức khắc cảm thấy có điểm khó chịu, liên quan thần hồn đều chấn động một chút.

Giống như là một hồi loại nhỏ động đất, thời khắc nhắc nhở hắn, cái này thức hải chính là hắn địa bàn.

Hắn lúc này cũng không biết nên hình dung như thế nào nguyên chủ.

.

Rất nhiều thời điểm nguyên chủ hành vi thật sự là không thể đơn thuần dựa vào chỉ số thông minh tới phân biệt.

Chỉ cần nguyên chủ có điểm đầu óc nói, đều hẳn là biết cái này thức hải nguyên bản chính là ở hắn đã chết lúc sau mới bị tiếp nhận quá cái này thi thể Nam Cung Giác một chút tu luyện ra tới, đối này hai cái linh hồn ai càng thêm thân cận một ít quả thực vừa xem hiểu ngay.

Nói ngắn gọn, cái này thức hải hoàn toàn chính là Nam Cung Giác chính mình sở hữu vật, không nghĩ tới nguyên chủ thế nhưng gửi hy vọng với hắn thức hải có thể vây khốn chính hắn, hắn cũng không biết có nên hay không cảm khái nguyên chủ rốt cuộc có phải hay không xuẩn.

Tính, đối thủ xuẩn một chút với hắn mà nói bất chính là chuyện tốt sao?

Hắn duỗi tay búng tay một cái.

Đương nhiên không có thành công.

Hắn tuy rằng huyễn hóa ra một cái Q bản chính mình, nhưng là này đó đều là có linh hồn lực khởi động tới, kỳ thật cũng không có cỡ nào chân thật, như là vang chỉ như vậy cần phải có thanh âm động tác, đều là không có khả năng thành công.

Nhưng là mặc kệ nói như thế nào, bức cách vẫn là muốn không phải?

Hắn nhướng mày, chỉ vào thanh y kiếm linh hỏi một chút hệ thống: "Hệ thống, ngươi biết đây là ai sao?"

Hệ thống còn có chút khiếp sợ với nhà mình ký chủ thế nhưng ở bên ngoài, a không, ở trong thức hải dưỡng một cái thoạt nhìn còn man thuận mắt người? Từ từ, cũng không phải người?

Phía trước nguyên chủ linh hồn xuất hiện thời điểm, hệ thống cũng đã ý thức được cái gì, phỏng chừng là nhà mình ký chủ cái này thân xác ở đầu nhập sử dụng thời điểm không có rửa sạch sạch sẽ, dẫn tới tình huống như vậy phát sinh.

Hệ thống vốn dĩ liền bởi vì nguyên chủ sự tình sốt ruột đến thượng hỏa, chờ đến hắn cùng ký chủ lại một lần ở ký chủ thức hải trung gặp mặt thời điểm, hắn phát hiện nhà mình ký chủ thức hải trung thế nhưng còn dưỡng rất nhiều chính mình đều không rõ ràng lắm đồ vật!

.

Hệ thống cảm thấy chính mình đã chịu một vạn điểm thương tổn.

Vốn dĩ ở nguyên chủ xuất hiện thời điểm, nó cũng đã xuất hiện tiểu cảm xúc, nó cảm thấy chính mình quả thực quá thất trách, bằng không như thế nào sẽ xuất hiện loại này nguyên chủ đem ký chủ dưỡng tốt thân xác đoạt lại đi còn tưởng tiếp tục dùng chuyện như vậy?

Bởi vì chuyện này, nó vẫn luôn thực tự trách, hiện tại ở ký chủ thức hải trông được thấy một cái chính mình trước kia chưa từng có nhìn thấy quá…… Người? Hệ thống lập tức không nhịn xuống bạo phát.

Nó là thật sự có điểm hoảng, ngược lại không dám như là vừa mới bắt đầu như vậy trực tiếp bổ nhào vào Nam Cung Giác trên người, mà là hồ nghi đánh giá đứng ở Nam Cung Giác bên người, thoạt nhìn giống như là một cái diện than người, nội tâm đánh giá đối phương uy hiếp trình độ.

Nó hồ nghi nhìn chằm chằm Thanh Hải Kiếm kiếm linh, thật cẩn thận hỏi: "Ký chủ, ngươi nên không phải muốn bồi dưỡng người này thay thế được ta đi?"

Hệ thống trong lòng thực hoảng, hoảng đến căn bản không nhớ tới chính mình so này đó giống loài tồn tại càng thêm cao cấp sự tình, đem chính mình hoàn toàn mang vào Nam Cung Giác linh sủng linh tinh thân phận thượng, cảm thấy tùy tiện xuất hiện một cái người nào đều là muốn cùng chính mình tranh sủng tồn tại.

Nó hoàn toàn không nghĩ tới một sự kiện, ký chủ nếu là thật sự dưỡng một cái lớn lên còn có thể khí chất thực diện than nam nhân nói, cái thứ nhất không đáp ứng không nên là hắn, mà là ký chủ đối tượng mới đúng.

Chỉ tiếc, hiện tại hệ thống hoàn toàn không có ý thức được điểm này.

Nam Cung Giác cũng có chút dở khóc dở cười.

Nghĩ đến chính mình phía trước vẫn luôn đối hệ thống lén gạt đi Thanh Hải Kiếm tồn tại, hắn còn cảm thấy có chút ngượng ngùng, rốt cuộc hiện tại hệ thống biểu hiện ra ngoài chỉ số thông minh, xác thật không giống như là có thể đối chính mình có cái gì nguy hại tồn tại.

Hắn có chút vô ngữ nghĩ.

Thanh Hải Kiếm cũng có chút vô ngữ.

.

Nhưng là tới rồi hiện tại, Nam Cung Giác ngược lại có điểm không hảo giải thích Thanh Hải Kiếm tồn tại.

Đặc biệt là phía trước hắn xác thật là cố tình đối hệ thống lén gạt đi Thanh Hải Kiếm tồn tại, tuy rằng trong đó một nguyên nhân là hắn phát hiện chính mình cũng không có hoàn toàn thu phục Thanh Hải Kiếm, cũng không nhất định có thể vẫn luôn có được thanh kiếm này, mà một nguyên nhân khác, còn lại là muốn tránh hệ thống.

Hiện tại nói cho hệ thống chuyện này nói, hệ thống có thể hay không nghĩ nhiều?

Nhưng là chuyện này hắn còn không có suy xét đến, liền nhìn đến hệ thống không biết là bị cái gì kích thích, bỗng nhiên toàn thân trên dưới đều nổi lên màu lam quang mang…… Màu lam nhạt số liệu lưu bộ dáng, thoạt nhìn thực hỗn loạn, khoa học tự nhiên sinh Nam Cung Giác đôi mắt khó có thể bắt giữ đến hệ thống số liệu, chỉ có thể cũng không đoạn biến hóa số liệu lưu bên trong cảm giác được hệ thống phỏng chừng là ở chuẩn bị cái gì ghê gớm đại chiêu.

Sau đó hắn liền thấy ở màu lam số liệu lưu trung, nguyên bản xám xịt một đoàn hệ thống bỗng nhiên toàn bộ trừu điều lên, chậm rãi hình thành một cái…… Đáng yêu mao nhung động vật, tuy rằng vẫn như cũ là màu xám, đại sự tốt xấu có cái mũi có mắt có miệng, màu xanh băng trong con ngươi vẫn như cũ ở bay nhanh xẹt qua màu lam quang mang, thoạt nhìn thập phần mỹ lệ.

Nam Cung Giác ngây dại.

Hắn nhớ tới thượng một lần hệ thống thăng cấp thời điểm lộng đi rồi chính mình nhiều ít Kịch Tình Độ, hiện tại cái dạng này đều đã từ một đoàn biến thành một cái hoàn chỉnh sinh vật, còn không biết muốn lãng phí nhiều ít Kịch Tình Độ hảo sao?

Càng quan trọng là, hắn hiện tại còn ở thiếu nợ a!

Hắn sắc mặt hắc trầm, sau đó liền thấy biến thành một cái lông xù xù, tồn tại bốn chân, hư hư thực thực động vật họ mèo hệ thống trong mắt số liệu chậm rãi biến mất, ngay sau đó hệ thống ngữ khí lạnh băng điện tử âm mở miệng: “Đây là Thanh Hải Kiếm? Ký chủ ngươi là khi nào được đến Thanh Hải Kiếm? Vì cái gì ta không biết?”

------oOo------

Phần 171

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 171: Thanh tỉnh chuẩn bị

Tuy rằng hệ thống thanh âm nghe tới giống như là lạnh băng điện tử âm, nhưng là trên thực tế nó hiện tại thập phần kinh ngạc.

Thậm chí là có điểm hoảng sợ.

Từ ký chủ biểu hiện tới xem, cái này Thanh Hải Kiếm tồn tại khẳng định không phải ở chính mình thất liên một đoạn này thời gian xuất hiện, tương phản, ký chủ được đến Thanh Hải Kiếm thời gian đã không ngắn, hơn nữa Thanh Hải Kiếm cùng ký chủ đã thập phần quen thuộc.

Đây là khi nào bắt đầu sự tình, hệ thống lại là hoàn toàn không biết.

Lúc này nó nếu là còn không có ý thức được nhà mình ký chủ đối với chính mình cũng không tín nhiệm nói, kia nó phỏng chừng cũng không cần làm, trực tiếp trở về làm chủ hệ thống đem chính mình tiêu hủy tính.

Lúc này hệ thống ngay cả chính mình thành công có được thật thể vấn đề này đều không có chú ý tới, đôi mắt màu xanh băng nhìn chằm chằm Nam Cung Giác, trong mắt tràn ngập không thể tin tưởng.

Nam Cung Giác cũng có chút xấu hổ, chủ yếu là hắn còn không có tính toán ở ngay lúc này nói cho hệ thống chuyện này.

Không bằng nói là hắn căn bản không tính toán đem Thanh Hải Kiếm tồn tại nói cho hệ thống, nhưng là hiện tại bị hệ thống phát hiện, chẳng phải là chói lọi nói cho hệ thống chính mình cũng không tin tưởng hệ thống sao?

Nếu không phải bởi vì hệ thống cùng kiếm linh đều không phải người, tình huống hiện tại thoạt nhìn còn rất Tu La tràng.

Nam Cung Giác ở trong lòng phun tào một câu.

Bất quá hệ thống nhưng không có nhà mình ký chủ như vậy tâm đại, vừa mới biến thành một con lông xù xù động vật hệ thống căn bản không có thời gian chú ý chính mình có phải hay không thành công hóa ra thật thể, toàn thân mao đều tạc đi lên, ai oán nhìn chằm chằm Nam Cung Giác không nói lời nào.

Nam Cung Giác có điểm xấu hổ: "Cái này…… Nói ra thì rất dài."

Thanh Hải Kiếm kiếm linh thanh y đứng ở một bên nhìn này một đôi hư hư thực thực chủ tớ người chơi bảo, hơi hơi nhíu nhíu mày.

Không biết có phải hay không hắn ảo giác, hắn cảm thấy này chỉ thoạt nhìn như là miêu giống nhau động vật, có điểm không thích hợp.

.

Cụ thể không thích hợp hắn tuy rằng cảm giác không ra, nhưng là hắn xác thật tồn tại loại cảm giác này.

Thân là thượng cổ thời kỳ cái thứ nhất trở thành Thánh Khí tồn tại, Thanh Hải Kiếm rất rõ ràng chính mình cảm giác là sẽ không sai.

Chỉ là, hắn hoàn toàn không biết loại này không thích hợp là có ý tứ gì, xuất hiện ở cái gì phương diện, nhưng là này chỉ…… Miêu? Luôn là giống như là miêu giống nhau sinh vật cho hắn một loại thập phần nguy hiểm cảm giác, từ trước thời điểm, liền tính là gặp cùng chính mình thế lực ngang nhau đối thủ thời điểm, đều sẽ không làm Thanh Hải Kiếm sinh ra như vậy cảm giác, hắn không khỏi có chút để ý.

Hiển nhiên hệ thống vừa mới mới có thể biến thành thật thể, bây giờ còn có một chút bị phẫn nộ choáng váng đầu óc, không có chú ý tới chính mình để lại sơ hở, làm Thanh Hải Kiếm chú ý tới rồi chính mình.

Đương nhiên liền tính là hệ thống ý thức được chuyện này cũng không có gì cùng lắm thì, hệ thống thân là công nghệ cao sản vật, cùng Nam Cung Giác thần thức trói định, cùng Thanh Hải Kiếm loại này ở nhờ ở Nam Cung Giác thức hải trung uẩn dưỡng bản thổ sản không giống nhau, chỉ cần nó không nghĩ bị Thanh Hải Kiếm phát hiện, Thanh Hải Kiếm là không có khả năng biết nó tồn tại.

Nhưng là hiện tại hệ thống chú ý không đến này đó.

Nam Cung Giác vì tỏ vẻ chính mình cũng không có ghét bỏ hệ thống, vẫn là thử giải thích một chút: “Ta là ở Cửu Thiên Tông tiến hành đệ tử thí nghiệm thời điểm gặp được Thanh Hải Kiếm, lúc ấy ta không có liên hệ thượng ngươi, Thanh Hải Kiếm lúc ấy cũng thực suy yếu, không có gì tác dụng, ta mới không có nói đến.”

Hắn ngụ ý đại khái là nói Thanh Hải Kiếm không có gì tác dụng.

Không có gì dùng Thanh Hải Kiếm: “……”

Cũng không biết là ai vì tự bảo vệ mình đem hắn triệu hồi ra tới mạnh mẽ chém con nhện tới?

Nhưng là mặc kệ thế nào, hiện tại Nam Cung Giác thân là hắn khế ước chủ nhân, hắn là sẽ không ở ngay lúc này phá đám.

Mặc kệ Nam Cung Giác là vì an ủi hệ thống cũng hảo vẫn là có mặt khác ý tưởng cũng thế.

.

Hệ thống có chút không tin, nhưng là so với ký chủ vẫn luôn đều thực không tín nhiệm chính mình chuyện này, nó cảm thấy vẫn là cái này lý do tương đối hảo tiếp thu một ít.

Liền tính biết là giả, cũng còn có thể cảm thấy chính mình cũng không có như vậy bị người ghét bỏ.

Rốt cuộc ở cái này ký chủ phía trước, nó mang những cái đó thất bại phẩm đều là đối nó nói gì nghe nấy, căn bản là không có hiện tại cái này ký chủ như vậy khó giải quyết.

Mấu chốt nhất vấn đề là, hiện tại hệ thống căn bản không có cơ hội lại đổi một cái ký chủ tiếp tục tiến hành nhiệm vụ, chỉ có thể nhẫn nhục phụ trọng ở Nam Cung Giác nơi này tiếp tục làm việc.

Lúc này đây nhiệm vụ so trước kia muốn gian nan, từ lúc bắt đầu thời điểm ký chủ liền không có tính toán nghe nó chuyện này tới nói, nó liền loáng thoáng cảm thấy có cái gì không thích hợp.

“Thật, thật vậy chăng?”

Nam Cung Giác nhìn hệ thống manh manh đát ngoại hình, cùng với thập phần mỹ lệ thoạt nhìn thậm chí còn có điểm Mary Sue bộ dáng hệ thống, nhịn không được vươn chính mình tội ác loát miêu tay, đem hệ thống ôm ở trong lòng ngực, an ủi nói: “Đương nhiên là sự thật, giống ta như vậy ưu tú chủ nhân, tuyệt đối là sẽ không nói dối.”

Hệ thống nhìn ký chủ chân thành biểu tình, có điểm không tin.

Một bên bàng quan thanh y, đừng nói là cái này động vật họ mèo, liền Nam Cung Giác loại này có lệ ngữ khí, mặc kệ là ai đều không thể tin tưởng đi?

Nhưng là hệ thống hiển nhiên cũng không có trường cái này đầu óc, Nam Cung Giác lời thề son sắt gật đầu: “Đương nhiên là thật sự.”

Sau đó hệ thống liền tin.

Vốn dĩ cho rằng còn muốn nhiều hống một hồi Nam Cung Giác: “……”

Thấy hết thảy thanh y không nghĩ nói chuyện: “……”

Tổng cảm giác chính mình hiện tại cái này chủ nhân chỉ số thông minh kham ưu đâu.

.

Bất quá hệ thống cùng Nam Cung Giác lẫn nhau tố tâm sự cũng không có liên tục thật lâu.

Nam Cung Giác trong mắt, hệ thống gì đó hiển nhiên không có chính sự quan trọng.

Hắn hỏi một chút hệ thống: “Hệ thống, cái này thân xác có phải hay không có cái gì đặc thù pháp thể?”

Hắn tu luyện tốc độ mặc kệ như thế nào giải thích đều vẫn là quá không phù hợp lẽ thường, trừ bỏ Nam Cung Giác chính mình thiên phú dị bẩm, ngộ tính tuyệt hảo bên ngoài, vậy chỉ có một giải thích, đó chính là cái này thân xác phỏng chừng có chút không giống bình thường.

Rốt cuộc, có thể làm hệ thống coi trọng thân thể, thế nào hẳn là cũng không đến mức quá không xong, đặc biệt là hắn vừa rồi còn gặp được một cái không biết có phải hay không thật sự Thiên Đạo gia hỏa, làm hắn hợp lý hoài nghi cái này thân xác rất có nghiên cứu giá trị.

Nói thật, hiện tại Nam Cung Giác thật là có thể trực tiếp thoát ly thân thể này, hơn nữa hắn thoát ly cái này thân xác về sau, những cái đó nguyên bản từ hắn tu luyện lên tu vi chỉ bằng mượn nguyên chủ một người phỏng chừng là căng không đứng dậy, làm không hảo còn tồn tại nổ tan xác mà chết nguy hiểm, nói cách khác, nguyên chủ hao hết tâm tư tưởng được đến hết thảy, đến cuối cùng đều sẽ trở thành công dã tràng.

Hơn nữa, lấy hiện tại Tu chân giới thực lực, cho hắn trống rỗng sáng tạo ra tới một cái thân thể cũng không phải không có khả năng sự tình, Nam Cung Giác trừ bỏ muốn một lần nữa tu luyện một đoạn thời gian bên ngoài, cũng sao có cái gì tổn thất, thậm chí còn có thể làm nguyên chủ tự thực hậu quả xấu, có thể nói là thập phần có lời lựa chọn.

Nhưng là Nam Cung Giác cũng không tưởng như vậy lựa chọn.

Hắn tới thời điểm thân thể này đã chết thấu, cho nên hắn cũng không có thiếu nguyên chủ thứ gì, huống hồ hiện tại cái này thân xác một thân tu vi, đều là hắn một chút tu luyện lên, dựa vào cái gì muốn cho hắn chắp tay nhường cho người khác?

.

Nam Cung Giác đương nhiên là không có khả năng lựa chọn đem cái này thân xác nhường cho nguyên chủ.

Liền tính thân thể này nguyên bản chính là thuộc về nguyên chủ.

Kỳ thật Nam Cung Giác ngay từ đầu đã cho nguyên chủ lựa chọn, nếu nguyên chủ không có vọng tưởng muốn cướp hồi thân thể này quyền khống chế nói, Nam Cung Giác sẽ bởi vì không thể hiểu được áy náy cảm giác đến chính mình đoạt nguyên chủ thân thể, đối nguyên chủ tồn tại nhất định áy náy, hơn nữa còn sẽ trợ giúp nguyên chủ trọng tố một khối thân thể.

Nhưng mà rõ ràng, nguyên chủ cũng không có như vậy lựa chọn.

Hắn bị thân thể này bị Nam Cung Giác tu luyện ra tới tu vi mê đôi mắt, thậm chí còn cảm thấy hắn một cái liền tu luyện đều mới là vừa mới nhập môn người

khống chế được trụ này đó tu vi, cuối cùng lựa chọn ở Nam Cung Giác thả lỏng cảnh giác thời điểm, đoạt lại thân thể này.

Này liền làm Nam Cung Giác thực không vui.

Đối với làm chính mình không vui người, Nam Cung Giác lựa chọn luôn luôn đều là để cho người khác càng không vui.

Nam Cung Giác vẫn luôn đều không có động tác nguyên nhân, không chỉ là bởi vì ở thức hải ở ngoài có Lạc Hòa thủ, càng quan trọng một chút là, hắn cũng không cảm thấy nguyên chủ thật sự có tư cách khống chế thân thể này.

Hắn ở trong thức hải vẽ ra tới một cái khu vực, sau đó đối thanh y nói: "Ngươi đi trước cái này khu vực tu dưỡng như thế nào?"

Thanh y không phải không có không thể, hắn ẩn ẩn cảm giác được Nam Cung Giác đang ở chi khai chính mình, phỏng chừng là cùng này chỉ miêu có nói cái gì muốn nói, còn muốn tránh hắn.

Thanh y cũng không có tự động thảo người ngại thói quen, nghe Nam Cung Giác đều chủ động mở miệng, tự nhiên là thành thành thật thật hướng Nam Cung Giác vẽ ra tới khu vực tu luyện đi.

Tuy rằng hắn thân là kiếm linh kỳ thật không có gì yêu cầu tu luyện.

Hắn chủ yếu lực lượng nơi phát ra đều là chủ nhân linh lực.

.

Đem Thanh Hải Kiếm chi khai lúc sau, Nam Cung Giác trong mắt hiện lên một đạo hàn quang.

"Hệ thống, thương thành có hay không có thể trang hồn phách đồ vật, tốt nhất vẫn là cái loại này có thể luyện hóa cái loại này."

Nếu nguyên chủ đều như vậy không khách khí, hắn cảm thấy chính mình hay là nên đáp lễ một chút mới được, miễn cho ai đều không có mắt tới tội chính mình.

Hệ thống sợ tới mức lập tức từ Nam Cung Giác trong lòng ngực rớt đi ra ngoài, hoảng sợ nhìn Nam Cung Giác: "Ký chủ ngươi muốn làm cái gì?"

Nên không phải là hắc hóa đi? Như vậy đáng sợ sao?

Nó phía trước nhưng vẫn luôn đều không có kiểm tra đo lường ra tới ký chủ có hắc hóa khuynh hướng.

Quả nhiên hắc hóa loại đồ vật này thật là mỗi một cái vai chính đều chuẩn bị đồ vật sao? Chẳng lẽ chính mình trước kia mang những cái đó ký chủ thất bại nguyên nhân, chính là bọn họ đều không có hắc hóa sao?

Hệ thống run run thân thể của mình, không có run tiếp theo sợi lông, đồng thời nó cảm thấy trong lòng phát lạnh.

Nam Cung Giác lạnh mặt nhìn hắn, cười như không cười: "Làm gì? Tự nhiên là đáp lễ một chút cái kia không biết trời cao đất dày nguyên chủ, như thế nào, ngươi có ý kiến?"

Hệ thống có điểm sợ hãi đem chính mình súc thành một đoàn: "Không, không có……"

Nam Cung Giác cười: "Hệ thống, ngươi vì cái gì nói chuyện có điểm nói lắp đâu?" Hắn để sát vào hệ thống đôi mắt màu xanh băng, tươi cười có chút nguy hiểm, "Chẳng lẽ là bị ta dọa? Ta có như vậy đáng sợ sao? Ân?"

Hệ thống toàn thân mao đều nổ tung, trong mắt hiện lên một tia hoảng sợ, lập tức lắc đầu phủ nhận: "Ta không phải ta không có! Ký chủ ngươi như vậy anh minh thần võ sao có thể dọa người đâu…… Ha ha."

Nam Cung Giác không để ý đến hệ thống này vừa nghe liền biết thực giả cười gượng, tay ở hệ thống đôi mắt màu xanh băng chung quanh che phủ, mang theo một trung thập phần nguy hiểm lực đạo, cười đến đáng sợ.

"Phải không, này liền hảo, nếu là hệ thống ngươi cũng sợ hãi ta nói, ta không nhất định sẽ làm những gì đây……"

Hắn thanh âm dần dần thu nhỏ, hệ thống không có nghe rõ mặt sau chính là cái gì, nhưng là này không ảnh hưởng nó cảm giác được nhà mình ký chủ lời này tuyệt đối không phải cái gì lời hay.

.

Thành công gõ một phen hệ thống Nam Cung Giác vừa lòng thu hồi chính mình tay, hỏi: "Kia hệ thống thương thành có hay không như vậy đạo cụ đâu?"

Mặt khác trên thế giới Tu chân giới đều là tồn tại quỷ tu ma tu linh tinh đồ vật, những cái đó truyền thừa bên trong này một loại đồ vật hẳn là không ít.

Nếu hệ thống thương thành không đúng sự thật, kia hắn cũng chỉ có thể nghĩ cách làm Lạc Hòa trợ giúp chính mình tìm kiếm mấy thứ này.

Nam Cung Giác híp mắt nguy hiểm tưởng.

Hệ thống cảm giác được nguy hiểm, hơn nữa vừa rồi Nam Cung Giác đe dọa, căn bản không dám ngỗ nghịch Nam Cung Giác bất luận cái gì lời nói —— ít nhất ở trong thời gian ngắn trong vòng là như thế này.

Nó nhanh chóng click mở thương thành, tìm tòi một chút, phát hiện thật đúng là có loại đồ vật này!

"Ký chủ ngươi hảo, thương thành giữa có thể dùng cho linh hồn đạo cụ có: Trăm quỷ cờ, dưỡng hồn linh, thu yêu bình bát, cùng với chiêu hồn lắc tay, xin hỏi ký chủ yêu cầu nào một khoản đâu?"

Hệ thống nhìn này đó tóm tắt liền rất nguy hiểm đồ vật, trong lòng ở giọt lệ.

Nguyên bản nó kia một lần vận dụng ký chủ Kịch Tình Độ lúc sau, bởi vì chính mình hút đến quá nhiều duyên cớ, bây giờ còn có một bộ phận đọng lại ở chỗ này, chính mình tại đây đoạn thời gian cần thiết muốn thay ký chủ gánh vác sử dụng Kịch Tình Độ sứ mệnh.

Nhưng là! Này cũng không phải cái gì đáng giá cao hứng sự tình.

Trước kia thời điểm, chỉ cần chính mình có thể lừa dối ký chủ sử dụng Kịch Tình Độ mua sắm thương thành vật phẩm, nó là có thể thu được một tuyệt bút trích phần trăm, nhưng là hệ thống nếu chính mình sử dụng này đó Kịch Tình Độ nói, liền hoàn toàn không có bất luận cái gì ưu đãi hảo sao?

Hệ thống cảm thấy chính mình tâm đang nhỏ máu.

.

Đáng tiếc chính là, cái này quy tắc nó cũng không sẽ nói cho ký chủ, bởi vậy Nam Cung Giác cũng liền thể hội không đến nó cái loại này mất đi tiền tài bi thương cảm giác.

Đối với Nam Cung Giác tới nói, hiện tại hệ thống là nghĩ như thế nào căn bản không quan trọng.

Hắn cũng không cần hệ tham chiếu thống ý kiến.

Hắn nhìn một chút thương thành bên trong giới thiệu, phát hiện đâu cái đơn giản nhất liền huề chiêu hồn lắc tay thế nhưng là nữ khoản, tức khắc có điểm hắc tuyến, cuối cùng chỉ có thể lựa chọn một cái trăm quỷ cờ.

Hắn tuy rằng không nhất định sẽ dùng đến thứ này, nhưng là làm không hảo về sau hắn còn sẽ làm chút vì dân trừ hại sự tình, tìm điểm tiểu đồng bọn cùng nguyên chủ làm bạn đâu.

Ôm ý nghĩ như vậy, Nam Cung Giác không khỏi có chút chờ mong tương lai nguyên chủ sinh sống.

Dù sao về sau không vui thời điểm, liền nhìn xem trăm quỷ cờ trung nguyên chủ, nói không chừng tâm tình liền sẽ biến hảo đâu.

Nam Cung Giác híp mắt nghĩ.

Hoàn toàn không có chú ý tới hiện tại chính mình còn không có từ thức hải trung đi ra ngoài, cũng không có đạt được thân thể sử dụng quyền.

"Lựa chọn trăm quỷ cờ."

"Tốt ký chủ, trăm quỷ cờ đã tồn nhập không gian bên trong, ký chủ nhưng tùy thời xem xét."

Bởi vì cảm thấy hiện tại ký chủ trạng thái có điểm nguy hiểm, hệ thống nói xong lúc sau liền nhanh chóng về tới trong hư không —— chuẩn xác mà nói là Nam Cung Giác thần hồn bên trong.

Tóm lại mặc kệ thế nào, vẫn là chạy trước lại nói.

Nam Cung Giác không có để ý cái này việc nhỏ, thấy được hệ thống biến mất lúc sau, hắn trầm mặc trong chốc lát, mới bỗng nhiên mở miệng nói: “Hệ thống, ngươi nhìn thấy ta phía trước, có hay không cùng Lạc Hòa có liên hệ?”

Hệ thống bị ký chủ thình lình xảy ra vấn đề hoảng sợ, nghĩ tới phía trước Lạc Hòa trạng thái, nó tức khắc cảm thấy chính mình gánh nặng đường xa.

Nhận thấy được hệ thống biến mất ở chính mình thức hải trung, Nam Cung Giác câu môi hơi hơi mỉm cười.

------oOo------

Phần 172

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 172: Linh hồn lực xuất hiện

Lạc Hòa vẫn luôn đều ở chú ý tiểu sư đệ hệ thống hướng đi, tuy rằng hệ thống hắn là tồn tại chính mình che giấu phương thức, nhưng là không biết vì cái gì, thế nhưng không có đối hắn có điều phòng bị, cũng nguyên nhân chính là vì như thế, hệ thống hướng đi vẫn luôn đều ở Lạc Hòa trong khống chế.

Nhưng mà, đột nhiên, hệ thống tồn tại như là biến mất giống nhau.

Lạc Hòa ánh mắt trầm trầm, nhìn về phía hiện tại ở tiểu sư đệ thân thể, nhưng là linh hồn lại là một người khác phòng, ánh mắt lạnh lạnh, phiếm nguy hiểm hàn quang.

Cũng may hệ thống biến mất thời gian cũng không trường.

Không lâu lúc sau, hệ thống một lần nữa xuất hiện ở Lạc Hòa cảm giác trong phạm vi.

Hắn ở tiểu sư đệ sau khi hôn mê liền đem người chuyển dời đến Hỗn Nguyên Lâu bên trong, mà hết thảy đều ở chính mình trong khống chế Hỗn Nguyên Lâu quả nhiên nhanh chóng bắt giữ tới rồi tiểu sư đệ hệ thống nơi vị trí.

Hắn buông ra thần thức xem qua đi, kinh ngạc phát hiện……

Một con mèo?

Lạc Hòa thần sắc có chút vi diệu.

Này chỉ miêu cùng hắn gặp qua sở hữu miêu đều lớn lên không giống nhau, có chút quá mức…… Tiểu xảo tinh xảo một ít, lúc này Lạc Hòa còn không biết có một loại miêu chủng loại gọi là mèo Ragdoll, mà loại này miêu mễ không có gì đứng đắn sử dụng, trừ bỏ dùng để loát miêu cùng bán manh bên ngoài.

Nhưng là này đó đều không phải Lạc Hòa chú ý trọng điểm.

Hắn nhất chú ý chính là, này chỉ miêu đôi mắt.

Màu xanh băng, thoạt nhìn như là không trung nhan sắc, hoặc là nói là băng thiên tuyết địa trung lộ ra mộng ảo không trung nhan sắc, thẩm thấu một loại dẫn người sa đọa quang mang.

Lạc Hòa có điểm tò mò.

Này miêu là nơi nào tới?

Liền ở Lạc Hòa trong mắt hiện lên một mạt suy nghĩ sâu xa thời điểm, này chỉ miêu bỗng nhiên kêu một tiếng: “Miêu ~”

Sau đó Lạc Hòa thu được Hỗn Nguyên Lâu phản hồi.

.

Này chỉ lai lịch không rõ miêu, hiển nhiên chính là tiểu sư đệ cái kia hệ thống.

Nga, hiện tại có lẽ hẳn là bị gọi là tiểu sủng vật mới đúng.

Hóa thân vì miêu hệ thống từ Lạc Hòa trong mắt thấy chính mình hiện tại bộ dáng, tức khắc hoảng sợ!

Ở Nam Cung Giác thức hải bên trong thời điểm, hệ thống căn bản không có phát hiện thân thể của mình tiến hóa, hoặc là nói là thăng cấp? Tóm lại chính là nó mới vừa phát hiện chính mình trở thành một con tinh tế nhỏ xinh đáng yêu giống loài.

Nó thấy thân thể của mình tuy rằng vẫn như cũ là một đoàn xám xịt ngoạn ý nhi, nhưng là hiện tại đã nhiều ra rất nhiều linh kiện, tỷ như…… Móng vuốt, còn có mao.

Càng quan trọng là……

Đôi mắt!

Ngay cả hệ thống chính mình đều không có nghĩ tới, chủ hệ thống cho nó phúc lợi lại là như vậy hảo!

Tuy rằng cái này thân xác hình như là không có khả năng liền thành nhân loại bộ dáng, nhưng là này đôi mắt thoạt nhìn giống như là ngọc bích giống nhau, hơn nữa cái này thân xác còn thập phần đáng yêu, cùng cái này cá lớn nuốt cá bé sở hữu tiểu động vật đều lớn lên thập phần hung tàn thế giới quả thực không hợp nhau!

Nhưng là loại này không giống người thường bức cách bất chính thích hợp nó cái này hệ thống sao?

Hệ thống đối này tỏ vẻ thập phần vui vẻ, không thể không hiện trường cấp lúc này đây không biết nơi phát ra thăng cấp điểm tán!

Thật hy vọng chủ hệ thống vẫn luôn đều như vậy cấp lực.

Đáng tiếc chính là, nó hiện tại căn bản liên hệ không thượng chủ hệ thống.

Vừa mới còn thần thái sáng láng miêu hệ thống bỗng nhiên có điểm mất mát, cũng không biết chủ hệ thống vì cái gì muốn khảo nghiệm nó, còn liền khảo hạch đề mục đều không cho!

Nhưng là nó oán niệm hiển nhiên không có bị chủ hệ thống tiếp thu đến, hiện tại nó sở hữu số liệu đều không có biện pháp truyền tống đến chủ hệ thống nơi đó đi, nhưng mà hệ thống cũng không có ý thức được những việc này rốt cuộc ý nghĩa cái gì.

Mặc kệ hệ thống rốt cuộc là nghĩ như thế nào, ở ngắn ngủi trầm mê với chính mình mỹ mạo bên trong lúc sau, nghênh đón hệ thống chính là đến từ ký chủ sư huynh tử vong chăm chú nhìn.

Hệ thống: "……"

.

Lạc Hòa không có mỉm cười, nhất quán ôn hòa mặt nạ giả cũng không biết bị rơi xuống ở địa phương nào, hắn nhìn hệ thống ánh mắt cũng không thân thiện.

Hắn không biết hệ thống vì cái gì sẽ biến thành như vậy, nhưng là liên hợp phía trước hệ thống có được thật thể lúc sau, tiểu sư đệ ai oán biểu hiện tới xem, hệ thống có thể có được như vậy một cái thân xác khẳng định không phải là một chút đại giới đều không có.

Mà cái này đại giới nếu sẽ làm tiểu sư đệ cảm thấy không vui nói……

Lạc Hòa biểu tình nguy hiểm trong nháy mắt, không bằng làm cái này hệ thống khôi phục nguyên lai bộ dáng hảo.

Nhưng là hắn loại này ý tưởng chỉ giằng co trong nháy mắt, rốt cuộc đối với tiểu sư đệ tới nói, cái này hệ thống tồn tại tựa hồ vẫn là rất quan trọng.

Cho nên rốt cuộc muốn như thế nào xử trí người này, vẫn là tiểu sư đệ chính mình quyết định tương đối hảo một chút.

Hệ thống thình lình đánh cái rùng mình.

Không biết có phải hay không nó ảo giác, nó tổng cảm thấy vừa rồi Lạc Hòa thần sắc thật sự là có điểm quá mức nguy hiểm một ít.

Bất quá này đó đều không quan trọng!

Hiện tại hệ thống chỉ cần ngẫm lại chính mình đã có được thật thể chuyện này, sở hữu mặt trái cảm xúc một giây quét sạch, lập tức liền trở nên sinh long hoạt hổ lên.

Tuy rằng không biết nhà mình ký chủ ở chính mình hóa hình thời điểm làm ra cái gì cống hiến, nhưng là hệ thống trực giác lúc này đây là bởi vì ký chủ duyên cớ chính mình mới có thể có được một cái có thể ăn có thể uống thật thể, bởi vậy đối với ký chủ công đạo sự tình tràn ngập chưa từng có nhiệt tình.

Tỷ như rời đi ký chủ thức hải tới cấp ký chủ sư huynh báo tin chuyện này.

Nó miêu sau khi xong cảm thấy như vậy có điểm ngốc, hơn nữa cũng không biết ký chủ sư huynh có thể hay không miêu ngôn ngữ, vì thế giây tiếp theo cắt ngôn ngữ: "Ký chủ sư huynh, ngươi hảo, ta vừa rồi liên hệ thượng ký chủ, hắn làm ta nói cho ngươi, hắn không có gặp được nguy hiểm, không lâu lúc sau liền sẽ một lần nữa trở về."

Tuy rằng ký chủ cũng không có nói như vậy, nhưng là ký chủ biểu hiện hẳn là không sai biệt lắm…… Đi?

.

Quả nhiên, nghe được hệ thống nói lúc sau Lạc Hòa thần sắc hòa hoãn một chút.

Hắn nhíu nhíu mày, loại này tiểu sư đệ hệ thống có thể cùng tiểu sư đệ liên hệ thượng nhưng là chính mình lại chỉ có thể chờ đợi tình hình, chân thật làm người hết sức khó chịu.

Hắn cầm giấu ở tay áo trung nắm tay, trong đầu bỗng nhiên toát ra bốn chữ.

Đạo lữ khế ước.

Thượng Ngu Đại Lục đạo lữ khế ước là một kiện thực trịnh trọng sự tình, lập khế ước hai bên bị Thiên Đạo cam chịu muốn chia sẻ hai bên khí vận, thọ mệnh, kỳ ngộ, mà tu sĩ từ trước đến nay là không tin cảm tình loại đồ vật này, tuy rằng Tu chân giới không thiếu song tu tu sĩ, nhưng là rất ít có người sẽ thật sự kết hạ đạo lữ khế ước loại này hố cha ngoạn ý.

Phải biết rằng, tu sĩ thọ mệnh rất dài, ai có thể bảo đảm bọn họ có thể cả đời không nháo cái gì mâu thuẫn đâu?

Người thường thành thân lúc sau có thể hòa li, sẽ không ảnh hưởng phu thê hai bên vận khí, nhưng là đối với kết thành đạo lữ khế ước người tới nói, trên cơ bản chính là nửa đời sau đều phải trói định ở bên nhau, cùng vinh hoa chung tổn hại.

Giống nhau tu sĩ là không có khả năng làm như vậy.

Ở Lạc Hòa ấn tượng bên trong, xác thật không có nhìn thấy quá mấy cái kết thành đạo lữ khế ước ước thúc chính mình tu sĩ.

Nhưng là……

Hắn tiểu sư đệ cũng không phải là cái gì đơn giản thiếu niên.

Nếu hắn không có hữu hiệu là phương thức đem chính mình cùng tiểu sư đệ trói định ở bên nhau nói, nói không chừng khi nào liền sẽ mất đi tiểu sư đệ……

Lạc Hòa ý tưởng cũng không phải chỗ trống tới phong.

Phía trước thời điểm hắn âm thầm cùng tiểu sư đệ định rồi một cái không thế nào chính thức huyết khế, cái này khế ước ở đại đa số thời điểm có thể làm hắn cảm ứng được tiểu sư đệ vị trí.

Nhưng là phía trước thời điểm, hắn rõ ràng đều một khi phát hiện cái kia trong thân thể linh hồn không phải tiểu sư đệ, lại đối này không hề biện pháp.

Liền bởi vì cái kia huyết khế cũng không phải trói định tiểu sư đệ linh hồn.

.

Lạc Hòa sao có thể chịu đựng loại sự tình này phát sinh?

Vốn dĩ hắn ở ngay từ đầu thời điểm cũng đã ở lo lắng tiểu sư đệ có thể hay không trở lại thế giới của chính mình linh tinh sự tình, kết quả tiểu sư đệ lập tức mất đi liên hệ, Lạc Hòa thiếu chút nữa không có nhịn xuống chính mình nội tâm bạo lực ước số, đem cái này chiếm cứ tiểu sư đệ thân thể người lộng chết!

Cũng may hệ thống tồn tại nhắc nhở hắn tiểu sư đệ cũng sao có biến mất, vẫn như cũ tồn tại với thế giới này.

Lạc Hòa mới từ cái loại này hủy diệt hết thảy ý tưởng trung thoát ly ra tới.

Ở kia lúc sau, Lạc Hòa vẫn luôn đều suy nghĩ nên như thế nào hoàn hoàn toàn toàn đem tiểu sư đệ cùng chính mình trói định ở bên nhau.

Cái này sinh tử đều phải ở bên nhau đạo lữ khế ước, không phải vừa lúc thích hợp sao?

Chỉ nhằm vào cái này linh hồn, mà không phải cái này thân xác.

Hệ thống còn không có ý thức được ký chủ sư huynh đã nghĩ đến như vậy lâu dài, nó tự nhận là đã hoàn thành ký chủ muốn làm chính mình truyền đạt tin tức nhiệm vụ, lập tức liền tâm tình rất tốt.

"Ký chủ sư huynh, ngươi liền ở chỗ này chờ ký chủ tỉnh lại liền được rồi! Cúi chào miêu ~"

Nó bay nhanh nói xong lúc sau liền vèo một chút chạy đi rồi.

Lạc Hòa ngẩn người, có điểm kinh ngạc tiểu sư đệ sủng vật tính cách, bất quá lại không có làm cái gì dư thừa sự.

Hiện tại hắn đã hoàn toàn đem Hỗn Nguyên Lâu phong tỏa lên, mặc kệ là ai đều không thể rời đi này đống lâu!

Trừ phi là cái loại này siêu thoát rồi quy tắc tồn tại.

Nhưng là sao có thể?

.

Nhưng mà sự thật nói cho Lạc Hòa, trên thế giới này liền không tồn tại không có khả năng sự tình.

Hệ thống nguyên bản là tưởng thích ứng một chút thân thể của mình, thuận tiện tìm điểm nhân loại thế giới đồ ăn tới nếm thử.

Kết quả Hỗn Nguyên Lâu cái gì đều không có.

Lạc Hòa bởi vì ký chủ thần hồn mất đi liên hệ sự tình, đã thật lâu không có tâm tình ăn cái gì, bởi vậy một cái cực đại Hỗn Nguyên Lâu trung, căn bản là không có bất luận cái gì ăn.

Hệ thống có chút không vui "Miêu" một tiếng, lập tức xuyên tường mà qua, biến mất ở Hỗn Nguyên Lâu giám thị trong phạm vi.

Lạc Hòa thần sắc biến đổi.

Hắn vẫn luôn không có đem tiểu sư đệ hệ thống trở thành một chuyện, thậm chí đều không cảm thấy tiểu sư đệ là bị quản chế với hệ thống.

Bởi vì hệ thống vẫn luôn đều quản tiểu sư đệ gọi là ký chủ, này trong đó có một cái "Chủ" tự, làm hắn vẫn luôn cho rằng hệ thống thật là tiểu sư đệ sủng vật.

Nhưng là tình huống hiện tại lại ở chói lọi nói cho hắn một sự kiện.

Có lẽ hắn trước kia ý tưởng đều là sai.

Hai người kia chi gian quan hệ cũng không phải chính mình cho rằng như vậy là chủ tớ, thậm chí ngay cả tiểu sư đệ đi vào thế giới này sự tình, đều có khả năng là cái này vẫn luôn bị hắn bỏ qua hệ thống làm được sự tình.

Tiểu sư đệ nếu là dị giới lai khách, chắc là một loại siêu việt quy tắc tồn tại sự vật, theo lý mà nói là không có khả năng trực tiếp đi vào thế giới này, này trong đó tất nhiên phải có cái gì trung gian chất môi giới tồn tại.

Mà cái kia trung gian nhân vật……

Rất có khả năng chính là hệ thống.

Sắc mặt của hắn hoàn toàn khó coi lên.

Ban đầu thời điểm hắn còn tưởng rằng cái này hệ thống không có gì đáng giá chú ý, kết quả hiện thực liền lập tức vả mặt.

.

Lạc Hòa trong não sinh ra cái gì sóng to gió lớn ý tưởng, vẫn như cũ ở trong thức hải Nam Cung Giác cũng không biết.

Hắn ở hệ thống rời đi lúc sau, lập tức nhắm mắt lại, vận dụng chính mình thần thức bắt đầu liên hệ thân thể này trung năng lượng.

Bởi vì nguyên chủ linh hồn hoàn toàn cắt đứt hắn thần thức cùng thân thể này liên hệ duyên cớ, hắn mới có thể bị áp chế ở thần thức bên trong, cùng chi tướng đối, không có tương ứng thần thức, nguyên chủ cũng hoàn toàn không có cách nào chi phối thân thể này bên trong linh lực, nếu Lạc Hòa không có ở bên ngoài phong ấn thân thể này linh lực nói, nguyên chủ cũng thực mau liền sẽ phát hiện, hắn căn bản không có khả năng được đến chính mình trong tưởng tượng như vậy sinh hoạt.

Nhưng là này đó đều không liên quan Nam Cung Giác chuyện gì, nguyên chủ hành vi đã xem như cùng hắn kết thù, kia hắn tự nhiên không cần phải vì nguyên chủ lại suy xét chút cái gì.

Hắn nhắm mắt lại, chung quanh bắt đầu chậm rãi xuất hiện màu trắng ngà linh hồn lực, bắt đầu thong thả hướng bốn phía di động.

Bị Nam Cung Giác chi khai đến mỗ một cái cố định góc lúc sau, bị Nam Cung Giác thần niệm vừa động vây khốn kiếm linh thanh y diện than trên mặt xuất hiện kinh ngạc thần sắc.

Về linh hồn lực loại đồ vật này, thanh y hiểu biết đến cũng không nhiều, liền tính là tại thượng cổ thời điểm, có được linh hồn lực tu sĩ cũng là vạn trung vô nhất, nhưng là những người này đều không ngoại lệ đều rất lợi hại, bọn họ vượt cấp giết người gì đó không cần tốn nhiều sức, tại thượng cổ cái kia mọi người đều thực hung tàn thời đại cũng thập phần lệnh người kiêng kị.

Nghe nói những người này có thể ở trong mộng trí người vào chỗ chết, nhưng là hắn chưa từng có nhìn thấy quá.

Đến sau lại chính là thời điểm, này đó có được linh hồn lực tu sĩ bị cả cái đại lục người đuổi giết, lại sau lại, loại này thiên phú người giống như liền không còn có xuất hiện quá.

Lúc trước những người đó đưa ra phong ấn Thiên Cương linh khí thời điểm, tựa hồ có một cái lý do, chính là vì phòng ngừa này đó có được linh hồn lực tu sĩ lại một lần xuất hiện?

.

Nghĩ đến đây, thanh y bỗng nhiên ngẩn người.

Hắn là như thế nào biết linh khí phong ấn cái kia thời kỳ sự?

Lúc ấy hắn không phải hẳn là lâm vào ngủ say sao?

Thanh y bỗng nhiên cảm thấy một trận đau đầu, chính mình tựa hồ quên đi cái gì thập phần chuyện quan trọng……

Hắn không có thâm tưởng, loại chuyện này nếu đã xảy ra, chứng minh cái kia thời đại phỏng chừng thật sự đã xảy ra cái gì đại sự, hắn một ngày nào đó sẽ nhớ tới, cũng không vội với nhất thời.

Càng quan trọng là, hắn sốt ruột cũng không có gì dùng.

Hắn phát hiện chính mình cùng Nam Cung Giác chi gian khế ước đột nhiên như là bị Thiên Đạo gia cố giống nhau, ở trong thời gian ngắn trong vòng, hắn đều cần thiết phải vì Nam Cung Giác hiệu lực, mà chủ nhân thực lực cũng không thế nào, nếu muốn biết những cái đó thượng cổ bí tân, phỏng chừng còn cần rất dài một đoạn thời gian.

Bất quá……

Tựa hồ linh hồn lực loại này đặc thù tu luyện phương thức, xác thật chỉ có thể ở Thiên Cương linh khí hạ tu luyện mới có thể thành công.

Nam Cung Giác linh hồn lực thực mau liền lén lút lan tràn tới rồi thân thể bên trong, lén lút liên hệ tới rồi trong thân thể bị phong ấn linh lực, cùng với thoạt

nhìn uể oải ỉu xìu Xích Hỏa Diễm cùng không biết khi nào bắt đầu liền ở thân thể hắn trung lặng lẽ an gia lôi kiếp chi lực.

Cảm giác được linh hồn của hắn lực, Xích Hỏa Diễm ánh lửa đều sáng ngời rất nhiều!

Ở linh hồn chi lực chỉ dẫn dưới, thực mau hắn liền mang theo này hai cái sát khí giống nhau giúp đỡ đi tới bị nguyên chủ canh phòng nghiêm ngặt đại não.

Cũng chính là nguyên lai thức hải tồn tại địa phương.

Nam Cung Giác không biết vì cái gì, thế nhưng có chút buồn cười.

Nguyên chủ thức hải chỉ chiếm cứ đặc biệt tiểu nhân một khối địa phương, còn một chút phòng bị đều không có, liền ở nguyên chủ thức hải bên cạnh không xa, là bị nguyên chủ không biết dùng cái gì phương thức cách ly mở ra chính mình thức hải.

Đối lập lên, giống như là một mảnh đại dương mênh mông, cùng một mảnh vào nhầm trong đó lại không hợp nhau giọt nước.

Bất quá, này tích thủy bên ngoài, thế nhưng tồn tại một cái lực lượng cường đại, cản trở Nam Cung Giác đi tới con đường.

? Tác giả nhàn thoại: Làm nũng bán manh cầu đề cử nha tiểu khả ái nhóm?;(?;?;?;?;)

------oOo------

Phần 173

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 173: Xui xẻo nguyên chủ

Nam Cung Giác tức khắc hiểu rõ, phỏng chừng đây là bảo hộ trụ nguyên chủ linh hồn, thậm chí còn lặng yên không một tiếng động ở cái này thân thể đại não bên trong chiếm cứ một vị trí đồ vật.

Hắn không biết đây là cái gì, nhưng là có thể từ giữa cảm giác được thật lớn uy hiếp.

Hắn nhíu nhíu mày, bỗng nhiên cảm thấy nguyên chủ vận khí cũng cũng không tệ lắm.

Nếu không sao có thể sẽ gặp được như vậy hữu dụng Thần Khí đâu?

Hắn ánh mắt dừng ở bảo hộ nguyên chủ thần hồn vòng bảo hộ bên trong, rất dễ dàng liền phát hiện ở nguyên chủ bên người màu trắng chuông gió.

Chuông gió cái đầu rất nhỏ, hắn cẩn thận quan sát một hồi, trên mặt xuất hiện kinh ngạc thần sắc.

Cái này chuông gió……

Mặt trên treo thế nhưng là búp bê cầu nắng.

Hắn rất sớm trước kia liền hoài nghi thế giới này phía trước có phải hay không cũng xuất hiện quá người xuyên việt.

Chờ phát hiện Thiên Đạo đối hắn tồn tại tựa hồ không hề có cảm thấy ngoài ý muốn, hơn nữa Cửu Thiên Tông thậm chí là toàn bộ Thượng Ngu Đại Lục thượng đều tồn tại rất nhiều vô pháp dùng hoàn toàn tu chân tới giải thích đồ vật thời điểm, hắn liền khẳng định cái này suy đoán.

Như vậy, cái này có thể trợ giúp người củng cố hồn phách tiểu chuông gió, phỏng chừng cũng là người xuyên việt tiền bối lưu lại lịch sử sản vật đi.

Bất quá này đó đều không quan trọng.

Hắn phóng xuất ra màu trắng linh hồn lực, thong thả bao vây quay chung quanh ở nguyên chủ bên người trong suốt ô dù, lặng yên không một tiếng động lan tràn tới rồi toàn bộ đại não khu vực.

Hắn tránh đi đại não trung tương đối yếu ớt khu vực, theo sau một chút đem vòng bảo hộ cắn nuốt, thực mau, cái kia có được thần bí hơi thở vòng bảo hộ liền biến mất suốt một nửa.

Đúng lúc này, nguyên chủ mở ra đôi mắt.

Nam Cung Giác kỳ thật cũng cảm thấy có chút buồn bực, theo lý thuyết nguyên chủ đã chiếm cứ thân thể này, thần hồn không đến mức như vậy đáng thương nhỏ yếu lại bất lực, còn cần bị pháp khí bảo hộ mới đúng.

Thậm chí ở mỗ một đoạn thời gian nội, Nam Cung Giác đều cho rằng nguyên chủ hẳn là ở hoàn toàn khống chế hắn có thể khống chế kia một bộ phận lực lượng lúc sau, liền sẽ nghĩ cách trước đem chính mình giải quyết tới.

Nhưng là hiện thực hiển nhiên cũng không có hắn cho rằng như vậy xuất sắc.

Nguyên chủ hiển nhiên là căn bản đối thân thể này bó tay không biện pháp.

Hơn nữa, còn bị bên ngoài người —— Nam Cung Giác đánh cuộc một bao que cay, tuyệt đối là ở bên ngoài thủ Lạc Hòa, cấp trực tiếp gõ hôn mê đem thần hồn áp chế về tới thức hải bên trong.

Nguyên chủ hiển nhiên là hoàn toàn không có ý thức được chính mình đã chết.

Liền tính thần hồn vẫn luôn bị tiểu chuông gió dưỡng, phỏng chừng cũng chống đỡ không được bao lâu.

Ở Nam Cung Giác linh hồn lực đang ở cắn nuốt nguyên chủ ô dù lực lượng thời điểm, hắn phát hiện, cái kia có nồng đậm hiện đại phong tình búp bê cầu nắng chuông gió đang ở thong thả xuất hiện vết rách.

Ở Thượng Ngu Đại Lục, Thần Khí loại đồ vật này cấp bậc hơi chút muốn so Thánh Khí thấp một chút.

Bởi vì Thánh Khí tự cổ chí kim chỉ xuất hiện quá mười cái, hơn nữa đều hiếm thấy mang theo pháp tắc lực lượng, nhưng là Thần Khí lại không có nhiều như vậy yêu cầu, chỉ cần có thể khiến cho lôi kiếp, là có thể bị trở thành Thần Khí.

Nhưng là…… Nghe nói Thánh Khí hình thành thời điểm bị thiên lôi cuồn cuộn bổ tám mươi mốt ngày, kết quả Thánh Khí căn bản là như là làm lơ lôi kiếp giống nhau sống được hảo hảo, nhưng là Thần Khí tắc bằng không, Thần Khí gặp được lôi kiếp sẽ không quá cường, có thể từ lôi kiếp giữa bảo lưu lại tới Thần Khí số lượng cũng không nhiều lắm.

Có thể nói từ cái gì phương diện tới xem, Thần Khí đều bại bởi Thánh Khí.

Nếu không phải Thánh Khí có thả chỉ có mười cái, Thần Khí còn chưa nhất định có thể đủ có được hiện tại lệnh người thổi phồng địa vị đâu.

Nam Cung Giác lại không có chú ý này đó.

Từ búp bê cầu nắng chuông gió tới xem, cái này Thần Khí ra đời thời gian hẳn là thực cổ xưa, Nam Cung Giác không thể hoàn toàn phân biệt ra tới cái này chuông gió tuổi tác, nhưng là lại có thể cảm nhận được cái loại này…… Thuộc về thượng cổ thời đại đặc có hơi thở.

Hoặc là nói là, thượng cổ thời đại Thiên Cương linh khí.

Cùng với khắc vào mặt trên trận pháp.

Thân là một cái học tập trận pháp bách khoa toàn thư người, đối với rất nhiều trận pháp khởi nguyên thời đại, cùng với bất đồng thời đại tuyên khắc phương thức, hắn đều có điều hiểu biết.

Nhưng là hắn lại cảm giác được này cũng không như là đơn thuần trận pháp, nhất thời có chút khó hiểu.

"Tích, chúc mừng ký chủ kích phát nhiệm vụ: Học tập khắc văn.

Nhiệm vụ thời hạn: Vô.

Nhiệm vụ yêu cầu: Nắm giữ sơ cấp khắc văn thuật.

Nhiệm vụ đạo cụ: 《 sơ cấp khắc văn bách khoa toàn thư 》, 《 trung cấp khắc văn bách khoa toàn thư 》.

Nhiệm vụ khen thưởng: Thiên giai thượng phẩm Ngưng Hồn Đan mười viên, cao cấp khắc văn trang phục một bộ, Kịch Tình Độ 100000."

Bỗng nhiên nhận được nhiệm vụ Nam Cung Giác: "……"

Hắn liền nói cái này ngoạn ý không giống như là trận pháp, nguyên lai đây là trong truyền thuyết khắc văn a.

Hắn hồi tưởng một chút, phát hạ chính mình thất thất bát bát thế nhưng gom đủ về trận pháp, bùa chú, luyện đan, luyện khí, khắc văn ở bên trong Tu chân giới năm đại thuật thuật nhiệm vụ.

Theo lý mà nói, gom đủ năm viên long châu, không phải hẳn là có thể triệu hoán thần long sao?

Hắn lắc đầu đem chính mình kỳ quái ý tưởng đuổi ra trong óc, theo sau trầm mặc một lát, vui sướng bỏ qua nhiệm vụ này tồn tại.

Dù sao hiện tại hắn còn kém rất nhiều nhiệm vụ, hắn một chút đều không nóng nảy.

Bất quá, đương hắn ánh mắt dừng ở Kịch Tình Độ mặt sau linh thượng thời điểm, hắn vui sướng thu hồi cái này ý tưởng!

Phía trước bị hệ thống tiểu tể tử tiếp đón đều không đánh liền trực tiếp lộng đi rồi hắn 70 nhiều vạn Kịch Tình Độ, hiện tại còn thuộc về mắc nợ trạng huống đâu!

Nếu có thể hoàn thành nhiệm vụ này, vậy ít nhất có mười vạn Kịch Tình Độ nhập trướng.

Loại cảm giác này……

Chính là mắc nợ tiến độ điều thiếu một phần mười.

Nam Cung Giác khổ bức nghĩ nghĩ, quyết định nhiệm vụ gì đó vẫn là trước đặt ở một bên lại nói.

Hắn không biết chính là, ở hắn đạt được nhiệm vụ thời điểm, đã có thật thể, đang ở ỷ vào chính mình đáng yêu bề ngoài lén lút tới rồi nhà người khác trong phòng bếp hệ thống thân thể cứng đờ một chút.

Hệ thống đôi mắt màu xanh băng hiện lên sóng to gió lớn.

Từ trước nó mang theo rất nhiều ký chủ, nhưng là chưa từng có người có thể kích phát hoàn toàn bộ thuật thuật nhiệm vụ.

Nó xem qua những cái đó nhiệm vụ yêu cầu cùng kia mấy quyển bách khoa toàn thư, đối những cái đó thư trung biến thái trình độ có điều hiểu biết.

Chờ đến ký chủ hoàn thành sở hữu nhiệm vụ……

Này toàn bộ Tu chân giới sợ là muốn biến thành ký chủ công viên trò chơi.

Nó run run nhu thuận, nhưng là dính không ít nước sốt mao.

Sau đó đem chuyện này ném tại một bên.

Thật vất vả có thật thể, vẫn là ăn trước một đốn tốt nhất!

Vạn nhất lại biến trở về đi gì đó, kia nó chẳng phải là thực mệt?

Vì thế đang ở chính mình thức hải bên trong cùng Thần Khí đấu trí đấu dũng Nam Cung Giác hồn nhiên không biết chính mình hệ thống, vì một chút ăn, đã hoàn toàn quên mất hắn tồn tại.

Búp bê cầu nắng tan vỡ tốc độ so Nam Cung Giác tưởng tượng muốn mau.

Nam Cung Giác trực giác này có thể là chính mình vô ý thức trung phóng xuất ra đi này đó màu trắng linh hồn lực quan hệ, nguyên bản rất lợi hại Thần Khí đều đã sắp chống đỡ không được.

Đương nhiên càng quan trọng là, cái này Thần Khí nguyên bản chính là nỏ mạnh hết đà, căn bản không cần Nam Cung Giác lại làm cái gì cũng đã chơi xong rồi.

Mở to mắt nguyên chủ thấy chính là chính mình bên người ô dù…… Chuông gió Thần Khí đang ở bay nhanh rách nát.

Hắn đại kinh thất sắc, đầy mặt phẫn nộ nhìn chằm chằm Nam Cung Giác, như là muốn đem Nam Cung Giác trên mặt nhìn chằm chằm ra một cái lỗ thủng.

Tràn ngập ác độc cùng sát khí.

Nam Cung Giác thần sắc hơi đốn.

Hắn nhìn chằm chằm nguyên chủ nhìn trong chốc lát, bỗng nhiên nhướng mày: “Như thế nào? Sợ?”

Nguyên chủ hung tợn nhìn chằm chằm hắn linh hồn chỗ sâu trong sinh ra một tia sợ hãi.

Nam Cung Giác rất có hứng thú nhìn chằm chằm nguyên chủ đánh giá một hồi, bỗng nhiên cảm thấy chính mình đối nguyên chủ sợ là có cái gì hiểu lầm.

Tuy rằng nguyên chủ tận lực làm ra một loại…… Ác độc biểu tình, nhưng là hắn trong ánh mắt sợ hãi thật là liếc mắt một cái là có thể nhìn ra tới.

Có lẽ phía trước cái kia nói là muốn tìm cái thân xác hảo hảo tồn tại ngu xuẩn mới là nguyên chủ bổn ý?

Mà hiện tại cái này, là bị trong đầu cái này búp bê cầu nắng ảnh hưởng lúc sau biểu hiện?

Này nhưng có điểm ý tứ.

Nguyên bản Nam Cung Giác như vậy khó chịu là bởi vì nguyên chủ chiếm cứ thân thể của mình, không biết có phải hay không đồng thời còn ở mơ ước Lạc Hòa.

Nhưng là nếu chuyện này đều không phải nguyên chủ bổn ý.

Như vậy xem ra, đối phương hẳn là đối Lạc Hòa không có kia phản diện ý tưởng?

Nghĩ tới này đó, sắc mặt của hắn hơi chút đẹp một chút.

Dù sao cũng là cá nhân liền không thể chịu đựng chính mình nam nhân bị người mơ ước.

Nếu nguyên chủ căn bản không có cái này tâm tư nói, kia sự tình liền dễ làm nhiều.

Linh hồn của hắn lực tốc độ thong thả ăn mòn đối phương Thần Khí, nhưng là hiện tại Nam Cung Giác bỗng nhiên trở nên khí định thần nhàn đi lên.

Hắn có chút buồn cười nhìn nguyên chủ: "Nói đi, ai làm ngươi cướp đoạt thân thể này quyền khống chế? Cái này chuông gió sao?"

"Hoặc là nói là……" Hắn thần sắc nhiều chút ý vị thâm trường, "Ngươi trong tay Thần Khí?"

Nguyên chủ phát ra linh hồn run rẩy.

Là thật · đến từ linh hồn sợ hãi.

Bởi vì bọn họ hiện tại đều là linh hồn trạng thái.

Nhưng là này đó đều không phải Nam Cung Giác chú ý.

Hắn hiện tại chú ý tới sự tình là, đối diện nguyên chủ thần sắc, ở hắn nhắc tới "Thần Khí" hai chữ thời điểm. Đối phương nguyên chủ quả nhiên trong ánh mắt xuất hiện sợ hãi.

Hắn hít một hơi, nhìn về phía cái kia thoạt nhìn thập phần vô hại búp bê cầu nắng.

Búp bê cầu nắng, hoặc là nói là cái này Thần Khí, bên trong còn phong ấn một cái linh hồn.

Nam Cung Giác bỗng nhiên nghĩ tới một cái cẩu huyết thao tác: "Cao không phải là búp bê cầu nắng muốn sống lại chính là bên trong cái kia linh hồn, ngươi chỉ là một cái bị lợi dụng công cụ mà thôi?"

Nghe được hắn những lời này, nguyên chủ thần sắc bỗng nhiên dữ tợn lên: "Không! Ta không phải! Ta muốn giết ngươi cái này quái vật!"

Nguyên chủ thậm chí thử đối linh hồn của hắn tiến hành công kích, nhưng mà còn không có đối Nam Cung Giác tạo thành cái gì thương tổn, cũng đã bị Nam Cung Giác dễ dàng mà hóa giải, căn bản không có tiếp cận Nam Cung Giác.

Nam Cung Giác: Phá án.

Cái này búp bê cầu nắng bên trong dưỡng một cái không biết bao nhiêu năm trước linh hồn, không biết vì cái gì nguyên nhân đến bây giờ cũng vẫn chưa tỉnh lại, vì thế vẫn luôn dưỡng cái kia linh hồn búp bê cầu nắng không biết như thế nào dừng ở nguyên chủ trong tay, sau đó thừa dịp nguyên chủ gặp nạn thiếu chút nữa quải rớt lúc sau, chuẩn bị dùng nguyên chủ linh hồn tới cấp nó dưỡng cái kia linh hồn làm chất dinh dưỡng.

Kết quả còn không kịp cắn nuốt nguyên chủ linh hồn, cái này thân xác đã bị linh hồn lực lượng càng cường đại hơn chính mình chiếm cứ.

Vì thế Thần Khí không dám hành động thiếu suy nghĩ, thậm chí vì sợ chính mình đem nó trở thành nguyên chủ linh hồn trực tiếp một hồi tiêu diệt, chỉ có thể đang âm thầm xúi giục nguyên chủ cùng chính mình cướp đoạt thân thể?

Muốn thật là như vậy, kia nguyên chủ có thể nói là thật sự xui xẻo.

Bị chính mình người trong nhà đuổi giết, không cẩn thận liền quải rớt, chính mình cho rằng Thần Khí cũng không phải muốn bảo hộ hắn, mà là nghĩ đem linh hồn của hắn ăn luôn, sau đó thân thể lại bị chính mình cái này người xa lạ chiếm cứ……

Quả thực là viết hoa khổ bức.

Này nếu là đi trọng sinh văn kịch bản nói, kia nguyên chủ có thể nói thỏa thỏa chính là một cái muốn trả thù thiên hạ vai chính.

Đáng tiếc chính là, đây là một cái xuyên qua văn.

Hơn nữa chính mình khả năng mới là vai chính.

Rốt cuộc…… Chính mình chiếm cứ một cái nguyên trụ dân thân thể, Thiên Đạo cái gì đều không nói, thậm chí còn hư hư thực thực đối chính mình có sở cầu bộ dáng, cùng nguyên chủ căn bản không phải một cái đãi ngộ; huống hồ còn người mang hệ thống, có được một cái đùi vàng, đi đường đều có thể gặp được thượng cổ Thánh Khí.

Thấy thế nào đều đã là tiêu chuẩn vai chính phối trí mới đúng, sống sờ sờ khí vận chi tử.

Tấm tắc, hắn lại nhìn thoáng qua nguyên chủ, lúc này đây lại là thật sự cảm thấy nguyên chủ quả thực xui xẻo.

Ở bị chọc thủng lúc sau, búp bê cầu nắng chuông gió bỗng nhiên tránh thoát nguyên chủ tay, lập tức phiêu phù ở không trung, không gió phiêu động lên, hơn nữa cùng với lệnh người không thể nào cao hứng tạp âm.

Nam Cung Giác mày nhăn lại, khống chế được linh hồn lực trực tiếp ở chuông gió chung quanh kết một cái hình tròn thân xác, đem chuông gió cùng chuông gió phát ra quái thanh cùng nhau ngăn cách bởi thân xác trung ương.

Làm xong này hết thảy, Nam Cung Giác sắc mặt thư hoãn một chút.

Vây xem cái này quá trình nguyên chủ trợn mắt há hốc mồm: "Này, này liền kết thúc?"

Cái kia vẫn luôn uy hiếp hắn, như hổ rình mồi nhìn chằm chằm hắn linh hồn Thần Khí, cứ như vậy bị trước mắt người này, a không, cái này linh hồn trực tiếp bắt được?

Hắn trên mặt biểu tình tựa bi tựa hỉ, thiếu chút nữa rơi lệ.

Nam Cung Giác thấy thế vội vàng hét lớn một tiếng: "Câm mồm! Đừng khóc!"

Hắn ghét bỏ nhìn bị chính mình một tiếng rống đến ngây ngốc, một giọt linh hồn ngưng kết thành nước mắt muốn rớt không xong ở khóe mắt đợi nguyên chủ, bỗng nhiên có điểm ghét bỏ.

Nguyên chủ tắc như là bị dọa phá mật giống nhau. Hắn nhớ tới chính mình còn nghĩ cướp đoạt thân thể này, người này khẳng định sẽ không bỏ qua chính mình, tức khắc bi từ giữa tới, càng thêm muốn khóc.

Nam Cung Giác: "!!"

Hắn vội vàng mở miệng: "Ngươi nhưng ngàn vạn đừng khóc, ngươi rơi xuống nước mắt chính là ngươi linh hồn, vạn nhất ô nhiễm bổn đại gia thức hải, ngươi bồi đến khởi sao?"

Nguyên chủ sửng sốt, nước mắt ở khóe mắt đảo quanh, cuối cùng cũng không có thể rơi xuống.

Vạn nhất thật sự ô nhiễm người khác thức hải……

Hắn lắp bắp nhìn Nam Cung Giác: "Ta, ta không phải cố ý……"

Nam Cung Giác: "……" Loại này mạc danh dưỡng cái hài tử cảm giác là chuyện như thế nào?

Hắn còn không biết chính mình cư nhiên như vậy nhận không ra người ở chính mình trước mặt khóc.

Hắn bỗng nhiên nhìn về phía nguyên chủ, hung tợn nói: “Nói đi, ngươi là như thế nào được đến thân thể quyền khống chế?”

Nguyên chủ có điểm sợ hãi hiện tại Nam Cung Giác bộ dáng, vốn dĩ ở đánh vựng Nam Cung Giác thời điểm hắn còn không có như vậy sợ hãi, nhưng là vừa rồi thời điểm, hắn trơ mắt nhìn Nam Cung Giác dễ như trở bàn tay đem uy hiếp chính mình rất dài một đoạn thời gian cái kia Thần Khí cấp tiêu diệt, đối Nam Cung Giác sợ hãi tâm lý quả thực thành chỉ số tăng gấp bội dài quá hảo sao.

Hiện tại còn có thể nói ra lời nói tới, có thể nói tố chất tâm lý đều xem như cường đại.

Bị Nam Cung Giác như vậy vừa hỏi, hắn tự nhiên cái gì nhiều không dám giấu giếm, toàn bộ đem búp bê cầu nắng chuông gió làm những cái đó sự tất cả đều công đạo.

Nguyên lai búp bê cầu nắng phía trước kỳ thật cũng thập phần suy yếu, nhưng là ở Nam Cung Giác thức tỉnh linh hồn lực thời điểm, cái kia búp bê cầu nắng không biết đã chịu cái gì kích thích, bỗng nhiên tỉnh lại, sau đó nói cho nguyên chủ ở thức tỉnh linh hồn lực thời điểm, sẽ suy yếu một đoạn thời gian, phân phó hắn đem Nam Cung Giác linh hồn gõ vựng, sau đó thay thế được Nam Cung Giác khống chế thân thể này.

------oOo------

Phần 174

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 174: Chuông gió chủ nhân

Hắn còn không có đáp ứng liền trực tiếp bị búp bê cầu nắng đưa đến Nam Cung Giác trước mặt, sau đó hắn không có cách nào, thật sự cho Nam Cung Giác đầu lập tức, không nghĩ tới lúc ấy Nam Cung Giác thật sự nhược đến cùng một cái nhược kê dường như, lập tức đã bị gõ hôn mê.

Sau lại sự tình hắn đều là ở vựng vựng hồ hồ, toàn bộ bằng vào búp bê cầu nắng thao tác, sau đó hắn tỉnh lại thời điểm liền thấy một cái khác sát thần.

Có một đoạn thời gian, hắn thậm chí cảm thấy linh hồn của chính mình đều không phải chính mình, cái này phát hiện làm hắn thập phần khủng hoảng, vì thế ở bị Lạc Hòa phong ấn tu vi lúc sau, hắn liền trực tiếp đem chính mình ném tới thức hải trung núp vào.

Nam Cung Giác: "……"

Không phải, hắn phía trước thời điểm còn cảm thấy nguyên chủ là cái cái gì nhân vật lợi hại đâu, kết quả cư nhiên là cái dạng này.

Hắn cảm thấy chính mình có điểm thất vọng.

Có thể là bởi vì chính mình không có thể đạt thành đem nguyên chủ nhốt ở chính mình vừa mới đổi bảo bối sinh ra oán niệm đi…… Cái này ý niệm ở Nam Cung Giác trong đầu thổi qua trong nháy mắt, sau đó bay nhanh mà vứt tới rồi một bên.

Ha hả, hắn sao có thể là như vậy nông cạn người?

Tuyệt không thừa nhận!

Đương nhiên, nguyên chủ tuy rằng ở hắn thức hải, nhưng là cũng không có cùng hắn sinh ra linh hồn cùng chung linh tinh ràng buộc, cũng không biết hắn suy nghĩ cái gì là được.

Nam Cung Giác nhíu nhíu mày, click mở hệ thống thương thành đổi một cái có thể tạm thời cất chứa linh hồn pha lê cầu…… A không phải, dưỡng hồn châu, hai cái Kịch Tình Độ một cái, ở nhà du lịch, giết người đoạt bảo chuẩn bị hàng cao cấp, hỏi nguyên chủ: "Bằng không ngươi tới trước pha lê cầu chờ lát nữa, ta trước giải quyết nơi này vấn đề lại nói……"

Hắn nói còn không có nói chuyện, đối diện nguyên chủ vội không ngừng gật đầu: "Tốt tốt, như thế nào đi vào?"

Nam Cung Giác: "……"

Này có phải hay không có cái gì không đúng?

Nào có người nghe thấy chính mình phải bị nhốt lại như vậy vui vẻ?

Nhưng là hắn cũng không có để ý, nếu nguyên chủ đều đồng ý, hắn cũng không nói gì thêm, liền trực tiếp đem nguyên chủ linh hồn trang tới rồi dưỡng hồn châu bên trong.

Giải quyết…… A không, tạm thời giải quyết nguyên chủ linh hồn, đã không có nguyên chủ linh hồn vướng bận, hắn giải khai linh hồn lực trói buộc, đem búp bê cầu nắng phóng ra.

Mặc kệ nói như thế nào, búp bê cầu nắng loại này phi Tu chân giới thẩm mỹ có thể thưởng thức được đồ vật, tồn tại với thế giới này thoạt nhìn quả nhiên vẫn là lệnh người hỗn loạn.

Tuy rằng thế giới này làm hắn hỗn loạn sự tình đã sớm đã không phải một kiện hai kiện.

Nam Cung Giác không biết là ai làm ra tới búp bê cầu nắng loại này hiện đại phương tây phong cách đồ vật, lúc này hắn cũng không thèm để ý.

Hắn tương đối tò mò là……

Búp bê cầu nắng muốn bảo hộ, thậm chí là sống lại cái kia linh hồn, là của ai?

Hiện tại hắn kỳ thật có thể trực tiếp mạt sát rớt cái này búp bê cầu nắng tồn tại, nhưng là cái này làm hắn nhớ tới hiện đại đồ vật, hắn cảm thấy còn có như vậy một chút kỷ niệm giá trị.

Tạm thời liền trước tiêu hủy.

Nam Cung Giác giải khai búp bê cầu nắng trói buộc lúc sau, nhìn đối diện búp bê cầu nắng giãy giụa, cảm thấy còn rất có ý tứ.

Nói giỡn, cái này ngoạn ý nhi vừa rồi không có trải qua hắn đồng ý liền trực tiếp ở hắn thức hải trung tự tiện khởi phong, hiện tại nhưng không được ở chính mình khống chế hạ vang một vang không phải?

Chuông gió Thần Khí hiển nhiên không biết Nam Cung Giác đây là đang làm gì, chỉ cảm thấy này đó nguyên bản đã rút lui linh hồn lực không biết vì cái gì lại có điểm nổi điên xu thế, lúc ẩn lúc hiện, chuông gió phát ra thanh thúy thanh âm.

Nam Cung Giác mặt vô biểu tình nhìn cách đó không xa chuông gió loạng choạng phát ra âm thanh, dần dần thế nhưng muốn thoát ly hắn thức hải lực lượng khống chế.

Hắn cười lạnh một tiếng.

Này chuông gió cũng có ý tứ, biết nơi này là hắn thức hải, còn đem chính mình trở thành chủ nhân dường như, là ai cho nó tự tin?

Nam Cung Giác triệu hoán hệ thống: "Hệ thống, ở sao, tới tra tra cái này chuông gió là cái cái gì ngoạn ý nhi."

Hệ thống nguyên bản đang ở cùng Lạc Hòa mắt to trừng mắt nhỏ, nghe thấy được ký chủ triệu hoán lúc sau, lập tức vèo một chút không thấy.

Lạc Hòa thần sắc lại lạnh vài phần.

Nam Cung Giác căn bản không biết bên ngoài Lạc Hòa làm sao vậy, nghe thấy được hệ thống đáp lại lúc sau cong cong môi.

Hệ thống rà quét một chút ở ký chủ thức hải chuông gió, ngữ khí có chút kinh ngạc: "Ký chủ, đây là một cái Thần Khí ai."

Nam Cung Giác hắc tuyến, này không phải vô nghĩa sao? Hắn ánh mắt đầu tiên nhìn thấy liền biết đây là một cái Thần Khí, chỉ là muốn biết cái này Thần Khí có cái gì chuyện xưa mà thôi.

"Ta hỏi chính là cái này sao? Ta yêu cầu chính là cái này Thần Khí cuộc đời trải qua, ngươi không cần nói cho ta ngươi một cái tự xưng không gì không biết hệ thống không biết a?"

Hệ thống: "……"

Nó thật đúng là không xác định chính mình có biết hay không.

Trước kia thời điểm, hệ thống nhiệm vụ chỉ phụ trách tuyên bố nhiệm vụ, cùng với đem vai chính dẫn đường đi theo cốt truyện đi, cuối cùng chỉ cần vai chính phi thăng là có thể hoàn thành nhiệm vụ.

Đáng tiếc chính là, những cái đó ký chủ không có một cái thành công phi thăng.

Nhưng mà hiện tại hệ thống, không chỉ có phải cho ký chủ đương máy ATM —— tuy rằng cái này sai lầm là nó trước phạm là được, còn phải cho đảm đương bách khoa toàn thư, thậm chí là vạn năng máy rà quét, có thể nói là thập phần bận rộn.

Nhưng là này cũng không phải trọng điểm.

Trọng điểm là, hệ thống biết đến kỳ thật lúc sau thế giới này văn hiến ghi lại hoặc là lúc trước tồn tại văn hiến những cái đó tư liệu, đến nỗi khẩu khẩu tương truyền truyền thuyết gì đó, hệ thống biết đến cũng hoàn toàn không nhiều.

Nhiều nhất chính là phía trước mang theo trước kia ký chủ thời điểm nghe tới một hai câu bát quái là được.

Nhưng là loại này lời nói nó dám nói sao?

Kia đương nhiên là không có khả năng.

Hệ thống chút nào sẽ không hoài nghi, chính mình ký chủ nếu là phát hiện chính mình vô dụng, làm không hảo liền sẽ trực tiếp đem chính mình vứt bỏ, lựa chọn mặt khác hệ thống……

Phải biết rằng ký chủ trong không gian còn tồn tại mười cái tùy thời đều có khả năng sẽ cùng chính mình đoạt bát cơm hệ thống tới.

Hệ thống vẫn duy trì một trương cao lãnh mà lại nghiêm túc manh mặt, ở cơ sở dữ liệu trung tìm kiếm cái này búp bê cầu nắng tin tức.

Sau đó……

Sau đó nó tìm được rồi một quyển thời xưa xuyên qua lưu tiểu thuyết.

“Ký chủ, không hảo miêu!” Hệ thống có chút hoảng sợ la lên một tiếng, “Ta tìm được rồi một cái thần kỳ đồ vật……”

Tuy rằng là một cái thần kỳ đồ vật, nhưng là đối với ký chủ tới nói, khả năng cũng không có như vậy thần kỳ.

Nam Cung Giác có chút kinh ngạc, hắn phân ra vài tia linh hồn lực đùa với búp bê cầu nắng chơi, sau đó bắt tay duỗi hướng hệ thống: “Cho ta xem, là thứ gì như vậy kinh ngạc.”

Hệ thống toàn thân mao đều tạc lên, đôi mắt màu xanh băng tràn ngập che lấp không được kinh ngạc.

Nó trống rỗng biến ra một quyển sách, đưa cho Nam Cung Giác.

Nam Cung Giác tiếp nhận kia một quyển sách vừa thấy, bìa mặt mang theo chính mình quen thuộc cảm giác, hắn trong lúc nhất thời có chút sững sờ.

Sau đó hắn không biết nghĩ tới cái gì, đem búp bê cầu nắng dùng chính mình đổi tới có thể tra tấn linh hồn bảo bối trang lên, theo sau nhắm mắt lại, tiếp nhận thân thể quyền khống chế.

Mở to mắt thời điểm, Nam Cung Giác có chút hoảng hốt.

Hắn xem thói quen chính mình thức hải hoang vu cảm giác, trong lúc nhất thời thế nhưng có chút không biết hôm nay hôm nào, trước mắt lại là địa phương nào.

Thẳng đến một thanh âm truyền đến: “Tỉnh? Đói bụng đi, muốn ăn điểm cái gì?”

Nam Cung Giác dời đi một chút ánh mắt, thấy trở nên có chút làm người nhận không ra Lạc Hòa.

Trước kia Lạc Hòa, vẫn luôn là một cái có nề nếp không chút cẩu thả, thoạt nhìn liền rất diện than người.

Nhưng là Lạc Hòa lại như là một cái thói ở sạch người bệnh giống nhau, mỗi ngày đều phải đổi một lần quần áo, đem chính mình trang điểm đến tiên phong đạo cốt ra vẻ đạo mạo văn nhã bại hoại, như bây giờ lôi thôi lếch thếch bộ dáng thật sự là hiếm thấy.

Không chỉ có như thế, hắn thế nhưng ở tu chân Lạc Hòa đáy mắt thấy được ô thanh cùng mỏi mệt, cùng với không biết khi nào mọc ra tới hồ tra, ngay cả tóc đều trở nên lộn xộn.

Như vậy Lạc Hòa, không biết như thế nào, thế nhưng làm Nam Cung Giác có loại muốn rơi lệ xúc động.

Lạc Hòa không nói nữa, liền lẳng lặng mà nhìn hắn, như là muốn đem hắn khắc vào linh hồn bên trong giống nhau.

Nam Cung Giác có chút không được tự nhiên khụ một tiếng: "Khụ, uống cháo đi, không có gì ăn uống."

Lạc Hòa gật gật đầu: "Ân, chờ ta một hồi, thực mau trở về tới, ân?"

Nam Cung Giác ngoan ngoãn nói: "Hảo."

Chờ đến Lạc Hòa tiếng bước chân rời đi, Nam Cung Giác mới gọi hệ thống: "Hệ thống hệ thống, sư huynh hắn bao lâu không có nghỉ ngơi?"

Hệ thống đang ở lật xem chính mình vừa mới tìm được thời xưa xuyên qua thăng cấp lưu tiểu thuyết, nghe vậy nói thẳng nói: "Ký chủ sau khi hôn mê liền không có nghỉ ngơi, tính lên hẳn là có nửa tháng đi."

Nam Cung Giác cảm thấy chính mình trái tim nắm một chút, rầu rĩ mà khó chịu.

Hắn vốn dĩ có thể sớm một chút ra tới……

Nhưng là hiện tại hối hận cũng không có gì dùng.

Chỉ chốc lát sau, Lạc Hòa liền bưng nóng hôi hổi cháo vào được, hắn đem nằm ở trên giường Nam Cung Giác nâng dậy tới, bưng lên cháo, múc một muỗng, thổi mấy khẩu lúc sau, uy tới rồi Nam Cung Giác bên miệng.

Nam Cung Giác há mồm uống một ngụm, mới cảm thấy có cái gì không đúng.

Hắn nếm thử hoạt động một chút tay, không có phát hiện bất luận vấn đề gì.

Hắn sửng sốt trong chốc lát, cháo uy tới rồi hắn bên miệng Lạc Hòa bỗng nhiên nói: "Không hảo uống sao?"

Nam Cung Giác lắc lắc đầu, há mồm lại uống một ngụm.

Hai người liền tại đây loại không thể hiểu được bầu không khí bên trong ngươi một ngụm ta một ngụm đem một chén cháo uống xong rồi.

Sau đó không khí lâm vào trầm mặc bên trong.

Nam Cung Giác cảm thấy Lạc Hòa có điểm không quá thích hợp, mà Lạc Hòa còn lại là không dám mở miệng, hắn cảm thấy chính mình một mở miệng liền sẽ bại lộ chính mình âm u tâm tư.

Cuối cùng vẫn là Nam Cung Giác trước thừa nhận không được loại này quỷ dị không khí, chủ động lấy ra chính mình từ hệ thống nơi đó muốn tới kia bổn lệnh

người kinh ngạc chuyện xưa thư, dựa vào Lạc Hòa trong lòng ngực, nói: "Ta vừa mới từ hệ thống nơi đó được đến một quyển sách, ngươi cùng ta cùng nhau xem đi."

Lạc Hòa điều chỉnh một chút tư thế, làm Nam Cung Giác có thể càng tốt mà nửa nằm ở chính mình trong lòng ngực, sau đó ừ một tiếng.

Nam Cung Giác vẫn là cảm thấy Lạc Hòa có cái gì không thích hợp, nhưng là trong lúc nhất thời lại không quá có thể nói ra loại này quái dị cảm giác là cái gì, chỉ có thể ở Lạc Hòa trong lòng ngực nghiêm túc đọc sách.

Sau đó, Nam Cung Giác trợn mắt há hốc mồm.

Đây là một quyển xuyên qua tiểu thuyết.

Vẫn là ngôi thứ nhất tự thuật xuyên qua tiểu thuyết, không có tên, thoạt nhìn giống như là muôn vàn bị bỏ qua những cái đó thượng cổ thời kỳ tạp thư giống nhau.

Từ trước có một địa cầu nhị lưu tiểu thuyết gia, vừa mới giả thiết một cái to lớn thế giới quan, liền vai chính tên đều còn không có tới kịp tưởng, liền một ngụm thủy đem chính mình sặc tử xuyên qua đến chính mình vừa mới giả thiết thế giới bối cảnh trong tiểu thuyết, thành một cái không có linh căn phế sài.

Nga, chỉ là mặt ngoài không có linh căn.

Vì cấp vai chính mở bàn tay vàng, tác giả giả thiết Thiên Thuần Linh Căn như vậy thần kỳ tân linh căn, loại này linh căn tốc độ tu luyện xong bạo bình thường linh căn, tu luyện công pháp xong bạo bình thường công pháp —— liền tính là hạ phẩm công pháp, đều sẽ bị linh căn dần dần tinh luyện thành cực phẩm công pháp, có thể nói không chỉ là bàn tay vàng, mà là một tòa kim sơn.

Sau đó tác giả bản nhân có được như vậy linh căn.

Nhưng là thân là một cái hoà bình niên đại nhân loại, đối với cái này cá lớn nuốt cá bé thời đại cũng không phải thập phần thích, vì thế người xuyên việt tác giả bắt đầu trầm mê với ở thế giới này sáng tạo chính mình quen thuộc vài thứ kia, thậm chí là khai tông lập phái, nhưng chính là không nghĩ hảo hảo tu luyện.

Đương nhiên, chuyện này cũng không phải hắn tưởng không hảo hảo tu luyện là có thể không hảo hảo tu luyện.

Bởi vì Thiên Thuần Linh Căn loại này biến thái ngoạn ý nhi, liền tính là hô hấp đều sẽ tăng lên linh lực, hắn trầm mê với thu tiểu đệ bồi chính mình khai tông lập phái trong quá trình, tu vi cũng là cọ cọ hướng lên trên tăng trưởng, có thể nói là nhân sinh người thắng.

Nhưng là như vậy một cái vai chính, hắn là một cái viết truyện ngựa giống tác giả.

Hắn thăng cấp khai tông lập phái thời điểm, không cẩn thận gặp một đống mỹ nhân, nhận nuôi khi còn nhỏ chính mình nhà bên muội muội, ra cửa du lịch thời

điểm nhân loại vương quốc công chúa, tu chân thế gia thiên chi kiêu nữ, đặc thù môn phái chưởng môn nhân linh tinh, đều bởi vì hắn mang theo thân là người xuyên việt đặc thù khí chất hấp dẫn, chết sống một hai phải đi theo hắn, làm đến hắn lưu lại chính mình trong trí nhớ thế giới kia đồ vật tiến độ biến chậm.

Tới rồi thế giới này, hắn bắt đầu tu luyện lúc sau, về nguyên lai thế giới kia ký ức đang ở dần dần mơ hồ, bởi vậy đối với này đó quấy rầy hắn hoàn nguyên chính mình trong trí nhớ trong thế giới đồ vật nữ nhân hắn đều không có cái gì hảo cảm.

Duy nhất một cái có hảo cảm nữ nhân, còn bởi vì đám kia hắn chưa từng có để ý quá nữ nhân tranh giành tình cảm cấp lộng chết……

Nam Cung Giác: "Ngọa tào!"

Cái này vai chính cũng quá xui xẻo một chút đi?

Quyển sách này kỳ thật nghiêm khắc tới nói cũng không thể xem như một quyển sách, mà là cái kia người xuyên việt sổ nhật ký.

Tuy rằng viết nhật ký như vậy sự một cái tu luyện thành công đại năng làm lên giống như có điểm quái quái, nhưng là sổ nhật ký trung ký lục, lại là một cái chân thật mà lại cẩu huyết chuyện xưa.

Vai chính cũng hoàn toàn không biết chính mình vì cái gì sẽ bị này đó nữ nhân coi trọng.

Hắn thích người là một cái Yêu tộc thiếu nữ, ở sổ nhật ký chủ nhân trong miệng, cái kia thiếu nữ quả thực chính là chỉ trên trời mới có đại mỹ nhân, nhất tần nhất tiếu đều tác động hắn tâm thần, vì thế, ở có thể luyện chế Thần Khí lúc sau, hắn lập tức luyện chế một cái siêu cấp đáng yêu tay xuyến bản búp bê cầu nắng chuông gió đưa cho người trong lòng, tuy rằng thất bại rất nhiều lần, nhưng là cuối cùng vẫn là bị hắn thành công luyện thành Thần Khí.

Nhưng là cái này Yêu tộc thiếu nữ ở thu hắn chuông gió lúc sau không lâu liền biến mất, ban đầu nhật ký chủ nhân còn không có quá để ý, bởi vì đối phương cũng không có quyết định phải gả cho hắn, cũng thường thường có mất tích thời gian.

Nhưng là chờ đến hơn hai mươi năm sau, bị đối phương ca ca tìm tới môn tới lúc sau, hắn mới biết được thiếu nữ thế nhưng mất tích, hơn nữa liền hồn đèn đều diệt!

Hắn lúc ấy cảm xúc mất khống chế, bởi vì mất đi âu yếm thiếu nữ, đối chính mình sự nghiệp đều không có cái gì hứng thú, cuối cùng đem chính mình trở thành vĩ đại sự nghiệp xây dựng tông môn ném tại một bên, bước lên tìm kiếm người trong lòng con đường.

Sau đó, hắn liền dần dần mà đã không có viết nhật ký thói quen.

Này bổn sổ nhật ký bị ném tới tông môn một góc, theo lịch sử sông dài lưu động dần dần mà…… Bị trở thành Tàng Thư Các tầng cao nhất bảo bối chi nhất.

Không tồi, cái kia người xuyên việt tiền bối, cũng chính là sổ nhật ký chủ nhân.

Chính là Cửu Thiên Tông đệ nhất nhậm tông chủ.

------oOo------

Phần 175

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 175: Di lưu mâu thuẫn

Nam Cung Giác: "……"

Tổng cảm giác cái này tông môn thuốc viên.

Đệ nhất nhậm tông chủ nghe nói không phải hắn là phi thăng sao?

Vì cái gì hắn đi thế nhưng là loại này hắn quen thuộc đến không thể lại quen thuộc truyện ngựa giống kịch bản nam chính lộ tuyến, tuy rằng đến mặt sau kia đoạn cốt truyện có điểm băng là được.

Rốt cuộc…… Vai chính không thu hậu cung, cũng không có phi thăng cốt truyện, một chút sảng cảm đều không có, phỏng chừng không có có cái gì cơ hội thành công.

Nam Cung Giác mặt vô biểu tình tưởng.

Nhưng là này cũng không quan trọng.

Này đó hoàn toàn không phải trọng điểm.

Trọng điểm là, hắn chế tạo ra tới đính ước tín vật, dẫn tới nữ chính bi kịch ngọn nguồn, cái kia ở sổ nhật ký trung nhắc tới một câu Thần Khí.

Chính là một cái búp bê cầu nắng!

Hắn từ không gian bên trong đem búp bê cầu nắng đào ra tới, đặt ở trong lòng bàn tay quan sát một chút.

Lạc Hòa nhìn tiểu sư đệ ngoan ngoãn bộ dáng, thần sắc đen tối mạc danh.

Ở nhìn đến cái kia chuyện xưa lúc sau, Lạc Hòa cũng có như vậy trong nháy mắt kinh ngạc.

Hắn không biết kia quyển sách là tiểu sư đệ từ chỗ nào tới, nhưng là cái kia chuyện xưa…… Xác thật đáng giá nghiền ngẫm.

Nếu thật là Cửu Thiên Tông đệ nhất nhậm tông chủ chuyện xưa, kia hắn thật đúng là có điểm tò mò, Cửu Thiên Tông là như thế nào phát triển đến bây giờ nông nỗi.

Nhưng mà Lạc Hòa trăm triệu sẽ không nghĩ đến chính là, Cửu Thiên Tông đệ nhất nhậm tông chủ ở làm ra cái này chuyện ngu xuẩn phía trước, thật là một cái thích hợp thời đại này người xuyên việt, thậm chí còn kém điểm uy hiếp đến Thiên Đạo tồn tại.

Nhưng là loại chuyện này, Lạc Hòa tạm thời là sẽ không biết.

Hắn trầm khuôn mặt sắc nhìn tiểu sư đệ, bỗng nhiên phát hiện tiểu sư đệ trong tay nhiều ra cái gì, hắn sửng sốt.

Tiểu sư đệ trong tay lấy cái kia là…… Chuông gió Thần Khí?

Lạc Hòa che lấp đáy mắt khiếp sợ, nhưng là Hỗn Nguyên Lâu đã phản ứng lại đây cũng đem tiểu sư đệ trong tay cầm chính là một cái tàn khuyết Thần Khí sự tình chuyển đạt tới rồi Lạc Hòa trong ý thức.

Lạc Hòa có điểm không thể tin được.

Tiểu sư đệ vận khí không khỏi cũng thật tốt quá một chút.

Nếu là người khác có như vậy nghịch thiên vận khí, Lạc Hòa tự nhiên sẽ không có cái gì chú ý, nhưng là người này là Nam Cung Giác, hắn liền không thể không nhiều hơn chú ý.

Nếu là tiểu sư đệ khí vận nghịch thiên loại chuyện này truyền đi ra ngoài, hắn đều có thể tưởng tượng đến Tu chân giới sẽ có bao nhiêu người đối tiểu sư đệ như hổ rình mồi.

Hiện tại xem ra, Nam Cung Giác quả thực giống như là ở trán thượng viết thượng "Ta rất nguy hiểm" bốn chữ bộ dáng.

Quả nhiên hắn hay là nên cùng tiểu sư đệ một tấc cũng không rời mới được.

Nam Cung Giác còn không biết bởi vì chính mình lấy ra một cái tàn phá bất kham thoạt nhìn hơi thở thoi thóp sắp xong đời Thần Khí, khiến cho Lạc Hòa não bổ một đống lớn nguy hiểm ý tưởng, cũng làm một cái cùng hắn một tấc cũng không rời quyết định.

Hắn thần sắc vi diệu nhìn rách nát chuông gió, cảm giác được bên trong cái kia thần hồn tuy rằng thập phần mỏng manh, nhưng mà lại vẫn như cũ tồn tại, không khỏi có chút tò mò, chẳng lẽ đây là Thần Khí uy lực sao?

Có thể đem nhân loại tàn hồn bảo tồn xuống dưới, còn có thể bảo tồn thời gian dài như vậy.

Nếu Nam Cung Giác không có xuyên qua đến thân thể này nói, hắn bỗng nhiên nghĩ đến một sự kiện, cái này Thần Khí ăn mặc kiểu Trung Quốc linh hồn có thể hay không dần dần mà ở nguyên chủ thần hồn bên trong uẩn dưỡng, thẳng đến một ngày nào đó bỗng nhiên tỉnh lại.

Sau đó trở thành một bên như hổ rình mồi mơ ước nguyên chủ thân thể một bên còn sẽ lừa dối nguyên chủ làm sự tình bàn tay vàng lão gia gia.

Hoặc là cũng có khả năng là bà cố nội……

Nhưng là ai biết được?

Hiện tại là chuông gió rơi xuống trong tay của hắn, mà không phải hắn thần hồn bị cắn nuốt, trở thành người khác chất dinh dưỡng, không phải sao?

Nam Cung Giác đối kết quả này còn xem như vừa lòng.

.

Hắn nếm thử một chút có thể hay không đánh thức cái này tàn hồn, nhưng là thực hiển nhiên, cũng không có thành công, nhưng thật ra trầm mặc hồi lâu, thậm chí đều không có cái gì tồn tại cảm Lạc Hòa thực mềm mở miệng hỏi: "Tiểu sư đệ, đây là cái gì?"

Nghe thấy được Lạc Hòa thanh âm, Nam Cung Giác mới nhớ tới một sự kiện.

Hắn từ vừa rồi tỉnh lại bắt đầu, liền cảm thấy Lạc Hòa thần sắc không bình thường, nhưng là hắn thế nhưng không có lựa chọn trước thuận mao, ngược lại là trực tiếp bảo trì trầm mặc, nếu không phải Lạc Hòa mở miệng nói, Nam Cung Giác suy nghĩ một chút chính mình khả năng gặp phải hậu quả, tức khắc liền có điểm chột dạ.

Nhưng là này không phải chột dạ thời điểm, hắn đem búp bê cầu nắng đưa tới Lạc Hòa trong tay: "Nhìn xem, đây là cái kia búp bê cầu nắng chuông gió, vẫn luôn ở ta thức hải làm sự tình không phải nguyên chủ, mà là thứ này."

Nam Cung Giác sở dĩ không cảm thấy chuông gió bên trong phong ấn cái này thần hồn quan trọng duyên cớ, đại đa số là bởi vì hắn đã cảm giác được cái này chuông gió bên trong cái kia thần hồn thập phần suy yếu, liền tính là ở hắn thức hải trung lại dưỡng cái mười mấy năm, đều không có tỉnh lại dấu hiệu.

Trừ phi là cắn nuốt ai linh hồn.

Nhưng là sao có thể đâu?

Cắn nuốt người khác linh hồn loại sự tình này nghe tới liền thập phần đáng sợ.

Nam Cung Giác chính mình là không có khả năng bị cắn nuốt……

Tính, hắn lắc đầu, tưởng này đó làm gì, lại không có gì dùng.

Nhưng thật ra không có nghe được Lạc Hòa trả lời làm Nam Cung Giác lòng có xúc động.

Hắn không biết Lạc Hòa có phải hay không sinh khí, bởi vì Lạc Hòa đối thái độ của hắn giống như thoạt nhìn cái gì đều không có thay đổi, nhưng là mạc danh khiến cho Nam Cung Giác cảm giác có điểm e ngại.

Hắn không có chờ đến Lạc Hòa đáp lại, lén lút ngẩng đầu quan sát một chút Lạc Hòa sắc mặt.

Quả nhiên, Lạc Hòa thần sắc cũng không tốt.

Tuy rằng từ mặt ngoài tới xem không có gì khác nhau, nhưng là cùng Lạc Hòa ở chung thời gian dài như vậy, sao có thể còn không rõ ràng lắm Lạc Hòa cảm

xúc biến hóa?

Chỉ là, vì cái gì hắn thế nhưng loáng thoáng cảm giác được, Lạc Hòa cảm xúc trung hỗn loạn một tia nôn nóng đâu?

Sao có thể là Lạc Hòa như vậy thiên chi kiêu tử khả năng có được cảm xúc đâu?

Nam Cung Giác có chút hoảng hốt tưởng.

Hai người chi gian lại trầm mặc một lát, cuối cùng Nam Cung Giác bắt lấy Lạc Hòa tay áo, động tác có điểm thật cẩn thận: “Sư huynh, ngươi không sao chứ?”

Lạc Hòa ở sinh khí, hơn nữa tức giận nguyên nhân rất lớn trình độ thượng xem ra chính là bởi vì chính hắn.

Nam Cung Giác nhận thức đến chuyện này, trong lòng có điểm khó chịu.

Cẩn thận ngẫm lại, nếu là đổi thành chính hắn, Lạc Hòa vô duyên vô cớ hôn mê thời gian dài như vậy, rõ ràng thực mau là có thể tỉnh lại, nhưng không có làm như vậy, phỏng chừng chính mình cũng sẽ thực tức giận……

Như vậy tưởng tượng, hắn ngược lại còn ẩn ẩn có chút đau lòng Lạc Hòa.

“Sư huynh, ta sai rồi, ta bảo đảm về sau sẽ không không rên một tiếng liền làm như vậy được không, ngươi đừng nóng giận……” Hắn quơ quơ Lạc Hòa cánh tay, mạnh mẽ làm nũng.

Tuy rằng hắn kỳ thật cũng không có làm nũng gì đó kinh nghiệm, nhưng là không ăn qua thịt heo còn không có gặp qua heo chạy sao, ở trên địa cầu thời điểm, hắn xem qua manga anime gì đó vô số kể, tùy tiện chọn một cái làm tấm gương là có thể học được một tay cường hãn làm nũng thủ pháp.

Nam Cung Giác chính mình cũng không biết vì cái gì, hắn đi tới thế giới này lúc sau, trong trí nhớ không những không có giống là vừa mới được đến kia bổn sổ nhật ký trung ghi lại dáng vẻ kia dần dần mà ngạch suy yếu, tương phản đối với chính mình kiếp trước —— tạm thời xem như kiếp trước những cái đó biến cố đến càng thêm rõ ràng.

Khả năng đây là bàn tay vàng tương đối cường đại chỗ tốt đi……

Nam Cung Giác như có như không cảm khái một tiếng.

Cảm giác tới rồi ký chủ ý tưởng lúc sau, vừa định mở miệng nói đây đều là chính mình công lao hệ thống: “……”

Tính, không thể cùng ký chủ trí khí.

Bởi vì hệ thống rất rõ ràng, cùng ký chủ sinh khí lý luận gì đó, chính mình không có gì thắng khả năng tính.

Tâm bình tĩnh khí, nó đã là một cái thành thục hệ thống.

Lạc Hòa không nói gì, hắn ánh mắt xuyên qua Nam Cung Giác dừng ở hắn phía sau, không biết suy nghĩ cái gì.

Nam Cung Giác có điểm không thể tin được.

Theo đạo lý tới nói, Lạc Hòa một đoạn này thời gian đem chính mình lăn lộn thành cái dạng này, hẳn là không phải di tình biệt luyến linh tinh…… Đi?

Nhưng là Lạc Hòa loại này không phối hợp thái độ thật đúng là chính là thực làm người hoài nghi đâu……

"Sư huynh?"

Nam Cung Giác lại kêu một tiếng, Lạc Hòa lúc này mới phục hồi tinh thần lại nhìn về phía lôi kéo chính mình tay áo tiểu sư đệ, hắn thần sắc vi diệu dừng một chút: "Ân?"

Nam Cung Giác có điểm không dám tin tưởng, không tin chính mình thế nhưng thật sự bị Lạc Hòa bỏ qua, liền hắn vừa rồi nói gì đó đều không có nghe.

Có lẽ là hắn không dám tin tưởng cảm xúc xuất hiện đến thật sự là có chút quá mức rõ ràng một ít, Lạc Hòa bỗng nhiên nghiêm túc nhìn về phía hắn đôi mắt: "Ngươi nói ngươi sai rồi, sai ở đâu?"

Lã chã nếu khóc Nam Cung Giác có một loại bị ngạnh trụ cảm giác.

Hắn thử kiểm điểm một chút chính mình: "Ta không nên kéo thời gian dài như vậy mới tỉnh lại, hại ngươi lo lắng?"

Lạc Hòa cười lạnh một tiếng, không nói gì.

Nam Cung Giác không ngừng cố gắng: "Ta quyết định cái gì kế hoạch phía trước muốn trước cùng ngươi thương lượng một chút đối sách? May mắn ngươi phía trước trực tiếp đem ta linh lực phong bế, bằng không hiện tại ta rất có khả năng liền vẫn chưa tỉnh lại……"

Nam Cung Giác còn không có nói xong, bỗng nhiên cảm giác được chung quanh không khí đều lạnh xuống dưới.

Hắn có chút sợ hãi ngẩng đầu lên, quả nhiên thấy Lạc Hòa hắc như đáy nồi sắc mặt, tức khắc minh bạch chính mình không những không có trấn an thành công còn không biết dẫm tới rồi cái gì lôi điểm, Lạc Hòa hoàn toàn sinh khí.

Nam Cung Giác khóc không ra nước mắt, hắn hé miệng vừa định nói cái gì đó đồ vật bổ cứu một chút, không đợi hắn động tác cũng đã bị hôn lên.

Nhưng là Lạc Hòa đã không nghĩ làm hắn tiếp tục mở miệng nói chuyện khí chính mình.

Vốn dĩ phía trước Lạc Hòa sở hữu tức giận toàn bộ đều là hướng về phía chính mình, là hắn không có làm tốt cùng tiểu sư đệ hoàn toàn trói định ở bên nhau quyết định, người này mới có khả năng bỗng nhiên cùng chính mình tách ra, một chút hơi thở đều cảm thụ không đến.

Hắn ở Nam Cung Giác tỉnh lại phía trước vẫn luôn đều suy nghĩ phải dùng cái dạng gì phương thức làm tiểu sư đệ hoàn toàn cùng chính mình trói định ở bên

nhau, không nghĩ tới tiểu sư đệ không đợi hắn nói chuyện, liền lại là tiểu thuyết lại là Thần Khí lấy ra tới, cuối cùng còn nhắc tới làm hắn thập phần không vui đề tài……

Không thể nhịn được nữa Lạc Hòa đành phải một ngụm hôn lấy tiểu sư đệ, hy vọng có thể bằng vào thân mật tiếp xúc, làm chính mình cái loại này lo được lo mất cảm giác trở nên tiểu một chút, trấn an chính mình bị thương tâm linh.

Nam Cung Giác giãy giụa một chút.

Lạc Hòa động tác dừng một chút, ngay sau đó dùng sức chế trụ Nam Cung Giác, ở hắn khoang miệng trung tàn sát bừa bãi, mang theo một tia do dự cùng không xác định thử.

Vốn dĩ tưởng lên án Lạc Hòa không biết khi nào trát tới rồi chính mình Nam Cung Giác bỗng nhiên dừng lại động tác.

Thử?

Cái gì ngoạn ý?

Đoạn cảm tình này không phải chỉ có hắn một người lo được lo mất sao?

Lạc Hòa cảm xúc làm hắn bỗng nhiên có như vậy trong nháy mắt chết máy.

Hắn bỗng nhiên nghĩ tới một cái chính mình hoàn toàn không có nghĩ tới khả năng.

Lạc Hòa có thể hay không bởi vì chính mình cũng không phải thế giới này người, cũng đối đoạn cảm tình này lo được lo mất?

Cứ việc liền chính hắn đều cảm thấy cái này ý tưởng có chút buồn cười, nhưng là Nam Cung Giác mỗ một phương diện trực giác lại ở nói cho hắn, hắn cái này ý tưởng không có sai.

Nếu thật là nói như vậy, hắn hoàn toàn có thể lý giải vì cái gì chính mình bỗng nhiên cùng Lạc Hòa mất đi liên hệ lúc sau, đối phương sẽ biến thành hiện tại cái dạng này.

Liền tính là hắn như vậy vô tâm không phổi quán người, nếu vẫn luôn tồn tại chính mình có một ngày sẽ bỗng nhiên biến mất, hoặc là Lạc Hòa sẽ từ chính mình sinh mệnh vĩnh viễn biến mất ý tưởng, bất luận cái gì một chút gió thổi cỏ lay, xác thật đều sẽ làm hắn cảm giác được nôn nóng cùng không xác định.

Đương nhiên, hắn không có khả năng che giấu được ý nghĩ của chính mình.

Điểm này cùng Lạc Hòa không thể so sánh.

Chờ đến Lạc Hòa động tác dần dần hòa hoãn lên, Nam Cung Giác hít sâu một hơi.

Hắn ôm lấy Lạc Hòa, thanh âm có điểm nặng nề; “Sư huynh, ngươi có phải hay không cảm thấy ta có một ngày sẽ biến mất a……”

Lạc Hòa thân thể cứng đờ.

Hắn thanh âm rất nhỏ, nhưng là Lạc Hòa nghe được.

Hắn không nói gì, đó là trong nháy mắt kia động tác, đã làm Nam Cung Giác rất rõ ràng cảm nhận được hắn ý tưởng.

Nam Cung Giác cảm giác được có một tia không thể tưởng tượng ở ngoài, trong lòng nổi lên mãnh liệt đau lòng cùng một tia bí ẩn mừng thầm.

Tuy rằng có điểm không thích hợp, hắn xác thật còn có một chút cao hứng.

Biết chính mình cảm tình cũng không phải chỉ là chính mình đơn phương chiếm hữu dục bạo lều lo được lo mất, hắn xác thật thật cao hứng.

Chỉ là, này một tia cao hứng thực mau đã bị đối Lạc Hòa đau lòng cấp che lấp qua đi.

Hắn rầu rĩ ôm Lạc Hòa, từng câu từng chữ ưng thuận chính mình hứa hẹn: "Lạc Hòa, ta sẽ không rời đi ngươi, ít nhất ở phi thăng phía trước sẽ không. Đến nỗi phi thăng lúc sau, liền tính ta thật sự rời đi, chẳng lẽ ngươi không có lại một lần tìm được ta ngạch tự tin sao? Ta nhận thức đại sư huynh cũng không phải là như vậy tự sa ngã người……"

Lạc Hòa động tác lại một lần cứng đờ trong nháy mắt, vẫn như cũ thực mau liền biến mất, hắn vươn tay nhéo Nam Cung Giác cằm, nhìn chằm chằm Nam Cung Giác đôi mắt, trong mắt có một tia hắc khí xẹt qua, nhưng là ai đều không có chú ý tới.

Hắn thanh âm có chút khàn khàn: "Ngươi nói chính là thật sự? Ở phi thăng phía trước đều sẽ không rời đi?"

Nam Cung Giác bay nhanh gật đầu, chắc chắn nói: "Sẽ không."

Lạc Hòa thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Sau đó hắn phát hiện tiểu sư đệ bỡn cợt cười cười: "Kỳ thật ta vừa rồi là tưởng nhắc nhở ngươi, ngươi hiện tại râu quá trát người, có thể hay không trước quát lại thân? Ân?"

Nghe thấy được tiểu sư đệ ý cười, Lạc Hòa nhấp nhấp miệng, động tác hoàn toàn cứng đờ.

Hắn xác thật thật lâu không có xử lý quá chính mình.

Từ tiểu sư đệ hôn mê thời điểm bắt đầu.

Tuy rằng là bởi vì tiểu sư đệ nguyên nhân mới biến thành như vậy, nhưng là tiểu sư đệ loại này xem kịch vui biểu tình…… Làm người thực xấu hổ, vì thế hắn cười, ý cười đạt tới đáy mắt, tuy rằng cả khuôn mặt lôi thôi đến có điểm không khoẻ, nhưng còn là phi thường đẹp, hắn hung hăng mà ở tiểu sư đệ ngoài miệng gặm một ngụm, sau đó đem Nam Cung Giác an trí ở trên giường, quyết định đi trước sửa sang lại một chút chính mình dung nhan.

Nam Cung Giác: “……”

Như vậy thẹn thùng sư huynh cũng thực đáng yêu đâu.

Lại một lần không cẩn thận nghe được ký chủ ý tưởng hệ thống trừng mắt mắt mèo, có chút không thể tin tưởng, ký chủ rốt cuộc là cho chính mình đeo nhiều ít tầng lự kính, mới có loại này ý tưởng?

Chẳng lẽ chính mình ký chủ chỉ là một cái đơn thuần nhan khống sao?

Đẹp người như thế nào đều là đúng cái loại này?

“Sao có thể?” Nam Cung Giác buồn cười phản bác, “Ta rõ ràng là thịnh thế mỹ nhan khống mới đúng, thế giới này có thể gánh nổi này bốn chữ trừ bỏ ta cùng Lạc Hòa ở ngoài còn có ai?”

------oOo------

Phần 176

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 176: Bí cảnh mở ra trung

Hệ thống lại một lần bị nhà mình da mặt dày ký chủ đánh bại, tức khắc từ bỏ cái này đề tài.

Tính, dù sao yêu đương lại không phải nó, ký chủ câu chuyện tình yêu quan nó chuyện gì đâu?

Nó chỉ là một cái nhỏ yếu đáng thương lại bất lực hệ thống mà thôi, cự tuyệt cẩu lương!

Hệ thống tự động lâm vào che chắn, trừ phi Nam Cung Giác kêu gọi nó, nếu không nó không bao giờ ra tới ăn cẩu lương!

Nói như thế nào đâu…… Người xuyên việt tiền bối cẩu huyết nhân sinh chẳng lẽ không có ý tứ sao?

Nó mới không có tâm tình đi quan khán này hai cái cẩu nam nam nị oai lại làm ra vẻ câu chuyện tình yêu!

Hệ thống thập phần có nguyên tắc tưởng.

Nam Cung Giác vốn là tưởng cùng chuông gió bên trong tàn hồn giao lưu một chút, nhưng là suy xét đến đối phương kỳ thật cũng không có tỉnh táo lại, đem cái này ý tưởng tạm thời bảo lưu lại tới.

Hiện tại chuyện quan trọng nhất là, ở hắn hôn mê bất tỉnh một đoạn này thời gian, đã tới quỳnh lĩnh bí cảnh mở ra thời gian.

Còn có ba ngày, bí cảnh sẽ hoàn toàn mở ra, sở hữu có được bí cảnh chìa khóa người đều có thể đủ tiến vào bí cảnh bên trong, tìm kiếm hợp thuộc về chính mình cơ duyên.

Đương nhiên, lúc này đây bí cảnh, đại đa số môn phái đệ tử đều là vì thượng cổ truyền thừa mà đến.

Ở dĩ vãng bí cảnh mở ra thời kỳ bởi vì thượng cổ truyền thừa nơi quá mức tàn nhẫn chết đi rất nhiều tu sĩ, hơn nữa thượng cổ những cái đó truyền thừa không biết vì cái gì thế nhưng vô pháp tu luyện, liền tính là được đến truyền thừa cũng còn không bằng cái gì đều không có được đến những cái đó an ổn, sau lại thời điểm, rất nhiều môn phái liền đối tiến vào bí cảnh đệ tử tiến hành rồi một phen giáo dục, riêng báo cho bọn họ không có đặc biệt tình huống tận lực không cần tiến vào truyền thừa nơi.

Cho nên ở kia lúc sau, truyền thừa nơi tuy rằng ở quỳnh lĩnh bí cảnh bên trong chiếm cứ rất lớn một chỗ, nhưng là lại là cơ hồ mọi người cam chịu vùng cấm, rất ít có người chân chính tiến vào truyền thừa nơi.

Đương nhiên mỗi một lần bí cảnh mở ra lúc sau, cũng vẫn là có một ít không biết mấy tin tức này tán tu tiến vào truyền thừa nơi.

Nhưng là bọn họ kết quả như thế nào, liền không có người đã biết.

Nam Cung Giác đang xem nguyên tác tiểu thuyết thời điểm, cũng nhìn đến quá vai chính tiến vào quỳnh lĩnh bí cảnh một đoạn này, nhưng là truyền thừa nơi loại này thần kỳ địa phương, vừa thấy liền siêu cấp thích hợp vai chính xoay người địa điểm, vai chính thế nhưng đều không có chút nào nhúng chàm, thậm chí căn bản liền không có tới gần quá truyền thừa nơi.

Phía trước thời điểm Nam Cung Giác còn tưởng rằng đây là tác giả một cái phục bút, không nghĩ tới mặt sau thẳng đến cuối cùng Boss tử vong lúc sau, cái này truyền thừa nơi đều vẫn luôn không có mặt khác tin tức.

Sách, đào hố không điền tác giả gì đó……

Đương nhiên là không thể ôm cái gì hy vọng.

Đương nhiên kia cũng không phải Nam Cung Giác chân chính để ý sự tình.

Hiện tại chính hắn đều đã ở cái này bị hố rớt trong thế giới, đối quỳnh lĩnh bí cảnh nhưng thật ra thực cảm thấy hứng thú.

Những cái đó vai chính trang bị linh tinh, Nam Cung Giác hoàn toàn không ngại lấy vai chính thân phận đi thu hoạch một đợt.

Chờ đến Lạc Hòa xử lý hảo chính mình ra tới thời điểm, Nam Cung Giác trước mắt sáng ngời.

Có thể là bởi vì vừa rồi Lạc Hòa hình tượng thật sự là quá không xong một chút, hiện tại Lạc Hòa thoạt nhìn thật là 360 độ vô góc chết soái.

Hắn yên lặng mà hoa si trong chốc lát.

Sau đó chủ động cọ đến Lạc Hòa trong lòng ngực, mạnh mẽ ấn Lạc Hòa trở về ngủ một giấc.

.

Ba ngày sau.

Quỳnh lĩnh bí cảnh nhập khẩu.

Lạc Hòa mang theo thần thái sáng láng Nam Cung Giác xuất hiện ở tiến vào quỳnh lĩnh bí cảnh trong đội ngũ.

Bởi vì bí cảnh chỉ cho phép Hư Linh Cảnh dưới cảnh giới tu sĩ tiến vào, Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa đều áp chế tu vi, đứng ở bí cảnh lối vào.

Quỳnh lĩnh bí cảnh làm Thượng Ngu Đại Lục tứ đại thí luyện nơi, ở vào ly Thiên Vũ tông tương đối gần quỳnh Lĩnh Sơn mạch bên trong, sơn thế hiểm trở, tiến vào điều kiện hà khắc, kỳ thật từ mỗ một cái phương diện tới nói, cấp bậc hẳn là so mặt khác ba cái thí luyện nơi muốn tài cao là, nhưng là mặt khác ba cái thí luyện nơi tỉ lệ tử vong cùng nguy hiểm trình độ quá cao, cho nên lại có thể cùng quỳnh lĩnh bí cảnh cũng trở thành tứ đại thí luyện nơi.

Nam Cung Giác chờ ở bí cảnh ở ngoài, nghe hệ thống phổ cập khoa học một chút quỳnh lĩnh bí cảnh lịch sử.

Tuy rằng đã biết này đó tương đối cũng không có cái gì dùng.

Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác đều ăn mặc Cửu Thiên Tông đệ tử chế phục, ở đen nghìn nghịt một đám người bên trong cũng không phải thực thấy được.

Bởi vì lần này tiến vào rốt cuộc không chỉ là đơn thuần vì bí cảnh bên trong tu luyện tài nguyên cùng rèn luyện đệ tử, mặt khác tông môn cũng có tu vi tương đối cao đệ tử thậm chí là trưởng lão áp chế tu vi tiến vào bí cảnh bên trong.

Đương nhiên, bọn họ đến tột cùng là vì bảo hộ đệ tử vẫn là vì chính mình có thể từ thí luyện nơi nhặt tiện nghi, liền nói không chuẩn.

Nam Cung Giác ở trong lòng yên lặng chửi thầm trong chốc lát, bỗng nhiên, trên bầu trời rơi xuống một đạo ráng màu, một phiến cổ xưa đại môn từ trên trời giáng xuống, rơi xuống mọi người trước mắt.

Nam Cung Giác sửng sốt, này lên sân khấu phương thức còn rất phong cách?

Hắn không có chú ý tới, ở hắn bên người Lạc Hòa cũng có chút hoảng hốt.

Lạc Hòa không phải lần đầu tiên đến quỳnh lĩnh bí cảnh, nhưng lại là lần đầu tiên nhìn thấy quỳnh lĩnh bí cảnh như vậy mở ra phương thức.

Phía trước bí cảnh mở ra thời điểm, bất quá là bọn họ trong tay chìa khóa có cảm ứng, chung quanh linh khí bỗng nhiên sinh động lên, sau đó sở hữu tay cầm chìa khóa người, đều sẽ trực tiếp bị chìa khóa mang theo tiến vào bí cảnh bên trong.

Còn chưa từng có xuất hiện quá như vậy long trọng đại môn.

Hắn như suy tư gì nhìn thoáng qua đứng ở chính mình bên người tiểu sư đệ, ánh mắt đen tối mạc danh.

Lạc Hòa trước nay đều không nghi ngờ tiểu sư đệ bị Thiên Đạo hậu ái chuyện này, nhưng là lúc này đây xuất hiện dị tượng thật đúng là chính là ra ngoài Lạc Hòa ngoài ý liệu.

Hắn ấn xuống trong lòng âm u ý tưởng, cùng Nam Cung Giác sóng vai đứng chung một chỗ, chờ đợi bí cảnh mở ra thời điểm.

Không ngừng Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa cảm thấy kỳ quái, còn có những cái đó nghe trưởng bối nói lên quá quỳnh lĩnh bí cảnh, hoặc là phía trước đã tiến

vào quá một lần quỳnh lĩnh bí cảnh người cũng đều trong lòng kinh hãi mạc danh.

Không lâu phía trước bọn họ mới biết được Thượng Ngu Đại Lục linh khí bỗng nhiên bùng nổ, sau đó lúc này đây bí cảnh mở ra thời điểm liền xuất hiện chưa bao giờ phát sinh quá dị tượng, hơi chút biết một chút tin tức người đều có chút lo lắng tình huống hiện tại.

Phải biết rằng ai cũng không biết quỳnh lĩnh bí cảnh chìa khóa lựa chọn rốt cuộc là như thế nào tiến hành, đại đa số tông môn tông chủ chưởng môn hoặc là trưởng lão một loại thực lực cao cường người, luôn là sẽ ở một giấc ngủ dậy liền bỗng nhiên phát hiện gối đầu bên cạnh nhiều ra một đống lệnh bài linh tinh sự tình cũng không phải phát sinh một lần hai lần, hoàn toàn không có cơ hội có thể tìm ra.

Nhưng là có một chút nhưng thật ra rất có ý tứ, này đó môn phái người ở được đến chìa khóa lúc sau, đều sẽ tiến hành một lần tông môn đại bỉ, tuyển ra tới một bộ phận ưu tú mầm, có được tiến vào bí cảnh tư cách.

Đương nhiên, chỉ có được đến chìa khóa người biết tới rồi trên tay chìa khóa rốt cuộc là nhiều ít, một ít trưởng lão ngầm luôn là sẽ dùng này đó chìa khóa trao đổi một ít ích lợi, lúc này mới dẫn tới một ít vô danh tán tu có khả năng được đến bí cảnh chìa khóa.

Nghe thấy cái này tuyển chọn phương thức Nam Cung Giác: “……” Bỗng nhiên cảm thấy trước mắt cái này đại môn cũng không phải như vậy uy nghiêm đồ sộ.

Tương phản, thoạt nhìn còn như là một cái che giấu tôm tích.

Hắn nhưng không cảm thấy năm nay bí cảnh mở ra xuất hiện môn loại này chính thức đồ vật, là bởi vì muốn nghênh đón người nào linh tinh, tương phản, hắn cảm thấy cái này bí cảnh sợ là ngay từ đầu chính là cái dạng này, chỉ là bởi vì Tu chân giới phía trước người chính mình tìm đường chết, dẫn tới linh khí không đủ, bí cảnh cũng chỉ là tới rồi thời gian ra tới lắc lư một chút mà thôi.

Nói không chừng vẫn là Thiên Đạo đang âm thầm thao tác……

Lúc này đây trở nên như vậy chính thức, vô cùng có khả năng là linh khí khôi phục duyên cớ.

Nam Cung Giác nghĩ đến đây, bỗng nhiên cảm thấy có chút buồn cười, nếu là một đoạn này thời gian Tu chân giới hoàn toàn không có người phi thăng thật là bởi vì mỗ một ít tổ tiên tự cho là đúng đem linh khí phong ấn, mới đưa đến kết quả, những người này nếu có thể đủ phi thăng đến thượng giới, nhìn thấy trước kia những cái đó các tiền bối, tâm tình sợ là sẽ không rất mỹ diệu.

Hắn thần sắc có chút vi diệu, Lạc Hòa bỗng nhiên cầm hắn tay, biểu tình biến đổi: “Tới.”

Ở hắn nói xong câu đó lúc sau, kia phiến cổ xưa trầm trọng đại môn chậm rãi mở ra, phát ra sấm sét giống nhau tiếng vang.

Nam Cung Giác vô ngữ: Này chẳng lẽ không xem như tạp âm ô nhiễm sao?

Hệ thống: "Nghiêm khắc tới nói, tạp âm ô nhiễm ở thế giới này cũng không xem như ô nhiễm, bởi vì chỉ cần là có thể tu luyện người đều có thể đủ che chắn loại trình độ này thanh âm."

Hơn nữa sóng âm cũng sẽ không đối thế giới này người sinh ra thương tổn. Đương nhiên câu này không phải thực phù hợp Nam Cung Giác sinh hoạt khoa học thế giới thế giới quan nói nó vẫn là không nói tính.

Nam Cung Giác tâm tình phức tạp, mở cửa thời gian cũng không trường, nhưng là cũng không ngắn, nhưng mà còn còn đắm chìm ở kinh ngạc bên trong mặt khác môn phái người, điểm này thời gian đều đã không kịp lại thương lượng mặt khác đối sách, chỉ có thể đi một bước xem một bước.

Ở môn hoàn toàn mở ra lúc sau, đại địa bỗng nhiên chấn động, như là có người khổng lồ đang ở hành tẩu giống nhau, ngay cả trước tiên phản ứng lại đây dùng linh lực bảo hộ chính mình tu sĩ đều cảm thấy chính mình trái tim đi theo bỗng nhiên xuất hiện thật lớn tiếng bước chân bùm bùm nhảy.

Quả nhiên cửa xuất hiện một cái người khổng lồ.

Mọi người thấy cơ hồ cùng bọn họ nơi địa phương chính diện đối kia một ngọn núi giống nhau cao người, bỗng nhiên mất đi ngôn ngữ.

Này sở hữu tình huống đều là lần đầu tiên phát sinh, ngay cả tự nhận là có được cốt truyện Nam Cung Giác, cùng với đời trước ở cái này thời gian tiến vào quá một lần bí cảnh Lạc Hòa đều thập phần kinh ngạc hiện tại triển khai.

Bọn họ nhưng cho tới bây giờ không có nghe nói qua cái này bí cảnh trung còn có cái gì người khổng lồ tồn tại.

Bất quá này đó ý tưởng bọn họ đều không thể biểu hiện ra ngoài, tất cả mọi người an tĩnh như gà, lẳng lặng mà quan sát đến tình thế phát triển.

Hiện tại trường hợp ra ngoài mọi người mong muốn, ai cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Không chỉ là bởi vì bọn họ trước mặt xuất hiện một cái người khổng lồ, càng quan trọng là, bọn họ đều rất rõ ràng cảm giác được, cái này người khổng lồ cho bọn hắn mang đến cực đại áp lực.

Cái loại này uy áp, chỉ có bọn họ ở đối mặt cường giả thời điểm mới có thể cảm giác được.

Có chút tương đối tiểu nhân môn phái trung tới người, ngày thường gặp được lợi hại nhất cao thủ uy áp, cùng cái này người khổng lồ so sánh với, căn bản không kịp người khổng lồ một phần vạn.

Nhưng mà lệnh người càng thêm kinh ngạc sự tình là, người khổng lồ cũng không có làm ra đem bọn họ đuổi đi linh tinh hành động, mà là nhìn về phía bọn họ, thanh âm bản khắc mà lại máy móc: "Hoan nghênh các vị đi vào chủ nhân trang viên làm khách, phía dưới thỉnh tay cầm thiệp mời khách quý tiến vào trang viên."

Nam Cung Giác vô ngữ chọc hệ thống: "Trang viên là cái gì ngoạn ý nhi? Ta xuyên qua cái này chẳng lẽ không phải phương đông huyền huyễn sao? Loại này phương tây huyền huyễn tiểu thuyết trung trang viên linh tinh…… Như thế nào nghe đều cảm thấy có vấn đề hảo sao?"

Chẳng lẽ này lại là một cái người xuyên việt tiền bối cách làm?

Không trách Nam Cung Giác như vậy cho rằng, bởi vì ở phía trước vị kia xuyên qua tiền bối nhật ký ghi lại trung, quỳnh lĩnh bí cảnh đã tồn tại.

Hệ thống cũng có chút vô ngữ, bất quá là nhằm vào xuẩn ký chủ: "Thế giới này phía trước thời điểm, tựa hồ chính là đem cái chết người mộ địa gọi là trang viên hảo sao?"

Nam Cung Giác trừng lớn đôi mắt: "Thật vậy chăng? Người chết mộ địa?"

Nam Cung Giác bỗng nhiên cảm thấy có điểm kinh tủng, hắn có chút đồng tình nhìn chung quanh đen nghìn nghịt đám người, không biết những người này biết bọn họ tiến vào chính là người khác mộ địa, sẽ là cái gì tâm tình?

Bất quá căn cứ hắn đối Tu chân giới cái này danh từ lý giải, những người này phỏng chừng sẽ không có cái gì ý tưởng.

Không, có lẽ bọn họ sẽ rời đi lúc sau, âm thầm tập kết nhân thủ, tiến vào trong đó cướp đoạt mộ địa trung tài nguyên linh tinh.

Này đó đều không quan trọng.

Đại gia nghe được "Thiệp mời" hai chữ thời điểm, ngươi nhìn xem ta, ta nhìn xem ngươi, đều không hẹn mà cùng nhìn nhìn chính mình trong tay bí cảnh chìa khóa, có chút do dự.

Bởi vậy chậm chạp không có người hướng bên trong đi.

Người khổng lồ chờ đợi một lát, thấy không có người tiến vào, bỗng nhiên cong hạ eo, làm ra khom lưng bộ dáng: "Các vị tôn quý khách nhân, chủ nhân nói, tiên tiến nhập trang viên người có thể đạt được trang viên nhiệt tình chiêu đãi, trang viên đại môn đem ở sau nửa canh giờ đóng cửa, vọng các vị nghiêm túc suy xét."

Nam Cung Giác ngẩng đầu lên nhìn thoáng qua, bỗng nhiên trong lòng nhảy dựng.

Hắn thề, chính mình thấy người khổng lồ vừa rồi chợt lóe mà qua ý vị thâm trường ý cười.

Hắn chần chờ một chút, kéo lại Lạc Hòa tay, dò hỏi hệ thống: “Hệ thống, ngươi có thể hay không ở ta cùng Lạc Hòa chi gian thành lập một cái có thể không bị người khổng lồ phát hiện đối thoại thông đạo?”

Hệ thống không chút do dự: “Không thể.”

Nam Cung Giác phẫn nộ: “Kia muốn ngươi có ích lợi gì?”

Hệ thống tự giác mở ra hệ thống thương thành, nhiệt tình chỉ vào trong đó một cái đen tuyền cái chai giới thiệu: “Thượng phẩm thông tâm đan, có thể ngắn ngủi liên tiếp hai người tinh thần thông đạo, còn có thể không bị bất luận kẻ nào dò xét ra tới thần diệu đan dược, chỉ cần 998, a không phải, chỉ cần 9 cái Kịch Tình Độ, là có thể được đến một lọ, 9 Kịch Tình Độ mua không được có hại mua không được mắc mưu, ký chủ ngươi còn đang đợi cái gì đâu?”

Nghe được quen thuộc quảng cáo từ, Nam Cung Giác khắc sâu cảm thấy sợ là trói định cái gì tà giáo hệ thống.

Sau đó hắn khẽ cắn môi: “Mua.”

Còn không phải là chín Kịch Tình Độ sao? Chỉ cần luyện cái đan là được……

Lạc Hòa cũng cảm giác được người khổng lồ uy hiếp, bởi vậy không có chủ động cùng Nam Cung Giác truyền âm.

Hắn có một loại cảm giác, tựa hồ chỉ cần hắn một cùng Nam Cung Giác truyền âm, liền sẽ bị người khổng lồ phát hiện không đúng.

Ở hắn nhíu mày thời điểm, Nam Cung Giác bỗng nhiên lấy ra tới một cái linh quả, bay nhanh nhét vào Lạc Hòa trong miệng, nhỏ giọng nói: “Sư huynh, không bằng chúng ta ăn trước điểm đồ vật đi, xem tạp bọn họ chuẩn bị làm sao bây giờ.”

Người khổng lồ bỗng nhiên hướng Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa phương hướng nhìn thoáng qua, nhíu nhíu mày, nhưng là không có làm cái gì.

Ăn xong linh quả Lạc Hòa bỗng nhiên bị thứ gì nghẹn một chút, sau đó hắn nghe được tiểu sư đệ thanh âm: “Sư huynh sư huynh, có thể nghe được ta nói chuyện sao?”

Hắn cúi đầu nhìn thoáng qua mắt trông mong nhìn chính mình tiểu sư đệ, nhíu mày ở trong thức hải hỏi: “Tiểu sư đệ?”

Nam Cung Giác chớp chớp mắt, cũng không có há mồm, mà là tiếp tục ở hắn thức hải trung nói chuyện: “Đừng lo lắng, ta không phải truyền âm, sẽ không bị phát hiện.”

? Tác giả nhàn thoại: Cầu đề cử nột tiểu khả ái nhóm (*￣︶￣)

------oOo------

Phần 177

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 177: Quỳnh lĩnh bí cảnh một

Lạc Hòa sửng sốt, lập tức nghĩ đến tiểu sư đệ lo lắng cái gì, hắn nghĩ đến tiểu sư đệ cái kia hệ thống, tỏ vẻ tin tưởng tiểu sư đệ nói: "Ân."

Nam Cung Giác nhưng thật ra không nghĩ tới Lạc Hòa thế nhưng không có nói ra nghi vấn, nhưng là không có nghi vấn vừa lúc, chân chính dám hướng bên trong đi người tạm thời còn không có, rất nhiều người đều ở quan vọng, hiện tại hắn còn xác thật không có thời gian cùng Lạc Hòa giải thích chính mình là nơi nào tới như vậy đan dược.

"Sư huynh, quỳnh lĩnh bí cảnh lúc này đây có điểm không thích hợp, chúng ta muốn đi vào trước sao?"

Lạc Hòa hướng người khổng lồ phương hướng nhìn thoáng qua, ánh mắt trầm trầm: "Chờ một lát, chờ Thiên Vũ tông trước làm lựa chọn."

Lạc Hòa nhíu nhíu mày, hắn tổng cảm thấy lúc này đây quỳnh lĩnh bí cảnh cảm giác không tốt lắm, mặc kệ là người khổng lồ vẫn là đại môn đều là không biết đồ vật, quan vọng trong chốc lát…… Cũng sẽ không tạo thành cái gì tổn thất.

Nói đến buồn cười, đã từng Lạc Hòa trọng sinh lúc sau cho rằng hết thảy đều ở chính mình khống chế trung, thậm chí còn một lần xuất hiện tiêu cực chán đời ý tưởng, không nghĩ tới ở gặp tiểu sư đệ lúc sau, thế nhưng liền bắt đầu nghênh đón một cái lại một cái kiếp trước chưa từng gặp được quá thần bí hiện tượng.

Này đó hiện tượng nhưng thật ra làm Lạc Hòa rất cảm thấy hứng thú.

Hắn nhìn thoáng qua nghe lời đứng ở chính mình bên người thiếu niên, trong lòng hơi hơi mềm nhũn.

Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác không có động tác, bọn họ mang theo Cửu Thiên Tông tự nhiên cũng liền không có người hành động, bọn họ không biết mang đội Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác là cái gì ý tưởng, có mấy cái đệ tử trong mắt ẩn ẩn xuất hiện không kiên nhẫn.

Đứng ở Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác phía sau Tạ Xu Vũ tổng cảm thấy có cái gì không đúng.

Bởi vì Lạc Hòa ẩn nấp áp chế tu vi chuẩn bị tiến vào bí cảnh duyên cớ, đã làm một phen dịch dung, mọi người đều nhìn không ra Nam Cung Giác bên người đứng người chính là Lạc Hòa, nhưng là nhìn Nam Cung Giác cùng một người khác loại này tự nhiên thân mật, luôn là làm Tạ Xu Vũ cảm giác quái quái.

Nhưng là Lạc Hòa không ở thời điểm, Nam Cung Giác thân phận chính là bọn họ những người này giữa tối cao, sở hữu đệ tử đều phải nghe Nam Cung Giác mệnh lệnh hành sự.

Tạ Xu Vũ nhưng thật ra không cảm thấy có cái gì không đúng, nhưng mà nàng lại ở trong lúc vô tình nghe được qua trước cùng nàng giao hảo tiểu tỷ muội ở sau lưng nói Nam Cung Giác nói bậy, thậm chí còn tưởng lại bí cảnh trung đối Nam Cung Giác xuống tay……

Tạ Xu Vũ ở kia lúc sau, liền chủ động xa cách kia mấy cái nữ hài.

Cứ việc nàng từ ban đầu thời điểm liền biết tu sĩ thế giới là tàn khốc, nhưng là lại vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy chính mình bên người người như vậy không biết sống chết muốn khiêu chiến quyền uy, ở nàng xem ra, những người này quả thực chính là ở tìm chết.

Kia nàng tự nhiên là không có khả năng phụng bồi.

Nam Cung Giác còn không biết ở bọn họ phía sau Tạ Xu Vũ đã cảm giác được hắn cùng Lạc Hòa chi gian không khí không đúng, hắn ánh mắt nhìn cách đó không xa cái kia người khổng lồ, nhìn quét một vòng đứng ở bốn phía đám người, phát hiện ai cũng không có động tác.

Hệ thống bỗng nhiên ra tiếng: "Ký chủ, vào đi thôi, ta tra xét một chút tư liệu, phát hiện quỳnh lĩnh bí cảnh quả nhiên là có chủ, hơn nữa cái kia chủ nhân tính cách thập phần cổ quái, thường thường mời người đi hắn trong nhà làm khách, nếu có người trước tiên đến nói, phỏng chừng sẽ có cái gì ưu đãi."

Nam Cung Giác ánh mắt sáng lên, nhưng mà lại có điểm không thể tin được: "Thật sự?"

"Đó là đương nhiên!" Đối với chính mình chuyên nghiệp tra tìm tư liệu chuyện này, hệ thống chính là thập phần vừa lòng, "Ta điều tra ra tư liệu sao có thể sẽ có giả?"

Đối hệ thống tự hào ngữ khí mắt điếc tai ngơ, Nam Cung Giác lập tức thông tri Lạc Hòa: "Sư huynh, vừa rồi hệ thống nói bí cảnh chủ nhân xác thật nhiệt tình hiếu khách, không bằng chúng ta đi vào trước đi?"

Lạc Hòa sửng sốt: "Hệ thống nói?"

Nam Cung Giác gật đầu: "Ân ân! Nghe nói đi vào trước khả năng còn sẽ gặp được kinh hỉ đâu!"

Đương nhiên Nam Cung Giác cho rằng, lấy chính mình cẩm lý thuộc tính, gặp được kinh hỉ gì đó căn bản chính là tất nhiên hảo sao?

Lạc Hòa tự hỏi một lát, nhìn thoáng qua Thiên Vũ tông bên kia đang ở hướng Cửu Thiên Tông quan vọng tầm mắt, bỗng nhiên ý vị không rõ cười cười: "Một khi đã như vậy, chúng ta đây liền đi vào trước đi."

Lạc Hòa đồng ý, thân là trước mắt Cửu Thiên Tông tiểu đội mang đội người, tự nhiên liền lên tiếng, hắn xoay người nhìn phía sau gần 30 cái Cửu Thiên Tông đệ tử, còn có hai mươi tới cái mặt khác tiểu tông môn, nhưng là lại là bọn họ lúc này đây chủ yếu nhiệm vụ đối tượng đệ tử, bỗng nhiên đối môn phái nào chắp tay nói: "Nếu các vị đều ngượng ngùng, ta đây Cửu Thiên Tông liền đi trước một bước."

Hắn cùng Lạc Hòa vừa động, Cửu Thiên Tông các đệ tử tự nhiên là đi theo bọn họ đi tới.

Đoàn người gần 50 cái, thực mau liền đi tới trước đại môn, Nam Cung Giác đối với người khổng lồ hành lễ: "Xin hỏi vị này…… Đạo hữu, ta chờ có không yêu cầu xảy ra chuyện thân phận chứng minh?"

Người khổng lồ cúi đầu, rất là "Gian nan" từ một đám nhóc con trông được ra tới ai là cùng chính mình người nói chuyện, hắn cẩn thận nhìn nhìn Nam Cung Giác, bỗng nhiên đồng tử co rụt lại, nhưng là người khác cùng hắn tồn tại thật lớn thân cao sai biệt, ai cũng không có phát hiện hắn thần sắc biến hóa.

Hắn trầm mặc một lát, đôi mắt đem đi theo Nam Cung Giác phía sau mọi người đều nhìn thoáng qua, xác định không có bất luận vấn đề gì, mới mở miệng nói: "Khách quý không cần đa lễ, chủ nhân nói, tiên tiến nhập trang viên khách quý không cần đưa ra thân phận chứng minh, các vị khách quý có thể đem lệnh bài mang theo tiến vào trang viên."

Nam Cung Giác tặng một hơi, tiếp đón người khác đi vào trước, chờ đến người đều đi được không sai biệt lắm, mới lại đối người khổng lồ hành lễ, nói lời cảm tạ: "Nhiều tẩy đạo hữu."

Người khổng lồ bỗng nhiên cong cong môi: "Khách quý không cần khách khí, chủ nhân nói, đối với có lễ phép khách nhân, luôn là yêu cầu ưu đãi."

Nói xong lúc sau còn đối Nam Cung Giác chớp chớp mắt, cũng mặc kệ Nam Cung Giác rốt cuộc có thể hay không tiếp thu đến hắn tầm mắt.

Nam Cung Giác: "……"

Hảo đi, hắn tiếp thu tới rồi người khổng lồ mị nhãn (?), có điểm vô ngữ, có điểm xấu hổ lôi kéo Lạc Hòa tiến vào đại môn.

Bọn họ này một nhóm người tiến vào lúc sau, quan vọng người lập tức liền nhịn không được, Thiên Vũ tông người đầu tiên đi lên trước tới.

Bọn họ nhìn Cửu Thiên Tông người đi vào đến như vậy dễ dàng, tự nhiên minh bạch bọn họ suy nghĩ cái gì có bẫy rập hoặc là mặt khác khảo nghiệm linh tinh ý tưởng đều là nghĩ nhiều, thấy Cửu Thiên Tông người tất cả đều đi vào, Thiên Vũ tông tự xưng là vì sao Cửu Thiên Tông song song tông môn, nơi nào có thể chịu đựng bị Cửu Thiên Tông người giành trước một bước.

Thiên Vũ tông người phụ trách là Thiên Vũ tông tông chủ đệ tử, tính lên ở Thiên Vũ tông cũng coi như là đại sư huynh giống nhau tồn tại, hắn tu vi tuy rằng không đuổi kịp Lạc Hòa như vậy yêu nghiệt trình độ, nhưng cũng còn kém một chút liền đến Hư Linh Cảnh.

Đương hắn hắn nhưng không cho rằng chính mình so ra kém Lạc Hòa, ngược lại cho rằng Lạc Hòa có thể đột phá Tạo Linh Cảnh bất quá là đi rồi cứt chó vận mà thôi.

Ở Thiên Vũ tông bên trong, không ai có thể đủ so được với hắn tu vi tiến bộ vượt bậc tốc độ.

Nhưng là hắn mới từ bế quan bên trong ra tới, liền nghe nói Cửu Thiên Tông Lạc Hòa đã tới Tạo Linh Cảnh tin tức, lập tức ngồi không yên, nghe nói Cửu Thiên Tông tông chủ lại thu một cái đệ tử, vẫn là lúc này đây mang đội người, lập tức liền mang theo được đến chìa khóa người tới quỳnh lĩnh bí cảnh.

Đương nhiên, vốn dĩ lúc này đây đại gia mục đích đều là vì thượng cổ truyền thừa, như là từ thừa hiên như vậy Thiên Vũ tông đệ tử vốn dĩ chính là có được danh ngạch, hắn như vậy cách làm nhưng thật ra không có khiến cho cái gì bất mãn.

Nhưng là từ thừa hiên người này có chút một cây gân, hắn trong lòng cảm thấy chính mình cũng không so Lạc Hòa kém, tự nhiên không cho phép chính mình bại bởi Lạc Hòa tiểu sư đệ.

Đang nhìn Cửu Thiên Tông người đi vào lúc sau, hắn nhanh chóng mang theo Thiên Vũ tông đệ tử tiến lên: "Kế tiếp nên đến phiên chúng ta Thiên Vũ tông!"

Hắn lời này nhưng một chút đều không khách khí.

Phía trước tuy rằng đại môn bên này không biết có cái gì thần kỳ chỗ, không có người nghe được Nam Cung Giác cùng người khổng lồ nói gì đó, nhưng là mọi người đều thấy Nam Cung Giác động tác, vừa thấy liền không phải vô lễ bộ dáng.

Nhưng mà từ thừa hiên hiện tại căn bản không có suy xét đến vấn đề này, hắn đi đến cổng lớn, lập tức chỉ vào người khổng lồ mở miệng nói: "Còn không bỏ chúng ta đi vào!"

Đi theo từ thừa hiên phía sau liễu truyền lân nghe thấy từ thừa hiên nói, sắc mặt lập tức đen.

Hắn nghĩ đến vừa rồi Cửu Thiên Tông người biểu hiện, trong lòng có dự cảm bất hảo.

Quả nhiên, người khổng lồ nhàn nhạt nhìn bọn họ liếc mắt một cái, thế nhưng nói: "Các vị khách nhân nếu tới rồi, thỉnh đưa ra các ngươi lệnh bài."

Liễu truyền lân trực giác không đúng, vừa rồi Cửu Thiên Tông người đi vào thời điểm nhưng không có đưa ra lệnh bài cái này lưu trình……

Nhưng là hắn còn không kịp thâm tưởng, liền phát hiện từ thừa hiên căn bản không quá đầu óc đem lệnh bài đem ra, hơn nữa yêu cầu tông môn sư đệ sư muội đều đem lệnh bài lấy ra tới: “Nghe thấy được không có, còn không chạy nhanh đem lệnh bài lấy ra tới?”

Từ thừa hiên làm lúc này đây nhiệm vụ người phụ trách, mọi người đều không dám có cái gì dị nghị, trực tiếp lấy ra lệnh bài.

Thấy liễu truyền lân bất động, từ thừa hiên không có kiên nhẫn trực tiếp đem trong tay hắn lệnh bài đem ra, nâng cằm nhìn người khổng lồ: “Được rồi sao? Có thể cho chúng ta đi vào đi?”

“Ha hả,” người khổng lồ bỗng nhiên ý vị không rõ cười cười, “Vị này khách quý, mời vào.”

Bởi vì thân cao kém duyên cớ, ai cũng không thấy được người khổng lồ đang cười sau khi xong bỗng nhiên đen mặt, liễu truyền lân cũng còn không kịp tự hỏi đã bị từ thừa hiên gọi lại: “Chúng ta đi!”

Trừ bỏ liễu truyền lân, ai cũng không có chú ý tới, ở bọn họ tiến vào đại môn lúc sau, trong tay bọn họ lệnh bài đều bỗng nhiên biến mất không thấy.

Mà liễu truyền lân cũng không có cảm thấy lệnh bài là cái gì cùng lắm thì đồ vật, cũng không có nghĩ nhiều, nhưng là đối với từ thừa hiên loại này biểu hiện lại rất là chướng mắt.

Trên thực tế……

Hắn cảm thấy cái này người khổng lồ tính tình hảo đến có chút quá mức, rõ ràng là có thể nghiền áp bọn họ tu vi, nhưng lại làm từ thừa hiên như vậy đối đãi, cư nhiên đều không có sinh khí.

Hắn phía trước còn có chút lo lắng từ thừa hiên vạn nhất đắc tội người khổng lồ, liên luỵ bọn họ nên làm cái gì bây giờ.

Nhưng thật ra người khổng lồ thái độ làm hắn có chút sờ không rõ ràng lắm.

Bất quá, nếu đã tiến vào bí cảnh, hắn nhẹ nhàng thở ra, tiến đều vào được, tổng sẽ không lại xảy ra chuyện gì mới là.

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa đi vào lúc sau đều ngẩn người.

Bọn họ bất quá là so mặt khác đệ tử chậm vài phút tiến vào mà thôi, nhưng là bọn họ tiến vào thời điểm, lại không có thấy những cái đó các sư đệ.

Hắn nhìn thoáng qua Lạc Hòa, có chút vô thố, đây là hắn lần đầu tiên mang theo nhiều người như vậy tiến vào một cái bí cảnh, nghiêm khắc tới nói, vẫn là một lần nhiệm vụ, nhưng là lại ở vừa mới tiến vào thời điểm liền đem người đều cấp đánh mất, hắn tức khắc có chút tự trách.

Lạc Hòa nhìn ra tiểu sư đệ trong mắt lo âu, có chút kinh ngạc.

Hắn an ủi sờ sờ Nam Cung Giác đầu: "Tiểu sư đệ, tiến vào bí cảnh, đại gia vốn dĩ đều có khả năng tách ra, chúng ta chỉ cần ở truyền thừa nơi vì bọn họ hộ pháp là được, trước đó lộ, đều yêu cầu bọn họ chính mình đi."

Nam Cung Giác nghĩ tới tiểu thuyết trung "Tiến vào bí cảnh tất thất lạc" giả thiết, tức khắc bình tĩnh rất nhiều.

Hắn nghiêm túc gật đầu: "Sư huynh nói đúng, chúng ta đây đi thôi."

Hắn cứ như vậy đem những cái đó vốn dĩ yêu cầu hắn bảo hộ sư đệ gì đó hoàn toàn ném tại sau đầu.

Không tính thượng một lần nguy cơ tứ phía Vạn Thú Hồ, này vẫn là Nam Cung Giác lần đầu tiên chân chính tiến vào một cái bí cảnh đâu.

Loại này nguyên lai ở hắn ý thức trung chỉ tồn tại với tiểu thuyết trung tồn tại, tự nhiên là cực đại hấp dẫn Nam Cung Giác lòng hiếu kỳ.

Lạc Hòa nhìn Nam Cung Giác đông nhìn xem tây nhìn xem hành vi, tuy rằng có chút ấu trĩ, nhưng là lại không có nói cái gì.

Rốt cuộc, hắn tiểu sư đệ tuy rằng thoạt nhìn rất lợi hại, nhưng là lại chỉ có hai mươi mấy tuổi.

Ở cái này người tu chân thấp nhất đều có thể sống đến hai ba trăm tuổi địa phương, tiểu sư đệ như vậy tuổi tác, vẫn là cái hài tử a.

Đối với tân địa phương tò mò như vậy cũng là bình thường.

Nam Cung Giác hoàn toàn không có ý thức được chính mình bị trở thành tiểu hài tử giống nhau dung túng, bên này nhìn xem, bên kia sờ sờ, đối với này đó có được độ cao linh khí hoa hoa thảo thảo ôm cực đại yêu thích, bởi vì này đó hoa hoa thảo thảo thế nhưng đều là linh thảo, còn đều lớn lên ở ven đường! Nam Cung Giác nhịn không được ven đường rút mấy cây thảo, này đó hoa hoa thảo thảo tuy rằng đều là linh thảo, nhưng là cũng không phải thập phần hi hữu linh thảo, có thể trồng ra một tảng lớn cũng là bình thường, tuy rằng nơi này linh thảo phẩm tướng so bên ngoài bán hảo rất nhiều.

Nam Cung Giác không có nhịn xuống một đường đi một đường ngắt lấy, đi rồi trong chốc lát lúc sau, hắn bỗng nhiên thấy trên mặt đất xuất hiện một ít hỗn độn dấu vết, như là hoa cỏ bị ngắt lấy lúc sau bộ dáng, Nam Cung Giác bỗng nhiên ngẩn người, hắn đi phía trước đi rồi vài vòng lúc sau rốt cuộc ý thức được không đúng.

Hắn thế nhưng thật là đi rồi vài vòng!

Hắn thân ở địa phương, tuy rằng mặt ngoài thoạt nhìn không có gì không đúng, nhưng trên thực tế thế nhưng là một cái ảo trận!

Những cái đó hỗn độn ngắt lấy dấu vết, thực rõ ràng chính là chính hắn lưu lại!

Nam Cung Giác sờ sờ cái mũi, có điểm xấu hổ, phía trước hắn còn cảm thấy chính mình ngắt lấy động tác đã thập phần cẩn thận, nhưng là trực diện không có giải quyết tốt hậu quả ngắt lấy hiện trường, hắn mới phát hiện chính mình vừa rồi thế nhưng làm ra tới nhiều như vậy gồ ghề lồi lõm!

Đem bí cảnh chủ nhân vườn phá hư thành như vậy, hắn thập phần chột dạ, bí cảnh chủ nhân sẽ không làm hắn bồi đi?

Hắn vừa mới trích linh thảo, tiến vào không gian lúc sau hệ thống lập tức tự động bá báo Kịch Tình Độ tăng trưởng, nhưng là đối với Nam Cung Giác tới nói điểm này Kịch Tình Độ thật là như muối bỏ biển, hoàn toàn không đủ xem.

Nhưng là…… Nếu là bí cảnh chủ nhân bắt đền nói, hắn thật đúng là không có gì biện pháp.

Hệ thống tỏ vẻ chính mình thương mà không giúp gì được: "Cố lên, ký chủ ngươi có thể!"

Nam Cung Giác: "……"

Hắn xin giúp đỡ nhìn Lạc Hòa, lời nói thế nhưng không phải như thế nào rời đi cái này ảo cảnh mà là vẻ mặt đau khổ hỏi: "Sư huynh, ngươi cảm thấy bí cảnh chủ nhân có thể hay không làm ta bồi này đó linh thảo?"

Lạc Hòa sửng sốt.

Hắn xem tiểu sư đệ rốt cuộc phát hiện cái này địa phương không thích hợp, còn tưởng rằng tiểu sư đệ là tưởng rời đi ảo cảnh, không nghĩ tới thế nhưng hỏi chính mình như vậy một cái không đàng hoàng vấn đề.

Hắn vừa định nói đây là một cái bí cảnh, chủ nhân đã sớm không biết khi nào cũng đã biến mất, nhưng là nói chuyện phía trước hắn bỗng nhiên nghĩ tới bí cảnh ở ngoài người khổng lồ, bỗng nhiên một đốn, nói: "Chúng ta đây trước sửa sang lại một chút vườn?"

Vạn nhất cái kia chủ nhân là thật sự tồn tại……

------oOo------

Phần 178

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 178: Quỳnh lĩnh bí cảnh nhị

Hiện tại bọn họ không biết bí cảnh chủ nhân có phải hay không thật sự tồn tại, vẫn là không cần tùy tiện làm chút cái gì mới tốt.

Chính yếu chính là, bọn họ hai cái hiện tại thân phận, chính là bí cảnh chi chủ khách nhân.

Vạn nhất bí cảnh chủ nhân thật sự tồn tại, bọn họ cái này hành vi liền phi thường không thích hợp.

Cái này ý tưởng ở Lạc Hòa trong đầu xuất hiện một cái chớp mắt, thực mau hắn lắc đầu, tự giễu cười một chút, nơi này vốn dĩ chính là một cái bí cảnh, có thể được đến cái gì tất cả đều bằng bản lĩnh, hắn cư nhiên còn cảm thấy tiến một cái bí cảnh yêu cầu tuân thủ nghiêm ngặt cái gì lễ nghi……

A.

Nhưng là nếu tiểu sư đệ đều nói như vậy, hắn vẫn là cũng đi theo sửa sang lại một chút đi.

Nam Cung Giác hoàn toàn không biết chính mình hành vi ở Lạc Hòa trong mắt thoạt nhìn có điểm ngốc, cũng không nghĩ tới Lạc Hòa cảm thấy thu thập bị hắn phá hư vườn chỉ là làm điều thừa.

Bởi vì hắn có khuynh hướng cho rằng, cái này bí cảnh chi chủ, là chân thật tồn tại.

Bởi vì hệ thống đang ở hắn trong đầu cho hắn phổ cập khoa học cái này bí cảnh chi chủ lịch sử.

Bí cảnh chi chủ tên gọi là thanh cừ chân nhân, là một cái phi thường cổ xưa thời kỳ nhân vật.

Bí cảnh chi chủ sinh hoạt cái kia thời kỳ, Thượng Ngu Đại Lục, không, toàn bộ Cửu U tiểu thế giới còn không có tách ra, Thượng Ngu Đại Lục chỉ là Cửu U tiểu thế giới một cái tiểu bộ phận, bất quá là cư trú chính đạo tu sĩ tương đối nhiều một ít mà thôi.

Lúc ấy, Cửu U tiểu thế giới tu luyện phương thức nhưng không có hiện tại như vậy cằn cỗi, cũng không phải cần thiết phải có linh khí mới có thể tu luyện.

Lúc ấy, Cửu U tiểu thế giới phân biệt tồn tại Thiên Cương linh khí, địa sát ma khí, còn có quỷ khí cùng yêu khí.

Tuy rằng này đó đều là có thể dùng để tu luyện linh khí, nhưng là đối với bất đồng tu sĩ tới nói, lại là không giống nhau.

Tỷ như Thiên Cương linh khí chỉ thích hợp chính đạo tu sĩ hấp thu, ma khí chỉ có thể từ ma tu hấp thu, quỷ khí cùng yêu khí cũng là như thế, bởi vậy lúc ấy Cửu U tiểu thế giới tu sĩ không chỉ có riêng là chỉ có nhân loại tu sĩ, càng thêm không giống như là hiện tại Thượng Ngu Đại Lục giống nhau chỉ có chính đạo tu sĩ, căn bản không tồn tại thiên địch.

Cái này Nam Cung Giác cũng hiểu biết một ít, ở hắn phía trước xem kia bổn người xuyên việt tiền bối sổ nhật ký, cũng ghi lại thế giới này tồn tại ma tu, yêu tu cùng quỷ tu, đối với này đó phân chia hắn cũng không cảm thấy có cái gì ngạc nhiên địa phương.

Hiện tại Thượng Ngu Đại Lục tình huống cũng không biết là như thế nào hình thành, nhưng là ở Nam Cung Giác xem ra, Thượng Ngu Đại Lục hiện tại trạng huống rõ ràng là không bình thường.

Không có thiên địch cùng đối thủ, mặc kệ là người vẫn là động vật vẫn là thực vật, có thể tại đây loại hoà bình an bình hoàn cảnh dưới còn có thể trở nên thập phần ưu tú, cơ hồ chính là ở người si nói mộng.

Dù sao Nam Cung Giác là không tin, đã không có ma tu quỷ tu linh tinh tồn tại, này đó Thượng Ngu Đại Lục tu sĩ có thể lợi hại đến địa phương nào đi.

Nói thật, Nam Cung Giác trước kia xem tiểu thuyết giữa đều không có Thượng Ngu Đại Lục như vậy coi như là hoà bình an bình Tu chân giới.

Những cái đó tiểu thuyết trung không chỉ là vai chính một người ở trưởng thành, bọn họ bên người người cũng yêu cầu trưởng thành, ở không có đủ tài nguyên cùng thiên tài địa bảo có thể dùng để cung ứng vai chính tiểu đệ linh tinh trưởng thành, nhất định phải phải có thúc giục bọn họ tự giác tự nguyện trưởng thành nhân tố —— tỷ như thiên địch, tỷ như ngoài ý muốn.

Nhưng là Thượng Ngu Đại Lục hiển nhiên cũng không phải như vậy.

Thượng Ngu Đại Lục đã không có cái loại này có thể điều động khởi cả cái đại lục mọi người thiên địch tồn tại, cũng chính bởi vì vậy, hiện tại Tu chân giới xuống dốc đến đáng sợ.

Nhiều năm như vậy đều không có Diệt Linh Cảnh tu sĩ tồn tại, chẳng lẽ còn không đủ rõ ràng sao?

Hắn không tiếng động cười nhạo.

Những người này chỉ có thể thấy trước mắt ích lợi, lại trước nay không có tự hỏi quá hiện tại Tu chân giới vì cái gì sẽ là hiện tại cái dạng này, cũng không thể quái cái này Tu chân giới đang ở bay nhanh xuống dốc.

Mà hệ thống ở phía trước thời điểm liền phát hiện một sự kiện, hệ thống tư liệu khuyết thiếu rất lớn một bộ phận, đó chính là về linh khí phong ấn kia một đoạn

thời gian lịch sử.

Kia chuyện không biết là bị cái dạng gì thủ đoạn làm được chân chính ý nghĩa thượng phong khẩu, hệ thống tư liệu hoàn toàn không có như vậy một sự kiện phát sinh.

Mà linh khí bị phong ấn lúc sau, Tu chân giới càng là xuống dốc tới rồi hiện tại tình trạng này.

Bất quá này cùng Nam Cung Giác cũng không có cái gì quan hệ, hắn đánh gãy hệ thống đối với một đoạn này tư liệu thiếu hụt bất mãn: "Tiếp tục nói bí cảnh chủ nhân sự."

Hệ thống có chút không cao hứng trừng mắt, nghĩ đến chỉ có ký chủ có thể thấy cái dạng này, cũng không thể phát huy bán đứng manh tác dụng, nó lại thu liễm biểu tình, tiếp tục nói lên bí cảnh chủ nhân chuyện xưa.

Thanh cừ chân nhân tồn tại cái kia thời kỳ tương đối cổ xưa, thậm chí so hiện tại Tu chân giới sở cho rằng thượng cổ thời kỳ còn muốn lại xa xăm một ít.

Lúc ấy Cửu U tiểu thế giới các chủng tộc người cũng không có tồn tại rất sâu ngăn cách, Nhân tộc, Yêu tộc, Ma tộc, còn có Quỷ tộc đều có thể đủ hoà bình ở chung, đương nhiên, Nhân tộc ở nhất định điều kiện hạ có thể thay đổi thành mặt khác ba cái tộc nhân, thật sự muốn nói lên, kỳ thật mỗi một chủng tộc chi gian đều là có thể thông qua riêng phương thức tiến hành chủng tộc chi gian thay đổi.

Hơn nữa ở cái kia thời đại, Cửu U tiểu thế giới sở hữu sinh linh chi gian đều là chung sống hoà bình, đại gia tu luyện cũng đều có thể tràn ngập thích hợp bầu không khí, đương nhiên, đó là một cái thời đại tốt đẹp nhất.

Ở cái kia thời đại, tự nghĩ ra công pháp trong vòng sự tình đều là việc nhỏ, cơ hồ mỗi người đều có thể đủ tự nghĩ ra công pháp, bọn họ đối thiên địa chi gian tồn tại linh khí có một loại thiên nhiên cảm ứng, lợi hại tu sĩ, thậm chí có thể cảm ứng được pháp tắc lực lượng.

Ở cái kia cổ xưa thời kỳ, tồn tại một loại tu luyện phương thức, là về pháp tắc lĩnh ngộ tu luyện.

Có một loại tu luyện hệ thống, tu luyện lúc sau, có thể đem tự thân cùng thiên địa pháp tắc liên hệ ở bên nhau, do đó sáng tạo ra tới chính mình lĩnh vực —— nói là lĩnh vực, nhưng là ở Nam Cung Giác xem ra, cùng những cái đó không đáng tin cậy tiểu thuyết giữa nhắc tới toàn dân không gian linh tinh không sai biệt lắm.

Cái này hệ thống người có được đặc thù huyết mạch, bọn họ có thể hiểu được pháp tắc, khai sáng không gian lĩnh vực, này đó lĩnh vực có thể theo tu vi tăng trưởng mà trưởng thành, có thể dần dần xuất hiện hoa hoa thảo thảo, sinh mệnh linh tinh, chân chính lợi hại đại năng, thậm chí có thể ở lĩnh vực bên trong tự động sinh ra cùng không gian pháp tắc vô pháp dứt bỏ thời gian pháp tắc, cuối

cùng ra đời một cái Cửu U tiểu thế giới Thiên Đạo ngầm đồng ý dưới, sinh ra tiểu thế giới.

Này đó tiểu thế giới ở tu sĩ phi thăng thời điểm, có thể lựa chọn là mang theo cùng nhau rời đi cái này tiểu thế giới, vẫn là làm một loại tài phú để lại cho cái này tiểu thế giới hậu nhân nhóm.

Mỗi một loại lựa chọn người đều tồn tại.

Nhưng mà quỳnh lĩnh bí cảnh chủ nhân thanh cừ chân nhân lại không phải này hai loại trung bất luận cái gì một loại.

Thanh con đường người là thượng cổ thời kỳ một đóa kỳ ba.

Nghe nói người này cuộc đời thập phần không đàng hoàng, bình sinh đam mê đùa giỡn mỹ nhân, nhưng là lại trước nay không chạm vào này đó thu thập tới mỹ nhân, mỗi khi đi ngang qua địa phương nào, luôn là sẽ rước lấy một số lớn phương tâm ám hứa nhân nhân quỷ quỷ.

Có thể nói là cái kia rất nhiều tu sĩ tìm không thấy tức phụ thời đại toàn dân công địch.

Đương nhiên cũng có thể mặt bên biểu hiện ra ngoài vị này tu sĩ ở đồng tính giữa không phải thực được hoan nghênh, tuy rằng mỹ nhân đều đối hắn khăng khăng một mực, nhưng là tâm hệ mỹ nhân những người khác đối hắn nhưng không có nửa điểm khách khí.

Hơn nữa hắn tuy rằng là một cái tu luyện lĩnh vực tu sĩ, nhưng là hắn lĩnh vực ở lúc ấy quả thực có thể nói là râu ria.

Lúc ấy lĩnh vực tồn tại đủ loại tình huống, tỷ như tất cả đều là hỏa lĩnh vực, tất cả đều là thủy, tất cả đều là sắc bén cục đá, cũng chỉ có thanh cừ chân nhân trong lĩnh vực cái gì đều có, hoa hoa thảo thảo sơn sơn thủy thủy gì đó, nhưng là này cũng không có cái gì dùng.

Hắn lĩnh vực thức tỉnh lúc đầu thời điểm, toàn bộ lĩnh vực chỉ có bàn tay đại, phóng điểm móng tay cái đi vào đều phải lo lắng có thể hay không đem bên trong hoa hoa thảo thảo áp hỏng rồi.

Bởi vậy thanh cừ chân nhân ở lúc ấy, có thể nói là cái loại này bị mọi người đều công nhận phế sài.

"Này nên không phải là một cái phế sài nghịch tập chuyện xưa đi?" Nam Cung Giác trừu trừu khóe miệng, đánh gãy hệ thống nói.

Hệ thống đối nhà mình ký chủ vấn đề này có chút vô ngữ, nó trước rà quét một chút kế tiếp, trả lời Nam Cung Giác vấn đề: "Không phải."

"Nga," Nam Cung Giác gật gật đầu, "Vậy ngươi liền tiếp tục nói đi."

Thanh cừ chân nhân sở dĩ có thể ở bị cho rằng là phế sài thời điểm hành sự còn như vậy kiêu ngạo tự nhiên là có nguyên nhân.

Hắn thân cha là Yêu tộc chi vương, thân mụ Ma Vương nữ nhi, Ma giới công nhận mạnh nhất công chúa, bà ngoại vẫn là Nhân tộc lợi hại nhất tu sĩ chi nhất, ngay cả đã sớm đã qua đời gia gia, cũng là quỷ tu giữa tương đối có sức thuyết phục người, có như vậy cường hãn thân phận bối cảnh, hắn liền tính là một cái phế sài lại có thể thế nào?

Còn không phải toàn thế giới người đều phải cho hắn nhường đường.

Cho nên nói ở rất nhiều thời điểm, sẽ đầu thai cũng là một kiện chuyện trọng yếu phi thường.

Ngạch, hiện tại không phải nói cái này thời điểm, Nam Cung Giác ở trong lòng cảm khái một câu, thực mau đem cái này ý tưởng vứt tới rồi sau đầu.

Thanh cừ chân nhân vẫn luôn duy trì chính mình phế sài nhân thiết, thường thường ở Cửu U tiểu thế giới niêm hoa nhạ thảo, bắt đầu hoàn thiện chính mình hoa tâm phong lưu nhân thiết.

Hắn như vậy hồ nháo mấy ngàn năm, bởi vì trưởng bối thân phận duyên cớ, ai cũng không thể đem hắn thế nào.

Nhưng là có một ngày, thanh cừ chân nhân bắt đầu nằm mơ.

Ác mộng.

Cái loại này về thế giới hủy diệt linh tinh mộng.

Đương nhiên cũng không phải vừa lên tới chính là thế giới muốn xong cảnh tượng, tại đây phía trước còn sẽ làm hắn mơ thấy một ít mỹ nhân cùng chuyện thú vị, cuối cùng ở hắn vừa mới đem mỹ nhân thu vào trong túi thời điểm, liền sẽ bỗng nhiên bùng nổ tận thế giống nhau hủy diệt cảnh tượng.

Nếu chỉ là một ngày hai ngày, thanh cừ chân nhân như vậy tâm đại người là sẽ không chú ý tới, bởi vì hắn loại người này vô tâm không phổi thói quen.

Mãi cho đến có một ngày hắn gặp được ở trong mộng nhìn thấy quá một lần tình huống, kế tiếp bắt đầu thường xuyên ở trong hiện thực gặp được trong mộng tình huống, có như vậy một đoạn thời gian, thanh cừ chân nhân thậm chí phân không rõ hiện thực cùng cảnh trong mơ, rốt cuộc là hắn trước mơ thấy trong hiện thực cảnh tượng, vẫn là hiện thực cảnh tượng lại một lần phát sinh ở hắn trong mộng……

Sau đó hắn bắt đầu thường xuyên mất ngủ, thậm chí là căn bản không dám ngủ.

Hắn khác thường thực mau đã bị Yêu Vương lão cha, công chúa lão nương phát hiện, sau đó hắn cha mẹ bắt đầu quan tâm hắn sinh hoạt trạng thái, thậm chí còn đem hắn dưỡng ở trong phủ, cho rằng khiến cho hắn thần chí không rõ các mỹ nhân tất cả đều đuổi ra đi, nhưng mà hắn cảnh trong mơ vẫn là không có ngưng hẳn, cuối cùng hắn đem chuyện này nói cho cha mẹ.

Sau lại, ở hắn cha mẹ không thể hiểu được trạng huống dưới, hắn bị đưa đến cái này địa phương, sau đó hắn cha mẹ áp dụng bí pháp đem hắn cùng hắn tự thành

một cái tiểu thế giới lĩnh vực phong ấn tại một phương không gian trung.

Sau đó câu chuyện này liền không có sau đó.

Lại nói tiếp cái này tư liệu, cũng là nơi phát ra với không biết vì cái gì thế nhưng sẽ có ghi nhật ký hảo thói quen thanh cừ chân nhân nhật ký đâu.

Nam Cung Giác: "……"

Chẳng lẽ là này đó có chuyện xưa người đều thích đem chính mình chuyện xưa viết ở nhật ký không bổn thượng sao?

Nam Cung Giác thực vô ngữ, giống hắn loại này vừa thấy là có thể thành công chuẩn thành công nhân sĩ, liền không có viết nhật ký thói quen.

Chủ yếu là khi còn nhỏ bị lão sư buộc viết nhật ký còn muốn ở toàn ban giữa xử tội niệm ra tới ký ức quá mức với khắc sâu, nhưng thật ra Nam Cung Giác nhớ tới nhật ký này hai chữ liền phản xạ có điều kiện muốn niệm ra tới……

Tấm tắc, loại chuyện này vẫn là không cần tưởng tương đối hảo.

"Hệ thống, về cái này thanh cừ chân nhân cuộc đời, chỉ có này đó tư liệu sao?"

Hắn dò hỏi hệ thống, cảm thấy sự tình có điểm kỳ quặc.

Hệ thống điểm điểm chính mình cao quý đầu lĩnh, rụt rè nói: "Đương nhiên không có, hệ thống chính là có thể thu thập thế giới này sở hữu văn tự tư liệu, ký chủ nếu rất tưởng biết đến lời nói, không bằng liền trực tiếp đi gặp thanh cừ chân nhân bản nhân dò hỏi hảo."

"Cái gì?" Nam Cung Giác kinh ngạc, "Vị kia thanh cừ chân nhân tồn tại thời gian không phải thập phần cổ xưa sao? Chẳng lẽ hiện tại còn sống?"

Đó là một loại cái dạng gì lão quái vật……

Quan trọng nhất chính là, Thiên Đạo sẽ cho phép như vậy tồn tại vẫn luôn tồn tại với Cửu U tiểu thế giới bên trong sao?

Hắn đối thiên đạo chịu đựng độ tỏ vẻ hoài nghi.

Nhưng là hệ thống trả lời làm hắn mở rộng tầm mắt.

"Căn cứ cái kia thời đại một ít di lưu tư liệu tới xem, lĩnh vực loại đồ vật này, nghiêm khắc tới nói là có thể cùng lĩnh vực chủ nhân ngang nhau thọ mệnh……

Những cái đó ở truyền thuyết thời kỳ trung tồn tại một ít bị phi thăng người lưu lại lĩnh vực, ở đã trải qua một đoạn thời gian lúc sau đều sẽ tiêu tán, từ một ít tàn khuyết tư liệu giữa có thể thấy được tới, lĩnh vực biến mất thường thường cùng với chủ nhân linh hồn tiêu vong."

Có lẽ là bởi vì thượng giới sinh hoạt tương đối tàn khốc nguyên nhân, cái kia thời kỳ lưu lại lĩnh vực thế nhưng đại đa số đều là ở một đoạn thời gian lúc sau liền sẽ trực tiếp biến mất.

Nam Cung Giác như suy tư gì nhíu nhíu mày: “Nói cách khác, cái này bí cảnh mãi cho đến hiện tại đều còn tồn tại, từ mỗ một loại ý nghĩa đi lên nói, liền đại biểu cho hiện tại lĩnh vực chủ nhân vẫn như cũ còn sống?”

Hệ thống điên cuồng gật đầu: “Không sai không sai! Chính là cái này hư hư thực thực!”

Nó khả nghi tạm dừng trong chốc lát, bỗng nhiên nói: “Còn có một việc, căn cứ thanh cừ chân nhân nhật ký, hắn ở bị nhốt ở thế giới này lúc sau, đã không có thu thập mỹ nhân lạc thú lúc sau, dần dần khai phá ra mặt khác yêu thích……”

Nam Cung Giác có một loại không ổn dự cảm, hắn cảnh giác hỏi: “Cái gì yêu thích?”

Hắn tổng cảm thấy hệ thống sắp nói ra khẳng định là một ít hủy diệt tam quan nói……

Hệ thống có điểm xấu hổ: “Là cái dạng này, vị này bí cảnh chi chủ ở không biết bao nhiêu năm trước nghiên cứu ra tới hắn cha mẹ lưu lại cái này phong tỏa trận pháp lỗ hổng, phát hiện mỗi cách một đoạn thời gian lúc sau, trong lĩnh vực liền sẽ xuất hiện một đạo cái khe, hắn có thể đưa ra một ít chính mình tín vật, sau đó thu được tín vật người đem ở không lâu lúc sau không biết thông qua cái gì phương thức, tiến vào hắn lĩnh vực, vì thế, hắn dần dần khai phá ra chiêu đãi các loại đi vào bí cảnh trung khách nhân ác thú vị.”

Nam Cung Giác thề, hắn cảm thấy cái này bí cảnh chi chủ cho rằng chiêu đãi cũng không phải cái gì tốt từ ngữ.

? Tác giả nhàn thoại: Hôm nay buổi tối làm cả đêm thực nghiệm, trên tay tất cả đều là axit clohidric vị 【 gió bão khóc thút thít 】

------oOo------

Phần 179

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 179: Quỳnh lĩnh bí cảnh tam

Nhưng là sự tình trọng điểm cũng không phải cái này, mà là: "Cái kia bí cảnh chi chủ thật sự còn sống?"

Kia đến có bao nhiêu đại tuổi tác a?

Còn có bí cảnh chi chủ những cái đó cảnh trong mơ là thiệt hay giả?

Này đó Nam Cung Giác đều thập phần tò mò, bất quá hiện tại chuyện quan trọng nhất, là trước ứng phó vị này đại lão ác thú vị.

Cũng không biết hắn rốt cuộc đối cái này bí cảnh đều làm chút cái gì.

Nam Cung Giác áp xuống trong lòng điềm xấu dự cảm, truyền âm đem vừa rồi hệ thống nói chuyện xưa nói cho Lạc Hòa.

Lạc Hòa kinh ngạc: "Phải không?"

Hắn nguyên tưởng rằng bí cảnh chủ nhân cũng không tồn tại, không nghĩ tới cái này bí cảnh chi chủ thế nhưng là thật sự tồn tại.

Lạc Hòa nghĩ nghĩ: "Chúng ta đây tạm thời thật sự coi như chính mình là tới làm khách đi, nhìn xem vị này bí cảnh chi chủ muốn làm cái gì."

Nam Cung Giác nhìn bị chính mình thu thập đến không sai biệt lắm dược viên, gật gật đầu: "Ân ân! Dù sao chúng ta cũng không phải thật sự muốn tới tìm cái gì tài nguyên……"

Nhưng là từ từ!

Nam Cung Giác bỗng nhiên nghĩ đến một cái thực nghiêm túc vấn đề, nếu cái này bí cảnh hình thành thời gian là cổ xưa đến không thể lại cổ xưa thời điểm, như vậy những cái đó truyền thừa nơi…… Bên trong truyền thừa rốt cuộc là thứ gì?

"Thực xin lỗi ký chủ, hệ thống vô pháp tuần tra." Hệ thống nghe được ký chủ tiếng lòng lúc sau, lập tức thử rà quét bí cảnh, nhưng là không nghĩ tới ở truyền thừa nơi cái kia khu vực, thế nhưng hoàn toàn vô pháp rà quét.

Hệ thống trong lòng có điểm hoảng, nó nhớ tới phía trước tới bí cảnh trung tiền nhiệm ký chủ đi vào bí cảnh thời điểm, nó cũng vô pháp rà quét ra tới truyền thừa nơi cụ thể tình huống, cho nên mới không có làm tiền nhiệm ký chủ tiến vào truyền thừa nơi.

Hiện tại ngẫm lại, truyền thừa nơi bí mật chỉ sợ thực trọng đại.

Hệ thống loáng thoáng cảm nhận được thế giới này Thiên Đạo cũng không phải thực hoan nghênh chính mình tồn tại, tuy rằng Thiên Đạo đối này tựa hồ không có cách nào ngăn cản, nhưng là đối với hệ thống tồn tại, Thiên Đạo tuy rằng không có minh xác tỏ vẻ ra tới, nhưng là từ một ít chi tiết giữa vẫn là có thể cảm giác được Thiên Đạo đối hệ thống bài xích……

Chỉ là ở tiếp quản hiện tại ký chủ phía trước, hệ thống chưa từng có để ý vấn đề này mà thôi.

Phát hiện truyền thừa nơi truyền thừa khả năng có vấn đề lúc sau, Nam Cung Giác tâm tình lập tức trầm trọng rất nhiều.

Lạc Hòa xem tiểu sư đệ thần sắc biến hóa, không khó đoán ra tiểu sư đệ suy nghĩ cái gì.

Đương hắn cũng nghĩ đến truyền thừa nơi vấn đề thời điểm, ngay cả luôn luôn thập phần bình tĩnh, chỉ có ở tiểu sư đệ xảy ra chuyện thời điểm mới có thể biểu hiện ra ngoài chính mình rất là cảm xúc Lạc Hòa đều nhịn không được có chút kinh hãi.

Hắn cùng Nam Cung Giác liếc nhau, đều từ lẫn nhau trong mắt thấy được một tia ngưng trọng.

Lúc này đây Cửu Thiên Tông mang đến người chính là gần 30 người, trong đó còn có mười mấy là Cửu Thiên Tông kế hoạch mạnh mẽ bồi dưỡng đệ tử, nếu là này đó hài tử đã xảy ra chuyện……

Đối Cửu Thiên Tông tương lai sợ là một lần rất lớn đánh sâu vào.

Hắn nhíu nhíu mày, những người này là hắn mang ra tới, tuy rằng Cửu Thiên Tông cũng không có người yêu cầu hắn nhất định phải đem mọi người đều mang đi ra ngoài, nhưng là nếu này đó hài tử tất cả đều đã xảy ra chuyện, cũng không phải đã cỡ nào mỹ diệu sự tình.

Ở Lạc Hòa cau mày trầm tư trong lúc, Nam Cung Giác đã đem chính mình ngắt lấy thảo dược phân loại phóng hảo, thu vào không gian bên trong.

Bọn họ chung quanh dược điền bên trong thảo dược đều lớn lên thực hảo, tản ra mỏng manh linh khí cùng dược hương, hiện tại miễn cưỡng xem như một cái gà mờ luyện đan sư Nam Cung Giác nhìn cái này muốn sân ngo ngoe rục rịch, khống chế không được chính mình muốn đem này đó linh thảo tất cả đều thu vào chính mình không gian xúc động.

Bất quá nghĩ bí cảnh chủ nhân còn ở tồn tại hơn nữa rất có khả năng đang xem bọn họ nhất cử nhất động chuyện này……

Nam Cung Giác vẫn là khống chế được tay mình.

Hắn quan sát trong chốc lát chung quanh tình huống, phát hiện nơi này cũng không xem như một cái ảo cảnh, mà là một cái trận pháp.

Hơn nữa cái này trận pháp tựa hồ còn khá tốt phá bộ dáng?

Nam Cung Giác nhíu nhíu mày, hắn xem qua rất rất nhiều trận pháp thư, cảm thấy cái này trận pháp tựa hồ có loại mạc danh quen thuộc, nhưng là trên thực tế lại không thể đem này đó trận pháp thật sự cùng chính mình trước kia gặp qua những cái đó trận pháp liên hệ lên.

Hắn tìm không thấy mắt trận.

Tuy rằng trận pháp thoạt nhìn giống như là mấy cái bình thường linh thạch đối tề mà thành bộ dáng, nhưng Nam Cung Giác không thể không thừa nhận một sự kiện, đó chính là cái này trận pháp…… Có điểm phức tạp.

Cùng hắn phía trước gặp qua đều không quá giống nhau……

"Hệ thống, ngươi biết đây là có chuyện gì sao?"

Hệ thống lắc lắc đầu: "Thực xin lỗi ký chủ, về bí cảnh trung chân thật tư liệu, hệ thống cũng không biết, về bí cảnh chi chủ cái kia thời đại ghi lại, chỉ có bí cảnh chi chủ nhật ký giữa ghi lại những cái đó nội dung."

Cũng tức là nói, cái kia thời đại mặt khác sở hữu văn tự ghi lại, đều đã mất đi truyền thừa.

Mà truyền thừa nơi tuy rằng tồn tại, nhưng là hệ thống căn bản vô pháp từ bên trong tìm kiếm bất luận cái gì tư liệu.

Cũng may Nam Cung Giác là một cái chân chính ý nghĩa thượng yên vui phái, đối với cái này không tốt tin tức cũng không có cảm thấy có cái gì khó có thể tiếp thu địa phương.

Hắn nhìn về phía như cũ ở trầm tư trung Lạc Hòa, mở miệng hỏi: "Sư huynh, chúng ta hiện tại có phải hay không muốn đi trước tìm sư đệ sư muội…… Ta cảm thấy cái này bí cảnh khả năng so trong truyền thuyết dược nguy hiểm rất nhiều."

Lạc Hòa gật đầu: "Có thể, nhưng là trước đó, chúng ta muốn trước đem nơi này trận pháp phá giải."

"Nga," Nam Cung Giác nghe thấy được Lạc Hòa nói, cả người đều có điểm uể oải, "Cái này trận pháp tuy rằng thoạt nhìn giống như rất đơn giản, nhưng là ta phá giải không được."

Nam Cung Giác nguyên bản còn cảm thấy chính mình trận pháp thuật đã là thập phần không tồi, nhưng mà hiện tại mới biết được cái gì gọi là sơn ngoại có sơn nhân ngoại hữu nhân.

Tuy rằng lý trí đi lên nói, hắn không nên cùng một cái không biết sống nhiều ít năm đồ cổ tương đối này đó, nhưng là lý trí nếu là hữu dụng nói, trên thế giới này như thế nào sẽ còn có nhiều như vậy bệnh trầm cảm người bệnh linh tinh đâu?

Nam Cung Giác u buồn Lạc Hòa xem ở trong mắt, thấy nhà mình vẫn luôn đều thập phần lạc quan hướng về phía trước hi hi ha ha tiểu sư đệ lộ ra như vậy biểu

tình, Lạc Hòa cảm thấy còn rất thú vị.

Nói đến cũng kỳ quái, cái này trận pháp……

Lạc Hòa trực giác chính mình có thể phá giải.

Hắn đi phía trước đi rồi một bước, nghĩ tới cái gì, tránh đi Nam Cung Giác vừa mới thu thập sửa sang lại sạch sẽ dược điền, đi tới một góc, ngồi xổm xuống đi nhìn một gốc cây dung mạo bình thường giống như là một cây đơn thuần cỏ dại giống nhau tiểu thảo.

Nam Cung Giác cảm thấy Lạc Hòa này đó hành vi quả thực không thể hiểu được, nhưng là hắn cũng không có quấy rầy Lạc Hòa hành động.

Ở Nam Cung Giác tiềm thức giữa, Lạc Hòa làm cái gì đều là đúng……

Đương nhiên, ở hắn minh xác biết chân tướng thời điểm hắn là sẽ không như vậy cảm thấy.

Lạc Hòa vươn tay, nhẹ nhàng nắm lấy trên mặt đất kia cây tiểu thảo, nhẹ nhàng một rút, trong tay liền nhiều ra một cây xanh biếc…… Cỏ dại.

Nam Cung Giác khóe miệng trừu trừu, bỗng nhiên hắn hô hấp cứng lại, liền ở hắn ngây người trong lúc, chung quanh giống thổi qua một hồi gió to, cái loại này vẫn luôn tồn tại với bọn họ chi gian cái loại này vô hình cái chắn giống như lập tức liền biến mất.

Kế tiếp hắn trong đầu liền xuất hiện hệ thống thét chói tai: “A a a ký chủ! Đó là huyễn linh thảo a huyễn linh thảo!”

Nam Cung Giác nghĩ đến huyễn linh thảo ghi lại, cả người đều là chấn động: “Hệ thống, ngươi nói thật?”

Hệ thống vẫn như cũ ở thét chói tai, thân là một cái nghe nói không gì không biết hệ thống cũng không phải cái gì đều gặp qua, huống chi vẫn là huyễn linh thảo loại này trong truyền thuyết tồn tại, nghe nói đã sớm ở không biết nhiều ít vạn năm trước, loại này thần kỳ thiên tài địa bảo cũng đã từ cái này Cửu U tiểu thế giới biến mất.

Không nghĩ tới cái này bí cảnh bên trong thế nhưng tồn tại loại này trong truyền thuyết linh thảo!

Hệ thống cảm thấy chính mình liền tưởng là một cái chứng kiến lịch sử đại lão giống nhau, mãn đầu óc nhiều chuyện về sau nhìn thấy những cái đó thường thường ra nhiệm vụ hơn nữa đạt được thành công các hệ thống khoe ra thời điểm chính mình có thể như thế nào khoe ra chính mình nhặt được loại này trong truyền thuyết, ngay cả ở hệ thống thương thành bên trong đều không thấy được thần kỳ thiên tài địa bảo trải qua!

Nó phảng phất thấy chính mình đi lên giống như trên đỉnh, thăng chức tăng lương, rốt cuộc có thể đổi mới ký chủ tốt đẹp sinh hoạt!

Nó hư hư mà cầm chính mình miêu trảo tử, trong lòng kích động lại mênh mông.

Nhưng là Nam Cung Giác cũng không có cho nó mặt mũi, mà là đả kích: "Liền tính là ngươi thật sự gặp được, không có chứng cứ ai sẽ tin tưởng ngươi a?"

Hệ thống đã có thể không cao hứng a, thân là nó ký chủ, ở ngay lúc này nói loại này nói mát sao lại có thể?

Hệ thống từ thương thành tìm tìm, lay ra tới một cái 9 Kịch Tình Độ cấp thấp vị diện camera, đối với Lạc Hòa phương hướng chính là một trận mãnh chụp: "Ảnh chụp làm chứng, ta xem ai còn không tin?"

Thấy hệ thống lấy ra camera lúc sau, Nam Cung Giác khóe miệng trừu trừu, trách hắn không có xem xong hệ thống thương thành bên trong rốt cuộc đều có chút thứ gì.

Ở hệ thống đối với Lạc Hòa trong tay thảo một trận mãnh chụp thời điểm, Lạc Hòa như suy tư gì xoay người nhìn Nam Cung Giác, trong mắt hiện lên một tia nghi hoặc.

Nam Cung Giác vô ngữ đối Lạc Hòa buông tay, chỉ chỉ đầu mình, Lạc Hòa nghĩ tới tiểu sư đệ hệ thống, thần sắc ám trầm một ít.

Hắn đem trong truyền thuyết huyễn linh thảo trở thành bình thường cỏ dại đặt ở trong tay, đứng lên hướng Nam Cung Giác bên kia đi qua.

Thấy Lạc Hòa đem huyễn linh thảo coi như thành bình thường tiểu cỏ dại giống nhau cầm ở trong tay mang theo lại đây, Nam Cung Giác cảm thấy chính mình trái tim run lên run lên, khắc sâu cảm thấy Lạc Hòa cái này hành vi quả thực chính là phí phạm của trời.

Đáng tiếc chính là Lạc Hòa trong lòng có việc, ngói lành không thấy ra tới tiểu sư đệ biểu tình không quá thích hợp.

Hắn đi đến Nam Cung Giác bên người, vừa định nói hắn đã phá giải trận pháp, liền thấy tiểu sư đệ mắt trông mong nhìn chằm chằm chính mình trong tay kia cây thảo xem.

Lạc Hòa: "……"

Lạc Hòa mặt đen.

Chẳng lẽ hắn còn không có một cây thảo đẹp sao?

Nam Cung Giác cầu sinh dục rất mạnh phát hiện Lạc Hòa cảm xúc không đúng, lập tức đối Lạc Hòa triển khai một nụ cười rạng rỡ: "Sư huynh, ngươi thật lợi hại!"

Lạc Hòa tâm tình hơi chút tốt hơn một chút điểm.

Nhưng mà Nam Cung Giác đang cười sau khi xong lập tức dùng một loại bao hàm khát vọng ánh mắt nhìn Lạc Hòa trong tay nhéo huyễn linh thảo, hai con

mắt vô tội nhìn Lạc Hòa: “Sư huynh, ta có thể nhìn xem này cây linh thảo sao?”

Lạc Hòa gật gật đầu, tuy rằng cảm thấy trong lòng có chút hụt hẫng, nhưng là vẫn là đem linh thảo đưa cho tiểu sư đệ.

Cho nên nói loại người này không bằng thảo cảm giác là chuyện như thế nào?

Nam Cung Giác vươn tay, thật cẩn thận mà, thành kính mà đem Lạc Hòa trên tay cỏ dại phủng lại đây, cùng lúc đó, ở hắn thức hải bên trong, hệ thống lớn tiếng thét chói tai cũng lại một lần vang lên tới: “A a a ký chủ! Ngươi có phải hay không bắt được huyễn linh thảo a huyễn linh thảo! Ôi trời ơi đây là cái gì chứng kiến kỳ tích thời khắc……”

Hệ thống kích động đến quả thực có chút nói năng lộn xộn, hoàn toàn không biết chính mình nói gì đó! Tóm lại Nam Cung Giác mãn đầu óc đều là hệ thống thổ bát thử thét chói tai là được.

Nam Cung Giác: “……”

Không thể nhịn được nữa, hắn trực tiếp che chắn hệ thống thét chói tai.

Nam Cung Giác thật cẩn thận động tác như vậy rõ ràng, Lạc Hòa liền tính là lại như thế nào trì độn đều đã phát hiện này cây thảo không giống bình thường, tuy rằng hắn cũng không cảm thấy này cây cỏ dại cùng bình thường thảo có cái gì khác nhau, nhưng vẫn là hỏi một chút tiểu sư đệ: “Tiểu sư đệ, này cây thảo có cái gì cổ quái chỗ sao?”

Nam Cung Giác kích động nhìn Lạc Hòa: “Đương nhiên sư huynh, đây chính là trong truyền thuyết ghi lại cái kia huyễn linh thảo a! Bằng vào một cây thảo là có thể hóa giải muôn vàn trận pháp, cũng có thể sáng tạo ra tới ngàn vạn trận pháp huyễn linh thảo!”

Lạc Hòa nhíu nhíu mày, vì chính mình kiến thức hạn hẹp: “Một khi đã như vậy, kia tiểu sư đệ ngươi liền thu hảo nó.”

Nam Cung Giác kích động tâm tình thoáng hạ xuống, kinh ngạc nói: “Ai? Cho ta?”

Lạc Hòa gật đầu: “Đúng vậy, cho ngươi.”

Hắn nói những lời này thời điểm nhìn Nam Cung Giác đôi mắt tràn ngập ôn nhu, Nam Cung Giác mạc danh cảm thấy đối phương có điểm liêu.

Tuy rằng bọn họ chi gian đều đã là xác định tình lữ quan hệ một đôi, nhưng là trong giây lát nghe được như vậy hư hư thực thực lời âu yếm nói, vẫn là làm Nam Cung Giác không tránh được có chút mặt đỏ tai hồng.

Hai người ở dược điền bên trong nhìn nhau trong chốc lát, bốn phía đều tràn ngập một loại khó có thể miêu tả phấn hồng phao phao, Nam Cung Giác trên mặt có chút đỏ ửng còn không kịp tiêu tán, bỗng nhiên cảm giác được trong lòng một giật mình!

Hắn cơ hồ là theo bản năng từ không gian trung lấy ra một cái phòng ngự trận pháp, quán chú linh lực lúc sau lập tức ném tới Lạc Hòa phía sau, trận bàn thượng hiện lên một đạo màu xanh lơ quang mang, thực mau liền biến mất, Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa chung quanh dâng lên một đạo cái chắn.

Nam Cung Giác thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Hắn cùng Lạc Hòa đều áp chế tu vi, nhưng là Lạc Hòa áp chế đến quá lợi hại, phản ứng lực cùng đối nguy hiểm cảm giác năng lực đều bị có điều giảm xuống, mới không có cảm giác được nguy hiểm buông xuống.

Ở cảm giác được cái gì lúc sau, Lạc Hòa sắc mặt hắc như đáy nồi.

Nam Cung Giác phát hiện Lạc Hòa quanh thân hơi thở có chút áp lực, tức khắc nhíu nhíu mày: "Sư huynh, ta cảm giác chung quanh có điểm không thích hợp, nhưng là không cảm giác được địch nhân ở cái gì vị trí……"

Hắn ngữ khí có chút khó xử, còn có điểm thẹn thùng, phảng phất thật là cảm thấy chính mình học nghệ không tinh, nhưng là Lạc Hòa nơi đó không biết hắn đây là vì làm chính mình phục hồi tinh thần lại riêng nói hổ đâu?

Hắn thật sâu mà nhìn thoáng qua ở thời điểm mấu chốt có thể bảo hộ chính mình tiểu sư đệ, trong lòng suy nghĩ muôn vàn, lại là đã trực tiếp đem thần hồn thả đi ra ngoài, ở chung quanh bắt đầu càn quét lên, một tấc thổ địa đều không có buông tha.

Vừa rồi trong nháy mắt kia, hắn cũng cảm giác được sát khí, nhưng là lại không kịp trước tiên phản ứng, hắn có chút ảo não, nhưng là hiện tại tuyệt đối không phải cái gì ảo não thời điểm.

Hắn trầm mặc bắt đầu ở chung quanh sưu tầm nguy hiểm nơi phát ra —— tuy rằng hắn tu vi bị chính mình áp chế, nhưng là Lạc Hòa thần thức lại không có bị áp chế, hiện tại cũng vẫn như cũ có thể trực tiếp thả ra đi tìm sát khí nơi phát ra.

Nam Cung Giác thấy thế thở dài nhẹ nhõm một hơi, hắn phía trước liền cảm thấy, Lạc Hòa ở cảm xúc kích động thời điểm, sẽ xuất hiện một ít kỳ quái hiện tượng, tỷ như nói đôi mắt biến hồng gì đó… Hơn nữa Nam Cung Giác phát hiện còn không phải một lần hai lần, vừa mới phát hiện Lạc Hòa cảm xúc không đúng, hắn liền lập tức dời đi Lạc Hòa chú ý điểm.

Cũng may Lạc Hòa xác thật thực mau liền trấn định xuống dưới.

------oOo------

Phần 180

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 180: Quỳnh lĩnh bí cảnh bốn

“Này rốt cuộc là địa phương quỷ quái gì?”

Một đám tu sĩ vây ở một chỗ, đối chung quanh hoàn cảnh hoàn toàn nắm lấy không ra, một người nhịn không được mắng một câu.

Người này đúng là phía trước cao ngạo tiến vào bí cảnh bên trong Thiên Vũ tông từ thừa hiên đám người.

Bọn họ vừa mới tiến vào bí cảnh đã bị ném tới một cái đen như mực địa phương, chung quanh còn tràn ngập nồng đậm mùi máu tươi, trong không khí khí vị sền sệt vô cùng, lệnh người cảm thấy thập phần ghê tởm, liền tính là phong bế cảm quan cũng vẫn như cũ lệnh người cảm thấy thập phần khó chịu.

Càng quan trọng là, bọn họ mới vừa rơi xuống ở cái này địa phương, liền lập tức phát hiện một kiện rất quan trọng vấn đề.

Có sát khí.

Hơn nữa lấy thực lực của bọn họ, thế nhưng phát hiện không được sát khí nơi phát ra rốt cuộc là ở nơi nào, bọn họ còn không có tới kịp phản ứng thời điểm, liền tao ngộ tới rồi công kích!

“Đáng giận! Này rốt cuộc là thứ gì?”

Bốn phía một mảnh đen nhánh, Thiên Vũ tông thiên chi kiêu tử liền tính là có thể đêm coi, lại cũng phân biệt không ra công kích bọn họ rốt cuộc là cái gì.

Làm cho bọn họ khủng hoảng chính là, công kích bọn họ đồ vật không giống như là bọn họ đã biết hung thú, hơn nữa ngay cả tu vi tối cao từ thừa hiên cũng phân biệt không ra đối thủ thực lực!

Bọn họ thậm chí không biết chính mình đối mặt chính là thứ gì.

Không biết đồ vật luôn là lệnh người cảm thấy sợ hãi.

Ở tông môn thời điểm, liền tính là gặp phải cấp bậc so với hắn cao hơn rất nhiều các sư thúc, hắn đều không có loại này hoảng sợ cảm giác, nhưng là hiện tại hắn gặp phải chính mình căn bản không biết chính mình gặp phải chính là cái gì, trong lòng khó tránh khỏi dâng lên khôn kể khủng hoảng.

Liễu truyền lân phát hiện từ thừa hiên cảm xúc tựa hồ không phải rất đúng, nhưng là lúc này hắn chỉ có thể cố không biết khi nào sẽ xuất hiện đối thủ, cùng

đi theo bọn họ tiến đến tông môn quyết định bồi dưỡng hạt giống tốt, cho nên căn bản không rảnh lo từ thừa hiên tâm tình thế nào.

Cũng bởi vậy, hắn bỏ lỡ cứu vớt từ thừa hiên nhỏ yếu tâm linh thời điểm.

.

Từ thừa hiên bên kia đã xảy ra cái gì Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa hoàn toàn không biết gì cả, bọn họ giải trừ ảo trận lúc sau, đối với trên tay huyễn linh thảo hai mặt nhìn nhau.

Huyễn linh thảo loại đồ vật này tồn tại, lại nói tiếp là có điểm không phù hợp Thiên Đạo quy tắc.

Bởi vì trận pháp loại đồ vật này là tu sĩ thông qua trăm ngàn năm tới tích lũy phát hiện đồ vật, nhưng là nhân loại tu sĩ tiêu phí thời gian dài làm được sự tình, như vậy một cây thảo là có thể đủ toàn bộ lật đổ, đối với nhân loại tu sĩ tới nói cũng không công bằng, không biết có phải hay không bởi vì cái này duyên cớ, huyễn linh thảo ở nhân loại tu sĩ phát minh trận pháp lúc sau không có bao lâu, liền dần dần từ nhân loại tu sĩ ghi lại bên trong biến mất.

Cho nên bọn họ gặp một cây huyễn linh thảo, quả thực giống như là Nam Cung Giác ở hiện đại xã hội trung gặp được sống khủng long giống nhau hi hữu.

Đôi khi, gặp được loại này độc nhất vô nhị đã diệt sạch giống loài cũng không nhất định là một chuyện tốt.

Ở Nam Cung Giác trong ấn tượng, trong lòng khắc sâu cho là như vậy.

Nhưng mà hắn còn không kịp tự hỏi gặp được huyễn linh thảo rốt cuộc là tốt là xấu, liền bỗng nhiên có một đạo công kích hướng về phía hắn cùng Lạc Hòa mà đến!

“Ký chủ cẩn thận!”

Nam Cung Giác ở hệ thống nhắc nhở hạ, bay nhanh lôi kéo Lạc Hòa hướng bên cạnh chợt lóe.

Loại này hắn hoàn toàn không cảm giác được công kích, hoặc là là công kích đối thủ của hắn thực lực quá cường, hắn căn bản không kịp phát hiện, hoặc là chính là đối phương không có gì thực lực, Nam Cung Giác tự động phán định không cần đặc biệt chú ý.

Nhưng là hệ thống nếu nhắc nhở Nam Cung Giác, vậy khẳng định là trước một loại.

Bởi vậy Nam Cung Giác chút nào không dám chậm trễ, lập tức từ tại chỗ rời đi, may mắn hắn phía trước tu luyện quá chuyên môn ẩn nấp công pháp, tuy rằng cái này công pháp thoạt nhìn giống như chỉ có trốn trốn tránh tránh thời điểm hữu dụng, nhưng là Nam Cung Giác tu luyện lâu rồi lúc sau, phát hiện cái này công pháp kỳ thật còn hữu dụng tới chạy trốn tác dụng.

《 quỷ nặc 》 không chỉ là nhằm vào ẩn nấp công pháp, đang chạy trốn…… A, không, tốc độ phương diện này, cũng là tồn tại được trời ưu ái ưu thế.

Nam Cung Giác lôi kéo Lạc Hòa rời đi tại chỗ lúc sau, mới nhớ tới hiện tại Lạc Hòa tu vi trừ bỏ những cái đó đồ cổ bên ngoài, trên cơ bản đã xem như đứng ở Thượng Ngu Đại Lục đỉnh, tức khắc có điểm xấu hổ, hắn sờ sờ đầu: "Cái kia, sư huynh, ta……"

Lạc Hòa như là biết Nam Cung Giác muốn nói gì, trước một bước duỗi tay bưng kín Nam Cung Giác miệng, mỉm cười nói: "Ta biết."

Nam Cung Giác sửng sốt.

Lạc Hòa nhìn hắn, không có tiếp tục nói chuyện, một lát sau, không có nghe được Nam Cung Giác trả lời, hắn lại nói: "Chúng ta hiện tại hẳn là chú ý không phải cái này đi?"

Nam Cung Giác sửng sốt, nhớ tới bọn họ hiện tại đang ở gặp phải không biết địch nhân.

Đối phương công kích tới lại mau lại mãnh, Nam Cung Giác còn không có phản ứng lại đây đã bị Lạc Hòa ôm ở trong ngực, sau đó lui ra phía sau vài bước, rời xa vừa rồi địa phương, Nam Cung Giác có điểm hổ thẹn, hắn thế nhưng ở trên chiến trường —— tuy rằng địch nhân là thứ gì đều còn không biết, nhưng là từ mỗ một loại ý nghĩa đi lên nói, xác thật là chiến trường không có sai, hắn ở trên chiến trường thất thần, nếu là đối phương là phát rồ hoặc là sẽ lợi dụng sơ hở đối thủ, hắn hiện tại sợ là đã chết hai lần.

Lạc Hòa đem Nam Cung Giác buông ra, sau đó đem Hỗn Nguyên Lâu ném ra, đem Nam Cung Giác đặt ở Hỗn Nguyên Lâu trung, theo sau phi thân mà ra, hướng công kích bọn họ cái kia phương hướng bay đi.

Nam Cung Giác căn bản còn không kịp chú ý, liền phát hiện chính mình đã bị nhốt ở Hỗn Nguyên Lâu trúng.

Nam Cung Giác có điểm uể oải: "Hệ thống, ta có phải hay không vẫn luôn đều ở kéo chân sau a?"

Hệ thống như là suy tư trong chốc lát: "Sao có thể? Ký chủ ngươi như vậy anh minh thần võ không gì làm không được, sao có thể ở kéo chân sau gì đó a……"

Đương nhiên, nếu xem nhẹ hệ thống nói trung ẩn ẩn chột dạ ở ngoài, Nam Cung Giác còn tưởng rằng hệ thống nói chính là lời nói thật.

Đáng tiếc chính là, hệ thống có thể là vừa mới có thể biến thành miêu đi, nói dối kỹ thuật gì đó một chút đều không đúng chỗ, nói dối thời điểm thế nhưng ánh mắt lập loè.

Nam Cung Giác bỗng nhiên sắc mặt tối sầm, hiện tại là khi nào, hắn thế nhưng có thời gian chú ý hệ thống ánh mắt gì đó, hắn rốt cuộc là suy nghĩ cái gì?

Có lẽ là tiềm thức trung cảm thấy Lạc Hòa là không gì làm không được duyên cớ, Nam Cung Giác hoàn toàn không cảm thấy chính mình vui vẻ thoải mái ở Hỗn Nguyên Lâu bên trong nhìn Lạc Hòa đối phó không biết đối thủ có cái gì không đúng.

"Tấm tắc, luyến ái khiến người sa đọa……" Hệ thống ra dáng ra hình thở dài một tiếng.

Tuy rằng nó ký chủ từ lúc bắt đầu tựa hồ chính là thập phần sa đọa bộ dáng.

Hệ thống hồi ức một chút nó ký chủ đang yêu đương phía trước biểu hiện, bỗng nhiên phát hiện Nam Cung Giác yêu đương trước sau kỳ thật đều là giống nhau cá mặn, duy nhất bất đồng chính là, ở hắn có luyến ái đối tượng lúc sau, sa đọa đến quả thực trắng trợn táo bạo danh chính ngôn thuận, thật là nửa điểm làm nhiệm vụ gấp gáp cảm đều không có.

Đặc biệt là ở hệ thống không cẩn thận nuốt lấy một bộ phận Kịch Tình Độ lúc sau, Nam Cung Giác quả thực trở thành một cái ăn no chờ chết cá mặn.

Hệ thống nghĩ đến đây, bỗng nhiên trong lòng cả kinh, phía trước thời điểm nó không có cùng Nam Cung Giác đàm luận cái gì nhiệm vụ thất bại điều ước linh tinh, hiện tại nó thế nhưng hoảng hốt có một loại ảo giác, chính là hắn ký chủ thoạt nhìn cũng không như là muốn nghiêm túc làm nhiệm vụ bộ dáng……

Vạn nhất ký chủ chỉ nghĩ ở thế giới này ăn no chờ chết kia nhưng làm sao bây giờ a?

Hệ thống hậu tri hậu giác có chút khủng hoảng lên.

Nó phát hiện, nếu ký chủ bãi công nói, nó tựa hồ cũng không có gì biện pháp.

Hơn nữa mãi cho đến hiện tại, hệ thống cũng không có liên hệ thượng chủ hệ thống, này vẫn luôn đều làm hệ thống thập phần khủng hoảng.

Nó tổng giác chủ hệ thống liên hệ không thượng cũng không như là mặc kệ chính mình lúc này đây nhiệm vụ, hơn nữa ở nó có được thật thể lúc sau —— tuy rằng là một con ngạo kiều miêu mễ thân thể, nhưng là cũng là có được một bộ phận cảm tình, hệ thống loáng thoáng cảm thấy, chủ hệ thống mất đi liên hệ, tựa hồ cùng với một cái nó tuyệt đối không muốn biết kinh thiên đại bí mật.

Cái này phỏng đoán làm hệ thống xưa nay chưa từng có gấp gáp lên.

Cố tình ở hệ thống gấp gáp thời điểm, nó ký chủ lại quả thực giống như là đơn thuần cho hắn kéo chân sau giống nhau, căn bản là một chút cũng chưa nghĩ làm nhiệm vụ.

Hơn nữa, bởi vì Nam Cung Giác cá mặn duyên cớ, bọn họ hiện tại kỳ thật không có chiếm cứ cái gì ưu thế, thậm chí Nam Cung Giác đều đã có một đoạn thời gian không có kích phát quá nhiệm vụ.

Hệ thống càng nghĩ càng cảm thấy không ổn.

Nó khủng hoảng thực mau truyền lại tới rồi Nam Cung Giác nơi đó, tự nhận là gần nhất thập phần nghiêm túc nỗ lực Nam Cung Giác: “Ha?”

Hắn chẳng lẽ thật sự thực cá mặn sao?

Rõ ràng hắn đều đã thập phần nghiêm túc hảo sao?

Còn không phải là ở phía trước không lâu hôn mê một đoạn thời gian, bởi vì phát hiện nguyên chủ còn sống mà cảm thấy thập phần không vui, tạm thời có điểm tâm tình không quá mỹ diệu là được.

Vì cái gì tới rồi hệ thống nơi này, hắn đã cá mặn rất dài một đoạn thời gian đâu?

Này căn bản là không khoa học hảo sao?

Nhưng là khoa học không khoa học đều không quan trọng.

Liền ở Nam Cung Giác cùng hệ thống các hoài tâm tư thiếu chút nữa ở trong thức hải sảo lên thời điểm, Lạc Hòa bỗng nhiên kéo vừa lên nửa người lớn lên giống lão hổ, lại kéo một con rắn giống nhau đuôi dài quái vật xuất hiện ở Hỗn Nguyên Lâu bên ngoài.

Nam Cung Giác mở to hai mắt nhìn: “Đây là cái gì quái vật?”

Hệ thống cũng trừng lớn đôi mắt màu xanh băng, nếu có người có thể đủ đồng thời thấy bọn họ hai cái nói, phỏng chừng sẽ ở trong lòng cảm khái bọn họ không hổ là trói định ở bên nhau quan hệ, thế nhưng liền trừng mắt thần sắc đều giống nhau như đúc.

Đáng tiếc chính là hệ thống đãi ở Nam Cung Giác thức hải trung, cũng không có người thấy cảnh tượng như vậy.

Lạc Hòa thu hồi Hỗn Nguyên Lâu, đem hai không giống quái vật ném xuống đất, hướng về phía Nam Cung Giác vẫy tay: “Tiểu sư đệ, lại đây.”

Nam Cung Giác nuốt nuốt nước miếng, cảm thấy có điểm sợ hãi.

Lạc Hòa rời đi mới không đến mười phút thời gian, hơn nữa trên người quần áo giống như một chút đều không có làm dơ.

Hắn nhìn trên mặt mang theo mỉm cười Lạc Hòa, cảm thấy như vậy Lạc Hòa có điểm xa lạ.

Lạc Hòa không có thấy Nam Cung Giác động tác, hơi hơi nhíu nhíu mày: “Tiểu sư đệ, lại đây.”

Nam Cung Giác thu hồi chính mình trong óc lung tung rối loạn ý tưởng, sau đó chạy chậm tới rồi Lạc Hòa trước mặt, ngửa đầu tò mò hỏi: “Đại sư huynh, đây là thứ gì?”

Ly đến gần, Nam Cung Giác mới phát hiện cái kia quái vật đại khái có sáu bảy mễ trường, xà thân thể chiếm cứ hơn phân nửa, chỉ có vừa đến hai mét địa phương lớn lên như là lão hổ bộ dáng, dựng lên còn trường bốn con mắt cùng

bốn chân, hung tợn nhìn chằm chằm hắn cùng Lạc Hòa, trong ánh mắt tất cả đều là chán ghét cùng sợ hãi.

Nam Cung Giác trong lòng đã, cảm thấy chính mình nhất định là nhìn lầm rồi.

Một cái động vật, hơn nữa vẫn là tứ bất tượng động vật sao có thể tồn tại như vậy nhân tính hóa ánh mắt…… Đâu?

Hắn an ủi chính mình, nhưng là hệ thống một chút đều sẽ không xem người sắc mặt, lập tức đứng ra phản bác hắn ý tưởng: "Ký chủ suy nghĩ của ngươi không thể như vậy hẹp hòi, căn cứ hệ thống phỏng đoán, ta phát hiện đây là một cái có thể hóa thành hình người yêu quái."

Nam Cung Giác: "Ha? Yêu quái?"

Nam Cung Giác là thật sự ngây dại.

Tuy rằng ở phía trước thời điểm, từ hệ thống nơi đó đã biết thế giới này ở ban đầu thời điểm là tồn tại yêu quái loại này thần kỳ giống loài, nhưng là Nam Cung Giác căn bản liền không cảm thấy thế giới này thật sự có yêu quái.

Chủ yếu là nguyên tác giữa nhưng không có một câu nhắc tới yêu quái, ngay cả ma tu, đều tựa hồ chỉ có Lạc Hòa một cái.

Tu chân giới bất chính là bởi vì chỉ có một ma tu, hoàn toàn không hiểu biết ma tu truyền thừa, bởi vậy mới lần lượt làm Lạc Hòa từ bọn họ vây quanh giữa đào tẩu, còn lần lượt thăng cấp sao?

Nhưng mà hiện tại đây là có ý tứ gì?

Ở hắn thường thường đối cốt truyện cùng nguyên cốt truyện giữa nữ chủ làm lơ tình huống dưới, cốt truyện hoàn toàn hỏng mất sao?

Hệ thống thật sự là nhịn không được trợn trắng mắt: "Từ ký chủ ngay từ đầu lựa chọn buông tha vai ác cùng hậu cung thời điểm, cốt truyện liền căn bản không thể nhìn hảo sao?"

Nó ở trong lòng chửi thầm: Đương nhiên, Lạc Hòa trọng sinh cũng không biết con bướm nhiều ít cốt truyện là được.

Dù sao hiện tại cốt truyện hoàn toàn không ở hệ thống khống chế dưới, nó sớm đã thói quen lúc này thời khắc khắc đều ở hỏng mất cốt truyện là được.

Dù sao chỉ cần ở cuối cùng, ký chủ có thể phi thăng rời đi thế giới này, hơn nữa đem hiện tại thiếu hệ thống Kịch Tình Độ còn xong, hệ thống cảm thấy chính mình phỏng chừng là có thể bị phán định nhiệm vụ thành công.

Này đó hệ thống đều không có nói cho Nam Cung Giác.

Bởi vì Nam Cung Giác nghe nói cái này tứ bất tượng đồ vật là cái yêu quái lúc sau, liền dùng một loại thập phần kỳ lạ ánh mắt nhìn chằm chằm cái này không giống xà cũng không giống lão hổ yêu quái.

Bởi vì hắn nhìn chằm chằm yêu quái thật thời gian quá mức dài quá một ít, Lạc Hòa vươn tay đem Nam Cung Giác kéo đến bên người, chặn Nam Cung Giác nhìn về phía quái vật tầm mắt.

Tuy rằng hắn lý trí nói cho hắn tiểu sư đệ thẩm mỹ không có khả năng như vậy thần dị, đối cái này quái vật không có khả năng có cái gì ý tưởng.

Nam Cung Giác bị Lạc Hòa động tác làm đến sửng sốt, theo sau có chút dở khóc dở cười túm túm Lạc Hòa tay áo: "Tầm mắt, ta cảm thấy đây là cái yêu quái."

"Yêu quái?" Lạc Hòa sửng sốt.

Thượng Ngu Đại Lục có bao nhiêu lâu không có xuất hiện quá yêu quái?

Lạc Hòa cũng không biết. Hắn chỉ nhớ rõ cái này từ hẳn là ở Cửu Thiên Tông kia đối lung tung rối loạn thư trung xuất hiện, nhưng là Lạc Hòa sống hai đời, đều không có chính mắt nhìn thấy quá một quá yêu quái.

Từ từ, vẫn phải có.

Hắn bỗng nhiên nhớ tới Bạch Tiêu Hổ tiền bối cùng Bạch Lưu Hoa tiền bối chính là yêu quái tới.

Nhưng là có thể là bởi vì hai người kia tồn tại ở Lạc Hòa trong ấn tượng quá mức hảo một ít duyên cớ, Lạc Hòa vẫn luôn đều không có đem hai vị này cùng yêu quái liên hệ ở bên nhau.

Đặc biệt là……

Bạch tiêu tiền bối cái loại này tiên phong đạo cốt người cùng hiện tại cái này lão hổ không giống lão hổ, xà không giống xà quái vật, căn bản là liên hệ không đến cùng nhau hảo sao?

Lạc Hòa không được tự nhiên trừu trừu khóe mắt, cảm thấy chính mình tam quan đã chịu đánh sâu vào.

Kỳ thật, ở Nam Cung Giác trong ấn tượng, cũng không cảm thấy yêu quái là trưởng thành bộ dáng này, đã chịu rất nhiều hiện đại tác phẩm điện ảnh cùng với văn học tác phẩm ảnh hưởng, đại gia đối yêu quái loại này giống loài nguyên hình đều mang theo một loại điểm tô cho đẹp tình huống, dẫn tới Nam Cung Giác căn bản không cảm thấy chính mình nhìn thấy cái này là một cái thật sự yêu quái.

Này…… Cũng quá cay đôi mắt một chút?

------oOo------

Phần 181

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 181: Quỳnh lĩnh bí cảnh năm

Nam Cung Giác ánh mắt giữa mang theo một loại hoài nghi cùng ảo tưởng tan biến ý tưởng, hướng hệ thống xác nhận một chút: “Hệ thống, ngươi xác định này thật là một cái yêu quái?”

Hệ thống bị hoài nghi, tức giận đến toàn thân mao đều tạc đi lên: “Đó là đương nhiên! Này còn không phải một cái đơn giản yêu quái, đây là một cái Yêu tộc! Ký chủ ngươi chẳng lẽ muốn hoài nghi hệ thống rà quét kết quả sao?”

Nam Cung Giác da mặt tối sầm: “Yêu quái cùng Yêu tộc có cái gì khác nhau sao?”

“Đương nhiên là có!” Có thể là bởi vì bị ký chủ không tín nhiệm duyên cớ, hệ thống thập phần không cao hứng, “Yêu quái ở Yêu tộc đáy mắt là một loại thập phần cấp thấp đồ vật, bọn họ tự xưng là kế thừa Yêu tộc cao quý huyết mạch, vừa sinh ra là có thể hóa thành hình người, cùng cấp thấp yêu quái hoàn toàn không giống nhau!”

Nam Cung Giác có điểm không quá minh bạch, hệ thống loại này đối với Yêu tộc phẫn uất cảm giác là từ địa phương nào tới?

Hệ thống hừ lạnh một tiếng, nó sao có thể nói cho ký chủ, nó hiện tại thân xác muốn hóa thành hình người nhưng còn không phải là một cái yêu quái sao? Đương nhiên đối những cái đó yêu nhị đại không có gì hảo cảm.

Dựa vào cái gì này đó yêu nhị đại có thể tự mình cảm giác tốt đẹp, chúng nó này đó tiểu yêu quái lại muốn gian nan tu luyện hóa hình?

Loại này dị dạng hình thái xã hội, là thời điểm tiến hành hoàn toàn thay đổi!

Nhàn tới không có việc gì nhìn mấy quyển mặt khác thời không tiểu thuyết lúc sau, đột nhiên bạo phát trung nhị chi hồn hệ thống trong lòng bốc cháy lên hùng tâm tráng chí!

Đáng tiếc chính là Nam Cung Giác cũng không quan tâm chuyện này.

Hắn ở hệ thống trầm mặc trung nhìn chằm chằm kia chỉ nghe nói hắn là Yêu tộc nhưng là thoạt nhìn càng như là một cái yêu quái hỗn huyết quái vật nhìn trong chốc lát, theo sau đối Lạc Hòa nói: “Sư huynh, ngươi là như thế nào bắt lấy này chỉ yêu quái a?”

Tuy rằng không nghĩ thừa nhận, nhưng là Nam Cung Giác cũng cảm giác được cái này yêu quái thực lực rất cường hãn, so với Nam Cung Giác phía trước gặp

được sở hữu đối thủ đều phải cường đại.

Lạc Hòa một đốn, bỗng nhiên dùng một loại phi thường kỳ lạ ánh mắt nhìn chằm chằm Nam Cung Giác: "Như thế nào, tiểu sư đệ ngươi cảm thấy thực lực của ta không đủ để bắt lấy một con yêu quái?"

Nam Cung Giác trong lòng run lên, đương nhiên đầu tiên phủ nhận: "Không không không! Sao có thể, sư huynh lợi hại như vậy, ta chỉ là cảm thấy yêu quái loại đồ vật này quá hiếm thấy, trong lúc nhất thời nói không lựa lời mà thôi, tuyệt đối không phải cố ý!"

Nam Cung Giác một bộ liền kém chỉ thiên thề bộ dáng, Lạc Hòa lựa chọn tin tưởng Nam Cung Giác vừa thấy chính là lời nói dối chuyện ma quỷ, cười cười không có tiếp tục cái này đề tài, mà là nói một khác sự kiện: "Nếu đây là một con yêu quái nói…… Chắc là có thể nghe hiểu chúng ta lời nói đi?"

Nam Cung Giác sửng sốt: "Hẳn là đi……"

Hắn ở trong lòng gọi hệ thống: "Hệ thống hệ thống ngươi ở đâu? Yêu quái có thể nghe hiểu chúng ta nói sao?"

"Đương nhiên có thể nghe hiểu, yêu quái nguyên bản cũng là thế giới này nguyên trụ dân chi nhất hảo sao? Ký chủ ngươi có phải hay không đối yêu quái có cái gì hiểu lầm?" Tự nhận là chính mình có thể là yêu quái nhất tộc hệ thống hiện tại đối với kì thị chủng tộc loại này hư hư thực thực kì thị chủng tộc hành vi thập phần căm thù đến tận xương tuỷ!

Nam Cung Giác không biết hệ thống đều suy nghĩ cái gì, được đến khẳng định đáp án lúc sau đối Lạc Hòa gật gật đầu: "Có thể nghe hiểu."

Ở hệ thống nói cho Nam Cung Giác những cái đó về bốn tộc hỗn cư thời đại chuyện xưa trung, bốn cái chủng tộc chi gian quan hệ vẫn là không tồi, bởi vậy Yêu tộc cũng không có khả năng tùy tiện công kích Nhân tộc, Nam Cung Giác vẫn là có điểm tò mò bọn họ bị công kích nguyên nhân.

Lạc Hòa ở được đến trả lời lúc sau, không dấu vết chặn tiểu sư đệ nhìn về phía bị bọn họ bắt lấy yêu quái tầm mắt, đi phía trước đi rồi vài bước, giải khai đối bị trói Yêu tộc trói buộc, sau đó trực tiếp đi thẳng vào vấn đề hỏi: "Nói đi, vì cái gì công kích chúng ta?"

Đầu hổ xà yêu nhe răng, gầm nhẹ một tiếng: "Rống!"

Nam Cung Giác thần sắc vi diệu đưa ra nghi vấn: "Chẳng lẽ hắn muốn biến thành hình người thời điểm mới có thể nói chuyện?"

Đầu hổ xà yêu bốn con mắt trung đều mang theo thật sâu không cam lòng, vừa thấy chính là cái loại này cự không phối hợp bộ dáng.

Nam Cung Giác tuy rằng cảm thấy không hóa thành hình người liền không thể nói tiếng người như vậy thiết tưởng thực không đáng tin cậy, nhưng là hiện tại

bọn họ cũng không có gì biện pháp khác, chỉ có thể chết trước mã đương ngựa sống y.

Bỗng nhiên bị bỏ qua hệ thống: "……" Xuẩn ký chủ có phải hay không quên mất cái gì? Thực hiển nhiên, nó ký chủ đã hoàn toàn quên mất ở ngay lúc này có thể tìm kiếm hệ thống trợ giúp chuyện này.

Tưởng tượng đến một gặp được đứng đắn sự tình thời điểm chính mình liền sẽ bị quên đi ở một bên, hệ thống tức khắc cảm giác được thập phần không vui, đặc biệt là ở ngay lúc này, nó bỗng nhiên nhớ tới một kiện thập phần chuyện quan trọng.

Liền ở Nam Cung Giác thức hải, ly nó cũng không xa địa phương, còn có một cái ký chủ vẫn luôn lén gạt đi tồn tại, nếu không phải bởi vì ngoài ý muốn chính mình khả năng vẫn luôn đều phát hiện không được Thanh Hải Kiếm!

Phía trước ký chủ gặp được nguy hiểm thời điểm, hơn phân nửa đều là dựa vào Thanh Hải Kiếm mới có thể vượt qua, nhưng là thân là ký chủ hệ thống 001 lại phát hiện chính mình đối này thế nhưng hoàn toàn không biết gì cả!

Này không khoa học!

Thân là một cái không gì không biết không gì làm không được hệ thống, nó hoàn toàn không nghĩ tới chính mình thế nhưng sẽ gặp được như vậy không dựa theo kịch bản ra bài ký chủ!

Phía trước nó đều bị ký chủ thao tác làm cho vựng vựng hồ hồ, hiện tại mới dư vị lại đây chỉnh chuyện trọng điểm!

Ký chủ thế nhưng gạt nó ở thức hải dưỡng khác tiểu yêu tinh!

Hệ thống tức khắc cảm thấy thập phần ủy khuất.

.

Nhưng mà ngạch, mặc kệ hệ thống suy nghĩ cái gì, Nam Cung Giác không nhớ tới hệ thống tồn tại vẫn là không nhớ tới.

Hắn thấy này chỉ đầu hổ xà yêu thoạt nhìn cái gì đều không nghĩ nói bộ dáng, tức khắc ác hướng gan biên sinh, âm trắc trắc cười cười, hỏi Lạc Hòa nói: "Sư huynh, ngươi đói bụng sao?"

Lạc Hòa sửng sốt, chỉ cho rằng nhà mình tiểu sư đệ là đói bụng, tức khắc có chút tự trách chính mình thế nhưng quên mất chuyện này, tiểu sư đệ ngày thường thích nhất này đó ăn uống chi vật, tuy rằng mấy ngày hôm trước bởi vì thân thể bị linh hồn chiếm cứ tồn tại duyên cớ, tỉnh lại lúc sau tiểu sư đệ ăn uống không tốt, nhưng là Nam Cung Giác bản chất là cái loại này muốn ăn không phấn chấn sẽ liên tục thời gian rất lâu người sao?

Kia tất nhiên là không có khả năng!

Cho nên hiện tại đói lên muốn ăn đồ vật cũng là bình thường.

Đang ở vì Nam Cung Giác nói tìm lấy cớ Lạc Hòa kế tiếp liền nghe được Nam Cung Giác tiếp theo câu nói: "Ta xem cái này đầu hổ xà tuy rằng thực xấu, nhưng là thoạt nhìn còn rất phì, không biết hương vị thế nào……"

Lạc Hòa lúc này là thật sự sửng sốt trong chốc lát, hồi lâu lúc sau mới có chút dở khóc dở cười trả lời: "Không sai, tuy rằng thứ này thoạt nhìn thực xấu, nhưng là đồ ăn ban đầu bề ngoài đều không quan trọng. Ngươi nếu thật sự thích nói, chúng ta một hồi liền ăn nướng đầu hổ xà……"

Lạc Hòa nói còn không có nói xong liền cảm giác được đầu hổ xà yêu tàn nhẫn giãy giụa lên, bị Lạc Hòa dùng linh khí bó thân thể xoắn đến xoắn đi, như là muốn chạy trốn ly cái này thị phi nơi giống nhau, thoạt nhìn xác thật không giống như là một cái đơn thuần động vật.

Rốt cuộc không có khai linh trí tiểu động vật, cũng sẽ không có như vậy nhân tính hóa hành động, cũng không có khả năng nghe hiểu được chính mình liền phải bị kỳ quái nhân sĩ ăn luôn như vậy nguy hiểm nói.

Nam Cung Giác nhìn đến đầu hổ xà yêu phản ứng, trong lòng thực vừa lòng, hắn liền không tin đối mặt bị ăn luôn nguy hiểm, gia hỏa này còn có thể vẫn luôn ngụy trang chính mình chỉ là một cái bình thường tiểu động vật!

Nam Cung Giác vì làm sự tình thoạt nhìn càng thêm rất thật một chút, từ trong không gian móc ra một ít gia vị liêu, bao gồm ớt cay tự nhiên nước tương linh tinh……

Lạc Hòa nhìn Nam Cung Giác lấy ra tới mấy thứ này, cả người đều ngây ngẩn cả người.

Hắn biết tiểu sư đệ có một cái không gian, ở không gian bên trong phóng rất nhiều đồ vật, chỉ là không nghĩ tới…… Thế nhưng trang nhiều như vậy vô dụng đồ vật.

Đối với tu sĩ tới nói, ăn uống chi dục xác thật không phải cái gì quan trọng đồ vật, bởi vậy bình thường giống nhau ra cửa thời điểm, vì lấp đầy bụng, mang theo ra cửa đều là chồng chất Bách Linh Quả, nhưng thật ra rất ít có người ra cửa mang theo gia vị liêu gì đó.

Càng quan trọng vấn đề là, hiện tại Tu chân giới đại đa số người đều đem yêu thú trở thành là luyện khí tài liệu, rất ít có người thật sự ăn yêu thú thịt.

Phỏng chừng chỉ có tiểu sư đệ ra cửa thế nhưng mang theo mấy thứ này.

Lạc Hòa suy nghĩ cái gì Nam Cung Giác căn bản không biết, hắn đem Xích Hỏa Diễm từ đan điền phủi đi ra tới, trên mặt đất điểm một cái tiểu đống lửa, từ trong không gian lay ra tới một cái có thể giá nồi tiểu cái giá, liền tính là làm xong giai đoạn trước chuẩn bị.

Đầu hổ xà nhìn Nam Cung Giác này một đợt thao tác quả thực há hốc mồm, căn bản không tin chính mình gặp được cái gì.

Trên thế giới này thế nhưng thật sự có người ăn yêu quái sao?

Thiên lạp thế giới này đã xảy ra cái gì?

Tuy rằng ở tỉnh lại thời điểm cũng đã biết trên thế giới xuất hiện rất nhiều khó có thể đoán trước biến hóa, nhưng là đầu hổ xà yêu ký ức kỳ thật còn bảo tồn ở lúc trước cái kia nhân yêu quỷ quái bốn tổ chung sống hoà bình niên đại, lúc ấy căn bản không tồn tại ăn yêu loại này phát rồ sự tình!

Hiện tại Nhân tộc cũng quá mức với đáng sợ một ít đi?

Nam Cung Giác cảm giác được kia chỉ ngay từ đầu cự không phối hợp còn có điểm ngạo kiều đầu hổ xà thái độ mềm hoá, lộ ra một cái thực hiện được ý cười, đối với Lạc Hòa chớp chớp mắt.

Lạc Hòa hiện tại là thật sự có điểm bội phục tiểu sư đệ, ở Tu chân giới thời thời khắc khắc đều có khả năng gặp phải nguy hiểm thế giới này, thế nhưng có thể ra cửa mang theo ăn cơm dã ngoại đạo cụ, có thể nói cũng coi như là tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả.

Đầu hổ xà yêu nguyên bản cũng không tưởng mở miệng, nhưng là ở tận mắt nhìn thấy Nam Cung Giác cũng không biết địa phương nào móc ra tới một đống mang theo long hơi thở thịt thời điểm, lập tức liền có điểm sợ hãi rụt rụt cổ.

Không! Hắn ánh mắt một lệ, kia không phải long thịt, chỉ là còn không có hóa rồng giao, nhưng là rất có khả năng thực mau liền sẽ hóa hình thành công, trở thành một cái ngụy long.

Rốt cuộc hiện tại trên người đều đã lây dính cũng không nồng đậm long khí.

Ở bọn họ phía trước cái kia thời đại, long loại này sinh vật chính là có tiếng bênh vực người mình, gặp được có nhân loại…… Mặc kệ là nhân loại vẫn là mặt khác chủng tộc, mặc kệ là thương tổn Long tộc vẫn là sắp trở thành Long tộc huyết mạch, đều sẽ trở thành Long tộc từ trên xuống dưới vài đại vài trăm khẩu long đuổi giết đối tượng, có thể nói là toàn thế giới người đều không thể trêu vào một chủng tộc, cũng chính bởi vì vậy, căn bản không có người dám đánh Long tộc chủ ý.

Nhưng mà hiện tại người thanh niên này thế nhưng cứ như vậy lấy ra một cái sắp hóa rồng giao thịt ra tới, mà người này hiện tại còn sống!

Này ý nghĩa cái gì?

Đầu hổ xà không dám tưởng đi xuống……

Tuy rằng lão đại nói cho hắn thế giới này đã không còn là bọn họ phía trước sinh hoạt cái kia thời đại, nhưng là đầu hổ xà vẫn luôn đều không có cái gì chân tình thật cảm, nhưng là hiện tại bãi ở hắn trước mặt sự thật lại đều là ở nói cho hắn, thế giới này thật sự thay đổi.

Cùng hắn trước kia sinh hoạt thế giới không bao giờ giống nhau.

Đầu hổ xà yêu có điểm uể oải biến thành nhân loại bộ dáng, tâm tình thập phần không tốt đẹp, biểu tình cũng không tốt, hắn nhìn ở nó trước mặt thẩm vấn hắn Lạc Hòa, lại nhìn thoáng qua đang ở nướng giao long thịt Nam Cung Giác, phi thường tự giác đối Nam Cung Giác cúi đầu: “Các ngươi đều muốn biết cái gì?”

Nam Cung Giác nghe ra hắn không tình nguyện, nhưng là từ hắn nghe được về bí cảnh chi chủ tồn tại cái kia thời kỳ bốn tộc thuần phác phong cách tới xem, cái này đầu hổ xà nếu thật là cái kia thời đại yêu quái nói, kia hắn là cũng là giống nhau “Thuần phác” mới đúng, phỏng chừng sẽ không nói như thế nào dối.

Sách, Nam Cung Giác trong lòng hiện lên một tia tự trách, cảm giác chính mình giống như là ở uy hiếp vị thành niên hài tử giống nhau.

Lại nói tiếp, đầu hổ xà yêu hóa thành hình người lúc sau, thoạt nhìn thế nhưng là một cái chỉ có mười mấy tuổi tiểu oa nhi bộ dáng, thật đúng là như là một cái vị thành niên.

Nếu không phải Nam Cung Giác biết cái này bí cảnh bên trong tùy tiện một cây thảo đều so với hắn tuổi lớn rất nhiều, cũng căn bản nửa điểm đều sẽ không cảm thấy trước mắt cái này mười mấy tuổi bộ dáng tiểu shota thế nhưng sống được so với ai khác đều phải lâu.

Cho nên nói không thể trông mặt mà bắt hình dong.

Hắn ngưng tụ ra một phen linh lực tiểu đao, cắt một khối giao long thịt, đặt ở trong miệng nếm nếm, phát hiện hỏa hậu còn chưa đủ, rút ra thời gian hỏi một câu: “Ngươi tên là gì? Vì cái gì xuất hiện ở chỗ này? Vì cái gì công kích chúng ta?”

Nhìn Nam Cung Giác hung tàn động tác, đầu hổ xà yêu nuốt một chút nước miếng, có điểm sợ hãi bị Long tộc tìm tới môn tới, chính mình có thể hay không so Long tộc những cái đó gia hỏa trở thành là này đó hung thủ đồng lõa.

Nhưng mà Nam Cung Giác vừa lúc phân một chút khóe mắt dư quang quan sát đến cái này tiểu shota, nhìn đầu hổ xà tiểu shota nuốt nước miếng bộ dáng, còn tưởng rằng đầu hổ xà là đói bụng, lập tức dùng tiểu đao bắt đầu cắt một miếng thịt đưa cho tiểu shota: “Ngươi ăn sao?”

Đầu hổ xà hoảng sợ, là thật sự trực tiếp nhảy dựng lên!

Hắn nhanh chóng né tránh Nam Cung Giác đưa qua thịt, lập tức đem cái này tu vi thoạt nhìn chẳng ra gì nhưng là lại hung tàn vô cùng thiếu niên, cũng chính là Nam Cung Giác xếp vào số một nguy hiểm nhân vật thượng!

Này nhân loại thật là quá hung tàn!

“Không, ta không cần……” Hắn bay nhanh lắc đầu, ý đồ ly Nam Cung Giác xa một chút.

Thật giống như Nam Cung Giác trong tay cầm chính là cái gì lệnh người sợ hãi đồ vật giống nhau.

Nam Cung Giác không thể hiểu được đem trên tay giao long thịt trực tiếp một ngụm ăn luôn, kết quả lại phát hiện đầu hổ xà tiểu shota sợ hãi rụt rụt.

Nam Cung Giác: "?"

Nam Cung Giác không có chú ý tới, nhưng cũng không đại biểu Lạc Hòa không có phát hiện đầu hổ xà vấn đề, nhận thấy được đầu hổ xà yêu đối Nam Cung Giác…… Trong tay giao long thịt có loáng thoáng sợ hãi, hắn nhíu nhíu mày, lại không nghĩ ra được đây là vì cái gì.

Bất quá này cũng không quan trọng.

Quan trọng là…… "Ngươi vì cái gì công kích chúng ta?"

Bị Nam Cung Giác hoảng sợ lại nhảy dựng đầu hổ xà yêu kinh hồn chưa định tránh thoát bị mạnh mẽ uy giao long thịt đáng sợ sự kiện, sau đó lại bị Lạc Hòa lạnh băng ánh mắt lại một lần dọa ngây người một hồi, sau đó hắn méo miệng, "Oa" một tiếng khóc ra tới: "Ô a a…… Lão đại mau tới cứu mạng a, ta muốn chết lạp ô ô ô……"

Nam Cung Giác sặc một chút: "Ha?"

Này tiểu yêu quái còn có lão đại?

Lạc Hòa cũng là kinh ngạc trong nháy mắt, hoàn toàn không nghĩ tới cái này tiểu yêu quái thế nhưng còn có giúp đỡ.

Chỉ có bị Nam Cung Giác quên đi hệ thống hừ lạnh một tiếng, này còn không phải là trong truyền thuyết đánh tiểu xong tới lão cốt truyện sao……

------oOo------

Phần 182

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 182: Quỳnh lĩnh bí cảnh sáu

Nhưng mà liền ở Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa thật sự cho rằng cái này đầu hổ xà yêu thật sự có giúp đỡ, hơn nữa đều đề phòng lên, sợ cái này tiểu yêu quái giúp đỡ khi nào bỗng nhiên xuất hiện ở bọn họ trước mặt đánh cái trở tay không kịp, nhưng mà nửa giờ đi qua, Nam Cung Giác thịt nướng đều mau hồ, mùi hương phiêu rất xa, đều không có một người xuất hiện, vì thế Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa hai mặt nhìn nhau.

Cái quỷ gì?

Chẳng lẽ gia hỏa này là ở nói giỡn?

Nhưng là hắn kêu gọi lão đại thời điểm là như vậy chân tình thật cảm, một phen nước mũi một phen nước mắt, căn bản không giống như là ở hư trương thanh thế hảo sao?

Nam Cung Giác ý thức có như vậy trong nháy mắt mờ mịt.

Chủ yếu là cái này yêu quái một chút cũng không dựa theo kịch bản tới.

Nhưng là hắn nghĩ lại tưởng tượng, chính mình giống như cũng không phải cỡ nào dựa theo kịch bản tới người, hơn nữa hiện tại thế giới này cốt truyện đã sớm không biết bị ném tới rồi cách xa vạn dặm ở ngoài, bởi vậy hắn giống như cũng không có gì tư cách người khác không ấn kịch bản ra bài?

Nam Cung Giác có chút xấu hổ nghĩ.

Lạc Hòa lại không có chú ý tới Nam Cung Giác tiểu tâm tư, hắn ẩn ẩn có chút bất an, có thể là bởi vì tu vi so Nam Cung Giác cao duyên cớ, tuy rằng hiện tại còn không có người xuất hiện tới cứu này chỉ đầu hổ xà yêu, nhưng là Lạc Hòa lại có một loại cảm giác, nguy hiểm đang ở thong thả buông xuống, liền ở bọn họ hoàn toàn không biết gì cả thời điểm.

Bí cảnh bên trong dược viên thực an tĩnh, thoạt nhìn tựa hồ cũng thực an toàn, thậm chí Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa tới rồi hiện tại cũng chỉ gặp đầu hổ xà yêu này một cái nguy hiểm mà thôi, nhưng là ở một cái chân chính bí cảnh bên trong, sao có thể sẽ có đơn giản như vậy sự tình?

Chỉ là hiện tại Nam Cung Giác còn không kịp tự hỏi này đó.

.

Mà bên kia, vẫn như cũ không có từ trong bóng đêm đi ra từ thừa hiên cùng liễu truyền lân cùng với bọn họ mang theo đệ tử chung quanh vô tận khủng hoảng

đang ở lan tràn.

Bọn họ tuy rằng đều không phải lần đầu tiên xâm nhập bí cảnh, nhưng là sống lâu như vậy, vẫn là lần đầu tiên gặp được loại này hoàn toàn không thể khống chế nguy cơ, loại cảm giác này làm người thập phần khủng hoảng, ngay cả luôn luôn đối chính mình thập phần tự tin từ thừa hiên lúc này đều đã sớm đã mồ hôi lạnh ròng ròng.

Bọn họ ai cũng không biết chính là, ở bọn họ cách đó không xa địa phương, có một đôi mắt đang ở rất có hứng thú nhìn này hết thảy, con ngươi tất cả đều là lạnh băng.

Bỗng nhiên, cặp mắt kia chủ nhân như là nghe được cái gì không thể tưởng tượng đồ vật, hơi hơi mở to hai mắt nhìn, bỗng nhiên vẫy vẫy tay áo, lập tức không thấy bóng dáng.

Đang đứng ở khủng hoảng trung từ thừa hiên đám người lại bỗng nhiên phát hiện trong bóng đêm lộ ra một sợi quang mang, hắn ánh mắt sáng lên: "Bên kia có quang!"

Hắn thanh âm hiện tại một chút cũng đã không có đại sư huynh trầm ổn cùng tự tin, cũng đã không có những cái đó ngạo mạn linh tinh cảm xúc, ngược lại để lộ ra tới một cổ lệnh người quen biết hắn đều cảm thấy không thể tưởng tượng sống sót sau tai nạn may mắn.

Theo đệ nhất lũ quang mang xuất hiện, bốn phía nồng đậm đến sâu không thấy đáy hắc ám cũng ở dần dần tản ra, kia cổ lệnh mọi người đều cảm giác được uy hiếp lực lượng không biết khi nào bỗng nhiên biến mất không thấy, bao gồm liễu truyền lân cùng từ thừa hiên ở bên trong mọi người đều thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Chờ đến hắc ám dần dần tan đi, quang minh một lần nữa xuất hiện ở bọn họ trước mắt thời điểm, mọi người đều không rảnh lo chính mình chật vật tư thái, cơ hồ tất cả đều hỉ cực mà khóc.

Chỉ có trải qua quá tử vong uy hiếp người, mới có thể cảm nhận được sinh mệnh đáng quý.

Bọn họ vẫn là lần đầu tiên khoảng cách tử vong như vậy gần, đại gia trong lòng đều rất rõ ràng, nếu sẽ không thình lình xảy ra quang mang, kia bọn họ rất có khả năng toàn bộ đều sẽ vây chết ở cái này địa phương.

Từ thừa hiên ở nhìn đến mọi người đều từ trong bóng đêm đi ra lúc sau, mạc danh thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó không màng chính mình phía sau lưng thượng nhìn thấy ghê người miệng vết thương, đi tới một bên.

Liễu truyền lân nhìn từ thừa hiên bộ dáng, biết hắn trong lòng không thoải mái, yên lặng thở dài một hơi.

Phía trước thời điểm, liễu truyền lân là thập phần chướng mắt từ thừa hiên cái này tự nhận là trở thành tông chủ đệ tử là có thể ở Thiên Vũ tông nói một không hai đại sư huynh, nhưng là bởi vì nhà mình đại ca mệnh lệnh, không thể không cùng từ thừa hiên giao bằng hữu —— tuy rằng từ thừa hiên vẫn luôn đều thực chướng mắt hắn là được, chỉ là không nghĩ tới ở gặp được uy hiếp thời điểm, người này trước hết lựa chọn thế nhưng không phải chính mình……

Liễu truyền lân nghĩ tới đại ca phía trước đối chính mình lời nói, trong lúc nhất thời cũng không biết tâm tình như thế nào.

"Truyền lân…… Ngươi muốn rõ ràng, Thiên Vũ tông nếu là cần thiết có một người đương cái kia đại sư huynh nói, từ thừa hiên hắn so bất luận kẻ nào đều thích hợp."

Chỉ là bởi vì người này ngày thường thoạt nhìn lại cuồng lại ngạo, còn sẽ không cùng người ở chung, ở hơn nữa Thiên Vũ tông từng ấy năm tới nay không có gặp được cái gì chân chính sống còn đại sự, một chút cũng hiện ra không ra cái này đại sư huynh tầm quan trọng mà thôi.

Nhưng là liền ở vừa rồi, ở mọi người đều bị hắc ám cắn nuốt, thậm chí còn đối mặt không biết quái vật thời điểm, người này rồi lại như là một cái chân chính đại sư huynh giống nhau, hắn đứng ở mỗi một cái đệ tử trước mặt, cho bọn hắn sinh dũng khí cùng tin tưởng, cuối cùng thậm chí còn vì bọn họ chặn lại không biết nhiều ít đến từ không biết lực lượng công kích, hiện tại mới có thể như vậy đầy người chật vật.

Nhưng là hắn cùng người này đương nhiều năm như vậy mặt ngoài bằng hữu, tự nhiên biết lúc này từ thừa hiên cũng không cần bọn họ quan tâm, cho nên ở có người chú ý tới từ thừa hiên không thấy thời điểm, hắn còn muốn đứng ra chống đỡ này đó cảm kích tâm bạo lều các sư đệ sư muội.

Hắn ngăn cản tứ tán mở ra muốn tìm kiếm từ thừa hiên người: "Không cần lo lắng, các ngươi đại sư huynh không có việc gì, bất quá hắn đương nhiều năm như vậy lãnh khốc đại sư huynh, lập tức bị như vậy trọng thương, khẳng định có điểm không thoải mái đúng hay không?"

Hắn đối với này đàn tiểu thí hài hướng dẫn từng bước: "Cho nên chúng ta có phải hay không nên cho hắn một chút thời gian xử lý một chút miệng vết thương, đổi một kiện quần áo? Ân? Rốt cuộc đại sư huynh khẳng định không hy vọng nhiều người như vậy nhìn đến chính mình không như vậy lãnh khốc vô tình hình tượng không phải sao?"

Liễu truyền lân vẫn luôn đảm đương từ thừa hiên cùng này đàn tiểu thí hài chi gian ống loa, hiện tại cũng ở tận chức tận trách giữ gìn nào đó đại sư huynh tự tôn.

Hắn lau lau sau cổ mồ hôi lạnh, nhìn này đó rốt cuộc đánh mất muốn đi tìm từ thừa hiên xúc động tiểu hài tử, hắn rốt cuộc lộ ra một cái tươi cười.

Nhưng là liễu truyền lân không có chú ý tới chính là, vừa vặn đổi xong rồi quần áo yên lặng trở về từ thừa hiên liền đứng ở cách đó không xa, tầm mắt mọi người đều không có chú ý tới trong một góc, bình tĩnh nghe xong liễu truyền lân này một phen lời nói.

Nga, nếu bỏ qua hắn nắm chặt muốn chết, cơ hồ muốn đem chính mình lòng bàn tay véo ra một đạo vết máu tay nói.

"Liễu, truyền, lân!" Hắn hung hăng mà cắn răng, thề nếu bọn họ còn có thể rời đi cái này bí cảnh nói, nhất định phải làm liễu truyền lân biết cái gì gọi là chân chính "Lãnh khốc vô tình"!

.

Nhưng mà mặc kệ từ thừa hiên cùng liễu truyền lân chi gian náo loạn cái gì, Nam Cung Giác bên này sẽ không biết.

Hắn hoàn toàn đem chính mình mang đến đám kia tiểu hài tử quên mất, lại còn có đang chờ một cái không biết có thể hay không xuất hiện địch nhân!

Nga, Nam Cung Giác vừa mới như vậy tưởng tượng, liền cảm giác được chung quanh thổi qua một trận quỷ dị phong, hắn cơ hồ là trong nháy mắt liền phát giác không đúng.

Có sát khí!

Lạc Hòa chỉ biết so Nam Cung Giác tốc độ càng mau, hắn theo bản năng đem Hỗn Nguyên Lâu bao lại Nam Cung Giác, lúc này mới lộ ra ngưng trọng thần sắc, vận dụng linh lực đem đầu hổ xà yêu trói lên, cảnh giác nhìn bốn phía: "Ngươi là ai?"

Không có người ta nói lời nói.

Bốn phía thực an tĩnh,

Quỷ dị an tĩnh, như là bốn phía sở hữu đồ vật đều đối sắp xuất hiện đồ vật có một loại mạc danh kính sợ giống nhau.

Loại này quỷ dị tình huống làm Lạc Hòa kinh ngạc một giây đồng hồ, hắn trong đầu dâng lên một cái không thể tưởng tượng ý tưởng.

Chẳng lẽ là…… Cái kia trong truyền thuyết bí cảnh chi chủ?

Lạc Hòa liền tính là lại như thế nào bình tĩnh người lúc này cũng có chút khống chế không được chính mình biểu tình.

Đặc biệt là lúc này bị hắn bắt lấy đầu hổ xà yêu bỗng nhiên cười: "Thanh cừ ca ca! Ngươi rốt cuộc tới!"

Nam Cung Giác vốn đang có điểm không cao hứng chính mình lại một lần bị Lạc Hòa nhốt ở Hỗn Nguyên Lâu, trong lòng toát ra Lạc Hòa có phải hay không khinh thường chính mình như vậy nguy hiểm ý tưởng, ở nghe được mười mấy tuổi bộ dáng shota vẻ mặt hưng phấn kêu ra "Ca ca" hai chữ, trong lòng tức

khắc nghĩ tới rất nhiều tiểu thuyết tình tiết, thiếu chút nữa không có băng trụ chính mình biểu tình.

Bất quá hắn vẫn là áp chế chính mình đáng sợ liên tưởng, rốt cuộc đầu hổ xà yêu thật sự sự thật một cái hài tử.

Nga.

Hắn cảm khái một chút chính mình trong đầu tồn tại Hồng Hoang ô lực, vì chính mình mất đi tiết tháo bi ai ba phút.

Lạc Hòa trước mặt xuất hiện một người.

Người này nói như thế nào đâu……

Vô luận là nói cái gì đều có điểm khó có thể hình dung.

Tới người ăn mặc một thân bạch y, trên mặt mang theo rõ ràng lười biếng thần sắc, nhưng là cả người tồn tại một loại cùng thế giới này không hợp nhau xa cách cảm, trừ bỏ cái loại này lệnh người kinh vi thiên nhân mặt bên ngoài, cơ hồ rất khó làm người chú ý tới hắn tồn tại.

Nhưng là hắn nhìn Lạc Hòa thần sắc thái bình thường.

Đến bây giờ mới thôi, Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa đều cho rằng ở thế giới này, Lạc Hòa Tạo Linh Cảnh tu vi đã đi ở đại lục đỉnh, nhưng là bọn họ đứng chung một chỗ, thế nhưng thoạt nhìn giống như là hai cái thế giới người giống nhau.

Lạc Hòa rất rõ ràng cảm giác được trong đó chênh lệch.

Hắn không phải đối diện người đối thủ.

Nam Cung Giác cũng cảm giác được điểm này.

Hắn ở trong lòng điên cuồng kêu gọi hệ thống: “Hệ thống hệ thống! Làm sao bây giờ? Chúng ta đây là gặp được cuối cùng Boss sao? Ngươi có hay không vai chính quang hoàn gì đó chạy nhanh cho ta tới một tá!”

Hệ thống phi thường không rụt rè mắt trợn trắng: “Thực xin lỗi ký chủ, hệ thống không có này hạng nhất phục vụ!”

Nó nếu là thật sự có thể cung cấp vai chính quang hoàn loại này ngoạn ý nhi, còn sẽ thất bại mười mấy thứ nhiệm vụ sao?

Lại nói tiếp lúc này đây cũng không biết có phải hay không hệ thống vận khí tốt đến thật quá đáng duyên cớ, ký chủ ở không có đi theo Lạc Hòa sau lưng nhặt tài nguyên, thế nhưng còn sống được như là một cái thật sự có được vai chính quang hoàn người giống nhau, làm đến ký chủ luôn là đối hệ thống sinh ra không nên có chờ mong.

Khi nào ký chủ mới có thể biết, trên người hắn quang hoàn căn bản chính là tự mang, cùng hệ thống thật sự nửa mao tiền quan hệ đều không có?

Kỳ thật chủ yếu là hiện tại hệ thống trong lúc nhất thời thế nhưng không có gì biện pháp trợ giúp ký chủ.

Nam Cung Giác cũng không thể tưởng được hệ thống là hoàn toàn bó tay không biện pháp.

Kỳ thật ngay từ đầu xem tư liệu thời điểm, hệ thống còn đối bí cảnh chi chủ như vậy thân phận, cùng với đến từ thượng cổ thượng cổ thời kỳ như vậy thời đại không có gì chân tình thật cảm, nhưng là ở chân chính thấy được vị này bí cảnh chi chủ thời điểm, hệ thống mới biết được ý nghĩ của chính mình rốt cuộc có bao nhiêu sai đến thái quá.

Loại này cấp bậc thực lực, hệ thống liền tính là trải qua quá vô số lần thế giới này, thế nhưng đều cảm thấy đáng sợ.

Hoặc là nói là sâu không lường được.

Lạc Hòa đã trực giác cảm giác được nguy hiểm tiến đến, hắn trong lúc nhất thời thế nhưng cũng không rảnh lo bị chính mình chộp vào trong tay vốn dĩ hắn là làm con tin đầu hổ xà yêu, mà là thần sắc không rõ nhìn cách đó không xa bạch y nam nhân.

Tuy rằng nam nhân nói cái gì đều không có nói.

Nhưng là Lạc Hòa lại cảm giác được đối diện phát ra áp lực cực lớn.

Loại này uy áp thậm chí là linh hồn thượng, hắn có như vậy trong nháy mắt thậm chí có một loại cảm giác, linh hồn của chính mình đều sẽ bị đối diện người uy áp đập vụn, trở thành mảnh nhỏ.

Nhưng mà bất quá trong nháy mắt, loại này uy áp liền biến mất.

Bạch y nhân nhíu nhíu mày: “Tiểu hổ?”

Hắn tầm mắt dừng ở Lạc Hòa bên người, kia chỉ bị Lạc Hòa vây thành bánh chưng đầu hổ xà yêu trên người.

Nam Cung Giác cũng ở không biết khi nào, thế nhưng thoát khỏi Hỗn Nguyên Lâu trói buộc, đứng ở Lạc Hòa bên người.

Bốn người không tiếng động giằng co trong chốc lát.

Bỗng nhiên, bạch y nhân mở miệng: “Ta nhớ rõ các ngươi.”

Hắn đối Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác nói.

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa đều là sửng sốt.

Bọn họ nhưng không nhớ rõ khi nào ở gặp qua người này —— hoặc là không biết cái gì giống loài cường đại tồn tại.

Như là thấy được bọn họ trong mắt nghi vấn, bạch y nhân chung quanh sắc bén khí thế bỗng nhiên tiêu tán rất nhiều, chung quanh không khí bỗng nhiên đều nhu hòa xuống dưới.

"Ta nhớ rõ các ngươi, các ngươi hai cái là cái thứ nhất tiến vào Nhân tộc?" Hắn trên mặt mang theo một ít ý cười, nói ra nói lại có chút cô đơn, "Các ngươi rất có lễ phép, yên tâm đi, ta sẽ không đối với các ngươi động thủ, ta là thật sự đem các ngươi trở thành là ta khách nhân."

Nam Cung Giác ngẩn người, mới nhớ tới bọn họ trên người tựa hồ còn có bí cảnh chủ nhân mời khách nhân như vậy thân phận.

Nghĩ đến đây hắn bỗng nhiên có điểm xấu hổ, thân là bị người mời khách nhân, bọn họ ở bị người trong nhà tùy ý phá hư người khác dược viên liền tính, cư nhiên còn tưởng đem nhân gia huyễn linh thảo chiếm làm của riêng, thậm chí còn khi dễ chủ nhân gia tiểu tể tử……

Như vậy vừa thấy, bọn họ này nơi nào còn như là khách nhân, ác khách còn kém không nhiều lắm.

Nhưng là bí cảnh chủ nhân đều đã nói như vậy, ở hai bên chênh lệch lớn như vậy dưới tình huống, bọn họ đương nhiên là sẽ không phản bác.

Nam Cung Giác cười gượng hai tiếng: "Cái kia, ngượng ngùng ha, không có trải qua ngươi cho phép liền tự mình ngắt lấy dược viên đồ vật, còn không cẩn thận bị thương đứa nhỏ này……"

Bạch y nhân rụt rè gật gật đầu: "Không quan trọng, là tiểu hổ nghịch ngợm, ta sẽ giáo huấn hắn……" Hắn bỗng nhiên lộ ra một chút yếu ớt thần thái tới, nhìn Nam Cung Giác bọn họ, hỏi, "Các ngươi có thể hay không đến ta nơi đó ngồi trong chốc lát, ta muốn hỏi các ngươi một ít việc……"

Có lẽ là cảm thấy chính mình yêu cầu này thật quá đáng, bạch y nhân cắn chặt răng, trong mắt lộ ra rõ ràng thủy quang: "Ta biết các ngươi khả năng không tin ta, nhưng là ta thật sự không có ác ý, ta chỉ là muốn biết bên ngoài thế giới rốt cuộc đã xảy ra cái gì……"

Hắn ở thế giới này vây được lâu lắm, lâu đến hắn không biết bên ngoài thế giới rốt cuộc thành bộ dáng gì, mỗi một lần có người tiến vào lúc sau, bọn họ đều đối hắn sợ hãi đến không được, ai cũng không dám nói với hắn lời nói, dẫn tới nhiều năm như vậy, hắn được đến về ngoại giới tin tức vẫn là chỉ có linh tinh một chút.

------oOo------

Phần 183

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 183: Quỳnh lĩnh bí cảnh bảy

Cũng chính bởi vì vậy, hắn mặc kệ xem đến thuận mắt vẫn là nhìn không thuận mắt người đều thả tiến vào, chính là vì nhiều được đến một chút về ngoại giới tin tức.

Hắn đã chịu đủ rồi như vậy nhật tử!

Không còn có một chút bên ngoài tin tức, hắn sợ chính mình sẽ nhịn không được trực tiếp phá tan lĩnh vực trực tiếp đi ra ngoài.

Nhưng là thanh cừ so với ai khác đều rõ ràng một sự kiện, nếu hắn phá tan lĩnh vực…… Kia hắn phỏng chừng cũng sống không được đã bao lâu.

Bởi vì hắn lĩnh vực bên trong dần dần bắt đầu xuất hiện khác tiểu yêu quái, tuy rằng hắn căn bản không biết chính mình lĩnh vực vì cái gì sẽ ra đời tiểu yêu quái, nhưng là này đó tiểu yêu quái đều là sống sờ sờ, chính hắn sống được lâu lắm, đối với sống sót đã không có bất luận cái gì ý tưởng, nhưng là ở hắn trong lĩnh vực sinh ra tiểu yêu quái nhóm……

Hắn lại không thể mặc kệ.

Bởi vì này đó tiểu yêu quái tồn tại, thanh cừ vẫn luôn đều không có hạ quyết tâm đem cái này lĩnh vực phá tan.

Mãi cho đến năm nay.

Mấy tháng phía trước, hắn cảm giác được hắn lĩnh vực tựa hồ một lần nữa cùng bên ngoài thế giới thành lập liên hệ.

Thanh cừ ngay từ đầu còn chưa tin, mãi cho đến hắn từ cái khe bên trong cảm nhận được bên ngoài truyền đến Thiên Cương linh khí.

Ở phía trước rất dài một đoạn thời gian, thanh cừ đều dựa vào hồi lâu phía trước hắn từ Nhân tộc bạn bè nơi đó ma tới một cái có thể đem Thiên Cương linh khí chuyển hóa thành yêu khí Linh Khí tiến hành tu luyện, nhưng là không biết ngoại giới thế giới đã trải qua cái gì, ở rất dài một đoạn thời gian, thanh cừ hoàn toàn cảm thụ không đến Thiên Cương linh khí tu luyện, này liền dẫn tới những cái đó ở phía trước sinh ra tiểu yêu quái nhóm đã không có yêu khí tu luyện, một đám đều trường không lớn, đến nỗi sau lại kia đoạn thời gian, đã không có tiểu yêu quái sinh ra.

Nhưng là gần nhất Thiên Cương linh khí khôi phục.

Thanh cừ suy đoán bên ngoài xuất hiện rất lớn biến cố, tuy rằng không biết này đó biến cố rốt cuộc là cái gì, nhưng là đối với trong lĩnh vực này đó không biết như thế nào sinh ra Yêu tộc nhãi con tới nói, là một chuyện tốt……

Đương nhiên, nếu có thể có một cái cơ hội, làm này đó tiểu tể tử đều từ hắn trong lĩnh vực rời đi nói, liền càng tốt.

Thanh cừ có một loại dự cảm, cái này trong lĩnh vực không đủ để cất chứa càng nhiều Yêu tộc nhãi con tiếp tục sinh tồn, lúc này, bên ngoài tin tức đối với hắn tới nói đặc biệt quan trọng.

Nếu bên ngoài thế giới kia cũng đủ an toàn nói, hắn liền tính là dùng hết toàn lực, cũng sẽ trước biện pháp đem này đó tiểu tể tử đưa ra đi, nhưng là nếu bên ngoài thế giới không thích hợp này đó tiểu tể tử, kia hắn chỉ có thể cắn răng tiếp tục bảo hộ này đó tiểu tể tử một đoạn thời gian.

Tuy rằng hắn không biết chính mình còn có thể kiên trì tới khi nào.

.

Thanh cừ ý tưởng ai cũng không biết, Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa cảm giác hắn không giống như là sẽ đối bọn họ bất lợi bộ dáng, tự hỏi trong chốc lát lúc sau, thực mau trả lời ứng thanh cừ mời.

Lúc này bọn họ hai cái, trong lòng đều rất rõ ràng một sự kiện.

Thanh cừ nếu thật sự muốn đối bọn họ làm chút gì đó lời nói, mặc kệ bọn họ hai cái lại như thế nào lợi hại, đều không thể đối phó được.

Loại thực lực này thượng chênh lệch, Lạc Hòa kỳ thật đã có rất dài một đoạn thời gian không có cảm thụ qua.

Nhưng là lúc này đây trải qua lại làm hắn minh bạch một sự kiện: Nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên.

Hắn tự cho là cường đại, có lẽ ở cường giả chân chính trước mặt, cái gì cũng không tính.

Nhưng là Lạc Hòa cũng không phải dễ dàng nhận thua người, tuy rằng này một đời hắn đã không có thâm cừu đại hận yêu cầu trả thù, cũng đã không có một cái chân chính có thể trở thành mục tiêu đối tượng, nhưng là hắn cũng tại đây một khắc bị khơi dậy chiến ý, cùng với muốn biến cường quyết tâm.

Cường giả chân chính, có thể vẫn luôn ở tiểu sư đệ trước người, vì tiểu sư đệ che mưa chắn gió cái loại này cường giả.

Loại này ý tưởng khắc sâu dấu vết ở hắn trong lòng, trở thành Lạc Hòa chấp niệm, thậm chí còn kém điểm trở thành hắn tâm ma.

Nhưng là về sau sự tình ai cũng không biết.

Hiện tại Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác chỉ có thể bị động đi theo thanh cừ tới thanh cừ nơi ở, đi cùng bí cảnh chủ nhân tiến hành một hồi thân thiết mà lại hữu

hảo giao lưu.

Thanh cừ trụ địa phương là hắn nhàm chán thời điểm dựng lên trúc ốc.

Quỳnh lĩnh bí cảnh, cũng là thanh cừ lĩnh vực giữa bất luận cái gì một chỗ đều ở thanh cừ trong khống chế, bao gồm thời tiết, ở ban đầu bị người nhà cùng lĩnh vực phong ấn tại cùng nhau thời điểm, thanh cừ đã từng oán hận quá, giãy giụa quá, nhưng là mặc kệ hắn như thế nào nỗ lực, đều không có tìm được từ lĩnh vực bên trong đi ra ngoài biện pháp.

Lúc ấy, hắn bỗng nhiên nhớ tới chính mình lúc trước những cái đó cảnh trong mơ.

Thanh cừ có một đoạn thời gian như bị sét đánh, hắn suy nghĩ nếu không phải chính mình đem cảnh trong mơ sự tình nói cho người nhà của hắn, như vậy bọn họ liền sẽ không phát hiện không đúng, cũng sẽ không được ăn cả ngã về không đem hắn một người phong ấn tại nơi này.

Tuy rằng hắn chỉ còn lại có ngàn vạn năm bi thương cùng cô độc làm bạn, nhưng là hắn sinh mệnh lại cũng bởi vì như vậy mà vẫn luôn bảo tồn xuống dưới.

Thanh cừ kỳ thật không biết đã từng những cái đó có được lĩnh vực người rốt cuộc sống bao lâu, nhưng là hắn biết chính mình sinh hoạt thời gian nhất định mười lâu dài.

Đến sau lại thời điểm, hắn chậm rãi suy nghĩ cẩn thận, về cha mẹ đối hài tử ái, cùng với…… Không biết khi nào bắt đầu, hắn bị rất nhiều người giao cho hy vọng.

Đó là vẫn luôn chờ tới rồi hắn lĩnh vực bên trong ra đời đệ nhất chỉ Yêu tộc thời điểm, thanh cừ mới hiểu được lại đây sự tình.

Ở ra đời đệ nhất chỉ Yêu tộc lúc sau, thanh cừ mới bắt đầu chú ý cái này nguyên bản thuộc về hắn lĩnh vực.

Lĩnh vực đã sớm ở không biết khi nào bắt đầu tiến hành rồi một phen mở rộng, hơn nữa chia làm thật nhiều lĩnh vực, ở mỗ một phương hướng, tồn tại tảng lớn tảng lớn hắc ám, những cái đó hắc ám cảm giác có một chút như là ma khí.

Kỳ quái chính là, nơi này rõ ràng là thanh cừ lĩnh vực, nhưng là bên trong sinh ra ma khí cùng quỷ khí, cũng tồn tại linh khí, nhưng là duy độc không có yêu khí.

Nhưng mà cái này lĩnh vực bên trong sinh linh, trừ bỏ thanh cừ ở ngoài, lại rõ ràng chỉ có thể ra đời Yêu tộc.

Đây là một cái thập phần kỳ quái hiện tượng, thanh cừ mãi cho đến hiện tại đều không rõ chuyện này tại sao lại như vậy.

Hắn ở trong lĩnh vực tâm địa mang tu sửa một cái cùng chính mình trước kia trụ quá giống nhau gia, tuy rằng hắn nguyên bản thân là sống trong nhung lụa đại

thiếu gia, kiến phòng ở xác thật chẳng ra gì, nhưng là trải qua nhiều năm như vậy hoàn thiện, cũng đã so với lúc trước ban đầu nếm thử thời điểm hảo đến quá nhiều.

Trúc ốc cũng không phải rất lớn, bên trong thậm chí có thể xưng được với là đơn sơ, trong phòng khách trừ bỏ một cái bàn bên ngoài, thế nhưng không có dư thừa đồ vật, tiến vào phòng ốc thanh cừ bỗng nhiên có điểm xấu hổ, hắn không biết từ địa phương nào tìm đến tam đem ghế dựa, tiếp đón Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa: "Các ngươi trước ngồi, ta cũng thật lâu không đã trở lại, không biết nơi này biến thành cái dạng này……"

Hắn trên mặt che kín xấu hổ thần sắc, hiển nhiên là hoàn toàn không có nghĩ tới thế nhưng sẽ phát sinh chuyện như vậy.

Thanh cừ âm thầm trừng mắt nhìn liếc mắt một cái giao cho tiểu hổ đầu xà trông giữ đám kia tiểu thí hài, trong lòng cũng có chút bất đắc dĩ.

Cũng may Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa đối với loại này ngoại giới điều kiện cũng không phải thực để ý.

Bọn họ cũng không để ý ở một loại cái dạng gì điều kiện hạ cùng vị này bí cảnh chi chủ nói chuyện, tuy rằng này trong đó có rất lớn nguyên nhân là bọn họ đánh không lại vị này bí cảnh chi chủ, cũng không có tư cách nói cái gì điều kiện là được.

Bọn họ theo lời ngồi xuống, không có làm thanh cừ khó xử.

Thanh cừ nhìn bọn họ động tác, hơi hơi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Thanh cừ đã hồi lâu không có tiếp xúc quá —— đương nhiên chỉ chính là kia một loại chính thức, như là bạn bè giống nhau tiếp xúc bình thường nhân loại.

Hắn phía trước xuất hiện ở rất nhiều tu sĩ trước mặt, nhưng là kết quả không phải khiến cho khủng hoảng chính là khiến cho địch ý, chưa từng có như thế tâm bình khí hòa thời điểm.

Nói nhiều như vậy, chủ yếu là thanh cừ đã sớm đã không có cái gì xã giao năng lực.

Hắn đem Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác khách khách khí khí mời đi theo, đều đã xem như hắn duy nhất còn dư lại xã giao bản năng.

Từ trước cái kia trường tụ thiện vũ, phong lưu phóng khoáng nhẹ nhàng công tử thanh cừ ở hàng ngàn hàng vạn năm cô độc trung, đều đã học xong tu sửa chính mình phòng ở, thậm chí còn không thầy dạy cũng hiểu học xong mang hài tử, lại nói tiếp có chút buồn cười.

Hắn đem chính mình tình huống nói cho một ít cấp Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác.

"Ta sinh hoạt thời đại ly các ngươi hiện tại hẳn là thật lâu, lúc ấy nhân yêu quỷ quái bốn tộc tuy rằng cãi nhau ầm ĩ, nhưng là đại gia quan hệ đều thực hòa hợp,

sinh hoạt đến cũng đều thực hảo. Nhưng là ta nghe phía trước tiến vào bí cảnh —— ta nhớ rõ các ngươi hiện tại là đem cái này địa phương xưng là bí cảnh đi, phía trước tiến vào bí cảnh những nhân loại tu sĩ này nói, bọn họ đã biết đến trong lịch sử, cũng không tồn tại nhân yêu quỷ quái bốn tộc hài hòa chung sống thời đại, đây là thật vậy chăng?"

Hắn thanh âm có chút run rẩy, thanh cừ từ trong tiềm thức cũng không nguyện ý tiếp thu cái này giả thiết.

Hắn biết năm tháng thời gian đều sẽ thay đổi, sơn xuyên con sông cũng sẽ thay đổi, thậm chí nhật nguyệt sao trời cũng không tất sẽ vẫn luôn dựa theo nguyên lai quỹ đạo đi tới, này đó đều là bình thường, thanh cừ không có gì đáng để ý, nhưng là thanh cừ duy độc không muốn tin tưởng, hắn sinh hoạt cái kia thời đại, cứ như vậy dễ như trở bàn tay bị lịch sử quên, một chút dấu vết đều không có lưu lại.

Hắn ở bị nhốt ở bên trong rất dài một đoạn thời gian mới nghĩ kỹ, bên ngoài có thể là đã xảy ra chuyện, bốn tộc khả năng đều chạy thoát không được can hệ, cho nên hắn các thân nhân vì bảo hộ hắn, mới đem hắn nhốt ở cái này địa phương, vẫn là chính mình trong lĩnh vực!

Nhưng mà sau lại xuất hiện ở hắn trước mặt người lại đều ở nói cho hắn, đó là một cái trong lịch sử cũng không tồn tại, một chút dấu vết đều không có lưu lại thời đại!

Thanh cừ cảm tình thượng cũng không thể tiếp thu.

Nhưng là hắn lý trí nói cho hắn chuyện này có lẽ là thật sự.

Nếu thật sự chỉ là một ít không quan trọng tiểu nguy cơ nói, gia tộc của hắn bối cảnh như vậy thâm hậu, sao có thể còn sẽ bức cho cha mẹ hắn một hai phải đem hắn chặt chẽ mà nhốt ở một cái hoàn toàn sẽ không đã chịu lan đến địa phương đâu?

Cha mẹ hắn thân phận cùng ngạo khí, vốn là không cho phép bọn họ làm ra chuyện như vậy.

Nhưng là bọn họ cố tình thật sự làm như vậy.

Bọn họ ở làm chuyện này phía trước, hẳn là đều đã biết bọn họ sắp muốn gặp phải chính là như thế nào nguy hiểm, nhưng là bọn họ cái gì cũng không có nói cho thanh cừ, thậm chí còn ở hắn hoàn toàn không biết gì cả thời điểm, đem hắn hoàn toàn từ kia một hồi có thể là diệt tộc nguy cơ trực tiếp cấp hoàn toàn tróc ra tới.

Hắn hỏi như vậy Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác, bất quá là muốn được đến một cái xác thực đáp án.

Làm cho chính mình hoàn toàn hết hy vọng.

Nam Cung Giác có thể lý giải hắn ý tưởng, nhưng mà lại không có biện pháp nói cho hắn cái gì tin tức tốt.

"Thật là như vậy," hắn biết chính mình nói đối với thanh cừ tới nói khả năng có chút tàn nhẫn, nhưng là thanh cừ cần thiết biết chân tướng, "Kia một đoạn lịch sử ở nhân loại ghi lại bên trong, xác thật là chỗ trống, trên thực tế, chúng ta Nhân tộc tu sĩ, cũng không biết tại thượng cổ thời đại phía trước còn có một cái khác thời đại tồn tại."

Hắn nói xem như hoàn toàn phủ nhận bọn họ biết thanh cừ sinh hoạt cái kia thời đại tồn tại.

Thanh cừ trong lúc nhất thời cũng không biết nên nói chút cái gì.

Hắn ngốc ngốc nhìn chằm chằm một phương hướng, không biết suy nghĩ cái gì.

Trước mắt hắn hoảng hốt trung xuất hiện chính mình thân nhân, bằng hữu, sở hữu nhận thức người xuất hiện ở hắc ám trước mặt, một đám bị hắc ám cắn nuốt cảnh tượng.

Hắn lúc ấy, lại chỉ có thể ở trong lĩnh vực cùng chính mình phân cao thấp.

Hắn nhịn không được bưng kín mặt.

Bọn họ đều không còn nữa.

Thậm chí ở lịch sử bên trong, đều không có lưu lại nhỏ tí tẹo dấu vết.

Giống như là chính mình nhiều năm như vậy vẫn luôn đang nằm mơ mà thôi, từ trước cái kia thời đại, hắn bên người bạn bè, thân nhân, tri kỷ, tất cả đều là một giấc mộng cảnh……

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa cảm thấy không khí có chút ủ dột, nhưng là bọn họ đều rất rõ ràng, hiện tại bọn họ nói cái gì đều là vô dụng, thanh cừ cũng không cần bọn họ an ủi.

Rốt cuộc thanh cừ một người ở trong thế giới này cô độc sinh sống như vậy nhiều năm, hắn sở hữu trong trí nhớ người đều đã không tồn tại với cái này thế gian.

Thanh cừ chỉ là như vậy phản ứng, đã hảo rất nhiều.

Nếu là trước kia Nam Cung Giác xem những cái đó tiểu thuyết trung hắc hóa vai chính, lúc này làm không hảo trong đầu liền tất cả đều là thế giới này có bệnh, hắn muốn tiêu diệt thế cấp sở hữu hắn nhận thức người báo thù linh tinh trung nhị ý tưởng, sau đó trực tiếp……

Trở thành vai ác Boss, đi lên đỉnh cao nhân sinh, bắt đầu hủy diệt thế giới con đường……

Tính, Nam Cung Giác lắc đầu đem trong đầu nguy hiểm ý tưởng chạy nhanh lập tức đá ra đi, không thể tưởng không thể tưởng, ai biết thanh cừ cái kia thời đại người có hay không thuật đọc tâm như vậy kỹ năng?

Nam Cung Giác thực mau trụ não, đình chỉ trong đầu lung tung rối loạn ý tưởng.

.

Nam Cung Giác bên kia không khí trầm mặc, nhưng mà cũng không có bất luận cái gì nguy hiểm.

Nhưng là bị Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa tiến vào bí cảnh lúc sau liền quên đi Tạ Xu Vũ một hàng Cửu Thiên Tông còn có Cửu Thiên Tông phụ trách bảo hộ đám kia đệ tử, liền không có tốt như vậy vận khí.

Bọn họ gặp được quỷ.

Ở Tu chân giới xuất hiện một hai cái quỷ tu gì đó cũng không kỳ quái, vấn đề là, này đó cũng không phải quỷ tu, ngược lại như là hàm oan mà chết tu sĩ hình thành ác quỷ.

Bọn họ tiến vào bí cảnh lúc sau đầu tiên là gặp một cái dược viên, mọi người xem thấy nhiều như vậy linh thảo, lúc ấy liền không rảnh lo chính mình thân phận là tới bí cảnh trung làm khách "Khách nhân", bọn họ đều trực tiếp hai mắt tỏa ánh sáng, sau đó thoán tiến dược viên trung liền trực tiếp bắt đầu thu bên trong linh thảo, một đám người ùa lên, đem dược điền làm đến lung tung rối loạn.

Này đó linh thảo đều là bên ngoài trong thế giới khó gặp trân phẩm linh thảo, mỗi một gốc cây lấy ra đi đều có thể bán cái giá tốt, có điều kiện tìm được luyện đan sư, thậm chí rất có khả năng bằng vào này đó linh thảo luyện chế đan dược mà thu hoạch đến khó được thăng cấp cơ hội!

Cái này làm cho bọn họ như thế nào có thể không kích động?

Nhưng mà, bọn họ ai cũng không nghĩ tới chính là, ở bọn họ đoạt xong rồi linh thảo lúc sau, bỗng nhiên trước mắt bạch quang chợt lóe, bọn họ đã bị truyền tống tới rồi một cái quỷ khí dày đặc địa phương……

Sở hữu hết thảy đều trở nên đáng sợ lên.

Bọn họ không phải không có gặp qua quỷ, nhưng là Tu chân giới quỷ cùng bí cảnh bên trong quỷ hoàn toàn không phải một chuyện.

Này đó lệ quỷ không biết đã trải qua một ít cái gì, trên người quỷ khí thập phần nồng đậm, hơn nữa số lượng thập phần khổng lồ, làm người trở tay không kịp.

------oOo------

Phần 184

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 184: Quỳnh lĩnh bí cảnh tám

Thanh cừ nguyên bản đang ở cùng Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa nói lên chuyện quá khứ, cùng với muốn biết đến ngoại giới tin tức, nói đến một nửa bỗng nhiên sắc mặt biến đổi: “Không tốt, đã xảy ra chuyện!”

Hắn đối đi trước bí cảnh người kỳ thật cũng không có ác ý, chỉ là những người này đại đa số lòng tham không đáy, chính mình tìm đường chết, mới có thể mỗi một lần đều có nhiều như vậy người thiệt hại ở bí cảnh bên trong.

Lúc này đây hắn cũng cũng không có tính toán đả thương người, chỉ cần không phải đi vào bí cảnh người giết hại lẫn nhau, bọn họ liền sẽ không ở bí cảnh xảy ra chuyện, không nghĩ tới đi theo Nam Cung Giác tới những cái đó Cửu Thiên Tông đệ tử thế nhưng một không cẩn thận tiến vào tiểu quỷ giới.

Phía trước thanh cừ nói qua, bí cảnh bên trong sinh ra ma khí cùng quỷ khí, này hai loại linh khí ở bí cảnh bên trong hai cái góc bên trong, Thiên Vũ tông những cái đó xui xẻo hài tử vừa tiến vào bí cảnh liền tiến vào ma khí ra đời ma cốc, mà Cửu Thiên Tông đệ tử vận khí thế nhưng càng thêm không tốt, trực tiếp tiến vào tiểu quỷ giới.

Cái này bí cảnh rốt cuộc không phải đơn độc thế giới, gọi là Quỷ giới gì đó, còn không có tư cách, bởi vậy vì phương tiện, thanh cừ vẫn luôn đem quỷ khí ra đời địa điểm trở thành tiểu quỷ giới.

Ban đầu thời điểm quỷ khí ra đời mà kỳ thật vẫn là thập phần bình thường, chỉ là chờ đến sau lại thanh cừ đem bên ngoài tu sĩ mang tiến vào bí cảnh lúc sau, tiểu quỷ giới nơi đó liền trông thấy bắt đầu tụ tập một ít chết ở bí cảnh bên trong oán khí sâu nặng tu sĩ linh hồn.

Tuy rằng không có chuyên môn quỷ tu công pháp, nhưng là bọn họ những người này oán khí sâu nặng, bọn họ oán khí dần dần cùng quỷ khí dung hợp ở cùng nhau, cuối cùng hình thành hiện tại tiểu quỷ giới.

Cái này địa phương, ngay cả thanh cừ đều không phải thực nguyện ý đặt chân.

Tuy rằng hắn có thể khống chế toàn bộ lĩnh vực, nhưng là hắn cũng lười đến phí tâm tư đi rửa sạch tiểu quỷ giới cái này địa phương, đặc biệt là nơi đó còn tồn tại rất rất nhiều làm hắn không thoải mái vong hồn.

Cho nên tới rồi sau lại, thanh cừ không có xử lý tiểu quỷ trong giới những cái đó oán khí cùng sát khí, mà là trực tiếp đem nơi đó tách ra cách ly lên, hoàn toàn mắt không thấy tâm không phiền.

Hắn thật là đối nhân loại không có gì hảo cảm, đặc biệt là những cái đó lòng tham không đủ ở trong bí cảnh cướp đoạt người khác cơ duyên, giết người đoạt bảo những người đó.

Cho nên đem những người này oán khí cùng linh hồn ném ở tiểu quỷ giới bên trong tự sinh tự diệt chuyện này, thanh cừ là không có nửa điểm trong lòng áp lực.

Nhưng là hắn không nghĩ tới, lúc này đây từ Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa mang đến Cửu Thiên Tông đệ tử, vẫn là lưu trữ hắn lệnh bài những người đó, thế nhưng xui xẻo bị truyền tống tới rồi tiểu quỷ giới.

Nơi đó quỷ nhưng đều là một ít ở bí cảnh bên trong bị tra tấn rất nhiều năm lệ quỷ, trên người sát khí rất là dày đặc, tu vi giống nhau tu sĩ sợ không phải bọn họ đối thủ.

Tuy rằng Tu chân giới quy củ là sinh tử có mệnh, nhưng là cái này bí cảnh dù sao cũng là hắn, hơn nữa những người đó trên người còn giữ hắn cấp bí cảnh lệnh bài, nếu là thật sự đã xảy ra chuyện, hắn không biết Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác sẽ như thế nào làm.

Tuy rằng hiện tại Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác đánh không lại hắn, nhưng là thanh cừ ở vận mệnh chú định lại có một loại cảm giác, hai người kia có thể trợ giúp hắn thoát ly trước mắt khốn cảnh, cho nên tình huống hiện tại mặt ngoài là hắn càng tốt hơn, nhưng mà trên thực tế, hắn lại yêu cầu hai người kia trợ giúp.

Thanh cừ sau lại riêng nghiên cứu quá chính mình làm biết trước mộng năng lực, sau lại dần dần bị hắn đã biết một ít môn đạo, hắn đối với chính mình cảm giác thực tự tin, cũng chính bởi vì vậy, hắn mới cho Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác được rồi một cái phương tiện.

Chỉ là không nghĩ tới, năm nay Cửu Thiên Tông vận khí như vậy không tốt.

Hắn đem Cửu Thiên Tông đệ tử tao ngộ nói cho Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa, Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác thần sắc đều là biến đổi: “Cái kia tiểu quỷ giới ở địa phương nào?”

Nam Cung Giác còn nhớ rõ chính mình thân là dẫn đầu trách nhiệm, hiện tại đi theo hắn tới người đều bị vây ở âm sát nơi bên trong, hắn cần thiết muốn đi cứu người!

Lạc Hòa không có ngăn đón Nam Cung Giác, thông qua thanh cừ thái độ, hắn bóng ma ước ước cảm giác được cái gì, nghĩ đến tiểu sư đệ bản lĩnh cùng cái kia không biết lai lịch hệ thống, Lạc Hòa phỏng chừng thanh cừ đối bọn họ hẳn là có điều tưởng cầu.

Một khi đã như vậy, tiểu sư đệ đi cứu người, thanh cừ liền sẽ không đứng nhìn bàng quan.

Thanh cừ còn không biết Lạc Hòa đã đem mục đích của hắn đoán được thất thất bát bát, hiện tại thấy được Nam Cung Giác động tác, cũng biết chính mình không thể làm nhìn, vì thế đứng lên: "Chúng ta đây đi trước nhìn xem đi. Bất quá các ngươi yêu cầu biết, Quỷ giới vài thứ kia, liên hợp lại rất khó đối phó, nếu có thể nói, tốt nhất không cần cùng bọn họ sinh ra chính diện xung đột."

Nói xong, hắn vung tay áo tử, đoàn người trực tiếp tới một mảnh xám xịt địa giới.

Đương nhiên, bọn họ giữa liền không có ở thanh cừ trong mắt vẫn là một cái hài tử tiểu hồ đầu xà yêu.

Nam Cung Giác bị một cổ ập vào trước mặt âm sát khí chấn đến một cái lảo đảo, sau này lui rất nhiều bước, Lạc Hòa tay mắt lanh lẹ thuấn di đến hắn bên người, ôm lấy Nam Cung Giác, hai người thực mau liền ngừng lại.

Hắn nhíu nhíu mày.

Chỉ là nghe rõ cừ nói thời điểm bọn họ còn không có cảm thấy, giáp mặt đối mặt mấy thứ này thời điểm, hắn mới biết được vì cái gì ngay cả thân là bí cảnh chi chủ thanh cừ đều không muốn tiếp cận cái này địa phương, chỉ là đem nơi này phong ấn đi lên mà thôi.

Nơi này có một loại quá mức âm lãnh, Nam Cung Giác mới vừa tiếp cận liền cảm giác được một loại đến xương hàn khí.

Loại cảm giác này cũng không dễ chịu, đặc biệt là nhân loại loại này phi động vật máu lạnh, đối với loại đồ vật này phỏng chừng đều không có cái gì hảo cảm.

Liền tính phía trước thanh cừ huyết mạch cùng thân phận đều thực ngưu, nhưng là hắn rốt cuộc vẫn là cái tồn tại sinh vật, đối với quỷ khí loại đồ vật này tồn tại bản năng bài xích cũng là bình thường.

Lạc Hòa ôm Nam Cung Giác, hai người cau mày nhìn âm u bốn phía, thần sắc đều có chút ngưng trọng.

Ở cách xa nhau khoảng cách khá xa thời điểm, hắn cùng Nam Cung Giác đều không có thu được Cửu Thiên Tông những đệ tử khác nhóm cầu cứu tín hiệu, tới rồi phụ cận thời điểm, mới phát hiện những cái đó tín hiệu đều bị thanh cừ thiết hạ cái chắn chặn.

Nam Cung Giác: "……"

Nếu không phải thanh cừ trước phát hiện nơi này đã xảy ra chuyện nói, bọn họ làm không hảo muốn căn bản nghĩ không ra chính mình còn mang theo người tiến vào chuyện này.

Nam Cung Giác trong lòng có chút áy náy, hắn nhìn về phía thanh cừ: "Tiền bối có không trước đem kết giới mở ra? Ta cùng sư huynh cần thiết muốn đi trước cứu người."

Thanh cừ nhìn Nam Cung Giác liếc mắt một cái, tầm mắt chuyển dời đến Lạc Hòa trên người, gật gật đầu: “Có thể.”

Trong mắt hắn hiện lên một mạt suy nghĩ sâu xa, hắn dự cảm đến chính mình rời đi lĩnh vực cơ hội liền tại đây hai người trên người, nhưng là cụ thể là ai có thể đủ trợ giúp chính mình, hắn lại không thể phân rõ.

Cho dù bọn họ nhất tộc trời sinh có thể xem khí vận, cũng nhìn không thấu hai người kia chi gian rốt cuộc là cái gì vận thế.

Nguyên bản thiên chi kiêu tử trên người đều mang theo mây tía, nhưng là Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa chi gian khí vận giữa thế nhưng là màu tím trung hỗn loạn hắc khí, còn có một ít huyền diệu đồ vật, thế nhưng liền thanh cừ đều phân biệt không ra là chút cái gì.

Hơn nữa hai người kia khí vận giao triền, mật không thể phân.

Đến tột cùng ai là chính mình một đường sinh cơ, hắn cũng hoàn toàn nói không rõ.

.

Bất quá này đó cũng không quan trọng.

Tạ Xu Vũ ở bị âm khí vây quanh thời điểm cái thứ nhất phản ứng lại đây bọn họ tiến vào hung hiểm nơi, nhưng là bên người người tuy rằng đều là một cái tông môn, quan hệ lại không thấy được có thể có bao nhiêu hảo, ai cũng sẽ không đình Tạ Xu Vũ.

Bởi vậy ở Tạ Xu Vũ hô to “Đại gia cẩn thận!” Thời điểm, cơ hồ bị mọi người đều bỏ qua qua đi.

Tạ Xu Vũ cảm thấy chính mình nhắc nhở những người này đã tận tình tận nghĩa, rốt cuộc những người này giữa nàng xác thật không có mấy cái có thể xem đến thuận mắt.

Cũng không biết tông môn tuyển người thời điểm, vì cái gì muốn đem những người này đưa đến bí cảnh bên trong chịu chết.

Tạ Xu Vũ cười lạnh một tiếng, tìm được rồi pháp khí đem chính mình bảo vệ lại tới, tận lực xen lẫn trong đám người quan trọng, không có lạc đơn.

Đến nỗi kia mấy cái vừa mới tiến vào liền đề nghị tách ra hành động ngu xuẩn, Tạ Xu Vũ không có tâm tình quản bọn họ chết sống.

Sự thật chứng minh, Tạ Xu Vũ trực giác cũng không sai, thậm chí còn có thể nói là thập phần chuẩn xác.

Nàng đi theo đám người bên trong, tuy rằng chung quanh hết thảy đều rất nguy hiểm, nhưng là ở đại gia trung gian thời điểm, xác thật cũng là tương đối an toàn.

Vừa mới rời đi vài người không biết tao ngộ cái gì, rời đi không đến mười lăm phút thời gian, bọn họ rời đi phương hướng bỗng nhiên truyền đến làm cho người ta sợ hãi tiếng thét chói tai, thân là tu sĩ, đại gia cái gì trường hợp không có gặp qua, nhưng là thế nhưng vẫn là bị dọa thành như vậy, mọi người trong lòng đều là một cái lộp bộp.

Tạ Xu Vũ sớm có đoán trước, nhưng thật ra không có đặc biệt giật mình, ở loáng thoáng cảm giác được đối thủ không phải chính mình có thể đối phó dưới tình huống, nàng liền bằng mau tốc độ ra bên ngoài phát ra cầu cứu tín hiệu, nhưng là không biết vì cái gì, Nam Cung Giác vẫn luôn đều không có xuất hiện.

Ở Tạ Xu Vũ trong mắt, Nam Cung Giác là một cái rất lợi hại người, tuy rằng này trong đó có một ít bọn họ lần đầu tiên cộng hoạn nạn thời điểm Nam Cung Giác thực lực lự kính ở duyên cớ, nhưng là Tạ Xu Vũ vẫn luôn đều tin tưởng vững chắc Nam Cung Giác rất lợi hại, hơn nữa nhất định trở về cứu bọn họ.

Sở hữu tu sĩ đều vây ở một chỗ, bọn họ nhìn không thấy địch nhân ở địa phương nào, tuy rằng thị lực không có đã chịu bất luận cái gì ảnh hưởng, nhưng là cái này địa phương không biết đừng những cái đó lệ quỷ làm cái gì tay chân, bọn họ hiện tại tu vi căn bản không đối phó được trước mắt trạng huống.

"Này rốt cuộc là địa phương quỷ quái gì? Có hay không người cấp Nam Cung sư huynh truyền tin? Hắn vì cái gì còn chưa tới cứu chúng ta?"

Lời này Tạ Xu Vũ nghe liền rất không thoải mái.

"A, bí cảnh bên trong hết thảy cơ duyên toàn bằng vận khí, Nam Cung sư huynh bị truyền tống đến địa phương nào cũng không biết, cùng với trông cậy vào người khác tới cứu, không bằng tỉnh điểm sức lực đối phó bọn người kia."

"Nói được dễ nghe, ngươi biết chúng ta gặp được chính là cái gì sao? Ngươi có thể nhìn đến những cái đó âm sát ở địa phương nào sao? Đừng nói tự cứu, ta xem sợ là liền chết tử tế đều không chiếm được đi?"

"Ngươi có ý tứ gì?"

"Đủ rồi! Đừng sảo!" Tạ Xu Vũ nghe một đám người ríu rít, cả người đều phẫn nộ rồi.

Nàng rút ra kiếm hướng trên mặt đất một thứ, một cổ sắc bén kiếm khí tứ tán mở ra, đem mọi người giật nảy mình: "Các ngươi còn chưa đủ, có nghĩ sống sót? Muốn sống đều lấy ra các ngươi át chủ bài đứng ra, cùng nhau đối phó này đó âm sát, không muốn sống hiện tại liền lăn! Chúng ta cái này đội ngũ dung không dưới các ngươi loại này đại thần!"

Tạ Xu Vũ ngày thường thoạt nhìn an an tĩnh tĩnh, ai cũng không nghĩ tới thời điểm mấu chốt thế nhưng sẽ bùng nổ.

Nhưng là Tạ Xu Vũ một mở miệng, phía trước tranh luận người đều ngừng lại.

Đương nhiên bọn họ cũng không phải cảm thấy chính mình thua, cũng không phải quyết định nghe Tạ Xu Vũ phân phó làm việc, mà là đơn thuần không muốn chết ở cái này địa phương.

Có thể tiến vào bí cảnh người, không phải thật sự có chút thực lực, chính là sau lưng có chút thế lực người, bởi vậy đại gia hoặc nhiều hoặc ít đều có một ít độc đáo bảo mệnh thủ đoạn.

Đổi thành là ngày thường, loại đồ vật này mọi người đều là trở thành át chủ bài giấu đi, không đến thời điểm mấu chốt căn bản sẽ không dùng, nhưng là chân chính gặp được nguy cơ thời điểm, liền không phải so đo này đó lúc.

Tạ Xu Vũ linh kiếm là bái sư thời điểm sư tôn ban cho, phẩm cấp rất cao, phía trước Tạ Xu Vũ vẫn luôn đều không có dùng, kỳ thật là bởi vì Tạ Xu Vũ hiện tại linh lực cùng thực lực, không cũng không thể làm nàng bình yên vô sự sử dụng cái này vũ khí. Nàng nếu là mạnh mẽ sử dụng nói, rất có khả năng tạo thành linh lực tiêu hao quá mức tình huống.

Hơn nữa nàng bên người cũng không có cái loại này ở chính mình linh lực tiêu hao quá mức dưới tình huống còn sẽ đem chính mình mang đi ra ngoài cái loại này đồng bạn, cho nên nếu không phải thời khắc nguy cơ, Tạ Xu Vũ căn bản liền lấy đều sẽ không thanh kiếm lấy ra tới.

Nhưng là này đó đối với những người khác tới nói cũng không quan trọng, chính như Tạ Xu Vũ suy nghĩ như vậy, dưới tình huống như thế, không có ai sẽ chú ý người khác chết sống.

Nam Cung Giác tiến vào tiểu quỷ giới bên trong thời điểm, Tạ Xu Vũ đã linh lực tiêu hao quá mức, bị một cái phía trước cùng Tạ Xu Vũ quan hệ thoạt nhìn cũng không tệ lắm nữ tu bắt lấy che ở trước người, thẳng tắp mặt đất lâm hướng về phía cái kia nữ tu mà đến công kích!

Nam Cung Giác sắc mặt biến đổi, hắn triệu hồi ra tới Xích Hỏa Diễm, ngọn lửa vừa ra, các loại âm tà chi vật tránh lui ba phần, thừa dịp Xích Hỏa Diễm đại hiển thần uy thời điểm, Nam Cung Giác đem Tạ Xu Vũ từ cái kia nữ tu trong tay đoạt ra tới!

Phát hiện Tạ Xu Vũ linh lực mất hết thời điểm, Nam Cung Giác lắp bắp kinh hãi.

Hắn lạnh lùng mà nhìn thoáng qua cái kia ý đồ dùng Tạ Xu Vũ chắn công kích nữ tu, sợ tới mức cái kia nữ tu một cái giật mình.

Nam Cung Giác đối với theo ở phía sau xuất hiện Lạc Hòa, gật đầu ý bảo một chút, đem Tạ Xu Vũ xách theo đưa tới dày đặc quỷ khí ở ngoài, ném cho thanh cừ: “Tiền bối phiền toái trước hỗ trợ chăm sóc một chút cái này tiểu cô nương, đa tạ tiền bối!”

Hắn lưu lại một câu lúc sau lại vọt vào nồng đậm âm khí bên trong.

Thanh cừ nhìn bị ném tới trước mặt Nhân tộc tiểu nữ hài, có điểm không biết nên nói cái gì cho tốt.

Hai người kia…… Rốt cuộc là cái gì lai lịch?

Tạ Xu Vũ mở to mắt nhìn thoáng qua, phát hiện chính mình thế nhưng thấy trời xanh mây trắng, tức khắc trong lòng buông lỏng, lập tức lại hôn mê bất tỉnh.

Thanh cừ có chút bất đắc dĩ, nhưng là đã có cầu với Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa, chăm sóc như vậy một nhân tộc hậu bối việc nhỏ, hắn tự nhiên không có gì hảo thoái thác.

Lạc Hòa xuất hiện ở tiểu quỷ giới bên trong về sau, lập tức hướng người nhiều nhất địa phương qua đi, không nghĩ tới thấy nhà mình tiểu sư đệ xách theo một nữ nhân đi ra ngoài, hắn trong lòng sông cuộn biển gầm, nhưng là mặt ngoài vẫn là hoàn toàn bất động thanh sắc, thậm chí còn ở máy móc hoàn thành Nam Cung Giác công đạo sự tình.

Bị hắn từ âm trầm trầm lệ quỷ trong tay cứu một cái tu sĩ chân mềm nhũn, ngồi xuống trên mặt đất, trong lòng yên lặng rơi lệ: Vì cái gì hắn cảm giác đại sư huynh thật đáng sợ? Một chút đều không có trong truyền thuyết cái loại này lệnh vạn người kính ngưỡng Vương Bá chi khí, hơn nữa Lạc Hòa xuất hiện về sau, còn so vừa rồi đối mặt âm sát thời điểm càng thêm lạnh……

Nhưng là hắn vẫn là hung hăng mà thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Rốt cuộc có người tới cứu bọn họ……

Bất quá, từ từ! Hắn có phải hay không nhìn lầm rồi cái gì?

Không phải nói bí cảnh chỉ cho phép Hư Linh Cảnh dưới tu sĩ tiến vào sao? Đại sư huynh một cái Tạo Linh Cảnh cường giả, vì cái gì sẽ xuất hiện ở bí cảnh?

------oOo------

Phần 185

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 185: Quỳnh lĩnh bí cảnh chín

Đương nhiên, mấy vấn đề này cùng chính mình được cứu trợ so sánh với, căn bản là một chút đều không quan trọng.

Ở Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác tham dự dưới, bọn họ thực mau liền đem Cửu Thiên Tông đệ tử cùng với mặt khác tông môn đệ tử đều cứu ra tới —— đương nhiên, không có đi theo đại bộ đội chính mình một hai phải tìm đường chết kia mấy cái ngoại trừ.

Bọn họ đã bị tiểu quỷ giới oán khí quấn lên, không có được cứu trợ khả năng tính.

Nam Cung Giác phát hiện bọn họ đều đã chết, cũng liền không có tiêu phí thời gian tiếp tục tìm kiếm.

Tuy rằng ngay từ đầu thời điểm nói chính là làm Nam Cung Giác bảo hộ này đó đệ tử, nhưng là ai đều biết bí cảnh bên trong sinh tử có mệnh, rất nhiều sự tình đều là không thể khống chế, huống hồ mỗi một lần tiến vào bí cảnh đều sẽ chết vài người, căn bản không có người sẽ để ý bọn họ vì cái gì không có sống sót.

Nam Cung Giác thở dài một hơi.

Nói đến cùng vẫn là bởi vì những cái đó đệ tử trong lòng loanh quanh lòng vòng quá nhiều, mới có thể bị hỗn loạn quỷ khí oán khí một dụ hoặc liền trực tiếp mắc mưu.

Bọn họ chính mình rời đi đội ngũ, Nam Cung Giác liền không xuống dưới cũng chẳng trách ai.

Nhưng là……

Thế nhưng còn có người cảm thấy Nam Cung Giác tới quá chậm.

Tạ Xu Vũ bọn họ lúc này đã bị an bài ở an toàn địa phương, tuy rằng khoảng cách quỷ khí dày đặc tiểu quỷ giới cũng không xa, nhưng là cũng không nguy hiểm.

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa rời đi đem bọn họ an bài ở chỗ này lúc sau tiến vào dày đặc quỷ khí bên trong, tiếp tục tìm kiếm mặt khác còn sống người.

Khoảng cách Tạ Xu Vũ không xa địa phương, mấy cái đệ tử tụ tập ở bên nhau, nhỏ giọng nói chuyện với nhau.

“Nam Cung sư huynh như thế nào tới như vậy vãn? Chúng ta không phải ngay từ đầu liền gửi đi tín hiệu sao?”

“Nghe nói chết đi có mấy người cùng vị kia sư huynh giao hảo Tạ Xu Vũ quan hệ không tốt lắm, có thể hay không Nam Cung sư huynh chính là vì chờ bọn họ…… Cấp Tạ Xu Vũ hết giận?”

“Ngươi nói chính là thật vậy chăng? Nam Cung Giác cùng Tạ Xu Vũ giao hảo?”

“Ta tận mắt nhìn thấy, kia còn có giả? Huống chi ban đầu tiến vào tông môn thí luyện thời điểm, bọn họ liền nhận thức, vẫn là một cái đội ngũ, không tin ngươi tự mình đi hỏi bọn hắn a?” Một cái mang một chi hồng nhạt trâm cài nữ tu bĩu môi, không vui nói.

Tạ Xu Vũ nắm chặt nắm tay.

Nàng không nghĩ tới người tâm tư thế nhưng như vậy ác độc.

Ban đầu thời điểm đưa ra truyền tin cầu cứu chính là Tạ Xu Vũ, nhưng là lại không có một người đồng ý, vẫn là Tạ Xu Vũ chính mình lặng lẽ đem cầu cứu tín hiệu truyền tống đi ra ngoài, tuy rằng không biết Nam Cung tiểu sư huynh vì cái gì đã trễ thế này mới đến, nhưng là nếu Nam Cung Giác làm như vậy, liền nhất định là có nguyên nhân, không nghĩ tới những người này thế nhưng trong đầu nghĩ đến như vậy xấu xa!

Nàng thật đúng là chính là xem nhẹ nhân tính ác liệt.

“Bang!”

Tạ Xu Vũ không nhịn xuống, thanh kiếm lập tức ném đi ra ngoài, vừa lúc từ nói chuyện cái kia nữ tu bên tai xuyên qua đi, dừng ở cách đó không xa trên đất trống, phát ra một tiếng vang lớn.

Trên mặt nàng treo nghiến răng nghiến lợi cười: “Các ngươi nói cái gì đâu? Như vậy vui vẻ?”

Ở chỗ này người cơ hồ đều là gặp qua Tạ Xu Vũ trong tay thanh kiếm này uy lực —— tuy rằng bọn họ trong lòng đều không muốn thừa nhận tạ xu thực lực, đành phải tìm lấy cớ thuyết phục chính mình nhất định là bởi vì Tạ Xu Vũ Linh Khí quá lợi hại.

Thấy Tạ Xu Vũ động thủ, vừa rồi còn đang nói chuyện vài người bỗng nhiên sắc mặt đại biến, tất cả đều trầm mặc không nói, không nói chuyện nữa.

Tạ Xu Vũ cười như không cười nhìn bọn hắn chầm chầm: “Như thế nào không tiếp tục? Ở sau lưng khua môi múa mép như vậy có ý tứ?”

Bị Tạ Xu Vũ dùng kiếm đảo qua nữ tu cúi đầu, trong mắt hiện lên một tia oán độc.

Nhưng là ai đều không có tiếp tục nói chuyện.

Tạ Xu Vũ hừ lạnh một tiếng, vượt qua bọn họ bên người, nhặt lên trên mặt đất linh kiếm, xoay người đi rồi.

Nàng là như thế nào cũng không nghĩ tới những người này trong đầu tưởng thế nhưng không phải chính mình hiện tại có bao nhiêu xuẩn, ngược lại ở chú ý này đó căn bản không có khả năng sự tình.

Đặc biệt là……

Vừa rồi ở sau lưng khua môi múa mép cái kia nữ tu, là cùng Nam Cung Giác bọn họ cùng nhau tham gia tông môn nhập môn thí nghiệm lại đây, hơn nữa Tạ Xu Vũ là thật sự đem đối phương trở thành là bằng hữu.

Đáng tiếc chính là, nhân gia tựa hồ căn bản không phải như vậy tưởng.

Tạ Xu Vũ cắn răng, bỗng nhiên tự giễu cười cười.

Tính, cũng tự trách mình mắt mù.

.

Tạ Xu Vũ bên kia sự tình như thế nào, Nam Cung Giác cũng không có để ý, hắn đang cười Quỷ giới tìm một vòng, phát hiện có mấy cái cùng bọn họ cùng nhau tới sư đệ thế nhưng đã bị oán khí ăn mòn, đã trở thành lệ quỷ chất dinh dưỡng.

Sắc mặt của hắn có điểm khó coi.

Lạc Hòa giữ chặt hắn tay: "Đừng khổ sở, này không phải ngươi sai."

Nói đến cùng Nam Cung Giác vẫn là có điểm tự trách, tuy rằng hắn biết này cũng không phải hắn sai, nhưng là hắn rốt cuộc lúc trước nói tốt phải bảo vệ những người này……

Là hắn không có làm được.

Lạc Hòa an ủi cũng không có làm hắn thả lỏng lại.

Lạc Hòa cũng không có để ý, hắn biết cái này khảm chỉ có tiểu sư đệ chính mình có thể nghĩ thông suốt.

Cũng may Nam Cung Giác cũng không phải để tâm vào chuyện vụn vặt người, thực mau liền nghĩ kỹ, không có tiếp tục rối rắm.

Đem Cửu Thiên Tông đệ tử toàn bộ từ nhỏ Quỷ giới bên trong mang ra tới lúc sau, Nam Cung Giác cho bọn hắn mở cuộc họp.

"Truyền thừa nơi thực mau liền sẽ mở ra, ta sẽ ở truyền thừa nơi mở ra thời điểm đi truyền thừa nơi, các ngươi là muốn đi theo ta còn là đi trước truyền thừa nơi?" Nam Cung Giác trực tiếp đem vấn đề bãi ở bọn họ trước mặt, "Bất quá có chút lời nói ta còn là muốn nói ở phía trước, đi theo ta ta nhưng bảo đảm các ngươi có thể gặp gỡ cái gì thuộc về chính mình cơ duyên. Hiện tại ta cho các ngươi mười lăm phút thời gian tự hỏi, muốn đi theo ta, một hồi đứng ở ta phía sau đó là."

Nói xong lúc sau Nam Cung Giác liền ôm hai tay đứng ở một bên chờ đợi.

Lạc Hòa nhìn thoáng qua tiểu sư đệ, có chút khó hiểu.

Vì cái gì muốn cho này đó đệ tử cùng bọn họ đồng hành?

Bọn họ tùy thời đều có khả năng nhìn thấy vị kia bí cảnh chi chủ, tiểu sư đệ ý tứ là muốn những người này cũng biết bí cảnh chi chủ tồn tại sao? Ở hắn xem ra, chỉ cần này đó đệ tử không có gặp được cái gì sinh mệnh nguy hiểm, bọn họ liền không cần nhúng tay.

Bất quá hắn không hỏi ra tới, như vậy tiểu sư đệ ở Lạc Hòa trong mắt, cũng có độc đáo mị lực.

Nam Cung Giác còn không biết Lạc Hòa xem chính mình ánh mắt đã trở nên sâu thẳm lên, đứng ở phía trước Tạ Xu Vũ không cẩn thận thấy Lạc Hòa thần sắc, ánh mắt lóe lóe.

Nàng không khỏi đỡ cái trán, có chút khó chịu nhìn thoáng qua vừa rồi khua môi múa mép mấy cái tu sĩ, những người này bị mù sao? Một chút đều nhìn không ra tới đại sư huynh cùng Nam Cung Giác chi gian không khí phải không?

Cư nhiên còn có lá gan đem nàng cùng Nam Cung tiểu sư huynh xả đến cùng nhau, một chút cũng không biết chính mình là ở kề cận cái chết thử.

Nếu là những người này những lời này đó là ở Lạc sư huynh trước mặt nói……

Tạ Xu Vũ đánh một cái rùng mình, sau đó ở ánh mắt mọi người bên trong đi tới Nam Cung Giác phía sau.

Có thể ôm đùi cơ hội tốt, chỉ có chân chính ngu xuẩn mới có thể đẩy ra đi thôi?

Làm nàng không nghĩ tới chính là, thế nhưng thật đúng là tồn tại như vậy ngu xuẩn, thậm chí còn không ngừng một cái.

Không, hoặc là ở người khác trong mắt, chính mình mới là một cái chân chính ngu xuẩn, trừ bỏ nàng bên ngoài thế nhưng không có bất luận cái gì một người tiếp tục đứng ra, đại gia rũ đầu đứng ở tại chỗ, như là đang làm cái gì gian nan sống còn quyết định giống nhau.

Nam Cung Giác nhẫn nại tính tình đợi chờ, nửa khắc chung sau, hắn lắc lắc tay áo: "Tốt, hiện tại chỉ có Tạ Xu Vũ một người nguyện ý đi theo chúng ta đi, như vậy đại gia thỉnh tự tiện, gặp được sinh tử nguy cơ có thể cầu cứu, đại gia liền như vậy tan đi."

Tạ Xu Vũ có điểm không thể tin được như vậy trạng huống thế nhưng sẽ phát sinh.

Theo đạo lý tới nói những người này rõ ràng biết bí cảnh bên trong tồn tại rất nhiều nguy hiểm, có thể đi theo tương đối lợi hại Nam Cung Giác bên người không phải một chuyện tốt sao? Những người này thế nhưng ai đều không có lựa chọn đi theo Nam Cung Giác là chuyện như thế nào?

Có lẽ là Tạ Xu Vũ trầm tư quá mức với chuyên chú, nàng không có chú ý tới Nam Cung Giác đã hô nàng vài thanh.

Thẳng đến một cổ hàn ý đánh úp lại, Tạ Xu Vũ mới hồi phục tinh thần lại, một hồi thần liền thấy đại sư huynh Lạc Hòa đang ở thần sắc nguy hiểm nhìn chằm chằm chính mình, nàng thấy Nam Cung Giác duỗi đến chính mình trước mắt tay, tức khắc có điểm sợ hãi né tránh một chút: “Tiểu sư huynh có chuyện gì?”

Nàng chú ý tới mặt khác đệ tử thế nhưng đều đã đi được không sai biệt lắm bộ dáng, lại là một trận kinh ngạc: “Bọn họ như thế nào đi nhanh như vậy?”

“Này còn dùng hỏi?” Nam Cung Giác cười nhạo một tiếng, “Đương nhiên là sợ chính mình đi chậm chúng ta sẽ ở bọn họ phía trước cướp đi thuộc về bọn họ cơ duyên.”

Nghe được như vậy lý do, Tạ Xu Vũ nhịn không được trừu trừu khóe miệng, cảm thấy những người này sợ là trong đầu có bệnh.

Trước không nói bí cảnh bên trong nguy cơ thật mạnh, liền Nam Cung Giác thực lực tới xem, bọn họ có thể sử dụng được với cơ duyên, Nam Cung Giác nói không chừng căn bản chướng mắt hảo sao? Cũng không biết bọn họ là nơi nào tới tự tin, thế nhưng cảm thấy chính mình nhất định có thể tìm được thích hợp tài nguyên.

Ha hả, bất quá như vậy cũng hảo, bất chính là bởi vì những người này xuẩn, mới có thể tiện nghi nàng như vậy người thông minh sao?

.

Ở Tạ Xu Vũ như vậy nghĩ thời điểm, một cái bạch y nhân đột ngột xuất hiện ở nàng trước mặt, theo Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác gật gật đầu, thấy hắn thời điểm như là có chút nghi hoặc: “Nàng vì sao lại ở chỗ này?”

Nam Cung Giác đối với bạch y nhân gật gật đầu: “Đây là bằng hữu của ta, Tạ Xu Vũ, tuy rằng tu vi chẳng ra gì, nhưng là nhân phẩm tuyệt đối không có vấn đề.”

“Nga.” Bạch y nhân nhàn nhạt nga một tiếng.

Nam Cung Giác không hề có để ý đối phương lãnh đạm, mà là hỏi: “Có thể làm nàng đi theo chúng ta sao?”

Bạch y nhân lúc này mới thật sâu đánh giá Tạ Xu Vũ một lát, cuối cùng, như là có chút không tình nguyện gật gật đầu: “Hành đi.”

Tạ Xu Vũ có chút kinh ngạc.

Cái này bạch y nhân tuyệt đối không phải cùng bọn họ cùng nhau tiến vào bí cảnh người, phía trước nàng chưa bao giờ gặp qua, hơn nữa cái này bạch y nhân thật sự có chút…… Sâu không lường được một ít.

Nàng phía trước gặp qua rất nhiều cường giả, đối mặt bạch y nhân thời điểm, lại có một loại thiên nhiên sợ hãi, như là sinh ra đã có sẵn sợ hãi giống nhau.

Loại cảm giác này làm nàng nhịn không được nhíu nhíu mày.

Bất quá nàng lại không có nói cái gì đó, tình huống hiện tại thực rõ ràng căn bản không có nàng nói chuyện quyền lợi, nàng chỉ cần hảo hảo đi theo hỗn thì tốt rồi, cái gì đều không cần phải nói, chỉ cần ở thời điểm mấu chốt không kéo chân sau liền hảo.

Nam Cung Giác nhưng thật ra không biết Tạ Xu Vũ đối với chính mình định vị chính là một cái hỗn kinh nghiệm tiểu bạch, nhưng là liền tính đã biết, hắn cũng trí tuệ cảm thấy Tạ Xu Vũ thập phần có tự mình hiểu lấy là được.

Ở dễ như trở bàn tay quyết định Tạ Xu Vũ đồng hành sự tình lúc sau, thanh cừ mới nhìn thoáng qua Nam Cung Giác, hỏi: "Ngươi phía trước nói truyền thừa nơi là chuyện như thế nào? Ta vì sao không biết có cái địa phương gọi là truyền thừa nơi?"

Nam Cung Giác sửng sốt: "Ngươi nói cái gì, ngươi không biết truyền thừa nơi?"

Thân là bí cảnh chủ nhân cũng không biết truyền thừa nơi là có ý tứ gì?

Hắn cùng Lạc Hòa liếc nhau, đều từ đối phương trong mắt thấy được khiếp sợ.

Lạc Hòa nghĩ đến kiếp trước thời điểm rất xa nhìn thoáng qua truyền thừa nơi, trầm khuôn mặt không biết suy nghĩ cái gì.

Nam Cung Giác cũng có chút kinh dị, chủ yếu là bởi vì hệ thống nói qua truyền thừa nơi là một cái thập phần nguy hiểm địa phương, tốt nhất vẫn là không cần tới gần cái này địa phương, đặc biệt là hệ thống căn bản không biết cái này địa phương đến tột cùng có cái gì nguy hiểm.

"Ta xác thật không biết này trong lĩnh vực thế nhưng còn có một cái truyền thừa nơi." Thanh cừ nhìn Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác toàn thần sắc một hồi, gật đầu nói, "Lúc trước lĩnh vực mới thành lập, ta bị nhốt ở nơi này thời điểm, trong lĩnh vực căn bản không cho phép xuất hiện cái kia thời đại truyền thừa. Cho nên cái này lĩnh vực bên trong là không tồn tại truyền thừa địa."

Nam Cung Giác nghe xong thanh cừ nói, hơi hơi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Nguyên lai thanh cừ nói chính là không có hắn sinh hoạt cái kia niên đại truyền thừa nơi, hắn còn tưởng rằng truyền thừa nơi thật là không tồn tại, thiếu chút nữa hạ nhảy dựng.

Nam Cung Giác giải thích một chút: "Chúng ta nói truyền thừa nơi chính là bí cảnh trung ương nơi đó, nghe nói nơi đó có một cái có thượng cổ truyền thừa truyền thừa nơi, thật không dám giấu giếm, chúng ta nơi này đại đa số người đều là vì truyền thừa nơi mà đến."

Không nghĩ tới nghe được "Bí cảnh trung ương" bốn chữ chỉ có, thanh cừ sắc mặt liền đổi đổi.

Hắn trầm khuôn mặt hỏi: "Là ai nói đi ra ngoài bên trong có truyền thừa nơi?"

"A?" Nam Cung Giác phát hiện thanh cừ thần sắc không đúng, trong lòng tức khắc cả kinh, "Ý của ngươi là?"

"Ta ý tứ là truyền thừa nơi không tồn tại, các ngươi tốt nhất ai đều không cần có tới gần nơi đó ý tưởng nếu không tự gánh lấy hậu quả!"

Thanh cừ lạnh mặt nói xong lúc sau, bỗng nhiên biến mất ở tại chỗ.

Nam Cung Giác trợn mắt há hốc mồm, biết sự tình chỉ sợ cùng bọn họ tưởng cũng không giống nhau.

Hắn quay đầu nhìn về phía Lạc Hòa: "Sư huynh……"

Lạc Hòa lắc lắc đầu, không nói gì, hắn cũng không biết cái kia bị truyền vì "Truyền thừa nơi" địa phương rốt cuộc là địa phương nào, vì cái gì sẽ làm thanh cừ thái độ biến hóa đến nhanh như vậy.

Kỳ thật không riêng gì Lạc Hòa, ngay cả Nam Cung Giác bản thân đều cảm thấy rất kỳ quái, hệ thống cũng không biết truyền thừa nơi cụ thể là tình huống như thế nào, vừa rồi thái độ cũng không tệ lắm thanh cừ cũng không biết là bị cái gì điểm làm tức giận, thế nhưng một lời không hợp liền biến mất.

Truyền thừa nơi rốt cuộc có cái gì bí mật?

Không, này không quan trọng.

Quan trọng là, nếu thật sự có người đi truyền thừa nơi, sẽ có cái gì hậu quả?

Hắn nghĩ nghĩ, bỗng nhiên sắc mặt biến đổi: "Không tốt!"

Bọn họ đi vào bí cảnh nguyên nhân chính là đã biết bí cảnh bên trong tồn tại thượng cổ truyền thừa truyền thừa nơi, cơ hồ mọi người đều là vì thượng cổ truyền thừa mà đến, ngay từ đầu thời điểm bọn họ cũng không biết truyền thừa nơi rốt cuộc là tình huống như thế nào, nhưng là có kinh nghiệm Lạc Hòa chưa nói cái gì, tự nhận là có được bàn tay vàng Nam Cung Giác cũng thật sự bởi vì thư trung miêu tả đem bí cảnh trung địa điểm trở thành là truyền thừa nơi, bởi vậy bọn họ cũng không có ngăn cản mặt khác tông môn người nói cho tiến vào bí cảnh đệ tử trong đó tồn tại một cái truyền thừa nơi sự tình……

Nói cách khác, rất nhiều người đều sẽ hướng về phía truyền thừa nơi mà đi.

Nhưng là từ thanh cừ thái độ tới xem, truyền thừa nơi chỉ sợ liên lụy cái gì bí mật, không phải người ngoài có thể tùy tiện đi vào địa phương.

Hơn nữa bí cảnh bên trong nếu là thật sự tồn tại chủ nhân, liền đại biểu cho thanh cừ sẽ không làm cho bọn họ thật sự tiến vào truyền thừa nơi!

-------oOo------

Phần 186

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 186: Quỳnh lĩnh bí cảnh mười

Nghĩ đến đây, Nam Cung Giác trong lòng cả kinh!

Hắn không cảm thấy thanh cừ là bắn tên không đích người, không cho người tiến vào cái gọi là truyền thừa nơi khẳng định là có nguyên nhân, hơn nữa này trong đó liên lụy nói không chừng rất là trọng đại.

Nói cách khác…… Mặc kệ người khác là nghĩ như thế nào, thanh cừ đều không thể làm người tiếp cận cái gọi là truyền thừa nơi.

Như vậy, hiện tại ở đi truyền thừa nơi trên đường người hoặc là đã tới rồi truyền thừa nơi phụ cận người liền sẽ rất nguy hiểm.

Bất quá, này đó giống như cùng hắn không có gì quan hệ?

Cứ việc như thế, Nam Cung Giác sắc mặt cũng không phải rất đẹp.

Tạ Xu Vũ phát hiện Nam Cung Giác thần sắc không tốt, có chút kinh hãi.

Nam Cung Giác ở nàng trong lòng có như vậy một loại không gì làm không được cảm giác ở, hiện tại nhìn đến Nam Cung Giác biểu tình ngưng trọng, nàng tức khắc cảm thấy sự tình không tốt lắm.

“Nam Cung sư huynh, sự tình có cái gì không đúng sao?”

Nam Cung Giác hừ lạnh một tiếng: “Không đúng nhiều đi.”

Nghĩ đến về truyền thừa nơi tin tức là giả, Nam Cung Giác liền cảm thấy thập phần sinh khí.

Tuy rằng không biết tin tức này khi như thế nào truyền ra tới, nhưng là Nam Cung Giác trên cơ bản cũng có thể đoán được truyền ra tin tức này những người đó đều suy nghĩ cái gì.

Đơn giản là cảm thấy chính mình không có biện pháp tới gần nơi đó không cam lòng, có nói không chừng là cảm thấy chính mình không thể tiếp cận nơi đó, liền nghĩ lừa người khác đi chịu chết.

Tu chân giới nhân tâm, hắn không phải đã sớm hẳn là hiểu biết sao?

Nam Cung Giác tự giễu cười một tiếng.

Rõ ràng biết chính mình xuyên qua thế giới này cũng không phải chính mình cho rằng như vậy hoà bình, hắn cư nhiên vẫn là theo bản năng tưởng cấp những người này tìm kiếm lý do.

Trên thực tế có cái gì tất yếu đâu?

Lạc Hòa cũng cau mày không biết ở tự hỏi cái gì.

Hắn kiếp trước thời điểm đi vào quá cái này bí cảnh, lúc ấy hắn cảm giác được bí cảnh bên trong thần bí hơi thở cùng với nguy hiểm cảm giác, cũng không có thâm nhập cái gọi là truyền thừa nơi, lúc ấy Lạc Hòa tu vi cũng không phải rất cao, cùng hiện tại xuất hiện ở bí cảnh bên trong sở hữu đệ tử cơ hồ đều là giống nhau cấp bậc.

Vốn dĩ hắn cảm thấy chính mình hiện tại thực lực, liền tính là thật sự tiến vào truyền thừa nơi cũng có biện pháp toàn thân mà lui.

Nhưng mà hiện tại Lạc Hòa bỗng nhiên có điểm không xác định.

Đầu tiên cái này bí cảnh cùng chính mình cho rằng cũng không giống nhau, tiếp theo bí cảnh chi chủ là chân chính tồn tại, hơn nữa hảo hảo sống ở trên thế giới này, còn làm cho bọn họ không cần tiếp cận truyền thừa nơi.

Thanh cừ thực lực phía trước Lạc Hòa cùng hắn đối mặt thời điểm cũng đã đã biết, cho nên hiện tại thanh cừ nói như vậy, liền chứng minh rồi truyền thừa nơi thật là thập phần quan trọng địa phương.

Không dung người khác quấy rầy cái loại này.

Nói cách khác, bọn họ tiến vào truyền thừa nơi hành vi tuyệt đối sẽ đắc tội bí cảnh lớn nhất chủ nhân, này cùng trực tiếp tìm chết có cái gì khác nhau?

Phía trước kiến thức tới rồi thanh cừ thực lực, Lạc Hòa không chút nghi ngờ liền tính bọn họ mọi người đều liên hợp lại, đều không nhất định là bí cảnh chi chủ thanh cừ đối thủ.

Nếu đánh lên tới liền tương đương với đưa đồ ăn.

Nghĩ đến đây, Lạc Hòa thở dài.

Hắn nhìn về phía Nam Cung Giác, phát hiện Nam Cung Giác cũng vừa lúc nhìn về phía hắn.

Hai người đều nhìn ra lẫn nhau ý tứ, bỗng nhiên hiểu ý cười.

Đứng ở một bên Tạ Xu Vũ: “……??”

Từ từ, vì cái gì nàng sẽ có một loại chính mình không nên xuất hiện ở chỗ này ảo giác?

Nếu Tạ Xu Vũ là một cái sinh hoạt ở hiện đại muội tử nói, liền sẽ biết có một cái từ gọi là bóng đèn.

Quấy rầy người khác yêu đương chính là thực tội ác.

Nhưng mà nàng cũng chỉ có thể mờ mịt đứng ở một bên, không thể không nhìn người khác yêu đương, mà chính mình bên người lại tản mát ra một loại độc thân cẩu bi thương.

Cũng may Nam Cung Giác còn có thể nhớ rõ lên nơi này là một cái nơi công cộng, bọn họ bên người còn có một cái Tạ Xu Vũ.

“Tạ…… Sư muội,” Nam Cung Giác trong lúc nhất thời thế nhưng không biết nên như thế nào xưng hô Tạ Xu Vũ, cuối cùng kêu sư muội, “Chúng ta phân công nhau đi tìm tới bí cảnh đạo hữu, ngươi gặp được người liền nói cho bọn họ tốt nhất không cần đi truyền thừa nơi, nếu bọn họ không nghe nói liền tính.”

Nam Cung Giác lại không phải chúa cứu thế, đối những người này không có gì ý thức trách nhiệm.

Hơn nữa ở hắn ấn tượng giữa, tu chân tiểu thuyết chết vài người đều là bình thường.

Nói đến cùng, đối này đó hoàn toàn không quen thuộc người, hắn sinh không ra cái gì trách trời thương dân tâm tư.

Nhưng thật ra Tạ Xu Vũ lắp bắp kinh hãi.

Nàng hít một hơi, hỏi: “Vì cái gì a?”

Vì cái gì cái kia thần bí bạch y nhân nói không thể đi liền thật sự không thể đi a?

Nam Cung Giác ý vị thâm trường nhìn Tạ Xu Vũ liếc mắt một cái, đột nhiên hỏi nàng: “Ngươi còn nhớ rõ chúng ta tiến vào bí cảnh phía trước cái kia người khổng lồ nói gì đó sao?”

“Chúng ta là……” Tạ Xu Vũ nghĩ nghĩ, bỗng nhiên mở to hai mắt nhìn, “Bí cảnh chi chủ?!”

Thần sắc của nàng quá mức kinh ngạc một ít, dẫn tới Nam Cung Giác không khỏi tự hỏi chính mình nhìn thấy thanh cừ thời điểm phản ứng có phải hay không quá bình đạm rồi một ít.

Rốt cuộc thanh cừ lại nói như thế nào cũng là một cái bí cảnh chi chủ, hay là nên cho hắn một chút mặt mũi đi?

Bất quá Tạ Xu Vũ hiển nhiên là không có thời gian chú ý vấn đề này, nàng vẫn duy trì trợn mắt há hốc mồm biểu tình, cả người đều có chút hoảng hốt.

Bí cảnh chi chủ ai……

Nàng ban đầu thời điểm chỉ cho rằng bên ngoài cái kia người khổng lồ bất quá là bí cảnh chi chủ ở không biết khi nào lưu lại người khổng lồ, không nghĩ tới cái gọi là bí cảnh chi chủ thế nhưng là chân thật tồn tại không nói, vừa rồi thế nhưng cứ như vậy xuất hiện ở nàng trước mặt!

Hiện tại nàng một chút đều không nghi ngờ Nam Cung Giác quyết định.

Bí cảnh chi chủ đều nói cái này bí cảnh không tồn tại cái gọi là truyền thừa nơi, kia khẳng định chính là thật sự không có!

Ở Tạ Xu Vũ chính mình đều không có ý thức được thời điểm, nàng đã tiến hóa thành bí cảnh chi chủ fan não tàn.

Sau đó nàng phi thường cao hứng tiếp được Nam Cung Giác an bài nhiệm vụ.

Lúc này Tạ Xu Vũ hoàn toàn không nghĩ tới, căn bản sẽ không có người nghĩ đến, nàng tuy rằng gặp được bí cảnh chi chủ, nhưng là người khác nhưng không có gặp qua, cho nên bọn họ ai sẽ tin tưởng bí cảnh chi chủ tồn tại đâu?

Nam Cung Giác không có đả kích Tạ Xu Vũ tính tích cực, mà là dặn dò nàng: "Ngươi nếu có nhận thức người nói trước khuyên bọn họ trở lại bên này, tuy rằng thanh cừ không có nói, nhưng là ta có một loại dự cảm, càng là rời xa bí cảnh trung tâm cái kia cái gọi là truyền thừa nơi, càng là an toàn."

Tạ Xu Vũ lúc này còn đắm chìm ở chính mình đã biết bí cảnh chi chủ kinh thiên đại bí mật kinh hỉ bên trong, căn bản không có chú ý tới Nam Cung Giác nói gì đó, mặc kệ Nam Cung Giác nói cái gì nàng đều gật đầu, chờ đến Nam Cung Giác nói xong, nàng mới hỏi nói: "Đã không có sao? Ta đây liền đi trước!"

Nói xong nàng giống như là rời cung mũi tên lập tức chạy như bay đi ra ngoài!

Nam Cung Giác: "……"

Không biết vì cái gì có điểm chua xót đâu.

Lạc Hòa ánh mắt phức tạp nhìn Tạ Xu Vũ rời đi phương hướng, quay đầu nhìn về phía Nam Cung Giác: "Đi thôi, chúng ta cũng đi tìm xem bọn họ."

Nam Cung Giác đương nhiên là sẽ không thật sự lựa chọn khuyên bọn họ trở lại bên này gì đó, gặp không nghe lời người trực tiếp áp dụng bạo lực thi thố thì tốt rồi, dù sao hắn cảm thấy hiện tại bí cảnh trung trừ bỏ chính mình cùng Lạc Hòa bên ngoài, còn có thanh cừ bên ngoài, không có người so với bọn hắn ba cái lợi hại hơn.

Đương nhiên, hắn cũng không bài trừ cái kia cái gọi là truyền thừa nơi giữa tồn tại so với hắn cùng Lạc Hòa thực lực càng cường hãn tồn tại khả năng.

Nam Cung Giác yên lặng nghĩ.

Bọn họ một đường trực tiếp hướng truyền thừa nơi phương vị mà đi.

Phía trước thời điểm, truyền thừa nơi vẫn là bọn họ mục đích địa, nhưng là tới rồi hiện tại, truyền thừa nơi hoàn toàn thay đổi một cái tồn tại ý nghĩa.

Không nghĩ tới chỉ là trong nháy mắt, bọn họ liền phải khuyên người khác không cần hướng truyền thừa nơi đi.

Trên đường bọn họ xác thật gặp mấy cái không nghe lời tu sĩ, nhưng là Nam Cung Giác hiện tại tính tình cũng không tốt, trực tiếp lập tức đem người gõ hôn mê ném tại chỗ.

Hai cái canh giờ lúc sau, hai người đi tới cái gọi là truyền thừa nơi chỗ.

Truyền thừa nơi cùng Nam Cung Giác tưởng tượng một cái truyền thừa đại điện hoặc là đoạn bích tàn viên linh tinh đồ vật một chút đều không giống nhau, thậm chí làm Nam Cung Giác sinh ra một loại tiêu tan ảo ảnh ảo giác.

Xuất hiện ở bọn họ trước mặt chính là một loạt nhà tranh, cùng phía trước thanh cừ cư trú cái kia trúc ốc có hiệu quả như nhau chi diệu.

Đều có một loại lệnh người cảm thấy xấu hổ thẩm mỹ cùng đồng dạng đơn sơ cảm giác.

Tuy rằng không phải xuất từ một người trong tay, nhưng là Nam Cung Giác mạc danh cảm thấy này một loạt phòng ở chính là dựa theo thanh cừ trúc ốc hình thức tu sửa.

Hắn không biết chính mình trong lúc vô ý đoán trúng chân tướng.

Trên thực tế thật đúng là chính là như vậy, lúc trước thanh cừ tu sửa phòng ở thời điểm chính là chắp vá lung tung, miễn cưỡng đem chính mình trong trí nhớ phòng ở khâu ra tới một cái hình thức ban đầu cũng đã thực không tồi hảo sao?

Không nghĩ tới sau lại này đó tiểu yêu tinh không biết như thế nào sinh ra lúc sau, liền bắt đầu quấn lấy hắn, đáng thương một cái phong lưu ăn chơi trác táng cổ đại đại yêu, thế nhưng cứ như vậy trở thành một đám tiểu yêu quái chăn nuôi viên.

Bí cảnh trung ương có một cái đầu mối then chốt cùng thanh cừ tương liên, cái này địa phương thanh cừ có thể thành lập phòng hộ cùng liên hệ đều là lớn nhất, bởi vậy hắn này đó tân sinh ra tiểu yêu quái nhóm đều an bài ở cái này địa phương cư trú.

Ở bí cảnh bên trong sinh ra yêu quái, có có được truyền thừa ký ức, càng nhiều lại là không có truyền thừa ký ức, tuy rằng trời sinh chính là có được Yêu tộc thân phận, nhưng là lại liền tự bảo vệ mình năng lực đều không có, không, không chỉ là tự bảo vệ mình, này đó tiểu yêu quái liền nuôi sống chính mình năng lực đều không có.

Lúc trước thanh cừ biết chuyện này thời điểm cả người đều là hỏng mất, nhưng là lúc ấy hắn một người hỏng mất là căn bản không có ý nghĩa. Này đó tiểu yêu quái nếu ở hắn lĩnh vực bên trong sinh ra, như vậy chính là hắn trách nhiệm.

Thân là Yêu tộc huyết mạch không cho phép hắn đối nhiều như vậy ấu tể khoanh tay đứng nhìn.

Vì thế ngay lúc đó thanh cừ đem có được truyền thừa ký ức mấy cái tiểu yêu quái trực tiếp liên hợp ở cùng nhau, cấp này đó tiểu yêu quái nhóm tu sửa một cái tuyệt đối an toàn địa phương.

Tuy rằng rất nhiều năm qua đi, nhưng là này đó tiểu yêu quái nhóm lớn lên lại rất thiếu, như là đầu hổ xà yêu cái loại này vị thành niên thiếu niên số lượng nhiều nhất, thành niên yêu quái cơ hồ là không có.

Này yêu quái cư trú địa phương, chính là Nam Cung Giác bọn họ mục tiêu.

Cái gọi là truyền thừa nơi.

Đang nghe nói Nam Cung Giác bọn họ mục tiêu là truyền thừa nơi thời điểm, thanh cừ liền trực tiếp thuấn di đến bên này.

Lúc này đây bí cảnh xuất hiện vấn đề hắn là phát hiện, phía trước thời điểm đem tiến vào tu sĩ truyền tới địa phương nào cơ hồ đều là thanh cừ có thể thao tác, nhưng là lúc này đây thế nhưng làm Nam Cung Giác bọn họ mang theo Cửu Thiên Tông thành viên tập thể tiến vào bí cảnh bên trong nguy hiểm nhất địa phương.

Có thứ gì đang ở thong thả thoát ly chính mình khống chế.

Thanh cừ thực rõ ràng cảm giác được chuyện này.

Thanh cừ từ hồi lâu trước kia liền suy nghĩ chính mình khi nào mới có thể rời đi cái này đáng chết lĩnh vực, không nghĩ tới người tới một đám lại một đám, ngay cả bí cảnh bên trong tiểu yêu quái đều trưởng thành không ít, hắn vẫn là không có chờ bỏ ra đi cơ hội.

Nhưng là hiện tại……

Thanh cừ có một loại thập phần mãnh liệt dự cảm, chính mình có thể tại đây một lần bí cảnh mở ra trong lúc rời đi cái này bí cảnh, hoàn toàn mất đi đối lĩnh vực khống chế!

Nhưng là nghĩ đến trong lĩnh vực ương những cái đó tiểu yêu tinh nhóm……

Thanh cừ trầm mặc.

"Ta không thể ném xuống bọn họ." Này đó tiểu yêu quái đại đa số đều là không có truyền thừa ký ức yêu quái, đối với bọn họ tới nói, thế giới này chính là bọn họ sinh trưởng thế giới, hơn nữa hoàn toàn không có tự bảo vệ mình năng lực.

Nếu thanh cừ đi luôn nói, này đó tiểu yêu quái hoặc là chính là ở thế giới này cô độc sinh lão bệnh tử, hoặc là liền có khả năng tại hạ một lần bí cảnh mở ra thời điểm bị nhân loại tu sĩ phát hiện bọn họ tồn tại, sau đó bị tham lam nhân loại tu sĩ trở thành là sủng vật quyển dưỡng lên.

Phát hiện Nam Cung Giác bọn họ xuất hiện ở phòng ốc trước thời điểm, thanh cừ xuất hiện ở bọn họ trước mặt, trong thần sắc tràn ngập lo lắng.

Mấy năm nay hắn đã phát hiện một sự kiện, hiện tại nhân loại tu sĩ cùng bọn họ cái kia thời đại Nhân tộc cũng không giống nhau, rất nhiều Nhân tộc trở nên tham lam lên, bọn họ điên cuồng theo đuổi lực lượng, lợi dụng hết thảy có thể lợi dụng đồ vật.

Nếu này đó tiểu yêu quái tồn tại bị phát hiện nói, Nhân tộc tu sĩ là không có khả năng phóng mặc kệ.

Hắn ở lo chính mình nói chính mình lo lắng, hoàn toàn không có chú ý tới Nam Cung Giác đã thay đổi sắc mặt.

Ngay cả Nam Cung Giác chính mình đều không có nghĩ đến, ở chỗ này, hắn thế nhưng có thể xúc phát kịch tình tuyến.

"Thỉnh ký chủ chú ý, vai chính hậu cung người được chọn thanh tiêu lui tới ở phụ cận, thỉnh ký chủ chú ý, cốt truyện nữ chủ chi nhất thanh tiêu lui tới, hy vọng ký chủ chú ý. Về nhân vật thanh tiêu cùng sở hữu tam vạn 8000 Kịch Tình Độ, này kịch cường độ thấp đã bị ký chủ từ bỏ, thỉnh ký chủ ở hai tháng trong vòng đem nhân vật Kịch Tình Độ gom đủ."

Nam Cung Giác bị hệ thống nhắc nhở, mới nhớ tới trong nguyên tác thanh tiêu này nhân vật.

Đây là một cái Yêu tộc.

Ở vai chính gặp được thanh tiêu thời điểm, tiểu yêu quái thanh tiêu còn chỉ là một cái đơn thuần không làm ra vẻ tiểu yêu quái, hơn nữa không có thành niên, tuy rằng nàng xác sống không ngừng mười vạn năm, nhưng là ở Yêu tộc phán đoán trung, xác thật không xem như thành niên.

Nhưng là ở gặp được vai chính lúc sau, vai chính không biết từ địa phương quỷ quái gì được đến một cái có thể xúc tiến yêu quái thành niên linh dược, sau đó thanh tiêu ở gặp được bị thương vai chính lúc sau, lại bị dược vật ảnh hưởng, đương trường liền thành niên, hơn nữa hai người bởi vì cưỡng chế thành niên tác dụng phụ, trực tiếp trình diễn một hồi thật · yêu tinh đánh nhau hiện trường, có thể nói là thập phần không phù hợp với trẻ em.

Sau đó không biết vai chính hệ thống là như thế nào làm được, thế nhưng cứ như vậy giảng vai chính cùng thanh tiêu thành lập mỗ một loại khế ước, đem thanh tiêu mang theo rời đi bí cảnh.

Có thể nói, ở nguyên cốt truyện, tiến vào cái này dày đặc quầy mọi người giữa, chỉ có vai chính là chân chính nhân sinh người thắng kịch bản, thân là vai ác Lạc Hòa thập phần xui xẻo, cái gì đều không có được đến.

Hoặc là cũng được đến một ít cơ duyên, nhưng là đại đa số đều bị vai chính đoạt đi rồi, cũng không biết còn dư lại nhiều ít.

Nghĩ đến đây, Nam Cung Giác sắc mặt lại lần nữa đen không ngừng một cái độ.

Cho nên nói truyện ngựa giống vai chính loại này sinh vật, thật đúng là chính là làm người hoàn toàn thích không nổi.

Lúc trước nếu không có vai ác nhân thiết hấp dẫn hắn, hắn sao có thể xem xong quyển sách này?

------oOo------

Phần 187

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 187: Quỳnh lĩnh bí cảnh xong

Nam Cung Giác thật sâu mà thở dài.

Ở nguyên lai cốt truyện giữa, bọn họ không có khiến cho linh khí bùng nổ sự kiện, tự nhiên cũng liền không có gặp được thanh cừ sự tình, cho nên lúc ấy vai chính đem vị thành niên thanh tiêu mang đi ra ngoài thời điểm, cũng không biết quỳnh lĩnh bí cảnh bên trong thanh cừ là cái gì tâm tình.

Lạc Hòa xem Nam Cung Giác sắc mặt không tốt, không biết tiểu sư đệ nghĩ tới cái gì, cũng không biết nên như thế nào an ủi.

Nam Cung Giác thực mau trở về quá thần tới, nghĩ tới Lạc Hòa căn bản không biết chuyện này, trong lòng tức khắc có điểm chột dạ.

Lại nói tiếp lúc trước thời điểm hắn nói cho Lạc Hòa chính mình đến từ mặt khác tiểu thế giới, nhưng không có nói cho Lạc Hòa thế giới này là một quyển sách……

Lạc Hòa như suy tư gì nhìn thanh cừ: "Phía trước đi vào cái này địa phương nhân loại đều thế nào?"

Thanh cừ trong mắt hiện lên một tia tàn nhẫn: "Tự nhiên là giết."

Sở hữu mơ ước tiểu yêu quái nhân loại, hắn đều không thể lưu trữ.

Thậm chí không chỉ là mơ ước tiểu yêu quái, chỉ cần là biết bí cảnh bên trong tồn tại tiểu yêu quái Nhân tộc, không có một cái tồn tại rời đi hắn lĩnh vực, hắn không có khả năng cấp này đó tiểu yêu quái mang đến nhiều như vậy phiền toái.

Thanh cừ trong lòng rất rõ ràng, chính mình không biết khi nào liền có khả năng mất đi đối bí cảnh đức khống chế, hơn nữa liền tính là không có mất đi khống chế, đại sự hắn cũng không có khả năng mỗi một ngày đều nhìn chằm chằm này đó tiểu yêu, bọn họ lại có rất nhiều không có truyền thừa ký ức, bởi vậy đối với bọn họ tới nói, rất có khả năng bị nhân loại lừa gạt mang đi.

Nhưng là thanh cừ không có khả năng cho phép chuyện như vậy phát sinh.

Hắn đem sở hữu biết bí cảnh bên trong tồn tại Yêu tộc tiểu hài tử nhân loại toàn bộ đều giết chết.

Bọn họ đã biết bí mật này, liền không có rời đi cái này bí cảnh khả năng.

Nam Cung Giác trừu trừu khóe miệng, nghĩ tới nguyên văn giữa dễ như trở bàn tay liền đem thanh tiêu mang đi vai chính, tức khắc không biết nên nói cái gì

cho tốt.

Có lẽ chính là bởi vì hắn đối này đó tiểu yêu quái bảo hộ quá độ đi?

Hơn nữa…… Nói cái gì biết bí cảnh trung có Yêu tộc tồn tại người tất cả đều không có mệnh tồn tại rời đi, như vậy vai chính là chuyện như thế nào?

Cho nên nói flag loại đồ vật này thật sự lập không được a.

Nhìn xem, liền tính là thanh cừ người như vậy, còn không phải ở hoàn toàn không biết thời điểm, là có thể bị vai chính chui cái Khổng Tử, đem hắn dưỡng tiểu yêu quái trực tiếp bắt cóc……

Từ từ!

Nam Cung Giác thần sắc đổi đổi.

Thanh cừ vừa rồi nói gì đó tới?

Hắn cảm giác được chính mình đối lĩnh vực khống chế đang ở dần dần giảm xuống? Sau đó hắn tưởng ở không lâu lúc sau chính mình liền có khả năng rời đi cái này lĩnh vực?

Còn có chính là, hắn nghĩ đem bên trong tiểu yêu quái nhóm mang đi?

Nam Cung Giác trong đầu linh quang chợt lóe.

Vai chính lúc trước không lâu đem thanh tiêu mang đi sao?

Bọn họ chỉ cần dựa theo vai chính mang đi bí cảnh bên trong yêu quái phương thức, hẳn là là có thể đem nơi này tiểu yêu quái mang ra bí cảnh không phải sao?

Hệ thống lập tức đứng ra ngăn trở Nam Cung Giác cái này nguy hiểm ý tưởng: “Ký chủ không thể!”

“Ân?” Nam Cung Giác híp mắt, “Vì cái gì?”

Hệ thống vẻ mặt hắc tuyến: “Ký chủ a ký chủ, ngươi có phải hay không quên mất, ngươi đã không phải nguyên lai kia quyển sách trung vai chính, có hay không vai chính quang hoàn đều không nhất định đâu, có thể mang đi một cái yêu quái ngươi liền cám ơn trời đất đi, còn trông cậy vào đem sở hữu tiểu yêu quái đều mang đi, ha hả.”

Nam Cung Giác thề, hắn lúc này đây tuyệt đối từ hệ thống ngữ khí giữa nghe ra trào phúng.

Hắn có chút thất vọng, lại nói tiếp, hắn rốt cuộc có hay không vai chính quang hoàn này gian vẫn là thật đúng là chính là không thể dễ dàng kết luận đâu.

Rốt cuộc Nam Cung Giác cảm giác chính mình nhất định là tồn tại vai chính quang hoàn nhân loại.

Tuy rằng không biết loại này mê giống nhau tự tin rốt cuộc là từ địa phương nào tới.

Hệ thống trừu trừu khóe mắt: “Ký chủ ngươi cũng thật có tự tin.”

Trên thực tế về vai chính quang hoàn chuyện này, ngay cả hệ thống cũng không dám kết luận, cho nên Nam Cung Giác bản nhân liền càng thêm không có khả năng thật sự có cái gì cảm ứng hảo sao?

Tuy rằng ký chủ vận khí xác thật là ngoài dự đoán hảo một ít.

Nhưng là chuyện này không phải vận khí tốt không hảo là có thể kết luận sự tình.

Bởi vì ở nguyên lai cốt truyện bên trong, Nam Cung Giác có thể mang đi thanh tiêu giữa chính yếu một nguyên nhân, chính là hệ thống ở sau lưng ra rất lớn lực.

Mà hiện tại……

Hệ thống nhìn ký chủ rỗng tuếch thậm chí còn mắc nợ tài sản, tức khắc cảm thấy sống không còn gì luyến tiếc.

Cứ như vậy tồn kho, còn không biết khi nào mới có thể đủ trở nên hảo một chút đâu.

Liền mắc nợ đều đổi không xong ký chủ, căn bản không có tư cách cùng hệ thống đề yêu cầu hảo sao?

Nhưng mà Nam Cung Giác cũng không biết này trong đó quan hệ.

Hắn nhìn trước mắt này đó nhà cỏ lâm vào trầm tư.

Không khí thập phần trầm mặc.

Nơi này hoàn cảnh thập phần thanh u thanh nhã, trời cao vân đạm, gió mát ấm áp dễ chịu, nhưng mà đứng ở chỗ này ba người biểu tình đều có chút ngưng trọng.

Thanh cừ ở chung quanh thiết trí một cái cường đại kết giới, bên trong yêu quái ở không có đặc thù tình huống thời điểm là không có khả năng đi ra ngoài, bên ngoài Nhân tộc, trừ phi là có được thập phần cao cường trận pháp thiên phú, nếu không cũng rất khó đi vào tới.

Đương nhiên, như là Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa như vậy tu vi đã hoàn toàn vượt qua bí cảnh hạn chế người ngoại trừ.

Còn có một cái tương đối quan trọng điểm, chính là tồn tại Yêu tộc huyết mạch người đều có khả năng tiến vào cái này truyền thừa nơi —— nếu Nhân tộc quản cái này địa phương gọi là truyền thừa nơi nói, kia hắn coi như làm nơi này thật là truyền thừa nơi hảo, dù sao cái này địa phương trước kia gọi là yêu cốc, tên nghe tới còn không bằng truyền thừa nơi đâu.

Thanh cừ vẻ mặt đau khổ, khổ trung mua vui nghĩ đến.

Bỗng nhiên, thanh cừ thần sắc biến đổi.

Hắn nhìn thoáng qua bên này cư trú đáng yêu tiểu yêu quái nhà tranh, vẻ mặt nghiêm lại: “Có người lại đây! Ta đi trước nhìn xem là người nào, phiền toái nhị vị hỗ trợ chiếu cố một chút này đó tiểu yêu quái.”

Nói xong hắn liền trực tiếp biến mất ở Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa trước mặt.

Nam Cung Giác trầm mặc một chút, sau đó không thể tưởng tượng nhìn về phía Lạc Hòa: “Hắn liền như vậy đi rồi?”

Lạc Hòa giữa mày thẳng nhảy, tổng cảm thấy có cái gì không tốt sự tình liền sẽ phát sinh.

Nghe thấy được Nam Cung Giác phảng phất thấy quỷ giống nhau trả lời, hắn gật gật đầu: “Đúng vậy.”

Không thể không nói, người này cách làm thật là thập phần lệnh người cảm thấy không thể tưởng tượng.

Nam Cung Giác cảm thấy đau đầu.

Hắn đi phía trước đi rồi vài bước, liền nhìn đến những cái đó nhà tranh yêu quái bỗng nhiên nhanh như chớp chạy ra tới, trên tay còn cầm gậy gộc cục đá linh tinh —— vũ khí?

Đại khái đúng không.

Nam Cung Giác vô ngữ nhìn những cái đó diện mạo tương đối tàn khuyết tiểu yêu quái, có trường loài bò sát đầu, lại trường lão hổ tứ chi, có trường hải dương động vật thân thể, lại trường điểu đầu…… Từ từ, nói ngắn lại thập phần hình thù kỳ quái, so với phía trước Nam Cung Giác nhìn thấy kia một con đầu hổ xà còn muốn kỳ quái.

Nam Cung Giác lâm vào trầm tư: Cho nên nói Yêu tộc rốt cuộc là dựa theo cái gì tiêu chuẩn chế định? Tổng cảm thấy Yêu tộc nếu tất cả đều là này đó kỳ kỳ quái quái đồ vật nói, một ngày nào đó sẽ lâm vào diệt vong đi?

Rốt cuộc cái này diện mạo…… Thật sự là thực không phù hợp nhân loại thẩm mĩ quan hảo sao?

Tiểu yêu quái nhóm cảnh giác nhìn đột nhiên xông tới Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa, hung tợn hỏi: “Các ngươi là ai? Vì cái gì sẽ xuất hiện ở chỗ này?”

Nga, nếu bỏ qua này đó tiểu gia hỏa còn đang run rẩy chân nói, thoạt nhìn nhưng thật ra còn rất có khí thế.

Nam Cung Giác cười như không cười nhìn bọn họ, cười đến có chút nguy hiểm: “Chúng ta đương nhiên là tới bắt các ngươi người xấu, như thế nào, các ngươi

thanh cừ tiền bối không có nói cho các ngươi sao? Cái này địa phương đã bị người xấu chiếm lĩnh."

Dẫn đầu cầm trường gậy gỗ, trường điều giống nhau đầu, lại có được một cái thập phần như là cá giống nhau thân thể nam hài đôi mắt trở nên hồng hồng, hư trương thanh thế: "Không có khả năng! Thanh cừ trưởng lão mới không có khả năng xảy ra chuyện! Ngươi nhất định là cái kẻ lừa đảo!"

Hắn phía sau đám nhóc tì đều dùng thù hận ánh mắt nhìn chằm chằm hắn: "Kẻ lừa đảo! Kẻ lừa đảo!"

Nam Cung Giác: "……"

Lạc Hòa nhịn không được cười cười.

Trên thế giới này nơi nào có người vừa lên tới liền nói chính mình là người xấu?

Nam Cung Giác vốn dĩ chỉ nghĩ đều này đó tiểu yêu quái chơi chơi, không nghĩ tới thế nhưng bị Lạc Hòa cười nhạo, hắn không khỏi có điểm thẹn quá thành giận, trừng mắt nhìn Lạc Hòa liếc mắt một cái: "Tính, ta mặc kệ, sư huynh, này đàn tiểu quỷ liền giao cho ngươi."

Lạc Hòa có chút bất đắc dĩ, nhưng là cảm giác được tiểu sư đệ thẹn quá thành giận tâm tư, hắn cũng không có vạch trần.

Mà là trực tiếp đứng ở Nam Cung Giác trước mặt, lạnh lùng mà nhìn thoáng qua phía trước này mấy cái tiểu yêu quái.

Tiểu yêu quái nhóm thế nhưng bị này liếc mắt một cái xem đến run bần bật, nhưng là ai đều không có lui về phía sau, mà là cường trang trấn định đứng ở tại chỗ không có động.

Lạc Hòa ánh mắt lộ ra một tia thưởng thức.

"Yên tâm đi, các ngươi thanh cừ trưởng lão không có xảy ra chuyện, nhưng là thực mau liền sẽ gặp được nguy hiểm, các ngươi có nghĩ đi trợ giúp các ngươi thanh cừ trưởng lão?"

Chúng yêu quái trừng lớn đôi mắt: "Ai?"

Nam Cung Giác sửng sốt: "A liệt?"

Lạc Hòa không có giải thích, mà là trực tiếp dò hỏi: "Các ngươi có nghĩ trợ giúp hắn?"

Chúng yêu quái hai mặt nhìn nhau.

Thực hiển nhiên những lời này đã làm này đó đơn thuần chưa từng có trải qua quá tranh đấu tiểu yêu quái mê mang, bọn họ bỗng nhiên ghé vào cùng nhau thì thầm.

Nam Cung Giác buồn bực hỏi hệ thống: "Chẳng lẽ này đó tiểu yêu quái còn có Yêu tộc thông dụng ngữ gì đó sao?"

Hệ thống: "……" Ký chủ quá mức thiểu năng trí tuệ không muốn cùng ký chủ nói chuyện.

Không biết bọn họ nói thầm chút thứ gì, thực mau cái kia điều đầu cá thân tiểu yêu quái liền đại biểu cho chúng tiểu yêu đứng dậy: "Chúng ta muốn như thế nào mới có thể trợ giúp đến thanh cừ trưởng lão?"

Lạc Hòa vừa lòng gật gật đầu: "Đầu tiên, các ngươi muốn trước biến thành hình người, các ngươi sẽ sao?"

Tiểu yêu quái nhóm ngoan ngoãn gật đầu: "Sẽ!"

Nói xong lúc sau tiểu yêu quái nhóm liền rất mau biến thành hình người, tuy rằng biến thành hình người lúc sau thoạt nhìn càng thêm nhỏ.

Nam Cung Giác vô ngữ phát hiện này đó tiểu yêu quái biến thành người lúc sau thoạt nhìn giống như là sáu bảy tuổi nãi oa oa bộ dáng, chỉ có số rất ít mấy cái thoạt nhìn mười hai mười ba tuổi bộ dáng, nhưng là thấy thế nào đều là một đám vị thành niên hảo sao?

Liền bọn họ cái dạng này, còn có thể bảo hộ thanh cừ?

Không thêm phiền cũng đã thực không tồi hảo đi?

Mấy chục cái củ cải nhỏ dùng một loại quỷ dị mà lại nóng bỏng ánh mắt nhìn chằm chằm Lạc Hòa: "Kế tiếp chúng ta muốn làm cái gì?"

Lạc Hòa mặt vô biểu tình nhìn bọn họ, không biết nhìn thấy gì, thần sắc hơi đổi, nhưng là biến hóa này thập phần nhỏ bé, ai cũng không có phát hiện, nhưng là mọi người đều cảm giác được Lạc Hòa trên người hơi thở càng thêm lạnh băng một chút.

Ở mắt to trừng mắt nhỏ hồi lâu lúc sau, Lạc Hòa rốt cuộc chậm rãi hộc ra một chữ: "Chạy."

Tiểu yêu quái nhóm khó hiểu nhìn Lạc Hòa, ngay cả Nam Cung Giác cũng có chút không làm rõ được Lạc Hòa dụng ý.

Hắn nghi hoặc nhìn Lạc Hòa.

Lạc Hòa đầu tiên là nhìn tiểu yêu quái nhóm nói: "Các ngươi trước vây quanh các ngươi nhà ở chạy một trăm vòng."

Sau đó hắn quay đầu nhìn vẻ mặt nghi hoặc tiểu sư đệ, bất đắc dĩ nói: "Mặc kệ thế nào, bọn họ ở gặp được sự tình thời điểm chạy trốn mau một chút cũng là không tồi."

Nam Cung Giác vẻ mặt hắc tuyến: "……"

Lạc Hòa lại không có nói cho Nam Cung Giác, kỳ thật này đó tiểu yêu quái không phải không có truyền thừa ký ức, chỉ là truyền thừa ký ức không có kích phát ra tới mà thôi.

Này đó Yêu tộc tuy rằng thoạt nhìn tất cả đều là hình thù kỳ quái, nhưng trên thực tế đối với Yêu tộc tới nói, lại hoàn toàn không phải như thế.

Hắn kiếp trước thời điểm ngẫu nhiên gian tiến vào quá một cái Yêu tộc bí cảnh, nhưng là chuyện này đã bị hắn quên đi rất nhiều năm, hơn nữa ở cái kia bí cảnh bên trong cũng không có cái gì thứ tốt, bởi vậy Lạc Hòa trọng sinh lúc sau cũng không có lại một lần tiến vào cái kia bí cảnh bên trong, nhưng là hắn không nghĩ tới, chính mình thế nhưng sẽ dưới tình huống như thế nhìn thấy ở cái kia bí cảnh bên trong nhìn thấy quá Yêu tộc đồ đằng bên trong yêu quái.

Này đó tiểu yêu quái cũng không phải là cái gì chân chính tiểu yêu quái.

Này đó tiểu gia hỏa cũng không cần bọn họ bảo hộ.

Liền ở hắn tự hỏi nên như thế nào đem những việc này nói cho Nam Cung Giác thời điểm, chung quanh bỗng nhiên kịch liệt rung động lên!

Lạc Hòa bắt lấy Nam Cung Giác, đem người ôm ở trong lòng ngực, gắt gao giam cầm trụ.

Đang ở chạy bộ tiểu yêu quái nhóm bị bất thình lình động đất hoảng sợ, lập tức đình chỉ chạy bộ nện bước, tất cả đều chạy đến mà đến Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa trước mặt, hoảng sợ nhìn bọn họ: “Đại ca ca, đây là làm sao vậy?”

Lạc Hòa thần sắc ngưng trọng.

Hắn nhìn thoáng qua chấn động truyền đến phương hướng, đó là ở bọn họ ban đầu tiến vào bí cảnh thời điểm kia một mảnh dược viên.

Một cổ thật lớn linh lực từ nơi đó vọt ra, cho người ta cảm giác thập phần nguy hiểm, ngay cả Lạc Hòa cái này tu vi đều cảm giác được một trận tim đập nhanh.

Nam Cung Giác trong lòng dự cảm bất tường càng diễn càng liệt.

Hắn lôi kéo Lạc Hòa cánh tay, ý bảo Lạc Hòa đem chính mình buông ra.

Tuy rằng Lạc Hòa gặp được nguy hiểm cái thứ nhất nghĩ đến thế nhưng là chính mình loại chuyện này xác thật lệnh người thực vui vẻ, nhưng là Nam Cung Giác cũng không phải yêu cầu Lạc Hòa bảo hộ không đúng tí nào người.

Ở gặp được nguy hiểm thời điểm, hắn vẫn là hy vọng chính mình có thể cùng Lạc Hòa sóng vai đối mặt.

Nam Cung Giác loáng thoáng cảm giác được thanh cừ bên kia khả năng đã xảy ra chuyện, nhưng là phía trước thanh cừ còn ở vân đạm phong khinh nói lên hắn đối bí cảnh khống chế lực đang ở biến đạm, hiện tại bí cảnh liền lập tức tạo phản gì đó, xác thật làm người cảm thấy thập phần bất an.

Tổng cảm thấy Thiên Đạo không giống như là hiệu suất như vậy cao tồn tại đâu……

Hắn nhịn không được ở trong lòng phun tào một chút.

Ở bí cảnh địa phương khác, Tạ Xu Vũ vừa vặn gặp mấy cái nhận thức nhưng là quan hệ không tốt tu sĩ, lại nói tiếp nàng đi rồi một đường cũng mới gặp được như vậy vài người, tuy rằng quan hệ không tốt, nhưng là nàng cảm thấy cứ như vậy phóng mặc kệ cũng không tốt, vì thế nàng đứng dậy, ngăn cản bọn họ tiếp tục hướng truyền thừa nơi đi.

"Đại gia chờ một chút!" Tạ Xu Vũ che ở kia mấy cái tu sĩ trước mặt, "Truyền thừa nơi có nguy hiểm, chúng ta không thể đi!"

"Nha! Ta nói là ai đâu, nguyên lai là thiên tài thiếu nữ tạ sư tỷ a." Một cái nữ tu âm dương quái khí nhìn Tạ Xu Vũ, lời nói rõ ràng mang thứ. "Như thế nào, tạ sư tỷ không phải muốn đi theo chưởng môn đệ tử Nam Cung tiểu sư huynh sao, như thế nào chưa thấy được sư huynh người đâu?"

Tạ Xu Vũ không muốn cùng nàng so đo, nhìn về phía bọn họ trong đội ngũ nói chuyện được người, lại một lần nói một lần: "Truyền thừa nơi không thể đi."

------oOo------

Phần 188

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 188: Rời đi bí cảnh thượng

“Tạ Xu Vũ ngươi có ý tứ gì?” Phía trước sặc thanh nữ tu hiển nhiên thực không vui Tạ Xu Vũ thế nhưng bỏ qua nàng, không đợi bọn họ chi gian có thể làm chủ tu sĩ mở miệng, liền trách móc nói, “Chúng ta dựa vào cái gì nghe ngươi? Ngươi cho rằng ngươi là ai a?”

Tạ Xu Vũ nhíu nhíu mày.

“Mạc thanh thanh ngươi không cần quá tự mình cảm giác tốt đẹp hảo sao, ta là ở cùng ngươi nói chuyện sao?”

Tên gọi là mạc thanh thanh nữ tu phía trước cùng Tạ Xu Vũ quan hệ không tốt, phía trước có một cái cùng Tạ Xu Vũ quan hệ tương đối tốt bằng hữu bị mạc thanh thanh châm ngòi ly gián, hai người dần dần xa cách, hiện tại nàng nhìn thấy mạc thanh thanh cũng không có cái gì hảo cảm.

Tuy rằng các nàng không có phát triển đến không chết không ngừng nông nỗi, nhưng là gặp mặt lẫn nhau véo là không tránh được.

Mạc thanh thanh bị Tạ Xu Vũ đột nhiên sặc thanh nghẹn một chút, thấy bên người sư huynh nhìn về phía chính mình, nhịn xuống buột miệng thốt ra nói, miễn cưỡng duy trì chính mình hình tượng.

Nhưng thật ra vẫn luôn đứng ở mạc thanh thanh bên người nam tu, hắn nghiêm túc nhìn thoáng qua Tạ Xu Vũ, hỏi: “Vì cái gì làm chúng ta không cần đi truyền thừa nơi?”

Tạ Xu Vũ tâm nói kia đương nhiên là bởi vì bí cảnh chủ nhân không cho đi, nhưng là nàng biết có người nói như vậy khẳng định là không có người tin tưởng, nàng không thú vị bĩu môi, nói: “Nam Cung tiểu sư huynh phân phó ta tới nói cho các ngươi một tiếng, truyền thừa nơi không có thượng cổ truyền thừa, bên kia rất nguy hiểm.”

Mạc thanh thanh há miệng thở dốc, cười lạnh một tiếng, nhưng là còn không có tới kịp nói chuyện đã bị bên người sư huynh ngăn trở, nàng có chút không cam lòng trừng mắt nhìn Tạ Xu Vũ một chút, nhận định Tạ Xu Vũ nhất định sư huynh câu dẫn sư huynh, trong lòng nảy lên một cỗ phẫn nộ cùng bất an.

Cái kia bị mạc thanh thanh gọi là sư huynh nam tu là trưởng lão Phong Hồi thân truyền đệ tử, tuy rằng là lúc này đây tuyển chọn lúc sau mới thu đệ tử, thật sự muốn nói lên, kỳ thật cùng Tạ Xu Vũ bọn họ tuổi tác đều không sai biệt lắm.

Chẳng qua là bởi vì thân phận tương đối cao một ít, bởi vậy mới bị đệ tử ký danh cùng ngoại môn đệ tử đều gọi là sư huynh mà thôi.

Tên của hắn gọi là hạ chiêu.

Hạ chiêu ánh mắt ám ám, tuy rằng hắn cũng trực giác có chỗ nào không đúng lắm, nhưng là hắn cũng không có khả năng cứ như vậy tin Tạ Xu Vũ nói, mà là muốn trước xác nhận rốt cuộc đã xảy ra cái gì.

"Ta yêu cầu biết chân tướng."

Hắn ngữ khí chân thật đáng tin, Tạ Xu Vũ xem hắn nghiêm túc bộ dáng, ngẩn người.

Nàng ở tới tìm kiếm lạc đơn người phía trước Nam Cung Giác nói qua nếu không có người nghe lời nói, liền trực tiếp đem bọn họ gõ vựng tính, nhưng là hiện tại nàng bỗng nhiên có không tốt lắm dự cảm…… Nàng cảm thấy chính mình sợ là đánh không lại trước mắt người nam nhân này.

Loại cảm giác này có chút không quá mỹ diệu, nàng nghĩ lại tưởng tượng, Nam Cung sư huynh tựa hồ cũng không có nói không thể đem bí cảnh chi chủ sự tình nói cho người khác không phải?

Xem ở nàng rất lớn khả năng đánh không lại hạ chiêu phân thượng, Tạ Xu Vũ quyết định hướng hiện thực cúi đầu.

Nàng vì thế nói nói thật: "Sư huynh nhận thức bí cảnh chi chủ, bí cảnh chi chủ nói quỳnh lĩnh bí cảnh bên trong không tồn tại truyền thừa nơi, nơi đó rất nguy hiểm, đại gia tốt nhất đều không cần tới gần."

Nàng lời nói mới vừa nói xong, mạc thanh thanh liền hừ lạnh một tiếng: "A, nói được thật tốt, quả thực cùng thật sự giống nhau."

Có thể là bởi vì hạ chiêu thế nhưng phản ứng Tạ Xu Vũ khiến cho mạc thanh thanh ghen ghét, cũng có khả năng là khác cái gì nguyên nhân, nàng thanh âm âm dương quái khí: "Trên đời này ai không biết quỳnh lĩnh bí cảnh bên trong có một cái truyền thừa nơi, nhưng thật ra ngươi nói được cái gì bí cảnh chi chủ, nhưng cho tới bây giờ không có người nhìn thấy quá, nào đó người ta nói dối cũng muốn biên một cái giống lời nói một chút hảo sao?"

Tạ Xu Vũ không có cùng nàng so đo.

Liền ở đại gia cầm cự được thời điểm, chân trời phát ra một tiếng vang lớn, theo sau một trận kịch liệt động đất đánh úp lại, bốn phía phát ra trời sụp đất nứt tiếng vang.

.

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa đều cảm thấy cái này động đất tới quá nhanh một ít, nhưng là thực mau bọn họ liền không có tâm tư chú ý chuyện này.

Ở thiên bên kia xuất hiện bỗng nhiên tác dụng rất nhiều linh lực, hình thành thật lớn linh khí triều.

Biến thành hình người tiểu yêu quái nhóm tụ ở bên nhau run bần bật, nhìn chân trời bỗng nhiên xuất hiện cường đại quang mang, trên mặt đều mang theo một loại thấp thỏm thần sắc.

Nam Cung Giác hiện tại kỳ thật không có gì tâm tình dưỡng cái gì hài tử, nhưng là hắn trong lòng lại có chút lo lắng.

Phải biết rằng tuy rằng thanh cừ đoán trước tới rồi bí cảnh bên trong sẽ phát sinh thật lớn biến hóa, nhưng là mặc kệ là Lạc Hòa vẫn là Nam Cung Giác, đều không có nghĩ đến cái kia lệnh thanh cừ lo lắng biến hóa thời điểm sẽ xuất hiện đến nhanh như vậy.

Chuyện quan trọng nhất là, thanh cừ còn không có an bài hảo này đó tiểu tể tử hảo sao? Vạn nhất thanh cừ nếu là không về được, này đàn tiểu tể tử phải làm sao bây giờ?

Nghĩ đến này nghiêm túc vấn đề, Nam Cung Giác nhịn không được run rẩy một chút.

Hắn nhìn về phía Lạc Hòa, đem vấn đề này hỏi Lạc Hòa: "Sư huynh, vạn nhất thanh cừ cũng chưa về, này đó tiểu gia hỏa làm sao bây giờ?"

Lạc Hòa nghe được vấn đề này bỗng nhiên sửng sốt.

Hắn không có nghĩ tới vấn đề này, kỳ thật ở Lạc Hòa trong lòng, này đó tiểu tể tử cùng hắn không có gì quan hệ, tuy rằng bọn họ hiện tại thoạt nhìn đang ở chiếu cố này đó tiểu tể tử, nhưng là hắn lại không có gì ý thức trách nhiệm.

Này đó tiểu tể tử cũng hoàn toàn không thuộc về hắn trách nhiệm.

Nhưng là hắn tiểu sư đệ hiển nhiên không phải như vậy tưởng.

Tuy rằng Nam Cung Giác còn không có ý thức được, nhưng là hắn biết rõ phát hiện một sự kiện, ở tiểu sư đệ tiềm thức bên trong, chỉ sợ là đã đem này đó tiểu tể tử trở thành một loại trách nhiệm.

Phát hiện chuyện này Lạc Hòa có chút ảo não, hắn không biết thanh cừ là khi nào phát hiện tiểu sư đệ mềm lòng tính cách, nhưng là hắn không thể không thừa nhận một chút, thanh cừ ở điểm này làm thật là phi thường khôn khéo.

Liền hắn đều còn không có ý thức được thời điểm, tiểu sư đệ đã bị người lừa dối tới rồi người khác trận doanh, thậm chí còn nghĩ muốn giúp đối phương chiếu cố này đó tiểu tể tử, tuy rằng loại này cảm xúc cùng cảm tình không quan hệ, nhưng vẫn là làm Lạc Hòa cảm giác được một loại nhàn nhạt thất bại, nhìn dáng vẻ tiểu sư đệ tính cách vẫn là yêu cầu hảo hảo sửa đúng một chút.

Cùng với……

Thanh cừ tốt nhất là có thể tồn tại trở về.

Hắn cảm thấy chính mình chỉ sợ là muốn cùng thanh cừ hảo hảo nói chuyện.

Lạc Hòa âm trầm trầm cười cười.

Nam Cung Giác không biết vì cái gì cảm thấy có điểm lãnh.

Hắn phát hiện Lạc Hòa thần sắc có điểm không thích hợp, còn không có ý thức được đã xảy ra chuyện gì, hệ thống có chút hận sắt không thành thép nhắc nhở: "Ký chủ ngươi thật sự không có phát hiện sao? Này đó tiểu tể tử cùng ngươi có quan hệ gì? Bọn họ sống hay chết quan ngươi chuyện gì?"

Nam Cung Giác sửng sốt.

Hắn nhìn thoáng qua ôm nhau thê thê thảm thảm thập phần đáng thương bọn nhãi ranh, lại nghĩ tới Lạc Hòa phía trước nói qua sự tình nói cho hắn này đó tiểu tể tử đều không phải không có truyền thừa ký ức, chỉ là còn không có gặp được kích phát truyền thừa ký ức điều kiện mà thôi sự tình, tâm tình có chút phức tạp.

Hắn nhớ tới ở trong trí nhớ kia bổn tiểu thuyết trung bị vai chính mang đi ra ngoài kia chỉ tiểu yêu quái thanh tiêu, cái kia tiểu nha đầu liền đứng ở đám kia ôm nhau xui xẻo hài tử sau lưng, biểu tình thập phần vi diệu.

Này tiểu nha đầu thành niên lúc sau sức chiến đấu chính là thập phần khả quan.

Trong cốt truyện vai chính rất nhiều lần gặp được nguy hiểm, đều là thanh tiêu ra tay tương trợ, trợ giúp vai chính vượt qua cửa ải khó khăn.

Đặc biệt là đánh người thời điểm, thanh tiêu cái này tiểu nha đầu động khởi tay tới thời điểm thập phần táo bạo, so với táo bạo dễ giận Ma tộc thiếu nữ còn hung tàn.

Tấm tắc, hắn phía trước là vì cái gì cảm thấy này đó tiểu tể tử yêu cầu chính mình chiếu cố?

Nam Cung Giác vẻ mặt hắc tuyến, sau đó hắn phát hiện chính mình hoàn toàn là thu được thanh cừ trước khi rời đi nói kia phiên hy vọng Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa trợ giúp hắn bảo hộ này đó tiểu tể tử nói ảnh hưởng.

Nhìn không ra tới, thanh cừ thoạt nhìn như vậy một cái phiêu nhiên xuất trần không dính khói lửa phàm tục đại lão, lại là như vậy hiểu được lợi dụng nhân tâm.

Hắn có chút thất bại nhìn thoáng qua biểu tình có chút không tốt lắm Lạc Hòa, ủ rũ cụp đuôi xin lỗi: "Sư huynh, ta sai rồi, ta không nên bị thanh cừ mang thiên về điểm……"

Hắn biểu tình uể oải, như là phạm vào cái gì không thể tha thứ tội nghiệt, Lạc Hòa cũng không đành lòng nói cái gì, hắn thở dài, hung hăng mà xoa nhẹ một phen Nam Cung Giác tóc, nói: "Nếu như vậy, chúng ta đây liền đi xem náo nhiệt?"

Nam Cung Giác sửng sốt: “Xem náo nhiệt?”

Lạc Hòa cười: “Đúng vậy, xem náo nhiệt.”

Này đàn tiểu tể tử nếu không cần tiểu sư đệ lo lắng, kia tự nhiên là có náo nhiệt có thể xem.

Tỷ như bọn họ có thể tới gần thanh cừ đang ở trải qua nguy hiểm trung tâm, đi xem bí cảnh cùng lĩnh vực rốt cuộc là chuyện như thế nào.

Nghe được Lạc Hòa cái này ý tưởng, Nam Cung Giác có chút trợn mắt há hốc mồm đồng thời, thế nhưng cũng ẩn ẩn cảm thấy có chút kích thích.

Lại nói tiếp hắn hiện tại vừa mới biết trên thế giới này tồn tại thần bí linh hồn lực, sau đó lại biết được còn tồn tại mặt khác một loại phương pháp tu luyện —— lĩnh vực, kỳ thật Nam Cung Giác trong lòng cũng là thập phần tò mò.

Bất quá hắn cũng không phải cái loại này một hai phải tìm đường chết không thể tính cách, phía trước vẫn luôn bị thanh cừ kia một phen lừa dối làm cho chính mình cần thiết ở chỗ này bảo hộ nhóm người này tiểu tể tử, nhưng là hiện tại hắn hiển nhiên liền không như vậy suy nghĩ.

Này đó tiểu tể tử cũng không phải nhược kê, kia hắn chẳng phải là có thể đi xem náo nhiệt?

Nam Cung Giác đối Lạc Hòa cái này đề nghị thập phần tâm động.

Nhưng là hắn lại có điểm do dự.

Hắn biết bên kia thập phần nguy hiểm —— mặc kệ là trực giác vẫn là hệ thống đều ở điên cuồng kêu gào không cần tiếp cận phương hướng nào, loại tình huống này Nam Cung Giác vẫn là lần đầu tiên gặp được.

Nhưng là Nam Cung Giác do dự kỳ thật không phải rất quan trọng, bởi vì hắn ở nhìn đến Lạc Hòa trong mắt nóng lòng muốn thử thời điểm, lập tức liền lật đổ chính mình trong lòng sở hữu do dự.

Cái gì nguy hiểm đều gặp quỷ đi thôi!

Hắn chính là liền bí cảnh chi chủ đều nhận thức người, còn có một cái Thượng Ngu Đại Lục đại năng cho chính mình đương chỗ dựa, có cái gì đáng sợ?

Vì thế đương đám kia run bần bật bọn nhãi ranh phục hồi tinh thần lại thời điểm, phát hiện phía trước nói muốn giúp bọn hắn biến cường Nhân tộc đã không thấy.

Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác chọn dùng 《 quỷ nặc 》 trung nện bước lấy một loại thập phần quỷ dị nện bước đi tới —— ở cùng Lạc Hòa lần đầu tiên song tu lúc sau, Nam Cung Giác liền đem cửa này công pháp cùng nhau giao cho Lạc Hòa, Lạc Hòa vốn dĩ liền đối công pháp linh tinh có cực cao lĩnh ngộ, được đến này một môn công pháp lúc sau, thực mau liền đem công pháp tu luyện đến lô hỏa thuần thanh.

Hai người ở trong rừng xuyên qua, càng là tiếp cận linh khí phun trào địa phương càng là nguy hiểm.

Tiếp cận thanh cừ nơi linh khí phun trào địa phương thời điểm, Nam Cung Giác có một loại da đầu tê dại cảm giác.

Loại này sởn tóc gáy uy áp áp xuống tới, Nam Cung Giác tốc độ không thể ức chế biến chậm, 《 quỷ nặc 》 bên trong chiêu thức hắn một cái đều dùng không ra, chỉ có thể phóng đầy tốc độ đi phía trước đi.

Không chỉ có là Nam Cung Giác, ngay cả vẫn luôn đi ở Nam Cung Giác phía trước Lạc Hòa, tốc độ đều trở nên chậm lại.

Hắn trên trán dần dần mà xuất hiện mồ hôi, nhưng là Nam Cung Giác đi theo hắn phía sau, cũng không có rõ ràng cảm giác ra tới.

Lạc Hòa hơi hơi nheo nheo mắt.

Hắn thần sắc trở nên nguy hiểm lên, ánh mắt lộ ra một mạt suy nghĩ sâu xa.

Nam Cung Giác bỗng nhiên ngừng lại.

Hắn cảm thấy chính mình bối thượng như là bị đè ép ngàn cân trọng vật thể giống nhau, bước chân lại khó đi phía trước bán ra một bước, hô hấp cũng trở nên dồn dập lên.

Lạc Hòa thực mau phát hiện Nam Cung Giác hô hấp không đúng, hắn dừng bước, xoay người liền thấy Nam Cung Giác ngồi xổm dưới đất thượng từng ngụm từng ngụm thở dốc, sắc mặt tái nhợt, trên trán chảy ra mồ hôi lạnh, thoạt nhìn giống như là ở chịu đựng cái gì khổ hình.

Hắn đến gần Nam Cung Giác, đem Nam Cung Giác nhẹ nhàng mà đỡ lên, làm Nam Cung Giác có thể dựa vào chính mình trong lòng ngực, bàn tay dán Nam Cung Giác eo, chậm rãi cấp Nam Cung Giác chuyển vận linh lực.

Nam Cung Giác chậm rãi phục hồi tinh thần lại.

Hắn dồn dập hô hấp trở nên thong thả một ít, cả người như là từ trong nước vớt ra tới giống nhau, cả người đều bị mồ hôi tẩm ướt, trạng thái thoạt nhìn thập phần không tốt.

Nam Cung Giác ánh mắt có chút tan rã.

Có như vậy trong nháy mắt, hắn thậm chí nghĩ tới chính mình bệnh tim còn không có tốt thời điểm, bỗng nhiên phát bệnh cái loại này gần chết ảo giác.

Cũng may cũng không phải, hắn chỉ là đã chịu cường hãn uy áp ảnh hưởng mà thôi.

Nghĩ đến phía trước theo đuổi kích thích chính mình, Nam Cung Giác không khỏi muốn xuyên qua hồi vài phút phía trước, đem phía trước chính mình trừu chết.

Lạc Hòa thấy Nam Cung Giác hô hấp dần dần hòa hoãn, rốt cuộc thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Hắn không nghĩ tới Nam Cung Giác thế nhưng sẽ xuất hiện loại này đột phát trạng huống.

Hoặc là nói ở phía trước không biết khi nào bắt đầu, Lạc Hòa cũng đã theo bản năng đem Nam Cung Giác trở thành là có thể cùng chính mình sóng vai đứng chung một chỗ người, cơ hồ quên mất tiểu sư đệ hiện tại tu vi cũng không như chính mình, cũng không phải sở hữu thời điểm đều không gì chặn được.

Ý thức được điểm này, hắn có một ít tự trách.

Nam Cung Giác thật sâu mà hô hấp trong chốc lát, sau đó chậm rãi đẩy ra Lạc Hòa, vươn một bàn tay đỡ bên người thụ, đối Lạc Hòa gian nan cười cười: "Sư huynh, ngươi bằng không đi trước đi? Ta cảm thấy phía trước có đại cơ duyên đang ở chờ ngươi đâu, ngươi nhất định phải cố lên."

Kỳ thật Nam Cung Giác cũng không phải cảm giác được có đại cơ duyên đang đợi đến Lạc Hòa, mà là hắn cảm giác được phía trước có thứ gì đang ở hấp dẫn chính mình.

Hơn nữa là một cái thần bí cường đại hơn nữa nguy hiểm đồ vật.

Cùng hắn phía trước gặp được nguy hiểm đều không giống nhau.

Phía trước hắn gặp được Trăm Chân Nhện cùng giao long đều là trong lúc vô ý gặp được, nhưng là lúc này đây cơ duyên, lại là rõ ràng chính xác như là ở hấp dẫn, kêu gọi chính mình tới gần giống nhau.

Nhưng là Nam Cung Giác cũng rất rõ ràng, hiện tại hắn cơ hồ không có sức lực tiếp tục đi phía trước hành tẩu, hiện tại ngừng ở nơi này nghỉ ngơi, còn không biết phải chờ tới khi nào.

Nếu phía trước thật sự có cơ duyên, không bằng làm Lạc Hòa đi trước thử thời vận.

Nói không chừng Lạc Hòa vận khí so với chính mình khá hơn nhiều đâu?

Nam Cung Giác nhăn cái mũi, khổ trung mua vui nghĩ.

Nhưng là sự tình lại không có giống hắn tưởng tượng như vậy phát triển, bởi vì Lạc Hòa căn bản không có tiếp hắn nói tra, mà là trực tiếp triệu hồi ra Hỗn Nguyên Lâu, không khỏi phân trần đem Nam Cung Giác tắc đi vào, sau đó tắt đi Hỗn Nguyên Lâu đại môn, cường ngạnh đem Nam Cung Giác ấn tới rồi trên giường, chân thật đáng tin nói: "Nghỉ ngơi."

Nam Cung Giác bị Lạc Hòa thình lình xảy ra bá đạo hoảng sợ, sau đó tức khắc cảm thấy chính mình bị tô một chút.

------oOo------

Phần 189

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 189: Rời đi bí cảnh trung

Ý thức được chính mình nghĩ tới gì đó Nam Cung Giác một đầu hắc tuyến, hắn xoa xoa cái trán mồ hôi lạnh, nhìn về phía Lạc Hòa: "Thật sự, sư huynh, ngươi mau đi phía trước nhìn xem đi, ta thật sự cảm giác được phía trước có một cái bảo bối đang ở chờ đợi chúng ta!"

Lạc Hòa nhìn chằm chằm Nam Cung Giác nhìn nhìn, bỗng nhiên ý vị không rõ cười.

Nam Cung Giác thấy Lạc Hòa tươi cười, không biết vì cái gì, đột nhiên có điểm túng.

Vì cái gì hắn rõ ràng nói chính là lời nói thật, vẫn là có điểm sợ Lạc Hòa như vậy biểu tình đâu?

Nam Cung Giác không khỏi thật sâu mà nghĩ lại một chút chính mình.

Nhân thiết của hắn có phải hay không có cái gì vấn đề?

Hệ thống đối nhà mình ký chủ ý tưởng có chút vô ngữ.

Bất quá thân là một hệ thống, nó cảm thấy lúc này chính mình không nên nói lời nói.

Lạc Hòa trong lòng ý tưởng không có người biết, hắn thần sắc không rõ nhìn Nam Cung Giác một hồi lâu, cuối cùng gật gật đầu, lại một lần lấy ra Hỗn Nguyên Lâu đem Nam Cung Giác trực tiếp trang đi vào, sau đó truyền âm cấp Nam Cung Giác: "Nếu ngươi như vậy tưởng nói, vậy ở chỗ này chờ ta đi."

Lạc Hòa nói xong liền trực tiếp rời đi, tuy rằng đi được có điểm chậm, nhưng là lại hoàn toàn không có quay đầu lại.

Không biết vì cái gì, Nam Cung Giác cảm giác trong lòng có điểm quái quái.

Hệ thống có chút hận sắt không thành thép ở Nam Cung Giác thức hải dậm dậm chân.

Cho nên nói nó thân là một cái thăng cấp hệ thống, đến tột cùng vì cái gì thế nhưng muốn quả thực đương ký chủ luyến ái hệ thống?

"Ký chủ, ngươi không có cảm giác được sao? Lạc Hòa hiện tại cảm xúc thập phần không thích hợp."

Nam Cung Giác gật gật đầu, vẻ mặt chính mình cái gì cảm giác đều không có thiên chân đơn thuần bộ dáng: "Cảm giác được a."

Hệ thống: "……"

Nếu là nó có thể học máu nói, chỉ sợ đã sớm trực tiếp phun ra một ngụm lão huyết.

Cho nên nói như vậy ký chủ đến tột cùng vì cái gì luẩn quẩn trong lòng một hai phải yêu đương? Thành thành thật thật đương chính mình Long Ngạo Thiên nam chủ đi cốt truyện không hảo sao?

Hiện tại cốt truyện bị làm cho hoàn toàn thay đổi, ký chủ còn hoàn toàn không có chính mình đang ở yêu đương chân thật cảm.

Chân chính ở vào luyến ái trung người, sao có thể sẽ hoàn toàn đối với một nửa kia cảm xúc thờ ơ đâu?

Chẳng lẽ chính mình ký chủ nói chuyện một cái giả luyến ái?

"Vậy ngươi biết hắn là ở sinh khí sao?" Hệ thống hỏi chuyện thời điểm tỏ vẻ thập phần tâm mệt.

Nó có thể là trên thế giới này nhất chuyên nghiệp luyến ái đạo sư đi?

"Sinh khí?" Nam Cung Giác như là có chút giật mình, "Hắn vì cái gì sinh khí?"

Hệ thống gian nan nâng lên móng vuốt, bưng kín chính mình cái trán.

Ký chủ cái này luyến ái thế nhưng có thể nói tới hiện tại thật là kỳ tích……

Nó chớp chớp mắt, sống không còn gì luyến tiếc nói: "Hắn ái nhân ở thời điểm mấu chốt làm hắn bỏ xuống người yêu, chính là vì một cái không biết là cái gì ngoạn ý nhi cơ duyên, ký chủ, đổi thành là ngươi nói, chẳng lẽ ngươi sẽ không cảm thấy sinh khí sao?"

Nam Cung Giác sửng sốt.

Hắn tưởng nếu đem chính mình đổi thành là ở Lạc Hòa lập trường thượng nói……

Xác thật có điểm sinh khí?

Nhưng là, hắn có chút mờ mịt hỏi hệ thống: "Nhưng là trên thế giới này người tu chân không phải đều thực thích bảo bối sao?"

Lại nói tiếp Nam Cung Giác vẫn là lâm vào một loại lầm khu, hắn vẫn luôn đem thế giới này trở thành là một cái tiểu thuyết thế giới, vẫn luôn lấy tiểu thuyết trung những cái đó miêu tả tới đối đãi thế giới này, căn bản không có cái gì chân tình thật cảm.

Thậm chí hắn còn tưởng rằng chính mình đem đạt được một cái thiên đại cơ duyên cơ hội nói cho Lạc Hòa, Lạc Hòa hẳn là sẽ thật cao hứng?

Nhưng là hệ thống nói như vậy lúc sau, Nam Cung Giác bỗng nhiên ý thức được, sự tình cũng không phải như vậy.

Tuy rằng thế giới này phía trước ở hắn trong lòng chỉ là một cái tiểu thuyết thế giới, nhưng là đối với Lạc Hòa tới nói cũng không phải như vậy.

Ở Lạc Hòa trong thế giới, thế giới này là chân thật tồn tại, mà hắn cũng không biết đây là một cái tiểu thuyết thế giới, tuy rằng hắn hiện tại đối thế giới này hết thảy thoạt nhìn đều không có cái gì cảm tình, nhưng là hắn cũng không sẽ bởi vậy phủ định thế giới này.

Nam Cung Giác lúc này mới mơ hồ cảm giác được, bọn họ chi gian khoảng cách tựa hồ chưa bao giờ chân chính thân cận quá.

Hắn ở trong lòng thở dài một hơi.

Hệ thống nhìn Nam Cung Giác ngốc ngốc ngồi ở trên giường phát ngốc, cuối cùng không biết nghĩ thông suốt cái gì, bỗng nhiên đứng lên, rời đi Hỗn Nguyên Lâu.

Tuy rằng hiện tại Nam Cung Giác đối với bên ngoài áp lực cũng không phải thực thích ứng, nhưng là hắn đứng ở ngoài cửa, lựa chọn bắt đầu ở bên ngoài thế giới rèn luyện chính mình.

Hắn thử từng bước một đi phía trước đi, càng ngày càng cường liệt uy áp áp bách hắn, nhưng là Nam Cung Giác trong lòng tín niệm lại làm hắn vẫn luôn ở kiên trì.

Hắn bị dần dần câu lũ, đổ mồ hôi đầm đìa, thần sắc lại thập phần kiên định.

Hệ thống hoảng hốt gian cảm giác được, nó ký chủ tựa hồ có cái gì không giống nhau.

.

Lạc Hòa trở về thời điểm, thấy chính là ở thử từng bước một đi phía trước đi Nam Cung Giác.

Hắn trong lòng một thứ, chạy nhanh đi ra phía trước, ôm chặt ánh mắt có chút tan rã tiểu sư đệ.

Lúc này Nam Cung Giác ly Hỗn Nguyên Lâu vị trí đã không gần, hắn đi phía trước đi rồi gần một km, vượt qua kéo dài rừng rậm cùng con sông, trên người tràn đầy đi tới trên đường lưu lại dấu vết.

Lạc Hòa ôm Nam Cung Giác về tới Hỗn Nguyên Lâu.

Đem Nam Cung Giác lại một lần đặt ở trên giường lúc sau, hắn lấy ra một cái tròn vo hạt châu.

Đạm lục sắc hạt châu bay tới giữa không trung, Lạc Hòa đem chính mình linh lực tham nhập màu xanh lục hạt châu bên trong, những cái đó linh lực ở hạt châu bên trong lưu chuyển một phen, cuối cùng thong thả hóa thành một cổ càng thêm tinh thuần lực lượng, sau đó trực tiếp tiến vào Nam Cung Giác thân thể.

Không biết khi nào che chắn hệ thống Nam Cung Giác đắm chìm ở linh lực suy kiệt thống khổ bên trong, trên mặt đổ mồ hôi đầm đìa, ánh mắt tan rã, thậm chí bị Lạc Hòa mang đi thời điểm đều không có phản ứng.

Chỉ cần lại kiên trì một lát liền hảo.

Hắn có thể đuổi theo Lạc Hòa bước chân……

Nhất định có thể……

Bỗng nhiên, một cổ tinh thuần linh lực như là lâu hạn lúc sau cam lộ giống nhau dũng mãnh vào thân thể hắn, Nam Cung Giác gấp không chờ nổi hấp thu khởi này đó linh lực tới, cơ hồ có chút tham lam.

Nam Cung Giác lại hồn nhiên bất giác.

Ở hắn cái gì cũng không biết thời điểm, hắn cùng Lạc Hòa chung quanh dần dần mà bắt đầu hình thành một cái đạm lục sắc quang đoàn, dần dần đem hắn cùng Lạc Hòa hoàn toàn bao vây ở trong đó.

Một lòng chỉ chú ý Nam Cung Giác tình huống Lạc Hòa trong lúc nhất thời không có chú ý tới chuyện này.

Chờ đến hắn chú ý tới thời điểm, hắn đã cùng Nam Cung Giác cùng nhau bị màu xanh lục quang hoàn bao vây ở trong đó, một loại huyền diệu bầu không khí dần dần ở bọn họ chi gian hình thành.

Loại cảm giác này ngay cả Lạc Hòa cũng nói không nên lời là cái gì, nhưng là hắn biết, này đối hắn cùng tiểu sư đệ đều sẽ không có cái gì nguy hại.

Ở Nam Cung Giác phục hồi tinh thần lại thời điểm, Nam Cung Giác một cái hoảng hốt, theo bản năng kêu một tiếng: "Hệ thống?"

Hệ thống rốt cuộc từ nhỏ phòng tối bên trong bị giải phóng ra tới, sau đó nhịn không được kinh hô một tiếng: "Ngũ uẩn linh châu!"

Nam Cung Giác còn có chút hoảng hốt, không có nghe rõ hệ thống đang nói cái gì.

Hắn phát hiện chính mình cùng Lạc Hòa bị bao vây ở một mảnh màu xanh lục quang mang bên trong, tức khắc cảm thấy chính mình là đang nằm mơ.

"Sao có thể?" Hắn biết Lạc Hòa nhất định là sinh khí, tuy rằng liền tính là sinh khí, Lạc Hòa trước hết chú ý cũng là chính mình an nguy, còn đem chính mình an bài ở Hỗn Nguyên Lâu trung, chính là chính mình không có nghe lời, từ Hỗn Nguyên Lâu trung rời đi…… Sư huynh đã sẽ càng thêm tức giận đi?

Nói nữa sư huynh hiện tại đang ở đi tìm cơ duyên, hiện tại này hết thảy nhất định là ảo giác, khẳng định là bởi vì chính mình quá mệt mỏi, cho nên xuất hiện ảo giác.

Nhưng là Lạc Hòa cũng không có buông tha hắn, phát hiện Nam Cung Giác tỉnh lúc sau, Lạc Hòa lập tức mở miệng: "Chuyên tâm hấp thu linh lực."

Nghe được Lạc Hòa thanh âm, Nam Cung Giác mới hoảng hốt phát hiện chính mình thế nhưng cũng không phải ảo giác, mà là thật sự gặp được Lạc Hòa!

Nhưng là Lạc Hòa vì cái gì sẽ xuất hiện ở chỗ này?

Hắn lại là khi nào xuất hiện?

Chính mình hiện tại là tình huống như thế nào?

Hắn cảm giác chính mình bất quá là ở bên ngoài đi rồi một vòng mà thôi, tỉnh lại lúc sau thế nhưng như là mất trí nhớ giống nhau, lại nói tiếp cũng thật là đủ cẩu huyết.

Nhưng là hắn nhưng không có nửa điểm đau đầu cảm giác, cho nên khẳng định không phải cái gì mất trí nhớ.

Hắn chớp chớp mắt, nghe lời nghiêm túc hấp thu linh lực.

Hắn thiên phú cực kỳ hảo, liền tính là chính mình không hề ý thức thời điểm, chính mình vẫn như cũ có thể tu luyện, tuy rằng cũng không có nghiêm túc tu luyện hiệu quả hảo là được.

Hiện tại hắn nghiêm túc tu luyện lên, kia một quả màu xanh lục hạt châu dần dần đã xảy ra biến hóa.

Nguyên bản là Nam Cung Giác lại từ Lạc Hòa nơi đó hấp thu linh khí, chờ đến hắn bắt đầu tu luyện lên thời điểm, chính mình trên người linh lực cũng dần dần dũng mãnh vào màu xanh lục hạt châu bên trong, sau đó phụng dưỡng ngược lại tới rồi Lạc Hòa thân thể bên trong.

Lạc Hòa cảm thấy chính mình kinh mạch đã xảy ra thật lớn thay đổi, trong thân thể phía trước tích lũy xuống dưới những cái đó bình thường linh khí đang ở thong thả bị bài xuất thân thể của mình, kinh mạch giống như là đã chịu rửa sạch giống nhau, trở nên càng thêm sạch sẽ lên.

Hai người ở ngũ uẩn linh châu liên hệ dưới, dần dần linh khí tương liên, hơi thở tương dung, xa xa mà xem qua đi, thế nhưng như là cùng cá nhân giống nhau.

Hai người dần dần chìm vào lúc này đây tu luyện bên trong, có chút hồn nhiên quên mình.

Chờ đến Nam Cung Giác lại một lần mở to mắt thời điểm, phát hiện chính mình hoàn toàn không giống nhau.

Hắn trong cơ thể nhiều ra rất nhiều tu vi, thậm chí ở bất tri bất giác chi gian thăng cấp tới rồi Hư Linh Cảnh hậu kỳ, chỉ kém chỉ còn một bước liền sẽ đột phá đến Tạo Linh Cảnh, mà thân thể hắn cảm giác so với phía trước càng thêm nhẹ nhàng lên.

Càng thêm quan trọng là……

Hắn phát hiện chính mình trong cơ thể nhiều ra một đoạn không thuộc về chính mình ký ức.

Hoặc là nói cũng không xem như ký ức.

Chỉ là một loại đơn giản cảm giác mà thôi.

Kia một đoạn trải qua là thuộc về Lạc Hòa.

Lạc Hòa kiếp trước.

Nam Cung Giác cảm thấy có chút không thể tưởng tượng.

Hắn hoàn toàn không biết đã xảy ra tình huống như thế nào.

Lúc này liền đến hệ thống biểu diễn thời khắc.

"Ký chủ ký chủ! Ta biết đã xảy ra cái gì!" Hệ thống bay nhanh ra tới xoát tồn tại cảm!

Nam Cung Giác nheo nheo mắt, không biết có phải hay không hắn ảo giác, hắn tựa hồ cảm giác được hệ thống tựa hồ càng thêm hoạt bát?

Hệ thống thấy ký chủ chú ý tới hắn, lập tức vui vẻ "Miêu" một tiếng: "Chúc mừng ký chủ, đạt được thiên địa linh vật "Ngũ uẩn linh châu", đạt được 100 vạn Kịch Tình Độ, Kịch Tình Độ đã trọng trí, hiện tại Kịch Tình Độ ngạch trống vì 308997. Thật tốt quá ký chủ, ngươi hiện tại rốt cuộc không phải mắc nợ!"

Nam Cung Giác click mở hệ thống giao diện, quả nhiên thấy chính mình Kịch Tình Độ đã đổi mới, cùng phía trước giá trị âm so sánh với, cái này sáu vị số thật là thập phần đáng yêu!

Nam Cung Giác thiếu chút nữa không có nhịn xuống trực tiếp ở thương thành bắt đầu băm tay.

Nhưng là hắn thực mau khắc chế chính mình.

Bởi vì tình huống hiện tại đối với Nam Cung Giác tới nói xác thật có điểm siêu cương.

Đầu tiên, hắn không biết cái kia có thể vừa ra tràng chính là 100 vạn Kịch Tình Độ ngũ uẩn linh châu rốt cuộc là cái thứ gì, tiếp theo, hắn vì cái gì sẽ bỗng nhiên có Lạc Hòa sở hữu trải qua ký ức, giống như là Lạc Hòa cùng chính mình ký ức cùng chung dường như? Cuối cùng, cũng là quan trọng nhất một chút, Lạc Hòa người đâu?

Hắn nếu tỉnh lại, tự nhiên sẽ không cho rằng phía trước nhìn thấy Lạc Hòa cảnh tượng là đang nằm mơ, như vậy vấn đề tới, lúc ấy còn ở chính mình bên người Lạc Hòa đi đâu vậy?

"Ký chủ ngươi đừng có gấp!" Hệ thống phát hiện Nam Cung Giác khí thế càng ngày càng lạnh, tức khắc hạ nhảy dựng, chạy nhanh giải thích nói: "Là cái dạng này, ký chủ, Lạc Hòa vận khí tốt, thế nhưng được đến thiên địa linh vật ngũ uẩn linh châu, ngũ uẩn linh châu là một loại khó gặp thiên địa linh vật, trên thế giới độc nhất vô nhị, không nghĩ tới thế nhưng bị ký chủ sư huynh được đến……"

Hệ thống thanh âm có chút hâm mộ ghen ghét, nó tuy rằng đã sớm biết thế giới này Thiên Đạo thiên vị Lạc Hòa, nhưng là loại này trần trụi bất công vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Nam Cung Giác lại một chút đều không muốn nghe này đó tóm tắt linh tinh đồ vật.

Hắn hiện tại chỉ muốn biết một sự kiện, đó chính là Lạc Hòa rốt cuộc ở đâu.

Cùng với hiện tại rốt cuộc là một loại tình huống như thế nào?

Nhưng là hệ thống hiển nhiên không có cảm giác được hiện tại Lạc Hòa phức tạp tâm tình, vẫn như cũ ở thao thao bất tuyệt nói: "Ký chủ phía trước che chắn ta một đoạn thời gian, ta không biết kia đoạn thời gian đã xảy ra cái gì, ta khôi phục cảm giác thời điểm, Lạc Hòa đã sử dụng ngũ uẩn linh châu ở cùng ký chủ cùng nhau tu luyện."

Hệ thống dừng một chút, nói đến trọng điểm: "Nghe nói ngũ uẩn linh châu có được có thể sử hai người ký ức giao hòa, cùng với hơi thở giao hòa công hiệu, ký chủ sư huynh ở sử dụng ngũ uẩn linh châu tu luyện lúc sau, trong cơ thể những cái đó tạp chất đều bị rửa sạch sạch sẽ, ký chủ cũng bởi vậy tăng lên rất nhiều tu vi, hơn nữa……" Còn có được Lạc Hòa ký ức.

Hệ thống có chút không xác định ký chủ thái độ.

Bởi vì Nam Cung Giác ký ức cũng ở đồng thời tất cả đều truyền tới Lạc Hòa bên kia.

Hai người chi gian tiến hành linh hồn giao hòa, hệ thống hoàn toàn không có cách nào ngăn cản.

Nói cách khác, hiện tại Lạc Hòa, đã biết thế giới này là một cái tiểu thuyết thế giới, hơn nữa chính hắn vẫn là một cái vai ác sự tình.

Đương nhiên còn có một chút, đó chính là Nam Cung Giác những cái đó sốt ruột thơ ấu nhân sinh, cũng đều bị Lạc Hòa đã biết.

Nam Cung Giác biểu tình có chút dại ra, thật giống như là không có nghe thấy hệ thống đang nói cái gì giống nhau.

Hắn hai mắt vô thần, có chút phóng không.

Tuy rằng hệ thống không có nói ra, nhưng là Nam Cung Giác trong lòng cũng rất rõ ràng, cái gọi là ký ức dung hợp rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Hắn ký ức tất cả đều bị Lạc Hòa đã biết, giống như là Lạc Hòa kiếp trước trải qua xuất hiện ở chính mình trong óc bên trong giống nhau, tuy rằng này đó ký ức ở hắn trong đầu chỉ là giống một bộ điện ảnh giống nhau quá khứ, nhưng là thấy được cái kia trường cùng hiện tại thân thể của mình giống nhau như đúc mặt vai chính đem Lạc Hòa thần hồn đặt ở liệt hỏa trung nướng nướng cảnh tượng thời điểm, Nam Cung Giác vẫn là cảm thấy da đầu tê dại, trái tim lạnh cả người, cả người đều có chút lãnh.

“Ký chủ ngươi làm sao vậy?”

Phát hiện Nam Cung Giác hiện tại trạng thái không đúng, hệ thống hoảng sợ, chạy nhanh ở trong đầu kêu gọi Nam Cung Giác.

Nhưng là Nam Cung Giác cũng không có trả lời nó, thậm chí liền ánh mắt đều có chút tan rã, giống như là đã chịu cái gì thật lớn kích thích, mất đi cầu sinh dục những người đó giống nhau.

? Tác giả nhàn thoại: Nam Cung Giác: Đi ngang qua dạo ngang qua tiểu khả ái nhóm, cấp điểm đề cử phiếu bái (*￣︶￣)

Hệ thống: Đúng rồi miêu ~

------oOo------

Phần 190

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 190: Rời đi bí cảnh hạ

Lạc Hòa bỗng nhiên cảm giác trong lòng cứng lại, một loại dự cảm bất hảo đánh úp lại, hắn không kịp tự hỏi, cơ hồ là lập tức liền xoay người về tới Hỗn Nguyên Lâu trung, nhìn thấy chính là đầy mặt dại ra, lung lay sắp đổ, thậm chí cho người ta một loại tùy thời đều sẽ biến mất cảm giác Nam Cung Giác!

Lạc Hòa hoảng sợ!

Nam Cung Giác cái dạng này hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy, hắn không biết tiểu sư đệ suy nghĩ cái gì, nhưng là hắn trong ánh mắt giống như xuất hiện một loại hắn khó có thể hình dung tuyệt vọng.

Lạc Hòa trong lòng cứng lại, trái tim như là bị thứ gì đâm một chút, đau đến thập phần rõ ràng.

"Tiểu sư đệ! Ngươi làm sao vậy?" Lạc Hòa theo bản năng ôm lấy Nam Cung Giác, thần sắc nôn nóng, nhưng mà cũng không có nghe được Nam Cung Giác trả lời.

Hắn tiểu sư đệ, giống như là một cái mất đi sinh cơ rối gỗ giống nhau, thần sắc dại ra, hai mắt vô thần, giống như là mất đi linh hồn giống nhau.

Lạc Hòa bỗng nhiên khó có thể ức chế khủng hoảng lên.

Hắn nghĩ đến trong đầu xuất hiện những cái đó về tiểu sư đệ lai lịch đoạn ngắn, hắn tiểu sư đệ không phải cái này tiểu thế giới người, mà hắn nơi thế giới, thậm chí chỉ là một cái viết hảo kịch bản thư trung thế giới.

Hắn tiểu sư đệ còn có hệ thống như vậy ngoại quải, tùy thời tùy chỗ đều có khả năng rời đi thế giới này, trả lời thuộc về hắn cái kia thời đại hòa bình……

Nghĩ đến đây, Lạc Hòa bỗng nhiên nảy sinh ác độc giống nhau đem Nam Cung Giác cô ở trong ngực, cả người khí thế trở nên quỷ dị cường hãn, chung quanh nhấc lên một trận cuồng phong.

Hệ thống trực giác không ổn, xuất hiện ở Lạc Hòa trước mặt: "Chờ một chút!"

Lạc Hòa ánh mắt không hề cảm tình dừng ở hệ thống trên người, xem đến hệ thống trong lòng chợt lạnh.

Ngay cả tự nhận là hiện tại còn không hề cảm tình hệ thống đều bị Lạc Hòa ánh mắt hoảng sợ.

Hệ thống ở thế giới này tốt xấu xem như trà trộn nhiều năm, liếc mắt một cái liền nhìn ra tới Lạc Hòa đây là muốn nhập ma dấu hiệu.

Nó sợ hãi đồng thời còn cảm thấy thập phần kinh ngạc, Lạc Hòa thế nhưng bởi vì ký chủ cảm xúc mà có nhập ma xu thế, này nếu là đổi thành mặt khác công lược hệ thống gì đó, phỏng chừng sớm đều hoàn thành nhiệm vụ.

001 nhịn không được thật sâu mà thở dài.

Hận chính mình không thể trở thành một cái công lược hệ thống.

Nhưng là nó trong lòng mặc kệ suy nghĩ chút thứ gì, đều thực mau liền biến mất.

Bởi vì Lạc Hòa cũng không có phản ứng nó, thậm chí còn đem trong lòng ngực Nam Cung Giác ôm chặt hơn nữa một ít.

Trong mắt hồng quang đại thịnh, hiển nhiên cũng không có đem hệ thống đương hồi sự.

Hoặc là nói hiện tại hắn cơ hồ đã không quen biết hệ thống.

Hệ thống tức khắc cảm thấy đau đầu.

Nó hiện tại là thật sự cảm thấy chính mình hẳn là một cái công lược hệ thống hoặc là luyến ái hệ thống.

Nhân gia ký chủ yêu đương liền xong việc, mà nó, lại khoác thăng cấp hệ thống da, làm luyến ái hệ thống sống.

Ai.

Hệ thống vì chính mình bi ai ba phút, ngay sau đó trung khí mười phần kêu một tiếng: “Lạc Hòa ngươi bị xúc động! Ký chủ…… Nam Cung Giác, ngươi tiểu sư đệ hắn chỉ là đang ngẩn người mà thôi, tuyệt đối không có phải rời khỏi ngươi ý tứ!”

Lạc Hòa trong mắt hồng quang tiêu tán một chút.

Thật sự chỉ có một chút điểm.

Nhưng là chỉ có như vậy một chút hệ thống đã thực thấy đủ.

Tuy rằng nhà mình ký chủ thân là một cái vai chính lại làm công lược giả sống, nhưng là xem ở bị công lược người là cái này làm hệ thống kém vũ mà về mấy mươi lần Lạc Hòa phân thượng, nó quyết định tạm thời hảo hảo đương một chút luyến ái hệ thống.

Nói không chừng về sau có thể tìm chủ hệ thống thương lượng một chút, làm chính mình đi luyến ái bộ công tác đâu.

Hệ thống nghĩ lung tung rối loạn đồ vật, nhưng là làm việc xác thật một chút đều không có hàm hồ.

Xem Lạc Hòa chung quanh khí thế hơi chút yếu bớt một ít, nó nhẹ nhàng mà thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó từ hệ thống thương thành tìm một cái siêu cấp cường hiệu mông hãn dược đối với Lạc Hòa trực tiếp rải qua đi, sau đó Lạc Hòa bỗng nhiên cảm thấy trước mắt tối sầm, liền cái gì cũng không biết.

Hệ thống nhìn ký chủ bỗng nhiên thiếu mười vạn điểm Kịch Tình Độ, không biết vì cái gì thế nhưng bỗng nhiên cảm thấy thập phần chột dạ.

Tình huống như vậy tựa hồ cũng không phải lần đầu tiên……

Hệ thống hoài mạc danh chột dạ tâm tình, đem Lạc Hòa dược đổ lúc sau, đem Lạc Hòa gắt gao mà giam cầm ở Nam Cung Giác trên người móng vuốt lột ra một chút.

Sau đó nó tiến vào Nam Cung Giác đến thức hải trung.

.

Liền tính là thức hải Nam Cung Giác, kỳ thật cũng vẫn là đang ngẩn người.

Hoặc là, dùng hiện đại người cách nói là, hơi chút có điểm tự bế? Hắn đem chính mình ý thức nhốt ở một cái nho nhỏ trong một góc, cưỡng bách chính mình cái gì đều không cần tưởng.

Chỉ cần cái gì đều không nghĩ, liền cái gì đều không cần đối mặt không phải sao?

Hắn không dám tưởng tượng Lạc Hòa đã biết này hết thảy lúc sau sẽ như thế nào lựa chọn.

Cho nên chỉ cần không biết thì tốt rồi.

Nhưng là hệ thống cố tình một chút cũng không cho người an bình.

Nó rất đơn giản liền tìm tới rồi Nam Cung Giác tự bế địa điểm, sau đó dùng nó màu xanh băng mắt mèo nhìn Nam Cung Giác, ngữ khí thập phần hệ thống: "Ký chủ, ngươi đạo lữ Lạc Hòa bởi vì ngươi dại ra nghĩ lầm ngươi đã rời đi thế giới này, hiện tại có điểm tẩu hỏa nhập ma, hy vọng ký chủ ngươi có thời gian nói, có thể tới cứu vớt một chút ngươi đạo lữ. Đương nhiên nếu ngươi đối hắn không có gì cảm tình nói, vậy đương chưa từng nghe qua ta nói hảo, hệ thống sẽ vì ngươi rõ ràng ký ức, sau đó hy vọng ký chủ có thể phối hợp hệ thống, hoàn thành thế giới này nhiệm vụ."

Nam Cung Giác nghe được Lạc Hòa tẩu hỏa nhập ma mấy chữ thời điểm bỗng nhiên cả người run lên.

Tuy rằng hắn là linh hồn, nhưng là cũng giống nhau có thể run rẩy.

Hắn trong lòng khủng hoảng lên.

Thế giới này đối nhập ma tu sĩ nhưng không có cỡ nào hữu hảo, tuy rằng hiện tại Lạc Hòa liền tính là nhập ma, cũng vẫn là đứng ở chuỗi đồ ăn đỉnh nam nhân chi nhất, nhưng là Thiên Đạo phỏng chừng không có lòng tốt như vậy.

Hắn không có chú ý hệ thống mặt sau kia nói mấy câu đều nói gì đó, ở hệ thống lải nhải thời điểm hắn cũng đã khôi phục thần trí.

Sau đó thấy chính mình bên người bị hệ thống gõ vựng lúc sau ngủ đến chính trầm Lạc Hòa.

Nam Cung Giác: "……"

.

Ở Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa cái gì cũng không biết thời điểm, bên ngoài quỳnh lĩnh bí cảnh lại đã xảy ra một chuyện lớn.

Bị nhốt ở Thiên Đạo quy tắc gông xiềng lĩnh vực bên trong thanh cừ phát hiện chung quanh xuất hiện một cỗ thập phần huyền diệu cảm giác, tuy rằng cái loại cảm giác này thực mau liền biến mất, nhưng là lại đem không gì phá nổi Thiên Đạo gông xiềng mở ra một đạo cái khe.

Trong phút chốc, hắn phát hiện cái này địa phương không bao giờ có thể vây khốn hắn!

Thanh cừ trong mắt hiện lên một tia mừng như điên.

Tuy rằng không biết đã xảy ra cái gì, nhưng là hắn vẫn là rất tưởng cảm tạ một chút trợ giúp chính mình đạo hữu.

Thanh cừ có một loại cảm giác, như vậy biến cố nhất định cùng Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác hai người có quan hệ.

Nhưng là theo Thiên Đạo gông xiềng tan đi, thanh cừ cũng phát hiện chính mình đối với lĩnh vực khống chế lực đang ở bay nhanh giảm xuống.

Hắn nhanh chóng quyết định khống chế trong lĩnh vực kia một cái cái khe, tướng lãnh vực trung sở hữu tiến vào tu sĩ toàn bộ đều quăng đi ra ngoài.

Đương nhiên, Nam Cung Giác cùng đám kia hắn dưỡng tiểu yêu quái ngoại trừ.

Hắn có một loại cảm giác, lĩnh vực cũng không có hoàn toàn thoát ly khống chế, thanh cừ còn có thể khống chế một bộ phận lĩnh vực.

Chờ đến hắn sử dụng khống chế lĩnh vực phương thức tính toán xem xét giống nhau yêu cốc tiểu yêu quái nhóm thời điểm, lại bỗng nhiên phát hiện, những cái đó hắn cho rằng vĩnh viễn đều có khả năng trường không lớn tiểu yêu quái nhóm, thế nhưng một đám đều trưởng thành.

Thanh cừ có như vậy trong nháy mắt mờ mịt.

Sau đó hắn thấy ở một đống trong căn nhà nhỏ Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa.

Thanh cừ nhớ tới căn nhà kia: "……"

Thượng cổ mười đại Thánh Khí, kỳ thật cũng không phải chân chính thượng cổ vật phẩm, mà là thanh cừ bọn họ sinh tồn cái kia thời đại lưu lại tới đồ vật.

Tỷ như Hỗn Nguyên Lâu bản chất, kỳ thật là thanh cừ ngày thường căn bản không bỏ ở trong mắt lão nhân làm cấp tôn tử chơi món đồ chơi.

Tuy rằng lão nhân kia xác thật rất lợi hại, làm được tiểu món đồ chơi, liền tính là hắn huyết mạch nghịch thiên, đều không có biện pháp đánh nát.

Này tựa hồ không phải trọng điểm.

Bên kia, Nam Cung Giác ở ngủ say Lạc Hòa bên người lẳng lặng mà ngồi trong chốc lát.

Sau đó hắn bỗng nhiên ngẫm lại tới rồi cái gì, hoảng sợ dò hỏi hệ thống: "Hệ thống, ngươi có phải hay không sấn ta không ở tự mình đổi đạo cụ?"

Hắn hỏi thời điểm nhìn thoáng qua chính mình Kịch Tình Độ ngạch trống.

Thấy kia mặt trên 30 vạn biến thành hai mươi vạn thời điểm, hắn thật là muốn cắn chết hệ thống tâm tình đều có!

Bất quá này cũng không phải quan trọng nhất.

Cuối cùng muốn sự tình là……

"Ngươi mua cái này thuốc ngủ khi nào có thể tỉnh?"

Hệ thống bán đồ vật chất lượng Nam Cung Giác là không nghi ngờ, bởi vậy hắn hoàn toàn có thể tưởng tượng đến Lạc Hòa lúc này đây phỏng chừng muốn ngủ thật lâu sự tình.

Hắn thật sự một chút cũng không nóng nảy.

Một chút cũng không. Nam Cung Giác nghiến răng nghiến lợi đem hệ thống mắng một lần lại một lần.

Hệ thống: "……QAQ!" Hệ thống có thể làm sao bây giờ đâu? Hệ thống cũng thực tuyệt vọng a!

Nó lại đánh không lại Lạc Hòa, không nhân cơ hội đem Lạc Hòa lộng tới, nó chính mình hiện tại cái này thân xác, tám phần bị Lạc Hòa nhẹ nhàng nhéo là có thể bóp chết.

Tuy rằng nó không thuộc về thế giới này Thiên Đạo quản hạt, liền tính là cái này thân xác bị bóp nát cũng không có gì.

Nhưng là bị bóp nát rất đau hảo sao?

Hơn nữa hệ thống có thể hóa hình hoàn toàn cũng chỉ là một cái ngoài ý muốn, cho nên hệ thống căn bản không xác định chính mình nếu là cứ như vậy quái rớt còn có thể hay không tiếp tục hóa hình, bởi vậy đối với cái này có thể là chính mình duy nhất thân xác thân thể, hệ thống tỏ vẻ chính mình cần thiết muốn yêu quý hảo!

Nam Cung Giác hừ lạnh một tiếng, hắn thật là tin hệ thống chuyện ma quỷ.

Hắn lạnh lùng nhìn hệ thống liếc mắt một cái, xem đến hệ thống trong lòng thẳng phát mao, nhưng là cuối cùng lại cái gì đều không có nói, nằm ở Lạc Hòa bên người cứ như vậy ngủ rồi.

Thanh cừ nhìn Hỗn Nguyên Lâu bên trong không hề phòng bị ngủ Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa, trên mặt tức khắc vẻ mặt hắc tuyến.

Nhưng là hắn cũng không có gì biện pháp.

Rốt cuộc Hỗn Nguyên Lâu cái này quỷ dị ngoạn ý nhi, ở thanh cừ xem ra kỳ thật cũng coi như được với là nửa cái lĩnh vực, người khác lĩnh vực chính mình vẫn là không cần tùy tiện xâm nhập cho thỏa đáng.

Bỗng nhiên chi gian, hắn tâm thần vừa động, thế nhưng cảm giác được chính mình lĩnh vực đang ở tróc một ít không thuộc về chính mình đồ vật, mà hắn lại hoàn toàn không có mất đi đối lĩnh vực quyền khống chế.

Thanh cừ sống nhiều năm như vậy, lĩnh vực loại đồ vật này cơ hồ là thâm nhập cốt tủy đồ vật, hắn theo bản năng liền tưởng đem chính mình lĩnh vực một lần nữa hoàn toàn khống chế, vì thế chỉ có thể tĩnh hạ tâm tới chậm rãi chữa trị.

Nam Cung Giác lại một lần tỉnh lại thời điểm, là bị Lạc Hòa đánh thức.

Hắn mơ mơ màng màng mở to mắt, thấy gần trong gang tấc Lạc Hòa mặt, mê mang chớp chớp mắt: “Sư huynh?”

Lạc Hòa trong mắt hiện lên màu đỏ ám mang, ở hắn ngoài miệng cắn một ngụm: “Ngươi lại không nghe lời……”

Nam Cung Giác run nhè nhẹ một chút, có như vậy trong nháy mắt thậm chí cho rằng hắn phía trước chỉ là làm một giấc mộng mà thôi, hắn không có cùng Lạc Hòa cho nhau kêu to lẫn nhau ký ức, cái gì đều không có phát sinh quá, hết thảy đều có thể cảnh thái bình giả tạo.

Nhưng là Nam Cung Giác trong lòng rất rõ ràng, đây là không có khả năng.

Nam Cung Giác biết chính mình phía trước trải qua hết thảy đều là thật sự, bao gồm hiện tại Lạc Hòa tuy rằng cực lực che giấu nhưng lại đỏ giống nhau đôi mắt.

Hắn ôm lấy Lạc Hòa, thanh âm nặng nề: “Sư huynh, ta phía trước không có nói cho ngươi ta sự, ngươi có thể hay không giận ta a?”

Lạc Hòa nghĩ tới chờ đến Nam Cung Giác tỉnh lại lúc sau chính mình muốn nói gì thích hợp, có nên hay không tiếp tục cảnh thái bình giả tạo, hay là nên trực tiếp đem hết thảy ngả bài? Nhưng là Nam Cung Giác chân chính tỉnh lại thời điểm, hắn lại chỉ có thể nói ra một câu.

Không nghĩ tới tiểu sư đệ thế nhưng sẽ chủ động nhắc tới chuyện này.

Nhìn tiểu sư đệ đáng thương hề hề bộ dáng, Lạc Hòa phát hiện chính mình thật là một chút tính tình đều không có.

Căn bản luyến tiếc đối tiểu sư đệ sinh khí.

Hắn thở dài, ngữ khí có chút chần chờ: "Ngươi cũng biết ta quá khứ đi?"

Nam Cung Giác gật gật đầu, tuy rằng Lạc Hòa đời trước trải qua hắn ở tiểu thuyết bên trong nhìn đến quá một lần, nhưng mà đọc sách cùng chân chính nhìn thấy Lạc Hòa ký ức hoàn toàn không phải một chuyện, tuy rằng Lạc Hòa phía trước chưa bao giờ đã nói với hắn trọng sinh bí mật này, nhưng là Nam Cung Giác cũng không có cảm thấy có cái gì không đúng.

Lạc Hòa bỗng nhiên thấp thấp mà cười cười, trầm thấp tiếng nói dừng ở Nam Cung Giác bên tai: "Như vậy, tiểu sư đệ gạt chính mình lai lịch, ta giấu giếm chính mình quá khứ, chúng ta chi gian có phải hay không huề nhau?"

Nam Cung Giác sửng sốt.

Cái này logic giống như không có bất luận cái gì vấn đề.

Lại nói tiếp hai người đều đối lẫn nhau có điều giấu giếm, đây là thực bình thường sự tình.

Bọn họ hiện tại nhiều nhất chỉ xem như luyến ái trung, ai cũng không có chuẩn bị sẵn sàng chân chính cùng đối phương vượt qua dài dòng quãng đời còn lại, cho nên có điều giấu giếm là bình thường, hơn nữa hai bên đều có tiểu bí mật, huề nhau……

Cũng nói được qua đi.

Nam Cung Giác cứ như vậy bị Lạc Hòa vòng hôn mê, không nhớ tới chính mình ký ức bên trong còn có thế giới này là một quyển sách trung thế giới chuyện này.

Lạc Hòa nhìn thấy Nam Cung Giác thở dài nhẹ nhõm một hơi, ngây ngốc tin chính mình bộ dáng, tức khắc cũng yên lòng.

Phía trước Nam Cung Giác lỗ trống mà tái nhợt bộ dáng tựa hồ còn đều ở trước mắt, Lạc Hòa mỗi một lần nhớ tới đều cảm thấy trái tim co rút đau đớn.

"Ta nói các ngươi nị oai xong rồi không có?" Thanh cừ thanh âm bỗng nhiên vang lên, cùng phía trước thanh lãnh bất đồng, trở nên tựa hồ có chút tươi sống đi lên.

Nam Cung Giác có chút kinh ngạc nhìn về phía thanh âm truyền đến phương hướng.

Liền thấy ăn mặc một thân huyền y, thần sắc có chút cao ngạo…… Thanh cừ?

Nam Cung Giác mở to hai mắt nhìn: "Ngươi, ngươi……"

Hắn "Ngươi" nửa ngày cái gì đều không có nói ra.

Lạc Hòa đối với thanh cừ gật gật đầu.

Thanh cừ cả người cùng phía trước thanh lãnh cao ngạo lãnh khốc vô tình bộ dáng hoàn toàn bất đồng, nhưng là Lạc Hòa cũng không có tâm tư truy cứu này trong đó đã xảy ra chuyện gì.

Thanh cừ nhìn thấy này hai người rốt cuộc chú ý tới chính mình, lộ ra một cái chế nhạo tươi cười, mặt mày phi dương, quả thực chính là trời sinh tay ăn chơi nhân thiết; "Nị oai xong rồi chuẩn bị một chút, chúng ta rời đi nơi này."

Nam Cung Giác ngốc ngốc gật gật đầu.

Sau đó hắn bỗng nhiên phản ứng lại đây: "Rời đi nơi này? Ngươi?"

Tuy rằng hắn nói lộn xộn, nhưng là thanh cừ vẫn là nghe ra tới, hắn nhướng mày, cùng phía trước quả thực không có nửa điểm, cả người thoạt nhìn nhẹ nhàng rất nhiều.

Hắn hỏi lại: "Như thế nào? Ai nói ta không thể rời đi nơi này sao?"

Nam Cung Giác: "……"

Nam Cung Giác vẫn là có điểm làm không rõ đây là chuyện gì xảy ra.

Biết hắn thấy thanh cừ mang theo một đám tiểu yêu nhãi con…… A không, một đám chính trực thanh xuân niên thiếu mỹ thiếu niên mỹ thiếu nữ cùng nhau xuất hiện ở quỳnh lĩnh bí cảnh ở ngoài đại môn thời điểm, Nam Cung Giác đều vẫn là ngốc.

------oOo------

Phần 191

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 191: Tử vong nơi một

“Chúng ta thật sự liền như vậy rời đi sao? Không phải nói bí cảnh bên trong còn sẽ xuất hiện thập phần nguy hiểm đại sự? Vì cái gì ta cái gì đều không có cảm giác được?”

Chờ đến Nam Cung Giác thành công về tới quỳnh lĩnh trấn thời điểm, mới hốt hoảng hỏi hệ thống cùng Lạc Hòa.

Lạc Hòa cười gật gật đầu: “Ân.”

Liền ở Lạc Hòa đang chuẩn bị cùng nhà mình tiểu sư đệ giao lưu một chút cảm tình thời điểm, bỗng nhiên nghe được một thanh âm: “Ta nói các ngươi nhị vị là thật sự không có phát hiện ta tồn tại sao?”

Không biết khi nào nghe được Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác chỗ ở, tự nhận là bọn họ chi gian hẳn là xem như bằng hữu thanh cừ thanh âm vang lên, rõ ràng chính là ở cái này địa phương chờ lâu rồi bộ dáng.

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa ra tới lúc sau chuyện thứ nhất đương nhiên không phải tìm kiếm thanh cừ thực lực này cao hơn bọn họ rất nhiều bí cảnh chi chủ, mà là tìm được Cửu Thiên Tông đệ tử, hơn nữa công đạo một chút sự tình, theo sau mới trở lại quỳnh lĩnh trấn bên trong, trên thực tế mặc kệ là Nam Cung Giác vẫn là Lạc Hòa, bọn họ đều cho rằng thanh cừ tuy rằng ở bí cảnh thời điểm thoạt nhìn cùng bọn họ đã xem như có một ít giao tình, nhưng là rời đi bí cảnh lúc sau, tự nhiên hẳn là lựa chọn bắt đầu nơi nơi lãng, ai còn sẽ nhớ rõ bọn họ?

Không nghĩ tới về tới quỳnh lĩnh trấn nơi ở lúc sau, trước hết nhìn thấy người thế nhưng là thanh cừ.

Cũng không biết thanh cừ là khi nào nghe được bọn họ ở nơi này.

Cùng với……

“Những cái đó tiểu gia hỏa bị ngươi an bài tới rồi địa phương nào?” Nam Cung Giác có chút tò mò, không có thấy thanh cừ bảo bối dường như che chở đám kia tiểu yêu quái, không biết thanh cừ đem bọn họ an bài ở địa phương nào.

Thanh cừ ý vị thâm trường cười cười: “Ta nhưng không có nói ta hoàn toàn mất đi lĩnh vực quyền khống chế.”

Nam Cung Giác sửng sốt.

Hắn thiếu chút nữa quên mất quỳnh linh bí cảnh căn bản chính là thỉnh cừ lĩnh vực, nếu không phải thỉnh cừ còn có thể tiếp tục khống chế cái này bí cảnh, hắn

cùng Lạc Hòa lại sao có thể dễ dàng như vậy mà rời đi bí cảnh?

Đúng vậy, Nam Cung Giác ra bí cảnh lúc sau mới phát hiện bí cảnh ở không biết khi nào cũng đã đem mặt khác tu sĩ tất cả đều bài trừ bên ngoài, chỉ còn lại có hắn cùng Lạc Hòa hai cái tính thượng là người từ ngoài đến tồn tại.

Hơn nữa bí cảnh đóng cửa thời gian liền ở hắn cùng Lạc Hòa đãi ở Hỗn Nguyên Lâu bên trong giải quyết khúc mắc thời điểm.

Lại nói tiếp cũng là vì thanh cừ xuất hiện lúc sau, bọn họ mới có thể từ bí cảnh bên trong rời đi.

Cho nên thanh cừ là hoàn toàn thoát khỏi cái kia bí cảnh trói buộc, hiện tại cũng có thể giống như bọn họ hoàn toàn rời đi cái kia bí cảnh sao?

Nam Cung Giác trong lòng như vậy nghĩ, vì thế cũng liền hỏi như vậy ra tới.

Thanh cừ nhìn Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác chi gian cho nhau lôi kéo tay, nhìn nhìn lại hai người chi gian tình ý miên man bộ dáng, tức khắc cảm thấy có điểm ê răng, nhưng là Nam Cung Giác vấn đề hắn vẫn là hảo hảo trả lời: "Đó là tự nhiên, kẻ hèn một cái bí cảnh sao có thể vây được trụ tiểu gia?"

Nam Cung Giác săn sóc không có nói ra hắn bị cái này bí cảnh mệt nhọc không biết nhiều ít năm sự tình.

Nhưng là thanh cừ tìm bọn họ không chỉ có riêng là vì xem người tú ân ái.

"Ta có thể hay không quấy rầy các ngươi một đoạn thời gian, bởi vì thế gian này cùng ta khi đó đã hoàn toàn không giống nhau, ta yêu cầu phố cũ một chút lại quyết định đi chỗ nào."

Nam Cung Giác tự nhiên là hoan nghênh, Lạc Hòa cũng cảm thấy không sao cả, bởi vậy chuyện này cứ như vậy định ra tới.

Thanh cừ được đến chính mình muốn kết quả, thực mau liền cáo từ.

Hắn chỉ cần ở Cửu Thiên Tông nơi dừng chân bên này ở tạm mấy ngày, đối với Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa chi gian khanh khanh ta ta gì đó cũng không có hứng thú!

Nhưng là nói là không có hứng thú, trên thực tế ngẫu nhiên, thanh cừ cũng sẽ ngẫm lại chính mình lúc trước những cái đó hồng nhan tri kỷ nhóm, sau đó không có việc gì sẽ dạy một chút đám kia đã trưởng thành nhãi con nhóm, nhật tử quá đến đảo cũng không tồi.

.

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa ôn tồn trong chốc lát lúc sau, mới bắt đầu làm chính sự.

Bọn họ đem tiến vào quỳnh lĩnh bí cảnh đệ tử triệu tập ở bên nhau, bao gồm những cái đó mặt khác phụ thuộc tông môn làm ơn bọn họ chăm sóc những cái đó đệ tử.

“Quỳnh lĩnh bí cảnh ra như vậy sự, nói vậy đại gia tông môn đều đã biết chuyện này, không biết các vị tông môn có cái gì an bài?” Hắn đầu tiên là dò hỏi một chút những cái đó phụ thuộc tông môn đệ tử.

Được đến trả lời đơn giản là hai loại, một loại là tưởng tiếp tục đi theo bọn họ đi trước tiếp theo cái thí luyện nơi, một loại khác còn lại là bởi vì ở quỳnh lĩnh bí cảnh bên trong không thu hoạch được gì, bởi vậy quyết định thí luyện nơi căn bản là không có gì truyền thừa nơi, muốn trở lại tông môn tiếp thu tông môn thượng cổ truyền thừa.

—— phía trước tứ đại thí luyện nơi tồn tại thượng cổ truyền thừa tin tức truyền ra tới lúc sau, những cái đó tồn tại thượng cổ truyền thừa tông môn cũng muốn phân một ly canh, bởi vậy không có vội vã đem chính mình tông môn thượng cổ truyền thừa giao cho có thiên phú đệ tử, muốn bọn họ cùng mặt khác tông môn cùng nhau đến tứ đại thí luyện nơi người cùng nhau thử thời vận, nhưng là thực hiển nhiên thân là tứ đại thí luyện nơi chi nhất quỳnh lĩnh bí cảnh cũng không tồn tại thượng cổ truyền thừa, tử vong nơi từ những cái đó có nhất định thực lực các trưởng lão đi trước Vạn Thú Hồ đi tìm truyền thừa cũng không thu hoạch được gì.

Bởi vậy hiện tại rất nhiều tông môn —— đặc biệt là chính mình tông môn bên trong đã tồn tại cực nhỏ sơn cốc truyền thừa tông môn, cơ hồ đều đã cho rằng bốn đánh thí luyện nơi trung tồn tại thượng cổ truyền thừa chuyện này căn bản chính là lời nói vô căn cứ, cho nên bọn họ đem thả ra có thiên phú đệ tử trực tiếp triệu hồi tông môn, chuẩn bị trực tiếp đem tông môn truyền thừa giao cho này đó đệ tử.

Bọn họ muốn rời đi, Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác tự nhiên cũng sẽ không ngăn trở.

Cửu Thiên Tông mục tiêu kế tiếp là tử vong nơi.

Kỳ thật thật sự muốn nói lên, tứ đại thí luyện nơi giữa chỉ có Vạn Thú Hồ cùng tử vong nơi mới có thể xem như chân chính thí luyện nơi.

Quỳnh lĩnh bí cảnh bên trong tuy rằng nguy cơ thật mạnh, nhưng là chân chính gặp được nguy cơ người cũng không nhiều, mà trong truyền thuyết thánh linh tháp, càng là điều kiện hà khắc, rất ít có người thật sự có thể đi vào thánh linh tháp bên trong thí luyện, tương phản, Vạn Thú Hồ bên trong có một cái nguy cơ thật mạnh rừng rậm cùng không biết chi tiết ao hồ, mỗi một năm chết ở Vạn Thú Hồ tu sĩ vô số kể, tử vong nơi liền càng thêm không cần phải nói, cái này địa phương là sở hữu tu sĩ ác mộng.

Nhưng là tử vong nơi lại cũng là một cái cực hảo tu luyện thánh địa.

Tuy rằng tử vong nơi tồn tại rất nhiều đại hình yêu thú, hoàn cảnh ác liệt, còn có lệnh người chùn bước sa mạc, cùng với cùng sa mạc không hợp nhau nhưng là ở tử vong nơi trung lại một chút không không khoẻ đầm lầy, nhưng là tử vong nơi trung tâm —— chỉ có tử vong nơi trung tâm tồn tại linh khí xác thật bên

ngoài linh khí hàng ngàn hàng vạn lần, chỉ cần có thể tiến vào trung tâm tu luyện, cơ hồ mỗi một cái hoặc là trở về tu sĩ đều có thể có được tưởng tượng không đến đột phá.

Cho nên tử vong nơi vẫn như cũ lệnh vô số tu sĩ xua như xua vịt.

Tuy rằng Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa đều minh bạch bọn họ như vậy lựa chọn mục đích bất quá là bởi vì thánh linh tháp căn bản không đến mở ra thời gian, tứ đại thí luyện nơi chỉ còn lại có tử vong nơi mà thôi.

"Nếu mọi người đều muốn cùng chúng ta cùng nhau đi trước tử vong nơi, như vậy đều trở về làm chuẩn bị đi, chúng ta ba ngày lúc sau xuất phát." Chờ đến những cái đó nói phải đi về tu sĩ rời khỏi sau, Nam Cung Giác mới nói.

Lúc này liền không có người phản đối.

Tất cả mọi người biết Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa rời đi bí cảnh thời gian so với bọn hắn đều phải vãn, ai biết bọn họ ở quỳnh lĩnh bí cảnh bên trong được đến cái gì cơ duyên? Nhưng là liền tính là biết bọn họ được đến cái gì cơ duyên, ở đây người cũng đều không dám động cái gì tâm tư, bởi vì Lạc Hòa chỉ cần một cái ngón tay là có thể bóp chết bọn họ.

Chờ đến không thuộc về Cửu Thiên Tông những cái đó tông môn đệ tử đều rời đi, Nam Cung Giác mới lạnh mặt nhìn về phía Cửu Thiên Tông này mấy cái tu sĩ.

Cửu Thiên Tông tu sĩ có mười hai cái là bọn họ mang đến nội môn đệ tử, nhưng là này đó đệ tử trở về chỉ có mười cái người.

Nam Cung Giác không muốn biết đây là cái gì nguyên nhân.

Thanh cừ không có ở bí cảnh bên trong đả thương người, thậm chí đối với cầm bí cảnh chìa khóa Cửu Thiên Tông người cùng với cùng Cửu Thiên Tông có quan hệ đám kia người còn riêng phóng thủy, làm cho bọn họ từ giữa bắt được không ít chỗ tốt.

Nhưng là dưới tình huống như thế, bọn họ Cửu Thiên Tông thế nhưng sẽ thiếu hai người.

Cái này làm cho Nam Cung Giác cảm thấy có điểm mất mặt —— tuy rằng vứt là Cửu Thiên Tông mặt.

Nhưng là ai làm hiện tại ở chỗ này đại biểu cho Cửu Thiên Tông thể diện người là Lạc Hòa đâu? Thiên Vũ tông mọi người toàn bộ đều không có sự, bọn họ đại sư huynh từ thừa hiên thậm chí còn đạt được xưa nay chưa từng có khen ngợi, nhưng mà Cửu Thiên Tông không có được đến cái gì đại cơ duyên, nhưng là lại biến mất hai người, cái này làm cho những cái đó vẫn luôn đem Thiên Vũ tông cùng Cửu Thiên Tông làm tương đối người thấy thế nào?

Để cho Nam Cung Giác cảm thấy phẫn nộ chính là, chết đi kia hai người, thậm chí không phải chết ở bí cảnh yêu thú trong tay, cũng không phải chết ở cùng

bọn họ đối địch tông môn người trong tay, mà là Cửu Thiên Tông đệ tử bên trong mâu thuẫn mà khiến cho tử vong.

Nam Cung Giác không có biện pháp tưởng tượng đây là phát sinh ở Cửu Thiên Tông sự tình.

Có thể là bởi vì phía trước thời điểm đối với Cửu Thiên Tông ấn tượng quá mức với hảo một ít, dẫn tới hắn căn bản không nghĩ tới Cửu Thiên Tông cũng là một cái bình thường xã hội đoàn thể, bên trong vẫn như cũ tồn tại muôn hình muôn vẻ người.

Hắn thở dài một hơi, trầm khuôn mặt đem kia hai cái tu sĩ chết nói ra, thấy phía dưới đệ tử khó coi sắc mặt, trong lúc nhất thời cũng không biết nói cái gì.

Lạc Hòa liền đứng ở Nam Cung Giác bên người nhìn chính mình tiểu sư đệ.

Hắn biết Nam Cung Giác ở nguyên lai thế giới thời điểm là một cái trạch thuộc tính người, đối với những việc này kỳ thật cũng không hiểu biết, thậm chí ngay cả chân chính cùng người giao lưu chuyện như vậy, hắn cũng là sợ hãi —— hoặc là nói là, lâu lắm chưa từng có quá người bình thường sinh hoạt, cho nên hắn liền không có cùng người bình thường kết giao kinh nghiệm.

Nhưng là hiện tại tiểu sư đệ, đang ở nỗ lực học đương một cái sư huynh, gánh vác thuộc về trách nhiệm của chính mình.

Như vậy tiểu sư đệ……

Ở Lạc Hòa trong mắt, nhưng thật ra so với phía trước thời điểm càng thêm mê người.

Bất quá hắn chỉ là nhìn tiểu sư đệ, ở trong lòng như vậy ngẫm lại.

Nếu như bị Nam Cung Giác đã biết chính mình đối hắn đánh giá, còn không biết có bao nhiêu cao hứng đâu.

Tạ Xu Vũ nhìn Nam Cung Giác giáo huấn mặt khác đệ tử, mặt lạnh lùng đứng ở một bên, không biết như đi vào cõi thần tiên tới rồi địa phương nào.

Chờ Nam Cung Giác gõ xong rồi này đó đệ tử, lạnh mặt làm đại gia tan lúc sau, nàng mới hồi phục tinh thần lại, tiến đến Nam Cung Giác trước mặt.

"Tiểu sư huynh, bí cảnh có phải hay không ra chuyện gì a? Vị kia bí cảnh chi chủ có khỏe không?"

Mấy ngày nay nàng vẫn luôn đều suy nghĩ bọn họ vì cái gì sẽ đột nhiên bị bí cảnh nhổ ra, mà bọn họ phía trước cảm nhận được cái kia động đất lại là sao lại thế này, không nghĩ tới nghĩ nghĩ, nàng tâm tư liền hoàn toàn chuyển dời đến bí cảnh chi chủ trên người.

Nàng cũng không biết vì cái gì, đặc biệt chú ý vị kia bí cảnh chi chủ.

Vận mệnh chú định Tạ Xu Vũ cảm giác được chính mình đối vị kia bí cảnh chi chủ có thiên nhiên tôn kính, nhưng là nàng không nghĩ tới này ý nghĩa cái gì, dù

vậy, nàng vẫn là tưởng xác nhận một chút vị kia bí cảnh chi chủ đến tột cùng thế nào.

Nam Cung Giác nghe xong Tạ Xu Vũ vấn đề lúc sau, nhưng thật ra hơi chút kinh ngạc một chút.

Chủ yếu là Tạ Xu Vũ cùng thanh cừ chi gian cũng không giống như là có chuyện xưa kia một loại người.

Hắn kỳ thật không biết nên như thế nào trả lời Tạ Xu Vũ vấn đề này.

Hắn cũng không biết thanh cừ hay không nguyện ý làm chính mình lấy bí cảnh chi chủ thân phận xuất hiện ở Tu chân giới, tự nhiên không thể tùy tiện đem thanh cừ thân phận nói ra đi.

Nhưng là hiện tại Nam Cung Giác căn bản không nghĩ tới, liền tính hiện tại thanh cừ đứng ở Tạ Xu Vũ trước mặt, Tạ Xu Vũ cũng là nhận không ra.

Phải biết rằng phía trước Tạ Xu Vũ nhìn thấy thanh cừ là một cái hoàn toàn không dính khói lửa phàm tục cao lãnh chi hoa, nhưng là hiện tại thanh cừ, thoạt nhìn căn bản là như là một cái ăn chơi trác táng, hơn nữa vẫn là một cái đã hoa tâm lại phong lưu ăn chơi trác táng.

Ngay cả ban đầu thời điểm Nam Cung Giác đều nhận không ra, càng không cần phải nói Tạ Xu Vũ.

Hơn nữa thanh cừ tu vi cao siêu, hắn nếu là không nghĩ để cho người khác biết chính mình thân phận, như vậy liền sẽ không có người biết thân phận của hắn.

Bí cảnh hiện tại đại lục tu vi tối cao Bạch Tiêu Hổ, cũng không tất là thanh cừ đối thủ.

Tuy rằng hai cái đều là đồ cổ, nhưng là bọn họ chi gian sự khác nhau, Nam Cung Giác cũng là không có cách nào tưởng tượng.

Ở Bạch Tiêu Hổ cái kia thời đại đã được xưng là thượng cổ thời đại, nhưng là cái kia thời đại ở thanh cừ trong mắt lại là không biết nhiều ít năm lúc sau thời đại, hai người đối thượng, phỏng chừng cũng chỉ có thể là lão một cái tương đối lợi hại.

Đương nhiên này đó đều cùng Nam Cung Giác không có gì quan hệ, hắn nhìn thoáng qua Lạc Hòa.

Lạc Hòa trả lời Tạ Xu Vũ vấn đề: “Hắn không có việc gì, nhưng là quỳnh lĩnh bí cảnh lúc sau sẽ không lại mở ra.”

Tạ Xu Vũ nghe được phía trước ba chữ lúc sau thở dài nhẹ nhõm một hơi, căn bản không chú ý Lạc Hòa lúc sau nói gì đó.

Tạ Xu Vũ cáo từ về sau, Nam Cung Giác có chút khó hiểu hỏi Lạc Hòa: “Tạ Xu Vũ hỏi thăm thanh cừ sự tình làm gì a?”

Lạc Hòa lắc đầu: “Ai biết được? Có thể là thanh cừ phía trước thiếu nợ tình gì đó đi?”

Nam Cung Giác có chút vô ngữ: “……”

Bọn họ thực mau thu thập hảo rời đi quỳnh lĩnh trấn.

Chờ đến Thiên Vũ tông từ thừa hiên bọn họ được đến tin tức thời điểm, Cửu Thiên Tông đóng quân mà đã sớm chỉ còn lại có mấy cái ngoại môn đệ tử.

Từ thừa hiên tức giận đến trực tiếp quăng ngã cái ly: “Bọn họ đi nơi nào?”

Hắn ngày thường vẫn luôn nghĩ cùng Lạc Hòa tranh cái cao thấp, nhưng mà hiện tại Lạc Hòa là hắn hoàn toàn không có biện pháp đuổi kịp người, hắn đem ánh mắt đặt ở Lạc Hòa tiểu sư đệ Nam Cung Giác trên người, tuy rằng hắn hoàn toàn nhìn không ra tới cái kia tiểu tử có cái gì lợi hại chỗ, nhưng là nếu người nọ là Lạc Hòa sư đệ, nói vậy cũng là có chỗ hơn người, hắn đương nhiên không cho phép chính mình lại bị so đi xuống.

Lúc này đây Cửu Thiên Tông có nhân viên thương vong, mà Thiên Vũ tông tuy rằng cơ hồ cái gì đều không có thu hoạch, nhưng là hắn mang theo đi vào đệ tử toàn bộ đều Âu triết đã trở lại, một lần làm từ thừa hiên có chút bành trướng.

Nhưng là còn không có ba ngày, hắn liền nghe nói Nam Cung Giác đã mang theo Cửu Thiên Tông đệ tử rời đi quỳnh lĩnh trấn!

Từ thừa hiên thập phần không cao hứng.

Liễu truyền lân có chút bất đắc dĩ nhìn hắn quăng ngã cái ly, nhưng là cái gì đều không có nói.

Hắn biết từ thừa hiên không cần an ủi.

------oOo------

Phần 192

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 192: Tử vong nơi nhị

Tử vong nơi mọi người đều có thể đi vào, không cần bất luận cái gì chìa khóa linh tinh, đối tu vi cũng không có yêu cầu —— đương nhiên, kia yêu cầu đối chính mình tu vi có tự tin người.

Tử vong chi địa vị với Thượng Ngu Đại Lục cực bắc nơi, cùng Thiên Vũ tông khoảng cách cũng không xa, bởi vậy cơ hồ cùng Vạn Thú Hồ bị cam chịu vì Cửu Thiên Tông thí luyện nơi giống nhau, bị Thượng Ngu Đại Lục cam chịu là Thiên Vũ tông sở hữu thí luyện nơi.

Đồng dạng, cùng Vạn Thú Hồ giống nhau, Thiên Vũ tông kỳ thật cũng không hạn chế có người tiến vào tử vong nơi tu luyện.

Nam Cung Giác bọn họ tới tử vong nơi thời điểm, cũng không có gặp được Thiên Vũ tông người.

Trên thực tế, tử vong nơi chưa từng có quá quan với thượng cổ truyền thừa truyền thuyết, bất quá tử vong nơi lại là thật thật tại tại thượng cổ chiến trường, bởi vậy rất nhiều người đều cho rằng cái này địa phương tồn tại thượng cổ truyền thừa.

Lại nói tiếp…… Chân chính lệnh Nam Cung Giác cảm thấy kinh ngạc sự tình là, sở hữu đại tông môn người đều biết lúc này đây linh khí bùng nổ là Tu chân giới đại sự, nhưng là kia một lần các tông thương nghị lúc sau, thế nhưng không có người đem chuyện này quảng cáo thiên hạ.

Nói cách khác, còn có rất lớn một bộ phận tán tu căn bản không biết chuyện này.

Hắn suy nghĩ muôn vàn, vẫn luôn cau mày.

Đảo không phải cái gì gia quốc thiên hạ đại nghĩa linh tinh ý tưởng, mà là hắn đơn thuần cảm thấy làm như vậy không phải thực thỏa đáng.

Tổ lật nào còn trứng lành, đây là Tu chân giới đại sự, gạt tán tu đối với đại tông môn tới nói lại có chỗ tốt gì?

“Làm sao vậy? Suy nghĩ cái gì?”

Lạc Hòa thanh âm vang lên, Nam Cung Giác phục hồi tinh thần lại, lắc lắc đầu, ý bảo chính mình không có việc gì.

Lại nói tiếp chuyện này kỳ thật cũng cùng hắn cũng không có cái gì quan hệ.

Dù sao hắn hiện tại bất quá là Tu chân giới chúng sinh muôn nghìn bên trong một người mà thôi, không có gì quyền lên tiếng.

Tu chân giới trách nhiệm gì đó, cũng không tới phiên hắn tới gánh vác.

Hắn đem trong đầu lung tung rối loạn ý tưởng vứt ra đi, nhìn về phía trước mặt tử vong nơi nhập khẩu.

Nói đến cũng rất kỳ quái, tử vong nơi chỉ có một nhập khẩu, cái này nhập khẩu thoạt nhìn thập phần bất tường, chung quanh có khắc không đếm được tấm bia đá, ở Nam Cung Giác trong mắt thoạt nhìn giống như là mộ địa bên trong mộ bia giống nhau.

Hơn nữa liền tính là ban ngày, tiếp cận tử vong nơi thời điểm, Nam Cung Giác cũng có thể dễ dàng cảm nhận được một cổ âm trầm trầm khủng bố hơi thở từ tử vong nơi phương hướng phát ra.

Lối vào là một cái đường nhỏ, chung quanh tất cả đều là mộ bia, trung gian có một cái thông hướng không biết phương nào đường nhỏ —— đi tới người nghe nói đều sẽ tới bất đồng mục đích địa, bởi vậy ai cũng không biết đi vào lúc sau sẽ gặp được cái gì.

Nam Cung Giác đem này đó từ hệ thống nơi đó được đến tư liệu hướng theo tới các đệ tử công đạo một phen, sau đó cùng Lạc Hòa liếc nhau, cùng nhau đi vào tử vong nơi trung.

Tuy rằng tử vong nơi ngay từ đầu chính là bọn họ mục đích chi nhất, nhưng là làm Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa như thế gấp gáp chạy tới nguyên nhân, xác thật Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa ở ký ức cho nhau giao hòa lúc sau, vận mệnh chú định cảm ứng được.

Bọn họ hẳn là hướng tử vong nơi đi một chút —— Nam Cung Giác loại cảm giác này đặc biệt mãnh liệt, hơn nữa lúc này đây cảm giác cùng thượng một lần hắn cảm giác được quỳnh lĩnh bí cảnh bên trong tồn tại hấp dẫn đồ vật của hắn, kết quả quả nhiên liền tìm tới rồi ngũ uẩn linh châu thời điểm cảm giác giống nhau như đúc.

Hai người thương lượng lúc sau, quyết định mau chóng đến tử vong nơi tìm tòi.

Phía trước Nam Cung Giác có điều cảm ứng thời điểm bọn họ khoảng cách ngũ uẩn linh châu khoảng cách cũng không xa, nhưng là lúc này đây loại cảm giác này liền tính bọn họ cách xa nhau hơn phân nửa cái Thượng Ngu Đại Lục thế nhưng cũng có thể đủ có điều cảm ứng, Lạc Hòa trực giác lúc này đây Nam Cung Giác cảm ứng được đồ vật, là một kiện rất quan trọng vật phẩm.

Lúc này Lạc Hòa như thế nào sẽ nghĩ đến bọn họ hai cái xác thật có một phen cơ duyên, nhưng lại không phải giống ngũ uẩn linh châu chuyện tốt như vậy.

Đương nhiên hiện tại hai người còn đứng ở tử vong nơi ở ngoài, đối tử vong nơi trung tồn tại nguy cơ chút nào bất giác.

"Uy, các ngươi hai ở nói thầm cái gì đâu?" Một cái ngả ngớn thanh âm truyền đến, thanh cừ đi tới bọn họ trước mặt, đối Nam Cung Giác làm mặt quỷ một phen, "Có phải hay không đang nói cái gì lặng lẽ lời nói a?"

Nam Cung Giác vẻ mặt hắc tuyến, nếu không phải hắn đánh không lại thanh cừ nói, sớm đều đã động thủ.

Bọn họ lúc này đây ra tới vốn dĩ chỉ tính toán mang theo Cửu Thiên Tông đệ tử, nhưng là không biết thanh cừ từ địa phương nào được đến tin tức, thế nhưng chết sống đều phải đi theo lại đây, Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác đều kỹ không bằng người, chỉ có thể bóp mũi làm người đi theo bọn họ cùng nhau ở tàu bay thượng lại đây.

Nhưng là Nam Cung Giác tình nguyện chính mình không có đáp ứng thanh cừ.

Bởi vì dọc theo đường đi thanh cừ giống như là một cái tò mò bảo bảo, nhìn thấy cái gì đều phải hỏi hỏi hỏi, Nam Cung Giác có thể nói cái gì đâu? Thanh cừ chẳng lẽ cho rằng hắn cùng thế giới này rất quen thuộc sao?

Ha hả.

Hơn nữa người nam nhân này không hổ là có vô số viết ở sổ nhật ký hồng nhan tri kỷ trải qua nam nhân, mỗi ngày đều phải lấy hắn cùng Lạc Hòa trêu ghẹo, có thể nói là thập phần chướng mắt!

Đặc biệt là ở Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa mắt đi mày lại thời điểm hắn luôn là xuất hiện đương bóng đèn điểm này đặc biệt chướng mắt!

Nam Cung Giác tỏ vẻ đối người này khắc sâu lên án!

Nhưng là cũng không có cái gì dùng.

Bởi vì hắn đánh không lại thanh cừ.

Tấm tắc, loại thực lực này vi tôn thời đại, thân là sảng văn nam chủ hắn cảm thấy chính mình thập phần khó chịu!

Hắn nhịn không được trắng hệ thống liếc mắt một cái: "Nói tốt sảng văn nam chủ phối trí đâu hệ thống? Ta như thế nào cảm thấy ta hiện tại giống như là một cái tùy thời đều có khả năng quải rớt pháo hôi vai phụ giống nhau a?"

Hệ thống không hề có cấp Nam Cung Giác mặt mũi trào phúng: "Ha hả, ký chủ ngươi nếu là nguyện ý nghiêm túc đi cốt truyện, hiện tại cũng là sảng văn trung nam chủ phối trí được chứ? Hiện tại lộ là ai tuyển a?"

Nam Cung Giác uể oải: "Hảo đi."

Chính mình tuyển lộ, quỳ cũng muốn đi xong QAQ!

Hệ thống liếm liếm chính mình móng vuốt, không nói gì tiếp tục đả kích ký chủ.

Nó ký chủ vốn dĩ liền rất yếu ớt, nếu là lại bị nó đả kích một chút, bãi công không làm làm sao bây giờ?

Hệ thống liên hệ không thượng chủ hệ thống, hơn nữa lúc này đây nhưng không có lại tới một lần cơ hội, nó rất rõ ràng hiện tại cái này ký chủ nếu là ở không thành công nói, nó nhiệm vụ liền không còn có biện pháp hoàn thành.

Nó sẽ như là mặt khác sở hữu không có hoàn thành nhiệm vụ hệ thống giống nhau bị tiêu hủy.

Vì chính mình thể xác và tinh thần khỏe mạnh, hệ thống hiện tại cần thiết muốn đem ký chủ trở thành chủ hệ thống giống nhau nịnh bợ.

Cho nên đả kích ký chủ gì đó sự tình vẫn là không cần làm hảo.

.

Thanh cừ đứng ở tử vong nơi lối vào, thần sắc có chút mạc danh.

Hắn nguyên bản nghe nói Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa muốn tới một cái gọi là tử vong nơi địa phương, đối cái này cùng chính mình trong trí nhớ hoàn toàn không giống nhau thế giới tràn ngập tò mò cùng sợ hãi mâu thuẫn trong lòng thanh cừ cảm thấy chính mình đãi ở bằng hữu bên người khả năng sẽ tương đối hảo, vì thế đi theo Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác cùng nhau đi tới tử vong nơi.

Không nghĩ tới cái gọi là tử vong nơi, thế nhưng là cái này địa phương……

Tử vong nơi lối vào có một cái thiên nhiên trận pháp, trận pháp truyền ra nhàn nhạt uy hiếp, nhưng là này đó đều không phải quan trọng nhất.

Thanh cừ trong mắt thấy chính là, ở một loạt có khắc tự mộ bia bên trong có vẻ thập phần cô tịch, thứ gì cũng không có, hơn nữa thập phần quạnh quẽ vô tự mộ bia.

Cái loại cảm giác này đối với thanh cừ tới nói, thật sự là thập phần quen thuộc.

Cái này địa phương……

Thế nhưng là hắn cái kia thời kỳ yêu trủng.

Người mang bốn tộc huyết mạch thanh cừ ở mọi người trong mắt thoạt nhìn thật giống như là một cái quái vật, bởi vậy liền tính hắn có nghịch thiên tu vi, kinh người lĩnh vực, cũng cần thiết muốn lấy một cái ăn chơi trác táng thân phận kỳ người.

Hắn không có khả năng lấy bản thân chi lực đối kháng thiên hạ……

Này đó là hắn ở lần đầu tiên đi vào yêu trủng thời điểm, yêu trủng bên trong trông coi yêu trủng đại yêu vô hưu nói cho chuyện của hắn.

Kia cũng là hắn duy nhất một lần tới yêu trủng cái này trong truyền thuyết địa phương.

Yêu trủng kỳ thật không chỉ là yêu trủng, thậm chí chân chính tính lên, là bốn tộc đại năng chôn cốt nơi.

Những cái đó đại năng cũng không biết có cái gì tật xấu, đã chết lúc sau yêu cầu hậu nhân cho chính mình lập một cái vô tự bia, sau đó liền hướng yêu trủng một ném, phái một cái liền ở thực lực của hắn đỉnh thời điểm đều hoàn toàn nhìn không ra chi tiết tới lão nhân thủ, thoạt nhìn thập phần tùy ý.

Nhưng là thanh cừ trong lòng thập phần rõ ràng, yêu trủng tuyệt đối không có thoạt nhìn đơn giản như vậy.

Đúng rồi, ở lúc ấy, cái này tiểu thế giới nhưng không có phi thăng cách nói.

Chỉ là…… Yêu trủng vì cái gì sẽ xuất hiện ở cái này địa phương?

Thanh cừ kinh nghi bất định nhìn vô tự bia, tinh thần không tập trung.

Nam Cung Giác phát hiện hắn khác thường, kéo lại Lạc Hòa tay áo, ý bảo Lạc Hòa nhìn một cái thanh cừ.

Hắn truyền âm cấp Lạc Hòa: "Sư huynh, thanh cừ có phải hay không phát hiện cái gì?"

Lạc Hòa một đốn, nhìn về phía thanh cừ.

Thanh cừ nhìn chằm chằm vô tự bia, thần sắc biến hóa mạc danh, Lạc Hòa trong lúc nhất thời cũng không biết thanh cừ đây là có ý tứ gì, hắn truyền âm cấp tiểu sư đệ: "Không sao, chúng ta trước quan sát một chút. Ngươi đi nói cho đại gia hiện tại nơi này nghỉ ngơi chỉnh đốn một chút, mua sắm một ít trang bị, chúng ta buổi chiều lại đi vào tử vong nơi, ân?"

Nam Cung Giác gật gật đầu: "Tốt."

Nam Cung Giác đối với có thể làm điểm sống vẫn là rất vui lòng, bởi vì hắn cái gì cũng không làm nói luôn là sẽ nghĩ thanh cừ rốt cuộc nhìn thấy gì.

Mặc kệ Nam Cung Giác thấy thế nào bên kia đều chỉ có mấy khối vô tự tấm bia đá, không có gì quan trọng đồ vật, cũng không biết ở thanh cừ trong mắt, nhìn đến chính là thứ gì……

Hắn thất thần nghĩ mấy thứ này, đi tới Cửu Thiên Tông đệ tử bên kia, thanh thanh giọng nói: "Mọi người đều trước đình một chút, hiện tại nơi này nghỉ ngơi một chút, phụ cận có giao dịch tràng, yêu cầu người đi mua chút đan dược đồ ăn, tử vong nơi hung hiểm vạn phần, đại gia trước chuẩn bị một chút, chờ đến buổi chiều thời điểm, chúng ta lại tiến vào tử vong nơi, nghe được sao?"

"Đúng vậy."

Những cái đó tu sĩ mặc kệ trong lòng tưởng chính là thứ gì, mặt ngoài đều thực cung kính trả lời hắn.

Sau đó ở Nam Cung Giác ý bảo hạ tản ra,

Tốp năm tốp ba kết bạn hướng giao dịch tràng bên kia đi rồi, dư lại Tạ Xu Vũ tiến đến Nam Cung Giác trước mặt: "Sư huynh, ngươi gặp được cái gì phiền não rồi sao?"

Tuy rằng Tạ Xu Vũ là ở cùng Nam Cung Giác nói chuyện, nhưng là đôi mắt nhìn về phía lại là thanh cừ phương hướng, Nam Cung Giác trầm mặc một lát, lắc lắc đầu: "Không có."

Tạ Xu Vũ rõ ràng không tin: "Không có khả năng, ta cảm thấy ngươi khẳng định không cao hứng!"

Nam Cung Giác: "……"

Tuy rằng hắn là thực lo lắng, nhưng là cũng không có biểu hiện đến quá rõ ràng đi?

Hơn nữa cái này tiểu nha đầu nói chuyện thời điểm rõ ràng liền ở nhìn chằm chằm thanh cừ, cố tình còn phải làm ra một bộ thực quan tâm tâm tình của hắn bộ dáng, có thể nói là phi thường giấu đầu lòi đuôi.

Hắn không chờ Tạ Xu Vũ tiếp tục nói chuyện, liền bỗng nhiên nói: "Ngươi kỳ thật là muốn biết thanh cừ tiền bối là suy nghĩ cái gì đi? Không khéo, ta cũng muốn biết……"

Tạ Xu Vũ mắt trông mong nhìn chằm chằm Nam Cung Giác nhìn trong chốc lát, phát hiện Nam Cung Giác không giống như là đang nói dối bộ dáng, mất mát cúi đầu đi tới một bên, còn lưu luyến nhìn thanh cừ vài mắt, lúc sau mới hướng giao dịch thị trường bên kia đi qua đi.

Sau đó hắn về tới Lạc Hòa bên người, hai người nhìn nhau liếc mắt một cái lúc sau, cùng nhau đi tới thanh cừ bên người.

"Tiền bối đây là phát hiện cái gì?"

Hai người kêu thanh cừ một tiếng tiền bối là thực bình thường sự tình, tuy rằng thanh cừ thoạt nhìn cùng bọn họ tuổi không sai biệt lắm, nhưng là thanh cừ đã sống không biết đã bao nhiêu năm, hai người kêu tiền bối một chút không khoẻ cảm đều không có.

Thanh cừ ngơ ngẩn mà nhìn vô danh bia, nghe được Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa nói lúc sau mới hồi phục tinh thần lại.

"Ta……" Hắn muốn nói lại thôi, có chút không biết nên nói như thế nào.

Cái này địa phương đối với Yêu tộc tới nói ý nghĩa phi phàm, nhưng là nghe nói hiện tại Cửu U tiểu thế giới chỉ có Thượng Ngu Đại Lục một chỗ, tử vong nơi vẫn là Thượng Ngu Đại Lục bên cạnh.

Ở Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa nói trung, thanh cừ hiểu biết tới rồi hiện tại Thượng Ngu Đại Lục không có Yêu tộc tồn tại —— tuy rằng không lâu phía trước bọn họ mới từ trong sơn động thả một cái ra tới.

Mặt khác về Yêu tộc sự tình, đều đã là tồn tại với trong lịch sử ghi lại.

Hắn trước kia còn tưởng rằng Yêu tộc nhất định tồn tại với thế giới này, chỉ là không có bị nhân loại tu sĩ phát hiện mà thôi, nhưng là yêu trủng đối với Yêu tộc tới nói dữ dội quan trọng, nếu thế gian thật sự còn tồn tại Yêu tộc nói, kia bọn họ sao có thể mặc kệ yêu trủng bị nhân loại tu sĩ chiếm lĩnh mà thờ ơ?

Đặc biệt là hiện tại ở tử vong nơi sau lưng tồn tại nùng liệt yêu khí, hoặc là nói là chết đi Yêu tộc oán khí, làm thanh cừ căn bản không có cách nào xem nhẹ.

Nghĩ tới nơi này, thanh cừ sắc mặt khó coi.

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa cũng không biết cái gọi là thượng cổ đại chiến là chuyện như thế nào, tự nhiên cũng không biết tử vong nơi rốt cuộc có cái gì bí mật.

Thấy thanh cừ sắc mặt khó coi, không biết nghĩ tới cái gì, Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa nhìn nhau liếc mắt một cái lúc sau, hai người không hẹn mà cùng tỏ vẻ trầm mặc.

Bọn họ cũng không biết nên nói cái gì.

Vì thế hai người hơi chút sau này lui lui, không quấy rầy thanh cừ trầm tư.

Nam Cung Giác gõ gõ hệ thống: "Hệ thống, ngươi biết thanh cừ đây là phát hiện cái gì sao?"

Hệ thống lắc đầu: "Những cái đó vô tự trên bia cái gì cũng không có, ta cái gì cũng rà quét không ra." Nó cũng sẽ không thuật đọc tâm, cũng căn bản không biết thanh cừ suy nghĩ cái gì hảo sao?

Nhưng là……

"Thấy rõ cừ kích động như vậy, cái này địa phương phỏng chừng cùng hắn cái kia thời đại có quan hệ."

Hệ thống cái này kết luận đối với Nam Cung Giác tới nói không có nửa điểm tác dụng.

Hắn chẳng lẽ không biết cái này địa phương cùng thanh cừ sinh hoạt cái kia thời đại có quan hệ sao? Nếu là không có quan hệ nói thanh cừ sao có thể sẽ làm ra như vậy biểu tình tới?

Hắn muốn biết chính là cái này địa phương chân chính lịch sử hảo sao?

Nói như vậy hệ thống rốt cuộc dùng để làm gì? Khôi hài sao?

Hệ thống rốt cuộc tồn tại có cái gì ý nghĩa?

Hệ thống cảm giác được ký chủ đối chính mình ghét bỏ, tức khắc thập phần thương tâm ở Nam Cung Giác thức hải anh anh anh: "Ký chủ ngươi như thế nào có thể như vậy 555……"

Nam Cung Giác: "?" Hắn làm cái gì?

Liền ở hệ thống cùng Nam Cung Giác đều thập phần rối rắm thời điểm, đi thị trường các đệ tử lục tục đã trở lại.

------oOo------

Phần 193

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 193: Tử vong nơi tam

Nếu người đều đã đã trở lại, Nam Cung Giác liền không hề cùng hệ thống nói chuyện, mà là đem người tiếp đón tới rồi cùng nhau chuẩn bị tiến vào tử vong nơi.

Ở đem mọi người tụ tập ở bên nhau lúc sau, hắn đi tới vô tự bia phía trước, nâng lên tay ở thanh cừ trước mặt quơ quơ: "Vị tiền bối này, ngươi còn muốn cùng chúng ta cùng nhau đi sao? Không đi nói chúng ta liền tiên tiến nhập tử vong nơi a."

Tuy rằng hắn không biết tử vong nơi trung có cái gì có thể khiến cho sống lâu như vậy thanh cừ cảm xúc biến hóa, nhưng là Nam Cung Giác có thể cảm giác được, thanh cừ khẳng định là bởi vì này đó vô tự bia nhớ tới thứ gì, cũng không biết hắn nghĩ đến rốt cuộc là sự tình gì mà thôi.

Tuy rằng này đó cùng Nam Cung Giác kỳ thật đều không có cái gì quan hệ.

Thanh cừ bị Nam Cung Giác động thủ như vậy một tá loạn, lập tức phục hồi tinh thần lại, hắn lắc lắc đầu, nghĩ đến hiện tại thế giới này cùng hắn lúc trước sinh hoạt thế giới kia đã hoàn toàn bất đồng.

Hơn nữa, tuy rằng hắn không rõ vì cái gì, nhưng là lúc ấy cha mẹ hắn đem hắn phong ấn tại nơi đó, hiển nhiên chỉ là vì làm hắn tránh cho kia một lần không biết đến tột cùng là gì đó mầm tai hoạ, thậm chí chính mình trên người còn lưng đeo kéo dài toàn bộ chủng tộc trọng trách, quá khứ những cái đó sự tình, nói vậy tổ tiên nhóm cũng hoàn toàn không hy vọng chính mình quá mức chú ý đi?

Như vậy tưởng tượng, thanh cừ trong lòng nhẹ nhàng rất nhiều cũng không hề rối rắm lúc trước những cái đó sự, đối Nam Cung Giác cười cười: "Chúng ta đây liền cùng nhau vào xem đi."

Liền tính hắn trong lòng lại như thế nào rộng rãi, đều đã tới rồi cái này địa phương, quả nhiên vẫn là không có khả năng đem cái này địa phương trở thành là một cái thí luyện nơi đối đãi.

Đương nhiên này cũng không phải quan trọng nhất, chính yếu chính là, thanh cừ một đường đi theo Nam Cung Giác bọn họ lại đây, phát hiện Thượng Ngu Đại Lục thượng những cái đó về hắn sinh tồn cái kia thời đại dấu vết đã biến mất đến sạch sẽ, nhưng là này cái yêu trủng thế nhưng hoàn hảo không tổn hao gì tồn tại, không thể không làm thanh cừ cảm thấy nghi hoặc.

Vừa lúc nương lúc này đây cơ hội đi tìm hiểu một phương.

Thanh cừ ở trong lòng âm thầm quyết định, nếu yêu trủng vẫn như cũ vẫn là lúc trước yêu trủng, hắn là có thể vì chính mình cung cấp một ít về hiện tại Yêu tộc tin tức, mặc kệ hiện tại Yêu tộc rốt cuộc thế nào, hắn vẫn là hy vọng có thể thấy liếc mắt một cái hiện tại Yêu tộc phát triển tình huống.

Mặc kệ nói như thế nào, hắn hiện tại thân phận cũng là một cái Yêu tộc... Tuy rằng liền tính là nói hắn là Ma tộc giống như cũng không có gì cái gọi là, nhưng là thanh cừ dù sao cũng là ở Yêu tộc lớn lên, đối với Yêu tộc cảm tình muốn khắc sâu rất nhiều.

Nếu Yêu tộc suy thoái, hắn tất nhiên là muốn giúp một phen Yêu tộc.

Nam Cung Giác không biết thanh cừ tâm tư thiên hồi bách chuyển, trong nháy mắt cũng đã suy nghĩ nhiều như vậy, nhìn thấy thanh cừ quyết định muốn cùng bọn họ cùng nhau tiến vào tử vong nơi cũng không có ngoài ý muốn.

Rốt cuộc vừa rồi thanh cừ khác thường biểu hiện đã rất rõ ràng, mặc cho ai đều có thể nhìn ra tới nơi này có thứ gì có thể ảnh hưởng đến thanh cừ tồn tại, nếu thanh cừ không có lựa chọn cùng bọn họ cùng nhau tiến vào tử vong nơi nói, Nam Cung Giác cũng tuyệt không sẽ cho rằng thanh cừ là không chết đi vong nơi, ngược lại chỉ biết cho rằng thanh cừ là tưởng một mình một người đi xem thôi.

Đương nhiên này đó ý tưởng Nam Cung Giác cũng gần chỉ là như vậy tưởng tượng, cụ thể thanh cừ là nghĩ như thế nào, cùng Nam Cung Giác không có nửa mao tiền quan hệ.

Tuy rằng Nam Cung Giác cũng rất tò mò thanh cừ cùng tử vong nơi rốt cuộc có quan hệ gì, nhưng là hắn cũng sẽ không cảm thấy thanh cừ cần thiết muốn cùng bọn họ cùng đi tử vong nơi.

Nam Cung Giác cùng thanh cừ cùng nhau về tới đội ngũ bên trong, hắn cùng Lạc Hòa liếc nhau, sau đó Lạc Hòa hướng về phía mặt sau các sư đệ sư muội gật gật đầu: “Người tề liền xuất phát đi.”

Lạc Hòa thân là đại sư huynh, lúc này đây cũng không cần ẩn nấp tu vi, tự nhiên là bọn họ cái này đội ngũ người tâm phúc.

Đoàn người mênh mông cuồn cuộn tiến vào tử vong nơi trên đường.

Không có người biết, ở bọn họ rời khỏi sau, nghĩ tới bọn họ sẽ xuất hiện ở địa phương nào Thiên Vũ tông từ thừa hiên dẫn dắt đội ngũ cũng tới rồi tử vong nơi phía trước.

Hai đám người vừa vặn hoàn mỹ bỏ lỡ.

*

Đương nhiên những việc này Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa đều là không biết.

Lúc này Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa đều có điểm há hốc mồm.

Hai người không có ở bên nhau, vốn dĩ Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa dọc theo đường đi đều là tay cầm tay, không nghĩ tới một cái hoảng thần lúc sau, Nam Cung Giác lại lần nữa phục hồi tinh thần lại thời điểm, trong tay nắm tay đã không thấy, hắn trừng lớn đôi mắt, nhìn chung quanh, có chút không thể tin được chính mình gặp được cái gì.

Ở trước mặt hắn chính là một đống thi cốt, hủ thi tản ra lệnh người khó có thể chịu đựng tanh tưởi, tuy rằng không có sâu ruồi bọ linh tinh ở thi thể thượng bò, cũng làm lần đầu tiên nhìn thấy trường hợp như vậy Nam Cung Giác lập tức liền phun ra.

"Hệ thống hệ thống! Đây là có chuyện gì a?" Nam Cung Giác phun sau khi xong, lập tức điên cuồng đánh hệ thống.

Hệ thống không biết gặp được cái gì, một lát sau mới trả lời nói: "Ký chủ, làm sao vậy?"

Nam Cung Giác khí cười: "Ngươi còn hỏi ta làm sao vậy? Sao lại thế này? Lạc Hòa đâu? Nơi này lại là địa phương nào, vì cái gì nhiều như vậy thi thể?"

Hệ thống thanh âm nghe tới có chút nghi hoặc: "Ký chủ ngươi ở nói giỡn sao? Ký chủ sư huynh không phải liền ở cạnh ngươi sao? Còn có, nơi này nơi nào có thi thể nha, rõ ràng nơi nơi đều là hoa thơm chim hót, linh khí bốn phía nha....."

"Ngươi nói cái gì?" Nam Cung Giác kinh hô một tiếng, căn bản không thể tin tưởng hệ thống nói, "Ngươi nói nơi này không có thi thể? Lạc Hòa còn ở bên cạnh ta?"

Nam Cung Giác cho rằng không phải chính mình mù chính là hệ thống có tật xấu.

Hắn thực xác định chính mình trước mặt là một mảnh thây sơn biển máu, trong tay vẫn luôn nắm Lạc Hòa tay cũng không biết tung tích, muốn nói Lạc Hòa thật sự ở hắn bên người, đó là không có khả năng, thay lời khác tới nói, liền tính là hắn thị giác thật sự xuất hiện vấn đề, kia cũng không đến mức sở hữu cảm giác đều xuất hiện vấn đề.

Đương nhiên, Nam Cung Giác cũng không phải không có nghĩ tới chính mình có phải hay không gặp được ảo cảnh, nhưng là nếu là thật sự ảo cảnh nói..... Trên thế giới này chẳng lẽ còn tồn tại có thể chỉ nhằm vào một người ảo cảnh sao?

Hơn nữa, hắn còn có thể liên hệ thượng hệ thống, hệ thống không phải tự xưng công nghệ cao hơn nữa cho rằng chính mình không gì làm không được sao, sao có thể sẽ nhìn không ra tới một cái ảo cảnh?

Nam Cung Giác như vậy tưởng, tự nhiên liền hỏi như vậy hệ thống.

Hệ thống khóc không ra nước mắt, chính mình nhất định là trên thế giới nhất xui xẻo hệ thống.....

Nhưng là nó vẫn như cũ cần thiết thành thật trả lời ký chủ vấn đề: “Ngượng ngùng ký chủ, vấn đề này hệ thống vô pháp tuần tra, hy vọng ký chủ nỗ lực giải quyết hiện tại khốn cảnh.”

Hệ thống vừa mới có lệ xong Nam Cung Giác liền kinh ngạc “Di” một tiếng.

“Làm sao vậy?” Nam Cung Giác tránh đi trước mắt một tòa thật lớn động vật thi cốt, hướng phía trước đi rồi vài bước, biên đi biến hỏi hệ thống, “Phát hiện cái gì sao?”

Cũng may hệ thống cũng không có kinh ngạc thật lâu, phát mà thực mau trở về quá thần tới.

“Là cái dạng này ký chủ, vừa rồi ký chủ nhiệm vụ đột nhiên đổi mới!” Hệ thống thanh âm thập phần kích động, phải biết rằng ký chủ chính là thật lâu không có kích phát quá nhiệm vụ, trước vài lần Kịch Tình Độ đều chỉ có thể xem như vận khí tốt sản vật mà thôi.

Nhưng mà hiện tại ký chủ thế nhưng nhận được một cái 100 vạn Kịch Tình Độ nhiệm vụ!

Nam Cung Giác đã, click mở hệ thống giao diện vừa thấy, quả nhiên thấy mặt trên nhiệm vụ đã đổi mới.

“Hệ thống nhiệm vụ một: Tìm ra ký chủ hiện tại vị trí vị trí, giải quyết trước mặt nan đề.

Nhiệm vụ khen thưởng: 100 vạn Kịch Tình Độ.

Hệ thống nhiệm vụ nhị: Tìm ra tử vong nơi trung đại năng cũng đạt được 60% hảo cảm độ.

Nhiệm vụ khen thưởng: 30 vạn Kịch Tình Độ.

Hệ thống nhiệm vụ tam: Tìm kiếm âm dương hoa cập thánh linh quả.

Nhiệm vụ khen thưởng: Linh hồn lực rèn luyện công pháp 《 rèn hồn thư 》 một quyển, tam vạn Kịch Tình Độ.

Cưỡng chế nhiệm vụ: Thỉnh ký chủ với trong một tháng đơn độc hoàn thành trở lên nhiệm vụ, nhiệm vụ thất bại tắc khấu trừ sở hữu Kịch Tình Độ.”

Nam Cung Giác ngẩn người, có chút nghi hoặc dò hỏi hệ thống: “Hệ thống, cái này thất bại trừng phạt là có ý tứ gì? Ta như thế nào không biết nhiệm vụ thất bại còn sẽ có trừng phạt?”

Hệ thống khóc không ra nước mắt, lúc này đây nó chính mình đều thực mộng bức hảo sao?

Phía trước nhiệm vụ cũng là ở ký chủ kích phát lúc sau mới tuyên bố, cùng hệ thống kỳ thật không có nửa mao tiền quan hệ, nói cách khác tuyên bố nhiệm vụ chuyện này kỳ thật thuộc về trung tâm trình tự, ngay cả hệ thống đều là không có biện pháp mở ra cái này bản khối.

Phía trước chủ hệ thống thất liên thời điểm, hệ thống còn một lần lo lắng có thể hay không bởi vì chủ hệ thống mất đi liên hệ, ký chủ nhiệm vụ liền không hề tuyên bố, tuy rằng sự thật chứng minh cũng không phải như vậy, liền tính là chủ hệ thống hoàn toàn mất đi liên hệ, hệ thống thương thành bên trong đồ vật cũng không có nửa phần giảm bớt, tuyên bố nhiệm vụ mô khối càng là không có đình chỉ vận hành.

Nam Cung Giác híp híp mắt, lộ ra nguy hiểm thần sắc: "Ý của ngươi là, tuyên bố nhiệm vụ trình tự cùng ngươi không có quan hệ, là một cái hoàn toàn độc lập trình tự?"

Hệ thống đôi mắt màu xanh băng tràn ngập ủy khuất: "Ký chủ ngươi có phải hay không không tin ta a? Ta nếu là thật sự có thể tuyên bố nhiệm vụ nói đã sớm trực tiếp cấp ký chủ tuyên bố một đống nhiệm vụ hảo sao, sao có thể tùy ý chính mình thiếu ký chủ một tuyệt bút Kịch Tình Độ?"

Không xong! Hệ thống một không cẩn thận nói ra lời nói thật, cố tình ngụy trang ra tới ủy khuất thần sắc đổi đổi.

Nó phía trước tuy rằng thật là thiếu Nam Cung Giác tuyệt bút Kịch Tình Độ, nhưng là theo thời gian trôi qua, kia một bút Kịch Tình Độ kỳ thật chỉ cần nó chính mình ăn cái mệt, liền có thể từ chính mình tiểu kim khố lấy ra tới lén lút còn thượng, nhưng là hệ thống ở vào không nghĩ làm chính mình mắc nợ biến thành kẻ nghèo hèn nguyên nhân, vì thế đem chuyện này bỏ qua.

Hy vọng ký chủ không có phát hiện cái gì đi......

Nam Cung Giác có chút dở khóc dở cười, nhưng là không thể không thừa nhận hệ thống nói rất có đạo lý, nếu hệ thống có thể tuyên bố nhiệm vụ nói, như vậy hắn chỉ cần yêu cầu Kịch Tình Độ, liền trực tiếp tìm hệ thống tuyên bố một cái tiểu nhiệm vụ kiếm thượng một bút Kịch Tình Độ không phải có thể?

Nam Cung Giác hiện tại đang đứng ở nguy cơ bên trong, không có tâm tư so đo hệ thống tiểu tâm tư, được đến đáp án lúc sau càng thêm cảm thấy, hắn căn bản không tính là là cái gì thiên tuyển chi tự đi đi?

Tuy rằng không biết Thiên Đạo cùng hệ thống chi gian tồn tại cái gì liên hệ, nhưng là Thiên Đạo thập phần không thích hệ thống chuyện này Nam Cung Giác từ phía trước kia một lần tiếp xúc Thiên Đạo thời điểm cũng đã cảm giác được, mà hiện tại, ngay cả hệ thống đều tản mát ra dày đặc ác ý, làm đến Nam Cung Giác thập phần không rõ chính mình cái này vai chính thân phận rốt cuộc có chỗ lợi gì.

*

Nhưng là Nam Cung Giác kỳ thật một chút biện pháp đều không có.

Hiện tại hắn trừ bỏ tiếp được nhiệm vụ này ở ngoài không có bất luận cái gì một chút biện pháp!

Hơn nữa, nhiệm vụ này tựa hồ vẫn là trực tiếp cưỡng chế hắn tiếp được? Nam Cung Giác thần sắc rét run, sau đó một câu đều không có nói trực tiếp đem hệ thống đóng cấm đoán.

Sau đó hắn trực tiếp từ thức hải trung triệu hồi ra tới Thanh Hải Kiếm.

Thanh y vừa đến cái này địa phương liền nhíu nhíu mày.

Hắn thật sâu mà nhìn thoáng qua chính mình cái này lâm thời chủ nhân, trong lòng thập phần kinh ngạc.

Nam Cung Giác đã ở thanh cừ giải thích dưới đã biết cái gọi là thượng cổ mười đại Thánh Khí, kỳ thật cũng không phải hiện tại lịch sử bên trong thượng cổ thời kỳ sản vật, mà là thanh cừ hắn sinh tồn cái kia thời đại những cái đó lão bất tử gia hỏa nhóm làm ra tới tiểu món đồ chơi.

Thanh Hải Kiếm cùng Hỗn Nguyên Lâu đều là.

Nam Cung Giác nghĩ đến lấy ra Thanh Hải Kiếm vẫn là bởi vì hắn nghĩ tới thanh cừ ở tử vong nơi bên ngoài lộ ra tới như là hoài niệm lại như là thương cảm biểu tình, trực giác nói cho hắn cái này cái gọi là tử vong nơi sợ là cùng thanh cừ cái kia thời đại có quan hệ địa phương.

Một khi đã như vậy......

Nói không chừng Thanh Hải Kiếm có thể nói cho chính mình cái này địa phương rốt cuộc là chỗ nào.

Phải biết rằng ở vừa rồi kia một đống lớn nhiệm vụ bên trong, xếp hạng đệ nhất hơn nữa khen thưởng 100 vạn Kịch Tình Độ nhiệm vụ, là làm hắn làm rõ ràng chính mình hiện tại ở địa phương nào!

Nếu Thanh Hải Kiếm biết đến lời nói, như vậy chính là đề bài tặng điểm.

Đương nhiên, nếu Thanh Hải Kiếm cũng không biết nói cũng không cái gọi là, hắn cùng lắm thì lại tiếp tục tìm kiếm manh mối là được.

Dù sao Nam Cung Giác biết, cái này địa phương tuyệt đối không phải nguyên thư trung trong cốt truyện tồn tại quá địa phương, chỉ có thể dựa vào chính hắn từng bước một sờ soạng.

Tấm tắc, đương nhiên, nếu là không có này đó chướng mắt thi thể cùng phát ra tanh tưởi nói liền càng tốt.

Nam Cung Giác ở chính mình không gian bên trong tìm kiếm một phen, sau đó phát hiện chính mình trong không gian trừ bỏ đạo cụ thư cùng ăn bên ngoài, thế nhưng không có gì hữu dụng đồ vật.

Không, tuy rằng không có hữu dụng đồ vật, nhưng là có một con kỳ kỳ quái quái sinh vật.

Nam Cung Giác phát hiện không gian một góc, có một con màu trắng tiểu nãi miêu thời điểm, cả người đều có chút dại ra.

Đây là cái gì? Cái này không gian khi nào còn có thể chế tạo giống loài?

Hắn hoảng sợ, đem hệ thống từ nhỏ phòng tối phóng ra, hoảng sợ dò hỏi: “Hệ thống, này chỉ miêu là như thế nào tiến vào không gian? Chẳng lẽ là ngươi cùng tộc sao?”

Bị thả ra phòng tối có đà cảm kích ký chủ hệ thống: “……”

Hệ thống yên lặng mà đỡ cái trán.

Nó ký chủ có phải hay không tồn tại cái gì nhân loại thường có ký ức không hảo linh tinh chứng bệnh?

“Ký chủ ngươi không nhớ rõ sao? Này chỉ là ngươi phía trước ở ai Vạn Thú Hồ thời điểm liền xuống dưới Chín Mệnh Miêu……”

Nam Cung Giác: “……”

Không xong, hắn thật đúng là không nhớ rõ.

Ở hắn không gian bên trong, Chín Mệnh Miêu ở tại một cái hộp, bên trong chính là một cái loại nhỏ sủng vật miêu oa —— đương nhiên ở Nam Cung Giác đến trong mắt thập phần bỏ túi đồ vật, đồ vật chủ nhân Chín Mệnh Miêu cũng không phải như vậy cảm thấy, ở Chín Mệnh Miêu trong mắt, cái này thần kỳ hộp quả thực chính là thiên đường!

Nhưng là ở nó không hề sở giác phơi thái dương thời điểm, một bàn tay bỗng nhiên xuất hiện, xách nó cổ, nhàn nhã mà Chín Mệnh Miêu lập tức ở không trung phịch lên, kết quả còn không có phịch bao lâu, liền phát hiện chính mình thay đổi một chỗ, chung quanh hơi thở làm miêu thập phần chán ghét, nó nhịn không được nhe răng: “Miêu ～!”

Hiển nhiên thập phần kích động.

Nam Cung Giác đem so với chính mình bàn tay lớn một chút Chín Mệnh Miêu cầm ở trong tay, để sát vào quan sát một chút, phát hiện này chỉ miêu tuy rằng tiểu, nhưng là lớn lên lại là thập phần tinh xảo —— so với hệ thống hóa hình lúc sau miêu, này chỉ tiểu đến giống như là mao nhung món đồ chơi miêu xem này Ali càng thêm phù hợp Nam Cung Giác thẩm mỹ.

Tác giả nhàn thoại: Chín Mệnh Miêu (đắc ý cười): Ha ha, không nghĩ tới đi? Ta miêu miêu lại về rồi! Nói chủ nhân đạo lữ không thấy, có phải hay không thời điểm bắt đầu đi ký chủ Long Ngạo Thiên kịch bản! Bổn miêu đã gấp không chờ nổi muốn trở thành thiên hạ đệ nhất miêu miêu miêu ～

Lạc Hòa (mặt vô biểu tình): Phải không?

Chín Mệnh Miêu (tạc mao sợ hãi): Ký chủ đạo lữ ta không phải cố ý miêu!

------oOo------

Phần 194

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 194: Tử vong nơi bốn

Hệ thống cảm giác được Nam Cung Giác ý tưởng, có chút không vui “Miêu ~” một tiếng, ý đồ dựa bán manh làm ký chủ thấy chính mình đáng yêu, đương nhiên nó ký chủ cũng không có để ý đến hắn, lực chú ý sớm đều đã bị kia chỉ thoạt nhìn tinh tế nhỏ xinh Chín Mệnh Miêu hoàn toàn hấp dẫn.

Hệ thống: “……”

Nó trầm mặc một lát, quyết định đem chính mình quan tiến phòng tối.

Hệ thống đoán trước bên trong, hắn ký chủ căn bản liền không có phát hiện hắn hệ thống đã tự hành đóng phòng tối.

Lúc này Nam Cung Giác tò mò nhìn chằm chằm bị thương xách theo trong truyền thuyết Chín Mệnh Miêu, muốn nhìn xem này chỉ bình thường miêu rốt cuộc có cái gì thần kỳ địa phương. Hắn lại không biết liền tính Chín Mệnh Miêu thật sự tồn tại cái gì thiên phú năng lực, cũng sẽ không ở vẫn là một con tiểu nãi miêu thời điểm nhìn ra tới hảo sao?

Nhưng thật ra phía trước đã bị Nam Cung Giác kêu ra tới Thanh Hải Kiếm thấy Nam Cung Giác thế nhưng có thể móc ra một con Chín Mệnh Miêu tới, nhìn Nam Cung Giác thần sắc lập tức liền đổi đổi, trong mắt hiện lên một tia như suy tư gì.

Nam Cung Giác không có chú ý tới thanh y thần sắc.

Hắn vươn tay đậu đậu trên tay tiểu nãi miêu, phát hiện này chỉ miêu tuy rằng tên tựa hồ thập phần lợi hại, nhưng là hiện thực liền cùng vẫn luôn bình thường miêu mễ không sai biệt lắm, không có gì đáng giá nghiên cứu.

Hắn cảm thấy có chút không thú vị, trực tiếp đem Chín Mệnh Miêu ném trở về trong không gian, sau đó mới nhớ tới bên người còn có một cái sống…… Kiếm linh.

“Ngươi biết nơi này là địa phương nào sao?” Nam Cung Giác vẻ mặt chờ mong nhìn thanh y, cũng ở trong lòng cầu nguyện thanh y thật sự biết nơi này là một cái địa phương nào.

Phát hiện Nam Cung Giác đem lực chú ý phóng tới chính mình trên người, làm vô số năm kiếm linh, vẫn luôn đều chịu người truy phủng thanh y trong lòng có chút cảm khái.

Cũng không biết cái này lâm thời chủ nhân là từ đâu ngõ tới nhiều như vậy kỳ kỳ quái quái át chủ bài.

Phía trước ở Nam Cung Giác thức hải trung hắn gặp qua hệ thống, chỉ là một lần đối mặt, thanh y liền rất rõ ràng, thực lực của đối phương sâu không lường được —— tuy rằng lúc ấy hệ thống thoạt nhìn giống như là một cái thập phần đơn thuần miêu mễ, nhiều nhất chính là màu lam đôi mắt đặc thù một chút mà thôi.

Nhưng là bản năng là không có khả năng lừa gạt người, thanh y có thể ở thế giới này từ viễn cổ thời kỳ vẫn luôn sống đến bây giờ, đối với nguy cơ cảm ứng tự nhiên có chính mình một bộ phương pháp, cho nên tuy rằng hệ thống thoạt nhìn phúc hậu và vô hại, nhưng là ở thanh y định nghĩa trung, đã là một cái sâu không lường được đối thủ.

Bởi vì hệ thống tồn tại, thanh y hơi chút đối cái này lâm thời chủ nhân cái nhìn tốt hơn một chút.

Không nghĩ tới hôm nay thế nhưng sẽ ở Nam Cung Giác trên tay nhìn thấy một con còn không có trưởng thành Chín Mệnh Miêu.

Phải biết rằng Chín Mệnh Miêu loại này sinh vật, chỉ có có được đại khí vận nhân tài có khả năng có được.

Rốt cuộc Chín Mệnh Miêu tính tình nhất cổ quái, chỉ có từ nhỏ dưỡng Chín Mệnh Miêu mới có khả năng vì chủ nhân ngăn cản sinh tử kiếp, những cái đó nửa đường bắt đi Chín Mệnh Miêu muốn lợi dụng Chín Mệnh Miêu thiên phú năng lực vì chính mình chắn tai người, giống nhau đều sẽ không có cái gì kết cục tốt, nhưng là từ nhỏ dưỡng Chín Mệnh Miêu lại tất cả đều ngoài ý muốn trung thành và tận tâm, có thậm chí còn sẽ đem chính mình toàn bộ sinh mệnh đều dùng để ngăn cản sinh tử kiếp.

Có thể nói là một loại thập phần tùy hứng yêu thú.

Không sai, hiện tại Chín Mệnh Miêu, kỳ thật đã không tính là là Yêu tộc, bởi vì chúng nó tuy rằng có thể tu luyện thăng cấp, nhưng là lại không biết vì cái gì không có hóa hình năng lực.

Thanh y nhớ tới chính mình ở không biết bao nhiêu năm trước nghe được về Chín Mệnh Miêu truyền thuyết, trong lòng thập phần phức tạp.

“Hắc? Ngươi đang ngẩn người nghĩ gì a?” Nam Cung Giác duỗi tay ở thanh y trước mắt quơ quơ, trong lòng có chút không cao hứng.

Vừa rồi hắn dò hỏi thanh y một vấn đề, nhưng là thanh y chẳng những không có trả lời, còn không biết như đi vào cõi thần tiên thiên ngoại suy nghĩ chút thứ gì.

Thanh y sửng sốt một chút, phục hồi tinh thần lại lắc lắc đầu: “Ta cũng không biết đây là địa phương nào.”

Chung quanh hơi thở nhưng thật ra làm hắn cảm thấy rất quen thuộc, nhưng là cái loại này quen thuộc cảm giác ít nhất cách xa nhau vài trăm vạn năm, thanh y cảm thấy chính mình còn có thể cảm nhận được một chút quen thuộc hơi thở đã thập phần không dễ dàng.

"Nga." Nam Cung Giác có chút thất vọng, vốn dĩ hắn còn tưởng rằng chính mình có thể dễ như trở bàn tay kiếm hắn cái 100 vạn Kịch Tình Độ đâu.

Bất quá hắn cũng không có uể oải quá dài thời gian, mà là thực mau mãn huyết sống lại.

"Nếu ngươi cũng không biết nơi này là địa phương nào, chúng ta đây liền tìm cùng nhau tìm một chút manh mối đi." Hắn đối thanh y nói một câu, sau đó bắt đầu thật cẩn thận tránh đi chung quanh thi thể đi tới.

Nam Cung Giác tuy rằng đối với chính mình thế nhưng có thể mặt không đổi sắc ở một đống thi thể trung gian đi tới, thật là một cái ghê gớm tiến bộ.

Thân là một cái hiện đại người, phải biết rằng lúc trước hắn có thể nói chỉ là một cái đơn thuần trạch nam, đối với đánh đánh giết giết gì đó sự tình đều chỉ là ở TV trung nhìn thấy quá, như vậy mãnh liệt gặp phải loại này tất cả đều là thi thể trạng huống vẫn là lần đầu tiên.

Phía trước thời điểm Nam Cung Giác hoàn toàn không có dung nhập đến thế giới này thời điểm, có một đoạn thời gian tâm lý kỳ thật cũng không bình thường —— những cái đó thời điểm, hắn cũng không có chân chính đem thế giới này sinh mệnh trở thành là thật là tồn tại, liền tính là ở cái loại này dưới tình huống, giết chết cái dã thú gì đó, Nam Cung Giác vẫn là sẽ cảm thấy không thoải mái.

Hiện tại hắn rõ ràng đã cảm thấy chính mình đã dung nhập thế giới này, lại không có nghĩ đến chính mình cư nhiên còn có nhìn thấy nhiều như vậy thi thể mặt không đổi sắc một ngày.

Thanh y đi theo Nam Cung Giác phía sau, không biết suy nghĩ một ít cái gì.

Nam Cung Giác thật cẩn thận mà tránh đi thi thể, mặt đất mềm như bông, như là tùy thời có khả năng rơi vào đi, một ít lầy lội màu đỏ chất lỏng dính vào Nam Cung Giác giày thượng, bốn phía tản ra thi thể tanh tưởi.

Nhưng là kỳ quái chính là, chung quanh tuy rằng có nhiều như vậy thi thể, lại không có một cái vật còn sống, hoặc là nói, ở một mảnh liếc mắt một cái vọng không đến giới hạn thi hải bên trong, trừ bỏ Nam Cung Giác bên ngoài, thế nhưng không có một chút sinh mệnh dấu hiệu.

Nam Cung Giác trong lòng nảy lên một ít điềm xấu dự cảm.

Phía trước tới cái này địa phương người, là tất cả đều đã chết vẫn phải có rời đi cái này địa phương quỷ quái? Vẫn là nói trước kia căn bản không có người tới quá cái này địa phương?

Nam Cung Giác trong lòng nghĩ rất nhiều đồ vật, thần sắc ngưng trọng rất nhiều.

"Răng rắc!"

Nam Cung Giác hoảng sợ, lập tức cúi đầu nhìn thoáng qua, phát hiện chính mình dẫm đến quả nhiên là một mảnh xương cốt, kia khối xương cốt không biết khi nào ở chỗ này, bị trên mặt đất đỏ tươi chất lỏng ngâm không biết bao lâu, có một loại yếu ớt cảm giác.

Nam Cung Giác hút một ngụm khí lạnh.

Giương mắt nhìn lên, nơi này mênh mông vô bờ tất cả đều là thi thể, hoàn toàn nhìn không tới cuối, Nam Cung Giác có chút tức giận, giảng thật, cái này địa phương quỷ quái thật sự tồn tại trứ danh xưng sao? Những cái đó nhiệm vụ nên sẽ không chính là chủ hệ thống tùy tiện giả thiết đi?

Hơn nữa……

Nam Cung Giác cảm thấy chính mình có thể hợp lý hoài nghi, hiện tại chủ hệ thống thất liên, những nhiệm vụ này giả thiết có thể hay không ra cái gì tật xấu.

Hệ thống cảm giác được Nam Cung Giác ý tưởng, nhịn không được tấm tắc bảo lạ.

Cũng chỉ có nó ký chủ mới có thể cảm thấy chủ hệ thống xảy ra vấn đề đi? Tuy rằng hệ thống kỳ thật cũng có một loại không phải đặc biệt tốt cảm giác, tổng cảm thấy hệ thống giới nhất định ra chuyện gì.

Nhưng là hiện tại hệ thống quá yếu ớt, liền tính là nó hiện tại có thể trở lại hệ thống giới, phỏng chừng cũng chỉ có thể thêm phiền, mà không thể cấp chủ hệ thống giúp được cái gì.

Nghĩ vậy chút, hệ thống có chút uể oải.

.

Nó ký chủ cũng không biết khi nào mới có thể hoàn thành nhiệm vụ, nó hiện tại liền tưởng trở về gì đó còn quá sớm.

Hệ thống kỳ thật ở phía trước cảm giác được không thích hợp thời điểm liền nghĩ nếm thử thoát ly ký chủ rời đi thế giới này trở lại hệ thống giới, nhưng là nó lại phát hiện không biết vì cái gì trở lại hệ thống giới thông đạo đã bị chủ hệ thống hoàn toàn đóng cửa, hơn nữa nó còn bị cùng ký chủ cưỡng chế hoàn toàn trói định, căn bản không thể ở ký chủ nhiệm vụ hoàn thành phía trước rời đi thế giới này!

Nhưng là những việc này hệ thống không có nói cho Nam Cung Giác.

Nó trực giác nếu là Nam Cung Giác đã biết chuyện này, chính mình về sau nhật tử sẽ càng thêm không hảo quá.

Bởi vậy hệ thống cơ trí đem chuyện này yên tâm, hoàn toàn không có nói cho Nam Cung Giác ý tứ.

Nam Cung Giác cũng hoàn toàn không biết hệ thống che giấu chính mình cái gì.

Hắn cảm giác chính mình sợ là muốn xong.

Ở cái này địa phương, không có thái dương không có cây cối, cái gì đều không có, hắn liền phương hướng cũng chưa biện pháp xác định, bởi vậy…… Hắn phát hiện chính mình giống như, đại khái, có lẽ…… Lại đi trở về tại chỗ?

Hắn phát hiện chính mình đi trở về vừa rồi dẫm toái một mảnh xương cốt địa phương.

Nam Cung Giác sắc mặt trầm xuống, hoàn toàn cảm giác được cái này địa phương thật sâu ác ý.

Nơi này thi thể tất cả đều là hung thú thi thể, Nam Cung Giác không biết bên trong có hay không nhân loại, liền tính là có, cùng như vậy một đống lớn xương cốt đặt ở cùng nhau, Nam Cung Giác cũng không nhận ra được.

Nhận ra tới cũng không có gì tác dụng, thi thể cũng sẽ không nói chuyện.

Nam Cung Giác có chút phiền muộn ngồi xổm xuống thân thể, dùng linh lực bao bọc lấy chính mình tay, động thủ chọc chọc trên mặt đất kia một khối vừa rồi không cẩn thận bị hắn đạp vỡ xương cốt, kia khối xương cốt tròn xoe một lăn, như là đạn châu giống nhau văng ra.

Nam Cung Giác: "……"

Liền xương cốt đều phải cùng hắn đối nghịch phải không?

Hắn cực kỳ phẫn nộ rồi.

Nam Cung Giác lập tức đứng lên, tâm niệm vừa động, trên tay nhiều một phen kiếm, hắn cầm kiếm đối với trên mặt đất xương cốt một thứ, kia khối xương cốt cũng không lớn, Nam Cung Giác kiếm kỳ thật dùng đến cũng không tốt, cho nên lập tức thứ trật.

Nam Cung Giác: "……"

Vẫn luôn đứng ở Nam Cung Giác mặt sau vài bước thanh y: "……"

Cho nên nói hắn không rõ lúc trước Thanh Hải Kiếm vì cái gì sẽ lựa chọn như vậy một cái lâm thời chủ nhân, liền Nam Cung Giác loại này liền một viên xương cốt đều chém không trúng kiếm pháp, thật sự không phải cùng có được một phen kiếm hảo sao?

Hắn mỗi một lần nhìn thấy Nam Cung Giác loại này như là xắt rau giống nhau kiếm thuật thời điểm, đều hận không thể chính mình chưa từng có nhận thức quá như vậy một người.

Nhưng mà đây là không có khả năng, bởi vì hiện tại Nam Cung Giác là hắn lâm thời chủ nhân, hắn ở bản chất là phải bị Nam Cung khống chế, đương nhiên, thân là kiếm linh hắn nếu không nghĩ nhìn Nam Cung Giác loại này sốt ruột kiếm thuật nói, lựa chọn chính mình thượng giúp Nam Cung Giác đánh nhau cũng là nhưng.

Thanh y yên lặng mà dời đi tầm mắt, ở trong lòng thở dài một hơi: Không biết chính mình ở khi nào mới có thể gặp được một cái chân chính kiếm tu đương chủ nhân.

Thanh y lúc này hiển nhiên quên mất, nếu Nam Cung Giác không đồng ý giải trừ hai bên chi gian khế ước nói, liền tính là gặp một cái hợp tâm ý chủ nhân, hắn cũng chỉ có thể nhìn đối phương lựa chọn khác kiếm.

Đương nhiên hiện tại thanh y là hoàn toàn không thể tưởng được loại chuyện này, bởi vì thân là một cái kiếm linh, hắn trước kia tiếp xúc người đều là kiếm tu, mà kiếm tu đều là có tiếng thẳng, nếu chính mình không thích hợp một phen kiếm, kiếm tu tự nhiên là vui nhìn thấy trong tay bảo kiếm có thể có được thích hợp chủ nhân, nhưng là Nam Cung Giác lại không phải kiếm tu.

Pháp tu ở kiếm tu trong mắt loanh quanh lòng vòng nhưng nhiều, rất nhiều kiếm tu hoàn toàn không thể lý giải pháp tu mạch não.

Tỷ như Nam Cung Giác, hắn nếu cảm thấy Thanh Hải Kiếm hắn là chính mình bàn tay vàng, về sau liền tính gặp được thanh y chính mình vừa lòng chủ nhân, hắn cũng không nhất định sẽ nguyện ý giải trừ đối với Thanh Hải Kiếm khế ước.

Rốt cuộc……

Cái này khế ước, là lúc trước Thanh Hải Kiếm chính mình định, ở Nam Cung Giác trong mắt, Thanh Hải Kiếm hoàn toàn chính là chính mình đưa tới cửa tới đồ vật, nếu không có đủ ích lợi, hoặc là có thể làm Nam Cung Giác vừa lòng điều kiện, hắn là không có khả năng giải trừ Thanh Hải Kiếm khế ước.

Đương nhiên thân là kiếm linh thanh y lúc này còn không biết Nam Cung Giác bản tính, hắn thậm chí còn cho rằng Nam Cung Giác hắn là cùng sở hữu kiếm tu giống nhau, đối với kiếm vẫn duy trì cơ bản nhất tôn trọng chi tình.

Nam Cung Giác còn không biết thanh y não bổ cái gì, hắn một lần không có chém trúng kia khối xương cốt, nguyên bản chỉ có một phân tức giận lập tức biến thành thập phần, hắn khí thế hung hung dẫn theo kiếm đuổi theo trên mặt đất kia khối tròn vo xương cốt chém, nhưng là bởi vì đối kiếm khống chế căn bản không được, vẫn luôn đều không có đem kia khối xương cốt chém thành hai nửa.

Nam Cung Giác dần dần mà đỏ mắt, thậm chí nổi giận đùng đùng chém trên mặt đất xương cốt, hoàn toàn không cảm thấy chính mình hiện tại hành vi ở người khác thoạt nhìn cỡ nào nhàm chán.

Cái này người khác…… Đương nhiên chỉ có nhàn tới không có việc gì hệ thống cùng với ngay từ đầu liền ở bên cạnh quan vọng thanh y.

Bắt đầu thời điểm thanh y còn không có cảm thấy có cái gì không đúng, mãi cho đến hắn thấy Nam Cung Giác trên người bắt đầu rải rác ra một cổ nồng đậm hắc khí thời điểm, mới phát hiện sự tình không ổn!

Hắn trong lòng ám đạo không xong!

Cái này địa phương quả nhiên thực quỷ dị, xoay quanh ở Nam Cung Giác bên người hắc khí tràn ngập kỳ quái cảm giác, làm thanh y cảm nhận được một loại mạc danh quen thuộc, chuyện quan trọng nhất là……

Hắn nhớ tới chính mình ở địa phương nào gặp được quá như vậy hắc khí!

Cái này địa phương…… Chẳng lẽ là?

Thanh y hoảng sợ, tuy rằng thân là kiếm linh hắn hẳn là không có kinh hách loại này cảm xúc……

Nam Cung Giác trong lòng nảy sinh ra một cổ lệ khí, hắn phảng phất lại về tới kia một ngày, cha mẹ hắn ở chính mình trước mặt tắt thở, mà hại chết cha mẹ hắn đầu sỏ gây tội còn ở ra vẻ đạo mạo biểu đạt đối cha mẹ hắn qua đời bi thống cảm xúc thời điểm, hắn gắt gao mà nhìn chằm chằm những cái đó hại chết cha mẹ hắn người, cùng với ở tử vong phía trước cha mẹ hắn thế nhưng thiên chân đem chính mình phó thác cấp người kia mặt thú tâm giết người hung thủ cảnh tượng.

Nam Cung Giác hận cực, hắn bỗng nhiên phát hiện trong tay chính mình có một phen kiếm, hắn cắn chặt răng, cầm thấy tứ phương múa may, giống như là muốn đem những cái đó hại chết cha mẹ hắn người bầm thây vạn đoạn giống nhau, chung quanh tản ra sát khí.

Thanh y thấy Nam Cung Giác đã mất khống chế cầm kiếm nơi nơi chém lung tung, không khỏi có chút bất đắc dĩ, nhưng là hiện tại không trước làm Nam Cung Giác dừng lại, sợ là rất khó làm người bình tĩnh lại.

Thanh y nghĩ nghĩ, trong tay bỗng nhiên xuất hiện một phen kiếm, thoạt nhìn cùng Thanh Hải Kiếm giống nhau, nhưng là cũng không có Thanh Hải Kiếm cái loại này khí thế, giống như là Thanh Hải Kiếm nhược hóa bản giống nhau.

Hắn nắm chặt trong tay kiếm, bỗng nhiên thân hình vừa động, đối với ở bốn phía chém lung tung Nam Cung Giác đón đi lên.

Nam Cung Giác trước mặt hiện lên một đạo bạch quang, lập tức đề phòng lên, kia thanh kiếm còn chưa tới Nam Cung Giác trước mặt đã bị Nam Cung Giác chặn.

Bị ngăn trở đệ nhất kiếm thanh y sửng sốt một chút.

-------oOo------

Phần 195

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 195: Tử vong nơi năm

Nguyên bản hắn còn tưởng rằng Nam Cung Giác chỉ là một cái pháp tu, căn bản không có khả năng hiểu được kiếm pháp, lúc trước lựa chọn Nam Cung Giác Thanh Hải Kiếm nhất định là hư rồi.

Nhưng là hắn chiêu thứ nhất bị Nam Cung Giác chặn.

Đây là cái gì khái niệm?

Nam Cung Giác có thể thấy chính mình công kích, nếu không chính là có được cường hãn trực giác.

Mặc kệ là nào một loại, hơn nữa Nam Cung Giác ngăn trở chính mình kiếm trong nháy mắt kia thủ pháp, đều có thể nhìn ra tới, Nam Cung Giác thế nhưng là một cái trời sinh kiếm tu!

Chỉ là người này tâm tư căn bản không ở tu trên thân kiếm.

Thanh y nhíu nhíu mày, lắc đầu, tiếp tục huy kiếm đối thượng Nam Cung Giác.

Tuy rằng Nam Cung Giác cũng không phù hợp đối thủ của hắn mong muốn, hoặc là nói trước đó thanh y chưa bao giờ nghĩ tới chính mình sẽ có một ngày đem một cái sẽ mấy chiêu kiếm pháp pháp tu trở thành đối thủ.

Nhưng mà hiện thực nói cho hắn, trên thế giới này không có gì không có khả năng.

Trong tay hắn nắm nhược hóa bản Thanh Hải Kiếm, rõ ràng là xảo quyệt công kích, lại có thể một lần lại một lần bị Nam Cung Giác chắn trở về, làm thanh y trong lúc nhất thời thậm chí có chút hoảng hốt.

Cảnh tượng như vậy hắn phía trước có phải hay không gặp được quá một lần? Hắn ngăn trở Nam Cung Giác nhất kiếm, trong đầu bỗng nhiên nghĩ tới ban đầu thời điểm, Nam Cung Giác tiến vào thanh hải bí cảnh thời điểm, ở trên lôi đài cùng lúc ấy tinh thần hoảng hốt, còn không có khôi phục thần trí một trận chiến.

Lúc ấy thanh y, còn không có khôi phục ký ức, mỗi một lần xuống tay đều là sát chiêu, sau đó đều bị Nam Cung Giác dễ dàng hóa giải, thậm chí còn có thể đem kiếm để ở chính mình trên cổ.

Nghĩ đến đây, thanh y bỗng nhiên dừng lại huy kiếm động tác, sau đó hóa thành một đạo màu xanh lơ quang mang, biến mất ở tại chỗ.

Giết đỏ cả mắt rồi Nam Cung Giác không hề có cảm giác được chính mình đối thủ đã không thấy, hắn vẫn như cũ ở cầm một phen kiếm điên cuồng mà múa may, một chút kết cấu đều không có.

.

Nam Cung Giác thức hải trung, hệ thống đang ở tự bế trung, đột nhiên cảm giác được chính mình miêu mễ bản thể bị người chọc một chút, hệ thống thực phẫn nộ! Nó thân xác liền ký chủ đều không có chọc quá, ai to gan như vậy cũng dám chọc nó!

Nó nổi giận đùng đùng mở mắt, sau đó liền thấy mặt vô biểu tình thanh y dẫn theo một phen nguy hiểm kiếm đứng ở nó trước mặt.

Hệ thống mạc danh có chút sợ hãi: "Xin hỏi vị này đại, đại hiệp? Ngươi có chuyện gì sao?"

Tuy rằng hệ thống bản nhân sẽ không bị thế giới này bất luận cái gì một loại vũ khí thương tổn, nhưng là cái này thân xác nhưng không giống nhau, cũng vẫn là sẽ bị chém, sẽ bị thương, sẽ đổ máu, nghiêm trọng một chút thậm chí khả năng sẽ chết.

Hơn nữa hệ thống cũng không biết sao lại thế này, nguyên bản thân là hệ thống, nó muốn một cái thật thể nói là có thể trực tiếp ở hệ thống thương thành mua sắm hoặc là đổi, nhưng là nó hoàn toàn cùng hệ thống sổ tay miêu tả không giống nhau, cái này thân xác tuy rằng là một con mèo, nhưng là là hệ thống cẩn trọng tự mình tu luyện ra tới, cảm tình đương nhiên không giống nhau.

Phía trước bị người đột nhiên một chọc nó cảm thấy không cao hứng, nhưng là hiện tại sinh mệnh đã chịu uy hiếp, nó đương nhiên lựa chọn —— kẻ thức thời trang tuấn kiệt.

Thanh y thần sắc mạc danh, hắn vừa rồi gặp được này chỉ mắt mèo lửa giận, không nghĩ tới thế nhưng có thể trong nháy mắt chuyển biến thái độ, cũng có thể nói là biến sắc mặt nhân vật điển phạm.

Thanh y làm Thanh Hải Kiếm kiếm linh, ở Thượng Ngu Đại Lục trà trộn lâu như vậy thời gian, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy biến sắc mặt như vậy tự nhiên động vật.

Nhưng mà thanh y không biết, người như vậy kỳ thật mới là xã hội thượng thái độ bình thường, chỉ là bởi vì chính hắn quy cách quá cao một chút, trước kia gặp qua người đều là tương đối lợi hại kia một loại cho nên trước nay khinh thường với vâng vâng dạ dạ ủy khuất xu nịnh sự tình mà thôi.

Còn nữa…… Phỏng chừng là bởi vì hắn phía trước nhìn thấy người đều là có tiếng một cây gân kiếm tu.

Hắn diện than sắc mặt bất biến, lạnh lùng nói: "Nam Cung Giác đã xảy ra chuyện, ngươi có biện pháp nào không làm hắn bình tĩnh lại?"

Hệ thống sửng sốt, đôi mắt màu xanh băng hiện lên một tia mờ mịt: "Ngươi nói ai đã xảy ra chuyện?"

"Nam Cung Giác, ngươi ở tại hắn thức hải chẳng lẽ một chút cảm giác đều không có sao? Hắn không biết gặp được cái gì có tẩu hỏa nhập ma xu thế, ta cảm thấy ngươi hắn là không phải bình thường miêu, cho nên mới tới tìm ngươi. Ta……" Thanh y tuy rằng thực không nghĩ thừa nhận, nhưng vẫn là không thể không nói trừ bỏ lời nói thật, "Ta chế không được hắn……"

Nếu là làm người biết thân là thượng cổ mười đại Thánh Khí đứng đầu Thanh Hải Kiếm thế nhưng liền một cái tay trói gà không chặt pháp tu đều đánh không lại, kia thật đúng là mất mặt ném về đến nhà.

Nhưng là thanh y cũng không có cách nào, hiện tại hắn cùng Nam Cung Giác còn có nhất định khế ước quan hệ, nếu là Nam Cung Giác xong đời, chính hắn cũng sẽ bị Nam Cung Giác trói định chơi xong.

Đương nhiên, Nam Cung Giác hiện tại xu thế chính là thoạt nhìn như là muốn tẩu hỏa nhập ma mà thôi, đoạn thời gian trong vòng hắn là sẽ không xong đời.

Thanh y mặt vô biểu tình tưởng.

Nhưng thật ra hệ thống phản ứng có chút không thể hiểu được.

Nó có chút ngốc ngốc nhìn chằm chằm thức hải một mảnh bạch quang, không biết suy nghĩ cái gì.

Thanh y tuy rằng không phải rất tưởng thúc giục nó, nhưng là Nam Cung Giác thoạt nhìn như là sắp không được rồi bộ dáng, thật sự tẩu hỏa nhập ma đối bọn họ này đó pháp bảo hoặc là linh sủng linh tinh đều cũng không có cái gì chỗ tốt.

Trên thực tế hệ thống suy nghĩ chính là, chính mình thế nhưng rốt cuộc có thể có tác dụng sao?

Phải biết rằng nó thân là một cái mạnh nhất thăng cấp hệ thống, tuy rằng là chính mình cho rằng, tới rồi thế giới này lúc sau trừ bỏ hố ký chủ Kịch Tình Độ bên ngoài thế nhưng không có nửa điểm tác dụng, ký chủ cũng không biết là vận khí thật tốt quá vẫn là mang theo cái gì kỳ quái ngoại quải, thế nhưng vẫn luôn là xuôi gió xuôi nước, hoàn toàn không có hệ thống ra ngựa thời điểm.

Hệ thống đã sớm đối này sinh ra thật sâu mà oán niệm, nhưng là này đó đều không quan trọng, hiện tại, nó, hệ thống, 001, rốt cuộc có thể hữu dụng!

Nó bởi vì quá mức kích động thế nhưng trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì hảo.

Vẫn là thanh y không nhịn xuống lại chọc chọc nó đầu hệ thống mới phản ứng lại đây, phục hồi tinh thần lại lúc sau, nó hai mắt sáng lên, tràn ngập thanh y khó có thể lý giải hưng phấn, lập tức chạy trốn đi ra ngoài, thực mau liền không ảnh.

Thanh y nắm trên tay kiếm, có chút bất đắc dĩ lắc lắc đầu, Nam Cung Giác cái này sủng vật, nhưng thật ra cùng chủ nhân không sai biệt lắm đâu……

Thân là kiếm linh hắn, không có khế ước giả triệu hoán là không thể tùy tiện rời đi thức hải, lúc này hắn cũng chỉ có thể gửi hy vọng với Nam Cung Giác này chỉ linh sủng thật sự có biện pháp có thể ngăn cản Nam Cung Giác nhập ma.

.

Đương nhiên, hệ thống là sẽ không cô phụ thanh y chờ mong, trên thực tế nó liền tính là rời đi Nam Cung Giác thức hải lúc sau, thấy Nam Cung Giác hai mắt đỏ lên cầm một phen tiểu phá kiếm nơi nơi chém lung tung, thế nhưng còn tản mát ra nồng đậm sát khí cùng kiếm khí thời điểm, cũng vẫn như cũ thập phần hưng phấn!

Phía trước bị ký chủ áp chế nghẹn khuất nhật tử quá đến lâu lắm một chút, dẫn tới hệ thống phát hiện chính mình thấy được cảnh tượng như vậy thế nhưng cảm thấy có chút không thể tin tưởng.

Bất quá thực mau nó liền tin.

Nam Cung Giác trên người bắt đầu tràn ra nông cạn hắc khí, cái loại này đại biểu cho bất tường hơi thở hắc khí, ở phía trước rất dài một đoạn thời gian, đều là nhìn thấy Nam Cung Giác liền vòng quanh đi, nhưng là lúc này đây Nam Cung Giác không biết đã chịu cái gì kích thích, hắn không những không có cự tuyệt này đó hắc khí tiếp cận, còn ở chủ động tiếp nhận này đó hắc khí đã đến.

Hệ thống thần sắc biến đổi, tiểu xảo đáng yêu trên mặt lộ ra một cái nhe răng nhếch miệng biểu tình, lập tức nhằm phía Nam Cung Giác, ở bay nhanh tránh đi Nam Cung Giác bổ về phía chính mình kiếm lúc sau, từ hệ thống thương thành đổi một đống đan dược, trực tiếp hướng Nam Cung Giác trong miệng một tắc……

Lập tức toàn nhét vào đi……

Nam Cung Giác một cái không bắt bẻ, phát hiện miệng mình bị tắc một đống lớn không biết thứ gì, hắn theo bản năng nuốt một chút, sau đó…… Tạp trụ: “Khụ khụ khụ khụ……!”

Hệ thống: “……”

Ký chủ phản ứng khiến người chột dạ.

Nề hà hắn nó chỉ là vẫn luôn miêu, căn bản không thể trợ giúp ký chủ giảm bớt bị nghẹn lại thống khổ, chỉ có thể chột dạ đem chính mình súc thành một đoàn.

.

Nam Cung Giác không có chú ý tới hệ thống, chuẩn xác mà nói, hắn kỳ thật là không có thời gian chú ý hệ thống.

Ở hắn nuốt một đống lớn dược tạp ở giọng nói thời điểm, hắn ý thức liền tỉnh táo lại, nói cách khác, hắn biết rõ chính mình vừa rồi làm cái gì, nhưng mà này đó đều không phải quan trọng nhất, quan trọng nhất chính là, hắn nghe được chính mình bên tai có người đang nói chuyện.

“Hắc, mấy lão gia hỏa, mau tới đây nhìn xem, nơi này có cái ấu tể!”

“Cái gì? Ấu tể? Ở nơi nào ở nơi nào? Mau làm ta nhìn xem…… Ai là một nhân tộc ấu tể……”

“Nhân tộc? Ở nơi nào? Muốn xem cũng là ta trước xem trọng sao? Lão nương cũng là Nhân tộc, ta hậu nhân các ngươi ở chỗ này hưng phấn cái gì kính nhi a?” Một cái có chút trầm ổn giọng nữ xóa tiến vào, chậm rì rì nói, nhưng là nghe tới có điểm trào phúng ý vị.

Nam Cung Giác mạc danh cảm thấy thanh âm này còn rất thân thiết?

Hắn chạy nhanh lắc lắc đầu, phòng ngừa chính mình lại nghĩ đến cái gì không thể tưởng tượng đồ vật.

Nhưng mà cũng không có người nghe được Nam Cung Giác ý tưởng, bọn họ giống như là đang xem con khỉ dường như, vây xem ở Nam Cung Giác bên người, đối Nam Cung Giác bình phẩm từ đầu đến chân.

“Cái này ấu tể tuổi thoạt nhìn rất nhỏ a……”

“Mới hai mươi tuổi?” Một thanh âm có chút kinh ngạc, “A Lê, các ngươi Nhân tộc ấu tể đều lợi hại như vậy sao? Mới hai mươi tuổi liền như vậy cường đại?”

Phía trước làm Nam Cung Giác tâm sinh hảo cảm cái kia thanh âm lại lần nữa mở miệng: “Còn không phải sao, năm đó bốn tộc bên trong, Nhân tộc chính là nhỏ yếu nhất, cũng không biết hiện tại ấu tể đều là cái dạng gì…… Cái này tiểu tể tử xác thật không tồi……”

Nàng thanh âm nghe tới như là khẳng định, nhưng là đối với Nam Cung Giác tới nói kỳ thật cũng không có cỡ nào lệnh người cao hứng.

Chính yếu chính là……

Những người này…… Hoặc là nói không biết còn có phải hay không người các tiền bối, lời nói tin tức lượng có điểm đại.

Nam Cung Giác cảm giác chính mình sợ là cùng Conan một cái thể chất, bằng không vì cái gì hắn luôn là sẽ gặp được loại này không thể hiểu được sự tình?

Những người này tuy rằng không biết còn sống hay không, Nam Cung Giác có thể cảm giác được bọn họ nói chuyện thời điểm mang theo rất mạnh khí thế, bất quá hắn hoàn toàn nhìn không thấy những người này, chỉ có thể nghe được thanh âm.

Nam Cung Giác thân thể cũng không thể nhúc nhích, cho nên chỉ có thể chịu đựng không thể nhúc nhích cảm giác vô lực, nghe này này đó không biết từ địa phương nào toát ra tới thanh âm.

“Này nhân tộc ấu tể như thế nào trở về đến nơi đây?” Đột nhiên, một cái uy nghiêm thanh âm xuất hiện, phía trước còn ở ríu rít thảo luận Nhân tộc ấu tể Nam Cung Giác thanh âm đều có trong nháy mắt yên lặng.

Trầm mặc sau một lát, những cái đó thanh âm mới có chút chần chờ vang lên: "Hắn hẳn là gặp cái gì ngoài ý muốn đi? Cái này địa phương như vậy hung hiểm, hắn là không phải này nhân tộc ấu tể chủ động tới……"

"Nói được cũng là," phía trước cái kia gọi là A Lê Nhân tộc tiền bối tựa hồ là có chút mất mát, "Chúng ta bị nhốt ở chỗ này nhiều năm như vậy, hậu nhân phỏng chừng căn bản nghĩ không ra nơi này còn có nhiều như vậy lão gia hỏa đi……"

"Tiền bối?" Nam Cung Giác chần chờ mở miệng thử một chút.

Sau đó hắn liền phát hiện chính mình chung quanh áp lực đột nhiên tăng lên rất nhiều, như là có một đám bảy đại cô tám dì cả vây ở một chỗ cảm giác —— tuy rằng Nam Cung Giác kỳ thật căn bản không có thể nghiệm quá loại này bị bảy đại cô tám dì cả vây quanh cảm giác.

"Các ngươi vừa rồi nghe được sao? Này nhân tộc ấu tể là ở cùng chúng ta nói chuyện?"

"Không thể nào? Ta nhìn dáng vẻ của hắn không giống như là có thể nhìn đến chúng ta a……"

Nam Cung Giác cảm giác được một bàn tay như là từ chính mình trước mắt huy quá, nhưng là hắn xác thật cái gì đều nhìn không thấy, hắn nhíu nhíu mày, loại cảm giác này thật không tốt.

Bất quá này đó tiền bối tựa hồ có thể nghe được hắn nói chuyện?

"Tê!" Ở Nam Cung Giác trước mặt cái kia tiền bối bỗng nhiên hưng phấn lên, rống lên một tiếng, "A Lê! Cái này ấu tể thật sự có thể nghe được chúng ta nói chuyện! Các ngươi Nhân tộc thật là càng ngày càng lợi hại……"

Cái kia kêu A Lê tiền bối tựa hồ cũng bị hoảng sợ, như là có chút không thể tin được: "Ngươi nói thật? Hắn có thể nghe được chúng ta nói chuyện?"

"Đương nhiên, ta vừa rồi còn thấy hắn nhíu mày hảo sao? Nói nữa, hắn vừa rồi không phải kêu tiền bối sao, hắn rốt cuộc có thể hay không nghe được chúng ta nói, dù sao người liền ở chỗ này, chỉ cần hỏi một chút không phải có thể sao?"

Nam Cung Giác ở trong lòng gật gật đầu, chính là chính là, hắn có thể hay không nghe được, chỉ cần tự mình hỏi một chút không phải có thể sao?

"Tiền bối……?" Nam Cung Giác chần chờ mở miệng, "Các ngươi đều có thể nghe được ta nói sao? Ta xác thật có thể nghe được các tiền bối nói……"

"Tê……"

"Di?"

"Thế nhưng là thật sự?"

"Cái này ấu tể cư nhiên thật sự có thể nghe được chúng ta nói!"

"Không thể tưởng tượng, thật là không thể tưởng tượng……"

"Trời ạ, ta không phải đang nằm mơ đi?"

"Làm cái gì mộng? Ngươi hiện tại nơi nào còn có nằm mơ tư cách?"

"Hắc! Ta nói các ngươi nói đủ rồi không có, không thấy được tiểu gia hỏa còn ở nơi này sao? Chúng ta không bằng hỏi trước hỏi cái này ấu tể?"

Một người nam nhân thanh âm có chút không kiên nhẫn cắm vào tới, đánh gãy mọi người mồm năm miệng mười nói chuyện với nhau, cái này đề nghị được đến đại đa số người tán thành.

Mọi người đều lâm vào trầm mặc bên trong.

"Khụ khụ," đột nhiên có người mở miệng, "Các ngươi mấy cái lão gia hỏa, ai tới cùng tiểu gia hỏa nói chuyện a?"

Không biết có phải hay không Nam Cung Giác ảo giác, hắn thế nhưng cảm thấy này đó ở hắn bên tai ríu rít các tiền bối có chút…… Thẹn thùng?

Nam Cung Giác: "……" Hắn lắc lắc đầu, này nhất định đều là ảo giác!

Bọn họ vừa rồi không phải rất nhiệt tình sao? Sao có thể sẽ có thẹn thùng loại này cảm xúc?

Nam Cung Giác đem cái này không đáng tin cậy ý niệm đuổi ra trong óc.

"A Lê! Ngươi không phải Nhân tộc sao, cái này ấu tể cũng là các ngươi Nhân tộc, không bằng ngươi tới cùng ấu tể nói chuyện với nhau?"

"Này……" Cái kia kêu A Lê tiền bối tựa hồ cũng có chút do dự, bất quá nàng cũng không có rối rắm lâu lắm, "Hành đi, dù sao đều là chúng ta Nhân tộc hài tử."

Một trận trầm mặc qua đi, Nam Cung Giác cảm giác được chính mình trước mặt xuất hiện một loại mơ mơ hồ hồ nhiều một người cảm giác.

"Hài tử, ngươi tên là gì?"

Kêu A Lê tiền bối tựa hồ là thật lâu không có cùng người xa lạ nói chuyện với nhau, thanh âm có chút câu nệ.

Nam Cung Giác trừu trừu khóe miệng,, nói vừa rồi những người này liền ở hắn bên tai ấu tể ấu tể kêu, cũng không gặp này đó tiền bối có cái gì rụt rè, hiện tại nhưng thật ra không gọi ấu tể?

------oOo------

Phần 196

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 196: Tử vong nơi sáu

Bất quá tưởng quy tưởng, hắn vẫn là thành thành thật thật trả lời vấn đề: “Hồi tiền bối, vãn bối Nam Cung Giác.”

“Nam Cung Giác…… Hảo, hảo hài tử……” Người nói chuyện như là thập phần kích động.

Tuy rằng Nam Cung Giác hoàn toàn không hiểu vì cái gì đã biết một cái tên sẽ kích động.

Cũng may vị kia nhìn không thấy thân ảnh tiền bối thực mau liền phản ứng lại đây chính mình tựa hồ là có chút kích động, nàng nghẹn ngào một chút, mới lộ ra một tia ý cười: “Hài tử, ngươi biết ngươi là như thế nào đi vào nơi này sao?”

Nam Cung Giác trong mắt lộ ra mờ mịt: “Không biết……”

Hắn tiến vào tử vong nơi sau, vừa mở mắt liền đến nơi này, hoàn toàn không có tóm tắt —— phía trước hắn ký ức vẫn là ở thanh cừ đối với vô tự bia phát ngốc thời điểm, theo sau bọn họ cùng nhau tiến vào tử vong nơi.

Phía trước về tử vong nơi truyền thuyết, nhưng không có có một người nói tiến vào lúc sau sẽ bị truyền tống đến một cái hoàn toàn không biết địa phương.

Tuy rằng tử vong nơi thật là tồn tại đem người tách ra truyền tống lịch sử, nhưng là như là Nam Cung Giác như vậy tới rồi một cái hoàn toàn không có người biết, ngay cả hệ thống đều phải phát ra một cái tìm kiếm chính mình ở địa phương nào nhiệm vụ, rõ ràng liền một chút đều không bình thường.

Cũng không biết hắn rốt cuộc tới rồi một cái địa phương nào.

Nam Cung Giác cảm thấy vị tiền bối này nói có điểm ngưng trọng, trong lòng lập tức nhắc lên.

A Lê sửng sốt, nàng trầm mặc một chút.

Nếu nói ở chi tiền rất nhiều năm, bọn họ đều còn ôm ấp không thực tế có hậu nhân có thể phát hiện bọn họ linh hồn ở cái này địa phương, đến mang bọn họ về nhà ý nghĩ như vậy, chờ đến lúc đó quang đi qua không biết ngàn vạn tái, bọn họ nhiều năm như vậy chỉ có thể một đám lão gia hỏa ở bên nhau ồn ào nhốn nháo, ngay cả phía trước không chết không ngừng lão đối đầu đều đã trở thành quan hệ không tồi bằng hữu…… Mới có thể nỗ lực đem cái này địa phương duy trì một chút nhân khí.

Mà hiện tại, nơi này xuất hiện một nhân tộc hậu nhân…… Nhưng mà cái này hậu nhân nói cho bọn họ hắn cũng không biết chính mình là như thế nào đi vào nơi này.

Bọn họ ngay từ đầu không có ôm ấp mặt khác hy vọng, hiện tại cũng chưa nói tới cỡ nào thất vọng, thậm chí còn có một loại quả nhiên như thế cảm giác.

A Lê thở dài một hơi.

"Hài tử, ngươi biết đây là địa phương nào sao?"

Nam Cung Giác lắc đầu: "Ta không biết……"

"Các ngươi này nhóm người vây quanh ở nơi này làm gì? Có cái gì hảo ngoạn không mang theo ta chơi a!" Một cái trung khí mười phần thanh âm bỗng nhiên xuất hiện, Nam Cung Giác cảm thấy da đầu chợt lạnh.

Người này rất nguy hiểm.

Đây là Nam Cung Giác lấy chính mình ở cái này nguy hiểm thế giới trà trộn mấy năm kinh nghiệm lời tuyên bố, từ phía trước đối đãi thanh cừ thái độ thượng là có thể nhìn ra tới, đối với loại này hắn vừa thấy liền không thể trêu vào các tiền bối…… Hắn còn có thể làm sao bây giờ đâu? Đương nhiên là chỉ có thể mỉm cười chào hỏi.

Vì thế Nam Cung Giác cứng đờ cười cười: "Tiền bối ngươi hảo."

"Di? Tiểu oa nhi?" Một cổ âm lãnh hơi thở quay chung quanh Nam Cung Giác xoay vài vòng, giống như là ở xem xét cái gì hiếm lạ giống loài, trong thanh âm còn có một ít kinh ngạc cảm thán không có dừng, "Bọn nhãi ranh, các ngươi từ nơi nào làm ra như vậy một cái nãi oa oa? Có phải hay không lại nghĩ đi ra ngoài làm sự tình?"

"Trưởng lão ngươi hiểu lầm……"

"Chúng ta không có!"

"Thiết, lão nhân yên tâm đi, địa phương quỷ quái này ra đều ra không được, thượng chỗ nào nháo sự đi a?" Một cái tương đối tuổi trẻ thanh âm âm thầm bĩu môi lải nhải, "Nói nữa, lão nhân ngươi một đống tuổi còn quản chúng ta thế nào a, dù sao mọi người đều ra không được, tìm điểm việc vui không phải cũng thực bình thường sao!"

Nam Cung Giác nghe này đó không thể hiểu được nói, mạc danh cảm thấy cả người lạnh lẽo da đầu tê dại.

Hắn trong lòng thình thịch nhảy, một chút cũng không an phận.

"Này tiểu oa nhi là chính mình tiến vào."

"Tiểu tử ngươi lừa quỷ đâu! Nơi này nếu là có người có thể tiến vào tiểu tử ngươi còn có thể đãi ở chỗ này?" Khuất mộc trưởng lão sắc mặt thực hắc, nhìn cợt nhả mật lĩnh liền rất khó chịu.

Tiểu tử này phía trước là một cái Ma tộc, tuy rằng nhiều năm như vậy bị nhốt ở chỗ này không có biện pháp đi ra ngoài, lại đánh không lại người khác, thoạt nhìn như là an phận rất nhiều, nhưng là cũng không thay đổi được người này ở nhiều năm trước là một cái giết người như ma Ma tộc sự thật, khuất mộc chỉ cần vừa mở mắt ra là có thể nhìn ra người này suy nghĩ cái gì.

Mật lĩnh như là có chút không phục, nhưng vẫn là không nói gì thêm, chính mình đi đến một bên đi.

Hắn biết chính mình ở cái này quần thể trung không được hoan nghênh, cũng không nghĩ cưỡng cầu dung nhập đám người bên trong cái gì, lại nói, hắn thật là như vậy tưởng, khuất lão nhân nói như vậy cũng không có vấn đề.

Nam Cung Giác không biết này đó nhìn không tới người chi thấy đã xảy ra cái gì, hắn cũng không hiếu kỳ, chỉ là rất là thật cẩn thận hỏi một câu: "Tiền bối?"

Bị khuất mộc xuất hiện quấy rầy cùng Nam Cung Giác giao lưu A Lê hồi quá cái gì, có chút xin lỗi: "Hài tử, ngươi là một người tới sao?"

"Là……" Nam Cung Giác ý đồ hồi tưởng chính mình đi vào nơi này phía trước rốt cuộc đã xảy ra cái gì, nhưng mà hắn liền mất đi ký ức tiêu xứng đau đầu đều không có, kia một đoạn ký ức thật là trống rỗng, giống như là hắn thật là vừa tiến vào tử vong nơi liền đến cái này địa phương giống nhau, nửa điểm sơ hở đều không có.

Bằng không lấy Nam Cung Giác tâm tính, phía trước thời điểm cũng không đến mức dễ dàng như vậy đã bị cái này địa phương hắc khí ảnh hưởng đến.

Lại nói tiếp…… Nếu không phải hệ thống, hắn cũng không biết chính mình thiếu chút nữa tẩu hỏa nhập ma, cũng không biết hệ thống lúc này đây ra tới hỗ trợ lại muốn hố rớt hắn nhiều ít Kịch Tình Độ.

Bất quá Kịch Tình Độ loại này vật ngoài thân, cùng chính mình sinh mệnh so sánh với đương nhiên là mệnh muốn quan trọng một chút.

Tuy rằng hắn ở thực tế dưới tình huống thí nghiệm quá, liền tính là hắn không có Kịch Tình Độ cũng sẽ không đương trường tử vong, ở kia lúc sau, Nam Cung Giác đối với hệ thống cùng Kịch Tình Độ chuyện này trở nên không có như vậy kiêng kị.

Ít nhất hắn hiện tại là thật sự rất rõ ràng một sự kiện, hệ thống trên thực tế là không có cách nào mạt sát hắn —— mặc kệ hệ thống là bởi vì cái gì nguyên nhân làm không được như vậy sự, Nam Cung Giác đều phải cảm tạ một chút làm hệ thống phát sinh như vậy biến hóa tồn tại.

Phải biết rằng phía trước ở lần đầu tiên nhìn thấy hệ thống thời điểm, cũng chính là hắn cũng không phải rất muốn làm nhiệm vụ này thời điểm, hệ thống mang cho hắn uy hiếp cảm là chân thật tồn tại, cái loại cảm giác này ở không biết khi nào bắt đầu đã biến mất.

Tương phản, Nam Cung Giác hiện tại thậm chí có một loại ẩn ẩn cảm giác, hiện tại hệ thống ở mỗ một loại cơ hội dưới, là thập phần có khả năng bị hắn tróc.

Đương nhiên, hiện tại hệ thống hoàn toàn không biết nhà mình ký chủ trong đầu đều là chút cái dạng gì điên cuồng ý tưởng, còn ở màu đen vòng lẩn quẩn bên ngoài khẩn trương nhìn ký chủ động tĩnh, sợ một cái không cẩn thận ký chủ liền cúp.

Hiện tại nhất gánh vác không dậy nổi Nam Cung Giác quải rớt đại giới, đã biến thành hệ thống.

Liền ở hệ thống rối rắm thời điểm, Nam Cung Giác đã dần dần cùng này đó không rõ thân phận xa lạ các tiền bối có thể tâm bình khí hòa nói chuyện với nhau.

"Các tiền bối, có thể nói cho vãn bối cái này địa phương rốt cuộc là chỗ nào sao?"

Nam Cung Giác từ phát hiện hắn tới rồi cái này tình cảnh thời điểm, cũng đã cảm thấy thập phần không ổn.

Hy vọng này đó tiền bối có thể trước nói cho hắn nơi này là địa phương nào đi……

Nói như vậy, nói không chừng chính mình có thể dựa vào khen thưởng 100 vạn Kịch Tình Độ tìm được cơ hội rời đi cái này địa phương.

Vẫn luôn tin tưởng vững chắc chính mình là vai chính Nam Cung Giác một chút đều không túng!

Lời nói là nói như vậy, quen thuộc Nam Cung Giác người đều biết người này sợ là đã tiến vào mỗ một loại mặt trái cảm xúc bên trong, trên thực tế túng đến một so, mặt ngoài thoạt nhìn như là thập phần bình thường giống nhau.

"Tấm tắc, ngươi cái tiểu oa nhi cũng dám hỏi cái này là nơi nào?" Khuất mộc dỗi xong rồi mặt lĩnh lúc sau tức khắc cảm thấy thần thanh khí sảng, vì thế đem ánh mắt chuyển dời đến Nam Cung Giác trên người.

Tuy rằng đối với bọn họ cái này địa phương có thể xuất hiện một cái mới hai mươi tuổi nãi oa oa chuyện này cảm thấy thập phần ngạc nhiên, nhưng là khuất mộc lại một chút đều sẽ không biểu hiện ra ngoài.

Hắn một mở miệng, phía trước nói chuyện những cái đó nhìn không thấy người đều nháy mắt an tĩnh như gà, Nam Cung Giác mạc danh cảm thấy cái này lão gia gia ở chỗ này, sợ là có chủ nhiệm giáo dục giống nhau thần kỳ thân phận linh tinh.

Hắn dựa vào cảm giác "Xem" hướng vị này lệnh người tôn kính tiền bối trên người, không chút nào sợ hãi gật đầu: "Đúng vậy tiền bối, ta muốn biết nơi này rốt cuộc là địa phương nào, vạn nhất có cơ hội đi ra ngoài đâu?"

Hắn lạc quan ngữ khí quả nhiên tìm tới cười nhạo, cái thứ nhất chính là phía trước mật lĩnh, hắn tựa hồ đối với Nam Cung Giác rất là chướng mắt, ngữ khí cũng không có nửa điểm hữu hảo: “Thiết, hiện tại người trẻ tuổi, thật sự cho rằng chính mình tu vi cao một chút liền không gì làm không được sao? A Lê các ngươi Nhân tộc hiện tại người cũng chẳng ra gì sao……”

A Lê lười đến cùng hắn cãi cọ, nàng trong lòng rất rõ ràng mật lĩnh vì cái gì như vậy bức thiết hy vọng trở lại thế giới kia, nhưng là này đó đều là không có cách nào sự tình, nàng đem ánh mắt dừng lại ở Nam Cung Giác trên người, không biết vì sao trong lòng luôn là có vài phần khác thường.

“Ha ha ha……” Khuất mộc lão nhân cười ha ha lên, “Tiểu tử ngươi có điểm ý tứ! Lão nhân ta rất nhiều năm đều không có nhìn thấy ngươi như vậy có chí khí nãi oa oa, vậy làm lão phu nhìn xem ngươi có cái gì bản lĩnh có thể rời đi nơi này!”

“Khuất mộc trưởng lão!” A Lê sắc mặt biến đổi, “Ngươi không thể……”

Nàng lời nói còn không có nói xong, liền nhìn đến khuất mộc một tay vung lên, một đạo màu đen hàn quang truyền tới Nam Cung Giác trong đầu.

Nam Cung Giác chỉ cảm thấy đại não trầm xuống, lập tức liền ngất đi.

A Lê mắt lộ ra bừng tỉnh, nàng lúc này cái gì không biết cái gì mới là đối.

Đứa nhỏ này làm cái gì, vì cái gì muốn hắn đi theo bọn họ biết kia một đoạn lịch sử? Nàng không khỏi nhìn về phía khuất mộc trưởng lão, lại chỉ có thấy trưởng lão trong mắt chợt lóe mà qua ngưng trọng.

Nàng trong lòng một an, theo sau lại là trầm xuống.

Bọn họ ở chỗ này mệt nhọc nhiều năm như vậy, không chỉ có là bọn họ thiếu kiên nhẫn, ngay cả vẫn luôn thoạt nhìn đều thực tiêu sái thực rộng rãi trưởng lão khuất mộc thế nhưng đều đã vô pháp chịu đựng.

Từ trước khuất mộc trưởng lão còn không có biến thành như bây giờ thời điểm, đã từng vì bọn họ tính một quẻ, bọn họ tương lai sẽ có chuyển cơ…… Nhưng là lúc ấy, bọn họ chỉ biết có chuyển cơ, lại không biết kia cái gọi là chuyển cơ khi nào sẽ đến, lại là bộ dáng gì chuyển cơ.

Ngay từ đầu thời điểm, mọi người đều còn ôm ấp hy vọng, cho rằng bọn họ chính mình có thể rời đi cái này địa phương, nhưng là chậm rãi, một trăm năm đi qua, hai trăm năm qua đi…… Hiện tại bọn họ chính mình đều nói không rõ rốt cuộc qua nhiều ít năm, bọn họ đều đã trên cơ bản từ bỏ cái kia cái gọi là chuyển cơ.

Nhưng là liền ở ngay lúc này, Nam Cung Giác, một nhân tộc hậu bối, bỗng nhiên xuất hiện.

Bọn họ ban đầu thời điểm ai không có nghĩ tới đứa nhỏ này chính là cái gọi là chuyển cơ đâu?

Nhưng là ở cùng Nam Cung Giác tiến hành rồi một phen nói chuyện với nhau lúc sau, bọn họ mới phát hiện, liền tính là có chuyển cơ lại có thể thế nào đâu? Liền tính cái này ấu tể thật là bọn họ chuyển cơ lại có thể thế nào a?

Bọn họ thậm chí không biết nên như thế nào rời đi cái này địa phương, mà bọn họ trong mắt chuyển cơ…… Cái này gọi là Nam Cung Giác ấu tể, ngay cả chính mình là như vậy đi tới cái này địa phương cũng không biết.

A Lê kỳ thật tưởng nói cho khuất mộc trưởng lão, không cần uổng phí tâm tư ở Nam Cung Giác trên người, nhưng là nàng cuối cùng không có nói ra.

Nói đến cùng…… Bất quá là bởi vì nàng chính mình cũng ở chờ mong cái này cái gọi là chuyển cơ thôi.

A Lê cắn chặt hàm răng, hiện tại nàng, đã sớm không phải lúc trước chính mình.

Nam Cung Giác không biết những cái đó không biết sống nhiều ít năm các tiền bối tâm tư khác nhau đều suy nghĩ cái gì.

Hắn chỉ cảm thấy chính mình sợ là có cái gì không thể tưởng tượng thể chất, vì cái gì gần là nhoáng lên thần công phu, hắn thế nhưng lại thay đổi một chỗ.

Nơi này non xanh nước biếc cảnh sắc hợp lòng người, phong cảnh tuyệt đẹp hoa rụng rực rỡ…… Tóm lại Nam Cung Giác cái này khoa học tự nhiên sinh có thể nghĩ đến sở hữu tốt đẹp từ ngữ dùng tới, đều không đủ để hình dung ra cái này địa phương một phần mười mỹ lệ.

Nam Cung Giác bĩu môi, cảm thấy nghĩ như vậy có điểm văn nghệ, không thích hợp chính mình như vậy tháo hán tử.

Vì thế hắn…… Hắn cái gì đều không có làm, ngốc ngốc nhìn bầu trời thổi qua mây trắng, thần sắc phóng không, không biết suy nghĩ cái gì.

“Hệ thống? 001? Ngươi ở đâu? Thanh Hải Kiếm? Thanh y?”

Không có người trả lời hắn, giống như là lớn như vậy trong thế giới, chỉ có hắn một người.

Nhưng là Nam Cung Giác thần kỳ cũng không cảm thấy có cái gì đáng sợ địa phương.

Hắn không thấy được hệ thống, cũng liên hệ không đến Thanh Hải Kiếm, nhưng là này hai loại đồ vật đều là cùng hắn thần thức trói định, nói cách khác, Thanh Hải Kiếm cùng hệ thống không có khả năng vô duyên vô cớ thoát ly hắn, đồng dạng cũng thuyết minh, hiện tại cái này địa phương, bất quá là một cái ảo cảnh mà thôi.

Tuy rằng đối với chính mình như vậy ba ngày hai đầu liền sẽ bị ảo cảnh thăm một chút trải qua tỏ vẻ thập phần không thể tưởng tượng, nhưng là bởi vì nghiệp vụ thuần thục duyên cớ, hiện tại Nam Cung Giác thậm chí có thể ở tiến vào

hoàn cảnh thời điểm, trước nghiêm túc mà lại bình tĩnh nhìn xem ảo cảnh chung quanh tình huống.

Đôi khi, Nam Cung Giác thậm chí có thể từ chính mình ảo cảnh bên trong thấy chính mình kiếp trước chân ái máy tính, còn có những cái đó ở trên máy tính đại sát tứ phương vui sướng quá khứ.

Bất quá Nam Cung Giác cũng không hoài niệm những cái đó qua đi.

Thật sự lại nói tiếp, qua đi trừ bỏ máy tính, không có gì là Nam Cung Giác không thể xá đi, mà hiện tại, Nam Cung Giác phát hiện, đôi khi liền tính là gặp được máy tính, cũng sẽ không có cái gì thật lớn tâm tình dao động.

Hắn đã thói quen không có máy tính nhật tử, liền tính là trở lại từ trước, cũng không nhất định còn có thể vẫn luôn chiếm cứ lúc trước bảo tọa.

Giống như là phía trước xuất hiện quá sự tình giống nhau, tổng hội có một ngày, ở internet thế giới giả thuyết thượng, lại một lần xuất hiện một cái bị tôn sùng là thần thoại người, mà hắn cái này đã từng thần thoại, cứ như vậy dần dần bị mọi người quên đi.

Nam Cung Giác suy nghĩ rất nhiều, lại như là cái gì đều không có tưởng.

Hắn dần dần phát hiện, cái này phong cảnh duyên dáng địa phương, có khả năng chính là nhiều năm trước —— hắn cũng hoàn toàn nhìn không ra tới rốt cuộc là cỡ nào cổ xưa từ trước, hiện tại hắn nơi nơi đó.

Đương nhiên, nói được càng thêm chuẩn xác một ít, chỉ sợ là một cái chiến trường.

Vẫn là một cái viễn cổ chiến trường.

"Tích, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ một, đạt được 100 vạn Kịch Tình Độ, thỉnh ký chủ không ngừng cố gắng."

------oOo------

Phần 197

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 197: Tử vong nơi bảy

Nam Cung Giác sửng sốt một lát, mới hoảng hốt hỏi: “Hệ thống?”

Nhưng mà như cũ không có người trả lời hắn, giống như là vừa rồi nói chuyện bất quá là chủ hệ thống giả thiết nhiệm vụ trình tự mà thôi.

Nam Cung Giác thân là một cái lập trình viên, tự nhiên cũng rõ ràng đây là có khả năng tồn tại hiện tượng.

Đối với loại tình huống này, Nam Cung Giác có chút bất đắc dĩ.

Hắn không biết vì cái gì cái kia gọi là khuất mộc lão gia gia muốn cho hắn tiến vào như vậy một cái ảo cảnh, cũng không muốn biết này sau lưng rốt cuộc có dụng ý gì.

Hắn kỳ thật căn bản một chút đều không muốn biết cái này địa phương quỷ quái phát sinh quá cái gì hảo sao?

Khiến cho hắn đương một con cá mặn không hảo sao?

Đáp án tự nhiên là khẳng định.

Hệ thống hiện tại cũng không ở chỗ này, chiến tranh còn không có bắt đầu, Nam Cung Giác chỉ có thể làm một cái người đứng xem ở chỗ này nhìn bầu trời mây trắng biến thành mây đen, thiên địa chấn động lôi vân lập loè.

Tuy rằng này đó cũng không quan trọng.

Không biết qua bao lâu, nơi này dần dần bắt đầu xuất hiện sinh vật……

Nhưng là cũng không phải sống.

Nam Cung Giác kinh ngạc nhìn cái này địa phương ở ban đầu thời điểm làm Yêu tộc thánh địa chi nhất yêu trủng, sở hữu tử vong Yêu giới đại năng đều bị chôn ở cái này địa phương, sau đó theo tử khí càng ngày càng nùng, bốn phía trời xanh mây trắng dần dần biến sắc, theo thời gian trôi đi, nguyên bản còn có nhân yêu quái mỗi một năm đều tới bái tế địa phương, dần dần bắt đầu hoang vu lên.

Nhưng mà này đó cũng hoàn toàn không quan trọng.

Nam Cung Giác thậm chí không biết mấy thứ này xuất hiện ở hắn trước mặt rốt cuộc là có ý tứ gì, nhưng là hắn phỏng chừng chính mình không nhìn đến cuối cùng là không thể rời đi nơi này, cho nên chỉ có thể thành thành thật thật đứng ở tại chỗ, tiếp tục nhìn cái này địa phương phong vân biến đổi lớn.

Thời gian thấm thoát, yêu trủng ở Yêu tộc trong mắt dần dần trở nên không như vậy bị người tôn trọng, liền xuất hiện một ít dị tộc tiểu bối bắt đầu đi vào cái này địa phương thám hiểm.

Nơi này dần dần trở thành một cái lá gan đại tiểu hài tử —— mặc kệ là Nhân tộc vẫn là Yêu tộc vẫn là Quỷ tộc thậm chí Ma tộc tiểu hài tử đều có, trở thành bọn họ du ngoạn thánh địa.

Này đó tiểu hài tử dần dần trưởng thành, Nam Cung Giác chậm rãi nhận ra tới, này đó hài tử bên trong, có một cái gọi là A Lê Nhân tộc, còn có một cái gọi là mật lĩnh Ma tộc tiểu thí hài, A Lê liền không nói, cái này gọi là mật lĩnh Ma tộc, là thật sự tồn tại một loại thiên hạ độc tôn trung nhị hơi thở, xem đến Nam Cung Giác thập phần xấu hổ.

Này đó tiểu hài tử ở cái này địa phương thám hiểm, chậm rãi đều trưởng thành.

Chờ bọn họ trưởng thành về sau, đi vào yêu trủng số lần liền dần dần bắt đầu giảm bớt, mỗi một cái đại nhân đều có chính mình phải làm sự, tự nhiên không tồn tại tiếp tục ở chỗ này thám hiểm như vậy lãng phí thời gian thời điểm.

Nam Cung Giác mãi cho đến lúc này, vẫn như cũ không biết cái này hoàn cảnh rốt cuộc muốn nói cái gì.

“Ngươi nói cái gì? Đây là thật vậy chăng?”

“Thật sự, nghe nói là thanh cừ mơ thấy, ngươi cũng biết bọn họ cái kia tộc nhân luôn là sẽ có một ít biết trước năng lực, hơn nữa năm đó vị kia trưởng lão cũng nói thanh cừ biết trước năng lực ở bọn họ mọi người phía trên, chúng ta lúc này đây kiếp nạn, tránh cũng không thể tránh.”

Nam Cung Giác nhàm chán nhìn thật lâu kịch câm, bỗng nhiên có thể nghe được thanh âm, không khỏi có chút hưng phấn, lập tức dựng lên lỗ tai muốn nghe thấy bọn họ đang nói cái gì.

Kỳ quái chính là…… Nam Cung Giác thần sắc có chút cổ quái, ngầm đến yêu trủng người, thế nhưng là Nhân tộc thiếu nữ A Lê cùng cái kia vẫn luôn cùng nàng quan hệ chẳng ra gì Ma tộc thiếu niên mật lĩnh, hơn nữa hai người kia chi gian nói chuyện với nhau nhưng thuyết minh bọn họ quan hệ một chút đều không có mặt ngoài thoạt nhìn như vậy không tốt.

Nam Cung Giác tới một chút hứng thú, nguyên lai hai người kia chi gian còn có điểm không người biết quá khứ?

Mặc kệ ở thời đại nào, bát quái khiến người vui sướng.

Nam Cung Giác nghiêm túc nghe hai người chi gian nói, không nghĩ tới thế nhưng nghe được thanh cừ, phía trước thanh cừ sổ nhật ký xác thật đề qua hắn cảnh trong mơ chuyện này, nhưng là thực hiển nhiên, trừ bỏ thanh cừ bên ngoài, mỗi người đều biết cái này cảnh trong mơ đại biểu cho cái gì, ngược lại là chân

chính hắn là rõ ràng này trong đó ảo diệu thanh cừ thế nhưng là chẳng hay biết gì cái kia.

Nam Cung Giác không phải thực minh bạch những người này ý tưởng, nhưng là này đó đều là chuyện quá khứ, Nam Cung Giác liền tính là đã biết bọn họ trong đầu đều là cái gì cũng không có cách nào.

Hắn chỉ muốn biết bát quái.

Một viên bát quái tâm ngo ngoe rục rịch.

"Chúng ta đây làm sao bây giờ? Còn muốn cho Yêu tộc ở bốn tộc thánh chiến trung thắng lợi sao?" Trầm mặc một lát, mật lĩnh đột nhiên hỏi nói.

A Lê cười khổ một chút: "Không…… Bốn tộc thánh chiến còn có hay không thời gian đều không nhất định, ta nghe nói Yêu Vương cùng yêu hậu đã thương lượng hảo, muốn đem thanh cừ đứng ngoài cuộc, mang theo còn thừa tộc nhân tìm kiếm một đường sinh cơ."

Mật lĩnh sắc mặt đổi đổi: "Cho nên hiện tại đã bắt đầu rồi?"

"Ân." A Lê gật gật đầu.

Theo sau hai người tiếp tục nhìn nhau không nói gì.

Qua thật lâu lúc sau, mật lĩnh mới hỏi nói: "Vậy ngươi còn sẽ cùng thanh cừ thành thân sao?"

Nam Cung Giác trên mặt lộ ra quả nhiên như thế mỉm cười.

Không thể không nói hai người kia chi gian ngụy trang thật là quá thích hợp, Nam Cung Giác phía trước vẫn luôn ở chỗ này, nhìn những người này từ nhỏ đến lớn, thế nhưng đều không có phát hiện mật lĩnh cùng A Lê là khi nào ở bên nhau, bọn họ hai cái đối ngoại biểu hiện ra ngoài vẫn luôn là như nước với lửa bộ dáng, nếu không phải lúc này đây lén gặp gỡ nói, Nam Cung Giác cũng không có khả năng biết bọn họ chi gian quan hệ thế nhưng không bình thường.

Bất quá…… Nghe bọn hắn ý tứ, chẳng lẽ A Lê cùng thanh cừ vốn là tồn tại hôn ước linh tinh sao?

Tuy rằng thanh cừ người này từ phía trước sổ nhật ký tới xem, bản chất chính là một cái hồng nhan tri kỷ vô số tra nam.

Cũng không biết A Lê cùng thanh cừ chi gian là khi nào có hôn ước.

Nếu chính mình còn có thể trở về nói, nhưng thật ra có thể hỏi một câu thanh cừ.

Bất quá, nghĩ đến đây, Nam Cung Giác cảm xúc liền có điểm hạ xuống.

Hắn kỳ thật trong lòng rất rõ ràng, hiện tại hắn, thật đúng là không nhất định có thể rời đi cái này địa phương, nếu thanh cừ có thể tới cứu hắn gì đó thì tốt rồi……

Hắn yên lặng mà làm trong chốc lát mộng tưởng hão huyền.

Ở Nam Cung Giác phát ngốc thời điểm, A Lê cùng mật lĩnh cũng ở nhìn nhau không nói gì, chỉ là hai người cuối cùng nói cũng không phải chuyện tình cảm.

Mật lĩnh trầm mặc một lát, đối A Lê nói: "Chúng ta trở về đi, tương lai khả năng sẽ xảy ra chuyện, nếu không có gì chuyện quan trọng nói, chúng ta vẫn là không cần gặp lại."

A Lê sửng sốt một chút, cuối cùng vẫn là gật gật đầu: "Ân."

"Vậy ngươi bảo trọng."

"Bảo trọng."

Nam Cung Giác kinh ngạc phát hiện hai người kia thế nhưng thật sự cứ như vậy như là cả đời không qua lại với nhau giống nhau không còn có ở xuất hiện ở yêu trủng bên trong quá.

Nam Cung Giác không khỏi có chút cảm khái, hai vị này mới là thật sự đại lão, liền tính là ở phía sau tới biến thành nửa chết nửa sống giống loài lúc sau, bọn họ thế nhưng đều vẫn là một loại nhìn không thuận mắt đối phương trạng thái ở chung, một chút cũng nhìn không ra tới hai người phía trước thế nhưng có một đoạn thời gian là tình lữ sự tình.

Nam Cung Giác tấm tắc bảo lạ, đổi thành là hắn khẳng định là làm không được chuyện như vậy.

Đặc biệt là, hắn rõ ràng cảm giác được này hai người chi gian kỳ thật là thật sự tồn tại cảm tình.

Nhưng là này hai người chi gian lại là một chút đều không có làm người ngoài nhìn ra tới bọn họ chi gian cảm tình, có thể nói là thập phần lợi hại.

Nam Cung Giác thở dài một hơi.

Bọn họ đến tột cùng là như thế nào làm được đâu?

Hắn nghĩ chuyện này có chút nhập thần, lại một lần phục hồi tinh thần lại thời điểm, phát hiện thế nhưng đã xảy ra chuyện!

Tuy rằng này đó chiến tranh linh tinh đồ vật hoàn toàn lan đến không đến hắn, nhưng là phảng phất là một hồi hiện trường bản 5D điện ảnh, thoạt nhìn cũng là man kích thích.

Nam Cung Giác nghĩ, ánh mắt dừng ở chiến trường bên trong duy nhất một cái lão nhân trên người, ánh mắt có chút mạc danh.

Người kia là thật sự lão.

Ở Tu chân giới kỳ thật rất ít có thể nhìn thấy tuổi lão người, rốt cuộc tu luyện tới nhất định trình độ lúc sau, là có thể đủ bảo trì dung nhan bất biến, cho nên rất ít có người sẽ biến lão.

Lão nhân này……

Tuy rằng không biết chính mình vì cái gì sẽ có như vậy cảm giác, nhưng là Nam Cung Giác trực giác người này chính là đem hắn đưa tới cái này chiến trường bên trong cái kia lão nhân —— cũng chính là phía trước A Lê cùng mật lĩnh trong miệng nhắc tới cái kia khuất mộc trưởng lão.

Nam Cung Giác đối cái này lão nhân kỳ thật không có gì hảo cảm.

Bởi vì hắn hoàn toàn không có cơ hội phản kháng, liền trực tiếp bị cái này lão nhân đưa đến ảo cảnh bên trong, hắn lại không phải thật sự tương đương cái gì ảo cảnh tiểu vương tử, đối với ảo cảnh căn bản chính là xin miễn thứ cho kẻ bất tài hảo sao?

Nhưng là đối phương thực lực so với hắn cường hãn, Nam Cung Giác thậm chí liền phản kháng thực lực đều không có.

Hắn không khỏi cảm thấy chính mình có điểm nhỏ yếu.

Nhưng mà hắn trong lòng cũng rất rõ ràng, hiện tại hắn đã xem như tốc độ tu luyện tương đối nghịch thiên kia một treo, nếu là ở lợi hại một ít…… Kia hắn phỏng chừng liền sẽ bị toàn bộ Tu chân giới đuổi giết.

Người khác phỏng chừng sẽ hoài nghi hắn trên người tồn tại cái gì thần kỳ dị bảo đi?

Nam Cung Giác nghĩ tới không đáng tin cậy hệ thống, bỗng nhiên tưởng, nếu là thật sự có người tới đoạt nói, hắn muốn hay không trực tiếp đem hệ thống giao ra đi?

Cái này ý niệm ở Nam Cung Giác ngạch trong óc bên trong chợt lóe rồi biến mất.

Hắn trước mặt chiến trường bên trong, chiến đấu đã tới gay cấn giai đoạn.

Làm Nam Cung Giác kinh ngạc chính là, trận chiến đấu này đối tượng, thế nhưng là này đó ở yêu trủng bên trong mai táng những cái đó đại năng.

Nói như vậy kỳ thật cũng không hẳn vậy, cái này địa phương không chỉ là yêu trủng, mà là tập hợp bốn tộc sở hữu đại năng trầm miên nơi, liền ở khoảng cách yêu trủng cách đó không xa địa phương, chính là Nhân tộc đại năng hơi thở người lăng, mặt khác một bên còn lại là ma trủng, tuy rằng Quỷ tộc không có tử vong này vừa nói, nhưng là không có phi thăng quỷ tu tới nhất định trình độ lúc sau liền sẽ từ bỏ phi thăng, sau đó ở một cái quỷ khí tụ tập địa phương bắt đầu chờ chết.

Quỷ tộc tử vong cũng không phải là giống Yêu tộc Nhân tộc giống nhau thân thể tiêu vong, mà là linh hồn cùng tu vi tất cả đều hóa thành quỷ khí, tiêu tán tại thế gian.

Lúc này đây bốn tộc nguy nan, chính là này đó vốn nên đã tử vong các đại lão khiến cho tới náo động.

Nhưng là Nam Cung Giác nhìn đến lại không phải có chuyện như vậy.

Hắn ở cái này địa phương đãi lâu như vậy, nơi này mai táng những cái đó đại năng kỳ thật căn bản không có khả năng nhấc lên lớn như vậy gợn sóng.

Mặt sau phát sinh hết thảy sự tình nghiệm chứng Nam Cung Giác phỏng đoán.

Yêu trủng bên này sự tình chỉ là vì làm bốn tộc tinh anh tụ tập ở cái này địa phương, sau đó vì đem bốn tộc tinh anh vây ở cái này địa phương bẫy rập.

Bọn họ chân chính đối kháng tồn tại —— chỉ sợ là liền thanh cừ cha mẹ đều sẽ không dễ dàng nói cho bọn họ tồn tại.

Đó là Thiên Đạo.

Nam Cung Giác phát hiện này đó chân chính cổ nhân cùng hiện tại tu sĩ chi gian thực lực chênh lệch lúc sau, liền ẩn ẩn cảm giác được.

Nếu mọi người đều là lợi hại như vậy nói, hiện tại Tu chân giới căn bản không có khả năng là cái dạng này

Có lẽ là bởi vì hắn trời sinh thực lực quá mức với cường hãn mà khiến cho Thiên Đạo chú mục, cũng có khả năng là bởi vì bọn họ sinh mệnh bên trong chú định có như vậy kiếp nạn.

Ở sở hữu các tinh anh ở yêu trủng cùng chính mình tổ tiên chiến đấu thời điểm, bên ngoài thế giới đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Nói được chuẩn xác một ít, là một hồi thanh toán.

Bên ngoài những cái đó phi chiến đấu nhân viên, trừ bỏ sớm mà đã bị cha mẹ liên hợp khí tới tiễn đi thanh cừ bên ngoài, mặt khác mọi người đều bị Thiên Đạo thanh toán, trời giáng lửa lớn, đốt cháy hết thảy, đem sở hữu hết thảy đều che giấu ở một hồi ngoài ý muốn dưới.

Ở yêu trủng bên trong giết đỏ cả mắt rồi bốn tộc các tinh anh cái gì đều không có phát hiện.

Tinh anh sở dĩ là tinh anh, chính là bởi vì bọn họ có cường hãn thậm chí có thể khiến cho Thiên Đạo kiêng kị thực lực.

Có lẽ là Thiên Đạo đều không có nghĩ đến, bọn họ thế nhưng không có ở yêu trủng bên trong toàn bộ chết trận, tương phản đối thượng yêu trủng bên trong những cái đó tiền bối tay, thậm chí còn có thể thành thạo.

Bởi vì này đó cường hãn yêu trủng bên trong sinh vật vốn dĩ chính là giả, ở bên ngoài hết thảy đốt cháy sạch sẽ lúc sau, Thiên Đạo bắt đầu đối phó yêu trủng bên trong này đó các tinh anh.

Nhưng là hắn yêu cầu thần không biết quỷ không hay hoàn thành chuyện này —— nếu bị này đó các tinh anh phát hiện bên ngoài thế giới tình huống bi thảm, này đó tinh anh sợ là muốn liên hợp ở bên nhau xé trời.

Bởi vì những người này quá lợi hại duyên cớ, Thiên Đạo đối bọn họ không có cách nào, chỉ có thể trước đem bọn họ vây ở cái này địa phương.

Ở cảm ứng được Thiên Đạo hơi thở thời điểm, Nam Cung Giác liền làm ra như vậy suy đoán, không nghĩ tới chính là, sự tình quả thực giống như là Nam Cung Giác đoán trước như vậy phát triển.

Hắn có chút kinh ngạc với chính mình trực giác.

Kỳ thật chính yếu nguyên nhân là……

Nam Cung Giác từ đã biết còn có cái này viễn cổ khi đạt tồn tại thời điểm liền vẫn luôn suy nghĩ một vấn đề.

Nếu cái này duyên cớ thời đại thật sự tồn tại quá, như vậy vì cái gì cơ hồ sở hữu tin tức đều sẽ bị quét sạch? Cái gì đều không có lưu lại là không có khả năng.

Nam Cung Giác ở trong trường học học triết học cùng lịch sử đều nói qua, tồn tại liền tất nhiên sẽ lưu lại dấu vết, nếu viễn cổ thời đại thật sự tồn tại, không có lưu lại một chút dấu vết chính là một kiện lệnh người suy nghĩ sâu xa vấn đề.

Đương nhiên, cũng không phải một chút dấu vết đều không có lưu lại.

Như là quỳnh lĩnh bí cảnh, mười đại Thánh Khí, thậm chí còn có cái này yêu trủng, cũng chính là hiện tại —— tử vong nơi, này đó đều là viễn cổ thời đại tồn tại quá dấu vết, nhưng là ở Nam Cung Giác phát hiện này hết thảy phía trước, không có người ý thức được chuyện này.

Bao gồm phía trước xuất hiện ở cái này thời không bên trong vị kia người xuyên việt tiền bối, hắn tựa hồ cũng cái gì cũng không biết.

Nam Cung Giác thật sâu mà hít một hơi.

Mặc kệ chuyện này có phải hay không quá chẳng lẽ chủ động làm như vậy, đều cùng hắn không có quan hệ.

Hắn hiện tại cũng không phải là cái loại này có thể cùng Thiên Đạo trực tiếp giang thượng tồn tại, vẫn là điệu thấp một chút hảo.

Nói nữa, bên ngoài những cái đó tiền bối cũng không phải muốn hắn điều tra rõ năm đó chân tướng là được.

Nam Cung Giác quyết định giấu giếm chuyện này, dù sao hắn lại không phải cái gì trinh thám linh tinh, loại này kinh thiên đại bí mật, hắn chỉ cần nói cho nhà mình thân ái sư huynh là được, đến nỗi người khác?

Bọn họ lại không phải rất quen thuộc?

Liền ở Nam Cung Giác như vậy tưởng thời điểm, hắn phát hiện chung quanh bắt đầu chậm rãi biến hóa, hắn có dự cảm, chính mình thực mau liền sẽ tỉnh lại.

Sau đó chân chính đối mặt ở cái này viễn cổ chiến trường bên trong xuất hiện quá các tiền bối.

-------oOo------

Phần 198

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 198: Tử vong nơi tám

Tuy rằng những việc này đối với Nam Cung Giác cũng không thể tạo thành cái gì ảnh hưởng.

Hắn mở to mắt, quả nhiên trước mặt liền xuất hiện mười mấy người, đằng trước hiển nhiên chính là phía trước ở rừng cây nhỏ trung hẹn hò quá A Lê cùng lạnh lùng trừng mắt, vừa thấy khiến cho người thực khó chịu mật lĩnh bản nhân.

Cùng với, một cái cùng một đám người trẻ tuổi thoạt nhìn không hợp nhau lão nhân, vị kia một chút đều làm người thích không nổi nhưng là lại cảm thấy kính sợ khuất mộc trưởng lão.

Nam Cung Giác chớp chớp mắt: “Các vị tiền bối, đại gia hảo a!”

Bỗng nhiên có người kỳ quái hỏi: “Di? Tiểu tử ngươi có thể thấy chúng ta?”

Nam Cung Giác đem ánh mắt chuyển dời đến nói chuyện tiền bối trên người, gật gật đầu: “Là nha, các tiền bối.”

Hắn nói xong lúc sau không khí trầm tĩnh một lát, sau đó mới có người nhỏ giọng trừu một hơi.

“Đây là cái cái gì quái vật a……”

Bọn họ ở cái này địa phương đãi nhiều năm như vậy, không nói chưa từng có nhìn thấy hơn người ảnh, ngẫu nhiên có lạc đơn người xuất hiện ở chỗ này, cũng chưa từng có có thể nghe được bọn họ nói chuyện, càng đừng nói là có thể nhìn thấy bọn họ.

Ngay cả khuất mộc trưởng lão trong mắt đều hiện lên một tia kinh ngạc.

Hắn phía trước tuy rằng có dự cảm người thanh niên này không đơn giản, nhưng là tiểu tử này ở hắn ảo cảnh ra tới thế nhưng là có thể thấy bọn họ điểm này liền đủ khuất mộc trưởng lão kinh ngạc.

Phía trước lầm xông vào nhập cái này địa phương nhân loại, hoặc là nói mặc kệ là Nhân tộc vẫn là Yêu tộc, thậm chí là yêu thú bọn họ đều đã từng nếm thử quá muốn cùng bọn họ thành lập nhất định liên hệ, nhưng là không biết vì cái gì luôn là không có thành công, xâm nhập mặc kệ là người vẫn là yêu thú toàn bộ đều đến chết cũng không biết nơi này còn có bị nhốt trụ một khác nhóm người.

Không nghĩ tới Nam Cung Giác vừa xuất hiện ở chỗ này là có thể cùng bọn họ sinh ra liên hệ, hiện tại càng là có thể nhìn đến bọn họ. Khuất mộc trưởng lão ở phía trước thời điểm đã từng dự cảm quá tương lai sẽ có chuyển cơ, nhưng là

mong đợi nhiều năm như vậy vẫn luôn không có kết quả, hiện tại bọn họ đi ra ngoài hy vọng cứ như vậy xuất hiện, thế nhưng cố tình không thể tin được.

Hắn thoạt nhìn biểu tình có chút dại ra, thậm chí là không thể tin tưởng: “Tiểu tử ngươi thật sự có thể thấy chúng ta?”

Nam Cung Giác gật gật đầu: “Là nha, khuất mộc trưởng lão. Ta không chỉ có có thể thấy ngươi, ta còn biết trăm vạn năm trước ngươi trưởng thành bộ dáng gì đâu, hiện tại không có trước kia tuổi trẻ, quả nhiên là tuổi lớn nha……”

“Bang!” Một cái nắm tay tạp tới rồi Nam Cung Giác trên đầu, khúc mục trưởng lão thở phì phì nhìn Nam Cung Giác, “Tiểu tử ngươi nói ai già rồi?”

“Ai nha!” Nam Cung Giác đầu tê rần, tức khắc có chút vô ngữ, nói loại này đánh đầu truyền thống thật đúng là mỗi một cái thế giới đều có a…… Hắn có chút vô ngữ, phát hiện chính mình còn nằm trên mặt đất, một lộc cộc bò dậy, nhớ tới hệ thống cùng Thanh Hải Kiếm này hai cái bị chính mình hoàn toàn quên mất gia hỏa, lại trong đầu kêu gọi một tiếng: “Hệ thống? Thanh y? Các ngươi ở sao?”

Phía trước thời điểm hắn thân ở ảo cảnh bên trong, hoàn toàn liên hệ không thượng hệ thống, đương nhiên thanh y cũng hoàn toàn thất liên, hắn cũng không xác định chính mình đã rời đi ảo cảnh, cho nên muốn trước xác định một chút.

Nếu vẫn là ở ảo cảnh nói……

Nam Cung Giác trong mắt lãnh quang chợt lóe, hắn kỳ thật cũng không để ý động thủ.

Tuy rằng ở ảo cảnh bên trong không có vũ khí nói hắn phỏng chừng cũng đánh không thắng……

Nghĩ đến đây, Nam Cung Giác nhíu nhíu mày.

Sau đó hắn liền nghe được hệ thống thanh âm: “Ta ở nha! Ký chủ ngươi vừa rồi làm sao vậy? Ta vừa rồi như thế nào cũng kêu không tỉnh ngươi, còn tưởng rằng ngươi lại bị thứ gì hạn chế ý thức đâu……”

Hệ thống nghĩ đến phía trước ký chủ xảy ra chuyện thời điểm, ký chủ sư huynh biến hóa, tức khắc cảm thấy thập phần đáng sợ, nhịn không được đánh cái rùng mình.

Đáng tiếc chính là, ký chủ lâm vào sau khi hôn mê, nói không tỉnh chính là không tỉnh, thân là hệ thống nó một chút biện pháp cũng không có.

Nghe thấy được hệ thống thanh âm, Nam Cung Giác thở dài nhẹ nhõm một hơi: “Không có việc gì, ta chính là bị một cái lão nhân ném tới ảo cảnh, ngươi không biết ta cái thứ nhất nhiệm vụ đều đã hoàn thành sao?”

“Di?” Hệ thống kinh ngạc phiên phiên nhiệm vụ ký lục, quả nhiên thấy ký chủ nhiệm vụ một hoàn thành nhắc nhở, cùng với 100 vạn Kịch Tình Độ nhập

trướng tin tức, “Thế nhưng là thật sự a…… Ký chủ vận khí của ngươi không khỏi cũng thật tốt quá đi?”

Phải biết rằng hệ thống cấp ký chủ gia tăng vai chính quang hoàn năng lực là có hạn chế, hệ thống dám nói, hệ thống giới kéo dài nhiều năm như vậy, nó ký chủ tuyệt đối là cái thứ nhất vận khí tốt như vậy người!

Bởi vì phía trước 001 còn không có bị chủ hệ thống an bài nhiệm vụ thời điểm, cả ngày liền ở trà trộn hệ thống diễn đàn, diễn đàn những cái đó hệ thống mỗi ngày đều ở oán giận ký chủ không có quang hoàn cùng thương thành liền không được, nhưng là 001 cùng Nam Cung Giác hợp tác rồi lâu như vậy, còn…… Một cái vai chính quang hoàn đều không có cấp Nam Cung Giác đeo quá.

Bởi vì vai chính quang hoàn loại đồ vật này, thật là…… Quá quý, phía trước Kịch Tình Độ không đủ thời điểm, Nam Cung Giác căn bản mua không nổi vai chính quang hoàn, hiện tại Kịch Tình Độ đủ rồi, nhưng mà hệ thống rất rõ ràng, nó ký chủ cũng không cần loại này chỉ có thể cấp ký chủ vận khí góp một viên gạch nhưng là không có gì thực tế tác dụng quang hoàn.

Hệ thống nhìn thoáng qua vai chính quang hoàn bán trích phần trăm, nhỏ giọng nuốt một chút nước miếng.

Tấm tắc, vẫn là thực mắt thèm làm xao đây?

Nam Cung Giác cũng không biết hắn hệ thống đang suy nghĩ cái gì, bởi vì thanh y nghe thấy được hắn nói, chỉ là lời ít mà ý nhiều trả lời một câu: “Ở.”

Sau đó liền không có bên dưới.

Nam Cung Giác có điểm không vui, vì thế tâm niệm vừa động đem thanh y triệu hoán ra tới.

Thanh y thân ảnh đột ngột xuất hiện ở Nam Cung Giác trước mặt, lập tức liền khiến cho oanh động.

“Đây là……”

“Thanh Hải Kiếm?!”

A Lê thần sắc đại biến, ngay cả mặt lĩnh cũng chưa băng trụ diện than mặt, lộ ra kinh ngạc thần sắc.

Mặt khác những cái đó các tiền bối cũng một đám đều thay đổi sắc mặt, bao gồm đã già rồi khuất mộc trưởng lão, hắn gắt gao mà nhìn chằm chằm Nam Cung Giác: “Thanh Hải Kiếm như thế nào sẽ ở ngươi trên tay?”

Nam Cung Giác còn không kịp trả lời, thanh y liền trước nói lời nói: “Khuất mộc…… Trưởng lão?”

Khuất mộc cơ hồ lão lệ tung hoành, lập tức đem chăm chú vào Nam Cung Giác trên người ánh mắt dời đi khai, nhìn về phía thanh y, thần sắc thập phần kích động: “Thanh y, ngươi còn nhớ rõ ta a, thật sự là quá tốt……”

Năm đó bọn họ tham gia lúc này đây yêu trủng chi chiến thời điểm, đem lợi hại vũ khí đều lưu lại cấp bốn tộc người phòng thân, mỗi một cái trong tộc lưu có hai cái Thánh Khí, trong đó ở Yêu tộc chính là Thanh Hải Kiếm cùng một cái khác tứ tượng ấn, mà ở Nhân tộc chính là Hỗn Nguyên Lâu cùng ngũ uẩn chủy, mặt khác hai tộc Thánh Khí là như thế nào phân phối khuất mộc cũng không rõ ràng, bởi vì Ma tộc cùng Quỷ tộc vẫn luôn đều không phải rất đối phó, cùng Yêu tộc Nhân tộc quan hệ cũng hoàn toàn không hảo.

Đương nhiên, càng quan trọng một chút việc, bọn họ kỳ thật cũng không tán thành khuất mộc trưởng lão, làm rất nhiều sự tình thời điểm đều là lén gạt đi khuất mộc trưởng lão.

Liền tính mười đại Thánh Khí bên trong có hai cái Thánh Khí là xuất từ khuất mộc trưởng lão trong tay cũng giống nhau.

Dư lại hai cái Thánh Khí tắc bị bọn họ làm thành một cái thật lớn trận pháp, vì phòng ngừa bốn tộc lão nhân cùng tiểu hài tử đã chịu thương tổn mà riêng thiết trí trận pháp.

Đương nhiên, những việc này hậu nhân đều là không biết.

Bọn họ thậm chí còn không biết, bốn tộc kỳ thật không có dư lại cái gì hậu nhân.

Khuất mộc gặp được Thanh Hải Kiếm kiếm linh thanh y lúc sau, lập tức liền đem Nam Cung Giác ném tới một bên, lưu lại một câu: "Tiểu gia hỏa, đem ngươi Thanh Hải Kiếm mượn ta dùng một chút!", Sau đó liền nhanh chóng biến mất.

Nam Cung Giác đối cái này tốc độ xem thế là đủ rồi.

Không thể không nói, khuất mộc trưởng lão không hổ là này đó tiền bối trung già nhất một cái, mọi người đều chỉ có thể đối khuất mộc trưởng lão tốc độ lộ ra hai mặt nhìn nhau thần sắc.

Trầm mặc một lát, A Lê đi đến Nam Cung Giác trước mặt, bưng trưởng bối cái giá, có chút biệt nữu sờ sờ Nam Cung Giác đầu, gian nan lộ ra một cái từ ái biểu tình, thở dài: "Hài tử, ngươi tỉnh lại liền hảo……"

Nam Cung Giác nghe được cả kinh!

Tuy rằng hắn phía trước liền có dự cảm khuất mộc trưởng lão hành vi có điểm không đáng tin cậy, không nghĩ tới phía trước hắn trải qua cái kia hoàn cảnh thế nhưng còn có làm người vẫn chưa tỉnh lại khả năng sao?

Tương là thấy được Nam Cung Giác trong mắt nghĩ mà sợ, mặt lĩnh cười lạnh một tiếng: "A, ngươi cho rằng nơi này vì cái gì sẽ có nhiều như vậy thi thể? Còn không phải cái kia lão nhân một hai phải đem sở hữu tới người đều ném tới ảo cảnh trung, kết quả một cái cũng không có tỉnh lại."

Mật lĩnh nói lên khuất mộc trưởng lão nói bậy một chút đều không chột dạ, thoạt nhìn là thật sự cùng khuất mộc trưởng lão quan hệ không hảo —— tuy rằng Nam Cung Giác hoàn toàn không biết vì cái gì.

Hắn cũng lười đến quan tâm này đó đã chết mất các tiền bối chi gian phức tạp ân oán, mà là ở trong đầu dò hỏi hệ thống: "Nói, hệ thống, ta hiện tại nhiệm vụ nhị còn không tính hoàn thành sao?"

Hệ thống bị Nam Cung Giác như vậy vừa nhắc nhở, mới nhớ tới nhà mình ký chủ trên người còn gánh vác sẽ khấu trừ Kịch Tình Độ nhiệm vụ!

Nó tức khắc hạ nhảy dựng, nếu là nó không có nhớ lầm nói, nhiệm vụ này tựa hồ là có thời hạn……?

Nó sợ tới mức chạy nhanh mở ra nhiệm vụ giao diện nhìn thoáng qua nhiệm vụ tiến độ, phát hiện ký chủ nhiệm vụ nhị đã hoàn thành 60%, nhưng là còn có 40% cũng không có hoàn thành.

Nam Cung Giác nghe vậy sửng sốt: "Nhiệm vụ còn có tiến độ? Không phải tìm ra cái này địa phương quỷ quái đại năng là được sao? Chẳng lẽ ta trước mặt này một đống người đều không xem như đại năng?"

Nếu hệ thống trả lời đúng vậy lời nói, Nam Cung Giác liền cảm thấy chính mình cần thiết hảo hảo cùng chủ hệ thống giao lưu một chút.

Ngạch, tuy rằng hắn hiện tại hoàn toàn không thấy được chủ hệ thống, nhưng là hắn tựa hồ ở hệ thống bên trong phát hiện một cái cử báo khiếu nại hộp thư đâu……

Nam Cung Giác híp mắt tưởng.

Nhưng mà hệ thống cũng không có cấp Nam Cung Giác cử báo cơ hội, nó bay nhanh mà trả lời Nam Cung Giác vấn đề: "Là cái dạng này ký chủ, ngươi yêu cầu đạt được này đó đại năng nhóm hảo cảm độ, mới có thể hoàn thành nhiệm vụ. Nhiệm vụ hảo cảm độ yêu cầu là tập thể tổng hợp hảo cảm độ đạt tới 60% trở lên, nhưng mà hiện tại ký chủ hảo cảm độ chỉ đạt tới 10%, hảo cảm độ nơi phát ra phân biệt vì A Lê 90%, mật lĩnh 90%, khuất mộc phần trăm mười sáu mười……"

Nam Cung Giác chớp chớp mắt, đột nhiên nhìn thoáng qua sắc mặt xú xú mật lĩnh.

Mật lĩnh bị Nam Cung Giác này liếc mắt một cái xem đến không thể hiểu được, hơn nữa cảm thấy thập phần không ổn, vì thế sắc mặt càng không hảo: "Ngươi nhìn cái gì mà nhìn? Tiểu tử ta nói cho ngươi, giống ngươi như vậy tiểu thí hài, ta một cái tát là có thể bóp chết mười cái!"

Nam Cung Giác nghe mật lĩnh này giận dỗi giống nhau ngôn ngữ, nhịn không được đỡ đỡ trán đầu.

Nói cái này Ma tộc đại lão, chân thật tính cách cùng mặt ngoài thật là hoàn toàn không giống nhau a.

Hơn nữa, hắn cùng A Lê tiền bối ăn ý không khỏi cũng quá đồng bộ một chút, ngay cả đối hắn hảo cảm độ đều là giống nhau.

Nam Cung Giác không khỏi tấm tắc bảo lạ.

Lại nói tiếp này cũng coi như thượng là phụ xướng phu tùy đi?

Tuy rằng thoạt nhìn hai người kia hình như là không có ở bên nhau bộ dáng……

Nam Cung Giác lắc lắc đầu, quyết định không hề rối rắm nhiều như vậy.

Dù sao hắn rối rắm không rối rắm cũng không quan trọng, cảm tình loại chuyện này, đều là đừng như người uống nước ấm lạnh tự biết, hắn một ngoại nhân cắm không thượng thủ.

Nhưng thật ra nghe được Nam Cung Giác tân sinh hệ thống có chút kinh ngạc: "Ký chủ ngươi nói hai người kia là một đôi?"

Nam Cung Giác đối với hệ thống kinh ngạc tỏ vẻ hiểu biết: "Yên tâm đi, ta ngay từ đầu cũng nhìn không ra." Nếu không phải cái kia ảo cảnh chân thật độ cùng hoàn nguyên độ quá cao, còn làm hắn thấy hai người kia hẹn hò cảnh tượng, Nam Cung Giác cũng sẽ không tin tưởng này hai người thế nhưng là một đôi hảo sao?

Bất quá hệ thống đều nhìn không ra tới, hắn nhìn không ra tới cũng là bình thường.

Nam Cung Giác cúi đầu, che khuất có chút mất mát thần sắc.

Tuy rằng không biết mặt lĩnh cùng A Lê hai vị tiền bối suy nghĩ cái gì, nhưng là bọn họ ít nhất có thể ở bên nhau, hắn hiện tại hoàn toàn không biết Lạc Hòa ở địa phương nào, có phải hay không cũng…… Tưởng hắn.

Ở Nam Cung Giác không biết địa phương, Lạc Hòa đã lâm vào táo bạo bên trong.

Hắn vốn dĩ kiếp trước thời điểm liền có tu ma trải qua, phía trước cũng bởi vì Nam Cung Giác sự tình một lần lại một lần thiếu chút nữa nhập ma, lúc này đây bọn họ vừa tiến vào tử vong nơi, vẫn luôn đều ở hắn bên người Nam Cung Giác đã không thấy tăm hơi! Phát mà là thanh cừ vẫn luôn ở hắn bên người, ý thức được chuyện này Lạc Hòa trước tiên liền có chút không thích hợp —— nhưng mà thanh cừ cũng không phải Nam Cung Giác, một chút đều nhìn không ra tới Lạc Hòa không thích hợp.

Lạc Hòa sắc mặt đều không có biến một chút, chỉ là nhìn thấy đối thủ thời điểm, cơ hồ là ở hành hạ đến chết giống nhau, thủ đoạn thập phần tàn nhẫn, trong mắt còn thường thường lập loè nguy hiểm hồng quang.

Nhưng mà trừ cái này ra, Lạc Hòa mặt khác hành vi đều biểu hiện đến thập phần bình thường, thanh cừ từ trước trong sinh hoạt, cơ hồ cũng coi như được với là một cái sống trong nhung lụa tiểu thiếu gia, xem mặt đoán ý kỹ năng gì đó tự nhiên là không tồn tại.

Đặc biệt là thanh cừ sinh hoạt thời đại vốn dĩ chính là bốn tộc hỗn cư thời đại, liền tính là ở Lạc Hòa trên người cảm giác được ẩn ẩn ma khí, hắn cũng không có cảm thấy đây là cái gì cùng lắm thì sự tình.

Cho nên nói, liền ở thanh cừ cố tình bỏ qua bên trong, Lạc Hòa bởi vì tìm không thấy Nam Cung Giác lệ khí càng ngày càng nặng, mãi cho đến hắn thiếu chút nữa đối thanh cừ động thủ, thanh cừ mới phát hiện Lạc Hòa không thích hợp.

Thân là một cái không có nói qua luyến ái độc thân cẩu, tuy rằng hắn phát hiện Lạc Hòa không thích hợp, nhưng là cũng không có thích hợp biện pháp giải quyết.

Rốt cuộc hắn tuy rằng cảm giác được hiện tại Lạc Hòa trạng thái cũng không thích hợp, nhưng là không thể đúng bệnh hốt thuốc, dẫn tới Lạc Hòa đối hắn công kích càng ngày càng tàn nhẫn, thanh cừ không có cách nào chỉ có thể đi lên nghênh chiến, nhưng mà đánh lên tới thời điểm còn muốn chiếu cố Lạc Hòa thực lực không thể hạ tử thủ……

Tóm lại chính là thập phần bó tay bó chân.

Hai người này vừa đánh lên, nguyên bản còn đi theo bọn họ bên người số lượng không nhiều lắm mấy cái đệ tử đều bị này kinh thiên động địa trận trượng dọa tới rồi, tức khắc liền trốn đến xa xa mà, chỉ ở một bên quan sát đến tình hình chiến đấu biến hóa.

Ở mọi người đều không có chú ý tới thời điểm, Lạc Hòa đôi mắt đã hoàn toàn thay đổi một loại nhan sắc, khí thế cũng càng ngày càng sắc bén, thậm chí dùng ra sát chiêu, bức cho thanh cừ không thể không trận địa sẵn sàng đón quân địch.

------oOo------

Phần 199

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 199: Tử vong nơi chín

Nam Cung Giác hoàn toàn không biết bên ngoài đã xảy ra chuyện gì, tưởng niệm Lạc Hòa tâm tình bị hắn đè ở đáy lòng, sau đó thực mau liền đối A Lê cười cười: "Tiền bối yên tâm đi, ta rất lợi hại!"

A Lê nhìn Nam Cung Giác khoe khoang bộ dáng, có chút bất đắc dĩ, nhưng là trong lòng cũng yên tâm rất nhiều.

Cùng lúc đó, nàng cũng nhịn không được hoài một ít không thực tế hy vọng, vạn nhất đứa nhỏ này thật là có thể dẫn bọn hắn rời đi cái này khốn cảnh thì tốt rồi……

Nhưng là nàng thực mau đình chỉ cái này ý tưởng, Nam Cung Giác vẫn là một cái hài tử, liền tính không phải, đem hy vọng ký thác ở người khác trên người khi hoàn toàn không đáng tin, cái này chân lý nàng dùng nhiều năm như vậy nhân sinh tự mình đã trải qua, chẳng lẽ giáo huấn còn không đủ sao?

Nói nữa, bọn họ chính mình giải quyết không được sự tình, làm một cái hài tử giúp bọn hắn gánh vác nhân quả, loại sự tình này, chỉ sợ chỉ có khuất mộc trưởng lão người như vậy có thể làm được ra tới.

Nàng ánh mắt tối sầm lại, không có tiếp tục nói chuyện.

Nam Cung Giác không biết nàng suy nghĩ cái gì, thấy bốn phía đều không có người ta nói lời nói, cũng nửa điểm xoát hảo cảm độ biện pháp đều không có.

Mặt khác những người đó cũng ở ảo cảnh bên trong xuất hiện quá, nhưng là Nam Cung Giác hoàn toàn nhìn không ra tới bọn họ cùng khi còn nhỏ đám kia thích đi mô thám hiểm hùng hài tử rốt cuộc có cái gì tương tự chỗ.

Khả năng người trưởng thành lúc sau đều sẽ thay đổi, cũng không biết bọn họ là như thế nào làm được thay đổi đến như vậy hoàn toàn.

Hắn đang tìm tư đột phá khẩu thời điểm, bỗng nhiên cảm giác được một cổ mãnh liệt tầm mắt nhìn chằm chằm chính mình, Nam Cung Giác theo bản năng ngẩng đầu nhìn thoáng qua, phát hiện nhìn chằm chằm hắn chính là một người nam nhân, hắn chung quanh hơi thở rất là pha tạp, vừa không như là A Lê tiền bối giống nhau đại biểu cho Nhân tộc, cũng không giống như là mật lĩnh như vậy trên người mang theo ma khí.

Ngược lại so sánh với tới, càng thêm như là một cái…… Quỷ tộc.

Nam Cung Giác không có gặp qua Quỷ tộc.

Ở hiện tại Thượng Ngu Đại Lục, rất ít có người sẽ cho chết đi tu sĩ lưu lại làm đối phương biến thành quỷ sau đó trở về trả thù cơ hội, bọn họ mặc kệ là giết người đoạt bảo vẫn là giết địch, đều thích làm hồn phi phách tán kia một bộ.

Cho nên Nam Cung Giác hoàn toàn không có ở Tu chân giới gặp qua quỷ.

Lúc này đây bị một cái âm trắc trắc quỷ…… Hư hư thực thực là quỷ gia hỏa theo dõi, Nam Cung Giác đánh cái rùng mình.

Hắn tổng cảm thấy vị kia tiền bối xem hắn ánh mắt không phải rất hòa thuận.

.

Chỉ chốc lát sau, khuất mộc trưởng lão mang theo thanh y đã trở lại.

Nam Cung Giác làm thanh y hiện tại chủ nhân, thanh y phi thường tự giác đi tới Nam Cung Giác bên người trạm hảo, biểu hiện đến giống như là một cái phổ phổ thông thông kiếm linh.

Nam Cung Giác không biết thanh y cùng khuất mộc trưởng lão chi gian đàm luận cái gì, nhưng là thanh y thái độ không có thay đổi, đối với Nam Cung Giác tới nói là một chuyện tốt.

Nói thật, Nam Cung Giác hoàn toàn không nghi ngờ này đó cổ xưa tiền bối có biện pháp làm thanh y hoàn toàn cùng chính mình thoát ly quan hệ, tuy rằng không biết xuất phát từ cái gì nguyên nhân bọn họ không có làm như vậy, nhưng là Nam Cung Giác trong lòng đối này đó tiền bối, đặc biệt là cái kia đại gia mặt ngoài tới xem vẫn luôn đều thực tôn kính khuất mộc trưởng lão một chút hảo cảm đều không có.

Khuất mộc đang nhìn thanh y đứng ở Nam Cung Giác bên người lúc sau, không biết nghĩ tới cái gì, lắc đầu thở dài một tiếng: "Ai, lão phu quả thật là già rồi a……"

Nam Cung Giác lập tức tâm sinh cảnh giác, nhưng là mặt ngoài lại là một chút đều không có biểu hiện ra ngoài, thậm chí còn lộ ra một cái ngưỡng mộ ánh mắt: "Sao có thể, khuất mộc trưởng lão một chút cũng bất lão."

Khuất mộc sửng sốt một chút, mới lại một lần con mắt nhìn về phía Nam Cung Giác, phát hiện tiểu tử này trong ánh mắt lộ ra tới ngưỡng mộ lúc sau, ở trong lòng cười nhạo một tiếng, mặt ngoài lại là cười đến thật cao hứng bộ dáng, vỗ vỗ Nam Cung Giác bả vai: "Vẫn là tiểu tử ngươi thật tinh mắt, mặt khác này đó oa tử chính là một chút đều không muốn chụp lão phu mông ngựa!"

Nam Cung Giác tâm nói chính mình kỳ thật cũng không phải rất vui lòng chụp cái này mông ngựa, nhưng là tình thế bắt buộc sao, mặc kệ thế nào, xem này đó tiền bối tuy rằng đối với khuất mộc trưởng lão rất bất mãn, nhưng là lại không có một cái dám trực tiếp động thủ phản kháng sẽ biết, ít nhất ở đoạn thời gian linh tinh, khuất mộc trưởng lão vẫn là một cái rất cường hãn đùi sao.

Ôm đùi loại chuyện này, nghi sớm không nên vãn.

Liền tính khuất mộc trưởng lão này đùi không biết khi nào sụp, hắn còn có một nhân tộc tiền bối cùng Nhân tộc tiền bối cp hộ giá hộ tống, không phải hắn tự tin quá mức, từ nhóm người này sức chiến đấu tới xem, tựa hồ A Lê tiền bối cùng mật lĩnh tiền bối liên hợp lại, là có thể đem mặt khác mọi người toàn bộ đánh cho tàn phế.

Hắn yên lặng mà ở trong lòng tưởng.

.

Lạc Hòa hoàn toàn nhập ma.

Thanh cừ phát hiện chuyện này lúc sau ngược lại dừng tay.

Hắn cùng Ma tộc có nhất định quan hệ, tuy rằng Lạc Hòa loại này từ Nhân tộc biến thành Ma tộc cách làm ở hắn xem ra có chút khó có thể lý giải.

Nhưng là có lẽ Lạc Hòa bản thân tồn tại trứ ma tộc gien duyên cớ, hiện tại Lạc Hòa tuy rằng thoạt nhìn là nhân loại tu ma lúc sau biến thành ma tu, nhưng là ở thanh cừ trong mắt lại có thể thực rõ ràng nhìn ra tới, Lạc Hòa hiện tại cái dạng này, căn bản chính là hoàn toàn biến thành một cái Ma tộc!

Phản tổ huyết mạch sao?

Thanh cừ không kịp tự hỏi, lập tức phóng xuất ra chính mình Ma tộc huyết mạch huyết mạch uy áp, đang ở phẫn nộ bên trong hoàn toàn mất đi tự mình Lạc Hòa bị đến từ huyết mạch áp lực áp chế, tạm thời đình chỉ động tác, thần trí chậm rãi tỉnh táo lại..

Thanh cừ thân phụ bốn tộc vương tộc huyết mạch, tuy rằng Nhân tộc bên này đã sớm không biết như thế nào tiến hóa, hoàn toàn không chịu huyết mạch áp chế ảnh hưởng, nhưng là Lạc Hòa biến thành Ma tộc lúc sau, huyết mạch áp chế quả nhiên so trực tiếp động thủ đánh người tới nhẹ nhàng nhiều.

Đặc biệt là thanh cừ ở phát hiện Lạc Hòa càng lớn càng hăng hái, thậm chí còn ở chiến đấu chi chiến biến cường chuyện này lúc sau.

“Ta đây là……” Lạc Hòa thanh âm có chút khàn khàn, nhưng mà hắn vấn đề cũng không có hỏi xong.

Bốn phía nồng đậm ma khí không một không ở nhắc nhở hắn, hắn đã lại một lần nhập ma.

Kiếp trước có tu ma kinh nghiệm Lạc Hòa đối này thậm chí liền sắc mặt đều không có nửa phần biến hóa.

Hắn cũng không cho rằng tu ma là một kiện đáng xấu hổ sự tình, chỉ là nghĩ đến tiểu sư đệ truyền cho chính mình công pháp không thể tiếp tục tu luyện, hắn trong lòng có chút mạc danh không vui.

Từ Nam Cung Giác nơi đó ký ức cùng chung lúc sau, hắn biết ở tiểu sư đệ thế giới có một loại lưu hành gọi là tình lữ xx, tỷ như tình lữ trang, tình lữ kiểu tóc

từ từ, phía trước hắn cùng tiểu sư đệ coi như là tình lữ công pháp…… Hiện tại không thể tiếp tục tu luyện, ngẫm lại thật đúng là chính là có điểm không vui đâu.

Lạc Hòa mặt vô biểu tình tưởng.

Thanh cừ không biết Lạc Hòa trầm khuôn mặt suy nghĩ cái gì, thấy Lạc Hòa tỉnh táo lại lúc sau thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Nếu là Lạc Hòa lại không tỉnh lại, hắn đã có thể không nghĩ quản nơi này phá sự.

"Ngươi biết chính mình làm sao vậy đi?" Thanh cừ tiếp xúc uy áp, hài hước nhìn Lạc Hòa.

Lạc Hòa gật gật đầu, đối với thanh cừ huyết mạch áp chế có thể đối chính mình sinh ra tác dụng chuyện này không đáng đánh giá.

Phía trước thời điểm hắn liền biết chính mình đánh không lại thanh cừ, hiện tại liền tính là nhập ma không phải cũng là giống nhau, huống chi, thanh cừ trên người tồn tại viễn cổ thời kỳ Ma tộc huyết mạch uy áp, đối với Lạc Hòa tới nói vẫn là có chút quá mức khó có thể đối phó rồi một chút.

Nhưng là này đó đều không phải trọng điểm, hắn nhìn về phía thanh cừ, hỏi một vấn đề: "Ngươi biết nơi này là địa phương nào."

Hắn thậm chí không phải dùng hỏi câu, thanh cừ nghe hiểu hắn muốn nói cái gì, sửng sốt một chút lúc sau gật gật đầu.

Hắn xác thật biết đây là địa phương nào.

Thấy hắn gật đầu, Lạc Hòa thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó ngữ khí có chút gian nan hỏi: "Ngươi biết Nam Cung ở đâu sao?"

Thanh cừ lắc lắc đầu.

Hắn, tuy rằng là một cái hồng nhan tri kỷ vô số người, nhưng là cũng không thể lý giải Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác loại này cảm tình.

Bởi vì hắn chưa từng có trải qua quá như vậy tình cảm, cho nên không rõ Lạc Hòa vì cái gì sẽ đối Nam Cung Giác có được như vậy nùng liệt, thậm chí sẽ khiến cho chính mình nhập ma tình cảm.

Đương nhiên, thanh cừ là nghĩ như thế nào cùng Lạc Hòa một chút quan hệ đều không có.

Hắn đang ở hồi tưởng Nam Cung Giác là khi nào biến mất ở chính mình bên người —— rõ ràng phía trước tiến vào thời điểm hai người là tay nắm tay, nhưng là Nam Cung Giác biến mất trong nháy mắt kia hắn một chút cảm giác đều không có, vẫn là thấy tử vong nơi bên trong thời điểm hắn mới bừng tỉnh kinh giác tiểu sư đệ không thấy.

Loại tình huống này Lạc Hòa vẫn là lần đầu tiên gặp được, hắn không phải lần đầu tiên đi vào tử vong nơi, lại là lần đầu tiên gặp được chuyện như vậy.

Hắn không biết tử vong nơi còn tồn tại cái gì chính mình cũng không biết bí mật, hắn kiếp trước thời điểm thường thường ở tử vong nơi tiến hành tu luyện, có thể nói là đã đem tử vong nơi sở hữu địa phương đều đã thập phần hiểu biết, lại không nghĩ rằng thế nhưng vừa tới đến nơi đây liền đem tiểu sư đệ ném.

Hắn trong mắt hiện lên một mạt hồng quang, nghĩ tới kiếp trước chính mình nhìn đến quá cái kia Ma tộc bí pháp.

.

Nam Cung Giác cùng A Lê cùng với mật lĩnh tiền bối ba người ở đen nhánh viễn cổ chiến trường bên trong đi qua, vì tìm kiếm nhiệm vụ trung âm dương hoa cùng thánh linh quả.

Này hai cái đồ vật cũng không biết là chủ hệ thống từ địa phương quỷ quái gì tìm được, Nam Cung Giác dò hỏi hệ thống, 001 ở hệ thống sở hữu ghi lại bên trong đều không có tìm được này hai loại thiên tài địa bảo ghi lại, Nam Cung Giác rơi vào đường cùng chỉ có thể hướng đối hắn ôm có thiện ý A Lê tiền bối dò hỏi.

Không nghĩ tới này hai loại thiên tài địa bảo thật đúng là chính là viễn cổ thời kỳ tồn tại đồ vật, tuy rằng đến bây giờ cũng không biết còn có hay không.

A Lê yêu trủng bên trong nhìn thấy quá âm dương hoa, khi đó A Lê vẫn là một cái gan lớn thiên chân Nhân tộc thiếu nữ, hơn nữa vẫn là thanh cừ liên hôn đối tượng, thanh cừ đã từng mang theo nàng đi vào quá yêu trủng chỗ sâu trong, ở yêu trủng trung tâm mảnh đất, tồn tại một gốc cây âm dương hoa, lúc ấy âm dương hoa vẫn là một gốc cây chồi non, A Lê cũng chỉ là kinh ngạc cảm thán một chút.

Từ bọn họ bị nhốt ở chỗ này lúc sau, liền không còn có thâm nhập quá yêu trủng bên trong.

Mọi người đều biết yêu trủng khẳng định xảy ra vấn đề, nhưng là ai cũng không dám tiến vào yêu trủng bên trong tìm tòi đến tột cùng.

Mà bọn họ giữa năng lực mạnh nhất khuất mộc trưởng lão cũng chưa từng có muốn đi điều tra yêu trủng dấu hiệu, cho nên không có người dám hành động thiếu suy nghĩ.

Lần này Nam Cung Giác hỏi âm dương hoa sự tình, A Lê không biết nghĩ như thế nào, ma xui quỷ khiến nhớ tới chính mình ở yêu trủng trung tâm nhìn thấy quá một gốc cây âm dương hoa cây non sự tình, hơn nữa không biết vì cái gì thế nhưng không có khống chế được chính mình đem chuyện này nói cho Nam Cung Giác một cái mới hai mươi tuổi tả hữu Nhân tộc tiểu bối.

Nàng nói ra lúc sau liền lập tức hối hận, nhưng mà đã chậm.

Nam Cung Giác hai mắt tỏa ánh sáng nhìn nàng, hy vọng nàng có thể dẫn hắn đi xem âm dương hoa trông như thế nào, Nam Cung Giác tuy rằng không có gì triền người công phu, nhưng là hắn liền dùng một loại chờ mong ánh mắt nhìn A Lê, đều làm rất nhiều năm không có gặp qua hài tử A Lê nhịn không được.

Cuối cùng nàng vẫn là mang theo Nam Cung Giác tiến vào yêu trủng bên trong.

Yêu trủng trung tâm hiện tại là bộ dáng gì A Lê cũng không hiểu được, cho nên nàng đưa ra muốn giáo dục một chút Nhân tộc tiểu tể tử Nam Cung Giác thời điểm, không có người phản đối…… Nga không, vẫn phải có, mật lĩnh tỏ vẻ cũng không yên tâm nàng có thể hay không đối này nhân tộc tiểu tể tử làm cái gì, cũng coi đây là lý do một hai phải đi theo bọn họ.

A Lê cùng mật lĩnh mắt to trừng mắt nhỏ tranh luận thật lâu lúc sau, mới thập phần bất đắc dĩ đồng ý làm mật lĩnh đi theo.

Mọi người đều cho rằng mật lĩnh cùng A Lê là thuộc về như nước với lửa trạng huống, bởi vậy đều không có cảm thấy hai người hành vi có cái gì không đúng.

Mà khuất mộc trưởng lão từ đem thanh y mang theo đến nơi xa nói một ít lời nói lúc sau cả người liền có vẻ có chút kỳ quái, ở ngay lúc này tự nhiên là không rảnh lo A Lê cùng mật lĩnh phải làm chút gì đó.

Huống chi hắn cũng cảm thấy mật lĩnh cùng A Lê như nước với lửa, mặc kệ A Lê là muốn làm cái gì, hắn đều không cho rằng mật lĩnh sẽ khoanh tay đứng nhìn, cho nên thập phần yên tâm làm mật lĩnh cùng A Lê mang theo Nam Cung Giác rời đi.

Vây xem hết thảy hơn nữa thấy rõ chân tướng Nam Cung Giác nhìn ra tới khuất mộc trưởng lão cùng mặt khác những cái đó tiền bối ý tưởng, nhịn không được đồng tình bọn họ một phen.

Tấm tắc, nhân gia rõ ràng là phụ xướng phu tùy rải cẩu lương, cố tình này đó tiền bối thế nhưng mắt què ai cũng nhìn không ra tới.

Cho nên nói hắn vì cái gì nếu có thể nhìn ra tới đâu? Hiện tại hắn bên người không có có thể đem cẩu lương phản rải trở về Lạc Hòa, nhìn này hai người chi gian mặt mày đưa tình bộ dáng, quả nhiên vẫn là thập phần sốt ruột.

Nam Cung Giác vô ngữ đi theo hai cái tiền bối mặt sau, chỉ có thể quấy rầy hệ thống: "Nói, hệ thống, ngươi hiện tại còn không có rà quét ra cái này viễn cổ chiến trường toàn cảnh sao?"

Hệ thống cẩn trọng công tác, còn muốn tiếp thu ký chủ nghi ngờ, tỏ vẻ chính mình không cao hứng: "Không có, thỉnh ký chủ chú ý, cái này địa phương ở nguyên cốt truyện bên trong cũng không có xuất hiện, cũng không có bất luận cái gì văn tự ghi lại, hệ thống cái gì đều ảo diệu không ra mới là bình thường trạng huống, hiểu?"

Nam Cung Giác: "Không hiểu."

Hệ thống không nói: "……"

Nam Cung Giác cũng mặc kệ hệ thống có phải hay không thực vô ngữ, hắn đi theo hai cái đại lão phía sau hoa thủy, nhưng vẫn đều ở chú ý chung quanh tình huống.

Ở ảo cảnh bên trong thời điểm, có lẽ là cái kia hoàn cảnh thập phần nhân tính hóa duyên cớ, hắn ở ảo cảnh bên trong thời điểm kỳ thật coi như là nửa cái góc nhìn của thượng đế, cơ hồ đã nhìn ra toàn bộ viễn cổ chiến trường toàn cảnh cùng địa thế cấu tạo.

Nhưng là này một đường đi tới, hắn phát hiện địa thế cấu tạo thế nhưng có không nhỏ thay đổi.

Nghĩ đến cuối cùng viễn cổ trên chiến trường kia một hồi thình lình xảy ra động đất, hắn hiểu rõ gật gật đầu, hơn nữa phân phó hệ thống: "Hệ thống, ngươi đem chúng ta đi qua toàn cảnh rà quét lúc sau truyền tống cho ta, Kịch Tình Độ tùy tiện hoa."

Hiện tại Nam Cung Giác có thể nói là có Kịch Tình Độ vạn sự không lo.

Đi vào thế giới này lâu như vậy, hắn rốt cuộc có thể có tùy tiện hoa một ngày, cẩn thận ngẫm lại quả nhiên vẫn là thực lệnh người kích động bộ dáng đâu.

Nam Cung Giác bành trướng một giây đồng hồ, sau đó trước mắt cảnh sắc bỗng nhiên biến đổi, phía trước ở ảo cảnh bên trong nhìn thấy yêu trủng trung tâm nơi đã xuất hiện ở hắn trước mặt.

Yêu trủng trung tâm nơi lại nói tiếp mới là chân chính Yêu tộc các đại lão trầm miên nơi, nghe nói sở hữu Yêu tộc đại lão chết phía trước đều sẽ tiến vào yêu trủng bên trong chờ chết tới, tuy rằng không biết đồn đãi thật giả, nhưng là như vậy truyền kỳ địa phương, quả nhiên…… Có vẻ thập phần bình đạm không có gì lạ.

------oOo------

Phần 200

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 200: Tử vong nơi mười

Này có lẽ chính là trong truyền thuyết trở lại nguyên trạng?

Dù sao Nam Cung Giác là không thể lý giải.

Ở ảo cảnh bên trong, bởi vì không có người chân chính tiến vào yêu trủng trung tâm, cho nên hắn không biết cái gọi là yêu trủng trung tâm nơi rốt cuộc là bộ dáng gì, chỉ có thể xa xa mà bàng quan một chút, trăm triệu không nghĩ tới, yêu trủng trung tâm nơi thế nhưng liền cùng một cái bình thường rừng rậm không sai biệt lắm, hơn nữa loại vẫn là thấp bé lùm cây.

Có thể nói là thập phần không đi tâm.

Cùng hắn tưởng tượng bên trong uy vũ khí phách cảm giác một chút đều không giống nhau.

Xuyên qua lùm cây lúc sau, bọn họ trước mặt xuất hiện một cái tấm bia đá.

Ở hồi lâu phía trước, tấm bia đá là có thể cảm ứng huyết mạch, yêu trủng cần thiết muốn có Yêu Vương huyết mạch người máu mới có thể tiến vào, năm đó vì mang theo A Lê tiến vào yêu trủng bên trong, thanh cừ có thể nói là thập phần khoát đi ra ngoài, cho A Lê vài giọt thanh cừ máu, hiện tại tuy rằng những cái đó máu đã sớm đã biến mất, nhưng là A Lê cũng có thể mơ hồ cảm giác được, yêu trủng bên trong đối với huyết mạch hạn chế tựa hồ nhỏ rất nhiều.

Nàng chậm rãi hút vào một hơi, đem chính mình tay phóng thượng tấm bia đá, chỉ chốc lát sau, là bi thương tản mát ra một đạo đạm lục sắc quang mang, sau đó bốn phía chấn động một chút, ở bọn họ trước mặt trống rỗng xuất hiện một cánh cửa cùng vô số vô tự bia.

Nam Cung Giác sửng sốt, những cái đó vô tự bia, hắn như thế nào cảm giác có chút quen mắt?

Hắn còn không kịp nghĩ nhiều, đã bị A Lê giữ chặt tiến vào yêu trủng chi môn, Nam Cung Giác không có đem trong đầu linh quang chợt lóe đặt ở trong lòng, ở gặp được chân chính yêu trủng trung tâm nơi thời điểm, nhịn không được có chút kinh ngạc cảm thán.

Ở bên ngoài trong thế giới tràn ngập tử khí, thi thể, mùi máu tươi, còn có vô số sương đen, nhưng là yêu trủng trung tâm nơi lại hoàn toàn chính là một cái khác bộ dáng.

Tuy rằng không có thái dương, nhưng là bốn phía lại thập phần sáng ngời, cây cối xanh miết, mùi hoa tập người, quả thực cùng bên ngoài tử khí trầm trầm bộ dáng là hai cái thế giới.

Tuy rằng bọn họ chi gian chỉ cách xa nhau một cánh cửa.

Nam Cung Giác chú ý tới A Lê thần sắc có chút phức tạp, như là hoài niệm lại như là khác cái gì, ngay cả vẫn luôn đều diện than một khuôn mặt mật lĩnh trong mắt đều hiện lên một tia kinh ngạc, đây chính là thập phần khó gặp sự tình. Hắn như vậy nghĩ, động tác lại không chậm đi theo A Lê cùng mật lĩnh.

Chuẩn xác tới nói là hắn cùng mật lĩnh đi theo A Lê tiền bối.

Chỉ chốc lát sau, mấy người đi tới một mảnh hồ nước trước.

Cái này hồ cũng không lớn, liếc mắt một cái là có thể nhìn đến giới hạn, chính giữa hồ trường hai đóa hoa, một đen một trắng, thập phần thấy được. Nam Cung Giác trong lòng vừa động, cơ hồ là lập tức liền minh bạch này hai đóa hoa chính là hệ thống nhiệm vụ trung theo như lời âm dương hoa.

Hai đóa hoa khai ở giữa hồ, thập phần an tĩnh, một đen một trắng giao hòa chiếu sáng lẫn nhau, thoạt nhìn mạc danh thập phần hài hòa.

Nam Cung Giác nghĩ muốn đem như vậy mỹ lệ hoa hái được thật đúng là tội lỗi.

Nhưng là thực mau, hệ thống liền bắt đầu đổi mới tư liệu.

“Ký chủ thỉnh chú ý, hệ thống cơ sở dữ liệu đã đổi mới, tân tăng vật phẩm: Âm dương hoa.

Âm dương hoa: Âm dương hai sinh hoa, Yêu giới chi tuyền trung mới có thể sinh trưởng, có nghịch chuyển âm dương sinh tử tác dụng.

Đây là Tu chân giới quý trọng giống loài, hy vọng ký chủ nhẹ lấy nhẹ phóng.”

Nam Cung Giác nghe hệ thống dùng một loại nãi âm nghiêm trang nói một đoạn này tư liệu, không biết vì cái gì có điểm muốn cười.

Hắn đem ánh mắt chuyển qua A Lê trên người, dò hỏi: “Tiền bối, ta có thể lấy đi này hai đóa hoa sao?”

A Lê là không biết âm dương hoa tác dụng, ở bọn họ sinh tồn cái kia thời đại, sở hữu thiên tài địa bảo đối với bọn họ tới nói cơ hồ đều là không có gì dùng, lúc ấy nhân loại thông qua tu luyện có thể trường sinh, mỗi một chủng tộc người tử vong lúc sau đều có thể trở thành Quỷ tộc, lại nói tiếp cùng vĩnh sinh bất diệt không có gì khác nhau, bởi vậy bọn họ sinh hoạt hoàn cảnh cũng không có yêu cầu bọn họ cần thiết dựa vào thiên tài địa bảo mới có thể sống sót.

Cho nên đối với A Lê tới nói, Yêu tộc tiền bối ở yêu trủng trung tâm nơi gieo trồng âm dương hoa tuy rằng có nhất định đạo lý, nhưng là cũng không có nói không cho hậu nhân hái, vì thế nàng gật gật đầu.

Nhưng thật ra Nam Cung Giác có chút không thể tin được: “Thật vậy chăng?”

A Lê không biết này nhân tộc hậu bối vì cái gì như vậy kinh ngạc, vẫn như cũ nghiêm trang gật gật đầu, hơn nữa nói: “Yên tâm đi hài tử, ta cùng mật lĩnh sẽ giúp ngươi hộ pháp, ngươi nếu thập phần yêu cầu âm dương hoa nói, liền trực tiếp đi hái thì tốt rồi.”

Nam Cung Giác có chút cảm động.

Sau đó hệ thống lập tức ra tới gây mất hứng: “Ký chủ, căn cứ đổi mới về sau cơ sở dữ liệu cho thấy, A Lê cùng mật lĩnh sinh hoạt cái kia thời đại căn bản không dựa vào thiên tài địa bảo, nàng là hoàn toàn không biết âm dương hoa giá trị mới như vậy sảng khoái.”

“Liền ngươi lắm miệng!” Nam Cung Giác quát lớn một chút hệ thống.

Cái này ý niệm nếu muốn có điểm tốt đẹp tưởng tượng cũng không được sao?

Đánh vỡ Nam Cung Giác tốt đẹp ảo tưởng hệ thống: “……”

Tính, nó nói cái gì đều là sai, không bằng câm miệng xem tiểu thuyết, vì cái gì một hai phải cùng ký chủ giao lưu bị khinh bỉ đâu?

Hắn kháp một cái pháp quyết, nháy mắt bay tới chính giữa hồ, gần gũi quan sát nổi lên chính giữa hồ âm dương hoa.

Nam Cung Giác bỗng nhiên cảm thấy có cái gì không đúng, theo đạo lý tới nói, sinh trưởng thiên tài địa bảo địa phương, đều sẽ tồn tại thập phần hung tàn người thủ hộ linh tinh tồn tại, yêu tuyền bên trong lại thập phần an tĩnh, một chút hơi thở nguy hiểm đều không cảm giác được, này hiển nhiên liền không bình thường.

Hắn tức khắc cảnh giác lên, thật cẩn thận nhìn nhìn bốn phía, phát hiện A Lê cùng mật lĩnh ở cách đó không xa thủ, chung quanh xác thật như là một chút nguy hiểm đều không có bộ dáng, hắn chậm rãi thở dài nhẹ nhõm một hơi, thật cẩn thận động thủ chạm chạm màu trắng âm dương hoa hoa cánh, hắn lòng bàn tay cảm giác được một trận đau đớn.

Nam Cung Giác cảm giác được có thứ gì bay nhanh ăn mòn chính mình đại não, ở mất đi ý thức phía trước, hắn tựa hồ nghe đến hệ thống nói gì đó.

Hệ thống vốn dĩ chuẩn bị đi xem tiểu thuyết, nhưng là bỗng nhiên lại thấy được một cái hệ thống tư liệu đổi mới nhắc nhở, nó hoảng sợ, lập tức thượng tuyến chuẩn bị nói cho ký chủ: “Ký chủ ngươi trước từ từ! Âm dương hoa thế nhưng có độc, mặc kệ là trước đụng tới màu đen cánh hoa vẫn là màu trắng cánh hoa đều sẽ trực tiếp trúng độc, chỉ có trước tìm được rồi thánh linh quả mang ở trên người, sau đó đồng thời hái hắc bạch hai sắc hoa mới có thể hái……”

Nó lời nói còn không có nói xong, liền phát hiện nhà mình ký chủ đã ngã xuống hồ thượng.

Hệ thống: “……”

Cái này trường hợp…… Thật là xấu hổ. Ngại với A Lê cùng mật lĩnh còn đang nhìn Nam Cung Giác, hệ thống căn bản không dám dễ dàng xuất hiện, nó không khỏi thập phần sốt ruột, phải biết rằng âm dương hoa độc tính ở toàn bộ viễn cổ thời kỳ đều là thập phần cường hãn, càng đừng nói hiện tại da giòn Nhân tộc tu sĩ Nam Cung Giác.

Hệ thống không có cách nào, chỉ có thể ở hệ thống thương thành bên trong điên cuồng đổi giải độc đan dược, sau đó tất cả đều thừa dịp A Lê cùng mật lĩnh chú ý không đến bên này thời điểm nhét vào Nam Cung Giác trong miệng.

Nhưng là nó đệ nhị cái đan dược còn không kịp tắc, mắt sắc A Lê cùng mật lĩnh liền phát hiện bên này không bình thường, ở Nam Cung Giác ngã vào trong hồ bắn khởi bọt nước phía trước liền tiếp được Nam Cung Giác, đem Nam Cung Giác đưa tới bên bờ.

"A Lê, đây là làm sao vậy?"

Mật lĩnh nhìn đến vừa rồi còn ở tung tăng nhảy nhót Nhân tộc tiểu tể tử bỗng nhiên chi gian liền sắc mặt xanh trắng ngã xuống địa phương, sắc mặt đổi đổi.

Hiện tại Nam Cung Giác, nói thật, thoạt nhìn lại là cùng muốn chết không sai biệt lắm, sắc mặt xanh trắng đan xen, thân thể cũng thập phần lạnh băng, thoạt nhìn giống như là sắp tử vong giống nhau, thập phần kinh tủng.

A Lê bọn họ cái kia thời đại tự nhiên là không e ngại tử vong, nhưng là ai biết bên ngoài thế giới hiện tại biến thành cái dạng gì, A Lê cùng mật lĩnh đều biết khuất mộc trưởng lão thậm chí là bên ngoài mọi người trong lòng đều có một loại cho rằng này nhân tộc hài tử chính là bọn họ một đường sinh cơ ý tưởng, cho nên nếu là Nam Cung Giác đã xảy ra chuyện, mặc kệ là xuất phát từ cái gì phương diện nguyên nhân, A Lê cùng mật lĩnh đều sẽ không hảo quá.

.

Liền ở Nam Cung Giác hôn mê thời điểm, Lạc Hòa cổ họng một ngọt, thế nhưng phun ra một búng máu ra tới!

Lạc Hòa thần sắc đại biến! Tiểu sư đệ đã xảy ra chuyện!

Hắn không rảnh lo thi triển Ma tộc cấm thuật sẽ mang đến ảnh hưởng, lập tức giảo phá ngón tay trên mặt đất bắt đầu họa trận pháp, thanh cừ nhìn thấy Lạc Hòa hộc máu hoảng sợ, chờ hắn phát hiện Lạc Hòa đang làm cái gì lúc sau sắc mặt cũng đổi đổi.

Thân là bốn tộc hỗn huyết, vẫn là Ma tộc kia một thế hệ Ma Vương chỉ tử, viễn cổ Ma tộc cấm thuật thanh cừ tự nhiên là biết đến, hắn xem Lạc Hòa ánh mắt trở nên phức tạp lên.

Nếu Lạc Hòa là vừa rồi mới nhập ma nói, căn bản không có khả năng biết loại này nơi phát ra với viễn cổ Ma tộc cấm thuật, nhưng là nếu Lạc Hòa phía trước

Nhân tộc tu sĩ biểu hiện đều là giả…… Hắn quả thực không dám tưởng tượng, người này thế nhưng có thể có sâu như vậy lòng dạ.

Thanh cừ cau mày, không tin chính mình thế nhưng sẽ nhìn lầm.

Phía trước Nam Cung Giác ở thời điểm, Lạc Hòa biểu hiện thập phần bình thường, nửa điểm đều không có biểu hiện ra ngoài khác thường, nhưng là Nam Cung Giác không thấy, Lạc Hòa biểu hiện liền trở nên thực không bình thường, thậm chí đều đã trực tiếp trở thành Ma tộc!

Thanh cừ cái kia thời đại không cảm thấy Ma tộc có cái gì không tốt, đại gia tuy rằng đều là bằng thực lực nói chuyện, nhưng là bốn tộc chi gian nhưng không có gì cả đời không qua lại với nhau không chết không ngừng cục diện xuất hiện, nhưng là ở hiện tại Nhân tộc trong mắt, một cái tu sĩ biến thành ma tu cơ hồ chính là toàn bộ Tu chân giới cộng đồng địch nhân.

Tuy rằng thanh cừ không phải thực lý giải cái này logic, nhưng là hắn biết Lạc Hòa biến thành như vậy tương lai muốn đối mặt áp lực khẳng định rất lớn, đặc biệt là ở chung quanh còn có Cửu Thiên Tông đệ tử thời điểm.

Nghĩ đến đây, thanh cừ nhìn thoáng qua sớm tại Lạc Hòa phát cuồng thời điểm cũng đã trốn đến một bên giấu đi chút nào không dám tiếp cận bên này Cửu Thiên Tông đệ tử, trong mắt hiện lên một tia sát khí.

Nhưng là liền tính là muốn đem những người này vĩnh viễn lưu lại nơi này, cũng không nên hắn tới động thủ, cho nên thanh cừ chỉ là lạnh lùng mà nhìn bọn họ liếc mắt một cái, liền dời đi tầm mắt, nghĩ nghĩ, từ chính mình lĩnh vực bên trong phân ra tới một bộ phận nhỏ ma khí trợ giúp Lạc Hòa.

Vừa mới nhập ma Lạc Hòa trong thân thể kỳ thật tất cả đều là linh khí, này đó linh khí muốn chuyển hóa trở thành ma khí còn cần rất dài một đoạn thời gian, mà Lạc Hòa hiện tại đang định sử dụng cái này trận pháp cố tình thập phần hao phấn ma khí, hắn cảm thấy chính mình nếu là không ra tay nói, phỏng chừng Lạc Hòa chính là huyết lưu làm chết ở chỗ này, đều không nhất định có thể hoàn thành trận pháp.

Cảm giác được nồng đậm ma khí xuất hiện ở chính mình chung quanh, Lạc Hòa sửng sốt, hắn ngẩng đầu nhìn thoáng qua, đối diện thượng thanh cừ không chút để ý biểu tình.

Thanh cừ cười đến có điểm…… Từ Lạc Hòa góc độ tới xem, thanh cừ thần sắc có điểm tang thương.

Hắn nửa thật nửa giả nói: “Cho nên nói ta chính là không hiểu được các ngươi này đó lâm vào tình yêu không thể tự kềm chế người, rốt cuộc là thứ gì chống đỡ các ngươi…… Như vậy không màng tất cả phi đối phương không thể đâu……”

Nói đến mặt sau, thanh cừ thanh âm đã rất nhỏ, Lạc Hòa cũng không có tâm tư để ý hắn đang nói cái gì, chỉ là nhanh hơn họa trận pháp tốc độ.

Thanh cừ khóe miệng tự giễu, hắn nhận thức người giữa, giống như luôn là có thể nhìn thấy loại này vì cái gọi là tình yêu cái gì đều không màng người, năm đó hắn nhất không có gì càng là nghĩ muốn cái gì thời điểm, bởi vì vô pháp chân chính thể hội kia có thể làm người thương nhớ đêm ngày đòi chết đòi sống cảm tình tư vị, cho nên trở nên thập phần ác liệt.

Rõ ràng biết A Lê cùng nam nhân kia chi gian cảm tình, hắn vẫn là đem A Lê coi như là chính mình tương lai thê tử, thậm chí đem A Lê đưa tới yêu trủng bên trong……

Không biết kia hai người chi gian có hay không nói khai……

Thanh cừ ngần ấy năm rất ít có hối hận cảm giác, chỉ là đối A Lê, lại trước sau tồn tại rất nhiều áy náy, lúc trước hắn ma xui quỷ khiến đem A Lê đưa tới yêu trủng, còn không có nói cho A Lê tiến vào yêu trủng ý nghĩa là cái gì, thậm chí còn ác liệt đem A Lê cùng chính mình tiến vào yêu trủng sự tình truyền tới A Lê chân chính ái mộ người trong tai.

Hắn bị nhốt ở quỳnh lĩnh bí cảnh trung thời điểm luôn là nhịn không được tưởng, nếu là chính mình lúc trước không có làm như vậy, liền tính là ngắn ngủi, kia hai người chi gian có phải hay không cũng có thể đạt được chân chính hạnh phúc?

Nhưng là thời gian không có khả năng chảy ngược, thanh cừ rất rõ ràng, chính mình không có khả năng trở lại lúc ấy hối hận.

Nếu là còn có thể nhìn thấy A Lê cùng cái kia chán ghét gia hỏa, hắn nhất định sẽ đem chuyện này giải thích rõ ràng……

Thanh cừ trước mắt quang mang đại thịnh, một trận nồng đậm ma khí bay lên trời, đem hắn cùng Lạc Hòa nơi khu vực hoàn toàn vây quanh lên, thanh cừ vốn dĩ có thể rời đi, nhưng là ma xui quỷ khiến, hắn không có rời đi cái này địa phương, mà là đứng ở tại chỗ không có động.

Hắn có một loại vi diệu cảm giác……

Mà loại cảm giác này, ở hắc khí tan hết lúc sau được đến chứng thực.

Hắn thấy trước mặt xuất hiện hai cái quen thuộc người, có chút phản ứng không kịp: “A, A Lê?”

Hắn vừa mới mới nghĩ nếu còn có thể nhìn thấy A Lê, nhất định phải tưởng đối phương cùng với người kia giải thích phía trước sự tình, không nghĩ tới thế nhưng một ngữ thành sấm, không, hắn đều chỉ là ngẫm lại thế nhưng liền trở thành sự thật.

Này ở thanh cừ mấy chục năm nhân sinh quan bên trong cơ hồ đều là không có khả năng phát sinh sự tình, quả thực điên đảo hắn tưởng tượng.

Ở thanh cừ phát ngốc thời điểm, Lạc Hòa đã thấy hôn mê Nam Cung Giác, hắn bước chân có chút lảo đảo, nhưng là lại không có dừng lại, mà là thẳng tắp mà

đi hướng Nam Cung Giác phương hướng.

Đang ở Nam Cung Giác thức hải bên trong gấp đến độ sứt đầu mẻ trán hệ thống bỗng nhiên cảm ứng được Lạc Hòa hơi thở, lập tức như là tìm được rồi cứu tinh, lập tức tiêu phí nhất định Kịch Tình Độ cùng Lạc Hòa chi gian thành lập tinh thần liên tiếp: "Ký chủ sư huynh! Ký chủ trúng độc, hiện tại cần thiết phải có âm dương hoa cùng thánh linh quả đồng thời xuất hiện mới có thể cứu ký chủ! Ngươi nhất định phải giúp đỡ a……"

Hệ thống thanh âm đột nhiên im bặt.

Nó góc nhìn của thượng đế thấy Lạc Hòa ở đi tới Nam Cung Giác bên người lúc sau, thể lực chống đỡ hết nổi ngã xuống trên mặt đất, hơn nữa hắn trên người kinh mạch tán loạn, thân thể giống như là bị xe tải lớn nghiền áp một lần lại một lần dường như, kinh mạch tẫn toái, lại còn có tràn ngập ma khí……

Nó thần sắc đại biến!

Hiện tại Lạc Hòa còn không phải là phía trước cái kia chân chính vai ác Boss Lạc Hòa nhập ma thời điểm cảnh tượng sao?

Thật là nhà dột còn gặp mưa suốt đêm.

Ký chủ hiện tại hôn mê bất tỉnh, duy nhất một hệ thống có thể giao lưu nhân loại hiện tại cũng vết thương chồng chất nửa chết nửa sống, hệ thống đối trước mắt tình huống bó tay không biện pháp.

? Tác giả nhàn thoại: Tự bế…… Tưởng kết thúc QAQ(?; _?;)

------oOo------

Phần 201

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 201: Một viên hòn đá nhỏ 【 quyển thứ năm: U minh Yêu giới 】

Lạc Hòa gian nan nâng lên tay sờ sờ Nam Cung Giác mặt. Hắn hiện tại gân mạch đứt từng khúc, nhưng là Nam Cung Giác cũng không có hảo đến địa phương nào đi, hiện tại Nam Cung Giác cả người hơi thở thoi thóp hô hấp mỏng manh, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, vẫn không nhúc nhích, nếu không phải thân là một cái tu sĩ, còn có hệ thống cấp đan dược điếu trụ một hơi nói, hiện tại Lạc Hòa nhìn thấy chỉ sợ cũng là Nam Cung Giác thân xác.

Lạc Hòa phát hiện chính mình đã từng nhất thống hận những cái đó ký ức tất cả đều bị Nam Cung Giác vẫn không nhúc nhích hồi ức toàn bộ bao trùm, hiện tại hắn rất ít sẽ nhớ lại kiếp trước thời điểm những cái đó bị phản bội, liều mạng thăng cấp, bị ngọn lửa thiêu đốt linh hồn thống khổ, đều so ra kém Nam Cung Giác ở chính mình trước mặt không hề phản ứng một màn.

Hắn trái tim so thân thể càng khó chịu, nhưng là Lạc Hòa không có cách nào.

Thân thể hắn bởi vì ma khí nhập thể duyên cớ, đang ở tiến hành từ tiên đạo đến ma đạo chuyển hóa, cái này quá trình dài lâu mà thống khổ, giống như là có người cầm đao đem trên người hắn thịt một đao lại một đao cắt ra, sau đó lại dùng tinh mịn đường may phùng thượng, tràn ngập liên tục không ngừng đau đớn.

Rất nhiều ma tu đều là bởi vì gặp ngoài ý muốn tu vi mất hết lúc sau mới đọa vào ma đạo, bọn họ một lần nữa tu ma đạo thời điểm cũng không cố sức.

Kiếp trước Lạc Hòa chính là tu vi mất hết lúc sau ngẫu nhiên được đến Ma tộc truyền thừa, mới nhập ma đạo, lúc ấy hắn cũng không có giống hiện tại giống nhau cảm giác được khó có thể thừa nhận thống khổ.

Lạc Hòa cũng không biết chính mình thế nhưng không chịu nổi như vậy thống khổ.

Hắn cắn chặt răng, không rên một tiếng, một giọt lại một giọt mồ hôi lạnh từ đầu thượng rơi xuống xuống dưới, hắn rõ ràng cảm giác được chính mình sinh mệnh lực đang ở xói mòn, có lẽ không dùng được bao lâu, hắn liền sẽ cùng tiểu sư đệ biến thành một cái bộ dáng……

Lạc Hòa khổ trung mua vui tưởng.

Nhưng là thực hiển nhiên có người không nghĩ làm hắn biến thành như vậy, hệ thống lúc này cũng không rảnh lo bốn phía còn có A Lê cùng thanh cừ cùng với

mật lĩnh tồn tại, lập tức lao tới, trực tiếp đem một quả đan dược nhét vào Lạc Hòa trong miệng.

Lạc Hòa sặc một chút, thuốc viên vào miệng là tan, thực mau liền hóa thành nồng đậm ma khí truyền tới thân thể hắn bên trong, hắn dừng một chút, sau đó bắt đầu bay nhanh khôi phục lên!

.

Lạc Hòa đang ở giành giật từng giây khôi phục, thanh cừ cùng A Lê cùng với mật lĩnh ba người lại tạm thời không rảnh lo chú ý hệ thống xuất hiện cùng với Lạc Hòa bên kia trạng huống.

Bọn họ ba người chi gian sự tình kỳ thật cũng coi như là một quyển sổ nợ rối mù.

Năm đó thân là bốn tộc hỗn huyết nhưng là cuối cùng bị nhận định vì Yêu tộc người thừa kế thanh cừ vốn là muốn cùng Nhân tộc đệ nhất mỹ nhân, cũng là thực lực đệ nhất trẻ tuổi A Lê liên hôn, bọn họ cũng từ nhỏ liền định ra hôn ước, nhưng là thanh cừ bên người mọi người đều là có được hoàn mỹ tình yêu, tỷ như cha mẹ hắn, gia gia nãi nãi, thậm chí là ông ngoại bà ngoại chi gian đều là lệnh người cực kỳ hâm mộ một đôi.

Nhưng là cố tình thanh cừ đối với ai đều tìm không lớn cái loại này tâm động thả nguyện ý sủng ái đối phương người, còn nữa lại bởi vì phản nghịch kỳ tới rồi duyên cớ, hắn bắt đầu ở toàn thế giới tìm kiếm đủ loại hồng nhan tri kỷ, thật nhiều mỹ nhân thậm chí bị hắn dưỡng ở trong nhà, tóm lại hiện tại thanh cừ cũng tưởng không rõ chính mình là như thế nào làm ra như vậy tra sự tình tới.

Đặc biệt này đó còn không phải trọng điểm.

Quan trọng nhất chính là, có một ngày, thanh cừ phát hiện A Lê cùng Ma tộc một người tựa hồ có điểm ái muội!

Lúc ấy chính trực hắn mỗi một ngày đều ở làm một ít thập phần không tốt cảnh trong mơ thời điểm, hắn lúc ấy mỗi một ngày đều ở mơ thấy thế giới hủy diệt, trong lòng tích tụ, cho nên không biết là cọng dây thần kinh nào không đúng, thế nhưng mang theo A Lê tiến vào yêu trủng.

Ở lúc ấy, Yêu tộc người thừa kế đem một người khác mang tiến yêu trủng, cơ hồ chính là tưởng tổ tiên nhóm tuyên cáo hắn muốn cho người này trở thành Yêu tộc tương lai yêu hậu, cố tình những cái đó Yêu tộc tiền bối không biết suy nghĩ cái gì, thế nhưng thật sự ở A Lê trên người hơn nữa yêu hậu chuyên chúc ấn ký.

Sau đó A Lê trên người ấn ký bị người phát hiện, toàn bộ Yêu tộc đều thực vui vẻ, mọi người đều ở nhiệt tình vì thanh cừ cùng A Lê chuẩn bị hôn lễ.

A Lê cùng mật lĩnh chi gian đương nhiên náo băng rồi, vẫn là thanh cừ tận mắt nhìn thấy.

Lúc ấy hắn cảm thấy chính mình làm như vậy thập phần cao hứng, nhưng là cẩn thận ngẫm lại, hắn sở hữu hành vi đều chỉ là bởi vì chính mình không cao hứng cho nên đem chính mình thống khổ thêm ở người khác trên người.

Nhưng là lúc ấy thanh cừ căn bản không rõ.

Cuối cùng bọn họ cũng không có chờ đến hai người thành thân thời điểm.

Ở bọn họ thành thân phía trước một tháng, thanh cừ cha mẹ bỗng nhiên vội vội vàng vàng xuất hiện, mang theo hắn rời đi Yêu tộc, sau đó trực tiếp đem hắn tính cả hắn lĩnh vực phong ấn tại một cái hoàn toàn xa lạ địa phương.

Thanh cừ tiêu phí thời gian rất lâu mới tiếp nhận rồi sự thật này.

Một người sinh sống thật lâu lúc sau, hắn mới bắt đầu dần dần trưởng thành lên, sau đó hắn liền phát hiện chính mình lúc trước cách làm quả thực giống như là cái ngốc tử.

Hắn vừa mới còn đang suy nghĩ nếu là có thể nhìn thấy hai người kia, nhất định phải hướng bọn họ xin lỗi, không nghĩ tới Lạc Hòa chỉ là tùy tiện dùng một cái viễn cổ Ma tộc trận pháp, hắn liền thật sự gặp được hai người kia.

Tuy rằng hắn kỳ thật cũng chưa nghĩ ra xin lỗi muốn nói gì, chỉ có thể gian nan mở miệng: “Các ngươi…… Có khỏe không?”

Mật lĩnh cũng ngây người một chút, nghe thấy được thanh cừ thanh âm mới hồi phục tinh thần lại, sau đó cười lạnh: “Đương nhiên cũng so ra kém ngươi, mấy năm nay ở bên ngoài thế giới thực tiêu dao đi?” Mật lĩnh nắm chặt nắm tay, nói chuyện thanh âm có điểm gian nan, nhưng vẫn là đem nói xuất khẩu mà đến, “Ngươi mẹ nó lúc trước rời đi vì cái gì không đem A Lê cùng nhau mang lên? Ngươi không phải muốn cưới nàng làm vợ sao?”

Hắn hoa rất lớn sức lực mới nhịn xuống không có động thủ tấu thanh cừ, lúc trước tên hỗn đản này ở thành thân phía trước vứt bỏ A Lê một người biến mất không thấy sự tình hắn vẫn luôn canh cánh trong lòng. Mật lĩnh không rõ, vì cái gì thanh cừ sẽ làm như vậy, A Lê tốt như vậy người, dựa vào cái gì phải bị thanh cừ như vậy thương tổn?

Chuyện tình cảm là hoàn toàn không nói đạo lý, tại đây chuyện thượng, mật lĩnh đứng ở A Lê bên này, liền vĩnh viễn sẽ không tha thứ thanh cừ.

Liền tính bọn họ phía trước là thực tốt bằng hữu cũng giống nhau.

Ở cái này hỗn đản biến mất thời điểm, hắn cũng đã không đem người này trở thành là bằng hữu.

Hoặc là nói……

Ở thanh cừ cùng A Lê muốn thành thân tin tức truyền ra tới lúc sau, mật lĩnh cũng đã rất khó cùng thanh cừ làm bằng hữu.

.

Đã nhận ra mật lĩnh kích động, A Lê có chút lo lắng nhìn hắn một cái.

Ý thức được chính mình quá cảm xúc hóa một chút, hắn hơi chút thu liễm một chút chính mình tức giận, mặt vô biểu tình nhìn thanh cừ.

Đến là thanh cừ chính mình bị mật lĩnh vấn đề hỏi đến ngây ngẩn cả người.

Cho nên mật lĩnh để ý sự tình chỉ là chính mình vì cái gì không có đem A Lê cùng nhau mang đi, mà không phải hắn lúc trước muốn cùng A Lê thành thân sự tình sao?

Hắn cơ hồ có điểm không thể tin được chính mình nghe được cái gì.

Nhưng là lời này ở hắn nghe tới lại không phải cứu rỗi.

Lúc trước hắn làm sai rất nhiều sự tình.

Hắn có thể tưởng được đến, nếu lúc trước chính mình không có thình lình xảy ra đem A Lê đưa tới yêu trủng bên trong, này hết thảy đều sẽ không phát sinh, có lẽ chờ đến nào một ngày A Lê nguyện ý hướng tới các trưởng bối thẳng thắn thành khẩn nàng cùng mật lĩnh cảm tình, hoặc là phát hiện bọn họ chi gian chính mình lúc trước chủ động đưa ra giải trừ hôn ước, A Lê cùng mật lĩnh chi gian sẽ không sai quá, liền tính là chính mình một người rời đi, mật lĩnh cũng sẽ không như vậy sinh khí……

Nhưng là loại này giả thiết sẽ không tồn tại.

Hiện tại đã phát sinh sở hữu sự tình, đều đã trở thành kết cục đã định, không có khả năng bởi vì chính mình hối hận mà phát sinh cái gì thay đổi.

Hắn có chút khổ sở.

Bởi vì chính mình lúc trước sai lầm quyết định, hắn mất đi hai cái bạn tốt.

Hắn thậm chí ở A Lê —— cái kia luôn luôn ôn nhu hiền lành lãnh gia muội muội A Lê trong mắt thấy được oán hận.

Đây là cỡ nào thật đáng buồn sự tình.

“Ta……” Thanh cừ thử há miệng thở dốc, lại phát hiện chính mình cái gì đều nói không nên lời.

Hắn cũng không có cái gì hảo biện giải.

.

Mật lĩnh cùng A Lê bình tĩnh nhìn thanh cừ.

Mật lĩnh thậm chí cảm thấy chính mình có chút buồn cười, liền tính là lúc trước oán hận quá, sinh khí quá, tới rồi hiện tại, thanh cừ thật sự xuất hiện ở chính mình trước mặt thời điểm, hắn vẫn là nguyện ý tin tưởng thanh cừ thật là có khổ trung.

Hắn cảm thấy muốn nghe rõ cừ giải thích chính mình quả thực hết thuốc chữa.

Hắn nắm chặt nắm tay, lại bỗng nhiên phát hiện A Lê biểu tình, hắn sửng sốt một chút, nguyên lai A Lê cũng là muốn nghe được thanh cừ giải thích sao?

A Lê trong lòng có chút phức tạp.

Lúc trước thanh cừ mang theo chính mình tiến vào yêu trủng thời điểm nàng còn không biết yêu trủng có yêu hậu nhận định tác dụng, lúc ấy nàng đã loáng thoáng cảm giác được thanh cừ tâm tình không tốt, cả người cảm xúc không xong tột đỉnh, nếu tìm không thấy phóng thích con đường nói, khẳng định sẽ xảy ra chuyện, cho nên ở thanh cừ đưa ra cùng nàng cùng nhau đi một chút ý tưởng thời điểm, A Lê không có cự tuyệt.

Nàng chưa từng có nghĩ tới chính là bởi vì chính mình không có cự tuyệt, thế nhưng sẽ dẫn tới sau lại như vậy nhiều sự tình.

Đầu tiên là bởi vì yêu trủng thừa nhận, chính mình cần thiết muốn cùng thanh cừ thành thân, bởi vì yêu trủng nhận định lúc sau yêu hậu cần thiết trở thành yêu hậu, điểm này mặc kệ là ai đều cần thiết muốn tuân thủ, nếu không hậu quả không phải nàng có thể gánh vác.

Sau đó là cùng mật lĩnh quyết liệt.

Tuy rằng ở biết tiến vào yêu trủng cần thiết muốn gánh vác hậu quả lúc sau, nàng liền biết ngày này tổng hội tiến đến, nhưng là chân chính đã đến thời điểm, nàng vẫn là cảm giác được rất khó chịu.

Nhưng là này đó thống khổ nàng đều chịu đựng, nguyên bản nàng cho rằng chính mình tương lai sẽ vẫn luôn cùng thanh cừ cùng nhau, không nghĩ tới thanh cừ lại ở thành thân phía trước bỗng nhiên không thấy. Lúc ấy A Lê quả thực sắp điên rồi, nhưng là nàng ai cũng không thể thấy, trong lòng nói ai cũng không thể nói.

Mãi cho đến nghe nói bốn tộc sẽ phát sinh một hồi hạo kiếp, nàng lập tức liền xung phong nhận việc xuất chiến, không nghĩ tới ở trên chiến trường thời điểm lại lần nữa gặp được mật lĩnh.

Mật lĩnh cái gì đều không có nói, nhưng là nhưng vẫn đi theo nàng bên người bảo hộ nàng, thẳng đến sau lại bọn họ phát hiện bọn họ đã hoàn toàn bị nhốt ở chỗ này, căn bản không có biện pháp đi ra ngoài thời điểm, đại gia mới hơi chút bình tĩnh lại.

Sau đó A Lê phát hiện mật lĩnh kỳ thật đã sớm đã thay đổi.

Phía trước mật lĩnh tuy rằng thoạt nhìn cũng thực lạnh nhạt, nhưng là hắn là bởi vì như vậy thoạt nhìn tương đối đặc biệt mới riêng ngụy trang, nhưng là ở bị nhốt ở chỗ này thời điểm, A Lê phát hiện mật lĩnh là thật sự biến thành trầm mặc ít lời bộ dáng.

Nhưng là tới rồi lúc ấy, bọn họ chi gian cũng chỉ dư lại làm bạn.

Bọn họ chỉ có thể lấy loại này gần như tự ngược phương thức cho nhau làm bạn, lại vĩnh viễn không thể lại nói thích.

Không thể nói là vì cái gì, A Lê lại lần nữa nhìn thấy thanh cừ thời điểm, trong lòng thế nhưng không có gì dao động.

Liền tính là thanh cừ thật là có khổ trung, hết thảy đều đã qua đi, trở thành không thể thay đổi sự tình, bọn họ lại rối rắm chuyện này, tựa hồ cũng không có gì ý nghĩa.

.

Thấy A Lê cùng mật lĩnh chi gian thần sắc, thanh cừ trong lòng có điểm đổ, nhưng là hắn vẫn là đỉnh áp lực đem chính mình phía trước trải qua hết thảy cùng với tâm lộ lịch trình giải thích một chút.

Nghe xong hắn giải thích, mật lĩnh trên mặt thanh một mảnh bạch một mảnh, cuối cùng thần sắc dừng hình ảnh ở một lời khó nói hết mặt trên, A Lê tuy rằng so mật lĩnh hơi chút hảo một chút, nhưng vẫn là có một loại không biết nên khóc hay cười cảm giác.

Ở bọn họ xem ra chế tạo bi kịch ngọn nguồn, thế nhưng là bởi vì thanh cừ mấy cái cảnh trong mơ —— tuy rằng cái kia cảnh trong mơ rất có khả năng là chân thật.

Nhưng là bọn họ vẫn là cảm thấy thập phần vớ vẩn.

Hai người một lời khó nói hết nhìn nhau liếc mắt một cái, đều từ đối phương trong mắt thấy được bọn họ lúc trước đem cái này ngốc nghếch trở thành là bằng hữu hành vi là cỡ nào xuẩn.

.

Quỷ dị không khí là bị thình lình xảy ra một tiếng "Bùm" rơi xuống nước thanh âm đánh vỡ.

Thanh cừ lúc này mới nhớ tới cùng hắn cùng nhau tới người bên trong còn có một cái thoạt nhìn ngốc về đến nhà vì ái si cuồng Lạc Hòa, A Lê cùng mật lĩnh cũng từ một lời khó nói hết cảm xúc bên trong thoát ly ra tới, sau đó bọn họ tập thể hướng yêu tuyền phương hướng nhìn lại, quả nhiên thấy vừa mới nhảy vào trong nước Lạc Hòa.

Thanh cừ nghĩ tới yêu tuyền bên trong âm dương hoa, sắc mặt đổi đổi, lại nhìn đến nằm trên mặt đất hôn mê bất tỉnh, rõ ràng chính là trúng độc Nam Cung Giác, thần sắc càng thêm kinh ngạc.

Nam Cung Giác chẳng lẽ là động quá bên trong âm dương hoa?

"Hắn có phải hay không chạm vào trong hồ âm dương hoa?" Hắn nhìn về phía biết âm dương hoa sự tình A Lê, hỏi.

A Lê sắc mặt ngưng trọng gật gật đầu.

"Khó trách, âm dương hoa là có độc, độc tính chỉ có âm dương hoa nhưng giải." Thanh cừ nghĩ tới cái gì, kinh ngạc nhìn về phía nhảy vào trong hồ Lạc Hòa, quả nhiên thấy Lạc Hòa đã tới rồi yêu tuyền trung ương âm dương hoa sở tại.

Hắn nhíu nhíu mày, lại phát hiện Lạc Hòa trầm vào yêu tuyền phía dưới.

Thanh cừ ngẩn người.

Hắn không khỏi nghĩ đến phía trước Lạc Hòa cũng dùng một cái viễn cổ Ma tộc chi gian trận pháp, hiện tại lại như là biết âm dương hoa ngắt lấy phương thức bộ dáng……

Lạc Hòa rốt cuộc là cái gì lai lịch?

Lạc Hòa tới rồi nước suối phía dưới, quả nhiên thấy hệ thống theo như lời âm dương hoa phía dưới tồn tại một cái nho nhỏ thập phần không chớp mắt thực vật, hắn thuận tay đem kia một gốc cây thực vật vớt lên, phát hiện thực vật ngầm còn có một viên sáng lên cục đá, ma xui quỷ khiến đem kia một viên cục đá nắm chặt vào trong tay chính mình, sau đó mới nổi lên mặt nước, đôi tay cùng nhau tháo xuống âm dương hoa.

Chờ đến Lạc Hòa gian nan từ yêu tuyền trung ương du trở về lúc sau, xuất quỷ nhập thần hệ thống lập tức lại xuất hiện ở Lạc Hòa trước mặt, giống như là một con bình thường sủng vật giống nhau bổ nhào vào Nam Cung Giác ngực, thừa dịp thanh cừ cùng A Lê mật lĩnh ba người còn ở kinh ngạc thời điểm, trực tiếp đem Lạc Hòa từ yêu tuyền bên trong được đến âm dương hoa cùng với thập phần không chớp mắt kia cây đen tuyền thực vật bay nhanh xử lý một chút, tưới Nam Cung Giác trong miệng, còn làm bộ thập phần khẩn trương "Miêu miêu miêu" vài thanh.

Có thể nói là thập phần nỗ lực đem chính mình ngụy trang thành một con chân chính miêu.

Lạc Hòa cảm thấy hệ thống uy đi xuống một đống lung tung rối loạn đồ vật lúc sau, tiểu sư đệ hô hấp hơi chút vững vàng một ít, tức khắc thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Hệ thống cũng đi theo thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó nó mắt sắc thấy Lạc Hòa trong tay thoạt nhìn thập phần không chớp mắt hòn đá nhỏ, bỗng nhiên kích động hướng về phía Lạc Hòa "Miêu!" Vài thanh!

------oOo------

Phần 202

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 202: Cuồng phong cuốn sóng lớn

Vì cái gì nó sẽ ở cái này trên tảng đá cảm giác được quy tắc hơi thở?!

Hệ thống toàn thân mao đều tạc lên, cảnh giác nhìn chằm chằm Lạc Hòa trong tay cục đá, như là muốn đem kia tảng đá nhìn thấu!

Lạc Hòa có chút không thể hiểu được, hắn chỉ là cảm thấy kia viên cục đá giữa có một loại thực thân thiết cảm giác thôi, vì cái gì hệ thống phản ứng sẽ lớn như vậy?

Quả nhiên tiểu sư đệ cái này cái gọi là hệ thống, hắn vẫn là rất khó lý giải.

Lạc Hòa không nói gì, hệ thống cũng chỉ cố miêu, quên mất miêu ngữ cùng nhân loại ngôn ngữ chi gian tồn tại ngôn ngữ không thông vấn đề, hơn nữa Lạc Hòa cũng không phải nó ký chủ, không có biện pháp tiếp thu đến nó tin tức.

Cho nên Nam Cung Giác tỉnh lại thời điểm thấy chính là hệ thống biến thành tiểu miêu ở đối với hệ thống điên cuồng thét chói tai hình ảnh.

Hắn có chút đau đầu, ở hắn trong trí nhớ, chính mình hắn là đang tìm kiếm âm dương hoa quá trình bên trong mới đúng, nhưng là hiện tại đây là tình huống như thế nào? Lạc Hòa như thế nào bỗng nhiên xuất hiện? Ảo giác sao?

Hiện tại ảo cảnh bên trong liền hệ thống đều sẽ xuất hiện sao?

Nhìn thấy tiểu sư đệ tỉnh lại, Lạc Hòa cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi, tiểu sư đệ hệ thống đối trong tay hắn này tảng đá địch ý quả thực sắp tràn ra tới, cố tình gia hỏa này như là quá kích động thế nhưng không nghĩ nói tiếng người, dẫn tới Lạc Hòa làm nửa ngày không biết nó muốn nói cái gì.

"Tiểu sư đệ, ngươi tỉnh." Hắn đem Nam Cung Giác ôm vào trong ngực, ngữ khí có chút suy yếu, Nam Cung Giác cảm thấy chung quanh bốn phía ma khí, có chút không thể tưởng tượng nhìn về phía Lạc Hòa.

Phía trước Lạc Hòa đủ loại biểu hiện đều có vẻ như là một cái chân chính chính đạo đệ tử, dẫn tới Nam Cung Giác đều đã sắp quên mất Lạc Hòa nguyên bản còn có một tầng thân phận là nguyên tác bên trong cái kia cường hãn vô cùng Ma Tôn. Hiện tại Lạc Hòa bỗng nhiên toàn thân đều tràn ngập ma khí, khẳng định là bởi vì chính mình, Nam Cung Giác nghĩ vậy chút, nhịn không được oán trách chính mình.

Nói đến cùng Nam Cung Giác kỳ thật cũng không phải cái gì cảm tình thập phần dư thừa người, hắn chỉ là một cái thế giới hiện đại bên trong phổ phổ

thông thông trạch nam mà thôi, bỗng nhiên xuyên qua lúc sau, vẫn luôn đều thập phần thấp thỏm, ở giả kiếp trước thời điểm hắn không có gì người thích, cho nên hắn vẫn luôn đều cho rằng chính mình cũng không phải cái gì đặc biệt làm cho người ta thích người, hắn vẫn luôn cho rằng liền tính là Lạc Hòa, đối hắn cảm tình cũng bất quá là nhất thời mới mẻ, nhưng là sau lại Lạc Hòa đủ loại biểu hiện lại không có chỗ nào mà không phải là ở nói cho hắn, hắn cái này hành vi mới là nhất vô tâm không phổi.

Hắn mới nhớ tới cảm tình loại chuyện này, không phải hắn tưởng chính là cái dạng gì chính là cái dạng gì.

Hắn dùng ý nghĩ của chính mình đi định nghĩa người khác cảm tình linh tinh…… Thật là quá xuẩn.

Hắn cúi đầu, có chút hổ thẹn.

Lạc Hòa cho rằng hắn là bởi vì bị thương thân thể không thoải mái, có chút khẩn trương ôm chặt Nam Cung Giác: “Tiểu sư đệ, ngươi không sao chứ? Là nơi nào không thoải mái sao?”

“Ký chủ ngươi không sao chứ? Việc lớn không tốt lạp! Vừa rồi ký chủ sư huynh nhặt được một cái lây dính Thiên Đạo hơi thở đồ vật! Kia ngoạn ý quá tà môn miêu! Hù chết miêu miêu!”

Thiên Đạo hơi thở?

Nam Cung Giác thần sắc nhỏ đến không thể phát hiện một đốn.

Hệ thống vì cái gì đối thiên đạo tồn tại lớn như vậy địch ý? Hơn nữa…… Nam Cung Giác híp híp mắt, phía trước hắn tựa hồ nhìn thấy quá một lần Thiên Đạo, ngay lúc đó quá chẳng lẽ tựa hồ đưa ra muốn tấu một đốn hệ thống linh tinh yêu cầu?

Hắn nhíu mày, việc này nhất định không đơn giản.

Nhưng là hắn không có thời gian trước cùng hệ thống nói chuyện này, mà là tâm niệm vừa động, trực tiếp đem hệ thống thu hồi thức hải bên trong, hơn nữa đem hệ thống che chắn: “Vất vả ngươi hệ thống, ngươi trước nghỉ ngơi trong chốc lát, đừng quấy rầy ta yêu đương.”

Hệ thống, hệ thống cảm thấy chính mình giống như là một khắc không cha không mẹ nó cải thìa, duy nhất người giám hộ ký chủ còn muốn bởi vì yêu đương loại chuyện này đối chính mình tiến hành cực kỳ tàn ác phòng tối trừng phạt!

Hệ thống không có nhân quyền sao?

Nó nội tâm ở rít gào, đáng tiếc duy nhất có thể nghe được nó rít gào ký chủ hiện tại đang ở vội vàng yêu đương, căn bản không có thời gian phản ứng hệ thống.

Nam Cung Giác đuổi rồi hệ thống lúc sau lấy hết can đảm ngẩng đầu nhìn về phía Lạc Hòa, lọt vào trong tầm mắt chính là Lạc Hòa toàn thân đều là huyết

còn toàn thân ướt đẫm, sắc mặt trắng bệch, hơi thở suy yếu cảnh tượng.

Từ một cái chính đạo tu sĩ phế bỏ tu vi một lần nữa tu ma là một kiện rất đơn giản sự tình, nhưng là nếu muốn trực tiếp từ một cái chính đạo tu sĩ biến thành ma tu, còn không giảm thiểu tu vi, này cơ hồ là không có khả năng, trong đó gian khổ Nam Cung Giác không biết, hắn căn bản không dám tưởng tượng Lạc Hòa đều đã trải qua cái dạng gì thống khổ, mới có thể biến thành hiện tại bộ dáng.

Vì cái gì vận mệnh muốn như vậy đối đãi bọn họ đâu?

Có lẽ là Nam Cung Giác cảm xúc quá hồng liệt một ít, Lạc Hòa đều cảm giác được từ Nam Cung Giác trên người phát ra oán khí, may mắn chính là, thân là ma tu hắn thế nhưng không có cảm thấy loại này oán khí cho hắn tạo thành cái gì không thoải mái trạng huống, tương phản thế nhưng có một chút hưởng thụ loại này oán khí.

Lạc Hòa sửng sốt.

.

Bọn họ liếc mắt đưa tình đối diện thực mau đã bị người đánh gãy.

"Bọn họ đây là……" A Lê tỏ vẻ có điểm không thể lý giải, Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa chi gian có vẻ có chút quá mức thân mật chút.

Bị A Lê như vậy vừa hỏi, thanh cừ mới nhớ tới ở bọn họ cái kia thời đại là không có hai cái nam nhân chi gian ở bên nhau sự tình phát sinh.

Nhưng là hiện tại Tu chân giới không bao giờ là năm đó cái kia có một cái ấu tể sinh ra đều cần thiết trở thành búp bê sứ hảo hảo bảo hộ thời đại, hiện tại nhân loại cũng không biết là vì cái gì, thế nhưng thập phần có thể sinh, cho nên hiện tại Nhân tộc thế giới không tồn tại ấu tể vấn đề, mọi người đều cam chịu nam nhân cùng nam nhân có thể ở bên nhau loại sự tình này.

Hắn há miệng thở dốc, vừa định giải thích, liền nghe được mật lĩnh lạnh lùng thanh âm: "Này có cái gì kỳ quái, hiện tại thế giới cùng chúng ta lúc trước thời đại đã sớm đã không giống nhau, loại sự tình này cũng không có gì cùng lắm thì."

A Lê sửng sốt, thần sắc bỗng nhiên có chút mất mát: "Đúng vậy, nhưng thật ra ta nghĩ sai rồi."

Thanh cừ có chút sốt ruột, tuy rằng hắn đối A Lê xác thật không tồn tại tình yêu nam nữ, nhưng là nhìn đến A Lê lộ ra như vậy biểu tình vẫn là có chút không thoải mái.

Hắn có chút không rõ, mật lĩnh vì cái gì muốn nói nói như vậy làm A Lê khổ sở.

A Lê thấy thanh cừ biểu tình, liền biết hắn khẳng định không có ý thức được mật lĩnh chân chính châm chọc người là chính hắn.

Nàng lắc lắc đầu, bỗng nhiên cũng cảm thấy chính mình nhiều năm như vậy kiên trì có chút buồn cười.

Thanh cừ rõ ràng chỉ là một cái không có lớn lên hài tử, hắn căn bản không biết chính mình đều làm một ít cái gì, thậm chí ở gặp được sự tình thời điểm, còn sẽ lựa chọn theo bản năng ở người khác trên người tìm kiếm vấn đề.

Mà nàng cùng mật lĩnh thế nhưng bởi vì cùng thanh cừ cái này trường không lớn hài tử so đo nhiều năm như vậy, vẫn luôn đều không có buông tha chính mình, cũng là có chút xuẩn.

Nàng nhẹ nhàng mà thở dài một hơi.

Bất quá theo bọn họ lực chú ý đều đặt ở Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa trên người, bọn họ chi gian tạm thời không thoải mái cũng bị bỏ qua.

Hoặc là nói là bọn họ tạm thời bỏ qua chuyện này.

Thanh cừ có chút kinh ngạc nhìn Lạc Hòa, nghĩ tới chính mình phía trước nghi vấn.

Hắn đi tới Lạc Hòa bên người, thần sắc có chút kỳ diệu: “Lạc Hòa, ngươi là như thế nào biết âm dương hoa hái phương pháp?”

Lạc Hòa sửng sốt sửng sốt, không nói gì.

Nhưng mà Nam Cung Giác lại mở to hai mắt nhìn: “Cái gì? Hái âm dương hoa còn cần phương pháp sao? Này hoa nên không có độc chứ? Ta chẳng lẽ chính là âm dương hoa trúng độc sao?”

Nam Cung Giác là thật sự cảm thấy có điểm không dám tin tưởng, hắn hoàn toàn không biết âm dương hoa thế nhưng có độc, nhưng mà này đều không phải quan trọng nhất, nếu âm dương hoa có độc, vì cái gì hệ thống không có ở ngay từ đầu nhắc nhở hắn?!

Nam Cung Giác quả thực phải đối hệ thống tuyệt vọng.

Nó còn có thể nhớ rõ chính mình là một cái tùy thời tùy chỗ đều phải phát huy tác dụng bàn tay vàng sao?

Nam Cung Giác thậm chí cảm thấy ngay cả Lạc Hòa đều so hệ thống cái này bàn tay vàng lợi hại, thật là không biết vì cái gì như vậy hệ thống thế nhưng còn có thể bị Thiên Đạo theo dõi, chẳng lẽ là bởi vì Thiên Đạo cùng hệ thống giống nhau ấu trĩ hơn nữa không thể nói lý, thậm chí ở Nam Cung Giác thoạt nhìn còn có điểm ngu xuẩn?

Hắn như vậy tưởng tượng, tức khắc cảm thấy chính mình tìm được rồi chân tướng.

Tuy rằng hắn ở lung tung rối loạn tưởng thời điểm, tự giác xuất hiện đảm đương bách khoa toàn thư thanh cừ đã đem âm dương hoa độc tính cùng với giải độc phương pháp nói ra, nói xong lúc sau hắn phảng phất mới phát hiện chính mình

đề tài có điểm oai, lại lần nữa nhìn về phía Lạc Hòa dò hỏi: "Lạc Hòa, ngươi là như thế nào biết âm dương hoa như thế nào ngắt lấy, độc tính hắn là như thế nào giải?"

Nam Cung Giác có chút lo lắng nhìn về phía Lạc Hòa, hắn tỉnh lại thời điểm gặp được Lạc Hòa bên người hệ thống, tự nhiên biết Lạc Hòa tin tức đều là từ hệ thống nơi đó biết được, nhưng là hệ thống thân phận tuyệt đối không thể bại lộ, này đối với hắn tới nói quá nguy hiểm.

Nhưng là Lạc Hòa sẽ như thế nào trả lời a……

Nam Cung Giác trong lòng thập phần sốt ruột, trên mặt nhịn không được mang theo một chút, làm thanh cừ nhìn nhiều vài lần Nam Cung Giác.

Tuy rằng thanh cừ đã tự động đem Nam Cung Giác thần sắc giải đọc cho thỏa đáng kỳ, nhưng là Nam Cung Giác vẫn là hoảng sợ, hắn thực mau thu liễm chính mình biểu tình, bảo đảm chính mình không có lộ ra nửa điểm dấu vết.

Lạc Hòa đối hắn cười cười, sau đó vân đạm phong thanh trả lời: "Ta nhập ma lúc sau trong trí nhớ tự động xuất hiện."

Thanh cừ thần sắc một đốn, trong lòng có một cái suy đoán, hay là Lạc Hòa là Ma tộc cùng Yêu tộc hậu duệ? Bằng không vì cái gì sẽ có loại này thượng cổ truyền thừa?

Nghĩ tới loại này suy đoán, thanh cừ lại hơi chút thở dài nhẹ nhõm một hơi, phía trước Thượng Ngu Đại Lục hết thảy biểu hiện đến giống như là hoàn toàn không có viễn cổ thời kỳ —— cũng chính là bọn họ sinh hoạt kia ngạch thời kỳ lịch sử giống nhau, làm thanh cừ nhịn không được hoài nghi cái kia thời đại hết thảy có phải hay không toàn bộ đều đã bị kia một hồi hắn mơ thấy hạo kiếp rửa sạch không còn, cái gì đều không có lưu lại.

Nếu…… Lạc Hòa thật là cái kia thời đại người hậu duệ nói, hắn là có thể hơi chút yên tâm một chút.

Nhưng là chút đều là hắn suy đoán, hiện tại hắn chỉ có thể bằng vào như vậy suy đoán tới làm chính mình yên tâm một ít.

Nếu năm đó kia một hồi hạo kiếp không có phát sinh thì tốt rồi…… Thanh cừ luôn là nhịn không được như vậy tưởng, nếu thật sự không có phát sinh kia một hồi hạo kiếp nói, hắn có lẽ có thể ở không lâu tương lai suy nghĩ cẩn thận chính mình làm một kiện sai sự, sau đó nhìn A Lê cùng mật lĩnh hạnh phúc vui sướng ở bên nhau.

Hoặc là liền tính là chính mình đã bị cha mẹ nhốt ở quỳnh lĩnh bí cảnh trung cũng hảo a……

Nhưng là có lẽ trước nay đều không tồn tại.

.

Lạc Hòa cũng không để ý thanh cừ ý tưởng, trên thực tế ở trong tay hắn kia tới rồi kia một quả cục đá lúc sau, Lạc Hòa liền ẩn ẩn có một loại cảm giác, chính mình khả năng được đến cái gì thập phần khó lường đồ vật, tuy rằng hắn hiện tại còn không biết là cái gì.

Nam Cung Giác ở Lạc Hòa trong lòng ngực giãy giụa một chút, nhìn về phía Lạc Hòa: "Sư huynh, có thể hay không đem kia viên cục đá cho ta xem một chút a?"

Hắn cảm thấy này viên cục đá rất quan trọng, tuy rằng cũng hoàn toàn không rõ chính mình vì cái gì sẽ có ý nghĩ như vậy.

Lạc Hòa không có cự tuyệt Nam Cung Giác.

Hắn vẫn luôn đều cự tuyệt không được Nam Cung Giác, từ lúc bắt đầu thời điểm chính là.

Nam Cung Giác tiếp nhận kia viên cục đá, không biết đụng phải cái gì, đột nhiên quát phá ngón tay, vài giọt máu nhỏ giọt ở trên tảng đá. Nam Cung Giác trong lòng vừa động, bỗng nhiên dùng một loại ẩn chứa chờ mong ánh mắt nhìn một hồi trong tay cục đá, kết quả đợi nửa ngày cái gì đều không có phát sinh.

Nam Cung Giác có chút thất vọng, hắn đem cục đá trả lại cho Lạc Hòa, trong thần sắc khó nén mất mát: "Ta còn tưởng rằng nó sẽ như là những cái đó kịch bản trung như vậy phát sinh điểm cái gì đâu……"

Ly Nam Cung Giác tương đối gần thời điểm thanh cừ cùng Lạc Hòa đều nghe được Nam Cung Giác nói, thanh cừ có chút không rõ nguyên do, Lạc Hòa cũng hiểu được, Nam Cung Giác nói chính là những cái đó hắn ở nguyên lai thế giới kia xem qua thiên kỳ bách quái tiểu thuyết. Tiểu sư đệ phỏng chừng cho rằng giọt máu đầu tiên là có thể biết cái này cục đá bí mật, hoặc là đạt được một cái tùy thân không gian linh tinh đi?

Hắn có chút dở khóc dở cười đem cục đá nhận được trong tay chính mình.

Hắn phía trước kinh mạch đứt từng khúc thời điểm lưu huyết còn không có làm, lúc này khi rảnh rỗi từ trên tay chảy ra một ít, rơi xuống kia cái kỳ quái trên tảng đá.

Thần kỳ sự tình thực mau liền đã xảy ra.

Ở Nam Cung Giác đến trọn mắt há hốc mồm bên trong, bọn họ phía sau yêu tuyền bỗng nhiên phun trào ra tới thật lớn nước suối, mang theo nhàn nhạt yêu khí, lập tức đem ở đây năm người tất cả đều quấn vào trong đó.

Nam Cung Giác chỉ tới kịp chặt chẽ bắt lấy Lạc Hòa tay, liền mất đi ý thức.

Lạc Hòa nhìn suy yếu tiểu sư đệ, đem người gắt gao mà ôm vào trong ngực, thần sắc lạnh băng, như là trong địa ngục Tu La, toàn thân trên dưới rõ ràng đều ở thấm huyết, nhưng là hắn tựa hồ một chút đều không thèm để ý.

Hắn sẽ không cho phép có cái gì lực lượng lại một lần đem chính mình cùng tiểu sư đệ tách ra.

Hắn quyết định, chờ đến bọn họ tới rồi một cái an toàn địa phương, hắn liền cùng tiểu sư đệ ký kết đạo lữ khế ước, từ nay về sau đồng sinh cộng tử, cho dù là tử vong, cũng không thể đem hắn cùng tiểu sư đệ tách ra.

Hắn nhìn thoáng qua trong lòng ngực ngủ Nam Cung Giác, thần sắc lãnh khốc, nếu Nam Cung Giác thanh tỉnh nói, phỏng chừng sẽ cho rằng chính mình gặp được nguyên tác bên trong vai ác bản nhân.

Đáng tiếc chính là, Nam Cung Giác cũng không có tỉnh lại, ngay cả hệ thống, cũng bởi vì bị ký chủ đóng phòng tối đang ở cùng bỗng nhiên lâm vào ý thức chỗ sâu trong ký chủ mắt to trừng mắt nhỏ, căn bản không có thời gian chú ý Lạc Hòa tình huống.

Lạc Hòa cũng không biết những việc này, hắn đem tiểu sư đệ giống như trân bảo giống nhau ôm vào trong ngực, căn bản không có né tránh cuốn tịch mà đến sóng lớn, hai người cùng nhau bị sóng lớn cuốn đi.

Chờ đến mọi người lại một lần tỉnh lại thời điểm, bọn họ xuất hiện ở một cái non xanh nước biếc hoa thơm chim hót, chính là yêu khí hơi chút có chút quá mức nồng đậm địa phương.

Thanh cừ tỉnh lại thời điểm thấy chính là cảnh tượng như vậy, trong mắt hắn khó nén kinh ngạc.

Nếu không phải hắn biết chính mình đã sinh hoạt ở không biết nhiều ít năm về sau thế giới nói, hắn sẽ hoài nghi chính mình có phải hay không gặp được Yêu giới —— hắn sinh hoạt cái kia thời đại Yêu giới.

Nhưng là sao có thể đâu?

Hắn mờ mịt nhìn về phía A Lê cùng mật lĩnh, phát hiện hai người thần sắc cũng có chút hoảng hốt, tức khắc trong lòng lộp bộp một chút.

------oOo------

Phần 203

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 203: Nơi này là Yêu giới?

Lạc Hòa lúc này cũng tỉnh táo lại, hắn nhìn chung quanh cảnh sắc sửng sốt.

Căn cứ mỗ một ít tiểu thuyết kịch bản, bọn họ ra tới lúc sau không nên cùng thanh cừ bọn họ tách ra sao?

Theo sau Lạc Hòa thần sắc dừng một chút, hắn nhịn không được lắc đầu, phát hiện

Chính mình thế nhưng đã chịu tiểu sư đệ ảnh hưởng, hắn nhìn thoáng qua ở trong ngực ngủ rồi tiểu sư đệ, hắn sủng nịch cười cười.

Lại thấy đang ở ngây người ba cái viễn cổ thời kỳ người đều đã phục hồi tinh thần lại, A Lê trong mắt tràn đầy không thể tin tưởng, khóe mắt thậm chí còn lây dính lệ quang, nàng nhìn về phía đối thanh cừ, ngữ khí có chút nghẹn ngào: "Thanh cừ…… Nơi này là……"

Nàng lời nói thậm chí không có nói xong, tựa hồ là không dám nói ra khẩu, thanh cừ lại nghe minh bạch nàng muốn nói cái gì, gật gật đầu, thần sắc cũng có chút kinh dị: "Đúng vậy, nơi này chính là Yêu giới."

Hắn ở không lâu phía trước còn ở tự hỏi nếu trên thế giới này Yêu giới đã ở kia một hồi hạo kiếp bên trong hoàn toàn biến mất hắn nên làm thế nào cho phải, lại không nghĩ rằng chính mình mới vừa như vậy tưởng, thế nhưng đã bị một hồi sóng to vọt tới Yêu giới.

Hắn biểu tình tựa khóc tựa cười, trong lòng ngũ vị tạp trần.

Lạc Hòa nghe được bọn họ nói Yêu giới hai chữ thời điểm thần sắc đổi đổi.

Nếu hắn không có lý giải sai nói, Yêu giới tuy rằng vẫn luôn tồn tại với đủ loại truyền thuyết bên trong, nhưng là Thượng Ngu Đại Lục thượng người đều chỉ đương Yêu giới là một cái truyền thuyết, chân chính muốn nói có người đến quá Yêu giới…… Đó là không có khả năng.

Cho nên Lạc Hòa vẫn luôn đều cho rằng Yêu giới đã không tồn tại.

Không nghĩ tới Yêu giới thế nhưng là tồn tại.

.

"Nếu Yêu giới là tồn tại, kia vai chính thăng cấp thế nhưng không có Yêu giới phó bản, điểm này cũng không thích hợp a……" Nam Cung Giác ở trong thức hải nghe được hệ thống đối với Yêu giới miêu tả, nhịn không được phun tào.

Hệ thống: "……" Nó móng vuốt đặt ở trên đỉnh đầu, ngây ngẩn cả người.

Ký chủ logic giống như cũng không có tật xấu nga.

Giống nhau thăng cấp lưu vai chính đều hẳn là phải đi hoàn chỉnh cái thế giới bản đồ, mới có thể phi thăng thượng giới tiếp tục làm yêu, trong quyển sách này vai chính thế nhưng còn chưa tới quá Yêu giới gì đó, này nghe tới thật là một chút đều không giống như là thăng cấp lưu tiểu thuyết đâu.

"Đương nhiên, cũng có khả năng là tác giả còn tưởng viết cái tục tập cái gì, nhưng là trúng 500 vạn chỉ có thể cuối cùng tùy tiện làm vai chính phi thăng đi……" Nam Cung Giác làm như có thật gật gật đầu, cảm thấy chính mình logic thực hoàn mỹ.

Nếu là hắn nói, hắn…… Hảo đi, hắn sẽ không viết tiểu thuyết, chỉ biết viết số hiệu.

Sách, đáng tiếc hắn xuyên qua tới thế giới này là không cần số hiệu, bằng không hắn nói không chừng vẫn là có cùng với nhất nghệ tinh.

Sao có thể giống hiện tại giống nhau thấy thế nào đều như là một cái phế tài a.

Nam Cung Giác thở dài một tiếng: "Đều do ta bàn tay vàng quá vô dụng……"

Hệ thống phẫn nộ cho ký chủ một móng vuốt: "Tiểu gia ta không hầu hạ, ký chủ ngươi chuẩn bị chuẩn bị nên tỉnh!"

Hệ thống nói nói sau khi xong Nam Cung Giác trước mắt tối sầm, lại trợn mắt thời điểm thấy chính là đang ở trầm tư Lạc Hòa.

Hắn trước mắt sáng ngời: "Sư huynh!"

.

Lạc Hòa hoàn hồn, thấy ánh mắt tinh lượng tiểu sư đệ, ở hắn trên môi hôn một cái: "Ngủ ngon sao?"

Nam Cung Giác mặt đỏ lên: "Ta……"

Nói thật, hắn cảm thấy chính mình ngủ còn khá tốt, nếu không có hệ thống luôn ríu rít nói, hắn giấc ngủ chất lượng phỏng chừng sẽ càng tốt.

Nam Cung Giác cau mày phi thường khắc sâu cảm thấy.

Lạc Hòa phát hiện tiểu sư đệ ở thất thần, trên mặt mang theo chút ý cười, hắn lung lay một chút chính mình cánh tay, làm Nam Cung Giác từ chính mình trong lòng ngực rời đi, nói lên chính sự: "Nơi này là Yêu giới."

Nam Cung Giác gật đầu: "Ta đã biết."

Hắn kêu gọi một chút hệ thống: "Hệ thống, ngươi có thể hay không cho ta cùng sư huynh khai một cái cùng chung hình thức gì đó? Ngươi không cảm thấy chúng ta tin tức không đồng bộ có đôi khi thực phiền toái sao?"

Hệ thống bị ký chủ mặt dày vô sỉ sợ ngây người, nó nhìn thoáng qua hiện tại ký chủ Kịch Tình Độ ngạch trống, bỗng nhiên ánh mắt sáng lên: “Có thể ký chủ, trong khoảng thời gian ngắn hệ thống công năng đồng bộ 9999 Kịch Tình Độ, trường kỳ hệ thống công năng đồng bộ 599999 Kịch Tình Độ, công năng đồng bộ chỉ chính là bộ phận công năng đồng bộ, xin hỏi ký chủ có đồng ý hay không?”

Nam Cung Giác mặt không đổi sắc, không hề có bị ngẩng cao phí dụng dọa đến: “Ngắn hạn chỉ chính là bao lâu, trường kỳ lại có bao nhiêu thời gian dài? Hệ thống công năng đồng bộ cụ thể chỉ chính là những cái đó công năng?”

Hệ thống lau một phen trên đầu hãn, thật sâu mà cảm thấy chính mình ký chủ một chút cũng không hảo lừa dối.

Cứ việc như thế, nó vẫn là cần thiết làm tốt một hệ thống chức trách, cũng chính là hướng ký chủ giải thích cái này công năng là cỡ nào hố cha.

Nam Cung Giác thấy được một trương hệ thống dán ra tới bản thuyết minh.

Mặt trên chói lọi viết: Ngươi còn ở vì không thể cùng ái nhân kịp thời liên hệ mà buồn rầu sao? Ngươi còn ở bởi vì cùng ái nhân vô pháp kịp thời giao lưu tin tức mà phiền não sao? Hệ thống công năng đồng bộ đại lễ bao, chỉ cần 998! Chỉ cần 998! Hệ thống đồng bộ công năng mang về nhà! Ở chỗ này, ngươi chỉ cần 998, là có thể cùng ái nhân tiến hành một hồi đến từ linh hồn tin tức trao đổi, vị trí cùng chung, chỉ cần 998, tâm động không bằng hành động, chạy nhanh tới thử xem đi!

Hắn sắc mặt tối sầm: “Hệ thống đồng chí, ngươi là cảm thấy ta xem không hiểu tiếng Trung vẫn là như thế nào? Cái này quảng cáo thượng viết chỉ cần 998, ngươi đây là ở hố người đâu?”

Hắn đang chuẩn bị lời lẽ chính đáng chất vấn một chút hệ thống, sau đó hệ thống bỗng nhiên cao lãnh: “Tôn kính ký chủ, hy vọng ngươi có thể chú ý một chút những cái đó bị bỏ qua đơn vị. Thân là một cái khoa học tự nhiên sinh ngươi, chẳng lẽ không thấy ra tới 998 sau lưng là một phút sao?”

“Cái gì? Các ngươi đây là giựt tiền đi? Gian thương?!”

Nam Cung Giác đại kinh thất sắc, chỉ cảm thấy chính mình xem nhẹ hệ thống thương thành hố cha.

998 Kịch Tình Độ một phút, chúng nó không bằng đi đoạt lấy hảo.

Hệ thống ở Nam Cung Giác nhìn không thấy địa phương bĩu môi, chúng nó nếu có thể đoạt, đã sớm đã đi đoạt lấy hảo sao? Cướp bóc tốc độ chẳng lẽ không thể so lừa dối ký chủ gì đó tới mau rất nhiều sao?

Nhưng là chúng nó cũng không thể QAQ!

Nam Cung Giác không biết hệ thống suy nghĩ cái gì, hắn ý đồ cùng hệ thống nói một chút đạo lý: “Thống a, các ngươi không cảm thấy cái này giá cả thập

phần không hợp lý sao?"

"Cho nên này không phải cho ngươi đề cử 9999 phần ăn cùng 599999 phần ăn sao?" Hệ thống mắt trợn trắng, hoàn toàn không tiếp chiêu.

Nam Cung Giác trầm mặc một chút.

Hắn tiếp tục nhìn thoáng qua kia trương quảng cáo đơn thượng, phía dưới quả nhiên có phần ăn, 9999 phần ăn cùng 998 một phút phần ăn so sánh với, có thể nói thật là thập phần lương tâm, cái này phần ăn thế nhưng có thể sử dụng một tháng!

Thiết kế cái này phần ăn người thật sự không phải có bệnh sao?

Điển hình vì ngăn cản người khác mua sắm bán lẻ vật phẩm mới như vậy định giá sao?

Hắn cẩn thận nhìn một chút gần 60 vạn Kịch Tình Độ cái kia phần ăn, phát hiện liên tục thời gian thế nhưng là một trăm năm.

Nam Cung Giác: "……"

Hắn nếu không phải biết cái này Tu chân giới một trăm năm cũng không đáng giá, đều sẽ cho rằng cái này giá cả thập phần lương tâm.

Tuy rằng gian thương gian trá, nhưng là hắn còn không thể không mua.

Nam Cung Giác thở dài, bàn tay vung lên: "Vậy tới cái 60 vạn phần ăn cái kia đi!"

.

Hệ thống bay nhanh đem Nam Cung Giác ngạch trống khấu trừ 60 vạn, thanh âm đều mang theo một ít nịnh nọt: "Tôn kính ký chủ ngươi hảo, ngươi bộ phận công năng đồng bộ nghiệp vụ đã khai thông, cụ thể sử dụng phương pháp thỉnh ký chủ tự hành thăm dò, cảm ơn ngài hân hạnh chiếu cố, hoan nghênh lần sau quang lâm."

Nam Cung Giác chỉ cảm thấy chính mình gặp được siêu thị đẩy mạnh tiêu thụ thành công người bán hàng gương mặt tươi cười.

Hắn lắc đầu, đem kỳ quái đồ vật đuổi ra trong óc, sau đó nhìn về phía hệ thống tân công năng, quả nhiên phát hiện bộ phận công năng đồng bộ cái này lựa chọn, hắn click mở cái này lựa chọn, lựa chọn "Liên hệ đối phương" ấn phím, gửi đi một cái tin tức: "Sư huynh!"

Lạc Hòa rõ ràng dại ra một chút, cũng may trừ bỏ Nam Cung Giác bên ngoài không có người chú ý tới hắn khác thường.

Thấy ở chính mình trong đầu bỗng nhiên nhảy ra cái kia khung thoại hai chữ lúc sau Lạc Hòa thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Vừa rồi có như vậy trong nháy mắt, hắn thiếu chút nữa cho rằng chính mình bị cái gì kỳ quái đồ vật đoạt xá.

Nghĩ tới tiểu sư đệ hệ thống thần kỳ chỗ, tuy rằng còn không thể xác nhận cái này hệ thống hay không hoàn toàn đáng giá tín nhiệm, nhưng là không thể không nói, loại này hư hư thực thực "Công nghệ cao" đồ vật, vẫn là thực phương tiện, hơn nữa làm Lạc Hòa thập phần cảm thấy hứng thú.

Hắn ở đã biết tiểu sư đệ sinh hoạt thế giới kia một ít thường thức lúc sau, liền vẫn luôn đối khoa học kỹ thuật đồ vật thập phần cảm thấy hứng thú.

Hắn nghiên cứu trong chốc lát, cũng không có xem minh bạch như thế nào thao tác, không khỏi nghĩ đến nếu có thể cấp tiểu sư đệ đáp lời thì tốt rồi……

Liền ở hắn ý tưởng vừa mới xuất hiện kia một khắc, hắn thức hải trông được thấy cái kia khung thoại, lập tức liền phóng đại rất nhiều, Lạc Hòa sửng sốt, theo sau hắn liền phát hiện ý nghĩ của chính mình xuất hiện ở trong khung thoại: "Tiểu sư đệ? Là ngươi sao?"

Khung thoại lóe lóe, như là cái kia tin tức đã gửi đi đi ra ngoài.

Lạc Hòa bật cười, bỗng nhiên cảm thấy như vậy cũng không tồi.

Nam Cung Giác thấy được Lạc Hòa truyền quay lại tới tin tức lúc sau, cười đến mi mắt cong cong, tiếp tục ở trong khung thoại đưa vào: Sư huynh, đây là ta tân phát hiện hệ thống công năng, có thể nhiên chúng ta một bộ phận hệ thống công năng cùng chung, giống như hệ thống cơ sở dữ liệu cũng đối sư huynh ngươi bên kia mở ra một ít, về sau chúng ta là có thể thần không biết quỷ không hay thông qua hệ thống nói chuyện phiếm ^ __ ^ !

Đem tin tức truyền quá khứ đồng thời, Nam Cung Giác còn tự cho là mịt mờ nhìn thoáng qua hiện tại còn ở ở vào mỗ một loại mê chi hoài niệm cảm xúc bên trong thanh cừ chờ ba người.

Chú ý tới tiểu sư đệ động tác, Lạc Hòa nhịn không được cười cười.

Tiểu sư đệ hẳn là cảm thấy thanh cừ bọn họ ba người không biết hắn động tác đi? Nhưng là ở thế giới này, ba người kia tu vi so với bọn hắn cao nhiều như vậy, bọn họ mặc kệ làm chút cái gì, kỳ thật đều ở thanh cừ mấy người cảm giác bên trong.

Nghĩ đến đây, hắn bỗng nhiên trong lòng một thứ.

Tiểu sư đệ sở dĩ không nghĩ tới này đó, là bởi vì hắn nguyên bản sinh hoạt thế giới chính là một cái an toàn hài hòa thế giới, không tồn tại loại này tùy thời tùy chỗ đều có thể bị tu vi cao người nhìn thấu khả năng tính.

Tiểu sư đệ…… Hắn là rất tưởng trở lại nguyên lai thế giới đi?

"Sư huynh, ngươi suy nghĩ cái gì đâu?" Nam Cung Giác đã nhận ra Lạc Hòa cảm xúc biến hóa, không biết suy nghĩ cái gì, nhưng là không biết vì cái gì, hắn

trực giác không thể cái kia Lạc Hòa tiếp tục tưởng đi xuống, vì thế mở miệng đánh gãy.

Lạc Hòa sắc mặt có chút không tốt, có chút miễn cưỡng hướng Nam Cung Giác lắc lắc đầu.

.

Lúc này, hoài niệm qua đi ba người tổ rốt cuộc từ cái loại này như là bi thương lại như là vui vẻ lại như là không thể tin tưởng cảm xúc bên trong đi ra, bọn họ hít sâu một hơi, ba người nhìn nhau liếc mắt một cái, ăn ý đều ở không nói trung.

Thanh cừ nhìn về phía Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác, hỏi: "Chúng ta tính toán ở gần đây đi một chút, các ngươi cần phải cùng chúng ta đồng hành?"

Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác liếc nhau, gật gật đầu: "Chúng ta tưởng đi theo tiền bối một đoạn thời gian, không biết có thể hay không quá mức quấy rầy?"

Thanh cừ tự nhiên là không sao cả, thậm chí còn có điểm tưởng hướng Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa khoe ra Yêu giới ý tưởng, vì thế tự cho là rụt rè gật gật đầu.

A Lê: "……"

Mật lĩnh: "……"

Thanh cừ có thể là quên mất quản lý chính mình biểu tình, hắn thần sắc thoạt nhìn nhưng kiêu ngạo, một chút đều không giống như là rụt rè bộ dáng.

Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác cũng có chút vô ngữ, tuy rằng biết cái này địa phương là Yêu giới, nhưng là hiện tại khoảng cách thanh cừ cái kia niên đại đã không biết đều thiếu niên, những cái đó Yêu giới tiểu yêu quái nhóm còn có nhận thức hay không thanh cừ đều vẫn là một chuyện hảo sao? Đương nhiên, loại cảm giác này Nam Cung Giác cho rằng hẳn là cùng ở hiện đại thời điểm một cái bình thường Hoa Quốc người hướng ngoại quốc người giới thiệu Vạn Lý Trường Thành cái loại này kiêu ngạo tự hào tâm tình không sai biệt lắm đi.

.

Đoàn người tâm tư khác nhau đi phía trước đi.

Chỉ chốc lát sau liền thấy một cái…… Thôn? Không sai, chính là đường ruộng giao thông gà chó tương nghe, còn có trường hai chỉ nhòn nhọn lỗ tai nông dân đang ở lao động, nơi nơi đều là bùn nhà ngói, còn phiếm thế gian pháo hoa khí cái loại này thôn.

Nam Cung Giác trong gió hỗn độn.

Bọn họ chẳng lẽ là đi nhầm phim trường?

Ở Nam Cung Giác ấn tượng bên trong, Yêu giới đã có như vậy một người cao lớn thượng tên, vậy hẳn là tràn ngập đủ loại hoa hòe loè loẹt quần áo, họa thiên

kỳ bách quái trang, hành vi cử chỉ chi gian đều có một loại mê chi cảm giác về sự ưu việt tồn tại, hơn nữa liền tính là không có cung điện linh tinh chỗ ở, cũng ít nhất có một cái thoạt nhìn giống dạng một chút phòng ở đi?

Tuy rằng nơi này phong cảnh thoạt nhìn rất có một ít Đào Uyên Minh thế ngoại đào nguyên cảm giác…… Nhưng là không khỏi có điểm quá bình dân một chút đi?

Ngay cả thanh cừ thấy những cái đó ăn mặc áo vải thô đang ở lao động, liền lỗ tai đều không thể hoàn toàn thu hồi đi tiểu yêu quái nhóm đều có chút há hốc mồm.

Ở thanh cừ xem ra, này đó tiểu yêu quái thật sự quá nhỏ, tu vi rất thấp, tuổi cũng không lớn, cũng cũng chỉ có ba bốn mươi tuổi bộ dáng, hơn nữa trên mặt còn có bị thái dương phơi hắc dấu hiệu, thấy thế nào đều như là bình thường nông phu bộ dáng.

Hắn trên mặt hiếm thấy xuất hiện một tia buồn bực.

Nói như vậy, Yêu giới tiểu yêu quái hóa hình thời điểm tu vi đều hẳn là không thấp, căn bản không có khả năng xuất hiện loại này có thể hóa hình nhưng là tu vi lại căn bản thấp đến như là không có giống nhau, chỉ so Thượng Ngu Đại Lục những cái đó người thường tốt hơn một chút điểm.

Đây là có chuyện gì?

Thanh cừ có thể cảm thấy sự tình, A Lê cùng mật lĩnh cũng đều phát hiện, loại tình huống này ở bọn họ trong mắt thoạt nhìn đều quá mức với quỷ dị một ít.

Liền ở bọn họ nghĩ trăm lần cũng không ra thời điểm, đang ở ngoài ruộng cấy mạ một con thỏ yêu bỗng nhiên phát hiện bọn họ, hồng con mắt phát ra một tiếng thét chói tai: "Kỉ ——"

Nam Cung Giác trợn mắt há hốc mồm, hơn nữa cảm thấy chính mình đã chịu lừa gạt.

Nói Yêu giới đều là cái dạng này sao? Chẳng lẽ nơi này còn dừng lại ở nông cày văn minh gì đó sao?

Nếu là cái dạng này lời nói, Nam Cung Giác hy vọng chính mình có thể mau rời khỏi nơi này, rốt cuộc hắn hiện tại đã bị Lạc Hòa dưỡng thành một cái kiêu xa trạch nam, khẳng định ăn không hết làm ruộng loại này khổ……

Bởi vì hệ thống công năng cùng chung mà tiếp thu tới rồi tiểu sư đệ ý tưởng Lạc Hòa: "……"

------oOo------

Phần 204

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 204: Thế giới ở thoái hóa?

Tuy rằng Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa không có cùng thanh cừ bọn họ giống nhau phức tạp tâm tình, nhưng là ở nhìn đến cảnh tượng như vậy thời điểm, cũng vẫn là nhịn không được có chút cảm khái. Này đó tiểu yêu thực lực thực không xong, không chút nào khoa trương nói, bọn họ thậm chí đã không thể xem như mỗ một loại ý nghĩa thượng yêu quái.

Chân chính Yêu tộc ít nhất cũng yêu cầu cường đại thực lực, mà này đó tiểu yêu, lại là cùng nhân loại giữa người thường không sai biệt lắm.

Lạc Hòa nhíu mày, trong lòng bỗng nhiên nảy lên một loại suy đoán.

Hắn thông qua hệ thống cùng tiểu sư đệ đối thoại: "Tiểu sư đệ, Yêu tộc tình huống cùng Nhân tộc kỳ thật có hiệu quả như nhau chi diệu."

Nam Cung Giác nguyên bản còn ở thưởng thức kia chỉ bị bọn họ dọa ngốc tiểu yêu quái hoảng sợ thần sắc, nghe thấy được Lạc Hòa nói lúc sau bỗng nhiên một đốn. Lúc này hệ thống bỗng nhiên toát ra tới: "Ta biết ta biết, hiện tại Yêu tộc tồn tại này đó không có gì thực lực tiểu yêu quái, tựa như Nhân tộc cũng xuất hiện người thường giống nhau, nếu căn cứ thanh cừ bọn họ cái kia thời đại mọi người đều có được cường hãn thực lực biểu hiện tới xem nói, từ ở nào đó ý nghĩa tới nói thế giới này đang ở thoái hóa."

Hệ thống như vậy một phân tích, bỗng nhiên sợ hãi mà kinh.

Thân là một hệ thống, nó tuy rằng vẫn luôn đều chỉ cảm thấy chính mình nhiệm vụ chính là trợ giúp ký chủ hoàn thành nhiệm vụ, nhưng là lại trước nay không có tự hỏi quá vì cái gì chủ hệ thống sẽ lựa chọn thế giới này, trong thế giới này có thứ gì là chủ hệ thống yêu cầu?

Trước kia hệ thống sẽ không tự hỏi này đó, nó chỉ nghĩ hoàn thành nhiệm vụ trở về thăng cấp.

Nhưng là hiện tại hệ thống lại không thể vẫn luôn nghĩ thăng cấp, nó mất đi cùng chủ hệ thống liên hệ lúc sau, dần dần bắt đầu có được độc lập tự hỏi năng lực ——001 cũng không cảm thấy đây là một loại trùng hợp.

Có lẽ chủ hệ thống là cho chính mình an bài cái gì nhiệm vụ.

Chỉ là hiện tại nó còn không biết mà thôi.

Nghĩ đến đây, hệ thống không khỏi có chút uể oải, tuy rằng ở thật lâu phía trước nó cũng đã đối chủ hệ thống cho chính mình an bài thần bí khảo nghiệm có

phán đoán, nhưng là biết hiện tại, nó đều còn không biết nội dung rốt cuộc là cái gì.

Nam Cung Giác chú ý tới hệ thống uể oải, nho nhỏ quan tâm một chút nó: "Hệ thống, ngươi làm sao vậy? Trung virus sao?"

Hệ thống: "……"

Hệ thống không muốn cùng ngươi nói chuyện cũng hướng ngươi ném một cái biểu tình bao!

.

Nam Cung Giác có chút không thể hiểu được, bất quá hệ thống không nói, hắn cũng coi như không biết, không nhắc tới hệ thống chuyện thương tâm.

Bất quá hắn trong đầu hiện lên một cái ý tưởng, nếu là hệ thống ở chính mình thức hải trung virus nói, sẽ không lây bệnh cho chính mình?

Cái này ý tưởng làm Nam Cung Giác có chút kinh tủng, không khỏi hướng Lạc Hòa bên người nhích lại gần.

Thời điểm mấu chốt vẫn là Lạc Hòa bên người tương đối có cảm giác an toàn.

Lạc Hòa lại bởi vì hệ thống buổi nói chuyện lâm vào trầm tư.

Hắn không biết vì cái gì tiểu sư đệ sẽ bị lựa chọn đi vào thế giới này.

Kỳ thật Lạc Hòa vẫn luôn không tin thế giới này chỉ là một quyển sách. Hắn hồi tưởng lên chính mình kiếp trước trải qua, kia một đời trải qua nhưng thật ra cùng tiểu thuyết bên trong miêu tả cơ hồ giống nhau như đúc, thậm chí liền hắn cuối cùng cách chết đều là giống nhau, nhưng là từ tiểu sư đệ xuất hiện lúc sau hoặc là nói từ Lạc Hòa trọng sinh lúc sau, thế giới này cũng đã cùng tiểu sư đệ trong ấn tượng cái kia tiểu thuyết thế giới hoàn toàn không giống nhau.

Nếu thế giới này thật sự cùng tiểu sư đệ ký ức giống nhau là một cái thế giới trong sách nói, những cái đó tiểu thuyết trung cũng không tồn tại bốn tộc, viễn cổ thời kỳ thanh cừ bọn họ là như thế nào xuất hiện?

Đương nhiên này đó cũng không phải Lạc Hòa đang ở tự hỏi sự tình.

Hắn suy nghĩ chính là hệ thống theo như lời thoái hóa.

Nếu hắn không có đoán sai nói, hệ thống ý tứ là toàn bộ tiểu thế giới đều có khả năng ở thoái hóa, từ trước bốn tộc tất cả đều là có thể tu luyện, thân thể tố chất thập phần cường hãn, nhưng là hiện tại, Nhân tộc suy thoái, tuy rằng bá chiếm Thượng Ngu Đại Lục, nhưng là lại đối Thượng Ngu Đại Lục bên ngoài thế giới hoàn toàn không biết gì cả.

Hơn nữa suy thoái không chỉ là Nhân tộc, Yêu tộc cũng là.

Hiện tại ở bọn họ trước mặt này đó tiểu yêu quái còn giữ lại một ít Yêu tộc đặc thù, có thể nhìn ra năm sau linh cũng không lớn, tu vi cũng rất thấp, rất nhiều

tiểu yêu thậm chí đều đã hiện ra tuổi già dấu hiệu, cùng Nhân tộc tình huống không có gì khác nhau.

Nếu đây là hệ thống theo như lời thoái hóa nói, rất có khả năng đã chịu ảnh hưởng không chỉ là Yêu tộc cùng Nhân tộc, còn bao gồm mặt khác chủng tộc.

Nhưng mà…… Về Ma tộc cùng Quỷ tộc, hiện tại còn có tồn tại hay không đều là một chuyện.

Hắn ẩn ẩn cảm thấy chính mình đoán được một ít chính mình trọng sinh hoặc là tiểu sư đệ xuyên qua mà đến chân tướng.

Này sau lưng tuyệt đối không chỉ là một hệ thống quấy nhiễu cùng với cảm thấy hắn quá mức với thê thảm mà đối hắn bồi thường đơn giản như vậy.

Lạc Hòa kỳ thật đã sắp nghĩ không ra chính mình trọng sinh phía trước phát sinh sự tình, nhưng là hắn nhớ rõ tựa hồ có một người hỏi qua chính mình có nghĩ trọng sinh, trở lại lúc này, đem từ trước những cái đó phản bội cùng thống khổ, hết thảy còn cấp những cái đó đối hắn tạo thành thương tổn người.

Ngay lúc đó Lạc Hòa trả lời cái gì hắn đã nhớ không rõ.

Hắn chỉ nhớ rõ chính mình lại một lần tỉnh lại thời điểm đã xuất hiện ở này một đời Cửu Thiên Tông tông chủ trước mặt, lại còn có bởi vì linh hồn vô pháp dung hợp mà hơi thở thoi thóp.

Sau lại……

Sau lại sự tình không cần lại tưởng, Lạc Hòa xác thật làm được đem kiếp trước đã chịu những cái đó không công bằng đối đãi tất cả đều ăn miếng trả miếng trả lại cho những người đó —— đương nhiên, trừ bỏ Nam Cung Giác.

Nhưng là ở cái kia mục tiêu hoàn thành lúc sau, Lạc Hòa thậm chí cảm thấy như vậy tồn tại cũng thực không có ý tứ.

Kiếp trước thời điểm hắn tu vi cơ hồ đạt tới đại lục đỉnh, lúc ấy hắn liền loáng thoáng có một loại cảm giác, cái này tiểu thế giới có thể là đã chịu cái gì hạn chế, không ai có thể phi thăng, liền tính là cái kia vẫn luôn thoạt nhìn xuôi gió xuôi nước “Nam Cung Giác” cũng là giống nhau.

Bằng không hắn sẽ không bởi vì vô pháp phi thăng chuyện này bực bội không thôi, hận không thể mỗi một ngày đều xem chính mình mấy chục biến chê cười làm vui.

Hắn khi đó có thể cảm giác được cái kia “Nam Cung Giác” bực bội cùng không cam lòng, nhưng là lúc ấy Lạc Hòa bị người bắt lấy, liền linh hồn cũng chưa biện pháp chạy thoát, dần dần mà đối này đó đều không có hứng thú.

Này một đời tuy rằng hắn còn chưa tới đạt đại lục đỉnh núi vị trí, nhưng là hắn vẫn như cũ có một loại cùng kiếp trước thời điểm giống nhau như đúc ý tưởng, đó chính là cái này tiểu thế giới xác thật tồn tại vấn đề.

Thoái hóa như vậy từ…… Nghe tới liền tràn ngập bất tường.

Hiện tại gần là tu luyện năng lực dần dần biến mất, như vậy tương lai đâu?

Chính mình trọng sinh mục đích lại là cái gì?

Mấy vấn đề này ở Lạc Hòa trong đầu xuất hiện, hắn tiến hành rồi rất nhiều suy đoán, cuối cùng lại lần lượt lật đổ.

.

Lạc Hòa suy nghĩ cái gì thanh cừ bọn họ là không thèm để ý.

So với Lạc Hòa…… Bọn họ càng để ý chính là, vì cái gì này đó tiểu yêu quái sẽ biến thành hiện tại cái dạng này?

A Lê còn chưa tới cao nhân tộc thế giới, không biết Thượng Ngu Đại Lục tình huống, bởi vậy đối với Yêu tộc tình huống tuy rằng cảm thấy có chút không thể tưởng tượng, nhưng cũng không phải thập phần tò mò, nhưng thật ra mật lĩnh nhìn vài lần thanh cừ thần sắc, như suy tư gì.

Thanh cừ không biết A Lê cùng mật lĩnh suy nghĩ cái gì, hắn đi phía trước đi rồi vài bước, tới rồi cái kia bị bọn họ dọa đến thét chói tai tiểu yêu quái trước mặt đứng yên.

Chung quanh mấy cái tiểu yêu, ở phát hiện tiểu thỏ yêu thét chói tai cùng với người xa lạ xuất hiện thời điểm, cũng đã bắt đầu lén lút rời đi bên này, hình như là đi thông tri người nào.

Kia chỉ bị dọa đến thỏ yêu nhìn đến thanh cừ đi đến chính mình trước mặt, càng thêm sợ hãi, hai cái đùi nơm nớp lo sợ phát run, trong lỗ mũi thậm chí xuất hiện một cái nước mũi phao.

Thanh cừ: "……"

Cái này tiểu yêu quái hoan nghênh phương thức còn thực đặc biệt a.

Hắn thử cùng tiểu thỏ yêu giao lưu: "Thỏ con……"

Làm hắn không nghĩ tới chính là, hắn mới vừa kêu ra này ba chữ, đối diện tiểu thỏ yêu giống như là đã chịu cái gì thật lớn kích thích giống nhau, bộc phát ra một trận kinh thiên động địa tiếng khóc: "Oa ô ô……"

Thanh cừ hiền lành tươi cười cứng đờ ở trên mặt.

Hắn tự xưng là phong lưu phóng khoáng ngọc thụ lâm phong người gặp người thích hoa gặp hoa nở…… Như vậy có điểm khoa trương, nhưng là hắn thật là đã từng thập phần chịu Yêu tộc Nhân tộc Quỷ tộc, tóm lại chính là mỗi một cái tộc nhân ưu ái, hơn nữa còn có được không đếm được hồng nhan tri kỷ, cho nên hắn hoàn toàn không cảm thấy chính mình sẽ dọa đến tiểu yêu quái.

Nhưng là tiểu thỏ yêu phản ứng thật sự làm hắn đã chịu đả kích.

Hắn chẳng lẽ dài quá một trương thực đáng sợ mặt sao? Này không nên a……

Thanh cừ hãy còn buồn bực, thực mau liền có một cái già nua thanh âm từ thôn bên kia truyền đến, như là vừa rồi rời đi kia mấy chỉ tiểu yêu quái chuyển đến cứu binh.

"Người nào ở ta vạn thảo thôn giương oai?"

Thanh âm này nhưng thật ra trung khí mười phần, tuy rằng nghe tới không giống như là cái gì người trẻ tuổi nói, thanh cừ nghe vậy hướng người nói chuyện phương hướng nhìn thoáng qua.

Sau đó hắn có chút trợn mắt há hốc mồm nhìn già nua giống như trăm tuổi lão nhân giống nhau, trên mặt mọc đầy nếp gấp, đầu tóc hoa râm, lỗ tai cùng cái đuôi như ẩn như hiện, phảng phất tùy thời đều có khả năng sẽ hiện ra nguyên hình một con…… Sơn dương, thần sắc có điểm băng.

Lão gia tử có thể là tuổi lớn, cách khá xa thời điểm chỉ biết chính mình trong thôn tiểu tể tử bị người khi dễ, cho nên còn không có hỏi thăm rõ ràng địch nhân là bộ dáng gì liền rống lên tiếng, chờ hắn đi vào một ít thời điểm, đột nhiên sắc mặt biến đổi, "Xoát" một chút liền quỳ xuống: "Đại nhân tha mạng! Tiểu nhân vô tình mạo phạm, này chỉ thỏ con chỉ là cái hài tử……"

Thanh cừ cười như không cười nhìn không ngừng dập đầu lão nhân, không có gì cảm xúc: "Này đó tiểu gia hỏa đều nói gì đó, ta như thế nào liền thành người xấu?"

Hắn cố ý vô tình nhìn vài lần đối chính mình tràn ngập cảnh giác tiểu yêu quái, trong lòng ngũ vị tạp trần.

Hắn như vậy vừa nói, những cái đó tiểu yêu quái quả nhiên mỗi người thần sắc đều càng thêm cảnh giác lên, có mấy cái lá gan đại thậm chí ở sau lưng cầm mấy cái vũ khí.

Thanh cừ không biết nên nói cái gì cho tốt.

Trước kia thời điểm Yêu tộc đánh người, liền tính là không cần cao thâm pháp thuật, ít nhất cũng là chính mình thượng móng vuốt, này đó tiểu gia hỏa thế nhưng cầm một cái cái cuốc…… Hắn là thật sự không biết nên nói một ít cái gì hảo.

Thanh cừ nói làm lão sơn dương kinh ngạc một chút, hắn lén lút ngẩng đầu nhìn kỹ liếc mắt một cái thanh cừ, vốn dĩ muốn nói gì, đột nhiên sắc mặt đại biến, lập tức kích động đứng lên kéo lại thanh cừ tay, lão lệ tung hoành: "Thanh cừ đại nhân! Ngươi là thanh cừ đại nhân!"

Thanh cừ thần sắc có chút cổ quái.

Bọn họ bị yêu tuyền xông tới thời điểm, một chút thời gian pháp tắc đều không có cảm nhận được, nói cách khác bọn họ không có khả năng tiến vào trước kia thời không, như vậy…… Này chỉ sơn dương là như thế nào nhận thức hắn?

.

Có vấn đề này không chỉ là thanh cừ, Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác cũng là.

A Lê cùng mật lĩnh không rõ chân tướng, chỉ tưởng thanh cừ mấy năm nay ở Yêu tộc lưu lại thanh danh dẫn tới này đó tiểu yêu quái nhận thức hắn, thần sắc nhưng thật ra thập phần bình tĩnh.

Nhưng mà Nam Cung Giác hoàn toàn bình tĩnh không đứng dậy.

Hắn điên cuồng chọc hệ thống: "Hệ thống đây là có chuyện gì a? Không phải nói rõ cừ ở viễn cổ hạo kiếp lúc sau đã bị nhốt ở quỳnh lĩnh bí cảnh sao? Này đó tiểu yêu quái chẳng lẽ còn có cái kia thời kỳ lịch sử ghi lại?"

Hắn nhớ rõ hệ thống có một cái công năng là có thể rà quét sở hữu văn hiến tư liệu, nếu cái kia thời kỳ lịch sử thật sự tồn tại với Yêu tộc ghi lại trung nói, Nam Cung Giác là hy vọng hệ thống có thể được đến này đó tư liệu.

Mặc kệ thế nào, thế giới đang ở thoái hóa cái này suy đoán làm Nam Cung Giác trong lòng luôn là có như vậy một ít không tốt lắm dự cảm.

Đặc biệt là mặc kệ là Thượng Ngu Đại Lục vẫn là bên này Yêu tộc sơn thôn, hắn đều không có nhìn ra thế giới này có nửa điểm hướng khoa học kỹ thuật thế giới phát triển xu thế.

Nếu có một ngày sở hữu tu luyện giả đều mất đi tu luyện tư cách, thế giới này liền trở thành một hồi tùy tiện tai nạn đều có thể hủy diệt thế giới.

Tuy rằng này đó không nên từ hắn tới quan tâm, hắn chỉ cần thăng cấp rời đi thế giới này thì tốt rồi.

Nhưng mà căn cứ hệ thống cách nói cùng Lạc Hòa kiếp trước ký ức, Nam Cung Giác hợp lý hoài nghi thế giới này phi thăng thông đạo khả năng sinh ra cái gì biến cố, dẫn tới vẫn luôn không có người phi thăng.

Nếu là cái dạng này lời nói, hắn rất có khả năng rất dài một đoạn thời gian đều không hoàn thành nhiệm vụ, mà ở hắn không có hoàn thành nhiệm vụ trong lúc, nếu hắn điềm xấu dự cảm ứng nghiệm nói……

Kia thật đúng là một hồi hàng thật giá thật tai nạn.

Lạc Hòa mơ hồ đã nhận ra tiểu sư đệ ý tưởng, khóe miệng trừu trừu.

Tiểu sư đệ thế giới kia rốt cuộc là cái dạng gì, có thể dưỡng dục ra tiểu sư đệ như vậy bảo bối……

Lạc Hòa không biết đáp án.

.

Thanh cừ ở hù dọa một chút lão sơn dương yêu quái lúc sau, rốt cuộc thần sắc bình đạm tha thứ kỳ thật căn bản không làm gì sai sự tiểu yêu quái nhóm, hơn nữa đạt được đến thôn trưởng trong nhà ở tạm một đoạn thời gian cho phép.

Đương nhiên, nói như vậy có lẽ có điểm không thỏa đáng, rốt cuộc không phải bọn họ muốn ở tại thôn trưởng gia, mà là thôn trưởng nhiệt tình mời hắn ở tại thôn trưởng gia.

Thanh cừ không có thoái thác nguyên nhân là……

Chỉ có thôn trưởng gia là một tòa nhà gỗ, thoạt nhìn so với kia chút bùn xây tường phòng nhỏ cao lớn thượng nhiều.

Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác tiến hành rồi một phen não nội giao lưu, cuối cùng quyết định tạm thời không hướng A Lê cùng mật lĩnh bại lộ Hỗn Nguyên Lâu tồn tại, vì thế chuẩn bị cùng thanh cừ bọn họ cùng nhau ở tại thôn trưởng gia.

Rốt cuộc thôn trưởng gia tuy rằng là một đống nhà gỗ, nhưng là lại chiếm cứ gần trong thôn gần một phần tư nhà ở diện tích.

Nghĩ đến cũng sẽ không chiêu đãi không được bọn họ này mấy cái khách nhân.

Đạt thành nhất trí lúc sau, đoàn người ở thôn trưởng dẫn đường dưới hướng thôn trưởng trong nhà đi đến.

Ở Nam Cung Giác không có chú ý tới địa phương, Lạc Hòa thấy thôn trưởng tựa hồ là hướng ai sử một cái ánh mắt, sau đó đầy mặt tươi cười mang theo bọn họ hướng nhà gỗ phương hướng đi.

Lạc Hòa nhìn thoáng qua thôn trưởng ánh mắt nhìn về phía phương hướng, cái gì cũng không có thấy, trong lòng có chút đề phòng.

Tuy rằng hắn hiện tại thực nhược, nhưng là không đến mức liền một cái che giấu người đều phát hiện không được đi?

Nam Cung Giác hoàn toàn không có chú ý tới Lạc Hòa thần sắc có dị, đối với thôn trưởng gia nhà gỗ còn có chút tò mò.

------oOo------

Phần 205

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 205: Thanh cừ bị bắt?

Sau đó hắn thực mau phát hiện này kỳ thật không có gì đáng giá tò mò.

Bởi vì thôn này không chỉ là biểu hiện đến như là địa cầu cổ đại thôn trang, trên thực tế kỳ thật cũng không sai biệt lắm, thôn trưởng gia phòng ở thoạt nhìn tuy rằng bề ngoài xa hoa —— tuy rằng là cùng chung quanh thổ bùn nhà ngói so sánh với tương đối xa hoa, nhưng là bên trong phòng cũng chính là một cái bàn một chiếc giường, vẫn là thấp kém giường gỗ, vừa thấy chính là năm lâu thiếu tu sửa kia một loại.

Nam Cung Giác có chút thất vọng, nhưng là hắn cũng không cùng biểu hiện ra ngoài.

Lạc Hòa trầm mặc một chốc, tự hỏi một lát muốn hay không đem Hỗn Nguyên Lâu lấy ra tới, hắn đánh giá một chút nhà mình tiểu sư đệ, nghĩ thầm tiểu sư đệ quả nhiên vẫn là thích hợp nuông chiều từ bé sinh hoạt, loại này nhà gỗ không thích hợp tiểu sư đệ.

Nam Cung Giác bị Lạc Hòa đánh giá ánh mắt hoảng sợ, thực mau đột nhiên nhanh trí, đoán được Lạc Hòa suy nghĩ cái gì, lập tức ngăn trở Lạc Hòa phát rồ hành vi: "Đừng!"

Lạc Hòa câu môi, thật sâu nhìn thoáng qua tiểu sư đệ, không nói gì.

Thanh cừ cùng A Lê xoay người nhìn thoáng qua Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác, không rõ hai người kia vừa rồi đang nói cái gì.

Lạc Hòa đối bọn họ gật gật đầu, hai người có chút không thể hiểu được, nhưng là cũng không có để ý.

Có lẽ là nhân gia vợ chồng son lặng lẽ lời nói đâu.

.

Bọn họ đoàn người tạm thời trụ tới rồi thôn trưởng gia.

Sau đó thể nghiệm một phen gian nan nông thôn sinh hoạt.

Trừ bỏ thấp kém giường ván gỗ, lọt gió nhà gỗ bên ngoài, thôn này còn có siêu cấp khó ăn thanh xào cà rốt, còn có mặt khác rau luộc, liếc mắt một cái nhìn lại, bữa tối tất cả đều là tố.

Nam Cung Giác: "……"

Hắn thật đúng là không có nhìn thấy quá như vậy thanh đạm thực đơn đâu.

Sau đó hắn thần sắc cứng đờ một giây.

Hắn nhớ tới, thôn này tiểu yêu quái, tựa hồ toàn bộ đều là……

Đồ chay động vật.

Khó trách bọn họ bữa tối tất cả đều là đồ ăn, Nam Cung Giác có chút vô ngữ trừu trừu khóe miệng, xuất phát từ lễ phép vẫn là đem thôn trưởng thịnh tình chiêu đãi bọn họ rau dưa tất cả đều ăn xong rồi, tuy rằng một chút đều không có ăn no là được.

Không đúng.

Cơm nước xong lúc sau, cùng Lạc Hòa cùng nhau bò tới rồi nhân gia nóc nhà thượng xem ngôi sao Nam Cung Giác bỗng nhiên nghĩ tới một cái rất nghiêm trọng vấn đề.

Tu chân giới đồ ăn tuy rằng đều là bình thường đồ ăn chiếm đa số, nhưng là đại đa số rau dưa linh tinh đồ vật vẫn là tồn tại một chút linh khí…… Tuy rằng không biết những cái đó linh khí vì cái gì sẽ xuất hiện ở bình thường rau dưa bên trong, nhưng là Thượng Ngu Đại Lục người thường dùng ăn đựng linh khí rau dưa, đều có thể cường thân kiện thể, tăng cường miễn dịch lực.

Nhưng là thôn này này đó tiểu yêu quái trồng ra này đó đồ ăn, toàn bộ đều không có linh khí, thậm chí liền yêu khí đều cảm thụ không đến.

Vấn đề này thập phần nghiêm trọng.

Hắn đem vấn đề này chuyển dời đến hệ thống nơi đó: “Hệ thống, có thể nói nói đây là có chuyện gì sao?”

“Không biết.”

Hệ thống cơ sở dữ liệu không có tình huống như vậy.

Trên thực tế từ tới rồi tử vong nơi lúc sau, hệ thống cơ sở dữ liệu cũng đã rất ít hữu dụng.

Cơ hồ mỗi một cái tư liệu đều là ở Nam Cung Giác kích phát nhiệm vụ lúc sau mới chậm rãi giải khóa, tại đây phía trước, hệ thống đối này đó căn bản chính là hoàn toàn không biết gì cả.

Nam Cung Giác nghe xong hệ thống giải thích, lại một lần nhịn không được cấp hệ thống một cái bạo kích: “Cho nên ta rốt cuộc muốn một hệ thống có ích lợi gì?”

Hằng ngày bị ký chủ ghét bỏ hệ thống đã học xong làm lơ ký chủ ghét bỏ.

.

Nam Cung Giác cùng hệ thống cho nhau thương tổn cũng không phải cái gì đại sự, ở bọn họ sinh hoạt bên trong sẽ không nhấc lên bất luận cái gì cuộn sóng.

Nhưng mà ở bọn họ ở tại trong thôn ngày đầu tiên, liền đã xảy ra ngoài ý muốn.

Chuẩn xác mà nói…… Ai biết có phải hay không ngoài ý muốn đâu?

Toàn bộ thôn tất cả đều đại môn nhắm chặt, quan đến kín mít, mà Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác bởi vì ở nóc nhà thượng duyên cớ, vừa lúc thấy mấy cái không rõ thân phận hắc y tiểu yêu quái xuất hiện ở bọn họ trụ trong viện, sau đó đối với bọn họ phòng thả mê dược.

Tuy rằng đối với bọn họ năm người bên trong mọi người tới nói, mê dược loại đồ vật này cũng không có cái gì tác dụng, nhưng là lần đầu tiên gặp được loại chuyện này thanh cừ còn có điểm kích động, vì thế hắn cái gì đều không có làm, tính toán nhìn xem những người này muốn làm gì.

Nam Cung Giác ở nhìn đến hắc y nhân xuất hiện trong nháy mắt kia tựa như trực tiếp đi ra ngoài đem hỗ trợ, lại bị Lạc Hòa đè lại: “Đừng nhúc nhích,” Lạc Hòa thanh âm dừng ở Nam Cung Giác bên tai, “Thanh cừ bọn họ không có khả năng không có phát hiện này đó tiểu yêu quái, chúng ta trước xem bọn hắn tính toán làm cái gì.”

Thanh cừ bọn họ không có động tác, đơn giản là có hai loại tính toán, đệ nhất là muốn biết này đó tiểu yêu quái vì cái gì phải đối bọn họ động thủ, nếu đắc thủ lúc sau muốn làm cái gì, đệ nhị loại còn lại là muốn chờ đến này đó tiểu yêu quái thả lỏng cảnh giác thời điểm trực tiếp đem này đó tiểu yêu quái nhóm bắt lấy dò hỏi.

Nhưng là Lạc Hòa trong lòng có khuynh hướng bọn họ sẽ lựa chọn đệ nhị loại.

Có lẽ là bởi vì thanh cừ phía trước những cái đó chuyện xưa cùng tính cách duyên cớ, Lạc Hòa cảm thấy thanh cừ ở gặp được loại chuyện này thời điểm hắn là rất tò mò, tò mò đến nói không chừng muốn tự mình thể nghiệm một chút bị bắt lấy gì đó sẽ là cảm giác như thế nào.

Tuy rằng Lạc Hòa không phải thực có thể lý giải hắn loại này logic, nhưng là Lạc Hòa mạc danh cảm thấy thanh cừ chính là loại này logic người.

A Lê cùng mật lĩnh lại không nhất định.

Đầu tiên là bởi vì hắn cùng hai người kia tiếp xúc thời gian quá ngắn, không hiểu biết tính cách của bọn họ, tiếp theo còn lại là hai người kia chi gian không khí thực vi diệu, hắn cũng không xác định bọn họ cái kia thời đại người rốt cuộc đều là bộ dáng gì người, hoàn toàn không có cách nào phân tích.

Cho nên hắn không hy vọng bởi vì tiểu sư đệ động tác đánh gãy thanh cừ an bài.

Vạn nhất bị thanh cừ cái kia lão yêu quái ghi hận làm sao bây giờ?

.

Nam Cung Giác hoàn toàn không biết nhà mình sư huynh suy nghĩ thứ gì, nếu biết đến lời nói phỏng chừng nội tâm chỉ nghĩ ha hả.

Nhưng là hắn đối với Lạc Hòa nói đều là thực nghe, Lạc Hòa nói không cho động hắn liền không có động, mà là thành thành thật thật nhìn thanh cừ cứ như

vậy bị một đám tu vi siêu cấp thấp hèn hoàn toàn không đủ thanh cừ đánh một cái tát tiểu yêu quái ở tự cho là đem thanh cừ mê choáng lúc sau, đem người trói gô trói đi rồi cảnh tượng.

Nam Cung Giác: "……"

Không biết vì cái gì, cái này cảnh tượng thật là lệnh người mạc danh cảm thấy muốn cười.

Ở thanh cừ bị người trói gô mang đi lúc sau, mật lĩnh cùng A Lê thần sắc phức tạp xuất hiện ở trong viện.

A Lê cùng mật lĩnh liếc nhau, đối với thanh cừ hành vi thập phần khó hiểu.

Vừa rồi bọn họ cảm giác được có một ít tu vi thấp tiểu yêu quái xuất hiện ở trong sân thời điểm, liền tính toán trực tiếp động thủ làm này đó tiểu yêu quái thần không biết quỷ không hay chết ở chỗ này, không nghĩ tới thế nhưng thu được thanh cừ truyền âm, làm cho bọn họ tạm thời đừng cử động, nhìn xem này đó tiểu yêu quái đều muốn làm cái gì.

Bọn họ vì thế thật sự không có động.

Ai biết chờ bọn họ phát hiện thanh cừ bên kia động tĩnh có chút không rất hợp thời điểm, liền cảm giác được thanh cừ bị này đó "Hung thần ác sát" thả thân phận không rõ tiểu yêu quái bắt đi.

A Lê: "……"

Thanh cừ năm đó là bọn họ trẻ tuổi trung cường đại nhất cái kia, cũng bởi vì như thế, hắn vẫn luôn rất khó cùng bạn cùng lứa tuổi nhóm chơi ở bên nhau, cũng bởi vậy bằng hữu vốn dĩ liền không nhiều lắm, sau lại còn bị chính hắn làm rớt hai cái bằng hữu hảo cảm.

Cho nên bọn họ hiện tại hoàn toàn không hiểu được thanh cừ thao tác.

Hai người không biết muốn hay không theo sau nhìn xem, bỗng nhiên đã nhận ra một cổ tầm mắt, ngẩng đầu vừa thấy, liền phát hiện đang ở thôn trưởng gia phương trên đỉnh ngồi Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa.

Cho nên hai người kia ở chỗ này ngây người đã bao lâu?

Vừa rồi đã xảy ra cái gì đều bị bọn họ thấy được?

.

Cái này ý tưởng làm A Lê cùng mật lĩnh càng thêm cảm thấy một lời khó nói hết.

Bọn họ hai mặt nhìn nhau, cuối cùng vẫn là Lạc Hòa trước mở miệng: "Hai vị tiền bối, chúng ta tính toán theo sau nhìn xem, không biết nhị vị ý hạ như thế nào?"

A Lê thần sắc phức tạp gật gật đầu, mật lĩnh tự nhiên cũng liền không có ý kiến.

Vì thế bốn người đi theo “Bắt cóc” thanh cừ tiểu yêu quái sau lưng, đi tới sơn bên kia, gặp được mục đích địa.

Sau đó mọi người đều có chút há hốc mồm.

Thanh cừ bị đưa tới một cái sơn động, thoạt nhìn như là thổ phỉ oa giống nhau lung tung rối loạn, ngồi ở trên ghế hư hư thực thực sơn tặc lão đại yêu quái đang ở uống nước, nhìn thấy này đó tiểu yêu quái đem thanh cừ trói gô trói tới rồi hắn trước mặt, một ngụm thủy phun tới: “Phốc —— các ngươi làm gì vậy? Ta cho các ngươi đem người mời đến các ngươi chính là như vậy thỉnh sao?”

Bắt người hắc y tiểu yêu quái nơm nớp lo sợ cúi đầu hoàn toàn không dám nói lời nào, như là mở miệng nam nhân là cái gì đáng sợ tồn tại giống nhau.

Nam Cung Giác hoàn toàn xem không hiểu những cái đó tiểu yêu quái sợ hãi điểm, nhưng là này đó cũng không quan trọng.

Quan trọng là, cái kia hư hư thực thực sơn tặc lão đại gia hỏa ở bình tĩnh đem chính mình phun ra tới thủy lau khô lúc sau, chậm rì rì từ trên chỗ ngồi xuống dưới, một bộ khí định thần nhàn bộ dáng, đi tới thanh cừ trước mặt, tự mình đem tiểu yêu quái nhóm bắt lấy thanh cừ giải khai, sau đó làm ra một bộ chân thật lễ ngộ bộ dáng, ngữ khí có chút mạc danh.

“Thanh cừ đại trưởng lão…… Không biết ngươi quang lâm trấn nhỏ có cái gì ý chỉ giáo?”

Hắn thực rõ ràng biết thanh cừ căn bản không có té xỉu, nhưng là hiển nhiên cũng không biết thanh cừ chân thật vũ lực giá trị là bộ dáng gì.

Thanh cừ nhìn thấy chính mình giả bộ bất tỉnh bị phát hiện, vì thế trầm mặc một lát, mở mắt tỉnh lại.

Mới vừa mở to mắt hắn liền ngây người một chút: “Ngao sơn?”

.

Nghe được tên này lúc sau, vẫn luôn đứng ở bóng ma bên trong theo dõi tiểu yêu quái nhóm lại đây A Lê cùng mật lĩnh cũng là vẻ mặt kinh ngạc.

Nhưng là hoàn toàn không biết cái kia thời đại lịch sử Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa sắc mặt thực bình tĩnh, một bộ hoàn toàn liền ở trạng huống ngoại bộ dáng.

A Lê cùng mật lĩnh đều không có chú ý tới bọn họ.

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa thông qua hệ thống giao lưu: “Sư huynh, cái kia gọi là ngao sơn yêu quái, cùng thanh cừ bọn họ đều nhận thức?”

“Ân.” Lạc Hòa ánh mắt dừng ở thanh cừ cùng ngao sơn bên kia, thần sắc mạc danh có chút thấy không rõ lắm, không biết suy nghĩ cái gì.

Nam Cung Giác nhận thấy được Lạc Hòa đang ở chú ý thổ phỉ trong ổ tình huống, bởi vậy không có tiếp tục hỏi ra chính mình nghi vấn.

Lúc này quấy rầy đến Lạc Hòa ý nghĩ làm sao bây giờ.

Hệ thống: “Nha ~”

Nam Cung Giác ở thức hải bạo kích hệ thống: “Nha cái gì nha, có thời gian còn không bằng hảo hảo tìm xem ngươi cái kia cơ sở dữ liệu vì cái gì vẫn luôn khi linh khi không linh không hảo sao? Quấy rầy người khác yêu đương là thực không đạo đức ngươi không biết sao thân ái hệ thống?”

Hệ thống: “……” Bị dỗi đến nói không nên lời lời nói.

Vì thế hệ thống trầm mặc một lát.

Nam Cung Giác dỗi một chút hệ thống lúc sau, tiếp tục chú ý khởi thổ phỉ trong ổ tình huống, thần sắc có chút khẩn trương.

Có thể là bởi vì bọn họ hiện tại hành vi gọi là rình coi, hắn cảm thấy có điểm kích thích.

Đã biết nhà mình ký chủ ý tưởng hệ thống: “……”

Tấm tắc, ký chủ vẫn là man có tự mình hiểu lấy sao.

.

“Ngươi nhận thức ta?” Ngao sơn nhìn vài lần thanh cừ, bỗng nhiên cười lạnh, “Nếu thanh cừ đại trưởng lão nhận thức ta, nói vậy cũng biết ta đem ngươi thỉnh đến nơi đây mục đích là cái gì?”

Hắn ngữ khí thực lãnh, nhưng thật ra cùng bình thường thời điểm ma tu mật lĩnh có chút giống.

Thanh cừ nhíu nhíu mày, đối với ngao sơn nói có chút khó hiểu. Phía trước thời điểm hắn cùng ngao sơn quan hệ tuy rằng không xem như cái gì chí giao hảo hữu, nhưng là tốt xấu xem như bằng hữu, nếu người này thật là ngao sơn nói, cùng hắn nói chuyện thời điểm liền không khả năng như vậy mới lạ.

Hắn có một chút ngốc, không biết tình huống hiện tại là cái gì, đặc biệt là về ngao sơn theo như lời mục đích linh tinh đồ vật.

Hắn đi vào cái này địa phương tổng cộng cũng không đến một ngày hảo sao? Hiện tại vẫn là nửa đêm, sao có thể biết ngao sơn đang nói chính là cái quỷ gì?

Hơn nữa quan trọng nhất chính là, nếu thanh cừ không có lý giải sai nói, ngao sơn hẳn là đem hắn nhận thành khác người nào, nhưng là ở cái dạng gì dưới tình huống, còn sẽ xuất hiện một cái cùng hắn lớn lên giống nhau như đúc tên đều giống nhau thanh cừ đâu?

Hắn có chút không hiểu biết hiện tại trạng huống.

Hắn trầm mặc một lát, vẫn là lựa chọn nói thật: “Kỳ thật ta không quen biết ngươi. Cũng không biết ngươi tìm ta làm gì.”

Không nghĩ tới ngao sơn cười lạnh một tiếng: "Xuy, ngươi nói lời này chính ngươi tin tưởng sao thanh cừ đại trưởng lão? Ngươi không quen biết ta vừa rồi kêu ra tên của ta chính là ai? Chẳng lẽ trên thế giới này còn có cái thứ hai thanh cừ trưởng lão, ân?"

Thanh cừ nghĩ thầm kia thật đúng là nói không tốt, hắn cũng không xác định cái này Yêu giới có phải hay không thật sự có một cái cùng chính mình giống nhau như đúc còn gọi làm thanh cừ người.

Tuy rằng hắn biết kia không có khả năng là hắn, nhưng là loại chuyện này cũng không phải không có khả năng.

Thanh cừ ngay từ đầu cũng cảm thấy chính mình vừa tới đến Yêu giới đã bị nhận ra tới là bởi vì nơi này Yêu giới các yêu quái đều biết lúc trước lịch sử, nhưng là hiện tại xem ra rõ ràng không phải như thế.

Bọn họ nhận ra hắn tới duyên cớ, rất có khả năng là tồn tại một cái khác thanh cừ, mà cái kia thanh cừ, còn bị Yêu giới Tiêu Dao Môn đều tôn xưng vì đại trưởng lão.

Hắn không rõ ràng lắm sự tình chân tướng rốt cuộc như thế nào, hiện tại xem ra ngao sơn —— hoặc là nói cái này cùng ngao sơn trưởng đến giống nhau như đúc nhưng trên thực tế lại không nhất định là ngao sơn gia hỏa hắn là biết sự tình chân tướng, hơn nữa hắn là đối với một cái khác thanh cừ có không nhỏ địch ý.

Tuy rằng hắn ẩn ẩn cảm giác được ngao sơn loại này không chút để ý hành vi sau lưng kỳ thật lộ ra đề phòng.

Nhưng là này đó đều không quan trọng, hắn chỉ cần ngao sơn nói cho hắn nơi này Yêu giới tin tức liền hảo.

Nếu cái này Yêu giới không phải hắn trước kia Yêu giới, giống như là Nhân giới bên kia chỉ còn lại có một cái Thượng Ngu Đại Lục giống nhau, bọn họ trước kia tồn tại quá dấu vết đã hoàn toàn biến mất không thấy……

Thanh cừ cảm thấy chính mình đại khái là sẽ có chút thất vọng.

Nhưng hiện tại không phải tưởng này đó thời điểm, hiện tại quan trọng nhất chính là, như thế nào từ ngao sơn nơi này biết hắn muốn tin tức.

Hơn nữa cái này ngao sơn vừa thấy liền không giống như là cái loại này sẽ phối hợp bộ dáng.

Nghĩ đến đây, hắn có chút đau đầu.

Bỗng nhiên, hắn cảm giác được A Lê bọn họ hơi thở, thanh cừ ánh mắt sáng lên, bỗng nhiên động thủ trực tiếp đem không hề phòng bị ngao sơn trực tiếp bắt lấy, dùng trên mặt đất dây thừng trực tiếp đem ngao sơn trói lại, hướng về phía Lạc Hòa bọn họ phương hướng nhìn nhìn: "Nam Cung, ngươi lại đây nhìn xem có thể hay không từ hắn nơi này hỏi ra chút cái gì tin tức."

Đột nhiên bị ủy lấy trọng trách Nam Cung Giác: “???”

Hắn chẳng lẽ dài quá một trương thích hợp dùng để tra tấn mặt?

------oOo------

Phần 206

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 206: Xui xẻo ngao sơn

Lạc Hòa cũng kinh ngạc nhướng mày, không nghĩ tới thanh cừ thế nhưng muốn cho tiểu sư đệ thẩm vấn cái kia ngao sơn?

Hắn đối với thanh cừ cái này lựa chọn không tỏ ý kiến, thấy tiểu sư đệ dùng một loại không thể tưởng tượng ánh mắt nhìn hắn, ngón tay còn chỉ vào chính hắn cái mũi, tức khắc có chút dở khóc dở cười.

Tuy rằng không biết thanh cừ vì cái gì như vậy lựa chọn, nhưng là Lạc Hòa cũng không sẽ can thiệp tiểu sư đệ lựa chọn. Nếu tiểu sư đệ không muốn đi nói, hắn cũng là không sao cả.

Trên thực tế không chỉ là Lạc Hòa đối với thanh cừ đột nhiên xuất khẩu nói cảm thấy kinh ngạc, A Lê cùng mật lĩnh đều cảm thấy thanh cừ sợ không phải trừ bỏ cái gì vấn đề.

Bọn họ áp xuống trong lòng quái dị cảm giác, hai mặt nhìn nhau trong chốc lát, phát hiện Nam Cung Giác đi qua đi, mới như ở trong mộng mới tỉnh giống nhau phục hồi tinh thần lại, sau đó trực tiếp cùng Nam Cung Giác cùng nhau đi ra ngoài.

Đương nhiên, Nam Cung Giác cũng không phải thật sự muốn đi thẩm vấn ngao sơn, mà là muốn hỏi một chút thanh cừ, vì cái gì sẽ cảm thấy hắn có thể từ ngao sơn nơi này hỏi ra cái gì? Chẳng lẽ hắn ngày thường biểu hiện ra ngoài hình tượng là cái gì tra tấn cao thủ sao?

Nam Cung Giác như vậy tưởng tượng, nhịn không được trừu trừu khóe miệng.

Lạc Hòa đi ở Nam Cung Giác bên người, cảm nhận được tiểu sư đệ không thể hiểu được tâm tình, tức khắc cảm thấy có chút buồn cười.

.

Quả nhiên, hắn thấy tiểu sư đệ đi ra ngoài lúc sau chuyện thứ nhất chính là dò hỏi thanh cừ: “Nói vị tiền bối này, ngươi vì cái gì cảm thấy ta có thần kỳ thẩm vấn công năng đâu? Ta chỉ là một cái nhân loại bình thường tu sĩ hảo sao?”

Bị Nam Cung Giác như vậy vừa hỏi, thanh cừ tức khắc có điểm chột dạ.

Kỳ thật hắn cũng không biết vì cái gì chính mình bỗng nhiên có ý nghĩ như vậy, hắn ngày thường cũng nhìn không ra Nam Cung Giác có cái gì cường đại thẩm vấn năng lực linh tinh, nhưng là ở vừa rồi trong nháy mắt kia, hắn thế nhưng mạc danh cảm thấy Nam Cung Giác có thể giải quyết vấn đề này.

Loại này ý tưởng đối với thanh cừ tới nói đồng dạng không thể hiểu được.

Nhưng là hắn hoàn toàn không hiểu ra sao, Nam Cung Giác như vậy vừa hỏi, hắn liền cảm thấy có chút xấu hổ.

Cũng may Nam Cung Giác kỳ thật cũng không phải thật sự muốn cho hắn nói ra nguyên nhân, chẳng qua là bởi vì có điểm không thể hiểu được thôi, hiện tại nhìn thanh cừ cái dạng này, sợ là liền chính hắn cũng không biết nguyên nhân.

Nam Cung Giác không biết vì cái gì, thế nhưng có như vậy trong nháy mắt nghĩ tới Thiên Đạo, thực mau hắn liền lắc đầu, đem chính mình loại này không thể hiểu được ý tưởng đuổi ra trong óc, sau đó hỏi một chút hệ thống: "Thống a, ngươi có hay không cái gì có thể làm Yêu tộc nói thật ra đan dược linh tinh?"

.

Hệ thống trầm mặc một lát, không tình nguyện từ thương thành bên trong làm ra tới một viên thuốc viên, trực tiếp đưa cho Nam Cung Giác, sau đó lựa chọn tự bế.

Nó ký chủ còn nhớ rõ nó là một cái đang làm gì bàn tay vàng sao? Luôn là đổi này đó kỳ quái đồ vật, nó thật mất mặt hảo sao?

Chỉ tiếc nó tâm tình cũng không có tốt lắm truyền đạt đến Nam Cung Giác nơi đó, hệ thống bỗng nhiên tự bế, Nam Cung Giác hoàn toàn tưởng không rõ ràng lắm đây là vì cái gì, nghĩ đến hệ thống gần nhất thường thường như vậy gián đoạn tính động kinh, cũng không phải thập phần để ý.

Hắn thần sắc thập phần phức tạp nhìn về phía thanh cừ, không tình nguyện trực tiếp đem chính mình mới từ hệ thống nơi đó làm ra thuốc viên đưa cho thanh cừ: "Thẩm vấn chuyên dụng thuốc viên, chân ngôn đan, mặc kệ là người là yêu, chỉ cần ăn xong đi, lập tức liền sẽ nói thật ra."

Tuy rằng hắn cũng hoàn toàn không xác định cái này quảng cáo từ có vài phần là thật sự, nhưng là mặc kệ nó, ngược lại thứ này tác dụng cũng không có hệ thống nói như vậy hảo, đối với Nam Cung Giác tới nói mới là an toàn.

Tuy rằng hắn cá nhân cảm thấy thanh cừ này mấy cái viễn cổ thời đại dân bản xứ đại khái có chút quá mức thiên chân đơn thuần một ít, hoàn toàn không thể tưởng được hoài bích có tội, giết người đoạt bảo linh tinh phức tạp ý tưởng.

Nhưng là Nam Cung Giác cũng không có khả năng chính mình đi nhắc nhở bọn họ, cho nên hắn chỉ cần đem thuốc viên lấy ra tới thì tốt rồi, căn cứ quan sát, hắn cảm thấy thanh cừ bọn họ chỉ cần không phải ở nhân loại ngươi lừa ta gạt sinh hoạt bên trong rèn luyện thành lão bánh quẩy, khả năng sẽ ở rất dài một đoạn thời gian đều vẫn duy trì bọn họ thiên chân đơn thuần ngốc bạch ngọt tính chất đặc biệt.

Dù sao như vậy cũng không có gì không tốt.

Nam Cung Giác thập phần không phúc hậu tưởng.

.

Quả nhiên thanh cừ cũng không nghĩ tới Nam Cung Giác vì cái gì sẽ có cái này thuốc viên ý tưởng, ở được đến thuốc viên lúc sau, lập tức liền đem thuốc viên cấp ngao sơn uy đi xuống.

Hiện tại cũng kỳ thật đã có một chút minh bạch, hiện tại cái này lớn lên cùng ngao sơn giống nhau như đúc người, chưa chắc là chân chính ngao sơn.

Phải biết rằng ngao sơn tuy rằng thoạt nhìn có điểm đồ ăn, nhưng là trên thực tế vũ lực giá trị cũng không kém, đương nhiên cũng không phải thực xuẩn, không có khả năng như là hiện tại ngao sơn giống nhau nhậm người dao thớt,

Cho nên cái này tiểu yêu tuy rằng nhân tính cùng nguyên hình có lẽ đều cùng ngao sơn giống nhau, nhưng là lại không nhất định là lúc trước ngao sơn.

Giống như là hắn nhắc tới thế giới này tựa hồ còn có một cái gọi là thanh cừ trưởng lão, tuy rằng không rõ ràng lắm cái kia "Thanh cừ" đến tột cùng là cái gì thân phận, nhưng là từ ngao sơn thập phần kiêng kị hắn điểm này tới xem, này trong đó vấn đề sợ là so với hắn tưởng tượng muốn phức tạp rất nhiều.

Thanh cừ cũng không phải cỡ nào am hiểu âm mưu luận linh tinh đồ vật, tuy rằng mơ hồ đã biết sự tình cũng không đơn giản, nhưng là vẫn là rất khó đoán được sự tình sau lưng đều là cái gì nguyên nhân.

.

Bất quá không thể không thừa nhận, hệ thống xuất phẩm đồ vật chính là hảo sử.

Mới vừa đem thuốc viên uy đi xuống lúc sau, ngao sơn cơ hồ chính là hỏi gì đáp nấy.

"Ngươi phía trước nói thanh cừ trưởng lão là ai? Ngươi vì cái gì muốn bắt hắn?"

"Thanh cừ? Đó chính là một cái đánh cắp Yêu giới chi chủ công lao tiểu nhân, hắn phản bội cũ chủ, mê hoặc nhân tâm, làm xằng làm bậy, chẳng lẽ ta không nên trảo hắn sao?"

"Vậy ngươi lại là ai? Ngươi cũ chủ lại là người nào?"

"Ta tự nhiên là Yêu Vương ngồi xuống đệ nhất tướng quân ngao sơn, Yêu Vương là ta cả đời trung thành chủ nhân!"

"Vị kia Yêu Vương tên gọi là gì?"

"Yêu Vương…… Huyền thương."

Không biết có phải hay không Nam Cung Giác ảo giác, hắn nhìn đến ngao sơn đang nói ra "Huyền thương" hai chữ thời điểm trong mắt như là có thứ gì chợt lóe mà qua, bất quá tốc độ quá nhanh, hắn cũng không thể hoàn toàn khẳng định.

Nhưng là Nam Cung Giác biểu tình còn bình thường, nghe được “Huyền thương” hai chữ mấy cái viễn cổ đại lão thần sắc đều có chút biến hóa.

Yêu Vương huyền thương, là viễn cổ thời kỳ đệ nhất nhậm Yêu Vương, cũng là yêu trủng đệ nhất nhậm chủ nhân.

Nhưng là ngao sơn là như thế nào biết huyền thương? Nếu hắn cũ chủ chính là huyền thương nói, kia cái này Yêu Vương huyền thương là thật là giả? Này một loạt vấn đề vòng bọn họ ba cái đều có chút choáng váng, trước mắt như là triền một cuộn chỉ rối, hoàn toàn lý không rõ ràng lắm.

Nam Cung Giác trăm triệu không nghĩ tới lúc này này ba người thế nhưng đồng thời ngây ngẩn cả người, hệ thống cũng bỗng nhiên ở ngay lúc này nhắc nhở: “Thỉnh ký chủ chú ý, chân ngôn đan tác dụng chỉ có thể liên tục ba phút, hiện tại còn dư lại một phút, còn có cái gì vấn đề thỉnh mau chóng dò hỏi.”

Nam Cung Giác nghe xong quả thực muốn đánh người.

Hắn không màng đang ở khiếp sợ thanh cừ ba người, trực tiếp hỏi ngao ngao sơn: “Ngươi cũ chủ huyền thương còn sống sao? Hắn đang ở nơi nào? Vì cái gì nơi này tiểu yêu nhóm tu vi đều như vậy thấp, là chỉ có thôn này tiểu yêu là như thế này vẫn là Yêu giới phổ biến tình huống đều là như thế này……”

Vốn dĩ Nam Cung Giác còn có rất nhiều vấn đề, nhưng là nghĩ tới thời gian vấn đề, không thể không dừng vấn đề, luôn là phải cho ngao sơn một chút trả lời vấn đề thời gian.

“Ngô chủ tự nhiên còn sống, hắn ở tại vân sơn đỉnh, tiểu yêu nhóm…… Ta không biết,” hắn như là có chút đau đầu, trên trán ra rất nhiều mồ hôi lạnh, thần sắc thập phần thống khổ, “Ta không biết đây là vì cái gì, ngô chủ ngộ hại về sau, Yêu tộc thực lực liền giảm đi……”

Nói đến chỗ này, như là chân ngôn đan thời gian rốt cuộc tới rồi, ngao sơn thống khổ bưng kín đầu, thừa nhận rồi thật lớn thống khổ.

Nam Cung Giác sửng sốt: “Hệ thống, đây là có chuyện gì?”

“Đây là thẩm vấn đại giới,” hệ thống mắt trợn trắng, “Làm người ta nói nói thật tự nhiên là yêu cầu trả giá đại giới, ngươi cho rằng còn có thể vô đau thẩm vấn sao?”

Cho nên chân ngôn đan loại đồ vật này không phải thực lưu hành, hệ thống giống nhau không thế nào đổi loại đồ vật này đi ra ngoài.

Nếu không phải bởi vì ký chủ hiện tại quyền hạn không biết vì cái gì mạc danh cao, hệ thống kỳ thật một chút cũng không nghĩ đem chân ngôn đan đổi đi ra ngoài.

Bởi vì đổi chân ngôn đan…… Từ nghiêm khắc ý nghĩa đi lên giảng, hệ thống là phải bị trừ tiền lương.

Cho nên nó mới như vậy không tình nguyện.

.

Nghe được hệ thống nói, Nam Cung Giác trầm mặc một chút.

Hắn phía trước hỏi hệ thống có hay không có thể làm người ta nói nói thật thuốc viên thời điểm, kỳ thật không ôm cái gì hy vọng, ai biết hệ thống cứ như vậy trực tiếp cho hắn đổi ra tới đâu? Hiện tại dùng đều dùng, hắn cũng không có gì có thể bồi thường hệ thống bị trừ tiền lương…… Từ từ! Nam Cung Giác nghĩ tới cái gì, có chút không thể tin tưởng hỏi: "Các ngươi hệ thống còn có tiền lương?"

Hệ thống đối hắn loại này cả kinh cái mũi đều rớt hành vi tỏ vẻ vô pháp lý giải: "Chúng ta vì cái gì không có tiền lương? Cái này ý niệm không có tiền lương ai sẽ cho người làm không công a? Ký chủ ngươi suy nghĩ cái gì đâu?"

Nam Cung Giác sờ sờ cái mũi, khả nghi trầm mặc trong chốc lát.

Lão sư nói, hắn đối với hệ thống loại này bàn tay vàng có một loại tương đối mê cái nhìn, thật giống như là hệ thống sẽ vô điều kiện phục tùng với chủ hệ thống linh tinh miễn phí lao công, nhưng là hiện tại nhìn hệ thống công tác thế nhưng cũng là có tiền lương, tức khắc cảm thấy có điểm tiêu tan ảo ảnh.

Nhưng là cùng lúc đó, hắn đối với hệ thống ấn tượng cũng không giống như là phía trước như vậy, cho rằng hệ thống tri thức một cái lạnh như băng sản phẩm điện tử.

Một cái sẽ muốn tiền lương sẽ làm nũng động vật họ mèo, hắn là thấy quỷ mới có thể vẫn luôn cho rằng hệ thống là một loại lạnh băng sản phẩm điện tử!

Nghĩ tới này đó, Nam Cung Giác gian nan đỡ đỡ trán, quyết định về sau hơi chút đối hệ thống hà khắc một chút.

Rốt cuộc nhìn hệ thống như vậy tham tiền bộ dáng, hắn liền cảm thấy có điểm khó chịu.

Đến nỗi đối ngao sơn dùng sẽ đối ngao sơn thân thể tạo thành cực đại mặt trái ảnh hưởng đan dược sự tình, Nam Cung Giác không có nhắc lại, hệ thống cũng không có nói lên chuyện này.

.

Nhưng là ai cũng không nghĩ tới sự tình sẽ xuất hiện chuyển cơ.

Liền ở ngao sơn đau đến mồ hôi lạnh ứa ra thời điểm, thanh cừ bọn họ đang ở thương lượng.

"Chúng ta muốn hay không đi cái kia cái gọi là vân sơn đỉnh nhìn xem?"

"Đi a, vì cái gì không đi? Ta không có nhìn thấy quá Yêu Vương, nhưng thật ra rất tò mò đâu." Nam Cung Giác vẻ mặt không sao cả bộ dáng.

"Nhưng là như thế nào đi? Vân sơn đỉnh ở nơi nào? Cái kia Yêu Vương là thật sự bị thương sao? Thực lực của hắn lại là cái dạng gì? Chúng ta nếu đối thượng

làm sao bây giờ?"

Nam Cung Giác trầm mặc, hảo đi, hắn chỉ là cảm thấy này trong đó nhất định tồn tại cái gì kinh thiên đại bí mật, đối với bí mật này thập phần tò mò, mới có thể khuyến khích đại gia cùng đi nhìn xem vị kia Yêu Vương là chuyện như thế nào, nhưng là nghe được bọn họ như vậy một phân tích, tức khắc cảm thấy chính mình nghĩ đến quả nhiên vẫn là quá ít.

Vì thế hắn quyết định bảo trì trầm mặc.

Nam Cung Giác không nói, mọi người đều bị thanh cừ vấn đề này hỏi đến có chút do dự, đặc biệt là A Lê cùng mật lĩnh, bọn họ hai cái tuy rằng không phải Yêu tộc người, nhưng là Yêu tộc lịch sử mọi người đều là biết một ít, nghe nói đệ nhất nhậm Yêu Vương huyền thương là Yêu tộc lợi hại nhất đại năng, bọn họ không có hoàn toàn nắm chắc, là hoàn toàn không dám trực tiếp đối thượng.

Liền ở bọn họ rối rắm thời điểm, chịu đủ tra tấn ngao sơn chậm rãi bình tĩnh xuống dưới, sau đó chú ý tới chính mình tình cảnh hiện tại, tức khắc có chút không dám tin tưởng nhìn cột lấy chính mình bình thường dây thừng, tức khắc cảm thấy chính mình đã chịu cực đại vũ nhục! Là ai thế nhưng dùng một cây bình thường dây thừng trói chặt hắn, hắn đường đường đại yêu không cần mặt mũi sao?

Vì thế hắn dùng sức tránh thoát một chút, theo sau phát hiện hắn thế nhưng tránh thoát không được một cây bình thường dây thừng!

Ngao sơn: "??"

Đây là tình huống như thế nào? Hắn yêu lực đâu? Nhận thấy được chính mình trên người yêu lực có vấn đề, chỉ còn lại có chính mình ngày thường một phần vạn đều không đến, ngao sơn đã chịu trọng đại đả kích! Theo sau hắn mới bắt đầu quan sát chung quanh trạng huống, muốn biết chính mình vì cái gì sẽ bị trói lại.

Sau đó hắn vừa nhấc đầu liền thấy thanh cừ, A Lê cùng mật lĩnh, cùng với hai cái hắn hoàn toàn không quen biết vãn bối mắt to trừng mắt nhỏ cảnh tượng.

Ngao sơn rống giận ra tiếng: "Thanh cừ, ngươi cái hỗn đản cũng dám đem đại gia ta trói lại!"

.

Ngao sơn như vậy một rống, lập tức đưa tới năm người chú ý.

Thanh cừ trên mặt mang theo khiếp sợ với không thể tưởng tượng, như là thấy quỷ giống nhau nhìn ngao sơn: "Ngươi, ngươi, ngươi……" Ngươi nửa ngày, cái gì đều không có nói ra.

Nhưng thật ra A Lê cùng mật lĩnh thần sắc hơi hơi đổi đổi. Không phải bởi vì khác, mà là bởi vì hiện tại ngao sơn hành vi động tác, thoạt nhìn đều rất giống là bọn họ phía trước nhận thức cái kia ngao sơn.

Nhưng là phía trước cái kia ngao sơn biểu hiện ra ngoài hoàn toàn không phải có chuyện như vậy, bọn họ trong lúc nhất thời khó có thể phân biệt ra tới cái này ngao sơn là thật hay giả.

Đặc biệt là cái này ngao sơn thế nhưng đỉnh như vậy thấp tu vi còn dám cùng thanh cừ gọi nhịp hành vi, thật là làm cho bọn họ hoài nghi người này có phải hay không thật là bọn họ nhận thức cái kia ngao sơn.

Lạc Hòa chú ý tới bọn họ thần sắc, trong mắt xẹt qua một tia hiểu rõ: Nhìn dáng vẻ bọn họ quả nhiên là có một cái gọi là ngao sơn cũ thức.

Bất quá này đó đối với Lạc Hòa tới nói không phải chuyện quan trọng.

Hắn hiện tại gặp phải lớn nhất sự tình, kỳ thật là muốn tìm một cái thích hợp tu ma địa phương bế quan, thân thể hắn đã sắp kiên trì không được.

Nhưng là hắn cái gì đều không có nói, cũng liền không có người phát hiện Lạc Hòa khác thường.

Thanh cừ ngươi nửa ngày một câu đều không có nói, ngao sơn số lượng không nhiều lắm kiên nhẫn lập tức tiêu hao hầu như không còn.

Hắn có chút không kiên nhẫn chuyển hướng A Lê cùng mật lĩnh, trên mặt thập phần bực bội: “A Lê, ngươi nói một chút đây là tình huống như thế nào, đại gia ta khi nào đắc tội các ngươi? Vì cái gì muốn đem bổn đại gia trói lại, còn dùng loại này thấp kém dây thừng! Các ngươi là ở chi nhất bổn đại gia năng lực sao?”

Nam Cung Giác nhịn không được “Phốc” một tiếng bật cười.

Hắn cảm giác vị này ngao sơn đối với thấp kém dây thừng oán niệm mới là quan trọng nhất, nhưng là này cũng không phải vấn đề, vấn đề là, vị này đại lão phía trước hắn là cùng thanh cừ bọn họ hiểu biết, hơn nữa…… Hiện tại cũng không thể tránh thoát cái này thấp kém dây thừng.

Này thật đúng là…… Xui xẻo. Nam Cung Giác nhịn không được vì hắn vốc một phen đồng tình nước mắt.

------oOo------

Phần 207

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 207: Hiện thực tình huống

Nam Cung Giác tưởng kỳ thật không có sai.

Để cho ngao sơn cảm thấy mất mặt chính là chính mình thế nhưng bị một cây thấp kém dây thừng trói lại nhưng mà hắn còn không có biện pháp tránh ra.

Hắn liền tính thực lực không địch lại mật lĩnh, gia thất không thể so thanh cừ, nhưng là tốt xấu cũng là Yêu tộc bên trong ít có thanh niên tài tuấn hảo sao? Đột nhiên gặp được chuyện như vậy, vẫn là ở hắn vẫn luôn cho rằng giả tưởng địch thanh cừ trước mặt, cảm thấy mất mặt cũng là bình thường.

Thanh cừ nhìn thoáng qua trên mặt tất cả đều là quen thuộc thiếu tấu biểu tình ngao sơn, bỗng nhiên có điểm hoảng hốt.

Vừa rồi bọn họ mới từ ngao sơn nơi này thẩm vấn ra ngao sơn sau lưng có một cái Yêu Vương huyền thương, hiện tại ngao sơn lại biến thành hắn quen thuộc người, này rốt cuộc là chuyện như thế nào?

Thanh cừ còn không có phản ứng lại đây, mật lĩnh lại đầu tiên đi tới ngao sơn trước mặt, hỏi: "Ngươi còn nhớ rõ nhìn thấy chúng ta phía trước đã xảy ra cái gì sao?"

"Cái gì? Ta còn không phải là bị khuất mộc cái kia lão nhân mệnh lệnh trông coi trong tộc đám kia tiểu tể tử……" Hắn lời nói còn không có nói xong, lập tức phát hiện không đúng.

Tuy rằng hắn lúc ấy xác thật rất bất mãn khuất mộc cái kia lão gia hỏa an bài, nhưng là về Yêu tộc tồn vong đại sự thượng, hắn cũng không có khả năng có cái gì câu oán hận, đối với những cái đó tiểu tể tử cũng là tận tâm tận lực bảo hộ, như vậy hắn là khi nào ngủ quá khứ? Đám kia tiểu tể tử lại ở nơi nào?

Hắn vì cái gì sẽ bị trói chặt?

Này đó hắn tất cả đều không biết.

Hắn thậm chí không biết chính mình khi nào mất đi ý thức.

Ngao sơn ý thức được sự tình nghiêm trọng tính, hắn lập tức trả lời mật lĩnh nói: "Ta không nhớ rõ, ta chỉ nhớ rõ thủ đám kia nghịch ngợm gây sự tiểu tể tử, lúc sau đã xảy ra cái gì ta tất cả đều không nhớ rõ……"

Mật lĩnh biết hắn không có đang nói dối, nhưng vẫn là tiếp tục dò hỏi: "Vậy ngươi biết ở chúng ta tới thời điểm, ngươi là một cái thổ phỉ, còn mang theo một đám tiểu yêu quái đem thanh cừ trói đến nơi đây tới sự tình sao?"

"Không có khả năng!" Ngao sơn gầm lên giận dữ, biểu tình như là ăn phân giống nhau, ghét bỏ nhìn thanh cừ, "Ta sao có thể sẽ làm bắt cóc như vậy không phẩm sự? Trói vẫn là thanh cừ……"

Hơn nữa…… Thanh cừ là thoái hóa thành cái dạng gì mới có thể bị một đám tiểu yêu quái bắt cóc đến nơi đây tới?

Hắn chú ý một chút, chung quanh hoàn cảnh thật đúng là chính là tràn ngập một cổ nồng đậm thổ phỉ oa phong cách.

Thanh cừ tuy rằng rất bất mãn ngao sơn ngữ khí, nhưng là thông qua mật lĩnh này đó dò hỏi, hắn lại có thể xác nhận người này thật sự chính là bọn họ nhận thức ngao sơn.

Cái kia ở phía trước thời đại, thanh cừ trong mắt thiên hạ đệ nhất thiếu tấu đối thủ một mất một còn ngao sơn.

.

Không biết vì cái gì, biết người này thật là cái kia thiếu tấu gia hỏa thời điểm, thanh cừ thế nhưng có một loại muốn khóc xúc động, nhưng là nam tử hán là không có khả năng khóc thút thít, càng không thể bởi vì thiếu tấu ngao sơn lưu nước mắt, cho nên thanh cừ mặt vô biểu tình hừ một tiếng.

Ở bên cạnh vây xem Nam Cung Giác bỗng nhiên cảm thấy, những người này chi gian nhất định có chuyện xưa.

Đáng tiếc về viễn cổ thời đại ghi lại hoàn toàn biến mất, bằng không có thể cho hệ thống tìm mấy quyển cũng là ra tới nghiên cứu nghiên cứu, nhìn xem những người này chi gian ân oán tình thù.

Nếu không phải hắn nhát gan sợ chết, hiện tại liền trực tiếp hỏi đương sự, nhưng là Nam Cung Giác có một loại dự cảm, bọn họ chi gian ân oán, chính mình nếu là hỏi ra tới, sợ là sẽ trở thành thần tiên đánh nhau tao ương tiểu quỷ.

Cho nên vẫn là muốn xen vào trụ chính mình lòng hiếu kỳ.

Nam Cung Giác biểu tình nghiêm túc nghĩ đến.

Sau đó hắn nghe thấy được hệ thống nói: "Ký chủ, ta hoài nghi vừa rồi kia viên chân ngôn đan quá thời hạn, đối ngao sơn đại não tạo thành mỗ một loại tổn thương, làm hắn nhớ tới trước kia sự."

Nguyên bản hệ thống là ở giải thích vì cái gì ngao sơn sẽ đột nhiên trở thành thanh cừ bọn họ nhận thức cái kia ngao sơn, nhưng mà Nam Cung Giác chú ý vấn đề lại hoàn toàn không phải cái này, mà là…… "Các ngươi hệ thống thương thành còn bán quá thời hạn thương phẩm?"

Hệ thống: "……" Bỗng nhiên chột dạ.

Kỳ thật hệ thống giống nhau là không bán quá thời hạn thương phẩm, nhưng là thương thành xác thật có rất nhiều quá thời hạn đồ vật, đương nhiên, ở rất nhiều

người trong mắt, hệ thống xuất phẩm đồ vật, liền tính là quá thời hạn cũng nhất định là thứ tốt, nhưng là có thể ở hệ thống thương thành buông tha kỳ đồ vật, hơn phân nửa đều là chủ hệ thống cấm đổi cấp ký chủ sử dụng đồ vật.

Vài thứ kia, hệ thống thương thành còn có một đống.

Bởi vì phái không thượng cái gì dùng, cũng sẽ không có người đổi mới hệ thống thương thành vài thứ kia.

Cho nên……

Chỉ là quá thời hạn đã xem như tốt, còn có đồ vật thậm chí sẽ sinh ra kỳ kỳ quái quái tác dụng phụ.

Nhưng là này đó liền không cần nói cho ký chủ……

Hệ thống cơ trí tưởng.

.

Nam Cung Giác không có nghe được hệ thống trả lời cũng không thèm để ý, dù sao quá thời hạn thương phẩm là dùng ở người khác trên người, đến lúc đó khấu cũng là hệ thống tiền lương, từ đầu tới đuôi đều không có hắn chuyện gì. Đến nỗi thanh cừ bọn họ…… Lại không có người biết hắn lấy ra tới chính là quá thời hạn thương phẩm, hoàn toàn không hoảng hốt.

Nhưng là hắn âm thầm đem chuyện này nói cho Lạc Hòa.

Nói xong lúc sau hắn trừng lớn đôi mắt nhìn Lạc Hòa, sợ Lạc Hòa cảm thấy chính mình quá mức ác độc linh tinh……

Lạc Hòa nghe xong tiểu sư đệ nói lúc sau, có chút dở khóc dở cười.

Nhìn tiểu sư đệ có chút thấp thỏm thần sắc, hắn nhịn không được trong lòng mềm nhũn. Tiểu sư đệ quả nhiên vẫn là quá thiện lương một ít, hắn lại không xem như cái gì chân chính chính đạo tu sĩ, ở trong mắt hắn, tiểu sư đệ nhất yêu cầu làm sự tình là bảo vệ tốt chính hắn, không nghĩ tới tiểu sư đệ thế nhưng lo lắng cho mình có thể hay không chán ghét hắn hành động.

Không nghĩ tới chính mình ở tiểu sư đệ trong lòng lại là như vậy quang minh lỗi lạc.

Hắn sờ sờ tiểu sư đệ đầu, đáp lại tiểu sư đệ thấp thỏm: "Yên tâm đi, ta cũng không phải cái gì người tốt, chúng ta ghé vào cùng nhau không phải vừa lúc sao?"

Nam Cung Giác nhớ tới Lạc Hòa kiếp trước vai ác nhân thiết, tức khắc yên tâm rất nhiều.

Vì thế đối Lạc Hòa lộ ra một cái minh diễm cười.

Lạc Hòa ngây người một chút.

Tiểu sư đệ khả năng không biết hắn này trương hiền có bao nhiêu đại lực sát thương, bất quá hiện tại bọn họ nơi này cũng liền như vậy vài người, tiểu sư đệ mị lực tạm thời ảnh hưởng không đến cái gì.

Đến nỗi về sau…… Liền càng thêm không có khả năng.

Phát hiện chính mình trong lòng độc chiếm dục sử ma lực dâng lên, Lạc Hòa có chút dở khóc dở cười.

Loại cảm giác này thật đúng là có chút vi diệu.

Nhưng là hắn cũng không có lãng phí này đó ma lực, trực tiếp vận dụng ma lực bắt đầu trị liệu trong cơ thể ám thương.

Nam Cung Giác nhạy bén đã nhận ra Lạc Hòa chung quanh ma lực biến hóa, hắn vốn đang có chút kỳ quái, nhưng là hệ thống bỗng nhiên mở miệng lại làm hắn sắc mặt biến đổi.

"Ký chủ thỉnh chú ý, kiểm tra đến ký chủ đạo lữ trong cơ thể có bao nhiêu trọng ám thương, kiến nghị mau chóng trị liệu."

Nam Cung Giác nghĩ tới Lạc Hòa phía trước bị thương là chuyện khi nào, tức khắc sắc mặt tái nhợt.

Vốn dĩ Lạc Hòa lợi hại như vậy người, là không có khả năng sẽ ở tu vi như vậy cao dưới tình huống trong thân thể còn có nhiều như vậy ám thương, nhưng là ở hắn mất tích thời điểm, Lạc Hòa khẳng định thực sốt ruột, hơn nữa Lạc Hòa có thể tìm được hắn khẳng định là bởi vì vận dụng một ít cổ quái bí pháp, loại này biện pháp ở mỗi một quyển tu chân tiểu thuyết bên trong đều tồn tại, lớn nhất đặc điểm chính là nhất định tồn tại rất lớn tệ đoan.

Tỷ như tổn thương kinh mạch, tiêu hao quá mức linh lực linh tinh.

Luôn là khẳng định không phải cái gì hảo biện pháp là được.

Hắn trong lòng quýnh lên, phân phó hệ thống: "Hệ thống thương thành có cái gì thích hợp hắn hiện tại sử dụng chữa thương dược sao?"

Hệ thống trầm mặc một lát, cuối cùng vẫn là gật đầu: "Có. Nhưng là Ma tộc dược vật ở hệ thống thương thành tương đối sang quý……"

Nhưng là Nam Cung Giác căn bản không chú ý quý không quý linh tinh vấn đề: "Vậy chạy nhanh cho ta đổi một ít, Kịch Tình Độ không là vấn đề!"

Hệ thống khó được ha hả một tiếng.

Hy vọng ký chủ lúc sau nhìn đến ngạch trống thời điểm còn có thể cảm thấy Kịch Tình Độ không là vấn đề.

Tưởng là như vậy tưởng, hệ thống đổi dược phẩm tốc độ cũng là thực mau, ở chửi thầm xong ký chủ tài đại khí thô lúc sau, nó lập tức liền đem ký chủ yêu cầu dược vật đổi hảo, sau đó nhìn trống rỗng lệnh nhân tâm đau Kịch Tình Độ giao diện vô ngữ cứng họng.

Thật vất vả mới tích cóp tới rồi nhiều như vậy Kịch Tình Độ, một sớm trở lại trước giải phóng.

Nhưng mà Kịch Tình Độ chủ nhân tựa hồ cũng không để ý.

Ai!

Hệ thống thật sâu mà thở dài một hơi, tức khắc cảm giác được thống sinh gian nan.

Này có thể so mặt khác hệ thống luôn là ăn ký chủ ta cẩu lương tới toan sảng nhiều.

.

Nam Cung Giác từ hệ thống thương thành ngõ tới đối Lạc Hòa hiện tại thương thế có trợ giúp thuốc trị thương, hỏi hệ thống có thể hay không lập tức dùng, ở hệ thống khẳng định trả lời lúc sau, lập tức một câu không nói trực tiếp hướng Lạc Hòa trong miệng tắc một phen thuốc viên.

Đột nhiên bị tắc một phen thuốc viên Lạc Hòa: "……"

Tiểu sư đệ đột nhiên động tác làm hắn sửng sốt một chút, nhưng là thực mau hắn liền ý thức được tiểu sư đệ đã biết chính mình bị thương sự tình.

Nam Cung Giác sắc mặt cũng không tốt, hắn có thể đoán được Lạc Hòa trên người nội thương rất nghiêm trọng, trong lòng thập phần tự trách.

Nếu không phải bởi vì muốn tìm hắn, Lạc Hòa căn bản không cần vận dụng cấm thuật.

Lạc Hòa trong lúc nhất thời thế nhưng cũng không biết nên như thế nào an ủi tiểu sư đệ.

Hai người không hẹn mà cùng bảo trì trầm mặc.

.

Tuy rằng bọn họ hai cái bảo trì trầm mặc, nhưng là đừng quên trừ bỏ bọn họ ở ngoài cái này thổ phỉ trong ổ còn có bốn người. Trong đó có một cái vẫn là phía trước bọn bắt cóc.

Bọn bắt cóc · cái gì cũng không biết · ngao sơn nghe xong thanh cừ cùng mật lĩnh giải thích lúc sau, cái thứ nhất ý niệm đều là cảm thấy không có khả năng, hơn nữa lời thề son sắt nói chuyện này không có khả năng là chính mình làm, nhưng là thực mau hắn đã bị vả mặt. Bởi vì thanh cừ bắt được ra tới một cái phía trước bắt cóc hắn tiểu yêu, cái kia tiểu yêu nơm nớp lo sợ hai chân phát run ứa ra mồ hôi lạnh nói năng lộn xộn, nhưng là đối với hắn lão đại chính là ngao sơn cái này trên nguyên tắc sự tình là không có khả năng phủ nhận.

Bị người hiện trường vạch trần ngao sơn sắc mặt có thể nói là xuất sắc ngoạn mục.

Thanh cừ hừ lạnh một tiếng: "Hiện tại tin đi, mệt ngươi còn tự xưng là Yêu tộc đệ nhị cao thủ, bị người khống chế cũng không biết, còn sơn đại vương, mệt ngươi làm được ra tới."

Ngao sơn bi phẫn đan xen, nhưng mà cũng không thể cãi lại cái gì.

Hắn biết rõ chính mình không phải chiếm cứ người khác thân thể, cái này thân xác chính là chính mình, cho nên nói làm ra những cái đó chuyện ngu xuẩn người thật sự chính là hắn ngao sơn bản nhân.

Thanh cừ đối với ngao sơn biểu tình thích nghe ngóng, hơn nữa còn có điểm vui sướng khi người gặp họa.

Hắn tuy rằng bị cha mẹ nhốt ở quỳnh lĩnh bí cảnh bên trong, nhưng là tốt xấu còn biết chính mình là như thế nào bị quan, không nghĩ ngao sơn như vậy, liền chính mình trên người đã xảy ra cái gì cũng không biết, nói ra hắn đều cảm thấy có điểm mất mặt đâu.

Đương nhiên vứt không phải chính mình người, thanh cừ vẫn là thật cao hứng.

Đặc biệt là ở cái này người vẫn là chính mình nhìn không thuận mắt ngao sơn thời điểm, hắn liền càng thêm cao hứng.

Bọn họ chi gian ân oán tình thù dẫn tới hai người muốn nhìn hai ghét, bất quá hiện tại bọn họ là cùng cái thời đại, cùng cái địa phương ra tới người, lại đều là Yêu tộc, thả còn có đồng dạng mục đích, cho nên tạm thời không thể động thủ.

Sách, tuy rằng hiện tại thanh cừ cũng khinh thường với đối ngao sơn động thủ là được.

Hiện tại ngao sơn tu vi như vậy thấp, thanh cừ thật sự động thủ nói liền chính mình này một quan đều không qua được.

Hắn ở trong lòng thề, chờ đến ngao sơn tu vi khôi phục thời điểm, nhất định phải hảo hảo đánh một trận mới được!

Đối với hắn cái này ý tưởng, ngao sơn đương nhiên là không biết, hắn hiện tại không cùng thanh cừ đánh lên tới cũng là vì chính mình hiện tại thực lực quá thấp, đưa tới cửa thanh cừ đều không nhất định sẽ động thủ duyên cớ.

Đương nhiên ngao sơn là tuyệt đối sẽ không thừa nhận chính mình nhược!

Bọn họ ý tưởng lâu cùng với Nam Cung Giác cũng không quan tâm. Bất quá bọn họ thương lượng hảo muốn cùng đi cái kia cái gọi là vân sơn đỉnh nhìn xem cái kia mạo dùng bọn họ Yêu Vương chi danh huyền thương rốt cuộc là chuyện như thế nào, còn có cái kia bị phía trước ngao sơn căm thù "Thanh cừ" lại là hồi sự.

Quyết định chuyện này lúc sau, bọn họ mới chú ý tới đang ở chữa thương Lạc Hòa.

Ngao sơn tuy rằng tu vi biến thấp rất nhiều, nhưng là tầm mắt vẫn là ở, hắn nhìn Lạc Hòa chung quanh hơi thở pha tạp hỗn loạn, có chút nghi hoặc: "Đứa nhỏ này rốt cuộc là Nhân tộc vẫn là Ma tộc a?"

"Ngươi này liền không biết đi?" Thanh cừ trước tiên đối kiến thức hạn hẹp ngao sơn tiến hành rồi khinh bỉ, "Hiện tại Nhân tộc cũng có thể đủ tu luyện Ma tộc công pháp, ngươi đồ cổ tư tưởng không thể dừng lại ở chúng ta cái kia thời đại a!"

Hắn nhất thời lanh mồm lanh miệng nói xong lời này lúc sau, lại bỗng nhiên ngẩn ngơ, thầm nghĩ không ổn.

Hắn còn không có hướng A Lê cùng mật lĩnh nói qua hiện tại thế giới biến thành cái dạng gì, khoảng cách bọn họ cái kia thời đại đã qua đi bao lâu……

Quả nhiên hắn mới nói xuất khẩu lúc sau A Lê cùng mật lĩnh lại đột nhiên theo dõi hắn, A Lê nhíu nhíu mày, không biết nghĩ tới cái gì, thần sắc thế nhưng có chút áp bách: "Thanh cừ, ngươi lời này là có ý tứ gì? Hiện tại rốt cuộc là khi nào?"

Thanh cừ thấy giấu không được, chỉ có thể thành thật trả lời: "Kỳ thật chúng ta sinh hoạt cái kia thời đại ở hiện tại Nhân tộc ghi lại bên trong căn bản không tồn tại, ta cũng không biết hiện tại cùng chúng ta nơi thời đại đến tột cùng cách xa nhau bao lâu. Hơn nữa……" Hắn ngữ khí bỗng nhiên trở nên trầm trọng lên, "Ta phía trước từ Nhân tộc bên kia lại đây, phát hiện bên kia chỉ tồn tại Nhân tộc, mặt khác tam tộc tung tích biến mất không thấy, nếu không phải tiến vào yêu trủng, ta đều không thể phát hiện thông hướng Yêu tộc lộ……"

Thanh cừ nói làm mọi người sắc mặt ngưng trọng lên.

Đặc biệt là ở bọn họ nghe được bọn họ tồn tại tung tích ở trong lịch sử một chút dấu vết đều không có lưu lại thời điểm, đại gia tâm tình đều có chút phức tạp.

Bọn họ đảo không phải muốn danh lưu sử sách gì đó, quan trọng nhất chính là, nếu bọn họ lịch sử không tồn tại, như vậy lúc trước bọn họ dùng hết toàn lực bảo hộ đám kia nhãi con đi nơi nào?

Nếu những cái đó tiểu tể tử đều không thấy nói, như vậy bọn họ lúc trước như vậy liều sống liều chết ý nghĩa lại ở địa phương nào?

Thanh cừ thấy thế, ở trong lòng thở dài một hơi.

Bọn họ có thể nhìn thấy ngao sơn kỳ thật đã xem như ngoài ý muốn chi hỉ, A Lê cùng mật lĩnh hiện tại trạng thái căn bản không phải tồn tại người, nhưng là cũng không hoàn toàn là Quỷ tộc, đến tột cùng xem như cái gì trạng thái hắn cũng không rõ ràng lắm, nhưng là ngao sơn xác thật chân chính tồn tại Yêu tộc……

Liền tính hắn cùng ngao sơn quan hệ không tốt, chuyện này cũng là làm hắn cảm thấy vui mừng.

-------oOo------

Phần 208

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 208: Vân sơn lai khách

Nghe được thanh cừ nói lúc sau, ngao sơn có chút há hốc mồm, hoàn toàn không thể tưởng được thế nhưng sẽ phát sinh chuyện như vậy, hiện tại thế giới thế nhưng đã hoàn toàn nhìn không ra tới bọn họ sinh tồn dấu vết sao? Ở hắn ấn tượng bên trong, hắn bất quá là ở hoàn toàn không hiểu rõ dưới tình huống ngủ một giấc, tỉnh lại lúc sau liền gặp phải một cái lại một cái tin dữ.

Loại cảm giác này quá không xong.

Chính là liền tính là như vậy, hắn đối với tình huống hiện tại cũng là bất lực.

Hắn đã phát hiện bọn họ những người này bên trong tình huống cũng không phải thực hảo, mỗi người đều có nói không nên lời quái dị, cho nên rốt cuộc muốn như thế nào làm hắn đi hoàn toàn không có cách nào.

Cũng may hắn rối rắm cũng không cần quá dài thời gian.

Thanh cừ chỉ là bởi vì giấu không được chuyện này mới có thể cứ như vậy nói thẳng ra tới, hắn nói ra lúc sau liền phát hiện Lạc Hòa tỉnh lại.

Lạc Hòa tỉnh lại vì thanh cừ giải quyết một cái như thế nào cùng ngao sơn bọn họ giải thích hiện tại sự tình cung cấp một cái giảm xóc kỳ.

Lạc Hòa ở không thể hiểu được bị tiểu sư đệ uy một đống lớn đan dược lúc sau, không thể không bắt đầu đả tọa khôi phục chính mình ma lực, tiểu sư đệ lấy ra tay thuốc viên quả nhiên không phải vật phàm, thực mau hắn liền phát hiện chính mình trên người ám thương đều ở đan dược phụ trợ dưới dần dần trị hết.

Chờ đến hắn chữa thương xong lúc sau, thực mau liền thấy hai mắt sáng lên nhìn chính mình thanh cừ, giống như chính mình là cái chúa cứu thế giống nhau.

Hắn có chút vô ngữ, nhưng vẫn là hảo tâm hỏi: "Phát sinh chuyện gì?"

Nam Cung Giác ở trong thức hải cho hắn truyền lời, trọng điểm biểu đạt đối với những người này lải nhải bất mãn.

Phải biết rằng Lạc Hòa ở chỗ này tu luyện thời điểm, kiêng kị nhất sự tình chính là có người quấy rầy, nhưng là những người này một đám đều như là không có chú ý tới Lạc Hòa giống nhau, còn ở nơi này lo chính mình thảo luận về bọn họ cái kia thời đại đã hoàn toàn một đi không trở lại sự tình, làm Nam Cung Giác cảm thấy thập phần không vui.

Lạc Hòa không khỏi bật cười.

.

Kỳ thật nghiêm khắc lại nói tiếp như vậy không xem như cái gì mâu thuẫn, hơn nữa Lạc Hòa cũng không cảm thấy bọn họ cái gì cũng không biết là đối bọn họ hảo, A Lê bọn họ đã biết hiện tại thế giới hiện trạng, nói không chừng mới có thể phân tích ra này rốt cuộc là cái gì nguyên nhân.

Hơn nữa nếu viễn cổ thời kỳ người đều không có hoàn toàn biến mất, như vậy vì cái gì bọn họ tồn tại lịch sử sẽ bị hoàn toàn hủy diệt, một chút dấu vết đều không có lưu lại đâu? Trên thế giới này trừ bỏ một cái tồn tại, Lạc Hòa không nghĩ ra còn có cái gì người có thể làm được chuyện như vậy.

Mà Lạc Hòa sở suy đoán cái kia tồn tại…… Hắn là sẽ không nói ra tới.

Bởi vì Lạc Hòa chính mình cũng không tin, vì cái gì Thiên Đạo thế nhưng sẽ nhằm vào viễn cổ thời đại bốn tộc.

Hắn đem cái này phân tích nói cho Nam Cung Giác, Nam Cung Giác trừu trừu khóe miệng, có chút không biết nên nói như thế nào.

Hắn phía trước nhìn thấy quá cái gọi là Thiên Đạo, nhưng là cái kia Thiên Đạo cho hắn cảm giác giống như là một cái trung nhị bệnh thiếu niên giống nhau, lại còn có cùng hệ thống không có ai biết ân oán. Nhưng là hắn cũng đồng dạng không biết Thiên Đạo có cái gì lý do nhằm vào thanh cừ bọn họ cái kia thời đại mọi người.

Trên thực tế ngay cả Thiên Đạo bỗng nhiên đối cái kia thời đại giáng xuống tai nạn chuyện này cũng là tồn tại rất nhiều kỳ quặc.

Liền từ thanh cừ bọn họ miêu tả trung tới xem, cái kia thời đại hoàn toàn không có gây trở ngại đến Thiên Đạo ích lợi, liền tính là trong tương lai sẽ phát sinh cái gì chuyển biến, cũng không nên là hạng nhất thình lình xảy ra tai nạn. Nhưng là loại này suy đoán đề cập Thiên Đạo, Nam Cung Giác lắc lắc đầu, tỏ vẻ chính mình một chút cũng không nghĩ suy đoán trong đó ẩn tình.

Nhưng thật ra Lạc Hòa cũng liên tưởng đến cái gì, ám chỉ thanh cừ bọn họ tốt nhất đừng đuổi theo tìm tòi đế.

Thanh cừ cùng A Lê nhìn nhau liếc mắt một cái, bỗng nhiên không biết nghĩ tới thứ gì, đồng loạt không nói.

.

Đoàn người thay đổi kế hoạch, không có đối với chuyện này truy nguyên, mà là tính toán trực tiếp hướng cái kia thần bí vân sơn đỉnh đi xem cái kia cái gọi là Yêu Vương huyền thương là chuyện như thế nào.

Thanh cừ thực xác định chính mình ở đi vào cái này địa phương thời điểm không có cảm nhận được thời gian pháp tắc biến hóa, nói cách khác, bọn họ tuy rằng có khả năng tới một không gian khác, nhưng là thời gian tuyệt đối không

có phát sinh bất luận cái gì biến hóa, bọn họ hiện tại nơi vẫn như cũ là một cái thời gian.

Thanh cừ bởi vì lĩnh vực bên trong tồn tại sinh mệnh duyên cớ, đã đối với thời không pháp tắc có bước đầu hiểu biết, bởi vậy mới đối với hiện tại nơi này không có biến hóa thời gian sự tình có điều nắm chắc.

Lạc Hòa nghe xong thanh cừ nói, trầm mặc một chút, không nói gì thêm.

Nhưng thật ra hệ thống chọc một chút Nam Cung Giác: "Ký chủ ngươi phát hiện không có a? Này nhóm người giống như trong bất tri bất giác thế nhưng hình thành Lạc Hòa là chủ đạo tình huống ai."

Nam Cung Giác vốn đang không có loại cảm giác này, nhưng là nghe được hệ thống như vậy vừa nói, tức khắc cảm thấy thập phần có đạo lý, giống như ở mọi người đều không có phát hiện tình huống dưới, Lạc Hòa liền ẩn ẩn trở thành bọn họ này đoàn người chủ đạo, đặc biệt là ở thanh cừ một không cẩn thận nói ra thế giới này hiện trạng lúc sau.

Nam Cung Giác cũng không quan tâm bọn họ vì cái gì sẽ làm Lạc Hòa làm chủ đạo, dù sao hiện tại thoạt nhìn Lạc Hòa quyền lên tiếng lớn nhất là được.

.

Này đó lung tung rối loạn sự tình không có tiếp tục ảnh hưởng bọn họ, thực mau, bọn họ liền bắt đầu hướng về vân sơn đỉnh xuất phát.

Đi hướng vân sơn đỉnh lộ cũng không khó tìm, chính yếu chính là, cái gọi là vân sơn liền ở mắt thường có thể thấy được phương hướng, bọn họ chỉ cần dựa theo cái kia phương hướng đi là được.

Nửa tháng sau.

Nam Cung Giác một hàng sáu người đi tới vân sơn.

Vân sơn là Yêu tộc Thánh sơn, đương nhiên là hiện tại Yêu tộc Thánh sơn, ở phía trước cái kia thời đại Yêu tộc cũng không có loại này cách nói, bởi vì ở cái kia thời đại quan trọng nhất Yêu tộc thánh địa, kỳ thật cũng là toàn bộ Yêu tộc cấm địa.

Tỷ như yêu trủng.

Giống nhau Yêu tộc là không có tư cách biết yêu trủng tồn tại, chân chính thánh địa chưa bao giờ là một cái tên linh tinh đồ vật là có thể đại biểu.

Đương nhiên thanh cừ thức thời cái gì đều không có nói ra.

Bởi vì cái này vốn dĩ bọn họ cho rằng sẽ thập phần thanh lãnh không người hỏi thăm núi lớn, phía dưới là mắt thường có thể thấy được lui tới đám người, không biết ra chuyện gì, Yêu tộc hiện tại duy nhất đại quân vẫn luôn ở vân sơn đỉnh điều tra thứ gì, còn có nối liền không dứt yêu cho rằng vân sơn nhất định là xuất hiện bảo vật, vì thế chen chúc tới.

Người nhiều địa phương thế tất sẽ kéo kinh tế phát triển.

Phía trước khoảng cách vân sơn khá xa thôn nhỏ có người trong lúc vô tình phát hiện có rất nhiều người tới vân sơn tầm bảo, vì thế đầu óc linh hoạt nghĩ có thể hay không ở chỗ này làm buôn bán, trên thực tế tới rồi địa phương nào có một câu đều là đúng, có nhu cầu địa phương liền tồn tại thương cơ, thực mau ở vân chân núi liền hình thành một cái phố buôn bán.

Vốn dĩ những cái đó tới tầm bảo người nhìn thấy chính mình mất đi tiên cơ lúc sau, cũng đã bất chấp tất cả đem vân sơn có bảo vật xuất thế tin tức truyền cơ hồ toàn bộ Yêu tộc đều đã biết, hiện tại cái này phố buôn bán hình thành xác thật phương tiện không ít yêu quái.

Bởi vậy sinh ý càng ngày càng tốt.

Ở tiểu quán thượng đi dạo một vòng lúc sau được đến mấy tin tức này Nam Cung Giác: "……"

Không biết vì cái gì, hắn thế nhưng cảm thấy có điểm một lời khó nói hết.

Cho nên nói quả nhiên có tư tưởng người có đường ăn.

Nghe nói những cái đó ban đầu nghĩ đến ở cái này địa phương làm buôn bán yêu quái, hiện tại đã khí phách hăng hái, trở thành bọn họ trong thôn cái thứ nhất phú lên yêu quái.

Nam Cung Giác: "……" Hắn thế nhưng cảm thấy nơi này có một loại làm ruộng văn vai chính cảm giác.

Hệ thống: "……" Kỳ thật nó có điểm tán đồng ký chủ ý tưởng, cái này kịch bản, cái này cốt truyện, thấy thế nào đều như là hệ thống không gian bên trong tồn tại những cái đó làm ruộng văn tiểu thuyết kịch bản.

Nhưng là hệ thống là sẽ không nói ra tán đồng ký chủ loại này lời nói tới cổ vũ ký chủ bành trướng tự tin.

Nó ngạo kiều tưởng.

Nam Cung Giác nhưng thật ra không biết hệ thống có ý nghĩ như vậy.

Bọn họ đi tới vân chân núi lúc sau nhưng thật ra cũng không có khiến cho chú ý, bởi vì phía trước thanh cừ sự tình, bọn họ lúc này đây tới thời điểm, đều dùng nhất định ngụy trang, thanh cừ không có bị cho rằng là thế giới này nguyên bản tồn tại cái kia "Thanh cừ trưởng lão".

Nhưng là lệnh người nôn nóng sự tình là, ở bọn họ đi tới nơi này nửa tháng lúc sau, bọn họ thế nhưng đều không có phát hiện có thể lên núi lộ.

Chủ yếu trên đường cơ hồ toàn bộ đều bị yêu quái đại quân ngăn chặn, những cái đó liền tính là tới tầm bảo người, cũng đều chỉ có thể ở bên ngoài quân đội không có vây quanh địa phương tìm kiếm.

Cho nên ở một đoạn thời gian đi qua lúc sau, rất nhiều người đều không cho rằng chính mình còn có cơ hội tiếp tục tầm bảo, lại bởi vì nơi này thương nghiệp dần dần phát triển lên, chung quanh đồ vật giá cả chậm rãi dâng lên, rất nhiều bối cảnh không đủ thâm hậu Yêu tộc đều bởi vì chi trả không dậy nổi giá hàng dần dần rời đi vân chân núi.

Nam Cung Giác đối với loại tình huống này không có gì hảo thuyết.

Nhưng thật ra ở Lạc Hòa nói một tiếng hiện tại Yêu tộc trạng huống thoạt nhìn cùng Nhân tộc không sai biệt lắm, phỏng chừng hiện tại bốn tộc đều là loại tình huống này linh tinh nói lúc sau, bao gồm thanh cừ ở bên trong bốn cái đồ cổ mỗi một ngày đều hứng thú bừng bừng đi ra ngoài thám hiểm, nói cái gì muốn làm rõ ràng hiện tại thế giới đều là bộ dáng gì.

Lạc Hòa không để ý đến bọn họ.

Một ngày buổi tối, sáu cá nhân hằng ngày tiến vào vân sơn chuẩn bị nhìn xem những cái đó thủ vệ biến mất không có, lại một lần thất vọng mà về lúc sau, Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác tìm cái góc ngồi ở cùng nhau xem ngôi sao yêu đương.

Thuận tiện tìm kiếm đối sách.

"Sư huynh……" Nam Cung Giác dựa vào Lạc Hòa trên vai, ánh mắt có chút mê ly, một bộ thể lực chống đỡ hết nổi bộ dáng, "Chúng ta rốt cuộc đang đợi cái gì a……"

Tuy rằng thoạt nhìn mọi người đều ở tích cực tìm kiếm tiến vào vân sơn lộ tuyến, nhưng là Nam Cung Giác cảm giác được Lạc Hòa kỳ thật một chút đều không nóng nảy.

Lạc Hòa nhìn nơi xa vân sơn đỉnh, đem ở chính mình trong lòng ngực cọ tới cọ đi hoàn toàn không biết nguy hiểm tiểu sư đệ ôm chặt một ít, lộ ra một cái cao thâm khó đoán tươi cười: "Tự nhiên là đang đợi người."

"Ân?" Nam Cung Giác một cái giật mình, mơ màng sắp ngủ đầu óc đều thiếu chút nữa tỉnh táo lại.

Nếu không phải bọn họ đều là lần đầu tiên đi vào cái này địa phương, còn có cái này Yêu tộc địa giới trong nguyên tác bên trong hoàn toàn không có miêu tả quá nói, Nam Cung Giác quả thực đều phải hoài nghi Lạc Hòa có phải hay không phía trước đã tới nơi này.

Cũng may loại sự tình này không có khả năng tồn tại.

Nam Cung Giác như vậy tưởng tượng, lại bắt đầu mơ màng sắp ngủ.

Gần nhất hắn tuy rằng vẫn luôn có một loại không phải thực tốt dự cảm, nhưng là này cũng không gây trở ngại hắn ngủ.

Hắn cũng đã thật lâu không có nghỉ ngơi tốt.

Tuy rằng Nam Cung Giác chính mình cũng không biết chính mình như vậy bận bận rộn rộn đi theo thanh cừ bọn họ bận trước bận sau vì chính là cái gì.

Ngày này không khí thật sự là thật tốt quá một ít, lại bởi vì bọn họ tuy rằng không có ai nói ra tới, nhưng là đại gia trong lòng đều đã bắt đầu muốn không cần trực tiếp xông vào linh tinh sự tình, Nam Cung Giác cũng là như vậy tưởng, cho nên hắn ở buông xuống khẩn trương tâm tình lúc sau, nhưng thật ra cũng thật sự muốn ngủ.

Lạc Hòa phát hiện tiểu sư đệ mí mắt dần dần khép lại, có chút bất đắc dĩ cười cười, đem người ôm về tới bọn họ cư trú khách điếm.

Nơi này tiểu yêu quái nhóm tuy rằng thực lực thấp kém, cơ hồ có thể nói là không có, nhưng là chế tạo khách điếm linh tinh đồ vật lại đều là một phen hảo thủ.

Một đêm yên tĩnh.

.

Vân sơn đỉnh, một cái mờ ảo như là tùy thời đều có khả năng sẽ biến mất thân ảnh ở đám mây đang ngồi, thần sắc túc mục, không biết suy nghĩ cái gì.

Ở huyền nhai phía trên, có một người bỗng nhiên thần không biết quỷ không hay đứng dậy, đối cái kia mờ ảo thân ảnh được rồi một cái Yêu tộc thập phần quan trọng đại lễ: “Chủ thượng, ngài muốn tìm những người đó xuất hiện. Bọn họ quả nhiên ở tìm tới sơn lộ.”

Mờ ảo thân hình không có bất luận cái gì biến hóa, cả người chung quanh đều tản mát ra khí lạnh, nghe thấy được trên vách núi người thanh âm, nhàn nhạt gật gật đầu, liền cái thanh âm cũng chưa cấp.

Hắn dõi mắt trông về phía xa, nhìn về phía chân núi hạ lui tới đám người, bỗng nhiên nặng nề mà thở dài một hơi.

Nên tới vẫn là sẽ đến.

Cho nên hắn không cần tiếp tục băn khoăn cái gì.

Một mảnh trầm mặc, sôi nổi gió thổi qua đám mây người nọ bên cạnh, đều hình như là bị vô hình lực lượng ngăn cản giống nhau, nửa điểm đều không có dính vào đám mây người bên cạnh.

Hồi lâu lúc sau, đám mây người bỗng nhiên mở miệng: “Đi thỉnh bọn họ tới ta vân sơn đỉnh làm khách đi.”

Đứng ở trên vách núi người chợt cả kinh, trên mặt tràn đầy kinh ngạc, hắn cúi đầu, che đậy trên mặt kinh hoàng, dùng nhất trấn tĩnh thanh âm nói: “Thuộc hạ tuân mệnh.”

Nói xong, xác nhận chủ thượng không có mặt khác sau khi phân phó, hắn nhanh chóng xoay người rời đi huyền nhai. Hắn không có nói cho chủ thượng, những

cái đó chủ thượng người muốn tìm bên trong, hỗn loạn không lâu phía trước mất tích ngao sơn tướng quân.

Bất quá này đó đều không quan trọng.

.

Ngày hôm sau Nam Cung Giác tỉnh thật sự sớm.

Hoặc là nói kỳ thật hắn bản nhân cũng không nhớ tới sớm như vậy, hắn là bị đánh thức.

Có người xuất hiện ở hắn phòng, thừa dịp hắn hôn mê trong lúc tưởng đem hắn mang đi, tuy rằng không biết vì cái gì.

Vì thế vừa mới bị Lạc Hòa hống ngủ không lâu lúc sau Nam Cung Giác, ở Lạc Hòa gần chỉ là dậy sớm ra một chút môn công phu, liền thiếu chút nữa bị người hạ dược mê choáng đóng gói mang đi.

Vẫn là hệ thống phát hiện không đối lúc sau lập tức bắt đầu ở Nam Cung Giác trong đầu điên cuồng kêu to, mới miễn cưỡng đem một không cẩn thận liền trung dược Nam Cung Giác đánh thức.

Sau đó Nam Cung Giác còn không có tới kịp tiến hành một hồi chiến đấu lúc sau, hạ dược người liền lập tức bị không biết từ địa phương nào xuất hiện Lạc Hòa bắt được, hoàn toàn không có cấp Nam Cung Giác phản ứng cơ hội.

Nam Cung Giác trợn mắt há hốc mồm nhìn không biết khi nào xuất hiện Lạc Hòa, tức khắc cảm giác được chính mình thật là nhược bạo.

Nhưng là ở bọn họ thẩm vấn một chút tới người lúc sau, Nam Cung Giác cũng chỉ dư lại trợn mắt há hốc mồm.

"Ngươi nói cái gì? Vân sơn đỉnh vị kia……" Nam Cung Giác suy nghĩ một chút, phát hiện không biết nên như thế nào xưng hô vị kia không biết có phải hay không chân chính Yêu Vương huyền thương, "Chủ nhân của ngươi mời chúng ta đi làm khách?"

Một cái tới bắt cóc người của hắn nói loại này lời nói, thật là rất khó làm Nam Cung Giác cảm nhận được cái gì mức độ đáng tin a!

Không chỉ có là Nam Cung Giác không biết nên như thế nào phản ứng, ngay cả thanh cừ bọn họ cũng đều là khiếp sợ.

------oOo------

Phần 209

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 209: Huyền thương tử vong

Nam Cung Giác trăm triệu không nghĩ tới, bọn họ cho rằng thập phần không hảo tiếp cận vân sơn đỉnh lại là như vậy dễ dàng là có thể đi lên.

Tuy rằng không biết vân sơn đỉnh vị kia là nghĩ như thế nào, nhưng là trong đó nguyên do bọn họ luôn là sẽ biết, cho nên đoàn người đều không có rối rắm quá nhiều liền trực tiếp đi theo cái kia tự xưng là vân sơn đỉnh vị kia thủ hạ hắc y nhân đi trước vân sơn đỉnh.

Lạc Hòa lúc này đây liền nhìn tiểu sư đệ làm chủ, không nói gì, nói thật hắn đối với vị kia vân sơn đỉnh tồn tại thập phần cảm thấy hứng thú, cũng không biết vị kia đến tột cùng là người nào, thế nhưng đối với bọn họ hành động rõ như lòng bàn tay.

Đôi khi Lạc Hòa thậm chí đều sẽ suy nghĩ thế giới này, hoặc là nói bọn họ tới cái này Yêu tộc thế giới có phải hay không căn bản không tồn tại, bởi vì sở hữu hết thảy đều thập phần không khoẻ.

Bất quá loại cảm giác này hắn không có nói cho bất luận cái gì một người, chỉ là nghĩ chờ đến chính mình gặp được vị kia ở tại vân sơn đỉnh Yêu Vương lúc sau, lại đi xác nhận một chút hắn suy đoán đến tột cùng đúng hay không.

Nam Cung Giác lại nói tiếp xem như lần đầu tiên leo núi, trung gian còn muốn tránh né rất nhiều thủ vệ, chơi lên thế nhưng thực kích thích, hắn có chút đắc chí, hoàn toàn không nghĩ tới chính mình leo núi như vậy thuận lợi là bởi vì có người ở phía trước dẫn đường duyên cớ.

.

Chờ nhìn thấy vân sơn đỉnh vị kia Yêu Vương thời điểm, sinh trưởng ở Yêu giới, không, thậm chí là viễn cổ thời kỳ kia bốn vị đều có chút há hốc mồm, bởi vì vị kia Yêu Vương, thật sự liền cùng bọn họ Yêu Vương, vị kia ở viễn cổ thời kỳ bọn họ sinh tồn thời đại trở thành một thế hệ thần thoại Yêu giới chi chủ, huyền thương.

Không chỉ là diện mạo vẫn là khí thế đều thực tương tự, thanh cừ ban đầu thời điểm đều có chút hoảng hốt, nếu không phải hắn xác định nơi này không có bất luận cái gì thời gian chảy ngược dấu hiệu, hắn đều sẽ nhịn không được cho rằng chính hắn là về tới Yêu Vương cái kia thời đại.

Huyền thương không có hoạt động địa phương, liền ở vân sơn đỉnh một mảnh tầng mây bên trong, thần sắc không buồn không vui, thoạt nhìn đặc biệt không

chân thật, ở nhìn đến thanh cừ bọn họ lên núi lúc sau, hắn thần sắc rốt cuộc có một ít dao động, nhưng là này trong đó để cho người khó có thể lý giải chính là, hắn loại này cảm xúc là……

Áy náy.

Thân là Yêu giới đệ nhất nhậm Yêu Vương, hắn làm cũng đủ ưu tú, cũng đủ hảo, lý luận đi lên nói hắn là không có gì địa phương yêu cầu đối hậu nhân áy náy, nhưng là…… Chỉ có chính hắn biết, bởi vì hắn lúc trước nhất thời lòng tham, vì chính mình hậu nhân nhóm tạo thành bao lớn uy hiếp.

Ở nhìn đến hắn cơ hồ hao hết sở hữu thọ mệnh tính ra tới có thể cứu vớt thế giới này người lúc sau, huyền thương cuối cùng là có chút thoải mái.

Hắn hiện tại chỉ cần đem cứu vớt cái này vỡ nát Yêu giới phương thức giao cho này đó có thể làm được bọn nhỏ, là có thể vì chính mình chuộc tội.

Nghĩ đến đây, hắn mặt vô biểu tình trên mặt rốt cuộc lộ ra một tia tiêu tan.

Bất quá hắn biểu tình lại thấy rõ cừ bọn họ kinh hồn táng đảm, tuy rằng không biết nguyên do, nhưng là ở gặp được huyền thương ánh mắt đầu tiên, bọn họ cơ hồ liền xác nhận huyền thương chính là bọn họ nhận thức cái kia, tồn tại với Yêu tộc lịch sử ghi lại bên trong cái kia, trong truyền thuyết Yêu Vương bản nhân.

Nhưng là Yêu Vương biểu tình lại là thập phần dọa người, trong chốc lát là không thể hiểu được áy náy trong chốc lát lại là thoải mái gì đó, làm người thoạt nhìn giống như là muốn ở trước khi chết tìm cá nhân công đạo di ngôn tình huống giống nhau, làm cho bọn họ thập phần kinh ngạc, đồng thời lại cảm thấy có ý tứ sợ hãi.

Tuy rằng không biết loại này sợ hãi rốt cuộc là từ địa phương nào mà đến.

Liền ở thanh cừ bọn họ rối rắm chuyện này thời điểm, thoạt nhìn giống như là một cái phông nền huyền thương mở miệng nói chuyện: “Các ngươi đều là hảo hài tử……”

Nam Cung Giác trong lòng lộp bộp một chút, nhìn vị này Yêu Vương biểu tình, vì cái gì hắn tổng cảm giác sẽ có cái gì không tốt sự tình liền phải đã xảy ra đâu?

Nam Cung Giác trong lòng tuy rằng hoảng, nhưng là trên mặt cái gì đều không có biểu hiện ra ngoài.

Mãi cho đến huyền thương ở đánh giá bọn họ một đoạn thời gian lúc sau, bỗng nhiên mở miệng nói lên chân chính chính sự: “Các ngươi đều thấy bên ngoài Yêu giới hiện trạng sao?”

Thanh cừ bọn họ gật gật đầu, bọn họ đương nhiên là thấy trong đó trạng huống, đối với Yêu tộc biến thành như vậy, thanh cừ nghĩ trăm lần cũng không ra.

Tuy rằng ở hắn xem ra, Thượng Ngu Đại Lục Nhân tộc kỳ thật cũng không có so hiện tại Yêu tộc hảo đến địa phương nào đi.

Kia một lần viễn cổ kiếp nạn nguyên nhân gây ra là cái gì hắn đến bây giờ đều còn hoàn toàn không biết.

.

Huyền thương biểu tình ngưng trọng lên: "Lại nói tiếp Yêu tộc biến thành như vậy cùng ta thoát không được can hệ, ta là toàn bộ Yêu tộc tội nhân……"

Thanh cừ không biết tiền căn hậu quả, hoàn toàn không thể lý giải vì cái gì Yêu Vương muốn nói như vậy, nhưng là hiện tại Yêu Vương mở miệng hiển nhiên không phải muốn nghe bọn họ nói điểm dễ nghe lời nói linh tinh, chính yếu chính là hy vọng bọn họ có thể lắng nghe.

Cho nên thanh cừ cái gì đều không có nói, sáu cá nhân cùng nhau bảo trì trầm mặc.

Huyền thương cũng không có trông cậy vào này đó tiểu gia hỏa có thể cùng chính mình nói cái gì đó, chỉ là một người lo chính mình kể rõ rất nhiều năm kỳ kia Yêu giới kia một hồi kiếp nạn rốt cuộc là chuyện như thế nào.

Nguyên lai là bởi vì bốn tộc ban đầu tứ đại cường giả, lại một lần rèn luyện bên trong gặp được một cái thần kỳ cục đá, mọi người đều rất tò mò, vì thế đem cục đá từ tại chỗ mang đi.

Lúc ấy bọn họ hoàn toàn không nghĩ tới, một cục đá sẽ cho bọn họ mang đến cỡ nào đáng sợ nguy cơ.

Bọn họ ai cũng không biết kia tảng đá rốt cuộc là cái gì cục đá, được đến lúc sau liền đem cục đá đặt ở một cái bọn họ cho rằng tương đối an toàn địa phương, sau đó liền không lại nhớ đến còn có như vậy một sự kiện.

Thẳng đến một ngày buổi tối bọn họ mọi người đều mơ thấy thiên lôi, hơn nữa thiên lôi làm cảnh cáo tố bọn họ làm cho bọn họ đem kia tảng đá thả lại tại chỗ, bọn họ ngày hôm sau liền bắt đầu tìm kiếm kia tảng đá, nhưng là lại phát hiện bọn họ phóng cục đá địa phương rỗng tuếch, kia tảng đá chẳng biết đi đâu.

Bởi vì chuyện này, bọn họ bốn người tất cả đều từ chính mình vị trí thượng thoái vị xuống dưới, đem Yêu Vương, Quỷ Vương, Ma Vương, còn có người vương vị trí giao cho tín nhiệm người, sau đó bắt đầu ở toàn thế giới tìm kiếm kia khối biến mất cục đá.

Nhưng mà vẫn luôn không có bất luận cái gì manh mối.

Không biết tìm kiếm bao lâu, bỗng nhiên có một ngày bọn họ có một loại thập phần dự cảm bất hảo, vì thế chạy về bốn tộc tụ cư địa phương, lại phát hiện yêu trủng —— hoặc là nói thành là bốn tộc trầm miên nơi càng thêm thích hợp kia một khối địa phương thế nhưng bộc phát ra một cái thật lớn nguy cơ, mà có một

ít thực lực hậu nhân nhóm thế nhưng đều tiến vào nơi đó, dư lại chỉ có một ít tư chất tương đối kém hài tử.

Bọn họ tuy rằng tưởng lưu lại chiếu cố những cái đó bọn nhỏ, nhưng là Thiên Đạo lại một lần cảnh báo, lúc này đây càng là nói cho bọn họ nếu bọn họ tìm không thấy cái kia biến mất cục đá nói, bốn tộc sẽ gặp phải thật lớn nguy cơ.

Vì thế bốn người chỉ có thể đem những cái đó các ấu tể dàn xếp hảo lúc sau liền tiến vào tìm kiếm cục đá trong quá trình.

Nhưng là ở mấy vạn năm lúc sau bốn tộc chi gian thế nhưng đã xảy ra một hồi thật lớn, lệnh người khó có thể tưởng tượng phân liệt, bốn tộc chi gian chia năm xẻ bảy, bọn họ hoàn toàn đem bốn tộc lĩnh vực chia lìa mở ra, thiết trí kết giới, hơn nữa không hề tiến hành bất luận cái gì giao lưu.

Nhưng là ở kia lúc sau, bọn họ bốn cái lão gia hỏa cũng phát hiện một kiện thập phần đáng sợ sự tình.

Phân liệt lúc sau bốn tộc thế nhưng toàn bộ đều ở thoái hóa, Yêu tộc ấu tể thực lực càng ngày càng thấp hạ, mà mặt khác các tộc tình huống huyền thương đã hoàn toàn không có thời gian chú ý.

Hắn vi phạm thiên lôi cảnh báo mệnh lệnh, từ bỏ tìm kiếm kia khối có thể là tạo thành bốn tộc nguy nan cục đá, lấy thân là tế, đem chính mình sở hữu thực lực đều dùng để duy trì Yêu tộc hiện trạng, bảo hộ Yêu tộc ấu tể cùng truyền thừa.

Thân là Yêu Vương hắn cần thiết bảo đảm Yêu tộc truyền thừa không ngừng, bởi vậy nhiều năm như vậy xuống dưới, hắn đã là nỏ mạnh hết đà, căn bản không có biện pháp tiếp tục hảo hảo bảo hộ Yêu tộc, vì thế hắn lại hao phí sở hữu tinh huyết lực lượng, tính ra tới Yêu tộc còn sót lại một đường sinh cơ.

Theo sau hắn liền bắt đầu xuống tay an bài như thế nào làm này một đường sinh cơ xuất hiện ở Yêu tộc cảnh nội lúc sau, hắn có thể nhìn thấy này một đường sinh cơ đủ loại công việc, vì thế hắn tạm thời phong ấn ngao sơn ký ức, đem ngao sơn an bài ở bốn tộc chia lìa thời điểm phong ấn kết giới nhất bạc nhược địa phương chờ bọn họ xuất hiện.

Rốt cuộc hiện tại chờ tới rồi ngày này.

Đương nhiên, Yêu Vương huyền thương tính ra tới người chỉ có thanh cừ một cái, cho nên vì làm cho cả Yêu tộc người đều nhận thức thanh cừ, hắn thậm chí cấp thanh cừ an bài một cái hoàn toàn không tồn tại chức vị, cũng chính là cái kia trong truyền thuyết thanh cừ trưởng lão, kỳ thật căn bản là không tồn tại người, lại có thể nhường một chút sở hữu tiểu yêu quái nhóm đều tin tưởng không nghi ngờ.

Nam Cung Giác: "……"

Không biết này rốt cuộc là cái gì ác thú vị.

Nhưng là hắn cái gì đều không có dám nói ra.

Rốt cuộc, phía trước bọn họ nhìn thấy thanh cừ cũng đã xem như bọn họ nhận thức người giữa lợi hại nhất một cái, nhưng là hiện tại huyền thương thực lực như thế nào hắn hoàn toàn không dám tưởng tượng, hiện tại huyền thương liền tính là sắp cúp, cũng vẫn là bọn họ đều hoàn toàn so ra kém nhân vật.

Như vậy tưởng tượng, nhưng thật ra có điểm mạc danh khát vọng thực lực, Nam Cung Giác trong lòng hùng tâm tráng chí chợt lóe mà qua.

Lịch sử chuyện xưa nói xong, hiện tại chuyện quan trọng nhất tự nhiên chính là nói cho thanh cừ bọn họ như thế nào giải quyết hiện tại nguy nan.

Tuy rằng hiện tại bốn tộc chân chính suy vi thời điểm còn không có thể hiện ra tới, nhưng là huyền thương đã có điều dự cảm, hơn nữa thiên lôi cảnh báo sự tình đã thật lâu không có xuất hiện qua, cái này làm cho huyền thương diễn trung nguy cơ cảm càng ngày càng nặng.

Hắn minh bạch chính mình cần thiết phải nhanh một chút hoàn thành chuyện này.

Huyền thương trầm mặc một lát, nói: "Tuy rằng này khả năng có một chút làm khó người khác, nhưng là ta cho rằng trận này nhằm vào toàn bộ tiểu thế giới tai nạn là bởi vì chúng ta lúc trước đánh mất kia một viên cục đá khiến cho, cho nên nếu có khả năng nói, ta hy vọng các ngươi có thể tìm được lúc trước bị chúng ta bốn người đánh mất cục đá.

Còn có chính là, bốn tộc phân liệt lúc sau suy vi tình huống càng ngày càng nghiêm trọng, trước kia thời điểm bốn tộc tựa hồ còn có người có thể đủ phi thăng đến thượng giới, nhưng là tới rồi bốn tộc phân liệt lúc sau, liền không còn có quá phi thăng tình huống xuất hiện, ta phỏng đoán, phi thăng có thể hay không cùng bốn tộc phân liệt sự tình có quan hệ. Cho nên, các ngươi nhiệm vụ, là tìm được bốn tộc hiện tại thủ lĩnh, hoặc là nói là có thể nói được với lời nói người, đem bốn tộc một lần nữa liên hợp ở bên nhau……"

Huyền thương nói nói nhịn không được cười khổ.

Chỉ có chính hắn minh bạch, này hai việc bất luận là nào một kiện đều quá khó khăn.

Hắn tuy rằng đối với bốn tộc phân liệt nguyên nhân không hiểu nhiều lắm, nhưng là đều nháo tới rồi bốn tộc phân liệt tình huống, ngay lúc đó tình huống khẳng định là rất khó giảng hòa.

Càng không cần đề kia tảng đá ban đầu thời điểm vẫn là bọn họ đánh mất, mới có thể diễn biến thành vì hiện tại trạng huống.

Hắn kỳ thật hoàn toàn không thể xác định này trong đó nhiệm vụ có người có thể đủ hoàn thành. Quan trọng nhất chính là, liền tính là hắn cùng kia ba cái lão gia hỏa, đều không có hoàn thành nhiệm vụ này, cho nên hắn hoài nghi này đó hài tử cũng không nhất định có thể hoàn thành những nhiệm vụ này.

Nhưng là bọn họ dù sao cũng là tiên đoán bên trong duy nhất có thể cứu vớt cái này vỡ nát Yêu giới người, cho nên bất luận như thế nào, chuyện này đều cần thiết giao cho này đó hài tử.

Nghĩ đến đây, hắn không khỏi có một loại thua thiệt này đó hài tử cảm giác.

.

Nhưng thật ra Nam Cung Giác cùng hệ thống nghe nói những lời này lúc sau, quả thực kinh ngạc đến không được.

"Hệ thống, vị tiền bối này nói chính là thật vậy chăng? Thế giới này tùy thời tồn tại xong đời nguy hiểm?"

"Ta không biết a," hệ thống có thể nói là thập phần đáng thương nhỏ yếu lại bất lực, nó sở dĩ sẽ ở thế giới này làm nhiệm vụ hoàn toàn là bởi vì lúc trước chủ hệ thống một lời không hợp liền trực tiếp đem nó ném tới thế giới này, đối với hệ thống tới nói, vấn đề này thật sự là có điểm siêu cương. "Ta ngay từ đầu biết đến cũng chỉ có tiểu thuyết nội dung……"

Ban đầu thời điểm hệ thống biết đến thế giới bối cảnh, cùng Nam Cung Giác biết đến kỳ thật đều không sai biệt lắm.

Bởi vì ở hệ thống nhận tri trung, thế giới này chính là dùng nguyên tác cốt truyện xây dựng lên, không nghĩ tới này trong đó thế nhưng còn tồn tại như vậy thần kỳ gút mắt, quả thực làm hệ thống sợ hãi hảo sao?

Nam Cung Giác lâm vào trầm tư: "Nếu là cái dạng này lời nói, ngươi biết vì cái gì các ngươi chủ hệ thống sẽ làm ngươi đến thế giới này tiến hành nhiệm vụ sao?"

Hệ thống gãi gãi đầu, hoàn toàn không có manh mối. "Không biết a, ký chủ, chủ hệ thống nguyện ý cho ta an bài nhiệm vụ đã thực không tồi hảo sao, nghe nói bởi vì ta là chủ hệ thống chế tạo ra tới cái thứ nhất hệ thống, ban đầu thời điểm là bị chủ hệ thống thập phần ghét bỏ, thậm chí tính toán vứt đi tới……"

Nam Cung Giác không nghĩ tới hệ thống thế nhưng còn có như vậy thân thế, tức khắc có chút kinh ngạc: "Ngươi thế nhưng là cái thất bại phẩm?"

Hệ thống tạc mao: "Ta mới không phải thất bại phẩm! Chỉ là không như vậy hoàn mỹ mà thôi!"

Nam Cung Giác lại không có nghe hệ thống phản bác, mà là dùng một loại thập phần thiếu tấu ngữ khí nói: "Khó trách ngươi như vậy vô dụng, nguyên lai là bởi vì không đủ hoàn mỹ."

Hệ thống khí thành cá nóc, nhưng là lại không thể nói cái gì, chỉ có thể thở phì phì ở nhà mình ký chủ thức hải quấy rối.

Nam Cung Giác không có để ý hệ thống quấy rối, bởi vì với hắn mà nói, hệ thống quấy rối cùng không căn bản không quan trọng.

Dù sao đối hắn lại không có gì ảnh hưởng là được.

Lạc Hòa sau khi nghe xong huyền thương nói lúc sau đồng dạng lâm vào trầm tư, hắn kiếp trước thời điểm hoàn toàn không có phát sinh chuyện như vậy, cho nên cũng hoàn toàn không biết cái này Yêu Vương nói có vài phần là chân thật, nhưng là liên hợp lại chính mình trọng sinh sự tình, Lạc Hòa lại cảm thấy sự tình khả năng không có đơn giản như vậy.

Lúc trước hắn không nghĩ tới chính mình vì cái gì sẽ trọng sinh, sau lại bởi vì tò mò hắn còn hỏi một chút tiểu sư đệ có phải hay không hệ thống duyên cớ, nhưng là cái kia hệ thống kiên quyết phủ nhận, như vậy đối với hắn có thể trọng sinh chuyện này, sau lưng xuất lực rốt cuộc là người nào, liền rất đáng giá suy nghĩ sâu xa.

Lạc Hòa đã biết người bên trong, không có ai có như vậy năng lực làm thời gian nghịch chuyển.

Nói cách khác……

Này sau lưng, khả năng cùng vị kia tiền bối theo như lời thiên lôi cảnh báo sự tình tồn tại nhất định liên hệ.

Chỉ là này trong đó liên hệ rốt cuộc là cái gì, hắn tạm thời còn không thể tưởng được mà thôi.

------oOo------

Phần 210

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 210: Rời đi Yêu giới sau

Cuối cùng thanh cừ bọn họ cũng không có nói ra chính mình có thể làm được hay không này hai việc, huyền thương tiền bối nói xong những lời này lúc sau, ngay cả nửa điểm manh mối đều không có cho bọn hắn lưu lại, liền tại chỗ cháy tự thiêu.

Thân thể hắn đốt cháy lúc sau hóa thành kim sắc quang mang rải hướng về phía cái này Yêu tộc đại địa, làm sở hữu ở đây người đều khiếp sợ vô cùng.

Hoặc là nói là chấn động.

Nam Cung Giác loại cảm giác này đặc biệt xông ra, hắn trước kia đi học thời điểm, động bất động liền thấy thư thượng người vì trách nhiệm, vì thắng lợi, vì các loại nguyên nhân đi tìm chết, luôn là khó có thể tưởng tượng vì cái gì những người này sẽ làm ra như vậy quyết định, nhưng là hiện tại hắn hiện trường gặp được một cái nguyện ý vì Yêu tộc người đi tìm chết tiền bối, trong lòng chấn động đặc biệt rõ ràng.

Nhưng thật ra Lạc Hòa không tỏ ý kiến, thậm chí liền thần sắc đều không có cái gì biến hóa. Cả người có vẻ có chút lạnh nhạt.

Nhưng là mọi người đều đã đã nhìn ra Lạc Hòa chỉ đối với Nam Cung Giác thời điểm sẽ xuất hiện rõ ràng cảm tình dao động, tuy rằng cái này cảm tình dao động biến hóa có chút quá mức lớn chính là.

Lạc Hòa hoàn toàn không thèm để ý người khác đều đang ngẫm lại cái gì.

Hắn có càng quan trọng đồ vật yêu cầu hướng đi, cũng chính là…… Nếu bọn họ yêu cầu liên hợp bốn tộc người một lần nữa đem bốn tộc liên hợp ở bên nhau, liền yêu cầu tiến vào bốn tộc địa bàn, nhưng là hiện tại bọn họ, nói thật liền như thế nào trở lại Thượng Ngu Đại Lục cũng không biết.

Chỉ là mọi người đều còn đắm chìm ở chính mình cảm xúc trung, hắn cũng không dám nói lời nói.

Chờ đến mọi người đều bình tĩnh lại lúc sau, đại gia mới nhớ tới bọn họ đều là có chính sự phải làm người.

Thanh cừ cùng mặt khác ba cái đồ cổ thành viên hai mặt nhìn nhau, không biết nên làm thế nào cho phải.

Mà Lạc Hòa còn lại là biểu tình đều không có biến một chút, thoạt nhìn liền thập phần bình tĩnh thong dong, tuy rằng tu vi chỉ so Nam Cung Giác cùng hiện

tại ngao sơn muốn cao hơn một ít, nhưng là đại đa số người thế nhưng đều đã đem hắn trở thành là bọn họ giữa người tâm phúc, đại gia còn một chút đều không cảm thấy có cái gì không đúng.

Loại tình huống này Nam Cung Giác tự nhiên là thích nghe ngóng, chính yếu chính là hắn có đôi khi cảm thấy này đó đồ cổ các tiền bối như vậy cũng đều không hiểu, làm không hảo sẽ chuyện xấu.

Hắn hoàn toàn bỏ qua kỳ thật Lạc Hòa cũng là một cái cái gì đều chân tướng cũng không biết người.

Bọn họ mọi người giữa, đối với huyền thương theo như lời những cái đó chuyện xưa hoàn toàn vô pháp kiểm chứng, bởi vậy ai cũng không biết cái kia cái gọi là cục đá là thật là giả, còn có lúc trước kiếp nạn rốt cuộc là bởi vì cái gì dựng lên.

.

Hay là Thiên Đạo thật sự sẽ bởi vì một cục đá mà đối thế giới của chính mình người giáng xuống trừng phạt sao?

Loại này suy đoán, trừ bỏ Lạc Hòa bên ngoài, kỳ thật ai đều không muốn tin tưởng, nhưng là từ Yêu Vương huyền thương trong miệng nói những lời này đó tới xem, có thể thao tác lôi kiếp cảnh báo, giáng xuống trừng phạt, trừ bỏ Thiên Đạo, ai cũng không thể nghĩ đến những thứ khác.

Bất quá bọn họ đủ loại suy đoán đều không có nói ra, rốt cuộc ai cũng không muốn tin tưởng Thiên Đạo thật sự sẽ làm ra chuyện như vậy tới.

So với Thiên Đạo tuyệt tình, bọn họ càng thêm tò mò, cái kia có thể làm Thiên Đạo hàng giận cục đá, rốt cuộc là chuyện như thế nào.

Đối với huyền thương miêu tả kia tảng đá…… Lạc Hòa trong lòng có một cái không tốt lắm suy đoán, hắn phía trước ở yêu tuyền trung ương tìm được rồi một viên cục đá, lại còn có đối kia tảng đá có một loại mãnh liệt dự cảm, nên sẽ không……

Hắn lắc đầu, cảm thấy chính mình vận khí hẳn là không đến mức như vậy vận khí tốt, vì thế tạm thời đem chuyện này đặt ở trong lòng.

Chờ hắn kết thúc trong lòng ý tưởng thời điểm, liền phát hiện vài đôi mắt mắt trông mong nhìn chằm chằm chính mình. Lạc Hòa thiếu chút nữa hoảng sợ, trong lòng có chút bất đắc dĩ, này vài vị rõ ràng đều là tiền bối, nhưng là hiện tại lại muốn trông cậy vào hắn một cái hậu bối quyết định, cũng không biết lúc trước là như thế nào sinh tồn xuống dưới. Lạc Hòa trong lòng thập phần bất đắc dĩ, nhưng là hiện tại bọn họ xem như ở một cái thằng thượng…… Cho nên cũng không thể cứ như vậy mặc kệ này đó các tiền bối mặc kệ.

Lạc Hòa thật sâu thở dài: "Mọi người đều có cái gì ý tưởng, chúng ta kế tiếp là muốn đi mặt khác các tộc sao?"

Hắn kỳ thật không có trông cậy vào có thể được đến cái gì đáp án.

Nhưng là thanh cừ rốt cuộc kiến thức đến tương đối nhiều một ít, ở quỳnh lĩnh bí cảnh kia đoạn thời gian cũng không phải hoàn toàn uổng phí, có một ít ý nghĩ của chính mình: "Chúng ta có thể đi trước tìm kiếm một chút trừ bỏ huyền thương bên ngoài mặt khác ba vị lúc ấy tham dự chuyện này tiền bối, từ bọn họ nơi này được đến một ít tin tức."

Lạc Hòa gật gật đầu: "Nhưng là chúng ta muốn như thế nào tìm được kia ba vị tiền bối?"

Thanh cừ tha cái bù thêm: "Cái này……"

Cái này hắn liền hoàn toàn không có cách nào.

Ở thanh cừ xem ra có thể tìm được mặt khác ba vị tiền bối nói là dễ dàng nhất giải quyết chuyện này, liền tính là giải quyết không được, cũng có thể từ ba vị tiền bối nơi đó được đến về kia khối thần bí cục đá tin tức, nhưng là Lạc Hòa nói cũng không có sai, bọn họ căn bản không nhận tri kia ba vị tiền bối, hơn nữa hiện tại liền rời đi Yêu giới biện pháp đều không có, càng đừng nói là tìm được mặt khác ba vị tiền bối sự tình.

Nghĩ đến đây, thanh cừ không khỏi có chút uể oải.

Bất quá loại này uể oải cảm xúc không có liên tục bao lâu.

Huyền thương nếu yêu cầu bọn họ hỗ trợ, tự nhiên là sẽ không không để lại cho bọn họ bất luận cái gì trợ giúp, liền ở thanh cừ hoàn toàn không có phản ứng lại đây thời điểm, hắn bỗng nhiên thần sắc một đốn, sắc mặt trở nên cổ quái lên.

Đối với thanh cừ tương đối quen thuộc, vẫn luôn thấy rõ cừ không phải thực thuận mắt ngao sơn tò mò hỏi: "Làm sao vậy?"

Thanh cừ thần sắc rất là cổ quái: "Yêu Vương nói hắn đem Yêu giới quyền khống chế giao cho ta……"

Thanh cừ kỳ thật cũng hoàn toàn không biết chuyện này là như thế nào phát sinh, liền ở hắn vừa mới nghĩ tới bọn họ không rời đi cái này địa phương cũng không có cách nào làm Yêu giới cùng mặt khác bốn tộc xác nhập thời điểm, hắn trong đầu bỗng nhiên nhiều ra rất nhiều đồ vật, trong đó có một chút chính là hắn thế nhưng có thể như là khống chế chính mình lĩnh vực giống nhau khống chế hiện tại Yêu tộc cư trú Yêu giới.

Cái này phát hiện làm thanh cừ thần sắc thập phần cổ quái.

Phía trước quỳnh lĩnh bí cảnh là chính hắn lĩnh vực thời điểm hắn còn không cảm thấy, nhưng là hiện tại bỗng nhiên chi gian toàn bộ Yêu tộc quyền khống chế liền đều ở chính mình trên người, hơn nữa hắn còn có thể cảm giác được Yêu giới mỗi một chỗ tựa hồ đều ở hắn khống chế dưới, sở hữu ở tại Yêu giới tiểu yêu đều đang làm cái gì đều rõ như lòng bàn tay…… Tuy rằng điểm này hắn cũng không phải thực thích là được.

Bởi vì như vậy làm hắn luôn có một loại ở rình coi người khác cảm giác.

Cũng may hắn thực mau liền phát hiện loại này khống chế là có thể trực tiếp đóng cửa, chỉ cần hắn không có vận dụng yêu lực thời điểm, loại này khống chế cảm giác liền sẽ không tồn tại, bởi vậy thanh cừ cũng chưa từng có nhiều rối rắm, mà là thực mau liền đem đối với Yêu giới quyền khống chế cấp che chắn, sau đó đem chuyện này nói ra.

Tuy rằng hắn đối với nhân tính ở ở tại quỳnh lĩnh bí cảnh mấy năm nay thời điểm có đại khái hiểu biết, nhưng là hắn cũng không có đem Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác cũng trở thành là giảo hoạt nhân loại phòng bị.

Đương nhiên hắn cũng không sợ Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác làm ra sự tình gì tới là được, rốt cuộc trước mắt tới xem, này hai đứa nhỏ tu vi cùng còn không đủ để uy hiếp đến hắn cái gì.

Nam Cung Giác nghe xong lúc sau có chút hắc tuyến, thực hiển nhiên vị này Yêu Vương tiền bối đã cấp thanh cừ bọn họ lưu hảo đường lui, cũng không biết bọn họ muốn như thế nào từ cái này Yêu giới rời đi.

Nam Cung Giác đem vấn đề này hỏi ra tới lúc sau, thanh cừ sửng sốt một chút: “Ai?”

Hắn ở trong đầu xem xét một chút, phát hiện cư nhiên không có tìm được như thế nào rời đi Yêu giới phương thức.

Thanh cừ: “……”

Liền ở một đám người hai mặt nhìn nhau thời điểm, phía trước đem bọn họ đưa tới vân sơn đỉnh cái kia Yêu Vương thị vệ bỗng nhiên xuất hiện, đối thanh cừ hành lễ: “Chúc mừng đại nhân kế nhiệm Yêu Vương chi vị, ta đem dẫn dắt ngô vương rời đi Yêu giới, thỉnh các vị đi theo ta.”

Nam Cung Giác: “……”

Cái này tốc độ còn rất tán.

Chính là hắn đối cái này Yêu tộc không có quá nhiều hảo cảm, rốt cuộc ban đầu thời điểm thiếu chút nữa bị người bắt cóc người là Nam Cung Giác.

.

Thực mau Nam Cung Giác bọn họ liền ở thị vệ dẫn dắt dưới rời đi vân sơn, về tới ban đầu bọn họ xuất hiện cái kia thôn trang nhỏ phụ cận, cũng chính là bọn họ ban đầu không cẩn thận từ yêu tuyền tới Yêu giới địa phương.

“Yêu Vương huyền thương ở chỗ này sáng lập con đường, có thể làm người tạm thời từ Yêu giới rời đi, lúc trước tứ giới phân liệt thời điểm, mỗi nhất tộc đều thiết hạ kết giới, nơi này đó là kết giới tương đối bạc nhược địa phương, bởi vậy Yêu Vương tại đây thiết hạ kết giới. Vài vị đại nhân tiếp theo nếu là muốn sẽ tới Yêu giới, chỉ cần tới ban đầu tới Yêu giới địa điểm lúc sau, ở sử dụng Yêu Vương huyền thương lưu lại trận pháp a, liền có thể tới nơi này.”

Thị vệ nói xong lúc sau phất tay ở thanh cừ trán một chút, thanh cừ chỉ cảm thấy trước mắt chợt lóe, trong óc bên trong liền xuất hiện một cái trận pháp đồ án, hắn thực mau liền minh bạch chỉ cần chính mình vẽ ra cái này trận pháp lúc sau, là có thể liên tiếp hai cái địa phương.

Thanh cừ thật sâu mà thở dài nhẹ nhõm một hơi, cảm tạ sau khi xong vị kia tiền nhiệm Yêu Vương thị vệ lúc sau, liền mang theo Nam Cung Giác bọn họ năm người rời đi Yêu giới.

Nói thật, cái này Yêu giới kỳ thật cho thanh cừ một loại thập phần không tốt cảm giác, hắn có thể cảm giác được đến Yêu giới thập phần suy yếu, khuyết thiếu yêu khí cùng tu luyện tài nguyên, còn như vậy đi xuống, không cần bao lâu, có lẽ Yêu tộc liền sẽ không còn nữa tồn tại.

Ở bọn họ rời khỏi sau, cái kia mặt vô biểu tình thị vệ nhìn bọn hắn chầm chầm rời đi phương hướng nhìn hồi lâu lúc sau, rốt cuộc xoay người rời đi tại chỗ, về tới vân sơn đỉnh, bắt đầu học Yêu Vương huyền thương bộ dáng, ở vân sơn đỉnh tầng mây bên trong đả tọa, ánh mắt thâm thúy nhìn về phía một phương hướng.

Hy vọng những cái đó bọn nhỏ, có thể thành công trở về.

.

Nhưng mà trời có mưa gió thất thường.

Tuy rằng thanh cừ cho rằng chính mình liền tính là không thể thành công tới Ma tộc gì đó, ít nhất đều có thể trở lại yêu tuyền bên trong, nhưng là trăm triệu không nghĩ tới, bọn họ rời đi Yêu giới lúc sau, tới thế nhưng chính là một cái hoàn toàn không nghĩ tới địa phương.

Hoặc là nói là một cái ai cũng không quen biết thần bí địa phương.

Nam Cung Giác mở to mắt lúc sau, thấy trước mắt xuất hiện cao ốc building, tròng mắt đều mau đặng ra tới.

Hắn điên cuồng ở trong đầu gọi hệ thống: “Thống a, đây là có chuyện gì, thanh cừ nên sẽ không một không cẩn thận đem chúng ta truyền tống tới rồi thế giới hiện đại bên trong đi?”

Không trách Nam Cung Giác như vậy tưởng, bởi vì trước mặt hắn cái này địa phương, quả thực cùng hắn xuyên qua đã đến phía trước cư trú cái kia thành thị nhất phồn hoa phố buôn bán giống nhau như đúc, ngay cả ven đường chỗ ngoặt thùng rác đều lớn lên giống nhau như đúc.

Tuy rằng trên đường hoàn toàn không có xe, cũng không có lui tới đám người, dẫn tới trường hợp thoạt nhìn có một ít hoang vắng, nhưng là này đó cũng không gây trở ngại Nam Cung Giác nhận ra cái này địa phương tới.

Hệ thống chợt vừa nhìn thấy cái này trường hợp cũng có chút há hốc mồm: “Đây là có chuyện gì?”

Nó bay nhanh bắt đầu kiểm tra đo lường chung quanh từ trường linh tinh vấn đề, sau đó nói cho chính mình ký chủ: “Trải qua kiểm tra đo lường, nơi này vẫn là Cửu U tiểu thế giới, ký chủ cũng không có xuyên qua.”

Hệ thống có chút kinh hồn chưa định vỗ vỗ chính mình tiểu ngực, trên thực tế vừa rồi trong nháy mắt kia nó đều có điểm hoài nghi bọn họ có phải hay không thật sự bị một cái trận pháp truyền tống tới rồi thế giới hiện đại, may mắn thực mau liền chứng minh rồi cũng không phải, nếu là cái dạng này lời nói, hệ thống liền còn phải tốn phí không biết nhiều ít năng lượng mới có khả năng đem ký chủ bị ký chủ sư huynh truyền tống trở lại Cửu U tiểu thế giới.

Càng quan trọng là, hệ thống có một loại thập phần dự cảm bất hảo, đó chính là, nếu bọn họ thật sự có thể trở lại thế giới hiện đại nói, ký chủ cùng ký chủ sư huynh chưa chắc còn sẽ lựa chọn lại một lần trở về.

Nói như vậy liền sẽ thực xấu hổ.

Hệ thống đã phát hiện chính mình nhiệm vụ rất có khả năng cần thiết muốn ở Cửu U tiểu thế giới hoàn thành mới có thể biết một ít bí mật.

Nam Cung Giác cũng không biết hệ thống suy nghĩ cái gì, biết chính mình không có trở lại thế giới hiện đại lúc sau có chút mất mát, nhưng là theo sau lập tức nghĩ tới một sự kiện: “Ta đây hiện tại là tiến vào cái gì ảo cảnh bên trong sao?”

Phía trước xuất hiện ở tử vong nơi trung tình huống nhưng đem hắn hoảng sợ, hắn hoàn toàn không hy vọng lại một lần gặp được như vậy tình huống.

Nam Cung Giác bốn phía nhìn nhìn, phát hiện chung quanh không chỉ có là chính mình một người thời điểm thở dài nhẹ nhõm một hơi, thấy nhà mình sư huynh có một ít chật vật bị ven đường phòng cháy xuyên vướng ngã lúc sau, hắn lập tức bay nhanh chạy tới Lạc Hòa bên người: “Sư huynh! Ngươi không sao chứ?”

Lạc Hòa lắc lắc đầu, thần sắc có chút ngưng trọng.

Hắn trong mắt hiện lên một tia hồng quang, nếu hắn không có nhìn lầm nói, cái này địa phương cùng tiểu sư đệ phía trước sinh hoạt hiện đại thật sự là quá mức với tương tự một ít……

Liền Lạc Hòa đều đối với bọn họ bỗng nhiên xuất hiện ở cái này địa phương cảm giác được thập phần kinh ngạc, càng không cần đề mặt khác bốn cái đồ cổ đại lão.

Bọn họ nhìn này hoàn toàn không phù hợp bọn họ nhận tri bên trong các loại thần kỳ kiến trúc, tất cả đều há hốc mồm đương trường.

Trước hết phục hồi tinh thần lại chính là thanh cừ, nhưng là liền tính là phục hồi tinh thần lại hắn trong lòng cũng là tràn ngập mờ mịt, nơi này không có ma khí

cũng không có yêu khí, thực hiển nhiên hắn đã không có tới Ma giới cũng không có trở lại yêu tuyền, mà là tới rồi một cái hoàn toàn xa lạ địa phương.

Mà cái này địa phương tuy rằng tồn tại cực nhỏ linh khí, nhưng là quá mức với cổ quái một ít, làm thanh cừ tâm sinh cảnh giác.

Liền ở Nam Cung Giác đối với Lạc Hòa thập phần lo lắng thời điểm, hắn bỗng nhiên cứng đờ một chút, có chút không thể tin được nhìn về phía đầu phố địa phương: "Hệ thống, đây là thứ gì? Cương thi vẫn là tang thi? Chúng ta rốt cuộc là tới rồi địa phương quỷ quái gì a?"

Không sai, ở bọn họ trợn mắt há hốc mồm thời điểm, từ đường phố nhập khẩu địa phương xuất hiện thật nhiều chỉ thoạt nhìn giống như là điện ảnh bên trong những cái đó hoàn toàn vô pháp lý giải ăn mặc Thanh triều quần áo sắc mặt xanh trắng cứng đờ cương thi, lại còn có trường thật dài móng vuốt, thấy thế nào như thế nào không bình thường.

Nam Cung Giác: "……" Hắn này kỳ thật là gặp quỷ đi? Bằng không chính là đang nằm mơ, bằng không sao có thể sẽ nhìn đến loại này không thể tưởng tượng đồ vật tồn tại với một cái tu tiên trong thế giới a?

Hệ thống cũng có chút vô ngữ, cái này trạng huống thật là hoàn toàn vượt qua nó nhận tri, trước kia thời điểm ở hệ thống cơ sở dữ liệu, tồn thế giới này tư liệu đều là thập phần bình thường, nhưng là hiện tại……

Ha hả.

Hệ thống khóc không ra nước mắt.

? Tác giả nhàn thoại: Tấu chương tên đầy đủ vì: Rời đi Yêu giới sau, bọn họ gặp quỷ.

Tuy rằng cái này quỷ không phải chân chính quỷ QAQ

Ta thật sự hảo tưởng kết thúc a miêu ô ~. ·′¯`(>▂<)′¯`·.

------oOo------

Phần 211

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 211: Người xuyên việt tiền bối? 【 quyển thứ sáu: Xuyên qua tiền bối 】

Nhưng mà mặc kệ bọn họ trong lòng ở nghĩ như thế nào, những cái đó lung tung rối loạn đồ vật đều xuất hiện, bọn họ cũng chỉ có thể trước căng da đầu đem những cái đó rõ ràng chính là hướng về phía bọn họ tới không biết là tang thi vẫn là cương thi ngoạn ý nhi trước thu phục lại nói.

Bất quá thứ này tuy rằng thoạt nhìn thực dọa người, nhưng là thập phần bất kham một kích, Nam Cung Giác thậm chí đều không có ra tay, bị đột nhiên xuất hiện mấy thứ này dọa đến thanh cừ bọn họ liền giận dữ ra tay, trực tiếp động thủ đem những cái đó toát ra tới đồ vật cấp tiêu diệt, sau khi xong A Lê còn có chút phẫn nộ: "Này đó là thứ gì a?"

Nam Cung Giác nghe ra tới A Lê tiền bối ghét bỏ, kỳ thật trong lòng cũng cảm thấy thứ này xuất hiện ở chỗ này thật sự là quá mức với không khoẻ một ít.

Nếu bọn họ không có rời đi Cửu U tiểu thế giới, vậy không có khả năng là thật sự chớ vào cái gì tang thi mạt thế phim trường, mà chỉ có thể là…… Hắn ký ức bên trong lấy ra ra tới đồ vật tạo thành ảo cảnh, hoặc là nói là phía trước bọn họ biết đến vị kia người xuyên việt tiền bối bút tích.

Nếu thật là nói như vậy…… Nam Cung Giác nhíu nhíu mày, nếu hắn suy đoán là chính xác nói, nói cách khác bọn họ xuất hiện ở vị kia người xuyên việt tiền bối địa bàn, tuy rằng không biết đây là cái gì nguyên nhân, nhưng là vị kia tiền bối hiển nhiên là thập phần ác thú vị.

Nam Cung Giác hướng Lạc Hòa truyền âm, đem tin tức này truyền đạt tới rồi Lạc Hòa bên kia.

Lạc Hòa nghe xong Nam Cung Giác nói lúc sau, trầm mặc trong nháy mắt, ở phía trước bỗng nhiên tới cái này địa phương thời điểm, hắn thật là thiếu chút nữa cho rằng có phải hay không tới tiểu sư đệ thế giới kia, đặc biệt là tiểu sư đệ đối với nơi này tựa hồ có một ít kinh ngạc bộ dáng, làm hắn không thể tránh khỏi có chút sợ hãi.

Cũng may hắn cũng không có hoàn toàn mất đi lý trí, chờ đến tiểu sư đệ giải thích thời điểm, hắn tức khắc phản ứng lại đây.

Ngay sau đó Lạc Hòa thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Nếu cái này địa phương là cái kia người xuyên việt tiền bối lưu lại địa phương nói……

Kia thật đúng là chính là phát sinh cái gì đều không ngoài ý muốn.

Tuy rằng Nam Cung Giác bọn họ cũng không biết vị này người xuyên việt tiền bối là nghĩ như thế nào, xuyên qua phía trước lại là bộ dáng gì, nhưng là từ nơi này hoàn cảnh tới xem, vị này người xuyên việt tiền bối nói không hảo là cùng chính mình một chỗ xuyên qua lại đây, hơn nữa não động vẫn là không bình thường đại, hơn nữa…… Phi thường ác thú vị.

Nam Cung Giác cũng có chút vô ngữ, thân là một cái người xuyên việt tiền bối, vì cái gì muốn ở một thế giới khác làm ra cao ốc building còn có tang thi a không, cương thi là loại đồ vật này.

Hắn lắc lắc đầu, có chút không biết nên nói cái gì hảo.

Đối với cái này địa phương ra quen thuộc hoàn cảnh ở ngoài Nam Cung Giác cái gì cũng không biết, cũng hoàn toàn không biết nên như thế nào rời đi.

Như vậy tưởng tượng, Nam Cung Giác có chút héo.

Lạc Hòa nhưng thật ra không có để ý, hắn phát hiện những cái đó bị tiểu sư đệ gọi là cương thi đồ vật ở bị thanh cừ bọn họ công kích lúc sau thực mau liền biến mất, thoạt nhìn giống như là ảo giác giống nhau.

Hắn nhíu nhíu mày.

"Cái này địa phương hẳn là một cái ảo cảnh." Nhưng là ở Lạc Hòa nhận tri bên trong, có thể đem mọi người đều đầu nhập đến cùng cái ảo cảnh bên trong, cũng là một loại rất khó đến thủ đoạn.

Nam Cung Giác trong lòng chửi thầm: Nếu không phải ảo cảnh nói chẳng lẽ còn có thể là thật vậy chăng? Vị kia xuyên qua tiền bối hẳn là không có như vậy nhàm chán đi?

Bất quá cái kia tiền bối thời đại đã xảy ra cái gì cũng rất khó nói, làm không hảo vị kia tiền bối thật đúng là có khả năng đem chính mình xuyên cùng phía trước nơi đó kiến tạo ra tới đâu?

Chính là cái này cương thi có điểm không thể hiểu được.

Nghe được ký chủ cùng Lạc Hòa chi gian đối thoại, hệ thống mắt trợn trắng.

Nó nhưng thật ra cảm thấy căn cứ vị kia người xuyên việt nhật ký tới xem, làm ra thứ gì tới đều không kỳ quái.

Bất quá nó nhưng thật ra cũng không rõ ràng lắm, thế giới này thế nhưng còn tồn tại một cái khác người xuyên việt, làm đến nó giống như một chút cũng không đặc thù dường như, thật là lệnh hệ thống không vui.

Đáng tiếc hiện tại sự tình sẽ không theo hệ thống tâm tình mà dời đi.

.

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa bó tay không biện pháp thời điểm, những cái đó mặt ngoài thoạt nhìn bị thanh cừ bọn họ tiêu diệt cương thi nhóm, lại từ ban đầu xuất hiện địa phương xông ra, đen kịt tròng mắt nhìn bọn hắn chầm chầm phương hướng, lộn xộn hướng bên này

Chạy vội lại đây.

"Tê ——" Nam Cung Giác hít một hơi, cảm thấy cái này hình ảnh có điểm kinh tủng, thuận tiện ở trong lòng phun tào một chút vị tiền bối này có phải hay không TV xem nhiều, thế nhưng sẽ làm ra như vậy trung nhị đồ vật.

"Răng rắc!" Nam Cung Giác không nhịn xuống xông lên đi cùng thanh cừ bọn họ cùng nhau chiến đấu, đón nhận giương nanh múa vuốt cương thi, móc ra một phen kiếm đã đâm đi.

Đối diện cương thi chặt đứt một bàn tay.

Nam Cung Giác hô hấp một đốn.

Liền ở kia chỉ cương thi bị hắn chém đứt một bàn tay trong nháy mắt kia, Nam Cung Giác cảm giác được rõ ràng chính mình trong cơ thể linh lực bị thứ gì hút đi một bộ phận.

Hắn ý thức được cái gì, góc độ xảo quyệt nhất kiếm đâm đến bị hắn chém một bàn tay cương thi trên cổ, kia chỉ cương thi tròng mắt xoay chuyển, lập tức ngã trên mặt đất.

Cùng lúc đó, trong thân thể hắn linh lực lại mất đi một ít.

Nam Cung Giác nhíu mày.

Hắn sau này lui lại mấy bước, không có tiếp tục tham gia chiến đấu, mà là đi tới Lạc Hòa bên người, đem chính mình phát hiện nói cho Lạc Hòa: "Sư huynh, ta phát hiện mấy thứ này giống như…… Sẽ hút đi ta linh lực."

Lạc Hòa ánh mắt chợt lóe.

Hắn không rõ ràng lắm này đó cương thi rốt cuộc là như thế nào tới, nhưng là vừa rồi thanh cừ bọn họ đã giết chết một đợt, thoạt nhìn cũng yếu ớt bất kham, không có gì lực sát thương.

Nhưng mà không biết chúng nó là thật sự số lượng quá nhiều, vẫn là bởi vì một ít nguyên nhân khác, thế nhưng lại một lần xuất hiện lớn như vậy một đám cương thi, này bản thân liền có cổ quái.

Hơn nữa tiểu sư đệ nói những cái đó……

Một loại suy đoán từ Lạc Hòa trong đầu dần hiện ra tới, hắn không khỏi có loại sởn tóc gáy cảm giác.

Nếu hắn suy đoán chính xác nói……

"Thanh cừ tiền bối trước từ từ! Mấy thứ này không thể giết!"

Đang nghe thấy Lạc Hòa nói thời điểm, thanh cừ vừa vặn lộng chết một con quái vật cương thi, Lạc Hòa bỗng nhiên nói như vậy, hắn ngẩn người, một con không biết sống chết tiểu cương thi đột nhiên lẻn đến hắn trước mặt, giơ lên trường thật dài móng tay móng vuốt hướng hắn đã đâm tới!

Thanh cừ né tránh công kích, cũng không có buông tha này chỉ tiểu cương thi, một cái tát đem nó chụp chết trở về thấy gia trưởng.

Sau đó hắn xoay người đối Lạc Hòa nói: "Chờ chúng ta trước đánh xong này một vòng lại nói!"

Lạc Hòa: "……"

Nam Cung Giác: "……"

Này có phải hay không có điểm quá tùy ý a?

Nhưng mà đại lão ý tưởng luôn là làm người không thể tưởng tượng, hơn nữa đại lão vĩnh viễn sẽ không cảm thấy chính mình có cái gì sai.

.

Cho nên chờ đến các đại lão lại đánh xong một ván thời điểm, Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa đều đã thiếu chút nữa cùng hệ thống cùng nhau ở não nội đấu địa chủ.

Thanh cừ động thủ lúc sau thần thanh khí sảng về tới thành thị trung ương, thấy Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa đang ngồi ở một cái tiệm cà phê trung, cách trong suốt pha lê cửa sổ sát đất nhìn bọn họ, thần sắc phi thường kỳ diệu.

Nếu hắn ở hiện đại xã hội sinh hoạt quá nói, phỏng chừng là có thể hiểu được Nam Cung Giác xem hắn ánh mắt chính là cái loại này nhìn thấy trung nhị bệnh thiếu niên thần sắc.

Thấy hắn thấy được bọn họ, Nam Cung Giác hướng về phía thanh cừ vẫy vẫy tay: "Hắc! Các ngươi đánh xong hiểu rõ sao?"

Thanh cừ: "……"

Không biết vì cái gì, hắn cảm thấy cái này trường hợp lệnh người thập phần khó chịu.

Nhưng mà liền tính là như vậy hắn cũng không có gì biện pháp. Chỉ có thể theo Nam Cung Giác ý tưởng hướng tiệm cà phê bên kia đi qua đi.

Đánh xong một hồi giá lúc sau, A Lê cùng mật lĩnh cũng thấy đang ở thảnh thơi thảnh thơi ở quán cà phê —— đương nhiên bọn họ cũng không nhận thức quán cà phê là cái gì, chỉ cảm thấy cửa kính lúc sau Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa cùng Lạc Hòa cười đến có điểm chướng mắt, hai người liếc nhau, nhìn thoáng qua còn không ở trạng huống nội ngao sơn, ăn ý không có nói tỉnh ngao sơn, trực tiếp hướng quán cà phê bên kia đi.

Cửa kính linh tinh chân thật độ trăm phần trăm, vốn dĩ tính toán trực tiếp đi đến Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa trước mặt thanh cừ tới rồi cách bọn họ không xa địa phương, đột nhiên đụng vào trong suốt pha lê thượng, lập tức "Ai da!" Một tiếng, phi thường kinh ngạc nhìn Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa: "Các ngươi bị nhốt ở kết giới?"

Nghe được thanh cừ nói như vậy, mới vừa đi lại đây A Lê cùng mật lĩnh cũng lắp bắp kinh hãi, kinh ngạc mạc danh nhìn cửa kính sau Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa.

Nam Cung Giác trầm mặc một chút.

Lạc Hòa trong lúc nhất thời cũng không biết nên như thế nào giải thích.

Đối với Lạc Hòa tới nói, hắn phía trước cùng Nam Cung Giác trao đổi quá ký ức, bởi vậy đối một pha lê môn không có gì tò mò, nhưng là thanh cừ bọn họ đối với mặt khác thế giới kia hoàn toàn không biết gì cả, bởi vậy trong lúc nhất thời còn tưởng rằng Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa bị cái gì lợi hại trận pháp vây khốn.

Quan trọng nhất chính là……

Hơn nữa vây khốn Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa cái này kết giới, thậm chí còn có thể xuất hiện thật thể, nhưng là lại không có bất luận cái gì linh lực, lệnh người cảm thấy không thể tưởng tượng.

Liền ở ngay lúc này, ngao sơn cuối cùng là phát hiện chỉ còn lại có chính mình một người ở chiến đấu, hắn bay nhanh treo cổ cuối cùng một con cương thi, sau đó đi tới thanh cừ bọn họ bên cạnh, vỗ vỗ thanh cừ bả vai: "Tiểu tử ngươi tốc độ còn rất nhanh a!" Sau đó hắn nhìn về phía Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa, phát hiện trước mặt pha lê tường, "Di?" Một tiếng: "Các ngươi hai như thế nào bị nhốt ở chỗ này?"

Nam Cung Giác đỡ trán, lúc này là thật sự có chút bất đắc dĩ, như thế nào bọn họ một đám đều cảm thấy bọn họ là bị đóng đâu?

Như vậy nghĩ, hắn đứng lên mở ra cửa kính, đi ra ngoài, chụp một chút thanh cừ bả vai, ngữ khí rất là bất đắc dĩ: "Yên tâm đi, ta cùng sư huynh không có bị trảo, cũng không có bị nhốt trụ." Hắn kéo ra môn, "Chúng ta đi vào trước ngồi một hồi rồi nói sau."

.

Toàn viên đến đông đủ, vây quanh ở quán cà phê trung bàn tròn thượng, không rõ chân tướng bốn cái đồ cổ tiền bối ngươi nhìn xem ta ta nhìn xem ngươi, đều là vẻ mặt mờ mịt.

Còn có cảm thấy thập phần ngạc nhiên.

Phía trước thời điểm bọn họ không có chú ý tới thành thị này mỗi một cái vật kiến trúc đều thập phần rất thật, chỉ là lâm vào rơi vào hoàn cảnh lạ lẫm bên

trong khủng hoảng bên trong, nhưng mà hiện tại, những cái đó cương thi bị đánh chết đến không sai biệt lắm, này phố đối bọn họ lực hấp dẫn liền dần dần biến đại.

Đặc biệt là kia một phiến bị bọn họ ngộ nhận vì là kết giới cửa kính nhất thần kỳ.

Mặc kệ bọn họ là nghĩ như thế nào, Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa trong lòng đều không thèm để ý.

Đại gia tại đây loại trầm mặc không khí dưới, Nam Cung Giác từ quầy thượng cầm một hồ nước trái cây ngã xuống mỗi người trong chén, dựa theo phía trước cùng Lạc Hòa thương lượng tốt cách nói, đem cái này địa phương biên thành một nhân tộc bên trong có ghi lại địa phương.

“Ta ở Cửu Thiên Tông một quyển sách cổ thượng xem qua, năm đó Cửu Thiên Tông đệ nhất nhân tông chủ chính là ở tại như vậy trong phòng, nghe nói tông chủ là thượng giới đến tiểu thế giới luân hồi lịch kiếp cao nhân, phía trước cư trú địa phương chính là cái dạng này. Ở đệ nhất nhân tông chủ phi thăng về sau, hắn lưu lại một ít sách vở trung ghi lại như vậy địa phương.” Hắn nhẹ nhàng mà uống một ngụm nước trái cây, chép chép miệng, “Cho nên ta cùng sư huynh hoài nghi cái này địa phương có thể là chúng ta tông chủ động phủ linh tinh.”

Đương nhiên nơi này đảo không nhất định là động phủ, người rất có khả năng là xuất phát từ ảo giác bên trong, nếu là ảo giác nói, phỏng chừng càng thêm cùng vị kia tiền bối phân không khai.

Thanh cừ nghe xong Nam Cung Giác nói, tức khắc cảm thấy có điểm choáng váng.

Ngao sơn bọn họ cũng là không hiểu ra sao, hoàn toàn không có nghe nói qua thượng giới có người ở tiểu thế giới luân hồi lịch kiếp loại này thao tác bọn họ có chút như lọt vào trong sương mù.

Lạc Hòa cúi đầu uống lên khẩu chua ngọt nước trái cây, giấu đi bên môi ý cười.

Tiểu sư đệ lá gan thật đại, cư nhiên cho rằng bọn họ thế giới kia người là thượng giới.

Bất quá như vậy ẩn ẩn khoe ra bọn họ cái kia tiểu thế giới tiểu sư đệ, lúc này đây lại không có làm Lạc Hòa cảm thấy tiểu sư đệ tùy thời đều có khả năng biến mất cái loại này chua xót, ngược lại càng có rất nhiều cảm thấy như vậy có tiểu tâm tư tiểu sư đệ đáng yêu.

Lạc Hòa thở dài, tả hữu hiện tại tiểu sư đệ tạm thời cũng không rời đi thế giới này, đến nỗi về sau sự tình, ai có nói rõ ràng đâu? Nếu là tiểu sư đệ thật sự phải đi về, hắn bồi cùng nhau thì tốt rồi.

Còn không biết Lạc Hòa làm thế nào quyết định Nam Cung Giác nhưng thật ra cảm giác lúc này đây chính mình lừa dối đến cũng không tệ lắm, hơn nữa bởi vì

Nam Cung Giác này một phen lý do thoái thác, liền tính là thấy Nam Cung Giác đối cái này địa phương khác thường quen thuộc, cũng làm người theo bản năng xem nhẹ.

Liền ở ngay lúc này, đầu đường đầu hẻm đơn vị địa phương, lại bắt đầu vụt ra ban đầu những cái đó cương thi tới.

"Ta đi! Còn chưa đủ?" Phát hiện không đúng thanh cừ thấy ngóc đầu trở lại cương thi đàn, tức giận đến trực tiếp quăng ngã cái ly liền đi ra ngoài, trong lòng tràn đầy muốn cấp này đó tiểu gia hỏa nhóm phát triển trí nhớ bạo lực ý tưởng.

"Tiền bối chờ một chút!" Nam Cung Giác gọi lại bạo nộ thanh cừ, "Mấy thứ này không quá thích hợp, ta phỏng chừng là sát không xong, nếu muốn đối phó mấy thứ này, muốn trước tưởng tưởng đối sách mới được."

Nghe xong Nam Cung Giác nói, thanh cừ tưởng tượng cũng cảm thấy không đúng rồi, phía trước cương thi đều là từ cùng cái địa phương toát ra tới, hơn nữa hắn vừa rồi chém giết thời điểm, tựa hồ luôn là cảm thấy những cái đó cương thi khí vị quá mức với tương một ít.

Hắn rầu rĩ không vui ngồi trở lại bàn tròn, cảm xúc không cao: "Chúng ta đây phải làm sao bây giờ?"

Nam Cung Giác chưa thấy qua loại này đi lên liền tình huống đều không hỏi vừa hỏi liền hỏi biện pháp giải quyết, bị nghẹn một chút.

Bất quá hắn tiết tấu không có bị quấy rầy, mà là tiếp tục nói: "Ta vừa rồi phát hiện ta ở công kích mấy thứ này thời điểm, trong cơ thể linh lực sẽ biến mất, hơn nữa tốc độ phi thường mau, các ngươi có hay không cảm giác được đồng dạng không thích hợp?"

Hắn như vậy vừa nói, thanh cừ dò xét một chút chính mình tình huống, tức khắc ngây người một chút: "Như thế nào sẽ……"

Thân là mang theo Yêu Vương thêm vào cùng chính mình một thân tu vi đại yêu, hắn thế nhưng không biết khi nào bị người hút đi gần một phần trăm yêu lực……

Bọn họ rốt cuộc là tới rồi một cái như thế nào nguy hiểm địa phương!

Thanh cừ sợ hãi cả kinh, ngay sau đó hắn nghe thấy cùng chính mình giống nhau thân là đồ cổ ba người đều hút một ngụm khí lạnh, thanh âm phi thường đồng bộ.

Một cổ điềm xấu dự cảm đánh úp lại.

? Tác giả nhàn thoại: Hằng ngày vẫn chưa kết thúc QAQ

------oOo------

Phần 212

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 212: Xuyên qua tiền bối nhị

Nhưng mà thanh cừ còn không có mở miệng hỏi, liền nghe thấy được bọn họ ba cái thanh âm: "Ta yêu lực……"

"Tại sao lại như vậy? Chúng ta không phải……" A Lê phát hiện lực lượng của chính mình giảm bớt rất nhiều, ngay cả mật lĩnh sắc mặt đều không thích hợp, lời nói không có nói xong.

Các nàng phía trước ở yêu trủng thời điểm, tuy rằng biết chính mình hẳn là đã chết, nhưng là bọn họ đều là tồn tại lực lượng cường đại, đại gia nhàm chán thời điểm liền sẽ đánh một trận, sinh hoạt tràn ngập nhàm chán chiến đấu.

Bọn họ đối thực lực của chính mình thập phần hiểu biết, thế cho nên ở phát hiện bọn họ lực lượng cũng ít rất nhiều lúc sau, đại gia thần sắc đều có chút không quá thích hợp.

Loại này không thể hiểu được trạng huống một chút cũng không ở bọn họ dự tính trong phạm vi hảo sao? Nhưng càng quan trọng là…… Thanh cừ bỗng nhiên nhìn Nam Cung Giác, hỏi: "Chúng ta lực lượng nếu biến mất, như vậy, bên ngoài vài thứ kia đều là thật vậy chăng?"

Nam Cung Giác nhướng mày: "Chúng ta không nhất định ở ảo cảnh, cũng chưa chắc liền ở hiện thực, còn có, bên ngoài vài thứ kia đều là vừa mới bị chém chết những cái đó, ta phía trước để lại vài thứ ở ta giết chết kia một con cương thi…… Quái vật mặt trên, hiện tại cảm ứng được nó tồn tại."

Hệ thống ở Nam Cung Giác não nội điên cuồng phun tào ký chủ: "Ha hả, rõ ràng là ta kiểm tra đo lường ra tới đồ vật, ký chủ thật có thể hướng chính mình trên mặt thiếp vàng."

Nhưng là Nam Cung Giác hoàn toàn không thèm để ý nó nói gì đó là được, hắn đang ở tự hỏi nên nói như thế nào ra bản thân phát hiện có vẻ tương đối bình thường một chút.

"Hơn nữa," Nam Cung Giác tiếp tục nói, nội dung lệnh người có chút kinh tủng, "Các ngươi có hay không phát hiện mấy thứ này đang ở biến cường?"

"Ý của ngươi là……"

Thanh cừ cảm thấy Nam Cung Giác cách nói có chút lệnh người kinh tủng, không mấy tin được.

Nhưng thực mau hắn liền phát hiện, những cái đó quái vật thật sự ở biến cường.

“Này rốt cuộc là địa phương nào a?” Hắn trở tay giải quyết rớt một con bạo lực tạp khai cửa sổ sát đất, đem móng vuốt duỗi tới rồi chính mình trước mặt cương thi, có chút sốt ruột. Nếu mấy thứ này hoàn toàn giết không chết, còn sẽ trở nên càng ngày càng cường nói, kia cũng thật chính là một hồi ác mộng.

Nếu Nam Cung Giác bọn họ Nhân tộc có cái này địa phương ghi lại, nói vậy cũng là có có thể rời đi cái này địa phương biện pháp đi?

Thanh cừ nghĩ như vậy, lại ngăn cản không được nhằm phía chính mình một cái lại một cái cương thi người trước ngã xuống, người sau tiến lên xông tới.

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa đều gia nhập chiến đấu bên trong.

Cuống quít bên trong Nam Cung Giác hỏi một chút hệ thống: “Thống a, có hay không cái gì tạm thời làm này đó cương thi không động đậy đồ vật?”

“Đương nhiên là có……” Hệ thống đắc ý nói xong tiền tam cái tự lúc sau bỗng nhiên mắc kẹt, nó có chút không dám tin tưởng nhìn hệ thống giao diện, cái gì đều cũng không nói ra được. “Không có cách nào. Căn cứ hệ thống phân tích, thứ này không thuộc về thế giới này, cho nên hệ thống không có bất luận cái gì đạo cụ có thể cung cấp.”

.

Nam Cung Giác mắt trợn trắng, hắn cảm giác hệ thống vừa rồi tuyệt đối là tưởng nói có biện pháp, nhưng mà nhìn hệ thống tư liệu lúc sau mới phát hiện căn bản không có đi?

Nhưng là hiện tại hắn không có thời gian dỗi hệ thống, chỉ có thể ở trong lòng trợn trắng mắt.

Liền tính là biết mấy thứ này mỗ một loại trình độ tốt nhất giống càng lớn càng lợi hại, nhưng là bọn họ cũng cần thiết muốn trước đem này một đám đánh chết lại một lần nữa nghĩ cách giải quyết vấn đề.

Lạc Hòa cũng gia nhập trong chiến đấu, tuy rằng này đó cương thi thoạt nhìn người không người quỷ không quỷ, nhưng là ở mấy cái đồ cổ cùng với thực lực tuy rằng đã chịu ảnh hưởng nhưng là vẫn như cũ là Tạo Linh Cảnh Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác cộng đồng đả kích dưới, thực mau lại một lần bị đánh lui.

Chờ đến bọn họ đánh xong này một đám cương thi lúc sau, quán cà phê đã một mảnh hỗn độn, không có cách nào, Nam Cung Giác đành phải đem người mang theo tiến vào vừa thấy liền phi thường an toàn quán cà phê đối diện khách sạn 5 sao bên trong, tiếp tục thương thảo đối sách.

Lúc này đây mọi người đều trầm mặc một chút.

Vẫn là thanh cừ trước khai khẩu: “Các ngươi vị kia tiền bối nếu để lại ghi lại, kia hắn có hay không nói này đó quái vật là cái gì? Muốn như thế nào giải quyết?”

Nam Cung Giác lắc đầu: “Không biết, tông chủ hắn chỉ nói có như vậy một chỗ, ghi lại đã không minh xác, hơn nữa cái kia thời đại rất nhiều ghi lại đều bị trở thành là cấm kỵ cấm quá một đoạn thời gian.”

Ngụ ý chính là hắn cũng không biết này rốt cuộc giải quyết như thế nào.

Nam Cung Giác thậm chí cảm thấy có điểm vớ vẩn.

Cái này địa phương thật sự làm hắn có một loại chính mình xuyên qua về nhà ảo giác, mặc kệ là khách sạn vẫn là quán cà phê vẫn là mặt khác cái gì, tất cả đều cho hắn loại này lệnh người không thể tưởng tượng cảm giác.

Nhưng là hắn thực minh xác biết, thế giới này vẫn như cũ là một thế giới khác.

Hắn ở trong lòng thở dài.

Kỳ thật hắn hoàn toàn không phải cái gì cảm tính người, nhưng là loại này mâu thuẫn cảm giác cũng thật là đối hắn có chút ảnh hưởng.

Lạc Hòa vẫn luôn đều không có nói chuyện, giống như hắn căn bản không biết có như vậy một việc dường như.

Nam Cung Giác cũng không rõ ràng lắm vì cái gì Lạc Hòa vẫn luôn trầm mặc, tuy rằng hắn cũng hoàn toàn không cảm thấy Lạc Hòa cho dù có cái gì ý tưởng cũng không có gì trợ giúp là được.

Rốt cuộc Lạc Hòa liền tính là lại lợi hại, đối mặt không biết sự vật thời điểm, luôn là sẽ có một ít yếu ớt linh tinh đi?

Nam Cung Giác yên lặng mà nghĩ đến.

Hệ thống thực không cho mặt mũi “Thiết” một tiếng.

“Câm miệng!” Nam Cung Giác mắt trợn trắng, “Giúp không được gì liền không cần quấy rối.”

Hệ thống ủy ủy khuất khuất đi tới thức hải một bên ngồi, quả nhiên không nói. Dù sao nó đích xác cũng không giúp được gì.

Đại gia hai mặt nhìn nhau trong chốc lát, ngao sơn có điểm tức giận một phách cái bàn: “Chúng ta rốt cuộc phải làm sao bây giờ? Trong chốc lát những cái đó quái vật nếu là lại xuất hiện nên làm cái gì bây giờ? Chẳng lẽ liền như vậy đứng trơ bị công kích sao?”

“Là những cái đó quái vật trước công kích chúng ta sao?” A Lê trầm mặc một chút, đột nhiên hỏi nói.

Mọi người đều trầm mặc, ngay cả Nam Cung Giác cũng đều bị vấn đề này hỏi kẹt.

Là những cái đó cương thi trước công kích đơn vị sao? Sự thật thực rõ ràng, kia đương nhiên không phải, trên thực tế ban đầu những cái đó cương thi xuất hiện thời điểm, là bọn họ chính mình chủ động đưa lên đi.

Này liền xấu hổ.

Nam Cung Giác trừu trừu khóe mắt, không biết nên nói cái gì cho tốt.

Nếu những cái đó cương thi kỳ thật cũng không có công kích bọn họ ý tứ, là bọn họ trước bắt đầu công kích dẫn tới hiện tại cục diện, vậy ha hả.

Lạc Hòa nghe thấy được A Lê hỏi như vậy, nhưng thật ra nhìn nhiều nó liếc mắt một cái.

Nam Cung Giác chú ý tới cái này chi tiết, hắn thông qua hệ thống gõ Lạc Hòa: "Sư huynh, chẳng lẽ ngươi cũng cảm thấy mấy thứ này sẽ không chủ động công kích chúng ta?"

Hắn cũng không biết chính mình ôm cái gì chờ mong, nhưng là không nghĩ tới Lạc Hòa thế nhưng gật gật đầu: "Rất có khả năng."

Nam Cung Giác tức khắc cảm thấy không xong, tuy rằng không biết cái kia người xuyên việt tiền bối rốt cuộc là nghĩ như thế nào, nhưng là những cái đó cương thi mặc kệ nói như thế nào, hẳn là đều không phải cái gì đơn giản trang trí phẩm đi?

Chẳng lẽ tồn tại liền không có một chút cái gì ý nghĩa sao?

Nhưng là căn cứ hắn đối trung nhị bệnh thiếu niên nhận tri tới xem, vị kia tiền bối nói không chừng thật đúng là không có gì ý tưởng, chỉ là đơn thuần cảm thấy có trung nhị bệnh thiếu niên đặc thù ý nghĩa linh tinh……

Cũng không ngủ được không có khả năng.

Đương nhiên này đó không đáng tin cậy ý tưởng hắn vẫn là chính mình ngẫm lại liền tính, liền đừng nói ra tới làm người khủng hoảng.

Bởi vì bọn họ những người này bên trong, trước mắt có đột phá không gian năng lực chỉ có thanh cừ một người, cho nên thanh cừ đối với bọn họ tới nói quan trọng nhất.

Nam Cung Giác hít một hơi, hỏi: "Thanh cừ tiền bối, ngươi năng lực có thể cho chúng ta trực tiếp từ nơi này đi ra ngoài sao?"

Nếu nơi này là một cái kết giới nói, không gian năng lực linh tinh hẳn là có thể đột phá, nhưng là nếu nơi này chỉ là một cái ảo cảnh nói, phỏng chừng vẫn là yêu cầu bọn họ tìm được chế tạo ảo cảnh đồ vật mới được.

Thanh cừ bị Nam Cung Giác vấn đề hỏi đến sửng sốt, phía trước hắn đi tới cái này xa lạ địa phương, không kịp nghĩ nhiều cái gì liền xuất hiện những cái đó cương thi, tự nhiên cũng không có thời gian tưởng có thể hay không đi ra ngoài, nhưng là Nam Cung Giác như vậy vừa hỏi, hắn nhưng thật ra trong lòng có ý tưởng.

Hắn nếm thử cảm ứng một chút, lại không có phát hiện bất luận cái gì sơ hở.

Thanh cừ nhíu nhíu mày: "Không có?"

Hắn kỳ thật cũng không xác định cái này địa phương rốt cuộc là một cái kết giới không gian vẫn là ảo cảnh, bởi vì hắn cảm giác được một tia không gian dao động ý tứ, nhưng là cái loại cảm giác này thập phần mỏng manh, quả thực giống như là không có, thanh cừ cũng không xác định chính mình có phải hay không cảm giác sai rồi.

Nam Cung Giác có chút kinh ngạc, hắn kỳ thật không ôm cái gì hy vọng, hiện tại hắn đối với tình cảnh hiện tại thật là không hiểu ra sao, hoàn toàn không rõ bọn họ hiện tại cái này tình cảnh là chuyện như thế nào.

Nếu thật sự dựa theo phía trước Yêu tộc vị kia Yêu Vương tiền bối cách nói nói, bọn họ kế tiếp nhiệm vụ xem như một cái liên quan đến đến toàn bộ Cửu U tiểu thế giới sinh tử tồn vong nhiệm vụ, nếu thật là nói như vậy, Thiên Đạo hẳn là đứng ở bọn họ bên này mới đúng đi? Nhưng nếu là nói như vậy nói, bọn họ sao có thể còn sẽ bị vây ở chỗ này đâu?

Nam Cung Giác vô luận như thế nào cũng tưởng không rõ đây là một cái cái gì nguyên lý.

Lúc này hắn thậm chí phân tâm suy nghĩ một chút, nếu là lúc này Thiên Đạo có thể đứng ra tới nói một câu thì tốt rồi……

Bất quá này hẳn là không có khả năng đi?

Nam Cung Giác lung tung rối loạn suy nghĩ một hồi.

Sau đó hắn bỗng nhiên trước mắt tối sầm, còn không có phản ứng lại đây liền cảm thấy thân thể của mình về phía sau đảo, giống như bị ai từ phía sau tiếp được, sau đó liền hôn mê bất tỉnh.

Nam Cung Giác: "……" Không phải đâu?

Hắn khôi phục ý thức thời điểm, liền thấy một đoàn ngạo kiều bạch quang —— quỷ biết hắn là từ đâu nhìn ra tới một đoàn màu trắng quang ngạo kiều.

Nam Cung Giác mắt trợn trắng: "Thiên Đạo? Các ngươi Thiên Đạo như vậy nhàn sao? Không có gì nghiệp vụ yêu cầu xử lý?"

Không biết có phải hay không hắn ảo giác, Nam Cung Giác cảm thấy kia đoàn bạch quang tựa hồ có điểm phẫn nộ.

Nhưng là hắn cũng không tin tưởng, đường đường Thiên Đạo, sao có thể sẽ có cảm tình loại đồ vật này?

Không cẩn thận đã biết Nam Cung Giác suy nghĩ gì đó Thiên Đạo thu hồi chính mình phẫn nộ, một đoàn bạch quang có vẻ càng thêm thánh khiết một ít, nó nỗ lực tản mát ra thánh khiết quang mang, mở miệng nói chuyện thời điểm gắng đạt tới lãnh khốc vô tình: "Người từ ngoài đến, các ngươi trước mắt cực khổ đến từ chính ngươi tiền bối, căn cứ ngươi phản ứng, ngươi vị kia người từ ngoài đến tiền bối tựa hồ cùng ngươi là đến từ cùng cái địa phương." Nó ở trong lòng lộ ra một cái ghét bỏ biểu tình, nhưng là từ một đoàn bạch quang thượng cái gì

đều nhìn không ra tới, “Các ngươi người từ ngoài đến sự tình ta không phải thực minh bạch, nhưng là này đó ảo cảnh đều là căn cứ cùng hắn nhất có cộng minh người ý tưởng tới……”

Nó bỗng nhiên lóe lóe, tựa hồ là cảm thấy chính mình nói được quá nhiều, cuối cùng nói một câu “Xem ở ngươi là vì giúp ta tìm được…… Thạch phân thượng, liền cho ngươi nhắc nhở đến nơi đây!” Sau đó hóa thành không biết cái quỷ gì đồ vật lập tức biến mất không thấy.

Để lại Nam Cung Giác một người trợn mắt há hốc mồm.

Này, là, cái, gì, quỷ?

Hắn có điểm tưởng đối cái này Thiên Đạo dựng ngón giữa.

Nhưng là hắn không thể, hắn có một loại dự cảm, cái này Thiên Đạo kỳ thật ước gì chính mình phi thăng, nhưng là hắn cũng không bảo đảm chính mình ở dựng ngón giữa lúc sau Thiên Đạo có thể hay không lén lút cho chính mình tìm phiền toái, cho nên quyết định nén giận.

Kết quả hắn một hơi còn không có nuốt xuống đi, giây tiếp theo liền trước mắt lại một lần tối sầm, lại trợn mắt thời điểm thấy nhìn chính mình như suy tư gì Lạc Hòa cùng với Lạc Hòa bên người hệ thống.

Nam Cung Giác: “……” Nga khoát!

Muốn xong.

Bất quá Lạc Hòa không hỏi hắn cái gì, tương phản nhưng thật ra hệ thống lập tức nhào tới, vọt tới Nam Cung Giác trong lòng ngực chính là một trận miêu miêu miêu!

Đương nhiên, có chút miêu mặt ngoài ở miêu miêu miêu, trên thực tế lại ở hắn thức hải trung điên cuồng chất vấn: “Ký chủ ngươi có phải hay không cõng ta có khác hệ thống? Vừa rồi ta vì cái gì sẽ bị từ ngươi thức hải bắn ra tới nha miêu?!”

Nam Cung Giác cảm giác được đến từ hệ thống thật sâu hoảng sợ, tức khắc có chút vô ngữ, bọn họ chi gian ban đầu thời điểm chủ đạo cũng không phải hắn đi? Như thế nào hệ thống một bộ hắn là cái phụ lòng hán bộ dáng?

Liền tính hắn là tra nam, tra cũng không có khả năng là hệ thống loại này số liệu đi?

Hắn mắt trợn trắng, sau đó đem hệ thống từ chính mình trên người gian nan xé mở, hướng về phía Lạc Hòa cười cười: “Sư huynh……”

Không biết vì cái gì, nghĩ đến chính mình không cẩn thận bị Thiên Đạo triệu hoán bỗng nhiên té xỉu sự tình, hắn thế nhưng có điểm chột dạ.

Không biết có thể hay không đem chính mình gặp qua Thiên Đạo sự tình nói cho sư huynh a……

“Đương nhiên không thể!”

Một tiếng rít gào không biết từ địa phương nào vang lên, Nam Cung Giác hoảng sợ, hướng bốn phía nhìn nhìn, không có phát hiện Thiên Đạo bóng dáng, tức khắc có chút vô ngữ.

Nói trở về, chẳng lẽ là bởi vì hắn là một cái ngoại lai người người xuyên việt nguyên nhân, Thiên Đạo đều không cần bảo trì một chút cảm giác thần bí sao?

Hắn lắc lắc đầu, đem này đó lung tung rối loạn đồ vật chạy về trong óc, lại đem hệ thống nhét trở lại chính mình thức hải bên trong, mới cảm thấy bốn phía thanh tịnh. Bất quá…… Giống như cũng không phải thực thanh tĩnh? Hắn cảm giác được Lạc Hòa đang ở mỉm cười chăm chú nhìn chính mình, ở hắn xem ra có chút tử vong chăm chú nhìn cảm giác.

Nam Cung Giác trong lòng run run, hoàn toàn không biết nên như thế nào lừa dối qua đi.

Như là đã nhìn ra hắn khó xử, Lạc Hòa bỗng nhiên chủ động mở miệng: “Không thể nói sao?”

Nam Cung Giác khó xử gật đầu, quỷ biết hắn nói ra Thiên Đạo sẽ làm chút cái gì phát rồ sự tình a?

Hắn điểm xong đầu liền phát hiện chính mình đầu bị một đôi tay xoa xoa, Lạc Hòa thanh âm ôn nhu dừng ở hắn bên tai: “Vậy không nói, chỉ cần ngươi không có việc gì thì tốt rồi.”

Lạc Hòa sẽ không nói cho Nam Cung Giác vừa rồi hắn hôn mê trong nháy mắt kia hoàn toàn mất đi tim đập cùng hô hấp, cái loại này khủng hoảng cảm giác còn tàn lưu ở hắn trong lòng, chỉ cần tiểu sư đệ không có việc gì thì tốt rồi……

Hệ thống ở Nam Cung Giác thức hải trung thu nhỏ lại thành một đoàn, không biết vì cái gì bỗng nhiên cảm thấy có điểm lạnh.

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa hai người nị oai trong chốc lát, bỗng nhiên cảm giác được bốn đạo mãnh liệt tầm mắt, hắn cả kinh, quay đầu liền thấy thanh cừ bọn họ bốn cái dùng một loại một lời khó nói hết biểu tình nhìn bọn họ.

Nam Cung Giác mặt, chậm rãi hồng tới rồi bên tai.

? Tác giả nhàn thoại: Nghe nói hôm nay có mưa sao băng, nhưng là ta cái gì cũng không có thể nhìn đến [đầu chó]QAQ

Bạo khóc

------oOo------

Phần 213

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 213: Xuyên qua tiền bối tam

Nhưng mà Lạc Hòa cũng không phải thật sự không muốn biết tiểu sư đệ ở hôn mê thời điểm rốt cuộc gặp cái gì, chỉ là bởi vì tiểu sư đệ không muốn nói, hắn cũng không thể hỏi đến quá nhiều.

Có đôi khi hắn thậm chí! Ở nga dơ, kỳ thật hệ thống tồn tại tiểu sư đệ cũng không nên nói cho chính mình……

Nam Cung Giác không biết Lạc Hòa suy nghĩ cái gì, hắn yên lặng mặt đỏ một thời gian lúc sau, bỗng nhiên nghĩ tới phía trước Thiên Đạo cấp nhắc nhở: "Đúng rồi, sư huynh! Ta vừa rồi làm giấc mộng!"

Lạc Hòa xoa xoa tiểu sư đệ tóc: "Mơ thấy cái gì?"

Tuy rằng biết tiểu sư đệ không chỉ là làm giấc mộng đơn giản như vậy.

Nam Cung Giác đem Thiên Đạo nói kia đôi không thể hiểu được nói nói cho Lạc Hòa: "Ngạch…… Chính là có người nói cái này địa phương này đó ảo giác đều là căn cứ vị kia có thể cùng người xuyên việt tiền bối sinh ra mỗ một loại liên hệ người ý tưởng cấu trúc……"

Hắn lời nói còn không có nói xong chính mình liền trước ngây ngẩn cả người.

Nơi này có thể cùng vị kia người xuyên việt tiền bối mạch não đối thượng người, giống như chỉ có chính hắn? Hơn nữa, này đó quán cà phê khách sạn lớn còn có cương thi gì đó……

Đều hình như là hắn quen thuộc những cái đó?

Nam Cung Giác trừng lớn đôi mắt, có điểm không thể tin được, chẳng lẽ mấy thứ này là căn cứ hắn ngẫm lại chiếu rọi ra tới?

Lạc Hòa thấy tiểu sư đệ nói nói bỗng nhiên chi gian liền đình chỉ, dần dần biểu tình đã xảy ra biến hóa, có chút khó hiểu.

Nhưng là hắn cẩn thận nghĩ nghĩ tiểu sư đệ lời nói lúc sau, thần sắc đã xảy ra một chút biến hóa. Lại nói tiếp, cái này địa phương có thể cùng vị kia người xuyên việt tiền bối mạch não nối tiếp ở bên nhau người, không phải chỉ có tiểu sư đệ sao?

Như vậy tiểu sư đệ cái này biểu tình, chẳng lẽ là……

Cái này địa phương xác thật là tiểu sư đệ ý tưởng hoặc là nói là tiềm thức cấu tạo địa phương?

Lạc Hòa ánh mắt tối sầm lại, tiểu sư đệ cùng vị kia người xuyên việt tiền bối đến từ cùng cái địa phương, cho nên tiểu sư đệ mới không có nghĩ nhiều, hiện tại bỗng nhiên bị thứ gì một chỉ điểm, tự nhiên có thể phát hiện chuyện này.

Hắn đôi khi là thật sự cảm giác có điểm ghen ghét những cái đó luôn là có thể ở đủ loại dưới tình huống trợ giúp tiểu sư đệ tồn tại…… Mặc kệ là hệ thống vẫn là mặt khác cái kia vừa rồi tiểu sư đệ nhìn thấy không biết tên tồn tại.

Không biết vì cái gì, Lạc Hòa luôn là cảm thấy tiểu sư đệ vừa rồi sau khi hôn mê nhất định là gặp người nào, ở tiểu sư đệ nói ra "Mộng" cái này tự thời điểm đặc biệt như vậy tưởng.

Lạc Hòa phức tạp tâm tình không có người biết.

.

Nam Cung Giác phát hiện bọn họ ở chỗ này gặp rất nhiều cương thi sự tình rất có khả năng là bởi vì chính mình dựng lên, tức khắc có chút áy náy.

Bất quá…… Liền tính là đã biết nơi này là bởi vì ý nghĩ của chính mình phóng ra, hắn giống như cũng không biết giải quyết như thế nào chuyện này, Nam Cung Giác thập phần buồn rầu.

Hơn nữa……

Trực giác nói cho Nam Cung Giác, ở không biết biện pháp giải quyết phía trước, vẫn là không cần đem chuyện này nói cho thanh cừ bọn họ tương đối hảo.

Bởi vậy hắn lâm vào thật sâu mà trầm tư bên trong.

Từ Nam Cung Giác bỗng nhiên hôn mê lúc sau Lạc Hòa giống như là muốn điên rồi giống nhau canh giữ ở Nam Cung Giác bên người, lúc này tuy rằng phát hiện Nam Cung Giác tỉnh lại, nhưng là vì bảo hiểm khởi kiến, thanh cừ bọn họ vẫn là không có tùy tiện đi qua đi dò hỏi tình huống.

Bởi vậy Nam Cung Giác lén lút click mở chính mình ngoại quải: "Thống a, ngươi biết muốn như thế nào phá giải một người tiềm thức tạo thành cái loại này ảo cảnh sao?"

"Biết a!" Đã sớm ý thức được chính mình đã bị ký chủ vứt bỏ hệ thống đang ở một góc mùi ngon nhìn cơ sở dữ liệu lung tung rối loạn ngôn tình tiểu thuyết, nghe thấy Nam Cung Giác như vậy vừa hỏi, theo bản năng liền trực tiếp trả lời.

Nói xong lúc sau nó mới phát hiện Nam Cung Giác nói chính là cái gì, sau đó nó nâng lên đầu nhìn về phía ký chủ nơi phương hướng: "Ngươi hỏi cái này làm cái gì? Chẳng lẽ cái này ảo cảnh còn có thể là ai ý thức hình chiếu?"

Hệ thống có chút hồ nghi, cái loại này bí cảnh chỉ có ở gặp được thời điểm có thực tốt vận khí nhân tài có khả năng hỏi như vậy đi?

“Nơi này lại không phải ảo giác hình chiếu ảo cảnh……” Hệ thống nói thầm một câu, trên tay tiểu thuyết còn không có xem xong, vừa vặn tới nhất kích động nhân tâm cao trào bộ phận, nó cũng không có nhìn kỹ, dựa theo Nam Cung Giác yêu cầu ở hệ thống tìm tòi một lục soát, đem xếp hạng cái thứ nhất kết quả trực tiếp đổi ra tới ném cho Nam Cung Giác.

“Cho ngươi, nghi nan tạp chứng biện pháp giải quyết cơ sở thiên, coi như là hệ thống phúc lợi tặng cho ngươi hảo.”

Lần đầu tiên bị hệ thống như vậy đối đãi Nam Cung Giác trừu trừu khóe miệng, cái gì biểu tình đều không có lộ ra tới.

Kia quyển sách thoạt nhìn có điểm cũ nát, không biết hệ thống sự từ địa phương nào lấy ra như vậy một quyển thật thể thư cho chính mình, hệ thống cũng không giống như là có thể tùy thân mang theo một cái siêu cấp thư viện bộ dáng nha……

Hắn mở ra kia quyển sách nhìn nhìn, phát hiện kia quyển sách tuy rằng thoạt nhìn thập phần phức tạp bộ dáng, còn có rất nhiều tân mới cũ cũ bút ký, thoạt nhìn đảo như là một quyển hữu dụng thư. Nhưng là hệ thống cứ như vậy hào phóng tặng đồ cho hắn, là đột nhiên đổi tính đâu vẫn là có cái gì ý tưởng khác hoặc là mục đích?

Hắn không có tưởng quá nhiều, thực mau liền đem đột nhiên đổi tính hệ thống quên ở sau đầu, bắt đầu tìm kiếm loại này ảo cảnh đơn vị phá giải phương pháp.

Loại này ảo cảnh lại nói tiếp nguyên lý kỳ thật cùng tâm ma không sai biệt lắm, bất quá là tại tiến hành chế tạo tâm ma, nếu có người ở tu luyện thời điểm vào nhầm như vậy trận pháp trung, mở ra trận pháp, trừ phi là phát hiện cái này không gian trong vòng lỗ hổng, nếu không cũng chỉ có thể áp dụng chiến thắng chính mình này một cái thông qua phương thức.

Nam Cung Giác nhìn trên tay tiểu phá viết đến nhưng thật ra đơn giản, nhưng mà này hai loại phương pháp đối với hắn tới nói đều có điểm khó khăn.

Đệ nhất là hắn căn bản không có tìm được bất luận cái gì một loại lỗ hổng khả năng, bởi vì hắn hiện tại thực lực thật là đặc biệt thấp, mà đệ nhị loại phương pháp…… Nam Cung Giác căn bản không biết cái này địa phương yêu cầu chiến thắng rốt cuộc là thứ gì.

Hơn nữa……

Này đó cương thi sẽ hấp thụ linh lực linh tinh sự tình, phỏng chừng cũng là vì chính mình như vậy cho rằng mới có thể phát sinh.

Chính hắn đều có điểm nói không rõ bọn họ rốt cuộc là khi nào cuốn vào cái này ảo cảnh.

Hơn nữa……

Nam Cung Giác tự luyến cho rằng chính mình không có khả năng có đánh bại không được đối tượng, cho nên hoàn toàn không biết cái này ảo cảnh rốt cuộc còn có thể như thế nào đi ra ngoài.

Nếu là hệ thống đã biết Nam Cung Giác loại này ý tưởng, phỏng chừng sẽ cho nhà mình ký chủ một cái siêu cấp "Ha hả".

.

Đáng tiếc chính là hệ thống còn cái gì cũng không biết, trầm mê với cẩu huyết ngôn tình tiểu thuyết bên trong không thể tự kềm chế, hoàn toàn quên mất chính mình hẳn là một người cao quý lãnh diễm lãnh khốc vô tình tu tiên thăng cấp hệ thống.

Dù sao không chỉ có là hệ thống quên chuyện này, ngay cả nó phục vụ đối tượng Nam Cung Giác cũng hoàn toàn nghĩ không ra chính mình hệ thống là một người cao quý thăng cấp tu tiên hệ thống.

Tạm thời trước không nói cái này, Nam Cung Giác hôn mê kia đoạn thời gian, Lạc Hòa bọn họ đã lại một lần tiêu diệt một đợt cương thi, ở trong thời gian ngắn trong vòng vài thứ kia hẳn là sẽ không xuất hiện, cho nên……

Nam Cung Giác có chút rối rắm tưởng, chính mình muốn hay không nói động thanh cừ bọn họ cùng đi mặt khác địa phương xem xét một chút tình huống a?

Lạc Hòa thấy tiểu sư đệ đang ở tự hỏi cái gì, cũng không có quấy rầy, mà là ở trầm mặc ở một bên nhìn, thoạt nhìn giống như là một cái hộ vệ giống nhau không hề tồn tại cảm.

Nhưng là mặc kệ là Nam Cung Giác bản nhân vẫn là mặt khác bốn người, đều sẽ không đem Lạc Hòa trở thành là trong suốt người.

Phía trước ở Nam Cung Giác hôn mê thời điểm, Lạc Hòa biểu hiện thật sự là ngoài dự đoán, bọn họ ai cũng không nghĩ tới, ngày thường thoạt nhìn tuy rằng không có thực lực cùng bọn họ so sánh với không có gì đáng giá để ý, nhưng là ở Nam Cung Giác bỗng nhiên hôn mê trong nháy mắt kia thời điểm, Lạc Hòa bỗng nhiên bộc phát ra tới thực lực đem tất cả mọi người hoảng sợ.

Nhưng là bọn họ bốn cái làm đơn thuần tiền bối, thấy Lạc Hòa có được như vậy thực lực, không biết vì cái gì đầu tiên thế nhưng là thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Tuy rằng thực không nghĩ thừa nhận, nhưng là bọn họ mấy cái đối với hiện tại thời đại này hoàn toàn không hiểu biết, cố tình còn bị Yêu Vương huyền thương an bài một cái như vậy nghiêm túc nhiệm vụ, trong lòng đều có rất lớn áp lực.

Cho nên ở bất tri bất giác chi gian, bọn họ kỳ thật đã đem Lạc Hòa coi như là không thể thiếu một viên.

Ở ngay lúc này, Lạc Hòa biểu hiện ra ngoài siêu cường thực lực, làm cho bọn họ đều yên tâm không ít.

Lạc Hòa là hoàn toàn không biết bọn họ tâm tư, bởi vì tâm tư của hắn đều đặt ở tiểu sư đệ trên người.

Nam Cung Giác từ tự hỏi trung phục hồi tinh thần lại, nhược nhược giơ lên tay: "Chúng ta bằng không đi trước điều tra một chút này đó quái vật nơi phát ra, các ngươi cảm thấy thế nào?"

Thanh cừ dừng một chút: "Đúng vậy, chúng ta vì cái gì muốn ở chỗ này làm chờ, chẳng lẽ liền chờ đám kia tiểu quái vật cùng lần lượt xuất hiện sao?"

Nam Cung Giác nói khả năng không có gì phân lượng, nhưng là thanh cừ liền không giống nhau, thân là bọn họ bốn cái đồ cổ bên trong nhất kiến thức rộng rãi một cái, thanh cừ nói vẫn là có một chút hiệu quả.

Hắn như vậy một mở miệng, A Lê cùng mật lĩnh lập tức liền tỏ vẻ: "Kia hảo, ta cùng A Lê đi phía nam nhìn xem."

Mật lĩnh nói xong lúc sau trực tiếp lôi kéo A Lê tay liền đi rồi, tốc độ mau đến Nam Cung Giác hoàn toàn không có phản ứng lại đây.

"Ta đây cùng sư huynh liền đi……" Nam Cung Giác nhìn nhìn, bỗng nhiên ánh mắt sáng lên, chỉ vào cùng mật lĩnh bọn họ tương phản phương hướng, "Bên kia đi!"

Lạc Hòa cười gật gật đầu, cùng Nam Cung Giác cùng nhau hướng phía bắc đi qua.

Dư lại ngao sơn cùng thanh cừ hai mặt nhìn nhau.

Bọn họ tựa hồ cảm giác được một loại thương tổn, nhưng là cụ thể là cái gì hai cái độc thân cẩu hoàn toàn không thể thể hội.

Thanh cừ một nghẹn, trừng mắt ngao sơn: "Ta đây liền đi phía đông hảo, ngươi có ý kiến gì sao?"

Độc thân cẩu · siêu cấp tâm đại · ngao sơn hoàn toàn không rõ thanh cừ vì cái gì đột nhiên sinh khí, nhưng là hiện tại hắn đánh không lại thanh cừ, chỉ có thể bóp mũi nhận, hướng phía tây đi qua.

Tuy rằng hắn cảm thấy như vậy tách ra điều tra hoàn toàn không có gì ý nghĩa là được.

Mà Nam Cung Giác bên kia tình huống lại cùng mặt khác tam biên hoàn toàn không giống nhau.

Hắn thần thần bí bí lôi kéo Lạc Hòa hướng phương bắc, cũng chính là khách sạn bên phải con đường kia đi qua.

Hắn xuyên qua phía trước ở tại thành phố này, tuy rằng hắn thân là một cái trạch nam, đối với bên ngoài thành thị cũng không phải thập phần quen thuộc, nhưng là nhìn thành thị này đều có thể bị hắn hoàn mỹ hoàn nguyên ra tới, liền ý nghĩa hắn đối với cái này chính mình sinh hoạt thành thị vẫn là có chút hiểu biết.

Lạc Hòa tùy ý Nam Cung Giác lôi kéo đi phía trước đi, trên mặt vẫn luôn mang theo ý cười, nhưng là tiểu sư đệ càng là biểu hiện ra ngoài hắn đối với thành thị này quen thuộc, Lạc Hòa trong mắt ám sắc liền càng nghiêm trọng.

Nam Cung Giác muốn mang theo Lạc Hòa đi địa phương không phải khác, đúng là hắn tại đây tòa thành thị chỗ ở, kỳ thật chính là Nam Cung Giác ở thế giới này gia.

Tuy rằng…… Gia cái này từ, đối với Nam Cung Giác tới nói kỳ thật có điểm châm chọc.

Hắn lôi kéo Lạc Hòa xuyên qua phồn hoa phố buôn bán cùng một cái chợ bán thức ăn, đi tới một đống lầu 5 nhà trệt hạ, trong mắt lộ ra một ít hoài niệm cảm xúc, nhưng là cũng không phải thực trầm trọng.

Nam Cung Giác có chút cảm khái, lại nói tiếp hắn tới rồi dị thế giới kỳ thật cũng không có bao lâu, nhưng là lại làm hắn cảm thấy cùng nơi này có chút không hợp nhau.

Cũng may chung quanh cũng không có người nào lui tới.

Nam Cung Giác vừa mới như vậy tưởng, dưới lầu thang máy liền bỗng nhiên khai, hai trung niên trang điểm nữ nhân xuất hiện ở hắn trước mặt, sau đó mắt lộ ra kinh ngạc: "Tiểu giác? Ngươi như thế nào lúc này ra cửa? Thân thể có khỏe không?" Một cái bác gái tiến đến Nam Cung Giác bên người, tò mò lôi kéo hắn tay hỏi han ân cần, bỗng nhiên phát hiện Nam Cung Giác bên người Lạc Hòa, lộ ra một ít tò mò, "Vị này chính là……"

Ở nàng trong ấn tượng, thân thể này không tốt tiểu hài tử nhưng cho tới bây giờ không có mang theo người nào trở về quá.

Nam Cung Giác bị bất thình lình nhiệt tình sợ tới mức ngốc một chút, thanh âm có chút nói lắp: "Vương, Vương thẩm, đây là bằng hữu của ta."

Này rốt cuộc là chuyện như thế nào? Cái này địa phương quỷ quái không phải không có người sao? Vì cái gì hiện tại liền Vương thẩm đều xuất hiện?

Trong đầu hiện lên tiềm thức chiếu rọi mấy chữ, Nam Cung Giác trừu trừu khóe miệng.

Vương thẩm là hắn hàng xóm, hắn hiện tại trụ cái này địa phương kỳ thật là hắn mẫu thân cao trung thời điểm trụ địa phương, sau lại bởi vì ông ngoại bà ngoại qua đời duyên cớ, hắn mẫu thân liền đem cái này chỗ nào bán xuống dưới, rời đi Nam Cung gia lúc sau, Nam Cung Giác liền một người ở nơi này.

Vương thẩm ở hắn trong trí nhớ, chính là một cái nói nhiều hiền lành bình thường hàng xóm, hắn cùng chung quanh hàng xóm quan hệ kỳ thật đều chẳng ra gì, cũng chính là ở ngẫu nhiên ra cửa thời điểm gặp được sẽ chào hỏi mà thôi.

Không nghĩ tới vị này đại thẩm lại là như vậy nhiệt tình sao?

Nam Cung Giác cảm giác được có chút bó tay không biện pháp.

Lạc Hòa cảm giác được tiểu sư đệ cứng đờ, trong lòng có chút nghi hoặc, lại không có nói cái gì, chỉ là không dấu vết tiến lên một bước, đem tiểu sư đệ cùng vị kia Vương thẩm ngăn cách khoảng cách nhất định, mở miệng nói: "Vương thẩm ngài hảo, ta là tiểu…… Nam Cung bằng hữu, hôm nay đến trong nhà hắn làm khách. Đã sớm nghe Nam Cung nói lên ngài, Vương thẩm quả nhiên cùng Nam Cung nói giống nhau xinh đẹp."

Nam Cung Giác trợn mắt há hốc mồm nhìn Lạc Hòa mặt mang mỉm cười nói chuyện ma quỷ, cả người đều lộ ra một loại chính mình có phải hay không gặp quỷ biểu tình.

Vị này…… Lời ngon tiếng ngọt như vậy lưu nam nhân, thật là hắn mặt vô biểu tình băng sơn đại sư huynh, cái kia trong truyền thuyết vai ác Boss?

Nam Cung Giác tựa hồ nghe đến thứ gì băng rồi thanh âm.

Chờ đến hắn như đi vào cõi thần tiên xong phục hồi tinh thần lại thời điểm, Vương thẩm đã rời đi, Lạc Hòa đem hắn kéo vào thang máy, cũng không hỏi hắn ở tại đệ mấy lâu, thuần thục ấn xuống năm tầng, đem Nam Cung Giác đưa tới lầu 5.

Nam Cung Giác vẻ mặt mộng bức: "……" Hắn có đã nói với đại sư huynh hắn ở tại mấy lâu sao? Không đúng, hắn nói qua nơi này là chính mình trụ địa phương chuyện này sao?

Hắn cảm thấy chính mình nhất định là trúng cái gì virus, bằng không Lạc Hòa này đó biểu hiện rốt cuộc là chuyện như thế nào? Nơi này rốt cuộc là hắn tiềm thức chiếu rọi vẫn là Lạc Hòa tiềm thức chiếu rọi a?

Lạc Hòa không biết tiểu sư đệ suy nghĩ cái gì, thấy tiểu sư đệ tới rồi cửa nhà còn đang ngẩn người, nhịn không được quát một chút tiểu sư đệ cái mũi: "Đừng phát ngốc, trước nói cho ta chìa khóa ở đâu, ân?"

? Tác giả nhàn thoại: Tu tiên đại lão, vào nhầm ảo cảnh, tại tuyến về nhà.

------oOo------

Phần 214

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 214: Xuyên qua tiền bối bốn

Nam Cung Giác từ mơ màng hồ đồ trạng thái trung phục hồi tinh thần lại, nghe thấy được Lạc Hòa nói lúc sau, dọn khai đối diện nhân gia chậu hoa, từ phía dưới lấy ra một phen chìa khóa, thuần thục mở cửa lúc sau lại đem chìa khóa tắc trở về, sau đó đem chậu hoa thả lại tại chỗ.

Một bộ động tác nước chảy mây trôi, xem đến Lạc Hòa có điểm lăng, trong lúc nhất thời thế nhưng có điểm làm không rõ ràng lắm tiểu sư đệ đến tột cùng là ở tại bên này vẫn là đối diện.

Nam Cung Giác thả lại chìa khóa lúc sau, xoay người liền thấy Lạc Hòa còn ở chính mình cửa nhà đứng, biểu tình hiếm thấy có chút sững sờ.

Nghĩ tới chính mình vừa rồi hành vi, Nam Cung Giác có chút ngượng ngùng sờ sờ cái mũi: "Đối diện kia gia trụ chính là một cái cảnh sát, ta trước kia thường xuyên ném chìa khóa, sau lại liền đem chìa khóa đặt ở nhà hắn chậu hoa phía dưới, sau lại liền chưa từng có ném quá chìa khóa……"

Lạc Hòa cười xoa xoa đầu của hắn.

Hắn chỉ là có chút hoảng hốt thôi.

Tiểu sư đệ mặc kệ thấy thế nào, đều cùng thế giới này thoạt nhìn càng thêm phù hợp.

Có lẽ liền tiểu sư đệ chính mình đều không có phát hiện, liền tính là biết nơi này là một cái ảo cảnh, tiểu sư đệ ở chỗ này thời điểm cũng vẫn như cũ so ở bên ngoài thời điểm muốn thả lỏng rất nhiều.

Hắn từ lúc bắt đầu biết tiểu sư đệ không thuộc về thế giới này, nhưng là phía trước thời điểm hắn tuy rằng lo lắng tiểu sư đệ có thể hay không rời đi hắn, lại trước nay không có giống là như bây giờ, phát hiện tiểu sư đệ cùng thế giới này là thật sự tồn tại ngăn cách.

Có lẽ liền tiểu sư đệ chính mình đều không có phát hiện, hắn ở cái này không gian trung thời điểm, hiển nhiên càng thêm thả lỏng, ở cái này địa phương thời điểm, tiểu sư đệ rõ ràng là không giống nhau.

Như vậy trầm tư không có chiếm dụng hắn quá nhiều thời gian, thực mau Lạc Hòa tự hỏi đã bị Nam Cung Giác quấy rầy.

"Sư huynh!" Nam Cung Giác chụp một chút Lạc Hòa bả vai, hướng về phía Lạc Hòa chớp chớp mắt, làm ra một cái thân sĩ lễ, "Không đi xem nhà của ta sao?"

Lạc Hòa hoàn hồn, đi theo thoạt nhìn hoạt bát rất nhiều tiểu sư đệ đi vào tiểu sư đệ ở cái này địa phương gia.

Nam Cung Giác trong nhà kỳ thật cũng không sạch sẽ, trong phòng khách đôi mì gói hộp, phòng bếp loạn thành một đoàn, máy tính cùng TV đặt ở cùng nhau, còn có phiếm lãnh quang xe lăn, thoạt nhìn thập phần "Trạch nam tiêu xứng".

Lạc Hòa thấy xe lăn thời điểm ngẩn người, hắn lúc này mới nhớ tới tiểu sư đệ ở đi vào Thượng Ngu Đại Lục phía trước, ở nguyên lai trong thế giới thân thể cũng không tốt, tùy thời đều gặp phải tử vong uy hiếp.

Hơn nữa, tiểu sư đệ trong trí nhớ, đại đa số đều là ở cái này trong phòng điểm điểm tích tích, tuy rằng càng có rất nhiều ở thế giới Internet oai phong một cõi đoạn ngắn, nhưng là những cái đó Lạc Hòa hoàn toàn không thể lý giải đồ vật, bị hắn trực tiếp bỏ qua.

Nghĩ đến này phòng ở là tiểu sư đệ đã từng gia, hắn nhìn cái này có thể nói là dơ loạn kém địa phương, cũng cảm thấy đáng yêu lên.

Nam Cung Giác vào phòng lúc sau liền có chút há hốc mồm, hắn không nghĩ tới chính mình trong nhà lại là như vậy loạn. Hắn ở nhất thời hứng khởi lôi kéo Lạc Hòa tới thời điểm nhưng không nghĩ tới chính mình trong nhà thế nhưng là cái dạng này.

Nam Cung Giác không khỏi đối chính mình sinh ra nghi ngờ, chẳng lẽ hắn trong nhà vẫn luôn là như vậy sao? Hắn cẩn thận một hồi ức, bỗng nhiên phát hiện hiện tại cái dạng này cư nhiên xem như tốt.

Hắn kiếp trước thời điểm cũng không biết rốt cuộc là nghĩ như thế nào, vẫn luôn là chính mình một người trụ, thân thể không hảo còn không thỉnh người chiếu cố, tính cách quy mao lại nhận người chán ghét, ngay cả hiện tại Nam Cung Giác đều có điểm cảm thấy chính mình thật là không thể hiểu được.

Này không phải, hiện tại nhìn chính mình phòng, chính hắn đều có một loại chính mình phảng phất là vào nhầm cái gì động vật trong nhà giống nhau.

Nam Cung Giác che lại mặt, cảm thấy chính mình không thể lại mất mặt.

Lạc Hòa chú ý tới tiểu sư đệ hồi lâu không nói gì, nhìn về phía Nam Cung Giác thời điểm phát hiện hắn động tác, có chút buồn cười: "Như thế nào, hiện tại phát hiện chính mình trong nhà rối loạn?"

Nam Cung Giác: "……"

Hắn không có lý do gì phản bác.

Cái này địa phương chính là hắn tâm tình hảo sẽ thu thập một chút, tâm tình không hảo liền hoàn toàn mặc kệ chỉ biết nhìn chằm chằm máy tính, làm chính mình vốn dĩ liền không tốt thân thể dậu đổ bìm leo, cuối cùng còn ở dùng máy tính thời điểm trực tiếp quải rớt nơi đó.

Những cái đó đúng lý hợp tình trạch nam trong nhà đều là cái dạng này lời nói một câu cũng nói không nên lời.

Bởi vì hắn…… Kỳ thật cũng không biết khác trạch nam trong nhà rốt cuộc là thế nào.

.

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa ở tham quan Nam Cung Giác gia thời điểm, thanh cừ cùng ngao sơn hai cái đi rồi tương phản phương hướng độc thân cẩu đụng phải cùng nhau.

Ngao sơn bị người đụng vào một chút, phẫn nộ ngẩng đầu, liếc mắt một cái liền thấy thanh cừ: "Ngươi như thế nào ở chỗ này?"

"Ta như thế nào không thể ở chỗ này?" Thanh cừ đầu tiên là thói quen tính đáp lễ một câu ngao sơn, sau đó mới nghĩ đến bọn họ hai cái đi phương hướng căn bản chính là hoàn toàn tương phản, tức khắc cũng kinh ngạc, "Ngươi đi không phải mặt khác một bên sao?"

"Ngươi nói bậy gì đó? Ta rõ ràng đi chính là thẳng tắp……" Ngao sơn cảm thấy thanh cừ quả thực không thể hiểu được, đột nhiên nghĩ tới cái gì, hỏi, "Ngươi nên sẽ không đi cũng là thẳng tắp đi?"

Thanh cừ có điểm không thể tin được: "Ngươi nói ngươi đi chính là thẳng tắp?"

"Nói cách khác, ngươi đi cũng là thẳng tắp?" Ngao sơn không có trả lời thanh cừ vấn đề này, mà là bắt đầu lo chính mình trinh thám, "Như vậy xem ra, cái này địa phương quả nhiên là có cổ quái."

Ngao sơn vuốt cằm nghĩ nghĩ, bỗng nhiên nhìn về phía thanh cừ: "Uy, tiểu thiếu gia, chúng ta muốn hay không cùng nhau kết bạn a?"

Rất nhiều năm không có bị người gọi là tiểu thiếu gia thanh cừ có chút hoảng hốt, nhưng là nghĩ tới ngao sơn người này nói lời này thời điểm đều là ở châm chọc chính mình, tâm tình tức khắc liền không hảo, hắn hồ nghi nhìn ngao sơn: "Nói! Ngươi có cái gì âm mưu?"

Ngao sơn cười: "Âm mưu sở dĩ là âm mưu, còn không phải là bởi vì không có người biết không? Ta nếu là nói cho ngươi còn có thể kêu âm mưu sao? Ân? Tiểu thiếu gia?"

Không biết vì cái gì, nghe được ngao sơn mang theo hài hước "Tiểu thiếu gia" ba chữ, thanh cừ liền cảm thấy hết sức khó chịu.

Tuy rằng hắn năm đó ở Yêu tộc xác thật là một cái tiểu thiếu gia, nhưng là lúc ấy ngao sơn không phải đối chính mình thân phận thập phần khinh thường khịt mũi coi thường sao? Hiện tại cái gì đều không giống nhau, ngao sơn lại nói như vậy, hắn như thế nào nghe như thế nào cảm thấy châm chọc.

Thanh cừ không nói gì, ngao sơn hoàn toàn không phát hiện chính mình dẫm tới rồi lôi, vẫn như cũ cười hì hì hỏi: "Như thế nào? Tiểu thiếu gia ngươi không

dám sao? Có phải hay không sợ ta trước phát hiện cái gì không dám cùng ta tổ đội a, vẫn là ngươi cảm thấy nhiều năm như vậy đi qua chính mình lui bước quá nhiều ngượng ngùng cùng ta đi cùng một chỗ?"

Là cá nhân bị nói như vậy liền sẽ không cao hứng, thanh cừ hiển nhiên cũng là một trong số đó, hắn bị ngao sơn mấy câu nói đó chọc giận: "Ta sao có thể sẽ sợ ngươi? Cùng nhau liền cùng nhau!"

Thanh cừ phóng xong lời nói lúc sau mới phản ứng lại đây chính mình nói gì đó, tâm tình tức khắc liền không hảo.

Hắn đều như vậy một phen tuổi, hơn nữa hiện tại đã không có tu vi người rõ ràng là ngao sơn, ngao chân núi vốn là đánh không lại hắn, hắn cư nhiên còn sẽ bị đơn giản như vậy phép khích tướng chọc giận, thật là quá không nên.

Nhưng là đã nói ra nói, hiển nhiên đã không có đổi ý đường sống, hắn thở phì phì trừng mắt nhìn liếc mắt một cái ngao sơn, cả giận nói: "Còn không đi? Ngươi còn ở nơi này thất thần làm gì?"

Ngao sơn cảm thấy chính mình nhất định là mê muội, bằng không như thế nào sẽ cảm thấy như vậy thở phì phì thanh cừ còn có điểm đáng yêu đâu?

.

Thanh cừ cùng ngao sơn chi gian ồn ào nhốn nháo ân oán tình thù Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa cái gì cũng không biết, Nam Cung Giác ở ban đầu xấu hổ qua đi, đã hoàn toàn bỏ qua chính mình phòng giống cái bãi rác giống nhau bộ dáng, mở ra máy tính, bắt đầu hướng Lạc Hòa giới thiệu chính mình thế giới này.

"Sư huynh, cái này là máy tính, bên trong có thể tuần tra cùng chứa đựng đến cơ hồ toàn thế giới sở hữu tư liệu, chúng ta thế giới còn có TV di động máy giặt……"

Hắn nói được thao thao bất tuyệt, một chút cũng không có chú ý tới ở hắn nói chuyện thời điểm, Lạc Hòa trong mắt liên tiếp hiện lên hồng quang.

Chung quanh ma khí mãnh liệt, ngay cả Lạc Hòa chính mình đều có chút dở khóc dở cười, bởi vì tiểu sư đệ những lời này, chính mình trong lòng sinh ra những cái đó không thoải mái cảm xúc, thế nhưng đều trở thành nảy sinh ma lực suối nguồn, dẫn tới hắn hiện tại dùng để bổ sung ma lực càng ngày càng nhiều.

Như vậy cũng có thể tu luyện, tuy rằng đối với tu sĩ tới nói giống như cũng không tệ lắm, nhưng là Lạc Hòa trong lòng lại một chút đều không cảm thấy cao hứng.

Chờ đến Nam Cung Giác vui sướng hài lòng đem Lạc Hòa lôi kéo đi xem máy giặt như thế nào thao tác thời điểm, Lạc Hòa đột nhiên hỏi nói: "Tiểu sư đệ, ngươi tưởng trở về sao?"

“A?” Nam Cung Giác sửng sốt một chút, bắt đầu thời điểm đều không có phản ứng lại đây Lạc Hòa nói chính là cái gì, nhưng là lại phát hiện Lạc Hòa chung quanh ma khí.

Nam Cung Giác có chút dở khóc dở cười, minh bạch Lạc Hòa đang lo lắng cái gì, trong lòng có điểm ê ẩm, hắn cười nhìn về phía Lạc Hòa đơn vị đôi mắt, quý trọng mà trịnh trọng: “Ta không nghĩ trở về.”

Lạc Hòa híp híp mắt, không nói gì.

Nam Cung Giác nhón chân, học Lạc Hòa bộ dáng sờ soạng một phen Lạc Hòa tóc, mi mắt cong cong: “Yên tâm đi sư huynh, ta không nghĩ trở về, thế giới này lại hảo, cũng không có ngươi a……”

Nghe thấy Nam Cung Giác lại là như vậy nói, Lạc Hòa sửng sốt một chút, trong lúc nhất thời có điểm phản ứng không kịp.

Đạt thành “Sờ đầu sát” thành tựu Nam Cung Giác trong lòng thập phần hưng phấn, tuy rằng hắn so Lạc Hòa lùn rất nhiều, sờ cái đầu còn muốn nhón chân, nhưng là đạt thành cái này thành tựu chuyện này vẫn là làm hắn cảm thấy chính mình bạn trai lực quả thực bạo lều.

Bị người thân mật sờ soạng đầu Lạc Hòa cũng không có ở trước tiên phản ứng lại đây, lấy lại tinh thần thời điểm liền thấy nhà mình tiểu sư đệ cười đến như là một con ăn vụng tiểu cá khô miêu mễ, hắn híp híp mắt, thừa dịp tiểu sư đệ không chú ý thời điểm, đem tiểu sư đệ kéo đến chính mình trong lòng ngực, hung hăng mà xoa xoa, ngữ khí đều mang theo vài tia nguy hiểm: “Ngươi có biết hay không……”

Nói như vậy sẽ làm ta trở nên càng thêm điên cuồng, chỉ cần ngươi có một chút tưởng từ bên cạnh ta rời đi ý tưởng, ta cũng không biết chính mình sẽ làm ra chuyện gì nữa…… Cho nên ngươi vì cái gì muốn nói như vậy đâu?

Hắn nhắm mắt, đem nguy hiểm ý tưởng kể hết đuổi ra trong óc, đem dư lại nói nuốt trở vào.

Hắn luôn là hy vọng chính mình ở tiểu sư đệ trong lòng, có thể càng thêm tốt đẹp một chút, giống như là tiểu sư đệ ở phía trước xem tiểu thuyết thời điểm ảo tưởng như vậy.

Nam Cung Giác cảm giác được Lạc Hòa chung quanh ma khí dần dần mà an phận xuống dưới, mới hơi chút thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Kỳ thật hắn xác thật là không thế nào tưởng trở lại nguyên lai thế giới, ở nguyên lai thế giới kia, hắn là một cái ma ốm, tùy thời đều có khả năng tao ngộ sinh mệnh nguy hiểm không nói, thế giới kia thân thể hắn, cũng hoàn toàn không đủ để chống đỡ hắn ra cửa du ngoạn, ăn bất luận cái gì ăn ngon, thậm chí liền như là bình thường người như vậy có được một cái công tác đều không được……

Ở thế giới kia sinh hoạt, kỳ thật xa xa không có hiện tại như vậy hảo.

Nam Cung Giác đương nhiên không phải rất tưởng trở về.

Huống chi, thế giới kia, Lạc Hòa chỉ là người trong sách, vẫn là một cái cuối cùng sẽ bị vai chính tiêu diệt người trong sách, hắn sao có thể sẽ nguyện ý trở lại như vậy trạng thái đâu?

Nhưng là những lời này hắn đều sẽ không nói cho Lạc Hòa, hắn sư huynh, chỉ cần biết chính mình vĩnh viễn cũng sẽ không rời đi thì tốt rồi.

.

Vì thế chờ đến thanh cừ cùng ngao sơn lại một lần đi đến một cái giống như đã từng quen biết địa phương thời điểm, hai người đều có điểm há hốc mồm.

Đây là tình huống như thế nào?

Bọn họ rõ ràng lựa chọn một cái hoàn toàn bất đồng phương hướng, vì cái gì còn sẽ đi trở về phía trước hai người đụng vào cùng nhau địa phương? Đây là có chuyện gì?

Trong thành thị cao ốc building linh tinh, đối với hoàn toàn không hiểu biết thành thị thanh cừ cùng ngao sơn tới nói, chính là một cái khiêu chiến thật lớn, bọn họ tuy rằng là vì điều tra dị thường trạng huống mà đến, nhưng là chân chính gặp dị thường tình huống thời điểm, vẫn là không thể tránh khỏi có điểm hoảng loạn.

Đặc biệt là, bọn họ phát hiện liên hệ không thượng đối nơi này có điểm hiểu biết Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa thời điểm, loại này hoảng loạn cảm giác bị phóng đại rất nhiều.

“Nơi này là……”

“Chúng ta vừa rồi đã tới.”

“Chúng ta đây chẳng phải là vẫn luôn ở chỗ này đảo quanh? Còn có thể liên hệ thượng Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa sao?”

Thanh cừ lắc lắc đầu, hắn nếm thử một chút, phát hiện chính mình không chỉ có liên hệ không thượng Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa, ngay cả vẫn luôn cùng bọn họ có đặc thù liên hệ phương thức A Lê cùng mật lĩnh đều hoàn toàn liên hệ không thượng.

Thanh cừ cùng ngao sơn hai mặt nhìn nhau, nhìn cách đó không xa lập loè đèn xanh đèn đỏ, cảm thấy vận mệnh có điểm vô thường.

Bọn họ ban đầu tách ra tìm kiếm manh mối thời điểm không nghĩ tới chính mình có thể gặp được, gặp được lúc sau cũng không có nghĩ tới, bọn họ cư nhiên sẽ bị vây ở như vậy một chỗ ra không được.

“Kia hiện tại làm sao bây giờ a?” Thanh cừ có chút nóng nảy.

Ngao sơn buông tay: “Không biết, bằng không chúng ta lại đi đi?”

Thanh cừ cũng không có cách nào, hiện tại bọn họ đối với nơi này hoàn toàn không hiểu biết, hơn nữa hai cái đều không phải cái gì trận pháp sư linh tinh, cũng nhìn không ra tới nơi này rốt cuộc đã xảy ra cái gì.

Trừ bỏ lại đi đi nhìn xem ở ngoài, bọn họ tựa hồ cũng không có gì biện pháp khác.

Thanh cừ cắn răng: “Vậy hướng bên phải đi!”

Trong thành thị lâu cao, bọn họ đều có thể thấy trung tâm thành phố địa phương tối cao kia một đống lâu liền bên phải biên, hắn liền không tin bọn họ hướng bên kia trực tiếp đi còn sẽ trở lại tại chỗ!

Ngao sơn không có ý kiến.

Từ hắn cảm giác được thanh cừ có điểm đáng yêu lúc sau, hắn liền mơ hồ cảm thấy chính mình hẳn là theo thanh cừ nói.

Thanh cừ quả nhiên thực vừa lòng thái độ của hắn, tán thưởng nhìn thoáng qua ngao sơn, hai người một trước một sau hướng trung ương tối cao lâu bên kia đi qua.

Mà ở hai người nỗ lực tìm kiếm trên đường trở về thời điểm, A Lê cùng mật lĩnh cũng đều bị nhốt ở.

Bọn họ đi rồi không bao lâu, liền phát hiện không thích hợp, bọn họ giống như ở một chỗ đảo quanh, bọn họ cơ hồ là trước tiên liền nghĩ trở lại nguyên điểm, nhưng là cái kia rõ ràng có liền ở trước mắt tối cao lâu, cũng là phía trước tới thời điểm cái kia khách sạn làm chỉ thị, bọn họ vẫn là không có thể đi trở về nguyên điểm.

Theo sau bọn họ phát hiện, bọn họ thế nhưng vẫn luôn đều ở một vòng tròn đảo quanh, chung quanh là một cái cũ nát rạp chiếu phim, thoạt nhìn không khí quỷ dị vô cùng.

------oOo------

Phần 215

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 215: Xuyên qua tiền bối năm

Mà đối với A Lê mật lĩnh bọn họ tao ngộ, Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa hoàn toàn không biết gì cả, hai người có thể là bởi vì giải khai khúc mắc duyên cớ, Nam Cung Giác lại một lần mang theo Lạc Hòa hiểu biết thế giới này hết thảy, không khí thập phần ấm áp, nửa điểm cũng không có bọn họ đang ở tao ngộ nguy cơ tự giác.

Đương nhiên Lạc Hòa cũng không có quên bọn họ hiện tại đang đứng ở một loại cái dạng gì tình cảnh bên trong, thời khắc cảnh giác chung quanh có thể hay không phát sinh cái gì biến cố.

Nhưng mà không biết có phải hay không bởi vì bọn họ vẫn luôn liền ở Nam Cung Giác trong nhà duyên cớ, liền ở thanh cừ bọn họ liên tiếp gặp việc lạ thời điểm, Nam Cung Giác đang ở cùng Lạc Hòa ngọt ngọt ngào ngào hồi ức chính mình vãng tích —— đương nhiên, là những cái đó nghe tới tựa hồ rất tốt đẹp, đáng giá hồi ức vãng tích năm tháng, như là hắn sinh ra chính là như vậy vui sướng.

"Sư huynh ta cùng ngươi nói, năm đó những cái đó tiểu tử ngốc cách một cây võng tuyến cùng ta đối mắng, nói ta tuổi còn trẻ không có thật bản lĩnh cũng dám nói ẩu nói tả, ngươi đoán bọn họ sau lại thế nào?" Nam Cung Giác mở to mắt to nhìn Lạc Hòa, trong mắt tràn đầy giảo hoạt linh động, làm Lạc Hòa trong lúc nhất thời có chút xem ngây người.

Hắn cười lắc đầu: "Đoán không được."

Nam Cung Giác nhìn hắn cười cười, trong mắt tràn đầy đắc ý: "Ta liền biết ngươi đoán không ra tới, những cái đó nói ta người máy tính đều bị ta đen, tặng bọn họ một phần "Đại lễ", sau lại đám kia gia hỏa đều đem ta trở thành lão đại!"

Lạc Hòa nhịn cười, xoa nhẹ một phen tiểu sư đệ cao quý đầu: "Nguyên lai ta tiểu sư đệ lợi hại như vậy a!"

Nam Cung Giác nghe ra Lạc Hòa hài hước cũng không thèm để ý, có thể đem chuyện quá khứ nói cho Lạc Hòa, đối với hắn tới nói đã là một kiện thập phần lệnh người cao hứng sự tình.

Lạc Hòa nguyện ý phối hợp hắn nghe, liền càng thêm làm người cao hứng.

Nam Cung Giác từ Nam Cung gia dọn ra tới lúc sau liền vẫn luôn ở nơi này, bởi vì thân thể nguyên nhân không thể bình thường đi đi học, hắn cũng chỉ có thể

học tập một ít có thể ở trên mạng kiếm tiền kỹ năng, sau lại đi bước một học xong internet kỹ thuật, còn theo một cái hắc hắn máy tính hacker sờ vào sở hữu hacker thành lập dưới mặt đất ám võng bên trong, còn trở thành trong đó đại thần, làm hắn từng bước một thăm dò rõ ràng Nam Cung gia này tới sau lưng đáng ghê tởm, đáng tiếc hắn không có cơ hội chính mắt chứng kiến cái kia đáng ghê tởm gia tộc đau khổ che giấu chân tướng cho hấp thụ ánh sáng ở thái dương hạ bộ dáng.

Bất quá…… Hắn quay đầu thấy đại sư huynh nhìn chính mình ôn nhu mỉm cười bộ dáng, nháy mắt đem Nam Cung gia những cái đó sự tất cả đều tung ra trong óc, cái gì đều không nhớ được.

Như bây giờ cũng khá tốt, chuyện quá khứ, đi qua liền tính.

Nam Cung Giác hộc ra một ngụm trọc khí, tức khắc cảm thấy chính mình này xem như đại triệt hiểu ra.

Hệ thống ở hắn thức hải trung thật cẩn thận dò hỏi: "Ký chủ, ở ngươi xuyên qua phía trước sinh hoạt không như ý sao?"

Nam Cung Giác cười lạnh một tiếng không có trả lời, hắn xuyên qua phía trước sinh hoạt là bộ dáng gì, chẳng lẽ hệ thống không biết sao?

Hệ thống cảm giác được ký chủ cảm xúc, tức khắc cảm thấy chính mình thập phần oan uổng, nó thật đúng là không biết ký chủ phía trước sinh hoạt là cái dạng gì, nó lựa chọn ký chủ thời điểm là căn cứ linh hồn dao động lựa chọn ký chủ, lại không phải dựa theo ký chủ cuộc đời trải qua tuyển hảo sao?

Nhưng là hiện tại nó ký chủ hiển nhiên là sẽ không tin tưởng.

Hệ thống ai oán thở dài một hơi.

Lạc Hòa bồi Nam Cung Giác ở cái này căn nhà nhỏ ngây người một ngày, bọn họ ngồi ở trên sô pha nhìn cả đêm tin tức, dùng máy giặt đem Nam Cung Giác chồng chất xuống dưới quần áo tất cả đều rửa sạch sẽ treo ở ban công, đem những cái đó lung tung rối loạn mì gói hộp tất cả đều thu thập sạch sẽ, làm cái này gia trở nên sạch sẽ ngăn nắp, cuối cùng cho nhau ôm ở Nam Cung Giác mặt trên tất cả đều là chút thế giới giả tưởng đại sư huynh truyện tranh bản trên giường ngủ một giấc.

Ngày hôm sau tỉnh lại thời điểm, Nam Cung Giác còn cảm thấy có chút hoảng hốt.

Sáng ngời ánh mặt trời xuyên thấu bức màn rơi xuống trên đầu của hắn, hắn đỉnh đầu gối lên rắn chắc ấm áp cánh tay thượng, hai người hô hấp giao hòa, năm tháng tĩnh hảo.

Hắn nhắm mắt lại, yên lặng mà dư vị một chút ngày hôm qua trải qua, cuối cùng nhẹ nhàng cười.

"Như vậy vui vẻ?" Lạc Hòa ở hắn cái trán hôn môi một chút, cười hỏi.

Nam Cung Giác dùng sức gật đầu: "Ân!"

Hắn trầm mặc mà nhìn trong chốc lát ngoài cửa sổ ánh mặt trời, còn có ấn nhàm chán mà lại quỷ dị số hiệu bức màn, một cái động thân từ Lạc Hòa trong lòng ngực phiên ra tới, đứng lên duỗi người: "Sư huynh, chúng ta nên rời giường lạp!"

Đã nhận ra tiểu sư đệ cảm xúc biến hóa, Lạc Hòa mỉm cười ngồi dậy, duỗi tay xoa nhẹ một phen tiểu sư đệ tóc, đáp ứng rồi một tiếng: "Hảo."

.

Chờ đến Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa cùng nhau thu thập hảo, khóa lại môn ra tới thời điểm, rốt cuộc phát hiện có thứ gì không đúng.

Bọn họ nhanh chóng về tới phía trước nói tốt hội hợp khách sạn, quả nhiên đã không có nhìn đến thanh cừ, cũng không có nhìn đến A Lê cùng mật lĩnh, càng đừng nói là ngao sơn.

Nam Cung Giác có điểm không tin nhìn Lạc Hòa: "Bọn họ không có trở về?"

Lạc Hòa trầm mặc gật đầu, cũng có chút không rõ nguyên do.

Tuy rằng bọn họ hai cái bởi vì các loại nguyên nhân không có trở về, nhưng là thanh cừ bọn họ ít nhất cũng nên trở về tập hợp đi?

Nam Cung Giác chỉ cảm thấy chính mình đầu óc đều không đủ dùng, hoàn toàn không thể lý giải vì cái gì sẽ phát sinh chuyện như vậy, nếu thanh cừ cùng ngao sơn bọn họ không có trở về nói, đêm qua đều ở tại địa phương nào?

Nam Cung Giác rối rắm đến đầu đều phải tạc, hắn thật cẩn thận nhìn thoáng qua Lạc Hòa: "Sư huynh, bằng không chúng ta đi tìm một chút?"

Lạc Hòa nhướng mày, cũng không có phản đối.

Nam Cung Giác phi thường ưu tú phát huy nào đó không nói lời nào chính là cam chịu tốt đẹp truyền thống, trực tiếp trở thành Lạc Hòa là đồng ý chính mình cách nói.

Được đến đồng ý lúc sau, Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa theo ngao sơn xuất phát phương hướng đi qua.

Nam Cung Giác tuy rằng trạch, nhưng là đối với thành phố này cũng không xa lạ, hơn nữa hắn lúc ấy liền tính là không ra khỏi cửa, bởi vì mỗ một loại nói không chừng khi nào liền sẽ mạt thế linh tinh trung nhị ý tưởng, đem toàn bộ thành thị bản đồ bối đến thuộc làu, liền tính là thật sự có chuyện gì, hắn cũng có thể nhắm mắt lại tìm được thành thị mỗi một góc.

Đương nhiên hiện tại Nam Cung Giác không đáng hướng Lạc Hòa khoe ra chính mình trung nhị trong lúc ý tưởng, chỉ cần làm đại sư huynh cảm khái chính mình đã gặp qua là không quên được bản lĩnh thì tốt rồi.

Vì thế Lạc Hòa đi theo tiểu sư đệ phía sau trầm mặc đi, nghe tiểu sư đệ giới thiệu trong thành thị mỗi một góc, thường thường trả lời hai câu tỏ vẻ chính mình đang nghe.

Hai người một trước một sau hành tẩu, rõ ràng là ở tìm người, lại làm đến như là hẹn hò dường như.

Nam Cung Giác như vậy tưởng tượng, trong lòng tức khắc mỹ tư tư.

Phát hiện tiểu sư đệ tâm tình bỗng nhiên biến tốt Lạc Hòa cũng gợi lên khóe môi, phồn hoa trên đường cái một đôi tiểu tình lữ, ở trong nháy mắt kia tốt đẹp đến giống như là một bức họa.

Cho nên chờ đến bọn họ vừa nói vừa cười thấy được tại chỗ xoay vòng vòng ngao sơn cùng thanh cừ thời điểm, Nam Cung Giác có chút há hốc mồm.

"Thanh cừ tiền bối, ngao sơn tiền bối, các ngươi đang làm gì a?"

Không có người trả lời Nam Cung Giác vấn đề.

Thanh cừ cùng ngao sơn còn ở mặt ủ mày ê nghiên cứu phương hướng, chính là lại phát hiện chính mình mặc kệ đi như thế nào đều sẽ trở lại cùng cái địa phương, tâm tình thập phần buồn bực.

Nam Cung Giác hướng bọn họ phương hướng đi đi, "Phanh" một tiếng đụng vào một cái vô hình cái chắn.

"Tê ——" Nam Cung Giác sờ sờ chính mình đáng thương đầu, khóe mắt đều bị đâm ra nước mắt.

Lạc Hòa ngăn trở Nam Cung Giác tiếp tục đi phía trước đi hành vi, hơi hơi híp híp mắt.

.

Hắn nhớ rõ, phía trước tiểu sư đệ tựa hồ là nói qua cái này không gian cùng tiểu sư đệ có thể sinh ra mỗ một loại trình độ thượng liên hệ?

Có thể hay không là bởi vì tiểu sư đệ mỗ một loại tiềm thức không hy vọng thanh cừ bọn họ có thể trở về tập hợp, cho nên thanh cừ bọn họ mới có thể bị nhốt trụ?

Lạc Hòa như vậy nghĩ, nhìn tiểu sư đệ bởi vì bị nhốt trụ thanh cừ cùng ngao sơn sốt ruột bộ dáng, không có đem chính mình suy đoán nói cho tiểu sư đệ.

Tấm tắc, dù sao hai người kia như là ruồi nhặng không đầu giống nhau đổi tới đổi lui bộ dáng thoạt nhìn cũng rất thú vị.

Lạc Hòa vui sướng khi người gặp họa nghĩ đến.

Nam Cung Giác nếm thử một chút, phát hiện chung quanh không có nửa điểm trận pháp dấu vết, tức khắc có điểm sốt ruột, cái này địa phương tuy rằng cùng hắn sinh hoạt thành thị thập phần tương tự, nhưng là Nam Cung Giác bọn họ

vừa tới thời điểm, cũng đã phát hiện nơi này nơi nơi đều là quỷ dị sự kiện, bọn họ đối với này đó lung tung rối loạn đồ vật sờ không tới một chút quy luật, hiện tại thanh cừ cùng ngao sơn bị nhốt ở nơi này, làm Nam Cung Giác thập phần hoảng loạn.

Hắn thật sự một chút đều không nghĩ khảo nghiệm chính mình năng lực thừa nhận tâm lý hảo sao?

Vốn dĩ bọn họ nơi này đồng đội nhân số liền ít đi, hiện tại còn một đám đều bị tách ra, tức khắc làm Nam Cung Giác cảm thấy áp lực có điểm đại.

Tuy rằng tổng thể thượng hắn cũng không phải có thể làm chủ người kia một cái là được.

Nhưng là hiện tại Nam Cung Giác hiển nhiên còn không có ý thức được điểm này, hắn tưởng bởi vì chính mình đề nghị làm đại gia tách ra tìm kiếm manh mối sự tình dẫn tới thanh cừ bọn họ bị nhốt ở, trong lòng thập phần băn khoăn.

Lạc Hòa ngay từ đầu chỉ là bởi vì Nam Cung Giác đối thanh cừ bọn họ coi trọng bộ dáng có chút ăn vị, thấy tiểu sư đệ thật sự sốt ruột, hắn cũng có chút đau lòng, vội vàng đi lên đi an ủi: “Đừng có gấp, bọn họ nói không chừng chỉ là nhất thời bị nhốt trụ mà thôi, sẽ không xảy ra chuyện gì.”

“Thật vậy chăng?” Nam Cung Giác đầy cõi lòng mong đợi nhìn Lạc Hòa.

Lạc Hòa hơi chút rối rắm như vậy một giây đồng hồ, cuối cùng vẫn là thỏa hiệp, rốt cuộc nhìn tiểu sư đệ khổ sở cũng không phải hắn bổn ý.

“Đồ ngốc,” hắn thở dài, “Ngươi không phải nói, ngươi cùng cái này địa phương khả năng có được một loại liên hệ sao?”

Nam Cung Giác có chút nghi vấn: “Đúng vậy, làm sao vậy?”

Lạc Hòa thở dài: “Ngươi có hay không nghĩ tới, bọn họ là bởi vì ngươi lúc ấy không nghĩ làm đại gia trở về tập hợp mới có thể bị nhốt ở chỗ này?”

“Không thể nào?” Nam Cung Giác trừng lớn đôi mắt, cảm thấy chính mình nhất định nghe được cái gì kỳ quái đồ vật, hắn hướng Lạc Hòa xác nhận một chút, “Ngươi là nói bọn họ là bởi vì ta bị nhốt ở chỗ này?”

Hắn nên sẽ không thật sự tiềm thức như vậy suy nghĩ đi?

Nam Cung Giác có điểm xấu hổ, tuy rằng phía trước cái kia không đáng tin cậy Thiên Đạo nói chính mình cùng này cùng cái không gian có thần kỳ liên hệ, nhưng là Nam Cung Giác kỳ thật không có gì chân tình thật cảm.

Trăm triệu không nghĩ tới, hắn thế nhưng cứ như vậy đột nhiên cảm giác được chính mình cùng cái này không gian liên hệ?

Nhưng là này cũng quá không đáng tin cậy một chút đi?

Nam Cung Giác còn cảm thấy chính mình kỳ thật không có hy vọng bọn họ không thể quay về tới……

Đương nhiên hắn cũng không dám hoàn toàn nói như vậy, bởi vì hắn khả năng, có lẽ thật sự đã từng như vậy nghĩ tới.

Nam Cung Giác che lại mặt, có điểm xấu hổ.

.

Lạc Hòa phảng phất không có thấy dường như, hắn còn ở tiếp tục an ủi tiểu sư đệ: "Ngươi tưởng một chút chính mình có hay không nghĩ làm cho bọn họ trong thời gian ngắn trong vòng không quay về tập hợp, ân?"

Nam Cung Giác cúi đầu: "Có……"

Hắn phía trước cùng Lạc Hòa ở hắn trong nhà thời điểm, Nam Cung Giác trong lòng cao hứng, cho nên có như vậy trong nháy mắt xác thật là suy nghĩ thanh cừ bọn họ có thể vãn một chút trở về thì tốt rồi.

Không nghĩ tới hắn loại này tiềm thức thế nhưng lấy như vậy phương thức thực hiện, cũng là lệnh người xấu hổ.

Nếu thật là nói như vậy, kia hắn hiện tại hy vọng thanh cừ bọn họ có thể từ quỷ đánh tường trạng huống trung rời đi…… Nam Cung Giác vừa mới như vậy tưởng tượng, bỗng nhiên chi gian trợn mắt há hốc mồm.

Lạc Hòa hơi hơi nhướng mày.

Thanh cừ cùng ngao sơn ở đảo quanh hồi lâu đều tìm không thấy lộ, trong lòng đều mau tự sa ngã, không nghĩ tới bỗng nhiên chi gian thấy được Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác xuất hiện ở bọn họ ngạch trước mặt.

"Nam Cung! Các ngươi cũng bị vây ở chỗ này sao?" Thanh cừ thấy Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa, lập tức có một loại gặp được thiên nhai lưu lạc người đồng cảm, nước mắt lưng tròng nhìn Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa, nhưng là ngữ khí lại là mười phần vui sướng khi người gặp họa, "Nhìn thấy các ngươi ta liền an tâm rồi, rốt cuộc không phải chúng ta hai cái bị nhốt!"

Nam Cung Giác: "……"

Vốn dĩ phía trước thời điểm Nam Cung Giác còn cảm thấy vị này đồ cổ tiền bối thập phần đáng thương, còn có điểm đồng tình thanh cừ tao ngộ hơn nữa có điểm áy náy, nhưng là nghe thấy được thanh cừ như vậy vừa nói, hắn nháy mắt liền cảm thấy chính mình thật là quá thiện lương.

Quả nhiên hắn nên làm thanh cừ hảo hảo bị nhốt ở chỗ này.

Hắn ngoài cười nhưng trong không cười nhìn thanh cừ: "Kia thật đúng là ngượng ngùng a, thanh cừ tiền bối, ta cùng sư huynh nhưng không có bị nhốt trụ đâu."

"Cái gì?" Vốn tưởng rằng có anh em cùng cảnh ngộ thanh cừ có điểm không thể tin được, "Các ngươi không có bị nhốt ở chỗ này sao? Các ngươi không có phát hiện chúng ta đi như thế nào đều sẽ trở lại cái này địa phương quỷ quái……"

Hắn nói còn chưa dứt lời liền tạp xác.

Bởi vì hắn bỗng nhiên phát hiện chính mình giống như xác thật đã đi ra cái kia vòng lẩn quẩn.

Hắn có chút hồ nghi nhìn Nam Cung Giác, bỗng nhiên có điểm hoài nghi: "Chẳng lẽ cái này địa phương cùng ngươi cùng Lạc Hòa có quan hệ? Bằng không vì cái gì các ngươi gần nhất chúng ta liền từ bị nhốt vòng lẩn quẩn ra tới?"

Nam Cung Giác tươi cười cứng đờ.

Lạc Hòa nhàn nhạt nói: "Tiền bối ngươi suy nghĩ nhiều, nếu có thể khống chế cái này địa phương, ta cùng tiểu sư đệ sao có thể còn ở nơi này? Chúng ta hẳn là đã sớm đi ra ngoài mới đúng."

Nam Cung Giác chạy nhanh gật đầu: "Chính là chính là, ta nếu có thể khống chế nơi này chúng ta vì cái gì còn vây ở chỗ này a? Thanh cừ tiền bối ngươi cũng nghĩ đến quá nhiều đi?"

Thanh cừ ánh mắt ở Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa trên người xoay chuyển, không có phát hiện cái gì sơ hở, không khỏi hoài nghi chính mình có phải hay không thật sự nghĩ nhiều.

Vẫn là ngao sơn bỗng nhiên mở miệng đánh gãy thanh cừ hoài nghi: "A Lê cùng mật lĩnh bọn họ đâu?"

Thanh cừ bị người như vậy vừa hỏi, cũng thực mau nghĩ tới chuyện này, tức khắc có điểm kinh ngạc: "Bọn họ nên sẽ không cũng cùng chúng ta giống nhau bị nhốt ở đi?"

"Ngạch……" Nam Cung Giác gãi gãi đầu, cảm thấy thật đúng là nói không chừng.

Rốt cuộc nếu thật là hắn tiềm thức ở quấy phá nói, như vậy đối với thanh cừ cùng A Lê bọn họ đều hẳn là đối xử bình đẳng mới đúng.

Không đúng!

Nam Cung Giác như vậy tưởng tượng mới bỗng nhiên cảm thấy có điểm không đúng: Vì cái gì ngao sơn cùng thanh cừ sẽ ở bên nhau? Bọn họ không phải hướng tương phản phương hướng đi sao?

------oOo------

Phần 216

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 216: Xuyên qua tiền bối sáu

Nam Cung Giác tức khắc cảm thấy chính mình phát hiện cái gì khó lường sự tình.

Hoặc là nói hắn cảm giác chính mình trong tiềm thức nhất định suy nghĩ chút đáng sợ đồ vật.

Nhưng là hiện tại không phải truy cứu cái này thời điểm, việc cấp bách là, bọn họ yêu cầu trước tìm được rất có khả năng cùng thanh cừ bọn họ giống nhau bị nhốt trụ A Lê cùng mật lĩnh.

Nghĩ tới cái này Nam Cung Giác liền cảm thấy có điểm chột dạ, nếu bọn họ thật là bởi vì hắn tiềm thức mà bị nhốt trụ nói……

Nam Cung Giác thật là nghĩ đến liền cảm thấy chột dạ.

Nam Cung Giác áp xuống lung tung rối loạn ý tưởng, nhìn Lạc Hòa: "Chúng ta đi tìm mặt khác hai vị tiền bối đi."

Lạc Hòa gật đầu: "Ân."

Thanh cừ cùng ngao sơn: "……"

Loại này ăn một ngụm cẩu lương cảm giác thật là đủ rồi.

Bất quá thanh cừ cảm thấy cái này địa phương đối Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa so đối bọn họ hữu hảo đến nhiều, hắn có một loại dự cảm, đi theo hai người kia có lẽ có rời đi cái này địa phương biện pháp.

Thanh cừ đối cái này địa phương thật là tồn tại bóng ma tâm lý, vẫn là thật lớn bóng ma tâm lý.

Đặc biệt là ở hắn cùng ngao sơn ghét nhau như chó với mèo một ngày lúc sau, hắn thập phần tưởng rời đi nơi này.

Một chút đều không muốn cùng mất đi đại bộ phận yêu lực ngao sơn mặt đối mặt, hắn hiện tại liền cùng ngao sơn động thủ phía trước đều sẽ lo lắng ngao sơn có thể hay không bị chính mình một không cẩn thận chụp chết.

Chờ cái gì thời điểm ngao sơn khôi phục, hắn nhất định phải hảo hảo cùng hắn đánh một trận mới được!

Mặc kệ bọn họ trong lòng đều là nghĩ như thế nào, mọi người đều thống nhất đi tìm A Lê bọn họ ý kiến.

Nhưng là nửa đường thượng vẫn là có thể bát quái một chút.

Nam Cung Giác có chút tò mò hỏi: “Hai vị tiền bối là như thế nào đi đến cùng nhau nha? Các ngươi tuyển không phải tương phản phương hướng sao?”

Thanh cừ sửng sốt, biểu tình vặn vẹo một chút, hắn nghiến răng nghiến lợi: “Ta nếu là biết ta là như thế nào cùng người này đi đến cùng nhau nói thì tốt rồi. Ta nhất định sẽ làm đầu sỏ gây tội sống không bằng chết.”

Nam Cung Giác không tự giác run run.

May mắn không có người biết chuyện này cùng hắn có quan hệ……

Lạc Hòa thấy tiểu sư đệ bộ dáng, nhịn không được cười cười, nếu không có kỳ ngộ, bọn họ lại có ai có thể đoán được những việc này cùng tiểu sư đệ có quan hệ đâu?

Bất quá hắn cũng không có nói toạc, nhìn tiểu sư đệ nghi thần nghi quỷ chột dạ bộ dáng cũng là rất thú vị, không phải sao?

Nam Cung Giác không biết Lạc Hòa ác thú vị, hắn tò mò nhìn về phía ngao sơn: “Ngao sơn tiền bối các ngươi là như thế nào gặp được a?”

Ngao sơn vốn dĩ nhìn thanh cừ nổi trận lôi đình thần sắc còn cảm thấy có chút thú vị, nhưng là đương Nam Cung Giác hỏi đến hắn thời điểm, hắn cảm giác chính mình cũng cảm nhận được thanh cừ tâm tình.

Hắn cùng thanh cừ vốn dĩ ngay từ đầu thời điểm liền không đối phó, hắn thậm chí có một đoạn thời gian đem thanh cừ trở thành là tử địch, thấy một mặt đánh một trận kia một loại, nhưng là hắn bỗng nhiên một giấc ngủ dậy, hắn tu vi lùi lại đến không thể tưởng tượng, thanh cừ đã trở thành hoàn toàn nghiền áp hắn tồn tại, cái này nhận tri làm hắn cảm thấy thập phần khó chịu.

Tuy rằng vừa rồi bị nhốt trụ thời điểm hắn cảm thấy hắn cùng thanh cừ chi gian ở chung đến khá tốt, nhưng là bị Nam Cung Giác như vậy vừa hỏi, hắn nhớ tới mặt khác A Lê cùng mật lĩnh, còn có trước mặt này hai cái tiểu hài tử đều là một cặp một cặp, tâm tình tức khắc có chút vi diệu lên.

Hắn cùng thanh cừ vì cái gì sẽ gặp được?

Nên sẽ không nơi này cái kia khống chế giả cho rằng hắn cùng thanh cừ cũng là một đôi đi?

Vừa mới mở ra nam nhân cùng nam nhân có thể ở bên nhau tân thế giới đại môn ngao sơn như vậy tưởng tượng, tức khắc có điểm càng nghĩ càng thấy ớn.

Bất quá hắn hoảng sợ không có chờ hắn tế tư.

Khi nói chuyện bọn họ đã tới rồi ban đầu khách sạn cửa, mật lĩnh cùng A Lê đang ở tại chỗ chờ, thấy bọn họ lập tức đón đi lên.

“Các ngươi như thế nào cùng nhau tới?”

A Lê có chút buồn bực, bọn họ không phải đều là tách ra đi sao? Như thế nào này bốn người bỗng nhiên đi tới cùng nhau?

Lại một lần bị hỏi đến vấn đề này thanh cừ cùng ngao sơn sắc mặt lại là tối sầm.

Vì cái gì bọn họ luôn là bị hỏi đến loại này khó có thể trả lời vấn đề? Bọn họ cũng hoàn toàn không biết bọn họ rốt cuộc là như thế nào gặp được cùng nhau hảo sao?

Thanh cừ đều mau táo bạo, vì tránh cho bị hỏi đến càng nhiều, hắn giành trước giải thích nói: "Ta cùng ngao sơn chính là không thể hiểu được bị nhốt ở một chỗ một ngày nhiều, gặp Nam Cung cùng Lạc Hòa lúc sau mới từ nơi đó đi ra."

Nói tới đây hắn sửng sốt một chút, đột nhiên hỏi nói: "Nam Cung, các ngươi tới đó làm gì? Chúng ta cũng không phải cùng đường đi?"

Nam Cung Giác sửng sốt, không nghĩ tới sẽ bị thanh cừ hỏi như vậy, hắn cũng không biết vì cái gì bọn họ tùy tiện chọn một phương hướng liền tìm tới rồi thanh cừ bọn họ a.

Hắn há miệng thở dốc, lại không biết nên như thế nào giải thích.

Lạc Hòa mặt không đổi sắc nói: "Là cái dạng này, chúng ta xem xét xong rồi chúng ta điều tra phương hướng, phát hiện liền ở cách đó không xa địa phương đã không có lộ, vì thế trở về tưởng cùng đại gia hiệp, không nghĩ tới ai đều không ở, ta cùng tiểu sư đệ liền đi trước thanh cừ các tiền bối xuất phát phương hướng xem xét."

Thanh cừ trong đầu kỳ thật cũng không có hoài nghi đến bọn họ bị nhốt sự tình cùng Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa có quan hệ, chỉ là vừa rồi trong nháy mắt kia có chút nghi hoặc thôi, nghe được Lạc Hòa nói như vậy, trong lòng còn không có thành hình hoài nghi lập tức liền tiêu tán, thậm chí còn cảm thấy chính mình nghĩ đến quá nhiều.

Lạc Hòa cũng mặc kệ bọn họ có phải hay không nghĩ đến quá nhiều, hắn nhìn về phía A Lê cùng mật lĩnh, hỏi: "Hai vị tiền bối không có gặp được chuyện gì đi?"

"Không có."

"Chúng ta phía trước cũng bị mệt nhọc một hồi……"

A Lê cùng mật lĩnh đồng thời mở miệng, hai người nói ra lời nói lúc sau nhìn đối phương liếc mắt một cái, không biết suy nghĩ gì đó mật lĩnh nghe được A Lê nói lúc sau, có chút bất đắc dĩ thở dài, sửa lời nói: "Không sai, chúng ta cũng bị vây ở một chỗ, như thế nào cũng tìm không thấy trở về lộ," hắn nói xong nheo nheo mắt, nhìn về phía Lạc Hòa, "Các ngươi không có bị nhốt trụ sao?"

Lạc Hòa ánh mắt chợt lóe, đối với mật lĩnh nhưng thật ra có chút đổi mới.

Bất quá này cũng không đại biểu hắn cần nói ra tình hình thực tế.

Hắn như cũ mặt không đổi sắc thập phần đạm nhiên: "Không có." Nói xong hắn trầm mặc trong chốc lát, mới nói nói, "Bất quá chúng ta phát hiện cái này địa

phương không phải vô chừng mực, ở thành thị bên cạnh chính là ảo cảnh bên cạnh.”

Nghe được Lạc Hòa nói đại gia thần sắc đều là biến đổi, bọn họ giữa chỉ có Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa đối cái này địa phương tồn tại một chút hiểu biết, hơn nữa luôn là sẽ xuất hiện một ít kỳ quái sự kiện, nếu tồn tại cuối hoặc là bên cạnh nói, chẳng phải là nói bọn họ có thể từ thành thị cuối rời đi nơi này?

Nghĩ đến đây mọi người đều có điểm hưng phấn, cũng không có người chú ý vì cái gì Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa không có bị nhốt trụ chuyện như vậy.

“Nếu thành thị tồn tại vào đề duyên nói, có thể hay không xuất khẩu liền ở bên cạnh? Chúng ta muốn hay không đi xem?” Thanh cừ phi thường kích động xúi giục đại gia, biểu tình nóng lòng muốn thử.

Ngao sơn mắt trợn trắng: “Ngươi muốn đi nói liền chính mình đi trước bái, lại không có người ngăn đón.”

A Lê có chút do dự: “Chính là chúng ta đều không có đi đến thành thị bên cạnh đã bị vây khốn, lúc này đây là muốn đại gia cùng đi sao? Vạn nhất đều bị vây khốn làm sao bây giờ?”

“Nói cũng là, nhưng là tách ra vạn nhất lại là chúng ta mấy cái bị nhốt ở cũng không tốt lắm đâu?”

“Vậy ngươi cũng đừng đi a, từ đâu ra nhiều như vậy ý tưởng?”

“Ngươi làm ta không đi ta liền không đi a? Ngươi cho rằng ngươi là ai a?”

“Muốn đi liền trực tiếp đi, lại không có người ngăn đón ngươi.”

Kế tiếp A Lê liền không có chen vào nói cơ hội, chỉ có thể thối lui đến một bên nhìn thanh cừ cùng ngao sơn như là hai đứa nhỏ giống nhau cãi nhau.

Lạc Hòa cũng vẫn luôn không nói gì.

Bất quá…… Hắn chú ý tới chính là, tựa hồ mật lĩnh cũng vẫn luôn không nói gì.

Đối với mật lĩnh vị này trên người mang theo ma khí Ma tộc tiền bối, Lạc Hòa quan cảm kỳ thật thực không tồi, ngao sơn cùng thanh cừ tuy rằng đều là viễn cổ thời đại đại yêu, nhưng là không biết bọn họ cái kia thời đại là thế nào, thế nhưng có thể đem hai cái đại yêu dưỡng thành như vậy ấu trĩ tính tình.

Từ A Lê nơi nào Lạc Hòa nhìn không ra cái gì, nhưng thật ra mật lĩnh trên người, Lạc Hòa nhưng thật ra phát hiện người này có cùng mặt ngoài trầm mặc ít lời hoàn toàn không xứng đôi kín đáo tâm tư.

Không hổ là một cái Ma tộc tiền bối.

Quả nhiên Ma tộc người vẫn là nhất thanh tỉnh.

Lạc Hòa ở trong lòng cảm khái một chút.

Bất quá liền tính là mật lĩnh đối hắn cùng tiểu sư đệ có điều hoài nghi cũng không có gì, dù sao bọn họ cũng sẽ không đoán được cái này không gian kỳ thật là tiểu sư đệ tiềm thức chiếu rọi ra tới tình huống.

Mặc kệ nói như thế nào, liền tính là Lạc Hòa ngay từ đầu thời điểm cũng không nghĩ tới cái này địa phương còn cùng tiểu sư đệ cùng một nhịp thở.

Người khác liền càng thêm không có khả năng nghĩ tới.

Hắn đối thượng mật lĩnh nhìn qua đôi mắt, lộ ra một cái tích thủy bất lậu tươi cười.

Chờ đến hai cái ấu trĩ quỷ khắc khẩu xong rồi, đều động tác nhất trí nhìn về phía mật lĩnh cùng Lạc Hòa này hai cái thoạt nhìn liền tương đối đáng tin cậy người, biểu tình giống nhau như đúc: "Các ngươi nói chúng ta làm sao bây giờ?"

Nam Cung Giác thiệt tình thực lòng mắt trợn trắng, đối với bọn họ loại này hành vi tỏ vẻ thập phần không hiểu.

Bọn họ hai cái rốt cuộc ở sảo cái gì, chẳng lẽ bọn họ cảm thấy bọn họ chính mình biện luận đề tài là có cái gì ý nghĩa sao?

Nhưng là hiển nhiên, hai cái đương sự là sẽ không cảm thấy chính mình có vấn đề.

Mật lĩnh cùng Lạc Hòa đồng thời mở miệng: "Vậy cùng nhau đi thôi."

Mật lĩnh kinh ngạc nhìn thoáng qua Lạc Hòa, theo sau bổ sung ý nghĩ của chính mình, thần sắc có chút ý vị thâm trường: "Liền hướng Lạc Hòa bọn họ đi phương hướng đi xem đi, rốt cuộc bọn họ phát hiện cuối không phải sao?"

Thanh cừ cảm thấy mật lĩnh nói rất có đạo lý, vì thế gật gật đầu, nhìn về phía ngao sơn: "Ngươi còn có cái gì ý kiến sao?"

Ngao sơn hừ lạnh một tiếng, không có tiếp tục tranh cãi.

Chờ đến thanh cừ xoay người tuyên bố xuất phát lúc sau, ngao sơn mới có chút ảo não sờ sờ cái mũi.

Hắn kỳ thật không muốn cùng thanh cừ cãi nhau.

Tuy rằng không biết chính mình là khi nào có loại này ý tưởng, nhưng là là thật sự từ trong lòng không muốn cùng thanh cừ tiếp tục sảo đi xuống, hắn ánh mắt ở Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa trên người xoay hai vòng lúc sau, thậm chí cảm thấy chính mình cùng thanh cừ cũng có thể phát triển trở thành vì càng thêm thân mật quan hệ……

Phát hiện chính mình suy nghĩ cái gì lúc sau, ngao sơn ngạnh sinh sinh dọa ra một thân mồ hôi lạnh.

Hắn vừa rồi nghĩ tới thứ gì? Càng quan trọng là, vì cái gì hắn sẽ như vậy tưởng?

Nam Cung Giác còn không biết có người, a không, có yêu quái tam quan đang ở bay nhanh tan vỡ lúc sau một lần nữa tạo thành, nhưng là trọng tổ lúc sau tam quan cùng nguyên lai đã hoàn toàn không giống nhau.

Hắn âm thầm nhìn Lạc Hòa liếc mắt một cái, có chút lo lắng, rốt cuộc bọn họ phía trước xác thật không có thấy cái gì thành thị cuối linh tinh đồ vật.

Lạc Hòa nói như vậy không có vấn đề sao?

Như là nhìn ra tiểu sư đệ nghi vấn, Lạc Hòa ở trong thức hải thông qua hệ thống đối Nam Cung Giác nói: "Không cần lo lắng, ngươi vừa lúc có thể hiện tại có ý thức cảm thụ một chút cái này địa phương có ở đây không ngươi khống chế trong vòng. Dù sao ta chỉ nói có cuối, nhưng không có nói chúng ta là đi tới địa phương nào phát hiện cuối ╮(╯▽╰)╭"

Nam Cung Giác thấy được cuối cùng nhan văn tự thời điểm hung hăng mà hoảng sợ.

Khi nào Lạc Hòa đều học xong nhan văn tự? Hắn trong lòng bỗng nhiên sinh ra một loại kỳ diệu cảm giác, thật giống như nhà mình vốn dĩ cũng đã đang ở bình dân đại sư huynh hoàn toàn cùng địa khí nhận được cùng nhau, đi vào hắn trong sinh hoạt giống nhau, làm hắn trong lòng nổi lên gợn sóng.

Nhưng liền tính là tâm động cũng chỉ có thể duy trì một giây, Nam Cung Giác thực mau liền cảm giác được một trận áp lực cực lớn.

Đại sư huynh nói tuy rằng rất có đạo lý, nhưng là bọn họ nhiều nhất cũng cũng chỉ là đi rồi một ngày mà thôi, hắn cần thiết tại đây trong vòng một ngày cấp thành thị này chế tạo ra một cái cuối tới, này đối nơi này hiểu biết kỳ thật chỉ có một chút điểm Nam Cung Giác tới nói là một cái khiêu chiến thật lớn.

Nhưng là Lạc Hòa đều đã nói như vậy, hắn cũng không thể nói chuyện này không tồn tại, càng không thể đến lúc đó vả mặt.

Đặc biệt là làm Lạc Hòa bị vả mặt, Nam Cung Giác nhưng không tiếp thu được.

Năm đó hắn điên cuồng mê luyến thư trung vai ác thời điểm, mỗi một lần thấy Lạc Hòa bị thương đều thực không được viết một vạn tự đồng nhân văn ngược vai chính, hiện tại muốn cho Lạc Hòa bởi vì thực lực của chính mình không đủ nguyên nhân bị thanh cừ bọn họ vả mặt hắn nhưng không muốn.

Như vậy tưởng tượng, Nam Cung Giác tức khắc nhiệt tình tràn đầy, khiến cho cái kia cái gọi là cuối xuất hiện ở nhà hắn mặt sau kia đống lâu hảo, Nam Cung Giác nghĩ.

Chờ tới rồi đi đến hắn gia sau lưng thời điểm, Nam Cung Giác mở to hai mắt nhìn.

Nhà hắn sau lưng một mảnh phòng ở không biết khi nào biến thành trắng xoá một mảnh, cùng chung quanh phòng ở ranh giới rõ ràng, thoạt nhìn giống như là bỗng nhiên vào nhầm cái gì thế giới cuối cảnh tượng như vậy.

Nam Cung Giác hít sâu một hơi.

Chẳng lẽ này cái gọi là liên hệ thật là hắn tưởng tượng là có thể trở thành hiện thực sao? Nam Cung Giác có chút vựng vựng hồ hồ tưởng, kia hắn hy vọng có thể có một cái kem từ trên trời giáng xuống cũng có thể thực hiện?

Hắn lung tung rối loạn tưởng.

"Đó là cái gì?"

"Đại gia mau tránh ra! Có cái gì rơi xuống!" Thanh cừ thanh âm có điểm sốt ruột, Nam Cung Giác bị thanh âm này dọa đến, lập tức phục hồi tinh thần lại, vừa nhấc đầu quả nhiên thấy có cái gì từ trên trời giáng xuống.

Chờ đến thấy rõ ràng bầu trời rơi xuống chính là thứ gì lúc sau, Nam Cung Giác hoàn toàn há hốc mồm, trong lúc nhất thời thậm chí quên phản ứng.

Lạc Hòa một tay đem phát ngốc tiểu sư đệ vớt tiến trong lòng ngực, mang theo người tránh đi từ trên trời giáng xuống vật lý công kích.

Một cái thật lớn kem rơi trên mặt đất, phát ra một tiếng vang lớn.

Nam Cung Giác chỉ cảm thấy có thứ gì ở chính mình trong đầu nổ tung, trong nháy mắt kia hắn thậm chí cảm thấy chính mình thật không hổ là thế giới này thiên tuyển chi tử, cư nhiên thật sự tưởng cái gì sẽ có cái gì đó.

Tuy rằng cái này kem lên sân khấu phương thức có chút khốc huyễn, hiện tại thực rõ ràng cũng căn bản không thể ăn.

Hắn trong mắt lập loè hưng phấn mà lại quỷ dị quang, trong lòng sinh ra một loại nóng lòng muốn thử ý tưởng.

Kem có, bước tiếp theo có phải hay không nên ăn gà rán?

Một trận dầu chiên thực phẩm mùi hương từ sau lưng truyền đến, Nam Cung Giác nuốt nuốt nước miếng, quay đầu liền thấy lệnh người hoài niệm mỹ vị cả nhà thùng tiêu xứng, không chỉ có có hắn hứa nguyện gà rán, liền hamburger khoai điều Coca đều xứng toàn, thoạt nhìn liền thập phần có muốn ăn.

? Tác giả nhàn thoại: Hôm nay buổi tối đi ra cái người tình nguyện, thiếu chút nữa cho rằng ta mã không xong rồi QAQ [phát ra anh anh anh tiếng khóc]

------oOo------

Phần 217

Nguồn: [EbookTruyen.VN]()

Chương 217: Xuyên qua tiền bối bảy

Nam Cung Giác nhìn trước mắt tình huống có chút phản ứng không kịp, mà lúc này hệ thống hiển nhiên đã minh bạch cái này địa phương kịch bản.

Nó có điểm sợ nhà mình ký chủ quá mức với tìm đường chết dẫn tới bị vạch trần, chạy nhanh nhảy ra ngăn cản: "Ký chủ đại đại, không sai biệt lắm là được đi? Mọi người đều còn ở dị thế giới, liền hơi chút thu liễm một chút có thể chứ?"

Nam Cung Giác nghe được hệ thống nói mới bừng tỉnh phản ứng lại đây, hắn lập tức thu liễm chính mình tràn lan tư tưởng, thần sắc có chút rối rắm.

Rốt cuộc mặc cho ai gặp phải hiện tại như vậy thật lớn dụ hoặc, đều không thể lập tức là có thể hoàn toàn khống chế chính mình không miên man suy nghĩ không phải?

Hắn cũng là ở vừa rồi vài thứ kia xuất hiện ở chính mình trước mặt thời điểm mới phát hiện thời điểm, mới bừng tỉnh chân chính phát trước chính mình ở cái này địa phương rốt cuộc có được bao lớn quyền lợi.

Tâm tưởng sự thành, nghĩ muốn cái gì đều có, ngay cả tiềm thức trung miên man suy nghĩ đồ vật đều sẽ tồn tại, nói cách khác, ở cái này địa phương, hắn chính là thần.

Hắn có thể khống chế hết thảy.

Đây là cỡ nào đại dụ hoặc? Nam Cung Giác bỗng nhiên có chút minh bạch vì cái gì vị kia tiền bối sẽ như vậy thiết trí.

Nếu đây là một cái khảo nghiệm, tiến vào nơi này người không phải hắn, không có Thiên Đạo nhắc nhở, cũng không có hệ thống cùng Lạc Hòa ở một bên giám sát nói, như vậy nếu có một người ở ảo giác bên trong hưởng thụ tới rồi loại này tâm tưởng sự thành cái gì đều có nhật tử, còn sẽ muốn rời đi cái này ảo cảnh sao?

Ngay cả Nam Cung Giác chính mình đều không cảm thấy chính mình thật sự có thể ngăn cản trụ như vậy dụ hoặc, hắn vừa rồi còn lợi dụng thế giới này đối hắn đặc thù mà muốn càng nhiều ở chính mình nguyên lai thế giới có được đồ vật, sau đó cùng Lạc Hòa chia sẻ.

Sau đó hệ thống liền bỗng nhiên nhảy ra ngăn trở hắn càng thêm nguy hiểm ý tưởng.

Nam Cung Giác thở dài.

.

Nam Cung Giác nhìn về phía Lạc Hòa, Lạc Hòa hiển nhiên đã biết này đó bỗng nhiên xuất hiện mùi hương bốn phía, nhưng là hoàn toàn không thuộc về bọn họ nhận tri trung đồ ăn là chuyện như thế nào, hắn đối tiểu sư đệ cười cười, lộ ra thích hợp khiếp sợ thần sắc: "Đây là cái gì?"

Nam Cung Giác cũng lộ ra tò mò bộ dáng: "Nghe lên thơm quá a……"

Hắn không nói lời này thời điểm còn hảo, vừa nói lời này mọi người đều phát hiện có điểm đói bụng, nhưng là loại này lai lịch không rõ đồ vật tuy rằng nghe lên rất thơm, nhưng là ai cũng sẽ không thật sự nếm thử đi ăn, ngay cả biết rõ mấy thứ này căn bản không có cái gì nguy hiểm Nam Cung Giác đều cái gì cũng không dám làm, sợ bại lộ chính mình cùng cái này địa phương có quan hệ sự tình.

Lạc Hòa thấy dị tượng đã đình chỉ, liền biết tiểu sư đệ đã nghĩ thông suốt, hắn đến gần Nam Cung Giác, xoa nhẹ một chút Nam Cung Giác tóc, đối mặt khác bốn người nói: "Nếu chúng ta đã tới rồi nơi này, không bằng liền tách ra nhìn xem có thể hay không tìm được đi ra ngoài trận pháp cơ quan đi."

Mật lĩnh ý vị thâm trường nhìn thoáng qua Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa, lôi kéo A Lê rời đi: "Hảo."

Ngao sơn cùng thanh cừ hai người rõ ràng ghét nhau như chó với mèo, nhưng là đi thời điểm lại không tự chủ được lựa chọn cùng cái phương hướng, đi ra một khoảng cách lúc sau, Nam Cung Giác mới nghe được bọn họ hai người ồn ào nhốn nháo thanh âm: "Ngươi đi theo ta làm gì?"

"Ai đi theo ngươi? Con đường này là nhà ngươi a?"

"Kia không cũng không phải nhà ngươi sao? Ta đi trước, ngươi không phải đi theo ta chính là đi theo ai a?"

"Ha hả, tiểu gia ta cố tình phải đi bên này, ngươi có thể đem ta thế nào a?"

"Ta đương nhiên không thể đem ngươi thế nào, đại thiếu gia, ta chỉ là suy nghĩ bên này có hay không có thể đi ra ngoài biện pháp."

"Tin ngươi có quỷ! Tóm lại tiểu gia mới không phải đi theo ngươi đâu……"

……

Bọn họ ồn ào nhốn nháo đi xa, Nam Cung Giác không biết vì cái gì, thế nhưng từ giữa cảm giác được một chút cẩu lương hương vị.

Nhưng là này cũng không quan trọng, hắn nhìn về phía Lạc Hòa, thần sắc có điểm chột dạ: "Sư huynh, ta có phải hay không làm sai nha?"

Hắn thanh âm mềm mềm mại mại, còn có điểm thật cẩn thận, vốn dĩ muốn trách cứ một chút hắn Lạc Hòa không biết như thế nào liền không có biện pháp đem

những cái đó trách cứ nói ra tới.

Hắn chỉ vào từ trên trời giáng xuống kem hỏi: “Đây là cái gì?”

“Kem, một loại đồ ăn vặt —— chính là ăn vặt, chúng ta bên kia phi thường được hoan nghênh, chính là lên sân khấu phương thức không đúng lắm……” Hắn vốn đang muốn cho đại sư huynh nếm một chút, nhưng là hiện tại cái này rơi trên mặt đất trở thành một đống nhìn không ra hình dạng đồ vật vẫn là không cần khảo nghiệm đại gia đối với ăn điểm mấu chốt.

“Kia cái này đâu?”

“Cả nhà thùng…… Cũng là một loại ăn, hương vị không tồi, chính là không quá khỏe mạnh, tiểu hài tử đều thực thích ăn, phương tiện lại mau lẹ. Sư huynh ngươi tưởng nếm thử sao?”

Lạc Hòa đỡ trán, nghe thấy được tiểu sư đệ ban đầu cái kia trả lời thời điểm hắn trong lòng liền có một loại không phải thực tốt dự cảm, không nghĩ tới mấy thứ này quả nhiên toàn bộ đều là ăn.

Tuy rằng hắn thông cảm tiểu sư đệ là từ dị thế giới tới, sinh hoạt thế giới cùng cách sống cùng nơi này khác nhau như trời với đất, hy vọng ở cái này hắn cơ hồ có được tuyệt đối chúa tể quyền địa phương làm ra một ít chính mình thích đồ vật cũng là nhân chi thường tình, chính là không nghĩ tới tiểu sư đệ làm ra tới mấy thứ này, thế nhưng đều như vậy có đặc sắc.

Tất cả đều là ăn.

Lạc Hòa bỗng nhiên phát hiện chính mình tiểu sư đệ thế nhưng bạn tốt đồ tham ăn thuộc tính, cũng không biết vì cái gì ở chính mình trước mặt trước nay đều không có biểu hiện ra ngoài, cũng chính là phát hiện hắn ở thế giới này khác thường lúc sau, trong tiềm thức rất nhiều đồ vật mới vui vui vẻ vẻ nhảy ra tới.

Ngươi như hắn mơ ước rất dài một đoạn thời gian nhưng là hệ thống thương thành bên trong cũng không tồn tại gà rán hamburger linh tinh.

Lạc Hòa nghĩ đến đây trong lòng không khỏi mềm mềm.

Nhưng là đối với tiểu sư đệ như vậy dễ dàng bại lộ chính mình thân phận hành vi, hắn cũng không thể nuông chiều.

“Sư huynh……” Nam Cung Giác còn không có chờ đến Lạc Hòa tức giận liền trước chính mình nhận sai, “Ta sai rồi, ta nhận sai, về sau bảo đảm không tiếp tục tái phạm được không?”

Lạc Hòa thật sâu thở dài một hơi, cảm thấy tiểu sư đệ chính là chính mình khắc tinh.

Tưởng hắn kiếp trước vẫn là một cái lệnh người nghe tiếng sợ vỡ mật đường đường Ma Tôn, liền tính là đời này ngay từ đầu cũng không có tính toán nhập ma, vẫn là Cửu Thiên Tông công nhận đại sư huynh thời điểm, chính là một cái

thập phần lãnh khốc vô tình người, không nghĩ tới ở đối mặt tiểu sư đệ thời điểm, cái gì lãnh khốc vô tình đều không có dùng.

Hắn căn bản luyến tiếc.

Thấy tiểu sư đệ như vậy đáng thương hề hề bộ dáng hắn liền mềm lòng.

Này cũng không có gì không hảo thừa nhận.

Lạc Hòa kỳ thật cũng không cảm thấy chính mình đối tiểu sư đệ mềm lòng có cái gì vấn đề, chỉ là ở tượng trưng tính giáo dục vài tiếng lúc sau, chuyện này đã bị hắn nhẹ lấy nhẹ thả.

Nam Cung Giác qua này một quan lúc sau ở trong lòng mừng thầm, nghĩ thầm chính mình ở đại sư huynh trong mắt quả nhiên là không giống nhau.

Bọn họ không có nhằm vào hamburger linh tinh sự tình tiếp tục dây dưa, thực mau Lạc Hòa liền chủ động dời đi đề tài: "Tiểu sư đệ, nếu là cái này địa phương thật là căn cứ tâm ý của ngươi xây dựng mà thành nói, nếu tồn tại xuất khẩu, ngươi sẽ đem nó an bài ở địa phương nào?"

Nam Cung Giác đã đem cách đó không xa cả nhà thùng dọn một cái lại đây, liền đứng ở Lạc Hòa trước mặt, cái kia một khối gà rán uy tới rồi Lạc Hòa trong miệng, nghe được Lạc Hòa vấn đề này lúc sau hắn cau mày nghĩ nghĩ.

Nếu đây là hắn tiềm thức thế giới nói, xác thật sẽ tồn tại một cái có thể làm cho bọn họ thoát ly hiện tại trạng huống xuất khẩu mới đúng.

Nhưng là cái kia xuất khẩu sẽ ở địa phương nào đâu?

Nam Cung Giác lâm vào trầm tư.

.

"Người trẻ tuổi, người trẻ tuổi…… Rời giường lạp!"

Một tiếng vang lớn từ Nam Cung Giác bên tai vang lên, hắn ngẩn người, nhìn chung quanh cảnh tượng có chút khó hiểu.

Hắn là khi nào tới rồi nơi này?

Chung quanh là một cái sơn cốc, non xanh nước biếc, thác nước nhà tranh, thoạt nhìn giống như là một cái thế ngoại cao nhân ẩn cư địa phương, đương nhiên hiện tại Nam Cung Giác cũng không cho rằng thế giới này thật sự tồn tại thế ngoại cao nhân chính là.

Bởi vì cái kia nhà tranh thoạt nhìn thật là thập phần đơn sơ, một chút đều không phù hợp thế ngoại cao nhân bức cách.

Cho nên Nam Cung Giác đầu tiên là không dấu vết thở dài nhẹ nhõm một hơi, ngay sau đó mới nghĩ tới một cái quan trọng vấn đề, vừa rồi không phải có người ở kêu hắn sao? Như thế nào không có thấy người đâu?

Này phiến sơn cốc rất lớn, chung quanh trồng đầy tươi đẹp đào hoa, Nam Cung Giác thiếu chút nữa cho rằng chính mình thấy quỷ.

Tuy rằng theo đạo lý tới nói ở thế giới này liền tính là quỷ hắn cũng nên có thể nhìn đến một cái bóng dáng mới đúng.

Nam Cung Giác yên lặng tưởng.

"Hắc, anh em, ngươi tỉnh a!"

Bỗng nhiên có người từ hắn sau lưng chạy trốn ra tới, dọa Nam Cung Giác nhảy dựng.

"Ai? Ngươi là ai?"

"Tấm tắc, anh em ngươi này liền không phúc hậu a, nếu ta không có đoán sai nói, chúng ta hẳn là đến từ cùng cái địa phương, tuy rằng hiện tại dựa theo tu vi thoạt nhìn ngươi hẳn là muốn kêu ta một tiếng tiền bối. Nhưng là xem ở chúng ta là đồng hương nói, chính là lấy anh em tương xứng cũng không có gì."

Nam Cung Giác tiêu hóa vài phút mới phản ứng lại đây những lời này ý tứ.

Đột nhiên xuất hiện người là một cái lưu trữ màu trắng tóc ngắn, ăn mặc Tu Tiên giới trường bào, thoạt nhìn chẳng ra cái gì cả nam nhân, hắn phân biệt không ra đối phương tuổi tác, nhưng là đối phương tu vi rõ ràng ở hắn phía trên.

Nam Cung Giác suy nghĩ trong chốc lát mới phát hiện hắn theo như lời đồng hương là hiện đại xã hội!

Hắn phía trước liền biết cái này tiểu thế giới còn có một cái người xuyên việt tiền bối, hơn nữa cái kia người xuyên việt tiền bối vẫn là Cửu Thiên Tông người sáng lập, lại nói tiếp còn xem như hắn sư tổ.

Đương nhiên, có được đồng hương cái này thân phận đối phương thoạt nhìn tự nhiên là không có như vậy cao không thể phàn.

Nam Cung Giác hỏi một câu: "Ngươi như thế nào biết chúng ta là đồng hương? Không thấy quá tiểu thuyết sao? Có lẽ chúng ta xuyên qua lại đây căn bản không phải ở một cái song song thế giới người đâu?"

Đối diện tiền bối cười cười, như là cảm thấy hắn lời này thú vị, nhưng là để cho Nam Cung Giác cảm thấy ngạc nhiên chính là, đối phương cũng dám trả lời hắn nói.

"Nếu ta không có nhìn lầm nói, phía trước cái kia ảo cảnh bên trong chiếu rọi ra tới chính là thành phố S đi? Ta ở nơi đó sinh sống 20 năm, liền một thân cây lớn lên ở nơi nào đều biết được chứ?"

Nam Cung Giác thập phần khiếp sợ: "Ngươi như thế nào biết?"

Nam Cung Giác cũng không biết chính mình trong lòng là nghĩ như thế nào, hiện tại là một chút đều không che giấu chính mình chấn kinh rồi.

“Đều nói ta ở thành phố S sinh sống thật lâu, ngươi cái tiểu thí hài là như thế nào xuyên qua lại đây a?”

Nam Cung Giác nghĩ đến chính mình xuyên qua nguyên nhân, chỉ cảm thấy thảm không nỡ nhìn.

Nói ra có chút xấu hổ.

Hắn xuyên qua phía trước đang ở cùng người khác tiến hành pk, tuy rằng kia một hồi pk ở rất nhiều hắn cùng vị kia tân tấn đại thần 【 nguyện trục nguyệt hoa 】 fans xem ra, là cái gì kích động nhân tâm vinh dự chi chiến, nhưng là đối với Nam Cung Giác tới nói lại hoàn toàn không phải như vậy hồi sự.

Hắn lúc ấy hoàn toàn quên mất chính mình là một cái bệnh tim người, nói như thế nào đâu? Đã chết cũng không oan.

Cũng không biết vị kia góc 【 nguyện trục nguyệt hoa 】 bọn họ trong vòng vị kia tân tấn đại thần cuối cùng vẫn là thua ở thủ hạ của hắn có thể hay không có điểm không cam lòng.

Bất quá mặc kệ thế nào, hắn hiện tại đều đã hồi không đến chính mình nguyên lai thế giới, này đó lệnh người phiền não sự tình liền không cần nghĩ nhiều.

Có thể là Nam Cung Giác không có trả lời điểm này bỗng nhiên khơi dậy đối diện vị kia xuyên qua tiền bối nói hết dục, đối phương bắt đầu thao thao bất tuyệt nói lên chính mình trải qua.

“Ta cùng ngươi nói a tiểu lão đệ, ca ca ta lúc trước nhưng lợi hại, tuy rằng chỉ là một cái hỗn thế giới giả tưởng, ta tuổi trẻ khí thịnh thời điểm không biết như thế nào liền lẫn vào một cái hacker diễn đàn, cái kia diễn đàn tàng long ngọa hổ, ngươi biết hacker đi?”

Nam Cung Giác trừng hắn một cái, liền tính đối phương là một cái người xuyên việt tiền bối, ở nhắc tới hacker loại này chuyên nghiệp đồ vật thời điểm, Nam Cung Giác cũng không cảm thấy chính mình sẽ thua, đối phương thế nhưng sẽ cảm thấy hắn không biết hacker?

Quả thực là chê cười.

“Anh em ta tiêu phí hai năm thời gian ở cái kia diễn đàn hỗn đến hô mưa gọi gió, nhưng là cái kia diễn đàn cư nhiên còn có một cái liên tục không biết nhiều ít giới đại thần, là diễn đàn trung tất cả mọi người muốn nhìn lên tồn tại.”

Vị kia không biết tên người xuyên việt tiền bối nói thở dài một hơi, tựa hồ còn có một chút hoài niệm, “Bỗng nhiên có một ngày ta một giấc ngủ dậy, phát hiện thế nhưng có người cho ta cùng vị kia đại thần hạ chiến thiếp, phải biết rằng vị kia đại thần chính là đã nhiều năm không có xuất hiện qua, tính toán thức xuất hiện cũng chỉ là tiếp một bộ phận tư sống, ta lúc ấy nhưng hoảng sợ……”

Nam Cung Giác nghe cảm thấy có điểm không đúng, nhưng là còn không có suy nghĩ cẩn thận là địa phương nào không đúng, chỉ có thể tiếp tục nghe vị này

người xuyên việt tiền bối tiếp tục nhớ vãng tích năm tháng.

Chủ yếu là hắn phát hiện chính mình hiện tại thực lực giống như đã chịu cái gì áp chế, cũng không có biện pháp triệu hoán hệ thống, chỉ có thể trầm hạ tâm tới tránh thoát giam cầm.

"Không nghĩ tới đại thần thế nhưng tiếp nhận rồi khiêu chiến, khi đó nhưng đem ta cấp sợ hãi, bất quá đại thần quả nhiên là đại thần, ngươi biết không, tuy rằng ta không quen biết vị kia đại thần, lúc ấy bị đại gia phủng cũng có chút lâng lâng, cảm giác chính mình chính là thiên tuyển chi tử, nhưng là cuối cùng vẫn là bị đại thần dạy ta làm người."

"Ai, kia một hồi quyết đấu có thể nói là ta hacker kiếp sống bên trong nhất kích động nhân tâm quyết đấu, chính là ở kia lúc sau vị kia đại thần liền không còn có xuất hiện qua. Sự tình qua không đến hai tháng, ta liền ở một lần thấy được một quyển tiểu thuyết lúc sau bỗng nhiên xuyên qua." Người xuyên việt tiền bối như có như không thở dài một tiếng, "Chỉ tiếc ta không có cơ hội nhìn thấy chân chính sông nước lạc nguyệt đại đại, bằng không ta nhất định phải làm hắn thu ta vì đồ đệ……"

Nam Cung Giác nghe được nơi này bỗng nhiên một cái giật mình, cảm thấy chính mình có phải hay không ảo giác, bằng không hắn như thế nào sẽ cảm thấy vị này người xuyên việt tiền bối theo như lời chuyện xưa như vậy quen thuộc đâu?

Ngay cả cái kia ID tựa hồ cũng có chút quen thuộc……

"Hắc! Anh em! Ngẩn người làm gì đâu? Tới cùng ca ca nói nói ngươi là như thế nào xuyên qua đến thế giới này?"

Người xuyên việt tiền bối dùng một loại tò mò lại bát quái ánh mắt nhìn Nam Cung Giác, Nam Cung Giác chỉ cảm thấy thế giới này nhất định là quá mức huyền huyễn.

Hắn thần sắc có chút hoảng hốt: "Ngươi là cái kia…… Nguyệt trục nguyệt hoa sao?"

? Tác giả nhàn thoại: Tiểu thiên sứ nhóm ngủ ngon

------oOo------

Phần 218

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 218: Xuyên qua tiền bối tám

Người xuyên việt tiền bối thần sắc dừng lại.

Nam Cung Giác nghiêm túc nhìn thoáng qua đối phương bộ dáng, vị này người xuyên việt tiền bối tuy rằng một đầu tóc bạc, nhưng là thoạt nhìn cũng tức là ba bốn mươi tuổi bộ dáng, cũng không phải thập phần lão, tuy rằng chung quanh khí thế gì đó thoạt nhìn cũng không quá bình thường, đương nhiên một cái xuyên qua đến thế giới này lúc sau còn viết nhật ký người hắn cũng không thể trông cậy vào đối phương có bao nhiêu bình thường là được.

Bất quá hắn cũng không nghĩ tới vị tiền bối này không nghĩ tới còn cùng chính mình là cố nhân.

Tuy rằng cái này cố nhân cũng là chưa từng có đã gặp mặt cố nhân, hơn nữa thật sự lại nói tiếp đối phương vẫn là hại chính mình đi đời nhà ma đầu sỏ gây tội đâu.

Nam Cung Giác nghiêm túc suy đoán một giây đồng hồ, sau đó phát hiện liền tính đối phương là hại chết chính mình đầu sỏ gây tội, hắn cũng không có cách nào, hiện tại hắn đánh không lại đối phương, càng không cần nói cái gì xuyên trở về báo thù linh tinh.

Bất đồng với Nam Cung Giác nhẹ nhàng bâng quơ, tự xưng là vì Nam Cung Giác người xuyên việt tiền bối hạ đàm nghe thấy được Nam Cung Giác vấn đề lúc sau, cả người sắc mặt đều thay đổi.

“Ngươi như thế nào biết? Ngươi chẳng lẽ cũng biết năm đó kia một hồi thế kỷ chi chiến?”

Nam Cung Giác nghe được thế kỷ chi chiến bốn chữ, không biết vì cái gì, bỗng nhiên cảm thấy có một loại thật sâu mà trung nhị hơi thở.

Bọn họ trà trộn với cái kia diễn đàn người, kỳ thật đại đa số đều là chỉ ở một cái bên trong lĩnh vực có thể xưng vương xưng bá, trà trộn vòng đương nhiên là hoa hoè loè loẹt, nhìn dáng vẻ vị này lúc trước tân nhân, hiện tại tiền bối phía trước là hỗn thế giới giả tưởng.

Đương nhiên này đó cùng Nam Cung Giác không có gì quan hệ.

Hắn gật đầu thừa nhận: “Ta chính là bởi vì kia một hồi “Thế kỷ chi chiến” xui xẻo chết đột ngột sông nước lạc nguyệt.”

Không khí bỗng nhiên lâm vào một mảnh trầm mặc.

Hạ đàm thậm chí hoài nghi chính mình có phải hay không nghe lầm.

Hắn, ở dị thế giới đãi nhiều năm như vậy, thật vất vả gặp một cái đồng hương, kết quả cái này đồng hương thế nhưng là lúc trước cùng chính mình đã trải qua một hồi đại chiến kết quả cuối cùng còn thắng hắn, sau đó không còn có xuất hiện quá vị kia đại thần?

Quan trọng nhất chính là……

Hắn vừa rồi còn ở làm trò đương sự nhân mặt, dùng cái loại này khoa trương đến cực điểm ngữ khí hình dung chính mình thần tượng?

Hắn có điểm muốn trực tiếp che mặt đào tẩu.

Này cũng quá mất mặt đi?

Hạ đàm lâm vào thật sâu mà tự mình ghét bỏ bên trong.

Nam Cung Giác nửa ngày không có nghe được đối phương nói chuyện, có điểm khó hiểu: “Tiền bối ngươi như thế nào không nói?”

Hạ đàm cảm thấy chính mình không đảm đương nổi này một tiếng tiền bối: “Ngươi không cần kêu ta tiền bối.”

“A?” Nam Cung Giác càng thêm không hiểu được vị tiền bối này là cái gì ý tưởng, “Vì cái gì a?”

Hạ đàm tự mình ghét bỏ vài phút, sau đó tiếp nhận rồi chính mình làm một kiện siêu cấp xuẩn chuyện ngu xuẩn sự thật, tự giới thiệu: “Ta kêu hạ đàm, thành phố S người, một người lập trình viên, kiêm chức hacker, ngươi đâu?”

Phía trước hắn còn ỷ vào chính mình người xuyên việt tiền bối thân phận muốn đem Nam Cung Giác trở thành tiểu đệ gì đó, nhưng là từ đã biết Nam Cung Giác ở nguyên lai thế giới bên trong thân phận lúc sau, hạ đàm liền thu hồi chính mình ý nghĩ như vậy.

Vị này chính là hắn ở nguyên lai thế giới thần tượng, hắn không đến mức phát rồ đến muốn đem thần tượng trở thành tiểu đệ trình độ.

Hiện tại hắn tưởng chính là, nếu có thể cùng thần tượng giao cái bằng hữu thì tốt rồi.

Nam Cung Giác tuy rằng không biết vì cái gì phong cách đột nhiên biến thành tự giới thiệu, nhưng là căn cứ lễ thượng vãng lai lễ phép, vẫn là tự giới thiệu một chút: “Ta kêu Nam Cung Giác, cũng là thành phố S người, một cái freelancer.”

Nam Cung Giác không biết vị này người xuyên việt tiền bối rốt cuộc muốn làm gì, nhưng là từ đến bây giờ vị tiền bối này còn không có đối hắn động thủ tới xem, đối phương hẳn là sẽ không đột nhiên đối hắn động thủ đi?

Hắn như vậy tưởng tượng, tức khắc yên tâm không ít.

Bởi vì hắn hiện tại đánh không lại đối phương, lại còn có không biết Lạc Hòa bọn họ rơi xuống, tạm thời cũng không thích hợp trực tiếp cùng đối phương động thủ.

.

Hai người tự giới thiệu lúc sau, liền tính là nhận thức, vì tránh cho làm chính mình trong trí nhớ thần tượng cảm thấy chính mình thật quá đáng một ít, hắn quyết định trước cùng đối phương đánh hảo quan hệ.

"Hắc, Nam Cung, ngươi là như thế nào xuyên qua a?"

Nhắc tới vấn đề này Nam Cung Giác tâm tình liền không tốt lắm, bởi vì cái kia hại hắn xuyên qua đầu sỏ gây tội chính là trước mặt người này! Càng quan trọng là, hắn liên hệ không thượng hệ thống.

Bởi vậy, Nam Cung Giác sắc mặt phá lệ kém một ít.

Cũng không biết ở vào cái gì nguyên lý, có thể là lúc trước thua ở Nam Cung Giác trên tay bóng ma tâm lý quá lớn một ít, dẫn tới hiện tại chính mình rõ ràng là Nam Cung Giác tiền bối, lại vẫn là thói quen tính mang theo fans lự kính đối đãi Nam Cung Giác.

Cứ việc thế giới này đã cùng bọn họ nguyên lai thế giới hoàn toàn không giống nhau.

Nam Cung Giác tự nhiên là không biết hạ đàm là suy nghĩ gì đó.

Hắn trả lời hạ đàm vấn đề: "Chính là ở cùng ngươi tỷ thí thời điểm bệnh tim đột phát chết đột ngột bái."

Hắn nói được nhẹ nhàng bâng quơ, nghe thế sự kiện hạ đàm cả người lại đều là có điểm xấu hổ.

Lại nói tiếp kia một hồi cái gọi là chiến thiếp kỳ thật cùng hắn nguyên bản không có gì quan hệ, nhưng là bởi vì hắn fans cùng bành trướng lòng tự tin làm hắn trong lúc nhất thời không có phân rõ địch tình, liền cùng đối phương tiến hành rồi tỷ thí, cuối cùng còn thua.

Chỉ là không nghĩ tới Nam Cung Giác thế nhưng chính là ở kia một hồi thi đấu lúc sau bệnh tim đột phát khiến cho xuyên qua.

Khó trách sau lại hắn không còn có nghe nói qua vị kia đại lão tin tức, nguyên lai là bởi vì nhân gia đã tới dị thế giới.

Bất quá, hạ đàm đột nhiên cầm Nam Cung Giác thủ đoạn, cảm nhận được Nam Cung Giác cốt linh lúc sau cả người đều dại ra.

"Ngươi chỉ có hai mươi tuổi?"

Nam Cung Giác gật gật đầu.

Hắn cái này thân xác xác thật không lớn.

Hạ đàm nguyên bản cho rằng Nam Cung Giác ở chính mình phía trước xuyên qua, kia hắn là xuyên qua đến chính mình xuyên qua phía trước mới đúng, không nghĩ tới thế nhưng tồn tại xa xưa như vậy sai giờ.

Hơn nữa……

Hắn yết hầu có chút khô khốc, lúc này hắn mới chú ý tới, Nam Cung Giác trên người ăn mặc, thế nhưng là Cửu Thiên Tông chế phục.

Tuy rằng chế phục loại đồ vật này hắn lúc trước chỉ là bởi vì chính mình đối với nguyên lai thế giới oán niệm mới thiết kế, nhưng là Nam Cung Giác đem chúng nó mặc ở trên người lúc sau, hạ đàm cả người đều thập phần hoảng hốt.

Cho nên lúc trước hắn sùng bái tiền bối là thật sự trở thành chính mình hậu bối, mỗ một loại trình độ thượng còn muốn kêu chính mình Tổ sư gia?

Không biết vì cái gì, nghĩ đến đây hắn đột nhiên cảm thấy chính mình này một chuyến xuyên qua cũng là rất đáng giá.

Bất quá……

Liền tính là hắn đã biết hiện tại chính là thật sự đem chính mình trở thành là tiền bối cũng không có bất luận cái gì vấn đề, nhưng là xuất phát từ mỗ một loại đối với đồng hương thấy đồng hương vui mừng, hắn vẫn là đem Nam Cung Giác xem thành là cùng chính mình bình đẳng người.

Hắn kích động một đoạn thời gian lúc sau lập tức liền cùng Nam Cung Giác nói: "Nếu chúng ta như vậy có duyên, liền không cần gọi là gì tiền bối đúng hay không? Nghe tới nhiều thương cảm tình? Ngươi không bằng liền kêu ta hạ đàm hảo."

Nam Cung Giác đối này không sao cả: "Hạ đàm, ngươi là như thế nào xuyên qua? Có hay không hệ thống linh tinh ngoại quải a?"

Hắn thần sắc thoạt nhìn giống như là đơn thuần tò mò, hạ đàm trong lúc nhất thời cũng phân biệt không ra hắn rốt cuộc là có ý tứ gì.

.

"Không có." Tuy rằng không rõ Nam Cung Giác hỏi như vậy dụng ý, nhưng là hạ đàm vẫn là thành thật trả lời, đối với hắn tới nói xuyên việt đã thập phần không thể tưởng tượng, lại có cái hệ thống linh tinh bàn tay vàng chẳng phải là quá mức với nghịch thiên?

Bất quá nói đến cái này, hạ đàm liền nhịn không được nhắc tới chính mình lúc trước xuyên qua nguyên nhân: "Ngươi tuyệt đối không thể tưởng được ta là như thế nào xuyên qua, lúc ấy khoảng cách chúng ta tỷ thí đã qua đi thời gian rất lâu, diễn đàn dần dần xuất hiện lợi hại hơn đại thần, tuy rằng ngươi vẫn luôn không có xuất hiện, nhưng là đã trở thành đại gia trong lòng ông vua không ngai.

Đương nhiên này đó không phải trọng điểm a, trọng điểm là ngươi những cái đó các fan không biết vì cái gì thế nhưng cảm thấy ngươi nhất định là xuyên qua đến dị thế giới, thậm chí còn tổ chức một hồi internet thi đua, chính là kia một hồi thi đua phần thưởng —— tuy rằng ta cũng chỉ thấy một mặt, nhưng là cái kia đồ vật cũng không biết là ai làm ra tới, thế nhưng thật sự có thể làm người xuyên qua."

Ban đầu thời điểm hạ đàm kỳ thật là không tin, bởi vì loại đồ vật này như thế nào nghe như thế nào làm người cảm thấy trung nhị hơn nữa ngây ngốc, nhưng là kia một hồi thi đấu…… Hắn đi tham gia.

Lúc trước bởi vì bại bởi Nam Cung Giác, hắn vẫn luôn có điểm canh cánh trong lòng, tuy rằng ở cái kia trong vòng hắn địa vị cũng không nhưng siêu việt, nhưng là bị hắn thấy được cái kia thi đấu lúc sau, hắn hoàn toàn không có lý do gì liền trực tiếp hướng ban tổ chức đi rồi cửa sau tham gia thi đấu.

Sau đó không có gì bất ngờ xảy ra đạt được đệ nhất.

Tại đây lúc sau……

Chính là hắn thu được thi đấu phần thưởng sau đó vô duyên vô cớ xuyên qua sự tình!

Lại nói tiếp hạ đàm vẫn là bởi vì Nam Cung Giác mới xuyên qua.

Nam Cung Giác nghe xong hạ đàm xuyên qua nguyên nhân lúc sau, bỗng nhiên nói: "Lại nói tiếp ngươi là hại ta xuyên qua đầu sỏ gây tội, ta cũng là hại ngươi xuyên qua đầu sỏ gây tội đi?"

Nam Cung Giác nói xong lúc sau, hai người hai mặt nhìn nhau, cuối cùng đều "Phụt" một tiếng bật cười.

Nói như vậy lên bọn họ hai cái lẫn nhau vì làm người xuyên qua đầu sỏ gây tội, thật sự muốn so đo lên kỳ thật cũng là có thể miễn cưỡng huề nhau.

Hạ đàm xuyên qua lại đây thời điểm thế giới này đang đứng ở thời đại tốt đẹp nhất, lúc ấy người tu chân tuy rằng không kiêng nể gì, nhưng là người thường cũng không phải tay trói gà không chặt, mỗi người đều tồn tại chính mình năng lực, mọi người đều phát triển rất khá.

Hắn ở như vậy thời đại, bằng vào chính mình thiên phú cùng thực lực, từng bước một thành lập lên chính mình thế lực, cũng chính là hiện giờ vẫn như cũ sừng sững không ngã Cửu Thiên Tông, hơn nữa trở thành cái thứ nhất trừ bỏ nào đó cấm địa ở ngoài, hoàn toàn đối đệ tử mở ra Tàng Thư Các môn phái.

Có thể nói Cửu Thiên Tông đúng là bởi vì như vậy nguyên nhân mới có thể một bước lại một bước hướng đi thành công.

Tuy rằng này đó cùng Nam Cung Giác hoàn toàn không có bất luận cái gì quan hệ.

Hắn không biết chính mình vì cái gì muốn ở chỗ này nghe hạ đàm này đó vô nghĩa, nhưng vẫn là đem này đó vô nghĩa nghe xong lúc sau mới bắt đầu nói đến chính sự.

"Cùng ta cùng nhau bị nhốt ở phía trước ảo cảnh trung những người đó đâu?"

Vừa mới thao thao bất tuyệt nói xong một đoạn chính mình đi vào dị thế giới lúc sau nỗ lực phấn đấu sinh hoạt hạ đàm nghe được Nam Cung Giác vấn đề này lúc sau thân thể bỗng nhiên cứng đờ như vậy trong nháy mắt.

Hắn há miệng thở dốc: "Những người đó cùng ngươi là cái gì quan hệ?"

Kỳ thật Nam Cung Giác có thể đơn độc bị hạ đàm xách ra tới nguyên nhân, cũng không đơn thuần chỉ là bởi vì hắn là cùng hạ đàm giống nhau xuyên qua lại đây điểm này.

Càng chủ yếu chính là……

Hạ đàm phát hiện, mặt khác những người đó hoặc là yêu quái hoặc là mặt khác những cái đó không rõ giống loài hắn rất có khả năng đều đánh không lại.

.

Đương nhiên hạ đàm là không có khả năng thừa nhận loại chuyện này, thấy Nam Cung Giác hướng hắn đầu tới nghi hoặc biểu tình, hạ đàm bỗng nhiên cảm giác thập phần khó chịu.

Hắn cũng không biết những người đó là người nào, không đem bọn họ thả ra cũng là về tình cảm có thể tha thứ đi? Có cái gì hảo tâm hư?

Đương nhiên, hắn chột dạ không chột dạ Nam Cung Giác cũng không để ý, hắn chỉ muốn biết một sự kiện: "Bọn họ ở địa phương nào?"

Hạ đàm cắn răng: "Ngươi trước nói cho ta ngươi cùng bọn họ cái gì quan hệ, bằng không ta vì cái gì muốn đem bọn họ thả ra?"

Nam Cung Giác có chút vô ngữ, hoàn toàn không biết hạ đàm đây là ở nháo cái gì, nhưng là hắn vẫn là hơi chút giải thích một chút bên ngoài trạng huống.

Cũng là ở Nam Cung Giác giảng thuật trung, hạ đàm bỗng nhiên phát hiện, ở hắn bởi vì một ít chuyện xưa duyên cớ đem chính mình vây ở cái này địa phương lúc sau Tu chân giới, đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Đầu tiên là những cái đó hoàn toàn không có phân biệt năng lực ngu xuẩn tin vào một cái lão nhân ngôn luận, đem toàn bộ Tu chân giới vận mệnh —— cũng tức là Thiên Cương linh khí phong ấn lên, dẫn tới Tu chân giới suy thoái.

Mà bốn tộc cũng ở không biết khi nào hoàn toàn phân liệt, ngay cả Thượng Ngu Đại Lục thượng Nhân tộc đều đã hoàn toàn không biết mặt khác tam tộc tồn tại, này đó đều còn không tính xong, càng thêm làm hạ đàm khiếp sợ chính là, cái này tiểu thế giới thế nhưng gặp phải tuyệt đỉnh nguy cơ.

Hắn bởi vì tự mình trừng phạt ẩn cư tị thế lâu như vậy lúc sau, được đến sự thật chính là hắn sinh sống mấy ngàn năm thế giới thế nhưng gặp phải thật lớn nguy cơ, còn bị nhân loại cùng bốn tộc chính mình cấp càng làm càng không xong.

Hắn rất tưởng phẫn nộ dậm chân, nhưng là thực mau phản ứng lại đây chính mình thân là một cái tiền bối yêu cầu rụt rè một ít, không thể cấp thần tượng lưu lại chính mình hỉ nộ vô thường ấn tượng.

Sau đó hắn liền nghe thấy được Nam Cung Giác giới thiệu vẫn như cũ còn bị nhốt ở cái kia không biết có phải hay không đổi trận bên trong địa phương Lạc Hòa: "Cái kia gọi là Lạc Hòa người, là ta bạn trai, cũng là tương lai đạo lữ, mặt khác hai đối giữa có một đôi nửa quỷ không quỷ tình lữ, còn có một đôi Yêu tộc nghĩ phát triển đối tượng."

Hạ · vũ trụ thép thẳng · đàm trợn mắt há hốc mồm: "Nam, bạn trai?"

Nam Cung Giác kỳ quái nhìn hắn một cái: "Như thế nào, có cái gì không đúng sao?"

Hạ đàm lắc đầu: "Đương nhiên không có, ta chỉ là không nghĩ tới Nam Cung Giác ngươi thế nhưng có thể ở thế giới này cùng bên trong người yêu đương." Nói hắn còn có điểm oán niệm, "Vì cái gì ta không có đối tượng a?"

Lúc trước hạ đàm xuyên qua lại đây thời điểm đi chính là Long Ngạo Thiên hậu cung thăng cấp lưu kịch bản vai chính lộ tuyến, hắn một đường nghịch tập vả mặt từng bước thăng chức, cuối cùng dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng sáng tạo chính mình môn phái thế lực.

Nhưng là! Chính là bởi vì hậu cung thật là đáng sợ, hắn thích đối tượng chỉ có một người, những cái đó thường thường bỗng nhiên toát ra tới gia hỏa đều làm hắn xin miễn thứ cho kẻ bất tài, chính là các nàng thế nhưng còn ở hắn không biết thời điểm đối hắn thích cô nương xuống tay, tới rồi cuối cùng hắn thế nhưng không có bảo vệ tốt chính mình âu yếm cô nương……

Sau lại bởi vì nữ nhân sự tình dẫn tới hắn đối thế giới này nản lòng thoái chí, tìm cái trong một góc ẩn cư tị thế, hoàn toàn không nghĩ phản ứng ngoại giới người.

Không nghĩ tới mới đi qua không lâu, thế giới thế nhưng liền sắp hủy diệt……

Hạ đàm không thể không cảm khái thế sự vô thường.

Ai!

Hắn vỗ vỗ Nam Cung Giác bả vai: "Huynh đệ, ngươi thật không dễ dàng, ta cảm thấy ngươi nhất định là thiên tuyển chi tử, cứu vớt thế giới liền dựa ngươi."

Nam Cung Giác vô ngữ: "…… Ngươi vẫn là trước nói cho ta ngươi đem ta sư huynh thế nào đi?"

? Tác giả nhàn thoại: Hôm nay đi ra cái người tình nguyện, mệt chết, hằng ngày không nghĩ gõ chữ QAQ

【 ta khi nào có thể kết thúc a ôi trời ơi! 】

------oOo------

Phần 219

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 219: Xuyên qua tiền bối chín

Hạ đàm: "……"

Hảo đi, hắn biết Nam Cung Giác ở thế giới này yêu đương, quan tâm nhà mình đối tượng là bình thường, nhưng là đối với một cái luyến ái thất bại độc thân cẩu tới nói, Nam Cung Giác loại này hành vi làm người rất tưởng châm lửa đem.

Hắn có chút không tình nguyện trả lời Nam Cung Giác vấn đề: "Đương nhiên là còn ở ảo cảnh a."

Hắn đem Nam Cung Giác từ ảo cảnh bên trong rút ra, những người khác đều còn hảo hảo đãi ở ảo cảnh bên trong, hắn đối Nam Cung Giác cái này đồng dạng là người xuyên việt người có mang thiện ý, nhưng không đại biểu hắn đối Lạc Hòa bọn họ này đó dân bản xứ cũng đều đồng dạng tồn tại thiện ý.

Nếu Lạc Hòa bọn họ không thể chính mình thoát ly ảo cảnh, như vậy hắn là không tính toán đem những người này từ ảo cảnh trung thoát ly ra tới.

Hơn nữa, liền tính Nam Cung Giác hỏi như vậy, hắn kỳ thật cũng không có đem người từ ảo cảnh trung làm ra tới phương pháp.

Phía trước cái kia ảo cảnh là căn cứ Nam Cung Giác ý thức sáng tạo, Nam Cung Giác có thể hoàn toàn thao tác bên trong tồn tại, thậm chí còn có thể từ không thành có, nhưng là ở kia một tầng ảo cảnh bị phá hoặc là ảo cảnh chủ nhân từ ảo cảnh trung thoát ly ra tới, những người khác liền sẽ lâm vào một cái khác ảo cảnh bên trong.

Mà cái kia ảo cảnh, hạ đàm cũng không thể thao túng.

Mà cái kia không biết ảo cảnh bên trong, tồn tại cực đại dụ hoặc, có thể phản ứng ra tới ảo cảnh trung người trong lòng nhất khát vọng sự tình.

Hạ đàm lựa chọn ở cái này địa phương cư trú nguyên nhân, chính là bởi vì cái này ảo cảnh tác dụng.

Hắn không biết cái này địa phương vì cái gì sẽ có như vậy ảo cảnh, nhưng là ở cái kia nha đầu qua đời lúc sau, hạ đàm có rất dài một đoạn thời gian đều dựa vào ở ảo cảnh bên trong nhìn thấy cái kia nha đầu an ủi chính mình, mới không có hoàn toàn hỏng mất.

Đương nhiên những việc này hạ đàm không cần phải nói cho Nam Cung Giác, hắn đem mặt khác cái kia ảo cảnh tồn tại nói cho Nam Cung Giác: "Này cũng

không phải là ta không giúp ngươi, là bởi vì ta cũng không biết bọn họ đều bị vây ở cái dạng gì ảo cảnh, muốn cứu bọn họ cũng không có cách nào a."

Nam Cung Giác có chút vô ngữ: "Nếu như vậy, vậy ngươi ở chỗ này làm gì?"

Nam Cung Giác nhìn chung quanh bốn phía, chỉ nhìn thấy một đống lớn cỏ hoang cùng một tòa thoạt nhìn một chút thẩm mỹ đều không có nhà tranh, một chút đều không giống như là thế kỷ 21 người bút tích.

Hơn nữa, thoạt nhìn hoang vu còn không xong, một chút đều không thể làm người thả lỏng lại.

Hạ đàm ở tại như vậy một chỗ rốt cuộc là đồ cái gì? Hắn tỏ vẻ hoàn toàn không thể lý giải hạ đàm lựa chọn.

Nhưng là hắn cùng hạ đàm cũng không thân, không cần phải khuyên bảo người khác, nói nữa, lập trình viên đều có chút cổ quái, ai biết hạ đàm cổ quái là cái gì a? Nói không chừng nhân gia chính là thích ở tại cái này địa phương đâu?

Hắn hiện tại chỉ quan tâm Lạc Hòa: "Kia có biện pháp nào biết bọn họ khi nào có thể từ ảo cảnh bên trong ra tới sao?"

Hạ đàm lắc lắc đầu: "Ta phía trước đều là tiến vào ảo cảnh được chứ, sao có thể biết bên ngoài đều là tình huống như thế nào a?"

Nam Cung Giác tỏ vẻ khó hiểu: "Ngươi một cái sắp phải phi thăng tiền bối vì cái gì còn muốn đi vào ảo cảnh a? Chẳng lẽ là nhớ nhà tưởng ở ảo cảnh nhìn xem sao?"

Hạ đàm không tỏ ý kiến, nhưng là trong lòng lại có một chút không.

Hắn đối với nguyên lai thế giới kia kỳ thật không có gì lưu luyến, ở tới rồi thế giới này lúc sau, tuy rằng ngay từ đầu bị thế giới này hung hiểm hoảng sợ, nhưng vẫn là cắn răng kiên trì xuống dưới, hơn nữa ở thế giới này hỗn thành số một nhân vật.

Như vậy truyền kỳ trải qua là mỗi một cái trà trộn thế giới giả tưởng nam nhân đều hy vọng kỳ ngộ, hắn đối với xuyên qua không có gì bất mãn, tự nhiên mà vậy, cũng đối với nguyên lai thế giới không có gì lưu luyến.

Hắn ở nguyên lai trong thế giới trừ bỏ một máy tính cái gì đều không có, có cái gì hảo hoài niệm?

Nghĩ đến đây, hạ đàm tự giễu một chút.

Nam Cung Giác sẽ hỏi như vậy, phỏng chừng là ở thế giới kia thời điểm trải qua qua nhân gian tốt đẹp đi?

"Ta đều ở thế giới này đương thật nhiều tuổi già gia gia, ta sẽ hồi tưởng ở hiện đại cấp lão bản đương tôn tử nhật tử?"

Hắn ngữ khí có chút châm chọc, làm Nam Cung Giác không lời gì để nói.

Hơn nữa, Nam Cung Giác tự hỏi trong nháy mắt, phát hiện hạ đàm nói rất có đạo lý.

Như là hắn như vậy không có lão bản freelancer, ở đối mặt khách hàng thời điểm đều phải ra vẻ đáng thương, càng không cần đề hạ đàm loại này có đứng đắn chức nghiệp người, hơn nữa hạ đàm ở thế giới này đương nhiều năm như vậy đại lão, trở lại hiện đại cũng chưa chắc thích ứng.

Còn có một chút……

Nam Cung Giác có chút bát quái tưởng: Nói không chừng hạ đàm còn ở nơi này có thanh mai trúc mã tình đầu ý hợp tiểu kiều thê, nơi nào còn có thời gian đi hoài niệm quá khứ những cái đó bi thảm nhật tử?

.

Nam Cung Giác bởi vì tìm không thấy tự mình đi cứu vớt nhà mình sư huynh phương pháp, đành phải cùng hạ đàm cùng nhau tán gẫu thuận tiện đàm luận một chút hiện giờ thế cục cùng nhiều năm trước hạ đàm xuyên qua lại đây lúc ấy chuyện xưa.

Nam Cung Giác nghe xong hạ đàm chuyện xưa, không khỏi tự biết xấu hổ.

Thật muốn lại nói tiếp, hạ đàm mới là chân chính trên đầu đỉnh vai chính quang hoàn nam nhân đi? Một cái lập trình viên xuyên qua Tu chân giới, ỷ vào chính mình thiên phú một đường vả mặt nghịch tập, ở loạn thế bên trong khai tông lập phái, thành tựu một phen vĩ đại sự nghiệp.

Bên người còn quay chung quanh muôn hình muôn vẻ mỹ nhân, tuy rằng những cái đó mỹ nhân trong lòng đều là rắn rết, nhưng là thật sự lại nói tiếp thật đúng là chính là cùng võng văn kịch bản trung nam chính không sai biệt lắm.

Ở Nam Cung Giác xem ra, quả thực chính là một cái định chế bản thăng cấp lưu nam chủ.

Đồng dạng đều là người xuyên việt, nhân gia chỉ bằng một thân thiên phú, ở hoàn toàn không có ngoại quải thời điểm, liền thiên phú dị bẩm không thầy dạy cũng hiểu đủ loại kịch bản, còn trở thành nhân sinh người thắng, lại trái lại một chút chính mình, Nam Cung Giác có chút hổ thẹn.

Hắn hiện tại tu vi tuy rằng cùng hệ thống không có gì quan hệ, nhưng là có thể hỗn đến bây giờ tình trạng này quả thực có thể nói hoàn toàn dựa vào hệ thống bàn tay vàng cùng vận khí.

Từ lúc bắt đầu Thanh Hải Kiếm bắt đầu, hắn liền đi hướng một đường khai quải không thể hiểu được thăng cấp kịch bản, thậm chí còn ở trên người chồng chất một đống lớn hấp dẫn không thể hiểu được người quang hoàn, đến cuối cùng thậm chí cùng cứu vớt thế giới nhấc lên quan hệ……

Thấy thế nào đều như là cái loại này phải trải qua mạt thế kẻ xui xẻo hằng ngày.

Đương nhiên này đó đối với Nam Cung Giác tới nói, cũng cũng không có như vậy khó có thể tiếp thu, chính yếu nguyên nhân là, hắn rất thích loại này không cần tùy thời vả mặt, đã nhẹ nhàng lại cá mặn nhật tử.

Nam Cung Giác yên lặng mà tưởng.

Nhưng là thực mau hắn liền phát hiện một cái nghiêm túc vấn đề.

Hắn hệ thống đâu?

Từ gặp được hạ đàm bắt đầu, Nam Cung Giác liền phát hiện chính mình hoàn toàn liên hệ không thượng hệ thống.

Chẳng lẽ là ra chuyện gì sao?

Nam Cung Giác vững như lão cẩu cùng hạ đàm tiếp tục nói đông nói tây, một bên lại thập phần sốt ruột, đối với hệ thống cái này ngoại quải Nam Cung Giác tuy rằng luôn cảm thấy không có gì dùng, nhưng là dù sao cũng là một cái bàn tay vàng, hơn nữa hệ thống thương thành còn có thể nợ trướng, liền tính là trở thành là đơn thuần tùy thân thương trường tới dùng đều không có vấn đề, Nam Cung Giác vẫn là thực luyến tiếc.

Hơn nữa……

Hệ thống cùng hắn là linh hồn trói định, theo đạo lý tới nói không có khả năng Nam Cung Giác xuất hiện ở nơi này —— tục truyền nói đã là ảo cảnh ở ngoài địa phương, mà hệ thống lại căn bản không ở tình huống.

Muốn nói lên Nam Cung Giác gặp được hệ thống hoàn toàn mất đi liên hệ tình huống vẫn là Thiên Đạo nhúng tay thời điểm, nói cách khác, chỉ có Thiên Đạo có thể đối hệ thống tiến hành áp chế.

Không! Nam Cung Giác bỗng nhiên mở to hai mắt, kỳ thật không chỉ là Thiên Đạo, còn có kia một lần Nam Cung Giác bị khuất mộc trưởng lão ném tới một cái viễn cổ ảo cảnh bên trong thời điểm, hắn cũng cùng hệ thống mất đi liên hệ!

Hắn không thể tưởng tượng nhìn về phía vừa rồi cùng hắn tiến hành rồi thân thiết hữu hảo nói chuyện với nhau hạ đàm, có chút không dám tin tưởng: "Nơi này vẫn là một cái ảo cảnh?"

.

"Ai nha ai nha, bị phát hiện a!" Hạ đàm vẫn là nguyên lai thần sắc, liền biểu tình đều không có biến một chút, nhưng thật ra ngữ khí thập phần khoa trương, như là gặp cái gì đặc biệt đến không được sự tình giống nhau.

"Ngươi vẫn là cái thứ nhất nhìn ra tới nơi này cũng là ảo cảnh người đâu! Nam Cung Giác tiểu bằng hữu, nơi này vì ngươi chuẩn bị một cái cách chết đại lễ bao nga, xin hỏi ngươi muốn lựa chọn cái nào?"

Nam Cung Giác trợn mắt há hốc mồm nhìn vừa rồi còn cùng hắn trong trí nhớ lập trình viên sánh bằng hạ đàm trong chớp mắt liền lộ ra một khác khổ khổng,

tuy rằng trên mặt mang theo tươi cười, lại làm Nam Cung Giác mạc danh sợ hãi.

Nói như thế nào đâu, chính là cái loại này rớt đầy đất nổi da gà cái loại cảm giác này.

Nam Cung Giác có điểm sợ hãi, hắn trước kia thời điểm biết chính mình có bệnh tim, cho nên chưa bao giờ sẽ đi nhìn cái gì sẽ khiến cho kích thích điện ảnh linh tinh, còn chưa bao giờ biết một người đáng sợ lên thế nhưng so với hắn phía trước gặp qua nửa người không quỷ vài thứ kia đều phải đáng sợ đến nhiều.

Đặc biệt là ở hắn vừa rồi đã đem hạ đàm thật sự trở thành là đồng hương lúc sau.

Hạ đàm phát ra khặc khặc tiếng cười, nghe tới có chút quỷ dị.

"Ngươi cái này tiểu hài tử nhưng thật ra rất lợi hại, ngươi là như thế nào phát hiện nơi này vẫn cứ là ảo cảnh?" Hạ đàm tuy rằng không dám bảo đảm chính mình làm ảo cảnh vạn vô nhất thất, nhưng là cũng không đến mức bị một cái mới hai mươi tuổi tiểu quỷ nhìn ra tới trình độ.

Nam Cung Giác triệu hồi ra Thanh Hải Kiếm, cảnh giác nhìn đối diện hạ đàm, không nói gì.

"Như thế nào? Không nghĩ nói cho ta sao anh em?" Hạ đàm lấy một loại quỷ dị tốc độ xuất hiện ở Nam Cung Giác trước mắt, có chút vặn vẹo mặt ở Nam Cung Giác trước mặt vô hạn phóng đại.

Nam Cung Giác có chút khó chịu, hắn cũng không phải bất luận cái gì một người đều có thể kêu anh em người hảo sao?

Hắn đem Thanh Hải Kiếm đặt ở trước ngực, đem tới gần chính mình hạ đàm chụp bay, bỗng nhiên hơi hơi cười cười: "Ngươi biết trên thế giới này có một loại đồ vật gọi là bàn tay vàng sao?"

"Đương nhiên đã biết, như thế nào, chẳng lẽ ngươi có bàn tay vàng?" Hạ đàm thần sắc trở nên nghiền ngẫm lên, hắn hơi chút ly Nam Cung Giác xa một chút —— chuẩn xác mà nói là Nam Cung Giác trong tay Thanh Hải Kiếm, kia thanh kiếm thượng tản mát ra một loại làm hắn chán ghét hơi thở. "Để cho ta tới đoán xem, tiểu đồng chí ngươi bàn tay vàng là thứ gì? Có thể nhìn thấu ảo cảnh pháp bảo? Giấu ở nhẫn trung bàn tay vàng lão gia gia…… Vẫn là khác cái gì?"

Nam Cung Giác nghe hạ đàm đếm kỹ bàn tay vàng tồn tại 120 loại khả năng tính, ở đối phương nhắc tới hệ thống hai chữ thời điểm, tim đập hơi hơi nhanh một ít, nhưng là mặt ngoài bất động thanh sắc.

Chỉ có hai người tồn tại điều kiện hạ, chỉ cần có một người không nói gì, liền rất dễ dàng tạo thành xấu hổ tẻ ngắt.

Đương nhiên này đó đều là việc nhỏ, Nam Cung Giác ở đối phương còn ở suy đoán bàn tay vàng tồn tại hình thức thời điểm, hắn đem Thanh Hải Kiếm nhắm ngay hạ đàm: "Bàn tay vàng loại đồ vật này, đương nhiên là xa tận chân trời gần ngay trước mắt, tiền bối ngươi chẳng lẽ không cảm thấy trong tay ta thanh kiếm này cũng có thể gọi là bàn tay vàng sao?"

Hạ đàm sửng sốt một chút, giống như nói như vậy cũng không có tật xấu?

Ở hắn trong ấn tượng, bàn tay vàng loại đồ vật này đều là thuộc về vai chính, tỷ như nói trong thiên địa lợi hại nhất thần kiếm a…… Linh tinh.

Có như vậy trong nháy mắt hắn thế nhưng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Nam Cung Giác mặt ngoài thoạt nhìn bình tĩnh vô cùng, trên thực tế trong lòng đã hoảng đến không được, hắn hiện tại chỉ nghĩ đem Thiên Đạo bắt được tới đánh một đốn.

Nếu không phải bởi vì Thiên Đạo dung túng, trên thế giới này vì cái gì sẽ tồn tại như vậy đáng sợ ảo cảnh? Mấy thứ này đều không thích hợp tồn tại với trên thế giới này được chứ?

Hắn phía sau lưng thậm chí tẩm ra mồ hôi, như vậy giương cung bạt kiếm bầu không khí làm Nam Cung Giác cảm giác được không khoẻ.

Hắn hiện tại đều có điểm hoài nghi chính mình lúc này đây rớt vào cái này hai tầng ảo cảnh có phải hay không Thiên Đạo cảm thấy hắn quá yếu cho nên cố ý làm ra tới.

Tuy rằng hắn cũng không có cách nào chứng thực.

Cũng may tuy rằng hạ đàm là Nam Cung Giác tiền bối, nhưng là nơi này dù sao cũng là một cái ảo cảnh, hơn nữa vị tiền bối này không biết vì cái gì còn có điểm nhược, cho nên ở Nam Cung Giác lấy ra Thanh Hải Kiếm, đưa vào linh lực trực tiếp động thủ lúc sau, tiêu phí gần ba cái giờ thời gian, Nam Cung Giác đem hạ đàm bắt được.

Hạ đàm bị Nam Cung Giác bó lên ném tới một bên thời điểm Nam Cung Giác còn cảm thấy có chút không thể tin tưởng, nhưng mà sự tình đã phát sinh ở hắn trước mặt, hắn câu môi cười cười, đi tới bị chính mình, hoặc là nói là bị Thanh Hải Kiếm hóa thành dây thừng trói lại hạ đàm bên cạnh, cười ra tám cái răng.

"Tiền bối, hảo chơi sao?"

Hạ đàm đồng tử co rụt lại!

"Ở chỗ này thiết trí hảo đủ loại ảo cảnh, chỉ cần có người tiến vào ảo cảnh bên trong liền sẽ dần dần bị lạc tự mình, sau đó ở ảo cảnh bên trong tiến hành một lần lại một lần săn giết, bắt được một cái lại một cái người tu chân, hảo chơi sao?"

Không biết vì cái gì, hạ đàm thế nhưng cảm thấy Nam Cung Giác ánh mắt có chút lãnh, xem hắn ánh mắt giống như là cái loại này xem người chết giống nhau ánh mắt.

Hạ đàm không thể không thừa nhận chính mình phỏng chừng sai lầm.

Cái này tiểu hài tử cũng không phải cái gì bị nam nhân dưỡng nhược kê, tương phản rất có khả năng còn có giấu mặt khác đòn sát thủ.

Hắn ở Nam Cung Giác ảo cảnh bên trong thấy Nam Cung Giác cùng hiện tại bộ dáng thật là một chút cũng không phù hợp.

Bất quá hắn đã không có thời gian biết rõ ràng vì cái gì Nam Cung Giác đã lợi hại như vậy, lại còn như là một cái bị bao dưỡng tiểu bạch kiểm giống nhau đi theo Lạc Hòa bên người như là một cái trùng theo đuôi.

Hoặc là nói, lấy hạ đàm lý giải, căn bản không tin hai cái nam nhân chi gian thật sự tồn tại tình yêu loại đồ vật này.

Bất quá hạ đàm suy nghĩ cái gì đối với Nam Cung Giác tới nói đều không quan trọng, hắn hiện tại trở thành chủ đạo giả, chuyện thứ nhất tự nhiên chính là thẩm vấn đối phương.

Hắn yêu cầu biết Lạc Hòa bọn họ rốt cuộc có hay không gặp được nguy hiểm, còn có hắn kia hoàn toàn liên hệ không thượng hệ thống là chuyện như thế nào.

“Nếu nơi này là một cái ảo cảnh, như vậy hạ đàm tiền bối, xin hỏi một chút ngươi là chân nhân đâu? Vẫn là chỉ là hạ đàm tiền bối một sợi ý thức?”

Hạ đàm đồng tử co rụt lại, nhắm miệng không nói lời nào.

“A, tiền bối ngươi là không nghĩ nói đi? Vẫn là không thể nói?” Nam Cung Giác cầm Thanh Hải Kiếm ở hạ đàm trên mặt khoa tay múa chân một chút, động tác vừa thấy liền thập phần nguy hiểm, “Tiền bối ngươi cần phải nghĩ kỹ, con người của ta tính tình thật không tốt, không có việc gì liền thích động đao động thương, vạn nhất ngộ thương rồi ngươi ta nhưng không phụ trách.”

Hạ đàm vốn dĩ cảm thấy Nam Cung Giác là hư trương thanh thế, nhưng là hắn thực mau liền kiên cường không đứng dậy.

“Ngươi dừng tay! Ta nói còn không được sao?”

------oOo------

Phần 220

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 220: Xuyên qua tiền bối mười

Nam Cung Giác cười cười, thoạt nhìn ôn nhu lại thiện lương, thậm chí còn có một chút thiên chân vô tà.

“Kia vãn bối chăm chú lắng nghe.”

Hạ đàm là thật sự muốn khóc! Hắn chưa từng có nhìn thấy quá loại này vừa động thủ liền trực tiếp cạo đầu người phát thao tác, càng thêm đáng sợ chính là, Nam Cung Giác ở tóc của hắn thượng hạt khoa tay múa chân thời điểm, còn nói thầm muốn ở hắn trên đầu cái gì vị trí điểm mấy cái sẹo.

Hơn nữa, Nam Cung Giác còn phát rồ lấy ra Xích Hỏa Diễm, nhắm ngay hạ đàm đầu.

Vốn dĩ cảm thấy chính mình đã điên mất rồi hạ đàm: “……”

So bất quá so bất quá.

Đại lão không hổ là đại lão, liền tính tới rồi dị thế giới thao tác cũng vẫn là thực ngưu.

Hạ đàm thở dài.

Hắn ở cái này địa phương tuy nói có nhất định kỳ ngộ, có thể ở các loại ảo cảnh chi gian quay lại tự nhiên, nhưng là này đó ảo cảnh thật đúng là không phải chính hắn sáng tạo, mà là nguyên bản ở cái này địa phương thiên nhiên ảo trận, trận pháp có thể chiếu rọi xuất xứ với trận pháp trung tâm người, hoặc là có thể cùng trận pháp sinh ra nhất định cộng minh người tiềm thức ảo giác, thực dễ dàng làm người trầm mê trong đó.

Hắn phía trước mất đi người yêu, ở chỗ này là hắn duy nhất có thể nhìn đến hắn ái nhân địa phương —— liền tính biết rõ hết thảy đều là giả, hắn vẫn là sẽ như là tự ngược giống nhau hướng trận pháp bên trong toản.

Hắn hiện tại tâm thái đã sớm không bình thường.

Rất nhiều thời điểm, hạ đàm hồi tưởng lên chính mình ở thế giới này khai tông lập phái, khí phách hăng hái những ngày ấy, đều cảm thấy chính mình là đang nằm mơ, chính là mộng tổng cũng không tỉnh, hắn đánh mất hắn uyển uyển, lại bởi vì mạc danh nguyên nhân chết cũng không chết được, phi thăng cũng không được, liền đi tìm uyển uyển thần hồn chuyển thế đều là một loại hy vọng xa vời……

Cho nên có người xâm nhập cái này trận pháp thời điểm, hạ đàm luôn là nhịn không được làm phá hư, thật giống như chỉ cần người khác đều quá đến không hảo hắn liền vui vẻ giống nhau.

Về ở hiện đại những ngày ấy, nếu không phải bỗng nhiên gặp được Nam Cung Giác tiềm thức ảo cảnh, hắn căn bản đều đã sắp nghĩ không ra chính hắn vẫn là một cái đến từ dị thế giới người xuyên việt.

Cho nên hắn đem Nam Cung Giác từ cái kia ảo cảnh bên trong kéo đến một cái khác ảo cảnh, ban đầu cũng không phải muốn cùng Nam Cung Giác ôn chuyện, mà là muốn đem Nam Cung Giác vây ở chỗ này làm hắn dần dần ở ảo cảnh trung giãy giụa tử vong……

Chỉ là không nghĩ tới, hắn gặp một cái khai bàn tay vàng,… Còn đỉnh vai chính quang hoàn người.

Tuy rằng Nam Cung Giác cũng không phải rất muốn vai chính quang hoàn là được.

Bị Nam Cung Giác động thủ chế phục về sau, hạ đàm ngay từ đầu còn có điểm không thể tin được, ở ảo cảnh bên trong, hắn tuy rằng không thể hoàn toàn khống chế người khác ảo cảnh xuất hiện tiềm thức, nhưng là hắn cơ hồ đã cùng cái này địa phương hòa hợp nhất thể, có được rất lớn quyền hạn.

Nói cách khác, giống như là Nam Cung Giác cảm thấy chính mình có thể thao tác ảo cảnh trung hết thảy thời điểm giống nhau, hạ đàm có thể ở ảo cảnh trung quay lại tự nhiên, lại nói tiếp cùng ảo cảnh chủ nhân cũng không kém nhiều ít.

Hắn là một chút đều không có nghĩ đến Nam Cung Giác thế nhưng có thể đối hắn động thủ.

Nhưng là phát hiện Nam Cung Giác lợi hại lúc sau, hạ đàm cũng không có túng, chỉ là Nam Cung Giác vai chính quang hoàn không khỏi khai đến thật quá đáng một ít, hơn nữa Nam Cung Giác cư nhiên phát rồ muốn cạo tóc của hắn!

Cái này đã có thể thật quá đáng! Vì bảo hộ chính mình tóc, hạ đàm chỉ có thể cắn răng công đạo: "Ta xác thật chỉ là hạ đàm một sợi thần thức, ta cũng biết ngươi sư huynh ở địa phương nào."

Nam Cung Giác cười cười: "Hắn ở đâu?"

Hạ đàm cảm thấy thập phần ủy khuất, hắn hiện tại còn bị trói gô, muốn tìm người chẳng lẽ không cần trước cho hắn mở trói gì đó sao? Người này như thế nào không ấn kịch bản ra bài a?

Nam Cung Giác như là nhìn ra tới hắn suy nghĩ cái gì, cười lạnh nói: "Tiền bối ngươi có phải hay không cảm thấy ta hẳn là cho ngươi mở trói?"

Hạ đàm gật đầu.

"Ha hả, cho ngươi mở trói lúc sau chờ ngươi áp dụng khác phương thức đối phó ta sao?" Nam Cung Giác ngữ khí không chút để ý, "Không biết tiền bối ngươi

có biết hay không một sự kiện, thế giới này là một quyển sách, mà ta hiện tại thân phận, là nguyên thư vai chính."

"Cái gì? Một quyển sách?" Hạ đàm mở to hai mắt nhìn, hắn ngay từ đầu biết chính mình xuyên qua thời điểm, chỉ cho rằng chính mình là tới rồi một cái không biết song song thế giới linh tinh, lại không có nghĩ đến đây thế nhưng là một quyển sách.

Lại nói tiếp hắn lúc trước cho chính mình sáng tạo môn phái đặt tên vì Cửu Thiên Tông, tựa hồ là bởi vì hắn ở xuyên qua lại đây phía trước vừa lúc nhìn đến một quyển sách có một cái tông môn liền kêu Cửu Thiên Tông……

Nhưng là kia quyển sách hắn chỉ là vội vàng một phiết, hoàn toàn không hướng trong lòng đi, hiện tại hắn nhưng thật ra đã biết thế giới này là một quyển sách, tuy rằng đối hắn thế giới quan sinh ra nhất định ảnh hưởng, nhưng là không nghiêm trọng lắm.

Chỉ là…… Nam Cung Giác thế nhưng là vai chính!

Điểm này khiến cho hạ đàm có chút không cao hứng.

Ở hiện đại thời điểm đối với có thể ở hắn am hiểu lĩnh vực nghiền áp hắn sông nước lạc nguyệt hắn cũng không có thật sự sùng bái đối phương, trên thực tế ở cùng hắn đánh giá quá một lần lúc sau sông nước lạc nguyệt người này liền biến mất không thấy, sau lại liền tính là hắn lại một lần hạ chiến thiếp cũng chưa từng có bị hồi phục quá, làm đến hắn một lần thập phần buồn bực, đối cái này chưa từng gặp mặt nhưng là nghiền áp hắn một đầu cái gọi là đại thần thập phần không thích!

Không nghĩ tới hai người thế nhưng còn có thể xuyên qua đến cùng cái thế giới, hơn nữa Nam Cung Giác thế nhưng trở thành vai chính không sai, phía trước hạ đàm nói cho những cái đó qua đi tất cả đều là giả, hắn sẽ xuyên qua bất quá là bởi vì ở công ty tăng ca thời gian lâu lắm đột nhiên chết đột ngột, cùng cái kia sất trá internet phong vân sông nước lạc nguyệt không có nửa mao tiền quan hệ!

Hắn cũng không biết vì cái gì chính mình phía trước sẽ nói như vậy, trước kia thời điểm hắn ở ảo cảnh trung đương người xấu thói quen, có thể là bởi vì đột nhiên gặp được một cái hư hư thực thực chính mình đồng hương người, liền nhịn không được điểm tô cho đẹp chính mình……

Nhưng mà ở Nam Cung Giác trước mặt cái này hạ đàm chỉ là một sợi tàn hồn, tuy rằng trình độ nhất định thượng giữ lại ký ức, nhưng là lại không có nhiều ít cảm tình, tương phản còn bởi vì nhiều năm như vậy tới vẫn luôn làm ác nguyên nhân mà mang theo rất nhiều sát khí.

Cả người thoạt nhìn thập phần không hữu hảo.

Nam Cung Giác lại căn bản liền không so đo này đó, hắn hiện tại cũng không muốn biết hạ đàm phía trước rốt cuộc là nghĩ như thế nào, hắn chỉ muốn biết Lạc Hòa rốt cuộc ở đâu.

Nếu hạ đàm có được thao tác hoặc là tự do quay lại ảo cảnh năng lực, như vậy biết Lạc Hòa ở địa phương nào cũng là bình thường.

Hạ đàm thấy Nam Cung Giác là thật sự không muốn nghe chính mình vô nghĩa, thậm chí còn dùng Xích Hỏa Diễm như hổ rình mồi đối với tóc của hắn, cũng từ bỏ tiếp tục nói chính mình quang huy năm tháng ý tưởng, nghiêm túc điều tra lên Lạc Hòa bọn họ năm người rơi xuống.

"Di?"

"Làm sao vậy?"

"Bọn họ…… Đều rời đi ảo cảnh? Sao có thể?"

Hạ đàm cảm xúc có chút kích động, trước kia thời điểm tới rồi cái này ảo cảnh bên trong người liền tính là bất tử cũng đều sẽ thoát một tầng da, bằng không liền sẽ đã chịu thật lớn tinh thần kích thích, hơn nữa trong khoảng thời gian ngắn căn bản không có khả năng rời đi ảo cảnh!

Nhưng là cái kia Lạc Hòa rốt cuộc là người nào? Bọn họ là khi nào thoát khỏi ảo cảnh? Vì cái gì ở hắn mí mắt phía dưới thế nhưng sẽ phát sinh như vậy sự?

Hạ đàm là thật sự không thể lý giải tình huống như vậy.

Hắn ở ảo cảnh trung như cá gặp nước, chưa từng có phát sinh nhiều như vậy làm hắn ngoài ý muốn sự tình.

Sự tình tựa hồ là từ hắn phát hiện ảo cảnh trung thế nhưng tới một cái hư hư thực thực chính mình đồng hương người xuyên việt, đối người này sinh ra tò mò thời điểm bắt đầu dần dần thoát ly khống chế……

Những người này rốt cuộc đều là người nào? Chẳng lẽ phía trước Nam Cung Giác nói cứu vớt thế giới linh tinh chuyện ma quỷ tất cả đều là thật sự?

Hạ đàm không tin!

Hắn ở cái này tiểu thế giới đều đãi như vậy nhiều năm, nếu thật sự tồn tại thế giới hủy diệt sự tình, sao có thể hắn sẽ một chút cảm ứng đều không có?

Này nhất định đều là giả!

.

Lạc Hòa rời đi ảo cảnh lúc sau, nhìn chung quanh non xanh nước biếc phong cảnh, bỗng nhiên cảm thấy có điểm không hợp nhau.

Nơi này hẳn là từng có người cư trú, cách đó không xa có một tòa nhà tranh, một ít nguy hiểm dây đằng ở bốn phía phủ phục, thoạt nhìn an toàn lại vô hại.

Chung quanh trừ bỏ hắn không có những người khác, Lạc Hòa nhíu nhíu mày.

Phía trước ở ảo cảnh trung thời điểm, tiểu sư đệ muốn nếm thử có thể hay không sáng lập một cái rời đi ảo cảnh lộ, nhưng mà còn không có bắt đầu động tác, liền bỗng nhiên bị một cái không biết tên đồ vật bỗng nhiên hút vào trong

đó, ở kế tiếp, Lạc Hòa nhớ mang máng chính mình ma khí bạo động một đoạn thời gian, lâm vào hôn mê bên trong.

Chờ đến hắn tỉnh lại lúc sau, lại phát hiện mặc kệ là tiểu sư đệ vẫn là ảo cảnh trung nhà lầu kem, tất cả đều biến mất không thấy, toàn bộ thế giới giống như là chỉ có hắn một người.

Lạc Hòa cong cong môi, đáy mắt lại là ấp ủ gió lốc.

Hắn một lần một lần đem tiểu sư đệ từ chính mình mí mắt phía dưới đánh mất, loại cảm giác này làm trên người hắn ma khí xao động lên, tuy rằng hắn trên mặt thoạt nhìn không có gì biểu tình, nhưng là quay cuồng ma khí lại không phải như vậy biểu hiện.

Hắn hướng kia tòa không biết có hay không chủ nhân nhà tranh đi qua, bốn phía dây đằng uy hiếp lập lên, đối với Lạc Hòa giương nanh múa vuốt.

Lạc Hòa nhẹ nhàng vung tay lên, tùy ý ma khí liền bay nhanh mà tập kích những cái đó giương nanh múa vuốt hư trương thanh thế dây đằng, chỉ chốc lát sau, những cái đó sinh cơ bừng bừng, tràn ngập nguy hiểm dây đằng tất cả đều hơi thở thoi thóp, hoàn toàn không có tiếp tục cùng Lạc Hòa làm đối dũng khí.

Cái này địa phương thập phần nguy hiểm.

Lạc Hòa trong lòng chắc chắn, đặc biệt là kia một tòa nhà tranh, ở phía trước không thôn sau không cửa hàng địa phương, có một cái bên ngoài trường thực người hút máu dây đằng nhà tranh ở trong gió sừng sững không ngã, thấy thế nào đều có cổ quái.

Đặc biệt là……

Lạc Hòa phát hiện chính mình tu vi không thể hiểu được tăng lên một ít.

Phía trước hắn chỉ phát hiện chính mình sinh ra mặt trái cảm xúc đều sẽ biến thành ma khí tu luyện, tu vi ở hắn hoàn toàn không chú ý thời điểm tiến bộ vượt bậc, hiện tại hắn tu vi đã thẳng bức Tạo Linh Cảnh đỉnh, nếu là tồn tại cơ hội, nói không chừng thực mau là có thể đột phá Diệt Linh Cảnh……

Lạc Hòa hoài nghi là hắn phía trước thấy tiểu sư đệ ở chính mình trước mặt biến mất thời điểm chính mình đã chịu kích thích, nhưng mà những cái đó kích thích tất cả đều biến thành ma khí cổ vũ hắn tu luyện.

Cho nên hắn tu vi như vậy tiến bộ vượt bậc lập tức đột phá rất nhiều người khác tưởng cũng không dám tưởng đại cảnh giới.

Nhưng mà Lạc Hòa không quan tâm này đó, tu vi cao, đơn giản làm hắn cảm ứng càng thêm cường một ít mà thôi, hắn loáng thoáng cảm giác được tiểu sư đệ hành tung cùng cái này nhà tranh có quan hệ, cho nên tính lên hắn còn muốn cảm tạ cái kia không biết tên tồn tại đem tiểu sư đệ từ chính mình trước mặt bắt đi?

Hắn thần sắc thực lãnh, nhà tranh thoạt nhìn tuy rằng thập phần đơn sơ, nhưng là chung quanh trận pháp một đạo thêm một đạo, còn có một ít mạc danh dã thú xuất hiện, nguy hiểm độ thập phần cao.

Nhưng là Lạc Hòa hoàn toàn không đem mấy thứ này để vào mắt, hắn có thể cảm giác được bố trí nhà tranh người là một cái tuyệt đối cường giả, nhưng là này đó bố trí lại có chút đơn sơ, uy lực cũng xa xa không có hắn tưởng như vậy cường.

Hắn như vào chỗ không người giống nhau tiến vào nhà tranh.

Nhà tranh bên trong cùng bề ngoài thoạt nhìn khác nhau như trời với đất, hoàn toàn không phải một cái phong cách.

Bên trong có chồng chất sơn thủy họa, họa một ít kỳ quái cảnh tượng, có đá lởm chởm loạn thạch, thấy không rõ mặt ca cơ, còn có rất nhiều Lạc Hòa nhận không ra đồ vật, làm Lạc Hòa cảm thấy có chút kinh ngạc chính là, hắn thế nhưng ở một đống tranh thuỷ mặc trông được thấy xiêu xiêu vẹo vẹo TV……

Cũng không biết vẽ tranh người tưởng đều là cái gì.

Lạc Hòa ánh mắt dừng ở một cái bức hoạ cuộn tròn thượng, mặt trên có hai người, nét bút cũng không tinh tế, còn có chút xiêu xiêu vẹo vẹo, thoạt nhìn giống như là tiểu hài tử đang ở học họa giống nhau.

Hắn thần sắc hoảng hốt một ít.

Họa thượng người, rõ ràng chính là tiểu sư đệ…… Cùng một nam nhân xa lạ.

Hắn trong lòng hỏa lập tức chạy trốn ra tới!

Đây là có chuyện gì?

Tuy rằng hắn trong lòng rất rõ ràng hai người kia chi gian tuyệt đối không có khả năng phát sinh cái gì, nhưng là nghĩ tới tiểu sư đệ có khả năng hiện tại đang ở cùng như vậy một người đãi ở bên nhau, trong lòng liền thập phần khó chịu.

Hắn chung quanh ma khí đại thịnh, chung quanh bức hoạ cuộn tròn tất cả đều bị ma khí cuốn lên tới rơi rụng ở giữa không trung, hắn trên tay phút chốc xuất hiện một mạt ngọn lửa, nhắm ngay này đó họa trông được lên tốt nhất kia một bức họa, họa trung là một cái mỹ nhân, nhưng là Lạc Hòa hoàn toàn không có thưởng thức ý tứ, trực tiếp liền đem họa bậc lửa.

“Ai động ta họa?”

Hạ đàm bỗng nhiên phát ra một tiếng thét chói tai, ở Nam Cung Giác còn không có phản ứng lại đây thời điểm một phen túm chặt Nam Cung Giác, ở Nam Cung Giác gian nan phản ứng thời gian trung lập tức biến mất ở tại chỗ!

“Dừng tay!”

Hạ đàm thanh âm có chút thê lương, hắn rời đi ảo cảnh lúc sau tu vi so ở ảo cảnh bên trong muốn lợi hại một ít, thực mau liền tránh thoát Thanh Hải Kiếm

trói buộc, một phen đoạt lấy Lạc Hòa trên tay họa!

“Đại sư huynh?” Nam Cung Giác có chút choáng váng, hạ đàm đột nhiên chạy thoát là hắn bất ngờ sự tình, hắn ngay từ đầu thật đúng là cho rằng Thanh Hải Kiếm là vô địch, hiện tại xem ra hiển nhiên không phải như thế.

Bất quá càng làm cho hắn cảm thấy thần kỳ chính là, Lạc Hòa thế nhưng xuất hiện ở hắn trước mặt, hạ đàm phía trước không phải nói Lạc Hòa đã thoát ly ảo cảnh? Chẳng lẽ hắn cũng rời đi ảo cảnh?

Lạc Hòa bậc lửa họa bị người đoạt đi rồi, nhưng là hắn lại một chút đều không thèm để ý, thấy có chút ngốc lăng tiểu sư đệ sau, hắn đối Nam Cung Giác mở ra cánh tay, Nam Cung Giác sửng sốt một chút, theo sau vui sướng bổ nhào vào Lạc Hòa trong lòng ngực: “Sư huynh ta rốt cuộc nhìn thấy ngươi!”

Lạc Hòa xoa xoa tóc của hắn không nói gì.

Vừa rồi hắn thấy tiểu sư đệ Thanh Hải Kiếm bị người tránh thoát, nói cách khác tại đây phía trước tiểu sư đệ vẫn luôn là chiếm cứ thượng phong cái kia, hắn là không có gặp được cái gì nguy hiểm.

Hắn yên tâm không ít.

“Sư huynh ngươi như thế nào lại ở chỗ này, nơi này lại là địa phương nào a?” Nam Cung Giác ban đầu kích động qua đi lúc sau, mới nhớ tới chính sự, lập tức từ Lạc Hòa trong lòng ngực tránh thoát ra tới, từ trên xuống dưới kiểm tra rồi mấy lần Lạc Hòa thân thể, phát hiện hắn không có bị thương hơn nữa ma khí còn tăng nhiều lúc sau, mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Lạc Hòa cười một chút, tránh nặng tìm nhẹ: “Ngươi phía trước bị bắt đi lúc sau ta liền tới tới rồi cái này địa phương, vừa rồi người kia là……”

------oOo------

Phần 221

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 221: Tàn hồn cùng ảo trận 【 thứ bảy cuốn: Phù không Ma giới 】

Lạc Hòa không quen biết hạ đàm, cũng không biết tiểu sư đệ phía trước nói cái kia người xuyên việt tiền bối liền ở trước mắt hắn, hỏi như vậy cũng là bình thường.

"Hắn là…… Chúng ta phía trước thấy được nhật ký cái kia xuyên qua tiền bối, cũng là Cửu Thiên Tông đệ nhất nhậm tông chủ," Nam Cung Giác giải thích một chút, đối với cái này tông chủ tựa hồ không có gì hảo cảm, "Nga, tông chủ tàn hồn, không biết đã phát cái gì điên ở chỗ này tai họa người trẻ tuổi, tính tình một chút đều không tốt."

Quả thực chính là đại đại hư!

Hắn đem phía trước hạ đàm biên chuyện xưa sự tình cùng Lạc Hòa giải thích một chút, cùng trọng biểu đạt chính mình bất mãn: "Ta phía trước đều tưởng thật sự! Hơn nữa ta ngay từ đầu còn cảm thấy chúng ta hẳn là có thể trở thành bằng hữu, không nghĩ tới……"

Không nghĩ tới nhân gia chỉ là thích vui đùa hắn chơi.

Bất quá Nam Cung Giác loại này cảm xúc tới nhanh đi cũng mau, cơ hồ không có nghĩ đến quá nhiều, thực mau liền ở Lạc Hòa an ủi hạ hoàn toàn quên mất hạ đàm một đợt thao tác, hơn nữa đem lực chú ý chuyển dời đến địa phương khác.

"Sư huynh ngươi vừa rồi làm cái gì a, hắn kia bức họa họa chính là cái gì? Lại là như vậy bảo bối?"

Lạc Hòa hơi hơi mỉm cười, cái này hắn thật đúng là không biết là thứ gì, chỉ là nhìn kia bức họa là này sở hữu họa đẹp nhất một bức, hơn nữa bảo hộ đến cũng thực hảo, suy đoán này bức họa với nó chủ nhân mà nói có tương đối độc đáo ý nghĩa thôi.

Nam Cung Giác tỏ vẻ lý giải: "Ta đã hiểu, chính là nói, nơi này kia bức họa thoạt nhìn giống như là có đặc thù ý nghĩa đúng không?"

Hắn bỗng nhiên có điểm tò mò, phòng này mặt khác họa đều là bộ dáng gì, hắn nhặt lên trên mặt đất một bức họa.

Sau đó cả người đều ngây ngẩn cả người.

Kia bức họa…… Thật là quá xấu.

Tuy rằng đã biết tông chủ là một cái khoa học tự nhiên sinh, nhưng là làm một cái cần thiết vẫn duy trì nhất định thẩm mỹ, thuần thục nắm giữ hacker nghệ

thuật khoa học tự nhiên sinh, đối phương thẩm mỹ không nên hướng bọn họ thấy như vậy không xong mới đúng.

Nhưng là Nam Cung Giác không thể không thừa nhận, kia bức họa thượng tuy rằng họa chính là một người, nhưng là thoạt nhìn còn không bằng nhân gia nhà trẻ tiểu bằng hữu hội họa tác nghiệp họa đẹp.

Hắn đem kia bức họa ném trở về trên mặt đất, tỏ vẻ chính mình cái gì cũng không có nhìn thấy quá.

Lạc Hòa phát hiện tiểu sư đệ động tác, không quá rõ ràng cười cười.

Này kỳ thật cũng không có gì, hắn biết tiểu sư đệ sinh hoạt cái kia thời đại, có mặt khác hội họa thủ đoạn, có người có thể dùng máy tính họa ra một bức không gì sánh kịp họa, nhưng là thật sự động khởi tay tới, lại chưa chắc có thể có bọn họ trong tưởng tượng như vậy hảo.

Đương nhiên Lạc Hòa là sẽ không nói ra như vậy chân tướng, tiểu sư đệ hội họa trình độ hắn không biết, nhưng là dựa theo tiểu sư đệ theo như lời, hắn cùng vị tiền bối này xuyên qua phía trước là đồng hành, cho nên hắn lớn mật suy đoán, tiểu sư đệ cùng vị tiền bối này trình độ là giống nhau.

Nam Cung Giác trầm mặc một chút.

Hắn trên cơ bản đoán được Lạc Hòa suy nghĩ cái gì.

Ở bọn họ hai cái tiến hành giao lưu thời điểm, kia một sợi Cửu Thiên Tông đệ nhất nhậm tông chủ tàn hồn hạ đàm lại ở ôm trên tay kia một bức bị lửa đốt một cái giác họa lâm vào trầm mặc.

Hắn chung quanh tản ra một loại sống không còn gì luyến tiếc hơi thở, như là mất đi cái gì thập phần quan trọng đồ vật.

Nam Cung Giác nguyên bản cảm thấy vị tiền bối này phi thường đáng giận, nhưng là hiện tại không biết vì cái gì, thế nhưng cảm thấy đối phương có điểm đáng thương.

Hắn dư quang thấy kia bức họa thượng họa chính là một cái ôn nhu nữ tử, thoạt nhìn giống như là Giang Nam vùng sông nước nhà bên muội muội, tươi cười thân thiết ánh mắt ôn nhu.

Là một cái lệnh người yêu thích nữ hài tử.

Cái này nữ hài, lại là hạ đàm người nào đâu?

Nguyên bản hắn đối cái này người xuyên việt tiền bối còn tồn tại kính sợ tâm tình, nhưng là ở hắn bị người biên một đống lời nói dối lừa lúc sau, đối hạ đàm quan cảm liền không thế nào hảo.

Hơn nữa hắn nhận thấy được hạ đàm có một chút không có nói sai, đó chính là hạ đàm lai lịch, kia một hồi sở hữu sự tình bắt đầu ước chiến ở hắn trong lòng đã qua đi thật lâu, nhưng là hạ đàm còn thập phần rõ ràng.

Nếu như vậy, hắn cũng không phải rất tưởng đem hạ đàm trở thành là chính mình tiền bối.

Nam Cung Giác ấu trĩ ý tưởng Lạc Hòa cũng không biết được.

.

Sớm tại hạ đàm xuất hiện ở nhà tranh trung thời điểm, Lạc Hòa cũng đã làm tốt phòng bị chuẩn bị, không nghĩ tới hạ đàm ôm kia bức họa liền bất động, hai bên nhất thời có chút giằng co.

Không biết qua bao lâu, hạ đàm bỗng nhiên nhìn về phía Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa, lại không có giống là Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa tưởng tượng như vậy động thủ, hắn biểu tình lỗ trống, cả người như là bị rút ra linh hồn.

Hạ đàm tâm như tro tàn.

Hắn đã sớm biết uyển uyển đã không còn nữa, thời gian đi qua đến lâu lắm, đã sắp liền uyển uyển trông như thế nào đều đã nghĩ không ra, hiện tại hắn duy nhất có thể dùng để hoài niệm uyển uyển đồ vật cũng chỉ dư lại này một bức họa, nhưng là hắn không nghĩ tới hắn luôn luôn tự tin cái này địa phương sẽ không ra bất luận cái gì vấn đề, lại ở Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa xuất hiện lúc sau hủy trong một sớm.

Hắn không biết Lạc Hòa là như thế nào từ ảo cảnh trung rời đi, còn tìm tới rồi cái này địa phương, chuẩn xác tìm được rồi về uyển uyển kia một bức họa hơn nữa đối này bức họa xuống tay, hắn cũng không nghĩ tới chính mình thế nhưng liền cuối cùng điểm này niệm tưởng đều lưu không được.

Hắn đến tột cùng vì cái gì còn sống đâu?

Hạ đàm có trong nháy mắt hoảng hốt.

Nam Cung Giác bỗng nhiên đến gần rồi Lạc Hòa, có chút cảnh giác nói: “Ta cảm thấy hắn có điểm không thích hợp.”

Lạc Hòa gật đầu, hắn cũng như vậy cảm thấy, nhưng là hạ đàm trừ bỏ thần sắc có chút không đối ở ngoài cả người thoạt nhìn nhưng thật ra bình thường vô cùng.

Liền tính như vậy, hai người đều bởi vì hạ đàm động tác trong lòng bịt kín một tầng khói mù.

Tổng cảm thấy hạ đàm ở nghẹn cái gì đại chiêu.

Nhưng là hạ đàm chỉ là bình tĩnh nhìn Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa, thần sắc đen tối không rõ.

Nam Cung Giác đợi trong chốc lát cũng không có chờ đến hạ đàm động tác, chỉ có thể ở thức hải cùng hệ thống nói chuyện phiếm: “Thống a, ngươi biết hắn muốn làm gì sao?”

Hắn không có nghe được hệ thống thanh âm.

Nam Cung Giác nhíu nhíu mày, có chút sốt ruột, còn có chút không rõ nguyên do.

Hắn rõ ràng đã rời đi ảo cảnh, vì cái gì sẽ cảm giác nơi này vẫn là như vậy không thích hợp đâu? Hệ thống vì cái gì không ở? Hắn là thật sự đã rời đi ảo cảnh sao?

Nam Cung Giác nhịn không được bắt đầu hoài nghi.

Phía trước hắn cũng đã đã biết hệ thống có khả năng sẽ bị Thiên Đạo cùng ảo cảnh che chắn, nhưng là từ hạ đàm cùng bên người Lạc Hòa phản ứng tới xem, hắn hẳn là rời đi ảo cảnh mới đúng.

Chính là hắn không có nghe thấy hệ thống trả lời.

Này thuyết minh cái gì?

Nam Cung Giác bỗng nhiên cảm giác một tia mồ hôi lạnh từ chính mình sau lưng xuất hiện.

Chẳng lẽ hắn còn không có rời đi ảo cảnh? Này hết thảy đều là giả? Hắn nhìn về phía Lạc Hòa, thần sắc có chút không rõ.

Không có khả năng, hắn sao có thể sẽ nhận sai Lạc Hòa đâu? Người này chính là hắn sư huynh không có sai, hơn nữa từ hạ đàm biểu tình tới xem, hắn hành vi không giống giả bộ, đó chính là nói……

Nơi này vẫn như cũ là ảo cảnh? Nhưng là ở bên trong hạ đàm căn bản không biết chính mình vẫn luôn ở một cái ảo cảnh trung.

Này tựa hồ là hợp lý nhất giải thích.

Nam Cung Giác nhíu nhíu mày.

Nếu thật là nói như vậy, như vậy cái này ảo trận liền có điểm đáng sợ, một tầng bộ một tầng, vĩnh viễn cũng không biết khi nào tới chính là chân thật.

Hắn đem chuyện này nói cho bên người Lạc Hòa.

.

Nghe xong tiểu sư đệ nói, Lạc Hòa nhướng mày, hắn nhưng thật ra không nghĩ tới còn có như vậy khả năng tính. Phía trước hắn tới rồi cái này địa phương thời điểm xác thật đã cảm giác được nơi này đã là ảo cảnh ở ngoài, không nghĩ tới cái loại cảm giác này thế nhưng là ảo giác.

Nếu là thật sự như là tiểu sư đệ nói nói như vậy, chỉ có thể chứng minh cái này địa phương thập phần nguy hiểm, hơn nữa tràn ngập quỷ dị.

Lúc trước ở cái này thành lập như vậy ảo trận vị kia đại năng, thực lực cùng sức tưởng tượng đều có chút vượt quá tưởng tượng.

Lạc Hòa cau mày tự hỏi bọn họ nên như thế nào rời đi cái này địa phương.

Phía trước ở tiểu sư đệ quen thuộc thế giới kia ảo cảnh trung thời điểm hắn còn hơi chút có điểm kiên nhẫn, nhưng là hiện tại Lạc Hòa lại đối cái này ảo cảnh không có bất luận cái gì hảo cảm.

Hắn nhìn về phía đối diện thần sắc quỷ dị hạ đàm, trong lòng có một loại trực giác, người này cùng cái này ảo cảnh có thật lớn thiên ti vạn lũ liên hệ, nói cách khác, chỉ cần đem hạ đàm bắt lấy hoặc là giết chết, bọn họ liền có khả năng đạt được rời đi cái này ảo trận khả năng tính.

Nhưng là……

Lạc Hòa có chút do dự.

Người này là tiểu sư đệ đồng hương, tuy rằng bọn họ chi gian khả năng có một ít mối hận cũ, hiện tại tiểu sư đệ cũng xem hạ đàm thực không vừa mắt, nhưng là tiểu sư đệ phía trước biết thế giới này còn có khác người xuyên việt thời điểm hưng phấn nhảy nhót, vẫn như cũ khắc ở hắn trong đầu.

Đối với tiểu sư đệ tới nói, ở cái này hoàn toàn thế giới xa lạ trung, có một cái cùng chính mình người sở hữu tương đồng lai lịch người, cũng là hắn sở hy vọng đi?

Thực mau Lạc Hòa liền tới không kịp tiếp tục rối rắm, hạ đàm ngốc ngốc nhìn thoáng qua chung quanh hai người, trong mắt bỗng nhiên tràn ngập màu đỏ quang mang, thoạt nhìn giống như là nhập ma giống nhau!

Lạc Hòa một đốn, nhanh chóng kéo một cái vòng bảo hộ bảo hộ tiểu sư đệ, sau đó đối với hạ đàm đón đi lên.

Chiến đấu chạm vào là nổ ngay.

Nam Cung Giác đều hoàn toàn làm không rõ ràng lắm hai người kia như thế nào sẽ đánh lên tới.

Lạc Hòa hạ tử thủ, phía trước hắn thương còn không có tốt thời điểm là có thể ở bất tri bất giác chi gian làm thanh cừ cùng mật lĩnh bọn họ này đó viễn cổ thời đại cũng đã tồn tại nhân vật đều tiềm thức đem hắn coi như người lãnh đạo, hiện tại hắn thương đã hảo, ma khí đại thịnh, tu vi dâng lên, đối thượng hạ đàm thời điểm một chút cũng không hoảng hốt.

Chỉ là……

Đánh đánh hắn bỗng nhiên phát hiện một sự kiện, hạ đàm tựa hồ cũng không phải ở đối bọn họ tiến hành công kích, mà là muốn nhắc nhở bọn họ một ít cái gì.

"Răng rắc"! Nam Cung Giác chỉ nghe thấy một tiếng kỳ quái tiếng vang, liền bỗng nhiên thấy Lạc Hòa bẻ gãy hạ đàm một bàn tay.

Như vậy đáng sợ sao?

Ở hắn thất thần trong nháy mắt, Lạc Hòa nhanh chóng quyết định đem hạ đàm một cái tay khác cũng bẻ gãy.

Hạ đàm bị Lạc Hòa ném tới Nam Cung Giác trước mặt, Lạc Hòa thoạt nhìn khí định thần nhàn, như là một chút đều không có bị thương.

Nam Cung Giác kinh ngạc một chút, mới phát hiện Lạc Hòa tu vi không biết khi nào đã tăng lên tới Tạo Linh Cảnh đỉnh.

Tuy rằng lý trí nói cho hắn lúc này hắn là vì Lạc Hòa cảm thấy cao hứng, nhưng là Nam Cung Giác vẫn là sinh ra một loại nhàn nhạt tâm tắc cùng ghen ghét.

Còn có một tia không dễ phát hiện hoảng loạn.

Lạc Hòa hiện tại tu vi xu thế có điểm quá mãnh, nếu vẫn luôn như vậy đi xuống, nói không hảo cái gì lúc sau còn có thể đánh vỡ phi thăng cái chắn, sau đó bỏ xuống hắn một người phi thăng……

Nam Cung Giác rùng mình một cái.

Cái này ý tưởng thật là không ổn.

.

"Ngươi muốn nói cái gì?"

Lạc Hòa nói đánh gãy Nam Cung Giác miên man suy nghĩ, tuy rằng Lạc Hòa là đang hỏi hạ đàm.

Nam Cung Giác phục hồi tinh thần lại, đem chính mình bát tự còn không có một phiết ý tưởng ném tại sau đầu, sau đó khó hiểu nhìn về phía Lạc Hòa.

Hắn còn không biết này hai người sao có thể một lời không hợp liền động thủ, hơn nữa Lạc Hòa còn như vậy phát rồ đem hạ đàm cánh tay đều cấp đánh gãy.

Như vậy hung tàn Lạc Hòa thoạt nhìn thế nhưng cũng ngoài ý muốn mang cảm, Nam Cung Giác lén lút hoa si một cái chớp mắt.

"Giết ta……" Hạ đàm trạng thái thoạt nhìn thập phần không xong, nói ra nói cũng phá lệ dọa người.

Nam Cung Giác hoảng sợ, nhìn về phía Lạc Hòa: "Đây là có chuyện gì?"

Lạc Hòa lắc lắc đầu, không nói gì.

"Có người rút ra ta tu vi, dùng thân thể của ta làm mắt trận chế tạo cái này ảo cảnh, muốn hoàn toàn rời đi cái này ảo cảnh, nhất định phải giết ta, bao gồm thân thể của ta……"

Hạ đàm khó được thanh tỉnh, hắn ở cái này ảo cảnh trung phiêu đãng không biết nhiều ít năm, ngẫu nhiên thanh tỉnh một hai lần, lại cũng không có cách nào trực tiếp giết chết chính mình làm chính mình giải thoát, nhưng mà mỗi lần thanh tỉnh thời gian đều phá lệ, căn bản đợi không được có người tới giết chết hắn lúc sau chính mình lại trở nên mơ màng hồ đồ.

Lúc này đây bởi vì có người động hắn trong phòng họa, thế nhưng đánh bậy đánh bạ làm hạ đàm thanh tỉnh lại đây.

Hắn phía trước hại chết uyển uyển lúc sau cũng đã không nghĩ tiếp tục sống sót, không nghĩ tới thế nhưng bị chính mình lúc ấy cho rằng bạn tốt phản bội, bị khóa ở cái này địa phương, trở thành hại người trận linh……

Hạ đàm sắc mặt trắng bệch cười cười, có chút tự giễu, còn có chút Nam Cung Giác xem không hiểu tang thương.

"Các ngươi vận khí khá tốt, ta thi thể liền tại đây tòa nhà tranh phía dưới, cái này địa phương rõ ràng chưa từng có người tiến vào quá……" Hạ đàm như là cảm thấy chính mình nói được quá nhiều, không có tiếp tục cái này đề tài, "Tìm được kia cổ thi thể, trực tiếp hoả táng là được."

Cuối cùng hạ đàm nhìn về phía Nam Cung Giác, môi ngập ngừng một chút, vẫn là nói ra một câu: "Thực xin lỗi a huynh đệ, ta kỳ thật thật sự rất sùng bái ngươi, nếu là ta chưa từng có xuyên qua quá thì tốt rồi……"

Nam Cung Giác trong lòng thực phức tạp, nói không rõ là cái gì cảm thụ.

Lạc Hòa nhìn về phía Nam Cung Giác, Nam Cung Giác có chút khó hiểu nhìn lại.

Lạc Hòa chỉ chỉ một lòng muốn chết hạ đàm: "Tiểu sư đệ, ngươi muốn đích thân động thủ sao?"

Nam Cung Giác dọa một cái giật mình: "Động cái gì tay? Sát, giết người?"

Lạc Hòa nhìn tiểu sư đệ hoảng sợ ánh mắt, vừa lòng cười cười, sau đó trên người ma khí quấn lấy hạ đàm, chỉ chốc lát sau, hạ đàm tàn hồn liền ở Nam Cung Giác trước mặt biến mất.

Nam Cung Giác trong lòng có chút mất mát, nhưng là thực mau liền tiêu tán.

Cái này duy nhất cùng chính mình đến từ cùng cái địa phương đồng hương, đương nhiên ở chỗ này hắn còn muốn kêu một tiếng tiền bối người, đã cứ như vậy dễ dàng tử vong.

Hắn hiện tại có chút phân không rõ hạ đàm nói rốt cuộc là thật là giả.

Phía trước hắn cảm thấy chính mình bị lừa thời điểm thực không thoải mái, nhưng nếu hạ đàm thật sự đã trải qua bị phản bội, còn bị người giết chết liền thi thể cùng linh hồn đều không buông tha vây ở chỗ này hại người sự tình…… Hắn tựa hồ cũng có thể lý giải vì cái gì hạ đàm thoạt nhìn như là một cái bệnh tâm thần giống nhau.

Lạc Hòa dễ như trở bàn tay giải quyết hạ đàm tàn hồn, bỗng nhiên vỗ vỗ chính mình bàn tay, đối Nam Cung Giác nói một tiếng: "Đi thôi."

"Đi chỗ nào?"

Lạc Hòa đối tiểu sư đệ cười: "Đương nhiên là đi quất xác."

Nam Cung Giác rùng mình một cái.

------oOo------

Phần 222

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 222: Hút máu đại thụ

Này không thể trách Nam Cung Giác túng, bởi vì hắn trong tiềm thức thật đúng là cảm thấy Lạc Hòa là có thể làm ra quất xác loại chuyện này tới người.

Đương nhiên hắn thực mau liền suy nghĩ cẩn thận Lạc Hòa chỉ là ở nói giỡn, Lạc Hòa liền tính là lại như thế nào phát rồ, cũng không đến mức đem một cái đã bị chết sạch sẽ người lấy ra tới quất xác, huống chi thi thể này rất có khả năng còn tao ngộ một ít cực kỳ tàn ác đãi ngộ.

Nam Cung Giác kỳ thật cũng không phải cái gì đồng tình tâm tràn lan người, liền tính Lạc Hòa nói quất xác là thật sự, Nam Cung Giác cũng cảm thấy chính mình phỏng chừng cũng sẽ không làm cái gì.

Này tòa nhà tranh tuy nói thoạt nhìn chỉ là một cái tiểu nhà tranh, không có gì đặc sắc, nhưng là phía dưới chôn một cái đã từng ở Tu chân giới oai phong một cõi người có quyền chuyện như vậy, nếu là bị bên ngoài những cái đó các tu sĩ đã biết, sợ là sẽ khiến cho một hồi tinh phong huyết vũ.

Đương nhiên ngoại giới người phỏng chừng cũng không có cơ hội tới nơi này làm sự tình là được.

Lạc Hòa làm Nam Cung Giác đãi ở một bên, phóng xuất ra ma khí cảm ứng hạ đàm theo như lời thi thể vị trí.

Nam Cung Giác ở một bên nhìn, không khỏi ngừng lại rồi hô hấp, Lạc Hòa ma khí theo bốn phía thẩm thấu đi xuống, đột nhiên, Lạc Hòa thần sắc đổi đổi.

Nguyên bản hắn không cho rằng hạ đàm nói chính là nói thật, nhưng là…… Này phòng ở phía dưới, thế nhưng thật sự có một khối thi thể.

Không biết là khi nào đặt ở nơi này, thi thể còn sống tất nhiên là một phương đại năng, cho dù là chết đi nhiều năm, cũng vẫn như cũ tồn tại vô số linh khí, lại một chút tử khí đều không có nảy sinh, tràn ngập cổ quái.

Lạc Hòa đề cao cảnh giác, loại tình huống này hắn là lần đầu tiên gặp được, Lạc Hòa thử đem chính mình ma lực tham nhập trong đó, “Xem” tới rồi kia cổ thi thể chung quanh toàn cảnh thời điểm, không khỏi líu lưỡi.

Lạc Hòa hư hư thực thực hạ đàm thi thể bị xích sắt chọc thủng, đinh ở một ngụm không có cái nắp quan tài thượng, chôn ở đen nhánh dưới nền đất, bốn phía tất cả đều là đen nhánh đỏ sậm quỷ dị trận pháp, tràn ngập lệnh người không mừng hơi thở.

Ngay cả Lạc Hòa như vậy vốn dĩ cũng đã trở thành ma tu người, đối loại này hơi thở đều thập phần không mừng, này rốt cuộc cái gì tà ác trận pháp?

Lạc Hòa nhíu nhíu mày, bỗng nhiên có điểm không nghĩ làm tiểu sư đệ nhìn đến cảnh tượng như vậy, nhưng là nơi này chỉ có bọn họ hai người, hắn không thể làm tiểu sư đệ lảng tránh.

Hắn hơi chút thở dài, làm Nam Cung Giác hơi chút đi xa một ít lúc sau, trực tiếp lấy ra một phen kiếm bổ về phía nhà tranh.

"Oanh" một tiếng, tiểu nhà tranh ầm ầm sập, trên mặt đất xuất hiện một cái hơn mười mét thâm hố sâu, đáy hố lộ ra một ngụm quan tài.

Bên trong người……

"Trời ạ……" Nam Cung Giác lộ ra khiếp sợ thần sắc, xuất hiện ở hắn trước mặt tình huống ở Nam Cung Giác xem ra có chút siêu cương.

Mà Lạc Hòa còn lại là có chút thất vọng.

Hắn kỳ thật chuẩn bị trực tiếp đem cái này quan tài bổ ra, tốt nhất là có thể đem quan tài cùng bên trong người cùng nhau thu phục, đáng tiếc cái này quan tài —— hoặc là chung quanh những cái đó trận pháp thật sự là có chút quá mức lợi hại.

Hắn thần sắc hơi ảm, chờ đến Nam Cung Giác kinh hô xong, chậm rì rì dịch tới rồi hắn bên người lúc sau, mới có chút dở khóc dở cười giữ chặt tiểu sư đệ tay, thuận tay xoa nhẹ một phen tiểu sư đệ tóc: "Đừng sợ."

Xác thật có điểm túng Nam Cung Giác gật gật đầu, vẫn như cũ có điểm không khoẻ, hắn cũng không phải không có gặp qua Tu chân giới người chết, thậm chí còn ở hiện trường trải qua quá, chỉ là không có nhìn thấy quá như vậy tàn nhẫn tình huống.

Ở Nam Cung Giác trong mắt, hiện trường trạng huống có chút thảm thiết.

Hạ đàm thi thể không có hư thối, quan tài cùng thi thể đinh ở bên nhau, thủ đoạn cùng cổ chân thượng cùng với trên cổ đều có một cái thật lớn lỗ thủng, đã nhìn không ra tới hoàn chỉnh bộ dáng.

Như có như không hắc khí ở bốn cái miệng vết thương chung quanh xoay quanh, không giống như là ở tìm cơ hội chui vào thi thể giống nhau.

Nam Cung Giác bị chính mình tưởng tượng hoảng sợ, hắn bỗng nhiên phát hiện hiện tại cái này thi thể đã cùng bị quất xác không sai biệt lắm.

Khó trách hạ đàm một lòng muốn chết.

Cùng Nam Cung Giác nhìn đến mặt ngoài đồ vật bất đồng chính là, Lạc Hòa phát hiện có linh khí theo những cái đó đinh sắt theo xích sắt từ thi thể giữa dòng thất ra tới, theo mặt đất chảy về phía không biết tên địa phương.

Cung ứng cái này khổng lồ ảo cảnh, sau đó đem người khác ở ảo cảnh trung tử vong lúc sau hình thành hắc khí tụ tập ở cái này địa phương, lại thông qua mặt khác con đường rời đi, tới không biết địa phương.

Lạc Hòa không biết này đó hắc khí phải dùng tới làm gì, nhưng là hắn trực giác không phải cái gì chuyện tốt, hắn có chút do dự muốn hay không hiện tại đem kia cỗ thi thể làm hỏng, nếu thi thể huỷ hoại bỗng nhiên xảy ra chuyện……

Lạc Hòa đều có chút không dám tưởng tượng sẽ có cái gì hậu quả.

Nam Cung Giác có chút không đành lòng xem, tránh đi tầm mắt, nhỏ giọng nói: "Sư huynh……"

"Như thế nào?" Lạc Hòa tự hỏi như thế nào xuống tay tương đối thích hợp, nghe thấy tiểu sư đệ thanh âm quay đầu nhìn về phía Nam Cung Giác.

"Chúng ta liền như vậy động thủ sao?" Nam Cung Giác tuy rằng không phải thực thích hạ đàm người này, nhưng là câu này thi thể thấy thế nào đều thực thê thảm, nếu liền như vậy bị bọn họ tiêu hủy, có thể hay không có vẻ thực đáng thương?

Bất quá hắn nghĩ lại tưởng tượng, lại cảm thấy cũng không có gì đáng giá đáng thương, hắn không biết vì cái gì hạ đàm sẽ rơi xuống cái này hoàn cảnh, nhưng nếu hắn vẫn luôn là Cửu Thiên Tông tông chủ, liền sẽ không xuất hiện như vậy sự, nói đến cùng……

Cũng đều là chính mình tuyển.

Hắn bỗng nhiên đối Lạc Hòa cười: "Có lẽ như vậy hắn càng dễ dàng giải thoát, sư huynh, ta có thể hỗ trợ sao?"

Hắn tuy rằng không thể vận dụng cùng hệ thống có quan hệ ngoại quải, nhưng là Thanh Hải Kiếm vẫn như cũ là đi theo hắn, tuy rằng hắn hiện tại thực lực sử dụng Thanh Hải Kiếm cùng phía trước so sánh với cũng không có hảo đến địa phương nào, nhưng là tổng so cái gì đều không có hảo.

Nam Cung Giác như vậy tưởng tượng, lấy ra Thanh Hải Kiếm cùng Lạc Hòa đứng chung một chỗ.

Lạc Hòa cứng họng, hắn không biết tiểu sư đệ ở ngắn ngủn trong nháy mắt trong vòng suy nghĩ chút cái gì, nhưng là như vậy tiểu sư đệ không thể nghi ngờ là ở tiến bộ, hắn cũng cảm thấy thực vui mừng.

Hai người cùng nhau huy kiếm bổ về phía quan tài, chung quanh trận pháp tuy rằng quỷ nặc, nhưng là lại rất yếu ớt, ở Thanh Hải Kiếm ra tay lúc sau thực mau đã bị chém thành cặn bã. Quan tài cũng không có hảo đến địa phương nào đi, trực tiếp trở thành xui xẻo vật hi sinh, liên quan thi thể đều bị phách không có.

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa liếc nhau, đều có điểm không thể tưởng tượng, mấy thứ này lại là như vậy dễ dàng tiêu diệt sao?

Trên thực tế bất quá là bởi vì Thanh Hải Kiếm vừa lúc đối những cái đó hắc khí có khắc chế tác dụng bãi, nhưng là thanh y cũng không có xuất hiện tới đoạt màn ảnh, chậm trễ hai cái chủ tử yêu đương.

Phía trước thời điểm thanh y đối với Nam Cung Giác trở thành chính mình chủ nhân còn có điểm không phục, nhưng là tới rồi hiện tại, hắn lại tựa hồ bỗng nhiên có chút minh bạch, này hết thảy đều là vận mệnh chú định đều có an bài. Bởi vậy, thanh y cũng không hề rối rắm.

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa hai người cũng không biết trong đó nguyên do, chỉ là đối với loại này thoạt nhìn như là đại BOSS tồn tại lập tức bị bọn họ tiêu diệt có chút phản ứng không kịp.

.

Đương nhiên, thực mau bốn phía liền bắt đầu đã xảy ra thật lớn biến hóa, mênh mông vô bờ vách núi cùng bị bọn họ dễ như trở bàn tay tiêu hủy tiểu nhà tranh đều đã không thấy, thay thế chính là vô số đen nhánh dây đằng, phiếm mùi máu tươi, dữ tợn mà lại có thể sợ, giương nanh múa vuốt xuất hiện ở Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa trước mặt.

Lạc Hòa nhíu mày, này đó dây đằng thoạt nhìn có chút quen mắt?

Hắn suy nghĩ một chút, bỗng nhiên phát hiện, này đó dây đằng cùng phía trước hắn ở tiểu nhà tranh phía trước thấy những cái đó giống nhau như đúc!

Lạc Hòa đồng tử co rụt lại, thần sắc xuất hiện một tia biến hóa.

Mấy thứ này có vấn đề!

Hắn ngẩng đầu vừa thấy, quả nhiên phát hiện một viên thật lớn thụ, những cái đó quỷ dị dây đằng chính là từ cây đại thụ kia thượng mọc ra tới!

Màu đen thụ, như là một tòa thật lớn núi non giống nhau, vặn vẹo nhánh cây đối bọn họ như hổ rình mồi, Lạc Hòa nheo mắt, nghĩ tới một cái về Ma tộc truyền thuyết……

Chuyện này không có khả năng đi?

Liền Lạc Hòa đều có chút không xác định chính mình tưởng có phải hay không thật sự, nếu mật lĩnh ở chỗ này nói, hẳn là có thể phân biệt ra tới……

Mật lĩnh thân là một cái thuần khiết Ma tộc, đối với Ma tộc truyền thuyết tự nhiên là rõ như lòng bàn tay, hắn thấy kia cây thời điểm cũng nhịn không được kinh hô: “Ẩn ma thụ?!”

Hắn thanh âm khó được có chút thất thố, đem đang ở chú ý kia cây Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa đều hấp dẫn qua đi.

Tưởng so với vận khí cũng không tệ lắm Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa tới nói, mật lĩnh cùng A Lê vận khí hiển nhiên không thế nào hảo, bọn họ hai cái hiện tại thập phần chật vật, không biết đã trải qua cái gì, trên người phá rất nhiều

miệng vết thương, quần áo hỗn độn, tình huống thoạt nhìn thập phần không xong. Hai người nâng ở bên nhau, thoạt nhìn giống như là hai cái chạy nạn dân chạy nạn, làm người nhịn không được đồng tình.

Thân là một nhân tộc hậu nhân, Nam Cung Giác phát huy chủ nghĩa nhân đạo tinh thần, đi qua đi đem A Lê đỡ lấy, quan tâm nói: "Tiền bối, các ngươi đây là……"

Phía trước cái kia có cao ốc building ảo cảnh tan biến sau, A Lê cùng mật lĩnh liền rơi vào một cái khác ảo cảnh trung, cái kia ảo cảnh ngay từ đầu đều là bọn họ sinh hoạt viễn cổ thời đại, tai nạn còn không có tạo thành, hết thảy đều có vẻ thập phần bình đạm, dẫn tới A Lê cùng mật lĩnh thiếu chút nữa trầm mê ở trong đó không thể tự kềm chế.

Nhưng là bọn họ đã trải qua nhiều như vậy, tự nhiên không có khả năng bị như vậy viên đạn bọc đường mê hoặc trụ, thực mau liền từ ảo cảnh trung ra tới, không nghĩ tới kế tiếp liền đến một cái khác đáng sợ chiến trường bên trong, đối mặt đều vẫn là bọn họ trong lòng người quen!

Hai người nhất thời không đành lòng, đã bị đánh thành cái dạng này.

Chính yếu chính là, bọn họ mới vừa tính toán đánh trả, những cái đó tấu bọn họ một đốn ảo cảnh liền bỗng nhiên biến mất, sau đó mật lĩnh liền thấy ở Ma tộc đáng sợ nhất truyền thuyết bên trong tồn tại ẩn ma thụ!

Hắn tuy rằng không có kiến thức quá ẩn ma thụ đáng sợ, nhưng tốt xấu cũng là một cái thuần khiết Ma tộc, vẫn là đã từng là có được Ma tộc ngôi vị hoàng đế người thừa kế tư cách Ma tộc hoàng thất, về Ma tộc mật tân nên biết đến đều biết.

Ma tộc ẩn ma thụ đối với Ma tộc tới nói liền cùng Yêu tộc yêu trủng ở Yêu tộc địa vị giống nhau, nhưng là hai người bất đồng chính là, yêu trủng đối với Yêu tộc chỉ có che bóng, có thể nói là tổ tông phúc lợi, nhưng là ẩn ma thụ chi với Ma tộc, lại không phải có chuyện như vậy.

Ở Ma tộc trong truyền thuyết, ẩn ma thụ đồ ăn là bị Ma tộc ô nhiễm quá ma khí, cũng chính là Ma tộc trong cơ thể ma khí, ở hút như vậy ma khí lúc sau, ẩn ma thụ sẽ tinh lọc ra thuần tịnh ma khí, phụng dưỡng ngược lại cấp Ma tộc……

Nhưng là, mất đi ma khí đối với một cái Ma tộc tới nói, cùng chết không có gì hai dạng, càng chủ yếu chính là…… Ẩn ma thụ hút ma khí thời điểm cũng không chỉ là ở đơn thuần hút một cái Ma tộc trong cơ thể ma khí, mà là trực tiếp đem một cái Ma tộc toàn bộ hút khô, hiện trường thập phần đáng sợ.

Ở mật lĩnh sinh hoạt lúc ấy ẩn ma thụ không biết vì cái gì duyên cớ đã biến mất một đoạn thời gian, nhưng là đối với Ma tộc tới nói, Ma tộc vương tộc đều cần thiết biết ẩn ma thụ tồn tại, hơn nữa ở ẩn ma thụ xuất hiện thời điểm, cấp ẩn ma thụ hiến tế.

Hơn nữa ẩn ma thụ tế phẩm bên trong, cần thiết phải có một cái vương tộc, Ma tộc vương tộc thoạt nhìn thân phận cao quý, nhưng là lại ở sinh ra bắt đầu cũng đã biết bọn họ gặp phải rất có khả năng tử vong vận mệnh……

Mật lĩnh là bọn họ kia một thế hệ bị từ bỏ vương tộc, cũng chính là tuyển ra tới dự phòng ẩn ma thụ tế phẩm.

Cho nên hắn thấy ẩn ma thụ thời điểm mới có thể như vậy kinh ngạc.

Không nghĩ tới hắn thế nhưng có thể ở chỗ này nhìn thấy ẩn ma thụ!

Lạc Hòa biết ẩn ma thụ, là ở kiếp trước thời điểm ngẫu nhiên tiến vào một cái Ma tộc di chỉ sau, ở Ma tộc lịch sử bích hoạ bên trong thấy.

Nhưng là lúc ấy Lạc Hòa cũng chỉ đem những cái đó trở thành là một cái truyền thuyết, căn bản không có chân chính để ở trong lòng.

Ai biết thế nhưng sẽ dưới tình huống như thế thấy trong truyền thuyết ẩn ma thụ đâu?

“Hello! Ký chủ ngươi có hay không tưởng ta a?” Ở một đám người trầm mặc thời điểm, Nam Cung Giác thức hải trung bỗng nhiên xuất hiện hệ thống thanh âm.

Nam Cung Giác đã thói quen hệ thống ở hắn gặp được ảo cảnh thời điểm liền sẽ bỗng nhiên biến mất sự tình, hiện tại hệ thống xuất hiện, thực rõ ràng bọn họ đã hoàn toàn thoát ly ảo cảnh.

Ở phát hiện Lạc Hòa cùng mật lĩnh đều đối kia cây vừa thấy liền tràn ngập nguy hiểm đại thụ sinh ra khác thường cảm xúc thời điểm, hắn hỏi một chút hệ thống: “Thống a, ngươi biết kia cây là chuyện như thế nào sao?”

Hệ thống bởi vì lặp đi lặp lại nhiều lần bị ảo cảnh bắn ra tới, cả người đều có chút nào, vẫn luôn ở lo lắng cho mình có thể hay không bị ký chủ ghét bỏ vô dụng, nghe thấy được Nam Cung Giác hỏi chuyện, nó lập tức liền bắt đầu chuyên nghiệp ở hệ thống cơ sở dữ liệu trung tra tìm, cuối cùng tìm được rồi như vậy một tí xíu về ẩn ma thụ ghi lại.

Nam Cung Giác xem xong rồi mặt trên ghi lại lúc sau, cả người thần sắc đều có chút quỷ dị.

Này cây quả nhiên thực quỷ dị.

Bất quá hắn thực mau chú ý tới rồi một cái khác trọng điểm, hiện tại bọn họ mọi người giữa, duy nhị Ma tộc, chính là mật lĩnh cùng Lạc Hòa.

Này cây nếu có thể trở thành Ma tộc kiêng kị tồn tại, tất nhiên là có đáng sợ địa phương, bọn họ hiện tại nhân số, đối thượng này cây làm người cảm giác được thập phần nguy hiểm.

Nam Cung Giác luôn có một loại bọn họ làm không hảo liền sẽ như vậy treo ở nơi này ảo giác.

Tuy rằng hướng chỗ tốt tưởng, bọn họ tựa hồ đã tới Ma tộc địa bàn chuyện này có thể mang đến như vậy một tí xíu an ủi.

Nhưng là loại này an ủi không có liên tục bao lâu.

Đối diện kia cây như là đói bụng thật lâu ẩn ma thụ bỗng nhiên phát hiện cách đó không xa có đồ ăn hương thơm, lập tức chỉ huy giương nanh múa vuốt tiểu dây đằng hướng Lạc Hòa bọn họ phương hướng nhào tới!

Lạc Hòa bắt lấy Nam Cung Giác tránh đi ẩn ma thụ đệ nhất sóng công kích, có chút khiếp sợ với ẩn ma thụ phản ứng năng lực, theo lý mà nói, ẩn ma thụ trước hết công kích không nên là tu vi tương đối cao một chút mật lĩnh sao?

Nhưng là lúc này Lạc Hòa hiển nhiên là không biết, đói lâu rồi ẩn ma thụ thấy mỹ vị đồ ăn sao có thể từ bỏ đâu? Mặc kệ tu vi cao không cao, có ăn mới là quan trọng……

Ẩn ma thụ ở cái này địa phương mệt nhọc lâu như vậy, thấy một chút có thể ăn đồ vật liền hưng phấn đến không được! Đặc biệt là như là Lạc Hòa cùng mật lĩnh như vậy mỹ vị Ma tộc!

------oOo------

Phần 223

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 223: Ma giới ẩn ma thụ

Ẩn ma thụ ở tỉnh lại lúc sau liền phát hiện chính mình tựa hồ bị thứ gì cùng Ma tộc người ngăn cách, nó thập phần đói khát, lại không có gặp được một cái Ma tộc, tương phản nhưng thật ra bà ngoại là gặp được một ít Nhân tộc hoặc là Yêu tộc linh tinh, nhìn liền không có cái gì ăn ngon, hoàn toàn không hợp ẩn ma thụ nhiều năm như vậy bị Ma tộc dưỡng đến xảo quyệt vô cùng ăn uống.

Nhưng là nó mới vừa tỉnh lại thời điểm thật sự là quá đói bụng, tuy rằng Yêu tộc cùng Nhân tộc đều không thể ăn, vì bọc bụng nó vẫn là không thể không ăn một đoạn thời gian đi vào ẩn ma thụ phụ cận nhân loại cùng yêu quái.

Kia một đoạn nhật tử đối với ẩn ma thụ tới nói thật là quá không xong, giống như là một cái thói quen sơn trân hải vị người có một ngày chỉ có thể ăn đến cám bã thô mặt giống nhau.

Nhưng mà ở một lần ngoài ý muốn trung, ẩn ma thụ phát hiện xâm nhập nó địa bàn hai nhân loại thế nhưng có được ảo trận như vậy hảo biện pháp, nhân loại ảo trận thế nhưng có thể cho tiến vào trong đó người cùng yêu quái sinh ra ma khí!

Hơn nữa vẫn là thực phù hợp ẩn ma thụ khẩu vị cái loại này vừa không sạch sẽ cũng không thuần khiết ma khí!

Tuy rằng khẩu vị cũng so ra kém chân chính Ma tộc, nhưng là ở lúc ấy ẩn ma thụ nơi nào còn lo lắng nhiều như vậy, nó bắt được kia hai cái sẽ chế tạo ảo cảnh nhân loại, đem bọn họ nhốt lại chế tạo ảo cảnh, dụ dỗ những nhân loại khác cùng Yêu tộc tới nơi này, trở thành nó đồ ăn.

Kia hai nhân loại rất dễ dàng liền thỏa hiệp, bọn họ cùng hạ đàm là một cái thời đại tu sĩ, ngày thường bị hạ đàm thanh danh ép tới không thở nổi, vẫn luôn đều bị người khác cùng hạ đàm tương đối, có một ngày, hạ đàm lưu lạc tới rồi cái này địa phương, bọn họ cơ hồ trong nháy mắt liền toát ra tới một cái âm độc ý tưởng.

Trên thực tế ở lúc ấy lấy hạ đàm thực lực là có thể một người thoát đi ẩn ma thụ địa bàn, nhưng là kia hai cái đã từng bị hắn trở thành là bằng hữu người lại liên hợp lại cho hắn hạ bộ, đem hắn lừa tới rồi ẩn ma thụ địa bàn trung tâm, sau đó thừa dịp ẩn ma thụ khống chế được hắn kia đoạn thời gian, đem hắn ngạnh sinh sinh đinh ở chỗ này, trở thành một cái tà ác trận pháp mắt trận!

Khi đó hạ đàm còn có ý thức, chỉ hận chính mình mắt mù nhìn không ra kia hai người lòng muông dạ thú, nhưng là hối hận cũng đã chậm, sau lại không biết là

chuyện như thế nào, ẩn ma thụ giống như ở trận pháp kiến thành lúc sau chút nào không lưu tình đem kia hai cái thành lập trận pháp tu sĩ cũng cấp lộng chết, ném tới bọn họ chính mình chế tác, dùng để hại người trận pháp trung tự sinh tự diệt.

Kia hai người cuối cùng cũng không có tránh đi trở thành ẩn ma thụ dùng ăn ma khí nơi phát ra vận mệnh!

Chỉ là, tuy rằng Nhân tộc cho nhau giết hại lẫn nhau sinh ra rất nhiều ma khí, nhưng là vẫn như cũ không thể thỏa mãn ẩn ma thụ ăn uống, đặc biệt là xâm nhập trong trận nhân loại cùng Yêu tộc đều căng không được bao lâu liền sẽ hồn phi phách tán, làm cho thật vất vả ăn no vài lần ẩn ma thụ càng thêm bất mãn!

Ở Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa bọn họ xuất hiện phía trước, ẩn ma thụ kỳ thật cũng đã đói bụng rất dài một đoạn thời gian, nếu không phải còn có một cái chết mà không cương hạ đàm vẫn luôn vì nó cung cấp ma khí, hiện tại ẩn ma thụ chỉ biết càng thêm tàn bạo!

Không có ăn no ẩn ma thụ giống như là cánh đồng tuyết thượng sói đói giống nhau, gặp được có thể ăn đồ vật căn bản không có khả năng nhịn được! Hiện tại ẩn ma thụ tuy rằng còn chưa tới đạt cái kia trình độ, nhưng là khoảng cách cái loại này trình độ cũng đã không xa.

Hiện tại nó bỗng nhiên gặp được hai cái toàn thân trên dưới đều ở tản ra đồ ăn hương thơm Ma tộc, nếu là có mắt nói, sớm đều đã hai mắt tỏa ánh sáng!

Đáng tiếc chính là Lạc Hòa cùng mật lĩnh đối này đều hoàn toàn không biết gì cả.

Hai người chỉ là cảm thấy phía sau lưng chợt lạnh, có một loại bị thứ gì theo dõi giống nhau cảm giác, một cổ âm hàn khí lạnh từ đáy lòng bò lên tới.

Lạc Hòa nhíu nhíu mày.

Người tu chân đối với nguy hiểm đều tồn tại mê muội giống nhau trực giác, nhưng là tới hắn hiện tại cái này tu vi còn có thể làm hắn cảm giác được uy hiếp tồn tại……

Hắn đem ánh mắt đặt ở cách đó không xa thật lớn tản ra thanh hắc sắc khói đen trên đại thụ, trừ bỏ này cây hắn không thể tưởng được còn có thứ khác.

Quả nhiên, ngay sau đó ẩn ma thụ công kích cũng đã điên cuồng mà theo lại đây, phía trước thời điểm vẫn là đối với bọn họ này đoàn người vô khác biệt công kích, nhưng là ở Nam Cung Giác né tránh vài lần lúc sau, bỗng nhiên phát hiện này đó dây đằng như là có mục tiêu giống nhau, mà chúng nó mục tiêu, thình lình chính là tu vi cao hơn nữa vẫn là Ma tộc mật lĩnh cùng Lạc Hòa!

Nam Cung Giác hoảng sợ!

Vì cái gì này cây sẽ theo dõi Lạc Hòa?

Không, đối phương theo dõi không chỉ là Lạc Hòa, còn có mật lĩnh, nhưng là hai người kia trừ bỏ đều là Ma tộc ở ngoài, tựa hồ không có gì điểm giống nhau, nghĩ tới phía trước hệ thống tư liệu ẩn ma thụ những cái đó ghi lại, Nam Cung Giác sắc mặt thập phần khó coi.

Nam Cung Giác trong lòng sốt ruột, cũng may còn có thể liên hệ thượng hệ thống, nhanh chóng xin giúp đỡ hệ thống: "Thống a, cái này ẩn ma thụ lại không có gì nhược điểm? Chúng ta hiện tại nhóm người này có thể đối phó được sao?"

Không trách Nam Cung Giác không có tự tin, chủ yếu là ẩn ma thụ ghi lại thật sự là quá mức với quỷ dị một ít, hơn nữa nó nếu là cùng toàn bộ Ma tộc cùng một nhịp thở, chắc là một cái rất khó đối phó tồn tại.

Bọn họ tổng cộng chỉ có năm người, loại này vừa thấy giống như là siêu cấp BOSS quái, bằng vào Nam Cung Giác nhiều năm chơi game kinh nghiệm tới nói, hắn cũng không cảm thấy ẩn ma thụ chỉ dựa vào bọn họ vài người có thể đối phó!

Càng không cần đề hiện tại bọn họ còn không có thấy thanh cừ cùng ngao sơn thân ảnh.

Địch cường ta nhược, trường hợp phi thường không dung lạc quan.

Lúc này liền đến hệ thống thể hiện nó…… Vô dụng lúc, hệ thống khóc chít chít ôm lấy chính mình miêu trảo tử: "Thực xin lỗi ký chủ, bởi vì ẩn ma thụ đến ghi lại không toàn diện, ta cũng không biết nên như thế nào đối phó……"

Loại này bug cấp bậc đại lão, hệ thống nếu là biết nên như thế nào đối phó liền quái.

Nam Cung Giác nghe được kết quả này, không biết vì cái gì, thế nhưng hoàn toàn không cảm thấy ngoài ý muốn.

Có thể là bởi vì phía trước thời điểm, hệ thống cũng không có biểu hiện đến cỡ nào đáng tin cậy, dẫn tới hiện tại nó hoàn toàn không đáng tin cậy, Nam Cung Giác thế nhưng một chút đều không cảm thấy có cái gì không đúng, thậm chí trong lòng còn có một loại quả nhiên như thế cảm giác.

Hắn căn bản không có thời gian cảm thấy mất mát, liền phát hiện Lạc Hòa hiện tại đã có điểm cố hết sức, tức khắc trong lòng quýnh lên, cầm Thanh Hải Kiếm liền hướng ẩn ma thụ bản thể bên kia vọt qua đi!

Hắn không biết ẩn ma thụ có cái gì nhược điểm, tiến lên cơ hồ chỉ là theo bản năng hành vi, thậm chí chưa từng có đầu óc.

Bởi vì hắn tiến lên trong nháy mắt kia Lạc Hòa đang bị một cây dây đằng cuốn lấy tay chân, trong lúc nhất thời thế nhưng không có phân tâm chú ý tới Nam Cung Giác hành vi, chờ đến Lạc Hòa phát hiện thời điểm, Nam Cung Giác đã vọt tới ẩn ma thụ rễ cây phía dưới.

"Tiểu sư đệ ——"

Lạc Hòa sốt ruột thanh âm mới ra khẩu, liền phát hiện tiểu sư đệ cầm Thanh Hải Kiếm, ở ẩn ma thụ rễ cây chém ra một cái thật lớn khẩu tử.

Lạc Hòa ngây người một chút.

Hắn phía trước cảm giác được ẩn ma thụ uy hiếp trước tiên, cũng không có nghĩ đến còn có trực tiếp chặt cây này một cái lựa chọn, thậm chí có như vậy trong nháy mắt, hắn đều hoài nghi bọn họ có phải hay không sẽ xui xẻo ở chỗ này xong đời.

Nhưng là hiển nhiên, hắn lo lắng việc nhiều dư.

Nam Cung Giác ở đệ nhất đao đem ẩn ma thụ chém ra một cái khẩu tử lúc sau cũng ngẩn ngơ, phía trước hệ thống đem ẩn ma thụ miêu tả đến quá mức với đáng sợ, dẫn tới Nam Cung Giác cho rằng này cây có phải hay không giống tường đồng vách sắt giống nhau chém không ngừng, hơn nữa hắn ở xúc động xông tới thời điểm cũng đã có điểm hối hận, không nghĩ tới thế nhưng thật sự bị hắn chém trúng này một thân cây.

Xem ra ẩn ma thụ cũng không có gì lợi hại sao……

Nam Cung Giác trong lòng lòng tự tin lược có như vậy một chút bành trướng, không khỏi nghĩ tới một khác kiện nghiêm túc sự, nếu trước mặt hắn ẩn ma thụ là một thân cây, cũng liền đại biểu cho này cây vẫn là thực vật, mà thực vật……

Đều là sợ hỏa.

Hắn triệu hồi ra tới Xích Hỏa Diễm.

Nhàn rỗi hồi lâu Xích Hỏa Diễm rốt cuộc chờ tới rồi thi thố tài năng thời điểm, bị Nam Cung Giác triệu hồi ra tới thời điểm liền kiêu ngạo lóe lóe, lộ ra chính mình sáng ngời ánh lửa.

Nam Cung Giác không có chậm trễ thời gian, trực tiếp cấp tiểu ngọn lửa phân phối nhiệm vụ: "Đi thử thử có thể hay không đem này cây thiêu."

Xích Hỏa Diễm phi thường kích động lĩnh nhiệm vụ, vèo một chút liền hướng ẩn ma thụ bên kia chạy trốn qua đi.

Xích Hỏa Diễm tuy rằng là dị hỏa một loại, nhưng là bởi vì ra đời tuổi tác tương đối tiểu, còn không biết trên thế giới này tồn tại so chủ nhân càng đáng sợ đồ vật, nhận được nhiệm vụ lúc sau liền ngốc hề hề đi phía trước hướng.

Kết quả, hắn còn không có dính vào ẩn ma thụ biên, ẩn ma trên cây liền lộ ra tới một chuỗi màu xanh lơ ngọn lửa, phi thường sinh mãnh hướng Xích Hỏa Diễm bên này vọt lại đây, nguyên bản kiêu ngạo hơn nữa tràn ngập tự tin Xích Hỏa Diễm bị dọa đến ngốc tại hiện trường.

Nam Cung Giác cũng có chút trợn mắt há hốc mồm, hắn sau lưng bỗng nhiên xuất hiện một đôi tay, đem hắn ôm lấy lúc sau thuấn di đến ly ẩn ma thụ thập

phần xa xôi địa phương!

Nam Cung Giác tâm niệm vừa động, bay nhanh mà đem Xích Hỏa Diễm thu hồi chính mình trong đan điền, tránh đi màu xanh lơ ngọn lửa điên cuồng công kích!

Nam Cung Giác có một loại cảm giác, cái kia màu xanh lơ ngọn lửa, mục tiêu nhất định là ăn luôn Xích Hỏa Diễm!

Tuy rằng Xích Hỏa Diễm cùng hệ thống giống nhau lại xuẩn lại bổn, nhưng là tốt xấu cũng bị Nam Cung Giác dưỡng một đoạn thời gian, vẫn là có điểm cảm tình, bởi vậy hắn đối với màu xanh lơ ngọn lửa muốn cắn nuốt Xích Hỏa Diễm hành vi phi thường bất mãn.

Nhưng là màu xanh lơ ngọn lửa phát ra hơi thở đều thập phần đáng sợ, liền tính là Nam Cung Giác hiện tại tu vi không thấp, cũng cảm thấy có chút nhút nhát.

Tình huống khẩn cấp, Lạc Hòa thậm chí không có thời gian trách cứ Nam Cung Giác lỗ mãng, liền bắt đầu đối phó chung quanh càng ngày càng nhiều dây đằng.

Nam Cung Giác biết chính mình có chút kéo chân sau, thành thành thật thật đi theo Lạc Hòa bên người, thường thường đối phó một chút đến từ chung quanh Lạc Hòa không có chú ý tới đế dây đằng.

Bất quá màu xanh lơ ngọn lửa phát hiện Xích Hỏa Diễm biến mất lúc sau nhưng vẫn đều ở ẩn ma thụ chung quanh xoay quanh, bởi vậy Nam Cung Giác có điểm không dám đem Xích Hỏa Diễm thả ra, chỉ có thể tiếp tục sử dụng Thanh Hải Kiếm tác chiến.

Cuối cùng cũng không biết có phải hay không thanh y đều nhìn không được, chủ động đứng ra đề ra cái kiến nghị: “Chủ nhân, ngươi hiện tại thực lực không đủ để phát huy Thanh Hải Kiếm thực lực, bằng không cùng ngươi sư huynh trao đổi một chút vũ khí?”

Nam Cung Giác có như vậy một chút xấu hổ, nhưng là loại này xấu hổ cảm xúc không có duy trì bao lâu, hắn tự hỏi một chút, phát hiện Thanh Hải Kiếm quả nhiên vẫn là ở đại sư huynh trong tay mới có thể phát huy ra lớn nhất tác dụng, vì thế đem Thanh Hải Kiếm giao cho Lạc Hòa: “Sư huynh, ngươi dùng Thanh Hải Kiếm đối phó mấy thứ này đi!”

Lạc Hòa tiếp nhận Thanh Hải Kiếm, ở trên tay điên một chút, thực mau liền trực tiếp thượng thủ Thanh Hải Kiếm, cầm Thanh Hải Kiếm bắt đầu chém dây đằng.

Hệ thống vẫn luôn chú ý bên ngoài tình hình chiến đấu, phát hiện Thanh Hải Kiếm hành vi lúc sau có chút bất mãn bĩu môi, thật là không biết nhìn hàng, nó ký chủ chính là lợi hại nhất vai chính.

Người này nga không, thanh kiếm này như thế nào liền ôm đùi đều sẽ không?

Bất quá……

"Ai? Ký chủ! Ta thấy thanh cừ bọn họ!"

Nam Cung Giác động tác tạm dừng một chút, cũng may lúc này ở trước mặt hắn dây đằng cũng không nhiều, lúc này đây tạm dừng không có cấp dây đằng cái gì khả thừa chi cơ, cấp Lạc Hòa bên kia tạo thành cái gì không tốt ảnh hưởng.

Bất quá hắn vẫn là một bên chém dây đằng một bên dò hỏi hệ thống: "Bọn họ ở nơi nào?"

Hệ thống thần sắc có chút vi diệu, nhưng là nó hiện tại đỉnh một trương miêu mặt, cũng nhìn không ra tới cảm xúc, bất quá nó ngữ khí cũng thực kỳ diệu: "Bọn họ ở cách đó không xa dưới nền đất……?"

Từ từ! Đây là tình huống như thế nào?

Hệ thống đều có điểm buồn bực, vốn dĩ thanh cừ người này liền có không biết từ địa phương nào làm ra thần tượng tay nải, vẫn luôn đều bưng chính mình Yêu tộc tiểu vương tử cái giá, hoàn toàn không ai có thể nghĩ đến hắn từ dưới nền đất chui qua là cái dạng gì cảnh tượng!

Đương nhiên, cùng thanh cừ so sánh với, ngao sơn làm ra chuyện như vậy nhưng thật ra hết sức bình thường.

Nam Cung Giác có chút bất đắc dĩ lắc lắc đầu, mặc kệ hai cái đại lão muốn làm cái gì, hắn đều cảm thấy không sao cả là được, dù sao tới rồi thanh cừ bọn họ cái này tu vi cấp bậc, muốn làm gì Nam Cung Giác cũng không có biện pháp ngăn cản.

Hơn nữa……

Nam Cung Giác bây giờ còn có điểm không rõ thanh cừ bọn họ cùng Lạc Hòa so sánh với, tu vi rốt cuộc ai cao ai thấp? Bởi vì hắn vẫn luôn cảm giác bọn họ này hai đám người chi gian phân biệt tu vi tựa hồ không ở cùng thân thể hệ, nhưng là muốn đi hỏi nói liền có vẻ chính mình phi thường không có văn hóa giống nhau, cho nên Nam Cung Giác vẫn luôn không hỏi ra tới.

Hệ thống không biết Lạc Hòa phức tạp tâm tư, nó chỉ là đơn thuần cảm thấy có điểm tò mò thanh cừ cùng ngao sơn hai người muốn làm cái gì mà thôi.

Trên thực tế, ngao sơn cùng thanh cừ mới từ ảo cảnh trung rời đi, liền thấy một cây che trời đại thụ cùng Lạc Hòa bọn họ đang ở đối chiến, hai người đều là Yêu tộc huyết mạch chiếm thượng phong, mà thanh cừ tuy rằng cùng Ma tộc có thiên ti vạn lũ quan hệ, nhưng là bởi vì hắn ngay từ đầu liền quyết định muốn tiếp nhận Yêu tộc thời điểm, cũng đã cùng Ma tộc xem như đã không có cái gì liên hệ, bởi vậy, hắn tự nhiên cũng không biết về ẩn ma thụ truyền thuyết.

Càng thêm không biết bọn họ đối mặt đồ vật rốt cuộc có bao nhiêu hung tàn.

Ở phát hiện mật lĩnh cùng Lạc Hòa đều bị dây đằng cuốn lấy lúc sau, bọn họ hai cái nhanh chóng quyết định quyết định thừa dịp kia cây phía sau hư không thời

điểm trực tiếp đánh bất ngờ cây đại thụ kia!

Đáng tiếc chính là bọn họ cũng không biết, ở không lâu phía trước Nam Cung Giác mới vừa áp dụng quá tương đồng chiêu số, sau đó bị ẩn ma thụ không chút khách khí dạy làm người.

Bọn họ tuy rằng tu vi so Nam Cung Giác cao rất nhiều, nhưng là ẩn ma thụ cũng không phải là cái gì sẽ đem bọn họ tu vi để vào mắt tồn tại.

Tuy rằng ẩn ma thụ cũng không có đôi mắt linh tinh……

Nhưng là hai người kia trước mắt đối với tình huống hoàn toàn không biết gì cả, còn áp dụng độn địa phương pháp ý đồ lẻn vào ẩn ma thụ bên cạnh cấp ẩn ma thụ một đòn trí mạng!

Nếu là Nam Cung Giác đã biết bọn họ ý tưởng, khẳng định sẽ khuyên bọn họ suy nghĩ kỹ rồi mới làm, đáng tiếc chính là Nam Cung Giác cũng không biết bọn họ hai cái là nghĩ như thế nào, chờ đến hai người còn không có dính vào ẩn ma thụ biên, đã bị dưới nền đất rễ cây cọ một chút từ ngầm đỉnh đi lên, chật vật rơi xuống trên mặt đất thời điểm, hắn mới phản ứng lại đây này hai người là muốn làm gì.

------oOo------

Phần 224

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 224: Điên cuồng ý tưởng

Nam Cung Giác có chút dở khóc dở cười, bất quá suy xét đến này hai người kỳ thật cũng không rõ ràng ẩn ma thụ là một cái cái gì cấp bậc đối thủ, cũng chỉ là hơi chút đồng tình một chút bọn họ hai cái.

Hiện tại bọn họ tình huống cơ hồ lâm vào cục diện bế tắc.

Bọn họ phá giải ảo trận, nhưng là ảo trận ở ngoài hết thảy rõ ràng so với phía trước ảo trận muốn khó đối phó nhiều, càng quan trọng là, bọn họ cũng không biết nơi này rốt cuộc là địa phương nào, cũng không có cách nào trực tiếp viện binh, có thể nói là thập phần xui xẻo.

Ẩn ma thụ tồn tại nơi này nói, như vậy nơi này hẳn là chính là Ma tộc, không biết có thể hay không tìm mấy cái Ma tộc tới hỗ trợ…… Nam Cung Giác như vậy tưởng tượng, bỗng nhiên ánh mắt sáng lên, nhưng thực mau liền từ bỏ cái này ý tưởng, chủ yếu nguyên nhân là hắn nghĩ tới ẩn ma thụ cái này hung tàn thụ thích nhất ăn chính là bạch bạch nộn nộn, tốt nhất vẫn là có điểm tu vi Ma tộc.

Nếu là thật sự có Ma tộc tới cứu bọn họ, phỏng chừng sẽ trở thành ẩn ma thụ đồ ăn trong mâm đi?

Nghĩ đến cái kia hậu quả, Nam Cung Giác hung hăng đánh cái rùng mình.

Quả nhiên người vẫn là dựa vào chính mình nhất thật sự.

Nam Cung Giác thở dài.

Lạc Hòa cùng mật lĩnh truyền thừa ký ức bên trong ẩn ma thụ đều là thập phần đáng sợ tồn tại, căn bản không có đối phó biện pháp, có lẽ là bởi vì Ma tộc đối với ẩn ma thụ sợ hãi là khắc vào trong xương cốt, ngay cả cũng không phải thuần khiết Ma tộc Lạc Hòa đều đã chịu nhất định ảnh hưởng.

Lạc Hòa nhăn chặt mày, thế nhưng sinh ra một loại hoang đường ý niệm, có lẽ bọn họ căn bản là không đối phó được ẩn ma thụ……

"Sư huynh, ngươi suy nghĩ cái gì?"

Nam Cung Giác phát hiện Lạc Hòa thình lình xảy ra mất mát, cả người đều có chút không thể tưởng tượng, phải biết rằng Lạc Hòa phía trước tuy rằng thoạt nhìn một bộ sống không còn gì luyến tiếc bộ dáng, đối thế giới này thoạt nhìn hoàn toàn không có gì lưu luyến, nhưng là cũng không có chân chính biểu hiện ra ngoài ủ rũ một mặt.

Mà hiện tại Lạc Hòa lại cấp Nam Cung Giác một loại không phải thực tốt cảm giác, sinh ra loại này ý tưởng, Nam Cung Giác lập tức đi tới Lạc Hòa bên người, đánh gãy miên man suy nghĩ.

Tuy rằng hắn biết chính mình hiện tại sinh hoạt ở một cái tùy thời đều có khả năng chết thẳng cẳng nguy hiểm Tu chân giới, nhưng là cũng không có ủ rũ đến cho rằng bọn họ nhiều người như vậy còn không đối phó được một thân cây!

Cùng lắm thì liền……

Từ hệ thống nơi đó mua điểm ngoại quải hảo.

Liền tính là không đối phó được ẩn ma thụ, có thể sử dụng tới bảo mệnh cũng là tốt không phải sao?

Nam Cung Giác nghĩ như thế đến.

Nhưng là hắn vạn lần không ngờ chính là, Lạc Hòa tựa hồ đối với bọn họ tương lai một chút cũng không lạc quan.

Hắn thở dài, đối Lạc Hòa truyền âm: "Sư huynh không cần lo lắng, dù sao ta có một hệ thống, liền tính là không đối phó được ẩn ma thụ, chúng ta cũng còn có thể chạy trốn sao! Tóm lại trời không tuyệt đường người không phải?"

Lạc Hòa vốn dĩ thập phần phiền lòng, bởi vì hắn trong lòng là thật sự ẩn ẩn cho rằng bọn họ rất có khả năng không có cách nào đối phó ẩn ma thụ.

Bất quá tiểu sư đệ nói cũng đúng, hắn như vậy tiêu cực lo lắng cũng không có gì dùng, liền tính là thật sự không đối phó được ẩn ma thụ, chỉ cần bọn họ không muốn chết, ẩn ma thụ cũng không có cách nào đối bọn họ thế nào.

Suy nghĩ cẩn thận điểm này, Lạc Hòa trong lòng bỗng nhiên nhẹ nhàng rất nhiều.

Cũng không có gì cùng lắm thì, hắn đều đã chết quá một lần, còn sợ một cây không thể hoạt động thụ sao?

Hơn nữa……

Lạc Hòa nhìn chằm chằm ẩn ma thụ nhìn hồi lâu, nghĩ tới truyền thừa trong trí nhớ đối với ẩn ma thụ miêu tả, trong lòng bỗng nhiên sinh ra một cái lớn mật ý tưởng.

Bất quá tại đây phía trước, Lạc Hòa trước trấn an một chút tiểu sư đệ: "Yên tâm đi tiểu sư đệ, ta sẽ không có việc gì."

Lạc Hòa ngữ khí chắc chắn, Nam Cung Giác cũng xác thật cảm giác được Lạc Hòa đã không có phía trước ủ rũ, tức khắc yên tâm không ít.

Chỉ là hắn như vậy một yên tâm, liền không có chú ý tới Lạc Hòa đáy mắt bỗng nhiên xuất hiện, không thể xóa nhòa, thật sâu mà dã tâm cùng điên cuồng.

Từ khi nào, Lạc Hòa cũng là một cái vì báo thù không từ thủ đoạn còn trở thành mọi người đòi đánh Ma Tôn nam nhân, Nam Cung Giác đối hắn hiểu biết cũng không phải toàn diện.

Mà hiện tại, Lạc Hòa trong lòng đã quên đi hồi lâu, chỉ thuộc về kiếp trước cái kia Lạc Hòa điên cuồng cùng cố chấp đều bỗng nhiên từ hắn trên người thể hiện ra tới.

.

Lạc Hòa bỗng nhiên bị một gốc cây dây đằng mang đi thời điểm, Nam Cung Giác trong lúc nhất thời thế nhưng có chút phản ứng không kịp.

Vừa rồi Lạc Hòa rõ ràng còn thập phần ôn nhu nói cho hắn hắn sẽ không ngớ ngẩn, nhưng là không đến hai phút, Lạc Hòa thế nhưng đã bị một gốc cây dây đằng bắt đi!

Nam Cung Giác cảm thấy chính mình tim đập đều phải đình chỉ!

"Hệ thống! Ngươi có thể hay không đem hắn cứu tới?" Nam Cung Giác ngữ khí đều có chút run rẩy, vừa rồi Lạc Hòa lời nói rõ ràng không phải lời nói dối, vì cái gì hắn còn phải bị dây đằng bắt đi?

Nếu muốn nói là Lạc Hòa đánh không lại kia một gốc cây thoạt nhìn liền rất yếu ớt dây đằng, Nam Cung Giác là trăm triệu không tin, nhưng cho dù là đã biết Lạc Hòa có thể là cố ý bị bắt đi, Nam Cung Giác vẫn là cảm thấy thập phần khó chịu!

Trước không nói Lạc Hòa ở trong lòng hắn vẫn luôn là thập phần hoàn mỹ nhân thiết, liền tính là phía trước bị thương thời điểm, Nam Cung Giác cảm giác được Lạc Hòa cũng là không chút để ý bày mưu lập kế, nhưng là hiện tại Nam Cung Giác chỉ cảm thấy Lạc Hòa sợ không phải điên rồi!

Hắn vì cái gì muốn tới cái kia sẽ ăn Ma tộc thụ bên cạnh đi? Chờ bị ăn sạch sẽ sao?

Nam Cung Giác lần đầu tiên cảm thấy Lạc Hòa hành vi có điểm khó có thể lý giải, hắn như là bị dọa choáng váng giống nhau ngốc đứng ở tại chỗ, tựa hồ là liền nhúc nhích đều sẽ không.

Có như vậy trong nháy mắt, Nam Cung Giác trong lòng hiện lên một tia thập phần ủ rũ ý tưởng, nếu Lạc Hòa đều như vậy không đem chính hắn sinh mệnh trở thành là một chuyện, kia hắn cũng không cần phải đem Lạc Hòa đương hồi sự……

Đáng tiếc ý nghĩ như vậy vừa xuất hiện đã bị Nam Cung Giác đánh vào lãnh cung.

Hắn không có động, Thanh Hải Kiếm còn ở Lạc Hòa trong tay, hắn giống như là một cái sống bia ngắm giống nhau chờ những cái đó dây đằng công kích.

Nhưng là ở Lạc Hòa đến gần rồi kia cây lúc sau, những cái đó dây đằng công kích bỗng nhiên đều đình chỉ.

Hệ thống cấp ký chủ phổ cập khoa học một chút về ẩn ma thụ mặt khác giả thiết: "Là cái dạng này ký chủ, ở ẩn ma thụ ăn cơm thời điểm đều là thập phần chuyên tâm, căn bản phân không ra tâm tư tới khống chế này đó dây đằng!"

Nam Cung Giác vốn dĩ hẳn là cảm thấy hiện tại đúng là khả thừa chi cơ, là công kích dây đằng hảo thời cơ, nhưng là hắn hiện tại cái gì cũng không có làm, cũng chỉ là ngốc ngốc nhìn những cái đó dây đằng bỗng nhiên mọc ra đáng sợ thứ, chui vào Lạc Hòa trong thân thể, phảng phất liền hô hấp đều đình trệ.

Trên chiến trường xuất hiện như vậy mười lăm phút yên lặng, nhưng là Ma tộc rốt cuộc không chỉ là Lạc Hòa một cái, thân là cổ xưa thuần khiết Ma tộc mật lĩnh cũng nghĩ tới ẩn ma thụ ở ăn cơm thời điểm không thể bị quấy rầy giả thiết, bắt đầu làm đại gia bắt đầu tập trung đối phó những cái đó mất đi ẩn ma thụ khống chế dây đằng!

Nam Cung Giác bên người bắt đầu rồi một vòng hình người giống loài đối với dây đằng tàn sát, nhưng là Nam Cung Giác lại như là cái gì đều không có cảm giác được giống nhau, vẫn luôn đứng ở tại chỗ không có động.

A Lê vốn dĩ muốn nói gì, nhưng là lại có hay không cái gì tưởng nói, chỉ có thể nhanh hơn trừ bỏ dây đằng tốc độ!

Bọn họ căn bản cũng không biết ẩn ma thụ sinh hoạt địa phương rốt cuộc là nơi nào, cũng không biết có hay không xuất khẩu, nhưng là mỗi người đều như là bị cái gì khích lệ giống nhau bắt đầu điên cuồng mà tàn sát dây đằng.

.

Bị dây đằng thật lớn gai nhọn trát đi lên thời điểm, Lạc Hòa còn không có cái gì cảm giác, nhưng là thực mau, thân thể hắn trung ma khí giống như là dời non lấp biển giống nhau quay cuồng lên, đánh sâu vào hắn mỗi một tấc tâm mạch, thật lớn đau đớn xé rách hắn lý trí, làm Lạc Hòa có như vậy trong nháy mắt thế nhưng phân không rõ hôm nay hôm nào.

Chỉ là hắn rốt cuộc là linh hồn ở dị hỏa trung nướng nướng quá bốn mươi mấy thiên người, này đó đau đớn nơi nào so được với linh hồn bỏng cháy thống khổ? Hắn thực mau liền nhịn xuống, bắt đầu có ý thức phối hợp ẩn ma thụ hút ma khí tốc độ đem chính mình những cái đó dính đầy tạp chất ma khí bài xuất bên ngoài cơ thể……

Những cái đó ma khí bị ẩn ma thụ hút đi về sau, Lạc Hòa thế nhưng cảm thấy thân thể của mình đều phải nhẹ nhàng không ít.

Sau đó hắn nhất thời không có chú ý tới, vận chuyển một chút phía trước cùng Nam Cung Giác cùng chung công pháp.

Sau đó Lạc Hòa dần dần mở to hai mắt nhìn.

Tuy rằng loại này hành vi tựa hồ cùng hắn nhất quán phong cách thập phần không phù hợp, nhưng là Lạc Hòa thật là thập phần khiếp sợ!

Hắn không biết cái kia cái gọi là hệ thống cấp tiểu sư đệ công pháp rốt cuộc là thứ gì, nhưng là hắn lại phát hiện chính mình hiện tại vận chuyển cái kia công pháp vẫn như cũ có thể hấp thu ma khí!

Vẫn là ẩn ma thụ chung quanh sinh ra, phi thường thuần tịnh, làm mỗi một cái Ma tộc đều nhớ mãi không quên thuần tịnh ma khí!

Hắn khắp người như là bỗng nhiên thông suốt giống nhau thức tỉnh lại đây, bắt đầu tham lam hấp thu chung quanh ma khí, dần dần, Lạc Hòa bỗng nhiên cảm giác được hấp thu chính mình trong cơ thể ma khí ẩn ma thụ đến nhánh cây dần dần mà tựa hồ có điểm thoát lực.

Hắn trảo chuẩn cơ hội, lập tức đem chính mình tân sinh thành ma khí theo nhánh cây dò xét đi vào, sờ đến ẩn ma thụ quan trọng nhất cũng là yếu ớt nhất bộ phận……

Ẩn ma thụ trung tâm bộ vị, là một cái xanh biếc, tràn ngập sinh cơ tinh hạch, tản ra vô cùng sinh cơ, tinh lọc những cái đó tràn ngập tạp chất ma khí, sau đó chuyển hóa vì lệnh người kinh hỉ thuần tịnh ma khí.

Lạc Hòa đem ma khí cuồn cuộn không ngừng theo đột nhiên xuất hiện khả thừa chi cơ đưa đến ẩn ma thụ "Trái tim" bộ vị, dần dần hình thành một cái nhỏ bé, cơ hồ không thể phát hiện ma lực cầu, đang ở vui sướng ăn cơm ẩn ma thụ tựa hồ cái gì cũng không có phát hiện.

Lạc Hòa nắm chặt nắm tay, hắn ở thong thả tích tụ lực lượng, chỉ cần lực lượng đạt tới nhất định trình độ, bằng vào tuyển ở hút ma khí hút đến chính cao hứng ẩn ma thụ thô tâm đại ý, cơ hồ rất dễ dàng liền có thể đem ẩn ma thụ giải quyết rớt.

Nhưng là Lạc Hòa tại hạ tay phía trước lại có chút do dự.

Ở Ma giới truyền thừa trong trí nhớ, hoặc là ở Lạc Hòa hiểu biết đến kia một đoạn Ma tộc trong lịch sử, ẩn ma thụ cùng Ma tộc là không thể phân cách một cái chỉnh thể, nếu ẩn ma thụ tao ngộ tới rồi cái gì nguy hiểm……

Đối với toàn bộ Ma tộc mà nói, đều là không thể nghịch chuyển thương tổn.

Lạc Hòa khó được có chút do dự.

Từ trước hắn chưa bao giờ biết bởi vì là cái gì, nhưng là hiện tại, Lạc Hòa lại là rõ ràng chính xác cảm giác được do dự tâm tình.

Hắn cũng không cảm thấy chính mình làm có cái gì không đúng, nếu hắn không tìm kiếm ẩn ma thụ nhược điểm, như vậy bọn họ liền có khả năng đều sẽ chết ở cái này địa phương, nhưng là ở hắn tìm được rồi ẩn ma thụ nhược điểm —— cơ hồ một kích tức trung nhược điểm, liền ở hắn trước mặt, chỉ cần hắn tâm niệm

vừa động, này cây khống chế trứ ma tộc sinh tử đại thụ, liền có khả năng nguy ở sớm tối.

.

“Ký chủ ký chủ! Ngươi lão công quả nhiên lợi hại, thế nhưng bị hắn tìm được rồi ẩn ma thụ nhược điểm, hơn nữa hắn hiện tại chỉ cần hơi chút vừa động thủ, này cây liền xong đời lạp!”

Hệ thống phát hiện chuyện này lập tức hội báo cho nhà mình còn đang ngẩn người không có phản ứng lại đây ký chủ, nói thật, ban đầu nhìn thấy Lạc Hòa nguy hiểm hành động thời điểm, ngay cả hệ thống đều có điểm không thể tin được.

Ở hệ thống nơi này, Lạc Hòa đã là đã trở thành nguy hiểm trình độ cùng nhà mình ký chủ không phân cao thấp đại ma đầu, hơn nữa liền hướng về phía Lạc Hòa nguyên bản liền thân là Ma Tôn thân phận tới xem, Lạc Hòa cũng không giống như là sẽ đi chịu chết người.

Quả nhiên nó quan sát một chút, phát hiện Lạc Hòa thật đúng là không phải đi chịu chết, vì thế hệ thống liền lập tức ra tới cấp nhà mình ký chủ hội báo tình huống!

Bất quá…… “Từ từ! Hắn không phải đều đã phát hiện ẩn ma thụ nhược điểm sao? Vì cái gì còn chưa động thủ? Trong chốc lát này cây nếu là phản ứng lại đây làm sao bây giờ?”

Hệ thống thanh âm bỗng nhiên biến đại, hiển nhiên là hoàn toàn không tiếp thu được Lạc Hòa hiện tại cách làm!

Nhưng là Nam Cung Giác lại như là đột nhiên từ ác mộng trung bừng tỉnh giống nhau, chớp chớp mắt hồi qua thần.

Phía trước Lạc Hòa hành vi xác thật làm hắn hoảng sợ, nhưng là ở nghe được hệ thống đột nhiên hội báo lúc sau, Nam Cung Giác ngược lại thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Nhìn dáng vẻ Lạc Hòa cũng không phải đi chịu chết.

Như vậy liền rất hảo.

Phía trước Nam Cung Giác ở Lạc Hòa trên người cảm giác được ủ rũ là thật sự tồn tại, ở Lạc Hòa bị dây đằng trói đi còn không có phản kháng kia một khắc, Nam Cung Giác thật đúng là thiếu chút nữa cho rằng Lạc Hòa là muốn đi chịu chết.

Hắn thiếu chút nữa hù chết.

Nói câu không dễ nghe, hắn ở thế giới này, duy nhất tồn tại cảm tình liên hệ người chỉ có Lạc Hòa một cái, nếu là Lạc Hòa đột nhiên chính mình đi chịu chết, Nam Cung Giác cũng không cam đoan chính mình có thể hay không đã chịu kích thích bỏ gánh không làm.

Dù sao nguyên chủ linh hồn còn ở trong tay của hắn, vạn nhất hắn nếu là luẩn quẩn trong lòng, vừa lúc đem cái này thân xác cũng đều còn cấp nguyên chủ……

Còn ở Lạc Hòa cũng không phải làm việc ngốc, mà là làm một kiện có kế hoạch có chuẩn bị sự.

Nếu như vậy, hắn cứ yên tâm nhiều.

Nam Cung Giác phát hiện ý nghĩ của chính mình rất nguy hiểm, nhưng là hắn một chút đều không tính toán làm ra cái gì thay đổi.

Hệ thống cũng không biết nên nói chút cái gì.

Nó ấp úng hỏi: “Kia Lạc Hòa rốt cuộc là tính toán đem ẩn ma thụ thế nào a, hắn không phải đều đã phát hiện nhược điểm sao? Vì cái gì còn chưa động thủ?”

Nam Cung Giác cười cười, ở lúc trước kia bổn trong tiểu thuyết, mỗi người đều cho rằng Lạc Hòa là một cái tội ác tày trời ma đầu, nhưng là không có người biết Lạc Hòa sở dĩ sẽ trở thành một cái ma tu, tất cả đều là bị vai chính bức, trên thực tế thoạt nhìn lạnh nhạt lại bất cận nhân tình Ma Tôn, nội tâm so với ai khác đều ôn nhu chính nghĩa.

Hắn hỏi hệ thống: “Ngươi còn nhớ rõ tư liệu đối ẩn ma thụ đều là hình dung như thế nào sao?”

“Kia đương nhiên! Ẩn ma thụ là Ma giới căn cơ, có thể tinh lọc ma khí, là Ma tộc nhiều năm qua lại lấy sinh tồn, tình nguyện mỗi đến một cái thời gian cung phụng một cái Ma tộc đều phải cung phụng lão tổ tông……”

Hệ thống bỗng nhiên im miệng.

Đúng vậy.

Ẩn ma thụ đối với Ma giới tới nói lại quan trọng bất quá, nếu cứ như vậy huỷ hoại, tương đương với trực tiếp hủy diệt rồi Ma giới một nửa căn cơ, đối với Ma giới tới nói cơ hồ chính là hủy diệt tính đả kích.

Mà bọn họ từ Yêu Vương huyền thương nơi đó được đến tin tức, là muốn đem phân liệt các giới một lần nữa liên hợp lại……

Tuy rằng có điểm không nghĩ thừa nhận, nhưng là hệ thống vẫn là cần thiết thừa nhận này đó nó trong lúc nhất thời đều không có nghĩ đến.

Cho nên Lạc Hòa vẫn luôn đều không động thủ chính là bởi vì như vậy sao?

------oOo------

Phần 225

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 225: Thiên Đạo tư sinh tử?

Hệ thống thậm chí bỗng nhiên cũng cảm thấy, Lạc Hòa tựa hồ cũng không có nó tưởng tượng như vậy đáng giận sao……

Nam Cung Giác không có tiếp tục cùng hệ thống nói chuyện, tuy rằng đối với Lạc Hòa như vậy một lời không hợp liền lấy thân thể của mình đương tiền đặt cược xằng bậy cách làm còn có điểm sinh khí, nhưng là hắn cũng muốn biết Lạc Hòa sẽ xử lý như thế nào ẩn ma thụ.

Nam Cung Giác có một loại trực giác, Lạc Hòa hẳn là sẽ lấy ra một loại có thể làm mọi người đều cảm thấy vừa lòng phương án.

Không sai, đối với nhà mình sư huynh kiêm ái nhân, Nam Cung Giác chính là như vậy tràn ngập mê giống nhau tin tưởng!

Tuy rằng bị hắn ký thác kỳ vọng cao Lạc Hòa tạm thời lại là một chút biện pháp đều không có.

Hắn phát hiện chính mình ma khí ở bị ẩn ma thụ hút đi lúc sau một lần nữa hấp thu ma khí sẽ trở nên càng thêm thuần tịnh, thậm chí liền trong cơ thể chứa đựng ma khí đều không thể hiểu được trở nên nhiều.

Bởi vậy, tuy rằng bị ẩn ma thụ hấp thụ ma khí thời điểm trên người tràn ngập xuyên tim đau đớn, nhưng là Lạc Hòa hiển nhiên cũng không đem như vậy đau đớn để vào mắt.

Nam Cung Giác chỉ cảm thấy nhà mình sư huynh bày mưu lập kế, lại không có nghĩ đến, cho tới bây giờ, Lạc Hòa cũng không biết nên đem ẩn ma thụ xử lý như thế nào.

Ở trong thời gian ngắn trong vòng hắn còn có thể thừa dịp ẩn ma thụ bất tri bất giác thời điểm trực tiếp vận dụng này cơ hội đem ẩn ma thụ xử lý, nhưng là hiện tại làm như vậy lại có chút khó khăn.

Hắn không nghĩ xúc phạm tới ẩn ma thụ, này cũng liền đại biểu hắn tạm không thể động thủ, nhưng là nếu hắn không động thủ nói, chờ đến ẩn ma thụ khôi phục lại lúc sau, hắn suy nghĩ làm chút gì đó lời nói liền sẽ thập phần cực khổ.

Bọn họ nhiều như vậy người thêm lên, đều không nhất định là ẩn ma thụ đối thủ, này còn chưa tính, lúc này đây là bởi vì ẩn ma thụ đối hắn hoàn toàn không có phòng bị, mới có thể như thế dễ như trở bàn tay đạt được thành công, nhưng là tiếp theo nhưng chưa chắc liền sẽ như vậy may mắn……

Lạc Hòa lâm vào rối rắm bên trong.

Nhưng mà đối với này đó, Nam Cung Giác lại là cái gì cũng không biết.

Hiện tại Nam Cung Giác thậm chí còn ở cho rằng Lạc Hòa đối với lúc này đây hành động là có nắm chắc, thẳng đến hệ thống bỗng nhiên kinh hô: "Không hảo ký chủ, Lạc Hòa giống như muốn trước tiên thăng cấp……"

Kỳ thật ở thế giới này, mặc kệ là Nam Cung Giác vẫn là Lạc Hòa, đối với thăng cấp đều không có cái gì ý tưởng, bởi vì bọn họ hai cái ở thăng cấp thời điểm cơ hồ đều là không có gặp được quá cái gì khó khăn hoặc là bình cảnh, bởi vậy Nam Cung Giác cũng không có cảm thấy thăng cấp có cái gì cùng lắm thì.

Nhưng là hiện tại Lạc Hòa tình huống hoàn toàn bất đồng.

Hắn đang ở bị ẩn ma thụ hút đi ma khí, trước không nói thăng cấp thời điểm ma khí có đủ hay không, chính là cùng ẩn ma thụ liền ở bên nhau đều thập phần nguy hiểm, một không cẩn thận liền sẽ khiến cho Thiên Đạo chú ý!

Nhưng là hiện tại hệ thống không thể đem này đó nói cho Nam Cung Giác.

Nó đã phát hiện hiện tại ký chủ cảm xúc thập phần không thích hợp, tuy rằng mặt ngoài giả bộ một loại thập phần tín nhiệm Lạc Hòa, cho rằng Lạc Hòa làm cái gì đều rất có đạo lý bộ dáng, nhưng là cũng không thay đổi được một sự thật, đó chính là hiện tại Nam Cung Giác tim đập tốc độ là ngày thường vài lần, một chút đều không giống như là mặt ngoài thoạt nhìn như vậy bình tĩnh bộ dáng.

Nhưng là đúng là bởi vì như vậy, hệ thống cảm thấy nó nếu là nói ra Lạc Hòa gặp phải nguy hiểm tình huống, hoàn toàn nói không hảo chính mình ký chủ sẽ làm ra cái dạng gì sự tình tới.

Hơn nữa hiện tại Nam Cung Giác còn không phải thực khuyết thiếu Kịch Tình Độ, nói cách khác, một cái làm không hảo Nam Cung Giác liền rất có khả năng đào rỗng Kịch Tình Độ làm ra một ít thập phần khó có thể lý giải sự tình.

Bởi vậy hệ thống tính toán giữ kín như bưng.

.

Nhưng là Lạc Hòa làm ra tới động tĩnh lại vẫn là có chút lớn.

Hắc trầm màn trời trung bỗng nhiên thoáng hiện một đạo bạch quang, ngay sau đó thật lớn tia chớp hoàn toàn không có cấp bất luận kẻ nào giảm xóc thời gian, cứ như vậy thập phần không hữu hảo hạ xuống.

Ma tộc thăng cấp lôi kiếp kỳ thật cũng không có cỡ nào thanh thế to lớn.

Đương nhiên đó là nhằm vào bình thường Ma tộc mà nói.

Đối với rất nhiều ma tu tới nói, bọn họ sở dĩ lựa chọn tu ma, chính là bởi vì tăng lên ma tu tu vi cũng không như là chính đạo tu sĩ như vậy yêu cầu trải qua lôi

kiếp linh tinh, nhưng là phía trước thăng cấp càng là nhẹ nhàng, liền đại biểu cho sau lại lôi kiếp càng là khủng bố.

Chờ tới rồi nhất định cảnh giới lúc sau, Ma tộc liền sẽ bỗng nhiên bắt đầu gặp phải thăng cấp lôi kiếp, này đó lôi kiếp thông thường thập phần nguy hiểm, hơn nữa ngay từ đầu thăng cấp không có gặp được bất luận cái gì khó khăn ma tu, thường thường sẽ chiết ở lần đầu tiên gặp được lôi kiếp thời điểm.

Hơn nữa ma tu lôi kiếp còn không giống như là chính đạo tu sĩ như vậy tồn tại công đức, pháp tắc chi lực linh tinh đồ vật, có thể nói là trừ bỏ sét đánh ở ngoài cái gì đều không có.

Phi thường thê thảm lại đáng thương.

Này đại khái cũng là ma tu cùng nhân tu như nước với lửa nguyên nhân chi nhất đi.

Cấp thấp ma tu thăng cấp không cần trải qua lôi kiếp, khiến cho chính đạo tu sĩ ghen ghét, chính đạo tu sĩ lôi kiếp sẽ không chết người không nói, còn sẽ gửi đi pháp tắc chi lực linh tinh thứ tốt, đồng dạng khiến cho đám ma tu ghen ghét.

Dần dà, hai bên liền càng thêm xem đối phương không vừa mắt.

Đương nhiên này đó Nam Cung Giác cũng không phải thực quan tâm là được.

Hắn ánh mắt gắt gao mà nhìn chằm chằm Lạc Hòa, như là chính mình nháy mắt liền sẽ phát sinh cái gì ngoài ý muốn giống nhau.

Ngay cả hệ thống đều cảm thấy nhà mình ký chủ làm không hảo không có cứu.

Chân trời màu trắng tia chớp đánh xuống tới thời điểm Lạc Hòa còn không có chú ý tới chính mình thế nhưng lại có muốn thăng cấp dự triệu!

Hắn phía trước vừa mới đột phá Tạo Linh Cảnh cảnh giới cao nhất, mà ở Tu chân giới, đã có rất nhiều năm không có xuất hiện quá Diệt Linh Cảnh tu sĩ, hắn nguyên bản cũng không cảm thấy chính mình sẽ trở thành ngoài ý muốn —— nhưng thật ra cho tới nay tựa hồ phá lệ đã chịu Thiên Đạo ưu ái tiểu sư đệ mới là có khả năng nhất người được chọn.

Nhưng là Lạc Hòa hoàn toàn không nghĩ tới chính là, chuyện như vậy thế nhưng một chút liền xuất hiện ở chính mình trên người.

Hắn ánh mắt lóe lóe, chẳng lẽ là bởi vì công pháp vấn đề sao?

Kiếp trước thời điểm, liền tính là cái kia “Nam Cung Giác” đã đạt tới Tu chân giới cảnh giới cao nhất, nhưng là cũng chậm chạp không có đột phá Diệt Linh Cảnh, tự nhiên cũng liền sờ không tới phi thăng ngạch cửa, hắn kết quả tuy rằng không thể nào hảo, nhưng là đối với cái kia “Nam Cung Giác” tới nói, hắn vẫn luôn hướng tới phi thăng liền ở trước mắt, chỉ kém chỉ còn một bước, nhưng là chính là không có cách nào bước qua đi cái kia trạm kiểm soát hiện thực, phỏng chừng so đã chết còn làm hắn khó chịu đi?

Đối với người kia tính cách, Lạc Hòa nhưng thật ra thập phần rõ ràng, cuồng vọng tự đại bảo thủ, bên người còn dưỡng một đám sẽ chỉ ở thời điểm mấu chốt kéo chân sau oanh oanh yến yến, rơi xuống cái kia hoàn cảnh quả thực hết sức bình thường.

Hắn trong đầu hiện lên như vậy trong nháy mắt về kiếp trước cái kia "Nam Cung Giác" sự, thực mau liền không có tâm tư lại tưởng này đó, cần thiết tĩnh hạ tâm tới đối phó cái này thình lình xảy ra hoàn toàn không nói đạo lý lôi kiếp.

Nhưng là làm Lạc Hòa cảm thấy có chút khó có thể tin chính là, lôi kiếp tuy rằng thoạt nhìn thanh thế to lớn bất cận nhân tình bộ dáng, nhưng mà ở rơi xuống tới rồi hắn trên người thời điểm, lại có vẻ có chút…… Tiếng sấm to hạt mưa nhỏ?

Tuy rằng như vậy hình dung lôi kiếp tựa hồ có điểm không thể tưởng tượng, nhưng là Lạc Hòa xác xác thật thật có như vậy cảm thụ, thật giống như là cho tới nay đều ở nhằm vào hắn Thiên Đạo bỗng nhiên phát hiện hắn chỗ tốt rồi, phải đối hắn tiến hành bồi thường giống nhau, thế nhưng còn bí mật mang theo hàng lậu.

Lạc Hòa lần đầu tiên cảm nhận được Thiên Đạo chi tử giống nhau đãi ngộ.

Tuy rằng đối với bất thình lình chỗ tốt có chút buồn bực, nhưng là Lạc Hòa không có thời gian nghĩ nhiều, chỉ là bay nhanh mà tiêu hóa Thiên Đạo cấp về như thế nào thu phục ẩn ma thụ biện pháp.

Lạc Hòa thở dài.

Tuy rằng không biết Thiên Đạo vì cái gì sẽ làm như vậy, nhưng là hắn hiện tại không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể căn cứ Thiên Đạo trợ giúp âm thầm lén lút đối ẩn ma dưới tàng cây tay.

.

Nam Cung Giác cái gì đều không có chú ý tới.

Hệ thống vốn dĩ cũng có chút lo lắng Lạc Hòa tình cảnh, nhưng là ở cùng Lạc Hòa bên kia cùng chung hệ thống liên tiếp cùng chung số liệu lúc sau, khó được mà lâm vào trầm mặc.

Hệ thống hiện tại đột nhiên bắt đầu hoài nghi.

Chẳng lẽ nhà mình ký chủ ánh mắt thật sự tốt như vậy, Lạc Hòa tuy rằng không phải khí vận chi tử, nhưng là lại là Thiên Đạo tư sinh tử?

Về Thiên Đạo tư sinh tử loại này lời nói, hệ thống đều là từ nhà mình ký chủ nơi đó nghe tới, phía trước nó cũng không như vậy cảm thấy, thậm chí còn cảm thấy chính mình tuyển ký chủ chính là mệnh định thiên tuyển chi tử, tuyệt đối so với Lạc Hòa càng thêm lợi hại càng thêm ngưu bức.

Sau đó tiền mười tám nhậm ký chủ đều hung hăng mà bị Lạc Hòa đánh mặt.

Hệ thống này nghĩ tới Thiên Đạo tư sinh tử ba chữ lúc sau lại trở về xem, phát hiện từ lúc bắt đầu thời điểm Thiên Đạo đối với Lạc Hòa thiên vị cũng đã thập phần rõ ràng, phía trước thời điểm nó mang theo ký chủ đều phải từ Lạc Hòa trong tay đoạt tài nguyên mới có thể miễn cưỡng duy trì một cái vai chính bức cách, nhưng là Lạc Hòa liền tính là bị bọn họ đoạt đi rồi vô số cơ duyên lúc sau vẫn là có thể bằng vào vận khí —— hoặc là hệ thống không hiểu một loại thực lực đuổi theo thượng ký chủ tiến độ.

Hệ thống cảm thấy càng nghĩ càng thấy ớn, thẳng đến lúc này đây cái này ký chủ hoàn toàn không ấn lẽ thường ra bài, tới nay liền định ra muốn đem đại vai ác thu vào trong túi vĩ đại kế hoạch, quả nhiên một đường căn bản không dùng được hệ thống cái gì là có thể trực tiếp nằm thắng, so với phía trước mười mấy ký chủ tới nói, quả thực giống như là Âu hoàng chuyển thế.

Nhưng là hệ thống điều tra quá, ở Nam Cung Giác nguyên lai sinh hoạt thế giới kia, hắn nhưng không có tốt như vậy vận khí.

Thậm chí vẫn là một cái thật · phi tù.

Hệ thống cảm giác được chính mình từng ấy năm tới nay có khả năng đều ở cùng cái này tiểu thế giới Thiên Đạo đối nghịch, tỷ như cùng nhân gia thân nhi tử, mặc kệ có phải hay không tư sinh tử Lạc Hòa đoạt tài nguyên, trách không được Thiên Đạo vẫn luôn đều không có cho nó trước kia ký chủ bất luận cái gì phi thăng nhắc nhở……

Đương nhiên càng quan trọng là, phía trước vài lần nhiệm vụ thất bại, đều là hệ thống tiêu hao hệ thống lực lượng tiến hành thời gian hồi tưởng, nhưng là lúc này đây lại không phải hệ thống làm như vậy.

Bởi vì hệ thống nó nghiêm trọng năng lượng không đủ, căn bản không có thời gian hồi tưởng năng lực.

Nó phát hiện chuyện này lúc sau, lâm vào một loại khó có thể danh trạng khủng hoảng bên trong.

Khó trách nhân gia Lạc Hòa liền tính là không có hệ thống như vậy bàn tay vàng làm theo đi ở mọi người phía trước, thường thường còn muốn cùng nó trước kia ký chủ tiến hành một hồi không phân cao thấp tỷ thí, nguyên lai thời điểm hệ thống không có nghĩ tới vì cái gì Lạc Hòa như vậy khó có thể thu phục, chỉ là cho rằng sở hữu vai ác đều là như thế này lợi hại.

Nhưng là ở nó có Lạc Hòa là Thiên Đạo tư sinh tử như vậy suy đoán lúc sau……

Hệ thống lại đột nhiên phát hiện Lạc Hòa quả thực toàn thân đều là cái này tiểu thế giới những người khác phối trí 2. 0 cao cấp bản, căn bản là cùng toàn bộ thế giới không hợp nhau.

Nó bi thương thở dài, cũng không dám đem chính mình cái này suy đoán nói cho Nam Cung Giác.

Hệ thống có một loại phi thường mãnh liệt dự cảm, nếu bị ký chủ biết chính mình trước kia còn từng có rất nhiều ký chủ, hơn nữa đều đối Lạc Hòa tiến hành rồi một ít phi thường không hữu hảo nhằm vào hành động nói, phỏng chừng sẽ bão nổi.

Vì nó cùng ký chủ thể xác và tinh thần khỏe mạnh, hệ thống hoàn toàn không tính toán nhắc tới chuyện này.

.

Bởi vậy Nam Cung Giác một không cẩn thận bỏ lỡ biết được một cái kinh thiên đại bát quái cơ hội.

Đương nhiên hệ thống suy đoán cũng không hoàn toàn chính xác là được.

Ở trong lòng cơ hồ đã đem Lạc Hòa não bổ thành tiểu thế giới Thiên Đạo che chở Thiên Đạo tư sinh tử lúc sau, hệ thống yên lặng mà quyết định ở Lạc Hòa nơi đó nhiều xoát một chút hảo cảm độ.

Nói không chừng đại lão nơi đó thật sự có mang phi hệ thống phương pháp đâu?

Lạc Hòa lại không biết tiểu sư đệ hệ thống đã quyết định ôm đùi hành động, hắn thừa dịp chính mình ma khí hỗn loạn vô cùng thời điểm, một bên ở ẩn ma thụ bên kia hấp thu lại đây thuần tịnh ma khí, bên kia lại lén lút ở lôi kiếp mang xuống dưới thần bí lực lượng dưới sự trợ giúp lén lút luyện hóa ẩn ma thụ.

Cái này hành vi cơ hồ xưng được với là thần không biết quỷ không hay.

Đương nhiên đã biết hệ thống ngoại trừ.

A Lê, mật lĩnh cùng với thanh cừ, ngao sơn đều ở lo lắng Lạc Hòa bên kia tình huống, bọn họ phát hiện thiên lôi giáng xuống sự tình lúc sau đều rùng mình một cái, có chút sợ hãi, ở bọn họ cái kia thời đại, thiên lôi giáng thế đã không sai biệt lắm là thiên phạt, là một kiện thập phần nghiêm trọng sự tình.

Nhưng là làm cho bọn họ kỳ quái chính là, thân là Lạc Hòa đạo lữ, Nam Cung Giác nhìn tuy rằng lo lắng, nhưng là lại một chút đều không sợ hãi bộ dáng, trừ bỏ thanh cừ bên ngoài, ai cũng không biết hiện tại muốn đề cao tu vi đều yêu cầu trải qua lôi kiếp.

Thanh cừ cũng là lần đầu tiên nhìn thấy thần bí lôi kiếp, bởi vậy căn bản nghĩ không ra muốn cùng A Lê cùng mật lĩnh bọn họ phổ cập khoa học chuyện này.

Bởi vậy mọi người đều hoài một loại kính sợ tâm tình nhìn đang ở trải qua lôi kiếp Lạc Hòa.

Nam Cung Giác không có chú ý chung quanh tình huống, trong mắt hắn chỉ có đang ở gặp lôi kiếp cùng ẩn ma thụ song trọng công kích Lạc Hòa, mỗi một lần thiên lôi đánh xuống tới thời điểm, Nam Cung Giác trong lòng đều đề ra một hơi.

Lạc Hòa lúc này đang ở chịu đựng phi người tra tấn, tuy rằng một bên hấp thu ma khí một bên áp súc ma khí thăng cấp một bên luyện hóa ẩn ma thụ nghe tới tựa hồ thập phần lợi hại, thập phần hoàn mỹ, nhưng là cái này quá trình tuyệt đối không phải thường nhân có thể tưởng tượng tra tấn nhẫn tâm!

Thân thể hắn giống như bị bổ ra thành vài bộ phận, mỗi một bộ phận đều ở cao cường độ công tác, thân thể căn bản đều không chịu nổi như vậy cường lực ma khí vận chuyển, trên người dần dần bắt đầu xuất hiện miệng vết thương.

Ban đầu thời điểm vẫn là thật nhỏ mà lại bí ẩn cái miệng nhỏ, nhưng là dần dần mạch máu bắt đầu tan vỡ mở ra, máu xôn xao một chút bắn hắn một thân!

Nam Cung Giác rốt cuộc nhịn không được, không màng hệ thống thét chói tai khuyên can, trực tiếp vọt vào lôi kiếp phạm vi.

Sau đó vì Lạc Hòa chắn một đạo lôi kiếp Nam Cung Giác trợn tròn mắt.

Đây là cái gì lôi kiếp?

Thiên Đạo riêng khai cửa sau lôi kiếp sao?

Nam Cung Giác thần sắc trở nên vi diệu lên.

Như là phát hiện Nam Cung Giác đoạt đi rồi Lạc Hòa lôi kiếp giống nhau, bầu trời bỗng nhiên lôi quang đại thịnh, lại một lần ấp ủ ra tới một đạo kinh thiên địa quỷ thần khiếp thanh thế to lớn tia chớp.

Nam Cung Giác cấp Lạc Hòa uy một đại bao cầm máu mở rộng kinh mạch đan dược, sau đó bay nhanh rời đi lôi kiếp công kích phạm vi!

Nói giỡn, hắn nếu là không đi nói, thoạt nhìn giống như là ở đoạt Lạc Hòa cơ duyên giống nhau, đây là hắn như vậy chính trực thanh niên sẽ làm được sự tình sao?

------oOo------

Phần 226

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 226: Thiên Đạo cùng lôi kiếp

Nhưng là vây xem quần chúng lại cùng Nam Cung Giác ý tưởng không giống nhau.

Thấy Nam Cung Giác một loạt động tác A Lê chờ bốn người ban đầu thời điểm còn ở cảm khái: “A! Hắn như thế nào ở ngay lúc này vọt vào đi? Không sợ chết sao?”

“Bọn họ cảm tình thật tốt……”

“Ai từ từ! Hắn như thế nào không có việc gì?”

“Ha?”

Mọi người ở nghe được những lời này lúc sau đều đột nhiên trầm mặc, muốn cảm khái nói tất cả đều tạp ở trong cổ họng, cái gì đều nói không nên lời.

Nam Cung Giác hoàn toàn không biết thanh cừ bọn họ bên kia đã bắt đầu cảm thấy chính mình có phải hay không điên rồi, rời đi lôi kiếp công kích phạm vi lúc sau hắn đứng ở tại chỗ nhíu nhíu mày.

Thiên Đạo đối Lạc Hòa cũng có chút quá bất công đi?

Nam Cung Giác lần đầu tiên có cái này nhận tri, hắn phía trước ở trải qua lôi kiếp thời điểm những cái đó lôi kiếp lực lượng có thể dễ như trở bàn tay bị hắn luyện hóa, khi đó hắn chỉ cảm thấy cái này tiểu thế giới thăng cấp hoàn toàn không có trong truyền thuyết như vậy khó khăn.

Nhưng là vừa rồi bị vốn nên bổ về phía Lạc Hòa lôi kiếp bổ tới lúc sau, Nam Cung Giác trong lòng chỉ còn lại có viết hoa ngọa tào!

Này đó lôi kiếp cùng với nói là lôi kiếp, không bằng nói là riêng tới trợ giúp Lạc Hòa thăng cấp trợ lực, những cái đó lôi kiếp dễ như trở bàn tay là có thể hóa thành tu vi không nói, thậm chí còn có thể tu bổ trong thân thể thương tổn, thuận tiện cường hóa gân mạch!

Nếu không phải Nam Cung Giác thấy Lạc Hòa bị thương kìm nén không được vọt lại đây đột nhiên bị sét đánh một chút, căn bản đều chú ý không đến như vậy trắng trợn táo bạo thiên vị!

Bất quá Nam Cung Giác nhưng thật ra không có sinh ra một ít cùng loại với ghen ghét linh tinh cảm xúc, rốt cuộc Lạc Hòa càng thêm lợi hại đối với Nam Cung Giác tới nói cũng là một kiện thập phần đáng giá cao hứng sự tình.

Lạc Hòa lúc này đây lôi kiếp thời gian phi thường lâu, tuy rằng bốn phía thời tiết quỷ dị căn bản nhìn không thấy nhật thăng nguyệt lạc, nhưng là không biết mệt mỏi lôi kiếp cùng dần dần chen chúc tới buồn ngủ làm mọi người đều cảm nhận được thời gian trôi đi, đương nhiên, này giới hạn trong Nam Cung Giác cái này đối với ngủ còn có nhu cầu người tới nói.

Như là thanh cừ bọn họ sớm cũng không biết sống bao lâu, đối với trong cuộc đời duy nhất không có chờ mong đại khái chính là giấc ngủ chuyện này.

Ở Nam Cung Giác đánh ngáp còn muốn nhìn chằm chằm Lạc Hòa bốn phía lôi kiếp thời điểm, mật lĩnh bọn họ đã sớm từ ban đầu kia một đạo lôi kiếp thế nhưng không có đánh chết Nam Cung Giác sự tình trung phục hồi tinh thần lại, bắt đầu rồi tân một vòng cảm khái.

Lúc này đây cảm khái vẫn như cũ là nhằm vào Nam Cung Giác cá nhân.

Bất quá lúc này đây cảm khái nội dung lại không phải hai người cảm tình cỡ nào cỡ nào hảo, mà là càng thêm quan trọng……

Về Nam Cung Giác tu vi.

Phía trước bọn họ đều có thể cảm nhận được, Lạc Hòa tu vi tuy rằng so với bọn hắn muốn thấp, nhưng kỳ thật khoảng cách bọn họ đã không kém bao nhiêu, bởi vì Cửu U tiểu thế giới không có bán tiên Tán Tiên linh tinh cách nói, tới Diệt Linh Cảnh cũng đã là đứng ở tu vi đỉnh.

Tuy rằng không biết từ khi nào bắt đầu, có Diệt Linh Cảnh tu vi tu sĩ cũng đều dần dần biến mất, như là thanh cừ bọn họ mấy cái sinh hoạt cái kia thời đại, còn không có như vậy tu vi phân chia, cho nên bọn họ ngay từ đầu thời điểm đều không có chú ý tới Lạc Hòa khoảng cách bọn họ chỉ kém chỉ còn một bước.

Sau lại phát hiện chuyện này lúc sau, bọn họ đối Lạc Hòa thái độ đều hảo rất nhiều, nhưng là đối với Nam Cung Giác, đại gia vẫn như cũ không có thập phần chú ý.

Nhưng là từ Nam Cung Giác vừa rồi tiến vào Lạc Hòa lôi kiếp trung tâm, thế nhưng còn có thể lông tóc không tổn hao gì…… Không, tóc vẫn là có điểm tổn thất, Nam Cung Giác tóc bị còn tồn tại nhất định dư uy lôi kiếp đốt trọi một nửa.

Ban đầu thời điểm Nam Cung Giác còn không có phát hiện, thẳng đến hệ thống nhắc nhở hắn mới phát hiện chính mình kiểu tóc thế nhưng rối loạn!

Trở lại chuyện chính, thanh cừ bọn họ chú ý tới Nam Cung Giác có thể ở người khác lôi kiếp trung thành thạo, còn có thể cấp Lạc Hòa uy một lần đan dược sự về sau, đối với Nam Cung Giác cũng không dám khinh thường.

Tuy rằng không biết Nam Cung Giác rốt cuộc là dựa vào cái gì tới trình độ như vậy, nhưng là có một việc thập phần rõ ràng, đó chính là Nam Cung Giác người

này xác thật có được thập phần đáng sợ khí vận, hắn hiện tại chỉ có hai mươi mấy tuổi.

A Lê cùng mật lĩnh bọn họ hồi tưởng một chút chính mình hơn hai mươi tuổi thời điểm bộ dáng, nơi nào so được với hiện tại Nam Cung Giác đâu?

Vài người đã chịu đả kích, trong lòng đều có điểm không rất cao hứng.

Nhưng mà liền ở ngay lúc này, mật lĩnh đột nhiên phát hiện…… "Lạc Hòa thế nhưng ở……"

Hắn thập phần kinh ngạc với chính mình nhìn đến sự tình, nhưng là hiện thực cứ như vậy bãi ở hắn trước mặt, mật lĩnh không có gì phản bác.

"Hắn làm sao vậy?"

Nghe được mật lĩnh kinh hô lúc sau, thanh cừ thấu lại đây, tò mò hỏi.

Mật lĩnh vẫn là có điểm không dám tin tưởng, nhưng là có rất nhiều sự tình lại không phải do hắn không tin.

"Hắn thế nhưng ở lôi kiếp thời điểm luyện hóa ẩn ma thụ……"

"Cái gì?"

"Sao có thể?"

Mọi người đều thập phần kinh ngạc, nguyên nhân vô hắn, chủ yếu là vừa rồi ẩn ma thụ mang đến bóng ma tâm lý thật sự là có điểm đại, thế cho nên bọn họ trong lúc nhất thời đều thập phần không thể tin được thế nhưng Lạc Hòa thế nhưng có thể luyện hóa ẩn ma thụ!

Bọn họ nhiều người như vậy liên hợp ở bên nhau đều căn bản liền ẩn ma thụ chung quanh đều tiếp cận không được, hơn nữa Lạc Hòa bị ẩn ma thụ bắt đi thời điểm rõ ràng là bị ẩn ma thụ bắt đi, mọi người đều thấy được ẩn ma thụ nhánh cây đâm vào Lạc Hòa trong thân thể hút máu cảnh tượng, hiện tại đột nhiên có người nói Lạc Hòa thế nhưng đem ẩn ma thụ luyện hóa……

Bọn họ tâm tình vô nhạ với thấy quỷ.

Mọi người đều nghiêm túc nhìn mật lĩnh, hy vọng mật lĩnh có thể cho ra một lời giải thích: "Các ngươi Ma tộc thánh vật thế nhưng là có thể bị luyện hóa sao?"

Mật lĩnh cười khổ, hắn cũng không biết vì cái gì bọn họ nhiều người như vậy đều không có biện pháp giải quyết sự tình ở Lạc Hòa trong tay thế nhưng có thể bị dễ như trở bàn tay giải quyết, làm đến như là hắn phía trước đều ở khuếch đại ẩn ma thụ đáng sợ dường như.

Đối với hiện tại hậu sinh, hắn là thật sự không quá hiểu biết.

Hắn cũng hoàn toàn không biết hiện tại Ma tộc rốt cuộc phát triển trở thành bộ dáng gì, đương nhiên là cái gì đều nói không nên lời.

Bất quá, bỗng nhiên bị nhiều người như vậy nhìn chằm chằm vào, mật lĩnh hậu tri hậu giác cảm thấy một tia xấu hổ.

Mặc kệ bọn họ bên kia đã xảy ra cái gì, bên này lôi kiếp kết thúc lúc sau, Nam Cung Giác lập tức phi giống nhau bổ nhào vào Lạc Hòa trong lòng ngực: "Sư huynh!"

Lạc Hòa ôm lấy tiểu sư đệ không tiếng động an ủi.

Hắn có thể cảm giác được Nam Cung Giác xác thật là sợ hãi, từ lúc bắt đầu thời điểm Lạc Hòa tưởng chính là không phá thì không xây được, nhưng là hắn bản nhân đối với kế hoạch của chính mình nửa điểm tin tưởng đều không có, cho nên một chút đều không có nói cho tiểu sư đệ, chỉ là vì không cho tiểu sư đệ lo lắng.

Nhưng là hắn không nghĩ tới chính mình cái gì đều không nói ngược lại càng thêm làm người cảm thấy sợ hãi.

Ở phát hiện chính mình bị ẩn ma thụ bắt đi lúc sau tiểu sư đệ cảm xúc lúc sau, Lạc Hòa trong lòng kỳ thật cũng đã thực hối hận.

Không phải hối hận chính mình bị bắt được, mà là hối hận hắn không có chuyện trước nói cho tiểu sư đệ chuyện này.

Đổi thành là hắn, nếu tiểu sư đệ muốn gạt hắn đi làm nguy hiểm sự tình…… Lạc Hòa khẳng định là sẽ nổi trận lôi đình.

Nghĩ tới nơi này, hắn khẽ hôn một cái tiểu sư đệ tóc, đem Nam Cung Giác ôm chặt một ít, ôn nhu an ủi: "Không có việc gì, ta không có việc gì, đừng khổ sở……"

Lạc Hòa nói rốt cuộc cũng không nói ra được.

Bởi vì hắn vẫn luôn thoạt nhìn đều thập phần tự tin, rộng rãi mà lại lạc quan, như là một cái tiểu thái dương giống nhau tiểu sư đệ, khóc.

Nóng bỏng nước mắt dính ướt Lạc Hòa quần áo, lại càng thêm như là đánh vào Lạc Hòa trong lòng, trong lòng lại toan lại mềm lại sáp.

Hắn cái gì cũng cũng không nói ra được.

Không có gì lời nói có thể an ủi hiện tại tiểu sư đệ.

Hắn có khả năng làm, chỉ là về sau không hề phạm tương đồng sai lầm mà thôi.

Bọn họ hai cái nhão nhão dính dính ôm ở cùng nhau, thân là ăn dưa quần chúng thanh cừ chờ bốn người ngay từ đầu còn cảm giác được rất vui mừng.

Nhưng là sau lại……

"Bọn họ hai cái này có phải hay không ôm đến có điểm lâu lắm?" Thân là độc thân cẩu thanh cừ nhấc tay đặt câu hỏi.

Mật lĩnh vẻ mặt bất đắc dĩ gật đầu.

Này nơi nào là có điểm lâu rồi a?

Từ lôi kiếp đình chỉ đến bây giờ, Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa hai người kia đã ở bên kia nị nị oai oai cơ hồ sắp một ngày hảo sao?

Cũng mệt bọn họ hai cái chỉ là ôm nhau cái gì cũng không có làm.

Mật lĩnh cảm khái một câu.

Nhưng mà trên thực tế, là vốn dĩ liền cảm giác được có điểm vây Nam Cung Giác đã hoàn toàn lâm vào giấc ngủ bên trong, Lạc Hòa không đành lòng quấy rầy hắn, cho nên đem Nam Cung Giác ôm vào trong ngực, ngồi ở bị hắn thu phục lúc sau biến thành nho nhỏ một cây ẩn ma trên cây, nhìn tiểu sư đệ bình yên đi vào giấc ngủ.

Như vậy thời gian đối với Lạc Hòa tới nói kỳ thật cũng khá tốt.

Tại đây đoạn thời gian, hắn thậm chí còn phân tâm suy nghĩ một chút cái kia lôi kiếp vì cái gì thế nhưng như là chuyên môn xuất hiện tới trợ giúp chính mình giống nhau, nhưng là suy nghĩ nửa ngày không có nghĩ ra được thứ gì, vì thế thập phần tiếc nuối từ bỏ tiếp tục tự hỏi.

Giờ này khắc này, mặt ngoài thoạt nhìn như là ngủ Nam Cung Giác lại một lần gặp được tiểu thế giới Thiên Đạo, tuy rằng lúc này đây vẫn như cũ không có nhìn đến mặt.

Thiên Đạo biến thành một viên thập phần không chớp mắt hòn đá nhỏ, đột ngột xuất hiện ở Nam Cung Giác cảnh trong mơ bên trong.

Nam Cung Giác đột nhiên không kịp phòng ngừa bị một cái cục đá tạp vẻ mặt, nhịn không được dựng lên ngón giữa…… Sau đó thực mau thả trở về, lập tức thay đổi sắc mặt: “Thiên Đạo đại nhân đại giá quang lâm, thật là lệnh người bồng tất sinh huy a! A không, phải nói là cảnh trong mơ rực rỡ!”

Nhưng mà Thiên Đạo hiển nhiên không có thời gian cũng không có tâm tình cùng Nam Cung Giác nói lung tung này đó có không, ở Nam Cung Giác chung quanh lắc lư một vòng lúc sau, như là xác nhận Nam Cung Giác vẫn như cũ an toàn, vừa lòng gật gật đầu, có chút tò mò hỏi: “Ngươi vừa rồi vì cái gì muốn ở lôi kiếp thời điểm tiến lên, không biết như vậy rất nguy hiểm sao?”

Lúc ấy Nam Cung Giác thấy Lạc Hòa cơ hồ huyết nhục mơ hồ, nơi đó còn có thời gian tự hỏi lôi kiếp nguy không nguy hiểm, hắn chỉ biết chính mình tuyệt đối không cho phép Lạc Hòa ở chính mình trước mặt xảy ra chuyện, cho nên muốn cũng không tưởng liền trực tiếp vọt đi vào.

Nhưng là như vậy buồn nôn nội tâm độc thoại, hắn liền không có tất yếu nói cho người khác.

Liền tính là Thiên Đạo cũng không được.

Cũng may Thiên Đạo tựa hồ cũng không phải vì biết Nam Cung Giác câu chuyện tình yêu tới, hắn ở cái này vấn đề thượng không có được đến kết quả,

chỉ có thể nói lên chính sự: "Ngươi nếu đã bị thiên lôi bổ một lần, có hay không hứng thú lại nhiều tới vài lần a?"

"Ân? Có ý tứ gì?" Nam Cung Giác lúc này đây là thật sự cho rằng chính mình nghe được ảo giác, bằng không Thiên Đạo nói loại này lời nói là muốn làm gì? Cho hắn mở cửa sau thăng cấp sao?

Nam Cung Giác không nghĩ tới chính là, hắn như vậy miên man suy nghĩ một đoán, thế nhưng thật đúng là chọc trúng Thiên Đạo ý tưởng.

Thiên Đạo đã an bài hảo sân khấu, nhưng là nếu tới rồi chào bế mạc thời điểm Nam Cung Giác tu vi không đạt được tiêu chuẩn, tiếp tục lưu lại làm sự tình, liền không quá mỹ diệu.

Bởi vậy Thiên Đạo cơ hồ lập tức nghĩ tới nhân cơ hội này cấp Nam Cung Giác thăng cấp sự tình có thể, tuy rằng hiện tại Nam Cung Giác thực lực cũng không cao, khoảng cách thăng cấp còn kém rất nhiều, nhưng là Thiên Đạo ở chỗ này, tùy tiện cho hắn rót một chút tu vi liền có thể hoàn mỹ giải quyết vấn đề này.

Đến nỗi về sau Nam Cung Giác có thể hay không bởi vì mạnh mẽ tăng lên sinh ra cái gì mặt trái ảnh hưởng…… Thiên Đạo buông tay, lúc ấy Nam Cung Giác phỏng chừng đã sớm đã không ở hắn quản hạt trong phạm vi!

Nói cách khác cái kia khi Nam Cung Giác không về hắn quản, tự nhiên cũng không có biện pháp trở về tìm hắn phiền toái!

Thiên Đạo lúc này đều nhịn không được cho chính mình điểm tán, hắn thật đúng là một cái cơ trí Thiên Đạo.

Vì thế không có cùng Nam Cung Giác cùng nhau ngủ Lạc Hòa, bỗng nhiên phát hiện nhà mình đang ngủ tiểu sư đệ bỗng nhiên tu vi lấy một loại không thể tưởng tượng cũng hoàn toàn không bình thường trạng thái bay nhanh tăng trưởng lên, lập tức không trung bên trong liền bắt đầu tụ tập khởi vô số lôi kiếp, một bộ rất biết liền sẽ rơi xuống bộ dáng.

Lạc Hòa híp híp mắt, nếu nói phía trước cái kia lôi kiếp giáng xuống thời điểm hắn đang đứng ở lôi kiếp trung tâm, không kịp tự hỏi vì cái gì lôi kiếp đều ở trợ giúp chính mình sự tình, như vậy hiện tại thấy được tiểu sư đệ trên người phát sinh sự tình, một ít suy đoán liền tự nhiên mà vậy nổi lên trong óc.

Phải biết rằng trên thế giới này có thể thao tác lôi kiếp chỉ có cái kia tồn tại……

Lạc Hòa hít một hơi, đem tiểu sư đệ đặt ở chính mình không lâu phía trước vừa mới thăng cấp cái kia ẩn ma thụ bộ rễ sinh trưởng hố sâu bên trong, thức thời tránh đi tiểu sư đệ lôi kiếp.

Phía trước tiểu sư đệ thế hắn chắn một lần lôi kiếp thời điểm, hắn cũng không có cảm thấy có cái gì không đúng, thậm chí còn cảm thấy cái kia lôi kiếp đối với hắn là có chỗ lợi, như vậy đối với tiểu sư đệ tới nói tất nhiên cũng là.

Nhưng là vừa mới tỉnh táo lại Lạc Hòa trong lòng rõ ràng, Tu chân giới lôi kiếp chưa bao giờ giảng đạo lý, nếu là Thiên Đạo không muốn, ở trên người hắn chỗ tốt rất nhiều lôi kiếp tới rồi tiểu sư đệ trên người chưa chắc hữu dụng, còn huỷ hoại tiểu sư đệ kiểu tóc.

Hơn nữa……

Ở mặt khác mọi người trong mắt, tự tiện xông vào người khác thăng cấp thời điểm lôi kiếp bên trong, chỉ biết khiến cho càng đáng sợ lôi kiếp.

Hắn chỉ cần tại chỗ đứng thì tốt rồi.

Lạc Hòa trong mắt tất cả đều là chính hắn đều không tự biết cảm xúc.

Mà Nam Cung Giác vừa mở mắt phát hiện chính mình thế nhưng thật sự phải bị sét đánh: "!!!"

Nếu không phải hắn chỉ có thể đừng nhúc nhích nhìn thấy Thiên Đạo loại đồ vật này, hắn hiện tại nhất định phải cấp cái này nói làm liền làm một chút đều không ướt át bẩn thỉu Thiên Đạo đánh kém bình!

Thật quá đáng!

Mặc cho ai ngủ một giấc tỉnh lại phát hiện chính mình đỉnh đầu một mảnh ô áp áp mây đen, hơn nữa lập tức liền gặp phải bị sét đánh xui xẻo hiện trạng, đều sẽ đối đầu sỏ gây tội hận thấu xương!

Nam Cung Giác lén lút cấp Thiên Đạo dựng một ngón giữa, sau đó quay đầu tựa như hệ thống cầu ngoại viện: "Thống a, có hay không thứ gì có thể ngăn cản lôi kiếp a?"

Hệ thống tỏ vẻ cự tuyệt: "Không có, không tồn tại, ký chủ thứ ta nói thẳng, ngươi căn bản không dùng được loại đồ vật này hảo sao?"

Là thứ gì cho hắn ký chủ như vậy lôi kiếp hắn quá không được ảo giác?

Hệ thống tỏ vẻ không thể lý giải nhà mình ký chủ suy nghĩ cái gì.

Thanh cừ bọn họ đã hoàn toàn lâm vào một loại khác trợn mắt há hốc mồm hiện trạng bên trong.

------oOo------

Phần 227

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 227: Ẩn ma thụ dẫn đường

Ngắn ngủn thời gian trong vòng làm cho bọn họ thấy hai lần lôi kiếp, mỗi một lần đều thanh thế to lớn, làm bốn cái không có gặp qua lôi kiếp đồ cổ thật danh hoảng sợ một đợt.

Bọn họ sinh hoạt cái kia thời đại còn không có lôi kiếp loại này cách nói, cũng không biết sau lại này đó tiểu hài tử đều là làm cái gì, mới có thể làm cho bọn họ lúc ấy tính tình thoạt nhìn khá tốt Thiên Đạo đột nhiên trở nên như vậy không nói đạo lý.

Đương nhiên bọn họ vĩnh viễn cũng không có khả năng tìm được cơ hội biết sự tình chân tướng là được.

Nam Cung Giác tuy rằng đã trải qua lôi kiếp, nhưng là cùng Lạc Hòa vừa rồi thanh thế to lớn lôi kiếp tương đối khởi lạp thật sự có thể nói là kém đến quá xa, hơn nữa cũng không có ẩn ma thụ yêu cầu hắn luyện hóa, bởi vậy Nam Cung Giác ở còn không có phản ứng lại đây thời điểm, lôi kiếp cứ như vậy qua loa đại khái kết thúc.

Vừa mới vẫn là Hư Linh Cảnh Nam Cung Giác thực mau liền trở thành một cái Tạo Linh Cảnh tu sĩ, nếu hắn ở Thượng Ngu Đại Lục nói, nói không chừng còn sẽ giống Lạc Hòa giống nhau đạt được một hồi thật lớn thịnh hội linh tinh.

Nam Cung Giác mơ mơ màng màng như vậy suy nghĩ một chút, sau đó bị hệ thống một câu đánh hồi nguyên hình: “Ký chủ ngươi không cần làm mộng tưởng hão huyền hảo sao? Ngươi tuổi này thăng cấp vì Tạo Linh Cảnh sẽ chỉ làm đám kia lão gia hỏa theo dõi ngươi.”

Tuy rằng lúc ấy Nam Cung Giác thực lực đã tới Tạo Linh Cảnh, nhưng là nếu hắn tu vi ở Thượng Ngu Đại Lục cho hấp thụ ánh sáng, nói không chừng liền sẽ gặp được toàn bộ Tu chân giới vây truy chặn đường giết người diệt khẩu.

Thậm chí còn muốn từ hắn trong miệng bộ ra tới hắn thăng cấp tốc độ nhanh như vậy nguyên nhân.

Nam Cung Giác não bổ một chút hệ thống miêu tả vài thứ kia, tức khắc rùng mình một cái, không dám tiếp tục tưởng chuyện này.

Thượng Ngu Đại Lục Tu chân giới tuy rằng thoạt nhìn phi thường không xong, nhưng là Tạo Linh Cảnh tu sĩ cũng không thiếu, càng chủ yếu chính là, nếu mọi người đều biết hắn hai mươi mấy tuổi liền đến Tạo Linh Cảnh nói, phỏng chừng còn sẽ đem một ít lánh đời không ra lão quái vật cũng đưa tới.

Nghĩ đến này, Nam Cung Giác liền lắc đầu, từ bỏ đem chính mình tu vi khoe ra đi ra ngoài ý tưởng.

Đương nhiên, hắn hiện tại lại không ở Thượng Ngu Đại Lục, cho nên căn bản không có cái gì hảo lo lắng.

Nam Cung Giác tự tin nghĩ.

Hệ thống cũng lười đến đả kích nó ký chủ, dù sao hiện tại hệ thống ở Nam Cung Giác cùng hắn lão công trước mặt, cũng chính là cái bài trí.

Mặc kệ ký chủ ở suy nghĩ vớ vẩn chút cái gì, đều là hắn đối tượng sự tình.

Hệ thống thập phần không biết xấu hổ soái nồi.

Mặc kệ này đoàn người đều là nghĩ như thế nào, ở Nam Cung Giác thăng cấp sau khi xong, thanh cừ bọn họ bốn cái mới thật cẩn thận thấu qua đi, sợ chính mình đi đến quá sớm cũng bị lôi kiếp vô khác nhau công kích.

Lạc Hòa ánh mắt nhìn chằm chằm vào lôi kiếp thời điểm giống như là hoàn toàn không có ý thức được chính mình đang ở chịu đựng lôi kiếp giống nhau tiểu sư đệ, đáy lòng nghi hoặc càng thêm dày đặc.

Nếu thật là Thiên Đạo ở trợ giúp bọn họ, như vậy……

Bọn họ trên người rốt cuộc có cái gì là đáng giá Thiên Đạo mưu đồ?

Lạc Hòa đối này nghĩ trăm lần cũng không ra, nếu nói một hai phải lựa chọn một cái đồ vật —— hắn cùng tiểu sư đệ có được đồ vật nói, hắn phản ứng đầu tiên, thế nhưng là tiểu sư đệ hệ thống.

Tiểu sư đệ nói qua hắn đến từ dị thế giới, hệ thống bằng không cũng không phải là cái này tiểu thế giới đồ vật, huống chi hệ thống còn biết nhiều như vậy sự tình, Lạc Hòa tưởng, hắn nếu là Thiên Đạo nói, là sẽ không làm loại này nguy hiểm đồ vật tiếp tục tồn tại với tiểu thế giới.

Lạc Hòa cuối cùng thần sắc mạc danh nhìn thoáng qua không trung, trong đầu hiện lên cuối cùng một sự kiện.

Như vậy, làm hắn trọng sinh, đến tột cùng là Thiên Đạo vẫn là hệ thống?

Này hai cái tồn tại đối với Lạc Hòa tới nói đều thập phần xa lạ, hắn không dám khẳng định hệ thống có hay không như vậy năng lực, nhưng là Thiên Đạo tất nhiên là có.

"Hắc! Sư huynh?" Tiểu sư đệ thanh âm bỗng nhiên xuất hiện, đem Lạc Hòa từ không thể hiểu được trầm tư bên trong tỉnh lại. "Ngươi suy nghĩ cái gì đâu?"

Lạc Hòa phục hồi tinh thần lại, đem trong đầu mới phỏng đoán tung ra trong óc.

Tính, mặc kệ là hệ thống vẫn là Thiên Đạo, tới rồi tất yếu thời điểm, hắn luôn là sẽ biết.

.

“Các ngươi cái này lôi kiếp……” Thanh cừ châm chước một chút, lựa chọn một cái thích hợp từ, “Thoạt nhìn có điểm đáng sợ a.”

Thanh cừ lời này thật đúng là không phải đang nói dối linh tinh, hắn là thật sự cảm thấy lôi kiếp rất đáng sợ, bởi vì hắn chưa từng có trải qua quá lôi kiếp, không phải thực minh bạch vì cái gì hiện tại hậu nhân vì cái gì ở rõ ràng biết lôi kiếp như vậy nguy hiểm dưới tình huống còn một hai phải tu luyện.

Nếu là đổi thành hắn nói……

Nếu tu luyện thời điểm bị Thiên Đạo ngăn cản, phỏng chừng cũng sẽ càng thêm muốn tu luyện.

Khó trách nhân gian họa bổn trung luôn là nói cái gì mệnh ta do ta không do trời linh tinh nói……

Đương nhiên, cấp thanh cừ hai cái đầu óc hắn cũng sẽ không nghĩ vậy câu nói là cái kia làm hại bọn họ đã trải qua xem trọng mấy cái ảo cảnh thiếu chút nữa ra không được cái kia đầu sỏ gây tội nói ra kinh điển trích lời nói, phỏng chừng liền sẽ không như vậy cao hứng.

Bất quá làm một cái đơn thuần đồ cổ, những việc này hắn nửa điểm cũng không biết.

Nhưng thật ra ngẫu nhiên nghe thấy được hắn vấn đề Nam Cung Giác có điểm kinh ngạc: “Tiền bối các ngươi cái kia thời đại chẳng lẽ là không có lôi kiếp sao?”

Nói đến cái này đề tài Nam Cung Giác mới nhớ tới, tựa hồ thật là như vậy, hắn phía trước ở khuất mộc trưởng lão cái kia ảo cảnh trung, cũng không có nhìn đến nhóm người này có được được trời ưu ái điều kiện nhân nhân quỷ quỷ có được cái gì lôi kiếp.

Quả nhiên Thiên Đạo vẫn là nghe bất công.

Ở vừa mới nhận định Thiên Đạo đối với Lạc Hòa thập phần bất công chuyện này lúc sau, Nam Cung Giác lại bắt đầu cảm thấy Thiên Đạo kỳ thật đối với thanh cừ bọn họ này đó đồ cổ cũng là rất thiên vị.

Nam Cung Giác thật danh toan.

Hắn đã biến thành một cái chanh.

Nhưng mà toan tới toan đi Nam Cung Giác hoàn toàn không có ý thức được, ở người khác trong mắt, Thiên Đạo đối hắn kỳ thật cũng bất công thiên về đến nhà.

Phát hiện nhóm người này ở cho nhau ghen ghét Thiên Đạo hơi hơi mỉm cười, ẩn sâu công cùng danh.

Ai cũng không biết Thiên Đạo là nghĩ như thế nào.

Xác thật không có trải qua quá lôi kiếp thanh cừ gật gật đầu, còn có chút tò mò vì cái gì sẽ đột nhiên xuất hiện lôi kiếp loại đồ vật này: "Lôi kiếp là khi nào xuất hiện a, vừa thấy liền rất nguy hiểm."

Vấn đề này Nam Cung Giác trả lời không được, Lạc Hòa cũng hoàn toàn không có cách nào trả lời.

Nam Cung Giác cũng không thể nói là nguyên thư tác giả như vậy thiết kế linh tinh nói, chỉ có thể xấu hổ cười cười: "Cái này chúng ta cũng không biết, ai biết Thiên Đạo là nghĩ như thế nào đâu?"

Hắn như vậy vừa nói, thanh cừ cũng cảm thấy rất có đạo lý: "Điều này cũng đúng."

Cự tuyệt trả lời vấn đề này lúc sau, hai bên nhất thời lâm vào trầm mặc.

Ở ngay lúc này, đầu tiên đánh vỡ trầm mặc chính là Lạc Hòa, hắn đem vừa rồi luyện hóa ẩn ma thụ móc ra tới ném xuống đất, nhìn nguyên lai mấy chục mét cao che trời đại thụ biến thành có thể bị Lạc Hòa một bàn tay xách theo mini cây non, đại gia thần sắc đều có chút một lời khó nói hết, trong đó nhất kinh ngạc chính là mật lĩnh.

Tuy rằng hắn phía trước vẫn luôn suy nghĩ Lạc Hòa có phải hay không ở thu phục ẩn ma thụ, nhưng là thật sự thấy được trường hợp như vậy, hắn vẫn là thập phần khiếp sợ, thậm chí có chút nói không ra lời.

.

Ở mật lĩnh trong trí nhớ, ẩn ma thụ liền tính là nói thành thơ ấu bóng ma cũng không quá.

Thân là một cái từ nhỏ chính là bị dưỡng đảm đương làm là ẩn ma thụ dự phòng đồ ăn Ma tộc vương thất thành viên, ẩn ma thụ ở mật lĩnh trong trí nhớ có thể nói là chiếm cứ thập phần quan trọng nhưng là cũng thập phần đáng sợ địa vị.

Hắn từ nhỏ liền không nghĩ cũng không thể tranh đoạt cái gì Ma tộc Ma Vương vị trí, liền tính hắn là Ma Vương cùng Ma hậu thân sinh hài tử, cũng không thể cùng chính mình huynh đệ tỷ muội nhóm ở cùng một chỗ, cũng không thể cùng nhau chơi.

Sau lại thời điểm, hắn cùng A Lê hỗ sinh tình tố, nhưng là bởi vì thân phận của hắn vấn đề, hắn lại chậm chạp không dám hướng A Lê hứa hẹn cái gì không nghĩ tới chính là bởi vì hắn do dự cùng, ở một lần cùng A Lê tách ra lúc sau tái kiến, đối phương đã trở thành thanh cừ vị hôn thê.

Lúc ấy mật lĩnh trong lòng kỳ thật đã có một chút điên cuồng, nhưng là bởi vì nghĩ đến thanh cừ so với hắn càng như là một cái tốt quy túc, bởi vậy hắn lúc ấy quyết định buông tay thành toàn A Lê cùng thanh cừ.

Không nghĩ tới ở thành hôn phía trước, thanh cừ thế nhưng không rên một tiếng liền biến mất, ai cũng liên hệ không thượng.

A Lê phát hiện mật lĩnh cảm xúc khả năng không quá thích hợp, bất động thanh sắc bắt được mật lĩnh tay, tỏ vẻ không tiếng động an ủi.

Bị A Lê cầm tay, mật lĩnh thực mau liền từ những cái đó không tốt trong hồi ức đi ra, hắn đối A Lê lắc lắc đầu, ý bảo đối phương không cần lo lắng.

Hắn vươn tay sờ sờ ẩn ma thụ lá cây.

Ẩn ma thụ run run, nghe thấy được ma khí mùi hương, theo bản năng muốn hút một ngụm, lại bị thình lình xảy ra uy áp hoảng sợ, không tình nguyện đem chính mình vươn đi móng vuốt —— cũng chính là mang thứ dây đằng thu trở về.

Nó hướng về phía Lạc Hòa múa may một chút chính mình tiểu dây đằng tỏ vẻ bất mãn: Nó là một cái ăn ma khí thụ! Người này dựa vào cái gì không cho nó hút ma khí?

Lạc Hòa lạnh lùng mà nhìn nó liếc mắt một cái, cái gì cũng không có nói, lại làm đã khai linh trí, ở bị Lạc Hòa luyện hóa phía trước còn hô mưa gọi gió cực kỳ khoái hoạt ẩn ma thụ bị hoảng sợ!

Nó đường đường Ma giới cây trụ, thế nhưng cứ như vậy bị nhân loại hoảng sợ! Không! Chuyện này không có khả năng!

Nhưng là mặc kệ ẩn ma thụ lại như thế nào giương nanh múa vuốt tỏ vẻ chính mình không tin, Lạc Hòa vẫn là hoàn toàn không có đem nó động tác nhỏ để vào mắt, hắn nhàn nhạt nhìn thoáng qua vây quanh lại đây vây xem ẩn ma thụ bốn cái đồ cổ, nói: “Các ngươi đều biết đây là ẩn ma thụ đi?”

Bốn người đều gật gật đầu, liền tính bọn họ ngay từ đầu thời điểm không biết, trung gian còn có một cái Ma tộc mật lĩnh đâu, tuy rằng mật lĩnh đối ẩn ma thụ tồn tại bóng ma tâm lý, nhưng là cũng không gây trở ngại hắn hướng mọi người phổ cập khoa học ẩn ma thụ là cái thứ gì.

Thanh cừ nhìn thu nhỏ còn muốn giương nanh múa vuốt ẩn ma thụ bỗng nhiên cười cười, so với Ma tộc ẩn ma thụ tới nói, bọn họ Yêu tộc tiền bối lưu lại yêu trủng có thể nói là bình thường nhiều, bên trong còn có một cái cường đại yêu tuyền.

Thanh cừ vui sướng khi người gặp họa tưởng, quả nhiên bọn họ Yêu tộc vẫn là bình thường nhiều.

Lúc này thanh cừ hoàn toàn quên mất chính mình trên người kỳ thật cũng mang theo rất lớn một bộ phận Ma tộc huyết thống.

Bất quá dù sao hắn lão cha đều đã không còn nữa, loại này việc nhỏ liền không cần so đo.

Nghĩ tới bất tri bất giác liền đem chính mình nhốt lại song thân, thanh cừ bỗng nhiên có chút cảm khái, thật sâu mà thở dài.

“Ngươi nên sẽ không chỉ là muốn cho chúng ta nhìn xem ẩn ma thụ đi?”

So với đại gia trong đầu phức tạp ý tưởng, ngao sơn có thể nói là thập phần bình thường, trực tiếp hỏi ra ai cũng không có chú ý tới vấn đề.

.

Lạc Hòa khó được đối với tiểu sư đệ bên ngoài người cười cười, thoạt nhìn bọn họ trung gian vẫn là có minh bạch người.

Hắn tiểu sư đệ hoàn toàn không biết Lạc Hòa ở đánh cái gì bí hiểm, chỉ ở một bên đương phông nền.

Lạc Hòa nhìn về phía mật lĩnh: "Tiền bối còn nhớ rõ ẩn ma thụ là Ma giới thánh thụ sao?"

Mật lĩnh nhíu nhíu mày: "Đương nhiên."

Này không phải rõ ràng sao? Chẳng lẽ còn có cái gì huyền cơ không thành?

Hắn bỗng nhiên đột nhiên nhanh trí, bừng tỉnh đại ngộ: "Ngươi là nói, chúng ta đã tới Ma giới địa bàn?"

Bởi vì bốn tộc phân liệt duyên cớ, bọn họ nhiều người như vậy lăng là không biết bốn tộc rốt cuộc có cái gì biên giới linh tinh, rốt cuộc lại là vì cái gì mà hoàn toàn chia lìa một chút đều không thu quấy nhiễu?

Nếu không phải Lạc Hòa bỗng nhiên nhắc tới tới như vậy một câu, đại gia thế nhưng là ai cũng không thể tưởng được bọn họ đã tới Ma tộc.

Nhìn dáng vẻ bọn họ là bị phía trước những cái đó ảo cảnh dọa ngây người, mãi cho đến hiện tại mới phản ứng lại đây bọn họ đến nơi đây tới vẫn là có chính sự phải làm.

Thanh cừ đôi mắt đầu tiên là sáng ngời, ngay sau đó thực mau liền dập tắt, thậm chí còn có chút uể oải: "Liền tính chúng ta tới rồi Ma giới, cũng không biết ngô vương huyền thương nói những cái đó tiền bối rốt cuộc ở nơi nào……"

Thanh cừ cảm giác được uể oải nguyên nhân chủ yếu là, rõ ràng lúc ấy Yêu Vương huyền thương là đem chuyện này giao cho lấy hắn cầm đầu đoàn thể mọi người, nhưng là không biết vì cái gì, một đoạn này thời gian hắn dần dần phát hiện……

Hắn ở cái này đoàn thể trung giống như không có gì dùng.

Này đối với thanh cừ tới nói thật ra là một cái đả kích to lớn.

Nhưng là mọi người đều không biết thanh cừ suy nghĩ cái gì, bởi vì bọn họ lực chú ý đều bị Lạc Hòa hấp dẫn.

"Ta cùng ẩn ma thụ câu thông một phen, phát hiện Ma tộc bây giờ còn có một chỗ tồn tại một cái đại năng, đang ở dùng thân thể của mình huyết nhục tới bảo hộ Ma giới tồn vong, chúng ta chỉ cần dùng ẩn ma thụ dẫn đường người, liền có thể tìm được vị kia tiền bối."

Lạc Hòa nói được nghiêm túc, thế cho nên đại gia phi thường dễ dàng liền tin Lạc Hòa nói, thế cho nên ai cũng không có chú ý tới Lạc Hòa sau lại nói câu kia "Đương nhiên ẩn ma thụ cũng không biết chúng ta muốn tìm rốt cuộc có phải hay không vị kia tiền bối……"

Bất quá này đó tạm thời đều không phải rất quan trọng.

Bọn họ ở quyết định hảo nghe Lạc Hòa chỉ huy lúc sau, đại gia liền đều trực tiếp bỏ qua phía trước bị ký thác kỳ vọng cao người là thanh cừ chuyện này, bắt đầu mênh mông cuồn cuộn theo ẩn ma thụ chỉ dẫn phương hướng đi tới.

Thanh cừ nhìn một đống như vậy thao tác, trong lúc nhất thời thế nhưng cũng cảm thấy chính mình tựa hồ thật sự hoàn toàn không thích hợp loại này muốn mang theo một đống lớn người làm việc sự tình.

Cho nên vẫn là giao cho Lạc Hòa tính.

Thanh cừ tự sa ngã tưởng.

Nhưng là đại gia gấp không chờ nổi muốn rời đi tâm tình ở lần thứ ba trải qua phía trước bọn họ đi ngang qua cái kia chôn ẩn ma rễ cây hệ hố to thời điểm, đại gia biểu tình đều nứt ra.

Đặc biệt là Lạc Hòa, sắc mặt hắc đến như là mực nước giống nhau, hoàn toàn không có cách nào từ hắn trên mặt nhìn ra tới cảm xúc.

Hắn bỗng nhiên khom khom lưng, ngón tay nhìn như động tác mềm nhẹ mà cọ qua ẩn ma thụ ngọn cây, thần sắc lại chỉ có uy hiếp: "Ngươi không phải nói mang theo chúng ta đi tìm lộ sao? Ngươi chính là như vậy dẫn đường?"

Mặc kệ ẩn ma thụ phía trước cỡ nào uy phong cỡ nào có thù tất báo, hiện tại lúc này đã bị Lạc Hòa luyện hóa, bốn bỏ năm lên chính là trở thành Lạc Hòa ma sủng, mặc kệ tình không tình nguyện, Lạc Hòa đều đối nó có tuyệt đối quyền khống chế.

Liền tính Lạc Hòa muốn cho nó tự bạo, ẩn ma thụ đều phải chủ động đi tìm chết cái loại này.

? Tác giả nhàn thoại: Thét chói tai ẩn ma thụ: Thụ không có nhân quyền sao? Thụ không thể mù đường sao? Hừ ╭(╯^╰)╮

------oOo------

Phần 228

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 228: Phù không Ma giới

Nhưng là lúc này đây ẩn ma thụ cảm thấy chính mình là oan uổng, thật oan!

Nó rõ ràng đã dựa theo cảm ứng được phương hướng dẫn đường, nhưng là không biết vì cái gì, đến cuối cùng thế nhưng vẫn là đi tới tại chỗ!

Này có thể quái nó sao?

Ngay cả nó chính mình cũng không biết vấn đề ra ở địa phương nào hảo sao?

Ẩn ma thụ run bần bật, cảm thấy chính mình là trên thế giới nhất xui xẻo thụ anh anh anh.

Nam Cung Giác đau đầu ngăn lại ẩn ma thụ anh anh anh, cũng có chút không hiểu được đây là có chuyện gì.

Ẩn ma thụ xác thật không có nói sai, nói cách khác kỳ thật ẩn ma thụ chính mình cũng không biết nó vì cái gì sẽ bị vây ở cái này địa phương.

Cho nên bọn họ cũng hoàn toàn không có cách nào tìm được rời đi cái này địa phương lộ……

Cái này suy đoán làm Nam Cung Giác cảm thấy thập phần không vui.

Không chỉ có là hắn, người khác sắc mặt cũng đều không có hảo đến địa phương nào đi, bọn họ vốn dĩ đều cho rằng giải quyết ẩn ma thụ liền có thể trực tiếp rời đi cái này địa phương, liền tính là tới rồi Ma giới cũng tổng so ra không được hảo đi.

Nhưng là ai biết ở chỗ này cư trú lâu như vậy còn tác oai tác phúc ẩn ma thụ thế nhưng không biết như thế nào đi ra ngoài, đây mới là thật sự làm cho bọn họ trong lòng đều mau hỏng mất.

Ẩn ma thụ cũng không có cách nào, chỉ có thể ủy khuất trốn đến một bên.

Lạc Hòa cũng có chút bất đắc dĩ, hắn cũng không biết ẩn ma thụ thế nhưng không biết như thế nào rời đi nơi này.

Nhưng là kỳ thật kết quả này bọn họ cũng là đã sớm hẳn là nghĩ đến, thử nghĩ một chút, nếu ẩn ma thụ ở bọn họ đi vào nơi này phía trước cũng đã đã biết rời đi địa phương, sao có thể còn ủy khuất chính mình ở chỗ này lợi dụng nhân loại tu sĩ ảo cảnh chế tạo ma khí?

Hơn nữa……

Từ mật lĩnh lúc ấy bắt đầu, ẩn ma thụ liền bởi vì không biết cái gì duyên cớ không có ở xuất hiện, nhưng là ở kia phía trước, về ẩn ma thụ truyền thuyết nhưng đều là thập phần rõ ràng cái loại này không biết xấu hổ hành vi.

Liền tính là muốn hút ma khí, đều là muốn trước hướng toàn bộ Ma tộc thông báo, làm Ma tộc người cung cung kính kính đưa lên tới.

Như vậy tưởng tượng, chính mình chế tạo ma khí gì đó, quả nhiên vẫn là ủy khuất ẩn ma thụ.

"Nói cách khác……" Nam Cung Giác nghe xong Lạc Hòa nói, bừng tỉnh đại ngộ nói, "Ẩn ma thụ kỳ thật là bị nhốt ở cái này địa phương?"

"Không tồi."

.

Lúc này đây không chỉ có là không có gặp qua việc đời Nam Cung Giác cảm thấy kinh ngạc, thân là đồ cổ mật lĩnh bọn họ bốn người cũng đều là thập phần kinh ngạc.

Ở mật lĩnh nhận tri bên trong, ẩn ma thụ đã bị Ma tộc những cái đó truyền thuyết quá độ thần hóa, ở Ma tộc trong truyền thuyết, ẩn ma thụ cơ hồ không gì làm không được, hơi có sai lầm liền sẽ khiến cho Ma tộc huỷ diệt.

Ở bọn họ trong ấn tượng ẩn ma thụ là thập phần cường đại, thậm chí là kiên cố không phá vỡ nổi.

Đương nhiên thế giới này xem ở không lâu phía trước đã bị Lạc Hòa thân thủ đánh vỡ rất lớn một bộ phận, dư lại đều là ở kéo dài hơi tàn.

Hiện tại những cái đó kéo dài hơi tàn thế giới quan đều ở lung lay sắp đổ, liền kém toàn quân bị diệt.

Rốt cuộc…… Ẩn ma thụ nếu là bị nhốt ở chỗ này nói, cũng liền tỏ vẻ, ở bọn họ Ma tộc còn đối ẩn ma thụ có mê tín trong lòng thời điểm, đã có người đánh bại ẩn ma thụ sau đó trực tiếp đem ẩn ma thụ nhốt lại.

Như vậy tưởng tượng, mật lĩnh tức khắc có chút tự bế.

Hắn suy nghĩ cái gì Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa đều cũng không quan tâm, ở bọn họ hai cái trong mắt, nghĩ đến lại đều là một khác sự kiện: "Nếu nếu có thể đủ vây khốn ẩn ma thụ như vậy thiên sinh địa trưởng ma vật nói, nói vậy nơi này có một cái rất lợi hại trận pháp."

Nhưng là bọn họ kỳ thật cũng không phải thực sợ trận pháp.

Nam Cung Giác bắt được trận pháp bách khoa toàn thư, phía trước bởi vì đủ loại nguyên nhân còn kém rất nhiều đều không có tiếp tục luyện tập, hiện tại xuất hiện chân chính trận pháp nan đề thời điểm, là thời điểm đem trận pháp lấy ra tới thu thập một chút.

Nam Cung Giác gian nan nghĩ đến.

Hệ thống chỉ cảm thấy thập phần cảm động: “Ký chủ ngươi rốt cuộc nhớ ra rồi chính mình còn có một đống lớn đạo cụ thư không có xem a……”

Thật là không dễ dàng a không dễ dàng.

Nhưng là hệ thống cảm khái cũng không thể đánh thức Nam Cung Giác lương tri, hắn hiện tại phải dùng đến trận pháp cho nên mới sẽ tính toán nhìn một cái trận pháp thư mà thôi.

Đến nỗi mặt khác……

Nam Cung Giác tỏ vẻ chính mình hiện tại không có thời gian tiến hành như vậy yêu cầu cao độ hoạt động.

Hệ thống: “……”

Tính, ký chủ vui vẻ liền hảo.

.

Kỳ thật một chút cũng không vui Nam Cung Giác cầm lấy trận pháp thư bế quan ba ngày, tỉnh lại lúc sau phát hiện một cái lệnh người hỏng mất sự thật: “Sư huynh, nơi này là một cái thiên nhiên đại trận, không có không bạo lực giải quyết thủ đoạn……”

Ở Nam Cung Giác bế quan lúc sau đối Nam Cung Giác tràn ngập chờ mong mọi người: “……”

Bọn họ bởi vì phía trước Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa một phen thao tác, đối hai người kia đột nhiên xuất hiện tin tưởng mù quáng, trong lòng thậm chí nhận định bọn họ ra tay tất nhiên có thể giải quyết vấn đề.

Không nghĩ tới Nam Cung Giác bế quan một đoạn thời gian lúc sau thế nhưng đến ra như vậy kết luận, bọn họ không tự chủ được có chút thất vọng.

“Nga, nói cách khác, ẩn ma thụ kỳ thật là bị Thiên Đạo nhốt ở nơi này.” Lạc Hòa làm như có thật gật gật đầu.

Lời này nhưng thật ra không có sai, chỉ là vì cái gì cảm giác có điểm ý vị thâm trường đâu?

Nam Cung Giác có chút buồn bực tưởng.

Bất quá đại sư huynh suy nghĩ cái gì Nam Cung Giác cũng không phải thập phần muốn hiểu biết.

Hắn hiện tại càng lo lắng như thế nào đi ra ngoài.

Phải biết rằng cái này đại trận cũng không biết là cái gì nguyên nhân, thế nhưng thập phần lệnh người kinh ngạc, thậm chí còn không có có thể lợi dụng trận pháp thủ đoạn biện pháp giải quyết, chỉ có thể bạo lực dỡ bỏ.

Nhưng là bạo liệt dỡ bỏ thật là một kiện thập phần không hữu hảo sự tình.

Bọn họ những người này thực lực……

Từ từ!

Nam Cung Giác bỗng nhiên cảm thấy chính mình nhất định là tiến vào cái gì lầm khu.

Bọn họ nơi này nhân tu vì tính thượng là toàn bộ tiểu thế giới người xuất sắc đi, vì cái gì hắn phía trước nói đến bạo lực dỡ bỏ thời điểm cư nhiên sẽ cảm thấy chột dạ gì đó a……

Này thật là một chút cũng không khoa học!

Nam Cung Giác bừng tỉnh đại ngộ.

Hệ thống trừu trừu khóe miệng, có điểm không rõ ký chủ đây là một cái cái dạng gì mạch não.

Bọn họ nhiều người như vậy thế nhưng hiện tại đều không có nghĩ đến bọn họ kỳ thật toàn bộ đều là có thể một kiện xé trời cái loại này đại lão sao?

Đương nhiên muốn trừ bỏ nhà mình ký chủ.

Hệ thống chột dạ tưởng.

.

Nam Cung Giác nghĩ tới trọng điểm lúc sau, đột nhiên nhược nhược nhấc tay: "Chúng ta nơi này tùy tiện vài người vận dụng một chút bạo lực đều có thể đem cái này trận pháp phá bỏ di dời……"

"Thật vậy chăng?" Thanh cừ ánh mắt sáng lên.

Nam Cung Giác gật gật đầu: "Lý luận đi lên nói ngủ giác có thể."

Nhưng là cái này trận pháp dù sao cũng là có thể quan trụ ẩn ma thụ trận pháp, bọn họ nhiều người như vậy đều không có đánh quá ẩn ma thụ, cuối cùng vẫn là dựa vào Lạc Hòa kiếm đi nét bút nghiêng mới làm xong ẩn ma thụ, Nam Cung Giác bỗng nhiên cảm thấy không có gì tin tưởng.

Bất quá hắn lo lắng hiển nhiên là dư thừa, thanh cừ hưng phấn hỏi Nam Cung Giác địa phương nào là trận pháp cái chắn, sau đó không hề có tạm dừng liền bỗng nhiên vọt qua đi, phịch một tiếng bạo lực nện ở trận pháp cái chắn thượng.

Sau đó Nam Cung Giác chỉ nghe thấy "Phủi đi" một tiếng, giống như có thứ gì rách nát khai giống nhau.

Nam Cung Giác bỗng nhiên trợn mắt há hốc mồm.

Còn có loại này thao tác?

Hệ thống cũng có chút kinh ngạc, bọn họ đều đánh không lại ẩn ma thụ, có thể đem ẩn ma thụ vây khốn trận pháp vốn dĩ hẳn là không phải cái gì đơn giản tồn

tại, nhưng là trên thực tế, bởi vì ẩn ma thụ chỉ đối với ma khí tồn tại có cảm ứng radar.

Đương nó bởi vì một ít không biết tên nguyên nhân lưu lạc tới rồi cái này hoàn toàn cảm ứng không đến ma khí địa phương thời điểm, lập tức liền mất đi phương hướng cảm.

Cũng không biết có phải hay không thật sự bởi vì Thiên Đạo phải đối ẩn ma thụ làm chút gì đó duyên cớ, nơi này bỗng nhiên xuất hiện một cái có thể làm người phương hướng cảm thất thường trận pháp, sau đó liền thành công đem ẩn ma thụ mệt nhọc nhiều năm như vậy.

Nói ngắn gọn, Ma tộc mỗi người sợ hãi ẩn ma thụ, thế nhưng là một cái mù đường.

.

Hệ thống: "……"

Nó đem tin tức này nói cho ký chủ, Nam Cung Giác: "……"

Lạc Hòa bị Nam Cung Giác báo cho tin tức này: "……"

Cho nên bọn họ ở chỗ này vòng lâu như vậy, chủ yếu nguyên nhân chính là ẩn ma thụ là một cái mù đường?

Cứ như vậy, ẩn ma thụ theo như lời Ma giới ma khí phân chia cùng muốn dẫn bọn hắn đi tìm vị kia rất có khả năng là Ma Vương tiền bối nói còn có thể tin tưởng sao?

Nghĩ đến đây, Lạc Hòa lập tức dò hỏi ẩn ma thụ: "Ngươi có phải hay không không quen biết lộ?"

Ẩn ma thụ thập phần chột dạ: "…… Ta cũng không phải cố ý a……"

Lạc Hòa lạnh mặt: "Vậy ngươi là như thế nào biết Ma giới ma khí phân chia còn lời thề son sắt nói muốn mang chúng ta đi tìm người?"

Ẩn ma thụ bị tân chủ nhân thình lình xảy ra uy hiếp hoảng sợ, mới không tình nguyện nói ra chính mình bí mật: "Ta cùng Ma giới khí vận tương liên, tuy rằng tìm không thấy hồi Ma giới lộ, nhưng là ma khí vẫn là có thể cảm ứng được……"

Đây mới là để cho thụ tâm tắc sự tình, nó có thể cảm giác được Ma giới ma khí, nhưng là cố tình đã nghe không đến mùi hương lại không thể hút, trong lòng thập phần hỏng mất, nếu không phải nó tố chất tâm lý hảo, sớm đều bởi vì chuyện này điên mất rồi!

Lạc Hòa không có phản ứng ẩn ma thụ huyết lệ lên án, đem ẩn ma thụ nhét vào hoàn toàn quấy rầy không đến chính mình địa phương, xoay người nhìn thoáng qua tiểu sư đệ, truyền âm giải thích ẩn ma thụ là một cái mù đường chuyện này.

Nam Cung Giác nghe xong Lạc Hòa giải thích, tức khắc tất cả đều là hắc tuyến, này đó thượng cổ lưu lại thân là truyền thuyết giống nhau đồ vật liền không thể đem chính mình đóng gói đến cao lớn thượng một ít sao?

Hiện tại cái này tình huống thật là làm người cảm thấy tào nhiều vô khẩu.

.

Mặc kệ Nam Cung Giác trong lòng là nghĩ như thế nào, thanh cừ đều thực mau liền đem cái kia thoạt nhìn tựa hồ rất lợi hại thiên nhiên trận pháp thu phục.

Hắn bạo lực phát tiết một hồi, quay đầu lại thấy mọi người đều là một lời khó nói hết bộ dáng, trong lúc nhất thời không biết chính mình có nên hay không đi lên tranh công?

Cũng may Nam Cung Giác vẫn là thực cổ động chụp cái mông ngựa: "Tiền bối thật lợi hại!"

Thanh cừ cảm thấy mỹ mãn gật gật đầu.

Quả nhiên vẫn là loại trình độ này trận pháp linh tinh thích hợp hắn.

Phía trước cái kia ẩn ma thụ cũng không biết vì cái gì thế nhưng sẽ bị như vậy trận pháp vây khốn……

Đại gia tâm tình đều thập phần phức tạp, vẫn là Lạc Hòa mở miệng mới phản ứng lại đây.

"Đi thôi, chúng ta đi ra ngoài nhìn xem."

Bởi vì phía trước ẩn ma thụ sự tình, Lạc Hòa hiện tại đều có điểm không quá xác định bọn họ có phải hay không thật sự tới Ma giới.

Bất quá thực mau hắn liền biết hắn không có đi sai địa phương.

Bởi vì hắn vừa ra đi liền cảm giác được thập phần nồng đậm ma khí, tuy rằng tràn ngập tạp chất, nhưng là đích xác đều là ma khí không có sai.

Ma tộc bên này tình huống, cùng Yêu tộc bên kia so sánh với thật là trên trời dưới đất chênh lệch.

Yêu tộc bên kia yêu khí loãng, tiểu yêu quái nhóm liền hóa hình đều khó khăn, nhưng là Ma tộc bên này ma khí —— tuy rằng không có Tu chân giới linh khí số lượng khổng lồ, nhưng là đều không ít.

Cho nên đồng dạng đều là gặp được đại nguy cơ, vì cái gì Yêu tộc hỗn đến như vậy thảm? Chẳng lẽ chính là bởi vì ban đầu mang đi kia khối trong truyền thuyết cục đá người là Yêu Vương huyền thương sao?

Vấn đề này đáp án ai cũng không biết, đương nhiên đại gia trên thực tế cũng không có đặc biệt quan tâm là được.

Rốt cuộc những cái đó cơ hồ đã khó có thể suy đoán rốt cuộc là già rồi mấy bối sự tình trước kia, bọn họ hiện tại liền tính đoán được nguyên nhân cũng không

có cách nào.

Nam Cung Giác bỗng nhiên nhận được hệ thống kinh hô: “Ký chủ! Ta phát hiện một chuyện lớn!”

Nam Cung Giác: “Nga.”

Hệ thống hưng phấn bỗng nhiên giảm bớt một chút: “Ký chủ ngươi như thế nào đều không hiếu kỳ a?”

Nam Cung Giác mặt vô biểu tình: “Có cái gì nhưng tò mò?”

Hệ thống: “Hảo đi……”

Nó sớm nên biết nhà mình ký chủ trở mặt không nhận thống tốc độ có bao nhiêu nhanh, nhưng là vừa rồi ký chủ tựa hồ cũng không có đã chịu cái gì kích thích a, như thế nào đột nhiên không cao hứng?

.

Đáng thương hệ thống còn hoàn toàn không biết nhà mình ký chủ vì cái gì đột nhiên biến sắc mặt, nhưng là bát quái nhiệt tình cũng không phải nhanh như vậy là có thể biến mất, cứ việc ký chủ tỏ vẻ không có hứng thú, nhưng là hệ thống hoàn toàn nhịn không được chính mình bát quái tâm.

Nó mạo rất có khả năng bị ký chủ che chắn nguy hiểm toàn bộ đem chính mình phát hiện kinh thiên đại bát quái nói ra: “Ta phát hiện Ma giới thế nhưng là một cái phù không đảo nhỏ!”

Nam Cung Giác tuy rằng không phải thực minh bạch vì cái gì hệ thống cảm giác thập phần kích động bộ dáng, vẫn là trả lời một câu: “Nga.”

Hệ thống lập tức bị lãnh đạm ký chủ đánh hồi nguyên hình, sau đó mới phát hiện không thích hợp: “Ký chủ ngươi làm sao vậy? Thân thể của ngươi……”

Thân là một cái tu sĩ, theo đạo lý là sẽ không có cái gì sinh bệnh linh tinh xui xẻo sự, trừ phi là gặp được thứ gì ám toán hoặc là ăn độc dược linh tinh……

Nhưng là Nam Cung rõ ràng thân thể thập phần không thoải mái.

Hắn trầm mặc một chút, vẫn là nói ra cái kia chính hắn đều cảm thấy không thể nhìn thẳng đáp án: “Ta có thể là có một chút…… Khí hậu không phục.”

Hệ thống trầm mặc một chút: “…… Ha ha ha ha.”

Gặp quỷ khí hậu không phục.

Tu chân giới tu sĩ một đám đều hận không thể trên trời dưới đất các loại địa phương quỷ quái tôi luyện chính mình, không nghĩ tới nhà mình ký chủ thế nhưng tới Ma giới địa bàn lúc sau còn sẽ không quen với khí hậu!

Nam Cung Giác có chút thẹn quá thành giận, che chắn vui sướng khi người gặp họa hệ thống.

Sau đó hắn phát hiện Lạc Hòa không biết khi nào tới rồi hắn trước mặt, vẻ mặt ôn nhu hỏi: "Tiểu sư đệ, ngươi có phải hay không thân thể không thoải mái?"

Nam Cung Giác: "A ha?" Chẳng lẽ là hệ thống mật báo sao?

Bất quá lúc này đây hắn thật là oan uổng nhân gia đơn thuần đáng yêu hệ thống, hệ thống còn không có tới kịp hướng Lạc Hòa chia sẻ nhà mình ký chủ khí hậu không phục sự tình cũng đã bị Nam Cung Giác dứt khoát lưu loát che chắn.

Lạc Hòa là chính mình nhìn ra tới.

Tiểu sư đệ nguyên bản ở địa phương nào đều thoạt nhìn thành thạo bộ dáng, hiện tại bỗng nhiên sắc mặt không tốt, khẳng định không phải là bị chung quanh hoàn cảnh dọa đến, kia tiểu sư đệ nhất định chính là thân thể không thoải mái.

Nam Cung Giác đều không có thời gian cảm khái nhà mình sư huynh thần kỳ logic, tương phản hắn tới rồi Ma giới lúc sau xác thật cảm giác được thân thể thập phần không thoải mái, như là có thứ gì muốn từ ngũ tạng lục phủ bên trong phá tan ra tới giống nhau, làm hắn thập phần khó chịu.

------oOo------

Phần 229

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 229: Ma Vương hạ nhậm thiên

Tuy rằng nói như vậy khả năng có điểm làm ra vẻ, nhưng là ở Lạc Hòa đi tới hắn bên người thời điểm, Nam Cung Giác thế nhưng cảm thấy càng thêm khó chịu!

Chẳng lẽ hắn còn có ma khí dị ứng sao?

Nam Cung Giác phẫn nộ ở trong lòng rít gào.

Hệ thống không có lên tiếng, bởi vì không có thu được nhà mình ký chủ sóng điện não.

Nhưng là vấn đề này nếu Nam Cung Giác hỏi hệ thống nói, hệ thống trả lời sẽ chỉ là khẳng định.

Trên thế giới này, thật đúng là có người sẽ ma khí dị ứng.

Tuy rằng Nam Cung Giác tình huống hiện tại đích xác không tính là là ma khí dị ứng là được.

Hệ thống không có trả lời, Nam Cung Giác trở thành nó là cam chịu: "……"

Cái này kết luận vì cái gì hắn cảm giác như vậy vớ vẩn đâu? Chẳng lẽ trên thế giới này thật đúng là có ma khí dị ứng không thành?

Trên thực tế đương nhiên là không có khả năng, hắn chỉ là trong lúc nhất thời hút vào ma khí quá sinh sản nhiều sinh không khoẻ mà thôi, thật muốn lại nói tiếp liền cùng nhân loại đột nhiên tới cao nguyên lúc sau sinh ra cao nguyên phản ứng không sai biệt lắm.

Nam Cung Giác thở dài nhẹ nhõm một hơi, hắn thật đúng là thiếu chút nữa cho rằng hắn cư nhiên ma khí dị ứng đâu.

Hệ thống mắt trợn trắng, nếu là thật sự ma khí dị ứng, kia đứng ở Lạc Hòa bên người chẳng phải chính là chủ động tiếp cận dị ứng nguyên tìm chết?

Tuy rằng nói giống nhau dị ứng phỏng chừng không chết được người.

Dị ứng cái này đề tài không có bị Nam Cung Giác nhắc tới, hắn hoãn trong chốc lát, cảm thấy thoải mái nhiều về sau, liền đứng lên tiếp tục lên đường.

Bọn họ trừ bỏ mật lĩnh cùng Lạc Hòa ở ngoài đều không phải Ma tộc, không dám ở Ma tộc địa giới quá mức trương dương, thậm chí căn bản không dám khiến cho Ma tộc chú ý.

Vạn nhất bị trở thành cái gì ngoại lai kẻ xâm lấn linh tinh bị vây truy nhưng không tốt lắm, rốt cuộc Ma tộc cùng Yêu tộc Nhân tộc tình huống đều không quá giống nhau, bên này ma khí cường thịnh đến quả thực có thể nói là không bình thường.

Xuất phát từ như vậy suy xét, bọn họ đoàn người thập phần điệu thấp đi tới ẩn ma thụ theo như lời ma khí mạnh nhất địa phương.

Nơi này có một rừng cây, thoạt nhìn cùng tử vong nơi không sai biệt lắm, tản ra tử vong cùng bất tường hơi thở rừng cây, chung quanh không có một cái Ma tộc, tràn ngập hơi thở nguy hiểm.

.

Sáu cá nhân ngừng ở tại chỗ.

Bọn họ cho nhau nhìn nhìn đối phương, cuối cùng đều đem tầm mắt đặt ở Lạc Hòa trên người.

Bị người hoài lớn như vậy chờ mong Lạc Hòa lúc này có chút dở khóc dở cười.

Hắn tưởng nói chính mình thật sự không phải bọn họ giữa người lãnh đạo, còn có người nhớ rõ nhiệm vụ này là bị Yêu Vương giao cho Yêu giới tương lai thanh cừ sao?

Bất quá đối thượng năm song bao hàm chờ mong đôi mắt, Lạc Hòa thế nhưng không có thể đem lời muốn nói nói ra.

Hắn khi nào thế nhưng như vậy mềm lòng?

Lạc Hòa như vậy dò hỏi chính mình, lúc này đây lại không có nói thẳng ra chút cái gì chính mình mặc kệ chuyện này linh tinh nói tới.

Đều là chính hắn nhận thức người, quái cũng chỉ có thể trách chính mình vì cái gì sẽ làm những người này đi theo bọn họ.

Lạc Hòa còn không có quên ban đầu thời điểm hắn cùng tiểu sư đệ chỉ là mang theo mặt khác những đệ tử này đi tìm chết vong nơi tìm kiếm thượng cổ thời kỳ lưu lại truyền thừa công pháp mà thôi, chỉ là không biết vì cái gì thế nhưng sẽ bị liên lụy đến những việc này.

Tuy rằng cũng không bài trừ bọn họ vận khí không tốt khả năng tính.

Nhưng là hiện tại Lạc Hòa hiển nhiên là sẽ không như vậy tưởng.

Hắn đã không còn cho rằng chính mình vận khí không hảo.

Mà tử vong nơi lại cùng yêu trủng cùng một nhịp thở, chẳng phải là nói bọn họ chính là bị thanh cừ liên lụy sao?

Lạc Hòa logic thuyết phục chính hắn, đương nhiên hắn cũng gần chỉ là ở trong lòng như vậy ngẫm lại mà thôi, trên thực tế không tính toán đem những lời này nói ra kéo thù hận.

Hơn nữa……

Từ mỗ một loại góc độ đi lên nói, kỳ thật thanh cừ bọn họ vài người cũng không hoàn toàn là trói buộc, ít nhất sức chiến đấu liền rất cao.

Hiện tại không phải tưởng này đó thời điểm.

.

Ở đại gia tha thiết hy vọng bên trong, Lạc Hòa gật đầu: “Chúng ta đây đi vào trước nhìn xem đi, nếu có thể nhìn thấy vị kia tiền bối nói là tốt nhất.”

Không thấy được cũng không có gì cùng lắm thì.

Có ẩn ma thụ ở, liền tính bọn họ tìm không thấy vị kia tiền bối, tiền bối cũng tới tìm bọn họ.

Đối với điểm này Lạc Hòa không hề có hoài nghi.

Bất quá đối với Nam Cung Giác bọn họ tới nói, nếu muốn đến điểm này thật đúng là không dễ dàng, đặc biệt là đối với bốn cái đồ cổ tới nói, Nam Cung Giác ít nhất còn có một cái tuy rằng đại đa số thời điểm thoạt nhìn đều không có cái gì dùng hệ thống phân tích, thanh cừ bọn họ bốn cái có thể nói là đối với hiện tại hết thảy cái gì đều không hiểu biết, đối với hiện trạng cơ hồ chính là không hiểu ra sao.

Đương nhiên, tuy rằng Lạc Hòa không phải rất tưởng thừa nhận, nhưng là đối với bọn họ này đó đồ cổ tiền bối tâm tư, hắn cũng không phải thập phần hiểu biết.

Bởi vậy vị kia Ma tộc tiền bối là nghĩ như thế nào, hắn xác thật là cái gì cũng không biết.

Có thể hay không ở chỗ này nhìn thấy vị kia Ma tộc tiền bối đều vẫn là một chuyện.

Tuy rằng Lạc Hòa trong lòng nửa điểm nắm chắc đều không có, nhưng là mặt ngoài thoạt nhìn xác thật nhất phái đạm nhiên không chê vào đâu được, thế cho nên mọi người đều cho rằng Lạc Hòa trong lòng thập phần có nắm chắc.

Ngay cả Nam Cung Giác đều là như vậy tưởng.

Duy nhất biết chân tướng hệ thống lại không dám đem Lạc Hòa kỳ thật trong lòng một chút nắm chắc đều không có sự tình nói ra đi.

Nói như thế nào đâu, không biết vì cái gì, hệ thống luôn là cho rằng ký chủ chính mình tuyển cái này đối tượng so nó túc còn muốn đáng sợ rất nhiều, bởi vậy cái gì cũng không dám nói.

Nói ngắn lại túng đến không được.

Cũng may Lạc Hòa thoạt nhìn căn bản ngạch mễ có thời gian quan tâm hệ thống suy nghĩ cái gì.

.

Mọi người đều cùng nhau tiến vào trong rừng rậm.

Này một mảnh rừng rậm so với bọn họ ở Thượng Ngu Đại Lục nhìn thấy ở Vạn Thú Hồ bên cạnh rừng rậm còn muốn đáng sợ, nơi nơi đều tràn ngập huyết khí cùng cuồng táo ma khí, làm người vừa mới tiếp cận liền cảm giác được không khoẻ.

Đương nhiên tồn tại loại cảm giác này chỉ có duy nhất một cái vẫn là người Nam Cung Giác.

A Lê tuy rằng cũng là Nhân tộc, nhưng là nàng bị nhốt ở tử vong nơi lâu như vậy, đã sớm đã không tính là là một cái thuần khiết Nhân tộc, nghiêm khắc ý nghĩa đi lên nói cảm giác hệ thống cùng Nam Cung Giác đã không giống nhau, mà thân là Yêu tộc ngao sơn tuy rằng cũng ẩn ẩn cảm giác được một bộ phận không khoẻ, nhưng là rốt cuộc không có Nam Cung Giác như vậy nghiêm trọng.

Đến nỗi mặt khác vài người, Lạc Hòa cùng mật lĩnh đều là Ma tộc, thanh cừ tuy rằng thoạt nhìn không giống, nhưng trên thực tế cũng coi như được với là nửa cái Ma tộc, rốt cuộc tồn tại trứ ma tộc huyết thống, có thể nói là một chút cũng không lo lắng hiện tại trạng huống.

Tuy rằng bọn họ cũng đều ở tiến vào rừng rậm bên trong thời điểm hơi chút hô hấp cứng lại.

Hiển nhiên mọi người đều đã cảm giác được cái này địa phương không giống bình thường.

Trừ bỏ ẩn ma thụ.

Ẩn ma thụ đi tới cái này địa phương lúc sau lập tức liền tránh thoát Lạc Hòa trói buộc, vui vẻ giống nhau xông ra ngoài, nếu là có miệng nói, Nam Cung Giác chút nào không nghi ngờ hiện tại ẩn ma thụ khẳng định đã hưng phấn đến ngao ngao kêu.

Đáng tiếc ẩn ma thụ chỉ là một thân cây, vẫn là một viên không phải như thế nào lợi hại thụ.

Nga, hiện tại Nam Cung Giác đã không cảm thấy phía trước làm cho bọn họ mọi người đều thập phần chật vật ẩn ma thụ lợi hại.

Tuy rằng ẩn ma thụ cũng không phải hắn thu phục.

"Ký chủ ngươi cái này ý tưởng là không đúng, liền tính lúc ấy nghĩ tới thu phục ẩn ma thụ nhân là ngươi, có thể thao túng người cũng chỉ có Lạc Hòa, ngươi như vậy đạo tu tiểu thân thể, tấm tắc, cho dù có mười cái đều không đủ ẩn ma thụ hút. Đương nhiên ký chủ ngươi cũng không cần lo lắng, rốt cuộc ẩn ma thụ cũng chỉ hút ma khí……"

Nói cách khác, chính là liền tính là Nam Cung Giác lúc ấy phát hiện biện pháp này, cũng là không có khả năng thành công đâu.

Đột nhiên bị hệ thống đả kích Nam Cung Giác: "……"

Hệ thống, ngươi còn nhớ rõ chính mình là ai hệ thống sao?

.

Ẩn ma thụ phát hiện rất nhiều không sạch sẽ nhưng là thập phần mỹ vị ma khí, lập tức chui vào ma khí đôi không nghĩ ra tới, thậm chí hoàn toàn quên mất chính mình còn có dẫn đường nhiệm vụ.

Lạc Hòa cũng không có ngăn trở ẩn ma thụ ở chỗ này hút ma khí hành vi, thậm chí ở phát hiện ẩn ma thụ có điểm vui đến quên cả trời đất ý tứ lúc sau, thậm chí trực tiếp làm đại gia cùng nhau dừng lại nhìn ẩn ma thụ hưởng thụ thịnh yến.

Đương nhiên hắn làm như vậy là có nguyên nhân, nếu cái kia tiền bối ở chỗ này nói, hắn là thực nguyện ý ra tới gặp một lần ẩn ma thụ đi?

Trải qua một đoạn thời gian tự hỏi, Lạc Hòa cảm giác được hắn phía trước biết đến tin tức khả năng tồn tại lầm khu.

Nếu nói ẩn ma thụ thật sự như là trong truyền thuyết như vậy hung ác tàn bạo nói, sao có thể còn tồn tại với Ma tộc truyền thuyết bên trong?

Đối với vấn đề này Lạc Hòa quả thực nghĩ trăm lần cũng không ra.

Nếu ẩn ma thụ bản tính cùng đồn đãi bên trong hoàn toàn không giống nhau nói, vì cái gì Ma tộc vương thất truyền ra tới cách nói thế nhưng cũng là cái dạng này kinh tủng?

Loại tình huống này cẩn thận tưởng tượng, liền cảm giác được tự mâu thuẫn.

Mặc kệ thế nào, vị kia tiền bối hẳn là đối với ẩn ma thụ thực cảm thấy hứng thú đi?

Lạc Hòa cúi đầu, che lấp phức tạp tâm tư.

Hiện tại đi theo năm người cơ hồ đã hoàn toàn đem Lạc trở thành là lão đại, hắn nói dừng lại nghỉ ngơi đại gia liền đều phi thường vui sướng ngừng lại, sau đó hai cái hai cái tụ ở bên nhau lầm nhầm lầm nhầm không biết đang nói cái gì.

Nam Cung Giác quan sát một chút, phát hiện chính mình xác thật không biết bọn họ đều đang nói cái gì, cũng không có nghĩ nhiều cái gì, chuyển qua đi cùng Lạc Hòa tìm hiểu tình huống.

"Sư huynh, chúng ta vì cái gì muốn dừng lại a?"

Không biết có phải hay không Nam Cung Giác ảo giác, hắn tổng cảm thấy gần nhất Lạc Hòa có cái gì ý tưởng đều không thói quen nói cho hắn, tuy rằng phía trước thời điểm bởi vì đối với Lạc Hòa mù quáng sùng bái Nam Cung Giác

hoàn toàn không có nghĩ tới vấn đề này, nhưng là hắn cũng liền tính là lại như thế nào trì độn cũng cảm giác được Lạc Hòa rõ ràng lảng tránh.

Quả nhiên Lạc Hòa cười một chút không có trả lời hắn vấn đề.

Nam Cung Giác trong lòng lộp bộp một chút.

Hắn làm sai cái gì sao?

Kia đương nhiên là không có khả năng.

Nam Cung Giác đến bây giờ có thể nói là chuyện gì đều không có làm dọc theo đường đi chỉ bằng nương Thiên Đạo khai quải một đường nằm thắng, nếu là bởi vì cái này kích thích tới rồi Lạc Hòa nói, như vậy Lạc Hòa trong lòng không khỏi cũng quá yếu ớt một ít.

Lạc Hòa hiện tại còn đắm chìm ở chính mình suy nghĩ bên trong, không có chú ý tới tiểu sư đệ cảm xúc.

.

"Tới." Lạc Hòa bỗng nhiên nói đến.

Nam Cung Giác có chút không rõ nguyên do: "Cái gì tới?"

Lạc Hòa vẫn như cũ không có trả lời Nam Cung Giác nói, mà là đem ánh mắt chuyển dời đến ẩn ma thụ trên người, chặt chẽ nhìn thẳng ẩn ma thụ.

Nam Cung Giác có chút không rõ nguyên do, đây là tình huống như thế nào? Chẳng lẽ đây là cái gọi là có hài tử lúc sau dẫn tới gia đình hài hòa vấn đề sao? Quả nhiên Lạc Hòa có ẩn ma thụ liền hoàn toàn bỏ qua hắn cái này tiểu sư đệ……

Nam Cung Giác có điểm tâm tình hạ xuống tưởng.

Lạc Hòa ánh mắt không có rời đi ẩn ma thụ, hắn nhạy bén đã nhận ra bốn phía ma khí biến hóa. Quả nhiên, ở bọn họ chờ đợi một đoạn này thời gian, vị kia tiền bối tựa hồ đã phát hiện bọn họ tồn tại.

Ẩn ma thụ đối với tinh lọc ma khí nghiệp vụ khẳng định là nhất lưu, tuy rằng này cây không có gì chỉ số thông minh thụ hiện tại còn không biết chính mình đã bị theo dõi……

Lạc Hòa nhìn thoáng qua ẩn ma thụ, đột nhiên có điểm tâm tắc.

Vô hắn, chủ yếu là bởi vì vẫn luôn ở hút ma khí ẩn ma thụ thoạt nhìn thật là quá xấu, không hề có cái gì hình tượng đáng nói.

Nhưng mà Lạc Hòa tựa hồ không có cảm giác được chính mình cho rằng một thân cây hút khí hình dạng khó coi rốt cuộc là một loại cái gì kỳ ba thẩm mỹ.

Ở mọi người đều trong lòng biết rõ ràng dưới tình huống, Lạc Hòa thoáng cùng đối phương so một chút kính, nhưng là đối phương tựa hồ quá mức với trầm ổn,

Lạc Hòa trong lúc nhất thời thậm chí đều tưởng hoài nghi chính mình có phải hay không phán đoán sai lầm.

Bất quá Lạc Hòa là không muốn tin tưởng chính mình phán đoán sẽ xuất hiện vấn đề.

Hắn bỗng nhiên cười cười: “Tiền bối nếu đã tới, cần gì phải cất giấu đâu? Chúng ta ẩn ma thụ cũng không phải cái gì quý trọng xem xét giống loài, sẽ không thu quan khán phí dụng.”

Nam Cung Giác đột nhiên nghe thấy được Lạc Hòa như vậy một chuỗi bình dân thậm chí còn mang theo như vậy một tia hiện đại cảm, có một loại thời không thác loạn điên đảo cảm.

Nhưng là loại cảm giác này hơi túng lướt qua.

Chính yếu nguyên nhân đương nhiên là bọn họ trước mặt đột nhiên xuất hiện một cái tóc trắng xoá lão nhân…… Nói như vậy tựa hồ cũng có chút không cần quá thích hợp, vị này lão tiền bối tuy rằng lão, trên mặt mọc đầy lão gia gia mới có thể lớn lên nếp uốn, nhưng là tóc lại không có bạch.

Nói đúng ra, tóc của hắn tuy rằng có chút khô khốc, nhưng là vẫn là hắc.

Quả nhiên Ma tộc gien lực lượng chính là cường đại, thế nhưng không có đầu bạc……

Nam Cung Giác hoàn toàn trảo không được trọng điểm cảm khái một chút.

Hệ thống ở hắn thức hải thở dài.

Lại nói tiếp mặc kệ thế nào, nhà mình ký chủ nhân thiết quả nhiên không có biến đâu.

.

Một trận gió to thổi qua, ở mọi người trầm mặc trung, một tiếng thở dài từ nơi xa xuyên qua rừng cây tới bọn họ bên tai.

Nam Cung Giác bọn họ năm cái cụ là sửng sốt.

Phía trước bọn họ còn tưởng rằng Lạc Hòa cũng không có thật sự phát hiện vị kia tiền bối tung tích —— chủ yếu là bởi vì bọn họ chính mình cái gì cảm giác đều không có, theo bản năng cho rằng mọi người đều không có cảm giác được.

Nhưng mà trên thực tế Lạc Hòa thế nhưng thật sự đã phát hiện vị kia tiền bối tung tích.

Vẫn luôn cho rằng chính mình tu vi là bọn họ mọi người giữa lợi hại nhất thanh cừ bỗng nhiên trầm mặc một chút.

Nếu không phải Lạc Hòa bỗng nhiên làm như vậy, có lẽ hắn còn không thể phát hiện chính mình kỳ thật vẫn luôn không có tiến bộ, ở tu đạo trong thế giới, không có tiến bộ, kỳ thật cùng lùi lại cũng không sai biệt lắm.

Phía trước hắn ngẫu nhiên nghe được Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa đàm luận cái này tiểu thế giới đang ở thoái hóa gì đó đề tài, đối này khịt mũi coi thường, nhưng là cẩn thận ngẫm lại, bọn họ này đó xuất thân duyên cớ đại yêu, hiện tại đã không thể dời núi bình hải kinh thiên động địa, thậm chí đối hiện tại thế giới hoàn toàn không biết gì cả, thật sự lại nói tiếp, nhưng còn không phải là ở thoái hóa sao?

Thanh cừ bởi vì Lạc Hòa một câu lâm vào hoài nghi nhân sinh tự hỏi trung Lạc Hòa bọn họ cũng đã bắt đầu cùng vị kia tiền bối liêu đi lên.

Hạ nhậm thiên nhìn này đó xâm nhập hắn địa bàn thế nhưng một chút đều không sợ hãi bọn hậu bối, trong lòng nhịn không được cảm khái.

Bọn họ Ma giới tuy rằng không có suy vi, nhưng là mọi người đều biết này một mảnh rừng rậm là không thể tới vùng cấm, cũng không biết này đó tiểu bối là nơi nào tới lá gan, cũng dám tự tiện xông vào?

Nghĩ đến đây, hạ nhậm thiên sắc mặt biến đổi: “Các ngươi là người phương nào? Từ Ma giới ở ngoài tới?”

------oOo------

Phần 230

Nguồn: [EbookTruyen.VN]()

Chương 230: Trước kia cùng chuyện cũ

Tuy rằng đối với cái này có thể thu phục ẩn ma thụ hậu bối còn có một chút thiện ý, nhưng là hạ nhậm thiên hoàn toàn không tính toán đem ngoại lai tu giả lưu tại Ma giới.

Liền tính bọn họ là Ma tộc cũng không được, huống chi nơi này còn có mấy người thế nhưng không phải Ma tộc. Hắn thật vất vả đem Ma giới duy trì thành hiện tại bộ dáng, là tuyệt đối sẽ không cho phép có người nào đánh vỡ hiện trạng.

Hạ nhậm thiên không có nhìn thấy quá Yêu tộc tình huống, bởi vậy không có khả năng tùy tiện liền tin tưởng ngoại lai người, hắn vẫn luôn cho rằng chính mình bảo hộ toàn bộ Ma giới, có thể hồ lục soát là kể công cực vĩ, hắn tuyệt đối không có khả năng cho phép có người nào đem Ma giới hiện trạng hủy trong một sớm.

Lạc Hòa bọn họ nhóm người này thoạt nhìn liền không bình thường, không chỉ có có thể đột phá kết giới xuất hiện ở chỗ này, lại còn có có thể thu phục đã không biết mất tích bao lâu ẩn ma thụ.

Nhưng là liền tính là bọn họ mang đến ẩn ma thụ, hạ nhậm thiên cũng không tính toán cho bọn hắn sắc mặt tốt.

Cũng may Lạc Hòa bọn họ mấy cái kỳ thật cũng không phải thực để ý hạ nhậm thiên thái độ, tuy rằng đối phương bưng cái giá không trả lời, nhưng là mặt ngoài tôn kính đại gia còn đều là phải làm ra tới.

Liền tính là cơ bản lễ phép đi.

Lạc Hòa ở trong lòng đối chính mình nói, đối với hạ nhậm thiên mặt lạnh thế nhưng còn có thể cười ra tới.

Hắn thần sắc bất biến: "Chúng ta mấy cái là đã chịu huyền thương tiền bối ủy thác mà đến, muốn cùng tiền bối thương nghị một ít về thần bí cục đá cùng cứu vớt thế giới sự tình, không biết tiền bối thấy thế nào?"

Nghe được Lạc Hòa nhắc tới huyền thương thời điểm, hạ nhậm thiên sắc mặt đổi đổi: "Các ngươi gặp được cái kia lão gia hỏa?"

Hắn nhíu nhíu mày, nhìn kỹ, mới phát hiện này mấy cái hài tử giữa thế nhưng có hai cái Yêu tộc.

Một khi đã như vậy, như vậy bọn họ theo như lời nói liền rất đáng giá tự hỏi.

Lạc Hòa nghe được hạ nhậm thiên phản ứng đầu tiên nói lúc sau cũng kinh ngạc một chút, nhìn dáng vẻ bọn họ không có tìm lầm địa phương, cũng không có nhận sai người.

Vị này thoạt nhìn lạnh một khuôn mặt, một chút đều không hảo tiếp cận tiền bối chính là bọn họ lúc này đây muốn tìm Ma Vương.

Đệ nhất nhậm Ma Vương hạ nhậm thiên.

.

Ma giới tư liệu Lạc Hòa biết đến kỳ thật cũng không nhiều, về hắn biết đến rất nhiều chuyện, đều là từ kiếp trước ngẫu nhiên trải qua bí cảnh bên trong biết được, những cái đó rốt cuộc là thật là giả hắn hoàn toàn không có biện pháp bảo đảm.

Phía trước ở Yêu tộc thời điểm, thanh cừ bọn họ thực dễ dàng liền nhận ra tới vị kia Yêu Vương huyền thương chính là chân chính Yêu Vương, nhưng là hiện tại Lạc Hòa lại là một chút cũng không dám nói chính mình có thể ánh mắt đầu tiên liền nhận ra tới Ma Vương là thật là giả.

Không chỉ là Lạc Hòa nhận không ra, ngay cả thân là chân chính Ma tộc vương thất mật lĩnh, trong lúc nhất thời thế nhưng cũng có chút không dám nhận người.

Bởi vì hạ nhậm thiên hình tượng cùng bọn họ lịch sử bên trong xuất hiện cái kia Ma Vương quả thực khác nhau như hai người, phải biết rằng vị kia Ma Vương chính là một cái anh tuấn tiêu sái phong độ nhẹ nhàng, đi ra ngoài là có thể khiến cho một đại sóng ma nữ Yêu tộc thậm chí là những cái đó công nhận ánh mắt cao Nhân tộc các thiếu nữ oanh động.

Có thể nói là chỉ cần có này hạ nhậm thiên ở địa phương nhất định sẽ bị vây đến chật như nêm cối, quả thực chính là một cái viết hoa vạn nhân mê.

Đương nhiên, loại này không đáng tin cậy lịch sử ghi lại mật lĩnh là sẽ không nói ra tới, hắn cho rằng Lạc Hòa hẳn là biết những việc này, lại không biết Lạc Hòa bản chất vẫn là một cái từ nhân tu chuyển hóa mà thành ma tu, đối với những cái đó sở hữu Ma tộc đều có truyền thừa ký ức căn bản là hoàn toàn không biết gì cả.

Ngay cả ẩn ma thụ tư liệu đều là từ kiếp trước ngẫu nhiên trải qua kỳ ngộ bên trong đào ra, đương nhiên cũng có như vậy một bộ phận là dựa vào hệ thống công năng.

Cũng là vì ẩn ma thụ sự tình, Lạc Hòa ẩn ẩn cảm giác được, hệ thống đối hắn cùng tiểu sư đệ có lẽ thật sự không tồn tại ác ý, chỉ là chúng nó cuối cùng mục đích là cái gì còn còn chờ thương thảo.

.

Hạ nhậm thiên cùng huyền thương bọn họ chi gian xác thật tồn tại một ít không người biết quá vãng, đương nhiên những việc này hạ nhậm thiên là sẽ không nói cho bất luận kẻ nào.

Hắn gặp được trên người mang theo huyền thương lực lượng cái kia Yêu tộc, phát hiện cái này tiểu yêu tu vi thế nhưng còn rất cao, hắn cũng không biết Yêu tộc hiện tại là tình huống như thế nào, chỉ tưởng huyền thương phát hiện cái gì manh mối, cho nên riêng phái người tới tìm hắn.

"Huyền thương là có cái gì phát hiện yêu cầu các ngươi nói cho ta sao?" Nhắc tới huyền thương, quả nhiên hạ nhậm thiên thần sắc hảo rất nhiều, ngữ khí cũng không có phía trước thời điểm như vậy hung thần ác sát.

Đương nhiên hắn những lời này hỏi liền không phải ban đầu cùng hắn nói chuyện Lạc Hòa, mà là thoạt nhìn tựa hồ không có gì thu hút địa phương thanh cừ.

Nga không, thanh cừ tu vi vẫn là thực thấy được.

Thanh cừ đột nhiên bị như vậy vừa hỏi, không khỏi nghĩ tới hắn ban đầu gặp được huyền thương thời điểm cái kia cảnh tượng.

Bọn họ Yêu tộc cùng Ma tộc không giống nhau, Yêu Vương huyền thương có thể nói là thập phần sĩ diện còn xú mỹ, thường thường ra cửa khoe ra chính mình mỹ mạo, kia một đoạn lịch sử khoảng cách bọn họ kỳ thật cũng không xa xăm, khi còn nhỏ hắn đã từng đem Yêu Vương huyền thương chuyện xưa trở thành là chuyện kể trước khi ngủ nghe, sau đó dần dần bắt đầu đối Yêu Vương huyền thương sinh ra một loại cùng loại với khát khao tâm tình.

Lúc ấy thanh cừ tuổi cũng không lớn, thật sự đem Yêu Vương huyền thương trở thành thần tượng sùng bái.

Về huyền thương cùng Ma Vương chi gian có phải hay không tồn tại một ít chuyện xưa, hắn liền hoàn toàn không xác định.

.

Nói ngắn lại, chính là ở Yêu Vương huyền thương dưới sự trợ giúp thanh cừ bị hạ nhậm thiên gọi vào một bên, tiến hành rồi một lần nói chuyện với nhau.

"Gia hỏa kia…… Hắn có khỏe không?"

Nhìn ra được tới, vị này đại lão có thể là vài trăm vạn năm không có quan tâm quá người khác, bởi vậy ngữ khí thập phần biệt nữu.

Thanh cừ hiển nhiên cũng không nghĩ tới hạ nhậm thiên thế nhưng trước hết hỏi chính là vấn đề này.

Hai người kia chi gian thế nhưng quan hệ cá nhân không tồi?

Đáng tiếc chính là thanh cừ đã không thể nào chứng thực, thân là Yêu tộc, hắn có thể trở lại Yêu giới đối với Yêu tộc tiền bối la lối khóc lóc lăn lộn, nhưng là

đối với Ma giới vị này Ma Vương hạ nhậm thiên, hắn còn lại là không dám quá mức với làm càn.

Chủ yếu là đại gia kỳ thật đều không thế nào quen thuộc là được.

Lạc Hòa thời khắc chú ý bọn họ bên kia động tĩnh, nhưng là hai người không biết đang nói chút cái gì, Lạc Hòa đối bọn họ nói chuyện nội dung kỳ thật còn có điểm tò mò.

Bởi vì hạ nhậm thiên cùng Yêu Vương huyền thương chi gian quan hệ phi thường chặt chẽ, ít nhất ở bọn họ mặt ngoài biểu hiện ra ngoài chính là cái dạng này, nhưng là không biết vì cái gì, hai người kia đều về tới thuộc về chính mình cố hương, nhưng mà bọn họ quản lý Yêu giới cùng Ma giới quả thực xuất hiện cường hữu lực hoàn toàn bất đồng hình ảnh.

Yêu giới bên kia là không có một ngọn cỏ, nhưng là Ma tộc bên này trừ bỏ lệnh người cảm giác được thập phần không khoẻ ma khí nồng đậm một chút ở ngoài, bốn phía đều đắm chìm ở một loại thập phần không thể hiểu được một chút đều không bình thường bầu không khí trung.

Đổi thành là người khác nghĩ tới ma khí nồng đậm, cũng chỉ sẽ cảm thấy là cái gì đặc biệt nguyên nhân khiến cho, căn bản sẽ không đem này hai cái địa phương tiến hành đối lập.

Này hai loại sai biệt là như thế nào sinh ra đâu?

Nam Cung Giác cùng hệ thống bỗng nhiên nghe được Lạc Hòa vấn đề lúc sau đều ngốc một chút.

“Sư huynh ý tứ là, bọn họ hai người chi gian kỳ thật quan hệ không có bọn họ biểu hiện ra ngoài như vậy hảo?”

.

Mặc kệ thấy thế nào, hạ nhậm thiên đều là một bộ cùng huyền thương quan hệ thực tốt bộ dáng, nhưng là chân chính quan hệ người tốt, hắn sẽ rõ biết có có thể duy trì ma khí tồn tại phương pháp, lại không có trực tiếp nói cho huyền thương, làm Yêu tộc cứ như vậy đột nhiên không kịp phòng ngừa trực tiếp xong đời, liền yêu khí đều suy yếu đến suýt chút làm Yêu tộc không thể hóa hình.

Nói thật, dưới tình huống như thế, Lạc Hòa cũng không thể cho rằng vị tiền bối này cùng Yêu tộc huyền thương rốt cuộc tồn tại cái gì hữu hảo quan hệ.

Nhưng là này cũng không quan trọng.

Bọn họ đi vào nơi này mục đích cũng không phải là nghiên cứu này đó viễn cổ nhân vật —— vẫn là sắp treo viễn cổ nhân vật chi gian gút mắt, Lạc Hòa chỉ nghĩ đem hắn hiện tại biết nói sự tình chân tướng nói cho hạ nhậm thiên, tốt nhất là có thể trực tiếp hỏi ra tới kia mặt khác hai vị tiền bối lại là một loại tình huống như thế nào.

Chỉ là…… Ấn lên này bốn vị tiền bối chi gian quan hệ cũng không có trong tưởng tượng như vậy hảo.

Bên kia, thanh cừ nơm nớp lo sợ trả lời giả hạ nhậm thiên nói, chủ yếu là bởi vì ban đầu bốn cái cường giả, bọn họ mọi người tuy rằng đều không thuộc về cùng cái chủng tộc, nhưng là mỗi một chủng tộc bọn hậu bối đều thập phần sùng bái này bốn vị tiền bối.

Bọn họ tồn tại ý nghĩa là không giống nhau.

Hoặc là nói bọn họ ở bốn tộc người trong lòng, chính là một loại tín ngưỡng cùng tượng trưng.

Nhưng là hạ nhậm thiên lại có vẻ có chút thất thần, không, thậm chí là không dám tin tưởng.

"Ngươi là nói hắn không còn nữa……"

Không còn nữa là có ý tứ gì?

Hắn là thật sự không thể tin được, phải biết rằng ở bọn họ bốn người chi gian, nếu có ai có thể đem bọn họ ba người hoàn toàn tụ ở bên nhau, kia tất nhiên sẽ là huyền thương không thể nghi ngờ, nhưng là vừa rồi cái này tiểu bối nói gì đó?

Huyền thương hắn đã chết?

.

Chỉ là mấy chữ này hạ nhậm thiên liền cảm thấy khó có thể lý giải.

Hắn không tin chính mình nghe được nói.

Người kia, sao có thể sẽ chết……

Bất quá liền tính là nghe được như vậy kinh người tin tức, hắn biểu hiện ra ngoài cũng là cùng trong lòng hoàn toàn bất đồng đồ vật.

"Hắn đi rồi a……"

Bọn họ bốn người lúc trước vận dụng kia tảng đá, còn căn bản không biết kia tảng đá rốt cuộc là làm gì dùng, đã bị thình lình xảy ra lệnh người kinh ngạc Thiên Đạo báo động trước, lại lúc sau bọn họ đều bắt đầu rồi vĩnh vô chừng mực tìm kiếm cục đá lữ trình bên trong, bốn người chi gian quan hệ cũng dần dần là ở lúc ấy dần dần trở nên lạnh nhạt lên.

Đặc biệt là ở mấy vạn năm trước, không biết vì cái gì bốn tộc chi gian bỗng nhiên bạo phát chiến tranh, sau đó bọn họ lại bị một đạo thiên lôi triệu hồi ra tới trợ giúp bốn tộc che giấu……

Hoặc là nói bốn tộc chia lìa kỳ thật đều có bọn họ bút tích, thậm chí là bốn tộc chi gian kết giới đều là bọn họ bốn người tự mình thiết lập.

Ở kia lúc sau, hạ nhậm thiên liền không còn có đã chịu quá huyền thương tin tức.

Kết quả hôm nay gặp được một cái Yêu tộc tiểu bối, không nghĩ tới đối phương câu đầu tiên lời nói chính là huyền thương dùng thân thể hiến tế, cứu vớt toàn bộ Yêu tộc, cứu vớt Yêu tộc nguy ngập nguy cơ tùy thời đều có khả năng xong đời tình huống.

Vốn dĩ hạ nhậm thiên là không tin, nhưng là thanh cừ xác thật mang theo một ít về cái kia lão gia hỏa tín vật, chứng minh hắn cũng không phải đang nói dối.

Vốn dĩ cho rằng bọn họ kỳ thật đã có được vĩnh hằng thọ mệnh, chỉ cần một ngày không có tìm được kia viên cục đá thời điểm, sẽ không phải chết vong hạ nhậm thiên lập tức đối chính mình phán đoán sinh ra hoài nghi

Bất quá hiện tại quan trọng nhất chính là……

"Ngươi nói Yêu tộc yêu khí thiếu thốn yêu không liêu sinh, mới làm huyền thương không thể không ra tay cứu vớt Yêu tộc?"

.

Thanh cừ gật gật đầu.

Hắn biết đến sự tình chính là như vậy, đã không có hơn nữa chính mình suy đoán, cũng không có đem đối phương hành vi lời nói linh tinh đổi một loại phương pháp biểu đạt ra tới, có thể nói là hoàn toàn không có gì nói dối tất yếu.

Ít nhất ở thanh cừ xem ra, Ma tộc tiền bối tuy rằng thoạt nhìn hung một chút, nhưng là bản chất vẫn là thực thân thiết.

Hơn nữa…… Huyền thương tiền bối bằng hữu cùng chính mình nói chuyện! Đây là một kiện cỡ nào kích thích sự tình!

Lúc này thanh cừ đã hoàn toàn trở thành huyền thương mê đệ, căn bản không có cái gì bình thường tâm thái.

Hạ nhậm thiên phát hiện từ thanh cừ nơi này không thể được đến cái gì tin tức, đột nhiên lại có chút hoài nghi, nếu cái kia lão gia hỏa nói muốn cho cái này tiểu bối tới tìm bọn họ, còn để lại có thể làm cho bọn họ nhận ra tới đồ vật, kia hắn vì cái gì muốn lựa chọn thoạt nhìn liền không phải thực đáng tin cậy thanh cừ a?

Hắn nhìn quanh một vòng Nam Cung Giác bọn họ vài người, bỗng nhiên bừng tỉnh đại ngộ, nguyên lai không phải huyền thương không nghĩ tìm lợi hại hơn hài tử, chỉ là bởi vì tìm không thấy người được chọn sao?

Hắn nhìn về phía Lạc Hòa: "Vì cái gì Yêu tộc sẽ yêu khí suy giảm?"

Hắn ở Ma giới tuy rằng khó khăn một ít, nhưng là tốt xấu ma khí đều là tồn tại, nhưng là Yêu tộc thế nhưng tồn tại yêu khí suy giảm chuyện như vậy……

Tất nhiên có chút không giống bình thường.

Còn có chính là, tuy rằng huyền thương đem người kêu lại đây, nhưng là rốt cuộc là tưởng nói cho chính mình thứ gì?

Tuy rằng hạ nhậm thiên ở bọn họ bốn người đoàn đội bên trong không phải nhất thông minh, nhưng là nếu huyền thương thật sự có chuyện muốn công đạo cho chính mình nói, tuyệt đối sẽ không đem nhiều như vậy hài tử cùng nhau đưa lại đây.

Hắn không biết chính là, Nam Cung Giác bọn họ sáu cá nhân kỳ thật hoàn toàn liền không phải bởi vì bọn họ thiết trí kết giới trận pháp tiến vào đi vào Ma giới, tương phản bọn họ chỉ là trong lúc vô ý rơi xuống ở nơi này mà thôi.

Lại còn có vận khí thập phần không xong.

Này đó cũng sẽ không có người chủ động nói cho hắn.

.

Lạc Hòa lời ít mà ý nhiều đưa bọn họ ở Yêu tộc phát sinh sự tình nói một lần, dù sao hắn hiện tại là một cái Ma tộc, mặc kệ vị tiền bối này là nghĩ như thế nào, hắn là đều sẽ không thương tổn hắn.

Ở Yêu tộc thời điểm bọn họ đều quá mức với bị động một ít, dẫn tới trừ bỏ thế giới sắp sửa hủy diệt như vậy không đáng tin cậy tiên đoán ở ngoài, bọn họ cái gì tình báo đều không có được đến.

Lúc này đây, cần thiết từ vị này Ma tộc tiền bối nơi đó được đến cũng đủ tin tức mới có thể đủ đối tương lai có điều trợ giúp. Tuy rằng Lạc Hòa bổn ý là không muốn phản ứng nhóm người này ảo tưởng tận thế nhân vật.

Bất quá……

Thà rằng tin này có, không thể tin này vô.

Vạn nhất Thiên Đạo bên kia thật sự xuất hiện cái gì vấn đề, hắn cho rằng tiểu sư đệ cùng hệ thống khả năng sẽ phái thượng đại công dụng.

Chỉ là hết thảy đều là hắn suy đoán, cho nên hắn cái gì đều làm không được.

Liền tính thế giới thật sự muốn hủy diệt, kia cũng muốn chờ đến thế giới hủy diệt thời điểm lại nói không phải sao?

Lạc Hòa thập phần lạc quan tưởng.

Ngược lại là nghe xong Lạc Hòa nói hạ nhậm thiên lâm vào trầm tư.

Hắn ở Ma tộc bên này hoàn toàn không có xuất hiện bất luận cái gì vấn đề, nhưng là Yêu tộc bên kia tình huống thế nhưng nghiêm trọng đến liền yêu đều có khả năng vô pháp hóa hình, thậm chí có hóa hình lúc sau còn giữ Yêu tộc đặc thù, càng quan trọng là……

Bọn họ vô cùng có khả năng vô pháp tu luyện, cho nên suốt cuộc đời chỉ có thể ở Lạc Hòa bọn họ theo như lời thôn trang nhỏ bên trong làm ruộng……

Hạ nhậm thiên để tay lên ngực tự hỏi, hắn là không có khả năng muốn nhìn thấy Ma giới cũng biến thành cái dạng này.

Nhưng là trên thực tế, Ma tộc tình huống hiện tại so với Yêu tộc thật là thập phần hữu hảo, thậm chí so Yêu tộc hảo ra vài lần.

------oOo------

Phần 231

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 231: Ma khí nhập thể sau

Chỉ là mãi cho đến hiện tại, hạ nhậm thiên cũng vẫn là không biết huyền thương đem đám hài tử này đưa đến hắn bên này rốt cuộc là muốn làm gì đâu? Chẳng lẽ là bởi vì này đó hài tử quá yếu, yêu cầu hắn hỗ trợ huấn luyện một chút sao?

Dù sao bọn họ trong thời gian ngắn trong vòng cũng không nghĩ ra được huyền thương rốt cuộc muốn làm gì, vừa lúc lúc này, ẩn ma thụ đã hút no rồi ma khí, cọ tới rồi hạ nhậm thiên bên cạnh, đối với hạ nhậm thiên lắc lắc lá cây.

Hạ nhậm thiên bật cười, nhẹ nhàng mà vuốt ve một chút ẩn ma thụ lá cây, sau đó đem Lạc Hòa bọn họ mang về chính mình nơi ở, hơn nữa tính toán cấp này đó bọn nhỏ làm điểm huấn luyện.

Nhưng mà Lạc Hòa bọn họ hoàn toàn không biết chính mình vận mệnh đã bị an bài đến rõ ràng, càng thêm không có khả năng biết vị này lần đầu gặp mặt tiền bối suy nghĩ cái gì.

Nhưng thật ra từ hạ nhậm thiên xuất hiện bắt đầu liền cảm giác được người này có điểm không quá thích hợp Nam Cung Giác hơi chút chú ý một chút hạ nhậm thiên, bị hắn biểu tình hoảng sợ.

Tổng cảm giác loại vẻ mặt này nhất định có cái gì âm mưu.

Bất quá liền tính là thật sự có cái gì âm mưu……

Kia tựa hồ cũng không cái gọi là.

Bọn họ ở người khác địa bàn, hơi chút đã chịu một chút hạn chế không giả, nhưng là ở Nam Cung Giác trong mắt, vị tiền bối này kỳ thật cũng không có so huyền thương hảo đến địa phương nào đi.

Bọn họ lúc trước nếu là bị lôi kiếp cảnh cáo, mà lúc ấy vốn đang không có lôi kiếp loại đồ vật này, vậy ý nghĩa bọn họ có lẽ là thật sự làm cái gì làm Thiên Đạo đều khó có thể chịu đựng sự tình.

Nói như vậy, Thiên Đạo là sẽ không quản một ít việc nhỏ, có thể làm Thiên Đạo theo dõi bọn họ mấy cái, từ mỗ một loại trình độ đi lên nói, mấy người này ở lúc trước kỳ thật đã xem như tới đỉnh cao nhân sinh.

Đương nhiên đây là ở Thiên Đạo chân chính cao cao tại thượng cao không thể phàn dưới tình huống làm được phân tích, nhưng là tự mình nhìn thấy qua Thiên Đạo Nam Cung Giác lại cảm thấy Thiên Đạo quả thực giống như là một cái vô cớ gây rối phá sự còn rất nhiều hùng hài tử.

Ngạch, tuy rằng nói như vậy một cái cùng hắn cũng không phải rất quen thuộc Thiên Đạo cũng không tốt lắm, chính yếu chính là Thiên Đạo rất có khả năng sẽ biết hắn suy nghĩ cái gì.

Nam Cung Giác đình chỉ không sao cả tự hỏi, nhìn vị kia Ma tộc tiền bối ý vị thâm trường cười cười, một chút dấu hiệu đều không có liền tính toán mang theo bọn họ đi hắn chỗ ở.

Hắn chú ý tới hạ nhậm thiên đối đãi ẩn ma thụ thái độ có thể so đối bọn họ khá hơn nhiều.

Nhìn dáng vẻ người này thực thích này cây.

Tuy rằng Nam Cung Giác biết ẩn ma thụ tồn tại đối với Ma tộc người tới nói xác thật có thập phần thật lớn ý nghĩa, nhưng là từ phía trước mặt lĩnh miêu tả cùng hệ thống được đến thiếu đến đáng thương tư liệu tới nói, Ma tộc đối với ẩn ma thụ hẳn là thập phần sợ hãi —— hoặc là nói là lại ái vừa hận vừa sợ phức tạp cảm tình mới đúng.

Nhưng là hạ nhậm thiên đối đãi ẩn ma thụ thái độ, thoạt nhìn càng thêm như là đối đãi đã từng nhận thức bằng hữu, hoặc là một cái dung túng hậu bối.

Nam Cung Giác sẽ không hoài nghi chính mình ánh mắt.

Nói cách khác, phía trước vị tiền bối này cùng này cây là nhận thức?

Nam Cung Giác nhíu nhíu mày.

Chuyện này tuy rằng thoạt nhìn giống như cùng hắn không có gì quan hệ bộ dáng, nhưng là hắn kỳ thật còn rất tò mò năm đó rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Hắn có một loại cảm giác, phía trước Yêu Vương huyền thương lời nói, không nhất định tất cả đều là thật sự, nhưng là có bao nhiêu là lời nói dối, hắn lại không thể phân biệt ra tới.

Lại nói tiếp cái này chủ yếu vẫn là quái hệ thống quá vô dụng đi, người khác xuyên thư là có thể được đến một đống lớn cốt truyện linh tinh ngoại quải, hắn xuyên thư lúc sau hệ thống liền thế giới này lịch sử tư liệu đều tìm không thấy một chút.

Hảo hảo làm đến hắn một cái xuyên thư nam chủ thế nhưng sống được như là một cái tiết lộ người giống nhau.

Tâm mệt.

Lạc Hòa không biết hắn tiểu sư đệ trong đầu đều suy nghĩ cái gì, tuy rằng hạ nhậm thiên thoạt nhìn tựa hồ sâu không lường được bộ dáng, nhưng là bọn họ mấy cái liên hợp ở bên nhau đối phó vị tiền bối này phỏng chừng cũng sẽ không rất khó, bởi vậy hắn không hề cố kỵ đi theo hạ nhậm thiên đi rồi.

Hơn nữa quan trọng nhất chính là, hắn cũng không có ở hạ nhậm thiên trên người cảm giác được ác ý.

Nói như vậy tuy rằng có điểm không tốt lắm, nhưng là Lạc Hòa xác thật là cảm thấy vị tiền bối này phỏng chừng là một người quá quạnh quẽ muốn tìm điểm sự tình gì làm.

Hắn kỳ thật cũng rất tưởng biết năm đó rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, kia khối bị Yêu Vương huyền thương nói được vô cùng kỳ diệu cục đá đến tột cùng là cái gì, Lạc Hòa cũng có chút tò mò.

Mọi người đều các hoài tâm tư đi theo hạ nhậm thiên đi hướng hạ nhậm thiên nơi ở.

Ở tới mục đích địa lúc sau, mọi người đều lộ ra quả nhiên như thế biểu tình.

Ở ban đầu thời điểm Nam Cung Giác gặp được nghèo quỳnh lĩnh bí cảnh bên trong thanh cừ sống được thập phần thê lương bộ dáng thời điểm còn bị hoảng sợ, sau đó phát hiện thân là Yêu Vương huyền thương cư trú mà tựa hồ trừ bỏ vân cũng không có gì đáng giá nhớ kỹ đồ vật, hiện tại vừa thấy, quả nhiên phát hiện vị tiền bối này trụ địa phương cũng thập phần đơn sơ.

Cũng chính là một cái liền ở bên nhau nhà gỗ nhỏ mà thôi, thoạt nhìn chỉ có thể cất chứa không đến bốn người, cho người ta cảm giác thập phần keo kiệt.

Nam Cung Giác cảm thấy có chút không thể tưởng tượng: “Tiền bối ngươi liền ở tại như vậy địa phương?”

Hạ nhậm thiên ngay từ đầu còn không có phản ứng lại đây, thấy được Nam Cung Giác trên mặt ghét bỏ lúc sau quả thực muốn chọc giận cười: “Như thế nào, chướng mắt nơi này?”

Nam Cung Giác bị hắn thình lình xảy ra uy áp hoảng sợ, nhưng là cũng không có quá sợ hãi, bất quá cũng đem chính mình trên mặt một lời khó nói hết thần sắc thu liễm lên: “Ta ý tứ là, tiền bối như vậy cường đại, vì cái gì không tu một cái hảo một chút phòng ở đâu?”

Mặc kệ nói như thế nào bọn họ hiện tại nhìn đến cái này phòng ở vẫn là quá đơn sơ, cũng quá nhỏ…… Hoàn toàn không phù hợp hạ nhậm thiên như vậy cường giả thân phận sao.

Tuy rằng này cũng không phải Nam Cung Giác hẳn là nhọc lòng sự tình, nhưng cũng có lẽ là bởi vì ở tại Hỗn Nguyên Lâu trụ thói quen, hắn vẫn là nhịn không được có điểm ghét bỏ cái này tiểu nhà tranh, càng quan trọng là, nếu nơi này cũng chỉ có một gian tiểu nhà tranh nói, như vậy hạ nhậm thiên còn đem bọn họ đưa tới nơi này tới làm gì?

Ở tại cửa thông khí sao?

Vẫn luôn ở chú ý ký chủ trạng huống hệ thống: “…… Ký chủ ngươi có phải hay không suy nghĩ nhiều quá?”

Nam Cung Giác không có phát hiện, hắn từ lúc bắt đầu tiến vào Ma giới thời điểm liền không thích hợp, hơn nữa loại cảm giác này cũng không có theo thời

gian trôi đi trở nên càng tốt, tương phản ở hệ thống xem ra, nhà mình ký chủ là càng ngày càng không thích hợp.

Ngay từ đầu thời điểm, ký chủ thoạt nhìn giống như chỉ có thân thể không thoải mái, nhưng là dần dần mà, hệ thống phát bỗng nhiên phát hiện ký chủ tựa hồ liền tinh thần đều bị này đó ma khí ảnh hưởng.

Nhưng vấn đề là, hệ thống cũng không thể tìm ra này đó ma khí rốt cuộc có cái gì vấn đề, nói cách khác, nó hoàn toàn không biết này đó ma khí rốt cuộc là như thế nào đối ký chủ tạo thành ảnh hưởng, còn có một chút chính là, ma khí rốt cuộc là chỉ đối ký chủ có ảnh hưởng, vẫn là mặt khác mọi người đều đã chịu ảnh hưởng, nhưng là chỉ có ký chủ một người vận khí không tốt, đã chịu ảnh hưởng quan trọng nhất sao?

Bất quá cảm giác được ký chủ không chỉ là ý tưởng đã chịu ảnh hưởng, hiện tại thế nhưng đều đã bắt đầu dần dần biểu hiện ra ngoài chính mình cảm xúc không thích hợp.

Còn đối một cái hắn hoàn toàn đánh không lại tiền bối lộ ra đối nhân gia phòng ở khinh bỉ……

Hệ thống có một loại cảm giác, nhà mình ký chủ sợ là muốn xong.

Nam Cung Giác hoàn toàn không có cảm giác được ý nghĩ của chính mình cùng cách làm có cái gì không đúng.

Lạc Hòa nhìn nhiều hắn liếc mắt một cái, nhưng là ở đại gia trước mặt, cũng cái gì đều không có làm.

Liền tính là làm cái gì cũng không có gì cùng lắm thì, Lạc Hòa có loại này tự tin, hắn cảm thấy liền tính là tiểu sư đệ xông cái gì họa hắn cũng giống nhau có thể đâu trụ, đương nhiên không được nói đến lúc đó lại nói.

Nhưng thật ra tiểu sư đệ trạng thái có chút không thích hợp.

Trước kia thời điểm liền tính là thật sự ghét bỏ, Nam Cung Giác cũng sẽ không nói ra nói như vậy tới, cho nên tiểu sư đệ đây là làm sao vậy?

Nam Cung Giác chính mình đều không có phát hiện chính mình có cái gì không đúng, hạ nhậm thiên nhưng thật ra ngoài ý muốn nhìn thoáng qua Nam Cung Giác, theo sau ánh mắt đổi đổi: “Nhân tộc tiểu tể tử?”

Không đúng a, liền tính là Nhân tộc, cũng không đến mức như vậy nhược a, vẫn là nói hiện tại Nhân tộc đã như vậy nhỏ yếu, liền như vậy điểm ma khí đều thừa nhận không được?

Hắn nhìn về phía này mấy cái hài tử giữa thoạt nhìn như là làm chủ cái kia, cũng chính là Lạc Hòa, ý vị thâm trường nói: “Hắn bị ma khí ảnh hưởng, hiện tại trạng thái có điểm không đúng, các ngươi Nhân tộc hẳn là có biện pháp giải quyết loại tình huống này đi?”

Lạc Hòa sửng sốt.

Ma khí nhập thể?

Hắn nhớ tới bọn họ ngay từ đầu tiến vào Ma giới thời điểm tiểu sư đệ dị thường biểu hiện, lúc ấy bọn họ thế nhưng không ai để ở trong lòng, kết quả thế nhưng làm tiểu sư đệ ma khí nhập thể.

Lạc Hòa kiếp trước tuy rằng cũng trở thành ma tu, nhưng là lại không phải ma khí nhập thể lúc sau bị cưỡng chế biến thành ma tu, hắn lúc ấy biết mà đến ma tu tu vi tăng trưởng tương đối mau lúc sau dứt khoát lưu loát phế đi chính mình công pháp trùng tu, mãi cho đến bị bắt lấy lúc sau mới biết được ma tu còn có thể giữa đường chuyển hóa, chuyển hóa lúc sau liền tu vi đều bất biến phương thức, chỉ là lúc ấy Lạc Hòa đã hoàn toàn không thèm để ý.

Này một đời Lạc Hòa ban đầu thời điểm căn bản không có muốn tu ma, nhưng là cuối cùng lại bởi vì một ít nguyên nhân lựa chọn một lần nữa tu ma, bất quá này cũng không quan trọng.

Hiện tại việc cấp bách là tiểu sư đệ thế nhưng ma khí nhập thể.

Ma khí nhập thể nói nghiêm trọng kỳ thật cũng không nghiêm trọng, chỉ cần có thích hợp phương thức, trực tiếp đem ma khí bức ra tới thì tốt rồi, nhưng là hiện tại bọn họ giữa thật đúng là nói không hảo có hay không người có thể làm được.

Ma khí nhập thể nghiêm trọng nhất tình huống chính là sẽ đem tu sĩ chuyển biến trở thành một cái ma tu, nhưng là như vậy chuyển hóa lúc sau ma tu thường thường là thần chí không rõ mơ màng hồ đồ, vận khí tốt có đôi khi sẽ thanh tỉnh một chút, nhưng là vận khí không tốt lời nói, chính là một chút đều sẽ không thanh tỉnh……

Bọn họ nơi này người có ma tu cùng yêu tu, nhưng là không có sử dụng thuần túy linh lực tu luyện Nhân tộc, đối với có thể hay không tìm được người bức ra Nam Cung Giác trong cơ thể ma khí, Lạc Hòa trong lòng tồn tại nghi vấn.

Nhưng là hắn cái gì đều không có biểu hiện ra ngoài, mà là cung cung kính kính đối với hạ nhậm thiên hành lễ: “Đa tạ tiền bối báo cho.”

Hạ nhậm thiên xua xua tay, tỏ vẻ chính mình cũng không để ý.

Bởi vì Nam Cung Giác bỗng nhiên ma khí nhập thể duyên cớ, phía trước hạ nhậm thiên tính toán trước làm này đó tiểu gia hỏa ăn chút đau khổ ý tưởng cũng không có thành công thực hiện, chỉ có thể xua xua tay làm thanh cừ bọn họ mang theo Nam Cung Giác trước rời đi.

Rốt cuộc như vậy một cái thân kiều thể nhược Nhân tộc tiểu tể tử ở hắn trước mặt, cũng vẫn là rất chướng mắt.

Vừa thấy đến Nhân tộc tiểu tể tử, hắn liền sẽ nhớ tới cái kia một chút đều không cho hắn mặt mũi Nhân tộc nữ nhân, cũng không biết lão gia hỏa kia hiện tại thế nào……

Hắn thực mau thu liễm chính mình không nên có cảm xúc, xoay người tiến vào chính mình nhà tranh.

Đến nỗi Nhân tộc tiểu tể tử? Quan hắn chuyện gì?

Hơn nữa hắn nhìn người kia tộc tiểu tể tử cũng không xem như cái gì vận mệnh không người tốt, làm không hảo lúc này đây ma khí nhập thể không chỉ có sẽ không đối hắn tạo thành cái gì thương tổn, tương phản còn sẽ trở thành hắn đá kê chân đâu.

Bất quá này đó cũng không có gì quan trọng, tiểu tể tử liền tự sinh tự diệt hảo, hiện tại quan trọng nhất chính là đi trước liên hệ một chút mặt khác ba cái lão gia hỏa, cùng với xác nhận một chút huyền thương có phải hay không thật sự đã xảy ra chuyện……

Nhìn cứ như vậy trực tiếp vào nhà tranh, để lại cho bọn họ một cái bóng dáng hạ nhậm thiên, thanh cừ bọn họ mấy cái sắc mặt đều không có biến, bọn họ ở chung quanh tìm được rồi một cái thích hợp địa phương, đều dùng chính mình phương thức tìm được rồi trụ địa phương, Nam Cung Giác tự nhiên là bị Lạc Hòa mang theo tiến vào Hỗn Nguyên Lâu.

Đến nỗi mặt khác bốn người, thanh cừ cùng với hắn ghét nhau như chó với mèo ngao sơn cùng nhau tùy tiện tìm được rồi hai viên song song thụ, bò đến trên cây lúc sau liền bất động.

Mật lĩnh cùng A Lê này hai cái nghiêm khắc tới nói đã không xem như tồn tại người, còn lại là tìm được rồi một cái tương đối bí ẩn một chút địa phương trực tiếp trụ hạ.

Lạc Hòa hiện tại cũng không có tâm tư chú ý bọn họ rốt cuộc ở tại địa phương nào, hắn quan tâm chính là tiểu sư đệ thân thể rốt cuộc thế nào.

Vừa tiến vào Hỗn Nguyên Lâu, hắn liền mở ra Hỗn Nguyên Lâu tối cao phòng ngự chuẩn bị, sau đó làm tiểu sư đệ đem bọn họ đều chuyển dời đến tiểu sư đệ không gian, mới bắt đầu nói chuyện: "Tiểu sư đệ, ngươi hiện tại thế nào?"

Nam Cung Giác kỳ thật còn có điểm ngốc, Lạc Hòa hành động lực thật sự là quá mức kinh người, thế cho nên Nam Cung Giác mới hơi chút có một chút phản ứng lại đây hắn vừa rồi kia một đoạn thời gian đã trải qua cái gì.

Hắn chớp chớp mắt.

Trên thực tế Nam Cung Giác kỳ thật cũng không cảm thấy thân thể của mình ra cái gì vấn đề, nhưng là nhìn Lạc Hòa cứ như vậy cấp bộ dáng, hắn cư nhiên còn có điểm ám sảng.

Nam Cung Giác hơi chút chột dạ một chút, chính mình loại này ý tưởng có phải hay không không tốt lắm?

Này kỳ thật là bởi vì Nam Cung Giác không hiểu biết ma khí nhập thể hội xuất hiện bệnh trạng, ngay cả hắn hệ thống đều là ở hạ nhậm thiên nhắc tới tới thời

điểm mới phát hiện chính mình ký chủ thế nhưng bất tri bất giác đã ma khí nhập thể.

Hơn nữa liền ở nó mí mắt phía dưới, này đó ma khí thế nhưng là có thể làm ra ảnh hưởng ký chủ phán đoán sự tình tới.

Loại cảm giác này thật là lệnh thống khó chịu, tổng cảm giác nó một cái công nghệ cao bị vũ nhục giống nhau.

Vì thế ở ký chủ bọn họ tới rồi không gian lúc sau nó liền nhịn không được lập tức vọt ra, ôm Nam Cung Giác đùi chính là một đốn gào: "Oa a a ký chủ ta thực xin lỗi ngươi a, đều là ta sai mới làm ký chủ bị ma khí ảnh hưởng……"

Bất quá tuy rằng nó là thật sự muốn ôm cái đùi, nhưng là bất đắc dĩ hệ thống hiện tại hình tượng vẫn là một con mèo con, bởi vậy cái này động tác thoạt nhìn liền có điểm buồn cười, hệ thống còn không có dùng ra chính mình mọi cách võ nghệ, đã bị Lạc Hòa xách cổ nhắc lên.

Hệ thống: "Miêu miêu miêu!" Ký chủ cứu mạng!

Phải biết rằng, ở hệ thống trong mắt, ký chủ tuyển cái này đạo lữ có thể so ký chủ hung tàn nhiều.

Ít nhất Nam Cung Giác mới khi dễ hệ thống phía trước còn sẽ xác nhận một chút nó có thể hay không quan báo tư thù gì đó, nhưng là hệ thống sư huynh hoàn toàn không ấn kịch bản ra bài, lại còn có thập phần hung tàn.

Ký chủ ngươi nhìn xem ngươi đáng thương hệ thống tiểu khả ái a!

Nam Cung Giác đầu óc còn có điểm không rõ ràng lắm, ngốc ngốc nhìn Lạc Hòa, hoàn toàn không có lĩnh hội đến nhà mình hệ thống tâm tình.

------oOo------

Phần 232

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 232: Một viên đuổi ma đan

Ở trải qua một phen lăn lộn lúc sau, hệ thống cuối cùng là nghĩ tới còn có một kiện chính sự không có làm, đó chính là nhà mình ký chủ hiện tại còn bị ma khí ảnh hưởng phán đoán, nó lập tức không hề tưởng cái gì lung tung rối loạn đồ vật, từ chính mình thương thành giữa tìm kiếm có hay không có thể cứu vớt nhà mình ký chủ phương thức.

Kết quả thật đúng là làm hắn tìm được rồi thích hợp đan dược.

Đó là một viên đuổi ma đan, tuy rằng cái này đan dược tên thoạt nhìn hơi chút trắng ra một chút, nhưng là tác dụng cũng là nhất đẳng nhất, thập phần thích hợp hiện tại Nam Cung Giác tình huống.

Vốn dĩ ban đầu thời điểm Nhân tộc đối với ma khí cùng yêu khí này đó bất đồng năng lượng hình thức đều có thể tiếp thu tốt đẹp, nhưng là sau lại không biết thế giới này rốt cuộc đã xảy ra cái gì, bốn tộc chi gian càng ngày càng không liên quan, luôn là sẽ xuất hiện đủ loại mâu thuẫn, đuổi ma đan là Nhân tộc đan tu chuyên môn vì ma khí nhập thể Nhân tộc tu sĩ chuẩn bị đan dược, nhưng là ở đan dược ra đời lúc sau không lâu, bốn tộc chi gian lại đột nhiên chia lìa, Nhân tộc bên kia ma khí càng ngày càng ít thậm chí cơ hồ đã không có, này cũng liền dẫn tới loại này đan dược tuy rằng muốn quá nghịch thiên, nhưng là ở Thượng Ngu Đại Lục không có gì dùng.

Cũng thật chính là thập phần thê thảm.

Vốn dĩ tưởng dựa vào đuổi ma đan nổi danh vị kia đan sư ở Ma tộc cùng chọc giận ở chia lìa lúc sau thiếu chút nữa hộc máu bỏ mình, bất quá liền tính không có chuyện, ở chịu đựng như vậy cường đại đả kích lúc sau, tu vi cùng đan dược thượng đều không có tiến thêm.

Hệ thống cấp Nam Cung Giác uy dược thời điểm nhịn không được cảm khái một chút.

Vị kia đan sư là thật sự cùng xui xẻo.

Nó nếu là như vậy xui xẻo nói, phỏng chừng cũng không muốn sống nữa.

Cũng may hắn phía trước những cái đó ký chủ tuy rằng một đám đều không có hoàn thành cuối cùng nhiệm vụ, nhưng là tốt xấu vẫn là có mấy cái có thể đi đến có thể làm nó nhìn đến hy vọng kia một bước, bằng không hệ thống sớm đều lựa chọn về lò nấu lại.

Hệ thống tiểu tâm tư Nam Cung Giác cũng không biết, bất quá hắn nhưng thật ra nghe được hệ thống nói cái kia xui xẻo đan sư nói, hắn nhịn không được có điểm đồng tình vị kia xui xẻo đan sư, nhưng là ở ăn xong đuổi ma đan lúc sau, Nam Cung Giác đột nhiên vẻ mặt thái sắc.

Cái kia đan sư thật là xứng đáng.

Đuổi ma đan tên này đơn giản thô bạo, nhưng là hiệu quả cũng giống nhau đơn giản thô bạo, chính là trực tiếp đem xâm nhập nhân thể nội ma khí đuổi đi đi ra ngoài, đuổi đi cái này từ như thế nào nghe đều có một chút bạo lực cảm giác ở, hắn vừa mới ăn xong dược, liền cảm giác được một cổ đấu đá lung tung lực lượng lưu kinh hắn kinh mạch, sau đó đem trong cơ thể ma khí túm ra tới, đoàn đi đoàn đi ném ra thân thể hắn.

Cảm giác được loại cảm giác này Nam Cung Giác: "……"

Không biết vì cái gì, hắn hiện tại là đột nhiên thật sự có điểm cảm thấy chính mình hay là nên chính mình loại trừ ma khí tương đối thích hợp.

Đáng tiếc chính là ăn vào đi đan dược không thể nhổ ra, hắn chỉ có thể chịu đựng hắn tuổi này không nên thừa nhận đau đớn, chờ đợi khi nào ma khí bị những cái đó không thể hiểu được quỷ dị lực lượng làm chết.

Lạc Hòa vẫn luôn chú ý tiểu sư đệ tình huống, tự nhiên là biết Nam Cung Giác hiện tại tuyệt đối không tính là là dễ chịu, nhưng là liền tính là như vậy, Nam Cung Giác vẫn là cố nén suy nghĩ muốn trực tiếp đánh gãy trong cơ thể cái loại này lực lượng tiếp tục đuổi đi ma khí ý tưởng, đối với Lạc Hòa lộ ra một cái tươi đẹp tươi cười.

Lạc Hòa cảm thấy có chút chua xót.

Hắn tiểu sư đệ vì cái gì phải bị chịu như vậy thống khổ?

Chỉ là hiện tại cũng không phải cảm khái thời điểm, hắn ẩn ẩn có một loại dự cảm, tuy rằng này bốn cái tiền bối đều là nhận thức, nhưng là bọn họ mục đích chưa chắc là nhất trí, hơn nữa, nói không chừng bọn họ đều không cho rằng lúc trước kia khối bị chịu Thiên Đạo coi trọng cục đá mất tích cùng bọn họ có quan hệ.

Nói cách khác bọn họ tuy rằng bởi vì không biết tên nguyên nhân liên hệ ở cùng nhau, nhưng là loại này liên hệ phỏng chừng thập phần yếu ớt, không có gì đáng giá tín nhiệm.

Còn có quan trọng nhất một chút chính là, Lạc Hòa cũng hoàn toàn không xác định, Yêu Vương huyền thương có phải hay không thật sự đã chết.

Có rất nhiều thời điểm bọn họ nhìn đến chưa chắc là chân tướng.

Những việc này hắn ai đều không có nói, trừ bỏ tiểu sư đệ bên ngoài, mọi người đều không ở hắn tín nhiệm trong phạm vi.

Những người này đều không đáng tín nhiệm.

Ở Lạc Hòa trong mắt, những người này xuất hiện đều là không thể hiểu được, hắn cùng tiểu sư đệ không cần mặt khác đồng đội, nhưng là những người này cố tình lại một đường đi theo bọn họ, hơn nữa tu vi so với hắn cùng tiểu sư đệ đều phải cao, loại này bị quản chế với người cảm giác lệnh người phi thường khó chịu.

Tuy rằng hiện tại Lạc Hòa cơ hồ đã là mọi người trung tâm, nhưng là hắn không chỉ có riêng thỏa mãn với điểm này, biết chân tướng đối với hiện tại hắn tới nói mới là quan trọng nhất.

Ngay từ đầu hắn vốn là không tính toán tham dự trong đó, đều là bởi vì này từng cọc trùng hợp một hai phải đem hắn cùng tiểu sư đệ kéo vào trận này vũng bùn bên trong.

Kia hắn nhưng thật ra muốn nhìn một chút sau lưng chân tướng rốt cuộc là cái gì.

Bất quá hiện tại Lạc Hòa là sẽ không nghĩ đến chính mình tương lai biết chân tướng thời điểm tâm tình.

Tuy rằng đuổi ma đan tác dụng thời điểm thập phần sốt ruột, còn có điểm khó có thể khống chế đau đớn, nhưng là chịu đựng này một trận lúc sau, Nam Cung Giác quả nhiên nhẹ nhàng nhiều, trong cơ thể ma khí đã không có, hắn cả người đều trở nên thần thanh khí sảng lên.

Từ đi vào Ma giới bắt đầu liền cảm giác được chính mình đầu nặng chân nhẹ Nam Cung Giác thần thanh khí sảng, sau đó cùng Lạc Hòa nói lên chính sự: "Sư huynh vì cái gì muốn lựa chọn cùng hạ nhậm ngày trước bối cùng nhau đến nơi đây tới?"

Tuy rằng hắn thật sự không phải khinh thường vị này đại năng nhà tranh……

Lạc Hòa cười cười: "Ta chỉ là muốn biết này bốn vị tiền bối rốt cuộc là nghĩ như thế nào mà thôi. Ngươi không cảm thấy bọn họ rõ ràng là cùng nhau phạm phải ngay cả Thiên Đạo đều không thể tha thứ sai lầm, nhưng là Yêu tộc cùng Ma tộc tình huống kém đến cũng quá nhiều sao?"

Nam Cung Giác gật gật đầu: "Thật đúng là, Yêu tộc bên kia quả thực xui xẻo, những cái đó tiểu yêu liền hóa hình đều hóa không hoàn chỉnh, hơn nữa ta cảm giác bọn họ thọ mệnh khả năng cũng không trường cửu. Ta xem liền tính là huyền thương tiền bối đem hắn suốt đời tu vi toàn bộ đều phụng dưỡng ngược lại cấp Yêu tộc, Yêu tộc bên kia nếu muốn đạt tới trình độ này đều cơ hồ là không có khả năng."

Lạc Hòa tán thưởng xoa xoa Nam Cung Giác tóc: "Không tồi, một khi đã như vậy, như vậy là cái gì nguyên nhân dẫn tới loại tình huống này phát sinh đâu? Huyền thương tiền bối nói thật sự đều là nói thật sao?"

Nam Cung Giác sợ hãi cả kinh.

Nếu phía trước huyền thương nói không phải nói thật, kia bọn họ đi vào Ma tộc cơ hồ không có bất luận cái gì ý nghĩa.

Trên thực tế cũng xác thật như thế, tuy rằng nói huyền thương nhắc tới muốn đem bốn tộc một lần nữa liên hợp lại, nhưng là hiện tại Ma tộc phát triển rõ ràng muốn so Nhân tộc cùng Yêu tộc cường đại hơn nhiều, thật sự đem bốn tộc liền lên, tương lai còn nói không chừng sẽ phát sinh sự tình gì, không chỉ có như thế, bọn họ còn hoàn toàn không biết huyền thương theo như lời bốn tộc một lần nữa liên hợp hắn là muốn như thế nào làm, chẳng lẽ phải đợi bọn họ đem bốn tộc người toàn bộ đều tìm một lần lúc sau lại đi tìm kiếm đem bốn tộc liên hợp lại phương thức sao?

Kia chẳng phải là như là ở vui đùa nhân gia chơi?

Phải biết rằng dư lại ba cái đại lão nhưng đều không phải cái gì hiền lành người.

Tuy rằng thanh cừ vẫn luôn tự xưng chính mình đã từng là Yêu tộc người thừa kế, nhưng là từ thanh cừ trên người Nam Cung Giác cũng chỉ có thể nhìn ra tới tương đối cường hãn thực lực cùng xuẩn manh tư duy.

Những cái đó chân chính đương không biết nhiều ít năm Yêu Vương Ma Vương linh tinh, lừa dối một cái hậu bối còn không phải chơi dường như?

Nói thật, bắt đầu thời điểm Nam Cung Giác cũng không có tưởng nhiều như vậy, hắn thậm chí còn còn tưởng rằng chính mình là một cái cầm cứu vớt thế giới kịch bản vai chính tới…… Tuy rằng nhân gia nhiệm vụ đều là giao cho thanh cừ, lại nói tiếp căn bản không có hắn chuyện gì.

Bị Lạc Hòa như vậy vừa nhắc nhở, Nam Cung Giác liền tính là không có đầu óc cũng biết chuyện này tồn tại rất nhiều điểm đáng ngờ, liền tính thật sự lấy chính là cứu vớt thế giới phó bản, những cái đó cáo già xảo quyệt các lão tiền bối nói đều là không thể tin tưởng.

Đương nhiên tin tưởng thanh cừ bọn họ nói phỏng chừng không có gì vấn đề đi, những người này tuy rằng thoạt nhìn tuổi rất lớn, nhưng là lúc trước xảy ra chuyện thời điểm cùng chính mình tuổi tác phỏng chừng cũng không sai biệt lắm, hiện tại tâm trí cũng chưa chắc thành thục đến địa phương nào đi, cho nên chỉ cần những người này không bị dạy hư, phỏng chừng vẫn là có thể ngắn ngủi tín nhiệm một chút.

Đương nhiên, nếu bọn họ đã học hư nói, kia đương nhiên là cứu không được.

Nam Cung Giác như vậy tưởng tượng, liền phát hiện chính mình nghĩ đến quá nhiều, này đó căn bản không phải hắn hẳn là quan tâm sự tình.

Liền tính là thật sự xảy ra chuyện, kia cũng còn muốn thật lâu về sau đi.

Hiện tại quan trọng nhất chính là……

Hắn ánh mắt tinh lượng nhìn về phía Lạc Hòa: “Chúng ta hiện tại có phải hay không hẳn là đi tìm vị kia Ma Vương tiền bối hỏi thăm tin tức?”

Lạc Hòa bật cười, tiểu sư đệ thật đúng là chính là cái gì tâm tư đều viết ở trên mặt, liền kém không có ở trên mặt viết xuống đi lời nói khách sáo ba chữ. Hắn thần bí cười cười: "Tạm thời còn dùng không thượng, rốt cuộc ngươi hiện tại bị ma khí nhập thể, cần thiết phải hảo hảo tĩnh dưỡng một phen."

Nam Cung Giác nếu có điều ngộ gật gật đầu.

Hai người ở không gian bên trong trao đổi xong rồi chi tiết lúc sau, mới trở lại Hỗn Nguyên Lâu trung, Lạc Hòa làm Nam Cung Giác nằm ở trên giường làm ra suy yếu bộ dáng, mở ra Hỗn Nguyên Lâu cấm chế.

Hỗn Nguyên Lâu làm viễn cổ thời kỳ mười đại Thánh Khí chi nhất, thanh cừ bọn họ đều là gặp qua, bất quá năm đó thời điểm Hỗn Nguyên Lâu vật như vậy đối với bọn họ tới nói bất quá là một cái tương đối mới mẻ một chút món đồ chơi mà thôi, lúc ấy người đại đa số đều có chính mình lĩnh vực, trong lĩnh vực đối bọn họ tới nói mới là quan trọng nhất.

Lúc ấy bọn họ lại có ai có thể nghĩ đến, hiện tại đã không có lĩnh vực cái này kỹ năng bọn họ, chỉ có thể mắt trông mong hâm mộ nhân gia có một cái món đồ chơi lâu hiện trạng đâu?

Đương nhiên, hiện tại bọn họ bên trong cũng không phải ai đều không có lĩnh vực, thanh cừ rốt cuộc đã từng vẫn là một cái bí cảnh chủ nhân, hơn nữa quỳnh lĩnh bí cảnh tuy rằng cùng tháp tháp tróc khai, nhưng là hắn lĩnh vực vẫn như cũ vẫn là tồn tại, bên trong còn dưỡng rất nhiều tiểu tể tử, chỉ là hiện tại người ở đây nhiều mắt tạp, đại gia lại không phải có thể hoàn toàn tín nhiệm quan hệ, bởi vậy thanh cừ nửa điểm không có biểu hiện ra ngoài hắn lĩnh vực còn ở bộ dáng.

Càng thêm không có khả năng ở ngay lúc này trụ tiến trong lĩnh vực.

Cho nên hắn cũng thành mắt thèm Hỗn Nguyên Lâu người chi nhất.

Nhớ trước đây bọn họ còn ở sau lưng cười nhạo quá cái kia chế tạo ra tới Hỗn Nguyên Lâu luyện khí sư, hiện tại còn muốn hâm mộ nhân gia pháp bảo, chân thật phong thuỷ thay phiên chuyển.

Thanh cừ thật sâu mà thở dài.

Đáng tiếc hiện tại Hỗn Nguyên Lâu đã nhận chủ, hơn nữa không biết có phải hay không hắn ảo giác, hắn ẩn ẩn cảm giác được chính mình thần hồn lực lượng là đánh không lại Lạc Hòa, hơn nữa ngay cả ở Nam Cung Giác trên người, hắn đều ẩn ẩn cảm giác được một cổ đến từ thần hồn uy áp.

Hiện tại thanh cừ tuy rằng mặt ngoài thoạt nhìn tu vi so Lạc Hòa bọn họ hai cái muốn cao hơn một ít, nhưng là hắn có một loại cảm giác, nếu là đối phương hai người liên thủ, hắn là không đối phó được.

Cho nên đoạt tới Hỗn Nguyên Lâu gì đó hắn vẫn là không cần suy nghĩ.

Ai, yêu sinh gian nan, hắn nếu là sớm cái mấy ngàn mấy trăm năm gì đó ra tới, thứ tốt nơi nào còn có thể đến phiên Lạc Hòa Nam Cung Giác a?

Bất quá thanh cừ oán giận về oán giận, cũng gần là ở trong lòng phát tiết một chút không vui cảm xúc mà thôi.

Hắn sở dĩ nhìn Hỗn Nguyên Lâu phát ngốc, chủ yếu là Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa hai người kia thế nhưng có tốt như vậy chỗ ở, thế nhưng không mời bọn họ đi ở một đêm!

Còn có hay không một chút đồng bạn hữu ái?

Thanh cừ không biết chính là, nghĩ như vậy người còn không ngừng hắn một cái, A Lê cùng mật lĩnh hai người trải qua sự tình nhiều, lịch duyệt hơi chút phong phú một ít, nhưng vẫn là nhịn không được toan một chút.

Ngao sơn liền càng không cần đề ra, phía trước hắn vẫn luôn đều bị thanh cừ chèn ép liền tính, hiện tại bọn họ đội ngũ bên trong liền tính là hai cái chân chính hậu bối đều so với hắn có tiền so với hắn có thực lực, thật là người nghe thương tâm người nghe rơi lệ.

Nói ngắn lại liền ở như vậy quỷ dị bầu không khí bên trong, đại gia vượt qua ở Ma giới cái thứ nhất ban đêm.

Sau đó bọn họ ngày hôm sau liền xui xẻo bị người kêu lên trực tiếp ném tới rừng cây bên trong đánh nhau.

Từ từ!

Có phải hay không có thứ gì không đúng?

Nam Cung Giác bị thanh cừ không lưu tình chút nào tấu một đốn lúc sau mới cảm giác được không đúng, bọn họ lại không phải tới nơi này đặc huấn, vì cái gì muốn đánh nhau a? Như vậy thực bất lợi với đội ngũ đoàn kết hảo sao?

Vạn nhất hắn là một cái bụng dạ hẹp hòi người, thấy rõ cừ không vừa mắt làm sao bây giờ?

Đương nhiên……

Liền tính hắn thật sự xem nhân gia không vừa mắt cũng không có gì cùng lắm thì, dù sao ở chỗ này mọi người giữa, trừ bỏ ngao sơn hắn là ai cũng đánh không lại.

Có thể xem như có thể đánh quá cái kia, nhân gia ở không biết bao nhiêu năm trước cũng là một cái tiền bối, nói cách khác, vạn nhất nhân gia khi nào khôi phục thực lực, hắn tựa hồ vẫn là chuỗi đồ ăn thấp nhất quả nhiên một cái.

Này thật không phải cái gì lệnh người cao hứng ý tưởng.

Nhưng mà Nam Cung Giác thực mau liền phát hiện chính mình sợ không phải có cái gì miệng quạ đen kỹ năng linh tinh……

Bên kia đang ở bị cưỡng chế cùng Lạc Hòa đánh nhau luận bàn tiền bối ngao sơn, không biết là đã chịu cái gì kích thích, chung quanh khí thế bỗng nhiên biến đổi, một cổ cường hãn yêu lực từ hắn trên người toát ra tới, một bộ lập tức liền phải khôi phục thực lực bộ dáng.

Nam Cung Giác: "……"

Cái quỷ gì? Hắn tiếng lòng bị Thiên Đạo nghe được sao? Hắn như thế nào không biết Thiên Đạo còn đầy hứa hẹn người khác thực hiện miệng quạ đen tác dụng?

Nhưng là mặc kệ hắn ở trong lòng như thế nào chửi thầm, chuyện này đã đã xảy ra.

Hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn vốn dĩ liền cùng thanh cừ thực lực không sai biệt lắm ngao sơn cứ như vậy khôi phục tới rồi nguyên lai thực lực, vẫn là ở Lạc Hòa trợ giúp dưới thành công.

Lại nói tiếp thật là một kiện lệnh người thương tâm sự tình.

Liền ở Nam Cung Giác tâm tắc vô cùng thời điểm, hạ nhậm thiên bỗng nhiên đi tới hắn trước mặt, cười tủm tỉm hỏi: "Vị này tiểu hữu ngày hôm qua trụ đến tốt không?"

Nam Cung Giác có lệ gật đầu: "Đương nhiên thực hảo."

Trụ lại không phải hạ nhậm thiên tiểu phá nhà tranh, đương nhiên trụ rất khá, bất quá là ai hỏi hắn vấn đề này tới…… Hắn ngẩng đầu vừa thấy, tức khắc trước mắt tối sầm.

Ngày hôm qua ở bị ma khí nhập thể ảnh hưởng thời điểm hắn cũng đã đắc tội quá vị tiền bối này một lần, như thế nào lúc này đây vẫn là không có trường trí nhớ a?

"Vậy là tốt rồi," hạ nhậm thiên vẫn như cũ cười tủm tỉm, "Hiện tại tiểu hữu ngươi chính là các ngươi giữa yếu nhất."

------oOo------

Phần 233

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 233: Chế tạo cái ảo cảnh

Nam Cung Giác có điểm há hốc mồm, cho nên vị tiền bối này ngươi là có ý tứ gì, muốn trào phúng hắn sao?

Hiện tại các tiền bối đều là như vậy mang thù sao?

Tuy rằng đối với vị này Ma tộc tiền bối trào phúng có điểm khó chịu, nhưng là Nam Cung Giác vẫn là duy trì cơ bản gương mặt tươi cười, đối với hạ nhậm thiên ngoài cười nhưng trong không cười: "Nhìn dáng vẻ ta lại muốn dựa đại gia bảo hộ, ai."

Hắn thật sâu mà thở dài, lại làm hạ nhậm thiên khó được có chút nghi hoặc lên.

Đứa nhỏ này rốt cuộc là như thế nào lẫn vào như vậy một cái trong đội ngũ?

Hơn nữa để cho hạ nhậm thiên cảm thấy nghi hoặc sự tình là, liền tính Nam Cung Giác thực lực như vậy thấp, hơn nữa thoạt nhìn tựa hồ cũng không có gì đặc thù bản lĩnh, ngay cả sức chịu đựng thể lực đều thực bình thường, nhưng là cái này trong đội ngũ người thế nhưng đối với dưỡng như vậy một cái người rảnh rỗi không có ý tưởng?

Sao có thể?

Ở hạ nhậm thiên nhận tri bên trong, cái loại này bốn tộc hữu hảo hài hòa ở chung, mọi người xem lên đều rất hiền lành đáng yêu thời gian áo cũng đã đi qua không biết bao lâu, sớm tại bốn tộc phân liệt kia một đoạn thời gian trung, hắn cũng đã đã nhìn ra Nhân tộc là một loại cỡ nào giả dối giả nhân giả nghĩa sinh vật, thế cho nên mãi cho đến hiện tại, hắn vẫn như cũ sẽ không tin tưởng Nhân tộc.

Tuy rằng không biết mấy người này tộc là như thế nào đem Yêu tộc này đó tiểu bối liên hợp ở bên nhau, nhưng là hắn vừa thấy đến bọn họ bên trong tồn tại Nhân tộc, vẫn là sẽ nhịn không được cho rằng bọn họ nhất định hoài không thể cho ai biết mục đích.

Hơn nữa tuyệt đối không tính là là cái gì chuyện tốt.

Hoàn toàn không biết bọn họ bị người tưởng tượng đến như thế hắc ám tà ác Nam Cung Giác ở hạ nhậm thiên không biết sao đối hắn lắc lắc đầu, thoạt nhìn còn một bộ cảm khái bộ dáng, sau đó chưa nói cái gì trực tiếp rời đi về sau, chạy tới Lạc Hòa bên người cáo trạng: "Sư huynh, ta có phải hay không thành chúng ta giữa yếu nhất người a?"

Hắn mở to hai mắt hai mắt long lanh nhìn Lạc Hòa, thoạt nhìn đáng thương hề hề, Lạc Hòa hít sâu một hơi, theo sau an ủi xoa nhẹ một phen tiểu sư đệ tóc, an ủi nói: "Sao có thể, tiểu sư đệ là lợi hại nhất."

Nam Cung Giác mặt già đỏ lên, tuy rằng biết Lạc Hòa lời này thập phần trái lương tâm, nhưng vẫn là nhịn không được cảm thấy mỹ tư tư.

Dù sao ở Lạc Hòa trong mắt hắn là lợi hại nhất, mới không cần phải cùng một cái mang thù lão nhân chấp nhặt đâu!

Hệ thống trừu trừu khóe miệng, cuối cùng cái gì cũng không có nói.

Tính, dù sao nhân gia là hai vợ chồng.

Nam Cung Giác bọn họ đoàn người cứ như vậy bị hạ nhậm thiên đè ở Ma tộc rừng rậm rèn luyện bảy ngày.

Trước hết không chịu nổi như vậy rèn luyện cường độ thế nhưng còn không phải Nam Cung Giác, mà là khôi phục thực lực lúc sau có điểm bành trướng ngao sơn.

Hắn cho rằng thực lực của chính mình khôi phục, hoàn toàn không cần phải bồi Nam Cung Giác bọn họ ở chỗ này hồ nháo, mà là hẳn là đi ra ngoài trải qua một hồi có ý nghĩa chiến đấu.

Nhưng là nơi này là Ma tộc địa bàn, hắn cũng không dám tùy tiện đi ra ngoài đánh nhau, vì thế chỉ có thể ngầm thương lượng bọn họ có thể hay không trước rời đi nơi này.

Hắn ở chỗ này sinh hoạt quả thực có thể nói là kham khổ, ở tại trên đại thụ liền tính, mỗi ngày còn cái gì đều không thể làm, cũng không thể cùng thanh cừ đánh một trận linh tinh, yêu sinh quả thực không còn cái vui trên đời.

Phía trước thời điểm thực lực của hắn còn không có khôi phục thời điểm, hắn vẫn là thập phần thức thời, thanh cừ bọn họ như thế nào phân phó hắn liền như thế nào làm, thoạt nhìn giống như là một cái tiêu chuẩn tiểu đệ, nhưng là hiện tại thực lực của hắn đều đã khôi phục, vì cái gì còn muốn chịu như vậy khí.

Vì thế sáu cá nhân tiểu tổ sinh ra mâu thuẫn.

Đương nhiên, này đó mâu thuẫn linh tinh, Nam Cung Giác mặt ngoài là không hiểu rõ.

Thân là một cái cá mặn, Nam Cung Giác bị Lạc Hòa hộ đến hảo hảo, một chút đều không có cảm nhận được giương cung bạt kiếm bầu không khí, căn bản chính là một bộ căn bản không biết bọn họ trong đội ngũ người sảo đi lên sự tình giống nhau.

Tuy rằng trên thực tế hệ thống đã sớm ở ngao sơn trước hết muốn làm sự tình thời điểm cũng đã lúc kinh lúc rống phát sóng trực tiếp chuyện này, hơn nữa não bổ ra tới mười mấy kế tiếp cốt truyện.

Nam Cung Giác đối với hệ thống này một đợt thao tác trừ bỏ vô ngữ ở ngoài, thật sự là không có gì ý tưởng khác.

Chỉ có thể nói là sản phẩm điện tử tâm tư quả nhiên thực phức tạp.

Lạc Hòa còn tưởng rằng chính mình giấu giếm đến không tồi, chờ đến hắn phát hiện chính mình như vậy tâm tư thời điểm bỗng nhiên thần sắc đổi đổi.

Không đúng, này trong đó sự tình có vấn đề.

Lạc Hòa phản ứng lại đây lúc sau lập tức bắt đầu xem xét, hắn sao có thể sẽ đánh bảo hộ tiểu sư đệ cờ hiệu giấu giếm sự thật, huống hồ tiểu sư đệ lại không phải chưa từng có ra quá Hỗn Nguyên Lâu cái gì cũng không biết, sao có thể nhìn không ra tới bốn phía không khí giương cung bạt kiếm?

Một thanh tỉnh, Lạc Hòa liền phát hiện trong đó vấn đề.

Bọn họ lại lâm vào ảo cảnh bên trong.

Cũng không biết bọn họ rốt cuộc là vận khí tốt vẫn là vận khí không tốt, từ tiến vào tử vong nơi bắt đầu, liền bắt đầu một lần lại một lần trải qua ảo cảnh.

Lạc Hòa trong lúc nhất thời đều không nghĩ ra được cái này ảo cảnh là từ khi nào bắt đầu.

Này chung quanh ảo cảnh cùng bọn họ tới rừng rậm phía trước giống nhau như đúc, cái kia tiền bối hạ nhậm thiên cũng không phải giả.

Chỉ là bọn hắn vài người không biết từ khi nào bắt đầu, cũng đã lâm vào ảo cảnh bên trong.

Nếu Lạc Hòa cảm giác không có sai nói, hạ nhậm thiên phỏng chừng chính mình cũng là ở ảo cảnh bên trong.

Lạc Hòa trong lúc nhất thời thế nhưng có chút phân tích không ra vị tiền bối này rốt cuộc là có ý tứ gì.

Nhưng là này đó đều không có cái gì cùng lắm thì.

Lạc Hòa thở dài, nếu hắn đã phát hiện đây là một cái ảo cảnh, như vậy liền yêu cầu nhìn xem vị kia tiền bối rốt cuộc là nghĩ như thế nào.

Cũng không biết là hắn vấn đề vẫn là tiểu sư đệ vấn đề, này một người tiếp một người ảo cảnh thật là làm Lạc Hòa có chút thẩm mỹ mệt nhọc.

Hiện tại các tiền bối liền không thể lộng điểm lợi hại một chút chiêu số sao?

Lạc Hòa đem cái này suy đoán nói cho Nam Cung Giác, Nam Cung Giác gật gật đầu, một bộ dự kiến bên trong bộ dáng.

“Kỳ thật hệ thống sớm đều nhắc nhở quá ta……” Nam Cung Giác cảm thấy có có điểm chột dạ.

Hắn không biết chính mình vì cái chột dạ, nhưng là phía trước hệ thống nói bọn họ khả năng xuất hiện ở ảo cảnh bên trong thời điểm, hắn còn không có đương một chuyện, bởi vì ngay từ đầu thời điểm ảo cảnh bên trong hệ thống là không có cách nào tiến vào, ban đầu hệ thống nói như vậy thời điểm, Nam Cung Giác còn tưởng rằng hệ thống là ở khung người.

Nhưng là sự thật cho thấy, tuy rằng không biết hạ nhậm ngày trước bối là như thế nào làm được, nhưng là nơi này xác thật là một cái ảo cảnh, hơn nữa vẫn là trước mắt mới thôi, duy nhất một hệ thống cũng có thể xuất hiện ở trong đó ảo cảnh.

Nói cách khác, nếu là hệ thống không thể xuất hiện ở trong đó, Nam Cung Giác phỏng chừng vừa tiến đến liền phát hiện nơi này là một cái ảo cảnh.

Bởi vì hệ thống duyên cớ, Nam Cung Giác đối cái này ảo cảnh có vài phần tò mò, cũng liền không có nói cho Lạc Hòa.

Không nghĩ tới Lạc Hòa thế nhưng qua lâu như vậy mới phát hiện nơi này là một cái ảo cảnh.

Lạc Hòa kỳ thật cũng cảm thấy một tia đã lâu xấu hổ, hắn phát hiện vấn đề này thời điểm, vẫn là bởi vì tiểu sư đệ duyên cớ.

Bất quá ở phát hiện nơi này là một cái ảo cảnh lúc sau, bọn họ ngược lại càng thêm nghi hoặc. Cho nên vị kia tiền bối rốt cuộc là muốn làm cái gì?

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa cũng không biết.

Bọn họ quan sát một đoạn thời gian, phát hiện hạ nhậm thiên chính là không có việc gì gọi bọn hắn đi ra ngoài rèn luyện rèn luyện, sau đó trào phúng một chút Nam Cung Giác thực lực chẳng ra gì, thanh cừ cùng ngao sơn bọn họ cũng chính là thông thường cãi nhau đối lẫn nhau thập phần bất mãn linh tinh.

Hoàn toàn nhìn không ra tới cái này ảo cảnh tồn tại ý nghĩa là cái gì

Bất quá bởi vì biết nơi này là ảo cảnh duyên cớ, Nam Cung Giác đột nhiên hỏi hệ thống một cái thập phần nghiêm túc vấn đề: "Thống a, hệ thống thương thành có hay không cái loại này thần không biết quỷ không hay chế tạo ảo cảnh đạo cụ?"

Hệ thống mắt trợn trắng: "Ký chủ, ta cảm thấy ngươi gần nhất nhất định là bành trướng, ở trận pháp bách khoa toàn thư bên trong cái gì trận pháp không có a? Bất quá ngươi hiện tại thực lực phỏng chừng cũng làm không ra như vậy công hiệu trận pháp."

"Trước đem ngươi trào phúng đình một chút, liền trước nói nói ngươi rốt cuộc có thể hay không tìm được đi."

Hệ thống không cao hứng bĩu môi, nó ký chủ thật là thập phần quá mức, phía trước thời điểm còn ngẫu nhiên trang một trang đứng đắn hiếu học bộ dáng, hiện tại hoàn toàn bị Lạc Hòa dưỡng thành một con cá mặn.

Không chỉ có trận pháp lui ra phía sau, hiện tại càng là liền học tập đều không nghĩ học.

Còn như vậy đi xuống, bọn họ khi nào mới có thể thịnh đến cấp bậc cao nhất a?

Nhưng là hiện tại hệ thống liền răn dạy ký chủ tiêu cực lãn công năng lực đều không có, chủ yếu là không dám.

Không biết vì cái gì, hệ thống cảm giác Nam Cung Giác tựa hồ đối hệ thống làm chút cái gì tay chân……

Nhưng là chuyện này hệ thống căn bản không dám thâm tưởng, nó tưởng tượng liền cảm giác được chính mình muốn xong.

Hoài một loại thấp thỏm tâm tình, hệ thống tiến vào thương thành tra tìm một chút, quả nhiên phát hiện một ít dùng một lần chế tạo ảo cảnh đồ vật, số lượng còn không ít.

"Báo cáo ký chủ, thương thành có chế tạo ảo cảnh trang bị, không biết ký chủ muốn mấy thứ này làm cái gì?"

Nam Cung Giác cười cười: "Làm cái gì? Cái này năm khó lúc đầu nói chỉ cho phép người khác dùng ảo cảnh tính kế ta, liền không thể ta dùng ảo cảnh đi thương tổn người khác sao?"

Hệ thống run run, vì cái gì nó sẽ cảm thấy hiện tại ký chủ có điểm đáng sợ đâu?

Nó ký chủ nhân thiết chẳng lẽ không phải cái loại này dựa vào Lạc Hòa dưỡng tiểu bạch kiểm nhân thiết sao?

Nếu Nam Cung Giác đã biết hệ thống là cái gì ý tưởng, phỏng chừng chỉ nghĩ ha hả hệ thống vẻ mặt, bất quá hệ thống lúc này đây học ngoan, ở chửi thầm nhà mình ký chủ thời điểm, trước đem chính mình quan vào phòng tối che chắn lên.

Nếu không phải ảo giác nói, kia chỉ có thể chứng minh nhà mình ký chủ là một cái thập phần nguy hiểm người.

Hệ thống phía trước tuyển ký chủ cũng là đủ loại loại hình người, nhưng là không có một cái như là hiện tại ký chủ như vậy nắm lấy không ra.

Hệ thống đem chính mình quan vào trong phòng tối, Nam Cung Giác đã nhận ra, nhưng thật ra không nói gì thêm.

Chế tạo ảo cảnh đối với có hệ thống xuất phẩm đạo cụ Nam Cung Giác tới nói là một kiện thập phần sự tình đơn giản, hắn thậm chí cũng là thần không biết quỷ không hay liền chế tạo một tầng ảo cảnh, hoàn toàn đem chính mình ảo cảnh che giấu ở này một tầng từ hạ nhậm thiên khống chế ảo cảnh bên trong.

Nếu hắn cùng ảo cảnh như vậy có duyên, vậy đưa cho này đó thích ảo cảnh gia hỏa nhóm một cái đại lễ hảo.

Nam Cung Giác dùng hệ thống xuất phẩm thương phẩm, ở một cái ban đêm, cùng Lạc Hòa cùng nhau, lén lút tiềm nhập hạ nhậm thiên thần hồn bên trong.

Tuy rằng đối với tu sĩ tới nói chuyện này thập phần nguy hiểm, một không cẩn thận liền sẽ xong đời, một cái tu sĩ thức hải giữa tràn ngập uy hiếp, đặc biệt là bọn họ muốn đi vào vẫn là một cái Ma tộc đại năng, đã từng vẫn là Ma giới vương tu sĩ thần hồn bên trong, bên trong nguy hiểm không phải bọn họ có thể tưởng tượng.

Nhưng là thực hiển nhiên, Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa đều không lo lắng loại chuyện này.

Trừ bỏ bởi vì Nam Cung Giác có hệ thống cái này siêu cường lực ngoại quải bên ngoài, còn có một nguyên nhân chính là Lạc Hòa bản nhân kỳ thật cũng không đơn giản.

Hắn vốn là trọng sinh trở về, ban đầu trọng sinh đến chính mình tuổi trẻ thời điểm thân thể bên trong thời điểm, liền thiếu chút nữa bởi vì thần hồn lực lượng quá cường đại mà thiếu chút nữa xảy ra chuyện, bởi vậy hắn thần hồn lực lượng so với hiện tại ở ảo cảnh bên trong mọi người thêm lên còn phải cường đại rất nhiều.

Hai người kia có thể nói là không có sợ hãi.

Nhưng mà lệnh hai người không nghĩ tới chính là, bọn họ ở hạ nhậm thiên hồi ức bên trong nhìn đến quá khứ nhưng cùng huyền thương cùng hạ nhậm thiên hai người sở miêu tả đều một trời một vực.

Ở viễn cổ thời kỳ, nhân ma yêu quỷ bốn tộc hài hòa ở chung thời điểm, mọi người đều không có ích lợi xung đột, ở chung đến phá lệ hài hòa, mỗi một cái tộc người đều có thể đủ tu luyện, đại gia ở chung đến độ thập phần hài hòa thân thiện, cũng không có xuất hiện cái gì ngươi lừa ta gạt linh tinh sự tình.

Nhưng là theo thời gian trôi đi, bốn tộc chi gian dần dần bắt đầu xuất hiện cường giả.

Tuy rằng đồng dạng đều là tu luyện, nhưng là đại gia tu luyện kết quả không giống nhau, ban đầu xuất hiện mạnh nhất bốn người, cũng chính là sau lại Yêu Vương huyền thương, Ma Vương hạ nhậm thiên, người vương thịnh bích, cùng với Quỷ Vương phó tuyên này bốn người là trước hết xuất hiện cường giả.

Bọn họ chi gian quan hệ vẫn luôn là bạn bè, mọi người đều trầm mê với tu luyện biến cường, đối với ngoại vật không có gì dã tâm cùng ý tưởng, tuy rằng không biết vì cái gì sẽ bị người đột nhiên đề cử trở thành bốn cái chủng tộc vương, nhưng là như vậy thân phận đối bọn họ cũng sẽ không có cái gì gây trở ngại, tương phản ngẫu nhiên còn có thể mang đến một ít tiện lợi, bởi vậy bọn họ đều không có phản bác, cứ như vậy thuận lý thành chương xuất hiện viễn cổ tứ vương.

Đại gia ở trở thành tứ vương lúc sau một đoạn thời gian đều vẫn là kéo dài ban đầu thời điểm ở chung phương thức, ai cũng không có cảm thấy như vậy có cái gì không đúng, nhưng là người đều là sẽ biến.

Dần dần mà bọn họ tu luyện thời điểm tài nguyên bắt đầu xuất hiện trùng hợp.

Bởi vì bình thường tu luyện tài nguyên đối bọn họ tới nói không có gì dùng, ở bốn tộc bất luận cái gì địa phương đều có khả năng xuất hiện thích hợp bốn tộc mọi người thiên tài địa bảo, bọn họ chi gian dần dần mà bắt đầu xuất hiện cạnh tranh.

Chỉ cần có cạnh tranh, người liền sẽ phát sinh thay đổi.

Bọn họ bốn cái phía trước thực lực cơ hồ vẫn luôn là sánh vai song hành, ai cũng không có cảm thấy có cái gì không đúng.

Mãi cho đến Yêu Vương huyền thương đột nhiên biến cường.

So với bọn hắn mọi người đều phải cường đại, Quỷ Vương phó tuyên, người vương thịnh bích, cùng với Ma Vương hạ nhậm thiên ba người thêm lên đều đánh không lại huyền thương.

Mọi người đều ý thức được sự tình không đúng.

Bọn họ ban đầu chỉ là tò mò vì cái gì huyền thương sẽ trở nên lợi hại như vậy, lúc ấy huyền thương cũng còn không có như vậy nhiều tâm tư, liền trực tiếp đem chính mình biến cường bí mật nói cho bọn họ ba cái.

Nguyên lai huyền thương biến cường nguyên nhân, thế nhưng là một quả thoạt nhìn thập phần không chớp mắt cục đá!

Được đến kia tảng đá lúc sau, huyền thương vận khí liền bắt đầu trở nên thập phần hảo, thiên tài địa bảo tu luyện tài nguyên linh tinh đồ vật như là không cần tiền giống nhau ở hắn bên người xuất hiện, thậm chí có đôi khi chỉ là tùy tiện hướng trên mặt đất xem một cái đều có thể phát hiện một cái thiên tài địa bảo.

Bởi vì tâm tư đơn thuần duyên cớ, huyền thương không hề có tàng tư đem chính mình lớn nhất bí mật chia sẻ ra tới, thậm chí bọn họ bốn người còn thương lượng hảo mỗi cách một đoạn thời gian liền một người sử dụng kia tảng đá.

Nhưng là ai cũng không nghĩ tới, kia tảng đá sẽ bỗng nhiên mất tích.

------oOo------

Phần 234

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 234: Qua đi những cái đó sự

Chân chính sự tình là từ lúc ấy bắt đầu.

Ngay từ đầu thời điểm ai cũng không tin cục đá là chính mình mất tích, bọn họ đều tưởng ai đem cục đá giấu đi, bốn người bắt đầu rồi hữu nghị tan biến bước đầu tiên: Cho nhau nghi kỵ cùng hoài nghi.

Bọn họ đều cho rằng là đối phương đem cục đá giấu đi, hơn nữa bắt đầu rồi một đoạn thời gian đặc biệt lâu dài rùng mình.

Mãi cho đến thiên lôi giáng thế, làm cho bọn họ tìm ra kia một cục đá.

Lúc ấy thiên lôi đối bọn họ tới nói là thập phần đáng sợ tồn tại, bởi vậy ở thiên lôi ép hỏi dưới đều không có thừa nhận là bọn họ lấy đi cục đá, đại gia mới phát hiện vấn đề nơi, bọn họ lúc ấy mới hiểu được, cục đá thật là chính mình mất tích, cùng bọn họ không có gì quan hệ.

Chỉ là lúc ấy đã chậm.

Đại gia đã rất khó trở lại ban đầu cái loại này cho nhau tín nhiệm hữu nghị.

Lúc sau dài dòng thời gian, bọn họ đều ở dùng để tìm kiếm kia khối mất tích cục đá quá trình bên trong, đại gia kỳ thật căn bản không có cái gì liên hệ, gặp mặt thời điểm không khí thậm chí đều có thể nói là giương cung bạt kiếm.

Nam Cung Giác: "……"

Sự thật này cùng bọn họ phía trước nói tình huống khác biệt cũng quá lớn một chút đi?

Lúc trước hảo bằng hữu, liền tính là gặp được lẫn nhau, cũng đều là cái mũi không thấy cái mũi mắt không thấy mắt tình huống.

Bọn họ bởi vì chính mình lúc trước hoài nghi cảm thấy hổ thẹn, cũng bởi vì đối phương hoài nghi mà cảm thấy bi thương, cho nên bọn họ mọi người đều không có lựa chọn tha thứ chính mình, cũng không tha thứ người khác.

Về bọn họ loại tâm tính này, Nam Cung Giác không tỏ ý kiến.

Hắn dù sao cũng không có biện pháp cùng loại này xảy ra chuyện liền hoài nghi người khác người làm bằng hữu.

Nhưng là những việc này đều không có cái gì quan hệ, Nam Cung Giác bọn họ mục tiêu không phải cái này, nguyên bản Nam Cung Giác chế tạo ảo cảnh, ảo cảnh là không có khả năng làm người nhìn thấy lúc trước cảnh tượng, nhưng là

hệ thống trợ giúp hắn làm cái tệ, làm hạ nhậm thiên cho rằng chính mình gặp được huyền thương, hai người đối chọi gay gắt thời điểm đem lúc trước sự tình tất cả đều nói ra.

Nam Cung Giác trong lúc nhất thời thế nhưng cũng không biết nên nói cái gì cho tốt.

Hơn nữa……

Hai người kia đều mau đem lúc trước đối phương hắc lịch sử tất cả đều nói ra, còn không có nói đến trọng điểm.

Bọn họ tìm được rồi kia tảng đá sao? Thiên Đạo đến tột cùng là có ý tứ gì? Bốn tộc chi gian đến tột cùng là như thế nào phân liệt?

Này đó chuyện quan trọng, bọn họ một chữ đều không có nghe được.

Cũng không biết đến tột cùng là hạ nhậm thiên đã phát hiện nơi này có vấn đề vẫn là bọn họ thật sự có nhiều như vậy lời muốn nói.

Lạc Hòa nghe bọn họ nói, vẫn luôn đều ở nhíu mày trầm tư.

Hạ nhậm thiên tu vi hẳn là không có khả năng đến bây giờ còn không có phát hiện cái này ảo cảnh xảy ra vấn đề, nhưng là nếu đối phương đã phát hiện nói, vì cái gì còn ở tiếp tục cùng ảo cảnh bên trong căn bản không tồn tại huyền thương nói chuyện?

Hơn nữa……

Lạc Hòa thần sắc ám ám.

Hắn tổng cảm thấy hạ nhậm thiên cùng huyền thương chi gian ở chung có điểm không thích hợp?

Nhưng là Lạc Hòa là sẽ không đem loại này hoàn toàn không có nắm chắc thậm chí nghe tới còn có điểm không thể tưởng tượng hơn nữa có điểm bát quái ý tứ ý tưởng nói ra.

Liền tính cùng tiểu sư đệ quan hệ lại hảo cũng không được.

Vạn nhất nhân gia không có loại quan hệ này, tiểu sư đệ nói không chừng muốn đem loại chuyện này lấy ra tới nói bao nhiêu lần.

Am hiểu sâu không nên lời nói không nói Lạc Hòa, phi thường sáng suốt bảo trì trầm mặc.

Nam Cung Giác còn không biết nhà mình đại sư huynh trong đầu đều suy nghĩ chút cái gì cẩu huyết bát quái nội dung, hắn cảm thấy có điểm nhàm chán.

Bọn họ là lợi dụng hệ thống năng lực viễn trình theo dõi hạ nhậm thiên bên kia tình huống, không có tự mình đi trước, bởi vì bọn họ chỉ cần xuất hiện ở hạ nhậm thiên có thể cảm giác đến trong phạm vi liền có khả năng bị phát hiện, đương nhiên hai người đều là không có khả năng làm loại chuyện này.

Lúc này Nam Cung Giác nhịn không được gọi một chút hệ thống: “Thống a, ngươi đã có loại này công năng vì cái gì không nói sớm đâu?”

Hệ thống: “??” Này chẳng lẽ còn là nó sai rồi sao? Ký chủ chính mình không hảo hảo hiểu biết một chút hệ thống công năng hiện tại thế nhưng còn không biết xấu hổ như vậy hỏi nó, thật là thật quá đáng!

Nhưng mà hệ thống liền tính là biết nhà mình ký chủ quá mức, cũng chỉ dám ở trong lòng ngẫm lại, trên thực tế là cái gì cũng không dám làm.

“Tính, trông cậy vào ngươi cũng không có gì dùng.” Nam Cung Giác tiêu phí nhất định Kịch Tình Độ từ thương thành thay đổi một đống đồ ăn vặt, không xương cốt giống nhau ngồi ở Hỗn Nguyên Lâu bên trong độc nhất vô nhị trên sô pha, thoạt nhìn phi thường cá mặn.

Lạc Hòa thấy tiểu sư đệ cái dạng này, không khỏi bật cười.

Đổi thành là khác bất luận cái gì một người, có lớn như vậy vận may, đều sẽ không hỗn thành cái dạng này đi?

Bất quá Lạc Hòa có đôi khi hắn lại không thể không thừa nhận, nếu không phải cái dạng này Nam Cung Giác, lúc trước hắn phỏng chừng cũng sẽ không chú ý tới đi?

Nghĩ đến ban đầu trọng sinh trở về thời điểm chỉ nghĩ ở Cửu Thiên Tông đương cá mặn chính mình, Lạc Hòa cũng nhịn không được có chút cảm khái.

Liền ở hai người đều tâm tình phức tạp thời điểm, hạ nhậm thiên bên kia rốt cuộc nói đến chính sự.

Hạ nhậm thiên đối mặt xuất hiện ở hắn trước mặt huyền thương, ánh mắt thương xa, như là đang nhìn huyền thương, lại như là đang nhìn người khác, hắn thần sắc có chút thương cảm: “Ta biết, ngươi làm những cái đó bọn nhỏ đến nơi đây tới, hoặc là là tìm được rồi tìm kiếm kia tảng đá biện pháp, hoặc là chính là thật sự chịu đựng không nổi đi……”

Lúc trước hắn còn tưởng rằng bọn họ bốn người có thể vẫn luôn đều làm tốt bằng hữu, nhưng là ai có thể nghĩ đến cuối cùng bọn họ thế nhưng này đây như vậy nguyên nhân kết thúc một đoạn này hữu nghị, thậm chí tới rồi cuối cùng đại gia thậm chí còn trở mặt thành thù đâu?

Nghĩ đến những cái đó qua đi, vòng là cảm thấy chính mình đã hoàn toàn quên đi chuyện quá khứ, kỳ thật đều chỉ là bị cố tình phong ấn ở ký ức trong một góc, chỉ chờ đãi một cái thích hợp thời cơ, liền sẽ đột nhiên tiết áp, tràn ngập trong óc.

Bất quá này đó nhưng thật ra cũng khỏe.

Hạ nhậm thiên chớp chớp mắt, đột nhiên nói: “Tuy rằng không biết là vị nào tiểu hữu làm được ảo cảnh, nhưng là xem ở ta phía trước hoàn toàn bị lừa gạt tới rồi phân thượng, ta có thể suy xét một chút trả lời các ngươi mấy vấn đề.”

“Như vậy,” hắn ngữ khí bỗng nhiên biến đổi, có chút giảo hoạt lên, “Các ngươi muốn biết cái gì đâu?”

Nam Cung Giác trợn mắt há hốc mồm: “Hắn là khi nào phát hiện?”

Lạc Hòa nhưng thật ra sớm có đoán trước, nhưng là hắn cũng không có tính toán nói cái gì.

Quả nhiên, đợi một đoạn thời gian lúc sau, hạ nhậm thiên không có nghe được có người trả lời, chỉ có thể nhíu nhíu mày: “Nhìn không ra tới tiểu tể tử còn rất cảnh giác, tính, dù sao những việc này ta lưu tại trong bụng cũng vô dụng.”

Hắn lẩm nhẩm lầm nhầm không biết nói gì đó, bỗng nhiên duỗi tay đụng vào một chút thoạt nhìn

Giống như là thật sự giống nhau huyền thương, khẽ cười cười.

“Phía trước sự tình ta đều nói qua đi, ta tới nói cho các ngươi một ít chuyện sau đó đi.”

Hạ nhậm thiên chuyện xưa là từ đại gia đường ai nấy đi lúc sau phân biệt tìm kiếm kia khối thần bí cục đá bắt đầu.

Hắn ngay từ đầu cho rằng kia tảng đá là bị người trộm đi, nhưng là ở bài tra qua đi, hắn không thể không thừa nhận, huyền thương lựa chọn tàng đồ vật địa điểm quả thực xảo diệu, trừ bỏ bọn họ bốn cái bên ngoài thật đúng là hoàn toàn không có người tìm được.

Nghĩ đến lúc trước bọn họ ở người chết đôi tụ hội nhật tử, hạ nhậm thiên nhịn không được trừu trừu khóe miệng.

Xác nhận cục đá không phải bị người trộm đi, hạ nhậm thiên lúc ấy nghĩ tới một cái không thể tưởng tượng sự tình, kia tảng đá nên không phải là chính mình chạy đi?

Hắn tuy rằng không phải Yêu tộc, nhưng là cũng biết Yêu tộc người thập phần không nói đạo lý, mặc kệ là thứ gì, ở Yêu tộc đều có khả năng trở thành yêu quái, mà kia tảng đá nơi địa phương, vừa lúc là lúc ấy bốn tộc cam chịu dùng để đôi thi thể địa phương……

Tự nhiên cũng là tồn tại yêu khí, cho nên kia tảng đá bỗng nhiên thành tinh cũng là bình thường đi?

Hoài ý nghĩ như vậy, hạ nhậm thiên đột nhiên sinh ra không biết từ đâu mà đến dũng khí, hắn hướng Thiên Đạo dò hỏi kia tảng đá có phải hay không tu luyện thành yêu chính mình rời đi.

Sau đó bị sét đánh thành than đen.

Hắn vẫn luôn cũng không biết kia tảng đá rốt cuộc là thứ gì, vì cái gì Thiên Đạo đối nó coi trọng như vậy, lại vì cái gì ngay cả Thiên Đạo đều tìm không thấy này một cục đá hướng đi?

Lúc ấy hạ nhậm thiên đều có một chút bất chấp tất cả tâm tư, căn bản không nghĩ tiếp tục làm chút cái gì, mặt ngoài tuy rằng vẫn là đang tìm kiếm kia tảng đá, nhưng là ngầm căn bản không có làm vài món sự đi tìm.

Cũng chính là trong truyền thuyết bằng mặt không bằng lòng đi.

Sau lại hạ nhậm thiên tài biết, không chỉ là hắn một người như vậy tưởng, mặt khác bốn người kỳ thật ý tưởng đều cùng hắn không sai biệt lắm, nói cách khác bọn họ hành vi đều là giống nhau, mặt ngoài giống như ở phi thường ra sức tìm kiếm, trên thực tế lại là chỉ lo chính mình tu luyện.

Sau đó Thiên Đạo phẫn nộ rồi.

Kỳ thật hạ nhậm thiên cũng nói không hảo rốt cuộc có phải hay không chính mình vấn đề, bọn họ lúc ấy đã đối với Thiên Đạo giao cho nhiệm vụ này đã hoàn toàn không có ôm một chút tích cực tâm thái.

Sau đó bốn tộc chi gian đột nhiên xuất hiện một cái thật lớn nguy cơ.

Lúc ấy, gặp rắc rối bốn người tổ đều ở bên ngoài làm bộ chính mình đang tìm kiếm kia tảng đá, hơn nữa lúc ấy bọn họ đã sớm đã đem chính mình thân là các tộc vương thân phận làm đi ra ngoài, hết sức chuyên chú núp vào.

Cũng chính bởi vì vậy, khi bọn hắn phát hiện bốn tộc xảy ra chuyện thời điểm, vẫn là bọn họ ở du lịch thời điểm căn bản là không có nhìn thấy bất luận cái gì một cái bốn tộc tộc nhân lúc sau.

Ý thức được sự tình không đúng bốn người ở một lần tụ tập tới rồi cùng nhau, gặp phải chính là bốn tộc tương đối cường đại hậu bối tất cả đều bởi vì ngoài ý muốn hoặc bỏ mình hoặc biến mất hiện trường.

Bọn họ thậm chí không có thời gian tự hỏi vì cái gì sẽ phát sinh chuyện như vậy, liền bắt đầu vì bảo hộ bốn tộc dư lại sinh lực mà bắt đầu bôn ba lên, chờ đến bốn tộc lại một lần khôi phục lên lúc sau, bốn người chi gian quan hệ vẫn như cũ là không nóng không lạnh.

Sau đó thời gian lại đi qua rất nhiều năm.

Bọn họ loáng thoáng hoài nghi bốn tộc gặp kiếp nạn cùng kia khối mất tích cục đá có quan hệ, nhưng là ai cũng không có chứng cứ, bởi vậy ở miễn cưỡng đem bốn tộc bảo vệ lại tới lúc sau, bọn họ liền bắt đầu cẩn trọng tiếp tục bắt đầu tìm kiếm kia khối thần bí cục đá.

Lúc này đây ai cũng không dám lại tiếp tục làm một ít quá mức giấu giếm, tuy rằng vẫn luôn không có tìm được kia tảng đá ở địa phương nào, nhưng là bốn tộc quả nhiên không có bởi vậy tao ngộ cái gì kiếp nạn.

Đương nhiên này đó không phải trọng điểm.

Quan trọng nhất một chút là, sau lại lại đã xảy ra chuyện.

Lúc này đây lại không phải Thiên Đạo nồi.

Mà là Nhân tộc.

Cái này chủng tộc luôn luôn thập phần kỳ lạ, chính yếu chính là, Nhân tộc tiến hóa phương hướng cũng không biết là cái gì, bọn họ đầu óc bỗng nhiên xuất hiện rất nhiều quỷ dị ý tưởng, sau đó bắt đầu thực tiễn.

Liền ở Ma tộc Quỷ tộc Yêu tộc đều vẫn là cường giả vi tôn nắm tay nói chuyện thời điểm, Nhân tộc lại bắt đầu dần dần xuất hiện quốc gia vũ khí phân liệt chiến tranh từ từ sự tình.

Nhân tộc tu sĩ cũng dần dần mà cùng ban đầu không giống nhau.

Bọn họ cho rằng "Không phải tộc ta, tất có dị tâm".

Ngay từ đầu bốn tộc tuy rằng không cư trú địa phương đều có một ít khoảng cách, nhưng là miễn cưỡng tới nói còn có thể xem như hỗn cư.

Ở mặt khác tam tộc hoàn toàn không có phản ứng lại đây thời điểm, Nhân tộc đã bắt đầu kế hoạch như thế nào bài trừ dị kỷ mở rộng thế lực.

Cũng chính là ở kia một đoạn thời gian, đã xảy ra một khác kiện làm hạ nhậm thiên cảm thấy không thể tưởng tượng sự tình.

Nhân tộc nhân loại, còn không phải Nhân tộc tu sĩ, thế nhưng cho rằng bọn họ Ma tộc uy hiếp tới rồi Nhân tộc quyền lợi, sau đó bắt đầu ở Thượng Ngu Đại Lục hạ đạt đồ ma lệnh.

Ở hạ nhậm thiên trong mắt, Nhân tộc cùng Ma tộc chi gian ở chung cũng không có bất luận cái gì vấn đề, nhưng là Nhân tộc cũng không biết từ địa phương nào tìm tới có lẽ có lý do, khiến cho Ma tộc cùng Nhân tộc lập tức trở thành chết thù.

Nhân tộc tu sĩ khả năng đầu óc cũng không tốt lắm, đương nhiên cũng có khả năng là bởi vì có thể quản sự người không ở duyên cớ, thế nhưng cũng tham dự tới rồi trận này đồ ma hành động bên trong.

Ở kia đoạn thời gian, sở hữu nguyên bản ở Thượng Ngu Đại Lục cư trú Ma tộc đều bị người hoặc là giết chết hoặc là bị Nhân tộc đuổi giết, toàn bộ Thượng Ngu Đại Lục tràn ngập trứ ma tộc máu tươi.

Hạ nhậm trời biết chuyện này thời điểm quả thực khí tạc, hắn nhanh chóng quyết định mang theo sở hữu Ma tộc rời đi Nhân tộc đại lục, hơn nữa thề từ đây không hề đặt chân Thượng Ngu Đại Lục.

Nhất buồn cười chính là, liền ở Ma tộc bị Nhân tộc đuổi giết đuổi đi thời điểm, Yêu tộc người khoanh tay đứng nhìn, thậm chí còn có chút vui sướng khi người gặp họa.

Sau đó còn không có chờ đến Ma tộc bị hoàn toàn đuổi đi, nhân loại liền bắt đầu nhằm vào Yêu tộc kế hoạch.

Yêu tộc hoàn toàn bị đánh một cái trở tay không kịp, bị đã biết tin tức này gấp trở về huyền thương tiếp quản, từ nay về sau cũng không có lại tiếp tục đặt chân Thượng Ngu Đại Lục.

Nhưng là hạ nhậm thiên là loại này cái gì đều không thèm để ý người sao?

Hắn phái người âm thầm tán phát Thiên Cương linh khí không thích hợp Nhân tộc tu luyện tin tức, sau đó những cái đó truyền thừa thiếu hụt Nhân tộc thế nhưng cho rằng loại này lời nói là thật sự, thế nhưng tìm vô số biện pháp trăm phương nghìn kế đem nhất thích hợp Nhân tộc tu luyện linh khí phong ấn.

Lúc trước biết được tin tức này, Ma tộc đại bộ phận lực lượng đều bị Nhân tộc đả kích hạ nhậm thiên tâm thập phần thống khoái.

Nhưng là hắn quên mất một sự kiện, bọn họ ban đầu viễn cổ tứ vương chi nhất người vương thịnh bích, cũng là dựa vào Thượng Ngu Đại Lục Thiên Cương linh khí tiến hành tu luyện, đã không có Thiên Cương linh khí lúc sau, hạ nhậm thiên xem như hoàn toàn không có tái kiến thịnh bích.

Chỉ là hắn không nghĩ tới trong đó duyên cớ mà thôi.

Sau lại hạ nhậm thiên phát hiện Nhân tộc mặt ngoài nói bọn họ Ma tộc ra vẻ đạo mạo mặt người dạ thú, nhưng là lại ở sau lưng trộm tu luyện Ma tộc công pháp, đem chính mình làm cho ma không ma nhân không người, làm hạ nhậm thiên cảm thấy Ma tộc bị vũ nhục!

Sau đó hắn dứt khoát lưu loát mang theo toàn bộ Ma tộc, vận dụng hơn phân nửa lực lượng đem toàn bộ Ma giới đều phân liệt mở ra, vùng tới rồi một cái không có Nhân tộc địa phương.

Yêu tộc huyền thương cũng có học có dạng đem Yêu tộc cũng chia lìa khai.

Ở cuối cùng một lần gặp mặt thời điểm, là bọn họ hai cái liên hợp Quỷ Vương phó tuyên cùng nhau thiết lập bốn tộc kết giới thời điểm.

Ở kia về sau, hắn liền tính là không còn có nhìn thấy quá huyền thương.

Hạ nhậm Thiên Nhãn trung lộ ra hoài niệm thần sắc, hắn đã sắp liền huyền thương trông như thế nào đều phải quên mất.

------oOo------

Phần 235

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 235: Ảo cảnh sau khi kết thúc

Đột nhiên nghe được hạ nhậm thiên nói chân tướng Nam Cung Giác trừ bỏ trợn mắt há hốc mồm đã không nghĩ ra được khác biểu tình.

Nhân loại nguyên lai như vậy đáng sợ sao?

Bốn tộc kết giới thiết lập lúc sau, bốn tộc chi gian liền tính là hoàn toàn chia lìa khai, tự kia về sau, hạ nhậm thiên không còn có nhìn thấy quá mặt khác ba người.

Nhưng là trên thực tế, bốn tộc kết giới thiết lập thời điểm, bọn họ liền không có nhìn thấy người vương thịnh bích, cũng không biết thịnh bích đi địa phương nào.

Đến nỗi Quỷ Vương phó tuyên……

Tên kia đối những việc này kỳ thật không có hứng thú, nếu không phải bởi vì Nhân tộc tà niệm quá nhiều, dẫn tới Quỷ tộc đều đã chịu ảnh hưởng, hắn cũng không muốn cùng hạ nhậm thiên bọn họ cùng nhau chế tạo kết giới.

Chỉ là này đó nội tình hạ nhậm thiên cũng không biết.

Rốt cuộc hắn theo như lời hết thảy đều là dựa theo chính mình trải qua cùng ý tưởng nói, mang theo mãnh liệt chủ quan sắc thái, cũng không thể đại biểu người khác lập trường cùng ý tưởng.

Nam Cung Giác bọn họ diệp đều rõ ràng chuyện này, ở hạ nhậm thiên nói xong những việc này lúc sau, cũng không có lập tức liền đem ảo cảnh thu hồi, bởi vì Nam Cung Giác cảm giác hạ nhậm thiên hẳn là rất tưởng cùng huyền thương đãi trong chốc lát.

Chỉ tiếc ảo cảnh vĩnh viễn đều chỉ có thể là ảo cảnh, cũng không thể đại biểu chân thật, tuy rằng Nam Cung Giác cảm giác được hạ nhậm thiên cùng huyền thương chi gian khả năng tồn tại cái gì không thể không nói chuyện cũ, nhưng là loại này thuộc về riêng tư của người khác thậm chí là chuyện thương tâm sự tình, Nam Cung Giác liền tính là bát quái tâm tư bành trướng, cũng sẽ không đi hỏi thăm.

Gợi lên người khác chuyện thương tâm gì đó liền không hảo.

Lạc Hòa cũng không biết tiểu sư đệ ý tưởng, nghe xong hạ nhậm thiên nói lúc sau hắn lâm vào trầm tư.

Nếu nói Nhân tộc từng ấy năm tới nay trải qua sự tình đều có hạ nhậm thiên bút tích, mà qua đi lại là như vậy rắc rối phức tạp nói……

Nghĩ đến bọn họ khả năng muốn cho bốn cái bị phân tán chủng tộc cùng đại lục một lần nữa liên hợp lại, phỏng chừng sẽ trải qua một ít khúc chiết.

Này cũng không phải tin tức tốt.

Ít nhất đối với Lạc Hòa tới nói, này tuyệt đối không phải cái gì tin tức tốt.

*

Lạc Hòa có một loại dự cảm, hắn cùng những cái đó bị viễn cổ tứ vương giữ kín như bưng kia khối thần bí cục đá chi gian tồn tại nhất định liên hệ. Cứ việc không biết loại này dự cảm chân thật tính, nhưng là tới rồi Lạc Hòa cái này tu vi trình độ, hắn vẫn là lựa chọn tin tưởng chính mình trực giác.

Đặc biệt là……

Hắn bỗng nhiên nhớ tới chính mình tựa hồ còn có một cái từ Yêu tộc yêu trủng làm ra thần bí cục đá.

Tuy rằng lúc ấy Lạc Hòa không biết vì cái gì kia viên cục đá như vậy rõ ràng nhưng là nhưng không ai phát hiện nó tồn tại, cuối cùng thế nhưng bị chính mình phát hiện, hơn nữa ngay từ đầu thời điểm, Lạc Hòa kỳ thật cũng không cảm thấy kia tảng đá có cái gì không thích hợp địa phương, nhưng mà tựa hồ từ hắn cùng tiểu sư đệ máu không cẩn thận lây dính kia tảng đá lúc sau, hắn thế nhưng loáng thoáng cùng kia tảng đá có một loại nói không rõ liên hệ.

Này đó ngoài ý muốn làm hắn không thể không hoài nghi chính mình cùng hạ nhậm thiên bọn họ theo như lời kia tảng đá chi gian tồn tại liên hệ.

Bất quá, căn cứ hạ nhậm thiên miêu tả, kia tảng đá tác dụng quá mức với nghịch thiên một ít, nếu là ở hiện tại Tu chân giới truyền ra đi như vậy một tin tức, như vậy sẽ xuất hiện sẽ là cái dạng gì tình huống.

Phỏng chừng là toàn bộ Tu chân giới đều phải điên rồi đi.

Hiện tại Tu chân giới tồn tại rất nhiều vấn đề, đặc biệt là người tu chân tâm tư không chừng, Nhân tộc nói không chừng mới là nguy hiểm nhất địa phương.

Bất quá tưởng quá nhiều cũng vô ích, bọn họ chỉ cần làm tốt chính mình hiện tại chuyện nên làm thì tốt rồi.

Rốt cuộc hiện tại Lạc Hòa chỉ là một cái bị chấp hành nhiệm vụ thanh cừ tiện thể mang theo Ma tộc mà thôi, thoạt nhìn một chút đều không quan trọng.

Tuy rằng hắn cũng biết hạ nhậm thiên hẳn là đã phát hiện bọn họ này một cái trong đội ngũ làm chủ người là hắn, nhưng là liền tính như vậy, chỉ cần hắn không thừa nhận, hạ nhậm thiên cũng không dám liền thật sự đương hắn là chủ sự người đi?

Như vậy tưởng tượng, Lạc Hòa tức khắc yên tâm rất nhiều.

*

Chờ ảo cảnh chân chính kết thúc đã là nửa tháng lúc sau.

Ở ảo cảnh biến mất lúc sau, hạ nhậm thiên ngơ ngẩn mà đối với trước mắt huyền thương bỗng nhiên biến mất địa phương, lẩm bẩm nói: "Hiện tại hậu sinh, quả thực đáng sợ."

Cũng không biết hắn khi nào còn có thể tái kiến một lần ông bạn già.

Lúc trước liền tính là bọn họ bốn cái lẫn nhau hoài nghi nghi kỵ thời điểm, hạ nhậm thiên cùng huyền thương chi gian quan hệ cũng đều là thực tốt, đến không phải nói bọn họ không có hoài nghi đối phương, chủ yếu là liền tính bọn họ hoài nghi cũng không có biểu hiện ra ngoài, không tính toán bởi vì một cục đá phá hư lẫn nhau hữu nghị.

Tuy rằng sự thật chứng minh, không thuần túy hữu nghị quả nhiên không có khả năng lâu dài là được.

Cũng không biết huyền thương có hay không hoài niệm quá bọn họ quá khứ……

Hắn phức tạp tâm tư không có truyền đạt đến Lạc Hòa bọn họ nơi đó, Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa ban đầu thời điểm ai cũng không nghĩ tới hạ nhậm thiên thế nhưng có nhiều như vậy nói muốn cùng huyền thương nói.

Mỗi một lần bọn họ tưởng tượng muốn đem ảo cảnh kết thúc thời điểm, hạ nhậm thiên giống như là đột nhiên có đoán trước giống nhau đối với huyền thương nói một ít buồn nôn hề hề lừa tình nói, làm đến trong lúc nhất thời Nam Cung Giác đều có điểm ngượng ngùng đem ảo cảnh bỏ chạy.

Đến cuối cùng vẫn là hệ thống lên tiếng lại không kết thúc ảo cảnh bọn họ liền phải bị hạ nhậm thiên truy tung đến là ai chế tạo ảo cảnh thời điểm, Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa mới đưa ảo cảnh rút về.

Rút về ảo cảnh lúc sau, bọn họ đương nhiên cũng triệt bỏ đối hạ nhậm thiên bên kia phát sóng trực tiếp.

Bất quá ở đóng cửa phía trước, Nam Cung Giác không cẩn thận quét tới rồi liếc mắt một cái thanh cừ bọn họ bên kia trạng huống, sau đó có chút vô ngữ phát hiện bọn họ bốn người thế nhưng một chút đều không có phát hiện cái này ảo cảnh đã trở thành một vòng bộ một vòng liên hoàn ảo cảnh.

Bất quá như vậy cũng khá tốt.

*

Ngây ngốc hài tử quả nhiên vẫn là đơn thuần một chút hảo.

Bất quá……

Nam Cung Giác nheo nheo mắt, bỗng nhiên nghĩ tới một kiện thập phần nghiêm túc sự tình, nơi này thật sự chỉ là một cái ảo cảnh sao? Hắn tựa hồ cảm giác

được ngao sơn tu vi gia tăng tựa hồ cũng không phải giả.

Nói cách khác, nơi này thế nhưng cũng không chỉ là đơn thuần ảo cảnh.

Phát hiện điểm này, Nam Cung Giác cũng nhịn không được có chút kính nể, quả nhiên gừng càng già càng cay.

Bất quá cứ như vậy……

Bọn họ chế tạo ảo cảnh sự tình chẳng phải là cứ như vậy lộ tẩy?

"Làm sao vậy?" Lạc Hòa phát hiện Nam Cung Giác có chút mặt ủ mày ê cau mày, không nhịn xuống sờ soạng một phen tiểu sư đệ tóc, hỏi.

Nam Cung Giác đem chính mình băn khoăn giải thích một chút, Lạc Hòa trầm mặc một lát, mới nói: "Ngươi như vậy tưởng là đúng, bất quá liền tính hắn đã biết là chúng ta chế tạo ảo cảnh cũng không cái gọi là."

"Ai?" Nam Cung Giác có điểm tò mò, đối phương tu vi so với bọn hắn cao hơn nhiều như vậy, phát hiện chuyện này chẳng lẽ không phải muốn trước cho bọn hắn một chút đau khổ nếm thử sao?

Lạc Hòa biết rõ ràng Nam Cung Giác băn khoăn, không nhịn xuống cười khúc khích: "Yên tâm đi tiểu sư đệ, chúng ta sẽ không có việc gì, ngươi hiện tại thân thể tốt một chút sao?"

Nam Cung Giác gật gật đầu, thân thể hắn hiện tại còn không hảo đã có thể quá không có đạo lý, bất quá này đó cũng hoàn toàn không quan trọng, hắn vẫn là có chút lo lắng: "Hạ nhậm ngày trước bối hắn thật sự sẽ không đối chúng ta làm cái gì sao?"

Tỷ như bắt lại làm thực nghiệm trên cơ thể người linh tinh.

*

Đương nhiên đây là không có khả năng, Nam Cung Giác có một loại phi thường thần kỳ cảm giác, thân là Ma tộc hạ nhậm thiên thoạt nhìn còn phi thường thiên chân lý tưởng chủ nghĩa, cảm thấy nhân loại so với bọn hắn Ma tộc đáng sợ nhiều.

Hơn nữa, không quen nhìn nhân loại châm ngòi ly gián thất tín bội nghĩa không có việc gì tìm việc hành vi, mỗ một loại trình độ đi lên nói, Ma Vương có thể nói là tam quan thập phần đoan chính.

Tuy rằng nói một cái Ma Vương giả thiết thế nhưng không phải chuyện xấu làm tuyệt giống người điên hành vi quỷ dị thậm chí còn thích ăn người cũng đã thực quỷ dị, nhưng là Ma tộc tam quan thế nhưng so nhân loại đoan chính nhiều gì đó.

Quả nhiên vẫn là làm người cảm thấy không thể tưởng tượng a.

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa đi ra Hỗn Nguyên Lâu, bên ngoài thanh cừ bọn họ đã ở ảo cảnh bên trong đi theo phía trước hạ nhậm thiên phân phó tiến hành

rồi vài thiên cực kỳ tàn ác huấn luyện, hiện tại một đám đều cùng sương đánh cà tím dường như, thoạt nhìn nhỏ yếu lại đáng thương.

Đương nhiên Nam Cung Giác chú ý không phải cái này.

Hắn có chút tò mò hỏi: "Các ngươi đều luyện thời gian dài bao lâu a?"

Vì cái gì rõ ràng là tu vi rất cao đại yêu, hiện tại thoạt nhìn lại cho người ta một loại thập phần suy yếu thậm chí hơi thở thoi thóp cảm giác.

Thấy Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa, thanh cừ nâng nâng mí mắt, hữu khí vô lực nói: "Đương nhiên là mỗi ngày luyện, tiểu tử ngươi bị thương chính là hảo a…… Ngươi ma khí thanh trừ xong rồi sao?"

"A?" Nam Cung Giác trong lúc nhất thời không có phản ứng lại đây, vẫn là hệ thống kịp thời nhắc nhở chính hắn phía trước còn có ma khí nhập thể xui xẻo kinh nghiệm.

Nhưng là Nam Cung Giác cảm giác kia đã là hồi lâu sự tình trước kia.

Bọn họ đều ở ảo cảnh bên trong cùng hạ nhậm thiên không thấy mặt nói chuyện với nhau lâu như vậy.

Nam Cung Giác trong lòng rất rõ ràng, hạ nhậm thiên nói những lời này đó là cố ý nói cho bọn họ nghe, nói không chừng chính là vì đánh đem bọn họ khuyên ra Ma giới ý tưởng.

Nhưng là Nam Cung Giác hiển nhiên không phải là cái loại này dễ dàng từ bỏ người, hắn nhớ rõ phía trước huyền thương tựa hồ nói muốn đem chia lìa đại lục một lần nữa tụ lại ở bên nhau.

Không biết hạ nhậm thiên đối chuyện này có cái gì ý tưởng.

*

Thừa dịp Lạc Hòa không chú ý, Nam Cung Giác lặng lẽ đi tìm hạ nhậm thiên.

"Ngươi có chuyện gì?" Hạ nhậm thiên không có gì sắc mặt tốt, tuy rằng hắn phía trước bởi vì này nhóm người gặp được một đoạn thời gian huyền thương, nhưng là bọn họ nguyên bản mục đích là tính kế hắn, cứ việc trong lòng cảm thấy loại chuyện này tuyệt đối không phải là cái này nhược không kéo kỉ Nhân tộc tiểu tể tử làm, vẫn là nhịn không được có chút giận chó đánh mèo.

Nhưng là Nam Cung Giác hoàn toàn làm lơ hắn khó chịu, mà là phát huy chính mình cũng không tồn tại kỹ thuật diễn, hắc hắc cười cười, giả dạng làm một bộ nịnh nọt bộ dáng: "Ma Vương đại nhân, ta lặng lẽ nói cho ngươi một bí mật, ngươi có thể hay không đem ta đưa ra Ma giới a?"

"Nga?" Hạ nhậm thiên chính sắc, hiếu kỳ nói, "Ngươi có nói cái gì tưởng nói?"

Tuy rằng hắn không cảm thấy một cái tu vi thấp nhất Nhân tộc tiểu tể tử có thể biết được cái gì bí mật, nhưng là hắn hiện tại dù sao cũng không có gì sự tình có thể làm, không bằng nghe một chút tiểu tử này có thể nói ra thứ gì tới.

Bất quá Nam Cung Giác lại không có nói thẳng ra tới cái kia cái gọi là kinh thiên đại bí mật, mà là đối với hạ nhậm thiên chớp chớp mắt, nhất phái tham sống sợ chết bộ dáng: "Hắc hắc, Ma Vương tiền bối không bằng trước đáp ứng vãn bối yêu cầu, dù sao đem một cái tự tiện xông vào Ma tộc địa bàn Nhân tộc làm ra đi đối với ngài tới nói cũng không biết cái gì đại sự đúng không?"

Không biết vì cái gì, tuy rằng Nam Cung Giác hình như là ở nghiêm trang nói chuyện, nhưng là lại không có làm hạ nhậm thiên đặc biệt phản cảm.

Hắn đương nhiên là có thể nhìn ra được tới này nhân tộc có chính mình tiểu tâm tư, bất quá hiện tại ở nhìn đến Nhân tộc tiểu tể tử như vậy nhỏ yếu lúc sau, hạ nhậm thiên lựa chọn rộng lượng bất hòa này nhân tộc tiểu tể tử so đo.

"Hành, ta đáp ứng ngươi yêu cầu, ngươi nhưng thật ra nói nói ngươi có cái gì kinh thiên đại bí mật?"

*

Nam Cung Giác quả nhiên nói ra một cái kinh người bí mật: "Phía trước huyền thương đại nhân nói cho chúng ta biết tiểu thế giới căn cơ xuất hiện vấn đề, giải quyết vấn đề một đường sinh cơ ở bốn tộc, bốn tộc cùng bốn phiến phân liệt đại lục cần thiết muốn một lần nữa liên hợp lại, mới có khả năng cứu vớt thế giới này."

"Xuy, sao có thể?"

Đối với Nam Cung Giác này một phen lời nói, hạ nhậm thiên một chữ đều không tin.

Nhân tộc xảo trá, nếu là đại lục một lần nữa liên hợp ở bên nhau, còn không chừng sẽ phát sinh sự tình gì đâu.

Hắn là tuyệt đối sẽ không tin tưởng một nhân tộc chuyện ma quỷ.

Không, đem người lời nói dối cùng chuyện ma quỷ so sánh với, quả thực đều như là ở vũ nhục quỷ.

Nam Cung Giác hiển nhiên không biết hạ nhậm thiên đối Nhân tộc ý kiến đã lớn như vậy, bất quá liền tính đã biết, hắn phỏng chừng cũng vẫn là sẽ đến thử hạ nhậm thiên thái độ.

Kỳ thật từ phía trước hạ nhậm thiên kể chuyện xưa thời điểm, Nam Cung Giác liền loáng thoáng ý thức được hạ nhậm thiên tuyệt đối sẽ không muốn bốn phiến đại lục một lần nữa liên hợp ở bên nhau.

Chỉ là liền tính là đã sớm biết sẽ như vậy, ở nghe được hạ nhậm thiên trả lời lúc sau, Nam Cung Giác cũng vẫn là có điểm thất vọng.

Bọn họ hiện tại thật sự lại nói tiếp, tựa hồ chỉ có Yêu tộc có khả năng sẽ lựa chọn liên hợp bốn phiến đại lục, này vẫn là bởi vì thanh cừ đã tiếp quản Yêu tộc, vẫn là đứng ở bọn họ bên này đồng đội duyên cớ.

Như vậy tưởng tượng, bọn họ phía trước quả nhiên vẫn là quá nhẹ nhàng một chút.

Bất quá hiện tại Nam Cung Giác bỗng nhiên có càng thêm lo lắng sự tình, so với mặt khác tam tộc tới nói, Nhân tộc bên kia kỳ thật mới là có khả năng nhất không muốn đem bốn phiến đại lục xác nhập ở bên nhau đi?

Tuy rằng không biết nhân loại vì cái gì đối với mặt khác tam tộc có mang lớn như vậy địch ý, nhưng là thân là một nhân loại, hắn đối với rất nhiều người đều cho rằng chính xác không phải tộc ta tất có dị tâm ý nghĩ như vậy vẫn là tràn đầy hiểu biết.

Ở hắn nguyên lai trong thế giới, có cách nghĩ như vậy người cũng không thiếu, không nghĩ tới ở thế giới này cũng vẫn là giống nhau.

Nhưng thật ra không biết vì cái gì, mặt khác tam tộc thoạt nhìn còn lược có một chút ngốc bạch ngọt.

Cuối cùng hạ nhậm thiên cũng không có đem Nam Cung Giác đưa ra Ma giới, bởi vì hạ nhậm thiên cũng không vừa lòng này một cái cái gọi là kinh thiên đại bí mật, càng thêm quan trọng một chút là, phát hiện Nam Cung Giác làm gì đó Lạc Hòa đột nhiên xuất hiện đem Nam Cung Giác xách trở về.

Hơn nữa khẩn cầu hạ nhậm thiên không cần đem Nam Cung Giác nói mê sảng trở thành là một chuyện.

Sau đó Nam Cung Giác bị Lạc Hòa giáo huấn một đốn.

Vốn dĩ Nam Cung Giác còn không cảm thấy chính mình làm sai cái gì, nhưng là ở bị cấm ngôn vài tiếng đồng hồ lúc sau, Lạc Hòa bỗng nhiên ôm lấy Nam Cung Giác: "Ngươi có hay không nghĩ tới, nếu là ngươi thật sự bị đưa ra Ma giới sẽ thế nào?"

Nam Cung Giác thân thể cứng đờ.

Hắn bỗng nhiên ý thức được vấn đề này.

Hắn nói chính là chỉ làm hạ nhậm thiên đem chính mình đưa ra Ma giới, nhưng không có tiện thể mang theo Lạc Hòa. Hơn nữa hắn tổng cảm thấy hệ thống không có gì dùng, bởi vậy cũng không cảm thấy hệ thống còn có thể đem chính mình mang về tới hoặc là đem Lạc Hòa làm ra đi.

Như vậy tưởng tượng hắn đột nhiên cảm thấy có điểm kinh tủng.

Hắn ở cái này ăn người thế giới, không có đùi vàng quả nhiên vẫn là có điểm nguy hiểm a……

Nam Cung Giác khắc sâu nghĩ lại chính mình sai lầm, sau đó chủ động nhận phạt, đối Lạc Hòa nói gì nghe nấy.

------oOo------

Phần 236

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 236: Đánh nhau chuyện này

Lạc Hòa thấy Nam Cung Giác thái độ đoan chính, cũng không có tiếp tục cùng hắn so đo, rốt cuộc tiểu sư đệ ngày thường thoạt nhìn cũng thực ngoan ngoãn, lúc này đây tuy rằng dùng sai rồi phương thức, nhưng cũng không phải không có thu hoạch.

Ít nhất bọn họ biết được hạ nhậm thiên đối với đem bốn phiến đại lục một lần nữa liên hợp ở bên nhau thái độ.

Tuy rằng đã biết điểm này lúc sau bọn họ hành động sẽ trở nên càng thêm gian nan.

Hiện tại bọn họ gặp phải đại đa số sự tình đều là không biết, bao gồm vì cái gì Cửu U tiểu thế giới sẽ thoái hóa, bốn phiến đại lục rốt cuộc là như thế nào bị chia lìa mở ra, Nhân tộc người vương thịnh bích rốt cuộc ở địa phương nào, có phải hay không còn sống, cùng với quan trọng nhất một chút, có thể làm Thiên Đạo tiêu phí đại lực khí đi tìm kia khối hòn đá nhỏ rốt cuộc là thứ gì……

Này đó đều là không biết.

Không biết đại biểu cho nguy hiểm.

Nhưng là bọn họ cần thiết muốn tiếp tục tìm kiếm đáp án.

Này không chỉ là bởi vì bọn họ tiếp nhận rồi huyền thương ủy thác, càng chủ yếu chính là, Lạc Hòa cảm thấy chính mình cùng tiểu sư đệ đều yêu cầu biết cái này đáp án.

Cái này đáp án đối bọn họ hai cái đều khả năng tồn tại cường điệu đại ý nghĩa.

Tuy rằng hiện tại Lạc Hòa cũng nói không hảo chính mình vì sao sẽ có như vậy cảm giác, nhưng là hắn lựa chọn tin tưởng chính mình trực giác.

Nhưng là những việc này hắn lại sẽ không đều nói cho người khác, thậm chí hiện tại, hắn đều sẽ không nói cho tiểu sư đệ hắn cái này suy đoán.

Hắn tiểu sư đệ, không cần thừa nhận áp lực như vậy.

Bởi vì Lạc Hòa vẫn luôn không có đem hắn ý tưởng nói cho Nam Cung Giác, bởi vậy Nam Cung Giác vẫn luôn cũng không biết hắn bị Thiên Đạo theo dõi còn có khác khả năng —— hắn vẫn luôn cho rằng bởi vì chính mình là người xuyên việt duyên cớ, mới có thể bị Thiên Đạo theo dõi.

Nhưng là hắn hoàn toàn không có không biết, cùng hắn đồng dạng đều là người xuyên việt vị kia tiền bối, Thiên Đạo căn bản liền không có phản ứng quá hắn tồn tại.

*

Thử quá một lần hạ nhậm thiên thái độ Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa không có tiếp tục đi hạ nhậm thiên trước mặt xoát tồn tại cảm.

Nam Cung Giác trong lòng kỳ thật cũng rất rõ ràng, như là hạ nhậm thiên như vậy đại lão, tận mắt nhìn thấy Nhân tộc âm hiểm xảo trá, còn đối Ma tộc tạo thành không thể nghịch chuyển thật lớn thương tổn, là tuyệt đối không có khả năng tha thứ Nhân tộc.

Còn nữa hắn lúc trước thật vất vả đem Ma tộc cùng Nhân tộc địa bàn chia lìa mở ra, hiện tại muốn hắn lại chủ động trở về?

Nằm mơ!

Đây là nhân chi thường tình, đổi thành là Nam Cung Giác ở vào hạ nhậm thiên vị trí này cũng là sẽ như vậy tưởng.

Hắn phía trước nói thế giới hủy diệt linh tinh sự tình, hạ nhậm thiên phỏng chừng cũng không có để vào mắt.

"Ai!" Nam Cung Giác thở dài, mặt mày gian nhiễm vài phần u buồn.

Hắn như thế nào cảm thấy chính mình như vậy vô dụng đâu?

Hệ thống ở trong lòng lặng lẽ chửi thầm: "Ký chủ ngươi mới phát hiện chính mình vô dụng a?"

"Hệ thống ngươi nói cái gì? Khi ta không tồn tại phải không?" Nam Cung Giác đột nhiên âm trắc trắc hỏi.

Hệ thống dọa một cái giật mình: "Ký, ký chủ? Ngươi nghe được?"

"Ngươi nói đi?"

Hệ thống có chút sợ hãi run run: "Thực xin lỗi ta sai rồi!"

Sau đó nó dứt khoát lưu loát đem chính mình quan vào phòng tối, phi thường tự giác, căn bản không dùng được người khác thúc giục.

Nam Cung Giác: "……"

Hệ thống quá túng thật là lệnh người ưu thương.

Ở Nam Cung Giác phát ngốc thời điểm, thanh cừ bọn họ đang ở vây quanh khôi phục thực lực một ngao sơn đảo quanh.

"Nhìn không ra tới a lão sơn, thực lực của ngươi thế nhưng còn có thể khôi phục, bất quá nhiều năm như vậy đi qua, ngươi thế nhưng còn cùng trước kia là

một cái thực lực, một chút tăng trưởng đều không có a!" Thanh cừ nhìn như là ở khen trên thực tế lại là ở châm chọc.

Ngao sơn nhíu nhíu mày.

Lời này hắn còn không có biện pháp phản bác, hiện tại bọn họ mấy cái giữa mặc kệ là thanh cừ vẫn là A Lê cùng mật lĩnh đều so với hắn lợi hại, hắn liền tính là khôi phục thực lực, cũng chỉ có thể cùng Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác so một lần.

Lại còn có có điểm so bất quá Lạc Hòa.

*

"Thanh cừ ngươi làm gì vậy đâu? Khi dễ nhân gia ngao sơn hiện tại đánh không lại ngươi?" A Lê đối với thanh cừ loại này ấu trĩ cách làm có điểm không thể lý giải, thậm chí còn cảm thấy có điểm buồn cười.

Bọn họ này cũng không biết là ở nháo cái gì.

Hai người lúc trước sở dĩ như nước với lửa, là bởi vì thanh cừ trong đó từng bước từng bước hồng nhan tri kỷ là ngao sơn người trong lòng, lúc trước vẫn là Yêu tộc đệ nhất mỹ nhân, bị chịu Yêu tộc yêu thích.

Sau lại A Lê cùng thanh cừ chi gian ký kết hôn ước, nàng liền rất thiếu chú ý thanh cừ những cái đó hồng nhan tri kỷ, tuy rằng nói như vậy cũng không thỏa đáng, trên thực tế lúc ấy A Lê liền chính mình là ai đều không muốn biết.

Nàng sau lại mới nghe nói thanh cừ tựa hồ là cho hắn những cái đó hồng nhan tri kỷ nhóm an bài hảo thỏa đáng nơi đi, bất quá nàng cùng thanh cừ chi gian cũng không có tình yêu nam nữ, đối với này đó cũng không quan tâm.

Đến nỗi vị kia Yêu tộc đệ nhất mỹ nhân, nàng càng là không biết cuối cùng đi địa phương nào.

Kia trường hạo kiếp chuyện sau đó, A Lê hoàn toàn đã không có hiểu biết.

Kỳ thật hiện tại ngao sơn cũng nói không hảo chính mình rốt cuộc là vì cái gì sẽ vẫn luôn nhằm vào thanh cừ, hắn cùng thanh cừ chi gian nói đến cùng cũng không có gì chân chính thù hận.

Ngao sơn ban đầu là không nghĩ phản ứng thanh cừ châm chọc, hắn cũng rõ ràng chính mình cùng thanh cừ chi gian không có gì đáng giá đối chọi gay gắt, nhưng là tái hảo tính tình cũng không chịu nổi thanh cừ như vậy lăn lộn, ngao sơn khắc sâu cảm thấy hắn quả nhiên hay là nên cùng thanh cừ đánh một trận mới được.

Tốt nhất là có thể trực tiếp làm thanh cừ câm miệng.

Bất quá hiện tại chính yếu vấn đề chính là…… Ngao sơn phát hiện chính mình đánh không lại thanh cừ.

Ngao sơn: "……"

Này còn có cái gì hảo thuyết?

*

Thanh cừ đắc chí nửa ngày cho rằng chính mình làm ngao sơn xấu hổ đến không chỗ dung thân, hoàn toàn không nghĩ tới chính mình hiện tại hành vi rốt cuộc là có ý tứ gì.

A Lê cảm giác chính mình tựa hồ nhìn ra một chút manh mối, cái gì đều không có nói, yên lặng mà lôi kéo mặt lĩnh rời đi.

Vô hình cẩu lương gì đó, bọn họ lựa chọn cự tuyệt.

Bọn họ bên này sự tình Nam Cung Giác chút nào không biết tình, hắn bởi vì nhàm chán chỉ có thể đi theo Lạc Hòa mặt sau, kết quả phát hiện Lạc Hòa thế nhưng ở tu luyện, nhưng là nơi này là Ma giới, từ mỗ một loại ý nghĩa đi lên nói, Nam Cung Giác là không có biện pháp tu luyện.

Vì thế hắn chỉ có thể nhàm chán nhìn Lạc Hòa tu luyện.

"Ký chủ ngươi như vậy cá mặn không tốt lắm đâu!"

"Vậy ngươi nhưng thật ra nói nói ta hiện tại còn có thể làm gì?"

"Ngạch……"

Hệ thống đột nhiên trầm mặc.

Là nga, ký chủ tình huống hiện tại, tựa hồ cũng cái gì đều làm không được.

Ký chủ cái gì đều làm không được, chỉ có thể ở chỗ này phát ngốc, nhưng mà nó còn có thể ở chính mình hệ thống trong không gian xem cẩu huyết tiểu thuyết phim truyền hình.

Tấm tắc, như vậy một so sánh với, hệ thống đột nhiên sinh ra một loại cảm giác về sự ưu việt.

Quả nhiên chính mình cùng ký chủ so sánh với vẫn là thực hạnh phúc.

Hệ thống không khỏi đắc chí.

Nam Cung Giác đợi trong chốc lát, không có chờ đến hệ thống trả lời, không khỏi bĩu môi, cái gì đều không có nói.

Buồn bực, liền hệ thống đều không phản ứng hắn.

Kia hắn không bằng đi cùng thanh cừ bọn họ tâm sự hảo…… Cái này ý niệm vừa xuất hiện liền rất khó ngừng.

Nam Cung Giác nói làm liền làm, lập tức dọn dẹp một chút chính mình sau đó đi tìm thanh cừ bọn họ nói chuyện phiếm.

Dù sao bọn họ mấy cái hắn là cũng cùng hiện tại giống nhau đều không thể tu luyện.

Như vậy tưởng tượng, Nam Cung Giác tức khắc cảm thấy hắn quả nhiên đã sớm hẳn là cùng thanh cừ bọn họ quậy với nhau.

*

Cùng là thiên nhai lưu lạc người, bọn họ hẳn là có rất nhiều cộng đồng đề tài mới đúng.

Nam Cung Giác gặp được thanh cừ thời điểm, thanh cừ đang ở cùng ngao sơn đánh nhau.

Có sự tình rất nhiều người rõ ràng biết là không đúng, nhưng là vẫn là khống chế không được chính mình đi làm, tỷ như thanh cừ cùng ngao sơn, bọn họ ai đều biết ở chỗ này đánh nhau không phải sáng suốt cách làm, nhưng là không đánh một trận trong lòng càng thêm khó chịu, cho nên hai người một lời không hợp liền trực tiếp đấu võ.

Nam Cung Giác vận khí tương đối không xong, mới vừa tính toán tìm thanh cừ tâm sự liền gặp được cái này kinh thiên động địa trường hợp.

Hắn có chút vô ngữ, không phải thực minh bạch hai người kia rốt cuộc là nghĩ như thế nào.

Bất quá thần tiên đánh nhau, hắn cái này nhỏ yếu xui xẻo quỷ vẫn là ly xa một ít tương đối hảo.

Liền ở Nam Cung Giác xem náo nhiệt thời điểm, đột nhiên có người vỗ vỗ bờ vai của hắn: “Tiểu tử, ngươi cảm thấy ai sẽ thắng a?”

“Đương nhiên là thanh cừ, hắn đến tu vi so ngao núi cao……” Rất nhiều hai chữ còn không có nói ra, Nam Cung Giác bỗng nhiên quay đầu, có chút trợn mắt há hốc mồm nhìn không biết khi nào xuất hiện ở hắn bên cạnh hạ nhậm thiên, đối phương cũng là một bộ hứng thú bừng bừng bộ dáng.

“Tiền bối, ngươi cũng tới xem bọn họ đánh nhau sao?”

Nam Cung Giác hỏi xong liền cảm thấy chính mình có phải hay không có tật xấu, hỏi cái gì không hảo càng muốn nhắc tới loại chuyện này, vạn nhất hạ nhậm thiên cảm thấy thanh cừ bọn họ không tôn trọng hắn muốn làm điểm gì đó lời nói làm sao bây giờ……

Hạ nhậm thiên không có để ý Lạc Hòa tiểu tâm tư, học Nam Cung Giác lén lút bộ dáng ngồi xổm Nam Cung Giác bên cạnh, khẽ cười cười: “Đúng vậy, ta cảm thấy bọn họ đánh nhau còn đĩnh hảo ngoạn.”

*

Nam Cung Giác: “……”

Một cái đại lão cảm thấy xem người đánh nhau đĩnh hảo ngoạn?

Ma Vương hạ nhậm thiên nên không phải là có phản xã hội nhân cách linh tinh đi? Tuy rằng Nam Cung Giác chính mình cũng cảm giác xem người khác đánh

nhau tựa hồ còn rất sảng……?

Nam Cung Giác chạy nhanh đình chỉ chính mình nguy hiểm ý tưởng, sau đó ha hả cười gượng hai tiếng: “Nếu như vậy, kia tiền bối ngươi liền trước hãy chờ xem, vãn bối liền đi trước……”

“Đứng lại!”

Mới vừa xoay người Nam Cung Giác bị phá dừng bước, chột dạ xoay người: “Tiền bối còn có cái gì phân phó sao?”

Hạ nhậm thiên cười nhìn Nam Cung Giác, ý vị thâm trường nói: “Ngươi không phải cũng xem đến thực náo nhiệt sao? Đi cái gì đi? Không bằng cùng nhau xem xong rồi lại nói?”

Nam Cung Giác tổng cảm thấy hạ nhậm thiên không có hảo ý, nhưng là hắn không có chứng cứ còn đánh không lại nhân gia, bởi vậy chỉ có thể thành thành thật thật lưu lại tiếp tục xem diễn.

Nhưng là hiện tại Nam Cung Giác tâm tình cùng phía trước xem náo nhiệt tâm tình đã hoàn toàn không giống nhau, hắn có chút khóc không ra nước mắt, không rõ chính mình vì cái gì muốn lại đây tìm thanh cừ, tới liền tới rồi, vì cái gì muốn khống chế không được chính mình ở chỗ này xem náo nhiệt a?

Nhìn dáng vẻ bát quái quả nhiên không được.

Thực dễ dàng gặp được khó có thể biết trước nguy hiểm.

Nam Cung Giác tổng kết nói.

Không cẩn thận nghe được ký chủ ý tưởng hệ thống: “……”

Tính.

Nó vẫn là không cần nói chuyện tính.

Miễn cho trong chốc lát ký chủ lại muốn xem nó không vừa mắt.

Không thể không nói, hệ thống còn là phi thường có tự mình hiểu lấy, Nam Cung Giác trong lòng áp lực rất lớn, không tránh được liền muốn dời đi áp lực, tỷ như dỗi một dỗi hệ thống gì đó, nhưng là không biết hệ thống có phải hay không ra trục trặc, thế nhưng vẫn luôn không nói chuyện, dẫn tới Nam Cung Giác muốn dỗi hệ thống ý tưởng trực tiếp chết non ở trong nôi.

Tuy rằng cũng không có nôi là được.

*

Ở Nam Cung Giác nơm nớp lo sợ khôi phục nguyên lai bộ dáng ngồi xổm tại chỗ lúc sau, hắn thề hắn thấy được hạ nhậm Thiên Nhãn hiện lên vui sướng khi người gặp họa ánh mắt!

Nam Cung Giác cảm thấy phi thường không vui.

Chỉ là hắn liền tính là không vui cũng không có biện pháp, cũng không dám tùy tiện đối hạ nhậm thiên động thủ, nhiều nhất chỉ có thể ở trong lòng chửi thầm một chút người này có phải hay không biến thái.

Nam Cung Giác ở trong lòng thở dài một hơi.

Sau đó đột nhiên không kịp phòng ngừa lại bị hạ nhậm thiên hỏi một câu: "Tiểu tử, ngươi cảm thấy hai người bọn họ ai có thể thắng?"

Nam Cung Giác có chút không thể hiểu được, phía trước hắn không phải đã trả lời qua vấn đề này sao, liền đơn từ thực lực chênh lệch đi lên xem, thắng được người cũng nên là thanh cừ mới đối…… Đi?

Nam Cung Giác mở to hai mắt nhìn, không thể tưởng tượng nhìn thanh cừ cùng ngao sơn bên kia tình huống, cảm thấy chính mình sợ là đang nằm mơ, bằng không chính là thấy thập phần nguy hiểm ảo cảnh.

Vì cái gì hắn sẽ nhìn đến thanh cừ bị ngao sơn đánh bại a?

Đây là có chuyện gì? Có hay không người giải thích một chút?

Hắn cảm giác chính mình trong óc một mảnh hồ nhão.

Mặc kệ thấy thế nào, ở Nam Cung Giác trong mắt, thanh cừ so ngao sơn lợi hại là không thể cãi lại cũng không có gì không đúng, nhưng là vì cái gì thanh cừ sẽ bại bởi ngao sơn?

Chẳng lẽ cái này ngao sơn còn có cái gì không giống bình thường thân phận, tỷ như thanh cừ hắn cha tư sinh tử gì đó……

Từ từ! Chạy nhanh trụ não!

Phát hiện chính mình càng nghĩ càng không thích hợp Nam Cung Giác lập tức đóng cửa chính mình lung tung rối loạn não động, đem những cái đó lung tung rối loạn một chút chân thật tính đều không có ý tưởng bài trừ trong óc.

Sau đó khiêm tốn hướng bên cạnh tiền bối thỉnh giáo: "Tiền bối, vì cái gì thanh cừ sẽ bại bởi ngao sơn a?"

Vấn đề này thật là quá nghiêm trọng!

*

Hạ nhậm thiên tuy rằng không thể nghĩ đến Nam Cung Giác suy nghĩ cái gì, đối với cả Nhân tộc cái nhìn cũng không thế nào mà, nhưng là đối với Nam Cung Giác như vậy có điểm tiểu thông minh, lớn lên còn rất thảo hỉ, tính cách thoạt nhìn cũng không tồi, ít nhất hiểu được khiêm tốn thỉnh giáo tiểu hài tử vẫn là rất có hảo cảm.

Hắn trả lời Nam Cung Giác vấn đề: "Tuy rằng ngao sơn tu vi bị phong ấn một đoạn thời gian, nhưng là một đoạn này thời gian hắn chiến đấu kỹ xảo hắn là không có mất đi, tương phản không biết thanh cừ từ địa phương nào đến tới này một thân tu vi, nhưng là lại không biết tăng thêm lợi dụng, chiến đấu kỹ xảo

càng là rối tinh rối mù, nói vậy hồi lâu trước kia cũng là một cái không bớt lo Yêu tộc.”

Nam Cung Giác quả thực ngay từ đầu thời điểm hoàn toàn không có chú ý tới bọn họ chi gian chiến đấu kỹ xảo vấn đề, hiện tại phát hiện thanh cừ ở kỹ xảo phương diện chính là một cái nhược kê lúc sau, Nam Cung Giác nhịn không được bắt đầu hoài nghi, bọn họ ngay từ đầu đánh nhau thời điểm đánh không lại thanh cừ, khẳng định chỉ là bởi vì thanh cừ uy áp quá mức với cường thế duyên cớ, mà không phải hắn quá yếu……

Hệ thống mắt trợn trắng, nghĩ thầm ký chủ không biết đem những việc này lấy ra tới nghĩ lại tới để là có ý tứ gì.

Bọn họ ở nhân gia trong lĩnh vực, nơi nào chỉ là đánh nhau đánh không lại duyên cớ?

Đương nhiên hiện tại ký chủ tưởng cái gì nhưng thật ra không sao cả, dù sao ký chủ cũng không có khả năng trở lại lúc ấy lại đi trải qua một lần.

Như vậy nghĩ, hệ thống cũng không nói gì.

Nam Cung Giác tìm xong rồi lấy cớ lúc sau, đột nhiên cảm giác chính mình bị thứ gì xách lên, sau đó ở hắn không thể tưởng tượng ánh mắt bên trong, hắn bị ném tới vừa mới đánh nhau xong thanh cừ cùng ngao sơn trước mặt.

Hạ nhậm thiên đáng sợ thanh âm ở hắn sau lưng vang lên: “Tiểu tử này ở chỗ này xem các ngươi hai cái náo nhiệt đâu.”

Nam Cung Giác bưng kín mặt, cảm giác chính mình muốn xong.

Hắn thật cẩn thận nhìn về phía thanh cừ cùng mặt lĩnh, ý đồ cùng bọn họ thương lượng một chút: “Có thể hay không đừng vả mặt?”

------oOo------

Phần 237

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 237: Huấn luyện chuyện này

Thanh cừ cùng ngao sơn cảm thấy Nam Cung Giác còn rất có ý tứ, tuy rằng bọn họ đánh nhau thời điểm liền biết có người ở bên cạnh nhìn, nhưng là ngay từ đầu thời điểm bọn họ đều tưởng Ma Vương hạ nhậm ngày trước bối, không nghĩ tới thế nhưng là Nam Cung Giác.

Hai người ánh mắt đều lóe lóe.

Bọn họ vừa rồi ai cũng không có phát hiện đó là Nam Cung Giác hơi thở.

Ban đầu thời điểm ai cũng không có cảm thấy Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác có thể đối bọn họ tạo thành cái gì uy hiếp, thậm chí liền tính là thanh cừ, ban đầu thời điểm cũng là đem Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa hai người trở thành là bình thường hậu bối đối đãi, chỉ là sau lại đột nhiên đã xảy ra nhiều như vậy sự tình, dẫn tới bọn họ ở trong bất tri bất giác thế nhưng liền bắt đầu lấy Lạc Hòa cầm đầu hành động.

Ở bọn họ dần dần mà phát hiện lúc sau, vài người mới bừng tỉnh cảm thấy không thích hợp, bởi vậy một đoạn này thời gian Lạc Hòa không có xuất hiện, bọn họ cũng không có bất luận cái gì tỏ vẻ.

Nam Cung Giác còn không phải rất rõ ràng bọn họ ý tưởng, hiện tại hắn cảm giác được thập phần xấu hổ, rốt cuộc tránh ở một bên xem nhân gia đánh nhau gì đó, nghe tới liền không giống như là cái gì người đứng đắn làm sự tình.

Chính yếu chính là, trận này giá thoạt nhìn tựa hồ sẽ trở thành thanh cừ hắc lịch sử, nói cách khác……

Vạn nhất thanh cừ thẹn quá thành giận, không hy vọng có người biết hắn hắc lịch sử, nói không chừng sẽ đối hắn động thủ.

Như vậy tưởng tượng, Nam Cung Giác tức khắc cảm thấy thế giới này quả nhiên vẫn là quá nguy hiểm, hắn phi thường nỗ lực giả dạng làm chính mình là cái gì đều không có nhìn đến bộ dáng: “Ta cái gì đều không có thấy, ta tới thời điểm các ngươi đã đánh xong!”

Hắn liền kém nhấc tay thề, nhưng là thanh cừ cùng ngao sơn không biết có phải hay không điểm cái gì kỳ quái kỹ năng điểm, hai người đều cười như không cười nhìn chằm chằm hắn, xem đến Nam Cung Giác cảm giác có điểm da đầu tê dại.

*

Phía trước Nam Cung Giác còn cho rằng này hai người là ngốc bạch ngọt ngốc nghếch tiền bối, hiện tại hắn tâm lý đột nhiên đánh cái đột, chân chính ngốc bạch ngọt thật sự có khả năng vẫn luôn sống đến bây giờ sao?

Kia căn bản chính là không có khả năng sự tình.

Mặc kệ là ở thời đại nào, có chút người mặt ngoài thoạt nhìn là cái ngốc bạch ngọt, sau lưng xác thật rất nhiều lợi hại nhân vật sau lưng lão đại.

Nam Cung Giác trong lòng có điểm phát mao.

Thanh cừ bọn họ nên sẽ không cũng học người khác giả heo ăn thịt hổ đi?

Như vậy có phải hay không không quá thích hợp?

Nhưng là mặc kệ Nam Cung Giác cho rằng thích hợp không thích hợp, nếu thanh cừ bọn họ thật là tại như vậy làm nói, kia cũng không phải Nam Cung Giác có thể khống chế sự tình.

Hắn ở trong lòng dò hỏi hệ thống: "Bọn họ nên sẽ không thật là ở giả heo ăn thịt hổ đi? Chẳng lẽ mọi người đều là như vậy không chân thành sao?"

Hệ thống không biết vì cái gì có điểm muốn cười, nó ký chủ tựa hồ mãi cho đến hiện tại còn không có biết rõ ràng chính mình hiện trạng, phải biết rằng phía trước những cái đó ký chủ nhưng không có hiện tại này mặc cho ký chủ như vậy tốt vận khí, sớm mà liền bế lên vai ác Boss đùi, những cái đó ký chủ nhóm ở khắc sâu nhận thức đến thế giới này nguy hiểm lúc sau, một đám đều biến thành kỹ thuật diễn nhất lưu giả heo ăn thịt hổ đại lão, tuy rằng liền tính bọn họ như vậy nỗ lực vẫn như cũ không có hoàn thành ở thế giới này cuối cùng mục tiêu phi thăng, nhưng là từ hệ thống thể nghiệm tới giảng, phía trước những cái đó ký chủ hoàn toàn có thể đánh một trăm phân mãn phân khen ngợi!

Mà hiện tại cái này ký chủ……

Hệ thống cũng chỉ có thể rưng rưng đánh mãn phân.

Nó tuy rằng không biết về chủ hệ thống giao cho chính mình nhiệm vụ là như thế nào kích phát, nhưng là này trong đó tuyệt đối không thể thiếu hiện tại ký chủ trợ giúp, hệ thống liền tính là bị cái này ký chủ sợ tới mức nửa chết nửa sống còn nếu là không phải thu thập ký chủ lưu lại cục diện rối rắm, trong lòng đối hiện tại ký chủ vẫn là tràn ngập cảm kích.

Đương nhiên, nếu ký chủ chính mình không phải ngốc bạch ngọt nói thì tốt rồi.

*

Lại nói tiếp hệ thống đều cảm thấy có chút buồn cười, không biết ký chủ là như thế nào làm được, rõ ràng chính mình mới là một cái ngốc bạch ngọt, nhưng là lại cho rằng bên người người đều là ngốc bạch ngọt.

Giảng thực sự có thời điểm hệ thống chính mình đều cảm thấy nó ký chủ có thể sống đến bây giờ thật là thập phần không dễ dàng.

Đương nhiên loại này ý tưởng vẫn là đừng làm ký chủ biết cho thỏa đáng.

Tuy rằng cũng không xác định ký chủ có phải hay không có thể xúc phạm tới hệ thống, nhưng là hệ thống nhớ tới kỳ thật ở ký chủ Kịch Tình Độ tới một cấp bậc lúc sau, sẽ kích phát một cái quan trọng công năng.

Cũng chính là đương ký chủ Kịch Tình Độ đột phá một ngàn vạn thời điểm, hệ thống công năng bên trong sẽ xuất hiện một cái giải trừ trói định.

Vạn nhất đến lúc đó ký chủ một cái không vui bỏ gánh không làm, kia nó phải làm sao bây giờ?

Nghĩ tới điểm này lúc sau hệ thống đột nhiên trở nên có điểm hoảng loạn lên.

Nó phía trước ký chủ đều chưa từng có Kịch Tình Độ đạt tới một ngàn vạn trở lên, bởi vì phía trước thời điểm không có một cái ký chủ mở ra mặt khác đại lục thành tựu, bởi vậy về mỗi một khối đại lục có thể đổi Kịch Tình Độ điểm này là không có bất luận cái gì một cái ký chủ làm được, nhưng là điểm này đối với hiện tại ký chủ tới nói lại là một kiện dễ như trở bàn tay sự tình.

Nói cách khác, chỉ cần ký chủ bọn họ hiện tại vẫn như cũ dựa theo Yêu Vương huyền thương kịch bản tiếp tục đi xuống đi nói, liền sẽ đi xong tiểu thế giới bốn khối đại lục, sau đó đạt được một bút thập phần khả quan Kịch Tình Độ……

Nghĩ tới vấn đề này hệ thống quyết định thành thành thật thật đương một đoạn thời gian chim cút, sau đó ở ký chủ Kịch Tình Độ đạt tới điều kiện thời điểm, lén lút đem giải trừ trói định cái này lựa chọn che giấu lên.

Hiện tại hệ thống đã thập phần hiểu được xu lợi tị hại chuyện này.

*

Nam Cung Giác còn cũng không biết hệ thống đều não bổ một ít thứ gì, hắn tuy rằng cảm thấy cười như không cười thanh cừ cùng ngao sơn thoạt nhìn có điểm cùng bình thường không quá giống nhau, trong lòng có điểm phát mao, nhưng là hắn tự giác chính mình sau lưng có người, hơn nữa Thiên Đạo cũng không biết xuất phát từ cái gì nguyên nhân tựa hồ còn rất nhìn trúng hắn, cho nên một chút đều không có rụt rè.

Thanh cừ nhướng mày, phía trước rất dài một đoạn thời gian hắn đều cảm thấy Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác chi gian thật sự là quá không xứng đôi một chút.

Tuy rằng hai người kia chi gian tu vi kỳ thật chênh lệch cũng không phải thực rõ ràng, nhưng là Nam Cung Giác trên người khả năng tự mang theo như vậy một chút ngốc bạch ngọt ý vị ở, hắn vẫn luôn đều không cảm thấy Nam Cung Giác có tư cách cùng Lạc Hòa người như vậy ở bên nhau, thậm chí một lần cho rằng Nam Cung Giác chỉ biết cấp Lạc Hòa kéo chân sau.

Loại cảm giác này ở Nam Cung Giác ban đầu ở tử vong nơi mất tích, Lạc Hòa bởi vì tìm không thấy Nam Cung Giác duyên cớ hóa ma thời điểm bắt đầu trở nên càng thêm mãnh liệt.

Nhưng là thanh cừ lại cũng rất rõ ràng, thế giới này có lẽ cái dạng gì khuyên bảo đều có người sẽ nghe, nhưng là cảm tình loại chuyện này lại không phải người khác có thể xen vào, nếu Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác chi gian cảm tình thật sự tới mỗ một loại trình độ nói, người khác mở miệng khuyên bảo chỉ biết hoàn toàn ngược lại.

Bởi vậy thanh cừ chưa từng có đối bọn họ cảm tình từng có cái gì đánh giá.

Nhưng là hiện tại hắn lại cảm thấy hai người kia chi gian kỳ thật còn rất xứng đôi.

Nam Cung Giác tuy rằng thoạt nhìn có điểm xuẩn manh xuẩn manh, nhưng là hắn lại không phải không có đầu óc cùng tâm cơ, chỉ là bởi vì một ít nguyên nhân không có ở người khác trước mặt biểu lộ ra tới mà thôi.

*

Cái này phát hiện làm thanh cừ không phải như vậy vui vẻ, đương nhiên nơi này ở đây người cũng không có người quan tâm thanh cừ cảm xúc thế nào.

Đương nhiên có lẽ có người chú ý, nhưng là lại sẽ không nói ra tới.

Nam Cung Giác phát hiện thanh cừ đối chính mình chú thích, lập tức có vẻ có điểm sợ hãi bộ dáng phủi sạch quan hệ: "Là Ma Vương tiền bối một hai phải lôi kéo ta ở chỗ này xem, thật sự không liên quan chuyện của ta, ta cái gì đều không có nhìn đến cũng cái gì đều không có nghe được!"

Ma Vương hạ nhậm thiên: "……"

Hành đi, hắn đã sớm hẳn là biết đứa nhỏ này sẽ làm như vậy mới đúng.

Hắn không biết Nhân tộc bên kia tình huống rốt cuộc là cái dạng gì, thanh cừ bọn họ luôn miệng nói Yêu tộc sắp xong đời, nhưng là đi tới Ma tộc thanh cừ cùng ngao sơn hai người đều không phải cái gì tu vi thấp bộ dáng, bởi vậy đối với thanh cừ nói hắn không có hoàn toàn tin tưởng, nhưng là nếu thanh cừ bọn họ thật là huyền thương phái tới nói, như vậy Yêu tộc rất có khả năng là thật sự xảy ra vấn đề.

Này đó còn không phải chính yếu, chính yếu chính là Nhân tộc bên kia phát triển……

Hạ nhậm thiên đối chuyện này thực quan tâm, hắn lần đầu tiên đã biết tu vi tới hiện tại thực lực Nam Cung Giác thế nhưng chỉ là một cái vừa vặn hai mươi tuổi thiếu niên thời điểm trong lòng là vô cùng khiếp sợ, cũng là vì nguyên nhân này, hắn không muốn bốn tộc một lần nữa xác nhập ở bên nhau.

Ma tộc hiện tại tuy rằng thoạt nhìn ăn ý nồng đậm, nhưng là hạ nhậm thiên tâm lý rất rõ ràng hiện tại Ma tộc tồn tại một cái thật lớn tai hoạ ngầm, hiện tại Ma tộc bọn hậu bối tu luyện tựa hồ gặp được thật lớn bình cảnh, càng ngày càng nhiều ra tiếng ở Ma tộc hài tử thế nhưng không thể tu ma! Thậm chí ma khí còn sẽ làm bọn họ cảm giác được hít thở không thông.

Nếu hạ nhậm trời biết dị ứng cái này từ nói, hắn phỏng chừng sẽ đem những cái đó Ma tộc bọn nhỏ chứng bệnh gọi là ma khí dị ứng.

*

Đây là một chuyện lớn.

Nếu Nhân tộc tiểu tể tử đều như là Nam Cung Giác giống nhau yêu nghiệt nói, như vậy bọn họ phỏng chừng chỉ cần đại lục hợp lại cũng, liền sẽ trở thành Nhân tộc tu sĩ công kích đối tượng.

Hắn phía trước tuy rằng nói ra một bộ phận Nhân tộc nhằm vào Ma tộc sự tình, nhưng là những cái đó cũng không phải toàn bộ chân tướng, chân tướng là lúc ấy Nhân tộc không biết từ nơi nào biết được một loại đồn đãi, Ma tộc thân thể dùng để luyện chế pháp khí có thể đạt được thập phần không tồi luyện khí hiệu quả, thậm chí còn có người bởi vậy luyện chế ra tới Bán Tiên Khí, cũng đúng là bởi vì nguyên nhân này, Nhân tộc mới có thể trực tiếp đuổi giết Ma tộc.

Nhiều năm như vậy đi qua, ai biết lúc trước Ma tộc đã bị hiện tại các tu sĩ lý giải thành bộ dáng gì?

Mặc kệ chân tướng rốt cuộc là cái gì, hắn đều là sẽ không làm Ma tộc tiếp tục xác nhập trở lại kia một mảnh ăn ma đại lục.

Chỉ là……

Nếu là huyền thương nói thế giới hủy diệt là thật sự……

Hạ nhậm thiên cũng hoàn toàn không xác định chính mình có thể có tư cách thay thế toàn bộ Ma tộc làm quyết định này, rốt cuộc chuyện này quan hệ đến toàn bộ Ma tộc sinh tử tồn vong.

Bất quá trong thời gian ngắn trong vòng thế giới này hẳn là còn sẽ không trực tiếp hủy diệt, bởi vậy trước rèn luyện một chút nhóm người này hiện tại nói muốn cứu vớt thế giới hài tử cũng không phải không được.

Dù sao hắn cũng không có gì việc cần hoàn thành, một đoạn này thời gian trong vòng đều nhàn thật sự.

Nam Cung Giác có chút nào tháp tháp, cảm xúc cũng không cao.

Kỳ thật ngao sơn cùng thanh cừ không như vậy ngốc bạch ngọt lúc sau xác thật có điểm hù người a……

Hắn đang suy nghĩ hai người kia có thể hay không đối hắn làm cái gì, liền nghe thấy được hạ nhậm thiên bỗng nhiên mở miệng: “Không tồi, là ta một hai phải lôi kéo này nhân tộc tiểu tể tử cùng nhau xem các ngươi tỷ thí, các ngươi hai cái thực lực hẳn là đều không chỉ như vậy đi, vì cái gì không có toàn lực ứng phó?”

Nam Cung Giác: Ai? Tình huống như thế nào?

*

Thanh cừ nghe thấy được hạ nhậm thiên nói lúc sau một đốn, nhìn về phía Nam Cung Giác thần sắc có chút vi diệu lên.

Tuy rằng không biết vì cái gì này nhân tộc tiểu hài tử có thể nói động vị tiền bối này phối hợp hắn, cũng không thể không thừa nhận này nhân tộc tiểu tể tử quả nhiên vẫn là có điểm bản lĩnh.

Chút nào không biết chính mình đã bị đại bộ phận người cam chịu xưng hô vì "Nhân tộc tiểu tể tử" Nam Cung Giác cũng không thể hiểu được, không biết vì cái gì hạ nhậm thiên muốn nói như vậy, ban đầu thời điểm chẳng lẽ không phải hạ nhậm thiên trước nói hắn không có hảo ý sao?

Tính, Nam Cung Giác thực mau liền quyết định không tùy tiện cùng hạ nhậm thiên như vậy đại lão so đo, chủ yếu là liền tính hắn so đo cũng không có gì dùng, thậm chí có khả năng sẽ bị đại lão thu thập một đốn.

Chuỗi đồ ăn đáy đám người không dễ làm a!

Nam Cung Giác ở trong lòng cảm khái nói.

Hệ thống một đầu hắc tuyến: Nhưng đi ngươi chuỗi đồ ăn đáy đi! Nó thật sâu mà cảm giác được chính mình mới là chuỗi đồ ăn đáy sinh vật.

Mặc kệ chuỗi đồ ăn đáy chính là ai, hiện tại vấn đề này cũng không có người quan tâm, bởi vì hạ nhậm thiên không biết đã phát cái gì thần kinh, bỗng nhiên nói một câu lệnh người thập phần kinh tủng nói: "Các ngươi hai cái thực lực không được, cần thiết muốn rèn luyện!" Hắn bắt lấy muốn trốn đi Nam Cung Giác, "Chạy cái gì? Ngươi cũng muốn cùng bọn họ cùng nhau rèn luyện! Ta quyết định cho các ngươi tới một hồi đặc huấn!"

Nam Cung Giác ngây dại: "Ha?"

Hắn có phải hay không đột nhiên đi nhầm cái gì phim trường, kỳ thật nơi này hẳn là cách vách trung nhị thiếu niên sung sướng nhiều phim trường mới đúng đi?

Hắn một cái cá mặn tu tiên người xuất hiện tại đây loại trường hợp nhất định là trường hợp không đúng!

*

Chỉ tiếc mặc kệ Nam Cung Giác lại như thế nào cảm thấy không thể tin tưởng, nên phát sinh sự tình vẫn là sẽ phát sinh.

Tỷ như hiện tại.

Nam Cung Giác đang ở bị một đám thập phần đáng sợ đồ vật đuổi theo chạy, sau lưng là một đống không biết từ nơi nào xuất hiện cái đầu cùng Nam Cung Giác không sai biệt lắm lớn nhỏ thực người ong, đang ở đối Nam Cung Giác theo đuổi không bỏ.

Nam Cung Giác thập phần muốn hệ thống hỗ trợ gian lận, nhưng là hệ thống không biết phát cái gì điên, thế nhưng lấy ký chủ thực lực yêu cầu tăng lên loại này căn bản không đứng được chân lý do cự tuyệt Nam Cung Giác xin giúp đỡ!

Nam Cung Giác thập phần cuồng táo, hắn cảm thấy chính mình là thật sự tiến vào chuỗi đồ ăn đáy, liền hệ thống thế nhưng đều khi dễ hắn!

Nhưng là hắn không biết chính là, hệ thống vừa rồi ở cự tuyệt hắn trợ giúp phía trước thế nhưng thu được đến từ chủ hệ thống tin tức, hơn nữa yêu cầu hệ thống đối ký chủ tiến hành nghiêm khắc giám sát huấn luyện.

Nghe nói là tương lai sự tình Nam Cung Giác không có đủ thực lực rất có khả năng sẽ bỏ mạng, bởi vậy tốt nhất là có thể có đủ để tự bảo vệ mình thực lực.

Không sai, cũng không biết chủ hệ thống có phải hay không đang âm thầm quan sát, thế nhưng cùng hệ thống giống nhau đều cảm giác ký chủ quả nhiên hay là nên hảo hảo rèn luyện, hơn nữa yêu cầu một chút đều không cao, chỉ cần ký chủ có tự bảo vệ mình năng lực là được……

Hệ thống tuy rằng đang ở vọng tự suy đoán chủ hệ thống rốt cuộc là có ý tứ gì, nhưng là đồng thời cũng đang ở giám định cự tuyệt ký chủ đổi đối phó thực người ong đạo cụ điều kiện, vì tránh cho ký chủ thu sau tính sổ, nó quyết định đem chính mình ở trong phòng tối quan một đoạn thời gian, tốt nhất là chờ đến ký chủ nguôi giận lúc sau lại trở về.

Nam Cung Giác xác thật thập phần sinh khí, đương nhiên trong đó cũng có một bộ phận hệ thống bỏ rơi nhiệm vụ nguyên nhân, nhưng là càng nhiều lại là bởi vì hạ nhậm thiên thế nhưng lựa chọn thực người ong loại đồ vật này.

Thực người ong không chỉ có có sở hữu ong mật đều có ngao châm, còn trường một ngụm sắc bén hàm răng, còn thập phần yêu thích nhân loại loại này đồ ăn.

? Tác giả nhàn thoại: Đại gia Tết thiếu nhi vui sướng (*￣︶￣)!!

------oOo------

Phần 238

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 238: Về thực người ong

Này đó lại đều không phải đáng sợ nhất sự tình, đáng sợ nhất chính là, hạ nhậm thiên thả ra nhóm người này thực người ong cũng không biết là từ địa phương nào làm ra tới, toàn bộ Ma tộc căn bản không có một nhân loại, cũng không biết đói bụng bao lâu, bọn họ gặp được tươi mới ngon miệng nhân loại, khẳng định khống chế không được chính mình, tất cả đều hướng về phía Nam Cung Giác điên cuồng mà bay lại đây, một bộ tuyệt đối không có khả năng buông tha một chút mỹ thực thái độ!

Thân là đồ tham ăn Nam Cung Giác ở ngay lúc này gặp đồ tham ăn người cùng sở thích, nhưng là hắn một chút đều vui vẻ không đứng dậy hảo sao? Bởi vì hắn chính là bị trở thành đồ ăn kia một cái!

Hắn tức giận đến muốn mắng chửi người, nhưng là phía sau đuổi theo thực người ong cũng sẽ không cho hắn thời gian này dùng để, thừa dịp Nam Cung Giác không chú ý thời điểm, bọn họ bay đến Nam Cung Giác sau lưng, chập một chút không hề phòng bị Nam Cung Giác.

Đột nhiên bị độc châm chập một chút, tức khắc cảm giác chính mình hai chân có chút tê dại Nam Cung Giác, trên thế giới này tiểu ong mật cũng thật là đáng sợ đi?

Hệ thống ở Nam Cung Giác thức hải trung ha hả hai tiếng, nói giỡn, ký chủ hôm nay mới biết được thế giới này thế giới quan là cỡ nào phát rồ sao?

Kia đương nhiên là không có khả năng, đối với cái này tiểu thế giới phát rồ trình độ, Nam Cung Giác tự nhận là vẫn là có một ít hiểu biết, nhưng là bị thực người ong chập một chút lúc sau sẽ bị tê mỏi thậm chí không động đậy chuyện này không ở hắn thường thức trong phạm vi hảo sao?

Nam Cung Giác cảm thấy chính mình thật là thập phần oan uổng.

Cũng may hắn tuy rằng bị chập một chút, nhưng là thực người ong độc tính không có nhanh như vậy phát tác, bởi vì thực người ong là một loại thần kỳ giống loài, chúng nó ngao châm có độc, loại này độc tính còn thập phần kỳ ba, liền tính là thực người ong chính mình không cẩn thận ăn, cũng là sẽ trúng độc cái loại này.

Cái này giả thiết có thể nói là thập phần ma tính.

*

Biết cái này giả thiết Nam Cung Giác thật sự nhịn không được phun tào, ong mật triết người đôi khi giống như là bản năng giống nhau, căn bản khó lòng phòng bị, hơn nữa ngay cả thực người ong chính mình phỏng chừng cũng sẽ không biết loại sự tình này hảo sao?

Nhưng là cái này giả thiết đối với Nam Cung Giác tới nói vẫn là hữu dụng.

Ở bị thực người ong chập một chút lúc sau, thực người ong ít nhất sẽ không trực tiếp thượng miệng cắn hắn, mà là sẽ chờ đến hắn trong thân thể độc tính tan đi lúc sau mới có thể tiếp tục đối hắn xuống tay.

Bởi vì thực người ong độc tính là bởi vì người mà dị, có người trúng độc lúc sau hai cái giờ đều căng không đi xuống liền sẽ đi đời nhà ma, có người lại có thể vẫn luôn cầu đến thực người ong đều không có nhẫn nại đều còn sống.

Lại còn có có quan trọng nhất một chút, đó chính là thực người ong ngao châm thượng độc, ở một đoạn thời gian lúc sau liền sẽ trực tiếp biến mất.

Lại nói tiếp kỳ thật cũng cùng mọi người ở bình thường thế giới quan bị ong mật chập một chút không sai biệt lắm, hình như là không có bất luận cái gì tác dụng phụ giống nhau, còn cho nhân loại cung cấp một loại liền tính là bị chập một chút cũng sao có cái gì cùng lắm thì ảo giác.

Nhưng là trên thực tế, ảo giác quả nhiên vẫn là ảo giác.

Nhân loại linh lực có thể ngăn cản loại này độc tính, chỉ cần bị thực người ong chập đến chính là tu sĩ, loại này độc tính liền không có cái gì ghê gớm, nhưng là nếu bị thực người ong chập đến chính là nhân loại bình thường, vậy chỉ có thể chờ nhân loại cấp này đó thoạt nhìn cùng nhân loại cái đầu không sai biệt lắm đại thực người ong đưa đồ ăn.

Nam Cung Giác từ hệ thống nơi đó được đến công lược lúc sau, lập tức vận chuyển linh lực, may mắn hắn là một cái khai quải nhân loại, nếu không đối mặt công kích như vậy thời điểm không tránh được sẽ có chút tự loạn đầu trận tuyến.

Chuột a qua một đoạn này thời gian lúc sau, Nam Cung Giác khôi phục tri giác, quyết định không hề một mặt chạy trốn đâu, mà là phải cho này đó thực người ong một chút nhan sắc nhìn một cái!

*

Lão hổ không phát uy, chẳng phải là phải bị này đó thực người ong khi dễ rốt cuộc?

Như vậy tưởng tượng, Nam Cung Giác tính tình táo bạo triệu hồi ra tới chính mình…… Đã bị hắn quên đi có một đoạn thời gian Xích Hỏa Diễm, làm Xích Hỏa Diễm thay thế chính mình đấu tranh anh dũng đi.

Hệ thống: "……"

Nó còn tưởng rằng ký chủ muốn làm gì đâu, không nghĩ tới chính là phóng hỏa thiêu a, hắn còn tưởng rằng ký chủ muốn làm ra một ít cái gì thập phần đáng sợ tồn tại, tỷ như nói ngay cả Ma Vương hạ nhậm thiên gặp được đều sẽ kinh ngạc một chút Thanh Hải Kiếm đại sát tứ phương gì đó.

Bất quá Nam Cung Giác cho rằng Xích Hỏa Diễm này đó thực người ong liền chưa chắc có thể đối phó được, phải biết rằng căn cứ nhiều năm qua kinh nghiệm, tiểu ong mật nhóm đều là rất sợ hỏa…… Đại khái?

Dù sao Nam Cung Giác trước kia xem những cái đó phim truyền hình phim hoạt hình đại gia muốn trộm mật ong đều là trực tiếp phóng hỏa thiêu tổ ong, đem ong mật dọa sau khi đi lại trộm, nhiều người như vậy đều như vậy viết, hẳn là vẫn là rất đáng tin cậy đi?

Bất quá nói trở về, Nam Cung Giác cũng có chút tò mò một sự kiện, đó chính là…… Thực người ong sản xuất mật ong sao? Nếu nhưỡng nói, là cái gì vị?

Phát hiện ý nghĩ của chính mình dần dần nguy hiểm Nam Cung Giác kịp thời cắt chính mình tư duy, sau đó trực tiếp bắt đầu vây xem Xích Hỏa Diễm phòng cháy thiêu ong mật.

Vốn là muốn mượn cơ hội này làm ký chủ tăng trưởng một chút chiến đấu ý thức hệ thống quyết định từ bỏ chống cự.

Dù sao liền trước mắt tình huống tới xem, nhà mình xuẩn ký chủ vẫn là có rất nhiều người che chở, nói cách khác, đối với ký chủ mà nói, chiến đấu ý thức gì đó căn bản không quan trọng, chỉ cần lựa chọn nằm thắng thì tốt rồi……

Không biết vì cái gì, suy nghĩ cẩn thận điểm này lúc sau, hệ thống đột nhiên trở nên có chút uể oải không phấn chấn.

*

Nó quả nhiên vẫn là một cái vô dụng hệ thống.

Hệ thống phát hiện tuy rằng nó cấp ký chủ cung cấp rất nhiều trợ giúp, nhưng là từ một cái khác góc độ mà nói, kỳ thật liền tính là không có hệ thống trợ giúp, hiện tại ký chủ cũng có thể xem như nhân sinh người thắng.

Bởi vì hiện tại Nam Cung Giác trên người mang theo rất nhiều rất nhiều người cả đời đều có khả năng không chiếm được ngoại quải, tỷ như nói là có thể thế mệnh Chín Mệnh Miêu —— tuy rằng mỗ một loại ý nghĩa đi lên nói này chỉ miêu vẫn là một cái ấu tể, hơn nữa sớm tại không biết khi nào cũng đã bị Nam Cung Giác quên đi ở trong không gian, đến bây giờ đều còn không có một cái chính thức tiểu oa.

Trừ cái này ra, Thanh Hải Kiếm, Xích Hỏa Diễm này đó ban đầu thời điểm đều không có ở hệ thống kế hoạch bên trong, nhưng là hiện tại cũng đã hoàn toàn thuộc về ký chủ, không thể không nói nhà mình ký chủ quả nhiên vẫn là vận khí thật tốt quá một chút.

Hơn nữa bởi vì chuyện này, ký chủ cũng dần dần bắt đầu nghĩ lại ban đầu thời điểm nó cùng với nó ký chủ nhóm làm nhiệm vụ hình thức, phía trước thời điểm hệ thống cũng không có cảm thấy có cái gì không đúng, nhưng là hiện tại nhìn này một cái ký chủ đi theo vai ác hỗn lại có thể ăn sung mặc sướng, một chút đều không cần nỗ lực trực tiếp cá mặn đến cuối cùng là có thể nằm thắng.

Quả thực đổi mới hệ thống từng ấy năm tới nay vẫn luôn tin tưởng vững chắc đánh tới vai ác là có thể thắng ý tưởng.

Tuy rằng nói cái này ý tưởng từ mỗ một loại ý nghĩa đi lên nói xác thật là có tật xấu, nhưng là hệ thống trước kia thời điểm vẫn luôn cùng chính mình ký chủ nhóm làm từng bước hoàn thành nhiệm vụ, kết quả đến cuối cùng vẫn là chỉ có thể thất bại.

Lúc này đây hệ thống mặc kệ ký chủ tùy tiện lãng, nhưng là mặc kệ là hiện tại ký chủ bọn họ kế tiếp nhiệm vụ vẫn là mặt khác một chút sự tình, đều ở biểu thị lúc trước chính mình mặt khác những cái đó ký chủ nhóm không có một cái có thể phi thăng sau lưng tồn tại thật lớn bí ẩn.

*

Nhưng là mấy thứ này phía trước thời điểm hệ thống là hoàn toàn không có tự hỏi quá, nhưng mà hiện tại hệ thống lại ở suy nghĩ sâu xa chính mình ban đầu thời điểm hoàn toàn không có đem cái này tiểu thế giới người chân chính trở thành người tới đối đãi, thế cho nên cho ký chủ bọn họ cao nhân nhất đẳng ảo giác, hiện tại hệ thống tĩnh hạ tâm tới nghiêm túc một tự hỏi, cơ hồ là lập tức liền phát hiện vấn đề.

Trong đó bao gồm nhưng không giới hạn trong thân là vai ác Boss Lạc Hòa vận khí không khỏi cũng có chút quá mức hảo, Thiên Đạo đối với Lạc Hòa tựa hồ đặc biệt bất công điểm này.

Hệ thống ngay từ đầu thời điểm có lẽ không có phát hiện, nhưng là theo hắn ký chủ từng bước từng bước không có thành công phi thăng, hệ thống tất nhiên là đã phát hiện rất nhiều vấn đề, nhưng là mấy vấn đề này ngay từ đầu thời điểm nó là không có suy nghĩ sâu xa, đến bây giờ cẩn thận một tự hỏi bỗng nhiên phát hiện vấn đề này có điểm không giống bình thường.

Cho tới nay, ngay cả hệ thống chính mình đều cảm thấy chính mình ở thế giới này bên trong là không gì làm không được, ký chủ nhóm không thể phi thăng nhất định không phải hệ thống vấn đề, tuyệt đối là phía trước những cái đó ký chủ không được nồi, nhưng là hiện tại nó lại hoàn toàn không thể như vậy suy nghĩ.

Bởi vì hệ thống bỗng nhiên phát hiện nó tồn tại trừ bỏ cấp ký chủ khai điểm quải ở ngoài tựa hồ không có khác tác dụng, nó phía trước thời điểm cũng không biết thế giới này Thượng Ngu Đại Lục linh khí thế nhưng bị phong ấn, chỉ là dựa vào phía trước những cái đó linh khí, căn bản không có khả năng đạt

tới Thượng Ngu Đại Lục mọi người nhất chờ đợi mục tiêu Diệt Linh Cảnh, càng đừng nói là phi thăng.

Hiện tại ký chủ tựa hồ là đã tìm kiếm tới rồi vấn đề nơi địa phương.

Nhưng là ký chủ hoàn toàn bị một ít lung tung rối loạn sự tình bám trụ tu luyện bước chân, hoàn toàn không biết khi nào mới có khả năng tới phi thăng cảnh giới.

*

Nhưng mà, hệ thống lớn nhất phát hiện cũng không phải này đó về ký chủ, mà là nó bỗng nhiên ẩn ẩn cảm thấy, phía trước thời điểm đối với nó phía trước những cái đó ký chủ không thể phi thăng nguyên nhân, nói không chừng cũng có Thiên Đạo từ giữa làm khó dễ.

Ban đầu thời điểm, hệ thống đối với thế giới này là có có thể nghịch chuyển thời không quyền hạn, nhưng là hệ thống mỗi một lần nghịch chuyển thời không đều cảm giác được có chút cố hết sức, thậm chí càng ngày càng cố hết sức, hệ thống sẽ không hoài nghi chủ hệ thống chính xác tính cùng với thực lực, cho nên nó bỗng nhiên chi gian phát hiện nghịch chuyển thời không cái này công năng biến mất —— đây là hệ thống ở trở thành Nam Cung Giác ký chủ phía trước kia một lần luân hồi bên trong phát hiện, nguyên bản nó còn tưởng rằng nó rất có khả năng không hoàn thành nhiệm vụ, nhưng là không nghĩ tới tiểu thế giới thế nhưng tự hành nghịch chuyển thời gian.

Hệ thống không rõ đột nhiên nghịch chuyển thời gian là có người nào ở sau lưng nhúng tay hoặc là có cái gì thế lực đã theo dõi nó, nó ở đem đương nhiệm ký chủ linh hồn kéo lại đây lúc sau liền bắt đầu yên lặng mà cùng ký chủ cùng nhau thăng cấp con đường, những cái đó nguyên bản hẳn là phát hiện sự tình bởi vì hệ thống mâu thuẫn không có trước tiên lĩnh hội đến trong đó ý tứ.

Hiện tại hệ thống đã dần dần mà cảm giác được này giữa tồn tại vấn đề.

Cùng với……

Cuối cùng một lần làm thế giới này phát sinh thời gian nghịch chuyển đến tột cùng là ai?

Trải qua gần nhất này đó sự kiện, cùng với hạ nhậm thiên bọn họ những người này đối với lúc trước cái này tiểu thế giới sẽ phát sinh vấn đề nguyên nhân tới xem, hệ thống phát hiện quan trọng nhất một cái nội dung.

Nó vẫn luôn cũng chưa như thế nào để ý, thế giới này Thiên Đạo.

Hiện tại hệ thống còn không biết chính mình ký chủ kỳ thật đã sớm đã biết Thiên Đạo tồn tại, thậm chí còn ở trong mộng gặp qua thế giới này Thiên Đạo chuyện này.

Tuy rằng Thiên Đạo kỳ thật cũng không có cấp ra tới muốn như thế nào tìm được kia khối cái gọi là mất tích cục đá sự tình.

*

Nam Cung Giác cũng hoàn toàn không biết chính mình hệ thống đã phát hiện Thiên Đạo tồn tại, đương nhiên, hệ thống là không biết Thiên Đạo đối nó rốt cuộc có mang cỡ nào đại ác ý, nhưng là tình huống hiện tại hạ, Thiên Đạo lại không thể không tìm Nam Cung Giác hỗ trợ, bởi vậy hoàn toàn không nghĩ làm hệ thống trước tiên biết được nó tồn tại.

Trên thực tế, ở Thiên Đạo nhận thức bên trong, phía trước ở thế giới này đem nó thế giới làm cho chướng khí mù mịt lung tung rối loạn đầu sỏ gây tội chính là hệ thống, thậm chí hắn còn bị cái này không biết có phải hay không não tàn hệ thống phá hủy rất nhiều kế hoạch, cuối cùng Thiên Đạo không thể không trực tiếp ra tay can thiệp tiểu thế giới bên trong sự tình, điểm này đã làm Thiên Đạo tức điên, cho nên ban đầu thời điểm Thiên Đạo liền thập phần hy vọng có thể tự mình động thủ tấu hệ thống một đốn.

Đương nhiên cũng không phải hiện tại.

Hiện tại mặc kệ là hệ thống vẫn là Thiên Đạo, này giữa hai bên đều còn không có đạt tới trực tiếp mặt đối mặt trình độ.

Thiên Đạo bởi vì một ít nguyên nhân cấp nam công giác đi rồi cửa sau, này trong đó trừ bỏ một ít không thể trực tiếp nói cho Nam Cung Giác sự tình, Thiên Đạo cơ hồ đều đã cơ hồ là minh cùng Nam Cung Giác đơn tuyến liên hệ, này nếu là Nam Cung Giác lại không thể dựa theo Thiên Đạo kỳ vọng hoàn thành nhiệm vụ nói, chỉ sợ Nam Cung Giác còn sẽ bị Thiên Đạo tiến vào sổ đen.

Tự nhiên điểm này hệ thống cũng không biết, liền Nam Cung Giác chính mình cũng không biết.

Hắn hiện tại còn ở vội vàng đối phó này đó thực người ong.

Tuy rằng nhân loại ở thực người ong thực đơn bên trong, nhưng là dưới tình huống như vậy lộng chết thực người ong cảm giác thành tựu cũng là tồn tại, thậm chí còn thập phần mãnh liệt.

*

Nam Cung Giác liền có như vậy một chút bành trướng, tuy rằng chính hắn cũng không biết loại đồ vật này rốt cuộc có cái gì hảo bành trướng.

Hắn tế ra Xích Hỏa Diễm lúc sau, này đàn thực người ong tuy rằng nghe tới hung tàn, nhưng vẫn là cần thiết vâng theo ong mật giới sợ hỏa nguyên tắc, thực mau đã bị hoàn toàn không ấn kịch bản ra bài một thiêu một tảng lớn Xích Hỏa Diễm thiêu đến khắp nơi chạy trốn, không có thời gian tiếp tục tìm Nam Cung Giác phiền toái.

Tuy rằng Nam Cung Giác cho rằng này đó ong mật ăn người gì đó không đáng tin cậy, ít nhất hắn không có nghe nói qua trên thế giới này còn tồn tại người vị

mật ong……

Tính, không nghĩ không nghĩ, phát hiện chính mình lại nghĩ tới cái gì đáng sợ phương hướng Nam Cung Giác lập tức đóng cửa chính mình miên man suy nghĩ đầu óc.

Vẫn luôn ở quan sát Nam Cung Giác hạ nhậm thiên nhìn thiêu xong rồi thực người ong lúc sau thở hồng hộc, không hề hình tượng ngồi ở trên mặt đất, như suy tư gì nhìn chằm chằm một hồi Nam Cung Giác, cuối cùng có chút kỳ quái lắc lắc đầu, có chút lý không rõ ràng lắm ý nghĩ của chính mình.

Hắn có một loại mạc danh tri giác, thiếu niên này rất có khả năng mới là bọn họ trước mắt phá cục mấu chốt, phải biết rằng thanh cừ bọn họ này đoàn người bên trong tuy rằng mặt ngoài nói là đi theo thanh cừ cái này bị Yêu Vương huyền thương lựa chọn người cùng nhau đi vào Ma giới, nhưng là bọn họ bên trong tựa hồ lại là lấy Lạc Hòa là chủ giống nhau, mặc kệ cái kia gọi là Lạc Hòa người trẻ tuổi làm cái gì mọi người đều sẽ trực tiếp dựa theo Lạc Hòa phân phó đi làm, là này nhóm người giữa chân chính nói chuyện được.

Nhưng là cố tình hạ nhậm thiên chính là không thể hiểu được cảm giác cái này thoạt nhìn thập phần không đàng hoàng, tu vi còn rất thấp, tựa hồ thực sao đều sẽ không cái gì cũng không làm Nam Cung Giác, rất có khả năng là quan trọng nhất.

Ngay cả hạ nhậm thiên chính mình đều nói không nên lời vì cái gì sẽ tồn tại loại cảm giác này.

Nếu Nam Cung Giác biết hắn là nghĩ như thế nào nói, phỏng chừng sẽ nói kia chỉ là ảo giác.

------oOo------

Phần 239

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 239: Thanh cừ ngụy trang

Đương nhiên trên thực tế kia cũng không phải ảo giác.

Nam Cung Giác cũng sẽ không biết hắn suy nghĩ cái gì.

Bởi vì Lạc Hòa bế quan ra tới.

Lạc Hòa đối với tiểu sư đệ này một loạt thao tác có chút vô ngữ, cũng không biết tiểu sư đệ là vì cái gì đối cái này địa phương như vậy cảm thấy hứng thú, thậm chí còn nháo ra nhiều chuyện như vậy.

Về tiểu sư đệ sự tình hắn cũng có một ít liên hệ, nhưng là nếu tiểu sư đệ thật sự có thể cùng Thiên Đạo có liên hệ nói, như vậy hắn nhất định phải bảo vệ tốt tiểu sư đệ. Cũng là mãi cho đến tiểu sư đệ thế nhưng bị hạ nhậm thiên mạnh mẽ đè nặng đi tiến hành huấn luyện thời điểm, Lạc Hòa mới bừng tỉnh phát giác một sự kiện, có lẽ thanh cừ cùng ngao sơn nhóm người này cũng không có hắn trong tưởng tượng như vậy đơn thuần.

Phía trước thời điểm có thể là bởi vì đã chịu tiểu sư đệ trên người ngốc bạch ngọt hơi thở ảnh hưởng, hắn thế nhưng thật đúng là cho rằng thanh cừ bọn họ là chân chính đơn thuần đồ cổ.

Nhưng thực tế thượng loại chuyện này chỉ cần cẩn thận một tự hỏi là có thể thực mau nhìn ra tới sơ hở, thanh cừ chính là liền lúc trước tính kế mật lĩnh cùng A Lê hai vị tiền bối sự tình đều nói ra, hắn cư nhiên còn thiên chân cho rằng đây là một cái thiên chân đơn thuần cái gì cũng không biết tiền bối.

Lạc Hòa nghĩ thầm, quả nhiên chính mình vẫn là bởi vì tiểu sư đệ duyên cớ, ngay cả tâm tính đều trở nên thiện lương đi lên đi.

Hắn xoa xoa chính mình phát đau cái trán, có điểm lý không rõ hiện tại sự tình phát triển.

Tỷ như, Yêu Vương huyền thương đến tột cùng có hay không nói dối, hắn cấp thanh cừ lưu lại vài thứ kia giữa có phải hay không còn có một ít mặt khác tin tức, vì cái gì thanh cừ bọn họ thế nhưng có thể không hề cố kỵ nghe hắn phân phó?

Này hết thảy đều là không biết bao nhiêu.

Duy nhất đã biết, chỉ sợ cũng là hiện tại bọn họ tựa hồ bị người đùa bỡn với vỗ tay bên trong, liền chính mình hay không thân ở tự do cũng không biết.

*

Lạc Hòa ở biết được chính mình ở tiểu sư đệ thế giới kia chính là một quyển tiểu thuyết trung nhân vật thời điểm độ không có cảm thấy như thế sởn tóc gáy.

Nhưng là hắn cũng không phải cái loại này sẽ bởi vì loại này việc nhỏ mà lùi bước tính cách, thậm chí Lạc Hòa còn đối này sớm có suy đoán, tỷ như nói Thiên Đạo có phải hay không ở sau lưng kế hoạch cái gì……

Đương nhiên hắn đối với này đó cũng không xác định, phía trước thời điểm hắn đối này cũng không có cái gì hứng thú, chỉ là bởi vì thân hãm trong đó không thể chỉ lo thân mình mà thôi, nhưng là hiện tại, bởi vì sau lưng người theo dõi chính là tiểu sư đệ……

Hắn kỳ thật cũng không để ý cùng những người này hảo hảo chơi chơi.

Bất quá Lạc Hòa trong lòng tuy rằng nghĩ nguy hiểm sự tình, mặt ngoài lại là một chút cũng nhìn không ra tới, hắn đem tiểu sư đệ lộng chết những cái đó thực người ong nhẹ nhàng đảo qua, một trận gió to thổi qua, thực người ong thi thể thực mau liền hoàn toàn biến mất, cái gì đều không có dư lại.

Nam Cung Giác nhìn trước mắt này phảng phất là huyền huyễn tảng lớn cảnh tượng, có chút chấn động.

Hệ thống ha hả một tiếng: “Ký chủ ngươi sợ không phải quên mất chính mình hiện tại đang ở một cái thế giới huyền huyễn đi?”

Cũng là nga, Nam Cung Giác bỗng nhiên bừng tỉnh đại ngộ, chính hắn hiện tại còn không phải là đã ở một cái huyền huyễn tảng lớn trong thế giới sao? Có cái gì hảo kinh ngạc, hơn nữa những cái đó thực người ong thi thể thoạt nhìn xác thật có điểm ghê tởm.

Hắn tiến đến Lạc Hòa bên người, lấy lòng cười cười, hy vọng Lạc Hòa có thể quên chính mình trộm chạy ra sự tình.

Lạc Hòa nhìn chằm chằm Nam Cung Giác nhìn vài giây, lại nhìn nhìn thanh cừ bọn họ đều ở, đơn giản trực tiếp đem lời nói mở ra tới nói.

“Các vị tiền bối đều là biết kế tiếp sẽ phát sinh chuyện gì đi?”

“A?” Sư huynh ngươi đang nói cái gì? Vì đề tài gì đột nhiên biến thành ta nghe không hiểu đồ vật?

Nam Cung Giác có chút tìm không thấy trọng điểm.

*

Tuy rằng hắn tìm trọng điểm năng lực từ lúc bắt đầu liền chẳng ra gì là được.

Cũng không có người để ý Nam Cung Giác nghi vấn.

Nhưng thật ra thanh cừ bọn họ đối với Lạc Hòa thình lình xảy ra vấn đề có chút tò mò lên, thanh cừ nhướng mày, một sửa phía trước ngốc bạch ngọt bộ dáng, hỏi Lạc Hòa: “Ngươi là làm sao mà biết được?”

Đối với hắn biểu hiện, thanh cừ có thể thực tự tin nói không có lộ ra bất luận cái gì sơ hở, hắn chính là từ ban đầu ở quỳnh lĩnh bí cảnh nhìn thấy Lạc Hòa bọn họ hai cái thời điểm liền cố ý làm ra một bộ thiên chân đơn thuần cái gì cũng không biết bộ dáng, hơn nữa, phía trước Lạc Hòa bọn họ cũng không có nửa điểm phát hiện chính mình dị trạng bộ dáng.

Cho nên, Lạc Hòa bọn họ rốt cuộc là khi nào biết đến?

Lạc Hòa cười cười: "Nếu muốn người không biết, trừ phi mình đừng làm, tiền bối khả năng không biết, có người khí chất là ngụy trang không ra."

Nam Cung Giác gật đầu, những lời này hắn nhưng thật ra thập phần nhận đồng, tuy rằng giống như phim truyền hình vai ác trang bức thời điểm đều là nói như vậy……

Nam Cung Giác chạy nhanh lắc đầu đem cái này đáng sợ ý tưởng tung ra trong óc, nói giỡn, hắn sư huynh sao có thể là vai ác!

Hệ thống: "…… Ha hả."

Ký chủ sợ không phải quên mất, hắn sư huynh thật đúng là chính là vai ác việc này đi?

Đột nhiên bị hệ thống cười lạnh sợ tới mức sẽ thần Nam Cung Giác: "……" Đối nga, hắn sư huynh giống như còn thật sự chính là vai ác tới?

Kia không phải vừa lúc sao? Những lời này chẳng phải là vì sư huynh đơn độc chuẩn bị chuyên chúc lời kịch?

Hệ thống ở trong lòng cười lạnh, nhưng là lại không có biện pháp phản bác cái gì, rốt cuộc nó ký chủ hiện tại đã như vậy không biết xấu hổ, nó nói cái gì ký chủ đều sẽ có chính mình lý giải.

Không thể không nói, ở cái này phương diện, hệ thống thật đúng là chính là thập phần có tự mình hiểu lấy.

*

Hệ thống đơn giản trực tiếp đem chính mình đóng phòng tối, không phản ứng này đó sốt ruột sự tình, dù sao ký chủ nếu yêu cầu nói chính mình có thể mở ra thương thành, cùng lắm thì ở ký chủ thật sự gặp được nguy hiểm thời điểm, nó trở ra cứu vớt ký chủ hảo……

Như vậy tưởng tượng, hệ thống cảm thấy hoàn toàn được không, quả nhiên hệ thống mới là chỉ thượng tối cao, ký chủ gì đó, khiến cho hắn ăn trước điểm dây quần đi.

Phi thường không biết xấu hổ quyết định hệ thống lập tức liền súc vào trong phòng tối hưởng lạc đi, hoàn toàn không màng nhà mình ký chủ còn ở sinh tử bên cạnh giãy giụa.

Đương nhiên, Lạc Hòa cũng không cho phép Nam Cung Giác ở sinh tử bên cạnh giãy giụa, hắn đã ở đề phòng chung quanh khả năng sẽ xuất hiện hết thảy nguy cơ.

Lạc Hòa lạnh nhạt nhìn tu vi so với hắn còn muốn cao hơn một ít ngao sơn cùng thanh cừ, đến nỗi hạ nhậm thiên, tạm thời bị hắn quên đi.

Hạ nhậm thiên như vậy tiền bối, hẳn là sẽ không tham dự bọn họ hậu bối chi gian tranh đấu bên trong, Lạc Hòa nhìn thoáng qua đứng ở bên cạnh rất có hứng thú nhìn trận này trò khôi hài hạ nhậm thiên, thực mau liền dời đi tầm mắt.

Hạ nhậm thiên như là hoàn toàn nhìn không ra tới hắn ám chỉ dường như, không biết xấu hổ đứng ở một bên chính là không đi.

Lạc Hòa cũng không có cách nào, dù sao liền tính là hạ nhậm thiên nhúng tay cũng không có gì cùng lắm thì.

“Nếu ta nếu là không có đoán sai nói, ban đầu thời điểm, ngao sơn tiền bối cùng thanh cừ tiền bối gặp nhau thời điểm, ngao sơn tiền bối tu vi cùng ký ức đều không có biến mất đi?”

Lạc Hòa tiếp tục tung ra bom, tuy rằng tựa hồ tạc đến người chỉ có Nam Cung Giác một cái.

Hắn như là một cái đi nhầm phim trường tiểu đáng thương giống nhau run bần bật, căn bản nghe không hiểu Lạc Hòa đang nói cái gì.

*

Cái gì gọi là không có mất trí nhớ tu vi cũng không có biến mất? Chẳng lẽ phía trước thời điểm ngao sơn trạng thái đều chỉ là diễn xuất tới sao?

Không có khả năng đi?

Nhưng là Nam Cung Giác nghĩ lại tưởng tượng, tựa hồ lại không có gì không có khả năng.

Ở Yêu tộc thời điểm, ban đầu bị bắt đi người chỉ có thanh cừ một cái, tuy rằng thanh cừ lúc ấy biểu hiện đến như là cố ý bị trảo mục đích là vì tìm hiểu đến địch nhân tin tức bộ dáng, sau lại cũng bởi vì ngao sơn đột nhiên gia nhập dẫn tới Nam Cung Giác hoàn toàn bỏ qua chuyện này.

Ở bọn họ tìm được thanh cừ phía trước, hắn cũng đã cùng ngao sơn đạt thành cái dạng gì hiệp nghị linh tinh, kỳ thật cũng không phải cái gì khó có thể lý giải sự tình, tương phản làm như vậy vẫn là thực bình thường.

Thanh cừ biết một ít bọn họ cũng không biết bí mật, bởi vậy đối hắn cùng sư huynh như vậy người ngoài liền yêu cầu bảo mật, này cũng không phải cái gì không thể lý giải sự tình.

Nhưng là còn có một kiện tương đối làm Nam Cung Giác nghi hoặc chính là, chẳng lẽ thanh cừ phía trước cùng ngao sơn bất hòa cũng là giả vờ sao?

Bọn họ chi gian ở chung hình thức chính là một chút đều nhìn không ra đây là giả vờ, Nam Cung Giác rất dài một đoạn thời gian đều cảm thấy hai người kia chi gian quan hệ không tốt, tuy rằng bọn họ hai cái giống như cũng không có đánh lên tới gì đó, nhưng là cái loại này không khí……

Nam Cung Giác đột nhiên đầu óc đánh cái đột.

Có lẽ bọn họ không phải quan hệ không tốt, mà là quan hệ thật tốt quá?

Nam Cung Giác cảm thấy càng nghĩ càng thấy ớn.

Tính, hắn vẫn là không nghĩ, liền trực tiếp nghe Lạc Hòa nói tốt.

Dù sao hắn cũng không cảm thấy chính mình trừ bỏ ở trình tự thượng còn có cái gì khác kỹ năng điểm, tuy rằng cái này thân xác thoạt nhìn tu luyện tốc độ thực mau, nhưng là tựa hồ là cùng thân thể này linh căn cùng đặc thù thể chất có quan hệ, cùng hắn bản nhân quan hệ nhưng thật ra không lớn.

Đương nhiên Nam Cung Giác là sẽ không biết, kỳ thật hắn sở dĩ sẽ tu luyện đến nhanh như vậy, thật đúng là không chỉ là thân thể này quan hệ.

*

Thân thể này linh căn khi Thiên Thuần Linh Căn, cũng chính là vai chính tiêu xứng cái loại này, nhưng là vô nại nguyên chủ kỳ thật không thích hợp tu tiên, bởi vì nguyên chủ ngộ tính cũng không cao, phía trước thời điểm có thể dẫn khí nhập thể cũng đã xem như thập phần không tồi.

Mà ở hệ thống cùng Nam Cung Giác xuyên qua lại đây thời điểm, hệ thống cấp Nam Cung Giác uy một viên một trăm Kịch Tình Độ giải độc đan, tuy rằng lúc ấy Nam Cung Giác dùng điểm Kịch Tình Độ đổi đồ vật vẫn là thu phí…… Trước không nói cái này, chủ yếu chính là, kia một cái giải độc đan cùng Nam Cung Giác thân thể đánh bậy đánh bạ đã xảy ra một ít phản ứng hoá học, đem Nam Cung Giác đến thân thể cải tạo thành đặc thù thể chất.

Nói như vậy tựa hồ cũng không hoàn toàn chính xác, tựa hồ là ban đầu thời điểm Nam Cung Giác vốn dĩ chính là trúng độc, giải độc đan chỉ là đem hắn từ từ trong bụng mẹ mang đến độc đều giải, làm hắn đặc thù thể chất biểu hiện ra tới mà thôi.

Đương nhiên gần có này hai điểm đều là không có khả năng làm Nam Cung Giác đạt tới hiện tại thành tựu, càng quan trọng là……

Nam Cung Giác người này tựa hồ còn có đặc thù ngộ tính, đối với thế giới này tu luyện hệ thống lĩnh ngộ năng lực ngoài dự đoán cao.

Đi chơi nào đền bù thân thể này nguyên chủ phía trước tiếc nuối.

Ban đầu thời điểm Nam Cung Giác tốc độ tu luyện ngay cả hệ thống đều cảm thấy thập phần đáng sợ, hơn nữa hắn thậm chí ở không tu luyện thời điểm đều có thể hấp thu linh khí, càng là sợ ngây người hệ thống, sau lại hệ thống tra tìm rất nhiều tư liệu, mới biết được ký chủ ngộ tính kinh người, mà hắn sở dĩ có thể

có được như vậy thành tựu, cơ hồ hoàn toàn chính là dựa vào Nam Cung Giác kia thường nhân căn bản không có biện pháp tưởng tượng ngộ tính đạt tới.

*

Nhưng là này đó Nam Cung Giác đều là không biết, hắn cá nhân cho rằng chính mình đều là dựa vào hệ thống cùng vận khí đem tu vi tu luyện đến bây giờ trình độ, không nghĩ tới ngay cả Lạc Hòa đều theo bản năng đem Nam Cung Giác tu luyện thiên phú che giấu lên.

Chủ yếu là bởi vì Nam Cung Giác tốc độ tu luyện quá mức với nghịch thiên, ở Tu chân giới căn bản tìm không thấy cái thứ hai, hơn nữa hắn trên người còn mang theo hệ thống như vậy ngoại quải.

Ban đầu thời điểm, Lạc Hòa thậm chí cho rằng tiểu sư đệ tốc độ tu luyện nhanh như vậy là bởi vì hệ thống tồn tại, nhưng là sau lại hắn lại phát hiện, này đó kỳ thật cùng hệ thống sao có một chút quan hệ, tiểu sư đệ tu vi hoàn toàn đều là dựa vào tiểu sư đệ chính mình tu luyện đi lên.

Tuy rằng ngay cả Lạc Hòa đều nói không rõ vì cái gì sẽ tồn tại tình huống như vậy.

Chẳng lẽ thật là bởi vì tiểu sư đệ là thiên tuyển chi tử? Đương nhiên cái này Lạc Hòa cũng không phải không có nghĩ tới, nhưng là hắn theo bản năng không có thâm tưởng.

Dù sao tiểu sư đệ tu vi là như thế nào tới, người khác cũng không cần biết nhiều như vậy.

Nam Cung Giác không biết những việc này, hiện tại hắn tương đối giống biết đến vẫn là về thanh cừ bọn họ sự tình.

Hắn nhỏ giọng hỏi Lạc Hòa: “Thanh cừ tiền bối thật là từ lúc bắt đầu thời điểm liền đang diễn trò sao?”

Lạc Hòa có chút bất đắc dĩ, bọn họ hiện tại nói chuyện mặc kệ cỡ nào nhỏ giọng kỳ thật đều sẽ bị thanh cừ bọn họ nghe được, nhưng là tiểu sư đệ nếu hỏi, hắn cũng sẽ không không trả lời: “Ân.”

Được đến chuẩn xác tin tức Nam Cung Giác ở trong lòng “Ngọa tào” một tiếng.

Thật đúng là chính là một chút cũng nhìn không ra tới thanh cừ tiền bối kỹ thuật diễn tốt như vậy.

Trừ bỏ ban đầu nhìn thấy thanh cừ thời điểm thanh cừ biểu hiện đến thập phần cao lãnh bên ngoài, không biết là từ khi nào bắt đầu, thanh cừ liền bỗng nhiên chi gian như là một cái hoàn toàn không có gặp qua việc đời đồ cổ giống nhau, làm Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác đều giảm bớt phòng bị.

*

Vừa mới bắt đầu thời điểm Lạc Hòa cũng không có hoài nghi thanh cừ có cái gì không đúng, mãi cho đến bọn họ tới Yêu tộc lúc sau.

Từ thanh cừ thân là một cái đại yêu thế nhưng còn sẽ bị mấy cái tiểu yêu quái bắt lấy thời điểm bắt đầu, Lạc Hòa liền cảm thấy thập phần không khoẻ, theo sau thanh cừ bọn họ liền gặp được cái gọi là mất đi tu vi cùng ký ức ngao sơn, mà ngao sơn người này còn cùng thanh cừ là ở không biết bao nhiêu năm trước cũng đã trở thành tình địch như nước với lửa, này không khỏi cũng có chút quá trùng hợp một ít.

Mà ở kia lúc sau bọn họ tựa hồ liền trở nên thập phần thuận lợi, đương nhiên muốn bài trừ rớt ẩn ma thụ chuyện này.

Lạc Hòa cảm thấy ẩn ma thụ xuất hiện hẳn là một cái ngoài ý muốn, cùng Nam Cung Giác nhận thức cái kia cái gọi là người xuyên việt tiền bối liền càng thêm chính là ngoài ý muốn.

Nhưng là trừ bỏ ẩn ma thụ ở ngoài, mặt khác hết thảy đều có vẻ không phải thực bình thường.

Hơn nữa……

Từ thanh cừ bọn họ hiện tại phản ứng tới xem, liền biết bọn họ đã không nghĩ tiếp tục trang đi xuống.

Chuẩn xác mà nói, là từ ngao sơn tu vi khôi phục bắt đầu, liền chứng minh thanh cừ cùng ngao sơn không tính toán tiếp tục diễn kịch.

Bằng không, một cái Yêu tộc, vẫn là một cái bị phong ấn tu vi Yêu tộc, sẽ ở Ma tộc địa bàn đột nhiên khôi phục tu vi, bốn phía một chút yêu khí đều không có, sao có thể đâu?

Không thể không nói Lạc Hòa suy đoán xác thật là chính xác.

"Chúng ta đích xác không tính toán tiếp tục diễn đi xuống." Thanh cừ nhìn Lạc Hòa ánh mắt mang theo điểm thưởng thức, tuy rằng nói Lạc Hòa bạn lữ thoạt nhìn quá yếu, nhưng là Lạc Hòa người này lại là một cái đáng giá coi trọng đối thủ.

Nga, đương nhiên, bọn họ chi gian tựa hồ cũng hoàn toàn không đối lập.

Cho nên cũng coi như không thượng là đối thủ, nhưng thật ra một cái đáng giá bồi dưỡng hậu bối mới là.

Tuy rằng Lạc Hòa cũng không phải Yêu tộc.

Nhưng là Lạc Hòa là một cái Ma tộc, ít nhất hiện tại thân phận của hắn đã là một cái Ma tộc.

------oOo------

Phần 240

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 240: Chân tướng là cái gì

Bọn họ hiện tại yêu cầu chính là thấu đủ bốn tộc người, đem đã già rồi tứ vương lực lượng chuyển dời đến bọn họ trên người, sau đó một lần nữa đem bốn tộc liên hợp ở bên nhau, Yêu tộc đã có Yêu Vương thanh cừ, Quỷ tộc có A Lê cùng mật lĩnh, nếu A Lê cùng mật lĩnh không phối hợp nói, ngao sơn cũng sẽ trực tiếp hy sinh chính mình biến thành quỷ tộc, sau đó từ Quỷ Vương trong tay đoạt quyền, Nhân tộc cũng thực hảo tìm người, nhưng là Ma tộc nhưng không dễ dàng.

Ma Vương hạ nhậm thiên một chút cũng không hy vọng bốn tộc liên hợp ở bên nhau, bởi vì kia sẽ làm hắn nhớ tới tứ vương đều không ở kia đoạn thời gian Ma tộc bị Nhân tộc thương tổn lợi dụng phản bội nhật tử, bởi vậy liền tính là làm toàn thế giới bồi bọn họ đồng quy vu tận, hạ nhậm thiên có lẽ đều là sẽ không nguyện ý bốn tộc xác nhập sự tình.

Bởi vậy bọn họ thừa dịp Lạc Hòa đã trở thành ma tu, tuy rằng không biết vì cái gì, Lạc Hòa trên người kỳ thật còn mang theo cũng không thiếu Ma tộc hơi thở, bởi vậy bọn họ hy vọng có thể làm Lạc Hòa trước đem Ma Vương hạ nhậm thiên lực lượng dời đi lại đây.

Thanh cừ từ Yêu Vương nơi đó được đến một cái có thể đem Ma Vương lực lượng dời đi pháp khí, chỉ cần bọn họ tới Ma tộc, nhìn thấy Ma Vương lúc sau thần không biết quỷ không hay sử dụng là có thể đem hạ nhậm thiên lực lượng chuyển dời đến pháp khí bên trong, sau đó bọn họ chỉ cần lại tìm một thời cơ đem này đó lực lượng rót vào Lạc Hòa trong cơ thể là được.

Nhưng là bọn họ không nghĩ tới chính là, ngay cả như vậy kế hoạch đều sẽ chịu khổ thất bại.

Từ bọn họ vũ nhục ẩn ma thụ địa bàn thời điểm bắt đầu, hết thảy cũng đã không ở bọn họ trong khống chế, bọn họ không có cách nào cơ hồ đại biểu cho toàn bộ Ma tộc ẩn ma thụ, thậm chí liền thanh cừ đều có điểm hoài nghi bọn họ có phải hay không sẽ trực tiếp bị ẩn ma thụ giết chết thời điểm, Lạc Hòa thế nhưng đem ẩn ma thụ thu phục.

Cái này làm cho thanh cừ bọn họ đối Lạc Hòa có chút lau mắt mà nhìn.

*

Nhưng là liền tính là như vậy, bọn họ cũng không có tính toán đem kế hoạch nói cho Lạc Hòa bọn họ, nói rõ đối với Lạc Hòa bọn họ không tín nhiệm.

Cũng chính bởi vì vậy, bọn họ mới có thể ở tiến vào Ma tộc lúc sau mất đi tiên cơ, thậm chí còn kém điểm bị hạ nhậm thiên ảo cảnh khống chế lên.

Nhưng là liền ở không lâu phía trước, bọn họ đột nhiên cảm giác được hạ nhậm thiên ảo cảnh bị phá, tuy rằng bọn họ tựa hồ vẫn như cũ còn ở ảo cảnh bên trong, nhưng là lúc này đây ảo cảnh cùng phía trước vài lần đã rõ ràng không giống nhau.

Mà mặc kệ là thanh cừ vẫn là ngao sơn, thậm chí là A Lê còn có mật lĩnh, bọn họ cũng đều biết cái này ảo cảnh tuy rằng thay đổi chủ nhân, nhưng là vẫn như cũ còn ở ảo cảnh bên trong, mà hiện tại ảo cảnh đều cùng bọn họ không có quan hệ.

Ngao sơn cùng thanh cừ không thể không một lần nữa đánh giá Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác hai người kia thực lực.

Cuối cùng đến ra kết luận là, bọn họ vẫn là quá mức với coi khinh Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác hai người kia.

Hai người kia tuy rằng thoạt nhìn thực lực không kịp bọn họ, nhưng là bọn họ nhưng vẫn đều bỏ qua một sự kiện, hai người kia tu vi tăng trưởng tốc độ căn bản không giống như là người bình thường tốc độ.

Bọn họ tuy rằng không thể tới gần Lạc Hòa, cũng không thể nhìn ra tới Lạc Hòa chân chính tuổi tác, nhưng là về căn bản không bố trí phòng vệ Nam Cung Giác, bọn họ lại là một lần lại một lần đích xác nhận quá, Nam Cung Giác cái này tiểu hài tử là thật sự vẫn là một cái hài tử.

Hắn chỉ có hơn hai mươi tuổi.

Mặc kệ là cái nào chủng tộc bên trong, Nam Cung Giác đến tuổi tác đều không thể xem như lớn.

Thậm chí ở thanh cừ bọn họ xem ra, hai mươi mấy tuổi hài tử vẫn là ấu tể.

Nhưng mà chính là ở bọn họ trong mắt ấu tể, hiện tại thực lực ở bọn họ hiện tại cái này tuổi tác thoạt nhìn tuy rằng không có gì, nhưng là bọn họ cẩn thận tưởng tượng, nếu là bọn họ ở Nam Cung Giác cái kia tuổi tác……

*

Không thể không nói, nếu bọn họ ở Nam Cung Giác cái kia tuổi thời điểm gặp được Nam Cung Giác đối thủ như vậy, kia khẳng định là không có khả năng nhìn bọn họ trưởng thành lên.

Này đã xem như đối với một cái hậu bối rất cao đánh giá.

Nhưng là bọn họ ở trong lòng đánh giá là như thế nào cao, đều không thể ở ngay lúc này biểu hiện ra ngoài.

"Nếu các ngươi đều biết chúng ta suy nghĩ cái gì, như vậy chúng ta không ngại nói thẳng như thế nào?" Thanh cừ nhìn Lạc Hòa, tựa hồ nhận định Lạc Hòa

cùng Nam Cung Giác chi gian chỉ có Lạc Hòa có thể làm chủ. “Ta cảm thấy chúng ta có thể hợp tác không phải sao?”

Lạc Hòa có thể đoán được bọn họ muốn hợp tác là cái gì.

Hắn đối với Ma tộc kỳ thật không có gì cảm tình, nếu thế giới này thật sự sẽ hủy diệt nói, hắn cũng không phải không thể phối hợp thanh cừ bọn họ hành động.

Chỉ là……

Lạc Hòa nhìn thoáng qua cái gì cũng không biết tiểu sư đệ, tiểu sư đệ sẽ nguyện ý làm như vậy sao?

Ở Lạc Hòa trong lòng, tiểu sư đệ không thể nghi ngờ là thiện lương lại đơn thuần, thậm chí còn có một chút ngốc, cho nên đối với loại này tàn nhẫn sự tình phỏng chừng là không thể chịu đựng đi?

Lạc Hòa kỳ thật cảm thấy không sao cả thêm không gia nhập thanh cừ bọn họ, dù sao ở hắn xem ra, Cửu U tiểu thế giới sinh tử tồn vong, cùng hắn lại có quan hệ gì đâu?

Nam Cung Giác có điểm không thể hiểu được, vì cái gì hắn cảm giác Lạc Hòa thần sắc có điểm quái quái, còn có này nhóm người rốt cuộc là ở đánh cái gì bí hiểm?

Bọn họ nói sự tình hắn vì cái gì một chút đều nghe không hiểu đâu?

Hệ thống: “……”

Tính, cái này ký chủ không được, chỉ tiếc nó cũng không có cơ hội đổi một cái ký chủ.

Hơn nữa, hệ thống kỳ thật cũng không biết Lạc Hòa bọn họ ở đánh cái gì bí hiểm.

*

Vì thế Nam Cung Giác quyết định trực tiếp dò hỏi: “Sư huynh các ngươi đang nói cái gì a? Ta không thể biết không?”

Thanh cừ bắt bẻ nhìn thoáng qua Nam Cung Giác tu vi, không khỏi nhíu nhíu mày, trên thực tế hắn tuy rằng tán thành Nam Cung Giác thực lực cùng tiềm lực, nhưng là hiện tại chuyện này hiển nhiên không phải dựa vào cái gì tiềm lực là có thể hành, Nam Cung Giác hiện tại thực lực, ở thanh cừ xem ra không có tư cách cùng bọn họ đối thoại, càng đừng nói biết bọn họ đang thương lượng chính là chuyện gì……

Lạc Hòa phát hiện thanh cừ thần sắc, nhướng mày, thật đúng là có ý tứ, hắn cũng không dám coi khinh tiểu sư đệ tại đây sự kiện trung tác dụng, thanh cừ một cái cái gì cũng không biết người dựa vào cái gì dùng như vậy thái độ đối đãi hắn tiểu sư đệ?

Hắn đối Nam Cung Giác cười cười, trấn an nói: “Không có gì là ngươi không thể biết đến.”

Nam Cung Giác khiêu khích nhìn thoáng qua thanh cừ.

Nói thật vừa rồi thanh cừ xem hắn ánh mắt làm hắn cảm giác được thập phần khó chịu, chẳng lẽ hắn thật sự cho rằng chính mình kêu một tiếng tiền bối chính là thật sự đem thanh cừ trở thành tiền bối tới nhìn sao?

Ở Nam Cung Giác trong mắt, kỳ thật thanh cừ phía trước biểu hiện vẫn luôn như là một cái không lớn lên trung nhị bệnh hài tử, vừa rồi kia liếc mắt một cái, lại là làm Nam Cung Giác dám đến đứa nhỏ này trung nhị bệnh có phải hay không lại tăng thêm.

Đặc biệt là bọn họ còn ở một quyển sách trung, quyển sách này vai chính tựa hồ vẫn là chính hắn.

Nghe nói vai chính bên người vai ác đều sẽ bị hàng trí quang hoàn thăm.

Nói đại khái chính là hiện tại cái này tình huống đi.

Nam Cung Giác trong lòng có chút cảm khái.

Hắn đối Lạc Hòa làm nũng: “Kia sư huynh ngươi cùng ta nói nói bái, các ngươi rốt cuộc đang nói cái gì a?”

Lạc Hòa sủng nịch xoa xoa tiểu sư đệ tóc: “Hảo.”

Thấy này hết thảy thanh cừ, không biết vì cái gì có điểm muốn phóng hỏa đâu.

*

Bọn họ có nghĩ phóng hỏa Nam Cung Giác là không có khả năng biết đến, nhưng là ở Lạc Hòa giải thích trung, Nam Cung Giác dần dần bắt đầu trở nên trợn mắt há hốc mồm.

“Ngươi là nói bọn họ tính toán trực tiếp cướp đi Ma Vương lực lượng sau đó mạnh mẽ đem tách ra bốn tộc liên hợp ở bên nhau?”

“Ân.”

“Hơn nữa bọn họ tính toán làm sư huynh ngươi đi mạo hiểm như vậy?”

“Ân.”

“Này nhóm người còn tưởng phát rồ cứ như vậy cái gì đều không chuẩn bị trực tiếp đi Quỷ giới tìm Quỷ Vương, còn muốn cướp lấy Quỷ Vương lực lượng?”

“Ân.”

Nam Cung Giác cho rằng thanh cừ bọn họ phỏng chừng là ngốc rớt.

Cứ như vậy làm trò đương sự hạ nhậm thiên mặt đem những lời này nói ra Lạc Hòa tuy rằng cũng có chút mê, nhưng là chuyện này cũng không phải bọn họ cái gì đều không làm sẽ có đột phá.

Huống hồ hạ nhậm sáng sớm vãn đều sẽ từ thanh cừ bọn họ động tác nhỏ bên trong phát hiện bọn họ mục đích, Lạc Hòa cũng chỉ là trước tiên đem cái này ý tưởng nói ra mà thôi.

Nói như vậy lên, liền tính là hạ nhậm thiên chân muốn giận chó đánh mèo người nào, cũng không phải là hắn cùng đại sư huynh không phải sao?

Huống chi, Nam Cung Giác loáng thoáng cho rằng, đại sư huynh nói này đó cũng không phải toàn bộ kế hoạch, thanh cừ bọn họ nhất định còn có khác việc cần hoàn thành, chỉ là không biết bọn họ còn có khác cái gì ý tưởng.

Quả nhiên nghe xong Lạc Hòa nói lúc sau trước hết xuất hiện sự tình không phải thanh cừ bọn họ cùng Lạc Hòa an an tĩnh tĩnh nói chuyện giao lưu nên như thế nào lộng chết hạ nhậm thiên kế thừa hắn lực lượng, mà là nghe thấy được những lời này hạ nhậm thiên trực tiếp phẫn nộ rồi!

Hắn hạ nhậm thiên từ trở thành Ma Vương tới nay, liền chưa từng có nhìn thấy quá như vậy không biết xấu hổ thế nhưng muốn đem hắn lực lượng chiếm làm của riêng, còn một bộ vì cứu vớt thế giới bộ dáng đồ vô sỉ.

Đương nhiên hắn ý tứ cũng không phải người như vậy không tồn tại, chỉ là bởi vì đơn thuần cho rằng, người như vậy không dám xuất hiện ở hắn trước mặt thôi.

*

Nhưng mà hiện thực lại là, nếu không phải bởi vì hắn nhất thời mềm lòng muốn đem này đó cùng huyền thương có quan hệ bọn nhãi ranh huấn luyện một hồi, hắn lại sao có thể biết hiện tại người đều đã biến thành như vậy đâu?

Trên thực tế hạ nhậm thiên đối hiện giờ muốn gặp phải trạng huống kỳ thật sớm có đoán trước.

Đương nhiên loại này đoán trước chỉ cũng không phải cái loại này lực lượng của chính mình sẽ bị người hút đi này một loại sự tình.

Mà là hắn biết một ngày nào đó hắn sẽ nhìn thấy mặt khác tam tộc người.

Chỉ là không nghĩ tới thế nhưng là ở như vậy tình huống dưới, hơn nữa, bọn họ đều đã kế hoạch hảo như thế nào giết chết chính mình.

Phải biết rằng hạ nhậm thiên người này có tiếng tính tình táo bạo, năm đó nhân loại đem Ma tộc mặt mũi ấn ở trên mặt đất dẫm thời điểm, hắn trực tiếp dưới sự giận dữ đem Ma tộc trực tiếp cùng Nhân tộc địa bàn chia lìa mở ra, thậm chí Ma tộc nơi ma đảo có thể sừng sững ở tiểu thế giới tối cao địa phương.

Hắn dựa vào cái gì muốn đem này đó thật vất vả đạt được hoà bình an bình sinh hoạt biến thành nguyên lai dáng vẻ kia?

"Nguyên lai ngươi là ở lo lắng cái này a tiền bối."

"Ai?"

Hạ nhậm thiên đắm chìm ở chính mình bạo nộ suy nghĩ bên trong, đột nhiên nghe thấy được những lời này lúc sau bỗng nhiên mở mắt, không thể tưởng tượng nhìn trước mắt tình huống.

Lạc Hòa cùng thanh cừ bọn họ vài người đứng ở hắn trước mặt, một bộ thập phần ngoan ngoãn an tĩnh bộ dáng, không nói một lời, thế nhưng trong lúc nhất thời làm hạ nhậm thiên cảm giác được có chút hoảng hốt.

Cho nên chẳng lẽ hắn vừa rồi chứng kiến đến nghe được hết thảy đều là giả sao?

Hạ nhậm thiên bỗng nhiên cũng không xác định.

Trên thực tế từ hạ nhậm thiên tướng cái này ảo cảnh tương ứng quyền đánh mất lúc sau bắt đầu, cái này ảo cảnh cũng đã không về hắn quản.

*

Hắn giống như là một cái bị che mắt ngốc tử giống nhau, hoàn toàn bị người đùa bỡn với vỗ tay bên trong.

Loại này nhận tri làm hạ nhậm thiên cảm thấy thập phần không vui, trên người hắn uy áp lập tức bại lộ ra tới, đem mọi người đều chấn hướng về phía phương xa.

Thanh cừ cùng ngao sơn liếc nhau, phát giác sự có không đúng.

Hiện tại bọn họ hai cái chi gian, có thể kiên cường đối phó hạ nhậm thiên chỉ có được đến huyền thương lực lượng thanh cừ một người.

Nhưng là bọn họ nguyên bản ý tưởng cũng không phải như vậy trực tiếp cùng hạ nhậm thiên đối thượng.

Rốt cuộc một cái trở thành Ma Vương không biết nhiều ít năm người, thanh cừ một cái hậu bối, xác thật là không dám trực tiếp động thủ.

Nhưng là hắn không nghĩ tới chính là, ở ngay lúc này, Hỗn Nguyên Lâu bên trong, Nam Cung Giác có chút trợn mắt há hốc mồm nhìn một thủy tinh cầu bên trong truyền đến cảnh tượng, cảm thấy thế giới này sợ là muốn xong.

Tuy rằng Nam Cung Giác cũng không phải thực thích thế giới này, nhưng là trơ mắt nhìn một cái tiểu thế giới ở chính mình trước mặt biến mất, thậm chí chính mình đều có khả năng bị liên lụy đến trong đó, Nam Cung Giác liền không phải như vậy vui vẻ.

Không sai, hiện tại thanh cừ bọn họ vẫn như cũ còn ở Nam Cung Giác lợi dụng hệ thống chế tạo ra tới ảo cảnh trung, cái kia ảo cảnh trung hắn cùng Lạc Hòa đều không phải chân chính người, nhưng là đối với hiện tại trạng huống đang đứng ở vi diệu bầu không khí bên trong thanh cừ bọn họ lại là một chút đều phân biệt không ra.

Bọn họ cùng ảo cảnh bên trong hạ nhậm thiên đánh nhau rồi.

Tuy rằng thoạt nhìn không giống như là đánh người mà như là bị đánh, bất quá Nam Cung Giác thế nhưng vui sướng khi người gặp họa cảm thấy loại này cách làm còn rất sảng.

Nam Cung Giác ngay từ đầu thời điểm là thật sự cho rằng thanh cừ có thể cùng bọn họ trở thành bằng hữu. Tuy rằng thanh cừ người này thoạt nhìn như là một cái không có gặp qua việc đời đồ cổ, nhưng là không nghĩ tới thật sự tấu khởi người tới một chút tình cảm đều không cho.

*

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa từ ở rác rưởi hệ thống thương thành được đến rất nhiều về trận pháp đặc biệt là ảo cảnh thứ tốt lúc sau liền bắt đầu chuẩn bị này hết thảy.

Ban đầu thời điểm Nam Cung Giác thậm chí còn một lần cho rằng thanh cừ bọn họ cùng chính mình giống nhau đều là ngốc bạch ngọt, nhưng là không nghĩ tới những người này đã sớm cõng chính mình gia nhập lớp học bổ túc, sớm đều đã trở thành một phương đại lão, hắn lại liền cùng nhân gia đánh đồng tư cách đều không có.

Nam Cung Giác từ từ mà thở dài một hơi.

Chỉ cảm thấy chính mình thật là một cái ngốc bạch ngọt.

Tuy rằng nói như vậy lên hình như là ở khen hắn giống nhau.

Phát hiện đồng dạng ở ảo cảnh trung hạ nhậm thiên cơ hồ đã hoàn toàn mất khống chế, Nam Cung Giác xoa tay hầm hè: “Sư huynh, chúng ta lúc này có phải hay không nên đi xúi giục hạ nhậm thiên?”

Nhìn tiểu sư đệ xoa tay hầm hè nóng lòng muốn thử thần sắc, Lạc Hòa thở dài một tiếng, cuối cùng vẫn là gật gật đầu: “Đi thôi.”

Nếu tiểu sư đệ đã biết thanh cừ bọn họ mục đích, hiện tại cái này ảo cảnh còn ở bọn họ trong khống chế, như vậy làm tiểu sư đệ đi thử thử cũng không có gì.

Lạc Hòa cười cười.

Ở hắn có thể bảo hộ tiểu sư đệ trong phạm vi, hắn tiểu sư đệ có thể ở hắn cánh chim dưới chậm rãi trưởng thành.

Sở hữu muốn buộc tiểu sư đệ trưởng thành người, hắn đều sẽ không bỏ qua.

Chỉ hy vọng người khác đều hơi chút thấy rõ ràng một chút thời sự đi.

Có lẽ thanh cừ bọn họ như thế nào đều không thể nghĩ đến, vẫn luôn bị bọn họ bỏ qua Nam Cung Giác mới là bọn họ bên trong nhất lợi hại một cái, hắn cơ hồ mang theo hoàn toàn không thể phục chế cường đại lực lượng, có lẽ ngay cả Thiên Đạo đều rất khó cùng chi chống lại kia một loại thần bí lực lượng.

Bởi vậy bọn họ bị tiểu sư đệ hố hẳn là cũng sẽ không cảm thấy có cái gì mới đúng.

Dù sao đều là bởi vì bọn họ thiên chân hại bọn họ.

------oOo------

Phần 241

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 241: Xúi giục chuyện này 【 thứ tám cuốn: Vô Thường quỷ giới 】

Nam Cung Giác hoàn toàn không biết nhà mình sư huynh đều suy nghĩ một ít cái gì đáng sợ sự tình, đem chính mình đầu nhập ảo cảnh bên trong, hứng thú bừng bừng tính toán đi xúi giục Ma giới lão nhân.

Hắn mới không nghĩ làm này nhóm người đem hắn sư huynh dạy hư!

Ở Nam Cung Giác trong mắt, Lạc Hòa là một cái ôn tồn lễ độ gợn sóng bất kinh, trừ bỏ sinh tử đại thù có thể đem hắn trở nên nguy hiểm lại có thể sợ.

Nam Cung Giác chính mình là không biết ở hắn không biết thời điểm, Lạc Hòa rốt cuộc là bộ dáng gì.

Đương nhiên chủ yếu là bởi vì Lạc Hòa cũng không hy vọng chính mình này một mặt ở tiểu sư đệ trước mặt bại lộ ra tới.

Cứ việc hắn trong lòng biết rõ ràng, tiểu sư đệ thân là một cái biết chính mình kiếp trước người, khẳng định đã rất rõ ràng chính mình là một cái như thế nào người,.

Bất quá hắn cũng không có ngăn đón tiểu sư đệ đi tìm hạ nhậm thiên, hắn không cho rằng hiện tại cái này ảo cảnh bên trong, còn có cái gì tình huống có thể làm tiểu sư đệ đã chịu thương tổn, cho nên hắn mặc kệ tiểu sư đệ đi xúi giục hạ nhậm thiên.

Tuy rằng nói loại này xúi giục, bọn họ cũng đều biết là không có khả năng.

Có một loại người cố chấp là không có cách nào đánh mất, trừ phi là tử vong có thể làm hắn thay đổi.

Hạ nhậm thiên liền thuộc về nào một loại người, hắn đối nhân loại tồn tại thành kiến, thậm chí là thù hận, bởi vậy không có khả năng sẽ bởi vì thanh cừ Lạc Hòa bọn họ lời nói của một bên liền thật sự cho rằng thế giới muốn hủy diệt, cần thiết muốn bốn tộc một lần nữa xác nhập ở bên nhau mới có thể giải quyết vấn đề như vậy cách nói.

Còn có một chút, liền tính là hắn tin, như vậy nếu bọn họ căn bản tìm không thấy chân chính cứu vớt thế giới phương pháp, như vậy hắn dựa vào cái gì muốn trước đem bốn tộc xác nhập ở bên nhau, làm tộc nhân của mình bọn hậu bối đi cùng nhân loại đám kia dối trá gia hỏa đãi ở bên nhau?

Nam Cung Giác cùng hệ thống phân tích một chút hắn ý tưởng: "Ta cảm thấy hạ nhậm thiên đối với nhân loại hẳn là thập phần thù hận đi. Bất quá nếu như

vậy, hắn càng là bài xích nhân loại, chúng ta càng là có khả thừa chi cơ.”

Hệ thống không rõ nguyên do: “Vì cái gì?”

*

Đúng vậy, vì cái gì đâu?

Nam Cung Giác thần bí cười cười, không nói gì.

Đến lúc đó hệ thống liền sẽ đã biết.

Hệ thống: “……” Tấm tắc, loại này ký chủ đột nhiên chỉ số thông minh thượng tuyến là cái gì cốt truyện?

Nó nhưng thật ra muốn nhìn một chút nhà mình ký chủ có thể làm ra điểm chuyện gì tới.

“Hắc! Vị tiền bối này, ngươi ở chỗ này làm gì đâu?”

Nam Cung Giác là ở ảo cảnh bên trong một mảnh tiểu rừng rậm bên trong tìm được hạ nhậm thiên, tuy rằng như vậy thoạt nhìn có điểm phong cách không đúng, nhưng là Nam Cung Giác vẫn là nhạy bén đã nhận ra đối phương hiện tại tâm tình tựa hồ là có điểm hạ xuống, thậm chí muốn dùng mấy cây ngăn trở chính mình tồn tại.

Nam Cung Giác thấu đi lên trực tiếp liền chụp một chút hạ nhậm thiên bên cạnh thụ, trên cây lá cây ào ào lạp lạp rơi xuống, xây dựng ra một loại mãnh liệt thị giác hiệu quả.

Nam Cung Giác có chút xấu hổ, hắn cũng không biết chính mình tay kính lớn như vậy tới?

Hảo đi Nam Cung Giác chính mình đều không tin loại này lời nói ngu xuẩn.

Cũng may hạ nhậm thiên cũng không phải thực để ý hắn tay không chụp được tới một thân cây lá cây, làm chung quanh hạ một hồi lá cây vũ sự tình.

Hắn có chút kinh ngạc nhìn Nam Cung Giác: “Ngươi là như thế nào tìm tới nơi này tới?”

Hạ nhậm thiên từ phía trước ảo cảnh bên trong biết được thanh cừ bọn họ vốn dĩ mục đích, ở trong lòng tự giễu chính mình quả nhiên là già rồi, vì thế tìm cái địa phương ngồi xuống muốn tự bế trong chốc lát, không nghĩ tới không bao lâu đã bị Nam Cung Giác tìm được rồi.

Nói thật, trước đó, hạ nhậm thiên là thật sự cũng không cảm thấy Nam Cung Giác người này có gì đặc biệt hơn người, thậm chí còn cho rằng Nam Cung Giác là bởi vì Lạc Hòa duyên cớ mới có thể đủ đi theo cái này đội ngũ bên trong.

Rốt cuộc một đám cường giả bên trong bỗng nhiên xuất hiện một cái như là Nam Cung Giác như vậy tuổi lại tiểu, thực lực cũng không phải rất cao, thoạt

nhìn liền thập phần không hợp nhau tồn tại, đổi thành là bất luận cái gì một người đều sẽ không cho rằng hắn có bao nhiêu lợi hại.

*

Nhưng là có lẽ hiện tại hắn rốt cuộc từ phía trước tiền bối thị giác bên trong phục hồi tinh thần lại, có lẽ là bởi vì chung quanh ai cũng không có, hạ nhậm thiên nhìn Nam Cung Giác cái này tiểu hài tử tu vi, bỗng nhiên chi gian có chút thất ngữ.

Cái này tiểu hài tử tuổi cũng không lớn, nếu hắn không có nhớ lầm nói, đứa nhỏ này thoạt nhìn thế nhưng chỉ có hơn hai mươi tuổi?

Hắn đã hoàn toàn không có biện pháp ngăn cản chính mình kinh ngạc.

Phía trước thời điểm hắn không có thật sự đem Nam Cung Giác để ở trong lòng, hiện tại lại suy nghĩ, nếu chính mình là ở cùng nhân loại cùng Ma tộc chi gian hoàn toàn quyết liệt phía trước, nhìn thấy Nam Cung Giác nói, nói không chừng sẽ muốn thu đứa nhỏ này vì đồ đệ.

Đáng tiếc chính là trên thế giới này không có nếu.

Nhân tộc cùng Ma tộc xé rách mặt phía trước, hắn đều còn đãi ở bắc bộ một cái rét lạnh vô cùng, cơ hồ ngăn cách với thế nhân trên đảo nhỏ, bị Thiên Đạo bức bách tìm kiếm liền một khối mất tích cục đá tin tức.

Đương nhiên, bọn họ mấy cái trong lòng đều rất rõ ràng, có thể kinh động Thiên Đạo đồ vật, tuyệt đối không phải cái gì đơn thuần cục đá mà thôi.

Cho nên lúc ấy bọn họ chút nào không dám chậm trễ, không nghĩ tới chờ đến bọn họ trở về thời điểm, nhìn thấy chỉ có vỡ nát nơi cư trú, cùng với làm người phẫn nộ người ma hai tộc chi gian chiến tranh.

Lúc ấy huyền thương, thân là Yêu Vương, lựa chọn khoanh tay đứng nhìn.

Vấn đề này mới là hạ nhậm thiên nhất muốn biết vì gì đó vấn đề.

Đáng tiếc từ hắn cố chấp muốn đem bốn khối đại lục chia lìa mở ra lúc sau, hắn cùng huyền thương chi gian nói càng thêm thiếu một ít, mãi cho đến sau lại chia lìa, lúc sau liền không còn có gặp qua.

*

Hơn nữa căn cứ thanh cừ bọn họ cách nói, Yêu Vương huyền thương, hiện tại đã là một cái chết người.

Nếu như vậy, hắn dựa vào cái gì muốn cho bốn tộc hảo hảo liên hợp ở bên nhau? Thế giới thật sự muốn hủy diệt nói khiến cho bọn họ cùng nhau hủy diệt tính……

Dù sao giống như là Nhân tộc loại này dối trá sinh vật đều có thể sinh tồn thế giới, hắn tuyệt đối không có khả năng làm Ma tộc cùng Nhân tộc xuất hiện ở cùng cái địa phương!

Nam Cung Giác không có nghe thấy hạ nhậm thiên tiếng lòng, hắn có chút tò mò dò hỏi: "Ma Vương tiền bối ngươi suy nghĩ cái gì đâu? Là không đội trời chung Nhân tộc vẫn là vị kia Yêu Vương tiền bối?"

Như là không nghĩ tới Nam Cung Giác thế nhưng sẽ nói như vậy, hạ nhậm thiên sắc mặt biến đổi, thần sắc có chút khó lường.

"Ngươi muốn nói cái gì?"

Đứa nhỏ này là làm sao thấy được hắn suy nghĩ gì đó?

Hắn đương nhiên là không tin có người có thể đủ đọc lấy người khác ý tưởng linh tinh năng lực, chỉ là ở tự hỏi chính mình địa phương nào lộ ra khác thường, thế nhưng bị một cái tiểu thí hài đã nhìn ra.

Hạ nhậm thiên đối Nhân tộc không có gì hảo cảm, ở Nam Cung Giác hỏi như vậy lúc sau, hắn cũng không có chính diện trả lời, mà là hỏi ngược lại: "Ngươi là làm sao thấy được?"

Nam Cung Giác nghe thấy được hạ nhậm thiên nói chuyện, cười cười: "Đó chính là suy nghĩ huyền thương tiền bối. Bất quá cũng là, nếu các ngươi chi gian quan hệ vốn dĩ liền rất hảo, nghe thấy được tiền bối xảy ra chuyện tin tức, ngươi tưởng niệm một chút lão bằng hữu cũng là thực bình thường."

Hạ nhậm thiên không biết vì cái gì, những lời này vốn dĩ như thế nào nghe đều không có cái gì không thích hợp, nhưng là vì cái gì hắn nghe chính là cảm giác như vậy không thoải mái đâu?

Nhìn dáng vẻ hắn phía trước quả nhiên vẫn là xem nhẹ cùng cái này tiểu tể tử.

Hắn thừa nhận, chỉ bằng nương Nam Cung Giác cái này tài ăn nói, cái này trong đội ngũ người đồng ý Nam Cung Giác đi theo đội ngũ bên trong cũng không phải không có đạo lý.

Nhưng là hắn cũng không phải cái gì sảng khoái thừa nhận sai lầm người.

*

Liền tính thật là hắn xem nhẹ Nam Cung Giác, hắn cũng là không có khả năng ở hiện tại trực tiếp cùng Nam Cung Giác xin lỗi gì đó.

Hắn không nói gì, chuẩn xác mà nói, là bởi vì Nam Cung Giác đoán trúng hắn suy nghĩ cái gì, cho nên không muốn cùng cái này hậu bối nói chuyện.

Hắn cảm thấy cái này hậu bối nói không chừng có cái gì đặc biệt lời nói khách sáo thủ đoạn, cho nên còn không bằng không nói lời nào hảo.

Không thể không nói, hạ nhậm thiên quả nhiên không hổ là thế hệ trước Ma Vương, hoàn toàn có thể đối phó được Nam Cung Giác như vậy gà mờ lời nói khách sáo trình độ.

Nhưng là hắn không nói lời nào cũng không gây trở ngại Nam Cung Giác nói chuyện.

Bởi vì nơi này là một cái ảo cảnh duyên cớ, hạ nhậm thiên cũng không có biện pháp xúc phạm tới Nam Cung Giác, bởi vậy hắn cũng không làm làm Nam Cung Giác trực tiếp cút đi.

Nam Cung Giác cũng đã ở lo chính mình nói chuyện.

“Đương nhiên, ta cảm thấy tiền bối cùng huyền thương tiền bối chi gian hẳn là không chỉ là bằng hữu bình thường đơn giản như vậy đi? Có lẽ các ngươi cũng từng đối nguyệt uống rượu, ngâm thơ câu đối, thắp nến tâm sự suốt đêm, sinh hoạt bên trong điểm điểm tích tích tràn ngập lẫn nhau bóng dáng. Đương nhiên các ngươi cũng có khả năng bởi vì hiểu lầm phân biệt mấy năm, lại lần nữa gặp mặt thời điểm đã cảnh còn người mất, rốt cuộc không trở về quá khứ được nữa……”

“Ngươi đừng nói nữa!”

Hạ nhậm thiên đánh gãy Nam Cung Giác suy đoán, hắn hiện tại cảm thấy cái này tiểu tể tử có điểm đáng sợ.

Nam Cung Giác nói này đó bọn họ lúc trước đương nhiên đều cùng nhau trải qua quá, thậm chí ở hắn cùng huyền thương chi gian, còn từng có càng thêm thân mật quan hệ, chỉ là kia hết thảy đều bởi vì một khối không thể hiểu được xuất hiện cục đá bị hủy.

*

Bọn họ ở kia tảng đá bị mất lúc sau cho nhau nghi kỵ, cho nhau hoài nghi, lại bởi vì những cái đó hoài nghi dần dần mà đối lẫn nhau sinh ra hiềm khích, ở lúc sau bọn họ tách ra một đoạn thời gian, nhưng mà đúng là bởi vì như vậy, lại làm cho bọn họ càng thêm lâm vào khốn cảnh bên trong.

Lại một lần gặp mặt thời điểm bọn họ tuy rằng lẫn nhau cảm tình không có thay đổi, nhưng là bởi vì một ít nguyên nhân, bọn họ lại cũng không có cách nào như là ban đầu thời điểm như vậy, không hề cố kỵ ở bên nhau.

Sau đó là dài dòng tìm kiếm kia tảng đá thời gian.

Cuối cùng bọn họ cũng không có người tìm được.

Nhưng là ở kia một lần tìm kiếm cục đá không có kết quả lúc sau, lại một lần về tới có người cư trú địa phương, hạ nhậm thiên liền nghe nói Nhân tộc tu sĩ phải dùng bọn họ Ma tộc thi thể tới luyện đan luyện khí, lại còn có đã tạp khi đuổi bắt Ma tộc!

Hạ nhậm thiên chính mắt chứng kiến Ma tộc bị nhân loại tàn sát cảnh tượng.

Kia một lần hắn không kịp ngăn cản, trơ mắt nhìn một cái đáng yêu Ma tộc hài tử, còn không đến hai mươi tuổi hài tử, bị Nhân tộc hành hạ đến chết mà chết, ngay cả thi thể đều phải mang về luyện khí!

Ở kia lúc sau, hắn đem còn ở Thượng Ngu Đại Lục sở hữu Ma tộc tất cả đều triệu tập trở về, sau đó mang theo Ma tộc rời đi Thượng Ngu Đại Lục, trốn đến

bên cạnh một cái ngăn cách với thế nhân tiểu đảo bên trong.

Không nghĩ tới hắn đều đã muốn buông tha này đó Nhân tộc, chuyên tâm dạy dỗ hậu đại Ma tộc như thế nào bảo hộ chính mình, không cần dễ tin người khác, nhưng là bọn họ trốn tránh cái kia đảo nhỏ thế nhưng bị Nhân tộc phát hiện, nghe nói vẫn là một cái cùng Ma tộc tiểu hài tử quan hệ tương đối tốt Yêu tộc tiết lộ tin tức.

Để cho hạ nhậm thiên cảm giác được trái tim băng giá chính là, chuyện này, huyền thương từ đầu tới đuôi đều lựa chọn khoanh tay đứng nhìn, thậm chí liên thông biết chính mình Ma tộc đã xảy ra chuyện, đều là lúc ấy là Quỷ Vương phó tuyên.

Hắn chỉ là cảm thấy có chút buồn cười thôi.

*

Vì thế hắn sau lại làm ra đem Ma tộc hoàn toàn cùng Nhân tộc độc lập mở ra quyết định.

Liền tính là hắn rộng lượng hảo, không muốn cùng Nhân tộc tiếp tục so đo, hắn lựa chọn làm Ma tộc hoàn toàn không hề nhìn thấy Nhân tộc.

Đương nhiên, ở chia lìa Ma giới phía trước, hạ nhậm thiên vẫn là không nhịn xuống đi ra ngoài giết người, những cái đó lây dính Ma tộc máu tươi người, tất cả đều bị hắn một cái không lưu toàn bộ giết chết.

Hắn giết những cái đó hoàn toàn không có tu vi Nhân tộc thời điểm đôi mắt đều không có chớp một chút, có thể nói là thập phần lãnh khốc vô tình.

Nhưng là hạ nhậm thiên cũng không hối hận.

Hắn thậm chí còn đã nói với huyền thương, nếu huyền thương vẫn như cũ thấy không rõ tình thế nói, có lẽ có một ngày, Yêu tộc cũng sẽ bước Ma tộc vết xe đổ.

Sự thật chứng minh, hạ nhậm thiên đoán được cũng không sai.

Ở phát hiện bọn họ hoàn toàn mất đi Ma tộc tung tích thời điểm, những cái đó không biết vì cái gì đột nhiên cho rằng chính mình thiên hạ đệ nhất Nhân tộc tu sĩ, quả nhiên bắt đầu đánh lên Yêu tộc chủ ý.

Yêu tộc quả nhiên cũng đi vào Ma tộc vết xe đổ.

Sau lại hạ nhậm thiên nói ra muốn thành lập một cái tuyệt đối kết giới đem Nhân tộc đại lục cùng mặt khác tam tộc ngăn cách thời điểm, huyền thương không có phản đối, phó tuyên ngược lại chủ động xuất hiện tới hỗ trợ, cuối cùng ở bọn họ ba người hợp lực dưới, kiến thành một cái liền tính là bọn họ ba người chính mình muốn đột phá đều thập phần khó khăn kết giới.

Nhưng là ở không lâu phía trước, cái kia trận pháp đã dần dần suy nhược.

Có lẽ đây là thanh cừ bọn họ nhóm người này thế nhưng có thể tiến vào bọn họ Ma tộc duyên cớ.

Bất quá hiện tại cũng không phải hồi ức vãng tích thời điểm.

Hắn nghe thấy được Nam Cung Giác vấn đề.

"Tiền bối, ngươi chẳng lẽ không nghĩ làm Ma tộc đi ra ngoài vì những cái đó chết thảm Ma tộc báo thù sao?"

*

Hạ nhậm thiên cả người đều ngây ngẩn cả người.

Hắn trốn tránh rất nhiều năm, chưa từng có nghĩ làm Ma tộc đi ra ngoài tìm Nhân tộc báo thù chuyện này.

Giống như là ban đầu thời điểm Ma tộc bị bọn họ trở thành bằng hữu thân nhân thậm chí là ái nhân Nhân tộc bị thương tâm lúc sau, đều không có nghĩ muốn đem Nhân tộc toàn bộ giết sạch báo thù giống nhau, hạ nhậm thiên tuy rằng ở đem Ma tộc tách ra Thượng Ngu Đại Lục thời điểm đi giết một đám người, nhưng là ở sát xong những cái đó dính Ma tộc huyết Nhân tộc lúc sau, hắn cũng chỉ nghĩ muốn cùng Nhân tộc phủi sạch quan hệ, không có lại nghĩ cái gì muốn tìm Nhân tộc báo thù chuyện như vậy.

Hiện tại đột nhiên bị một nhân tộc nhắc tới tới chuyện này, hạ nhậm thiên trừ bỏ cảm thấy không thể tưởng tượng bên ngoài, càng có rất nhiều không thể lý giải.

Theo lý mà nói, Nam Cung Giác là một nhân tộc, hắn hẳn là muốn đứng ở Nhân tộc kia một bên mới đúng, nhưng là cố tình chính là như vậy một thiếu niên, thế nhưng sẽ làm Ma tộc đi tìm nhân loại báo thù.

Nam Cung Giác không có chú ý tới hạ nhậm thiên sững sờ, còn ở tiếp tục khuyên: "Tiền bối có hay không nghĩ tới, kia phiến đại lục ban đầu thời điểm chính là bốn tộc cộng đồng địa phương, dựa vào cái gì các ngươi Ma tộc liền phải bởi vì Nhân tộc sai lầm mà rời đi cố thổ? Còn bị Nhân tộc lịch sử viết đến mặt mày khả ố?"

"Dựa vào cái gì lúc trước đi không phải Nhân tộc, mà là Ma tộc đâu?"

Hắn thanh âm tràn ngập dụ hoặc, đối với nhìn Ma tộc phát triển tới rồi hiện tại trạng huống hạ nhậm thiên tới nói, tràn ngập mê hoặc.

Nhận thấy được hạ nhậm thiên tựa hồ có chút tâm động, Nam Cung Giác cuối cùng bỏ thêm một phen sài: "Hơn nữa, hiện tại Yêu tộc cùng Nhân tộc đều bởi vì linh khí không đủ lâm vào khốn cảnh bên trong, Nhân tộc bên kia nhất nghiêm trọng, tốt như vậy thời cơ, vì cái gì tiền bối còn muốn ở chỗ này trơ mắt nhìn đâu?"

Những lời này giống như là một cái thần kỳ chốt mở, đột nhiên mở ra hạ nhậm thiên vẫn luôn giấu ở trong lòng oán hận cùng phẫn nộ.

Đúng vậy, hắn vì cái gì không trực tiếp giết qua đi, ngược lại là vẫn luôn đãi ở cái này địa phương mắt thấy trứ ma tộc ma khí càng ngày càng ít đâu?

------oOo------

Phần 242

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 242: Tới Quỷ giới

Lạc Hòa nhìn tiểu sư đệ như là một cái vai ác giống nhau mê hoặc Ma Vương hạ nhậm thiên, khóe môi cong lên một mạt ý cười.

Tiểu sư đệ mồm mép quả nhiên lợi hại.

Hạ nhậm thiên bị Nam Cung Giác dăm ba câu miêu tả tương lai mê hoặc, tuy rằng này trong đó chủ yếu còn có Lạc Hòa ở bên kia phóng thích một ít quấy nhiễu tính ma khí duyên cớ, nhưng là tiểu sư đệ tác dụng vẫn là thật lớn.

Hắn nghĩ tiểu sư đệ quả nhiên hay là nên tại đây loại trường hợp phát huy tác dụng, sau đó đem hoàn cảnh giải trừ, đi trước tìm được rồi thanh cừ bọn họ.

Hắn tuy rằng đã sớm suy đoán thanh cừ không phải cái gì thiên chân thiện lương ngốc bạch ngọt nhân vật, nhưng là không thể không thừa nhận, đôi khi, thanh cừ diễn đến vẫn là rất giống là thật sự.

Hiện tại hắn đối với thanh cừ ấn tượng kỳ thật cũng không phải thập phần hảo.

Chính yếu nguyên nhân là tiểu sư đệ phía trước biểu hiện đối với thanh cừ quá mức với tín nhiệm, thậm chí chính mắt gặp được đều không phải thực tin tưởng thanh cừ thế nhưng là một cái phức tạp người.

Hắn hơi chút có như vậy một chút ghen.

Bất quá Lạc Hòa đã là một cái thành thục người, tự nhiên sẽ không bởi vì trong lòng điểm này không thoải mái mà chậm trễ chính sự.

Hắn cảm thấy hắn yêu cầu cùng thanh cừ bọn họ đàm phán.

Hắn đi tới phía trước ảo cảnh bên trong tiểu sư đệ cùng thanh cừ bọn họ mặt đối mặt địa phương, quả nhiên gặp được đang ở chờ đợi hắn xuất hiện thanh cừ.

“Ngươi quả nhiên tới.”

Thanh cừ thần sắc không có gì biến hóa, còn như là ngày thường bộ dáng, chỉ là ánh mắt sắc bén rất nhiều.

Hắn quả nhiên vẫn là cùng thế giới tách rời lâu lắm, bằng không cũng sẽ không không phát hiện chính mình bị nhốt ở ảo cảnh bên trong, thậm chí còn kém điểm lật thuyền trong mương.

Bất quá như thế làm hắn càng ngày càng tò mò, Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác chi gian rốt cuộc là tồn tại cái dạng gì vũ khí bí mật, mới có thể ở thần không biết quỷ không hay thời điểm thành lập ra tới như vậy một cái ảo cảnh.

*

Đương nhiên Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa đều là không có khả năng nói cho hắn loại này bí mật, bất quá thanh cừ đối cuộc đời này ra lòng hiếu kỳ, tự nhiên cũng không tránh được đối Lạc Hòa nhiều một ít xem kỹ.

Nếu vận khí tốt phát hiện Lạc Hòa vũ khí bí mật liền càng tốt.

Cơ hội chỉ biết để lại cho có chuẩn bị người sao.

Lạc Hòa cũng không biết thanh cừ suy nghĩ cái gì, hắn tới nơi này bất quá là tưởng nói cho thanh cừ: "Ma Vương tiền bối đã tính toán một lần nữa xác nhập bốn khối đại lục, kế tiếp chúng ta trực tiếp đi trước Quỷ giới."

"Cái gì?"

"Sao có thể?"

Ngao sơn cùng thanh cừ kinh hô, bọn họ trên mặt đều tràn ngập kinh ngạc, căn bản không tin đây là thật sự.

Bởi vì bọn họ phía trước ở Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa không ở thời điểm đều trong tối ngoài sáng không ngừng một lần thử quá hạ nhậm thiên ý tứ, nhưng là cái này đã từng đương cả đời Ma giới chi chủ, tuy rằng hiện tại thọ mệnh sắp đến cuối, nhưng vẫn là một chút đều không nghĩ đem quản lý Ma giới quyền lợi nhường ra đi cố chấp Ma Vương, căn bản là một chút cũng không có muốn cho bốn tộc một lần nữa xác nhập ý tứ.

Như thế nào Lạc Hòa bọn họ là có thể khuyên được?

Cùng với nói bọn họ không tin, trên thực tế không bằng nói thành là không cam lòng.

Này cũng có chút quá mức vả mặt……

Nhưng mà Lạc Hòa là không biết bọn họ ý tưởng, chuyện này hắn chỉ là thông tri một chút mà thôi, cũng không cần thanh cừ bọn họ ý kiến.

Hắn biết lúc ban đầu thời điểm thanh cừ bọn họ hẳn là có đem hạ nhậm thiên vị tiền bối này giết chết lúc sau đem hắn lực lượng chuyển dời đến chính mình trên người ý tưởng, nhưng là hắn dựa vào cái gì muốn cho thanh cừ bọn họ như nguyện đâu?

Còn có chính là……

Vạn nhất bốn tộc xác nhập thời điểm xảy ra vấn đề, đương nhiên là hạ nhậm thiên bọn họ như vậy tiền bối trên đỉnh đi tương đối thích hợp, không phải sao?

*

Lạc Hòa bàn tính sẽ không làm thanh cừ bọn họ biết được, hắn ngữ khí nhàn nhạt: "Các ngươi có thể tự mình đi hỏi một chút tiền bối ý tứ không phải sao?"

Thanh cừ vốn đang muốn nói cái gì, đều bị Lạc Hòa những lời này đổ trở về.

Lạc Hòa nói không có sai, bọn họ chỉ cần đi hỏi một câu Ma Vương hạ nhậm thiên là được, ở chỗ này suy đoán thật giả hoàn toàn không có ý nghĩa, nhưng là bọn họ hiện tại liền hạ nhậm thiên hiện tại ở địa phương nào cũng không biết……

Thanh cừ thần sắc khó lường nhìn trong chốc lát Lạc Hòa, mới phát hiện bọn họ chung quy vẫn là xem nhẹ Lạc Hòa.

Phía trước Lạc Hòa lần lượt không dấu vết cướp đi bọn họ đội ngũ bên trong lãnh đạo quyền, lúc ấy vừa lúc thanh cừ yêu cầu che giấu, bởi vậy không có cảm thấy cái gì không đúng, nhưng là hiện tại lại xem, này nơi nào chỉ là có điểm cái gì không đúng a!

Hắn này căn bản chính là bị Lạc Hòa nắm cái mũi đi!

Phát hiện điểm này thanh cừ sắc mặt khó coi đến cực điểm, nhưng là hiện tại không phải cùng Lạc Hòa trở mặt thời điểm, hắn cắn chặt răng, trực tiếp hỏi: “Ma Vương tiền bối ở đâu?”

Hắn nhưng thật ra muốn biết bọn họ là như thế nào thuyết phục hạ nhậm thiên!

Cảm giác được hắn phẫn nộ, Lạc Hòa cũng không tức giận, trước không nói loại tình huống này đã sớm ở hắn đoán trước bên trong, liền tính là hiện tại thanh cừ đương trường trở mặt, hắn cũng chưa đang sợ.

Hắn kỳ thật không phải rất tưởng liên lụy tiến vào chuyện này trung, nhưng là hiện tại đã bị liên lụy vào được, căn bản không có người cho hắn cự tuyệt cơ hội.

Như vậy ngượng ngùng.

Lúc sau kịch bản, liền phải dựa theo hắn tiết tấu tới đi rồi.

Thanh cừ bọn họ hiện tại có lẽ không nghĩ tới hắn vì cái gì một hai phải thuyết phục hạ nhậm thiên tự mình tới làm chuyện này, nhưng là bọn họ đoán được thời điểm, chỉ biết cảm thấy Lạc Hòa người này không dễ chọc.

Đến nỗi bọn họ có thể hay không phối hợp, không ở Lạc Hòa kế hoạch bên trong, bọn họ phối hợp có phối hợp cách làm, không phối hợp Lạc Hòa cũng có không phối hợp quyết định.

*

Hiện tại nhìn bọn họ không cao hứng bộ dáng, Lạc Hòa trong lúc nhất thời thế nhưng cảm thấy có điểm sảng.

Sách, nhất định là bị tiểu sư đệ ảnh hưởng.

Lạc Hòa như vậy tưởng, nhưng là khóe miệng lại nhịn không được gợi lên một nụ cười.

Ở hắn không có phát hiện thanh cừ bọn họ kế hoạch thời điểm, hắn còn nghĩ cùng này đàn lâm thời đồng bạn hảo hảo ở chung, ít nhất làm tiểu sư đệ cảm thụ

một chút không phải một người một mình đi trước lữ trình hẳn là bộ dáng gì.

Đáng tiếc chính là, luôn là có người không hy vọng hắn làm như vậy.

Hắn thần sắc có điểm lãnh đạm.

Nếu nói phía trước thời điểm hắn còn cùng tiểu sư đệ giống nhau ôm thiên chân ảo tưởng, cho rằng này các vị tiền bối có lẽ là thật sự ngốc bạch ngọt còn cần hắn tới chiếu cố nói, hiện tại giờ khắc này, hắn nhìn thanh cừ bọn họ vài người ánh mắt, cùng phía trước xem những cái đó vẫn luôn muốn ở chính mình trước mặt làm sự tình ánh mắt, không có gì khác nhau.

Giống như là xem người chết giống nhau.

Hoặc là nói, chỉ là cao nhân nhất đẳng, không có gì cảm xúc.

Ban đầu thời điểm, ngay cả cứu hắn này mệnh Cửu Thiên Tông tông chủ ở hắn nơi này cũng là giống nhau đãi ngộ.

Trước một đoạn thời gian, bởi vì tiểu sư đệ tại bên người duyên cớ, Lạc Hòa cùng thanh cừ bọn họ chi gian ở chung vốn dĩ hẳn là đã bình thường tự nhiên rất nhiều.

Nhưng là hiện tại, hết thảy đều bị đánh hồi nguyên hình.

Lạc Hòa nhưng thật ra không có gì đáng để ý, vừa lúc Nam Cung Giác cũng hoàn toàn không ở, không có người phát hiện Lạc Hòa kia chợt lóe mà qua mất mát.

Nhưng là này đó đối với Lạc Hòa tới nói đều là thực bình thường.

Hắn nhất thói quen bất quá sinh hoạt, chính là cái dạng này.

Không có gì đáng giá thương cảm a.

Lạc Hòa nhẹ nhàng mà thở dài, rơi rụng ở trong gió, theo chung quanh cảnh sắc, tiêu tán ở nồng đậm ma khí bên trong.

*

Bọn họ một hàng sáu cá nhân đi Quỷ giới thời điểm, hạ nhậm thiên không có đi theo.

Đầu tiên là bởi vì hạ nhậm thiên cùng Quỷ Vương phó tuyên kỳ thật không có gì tình nghĩa, liền tính là đi theo đi cũng không có gì chỗ tốt.

Làm không hảo còn sẽ bởi vì lúc trước nghi kỵ sự kiện đánh lên tới.

Tuy rằng nói hai người đều đã là một phen lão xương cốt, hẳn là không đến mức thật sự đánh lên tới……

Nhưng là vì để ngừa vạn nhất, vẫn là không cần trực tiếp làm như vậy hảo.

Lại có một chút chính là, hắn tưởng khảo nghiệm một chút Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa này đoàn người.

Hắn muốn biết bọn họ bằng vào chính mình năng lực, có thể hay không thuyết phục phó tuyên cái kia lão gia hỏa.

Nếu bọn họ có thể khuyên bảo phó tuyên cái kia lão gia hỏa nói…… Kia hắn làm này một đợt không lỗ, nếu bọn họ không thể thuyết phục phó tuyên, a, kia phỏng chừng cũng không có mệnh đã trở lại.

Còn nói cái gì về sau đâu?

Mặc kệ là thanh cừ vẫn là Lạc Hòa cũng chưa muốn mang hạ nhậm thiên tâm là như vậy tưởng, bởi vì hạ nhậm thiên đối thiên đạo thề, nếu bọn họ có thể thật sự trở về nói, liền cùng bọn họ cùng nhau bài trừ kết giới, sau đó đem bốn tộc một lần nữa xác nhập.

Nhưng là Nam Cung Giác có một loại cảm giác.

Bất quá Nam Cung Giác cũng không có một hai phải làm hạ nhậm thiên đi theo.

Vạn nhất hạ nhậm thiên cùng Quỷ Vương phó tuyên có cái gì mối hận cũ linh tinh, dẫn tới bọn họ kế hoạch thất bại, lại hoặc là hạ nhậm thiên tới rồi Quỷ giới liền trước cho bọn hắn quấy rối gì đó, cũng không tốt lắm.

Tuy rằng hắn cảm thấy cái này khả năng tính cũng không phải rất lớn.

Hảo đi nói trắng ra là chính là hắn thực không thích lại thêm một cái người ngoài đi theo bọn họ.

Hơn nữa……

Ai biết lại đến một cường giả hệ thống còn có thể hay không đâu được.

Vạn nhất trường hợp khống chế không được, hệ thống một không cẩn thận bại lộ gì đó, hắn cũng không hy vọng lại thêm một cái cường giả như hổ rình mồi.

*

Đương nhiên loại tình huống này xuất hiện khả năng tính cũng không phải rất lớn.

Bất quá phòng tai nạn lúc chưa xảy ra luôn là không có sai.

Lạc Hòa nghe xong tiểu sư đệ băn khoăn, đối này không tỏ ý kiến.

Đương nhiên tiểu sư đệ quyết định Lạc Hòa vẫn là làm tham khảo ý kiến.

Cuối cùng dù sao hạ nhậm thiên không có cùng bọn họ cùng nhau đi, nhưng là cho bọn hắn để lại mở ra đi hướng Quỷ tộc kết giới phương thức.

Nam Cung Giác nói không hảo là một loại cái dạng gì cảm xúc, hắn ở trong lòng đối hệ thống phun tào: "Ta cảm giác chính mình như là ở chơi trò chơi, vẫn là cái loại này công lược trò chơi……"

Hệ thống không nói gì.

Nói thật, nó cũng không biết vì cái gì ban đầu thời điểm bọn họ vốn là một cái thăng cấp lưu sảng văn, hiện tại lại biến thành cái dạng này, dù sao đều là ký chủ nồi, hệ thống tỏ vẻ chính mình hoàn toàn cái gì cũng không biết.

Nam Cung Giác: "……"

Tính, rác rưởi hệ thống, hủy ta thanh xuân.

Hệ thống còn biết hắn xuyên qua chính là một cái thăng cấp lưu sảng văn đâu? Nhìn xem hiện tại này đó đều là một ít cái gì lung tung rối loạn cốt truyện đi hướng?

Hắn không có cảm thấy hệ thống không được liền tính, hệ thống còn có mặt mũi cảm thấy hắn làm được không đúng?

Liền ở Nam Cung Giác cùng hệ thống tiến hành một phen thân thiết hữu hảo nói chuyện với nhau thời điểm, Lạc Hòa bọn họ đã đi ra Ma giới, đi tới bốn tộc kết giới địa phương.

Không sai, chính là phía trước ẩn ma thụ tồn tại nơi đó.

Bởi vì ẩn ma thụ đối với Ma giới tới nói quan trọng nhất, hạ nhậm thiên nghĩ tới làm ẩn ma thụ lưu lại, nhưng là Lạc Hòa thân là hiện tại ẩn ma thụ chủ nhân không có đồng ý chuyện này, hạ nhậm thiên chỉ có thể thập phần thất vọng đem Lạc Hòa bọn họ đưa đến ẩn ma thụ lúc ban đầu xuất hiện địa phương.

Hắn lưu luyến nhìn biến thành bàn tay lớn nhỏ ẩn ma thụ, lộ ra thương cảm cảm xúc.

Thoạt nhìn giống như là một cái phải bị vứt bỏ không sào lão nhân.

*

Nam Cung Giác bị chính mình tưởng tượng lôi một chút.

Bất quá cẩn thận tưởng tượng, cảm giác còn rất có đạo lý.

Tuy rằng bọn họ cũng không phải hạ nhậm thiên nhãi con.

Nam Cung Giác mặt vô biểu tình đem cái này ý tưởng tễ tới rồi một bên, nhìn ẩn ma thụ nhảy tới Lạc Hòa bàn tay thượng, liền một ánh mắt đều không có cấp hạ nhậm thiên, lá cây đều không có hoảng một chút, tức khắc cảm thấy thập phần vui mừng.

Như là hạ nhậm thiên người như vậy, nên như vậy đối đãi.

Nam Cung Giác không hề có cảm thấy ý nghĩ của chính mình có cái gì không đúng, hiện tại lại xem ẩn ma thụ thời điểm, thậm chí cảm thấy này cây còn có điểm đáng yêu.

Đương nhiên nếu này cây không có ăn qua người…… A không, không có ăn qua ma nói liền càng tốt.

Tuy rằng hắn cùng Ma tộc cũng không có gì cảm tình, nhưng là nhìn ẩn ma thụ mỗi một lần đói bụng liền phải hút sư huynh ma khí, hắn vẫn là cảm giác được thập phần khó chịu.

Hắn đều không có hút quá Lạc Hòa ma khí……

Phát hiện chính mình nghĩ đến càng thêm nguy hiểm lúc sau Nam Cung Giác lập tức đình chỉ cái này ý tưởng.

Hệ thống: "……"

Ký chủ ngươi thay đổi!

Nó ký chủ không bao giờ là lúc trước cái kia không có nói qua luyến ái trạch nam.

Lúc này đây Nam Cung Giác không có phản ứng hệ thống.

Bọn họ đi tới lúc ban đầu rơi xuống ảo cảnh địa phương, cũng chính là ẩn ma thụ bộ rễ tồn tại địa phương —— tuy rằng ẩn ma thụ hiện tại đã xem như bị bọn họ nhổ tận gốc.

Cái gọi là bộ rễ bất quá là một cái hố sâu.

"Trận pháp nhập khẩu thật sự ở chỗ này sao?" Nam Cung Giác tỏ vẻ nửa tin nửa ngờ, chủ yếu là cái này địa phương thoạt nhìn như thế nào đều không giống như là có cái gì trận pháp bộ dáng.

Hạ nhậm thiên nhìn Nam Cung Giác liếc mắt một cái, thần sắc phức tạp, bất quá thực mau liền thu liễm thần sắc, gật đầu: "Đó là tự nhiên, ta riêng đem kết giới nhập khẩu tuyển ở cái này địa phương, còn ở chung quanh thiết trí mê tung trận pháp, cũng không biết ẩn ma thụ là như thế nào ở chỗ này cắm rễ……"

*

Hắn ngữ khí nghe tới có chút phiền muộn, Nam Cung Giác lại là chỉ có thể nghĩ đến một cái thập phần nghiêm túc sự.

Bọn họ ban đầu thời điểm đi theo ẩn ma thụ dẫn đường đi không ra đi chính là bởi vì cái kia một chút đều không chớp mắt bọn họ đều không có phát hiện mê tung trận đi?

Đã biết chân tướng hắn, không biết như thế nào có điểm muốn đánh người đâu.

Đáng tiếc chính là hắn đánh không lại hạ nhậm thiên, chỉ có thể nhịn một chút.

Ai, Nam Cung Giác ở trong lòng thở dài.

Hệ thống: "……"

Nó ký chủ giống như cũng không phải thực mất mát a, vì cái gì muốn biểu hiện đến hình như là bị người đoạt đi rồi mấy trăm vạn giống nhau?

Hệ thống tỏ vẻ không hiểu.

Cũng không có người để ý hệ thống hiểu hay không.

Hạ nhậm thiên giơ tay, một trận nồng đậm ma khí từ chung quanh tụ tập lên, bốn phía không khí tựa hồ đều vặn vẹo trong nháy mắt, không lâu lúc sau, Nam Cung Giác phát hiện bọn họ trước mắt xuất hiện một phiến môn.

Tuy rằng như vậy thoạt nhìn tựa hồ thực không khoa học, nhưng là sự thật chính là như vậy vô nghĩa.

So với Ma tộc bên này kết giới còn có một phiến xa hoa đại môn, Yêu tộc bên kia có thể nói là thập phần keo kiệt.

Nam Cung Giác nhịn không được vì bần cùng Yêu tộc điểm một loạt ngọn nến.

Duẫn bi.

Hạ nhậm thiên không biết làm cái gì, kia phiến đen kịt đại môn ở bọn họ trước mặt chậm rãi mở ra, lộ ra bên trong toàn cảnh, một mảnh đen nhánh, cái gì cũng nhìn không ra tới.

Nam Cung Giác: “??”

Ở hắn còn không có phản ứng lại đây thời điểm, đột nhiên phía sau thổi bay một trận gió to, Nam Cung Giác một cái lảo đảo, bị quấn vào đen nhánh đại môn bên trong.

Nam Cung Giác: “……”

Ai làm?!

Lạc Hòa đồng tử co rụt lại, đem ẩn ma thụ thu hồi tới, chợt lóe thân đã không thấy tăm hơi bóng dáng.

Thanh cừ cùng ngao sơn liếc nhau, nhanh chóng tiến vào đại môn bên trong.

Mà mật lĩnh cùng A Lê, sớm tại đại môn mở ra trong nháy mắt cũng đã bị một cỗ không biết tên lực lượng hút vào trong đó.

Nhìn đại môn ở chính mình trước mặt chậm rãi khép lại, hạ nhậm thiên thần sắc mới ngưng trọng lên.

------oOo------

Phần 243

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 243: Cường đại quỷ khí

Nam Cung Giác chớp chớp mắt, ở trong thức hải đánh hệ thống: “Thống a, ta đã tới rồi Quỷ giới sao?”

Hệ thống “Miêu” một tiếng, trả lời Nam Cung Giác vấn đề: “Đại khái đúng không.”

Nam Cung Giác: “……”

Cái gì kêu đại khái? Vẫn là đi? Hắn rốt cuộc muốn cái này hệ thống có ích lợi gì?

Nhìn sốt ruột sao?

Hệ thống hoàn toàn không biết chính mình lại bị ghét bỏ, nó ở trảo unfollow với Quỷ giới số liệu.

Cũng không biết vì cái gì, nó cơ sở dữ liệu số liệu căn bản không đồng đều, phía trước ở Thượng Ngu Đại Lục thời điểm, hệ thống căn bản cũng không biết cái này tiểu thế giới còn có mặt khác đại lục, tuy rằng nó nếu là đầu óc hảo sử một chút nên từ chủ hệ thống cấp ra tới những cái đó tin tức trung phỏng đoán ra tới……

Nhưng là hệ thống là cái loại này có đầu óc thống sao?

Nó bởi vì hoàn toàn không có mặt khác tam khối đại lục cơ sở dữ liệu, vì thế chỉ có thể ở tới này mấy cái đại lục lúc sau một lần nữa trảo lấy số liệu, thành lập tân cơ sở dữ liệu.

Cũng không biết này rốt cuộc là chủ hệ thống tật xấu vẫn là cái này tiểu thế giới vấn đề.

Liên hệ không thượng chủ hệ thống, 001 tuy rằng mặt ngoài nhìn vô tâm không phổi tựa như một cái không có cảm tình sản phẩm điện tử, nhưng là nó trong lòng rất rõ ràng, về chủ hệ thống vô cớ thất liên chuyện này, nó thập phần lo lắng.

Bất quá là bởi vì liền tính là lo lắng cũng không có gì biện pháp, chỉ có thể đem loại này tâm tình đặt ở trong lòng thôi.

Nhưng mà vô tâm không phổi ký chủ là không có khả năng phát hiện hắn tiểu hệ thống mẫn cảm phức tạp tâm lý trạng huống, hắn còn đắm chìm ở chính mình đột nhiên đã bị người đẩy mạnh Quỷ giới chấn động bên trong.

Chủ yếu là bởi vì hắn cảm thấy chính mình có điểm hoa mắt.

Bằng không vì cái gì hắn sẽ thấy mấy cái không có chân không rõ giống loài ở chính mình bên người bay tới thổi đi đâu?

Hệ thống trầm mặc trong chốc lát: "Ký chủ ngươi có phải hay không quên mất nơi này tên gọi là gì?"

"Còn không phải là quỷ……" Giới sao?

"Ngọa tào có quỷ a!"

*

Trong nháy mắt kia, Nam Cung Giác thét chói tai cơ hồ vang vọng toàn bộ Quỷ giới —— đương nhiên là có dự kiến trước hệ thống sớm liền chuẩn bị tốt cách âm trận pháp, hoàn mỹ cách trở Nam Cung Giác ma âm quán nhĩ.

Rốt cuộc bọn họ thân là nhân loại, không thỉnh tự đến vẫn là yêu cầu hơi chút điệu thấp một chút.

Hệ thống nhìn quỷ khóc sói gào ký chủ, đối với nói muốn điệu thấp nhưng là một chút đều không có biểu hiện ra ngoài muốn điệu thấp ý tứ Nam Cung Giác có điểm vô ngữ.

Nói nó lúc trước rốt cuộc là bởi vì cái gì mới có thể lựa chọn một cái như vậy ký chủ a?

Hệ thống tưởng không rõ, lâm vào tự bế.

Sau đó bị ký chủ đào lên: "Thống a, ngươi có hay không cảm thấy có cái gì không đúng?"

Hệ thống tận chức tận trách kiểm tra bốn phía, không có phát hiện bất luận cái gì dị thường, chỉ có mấy cái tiểu quỷ còn bị Nam Cung Giác tấu một hồi đôi ở một bên, trường hợp thoạt nhìn phi thường kinh tủng, có thể nói đạt tới thập cấp phim kinh dị hiệu quả.

Âm phong một thổi, ngay cả hệ thống như vậy chủ nghĩa duy vật tồn tại, đều hung hăng mà đánh cái rùng mình.

Thật không hổ là quỷ, Quỷ giới a……

Hệ thống không khỏi cảm khái.

"Không có gì không đúng a……"

Nam Cung Giác hận không thể đấm chết vô dụng hệ thống: "Ta sư huynh đâu? Thanh cừ bọn họ đâu? Vì cái gì nơi này chỉ có ta một người?" Liền tính là có lùi lại cũng không đến mức hắn đánh một trận còn không có xuất hiện đi?

Bị Nam Cung Giác liên tiếp vấn đề gõ một phen, hệ thống hậu tri hậu giác phục hồi tinh thần lại, đúng vậy, Lạc Hòa đâu?

Cái này ký chủ nó nhưng hoàn toàn quản không được, rốt cuộc hiện tại ký chủ là một cái Kịch Tình Độ sung túc ký chủ, muốn từ thương thành trung mua đồ vật là nó một cái nho nhỏ hệ thống căn bản khống chế không được sự tình.

*

Nói ngắn gọn, chính là nếu là đã không có ký chủ sư huynh ước thúc, nó ký chủ hoàn toàn có khả năng ở cái này địa phương thả bay tự mình.

Tuy rằng hệ thống cơ sở dữ liệu cũng không có cho thấy một cái khắc sâu trạch nam thả bay tự mình là cái gì trạng huống, nhưng là hệ thống có dự cảm, kia tuyệt đối không phải là nó muốn nhìn thấy.

Hy vọng ký chủ sư huynh chạy nhanh xuất hiện đi.

Hệ thống hướng về chủ hệ thống bưu kiện liên hệ địa phương cầu nguyện.

Nam Cung Giác: "……"

Không nghĩ tới bọn họ hệ thống ngay cả bái thần đều như vậy tươi mát thoát tục.

Không đúng! Trọng điểm không phải cái này!

Hắn cơ hồ là ở phẫn nộ điên cuồng hét lên: "Thống a ngươi chẳng lẽ không biết giúp ta tra một chút ngươi Lạc Hòa ba ba hiện tại ở địa phương nào sao? Vạn nhất chúng ta rớt xuống điểm không giống nhau đâu? Thân là một cái thành thục hệ thống……"

Hệ thống nhớ tới chính mình gần nhất xem rất nhiều trong tiểu thuyết mặt nhắc tới "Ngươi đã là một cái thành thục xx" liền có điểm hoảng.

Nó thật sự không muốn làm một cái thành thục hệ thống! Tin nó, nó vẫn là một cái bảo bảo hảo sao?

Đáp án đương nhiên là…… Không hảo.

Hệ thống cuối cùng vẫn là khổ bức giúp ký chủ hỏi thăm tin tức, chủ yếu là bọn họ nơi địa phương tựa hồ có điểm không quá thích hợp, chung quanh lại đều là một ít thực lực siêu nhược thậm chí liền lời nói đều sẽ không nói tiểu quỷ, căn bản không có biện pháp hỏi thăm tin tức.

Nam Cung Giác ngồi ở tại chỗ, thổi âm trầm trầm gió lạnh, sắc mặt không phải rất đẹp.

Chuẩn xác tới nói, là không đẹp chút nào, thậm chí còn có điểm tái nhợt.

Nhưng là rõ ràng thân là một hệ thống nhưng trên thực tế lại là một chút đều không quan tâm ký chủ thân thể trạng huống hệ thống 001 căn bản không có phát hiện ký chủ không thích hợp.

Nam Cung Giác trợn tròn mắt, cùng mấy chỉ ngây thơ tiểu quỷ mắt to trừng mắt nhỏ.

*

Bốn phía thực hắc, không có một chút ánh mặt trời, Ma giới tuy rằng cũng tràn ngập áp lực ma khí, nhưng là tốt xấu hắc bạch phân minh, ban ngày còn có thể nhìn thấy xuyên thấu ma khí ánh mặt trời, có thể làm người tâm tình hơi chút hảo như vậy một chút.

Tuy rằng không có quang, nhưng là lấy Nam Cung Giác đêm coi năng lực, đối với chung quanh tiểu quỷ động tĩnh đều xem đến rõ ràng, chỉ là hắn trái tim tựa hồ bị thứ gì áp chế giống nhau, làm hắn có điểm thần sắc hoảng hốt.

Nam Cung Giác trăm triệu không nghĩ tới, chính mình chẳng lẽ là muốn thua tại cái này cái gì đều không có Quỷ giới?

Phía trước đến Ma giới thời điểm, hắn tuy rằng hô hấp khủng bố ma khí, nhưng là hành vi cử chỉ đều thực bình thường, cũng cái gì đều có thể phát hiện, cái gì đều có thể nhìn thấu, cảm giác giống như là một cái tiểu trinh thám dường như, nhưng là ở Quỷ giới, Nam Cung Giác cảm giác còn lại là hoàn toàn bất đồng.

Hắn hoài nghi Ma giới cùng Quỷ giới phong thuỷ đều cùng hắn có thù oán!

Nhưng là Nam Cung Giác hắn không có chứng cứ.

Nam Cung Giác: "……" Thương tâm, khó chịu, muốn khóc.

Khóc không được.

Nam Cung Giác: "Anh anh anh!"

Hệ thống bưng kín chính mình lông xù xù tai mèo, cự tuyệt nghe ký chủ ma âm quán nhĩ.

Nam Cung Giác đối chính mình bị ghét bỏ hoàn toàn không biết gì cả, chỉ có thể mặt ủ mày ê nghiên cứu chính mình vấn đề.

Hắn biết rõ hắn hẳn là không có vấn đề.

Như vậy có vấn đề chính là cái này Quỷ giới.

Nam Cung Giác cũng không quen thuộc quỷ khí là cảm giác như thế nào.

Hắn đi qua Yêu giới Ma giới Nhân giới, đối với linh khí yêu khí ma khí đều hơi chút hiểu biết một chút, nhưng là đối với Quỷ giới tới nói, còn lại là hắn hoàn toàn không quen thuộc lĩnh vực, quả thực có thể nói là siêu cương.

Quỷ khí là cái gì hương vị hắn cũng không biết.

Nam Cung Giác có một loại cảm giác, chính mình hình như là bị thứ gì áp chế, hô hấp đều có điểm khó khăn.

*

Hệ thống không có tìm thấy được Lạc Hòa bọn họ địa điểm, cũng không biết ký chủ rốt cuộc rơi xuống ở một cái cái gì muốn mệnh địa phương quỷ quái, chung

quanh thế nhưng ẩn núp ba đạo thập phần nồng đậm quỷ khí, phỏng chừng là hiện tại ký chủ căn bản đánh không lại cường giả.

Hệ thống không khỏi cảm khái: Nhà mình ký chủ thật là thập phần may mắn (xui xẻo), một không cẩn thận liền có khả năng trực tiếp rơi xuống ở Quỷ Vương trước mặt, loại này người khác khả năng căn bản tưởng cũng không dám tưởng cơ hội cứ như vậy dừng ở ký chủ trên đầu.

Nhưng mà tuy rằng hệ thống ở trong lòng phun tào, trên thực tế biểu hiện lại là thập phần dứt khoát lưu loát, nó click mở nó cùng ký chủ cùng với ký chủ sư huynh ba người đàn liêu, biên tập một cái tin tức, click gửi đi.

Hệ thống: Ký chủ sư huynh ngươi rớt ở địa phương nào a? Ký chủ bên người có ba đạo thiết cốt tranh tranh sát khí bức người thập phần đáng sợ đại quỷ hơi thở, nhìn đến tin tức thỉnh mau chóng lại đây cứu mạng a a a!!!

Lạc Hòa thấy được này đến từ hệ thống tin tức lúc sau, tiểu sư đệ không thấy nôn nóng cảm thiếu một chút, tuy rằng cũng chỉ là thiếu một chút, nhưng là cái loại này muốn hủy thiên diệt địa tìm Thiên Đạo nói chuyện nhân sinh ý tưởng đã không có.

Tuy rằng Lạc Hòa chính mình đều cảm thấy chính mình cái này ý tưởng rất nguy hiểm, trước đừng nói hắn rốt cuộc có thể hay không nhìn thấy chân chính Thiên Đạo, liền tính là gặp được…… Thật sự muốn cùng Thiên Đạo nói nhân sinh, phỏng chừng cũng sẽ có rất lớn áp lực.

Còn hảo tiểu sư đệ hệ thống vẫn là thực đáng tin cậy.

Bất quá, ở khen xong rồi tiểu sư đệ hệ thống lúc sau, Lạc Hòa bỗng nhiên ngẩn người.

Nói trở về……

Hệ thống có hay không nói tiểu sư đệ ở nơi nào tới?

Hệ thống hoàn toàn không biết chính mình thao tác cho nó cùng ăn no chờ chết ký chủ để lại cái dạng gì tai hoạ ngầm, dẫn tới nó cùng ký chủ thiếu chút nữa thật sự cùng Quỷ Vương phó tuyên ngạnh cương.

*

Cùng Nam Cung Giác không giống nhau, Lạc Hòa rơi xuống xuống dưới lúc sau không lâu liền nhìn đến theo bọn họ cùng nhau xuống dưới thanh cừ bốn người, bọn họ tuy rằng đều ngã xuống rơi rớt tan tác, thoạt nhìn thập phần hỗn độn bi thảm, nhưng là bốn người tất cả đều ở cái này địa phương, có thể nói là thập phần may mắn.

Nhưng là hắn tiểu sư đệ lại không biết tung tích.

Hệ thống cũng không biết cái gì nguyên nhân liên hệ không thượng, Lạc Hòa trong đầu nghĩ lung tung rối loạn về tiểu sư đệ có thể hay không tao ngộ nguy

hiểm sự tình, một bên ý đồ dò hỏi ẩn ma thụ: “Ngươi có thể cảm giác đến cường đại quỷ khí sao?”

Tinh tế nhỏ xinh chưởng thượng ẩn ma thụ quơ quơ chính mình cao quý lá cây, tỏ vẻ chính mình chỉ là một cái bảo bảo, căn bản cái gì cũng không biết.

Lạc Hòa: “……”

Hắn hít sâu một hơi, đem không có tác dụng gì ẩn ma thụ ném tới trong không gian, sau đó bắt đầu quan sát bốn phía hoàn cảnh.

Chung quanh quỷ khí dày đặc, thời tiết rét lạnh, không thấy được ánh mặt trời, hết thảy thoạt nhìn đều hình như là một cái lệnh người sợ hãi khủng bố thế giới, bốn phía còn ngẫu nhiên có quỷ ảnh thổi qua, ở bọn họ bên người lung lay đi tới đi lui, vừa mới tới gần Lạc Hòa, chỉ chốc lát sau giống như là đụng phải quỷ giống nhau tránh ra.

Lạc Hòa: “……”

Hắn không phải hoa mắt?

Một đám quỷ nhìn thấy hắn như là thấy quỷ?

Tuy rằng nói như vậy tựa hồ có như vậy một chút không thích hợp, nhưng là giống như thực tế tình huống chính là như thế, này đó quỷ tựa hồ thật sự có điểm sợ hãi Lạc Hòa.

Nhưng là bọn họ cũng không sợ hãi thanh cừ bọn họ bốn cái, thậm chí có hai cái thoạt nhìn thông minh một ít tiểu quỷ đầu đã đi bộ tới rồi A Lê cùng mật lĩnh bên kia, tự cho là nhỏ giọng nói: “Ca ca tỷ tỷ các ngươi thật là lợi hại a!”

*

Lạc Hòa trầm mặc một chút, sắc mặt trở nên có chút cổ quái, đột nhiên hỏi A Lê cùng mật lĩnh nói: “Các ngươi hai cái đã chết?”

A Lê cùng mật lĩnh đương nhiên gật gật đầu: “Này không phải thực rõ ràng sao? Chúng ta đã chết thật lâu.”

Tuy rằng bọn họ kỳ thật cũng không phải rất tưởng thừa nhận chính mình đã chết, nhưng là thực tế tình huống thật đúng là không phải do bọn họ không thừa nhận.

Bọn họ sớm tại thật lâu trước kia cũng đã chết đi.

Thi thể chôn ở tử vong nơi, kia phiến an giấc ngàn thu vô số bốn tộc linh hồn địa phương.

Nhưng là không biết vì cái gì, bọn họ thân thể đã chết, linh hồn lại không có biện pháp tới Quỷ giới, chỉ có thể ở tử vong nơi trôi nổi, bọn họ tiêu phí dài dòng thời gian tài học sẽ cùng chính mình, cũng cùng thế giới giải hòa, không nghĩ tới liền ở bọn họ hoàn toàn không ôm có bất luận cái gì hy vọng thời điểm, Nam Cung Giác bỗng nhiên từ trên trời giáng xuống.

Lời này nghe tới tuy rằng kỳ quái, nhưng là chính là sự thật, ở bọn họ trong mắt Nam Cung Giác xác thật chính là từ trên trời giáng xuống, còn cho bọn hắn mang đến hy vọng.

Cho nên trên thực tế so với thanh cừ bên kia, A Lê cùng mật lĩnh đều là tương đối có khuynh hướng đứng ở Nam Cung Giác đội ngũ bên này.

Có lẽ là bởi vì đoán được bọn họ ý tưởng, có lẽ là bởi vì bọn họ hai cái vốn dĩ liền cùng thanh cừ ngao sơn không thuộc về cùng cái chủng tộc, về thanh cừ cùng ngao sơn liên hợp lại gạt người sự tình, ngao sơn cùng thanh cừ đều không có nghĩ tới muốn nói cho bọn họ một tiếng.

Chuyện này càng thêm kiên định mật lĩnh cùng A Lê muốn đứng ở Lạc Hòa bên này quyết định.

Chỉ là bọn hắn bởi vì đã từng hữu nghị duyên cớ, mặt ngoài cùng thanh cừ bọn họ cũng vẫn duy trì hài hòa quan hệ.

Chẳng sợ A Lê cảm thấy thanh cừ thay đổi rất nhiều.

Bất quá có lẽ là từ lúc bắt đầu A Lê liền không có như thế nào nghiêm túc hiểu biết thanh cừ, cuối cùng đã biết thanh cừ bọn họ tính kế, bọn họ hai cái tâm tình cùng sắc mặt đều không thế nào hảo.

*

"Vậy các ngươi có thể cảm nhận được quỷ khí nồng đậm địa phương sao?"

A Lê cùng mật lĩnh đều gật đầu.

Tuy rằng bọn họ hai cái một cái đương rất nhiều năm người, một cái đương rất nhiều năm ma, nhưng là ở thành quỷ lúc sau đến nhật tử so với bọn hắn phía trước đương người cùng ma thời gian đều phải lâu dài, bọn họ quỷ lực cũng không nhược, chỉ là cảm ứng một chút quỷ khí lớn nhỏ đương nhiên không có vấn đề.

Chỉ là……

"Ngươi hỏi cái này để làm gì?"

"Ta cảm giác được tiểu sư đệ khả năng bị Quỷ Vương bắt được, chúng ta đi trước tìm xem hắn."

Lạc Hòa lời này vừa ra, thanh cừ cùng ngao sơn sắc mặt đều trở nên khó coi lên.

Giống như là Lạc Hòa làm cái gì thiên nộ nhân oán sự tình giống nhau.

Lạc Hòa không quản bọn họ là nghĩ như thế nào.

Bọn họ là nghĩ như thế nào ở Lạc Hòa trong lòng cũng không phải rất quan trọng.

Làm thanh cừ cùng ngao sơn chân chính sắc mặt khó coi chính là, A Lê cùng mật lĩnh đều đã nhắm hai mắt lại thi triển lực lượng, phảng phất là thật sự đang tìm kiếm quỷ khí nồng đậm địa phương.

Bọn họ hai cái phía trước vẫn luôn cho rằng cái này đội ngũ trung tâm là bọn họ hai cái, nhưng là hiện tại phát sinh sự tình lại làm cho bọn họ bỗng nhiên phát hiện, nguyên lai sự tình cũng không phải như vậy.

Bọn họ hai cái căn bản không có được đến cái này đội ngũ quyền khống chế.

Lạc Hòa uy vọng thậm chí so với bọn hắn đều phải đại.

Thanh cừ có điểm tưởng không rõ, vì cái gì A Lê cùng mật lĩnh sẽ lựa chọn nghe theo Lạc Hòa như vậy một cái tu vi không xem trọng lên cũng không phải rất lợi hại hậu bối nói.

Này chẳng lẽ sẽ không làm cho bọn họ cảm thấy mất mặt sao?

Nhưng mà hắn cũng không có cơ hội dò hỏi chính mình nghi vấn.

Bởi vì A Lê cùng mật lĩnh đắm chìm đang tìm kiếm quỷ khí trong quá trình, căn bản không có phát hiện thanh cừ cùng ngao sơn hai người ghen ghét cùng bất mãn đều mau từ bốn phía phiêu tán khai.

Lạc Hòa yên lặng mà cách bọn họ hai cái xa một chút.

Thanh cừ: "……"

Ngao sơn: "……"

Đây là có ý tứ gì?

Thật quá đáng đi?

Cái này hậu bối như thế nào một chút cũng không biết tôn trọng tiền bối đâu?

------oOo------

Phần 244

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 244: Hắc y nam quỷ

Thật không dám giấu giếm, Lạc Hòa thật đúng là một chút muốn tôn trọng tiền bối ý tứ đều không có.

Phía trước hắn cũng không phải không có muốn tôn trọng tiền bối ý tưởng, chỉ là thanh cừ bọn họ hành vi làm Lạc Hòa đối bọn họ tôn trọng dần dần biến chất mà thôi.

Đương nhiên, Lạc Hòa cũng không bài trừ là chính mình bởi vì tu vi gia tăng rồi cùng thanh cừ bọn họ có thể cùng ngồi cùng ăn mà trở nên kiêu ngạo lên, hơn nữa có điểm không coi ai ra gì khả năng tính.

Tuy rằng Lạc Hòa chính mình khẳng định là không có khả năng thừa nhận loại này khả năng tính.

Nhưng là không chịu nổi thanh cừ bọn họ chính mình não bổ.

Bất quá hiện tại này đó đều không quan trọng.

Hắn yêu cầu biết tiểu sư đệ ở địa phương nào.

Lạc Hòa đối với đem tiểu sư đệ trước hết đẩy mạnh tới Ma Vương hạ nhậm thiên hảo cảm lập tức bị hạ nhậm thiên tự mình bại quang, nếu lại một lần nhìn thấy vị kia Ma Vương nói, Lạc Hòa cũng không biết chính mình có thể hay không làm ra cái gì không thích hợp sự tình.

Tỷ như…… Thật sự như là thanh cừ bọn họ kỳ vọng giống nhau, đem thuộc về Ma Vương hạ nhậm thiên thực lực cướp lấy, sau đó nhậm này tự sinh tự diệt…… Không, sau đó đem người ném tới Quỷ giới.

Hắn ánh mắt trầm trầm, khống chế chính mình không thèm nghĩ những việc này, an tĩnh chờ đợi A Lê cùng mật lĩnh đáp án.

Trước tìm được tiểu sư đệ hắn mới có tâm tư đi tìm vị kia không biết tung tích chưa bao giờ gặp mặt Quỷ Vương phó tuyên.

Nếu tìm không thấy tiểu sư đệ……

Không, chuyện này không có khả năng.

A Lê cùng mật lĩnh bị Lạc Hòa nhìn chằm chằm, không biết vì cái gì thế nhưng cảm giác được một ít áp lực.

Tuy rằng bọn họ hai cái đã sớm đã tử vong, nhưng là lúc này bọn họ lại loáng thoáng cảm thấy, có lẽ Lạc Hòa thực mau liền sẽ vượt qua thanh cừ cùng ngao

sơn thực lực.

Loại cảm giác này rất cường liệt, hai người như có cảm giác nhìn thoáng qua đối phương, đều từ lẫn nhau trong mắt thấy được kinh ngạc.

Nếu bọn họ không có nhìn lầm nói, Lạc Hòa còn không đến hai trăm tuổi.

*

Nhân tộc tu sĩ hiện tại chẳng lẽ đều là lợi hại như vậy sao?

A Lê chính mình cũng không biết đáp án.

Nàng sinh hoạt thời đại thật sự là quá mức cổ xưa, lúc ấy Nhân tộc tu sĩ tu luyện hệ thống cùng hiện tại hoàn toàn không giống nhau.

Hơn nữa, hiện tại Lạc Hòa đã là một cái ma tu.

Tu ma người luôn là tu vi so đứng đắn tu đạo muốn mau thượng rất nhiều, tuy rằng cũng cùng với rất lớn nguy hiểm.

Nhưng là A Lê đều không rõ ràng lắm này đó.

Nàng chỉ là loáng thoáng có điểm bội phục Lạc Hòa như vậy thiên tài.

Tâm tư kín đáo, như là thứ gì đều ở hắn trong khống chế, bày mưu lập kế, tràn ngập lệnh người mê muội khí chất.

Nếu không phải nàng đã có mặt lĩnh, nói không chừng cũng sẽ có chút tâm động đâu.

Tuy rằng nói như vậy có vẻ chính mình có muốn trâu già gặm cỏ non hiềm nghi.

A Lê ánh mắt phức tạp nhìn Lạc Hòa, như là muốn nhìn ra tới Lạc Hòa rốt cuộc là như thế nào làm được, sau đó nàng thẳng tắp đã bị mặt lĩnh đột nhiên ngăn trở.

A Lê: "……" Xong đời, bình dấm chua đánh nghiêng!

A Lê cùng mặt lĩnh hai người đã trải qua dài dòng thời gian, A Lê sắc mặt biến một chút mặt lĩnh đều biết nàng suy nghĩ cái gì, càng không cần đề là nhìn chằm chằm Lạc Hòa nhìn lâu như vậy, thần sắc còn tràn ngập…… Tiếc hận.

Mặt lĩnh bình dấm chua lập tức liền tạc!

Năm đó thanh cừ cùng A Lê đính hôn là bởi vì bọn họ vốn dĩ liền có hôn ước, mặt lĩnh căn bản không có tư cách ghen, nhưng là hiện tại xưa đâu bằng nay, mặt lĩnh chính là A Lê chính quy phu quân, hắn đương nhiên là muốn ngăn cản nhà mình phu nhân hồng hạnh xuất tường!

Tuy rằng hắn cũng biết A Lê đại khái là không có ý tứ này.

Nhưng là……

Ghen yêu cầu cái gì logic? Không tồn tại.

A Lê cũng có chút bất đắc dĩ, nàng hôn một cái bình dấm chua bị đánh nghiêng mật lĩnh, tiến đến mật lĩnh bên tai nhẹ giọng nói gì đó, mới làm mật lĩnh sắc mặt đẹp một ít.

*

Về A Lê cùng mật lĩnh chi gian ánh mắt giao lưu cùng phu thê tình thú Lạc Hòa cũng không quan tâm, hắn chỉ muốn biết tiểu sư đệ nơi có ba cái cường đại quỷ khí địa phương là ở đâu!

Hắn lạnh mặt đánh gãy mật lĩnh cùng A Lê chi gian ve vãn đánh yêu: "Hai vị tiền bối nhưng cảm giác được kia ba cái quỷ khí cường đại địa phương?"

Đột nhiên nghe được Lạc Hòa thanh âm, A Lê cùng mật lĩnh có điểm xấu hổ, A Lê có chút xin lỗi nhìn về phía Lạc Hòa: "Nếu ngươi nói chính là khả năng tồn tại ba cái Quỷ Vương địa phương nói, như vậy hẳn là phía bắc kia tòa sơn thượng."

Bọn họ rơi xuống địa phương nói xảo cũng khéo, nói không khéo cũng không khéo.

Khoảng cách phía bắc kia tòa sơn cũng không xa, nhưng là cũng không gần, hơn nữa Quỷ giới đối với bọn họ tới nói tồn tại áp chế, như là A Lê cùng mật lĩnh như vậy vốn dĩ chính là quỷ còn hảo thuyết, như là Lạc Hòa thanh cừ ngao sơn bọn họ ba cái như vậy trên người mang theo người sống hơi thở, mặc kệ là người vẫn là ma vẫn là yêu, đều bị âm u quỷ khí áp chế.

Loại cảm giác này đại khái giống như là phía trước thời điểm Nam Cung Giác ở Ma giới bị ma khí quấy nhiễu thời điểm không sai biệt lắm, đương nhiên Lạc Hòa bọn họ chỉ là cảm giác được không thoải mái, cũng không biết là bởi vì quỷ khí duyên cớ.

Hơn nữa ba người đều không phải cái loại này sẽ đem chính mình không khoẻ nói ra cái loại này, vì thế A Lê cùng mật lĩnh cũng không nghĩ tới này ba cái thoạt nhìn mặt không đổi sắc người kỳ thật đang ở cùng trầm trọng âm khí làm đấu tranh.

Bọn họ chỉ chú ý tới Lạc Hòa nghe nói tiểu sư đệ khả năng ở phương hướng lúc sau, liền trực tiếp hướng bên kia đi qua.

Bất quá đi rồi hai bước lúc sau hắn đột nhiên dừng lại, đối phía sau bốn vị tiền bối nói: "Tiền bối, ta muốn đi trước tìm kiếm ta sư đệ, các tiền bối nếu muốn trước làm khác sự nói, không bằng như vậy đừng quá?"

*

Nếu là ở Ma giới thanh cừ bọn họ nói ra chân tướng phía trước, Lạc Hòa là sẽ không trực tiếp nói như vậy, nhưng là hiện tại hắn nói như vậy, là nói rõ không nghĩ làm thanh cừ bọn họ đi theo.

Nhưng là thanh cừ sẽ dễ dàng như vậy làm Lạc Hòa như nguyện sao?

Đáp án đương nhiên là…… Sẽ.

Hắn nhìn về phía Lạc Hòa, cái này hậu bối so với hắn tưởng tượng lợi hại đến nhiều, tuy rằng phía trước hắn thật là căn bản không có cùng Lạc Hòa bọn họ thương lượng liền trực tiếp làm quyết định, nhưng là thanh cừ cũng không cho rằng quyết định của chính mình là sai.

Ở Ma giới thời điểm kế hoạch bị Lạc Hòa quấy rầy, hắn đối Lạc Hòa cũng không có gì sắc mặt tốt.

Vừa lúc Lạc Hòa muốn một người đi tìm hắn tiểu sư đệ, vậy làm hắn đi hảo, bọn họ hiện tại quan trọng nhất chính là làm A Lê cùng mật lĩnh đi theo bọn họ cùng đi tìm kiếm Quỷ Vương.

“Một khi đã như vậy, vậy ngươi liền đi trước rời đi đi.”

Thanh cừ nói xong lời này lúc sau, Lạc Hòa trong mắt hiện lên một mạt ngoài ý muốn, nhưng là thực mau liền biến mất không thấy.

Hắn đối với thanh cừ chắp tay: “Một khi đã như vậy, kia vãn bối đi trước một bước.”

Sau khi nói xong hắn liền trực tiếp rời đi.

Hiện tại Lạc Hòa cũng không biết Quỷ Vương rốt cuộc là cái dạng gì cấp bậc, cũng không biết chính mình sắp sửa gặp phải chính là cái dạng gì chiến đấu.

Nhưng thật ra Lạc Hòa thật sự đi rồi về sau, thanh cừ cùng ngao sơn hai mặt nhìn nhau: “Hắn thật đúng là liền như vậy đi rồi a?”

“Bằng không đâu?” A Lê ngữ khí không tốt, “Ngươi cũng không nghĩ chính mình phía trước đều làm cái gì, dựa vào cái gì còn trông cậy vào nhân gia đi theo ngươi a?”

Mật lĩnh gật đầu phụ họa: “Chính là.”

Thanh cừ đột nhiên không kịp phòng ngừa nuốt xuống một ngụm cẩu lương, đột nhiên hỏi: “Các ngươi hai không phải thực coi trọng cái kia hậu bối sao? Như thế nào không đi theo hắn cùng nhau đi a?”

*

A Lê cười nhạo: “Sách, ngươi cũng không nhìn xem chính ngươi làm kia gọi là gì sự, nếu không phải ta và ngươi nhận thức nhiều năm như vậy, đều có điểm tưởng cùng ngươi tuyệt giao.”

Mật lĩnh đứng ở A Lê bên người, giải thích nói: “Ngươi muốn đi tìm tìm Quỷ Vương, nhưng là không nhất định là Quỷ Vương đối thủ, ta cùng A Lê đi theo bên cạnh ngươi bảo hộ ngươi.”

Thanh cừ trừu trừu khóe miệng, đột nhiên cảm thấy có điểm tâm tắc.

Tuy rằng A Lê cùng mật lĩnh còn vẫn như cũ đem hắn trở thành là bằng hữu, nhưng là loại này nói cái gì phải bảo vệ hắn linh tinh nói……

Hắn thậm chí cảm thấy có điểm buồn cười.

Hiện tại A Lê cùng mật lĩnh nơi nào còn có bảo hộ thực lực của hắn đâu?

Chỉ là tưởng tượng đến A Lê cùng mật lĩnh biến thành như vậy cũng có hắn nguyên nhân, hơn nữa liền tính đã biết chính mình năm đó làm những cái đó sự, bọn họ còn đem chính mình trở thành là bằng hữu, hắn lại không khỏi cảm thấy có điểm cảm động.

Sau đó hắn cảm động thực mau đã bị A Lê kế tiếp nói đánh hồi nguyên hình: "Ngươi hiện tại bị quỷ khí áp chế đi? Chẳng lẽ còn thật sự cho rằng ngươi có Yêu Vương truyền thừa liền thiên hạ vô địch không thành?"

Tốt, hữu tẫn.

Bọn họ bốn người ồn ào nhốn nháo, tuy rằng xem lẫn nhau đều có điểm không vừa mắt, nhưng là nhiều năm như vậy tới giao tình vẫn là tồn tại.

Ở khả năng thành công bắt lấy Quỷ Vương Lạc Hòa cùng thoạt nhìn liền không thể thành công thanh cừ chi gian, bọn họ lựa chọn bằng hữu.

Đừng hỏi vì cái gì A Lê cùng mật lĩnh có loại cảm giác này.

Rốt cuộc sự thật từ ở Ma giới thời điểm cũng đã có thể đã nhìn ra, Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa dễ như trở bàn tay liền nói phục hạ nhậm thiên chính mình thượng, nhưng là thanh cừ cùng ngao sơn làm một đống sự tình lại chỉ có thể bị Lạc Hòa bọn họ ghi hận.

Cho nên nói người cùng người chi gian quả nhiên vẫn là bất đồng a!

A Lê nhịn không được phát ra cảm khái.

*

Nam Cung Giác không biết hệ thống cho chính mình phát ra cầu cứu tín hiệu, hắn lúc này cảm giác chính mình tứ cố vô thân, thập phần đáng thương, sau đó bắt đầu xoa tay hầm hè chuẩn bị đại làm một hồi.

Phía trước thời điểm Lạc Hòa ở hắn bên người, Nam Cung Giác liền vẫn luôn đương nhiên làm trò cá mặn, nhưng là hiện tại rõ ràng không giống nhau, hắn có thể thừa dịp hoàn toàn không có người ở chính mình bên người bày ra chính mình chân chính thực lực!

Như vậy tưởng tượng, hắn còn cảm thấy có điểm tiểu hưng phấn đâu!

Hệ thống phiên một cái lại một cái xem thường.

Nó ký chủ là nơi nào tới tự tin a?

Tiến vào hệ thống thí luyện đều thiếu chút nữa xong đời còn cần dựa vào ký chủ sư huynh cứu vớt ký chủ rốt cuộc là đối chính mình có cái gì hiểu lầm a?

Đương nhiên, thân là một hệ thống, nó cũng không thể đả kích ký chủ lòng tự tin, chỉ có thể bảo trì trầm mặc.

Rốt cuộc muốn nó khích lệ ký chủ gì đó…… Loại này trái lương tâm sự tình vẫn là thiếu làm một chút tương đối hảo.

Vạn nhất về sau đi đệ trình nhiệm vụ thời điểm chủ hệ thống thấy chính mình nói dối số liệu cọ cọ dâng lên, cảm thấy chính mình là một cái giả dối hệ thống muốn đem nó cách thức hóa làm sao bây giờ đâu?

Nghĩ đến cách thức hóa, hệ thống run run miêu mao, có điểm sợ hãi.

Tuy rằng nó không có trải qua quá cách thức hóa, nhưng là bản năng cảm thấy kia cũng không phải cái gì chuyện tốt.

Hệ thống tránh ở Nam Cung Giác thức hải bên trong đa sầu đa cảm, một chút cũng không có phát hiện chính mình ký chủ đã bị người theo dõi.

Nam Cung Giác quan sát một chút, chính mình nơi địa phương ba mặt núi vây quanh, âm khí nồng đậm, quỷ khí dày đặc, còn có rất nhiều lung tung rối loạn nhưng là không có thần trí tiểu quỷ ở chính mình bên người bay tới thổi đi, vừa thấy liền thập phần đáng sợ.

Tuy rằng Nam Cung Giác cũng không có cảm thấy.

Này đó quỷ hoặc là là tứ chi không được đầy đủ, hoặc là là chỉ có một chút tàn ảnh, còn không đến mức đối một cái thích kích thích xem phim kinh dị trạch nam tạo thành cái gì ảnh hưởng.

*

Nhưng là hắn không biết chính là, chính mình đã bị người theo dõi.

Có lẽ cũng không phải người.

Ở nghe thấy được hơi thở của người sống thời điểm, ngủ say đã lâu phó tuyên cũng đã mở mắt.

Quỷ giới là một cái tàn khốc địa phương, tuy rằng bọn họ tu luyện không cần ăn người, nhưng là nhân loại nhân khí đối với Quỷ giới quỷ tới nói…… Tuy rằng không phải cái gì đại bổ chi vật, nhưng là lại là thập phần mê người.

Giống như là một cái đói bụng nhiều năm người bỗng nhiên nghe thấy được đồ ăn mùi hương, hắn lập tức liền mở mắt.

Không có người chú ý tới, Quỷ giới đáng sợ nhất kia ba tòa sơn, đều hơi hơi rung động một chút.

Nam Cung Giác cũng không biết chính mình trên người tản ra mê người nhân sâm quả giống nhau mùi hương, hấp dẫn tới đáng sợ đồ vật, hắn từ hệ thống thương thành đổi một ít có thể ngăn cản quỷ khí đồ vật, mang ở trên người lúc sau tức khắc cảm thấy thoải mái nhiều.

Đột nhiên có người vỗ vỗ bờ vai của hắn.

Nam Cung Giác hoảng sợ, xoay người vừa thấy, thế nhưng thấy một cái ăn mặc màu đen quần áo, sắc mặt tái nhợt, nhưng là thoạt nhìn còn rất hiền lành soái ca? Tuy rằng cảm thấy đối phương rất có khả năng không phải người, nhưng là tốt xấu là một cái bình thường bộ dáng, Nam Cung Giác không dấu vết thở dài nhẹ nhõm một hơi.

"Ngươi là ai? Vì cái gì lại ở chỗ này? Ngươi cũng là lạc đường sao?"

Hắc y nam nhân chớp chớp mắt: "Tiểu huynh đệ ngươi không biết ta là ai?"

Nam Cung Giác không thể hiểu được "Ta vì cái gì phải biết rằng ngươi là ai?"

Hắc y nam nhân cười cười, trong mắt hiện lên một tia phức tạp cảm xúc, theo sau nói: "Xác thật, ngươi không cần biết ta là ai, vậy ngươi biết nơi này là địa phương nào sao?"

*

"Nơi này còn không phải là Quỷ giới sao?" Nam Cung Giác có điểm vô ngữ, chẳng lẽ cái này quỷ thế nhưng tính toán dùng loại này lời nói tới hù dọa hắn?

Hắn lại không phải không biết nơi này là Quỷ giới.

Hắc y nam nhân ngẩn người: "Ngươi biết nơi này là Quỷ giới còn dám tới?"

"Vì cái gì không dám tới? Chẳng lẽ nơi này quỷ sẽ ăn người không thành?"

Hắc y nam nhân có lẽ là lần đầu tiên nhìn thấy Nam Cung Giác người như vậy, trong lúc nhất thời thế nhưng có chút không biết nên nói cái gì.

Hắn đã thật lâu không có nhìn đến qua nhân loại, cũng không biết này nhân loại vì cái gì sẽ xuất hiện ở chỗ này? Chẳng lẽ là kết giới xảy ra vấn đề sao?

Này đó suy đoán ở hắn trong đầu dạo qua một vòng, nhưng là cũng không có lưu lại cái gì dấu vết.

Chính yếu nguyên nhân chính là……

Quan hắn chuyện gì?

Này nhân loại nhưng thật ra thú vị.

Hắn ở trong miệng mặc niệm một cái khẩu quyết, chung quanh quỷ khí đột nhiên trở nên càng thêm nồng đậm, như là một trận dính nhớp phong giống nhau thổi tới thổi đi, Nam Cung Giác nhịn không được cảm thấy có chút ác hàn.

Nhưng là hắn trong đầu tưởng lại là……

Này còn không phải là phim kinh dị hiện trường cảm giác quen thuộc sao?

Hắn chẳng lẽ có cơ hội không tiêu tiền thể nghiệm 5D đắm chìm thức phim ma hiện trường sao?

Nghe nói quốc gia đã sớm xuất hiện 5D điện ảnh kỹ thuật nhưng là bởi vì thân thể nguyên nhân chưa bao giờ bị cho phép tiến vào 5D rạp chiếu phim Nam Cung Giác phản nghịch cảm lập tức liền xông ra, sau đó phi thường không nói đạo lý chiếm cứ Nam Cung Giác đầu óc.

Hắn cả người biểu tình đột nhiên nghiêm túc lên, như là thập phần đề phòng bộ dáng.

Nhìn đến hắn cái dạng này, làm ra cái này động tĩnh hắc y nam nhân âm thầm gật gật đầu, cảm thấy thập phần vừa lòng.

Quả nhiên nhân loại tiểu tể tử cũng không biết trời cao đất rộng.

Sau đó Nam Cung Giác vỗ vỗ hắc y nam nhân bả vai, ngữ khí hưng phấn: "Huynh đệ, tuy rằng ta cảm thấy ngươi khả năng cũng là cái quỷ, nhưng là kế tiếp trường hợp khả năng có điểm huyết tinh, không thích hợp ngươi loại này có thói ở sạch quỷ quan khán, ngươi muốn hay không về trước tránh một chút?"

Hắc y nam nhân ngây ngẩn cả người.

Thói ở sạch? Đó là cái gì? Còn có làm hắn lảng tránh? Này nhân loại lá gan thật đại.

Hắn híp híp mắt, đột nhiên lui ra phía sau vài bước, cười nói: "Không, ta kỳ thật rất thích huyết tinh trường hợp."

------oOo------

Phần 245

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 245: Hoắc nha lộc cộc tư

Nam Cung Giác tuy rằng cảm thấy đột nhiên xuất hiện cái này anh em trên mặt sạch sẽ, quần áo cũng là một bộ thói ở sạch nhân sĩ đặc biệt trạng thái bộ dáng, nói không chừng còn có điểm nhát gan, nhưng là đối phương nếu nói như vậy, hắn cũng liền không có ngăn đón.

Dù sao liền tính là dọa đến quỷ cũng không liên quan chuyện của hắn sao.

Hoàn toàn không cảm thấy chính mình có khả năng sẽ bị dọa đến hắc y nam nhân còn đang suy nghĩ, hắn rốt cuộc là vì cái gì sẽ cho này nhân loại tiểu tể tử một loại hắn sẽ sợ quỷ cảm giác?

Hơn nữa……

Này nhân loại tiểu tể tử nếu đều đã biết hắn là quỷ, cư nhiên còn dám cùng hắn nói chuyện, lá gan không khỏi cũng quá lớn điểm.

Tuy rằng hắn cảm thấy này nhân tộc tiểu tể tử còn rất có ý tứ, tạm thời cũng không nghĩ đem cái này tiểu tể tử trở thành đồ ăn trực tiếp ăn luôn, nhưng là này không đại biểu……

Hắn sẽ không thường thường làm khó dễ này nhân tộc tiểu tể tử.

Dù sao liền tính hắn làm cái gì cái này tiểu tể tử cũng chưa chắc biết.

Nam Cung Giác đương nhiên là không biết.

Hắn mơ ước đắm chìm thức 5D phim ma thể nghiệm đã thật lâu, đối với loại này trường hợp nhưng thật ra đã lâu khơi dậy Nam Cung Giác hưng phấn cảm.

Hắn đề phòng bốn phía khả năng xuất hiện đồ vật, bởi vì hệ thống xuất phẩm bùa hộ mệnh duyên cớ, những cái đó làm người cảm giác được thập phần không thoải mái dính nhớp quỷ khí cũng không có tiếp cận hắn, Nam Cung Giác cũng không có cảm nhận được bị một đống nước đường vây quanh cái loại này một bước khó đi cảm giác.

Ở hắn phía sau hắc y nam nhân híp híp mắt, có điểm tò mò này nhân tộc tiểu tể tử rốt cuộc là cái gì lai lịch.

Tuy rằng hắn liền tính là đã biết này đó, cũng chỉ sẽ đem cái này tiểu tể tử trở thành là đồ ăn, chờ đến trong chốc lát chơi chán rồi liền đem người ăn luôn hảo.

Dù sao hắn đã thật lâu không có ăn cái gì.

Nam Cung Giác cảm giác được phía sau lưng lạnh cả người, nhưng là một chút cũng không nghĩ tới chính mình vừa rồi nhìn còn rất thuận mắt hắc y nam nhân chính là khí lạnh nơi phát ra.

*

Hắn xoay người nhìn thoáng qua hắc y nam nhân, nhịn không được sinh ra nhắc nhở: "Đại huynh đệ ngươi tiểu tâm một chút a, ta cảm thấy mặt sau khả năng có thứ gì trên đỉnh chúng ta!"

Hắc y nam nhân ngẩn người.

Tuy rằng thiếu niên này nói được cũng không có sai, xác thật là có cái gì theo dõi hắn, nhưng là cái kia "Đồ vật" nhưng còn không phải là chính hắn sao?

Này nhân loại tiểu tể tử cảm giác lại là như vậy mãnh liệt? Hắn còn liền một chút sát khí đều không có lộ ra tới, cái này tiểu tể tử thế nhưng liền cảm giác được?

Thú vị.

Nam Cung Giác nhắc nhở xong rồi người khác lúc sau lập tức liền xoay người đề phòng đi lên.

Hắn như vậy tâm kế hoạch lớn nhiên không phải cái gì cảm thấy này hắc y nam nhân là bên ta gì đó, chủ yếu là hắn không cảm giác được thực lực của đối phương, hơn nữa đối phương cũng không có ở lần đầu tiên gặp mặt liền đối chính mình xuống tay, cho nên hắn hoài nghi cái này quỷ hoặc là chính là thực lực quá cùi bắp, căn bản thương tổn không được chính mình, hoặc là chính là một phương đại lão, tạm thời không nghĩ thương tổn chính mình, cho nên mặc kệ hắc y nam nhân là cái dạng gì người, hắn nhắc nhở một chút luôn là không sai.

Không thể không nói Nam Cung Giác quả nhiên cũng không phải cái gì thiên chân đơn thuần người.

Hệ thống ở đã biết ký chủ ý tưởng lúc sau cảm thấy ký chủ khẳng định là khi nào trộm học bù.

Bằng không như thế nào sẽ thoạt nhìn đột nhiên chỉ số thông minh tăng nhiều bộ dáng?

Nam Cung Giác không có để ý hệ thống trêu chọc.

Hắn nếu là không điểm chỉ số thông minh, chỉ sợ ở cái kia ăn người gia tộc căn bản sống không đến thành niên.

Nhưng là hắn không chỉ có an an ổn ổn sống đến thành niên, còn che giấu tung tích quá đến như cá gặp nước…… Tuy rằng cuối cùng bị chết không thế nào quang vinh, nhưng là hắn cũng tuyệt đối không giống như là hệ thống cùng Lạc Hòa cho rằng cái loại này ngốc bạch ngọt.

Chỉ tiếc hệ thống cùng Lạc Hòa cũng không biết thôi.

*

Hắc y nam nhân gọi tới những cái đó “Tiểu gia hỏa” thực mau liền xuất hiện ở Nam Cung Giác trước mặt, nhìn đến chính mình trước mặt này đó hoặc là chính là chặt đầu đứt tay tứ chi không có, hoặc là chính là hai mắt trợn lên khuôn mặt quỷ dị đầu lưỡi đại trương, hoặc là chính là phiêu ở không trung còn phát ra quỷ dị tiếng vang quỷ, Nam Cung Giác khả nghi trầm mặc một chút.

Như vậy phim ma có điểm không phù hợp hắn mong muốn.

Nhưng là hắn thực mau liền đã thấy ra.

Rốt cuộc hắn hiện tại cũng hoàn toàn không có thể trông cậy vào đối phương có thể tức thời tới một hồi biểu diễn đem hiện trường làm cho như là rạp chiếu phim giống nhau, nói vậy này đó quỷ chẳng phải là thực không có mặt mũi?

Như vậy tưởng tượng Nam Cung Giác liền bình thường trở lại.

Nếu này đó tiểu quỷ đều như vậy chuyên nghiệp biểu diễn, hắn từ hệ thống nơi đó đổi một ít thu quỷ công cụ, nghênh diện liền vọt vào kia một đống quỷ đàn bên trong.

Đi thời điểm còn không quên mặt sau hắc y nam nhân: “Đại huynh đệ ngươi nếu là đánh không lại nói tìm một chỗ giấu đi a, ngàn vạn không cần cùng này đó quỷ cứng đối cứng!”

Hắc y nam nhân: “……”

Này nhân tộc tiểu tể tử rốt cuộc là như thế nào sẽ cho rằng hắn là một cái hảo quỷ?

Hắn hoàn toàn tưởng không rõ như vậy trầm trọng đề tài.

Đối với này nhân tộc tiểu tể tử, hắc y nam nhân cảm thấy thú vị đồng thời nhịn không được lại có một chút mờ mịt.

Vì cái gì hắn sẽ nhắc nhở chính mình, là thật sự cảm thấy chính mình là một cái hảo quỷ, vẫn là khác cái gì nguyên nhân? Hơn nữa…… Chính yếu một chút là……

Hắc y nam nhân sờ sờ chính mình mặt, hắn chẳng lẽ dài quá một trương như là người tốt mặt sao?

Này hắn liền có điểm không hiểu.

Hắn ở Quỷ giới thanh danh chính là quỷ gặp quỷ sợ, ngay cả nhắc tới hắn đều phải thật cẩn thận, này nhân loại nhưng thật ra lá gan đại.

Chỉ là……

Lá gan lại đại cũng vẫn là hắn đồ ăn!

*

Bị trở thành đồ ăn Nam Cung Giác đối này hoàn toàn không biết gì cả, tự nhận là thành công xoát tới rồi mặt sau vị kia anh em hảo cảm độ, hắn lập tức đắm chìm ở cùng này đó tiểu quỷ đánh đánh giết giết vui sướng bên trong.

Tuy rằng trong tay của hắn lấy chính là một phen bình thường cấp bậc kiếm gỗ đào.

Này đó quỷ bị kiếm trừu đến thời điểm đều sẽ phát ra quỷ giống nhau tiếng thét chói tai, bị đánh tới địa phương thậm chí còn sẽ bốc khói.

Trường hợp một lần thập phần phim ma.

Nam Cung Giác đối này thấy vậy vui mừng, thậm chí còn chơi đến rất vui vẻ.

Hắn hiện tại cũng đã không có bệnh tim bối rối, đối với loại này kích thích hoạt động, đương nhiên là rất tưởng nhiều khiêu chiến một phen.

Phía trước thời điểm chính là bởi vì hắn quá yếu, căn bản đánh không lại những cái đó cái gì giao long a, con nhện a, còn có thanh cừ gì đó, mới thoạt nhìn như vậy nhược, hiện tại đối phó này đó tiểu quỷ không phải dễ như trở bàn tay sao?

Đã biết nhà mình ký chủ suy nghĩ gì đó hệ thống: "……"

Ha hả.

Này còn không phải là quả hồng chọn mềm niết sao?

Còn nói đến một bộ một bộ, thật là không biết xấu hổ.

Hệ thống muốn nói cái gì, nhưng là há miệng thở dốc, cuối cùng cái gì cũng không có nói ra là.

Tính, tạm thời trước làm ký chủ bảo trì một chút hắn vui sướng tâm tình đi.

Rốt cuộc……

Nó cảm giác được kia ba cái có được cường đại quỷ khí tồn tại đều ở chậm rãi tới gần bọn họ phương hướng.

Ký chủ phỏng chừng cũng chỉ có lúc này lạc quan một chút.

Bởi vì Nam Cung Giác cũng không khuyết thiếu bảo mệnh phương pháp, bởi vậy hệ thống kỳ thật cũng không lo lắng Nam Cung Giác treo ở nơi này, nhưng là có thể làm ký chủ ở cái gì cũng không biết dưới tình huống ăn cái lỗ nặng……

Hệ thống ngẫm lại cảm giác vẫn là rất sảng.

Cho nên nó quyết định không nhắc nhở ký chủ bọn họ sắp sửa gặp phải thật · địa ngục hình thức.

Nam Cung Giác đối này hồn nhiên bất giác, thậm chí còn đắm chìm ở thế giới của chính mình, cùng đám kia căn bản không lợi hại tiểu quỷ chơi chơi trốn tìm

trò chơi.

*

Nhưng thật ra hắc y nam nhân nhíu nhíu mày, có chút không vui.

Bọn họ như thế nào nhanh như vậy liền tới rồi?

Lạc Hòa còn không biết tiểu sư đệ bên kia sẽ gặp phải cái dạng gì Tu La tràng, hệ thống truyền tin tức cho hắn lúc sau đột nhiên liên hệ không thượng, cũng không biết là bị tiểu sư đệ cắt đứt liên tiếp vẫn là ra cái gì vấn đề.

Hắn không khỏi có chút lo lắng.

Lạc Hòa nhanh hơn tốc độ đi trước, đi theo phía sau hắn thanh cừ bốn người sắc mặt quỷ dị.

Vốn dĩ bọn họ phía trước đều nói tốt muốn cùng Lạc Hòa đường ai nấy đi, sau đó lại ở người đi rồi lúc sau trộm theo đi lên, mặc kệ thấy thế nào đều cảm giác có điểm hạ giá.

Ngay cả A Lê cùng mật lĩnh ngay từ đầu thời điểm cũng không biết vì cái gì thế nhưng không có nghĩ kỹ bọn họ muốn đi quỷ khí nhất nồng đậm địa phương nhưng còn không phải là Quỷ Vương nơi ở, mà Lạc Hòa mục tiêu vừa lúc lại là Quỷ Vương phương hướng……

Nhưng còn không phải là như vậy đụng phải sao?

Chỉ là loại chuyện này nói ra thật sự quá xuẩn.

Bọn họ bốn người ăn ý không có đuổi theo thượng Lạc Hòa bước chân, mà là rất xa theo ở phía sau, tránh cho đột nhiên gặp mặt thời điểm mặt mũi mạt không đi.

Bọn họ là sẽ không biết từ bọn họ theo kịp trong nháy mắt kia bắt đầu, Lạc Hòa cũng đã đã biết bọn họ tồn tại, chỉ là không có dừng lại chờ bọn họ thôi.

Lạc Hòa đại khái cũng là có thể rõ ràng bọn họ ý tứ, chỉ là hắn không nghĩ tới thế nhưng thật sự có người làm được ra như vậy xuẩn sự tình.

Tuy rằng hắn từ lúc bắt đầu thời điểm cũng đã đoán trước tới rồi.

Dù sao bọn họ mục tiêu cũng không nhất trí, liền tính tạm thời lộ là tương đồng, cũng không có gì cùng lắm thì.

Hắn vẫn là cần thiết muốn trước tìm được tiểu sư đệ mới được.

Đặc biệt là ở Lạc Hòa phỏng đoán ra tới tiểu sư đệ cùng bọn họ trải qua này một loạt sự kiện chặt chẽ tương quan kết luận lúc sau.

*

Nam Cung Giác hứng thú đi lên, kia một đám đột ngột xuất hiện tiểu quỷ đều bị hắn tấu một đốn, cuối cùng tiêu tán thời điểm lộ ra một cỗ tử sống không còn gì

luyến tiếc cảm giác.

Nam Cung Giác nhìn đến cái này tình huống, cảm thấy rất có ý tứ, lẩm bẩm: "Này đó tiểu quỷ nhưng thật ra rất thú vị, nhàn tới không có việc gì có thể dùng để đậu cái việc vui."

Hắn phía sau hắc y nam nhân nghe được Nam Cung Giác những lời này lúc sau, sắc mặt thay đổi mấy lần, vốn dĩ muốn tiếp tục triệu hoán mặt khác tiểu quỷ động tác đều dừng một chút.

Những cái đó tiểu quỷ cũng không phải là dùng để cho người ta chọc cười tử.

Hắn nhìn về phía Nam Cung Giác ánh mắt nhiều chút đánh giá, còn có vài tia suy nghĩ sâu xa.

Này nhân loại tiểu tể tử, rốt cuộc tới nơi này muốn làm cái gì?

Hắn nhìn chằm chằm Nam Cung Giác nhìn một hồi, bỗng nhiên đem phía trước những cái đó tiểu quỷ tất cả đều mới vừa trở lại nguyên lai địa phương.

Cảm giác được đến từ bất đồng phương hướng ba cổ cường đại hơi thở, hắn hơi hơi cong cong môi, hắn nhưng thật ra muốn biết kia ba cái gia hỏa, có thể hay không bị người trở thành chọc cười tử……

Nếu Nam Cung Giác cũng có thể đối phó kia ba cái gia hỏa nói…… Hắc y nam nhân bỗng nhiên lắc lắc đầu, sao có thể đâu?

Hắn chặt đứt trong đầu miên man suy nghĩ.

"Hoắc nha! Xem ta phát hiện cái gì? Một nhân loại tiểu tể tử?"

Một đạo nghẹn ngào thanh âm từ Nam Cung Giác sau lưng vụt ra tới, đem Nam Cung Giác hoảng sợ: "Ai a? Hơn phân nửa đêm dọa người sẽ chết người ngươi không biết sao?"

Hắn xoay người lúc sau sửng sốt một chút, bỗng nhiên chớp chớp mắt: "Kia cái gì ta cái gì đều không có nói qua, vị đại nhân này đại nhân có đại lượng, coi như cái gì đều không có nghe qua……"

"Hoắc nha! Ngươi cái này tiểu tể tử nhưng thật ra rất có ý tứ, như thế nào, ngươi không sợ ta?"

*

Nam Cung Giác bị người này nói chuyện ngữ khí từ sợ tới mức một trận ác hàn.

Xuất hiện ở hắn sau lưng chính là một cái quỷ dị quái vật, màu xanh lơ một đoàn, trường mười mấy trương đại miệng, mỗi một cái trong miệng đều chảy ra mỗ một loại tanh nùng…… Nước miếng, không có đôi mắt, nhưng là so Nam Cung Giác cao hơn không ít, thoạt nhìn thập phần ghê tởm.

Giảng thật, hắn nếu là ở phim kinh dị lộ thấy được loại đồ vật này, có thể là sẽ cho kém bình.

Này Quỷ giới đều là một cái giới, như thế nào liền không thể có điểm thẩm mĩ quan đâu?

Căn cứ Nam Cung Giác hiểu biết, quỷ nói như vậy hẳn là mỗ một loại năng lượng thể, hẳn là có thể tùy ý thay đổi dung mạo kia một loại —— đặc biệt đối với tu vi tương đối cường đại kia một loại quỷ tới nói càng là như thế.

Nhưng là cái này quỷ lớn lên vẫn là như vậy cay đôi mắt liền không hảo đi?

Cái này không biết tên quỷ, Nam Cung Giác tạm thời tính toán đem hắn gọi là lắm miệng quái gia hỏa, thấy Nam Cung Giác ở chú ý hắn miệng, mở ra mấy chục cái bồn máu mồm to, lộ ra so le không đồng đều nha.

Nam Cung Giác: "……"

Này đến là ngày thường đều ăn một ít cái gì không nên ăn, mới có thể đem hàm răng ăn mòn thành loại này thảm trạng a?

Như vậy tưởng tượng, Nam Cung Giác đột nhiên cảm thấy cái này lắm miệng quái còn ứng đáng thương.

Đương nhiên đây là ở hắn không biết lắm miệng quái ngày thường đồ ăn là gì đó dưới tình huống.

Nam Cung Giác cũng không phải rất tưởng biết.

Hắn thoáng đem thoạt nhìn tay trói gà không chặt hắc y nam quỷ giấu ở sau lưng, căng thẳng thân thể, tùy thời chuẩn bị triệu hoán thần long…… A không, Thanh Hải Kiếm đối phó cái này lắm miệng quái.

"Hoắc nha! Thoạt nhìn ngươi cũng không giống như là không sợ ta sao! Nhân loại tiểu tể tử."

"Lộc cộc lộc cộc! Hoắc nha? Ngươi phát hiện cái gì hảo ngoạn không mang theo ta lộc cộc?"

Nam Cung Giác: "A ha?"

*

"Lộc cộc? Lộc cộc sao ngươi lại tới đây hoắc nha?" Lắm miệng quái thiên qua đầu nhìn về phía đột nhiên xuất hiện một cái khác thanh âm phương hướng, tuy rằng không biết đôi mắt ở địa phương nào, nhưng là Nam Cung Giác căn cứ hắn động tác phỏng đoán một chút hắn chính diện.

Sau đó Nam Cung Giác có điểm vô ngữ, không biết chính mình phỏng đoán cái này ngoạn ý nhi làm gì.

Nhưng thật ra……

Cái gì "Hoắc nha", "Lộc cộc" linh tinh, nên không phải là tên của bọn họ đi?

Hệ thống ở Nam Cung Giác thức hải trừu trừu khóe miệng, bỗng nhiên có một loại không ổn dự cảm, nói không hảo thật đúng là chính là đâu.

“Hoắc nha? Ngươi thế nhưng phát hiện một nhân loại tiểu tể tử? Ngươi cư nhiên không mang theo ta chơi cũng quá không nghĩa khí đi lộc cộc!”

Cái này vẫn luôn lộc cộc lộc cộc quái vật —— không sai chính là quái vật, dù sao không phải cái gì đứng đắn đồ vật, trường ba đầu sáu tay, mười khối cơ bụng, khổ người rất lớn, hơn nữa không có mặt cũng không có đầu, ở trên bụng tựa hồ dài quá hai con mắt, còn có một cái mở ra thời điểm sẽ lộ ra tới một loạt hàm răng đồ vật, Nam Cung Giác một chút cũng không nghĩ lấy cái tên là gì, nếu nhân gia đều đã gọi là lộc cộc, kia hắn dứt khoát cũng trực tiếp gọi là lộc cộc hảo.

Lộc cộc trên người khí thế cũng không so lắm miệng quái muốn nhược, nhưng là tốt xấu thoạt nhìn không có lắm miệng quái như vậy cay đôi mắt, Nam Cung Giác chỉ là liếc mắt một cái lúc sau liền dời đi tầm mắt.

Nhưng mà này xa xa không có kết thúc.

“Lộc cộc! Hoắc nha! Các ngươi quả nhiên đều chạy đến bên này tư tư! Nơi này quả nhiên có tồn tại nhân loại tiểu tể tử hương vị đâu……”

Nam Cung Giác: “Tư tư?”

Mới tới quái vật tư tư —— một cái thoạt nhìn cùng người tới không sai biệt lắm, nhưng là làn da trắng bệch tóc thưa thớt, lưng còng còn què, trường sáu con mắt, không có cái mũi, miệng lớn lên ở sáu con mắt ở giữa quái vật nghe thấy được Nam Cung Giác nói, “Kinh hỉ” nhìn về phía Nam Cung Giác: “Tiểu tể tử ngươi nhận thức ta?”

Nam Cung Giác lễ phép lắc đầu: “Không quen biết?”

Tư tư có điểm thất vọng: “Tuy rằng ngươi hương vị hỏi tới rất quen thuộc, nhưng là nếu ngươi không có gặp qua ta nói……”

“Liền phải bị ta ăn luôn tư tư……”

------oOo------

Phần 246

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 246: Mưa thuận gió hoà quyết

Nam Cung Giác bất đắc dĩ đỡ trán.

Đây là cái gì trung nhị bệnh tuyên ngôn?

Hắn nhất trung nhị thời kỳ đều không có nói qua loại này lời nói ngu xuẩn đâu!

Nam Cung Giác tức khắc nhiều ra một loại mạc danh cảm giác về sự ưu việt, nhìn về phía tư tư, hoắc nha còn có lộc cộc thời điểm, trong ánh mắt thậm chí còn có điểm từ ái.

Mà ở hắn phía sau, lần đầu tiên bị người bảo hộ ở sau người hắc y nam quỷ cả người đều cứng lại rồi.

Hắn có điểm không thể tin được này nhân tộc tiểu tể tử ở xuất hiện cường địch thời điểm thế nhưng sẽ lựa chọn bảo hộ chính mình như vậy một cái hoàn toàn không nghĩ làm quỷ, lại cũng có chút dở khóc dở cười.

Tuy rằng này ba cái gia hỏa hắn còn không bỏ ở trong mắt.

Thậm chí từ mỗ một loại ý nghĩa đi lên nói, bọn họ kỳ thật là nhất thể.

Hắn ánh mắt phức tạp nhìn này nhân loại tiểu tể tử.

Nam Cung Giác cũng không biết xa lạ hắc y nam quỷ bởi vì hắn động tác não bổ một ít thứ gì, hắn đã nhận ra ba cái thật lớn quái vật trên người tản ra nồng đậm quỷ khí thời điểm đã bị sợ tới mức ngây người ngẩn ngơ.

Loại này hơi thở so Nam Cung Giác phía trước gặp được bất luận đối thủ nào đều phải cường đại, thế cho nên làm Nam Cung Giác vừa mới đối mặt, cũng đã sinh ra sợ hãi.

Hắn có điểm không nghĩ đối mặt tử vong uy hiếp.

Hắn như vậy tưởng thời điểm, hệ thống đột nhiên xuất hiện xoát một chút tồn tại cảm: "Ký chủ, nếu là sợ hãi nói có thể trực tiếp tiến vào không gian bên trong nga!"

Nam Cung Giác ngây ngẩn cả người, không thể không thừa nhận, hắn có như vậy trong nháy mắt tâm động.

Tiến vào không gian, tránh né đã xuất hiện nguy hiểm, sau đó chờ đợi cứu viện, hoặc là này ba cái quái vật chính mình rời đi.

Nhưng là Nam Cung Giác để tay lên ngực tự hỏi: Hắn thật sự muốn như vậy kết quả sao?

Vẫn luôn tránh né ở Lạc Hòa cánh chim dưới hắn, chẳng lẽ muốn vẫn luôn như vậy đi xuống sao? Gặp được sự tình liền sẽ đứng ở tại chỗ chờ đợi cứu viện, liền tính là xuyên qua lâu như vậy cũng không có học được trưởng thành.

Hắn kia xuyên qua phía trước ba mươi mấy tuổi tuổi tác…… Đều uy cẩu sao?

*

Hắn tâm tình có chút phức tạp.

Nhưng mà hắn gặp phải ba cái đối thủ lại là thập phần đơn thuần thiên chân bộ dáng, liên tiếp ngữ khí từ bán sỉ dường như đánh giá hắn cái này hiếm lạ ngoại lai giống loài.

“Này nhân tộc tiểu tể tử nghe lên hương vị không tồi hoắc nha!”

“Ta xem cái này tiểu tể tử làn da cũng không tồi, thịt ăn lên hẳn là thực tươi mới đi tư tư……”

“Chúng ta muốn như thế nào ăn a lộc cộc?”

Ba cái quái vật đột nhiên ngẩn người, sau đó lại mồm năm miệng mười bắt đầu nghị luận lên.

“Ta nhớ rõ trước kia thời điểm ăn qua thịt kho tàu hoắc nha!”

“Hấp! Dầu chiên! Tư tư!”

“Giống như còn có càng tốt ăn nướng BBQ hoắc nha!”

Nam Cung Giác vẻ mặt hắc tuyến nghe này ba vị đại lão thảo luận như thế nào ăn hắn, sau đó liền nghe thấy được “Lộc cộc quái” phát ra linh hồn chất vấn: “Chúng ta ai sẽ làm a lộc cộc?”

Nam Cung Giác: “……”

Sẽ không nấu cơm thảo luận cái gì ăn pháp? Còn không bằng trực tiếp một ngụm ăn luôn…… Từ từ! Nam Cung Giác phát hiện chính mình suy nghĩ cái gì nguy hiểm đồ vật lúc sau hoảng sợ.

Hắn là điên rồi đi cư nhiên còn tưởng cấp này ba cái kế hoạch đem chính mình ăn luôn tiểu quái vật cung cấp dùng ăn ý kiến……

Nam Cung Giác bị chính mình kỳ tư diệu tưởng hoảng sợ, đột nhiên nhớ tới hắn sau lưng giống như còn có một cái xem yếu đuối mong manh hắc y nam quỷ.

Hắn xoay người nhanh chóng nói một câu: “Đợi chút ta bám trụ này ba cái quái vật ngươi trước rời đi nơi này, tuy rằng bọn họ không nhất định ăn quỷ nhưng là thoạt nhìn vẫn là rất nguy hiểm bộ dáng……”

Hắc y nam quỷ lâm vào trầm mặc bên trong.

Nếu biết bọn họ không ăn quỷ, kia vì cái gì không đem hắn lưu lại nơi này chính mình đào tẩu đâu?

Này chạm đến tới rồi hắn tri thức manh khu.

*

Nhưng mà Nam Cung Giác lại không có tiếp tục chú ý hắn, cũng không có phát hiện một cái hắc y nam quỷ đang ở hắn sau lưng dùng một loại quỷ dị ánh mắt nhìn chằm chằm hắn.

Sau đó bị hoả tốc chạy tới Lạc Hòa phát hiện, trực tiếp một cái tát chụp tới rồi một bên.

Lạc Hòa cơ hồ là bằng vào trực giác cảm thấy cái kia hắc y nam quỷ nhìn tiểu sư đệ ánh mắt không thích hợp, lại còn có không phải muốn ăn tiểu sư đệ kia một loại.

Hắn theo bản năng sinh ra nguy cơ cảm, đầu tiên làm lựa chọn chính là đem tiểu sư đệ sau lưng nam quỷ lộng đi, sau đó hắn mới chú ý tới ở tiểu sư đệ phụ cận còn có ba cái hơi thở đáng sợ đại quỷ.

Hắn không có cùng A Lê cùng mật lĩnh bọn họ đi cùng một chỗ, bởi vậy cũng không có con đường biết kia ba cổ thần bí lại cường đại quỷ khí tất cả đều tụ tập tới rồi tiểu sư đệ bên người.

Những cái đó tiểu quái vật nhóm phát hiện Lạc Hòa tồn tại.

"Di? Nơi này giống như lại tới nữa một nhân loại hoắc nha!"

"Không đúng đi? Cái này giống như không phải nhân loại lộc cộc!"

"Này không phải một nhân loại sao? Hắn lớn lên rõ ràng cùng người này tộc tiểu tể tử giống nhau như đúc hoắc nha, tuy rằng nghe lên không có Nhân tộc tiểu tể tử như vậy hương hoắc nha!"

"Cái này ta sẽ tư! Ta nhớ rõ trước kia thời điểm có thể ăn lớn lên như là nhân loại còn có Ma tộc tư tư…… Còn có một ít lớn lên rất kỳ quái cũng có thể ăn tiểu động vật đâu tư!"

"Cái này ta biết a lộc cộc! Những cái đó tiểu động vật cũng sẽ biến thành nhân loại bộ dáng lộc cộc, bọn họ giống như gọi là yêu quái lộc cộc! Chỉ là giống như một chút cũng không thể ăn lộc cộc……"

Nam Cung Giác nghe được kinh hồn táng đảm, vị này lộc cộc quái đồng học ngươi thật sự ăn qua tiểu yêu quái sao?

Hắn đột nhiên cảm thấy có điểm đáng sợ.

Bất quá càng làm cho hắn cảm thấy ngạc nhiên chính là……

Hắn còn không có tới kịp đại triển thân thủ Lạc Hòa thế nhưng liền xuất hiện ở hắn trước mặt!

*

Như vậy thực dễ dàng đem hắn dưỡng phế hảo sao?

Nhưng là Lạc Hòa nếu đều đã xuất hiện, Nam Cung Giác đột nhiên liền có tự tin, dù sao liền tính là chính mình xuất hiện sự tình đều có thể có Lạc Hòa lật tẩy, kia hắn chẳng phải là có thể đại làm một hồi?

Hắn như vậy tưởng, không khỏi nhìn về phía Lạc Hòa: "Sư huynh ngươi trước không cần ra tay ta trước cùng này ba cái tiểu gia hỏa chơi chơi!"

Lạc Hòa ngưng thần nhìn vài lần Nam Cung Giác trong miệng so Nam Cung Giác thân thể lớn vài lần "Tiểu gia hỏa", trầm mặc gật gật đầu.

Nam Cung Giác đối hắn lộ ra một hàm răng trắng: "Cảm ơn sư huynh!"

Lạc Hòa trong lòng run lên.

Hắn bỗng nhiên cảm thấy chính mình tựa hồ đối với tiểu sư đệ có điểm bảo hộ quá độ.

Hắn tiểu sư đệ có được không người có thể địch nổi thiên phú, tự nhiên hẳn là làm một cường giả cùng hắn đứng chung một chỗ, mà không phải vĩnh viễn làm "Lạc Hòa sư đệ", thậm chí là "Lạc Hòa đạo lữ" như vậy thân phận xuất hiện ở người khác trước mặt.

Hắn hít sâu một hơi.

Sau đó hắn bị kia ba cái quái vật chờ ta ngữ khí từ kinh tới rồi.

"Này nhân tộc tiểu tể tử có phải hay không nói chúng ta là tiểu gia hỏa hoắc nha?"

"Hắn mới là tiểu gia hỏa lộc cộc!"

"Chính là chính là! Chúng ta nhất định là nhất khổng lồ tư tư! Tiểu tể tử ánh mắt quá kém, chúng ta nhất định phải đem hắn thịt kho tàu tư tư!"

"Không được! Ta cảm thấy muốn đem hắn nướng BBQ mới hảo hoắc nha!"

"Nướng BBQ một chút cũng không thể ăn lộc cộc! Ta cảm thấy muốn hấp mới được lộc cộc!"

Lạc Hòa quỷ dị nhìn này ba cái quái vật liếc mắt một cái, có chút nghi hoặc: Nói, hiện tại quái vật còn không có bắt được đối thủ cũng đã nghĩ như thế nào ăn sao?

Hắn truyền âm cấp Nam Cung Giác: "Tiểu sư đệ, thừa dịp bọn họ phân thần thời điểm động thủ!"

*

Nam Cung Giác thập phần nghe lời triệu hồi ra tới Thanh Hải Kiếm, hướng về hắn cho rằng nhỏ yếu nhất cái kia quái vật lộc cộc vọt qua đi, tuy rằng chủ yếu nguyên nhân là hắn cảm thấy lộc cộc lớn lên thuận mắt nhiều.

—— tuy rằng là so với lắm miệng quái vật hoắc nha cùng ba đầu sáu tay tư tư tới nói.

Hiện tại Nam Cung Giác thực lực cùng phía trước xưa đâu bằng nay, liền tính là sử dụng Thanh Hải Kiếm cũng sẽ không có quá nhiều không khoẻ, tuy rằng Thanh Hải Kiếm kiếm linh thanh y vẫn là nhịn không được sẽ ở hắn thức hải lải nhải lẩm bẩm nói kiếm pháp kiếm chiêu chính xác tư thế, mà Nam Cung Giác trên cơ bản thuộc về cái loại này chỉ biết cầm kiếm hự hự một đốn chém lung tung.

"Ai nha cái này chiêu thức không đúng, ngươi hẳn là trước bằng phẳng rộng rãi lại hạ tiệt…… Sai rồi sai rồi! Ngươi có thể trước tránh né công kích của địch nhân lại đâm thẳng……"

Nam Cung Giác cho rằng như vậy không được, hắn bớt thời giờ hỏi một chút hệ thống: "Thống a, có hay không cái loại này có thể làm thanh y câm miệng biện pháp?"

Hắn thật sự phải bị một phen kiếm cấp phiền đã chết!

Đặc biệt là hiện tại còn ở chiến đấu bên trong.

Đối thủ đặc biệt sốt ruột.

"Này nhân loại tiểu tể tử thế nhưng ở công kích ta lộc cộc! Hắn sẽ không cảm thấy ta dễ khi dễ đi lộc cộc?" Lộc cộc một bên tránh né Nam Cung Giác kiếm chiêu một bên đắc ý cười to: "Hải nha này nhân loại đánh không trúng ta lộc cộc!"

Nam Cung Giác: "……"

Hệ thống nhìn ký chủ chiêu thức, nhịn không được nhíu nhíu mày, bay nhanh trả lời ký chủ vấn đề: "Có! Ngươi trực tiếp làm thanh y chính mình thượng không phải được rồi sao?"

Nam Cung Giác: "Ha?" Chẳng lẽ đây là trong truyền thuyết "Ngươi hành ngươi thượng"?

Bất quá…… Hắn cảm thấy hệ thống nói có điểm đạo lý.

Vì thế hắn đem kiếm linh thanh y từ thức hải trung thả ra, trực tiếp đem Thanh Hải Kiếm ném cho thanh y: "Đại hiệp ngươi hành ngươi thượng a! Nhất định phải đem người này tiêu diệt a! Ta xem hắn còn dám không dám cười nhạo ta!"

*

Thanh y tiếp nhận Thanh Hải Kiếm, vừa định nói cái gì đó, nghe được Nam Cung Giác nói lúc sau, yên lặng mà đem chính mình muốn lời nói nghẹn trở về.

Tính, hắn vẫn là cái gì đều không nói tương đối hảo.

Thanh y nghĩ như vậy, Thanh Hải Kiếm ở hắn trong tay như cá gặp nước giống nhau, sắc bén kiếm chiêu đối với lộc cộc công kích qua đi, trường hợp lập tức trở nên tiên hiệp lên, cùng phía trước Nam Cung Giác cầm một phen kiếm chém lung tung bộ dáng hoàn toàn không giống nhau.

Nam Cung Giác choáng váng đầu mục huyền: "……"

Hắn kiếm thuật thật sự như vậy không xong?

Hệ thống đúng lúc an ủi ký chủ: "Ký chủ đừng nản chí, ngươi cái kia căn bản không thể gọi là kiếm thuật, cùng nhân gia hoàn toàn không thể so sánh."

Nam Cung Giác ở thức hải rít gào: "Ngươi rốt cuộc là đang an ủi ta còn là đang xem chê cười a?"

Hắn nhịn không được đối với hệ thống sinh ra thật lớn hoài nghi.

Ha hả, plastic chủ thống tình.

Hắn lựa chọn tự bế.

Chỉ là hắn như vậy tưởng, người khác…… Đừng trách cũng không phải là như vậy tưởng.

Hoắc nha vài con mắt thấy lộc cộc bị một cái đột nhiên toát ra tới thanh y…… Nhân tộc (?) chém ra thật nhiều quỷ khí, lập tức lâm vào phẫn nộ bên trong, hé miệng liền chuẩn bị đem cái này quỷ dị Nhân tộc tiểu tể tử trực tiếp nuốt rớt!

Đến nỗi thịt kho tàu gì đó ý tưởng?

Kia không quan trọng!

Dù sao chính là ăn trước lại nói!

Cách đó không xa bị Lạc Hòa vứt ra đi hắc y nam quỷ thấy được tình hình chiến đấu, ánh mắt lóe lóe, bất động thanh sắc đem bị Thanh Hải Kiếm chém ra tới quỷ khí lén lút tụ lại, hấp thu, mà cái này hành vi, ai đều không có phát hiện.

Bao gồm đang ở đối tiểu sư đệ thập phần lo lắng Lạc Hòa.

Hắn chỉ chú ý tới tiểu sư đệ bên kia tình hình chiến đấu, đến nỗi mới vừa bị hắn ném văng ra hắc y nam quỷ, đã sớm bị quên đi tới rồi sau đầu.

*

Nam Cung Giác cũng đang ở hao hết tâm tư đối phó đột nhiên xông tới lắm miệng quái hoắc nha, không có chú ý tới bốn phía dật tràn ra tới quỷ khí đều ở hướng một phương hướng tụ lại.

Một cái không tưởng được người đang ở hấp thu này đó quỷ khí.

Lạc Hòa cũng không có gia nhập trong đó.

Còn có một con quái vật cũng chính là tư tư nhìn xem lộc cộc bên kia tình huống, lại nhìn nhìn hoắc nha bên này tình huống, lâm vào trong hai cái khó này: Hắn rốt cuộc hẳn là giúp kia một bên a?

Hắn lâm vào linh hồn lựa chọn bên trong.

Nam Cung Giác cũng mặc kệ hắn là nghĩ như thế nào, hắn phát hiện chính mình quả nhiên vẫn là có điểm xem nhẹ này ba cái quái vật lợi hại.

Trước không nói bị thanh y tiếp nhận lộc cộc quái, chỉ là đối phó hoắc nha một cái, đều làm hắn cảm giác được gian nan, hắn không biết cái này quái vật trong miệng nhổ ra dịch nhầy có phải hay không đối thân thể có hại, nhưng là gần người tác chiến hắn bị như là hoắc nha nước miếng giống nhau dịch nhầy dính thượng, cảm giác thập phần không ổn.

Hắn theo bản năng tưởng từ hệ thống nơi đó đổi thứ gì trực tiếp đối phó cái này quái vật, nhưng là ở kêu ra hệ thống tên lúc sau bỗng nhiên do dự một chút.

Hắn cảm thấy chính mình có lẽ hẳn là sử dụng lực lượng của chính mình nếm thử một chút đối phó đối phương.

Hắn phía trước ở hệ thống nơi đó được đến hai cái rất lợi hại công pháp, mà ở ban đầu không có chỗ dựa thời điểm, hắn tu luyện cũng là khá tốt.

Hắn nhắm mắt, sử dụng "Mưa thuận gió hoà quyết", âm trầm trầm Quỷ giới bên trong bỗng nhiên như là đả thông cái gì kỳ diệu chốt mở giống nhau, thổi qua một trận nhu hòa phong.

Công kích Nam Cung Giác hoắc nha bị phong ngăn lại, bỗng nhiên mở to hai mắt nhìn.

Phía trước vẫn luôn tận chức tận trách làm trò phông nền hắc y nam quỷ bỗng nhiên mở mắt, không thể tin tưởng nhìn về phía Nam Cung Giác.

Đó là…… Phong?

*

Ở rất dài một đoạn thời gian, Quỷ giới đều chỉ có một trận lại một trận âm phong, bởi vậy ngay cả phó tuyên chính mình đều sắp quên mất chính mình đã từng sinh tồn ở một cái bình thường trong thế giới.

Thế giới kia có phong có vũ có ánh mặt trời, có toàn bộ hiện tại Quỷ giới không thấy được hết thảy.

Còn có……

Thịnh bích.

Vì cái gì này nhân tộc tiểu tể tử thế nhưng sẽ thịnh bích tu tập thuật pháp? Chẳng lẽ hắn là thịnh bích đồ đệ sao?

Thịnh bích nàng…… Có khỏe không?

Hắn ánh mắt sắc bén lên, nhìn về phía đồng dạng bị nhẹ nhàng đột nhiên xuất hiện sợ ngây người, ngay cả công kích động tác đều không tự giác đình chỉ ba cái tiểu gia hỏa, bàng bạc quỷ khí bỗng nhiên trào dâng lên, hướng một phương hướng tụ tập qua đi.

Nam Cung Giác đình chỉ động tác.

Bởi vì hắn phát hiện kia ba cái quái vật thế nhưng một chút biến thành nồng đậm quỷ khí, hướng vừa rồi bị bọn họ bỏ qua cách hoàn toàn hắc y nam quỷ cái kia phương hướng tụ tập qua đi.

Hắn cảnh giác nhìn về phía cái kia quỷ.

Hắc y nam quỷ —— cũng chính là Nam Cung Giác bọn họ lúc này đây muốn tìm kiếm Quỷ giới chờ ta lớn nhất mục tiêu, Quỷ Vương phó tuyên chú ý tới Nam Cung Giác tầm mắt, ý vị không rõ nhìn Nam Cung Giác trong chốc lát, mới thu hồi tầm mắt.

Nam Cung Giác có điểm không rõ nguyên do.

Lạc Hòa lại cảm giác được cái này quỷ thân phận không đơn giản, nghĩ đến chính mình vừa rồi đối cái này quỷ làm cái gì, hắn trầm mặc một chút.

Hy vọng vị tiền bối này sẽ không so đo này đó việc nhỏ đi.

Bất quá so với cái này…… Càng làm cho hắn cảm giác được kỳ quái chính là, này ba cái hơi thở không yếu, thậm chí còn bị A Lê cùng mật lĩnh cho rằng là cùng Quỷ Vương thực lực tương đương quái vật, trên người hơi thở vì cái gì sẽ cùng vị kia thần bí tiền bối trên người hơi thở giống nhau như đúc?

Hắn suy đoán vị tiền bối này chính là Quỷ Vương phó tuyên, nhưng là nếu thật là nói như vậy, như vậy này trong đó thâm ý, đã có thể đáng giá suy nghĩ sâu xa.

------oOo------

Phần 247

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 247: Đi thôi da da giác

Nam Cung Giác trong lúc nhất thời còn không có nghĩ vậy vị thoạt nhìn rất lợi hại hắc y nam quỷ chính là Quỷ Vương, thấy ba con quái vật trong nháy mắt liền tất cả đều biến thành quỷ khí lúc sau, hắn còn có điểm kinh ngạc cảm thán: "Này anh em cũng quá lợi hại một chút đi?"

Nghe thấy được tiểu sư đệ nói, Lạc Hòa liền đoán được tiểu sư đệ hẳn là cũng không có đoán được cái này hắc y quỷ chính là Quỷ Vương phó tuyên.

Bất quá cái này Quỷ Vương xem tiểu sư đệ ánh mắt…… Quả nhiên vẫn là làm người thực phẫn nộ.

Ở không biết đối phương chính là Quỷ Vương phó tuyên thời điểm, Lạc Hòa đem người ném văng ra đều không có chớp một chút đôi mắt, nhưng là ở phát hiện đối phương chính là Quỷ Vương phó tuyên thời điểm, Lạc Hòa lại là sinh ra hãi hùng khiếp vía cảm giác.

Vị này Quỷ Vương tiền bối, so với hắn phía trước gặp qua kia hai vị vương giả đều phải cường đại hơn nhiều.

Hơn nữa Lạc Hòa có một loại cảm giác, không chỉ là hắn, có lẽ bọn họ này một hàng sở hữu sáu cá nhân thêm lên, đều sẽ không bị vị tiền bối này để vào mắt.

Nếu như vậy, hắn không cảm thấy cùng vị tiền bối này đối thượng có thể có cái gì tốt kết quả.

Chỉ là……

Nếu Lạc Hòa không có cảm giác sai nói, phía trước thời điểm vị tiền bối này tựa hồ chỉ là ở một bên xem náo nhiệt, liền tính là bị không rõ tình huống hắn ném đi ra ngoài đều không có cái gì phản ứng, vì cái gì sẽ bỗng nhiên ra tay?

Hắn suy nghĩ hồi lâu, trong đầu linh quang chợt lóe, nghĩ tới tiểu sư đệ phía trước sử dụng chiêu thức.

《 Xuân Phong Hóa Vũ Quyết 》!

Hắn không biết cái này chiêu thức có cái gì đặc thù, nhưng là nếu có thể làm vị tiền bối này sinh ra như vậy phản ứng, tất nhiên có nó độc đáo chỗ.

Phó tuyên thực mau liền đem kia ba con đặc biệt thích ngữ khí từ tiểu quỷ quỷ khí hấp thu xong, cả người khí chất trở nên quỷ dị lên, cùng phía trước cái kia vô hại bộ dáng khác nhau như hai người.

Nam Cung Giác cảm giác được hắc y quỷ đột nhiên phát ra khí thế, tâm tình trong lúc nhất thời thập phần phức tạp.

*

Phó tuyên trong mắt hàn quang chợt lóe, cơ hồ chỉ là trong nháy mắt liền đến Nam Cung Giác trước mặt, bức nhân uy áp che trời lấp đất hướng bốn phía tản ra, ngay cả tự nhận là thực lực không yếu Lạc Hòa đều bị áp cong eo, một bước không thể tiến thêm!

Lạc Hòa sắc mặt tái nhợt.

Không chỉ là Lạc Hòa gặp tình huống như vậy, bao gồm Nam Cung Giác cùng mật lĩnh ngao sơn bọn họ mấy cái đều bị như vậy khí thế sợ tới mức động cũng không dám động.

Thanh cừ chút nào không nghi ngờ chính mình nếu là làm cái gì động tác nhỏ, sẽ bị cường đại như vậy uy áp trực tiếp áp bách mà chết!

Này sao lại có thể?

Nhưng là gặp phải tình huống như vậy, thanh cừ bỗng nhiên cũng đối chính mình phía trước lựa chọn sinh ra nghi hoặc.

Nếu nói Quỷ Vương phó tuyên căn bản không phải bọn họ có thể đối phó được người, như vậy bọn họ phía trước chế định những cái đó kế hoạch, quả thực giống như là một cái chê cười giống nhau.

Bọn họ rất có khả năng căn bản liên tiếp gần phó tuyên đều làm không được, càng không cần đề mạnh mẽ từ phó tuyên nơi đó cướp đoạt tới thuộc về Quỷ Vương lực lượng!

Hắn hãi hùng khiếp vía tự hỏi đối sách.

Bởi vì ở thanh cừ trong lòng, phía trước ở Ma Vương hạ nhậm thiên nơi đó thất bại bất quá là bởi vì Lạc Hòa bọn họ từ giữa làm khó dễ duyên cớ, đối với kế hoạch của chính mình hắn vẫn luôn đều dùng có mê giống nhau tự tin.

Nhưng là hắn lại không có chú ý tới, liền ở cách bọn họ cũng không xa địa phương A Lê cùng mật lĩnh, trên mặt dần dần hiện ra tới một loại thần phục thần sắc.

Ngao sơn liếc mắt một cái A Lê cùng mật lĩnh, trong lòng hiện lên một loại điềm xấu dự cảm.

Hy vọng không cần như là hắn tưởng như vậy……

Bất quá bọn họ lo lắng chính mình sự tình thời điểm, phó tuyên đột nhiên lại luống cuống tay chân đem hắn vừa mới xách lên tới Nam Cung Giác lại thả lại trên mặt đất, có chút thấp thỏm lại có điểm chờ mong hỏi: “Ngươi có phải hay không biết thịnh bích ở nơi nào?”

*

Nam Cung Giác: “A?”

Hắn phản ứng trong chốc lát mới biết được phó tuyên theo như lời thịnh bích là người nào.

Cái kia vẫn luôn sống ở người khác khẩu khẩu tương truyền bên trong, chỉ có được tên họ nhưng là lại ai cũng không có gặp qua nàng trưởng thành cái dạng gì người vương thịnh bích.

Bất quá…… Quỷ Vương hỏi cái này để làm gì?

Chẳng lẽ là giống hạ nhậm thiên cùng huyền thương chi gian có một chân như vậy quan hệ?

Bất quá……

Nhìn cái này Quỷ Vương phó tuyên nôn nóng lại thấp thỏm bộ dáng, có thể so hạ nhậm thiên như vậy khẩu thị tâm phi bộ dáng thuận mắt nhiều.

Chỉ là……

Hắn cũng không nhận thức người vương thịnh bích được chứ?

Nam Cung Giác ý đồ cùng vị này cường đại không nói đạo lý tiền bối nói thật: “Ta không biết…… Ta cũng không quen biết thịnh bích tiền bối……”

Hắn không biết thịnh bích là giả, nhưng là xác thật là không quen biết.

Vì cái gì phó tuyên sẽ như vậy đơn giản liền cho rằng hắn nhận thức người vương thịnh bích đâu?

Nam Cung Giác tỏ vẻ không thể lý giải.

Hắn cũng không có làm ra cái gì không thể lý giải sự tình, chỉ là hơi chút sử dụng một chút mưa thuận gió hoà quyết không phải…… Sao?

Từ từ!

Nam Cung Giác cảm thấy chính mình phát hiện chân tướng.

Mưa thuận gió hoà quyết!

Hắn nhanh chóng dò hỏi hệ thống: “Thống a, ngươi có thể nói cho ta cái này 《Xuân Phong Hóa Vũ Quyết》 các ngươi là từ cái gì con đường làm ra sao?”

Hắn trực giác cái kia mưa thuận gió hoà quyết nhất định là làm phó tuyên bỗng nhiên kích động nguyên nhân.

Nhưng là hắn chỉ biết 《Xuân Phong Hóa Vũ Quyết》 là hệ thống khen thưởng cho hắn công pháp, không có lai lịch không có xuất xứ, nhưng là thập phần thích hợp hắn như vậy mềm lòng còn không có thói quen Tu chân giới đánh đánh giết giết không chết không ngừng người sử dụng.

Bởi vì mưa thuận gió hoà quyết cũng không trí mạng.

Thậm chí giống như còn có điểm chỗ tốt.

Vừa rồi Quỷ giới như vậy nặng nề không khí đều bởi vì mưa thuận gió hoà quyết tồn tại trở nên tươi mát vài phần, thậm chí còn mang theo một chút bùn đất ẩm ướt vị.

*

Nhưng mà không khí tươi mát có ích lợi gì? Còn không phải đánh không lại Quỷ Vương thậm chí liền một chút chiến đấu ý tưởng đều không thể có, nếu không liền sẽ cảm giác được đầu đau muốn nứt ra.

Ngọa tào đây là cái gì cao cấp thẩm vấn phương pháp sao?

Nam Cung Giác đột nhiên có điểm túng.

Tổng cảm thấy vị này Quỷ Vương tiền bối thật không tốt chọc a.

Hắn tuy rằng nội tâm diễn rất nhiều, nhưng là còn không có chờ tới hệ thống trả lời, phó tuyên thật giống như là bị hắn phía trước trả lời cấp chọc giận, hung tợn nhìn chằm chằm hắn, trong mắt một mảnh thâm trầm, nhìn không tới đế, lệnh người vô cớ sợ hãi.

“Ngươi không biết?” Phó tuyên có chút mất đi lý trí, rít gào nói, “Ngươi sao có thể không biết? Ngươi nếu không quen biết người vương thịnh bích nói, vậy ngươi là từ địa phương nào học được 《 Xuân Phong Hóa Vũ Quyết 》?”

Nam Cung Giác chớp chớp mắt: “A ha?”

Không nghĩ tới vị tiền bối này thế nhưng thật là hướng về phía 《 Xuân Phong Hóa Vũ Quyết 》 tới.

“A thống cứu mạng a! Ngươi ôn nhu hòa ái hào phóng thiện lương ký chủ muốn xui xẻo a a a……”

Hệ thống: “……”

Nó vừa rồi ở Nam Cung Giác linh hồn chất vấn dưới tìm kiếm một chút về 《 Xuân Phong Hóa Vũ Quyết 》 này bổn công pháp lai lịch, nhưng mà chỉ tìm được rồi trống rỗng.

Này chỉ có thể thuyết minh hai việc, một là chủ hệ thống cũng không biết này bổn công phu lai lịch, nhị là này bổn công pháp lai lịch bị cố tình ẩn tàng rồi.

Nhưng là theo đạo lý tới nói trên thế giới này trừ bỏ chủ hệ thống quyền hạn ở ngoài, chân chính có thể đối hệ thống ký lục mang đến ảnh hưởng trong thiên hạ chỉ có Thiên Đạo.

Nó tuyết trắng miêu mao lập tức nổ tung.

Chuyện này không có khả năng đi?

Nó thật cẩn thận suy đoán, cuối cùng vẫn là không dám đem chính mình chân thật ý tưởng nói cho Nam Cung Giác, chỉ là nói: “Ta cũng không biết này công

pháp lai lịch, khen thưởng đều là chủ hệ thống ngay từ đầu liền giả thiết hảo, thương thành đều không có mấy thứ này."

*

Đơn giản tới nói, chính là hệ thống thương thành tư liệu bên trong tra vô này thư.

Nam Cung Giác gật gật đầu tỏ vẻ chính mình hiểu biết.

Hắn đối phó tuyên chớp chớp mắt: "Tiền bối như thế nào liền nhận định vãn bối sở học chiêu thức là thịnh bích tiền bối công pháp đâu? Loại này công pháp ở Thượng Ngu Đại Lục mãn đường cái đều là, có thể là bị thịnh bích tiền bối bán cho người khác, ta đích xác cũng không nhận thức thịnh bích tiền bối."

Phó tuyên trừng mắt nhìn Nam Cung Giác liếc mắt một cái: "Ngươi nói cái gì? Chuyện này không có khả năng!"

Thịnh bích sao có thể sẽ đem như vậy quan trọng đồ vật bán đi?

Phải biết rằng 《 Xuân Phong Hóa Vũ Quyết 》 chính là thịnh bích năm đó vì Quỷ giới hoàn cảnh cải thiện riêng sáng tạo công pháp, sao có thể cứ như vậy dễ dàng mà bán cho người khác?

Hắn nhiều năm như vậy không có nhìn thấy thịnh bích, thậm chí liền thịnh bích hơi thở đều không cảm giác được, nhưng là…… Thịnh bích lợi hại như vậy, bất luận như thế nào cũng không có khả năng tới bán của cải lấy tiền mặt công pháp tình huống mới là……

Cho nên này rốt cuộc là chuyện như thế nào?

Phó tuyên đầu óc lung tung rối loạn, một chút sự tình đều tưởng không rõ ràng lắm.

Nam Cung Giác xem chuẩn phó tuyên nửa tin nửa ngờ thái độ, biểu hiện đến thập phần thản nhiên: "Không sai, loại này công pháp thật là ở Thượng Ngu Đại Lục lạn đường cái cái loại này công pháp, chỉ cần hai khối thượng phẩm linh thạch là có thể mua được một quyển, tiền bối nếu là không tin nói, vì cái gì không tự mình đến Thượng Ngu Đại Lục đi chứng thực một chút đâu?"

Vẫn luôn chú ý bọn họ bên này động tĩnh Lạc Hòa giữa mày nhảy dựng, nháy mắt liền ý thức được tiểu sư đệ muốn làm gì.

Hắn trái tim không chịu khống chế gia tốc…… Tiểu sư đệ lại làm ra loại này lệnh người lo lắng sự tình.

Nhưng là hiện tại hắn bảo hộ không được tiểu sư đệ, có thể kéo dài thời gian nói, hắn vẫn là hy vọng tiểu sư đệ có thể kéo dài thời gian.

*

"Thật vậy chăng?" Phó tuyên nửa tin nửa ngờ, hắn lâu lắm đã không có thịnh bích tin tức, dẫn tới hắn hiện tại căn bản không muốn từ bỏ bất luận cái gì một

chút hy vọng nếu tới Thượng Ngu Đại Lục thật sự có thể nhìn thấy thịnh bích nói……

Kia hắn liền đi Thượng Ngu Đại Lục nhìn xem thì đã sao?

Chỉ là phó tuyên căn bản không có ý thức được, Nam Cung Giác căn bản không có nói qua thịnh bích ở Thượng Ngu Đại Lục.

Nhưng là bách với phó tuyên áp lực, Nam Cung Giác tuy rằng biết Thượng Ngu Đại Lục cũng không khả năng tất cả đều là 《 Xuân Phong Hóa Vũ Quyết 》 như vậy công pháp, thậm chí ngay cả này một quyển công pháp đều không tồn tại, nhưng là còn muốn biểu hiện đến như là thật sự giống nhau.

Khảo nghiệm kỹ thuật diễn thời điểm tới rồi.

Đi thôi! Da da giác!

Nam Cung Giác trung nhị chi hồn bùng nổ.

Hắn đại nghĩa lăng nhiên gật đầu, nói được làm như có thật: "Không tin nói ngươi có thể hỏi một chút cùng ta cùng nhau tới các đồng bạn, bọn họ tuy rằng đều không phải Nhân tộc, nhưng là bọn họ đều đi qua Thượng Ngu Đại Lục."

Phó tuyên nhìn về phía Lạc Hòa.

Lạc Hòa phía sau lưng lại cong một chút, hắn đem ánh mắt nhìn về phía tiểu sư đệ, sau đó nghe thấy được thức hải trung hệ thống nôn nóng thanh âm: "Ký chủ sư huynh ngươi liền dựa theo ký chủ nói làm đi! Ký chủ nói nói như vậy mở ra trận pháp mọi người liền đều gom đủ, chuyện sau đó sẽ thế nào, đến lúc đó lại nói……"

Lạc Hòa nhăn chặt mày.

Lời này quả nhiên là tiểu sư đệ có thể nói ra.

Nhưng là cái kia tiểu ngu ngốc có biết hay không hiện tại Quỷ Vương phó Tuyên Hoà phía trước A Lê cùng mặt lĩnh bọn họ sở cho rằng phó tuyên một chút đều không giống nhau, hắn nói như vậy lời nói dối, một không cẩn thận liền sẽ xảy ra chuyện!

Chỉ là tiểu sư đệ nếu đều đã nói như vậy, hắn cũng không có khả năng ở ngay lúc này kéo chân sau, chỉ có thể theo tiểu sư đệ nói ý đồ viên hồi một ít: "Đúng vậy, vị tiền bối này, 《 Xuân Phong Hóa Vũ Quyết 》 thật là Thượng Ngu Đại Lục công pháp, nhưng là chỉ có Cửu Thiên Tông có, mặt khác phiên bản đều là giả……"

*

Nam Cung Giác mở to hai mắt, hiển nhiên không nghĩ tới còn có thể nói như vậy.

Bất quá Lạc Hòa nếu sáng tạo cơ hội, hắn tự nhiên là muốn nhân cơ hội nhiều lời vài câu: "Không tồi! Này 《 Xuân Phong Hóa Vũ Quyết 》 là ta Cửu Thiên

Tông đệ tử tu luyện kiến thức cơ bản pháp, nhưng là chỉ có mấy cuốn tàn quyển, cũng không hoàn chỉnh……”

Phó tuyên như là đầu óc còn không có chuyển qua tới, nghe thấy được Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa đều nói như vậy, hắn trong tiềm thức đã đem chuyện này cùng “Thịnh bích liền ở Thượng Ngu Đại Lục” chuyện này liên hệ tới rồi cùng nhau.

Nếu nói thật là cái dạng này lời nói……

Kia hắn liền một hai phải đi Thượng Ngu Đại Lục nhìn xem không thể!

Hắn lại nhìn về phía Nam Cung Giác: “Nói! Ta muốn như thế nào đi Thượng Ngu Đại Lục?”

Nam Cung Giác: “……”

Không phải vị tiền bối này có phải hay không trí nhớ không hảo a?

Này hỏi đều là cái gì vấn đề a?

Bốn tộc kết giới là bọn họ này đó tiền bối làm ra tới đồ vật hảo sao? Hắn như thế nào biết muốn như thế nào trở lại Thượng Ngu Đại Lục?

Nhưng là có như vậy cơ hội tốt, hắn vẫn là nhịn không được lắm miệng một câu: “Tiền bối ngài đã quên sao, Quỷ giới cùng Nhân giới hiện tại là hoàn toàn chia lìa, ngươi nếu là nghĩ đến Thượng Ngu Đại Lục đi, cần thiết muốn đem bốn tộc thông đạo một lần nữa liên hợp ở bên nhau……”

Hắn vừa nói vừa chú ý phó tuyên thần sắc, thấy đối phương lộ ra một tia mờ mịt, tức khắc thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Hắn vừa rồi tuy rằng ở trong đầu đánh vài biến “Nếu nói ra đem bốn tộc liên hợp lại nói như vậy bị phó tuyên đột nhiên làm khó dễ phải làm sao bây giờ” nghĩ sẵn trong đầu, cuối cùng đều không có dùng tới.

*

Phó tuyên xác thật có điểm mờ mịt.

Tuy rằng hắn hiện tại rất lợi hại, hắn cũng biết chính mình rất lợi hại, nhưng là hắn không biết chính mình đầu óc bị kia ba cái tiểu quái vật chỉ số thông minh ảnh hưởng tới rồi một bộ phận, hiện tại cả người trở nên có điểm…… Ngốc hề hề.

Đương nhiên liền tính hắn là ngốc cũng không có người dám tiếp cận hắn chính là.

Không chỉ là người, ở phó tuyên hấp thu ba cái tiểu quái vật chờ ta quỷ khí, lực lượng trở nên cường đại lên thời điểm, bốn phía phía trước tiểu quỷ đều bay nhanh chạy trốn đi ra ngoài, rời đi cái này thị phi nơi.

Đặc biệt là phía trước còn cùng Nam Cung Giác đánh một hồi những cái đó tiểu quỷ nhóm, ở phát hiện Nam Cung Giác có thể mặt không đổi sắc cùng vị kia Quỷ Vương đại nhân nói chuyện, bọn họ lá gan đều mau dọa phá.

Mọi người đều lập tức giải tán, rời đi cái này thị phi nơi.

Hơn nữa quyết định ở Quỷ Vương hơi thở giờ phía trước, tuyệt đối không cần tái xuất hiện ở phụ cận.

Hắn nghe được Nam Cung Giác nói, lặp lại nói: “Chúng ta đây liền đi đem bốn tộc kết giới liên hợp ở bên nhau…… Hiện tại liền đi!”

Nam Cung Giác: “??” Như vậy bạo tính tình, đều không cần một chút chuẩn bị sao?

Này nhưng cùng hạ nhậm thiên cái loại này dong dong dài dài bộ dáng một chút cũng không giống a.

Hắn có chút bất đắc dĩ nhìn về phía có thể làm chủ Lạc Hòa cùng với thanh cừ.

Tuy rằng phía trước thanh cừ hành động xác thật làm hắn cảm giác được thập phần không thoải mái, nhưng là hiện tại không phải tính sổ thời điểm.

Bọn họ việc cấp bách là muốn hỗ trợ lẫn nhau, ít nhất……

Trước đem Quỷ Vương lừa dối đi ra ngoài lại nói?

Lạc Hòa xem đã hiểu tiểu sư đệ ý tứ, hắn nhỏ đến không thể phát hiện gật gật đầu.

Hắn hiện tại cũng có chút xem minh bạch, vị tiền bối này tựa hồ là có một chút đầu óc không rõ lắm.

Thừa dịp lúc này trước đem Quỷ Vương lừa dối đi ra ngoài, tốt nhất là làm vị tiền bối này có thể nhiều ngốc như vậy một đoạn thời gian, trực tiếp đem bốn tộc liên hợp ở bên nhau thời điểm lại khôi phục bình thường cũng đúng.

Thu được Lạc Hòa như vậy truyền tin Nam Cung Giác: “……” Tuy rằng sư huynh nói được đích xác rất có đạo lý, nhưng là vì cái gì hắn tổng cảm thấy có điểm không rất hợp đâu?

------oOo------

Phần 248

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 248: Cuồng hóa Quỷ Vương

Nhưng là mặc kệ Nam Cung Giác nghĩ như thế nào cũng không nghĩ ra được địa phương nào không đúng, vì thế hắn thực mau từ bỏ tiếp tục tự hỏi, mà là thật sự tính toán mang theo Quỷ Vương trực tiếp trở về tìm hạ nhậm thiên.

Chỉ cần tìm được rồi hạ nhậm thiên, bọn họ liền có thể trực tiếp đem tam tộc một lần nữa liên hợp trở về.

Đến nỗi liên hợp chuyện sau đó……

Rồi nói sau.

Thanh cừ bọn họ bốn người trợn mắt há hốc mồm, có điểm không thể tin được chính mình nhìn đến, tình huống như thế nào?

Vì cái gì cái này Quỷ Vương tốt như vậy lừa dối?

Bọn họ liền lời nói đều còn không có nói một câu, Nam Cung Giác bọn họ cũng đã quyết định hảo hành động?

Cái này cảnh tượng thoạt nhìn thật là một chút cũng không huyền huyễn hảo sao?

Chỉ tiếc không có người suy xét bọn họ tâm tình, Nam Cung Giác thấy chính mình lừa dối thành công, vì thế trực tiếp nhìn về phía Lạc Hòa: "Sư huynh chúng ta hiện tại đi về trước tìm hạ tiền bối đi!"

Nghe được "Hạ" tự, nguyên bản còn thoạt nhìn có điểm dại ra Quỷ Vương phó tuyên nháy mắt đôi mắt đỏ lên: "Các ngươi đang nói cái gì? Có phải hay không hạ nhậm thiên? Các ngươi nhận thức hắn? Muốn đi tìm hắn làm gì?"

Nam Cung Giác: "……"

Hắn có một loại điềm xấu dự cảm.

Quả nhiên, phó tuyên nói xong lời nói lúc sau căn bản không có cho bọn hắn bất luận cái gì phản ứng thời gian, cả người trên người âm khí đại thịnh, như là mất đi lý trí giống nhau, khủng bố mà lại âm lãnh cảm giác thực mau bao vây ở đây mọi người, ngay cả vốn dĩ cũng đã xem như âm hồn A Lê cùng mật lĩnh đều không có buông tha.

Nam Cung Giác: "……" Có thể, này thực bình thường.

Nhưng là có hay không người phổ cập khoa học một chút vị này đại lão cùng Ma Vương hạ nhậm thiên rốt cuộc có cái gì thù cái gì oán a?

Loại thái độ này thật sự thực thẩm người hảo sao?

Nhưng là cũng không có người trả lời Nam Cung Giác nghi vấn.

Đối với này đó căn bản không tồn tại với nguyên tác bên trong nhân vật, ngay cả hệ thống cũng đối bọn họ bó tay không biện pháp, hơn nữa hoàn toàn không biết bọn họ chi gian ân oán tình thù, liền đúng bệnh hốt thuốc đều không có thích hợp phương pháp.

Có thể nói là thập phần thê thảm.

.

Ít nhất Nam Cung Giác xem qua như vậy nhiều trong tiểu thuyết vai chính không có một cái so với chính mình thảm hại hơn.

Đương nhiên cũng không phải hoàn toàn không có, nhưng là những cái đó vốn dĩ chính là trả thù xã hội tiểu thuyết, Nam Cung Giác đánh giá chính mình liền tính là một cái tiểu thuyết nhân vật cũng nên là một cái sảng văn nam chủ mới đúng đi?

Nhưng là cái này hệ thống phối trí vẫn là trong mắt ảnh hưởng hắn thể nghiệm.

Tỷ như hiện tại, bọn họ nhiều người như vậy nhất định phải tụ tập ở chỗ này, sau đó run bần bật chờ Quỷ Vương phó tuyên đem bọn họ xé thành mảnh nhỏ.

Nam Cung Giác bị chính mình tưởng tượng sợ tới mức da đầu tê dại.

Quả nhiên thân là một người, hảo hảo đương lập trình viên không hảo sao, vì cái gì hắn muốn xem nhiều như vậy lung tung rối loạn tiểu thuyết?

Hệ thống kỳ thật cũng có chút sốt ruột.

Ai biết vừa rồi ký chủ rõ ràng đều đã sắp đem người cấp lừa dối thành công mang đi, hiện tại cư nhiên còn gặp mặt lâm như vậy đột phát trạng huống đâu?

Không thể không nói, Nam Cung Giác vận khí là thật sự không xong.

Thậm chí có thể nói là thảm thiết.

Tuy rằng phía trước hắn giống như là một cái tiểu cẩm lý dường như gặp được nguy hiểm luôn là có thể gặp dữ hóa lành, nhưng là hiện tại loại tình huống này là thật sự lệnh người rất ngoài ý muốn.

Hắn cư nhiên cũng có nói một lời liền khiến cho Quỷ Vương hắc hóa hiện trường thời điểm.

Nam Cung Giác nội tâm ở bi thương khóc thút thít, sau đó hệ thống…… Ở thích nghe ngóng xem diễn.

Nó ký chủ cũng có hôm nay a ha ha……

Không cẩn thận cảm giác được hệ thống suy nghĩ gì đó Nam Cung Giác: "……" Thực hảo, hệ thống tốt nhất đừng làm hắn tìm được cơ hội trả thù trở về.

Hệ thống nhắm chặt miệng, làm bộ chính mình chỉ là một cái bình phàm lại bình thường cái gì cũng không biết miêu mễ.

Nam Cung Giác: "Ha hả."

.

Lạc Hòa ở Quỷ Vương đột nhiên làm khó dễ thời điểm liền ám đạo không tốt, lập tức đề phòng lên, chỉ tiếc hắn hiện tại thực lực cùng hiện tại phó tuyên căn bản không phải một cái cấp bậc, không chỉ là Lạc Hòa, ngay cả phía trước được đến Yêu Vương huyền thương truyền thừa thanh cừ đều ngăn cản không được đến từ Quỷ Vương phó tuyên lực lượng, hoàn toàn bị áp chế.

Lạc Hòa âm thầm kinh hãi, đồng thời đem Hỗn Nguyên Lâu triệu hồi ra tới, chuẩn bị gặp được nguy hiểm thời điểm đem Hỗn Nguyên Lâu ném văng ra bảo hộ một chút tiểu sư đệ.

Bởi vì Nam Cung Giác cùng phó tuyên chi gian khoảng cách thân cận quá, đó là một cái thập phần nguy hiểm khoảng cách, nếu Quỷ Vương phó tuyên thật sự động thủ nói, ai đều không kịp ngăn cản.

Thanh cừ lại một lần cảm giác được hãi hùng khiếp vía.

Phía trước ở Ma tộc thời điểm, không biết là cái gì nguyên nhân, Ma Vương hạ nhậm thiên không có đối bọn họ chân chính ra tay, thậm chí từ mỗ một cái phương diện tới nói, còn có thể nói là vẫn luôn ở huấn luyện bọn họ, làm cho bọn họ thói quen rèn luyện cùng chiến đấu, nhưng là lại không có xúc phạm tới bọn họ, bởi vậy thanh cừ vẫn luôn cho rằng chính mình được đến Yêu Vương huyền thương truyền thừa chính là thiên hạ vô địch, nhưng là trên thực tế cũng không như thế.

Quỷ Vương phó tuyên thậm chí còn không có ra tay, đối với bọn họ áp chế cũng đã đạt tới hoàn toàn ngăn cản không được nông nỗi.

Thanh cừ căn bản không có biện pháp tưởng tượng đó là một loại như thế nào lực lượng, nếu phía trước Ma Vương hạ nhậm thiên cũng có được lực lượng như vậy lời nói, như vậy bọn họ thật sự có khả năng căn bản không có biện pháp từ Ma giới rời đi.

Thanh cừ cảm thấy càng nghĩ càng thấy ớn.

Nếu bọn họ thật sự sử dụng ban đầu lén gạt đi Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác cái kia biện pháp, như vậy bọn họ phỏng chừng căn bản không có biện pháp nhìn đến ngày hôm sau thái dương.

Như vậy xem ra, phá hủy bọn họ kế hoạch Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa thậm chí có thể nói là bọn họ ở mỗ một loại trình độ thượng ân nhân cứu mạng.

.

Nghĩ vậy một chút, thanh cừ: "……"

Tính không nghĩ, dù sao hắn cũng không có khả năng hướng Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác xin lỗi.

Ở Lạc Hòa móc ra Hỗn Nguyên Lâu trong nháy mắt kia, Quỷ Vương phó tuyên thần sắc lại một lần đổi đổi. Giống như là phía trước bị mưa thuận gió hoà quyết đột nhiên xuất hiện kích thích tới rồi giống nhau, gặp được Hỗn Nguyên Lâu lúc sau phó tuyên bỗng nhiên gắt gao mà nhìn chằm chằm còn ở Lạc Hòa trên tay Hỗn Nguyên Lâu, trong ánh mắt tất cả đều là một ít Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác hoàn toàn xem không hiểu phức tạp cảm xúc.

Nam Cung Giác mạc danh cảm giác vị này Quỷ Vương tiền bối cảm xúc tựa hồ bình tĩnh trở lại, vì thế hắn thật cẩn thận lui ra phía sau vài bước, mới thong thả mở miệng hỏi: “Tiền bối, ngươi có khỏe không?”

Tuy rằng đối với vị tiền bối này phía trước thay đổi thất thường cảm thấy phi thường vô lực.

Rõ ràng phía trước thời điểm nhìn còn như là một cái cái gì cũng không biết đáng thương lại bất lực tiểu quỷ, kết quả đột nhiên biến thành bọn họ mọi người đều ở tìm Quỷ Vương, hiện tại còn bởi vì một cái “Hạ” tự liền không thể hiểu được bão nổi, quả thực thập phần khó hầu hạ.

Bất quá, vì cái gì Hỗn Nguyên Lâu vừa xuất hiện vị tiền bối này thế nhưng liền an tĩnh lại đâu? Lại còn có bỗng nhiên chi gian lại biến trở về cái loại này ôn hòa vô hại một bộ vô tri tiểu bạch thỏ bộ dáng……

Từ từ!

Nam Cung Giác bỗng nhiên có một loại dự cảm bất hảo.

Vừa rồi vị này Quỷ Vương tiền bối không nói một lời trực tiếp làm khó dễ hướng chính mình dò hỏi người vương thịnh bích tin tức thời điểm, tựa hồ chính là cái này cười như không cười tựa khóc phi khóc thần kỳ biểu tình.

Quả nhiên, vị kia Quỷ Vương tiền bối thực mau liền từ bỏ về hạ nhậm thiên đề tài, trực tiếp hướng Lạc Hòa bên kia đi qua, hắn nghi hoặc nhìn chằm chằm Lạc Hòa trong tay Hỗn Nguyên Lâu, trong mắt tràn đầy mờ mịt.

.

Ma khí? Như thế nào sẽ là ma khí?

Phó tuyên sửng sốt một chút, hình như là không biết nên như thế nào phản ứng. Hắn như là phía trước đơn giản thô bạo bắt lấy Nam Cung Giác một đốn chất vấn giống nhau, muốn dò hỏi Lạc Hòa trên người vì cái gì sẽ có Hỗn Nguyên Lâu, nhưng là hắn không nghĩ tới chính là, Lạc Hòa thế nhưng tránh ra hắn động tác. Phó tuyên có chút phẫn nộ, Lạc Hòa càng là không phối hợp hắn càng là muốn bắt trụ cái này Ma tộc, dù sao hắn đối Ma tộc đều không có cái gì hảo cảm, liền tính là giết một hai cái Ma tộc, hắn là cũng sẽ không có chuyện gì……

Phó tuyên như vậy nghĩ, động tác trở nên càng lúc càng nhanh, như là tia chớp giống nhau, vừa mới ra tay liền biến mất.

Nam Cung Giác muốn ra tiếng nhắc nhở Lạc Hòa, nhưng là thực mau liền phát hiện Lạc Hòa động tác linh hoạt né tránh đến từ phó tuyên công kích, một chút đều không có bị xúc phạm tới, thậm chí hắn còn phát hiện Lạc Hòa tốc độ càng lúc càng nhanh, như là một đạo tàn ảnh, cùng phó tuyên động tác không phân cao thấp.

Hắn có chút hoa cả mắt.

Cho nên nói hắn quả nhiên vẫn là nhóm người này bên trong nhỏ yếu nhất đáng thương lại bất lực một cái.

Nam Cung Giác cảm khái không có bị người biết, Lạc Hòa cũng không có bị phó tuyên bắt lấy.

Phó tuyên không có bắt lấy giảo hoạt Ma tộc, không khỏi có chút tức giận: "Ngươi là một cái Ma tộc? Vì cái gì nàng pháp khí sẽ ở ngươi trên người? Ngươi đối nàng làm cái gì?"

Lạc Hòa động tác một đốn: "Nàng? Chẳng lẽ là thịnh bích trước……"

Hắn còn không có nói xong đã bị đánh gãy: "Ngươi không xứng nhắc tới tên nàng!"

Lạc Hòa: "……"

Vị tiền bối này có phải hay không có cái gì vọng tưởng chứng hoặc là trung nhị bệnh linh tinh?

Hắn cũng không muốn nhắc tới vị kia hắn căn bản hoàn toàn không quen biết người vương tiền bối hảo sao?

Chỉ là, phó tuyên phản ứng thật sự là lệnh người nghiền ngẫm.

.

Vì cái gì hắn sẽ nói Hỗn Nguyên Lâu là vị kia hắn căn bản hoàn toàn không quen biết người vương tiền bối pháp khí?

Tuy rằng này cũng không phải không có khả năng sự tình.

Nhưng là vấn đề là hắn căn bản không biết vị kia người vương tiền bối rốt cuộc còn sống không có, nếu vị kia tiền bối còn sống nói, Nhân tộc tình huống hẳn là cũng không đến mức biến thành như bây giờ đi?

Lạc Hòa cảm thấy một ít khó xử.

Hắn muốn như thế nào đem chuyện này nói cho Quỷ Vương phó tuyên mới có khả năng an ủi vị này sắp phát cuồng tiền bối?

Trên thực tế chính là…… Hiện tại phó tuyên có lẽ căn bản nghe không vào hắn muốn biểu đạt ý tứ.

Lạc Hòa còn ở rối rắm thời điểm, đứng ở một bên vây xem hiện trường Nam Cung Giác bỗng nhiên linh cơ vừa động, nói: “Hắn là thịnh bích tiền bối đồ đệ! Hỗn Nguyên Lâu là thịnh bích tiền bối truyền cho hắn!”

Nghe được những lời này, Quỷ Vương phó tuyên lộ ra mờ mịt thần sắc, như là có điểm tin tưởng, lại như là căn bản không tin, hắn chuyển hướng về phía nói chuyện Nam Cung Giác bên kia, nghi hoặc hỏi: “Chính là hắn là Ma tộc…… Thịnh bích sao có thể sẽ thu một cái Ma tộc đương đồ đệ đâu? Ngươi có phải hay không ở gạt ta?”

Nam Cung Giác: “……”

Không nghĩ tới vị tiền bối này đầu óc không hảo sử còn có một chút nhạy bén nga, lập tức liền bắt được trọng điểm!

Nam Cung Giác gấp đến độ xoay quanh, không biết nên như thế nào đem lời nói viên đi xuống.

Hắn đột nhiên cảm giác có điểm túng.

Vạn nhất vị này Quỷ Vương tiền bối cảm thấy hắn ở gạt người làm sao bây giờ……

Cũng may Lạc Hòa vẫn là một cái đáng tin cậy đồng đội, ở tiểu sư đệ buột miệng thốt ra câu này bất kể hậu quả nói lúc sau, hắn trong đầu hiện lên rất nhiều cái phương án, nhưng là hiện tại Quỷ Vương phó tuyên căn bản không có thanh tỉnh ý thức, duy nhất ứng đối phương án chỉ có……

Theo tiểu sư đệ nói tiếp tục nói.

Lạc Hòa trầm mặc một chút, ở Quỷ Vương phó tuyên sắp đối tiểu sư đệ động thủ thời điểm chủ động mở miệng.

.

“Ta thật là thịnh bích sư phụ đệ tử.”

Tưởng hắn Lạc Hòa cả đời này chỉ có một tiện nghi sư phó, không nghĩ tới hiện tại còn phải bị bách nhận một cái không biết sống hay chết người đương sư phụ.

Thật là đáng thương.

Cũng may vị này người vương tiền bối thật là có thể làm phó tuyên khôi phục một chút lý trí, hắn tuy rằng còn có điểm hoài nghi, nhưng là lại không có tiếp tục công kích ý tứ.

Hắn nhìn Lạc Hòa: “Nàng vì cái gì muốn thu ngươi vì đồ đệ a? Nàng không có khả năng thu một cái Ma tộc vì đồ đệ……”

Lạc Hòa cắn răng tiếp tục nói dối: “Ta nguyên bản kỳ thật là một nhân tộc, phía trước bởi vì một ít nguyên nhân bị thương nhập ma, không thể xem như Ma tộc, ở sư phụ thu ta vì đồ đệ thời điểm ta còn là một nhân tộc tu sĩ……”

Lạc Hòa này một đợt lời nói dối nói được chính mình đều sắp tin.

Hắn quả nhiên là trên thế giới này kỹ thuật diễn tốt nhất người, Lạc Hòa ở trong thức hải thông qua hệ thống hướng tiểu sư đệ bất động thanh sắc khoe ra, triển lãm chính mình mị lực.

Nam Cung Giác quả nhiên bị tô vẻ mặt.

Hắn còn có điểm áy náy.

Nếu không phải bởi vì hắn đầu óc không hảo sử nói cái gì đều ra bên ngoài nói, Lạc Hòa căn bản không có khả năng đối mặt như vậy lưỡng nan tình huống.

Chỉ là lời nói đều đã nói ra, hiện tại chính yếu chính là làm Quỷ Vương phó tuyên tin tưởng bọn họ nói.

Hơn nữa Quỷ Vương phó tuyên tuy rằng thoạt nhìn giống như thực có thể đánh bộ dáng, nhưng trên thực tế lại là tựa hồ đầu óc không tốt lắm sử, bọn họ hẳn là có thể lừa dối qua đi.

“Trên thực tế ta cùng hắn đi vào Quỷ giới chính là muốn tìm đến có thể hay không làm hắn từ Ma tộc biến thành Nhân tộc phương thức. Lạc sư huynh nếu cái dạng này trở lại Thượng Ngu Đại Lục nói nhất định sẽ bị trục xuất sư môn……”

Nam Cung Giác diễn kịch diễn đến nhu nhược đáng thương, cư nhiên như là thật sự giống nhau.

Ngay cả Lạc Hòa đều có điểm tin.

.

Lạc Hòa: “……”

Nếu không phải hắn rõ ràng cảm giác được hệ thống bên kia thật khi phản hồi, hắn đều sắp hoài nghi người này có phải hay không chính mình tiểu sư đệ.

Đương nhiên kết cục là rõ ràng.

Phó tuyên cũng không biết là tin vẫn là không có tin tưởng, phía trước cuồng bạo trạng thái cuối cùng là biến mất, cả người đột nhiên an tĩnh lại, hoàn toàn biện không rõ hỉ nộ.

Làm người không dám tiếp cận.

Nam Cung Giác không cẩn thận thấy được hiện tại Quỷ Vương phó tuyên thân ảnh, liền cảm thấy một trận nhút nhát, lén lút lùi về sau vài bước.

Nhưng là Quỷ Vương phó tuyên lại bỗng nhiên lên tiếng.

“Nếu các ngươi nói như vậy nói, vậy mang ta đi Nhân tộc nhìn xem nàng có phải hay không thật sự ở Nhân tộc.”

Nam Cung Giác trong lòng lộp bộp một chút, tức khắc cảm thấy không ổn.

Vị tiền bối này là đột nhiên khôi phục bình thường?

Hắn không dám tùy tiện suy đoán.

Trên thực tế Nam Cung Giác đoán lại không có sai.

Phó tuyên nhắm mắt, lại mở thời điểm trong mắt gợn sóng bất kinh, nhưng là chung quanh khí thế vẫn như cũ lệnh người nhìn thôi đã thấy sợ.

Hắn bỗng nhiên cảm thấy phía trước ở cái này địa phương đám người sự tình giống như là một cái chê cười.

Hắn chờ người đi trước địa ngục đường bị hắn tự mình phong kín, căn bản không có khả năng đi vào Quỷ giới, mà hắn lại còn ngây ngốc đem chính mình tam hồn cùng quỷ khí tách ra đi, cả người lâm vào ngủ say bên trong không biết nhiều ít năm hơn.

Hiện tại là lúc kết này hết thảy.

Bởi vì Quỷ Vương phó tuyên trầm mặc, dọc theo đường đi mọi người đều tích tự như kim, sau đó Nam Cung Giác bỗng nhiên dò hỏi một cái trọng đại vấn đề.

"Cái kia…… Nói chúng ta muốn như thế nào trở lại Ma giới bên kia đi tìm hạ tiền bối?"

Đại gia hành tẩu bước chân nhỏ đến không thể phát hiện chặt đứt một chút.

Thực hiển nhiên đại gia hiện tại đối với vừa rồi Nam Cung Giác không cẩn thận nhắc tới một cái "Hạ" tự thời điểm Quỷ Vương phó tuyên kia dọa người phản ứng.

Mấy người khí cũng không dám ra.

------oOo------

Phần 249

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 249: Ma giới đại môn

Nhưng là làm cho bọn họ hoàn toàn không nghĩ tới chính là, lúc này đây Quỷ Vương phó tuyên cũng không có tức giận, thậm chí còn biểu hiện đến thập phần hữu hảo.

Mọi người: "……"

Tuy rằng không không biết vì cái gì, nhưng là vị này đại lão không có phản ứng thật là thật tốt quá.

Bất quá giống như cũng không phải không có phản ứng.

Không khí trầm mặc trong chốc lát, Quỷ Vương phó tuyên mới bỗng nhiên mở miệng hỏi: "Các ngươi muốn đi tìm hạ nhậm thiên làm cái gì?"

Hắn xem hạ nhậm thiên người này phi thường không vừa mắt!

Quỷ Vương phó tuyên nghiến răng nghiến lợi, rõ ràng cùng Yêu Vương huyền thương dây dưa không rõ, còn có thể lừa dối đến thịnh bích đối hắn khăng khăng một mực người nam nhân này, hắn thấy một mặt liền tưởng đem người cấp lộng chết một lần.

Nhưng là hắn không thể làm như vậy.

Thịnh bích nàng sẽ không vui vẻ.

Quỷ Vương phó tuyên thật sâu mà hít vào một hơi, miễn cưỡng ngừng chính mình thô bạo cảm xúc.

Ai cũng không có phát hiện vừa rồi trong nháy mắt kia, Quỷ Vương phó tuyên tâm niệm vừa động, bọn họ nơi này mọi người đều có khả năng trong nháy mắt bị lộng chết.

Nam Cung Giác thành thành thật thật trả lời: "Bởi vì chúng ta muốn đem bốn tộc một lần nữa xác nhập ở bên nhau, mở ra trở lại Thượng Ngu Đại Lục thông đạo."

"Mở ra thông đạo vì cái gì yêu cầu đem bốn tộc một lần nữa xác nhập ở bên nhau?" Quỷ Vương phó tuyên nhíu nhíu mày, "Các ngươi cần thiết muốn đem bốn tộc kết giới đóng cửa phải không?"

Nam Cung Giác thần sắc một đốn.

"Mở ra thông đạo chẳng lẽ không cần đem bốn tộc xác nhập sao?"

“Đây là ai nói cho các ngươi ngụy biện? Chỉ có thực lực vô dụng người mở ra thông đạo yêu cầu làm như vậy thôi.” Phó tuyên như là nghĩ tới cái gì không tốt sự tình, có chút trào phúng bĩu môi.

Nam Cung Giác: “……”

Kia thật đúng là không khéo, bọn họ này nhóm người tất cả đều thực lực vô dụng.

Bất quá nghe cái này ngữ khí, chẳng lẽ vị tiền bối này cùng hạ nhậm thiên có cái gì ăn tết sao?

Hắn cũng không biết chính mình có khả năng quấn vào quỷ dị tứ giác luyến cốt truyện bên trong.

Rốt cuộc ở Nam Cung Giác xem ra, này bốn vị tiền bối chi gian mâu thuẫn không nên như vậy nghiêm trọng, đương nhiên, hắn không phải đương sự, không có biện pháp lý giải các tiền bối lúc ấy quyết liệt tình huống rốt cuộc là bộ dáng gì, cũng không hảo tùy ý bình phán cái gì.

*

Phó tuyên không biết có phải hay không nghĩ tới cái gì quá khứ đồ vật, sắc mặt thập phần khó coi.

Nam Cung Giác phía trước bị vị tiền bối này một đốn thao tác dọa sợ, hiện tại cũng không quá dám cùng vị tiền bối này đáp lời.

Lạc Hòa trên cơ bản có thể lý giải tiểu sư đệ tâm tình, hắn ánh mắt ngẫu nhiên dừng ở Quỷ Vương phó tuyên trên người, như là ở đánh giá vị tiền bối này rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại.

Từ phía trước sự tình trung, Lạc Hòa có thể cảm giác được, vị tiền bối này thực lực, so với bọn họ tưởng tượng tới nói đều phải lợi hại rất nhiều.

Lạc Hòa căn bản không có biện pháp phán đoán ra tới hắn rốt cuộc có bao nhiêu cường đại, hiện tại hắn thoạt nhìn giống như là một cái bình thường tiền bối, nhưng là Lạc Hòa bọn họ cũng đều biết vị tiền bối này là cỡ nào nguy hiểm.

Càng quan trọng là……

Ai cũng không biết vị tiền bối này vì cái gì sẽ mất khống chế.

Lạc Hòa nghĩ tới phía trước nói mấy câu nhắc tới người vương thịnh bích, trong lòng có một cái suy đoán, nhưng là cũng không dám khẳng định.

Đi theo bọn họ phía sau thanh cừ ngao sơn cùng với mật lĩnh cùng A Lê bọn họ tất cả đều an tĩnh như gà, một chút thanh âm cũng không có phát ra.

Thực mau bọn họ liền phát hiện chính mình tựa hồ từ kia tòa áp lực vô cùng trên núi rời đi, quỷ khí dần dần giảm bớt rất nhiều, bọn họ hô hấp đều trở nên nhẹ nhàng rất nhiều.

Tuy nói phía trước thời điểm thanh cừ còn có một chút không cam lòng, nhưng là tới rồi hiện tại, hắn trên cơ bản cũng cảm giác được, Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác hẳn là thuộc về cái loại này biết một ít nội tình người.

Mà không phải giống hắn giống nhau, chỉ biết chính mình bị Yêu Vương huyền thương tiền bối ủy lấy trọng trách, lại căn bản liền tiền bối nói rốt cuộc là thật là giả cũng không biết.

*

Bởi vì Quỷ Vương phó tuyên duyên cớ, bọn họ này dọc theo đường đi liền một con tiểu quỷ đều không có phát hiện.

Một đường thông suốt đi tới một cái…… Cổng lớn?

Từ từ!

Vì cái quỷ gì giới thế nhưng có một phiến đại môn?

Này căn bản là không hợp lý hảo sao?

Nam Cung Giác trừu trừu khóe miệng, căn bản không thể tin được chính mình nhìn thấy gì không thể tưởng tượng hiện trạng.

Cố tình Quỷ Vương phó tuyên còn cảm thấy thập phần bình thường bộ dáng, thậm chí móc ra tới một phen chìa khóa mở ra môn.

Hảo đi, hiện tại ai cũng không thể trang người mù.

Nhưng là Nam Cung Giác không nói gì, thanh cừ nơm nớp lo sợ dò hỏi: "Tiền bối, này phiến môn là dùng để làm gì đó?"

Phó tuyên ý vị không rõ cười cười: "Tự nhiên là rất nhiều người nằm mơ đều nghĩ đến quỷ môn."

Nhưng là quỷ môn đã bị hắn đóng cửa không biết đã bao nhiêu năm, hiện tại này phiến môn đã chỉ có thể xem như Quỷ giới một cái tiêu chí vật mà thôi, căn bản không tính là là chân chính quỷ môn.

Bất quá đây cũng là không có cách nào sự tình, bốn tộc phong bế, mặt khác tam tộc người sau khi chết căn bản không có biện pháp tới Quỷ giới, hiện tại quỷ môn thật muốn lại nói tiếp, đích xác chỉ có thể xem như một cái bài trí mà thôi.

Nhưng là này lại như thế nào đâu?

Phó tuyên đối này đó cũng không để ý.

Quỷ giới sinh linh cũng không phải rời đi mặt khác tam giới lúc sau liền không có tồn tại ý nghĩa, bọn họ làm theo ở Quỷ giới sống được hảo hảo.

Nhưng thật ra mặt khác tam tộc……

A.

Phó tuyên không cần đầu óc đều có thể nghĩ đến đã không có Quỷ giới lúc sau sẽ biến thành bộ dáng gì.

Bất quá hắn lại sẽ không đem loại này nói ra tới.

Này đó ngây thơ dị tộc, hẳn là cũng sẽ không biết đi?

Hắn cười nhạo một tiếng, không sao cả nói: “Đi thôi, nếu các ngươi muốn đi trước Ma giới, bản tôn liền đưa các ngươi đoạn đường.”

*

Nam Cung Giác: “……” Không phải, lời này như thế nào nghe tới quái quái?

Thấy không có người động tác, phó tuyên nhướng mày: “Như thế nào, còn cảm thấy ta sẽ lừa các ngươi không thành?”

Nhận thấy được vị tiền bối này khả năng có như vậy một chút không vui, thanh cừ bọn họ trong lòng nhảy dựng lập tức đi theo phó tuyên đi ra quỷ môn, hơn nữa khen tặng: “Tiền bối ngươi người như vậy sao có thể sẽ gạt người đâu? Là chúng ta đầu óc đã chịu quỷ khí ảnh hưởng, nhất thời có điểm không rõ ràng lắm mà thôi.”

“Không sai, tiền bối ngươi vừa thấy chính là người tốt……”

Nam Cung Giác lẳng lặng mà nhìn bọn họ biểu diễn.

Những người này vuốt mông ngựa công phu là cùng ai học?

Mắt thấy Quỷ Vương phó tuyên sắc mặt càng ngày càng kém, Nam Cung Giác rất có ánh mắt trực tiếp tiến lên hỏi: “Tiền bối, chúng ta muốn hướng cái gì phương hướng đi tương đối thích hợp?”

Phó tuyên hừ một tiếng, trực tiếp đi ở đằng trước.

Lạc Hòa theo ở phía sau nhìn đoàn người bóng dáng, trong lòng không thể nói tới là một loại cảm giác như thế nào.

Có đôi khi có lẽ cảm giác cũng không tệ lắm? Nhưng đôi khi, hắn lại gặp mặt lâm một loại sắp gặp phải chân tướng —— mỗ một loại hắn tuyệt đối không có khả năng sẽ thích chân tướng buồn bã.

Hắn ánh mắt cuối cùng rơi xuống tiểu sư đệ bóng dáng thượng, hắn khẽ cười cười.

Thôi, liền tính là sắp sửa gặp phải cái gì chân tướng cũng không có gì cùng lắm thì.

Người này tại bên người thời điểm, liền tính là chân tướng lệnh người khó có thể tiếp thu…… Tựa hồ cũng không phải cái gì chuyện quan trọng.

Lạc Hòa mơ hồ cảm thấy hắn cuối cùng sắp sửa vạch trần đáp án khả năng sẽ mang theo chính mình trọng sinh một lần chân tướng, thậm chí cảm thấy

chuyện này cùng tiểu sư đệ hệ thống thoát không được can hệ, nhưng là kia hẳn là cũng là cuối cùng sự tình.

Bọn họ tới rồi hiện tại, cũng không biết bốn tộc xác nhập lúc sau phải làm chút cái gì.

*

Từ ban đầu thời điểm, bọn họ được đến nhiệm vụ liền không có nhìn đến cuối cùng kết quả, thậm chí Lạc Hòa đều có đôi khi sẽ hoài nghi bọn họ làm như vậy rốt cuộc đúng hay không.

Hắn rất nhiều thời điểm cũng không tưởng tham dự này vài món sự, chỉ là bởi vì hệ thống mạnh mẽ đem Nam Cung Giác trói định ở cái này sự kiện bên trong, hắn mới không có trực tiếp mang theo tiểu sư đệ rời đi nơi này.

Đáng tiếc chính là……

Nói đến cùng bọn họ đều không có rời đi biện pháp.

Ai cũng không biết cái này tiểu thế giới có phải hay không thật sự sẽ xong đời.

Nếu thật sự có thế giới hủy diệt, như vậy Lạc Hòa không có khả năng mặc kệ mặc kệ.

Liền tính là vì phía trước ở Cửu Thiên Tông sắm vai vài thập niên đại sư huynh bồi thường.

Tuy rằng Lạc Hòa cảm thấy chính mình này lung tung rối loạn ý tưởng quả nhiên không có gì ý nghĩa.

Bọn họ đi theo phó tuyên phía sau, thực mau liền tới tới rồi một khác phiến trước đại môn, này phiến môn không có Quỷ giới quỷ môn như vậy khiến cho dày đặc, có chút cổ xưa trang nghiêm biểu hiện giả dối, đương nhiên chính yếu vẫn là mặt trên quấn quanh một tia ma khí, làm Lạc Hòa mạc danh có chút để ý.

Chẳng lẽ nơi này thế nhưng là Ma giới đại môn không thành?

Tuy rằng như vậy nghe tới khả năng có chút khôi hài, nhưng là ở trong nháy mắt kia, Lạc Hòa chính là thật sự cảm thấy loại cảm giác này, này phiến môn chính là thuộc về Ma giới môn.

Quỷ biết Ma giới vì cái gì phải có một phiến môn?

Chẳng lẽ là bởi vì Quỷ giới có Ma giới không có có vẻ thập phần không có cách điệu sao?

Lạc Hòa bị ý nghĩ của chính mình đậu cười.

Sau đó hắn liền nhìn Quỷ Vương phó tuyên tiến lên lôi kéo trên cửa không biết thứ gì chế tác kéo hoàn, “Thịch thịch thịch” khấu vài hạ.

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa:???

Tình huống như thế nào?

Chẳng lẽ bọn họ thật đúng là chính là muốn gõ cửa sao? Nơi này nên sẽ không thật là Ma giới đi?

*

Kết quả khấu nửa ngày môn, đều không có người tới mở cửa.

Phó tuyên nheo nheo mắt, hạ nhậm thiên tên kia không khỏi cũng quá chậm một chút.

Hắn có chút nhàm chán đứng ở tại chỗ đợi chờ, sau đó bỗng nhiên ở trong đám người phát hiện vẫn luôn sắc mặt như thường Lạc Hòa, cùng với hắn bên người quấn quanh ma khí.

Hắn bỗng nhiên chỉ chỉ Lạc Hòa: “Ngươi, chính là ngươi, lại đây gõ một chút môn!”

Lạc Hòa có chút không rõ nguyên do, nhưng vẫn là thành thành thật thật nghe lời, đi lên trước liền gõ gõ môn, thoạt nhìn phi thường nghe lời hơn nữa không có đặc sắc.

Phó tuyên tựa hồ cười nhạo một tiếng, nhưng là cẩn thận vừa nghe lại giống như không có.

Nhưng là này đó đều không thể ảnh hưởng đến Lạc Hòa.

Lạc Hòa không có để ý phó tuyên vì cái gì bật cười, hắn gõ cửa thời điểm không biết vì cái gì, bỗng nhiên đối này một phiến đại môn sinh ra một loại trang nghiêm túc mục tôn trọng cùng kính sợ.

Có lẽ là bởi vì đây là Ma tộc đại môn duyên cớ đi, ở Lạc Hòa gõ xong rồi môn không lâu lúc sau, Lạc Hòa các đồng đội tuy rằng cũng không có ôm cái gì hy vọng, sau đó mọi người đều nghe thấy được “Kẽo kẹt” một tiếng, đại môn chậm rãi mở ra, nghênh đón nó con dân vào thành.

Nam Cung Giác: “……”

Lạc Hòa: “……”

Mọi người: “……”

Nói thật, bọn họ thật sự không có ôm bất luận cái gì hy vọng!

Nhưng mà sự tình cứ như vậy đã xảy ra.

Vài người hai mặt nhìn nhau, vẫn là phó tuyên một chút cũng không có hoài nghi đi vào, sau đó trực tiếp đi phía trước đi rồi, liền đầu cũng không có hồi.

Mọi người đều nhìn về phía Lạc Hòa, nhìn hắn ánh mắt mang theo một ít kính ý.

Lạc Hòa: “……”

Tính, tùy tiện bọn họ nghĩ như thế nào đi.

Hắn cũng đi vào, dù sao nơi này chính là bọn họ vừa mới rời đi không lâu Ma giới.

Lệnh người ngoài ý muốn chính là, hắn đi vào đi lúc sau, kinh ngạc phát hiện nơi này thế nhưng chính là bọn họ phía trước mang đi ẩn ma thụ nơi đó.

*

Này thật đúng là……

Xảo.

Bất quá như vậy trùng hợp nhiều tới vài lần cũng không có quan hệ.

Bọn họ vài người tất cả đều tiến vào Ma giới lúc sau, phía sau đại môn chậm rãi đóng cửa, Lạc Hòa nghe được đóng cửa tiếng vang, quay đầu nhìn lại, lại phát hiện kia phiến môn không biết khi nào đã không thấy, bọn họ phía sau chính là mênh mông vô bờ hoang mạc, không có nửa điểm môn tồn tại quá dấu vết.

Lạc Hòa trầm mặc.

"Phương nào yêu nghiệt dám sấm ta Ma giới?" Một tiếng trung khí mười phần tiếng hô từ xa tới gần truyền tới bọn họ trong tai, đại gia thần sắc đều là cứng đờ.

Thanh âm này……

"Ma Vương tiền bối?"

"Ta nói là ai đâu! Nguyên lai là các ngươi mấy cái tiểu tể tử lại trở về a…… Như thế nào, không có tìm được Quỷ Vương phó……"

Hạ nhậm thiên nói đột nhiên tạp ở giọng nói, đôi mắt chậm rãi trừng lớn.

Cái kia toàn thân trên dưới một thân hắc, sắc mặt thực xú bất cận nhân tình còn mang theo quỷ khí nam nhân, còn không phải là Quỷ Vương phó tuyên sao?

Hắn bỗng nhiên hậu tri hậu giác phản ứng lại đây: "Ngọa tào các ngươi cư nhiên nhanh như vậy liền tìm tới rồi Quỷ Vương phó tuyên còn đem người đưa tới nơi này?"

Này đối với hạ nhậm thiên tới nói có điểm siêu cương.

Này đàn tiểu tể tử phía trước ở Ma giới thời điểm háo lâu như vậy, hắn vẫn luôn cho rằng lấy phó tuyên tính tình không có khả năng nhanh như vậy liền đáp ứng, không nghĩ tới này mấy cái tiểu tể tử còn có điểm bản lĩnh.

Bất quá cũng là, trên thế giới này trừ bỏ bọn họ mấy cái lão nhân, ai còn biết Ma giới nguyên lai là có một phiến môn đâu?

Vừa mới bắt đầu hắn nghe thấy được tiếng đập cửa thời điểm còn không có chú ý, chờ đến sau lại môn tự động mở ra hạ nhậm thiên tài phát giác vấn đề, chỉ là

không nghĩ tới tới người thế nhưng là Lạc Hòa bọn họ.

Còn có một cái hắn kỳ thật cũng không phải thực chờ mong gặp mặt phó tuyên.

*

Hạ nhậm thiên cùng phó tuyên chi gian kỳ thật không có gì mâu thuẫn.

Nhưng là nói như vậy cũng không đúng lắm.

Hắn cùng Yêu Vương huyền thương, người vương thịnh bích trên cơ bản xem như cùng nhau lớn lên, nhưng là ở một ngày nào đó bọn họ chi gian nhiều ra tới một cái phó tuyên, ai cũng không biết phó tuyên là như thế nào trở thành bọn họ ba người tiểu tổ trung một viên, chờ đến bọn họ ý thức được thời điểm, mọi người đều đã hình thành một cái bốn người tổ.

Nhưng là hạ nhậm thiên luôn là cảm thấy phó tuyên người này có điểm tà môn.

Đặc biệt là hắn xem thịnh bích ánh mắt.

Cái loại này điên cuồng mà lại cố chấp chiếm hữu dục, làm hạ nhậm thiên cái này người ngoài cuộc nhìn đều có điểm kinh hồn táng đảm.

Hắn cùng tuyên truyền cùng thịnh bích cùng nhau lớn lên, tự nhiên là đứng ở thịnh bích một bên, bởi vì thịnh bích đối hắn tồn tại thiên nhiên hảo cảm cùng tôn kính duyên cớ, hắn rất nhiều lần làm thịnh bích tận lực không cần cùng phó tuyên đi được thân cận quá, không nghĩ tới những lời này đều sẽ bị vẫn luôn trộm đi theo thịnh bích phó tuyên nghe được.

Vì thế hạ nhậm thiên ở chính mình đều không hiểu rõ dưới tình huống, trở thành Quỷ Vương phó tuyên số một tình địch.

Vốn dĩ hắn phát hiện thịnh bích cùng phó tuyên chi gian khả năng cũng không phải phó tuyên đơn mũi tên một đầu nhiệt thời điểm, muốn cùng thịnh bích đơn độc nói chuyện đã không có khả năng, phó tuyên như là một cái kẻ điên giống nhau đem thịnh bích bảo hộ đến hảo hảo, ngay cả hắn cùng huyền thương tới gần đều phải nổi điên.

Bọn họ lúc ấy bởi vì cục đá vấn đề cho nhau oán trách, dần dà hạ nhậm thiên liền không có lại nhúng tay phó Tuyên Hoà thịnh bích chi gian sự tình.

Hắn nguyên bản cho rằng chính mình bị trở thành giả tưởng địch nhiều năm như vậy đã đủ rồi, không nghĩ tới phó tuyên lại một lần nhìn thấy chính mình vẫn là kia một bức cái mũi không phải cái mũi mắt không phải mắt thái độ, chân thật lệnh người dở khóc dở cười.

Bất quá, lại một lần nhìn thấy phó tuyên, hạ nhậm thiên có một cái phi thường nghiêm túc vấn đề.

Dựa vào cái gì hắn đều đã trướng nếp nhăn không sống được bao lâu, phó tuyên tiểu tử này trừ bỏ sắc mặt tái nhợt một chút ở ngoài thế nhưng cùng trước kia

không có gì hai dạng, tương phản tu vi nhưng thật ra càng thêm sâu không lường được a?

Này căn bản không thích hợp hảo sao?

------oOo------

Phần 250

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 250: Hồi Thượng Ngu Đại Lục

Hạ nhậm thiên toan.

Chua xót.

Hắn nghĩ đến huyền thương sinh chết không biết, hắn từ từ già đi, thịnh bích rơi xuống không rõ, nhưng mà phó tuyên lại vẫn như cũ khí thế lăng nhân, năm tháng giống như là cho hắn phá lệ ưu đãi giống nhau, trong lòng vị chua nồng đậm đến độ sắp toát ra tới.

Nhưng là hắn không thể biểu hiện ra ngoài.

Hắn biết hiện tại phó tuyên nếu có thể xuất hiện ở chỗ này, tất nhiên là có điều dựa vào, huống hồ hiện tại thực lực của hắn theo tuổi tác gia tăng đang ở chậm lại, ngay cả hạ nhậm thiên chính mình đều không xác định hắn còn có thể sống đến khi nào.

Cho nên hắn mới không có cự tuyệt Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa đề nghị.

Tránh né nhiều năm như vậy.

Ma tộc cùng Nhân tộc chi gian là thời điểm làm kết thúc.

Hắn thật sâu mà thở dài, bức chính mình đem trong lòng vị chua mạnh mẽ nuốt trở vào.

Sách, thật toan.

Nhưng mà cũng không có người để ý hắn toan không toan.

Phó tuyên bắt bẻ nhìn vài lần hạ nhậm thiên, đột nhiên lộ ra kinh ngạc thần sắc: “Ngươi là hạ nhậm thiên? Ngươi như thế nào lão thành như vậy?”

Theo sau hắn lại nhớ tới, thịnh bích cùng hạ nhậm thiên là cùng nhau lớn lên, kia hắn thịnh bích có thể hay không cũng biến thành như vậy?

Nhìn hạ nhậm lề trên thượng đầu bạc, phó tuyên cả người đều dại ra.

Hạ nhậm thiên mắt trợn trắng: “Ngươi cho rằng ta là các ngươi Quỷ tộc bất lão bất tử sao?”

Lại nói tiếp hắn cũng không biết Quỷ tộc rốt cuộc có thể hay không chết, không chỉ có như thế, hắn liền phó tuyên rốt cuộc có phải hay không quỷ, là thế nào quỷ, thực lực rốt cuộc có bao nhiêu cường đại đều không rõ ràng lắm.

Bởi vì phó tuyên người này, không, cái này quỷ kỳ thật là thịnh bích một lần ra cửa rèn luyện lúc sau mang về tới, không biết như thế nào liền gia nhập bọn họ tiểu đội bên trong, dần dần đại gia liền biến thành cùng nhau, thế nhân nhắc tới bọn họ tới thời điểm đều là cùng nhau đề.

Nhưng là không biết có phải hay không hạ nhậm thiên ảo giác.

Hắn tổng cảm thấy lần đầu tiên nhìn thấy phó tuyên thời điểm liền cảm thấy phó tuyên người này không đơn giản.

Nhưng là sau lại thời điểm phó tuyên biểu hiện ra ngoài thực lực làm hắn bỏ qua loại cảm giác này.

*

Nhưng là hiện tại, hắn lại xuất hiện cái loại này phó tuyên người này sâu không lường được cảm giác.

Lúc này đây phó tuyên thậm chí đều không có tiêu phí tâm tư che lấp, thậm chí còn trắng trợn táo bạo cười nhạo hắn.

Nhưng là hạ nhậm thiên cũng không thể không thừa nhận, hắn thật là già rồi.

Bằng không nói hắn thập phần ghen ghét đâu!

Phó tuyên lại không có tiếp tục cùng hạ nhậm thiên đấu võ mồm, ngược lại ngữ khí có chút vội vàng: “Các ngươi không phải muốn mở ra bốn tộc kết giới sao? Chúng ta hiện tại liền đi mở ra! Mở ra lúc sau ta muốn đi Nhân tộc!”

Nói xong này đó lúc sau hắn nhìn về phía Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa, ngữ khí nguy hiểm: “Ta muốn ở Nhân tộc nhìn thấy thịnh bích, nếu không……”

Hắn không có nói ra câu nói kế tiếp, nhưng là tất cả mọi người đi theo run lên.

Bọn họ hiện tại không khỏi có điểm hối hận.

Vì cái gì bọn họ muốn cùng Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa bọn họ cùng nhau đi theo vị này Quỷ Vương a?

Nhưng là thanh cừ lại chỉ có thể cười khổ.

Bởi vì hắn chính là muốn mở ra kết giới mấy cái chủ yếu người chi nhất.

Hắn ánh mắt lóe lóe, bỗng nhiên liền minh bạch phía trước thời điểm Lạc Hòa vì cái gì không có cùng bọn họ kế hoạch giống nhau ý đồ đem Ma Vương hạ nhậm thiên tu vi chuyển dời đến chính mình trên người, mà là nghĩ cách thuyết phục hạ nhậm thiên đi làm chuyện này.

Hắn thật xuẩn.

Thật sự.

Đáng tiếc trên thế giới không có thuốc hối hận, Yêu Vương huyền thương truyền thừa vẫn là chính hắn cao hứng phấn chấn chính mình kế tiếp.

Thanh cừ khóc lóc một khuôn mặt, bị nóng lòng về nhà không đúng, quản hắn là cái gì tâm tình Quỷ Vương phó tuyên trực tiếp lôi kéo nháy mắt đã không thấy tăm hơi.

Nam Cung Giác Lạc Hòa bọn họ mắt to trừng mắt nhỏ, ai cũng không nghĩ tới tình huống hiện tại.

Vẫn là bị Quỷ Vương phó tuyên dĩ vãng Ma Vương hạ nhậm ngày trước bối trừu trừu khóe miệng, đem bọn họ đưa tới kết giới địa phương.

*

Bốn tộc kết giới nơi địa phương là một mảnh hải.

Mênh mông một mảnh, liếc mắt một cái nhìn không tới giới hạn.

Mặt biển thập phần bình tĩnh, không có một chút gợn sóng, thoạt nhìn như là một uông nước lặng.

Nam Cung Giác có chút kinh ngạc.

Hắn còn tưởng rằng bốn tộc chi gian kết giới liền ở bốn tộc biên giới chỗ, hiện tại xem ra đều không phải là như thế.

Bởi vì bốn tộc kết giới nghiêm khắc tới nói chỉ có thể xem như tam tộc kết giới, bởi vì lúc ấy thiết lập kết giới thời điểm Nhân tộc cũng không có nhúng tay, thậm chí căn bản không có nửa điểm Nhân tộc dấu vết.

Lúc ấy phó Tuyên Hoà thịnh bích náo loạn một chút mâu thuẫn, bởi vậy hắn dưới sự giận dữ liền tham dự huyền thương cùng hạ nhậm thiên đề nghị kết giới.

Không nghĩ tới ở thiết trí xong bốn tộc kết giới lúc sau, hắn thế nhưng bị hắc minh vực sâu phản phệ.

Theo sau phó tuyên liền lâm vào mơ màng hồ đồ bên trong, nếu không phải hắn mạnh mẽ đem chính mình hồn phách tách ra ba phần tư ở Quỷ giới tu dưỡng, hiện tại phỏng chừng cũng rất khó tỉnh lại.

Càng không cần đề thịnh bích sự tình.

Nhưng là hiện tại phó tuyên lại ẩn ẩn có một loại cảm giác, có lẽ lúc trước thịnh bích chính là cố ý cùng hắn cãi nhau.

Nguyên nhân……

Hắn không dám suy đoán.

Cũng không muốn đi suy đoán.

Phó tuyên tình nguyện cho rằng thịnh bích chỉ là bởi vì một ít việc nhỏ muốn cùng chính mình giận dỗi, mà không phải vì cái gì nguy hiểm mà đem chính mình bỏ qua một bên.

Hắn lắc đầu, từ bỏ tưởng mấy thứ này, nhìn về phía đứng ở hắn bên cạnh thanh cừ cùng hạ nhậm thiên: "Chúng ta bắt đầu đi."

Hạ nhậm thiên thấy được phó tuyên sắc mặt, trong lòng cũng có một loại dự cảm bất hảo.

Nếu nói phía trước huyền thương sự tình hắn sớm đã có đoán trước, nhưng là từ đầu đến cuối liền không có tham dự quá bọn họ cách làm thịnh bích……

Không có khả năng sẽ xảy ra chuyện.

Hắn an ủi chính mình.

*

Nhưng là hắn trong lòng rất rõ ràng, này gần chỉ là an ủi mà thôi.

Trên thực tế ở lúc ấy, thịnh bích hành vi xác thật biểu hiện đến thập phần không hữu hảo, thậm chí không chỉ là nhằm vào phó tuyên, bọn họ ban đầu thời điểm còn tưởng rằng là thịnh bích cùng phó tuyên tình lữ cãi nhau, bởi vậy không có như thế nào chú ý, nhưng là hiện tại nghĩ đến, thịnh bích lúc ấy thịnh khí lăng nhân, rất có khả năng chính là vì cùng bọn họ phủi sạch quan hệ.

Hoặc là nói là, cố tình chọc bọn hắn sinh khí.

Thậm chí có khả năng, Nhân tộc đội Ma tộc cùng Yêu tộc xuống tay chuyện này, thịnh bích không chỉ là khoanh tay đứng nhìn, còn có khả năng từ sau lưng quạt gió thêm củi.

Như vậy tưởng tượng, hạ nhậm thiên tâm chợt lạnh.

Ngay lúc đó thịnh bích, có lẽ gặp cái gì khó có thể giải quyết sự tình, nhưng là bọn họ ai đều không có trở thành một chuyện, tương phản thậm chí còn có khả năng ở sau lưng kéo chân sau.

Thịnh bích vì không liên lụy bọn họ, làm ra một ít làm cho bọn họ hối tiếc không kịp sự tình.

Hắn không dám lại tiếp tục tưởng đi xuống, chỉ có thể đánh lên tinh thần phối hợp phó tuyên động tác thong thả đem máu dung tiến bọn họ kết giới bên trong.

Mà thanh cừ…… Ở một bên mua nước tương.

Hắn cảm giác được mở ra kết giới yêu cầu rất cường đại lực lượng, nhưng là kia cổ lực lượng bị phó tuyên cung cấp hơn phân nửa, hắn cùng hạ nhậm thiên đều giảm bớt rất lớn áp lực.

Thanh cừ bớt thời giờ còn nghĩ nghĩ, có lẽ vị kia người vương tiền bối, đối với này các vị tiền bối tới nói, đều là thập phần quan trọng đi.

Bằng không phải dùng cái gì tới giải thích hai vị này tiền bối một phản phía trước thái độ, còn có điểm gấp không chờ nổi ý tứ?

Kết giới thong thả mở ra, mặt biển thượng dần dần thượng quát lên gió to, sóng lớn phóng lên cao, lại đang tới gần Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa bọn họ thời điểm đột nhiên im bặt, chậm rãi rơi xuống.

Nhìn như vậy kỳ cảnh, Nam Cung Giác lộ ra kinh ngạc thần sắc.

*

Hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy hải, cũng là lần đầu tiên nhìn thấy như vậy có thể khống chế sơn hải năng lực, trong lòng tự nhiên thập phần kinh ngạc.

Ở địa cầu thời điểm, đại gia đối với tự nhiên đều là ở thích ứng cơ sở thượng cải tạo, căn bản không có ai có được như vậy dời non lấp biển năng lực. Tuy rằng hắn biết thế giới này bản chất chính là cá lớn nuốt cá bé, nhưng vẫn là nhịn không được có chút kinh hãi.

Lạc Hòa nhìn đến tiểu sư đệ kinh ngạc thần sắc, trong mắt xẹt qua một tia ý cười.

Dời núi bình hải, mượn phong hỏa lôi điện, đây mới là tu chân bản chất không phải sao?

Hiện tại Tu chân giới theo đuổi đại đạo rốt cuộc là cái gì, phỏng chừng đều rất ít có người có thể đủ tìm về chính mình sơ tâm đi.

Đại gia một lòng nhào vào phi thăng thượng, có đôi khi ngược lại sẽ quên căn bản.

Chính mình kiếp trước có lẽ chính là phạm vào như vậy sai lầm, cuối cùng mới có thể thất bại thảm hại đi?

Ngay cả vị kia cái gọi là vai chính, nói vậy cũng là như thế.

Thôi, tưởng này đó cũng không có gì dùng, không bằng không nghĩ.

Hắn đem ánh mắt từ tiểu sư đệ trên người dời đi, nhìn về phía này kinh thiên động địa sơn hải chi gian.

Cuối cùng ngẩng đầu nhìn về phía phương xa Thiên Đạo.

Cho nên Thiên Đạo rốt cuộc là muốn làm cái gì?

"Sư huynh……" Tiểu sư đệ do do dự dự thanh âm xuất hiện ở Lạc Hòa thức hải.

"Làm sao vậy?"

"Chúng ta trong chốc lát tìm không thấy thịnh bích tiền bối, có thể hay không bị Quỷ Vương tiền bối lộng chết a?"

Nam Cung Giác phi thường nghiêm túc thấp thỏm dò hỏi vấn đề này, hắn cảm thấy phi thường hoảng loạn, rốt cuộc phía trước đi đầu nói dối người là hắn, hắn cũng cảm giác được Quỷ Vương phó tuyên cường đại, nói cách khác, bọn họ

nơi này mọi người, bao gồm hạ nhậm ngày trước bối thêm lên, đều không nhất định là Quỷ Vương phó tuyên đối thủ.

Vạn nhất vị tiền bối này thật sự muốn tính sổ……

Nam Cung Giác hung hăng mà đánh cái rùng mình.

*

Lạc Hòa bật cười.

Hắn còn tưởng rằng tiểu sư đệ sắc mặt ngưng trọng là ở hiểu được này chung quanh thiên địa quy tắc, không nghĩ tới chính là, tiểu sư đệ thế nhưng là ở lo lắng bọn họ có thể hay không bị Quỷ Vương phó tuyên tìm phiền toái.

Trên thực tế……

Lạc Hòa cho rằng này không phải không có khả năng sự tình.

Bởi vì Quỷ Vương phó tuyên đúng đúng với vị kia người vương tiền bối tựa hồ tình cảm thâm hậu, thật sự muốn so đo bọn họ lừa gạt cũng không phải không có khả năng.

Như vậy tưởng tượng, Lạc Hòa cũng cảm thấy bọn họ có điểm nguy hiểm.

Chỉ là, sự tình đều đã làm, lúc này lại sợ hãi không có bất luận cái gì đạo lý.

Nói nữa, liền tính phó tuyên thật sự hỏi tới, chỉ cần bọn họ cắn chết phía trước kia bộ lý do thoái thác, nói vậy liền tính là Quỷ Vương phó tuyên cũng không có khả năng không nói lý.

Nếu đối phương thật sự không nói lý nói, như vậy bọn họ liền thập phần nguy hiểm.

Bất quá tới rồi lúc ấy, bọn họ cũng không phải không có cách nào tự bảo vệ mình.

Chính là sẽ tương đối gian nan một chút.

Hơn nữa……

Lạc Hòa híp mắt nhìn thoáng qua ám trầm sắc trời, hắn tổng cảm thấy Thiên Đạo như vậy đối đãi chính mình cùng tiểu sư đệ, tựa hồ có cái gì mục đích.

Như vậy, trước mắt không có đạt tới phía trước, Thiên Đạo sẽ nhìn bọn họ hai cái tử vong sao?

Ngay cả tiểu sư đệ hệ thống cũng sẽ không đồng ý đi?

Hắn đem này đó ý tưởng nói cho Nam Cung Giác nghe, làm Nam Cung Giác nhắc tới tâm hơi chút buông xuống một chút.

Nói như vậy tốt nhất.

Liền tính không phải cũng không có gì nhưng lo lắng.

Nam Cung Giác nghĩ đến chính mình trên người át chủ bài, đột nhiên cảm thấy một chút cũng không hoảng hốt.

Không có gì có thể lo lắng.

Nam Cung Giác không thể không thừa nhận, từ Lạc Hòa logic tới xem, ngay cả Thiên Đạo đều ở chú ý bọn họ, tất nhiên là bởi vì bọn họ trên người tồn tại ngay cả Thiên Đạo đều mắt thèm đồ vật.

Từ từ! Chẳng lẽ là hệ thống?!

*

Nam Cung Giác kinh ngạc hỏi hệ thống: "Thống a! Ngươi có phải hay không cùng cái này tiểu thế giới Thiên Đạo có sâu xa? Thiên Đạo có phải hay không theo dõi ngươi?"

Hệ thống bị nhà mình ký chủ đột nhiên ra tiếng hoảng sợ.

Chẳng lẽ nó cùng Thiên Đạo chi gian ân oán tình thù bị phát hiện? Không có khả năng đi?

Nó có điểm thật cẩn thận thử: "Ký chủ ngươi là từ đâu nghe tới? Ta sao có thể sẽ cùng Thiên Đạo từng có tiết sao……"

Nó lời này chột dạ ngay cả Nam Cung Giác đều có thể nghe ra tới, bất quá Nam Cung Giác nhưng thật ra không rõ, hệ thống là như thế nào cùng cái này tiểu thế giới Thiên Đạo sinh ra mâu thuẫn?

Chẳng lẽ đây là ở hắn xuyên qua phía trước sự tình?

Nam Cung Giác hoàn toàn không biết chính mình một đoán liền đoán trúng sự thật, hệ thống rõ ràng chột dạ, cũng không dám đem chính mình phía trước đã làm sự tình nói ra, bởi vì hắn trực giác ký chủ nếu là đã biết Lạc Hòa đời trước chịu khổ cùng chính mình có quan hệ……

Sợ không phải muốn biểu diễn một cái hiện trường cùng hệ thống giải trừ trói định quan hệ.

Bởi vậy nó cái gì cũng không dám nói.

Cũng hy vọng ký chủ không cần tiếp tục hỏi thăm chuyện này.

Này đối với hệ thống tới nói thật là thật là đáng sợ.

Nhưng là hệ thống hoàn toàn không có nghĩ tới, Nam Cung Giác ngầm đã sớm đã gặp qua Thiên Đạo, hai người còn đạt thành mỗ một loại đem hệ thống ném cho Thiên Đạo đánh một trận linh tinh tiểu bí mật.

Nó muốn giấu giếm những cái đó bí mật, một ngày nào đó sẽ hiện lên ở Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa trước mặt.

Đương nhiên lúc này hệ thống là không biết, thấy ký chủ không có tiếp tục truy vấn, lớn lên như là một con mèo con a không thật sự chính là một con mèo con

hệ thống thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Nam Cung Giác xác thật không có tiếp tục truy vấn, hắn từ hệ thống họa, càng thêm hoài nghi Thiên Đạo mục đích chính là cái này thoạt nhìn ngốc nghếch hệ thống.

*

Đã biết điểm này, Nam Cung Giác cũng không biết là nên cao hứng vẫn là không cao hứng.

Hắn phục hồi tinh thần lại, liền thấy biển rộng bên trong bỗng nhiên nhấc lên một trận thật lớn cuộn sóng, một cây tận trời cột nước lập tức từ mặt biển bay lên khởi, cùng lúc đó, bốn phía không gian đã xảy ra thật lớn vặn vẹo, hắn một cái đứng thẳng không xong, thiếu chút nữa phô trên mặt đất, cũng may Lạc Hòa kịp thời đỡ hắn, mới làm hắn miễn với cùng đại địa thân mật tiếp xúc trạng huống.

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía cột nước, kinh ngạc cảm thán: “Đây là……”

“Kết giới muốn khai.”

Lạc Hòa nhàn nhạt nói.

Nam Cung Giác không nói chuyện nữa.

Hắn có một loại dự cảm, cảnh tượng như vậy có lẽ hắn sinh thời sẽ không tái kiến lần thứ hai, cho nên không khỏi ngừng thở quan sát trước mặt một màn này.

Quả nhiên ở một trận thiên diêu địa chấn lúc sau, thiên địa như là bị tua nhỏ trở thành hai nửa, chung quanh hiển hiện ra một ít kỳ quái cảnh tượng, theo sau thiên địa phát ra một tiếng vang lớn, Nam Cung Giác nhắm mắt.

Lại lần nữa mở to mắt thời điểm, lại bỗng nhiên phát hiện, bọn họ giống như xuất hiện ở quen thuộc địa phương.

Tử vong nơi.

Hơn nữa là ở tiến vào tử vong nơi cái kia trên đường lớn.

Nam Cung Giác có chút hoảng hốt.

Có như vậy trong nháy mắt hắn thậm chí cho rằng chính mình phía trước trải qua lấy hết thảy có phải hay không một hồi hoa trong gương, trăng trong nước ảo giác, trên thực tế căn bản không có chuyện này.

Bất quá thực mau hắn liền không như vậy suy nghĩ.

Có người xoa xoa tóc của hắn, đôi tay kia thực ấm áp cũng rất quen thuộc, quả nhiên hắn vừa quay đầu lại liền thấy chính mình sư huynh, còn có cách đó không xa đang ở hộc máu thanh cừ.

Tốt, kia hẳn là thật sự không chạy.

Quỷ Vương phó tuyên tựa hồ cũng có chút suy yếu, nhưng là đôi mắt lại thẳng tắp nhìn chằm chằm Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa, trong mắt tràn đầy bướng bỉnh.

Nam Cung Giác sợ tới mức run run.

Lạc Hòa nhưng thật ra thần sắc như thường phảng phất không có đã chịu một chút ảnh hưởng.

------oOo------

Phần 251

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 251: Quỷ Vương quá khứ 【 thứ chín cuốn: Thượng Ngu Đại Lục 】

Quỷ Vương phó tuyên sinh ra ở hắc minh vực sâu, từ có ý thức bắt đầu, sinh hoạt chính là một mảnh hắc ám.

Cửu U tiểu thế giới sở hữu mặt trái cảm xúc: Ghen ghét, thù hận, chán ghét, u buồn, phẫn nộ…… Tất cả đều tụ tập ở hắc minh vực sâu bên trong, phó tuyên sinh ra bắt đầu liền ở mặt trái cảm xúc gắn kết mà thành sương đen bên trong sinh hoạt, đối với mỗi một chủng tộc chi gian phát sinh đủ loại yêu hận tình thù đều dùng một loại hờ hững thái độ thờ ơ lạnh nhạt.

Thời gian trôi mau, có một đoạn thời gian, hắc minh vực sâu bỗng nhiên xuất hiện các loại cảm xúc bạo động, chúng nó bắt lấy hắc minh vực sâu buông lỏng thời cơ, lén lút chuồn ra hắc minh vực sâu.

Phó tuyên cũng ở trong đó.

Hắn không biết chính mình vì cái gì sẽ thấy, cảm nhận được thuộc về hắc minh vực sâu những cái đó cảm xúc, hắn cho rằng trên thế giới này không có gì người tốt.

Mặc kệ là cái nào chủng tộc.

Nhưng là ở hắn rời đi hắc minh vực sâu lúc sau, hắn gặp thịnh bích.

Hắn sinh mệnh duy nhất quang.

Hắn ái nhân cùng tín ngưỡng.

Hai người tương ngộ bắt đầu từ một hồi anh hùng cứu mỹ nhân.

Nói như vậy có lẽ không đúng lắm.

Bởi vì phó tuyên mới là bị cứu cái kia “Mỹ”.

Lúc ấy phó tuyên ngụy trang thành một cái nhân loại bình thường, âm thầm quan sát ba cái chủng tộc có phải hay không tất cả đều là hắc minh vực sâu bộ dáng, hắn ngẫu nhiên sẽ giết chết một ít người, nhưng là càng nhiều thời điểm đều chỉ biết đối với hết thảy thờ ơ lạnh nhạt.

Thẳng đến hắn ở nửa đường hành tẩu thời điểm gặp mấy chỉ mất đi thần trí Yêu tộc, bọn họ không quen biết hắn, nhìn phó tuyên tuổi tác tiểu, vừa thấy thật giống như thực dễ khi dễ bộ dáng, liền nhắm ngay phó tuyên, cũng tính toán nửa đường cướp đi trên người hắn đồ vật.

Phó tuyên kỳ thật biết bọn họ ý tưởng, nhưng là hắn cũng không có bày ra ra tới thực lực của chính mình, bởi vì hắn cũng không để ý, cũng không lo lắng cho mình sẽ phát sinh cái gì.

Hắn có thể dễ như trở bàn tay khiến cho một người trong lòng nhất âm u kia một mặt, tự nhiên cũng có thể một cái đối mặt liền biết người này nhược điểm.

Cho nên hắn một chút cũng không đem kia mấy cái tính toán đối phó hắn tiểu yêu quái để vào mắt.

Sau đó hắn đã bị người anh hùng cứu mỹ nhân.

Cứu người của hắn là một nhân tộc.

Tam tộc bên trong nhất nhỏ yếu Nhân tộc, Nhân tộc thọ mệnh không dài —— ít nhất cùng Yêu tộc cập Ma tộc so sánh với một chút cũng không dài, ở lúc ấy Nhân tộc thọ mệnh không đủ 300, nhưng cùng động một chút hàng ngàn hàng vạn tuổi mặt khác hai cái chủng tộc so sánh với, thật là quá mức với ngắn ngủi một ít.

Tu luyện giả ngoại trừ.

Lúc ấy còn không có Quỷ tộc, chuẩn xác mà nói, Quỷ tộc cái này chủng tộc là ở phó tuyên xuất hiện lúc sau, mới dần dần đem tam tộc chết đi linh hồn bảo tồn xuống dưới, dần dần hình thành Quỷ tộc.

Ban đầu thời điểm, phó tuyên làm như vậy là muốn biết, tam tộc trung người thấy bị bọn họ hại chết người một lần nữa xuất hiện ở bọn họ trước mặt, sẽ là cái dạng gì biểu tình, lại sẽ cống hiến ra cái dạng gì cảm xúc —— đúng vậy, ban đầu thời điểm, phó tuyên lấy cảm xúc vì thực.

Phẫn nộ, hoảng sợ, bi thương…… Đủ loại cảm xúc, mặc kệ cỡ nào khó ăn, phó tuyên đều có thể mặt không đổi sắc ăn xong đi.

Thẳng đến kia một ngày.

Hắn gặp thịnh bích.

Thịnh bích hung hăng mà giáo huấn đám kia không biết tự lượng sức mình muốn cướp bóc phó tuyên người, sau đó đối tượng là bị dọa ngây người giống nhau ngơ ngác nhìn chằm chằm nàng phó tuyên cười cười: “Ngươi không sao chứ?”

Nàng tươi cười sáng ngời lại mềm mại, trong mắt quan tâm cảm xúc đâm bị thương sinh hoạt ở hắc minh vực sâu bên trong phó tuyên.

Liền ở kia một khắc, hắn nếm tới rồi một loại chua chua ngọt ngọt cảm xúc hương vị.

Phó tuyên có điểm trầm mê trong đó, sau đó vẫn luôn đi theo thịnh bích bên người, mạnh mẽ trở thành một cái tiểu tuỳ tùng.

*

Thịnh bích thử vài lần không có đem phó tuyên ném ra, cuối cùng cũng không biết là thỏa hiệp vẫn là mặt khác cái gì nguyên nhân, liền trực tiếp mặc kệ phó tuyên hành vi.

Nhưng mà thịnh bích người bên cạnh, đặc biệt là cùng nàng cùng nhau lớn lên hai cái ca ca, hạ nhậm thiên cùng huyền thương cũng không phải thực đãi thấy hắn.

Bọn họ đối với phó tuyên lai lịch cùng thân phận cảm thấy tò mò cùng đề phòng, đồng thời cũng bởi vì phó tuyên biểu hiện ra ngoài thực lực mà cảm thấy kinh tâm thậm chí là sợ hãi.

Bọn họ vận mệnh chú định cảm giác được một sự kiện, phó tuyên lai lịch không rõ, thực lực cao cường, còn có khả năng cùng đột nhiên xuất hiện Quỷ tộc có liên hệ, mặc kệ là từ cái gì phương diện tới xem, phó tuyên đều không nên cùng thịnh bích liên lụy quá nhiều.

Nhưng là bọn họ ai cũng làm không được thịnh bích chủ, thậm chí ở lúc ấy, thịnh bích đang đứng ở phản nghịch kỳ, bọn họ càng là không cho thịnh bích làm sự, thịnh bích càng là muốn đi làm.

Trong đó tự nhiên bao gồm cùng phó tuyên lui tới.

Thậm chí theo thời gian chuyển dời, thịnh bích cùng phó tuyên tiệm sinh tình tố, hai người còn có chấm dứt là phu thê ý tưởng.

Chỉ là……

Bọn họ hai cái vẫn như cũ không đồng ý.

Bởi vì hạ nhậm thiên cùng huyền thương thái độ vấn đề, thịnh bích kẹp ở ba người trung gian, tình cảnh kỳ thật thật không tốt.

Nhưng là ngay lúc đó phó tuyên cái gì đều nhìn không ra tới —— lúc ấy hắn tâm tính cũng không thành thục, thậm chí còn thiên chân đơn thuần, căn bản sẽ không nghĩ đến kẹp ở bọn họ chi gian thịnh bích cảm thụ, mà hạ nhậm thiên cùng huyền thương còn lại là đánh vì thịnh bích tốt cờ hiệu, một hai phải làm thịnh bích cùng phó tuyên tách ra.

Kia một quả khiến cho sở hữu sự tình cục đá…… Chính là ở tất cả mọi người ở giằng co thời điểm xuất hiện.

Ở cục đá biến mất lúc sau, bốn người chi gian mâu thuẫn hoàn toàn kích phát.

Bởi vì lúc ấy hạ nhậm thiên cùng huyền thương chi gian cảm tình còn mông lung không có phân rõ, thịnh bích lại công nhiên lựa chọn cùng phó tuyên Lý khải cường, chút nào không màng bọn họ này đó huynh trưởng cảm thụ, mọi người đều là sĩ diện người, sự tình trong khoảng thời gian ngắn liền cầm cự được.

Không lâu lúc sau thiên lôi cảnh báo, bốn người chi gian dần dần tách ra.

Mà ở bọn họ tách ra phía trước, bốn người cũng đã có vương giả xưng hô.

Cùng phó tuyên như vậy trời sinh là có thể hiệu lệnh vạn quỷ, bản thân chính là thiên sinh địa dưỡng Quỷ Vương không giống nhau, hạ nhậm thiên cùng huyền thương cùng với thịnh bích đều là sau lại dần dần tu luyện tới rồi tối cao thực lực, đứng ở đại lục đỉnh núi.

Bọn họ chi gian trước nay đều không phải cái gì bình đẳng quan hệ.

Sau lại bọn họ xuất phát tìm kiếm biến mất cục đá, cuối cùng dần dần đường ai nấy đi.

Tuy rằng chân chính làm cho bọn họ đường ai nấy đi sự kiện là bốn tộc chi gian dần dần gia tăng mâu thuẫn.

Nhưng là lúc ấy bốn tộc chi gian mâu thuẫn cũng không phải không có tương đối hoà bình phương thức giải quyết, chỉ là khi đó hạ nhậm thiên tâm lực lao lực quá độ, cho nên trước hết nhắc tới đem bốn tộc hoàn toàn tách ra ý tưởng.

Lúc ấy, bởi vì Nhân tộc cùng Ma tộc chi gian mâu thuẫn, hạ nhậm thiên cùng huyền thương thương lượng chuyện này thời điểm, không có nói cho thịnh bích.

Phó tuyên nguyên bản cho rằng chính mình ở đem tam tộc phân ra đi lúc sau có thể trở lại Nhân tộc tiếp tục tìm kiếm không biết đi địa phương nào thịnh bích, lại không có nghĩ đến chính mình thế nhưng sẽ ở thành lập bốn tộc chi gian kết giới lúc sau, bỗng nhiên cảm nhận được hắc minh vực sâu triệu hoán, còn bị hắc minh vực sâu mạnh mẽ triệu hồi hắc minh vực sâu bên trong.

Chờ đến hắn từ hắc minh trong vực sâu ra tới lúc sau, cả người lại đều trở nên mơ màng hồ đồ, liền chính mình là ai đều nhớ không rõ.

Hắn nhanh chóng quyết định đem chính mình cảm xúc phân ra đi tam phân, phân biệt trấn thủ ở Quỷ giới ba cái địa phương, lâm vào ngủ say.

*

Một giấc ngủ tỉnh, đại mộng một hồi, trước kia tẫn quên.

Tỉnh lại lúc sau liền nhìn đến có nhân loại tự tiện xông vào Quỷ giới hiện trường.

Mà chính mình phân ra đi ba cái hồn phách không biết ăn cái gì, cư nhiên biến thành ba cái tiểu quái vật.

Nếu không phải bởi vì bỗng nhiên cảm giác được mưa thuận gió hoà quyết hơi thở, có lẽ phó tuyên căn bản sẽ không lựa chọn dung hợp bị hắn phân ra đi tam hồn, cũng căn bản nghĩ không ra ở Nhân giới, còn có một cái bị hắn quên mất rất nhiều năm người trong lòng.

Phó tuyên cảm giác được khó chịu.

Đã từng hắn căn bản không hiểu biết như vậy cảm xúc, thậm chí đang nhìn người khác khó chịu thời điểm còn sẽ cảm thấy nghi hoặc khó hiểu, hơn nữa

bình phán một phen đối phương cảm xúc hương vị thế nào.

Nhưng là hiện tại hắn lại thập phần rõ ràng, nguyên lai bi thương tuyệt vọng hối hận, là như thế này chua xót hương vị.

Hắn từ Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa phản ứng bên trong đã nhìn ra bọn họ ở Quỷ giới thời điểm nói dối, tới Thượng Ngu Đại Lục lúc sau hắn phát hiện cả cái đại lục đều không có thịnh bích hơi thở, mặc kệ là sinh khí vẫn là tử khí.

Sạch sẽ không nhiễm một hạt bụi, lại làm phó tuyên đau đớn không thôi.

Hắn trong lòng thập phần hối hận.

Nếu lúc trước bọn họ muốn thành lập bốn tộc kết giới thời điểm nói cho thịnh bích, nếu lúc ấy hắn không có bởi vì thịnh bích chợt lãnh chợt nhiệt thái độ lo được lo mất, nếu hắn……

Không có nếu.

Phó tuyên rất rõ ràng đó là chính mình làm lựa chọn, nhưng là hắn trong lòng minh bạch cũng không đại biểu hắn có thể tiếp thu như vậy kết quả.

Hắn nhìn đột nhiên đứng ra chặn hắn nhìn chằm chằm Nam Cung Giác tầm mắt Lạc Hòa, không biết vì cái gì đột nhiên có điểm muốn khóc.

Lạc Hòa còn cái gì đều không có tới kịp nói, sau đó liền phát hiện phó tuyên đột nhiên đỏ hốc mắt, một bộ liền sắp khóc ra tới bộ dáng.

Lạc Hòa: "……"

Đây là tình huống như thế nào?

Hảo hảo tiền bối làm gì nói khóc liền khóc?

Ngươi còn nhớ rõ chính mình nhân thiết là cao lãnh Quỷ Vương sao?

Nhưng mà Nam Cung Giác chửi thầm về chửi thầm, trên thực tế lại ở cùng hệ thống câu thông: "Đúng rồi, thống a, ngươi biết kia bổn 《Xuân Phong Hóa Vũ Quyết》 lai lịch sao? Vì cái gì Quỷ Vương phó tuyên sẽ nói đây là người vương thịnh bích sáng tạo công pháp?"

Hệ thống click mở cơ sở dữ liệu, tra tìm, cuối cùng được đến mấy cái huyết hồng chữ to: Quyền hạn không đủ vô pháp xem xét.

Hệ thống: "……"

Nam Cung Giác: "……"

Tình huống như thế nào? Còn có loại này thao tác! Đây là có ý tứ gì?

Hệ thống tra tìm tư liệu còn có quyền hạn?

Hắn vẫn luôn cho rằng hệ thống cơ sở dữ liệu đồ vật hắn hệ thống đều có tư cách xem xét, lại trăm triệu không nghĩ tới, hệ thống cư nhiên liền như vậy vấn đề đều tra tìm không ra.

Hắn rốt cuộc muốn cái này hệ thống có ích lợi gì?

Nhìn đẹp sao?

Cũng không thích miêu Nam Cung Giác mặt vô biểu tình nhìn kia chỉ lông xù xù búp bê vải · hệ thống · miêu, lộ ra ghét bỏ thần sắc.

Hệ thống: "……"

Vì cái gì nó sẽ gặp được như vậy ký chủ a miêu? Vì cái gì lúc trước nó muốn tay tiện đem Nam Cung Giác kéo vào tới a miêu!

Hệ thống cảm thấy hối hận, phi thường hối hận.

Nam Cung Giác cũng cảm thấy hối hận,, thập phần hối hận chính mình lúc trước vì cái gì muốn ở biết rõ chính mình có bệnh dưới tình huống còn không uống thuốc ngao đêm chơi máy tính, cuối cùng chết đột ngột đi……

Lạc Hòa nhìn tiểu sư đệ thần sắc biến hóa, trong lòng cũng thực phức tạp, hắn cũng không biết vì cái gì, thế nhưng có điểm hối hận chính mình không có sớm một chút gặp được tiểu sư đệ……

Từ từ!

Này không thích hợp!

Lạc Hòa rất rõ ràng chính mình tính cách, đối với không có sớm một chút gặp được tiểu sư đệ chuyện này hắn tuy rằng có điểm tiếc nuối, nhưng là hắn biết rõ nếu tương ngộ thời gian lại sớm một chút, nhìn thấy cũng không phải hiện tại tiểu sư đệ, hắn nhưng chưa chắc sẽ đối tiểu sư đệ thân thể này chủ nhân thủ hạ lưu tình, cho nên hắn chưa bao giờ sẽ bởi vì gặp tiểu sư đệ thời gian chậm một ít mà cảm thấy hối hận.

*

Lạc Hòa đem nhìn tiểu sư đệ ánh mắt chuyển dời đến khả năng khiến cho hiện trạng duy nhất nhân thân thượng, quả nhiên thấy phó tuyên bốn phía phiêu tán sương đen, mang theo một cổ hối hận cùng tuyệt vọng hơi thở, mà những cái đó sương đen đã tràn ngập tới rồi bọn họ bên này, ở bọn họ bên người xoay quanh.

Không cần phải nói, vừa rồi cái loại này hành vi chính là bởi vì phó tuyên làm ra tới loại này sương đen!

Lạc Hòa đối này đó sương đen bó tay không biện pháp, cũng may này đó sương đen chỉ khiến cho một trận hối hận cảm xúc, trừ cái này ra tựa hồ không có gì không khoẻ.

Lạc Hòa cũng sẽ không ở ngay lúc này đi tìm phó tuyên nói chuyện, trên thực tế phó tuyên không có truy cứu chính mình cùng tiểu sư đệ nói dối sự tình hắn cũng đã thực cảm kích.

Hắn hiện tại cùng Quỷ Vương phó tuyên thực lực chênh lệch rất lớn, cũng không có tư cách cùng phó tuyên cò kè mặc cả. Cho nên bọn họ chỉ có thể dựa

vào chính mình phát hiện bốn phía không thích hợp, từ hối hận cảm xúc bên trong thoát ly ra tới.

Bất quá, Lạc Hòa thần sắc đổi đổi, hắn bỗng nhiên nghĩ đến một kiện quan trọng là, phó tuyên tiền bối…… Còn có thể thao tác người khác cảm xúc?

Tuy rằng hắn ẩn ẩn cảm giác được phó tuyên thao tác cảm xúc hẳn là có cái gì tiền đề điều kiện, nhưng là liền chuyện này thật đúng là chính là lệnh người càng nghĩ càng thấy ớn, căn bản không dám nghĩ nhiều cái gì.

Cái này phát hiện Lạc Hòa căn bản không dám nói thêm cái gì, bởi vì nếu nói ra nói, sẽ khiến cho khủng hoảng.

Hơn nữa là rất lớn khủng hoảng.

Liền ở mọi người đều đắm chìm ở không thể hiểu được hối hận cảm xúc bên trong thời điểm, một cổ cường đại hơi thở đang ở hướng về bọn họ phương hướng tiếp cận.

Lạc Hòa trong lòng một lẫm, qua một đoạn thời gian lúc sau, hắn có chút kinh ngạc nhướng mày.

Lúc này đây xuất hiện người thế nhưng là Cửu Thiên Tông tông chủ, còn có một đám trưởng lão, làm Lạc Hòa cảm thấy kinh ngạc sự tình là, Cửu Thiên Tông tông chủ thế nhưng đột phá Diệt Linh Cảnh, trở thành cái kia truyền thuyết bên trong có thể thẳng tới phi thăng cảnh giới người!

Nhìn dáng vẻ ở bọn họ rời khỏi sau, Thượng Ngu Đại Lục đã xảy ra một ít lệnh người ngoài ý liệu sự tình.

Lạc Hòa đối này cảm thấy tò mò.

Hắn cảm thấy……

Cửu Thiên Tông tông chủ đoàn người, là bởi vì bọn họ mà qua tới.

Trên thực tế cũng là như thế.

Lúc trước Lạc Hòa nhập ma tin tức bị Cửu Thiên Tông đệ tử truyền ra đi, khiến cho Tu chân giới ồ lên, nhưng là ở rất dài một đoạn thời gian lúc sau, Lạc Hòa đều không có xuất hiện ở Thượng Ngu Đại Lục, chuyện này khiến cho nghị luận dần dần mai danh ẩn tích.

Nhưng là Thượng Ngu Đại Lục xuất hiện một khác kiện đại sự.

Cửu Thiên Tông tông chủ đột phá Diệt Linh Cảnh, trở thành hiện tại Thượng Ngu Đại Lục duy nhất Diệt Linh Cảnh tu sĩ, cũng là nhất có hy vọng phi thăng người.

Mà Lạc Hòa lại là Cửu Thiên Tông tông chủ thân truyền đệ tử, về Lạc Hòa bát quái càng thêm thiếu.

Cửu Thiên Tông tông chủ đối với Lạc Hòa nhập ma chuyện này kỳ thật cũng không có đặc biệt ngoài ý muốn, bởi vì hắn từ lúc bắt đầu liền biết Lạc Hòa lai lịch bất phàm, làm việc hành vi phương thức cùng bọn họ Thượng Ngu Đại Lục tu sĩ cũng không có hoàn toàn dựa theo tương đồng quy củ, so sánh với dưới Lạc Hòa càng thêm tùy tâm sở dục, từ những cái đó ngẫu nhiên lộ ra tới dấu vết để lại bên trong, Cửu Thiên Tông tông chủ cũng đã cảm thấy Lạc Hòa nguyên lai chỉ sợ cũng không phải cái gì chính đạo tu sĩ.

Nhưng là Lạc Hòa ở Cửu Thiên Tông thời điểm vẫn luôn biểu hiện rất khá, căn bản làm nhân sinh không ra phòng bị tâm tư.

Nhưng là hắn tổng cảm thấy, Lạc Hòa không có khả năng vẫn luôn như vậy.

------oOo------

Phần 252

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 252: Cửu Thiên Tông người tới

Trên thực tế tông chủ đoán đúng cũng không đúng.

Ngay từ đầu thời điểm Lạc Hòa thật là chỉ nghĩ đương cái cá mặn ở Cửu Thiên Tông ăn no chờ chết, thuận tiện trả thù một chút đời trước kẻ thù, nhưng là cái này ý tưởng ở gặp vai chính thể chất tiểu sư đệ lúc sau đã bị hoàn toàn lật đổ.

Bởi vì hắn không tìm mọi chuyện tình cũng tới tìm hắn. Sau lại Lạc Hòa dần dần bắt đầu phát hiện Thiên Đạo đối đãi chính mình cùng tiểu sư đệ tựa hồ rất là không bình thường, giống như là bọn họ hai cái chi gian có được cái gì trọng đại sử dụng —— tuy rằng nói như vậy khả năng có điểm không tốt lắm, nhưng trên thực tế Lạc Hòa cảm giác xác thật chính là như vậy, ở không có bất luận cái gì giá trị dưới tình huống, Thiên Đạo không có khả năng sẽ đối hắn cùng tiểu sư đệ như thế ưu đãi.

Đặc biệt là ở hắn đã biết tiểu sư đệ vẫn là một cái đến từ dị thế giới người lúc sau.

Dựa theo đạo lý tới nói, Thiên Đạo không nên có thể tiếp thu như vậy dị giới lai khách, thậm chí hẳn là nghĩ cách chèn ép mới đúng, nhưng là Thiên Đạo đối đãi tiểu sư đệ thái độ xác thật không giống bình thường, này khiến cho Lạc Hòa cảnh giác.

Tuy rằng sau lại hắn từ Thiên Đạo đối đãi tiểu sư đệ người xuyên việt tiền bối thái độ thượng nhìn ra tới, tựa hồ Thiên Đạo ý tưởng cũng không có hắn tưởng tượng như vậy bất kham, nhưng là này trong đó nếu là nói không có nửa điểm ẩn tình, Lạc Hòa là không có khả năng tin tưởng.

Cho nên hắn cũng liền đem chính mình ăn no chờ chết ý tưởng thu liễm một chút, chuyên tâm cấp tiểu sư đệ thu thập cục diện rối rắm.

Cửu Thiên Tông tông chủ phía trước cho rằng Lạc Hòa cũng không phải cái gì sẽ vẫn luôn đãi ở cái gọi là chính đạo bên trong, dựa theo người khác ước thúc hành sự người, ở nghe được Lạc Hòa nhập ma chuyện này ngược lại thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Phía trước thời điểm hắn luôn là ở tự hỏi nếu có một ngày Lạc Hòa thật sự nhập ma nói hắn sẽ như thế nào làm, chờ đến ngày này chân chính xuất hiện thời điểm, hắn lựa chọn không cần nói cũng biết, cũng đúng là bởi vì tin tức này truyền quay lại Cửu Thiên Tông duyên cớ, tông chủ bởi vì buông xuống một cọc tâm sự, thế nhưng đột nhiên đột phá vẫn luôn không được này môn mà nhập

bình cảnh, trở thành Thượng Ngu Đại Lục từng ấy năm tới nay cái thứ nhất Diệt Linh Cảnh tu sĩ.

Hắn đột phá cảnh giới lúc sau, lập tức cấm Lạc Hòa nhập ma tin tức truyền bá, biểu lộ thái độ muốn trực tiếp che chở Lạc Hòa, cùng cái khác vài vị trưởng lão thương lượng qua đi, mọi người đều đồng ý cái này lựa chọn, cùng lúc đó, tám vị trưởng lão cũng đem muốn đem tin tức này truyền ra đi đệ tử rửa sạch một phen.

Tuy rằng mọi người đều rất rõ ràng chính mình tông môn khả năng có khác tông môn phái tới nằm vùng, nhưng là thật sự trảo ra tới thời điểm, đại gia tâm tình đều không phải thực hảo.

Cũng may những người này cũng không phải ma tu bên kia trận doanh, làm tông chủ cùng các trưởng lão hơi chút vui mừng một chút.

Chỉ là rốt cuộc vẫn là có điểm ý nan bình.

Nhất rõ ràng chính là đan phong bên kia trưởng lão, bởi vì trong đó có một cái nằm vùng vẫn là hắn thân truyền đệ tử, loại này cho người khác dưỡng đồ đệ cảm giác thật là làm người khó chịu.

Nhưng là trưởng lão say mê đan thuật, không biết nhìn người cũng là về tình cảm có thể tha thứ.

Về tình cảm có thể tha thứ cái rắm! Đan phong trưởng lão cái thứ nhất không phục! Thật cho rằng hắn không biết này không phải cái gì lời hay sao?

Bất quá đan phong trưởng lão cũng không thể lấp kín này đó tổn hại người nói một lưu một lưu sư huynh đệ môn trêu chọc, trí năng mắt không thấy tâm không phiền.

Tốt nhất đừng làm cho hắn bắt được cái gì nhược điểm, hừ!

Những việc này mặc kệ là Lạc Hòa vẫn là Nam Cung Giác đều không biết gì, trên thực tế có như vậy trong nháy mắt, Lạc Hòa thậm chí cho rằng Cửu Thiên Tông tông chủ mang theo nhiều như vậy trưởng lão đi vào nơi này là phải vì Cửu Thiên Tông thanh lý môn hộ.

Hắn đời trước xem đến quá nhiều, căn bản không muốn tin tưởng nhân tính loại đồ vật này.

Dù sao hắn cũng hoàn toàn không để ý.

Lạc Hòa tự giễu dắt dắt khóe miệng, đáy mắt lại vẫn là có điểm mất mát.

Nam Cung Giác nhạy bén phát hiện Lạc Hòa cảm xúc có điểm không quá thích hợp, nhưng là không biết vì cái gì, hắn hướng Lạc Hòa bên người đến gần một ít, cầm Lạc Hòa tay.

Ấm áp cảm giác từ Lạc Hòa lòng bàn tay thẳng tắp truyền đạt tới rồi đáy lòng, hắn đáy mắt mất mát giảm bớt rất nhiều.

Nam Cung Giác đánh hệ thống: “Thống a, sư huynh phát hiện cái gì? Có phải hay không có cái gì vấn đề?”

Hệ thống phát hiện Cửu Thiên Tông tông chủ trong nháy mắt kia liền muốn điên cuồng đánh ký chủ, nhưng là nó bỗng nhiên cảm thấy chính mình có lẽ hẳn là cao quý lãnh diễm một chút, vì thế nghẹn lại không nói gì.

Quả nhiên ký chủ vẫn là muốn tới dò hỏi chính mình.

Nó tại tâm lí mỹ tư tư cười cười.

Trên thực tế hệ thống trong lòng cũng là thực khiếp sợ, bởi vì ở hiện tại ký chủ phía trước trải qua sở hữu cốt truyện bên trong, Cửu Thiên Tông tông chủ đều là bởi vì không có đột phá diệt linh kính đại nạn buông xuống trực tiếp tử vong, ở Cửu Thiên Tông tông chủ đã chết lúc sau, Cửu Thiên Tông cách cục bắt đầu đã xảy ra biến hóa long trời lở đất, ở kia lúc sau, Cửu Thiên Tông cái khác mấy cái trưởng lão đều lần lượt qua đời, cốt truyện thuận lý thành chương phát triển tới rồi vai chính thời đại.

Vai chính đúng là ở Cửu Thiên Tông trụ cột một người tiếp một người tử vong lúc sau, dẫn theo hắn tiểu đệ đoàn cửa mở thủy ở Thiên Vũ tông cùng cái khác tông môn như hổ rình mồi bên trong, từng bước một lợi dụng hệ thống ưu thế đem Cửu Thiên Tông khôi phục trở thành nguyên lai bộ dáng.

Đương nhiên này trong đó cũng không tránh được có vai chính thu hậu cung các muội tử gia tộc môn phái trợ giúp.

Nhưng là nó vừa rồi nhìn thấy gì?

Cửu Thiên Tông tông chủ thế nhưng đột phá diệt linh kính!

Này ý nghĩa cái gì?

Hệ thống nội tâm tràn ngập kinh hãi.

Tuy rằng nó không biết rốt cuộc là cái nào phân đoạn xảy ra vấn đề dẫn tới Thượng Ngu Đại Lục mọi người đều không có biện pháp phi thăng, thậm chí liền tới diệt linh kính tu vi tu sĩ đều không có, ở nó phía trước trải qua quá rất nhiều lần lịch trình bên trong, những cái đó ký chủ cũng bởi vì không có có thể thuận lợi phi thăng mà dẫn tới nhiệm vụ thất bại.

Trước kia thời điểm hệ thống tổng cho rằng là bởi vì ký chủ tự thân vấn đề, lại trước nay không có nghĩ tới rất có khả năng là bởi vì Thượng Ngu Đại Lục vì cái gì đặc thù duyên cớ căn bản không có biện pháp phi thăng.

Nó suy nghĩ cẩn thận chính mình phía trước thất bại duyên cớ.

Hệ thống cảm thấy, lúc này đây Cửu Thiên Tông tông chủ rất có khả năng sẽ trở thành từ bốn tộc tách ra lúc sau, cái thứ nhất có thể phi thăng người!

Hệ thống tuy rằng không biết chính mình phía trước sai ở địa phương nào, nhưng là hiện tại nó lại loáng thoáng cảm thấy, chính mình cho rằng không làm

việc đàng hoàng ký chủ, rất có khả năng ở Thượng Ngu Đại Lục bên trong sinh ra có thể tới diệt linh kính người trong quá trình, làm ra một ít chính mình hoàn toàn không biết cống hiến.

Lúc này hệ thống, cũng là cảm thấy chính mình có mắt không tròng hệ thống đâu.

Bất quá loại này ý tưởng chỉ ở hệ thống trong đầu xuất hiện không đến nửa giây thời gian liền biến mất!

Nó sao có thể có mắt không tròng? Nếu không phải nó tuệ nhãn thức người, nhanh chóng quyết định đem ký chủ từ khe hở thời không chi loại kéo qua tới, hiện tại Thượng Ngu Đại Lục nói không chừng cũng vẫn như cũ ở vào lệnh người khiếp sợ tuyệt vọng chi loại, cho nên nói nó quả nhiên vẫn là ánh mắt tốt nhất kia một cái.

Hệ thống hì hì kêu vài tiếng, cảm thấy chính mình thật là một cái cơ trí hệ thống.

Ở tự luyến quá trình xong lúc sau, hệ thống cuối cùng là nghĩ tới chính mình còn có một cái chờ chính mình trả lời vấn đề ký chủ, nó ngữ khí lén lút hưng phấn: "Ký chủ ngươi đoán ta nhìn thấy gì? Cửu Thiên Tông tông chủ cùng trưởng lão đoàn đang ở hướng bên này tới rồi, hơn nữa Cửu Thiên Tông tông chủ tu vi đã đột phá diệt linh kính!"

Nam Cung Giác cảm giác hệ thống hưng phấn có điểm kỳ quái: "Này có cái gì đánh không được sao? Sư huynh không phải đã sớm đã đột phá? Hơn nữa chúng ta bên người này nhóm người cũng không so diệt linh kính kém đến địa phương nào đi thôi?"

Vốn đang thực hưng phấn hệ thống: "……"

Ký chủ nói giống như cũng đúng, bọn họ bên này trận doanh người một đám trừ bỏ nhà mình ký chủ ở ngoài cơ hồ toàn bộ đều là diệt linh kính cấp bậc, thậm chí có vài cái còn càng thêm đáng sợ, liền nó đều không cảm giác được đến tột cùng có bao nhiêu lợi hại, nhưng là sẽ có bản năng sợ hãi —— tỷ như phó tuyên.

Quỷ Vương phó tuyên cái này tồn tại đối với hệ thống tới nói thật như là một câu đố giống nhau, nó nhìn không ra tới người này lai lịch, tu vi, chỉ có thể dựa vào một ít liền chính mình đều không xác định dựa không đáng tin cậy số liệu bản năng phán đoán, như vậy tồn tại, đặc biệt như là cái loại này tiểu thuyết bên trong thường thường vừa ra tay liền sẽ khiến cho một hồi náo động cái loại này thế ngoại cao nhân.

Tuy rằng phó tuyên chung quanh quỷ khí thường thường làm hệ thống cảm thấy này hẳn là một cái thế ngoại người xấu.

Nhưng là ít nhất cho tới bây giờ, phó Tuyên Hoà ký chủ chi gian đều không tồn tại cái gì xung đột.

Như vậy thật là lại an toàn bất quá.

Hệ thống không thể không cường điệu một chút: "Thân ái ký chủ, ngươi có lẽ không biết, ngài sư huynh phía trước bởi vì tìm không thấy ngươi giống như đột nhiên nhập ma, chuyện này nói không chừng bị người khác thấy, ngươi cảm thấy vị kia tông chủ có hay không có thể là tới thanh lý môn hộ đâu? Tuy rằng ký chủ ngươi đối vị kia tiện nghi sư phụ không có gì cảm tình, nhưng là ngươi sư huynh nhưng không nhất định nga!"

Nam Cung Giác nghe vậy sửng sốt.

Chẳng lẽ Lạc Hòa là bởi vì chuyện này tài tình tự hạ xuống?

Hắn cẩn thận tưởng tượng, phát hiện tựa hồ cũng không phải không có khả năng.

Lạc Hòa ở hắn xuất hiện phía trước còn ở Cửu Thiên Tông đãi thời gian dài như vậy, tuy rằng nói là cùng Cửu Thiên Tông tông chủ chi gian tồn tại mỗ một loại giao dịch, nhưng là nhiều năm như vậy ở chung xuống dưới không có khả năng một chút cảm tình đều không có.

Hơn nữa Lạc Hòa phía trước mặc kệ là thân tình vẫn là hữu nghị đều thập phần lệnh người sốt ruột, có thể nói là căn bản không có cảm thụ quá ấm áp, mà Cửu Thiên Tông tông chủ bởi vì thu Lạc Hòa đương đồ đệ, mặc kệ thu thời điểm là cái gì tâm tình, nhưng là ở thật sự đem Lạc Hòa trở thành đồ đệ lúc sau, lại cũng là kết thúc một cái sư phụ trách nhiệm.

Tình huống như vậy dưới, muốn nói Lạc Hòa vẫn là ý chí sắt đá không dao động, căn bản không có khả năng.

Nhưng là……

Nam Cung Giác cũng nhịn không được có điểm hoài nghi sao, hắn tiện nghi sư phụ chẳng lẽ thật sự sẽ đem Lạc Hòa thanh lý môn hộ sao?

Hắn có một loại dự cảm, chuyện này không có khả năng.

Không lâu lúc sau, Cửu Thiên Tông tàu bay xuất hiện ở bọn họ trước mắt, Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác nhìn ở không trung bên trong tàu bay, hai người thần sắc đều có điểm phức tạp.

Bởi vì tàu bay thượng không chỉ có có Cửu Thiên Tông tông chủ, chín vị trưởng lão cũng đều ở mặt trên, thậm chí còn có hồi lâu không có tái kiến quá Kỷ Thích Sinh.

Hiện tại Kỷ Thích Sinh cùng phía trước tẩu hỏa nhập ma người đã hoàn toàn không giống nhau, thoạt nhìn khí phách hăng hái, hơn nữa đã tới Hư Linh Cảnh đỉnh, tựa hồ tùy thời đều có khả năng đột phá Tạo Linh Cảnh, trở thành đại lục đứng đầu nhân vật chi nhất. Tàu bay thượng người tự nhiên cũng mắt sắc thấy Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác.

Cùng với ở Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác đến bên người không xa địa phương đứng, nhưng là mỗi người đều khí thế bất phàm, bọn họ liếc mắt một cái nhìn lại căn bản thấy không rõ tu vi, nhưng là sẽ cảm giác được một loại bản năng kiêng kị tu sĩ.

Bọn họ tuy rằng có điểm khiếp sợ, nhưng là nhìn bọn họ hẳn là cùng Lạc Hòa bọn họ cùng nhau, cái loại này kiêng kị cảm xúc thiếu rất nhiều, chủ yếu là bởi vì Cửu Thiên Tông các trưởng lão trong lòng đều thập phần rõ ràng Lạc Hòa là một cái thế nào người, có thể ở Lạc Hòa bên người đứng, hoặc là chính là cùng Lạc Hòa quan hệ cũng không tệ lắm, hoặc là chính là Lạc Hòa muốn lợi dụng người.

Tuy rằng Lạc Hòa vẫn luôn biểu hiện đến không màng danh lợi, cái gì cũng không liên quan bộ dáng, nhưng là bởi vì hắn lai lịch đặc thù, Cửu Thiên Tông tông chủ luôn là không tránh được phải đối Lạc Hòa nhiều chú ý một ít. Sau đó sẽ biết Lạc Hòa người này bản tính căn bản không có mặt ngoài biểu hiện ra ngoài đơn giản như vậy.

Đương nhiên lúc này đây bọn họ mục đích cũng không phải vì cái này, chính yếu nguyên nhân vẫn là tuy rằng Cửu Thiên Tông đã tận lực phong tỏa Lạc Hòa có khả năng nhập ma tin tức, nhưng vẫn là có chút thật thật giả giả tin tức truyền đi ra ngoài.

Cửu Thiên Tông bên kia được đến Lạc Hòa trở về tin tức lúc sau, vừa lúc tử vong nơi đã xảy ra một ít chấn động, vì thế Cửu Thiên Tông tông chủ trưởng lão liền tất cả đều đuổi lại đây —— vốn dĩ muốn cấp Lạc Hòa chống lưng, nhưng là thấy được Lạc Hòa bên người mấy người kia lúc sau, mọi người đều thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Liền Lạc Hòa hiện tại bên người những người này tùy tiện xuất hiện một cái ở Thượng Ngu Đại Lục đều có thể khiến cho oanh động, càng không cần đề là nhiều như vậy cái, Cửu Thiên Tông tông chủ tuy rằng không biết những người này thân phận, nhưng là cũng hoàn toàn không tò mò.

Thân là một cái cơ trí tông chủ, hắn ở ban đầu biết Nam Cung Giác đặc thù thời điểm liền biết, này hai cái đồ đệ cũng không phải chính mình thậm chí là Cửu Thiên Tông có thể trói buộc người, bởi vậy hắn yêu cầu làm, bất quá là ở thời điểm mấu chốt lấy ra chính mình thậm chí là Cửu Thiên Tông thái độ.

Nghe tới rất đơn giản.

Bọn họ thực mau hạ tàu bay, đi tới Lạc Hòa bọn họ trước mặt.

Cửu Thiên Tông tám trưởng lão vây quanh ở Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác bên người, như là vây xem cái gì giống loài quý hiếm giống nhau vây xem Lạc Hòa, như là muốn tìm ra Lạc Hòa biến hóa.

Nam Cung Giác không có che giấu, hắn tu vi lập tức liền bại lộ ở chín vị đại lão trước mặt, tuy rằng lại nói tiếp hắn tu vi còn cùng tám vị trưởng lão là không sai

biệt lắm cái loại này.

Tám trưởng lão đối với Nam Cung Giác tấm tắc bảo lạ, sau đó tất cả đều đi vây xem khí thế nội liễm, không cẩn thận quan sát căn bản nhìn không ra tới có cái gì biến hóa Lạc Hòa.

Nam Cung Giác: "……"

Này đó lão nhân thật chán ghét.

"Sư đệ ngươi cảm thấy Lạc Hòa này tu vi là đạt tới cái gì cảnh giới a?" Phong Trúc phi thường không biết xấu hổ tiến đến tông chủ trước mặt không ngại học hỏi kẻ dưới.

Cửu Thiên Tông tông tộc trắng nhà mình không cái chính hình đại sư huynh liếc mắt một cái, nói ra một cái làm mọi người đều cảm giác được không thể tin được tu vi: "Diệt linh kính, thoạt nhìn tựa hồ so với ta còn muốn lợi hại một chút."

Cửu Thiên Tông các vị trưởng lão cùng với, không có suất diễn phông nền Kỷ Thích Sinh tất cả đều hít ngược một hơi khí lạnh.

Phía trước tông chủ thăng cấp diệt linh kính thời điểm, toàn bộ Thượng Ngu Đại Lục đều oanh động, Cửu Thiên Tông cũng bởi vậy đặt đệ nhất đại tông địa vị, nhưng là ai có thể nghĩ đến, Lạc Hòa bất quá biến mất không đến một năm thời gian, tu vi thế nhưng đã so tông chủ còn muốn càng thêm lợi hại!

"Bất quá……" Cửu Thiên Tông tông chủ ánh mắt ám ám, có chút do dự, "Lạc Hòa hiện tại tựa hồ tu luyện đích xác không phải chính đạo công pháp……"

Lời này vừa ra, hút khí thanh âm lớn hơn nữa.

Nam Cung Giác lại ở ngay lúc này đề phòng lên, một khi Cửu Thiên Tông trưởng lão có cái gì hành vi không thích đáng, lập tức liền tính toán động thủ.

------oOo------

Phần 253

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 253: Tông chủ thân thể

Nhưng mà đại gia tựa hồ gần chỉ là dùng hút khí hành vi tới tỏ vẻ chính mình khiếp sợ mà thôi, bọn họ dùng một loại xem quý trọng giống loài biểu tình nhìn Lạc Hòa: "Tiểu tử này thật đúng là tu luyện ma đạo công pháp a? Ma tu lợi hại như vậy sao?"

Nói những lời này người là Phong Trúc, hắn không hề có cảm thấy nói như vậy có cái gì nghĩa khác, tựa hồ chỉ là ở cảm khái, đương nhiên Cửu Thiên Tông mọi người tất cả đều đồng thời mắt trợn trắng, không biết người còn tưởng rằng bọn họ đại sư huynh cũng muốn tu luyện ma đạo công pháp đâu.

Nam Cung Giác nhíu nhíu mày, hắn tựa hồ không có cảm giác được ác ý, cho nên Cửu Thiên Tông tông chủ cùng trưởng lão một đám người tất cả đều đến bên này là vì cái gì?

Tổng không có khả năng là bởi vì phát hiện hắn cùng Lạc Hòa phải về tới tung tích, riêng tới đón tiếp bọn họ hai cái đi?

Hệ thống ha hả một tiếng, ký chủ tưởng thật đẹp.

Bọn họ là tới giết người nhưng thật ra có khả năng, nghênh đón gì đó, chờ đến ký chủ cũng có thể đạt tới bọn họ tu vi rồi nói sau.

Nam Cung Giác có điểm nghi hoặc hỏi hệ thống: "Ta hiện tại tu vi cùng bọn họ có cái gì khác nhau sao?"

Hệ thống ách.

Nó tư duy còn không có thay đổi lại đây, vẫn luôn cho rằng ký chủ tại đây vài vị trưởng lão sinh thời cũng không thể đạt tới bọn họ độ cao, còn phải chờ tới tương lai vài vị trưởng lão toàn bộ quải rớt thời điểm mới là ký chủ đại triển quyền cước thời điểm.

Dẫn tới nó trong lúc nhất thời đều đã quên mất, hiện tại ký chủ thật là cùng bọn họ Cửu Thiên Tông trưởng lão tu vi tương đương.

Nói cách khác, liền tính bọn họ thật là tới đón ký chủ ngạch, tựa hồ cũng không có gì tật xấu?

Từ từ!

Hệ thống phát hiện chính mình đào cái hố đem chính mình vùi vào đi.

Nó phía trước liền nói là giả thiết, hiện tại chính mình nhưng thật ra thật sự.

Hệ thống đầu trọc.

Nam Cung Giác ha hả một tiếng, đem hệ thống ha hả còn trở về, loại cảm giác này thập phần tốt đẹp.

Hệ thống phía trước những cái đó làm người khó chịu thao tác, một ngày nào đó hắn sẽ nhất nhất tìm trở về. Tuy rằng hắn cũng không biết kia phải chờ tới khi nào.

Hệ thống hoàn toàn không biết nhà mình ký chủ ý tưởng, bị ký chủ bắt được logic bug lúc sau lập tức trở về tự tra chữa trị.

Nói ngắn lại nó hiện tại không thể cùng ký chủ mặt đối mặt, bằng không sẽ bị khả năng tức chết.

Nói số liệu sẽ chết sao?

Nghĩ tới vấn đề này hệ thống ngẩn người.

Nó kỳ thật cũng không biết chính mình có thể hay không tử vong.

Rốt cuộc ở hệ thống khái niệm, hệ thống bản chất là số liệu, số liệu biến mất hẳn là bị gọi là cách thức hóa, nghiêm khắc ý nghĩa đi lên nói, cũng coi như không thượng là tử vong.

Nhưng là hệ thống lại không phải bởi vì cái này mà cảm thấy khiếp sợ.

Nó bỗng nhiên chi gian có một loại điềm xấu dự cảm.

Chủ hệ thống bên kia bất hòa nó liên hệ nguyên nhân, nói không chừng là…… Đã xảy ra chuyện.

Cái này nhận tri làm hệ thống có chút sợ hãi, tuy rằng đối chủ hệ thống cũng không có cái gì khắc sâu cảm tình, bởi vì hệ thống càng thích đem chính mình đối với chủ hệ thống ỷ lại cùng thân cận gọi là số liệu bản năng, nhưng là nó số liệu bản năng cũng không có nói cho nó, nếu chủ hệ thống bên kia xuất hiện vấn đề nó phải làm sao bây giờ.

Hệ thống hoang mang lo sợ thời điểm, Nam Cung Giác đang ở quan sát đến trước mắt thần kỳ một màn.

Cửu Thiên Tông tông chủ trưởng lão thậm chí là Kỷ Thích Sinh đều không có đối Lạc Hòa đột nhiên trở thành ma tu chuyện này có cái gì không giống nhau thái độ, chính yếu chính là, hắn phát hiện những người này tựa hồ còn cảm thấy rất bình thường.

“Lạc Hòa a, ngươi có phải hay không có cái gì đặc thù tu luyện pháp môn a?” Không làm việc đàng hoàng Phong Trúc trưởng lão thấy Lạc Hòa hiện tại tu vi, có điểm đỏ mắt, bởi vì bọn họ hiện tại kỳ thật đã sắp tới rồi thọ mệnh chung điểm —— nếu không có thành công đột phá Diệt Linh Cảnh nói.

Hắn còn có nhiều như vậy mỹ thực không có ăn đủ, một chút cũng không muốn chết ô ô ô.

Nhưng là nói như vậy hắn dò hỏi nhà mình sư đệ sư muội là có thể, hỏi Lạc Hòa nói liền không phải thực thích hợp.

May mắn lúc này tông chủ phát hiện nhà mình xui xẻo sư huynh lại nói sai lời nói, chỉ có thể liếm mặt đem lời nói viên trở về, bằng không chẳng phải là thực mất mặt?

Lạc Hòa lại không có so đo.

Hắn ngay từ đầu thật là có điều phòng bị, nhưng là ở từ Cửu Thiên Tông tông chủ cùng vài vị trưởng lão thái độ bên trong, hắn lại rõ ràng cảm giác được, bọn họ trong lòng là thật sự không có đối chính mình trở thành ma tu chuyện này có cái gì ý tưởng.

Thậm chí bọn họ thái độ hiện tại còn xem như minh xác đứng ở Lạc Hòa bên này.

Hắn có thể đoán được chính mình trở về thời điểm khả năng gặp mặt lâm tình huống, nhưng là không có một cái suy đoán là như bây giờ.

Bất quá này đối với Lạc Hòa tới nói là một chuyện tốt.

Nếu Cửu Thiên Tông là thật sự không so đo này đó, hắn cũng không phải không thể chân chính đem Cửu Thiên Tông trở thành chính mình chân chính tông môn.

Bất quá hắn chỉ là có cái này ý niệm, ý nghĩ đã bị đột nhiên nói chuyện hạ nhậm thiên đánh gãy: "Nói này mấy tiểu tử kia là người nào a? Lạc Hòa các ngươi nhận thức?"

Lạc Hòa: "……"

Nam Cung Giác: "……"

Cửu Thiên Tông tông chủ: "……" Cái gì gọi là "Tiểu gia hỏa"?!

Hắn ánh mắt bất thiện nhìn về phía người nói chuyện, Cửu Thiên Tông các trưởng lão cũng đều đồng thời nhìn chằm chằm nói như vậy hạ nhậm thiên.

Đột nhiên bị vài cá nhân nhìn chằm chằm hạ nhậm thiên có điểm không rõ nguyên do: "Xem ta làm gì? Các ngươi là người nào?"

Cửu Thiên Tông tông chủ cười lạnh: "Ta còn muốn biết ngươi là người nào đâu?"

Tuy rằng hắn bởi vì đột phá duyên cớ thân thể trở nên tuổi trẻ rất nhiều, nhưng là này cũng không phải bị người gọi là "Tiểu gia hỏa" lý do!

Thân là Cửu Thiên Tông tông chủ, từ bọn họ sư phụ kia đồng lứa tu sĩ qua đời về sau, liền không còn có người đem hắn trở thành vãn bối, người này khen ngược, cư nhiên đi lên liền kêu hắn "Tiểu gia hỏa"!

Hắn không có tôn nghiêm sao?

Nhưng mà trên thực tế, hạ nhậm thiên gọi tiểu gia hỏa cũng không phải là hắn một cái, mà là bọn họ nơi này mọi người.

Bao gồm hắn các sư huynh sư tỷ.

Tông chủ đột phá lúc sau tâm cảnh cũng không phải thực ổn định, thế cho nên hiện tại có điểm không rõ ràng lắm chính mình đang làm cái gì.

Đổi thành là ngày thường Cửu Thiên Tông tông chủ Phong Cốc, hắn khẳng định đã sớm từ đối phương thái độ cùng Lạc Hòa bọn họ ở chung bên trong nhìn ra tới vị tiền bối này không đơn giản, nhưng là hiện tại Cửu Thiên Tông tông chủ quan sát đến cũng không có như vậy cẩn thận.

Vì thế hắn trực tiếp đi lên liền khiêu khích một cái hắn trên cơ bản không thể trêu vào tiền bối.

Hạ nhậm thiên tu vi ở mở ra kết giới thời điểm bị hấp thu rất nhiều, nhưng là cảnh giới liền ở chỗ này, liền tính là phóng xuất ra một chút uy áp, cũng có thể đem Cửu Thiên Tông này đó tiểu bối sợ tới mức không nhẹ.

Bởi vì mỗ một loại ác thú vị duyên cớ, hắn không có biểu hiện ra ngoài.

Hắn cười cười: “Kẻ hèn họ Hạ danh nhậm thiên, đương nhiên ta cảm thấy các ngươi Nhân tộc hẳn là tương đối rõ ràng ta ngoại hiệu, đại đa số nhân loại đều thích kêu ta “Ma Vương” đâu.”

“Ta quản ngươi là cái gì Ma Vương……” Vốn đang có điểm tính tình táo bạo Cửu Thiên Tông tông chủ ngậm miệng, trợn mắt há hốc mồm nhìn về phía một đầu tóc bạc thoạt nhìn liền không bình thường hạ nhậm thiên.

Ma Vương!

Về Ma Vương hạ nhậm thiên chuyện xưa hắn thân là Cửu Thiên Tông tông chủ là biết đến.

Bởi vì Cửu Thiên Tông ở lúc ấy vẫn là đệ nhất đại tông, đối với kia một hồi từ Nhân tộc đơn phương khơi mào chiến tranh, bọn họ Cửu Thiên Tông không biết xuất phát từ cái gì nguyên nhân cũng không có lựa chọn trợ giúp nhân loại, nhưng là cũng không có đứng ở Ma tộc kia một bên, mãi cho đến cuối cùng Nhân tộc sở hữu tham dự hãm hại thương tổn Ma tộc người tất cả đều bị trong một đêm toàn bộ diệt tộc, máu chảy thành sông, cuối cùng Ma tộc từ Thượng Ngu Đại Lục hoàn toàn biến mất, sau lại không lâu, ngay cả Yêu tộc cũng dần dần biến mất ở Thượng Ngu Đại Lục.

Cửu Thiên Tông tông chủ xem qua kia một đoạn lịch sử, nhưng là hắn không thể lý giải vì cái gì Cửu Thiên Tông bảo trì trung lập —— đã không có đứng ở Nhân tộc kia một bên kêu gào phải cho những cái đó chết thảm thượng trăm vạn Nhân tộc báo thù, cũng không có ngăn cản Nhân tộc ban đầu bạo hành.

Nhưng là hắn nhớ rõ cuối cùng giết chết vài trăm vạn nhân loại kia một cái tên: Hạ nhậm thiên.

Lúc ấy ở Cửu Thiên Tông tông chủ trong mắt, hạ nhậm thiên kỳ thật không tính là là một cái thuần khiết người xấu, bởi vì hắn một không có thương tổn cập vô tội, nhị dám làm dám chịu, giết người lúc sau còn riêng để lại tên họ, sợ nhân loại không tìm hắn báo thù.

Tuy rằng trên thực tế Nhân tộc xác thật không có người tìm hắn báo thù.

Lúc ấy người biết trên thế giới có Nhân tộc Ma tộc Yêu tộc còn có Quỷ tộc bốn tộc hỗn cư, Ma tộc có Ma Vương Yêu tộc có Yêu Vương, Quỷ tộc cũng có Quỷ Vương, nhưng là Nhân tộc vốn nên tồn tại người vương lại là chưa từng có lộ quá mặt.

Nhưng là mọi người đều suy đoán tứ vương là tồn tại.

Thậm chí đúng là bởi vì kia một hồi Ma tộc tàn sát, làm đại đa số người thấy rõ Ma Vương thực lực, bởi vậy căn bản không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Ở Cửu Thiên Tông tông chủ trong mắt, vị này Ma Vương chính là một cái đặc biệt mang thù người, hắn đột nhiên có điểm thấp thỏm, quỷ biết hắn vừa rồi thái độ có hay không đắc tội với người a?

Tông chủ lâm vào khủng hoảng bên trong.

Hạ nhậm thiên đánh giá Cửu Thiên Tông tông chủ một lát, đột nhiên "Sách" một tiếng: "Tiểu gia hỏa này tu luyện ra đường rẽ?"

Hắn thốt ra lời này xuất khẩu, Cửu Thiên Tông tám trưởng lão hơn nữa một cái phông nền Kỷ Thích Sinh, còn có Cửu Thiên Tông tông chủ đều nhìn lại đây: "Cái gì? Sao có thể?"

Ở Cửu Thiên Tông các trưởng lão thoạt nhìn, bọn họ sư đệ vẫn luôn đều thực bình thường, thực lực treo lên đánh một chúng bọn đạo chích, xử sự rõ ràng có trật tự, nửa điểm đều không giống như là tu luyện xảy ra vấn đề người.

Lạc Hòa cũng bị lời này hấp dẫn lực chú ý.

Chủ yếu là…… Hắn cũng không có phát hiện tông chủ tu luyện ra cái gì vấn đề, thậm chí từ lúc bắt đầu thời điểm hắn liền tông chủ trên người có điểm không khoẻ đều không có phát hiện.

Nếu không phải tông chủ đột nhiên tưởng là điểm pháo đốt dường như động tác, hắn còn liền điểm này không khoẻ đều không có phát hiện.

Lạc Hòa nhíu nhíu mày.

Vẫn luôn cảm giác chính mình cùng bọn họ chi gian nói chuyện không hợp nhau Nam Cung Giác chỉ có thể cùng hệ thống hỏi thăm: "Tông chủ đây là cái gì vấn đề ngươi biết không?"

Hệ thống ngăn chặn trong đầu nơi nào lung tung rối loạn không tốt ý tưởng, nghe thấy được ký chủ vấn đề lúc sau, lập tức rà quét Cửu Thiên Tông tông chủ thân thể, sau đó cười lạnh một tiếng: "Còn có cái gì vấn đề? Tân linh khí đều

không có thói quen liền mạnh mẽ đột phá, này không phải mạnh mẽ tìm chết sao?”

Dựa theo hệ thống tư liệu tới xem, kỳ thật nếu muốn thói quen Thiên Cương linh khí đơn giản nhất phương pháp chính là phế bỏ tu vi trùng tu, nhưng là nói như vậy yêu cầu tu luyện người tuổi không lớn mới được, những cái đó tuổi lớn căn bản không thực dụng.

Không nghĩ tới Cửu Thiên Tông tông chủ quả nhiên là kẻ tàn nhẫn, công pháp đều hoàn toàn không có đổi, một bộ muốn cùng Thiên Cương linh khí liều mạng rốt cuộc bộ dáng, còn mạnh mẽ đột phá, trong thân thể tai hoạ ngầm một vòng khấu một vòng một cái thêm một cái, tùy thời đều có khả năng sụp đổ.

“Cũng không biết vị này tông chủ là nơi nào tới tự tin cảm thấy chính mình không thành vấn đề……” Hệ thống nhỏ giọng nói thầm, bất quá nó cũng rất bội phục vị này Cửu Thiên Tông tông chủ, bởi vì nó phát hiện liền tính là thân thể đã tùy thời muốn xong bộ dáng, nhưng là vị này tông chủ cư nhiên còn một bộ bình tĩnh bộ dáng, đơn từ bề ngoài cùng khí thế tới xem, không có người sẽ cảm thấy thân thể hắn xảy ra vấn đề.

Là kẻ tàn nhẫn.

Hệ thống thập phần cảm khái.

Đổi thành là những người khác không nhất định có như vậy thực lực.

Hạ nhậm thiên cũng rất bội phục Cửu Thiên Tông tông chủ, tuy rằng cái này tiểu gia hỏa thoạt nhìn một bộ vênh váo tận trời bộ dáng, sau lưng thế nhưng thừa nhận như vậy đại thống khổ, không thể không nói là kẻ tàn nhẫn.

Hắn tuy rằng không phải thực đãi thấy nhân loại, cũng không thể không thừa nhận hắn vẫn là có chút xem trọng cái này tiểu gia hỏa liếc mắt một cái.

Nhưng là xem trọng cũng không đại biểu hắn không thù hận Nhân tộc.

Năm đó kia tràng đối với Ma tộc tới nói chính là một hồi tai nạn sự kiện sự tình, Thượng Ngu Đại Lục người tu chân không có một cái tham dự đến trong đó, bọn họ rõ ràng chỉ cần nói nói mấy câu hoặc là lấy ra thái độ, những cái đó cả gan làm loạn Nhân tộc đều không đến mức có lớn như vậy lá gan, nhưng là Nhân tộc tu sĩ không có làm như vậy.

Bọn họ lựa chọn thờ ơ lạnh nhạt.

Cho nên hắn là không có khả năng đối Nhân tộc tu sĩ có bất luận cái gì hảo cảm.

Nhắc nhở một chút Cửu Thiên Tông cái này tiểu gia hỏa thân thể hắn có vấn đề đối với hạ nhậm thiên tới nói cũng đã xem như tận tình tận nghĩa.

Đến nỗi càng nhiều hơn nhiều dư sự tình, hắn là không có khả năng làm.

Lạc Hòa nhìn một chút Cửu Thiên Tông tông chủ tình huống thân thể, cũng thập phần khiếp sợ.

Hắn không biết tông chủ là như thế nào đem chính mình lăn lộn thành hiện tại cái dạng này, nhưng là cũng không gây trở ngại Lạc Hòa cảm thấy loại tình huống này nhìn thấy ghê người.

Bởi vì Cửu Thiên Tông tông chủ tình huống thập phần nghiêm trọng, cùng hắn phía trước sở cho rằng trạng huống một chút đều không phù hợp.

Hắn nguyên bản cho rằng tông chủ nhiều nhất chính là ra một chút sai lầm, sao có thể nghĩ đến thế nhưng toàn thân trên dưới đều như là bị thứ gì tua nhỏ giống nhau thê thảm, cố tình tông chủ thế nhưng còn có thể biểu hiện ra ngoài vân đạm phong khinh bộ dáng —— hảo đi, kỳ thật đầu óc đã có điểm không hảo sử, cũng coi như không thượng là chân chính ý nghĩa thượng vân đạm phong khinh.

Lạc Hòa có chút khiếp sợ cũng có chút dở khóc dở cười.

Hắn không biết vì cái gì Cửu Thiên Tông tông chủ muốn như vậy không màng hậu quả đột phá, tuy rằng đồn đãi bên trong tới Diệt Linh Cảnh tu sĩ đều có thể phi thăng, nhưng là đồn đãi nhưng không có nói thân thể không xong thành cái dạng này còn có thể thuận lợi vượt qua phi thăng lôi kiếp.

Chỉ là Lạc Hòa nghĩ đến có một phần vạn khả năng tính Cửu Thiên Tông tông chủ là bởi vì chính mình nhập ma tin tức truyền tới tông môn duyên cớ mới mạo hiểm đột phá, liền không thể tránh khỏi có điểm áy náy.

Hắn từ Hỗn Nguyên Lâu bên trong móc ra một đóa tản hỏa linh chi, đưa cho đan phong trưởng lão Phong Việt: “Nó có thể giảm bớt tông chủ hiện tại trạng huống, nhưng là nên như thế nào trị tận gốc ta cũng không biết.”

Phong Việt bắt được tản hỏa linh chi lúc sau thập phần kích động, tuy rằng hắn không biết tông chủ rốt cuộc thân thể ra cái gì trạng huống, nhưng là tản hỏa linh chi như vậy thứ tốt, liền tính là không thể dùng quan sát một chút cũng là tốt!

Đây chính là trong truyền thuyết linh thực!

Rất nhiều người hao hết tâm tư đều không thấy được một mặt kia một loại.

Thậm chí phía trước thời điểm còn có đồn đãi đã diệt sạch.

Phong Việt cũng không muốn biết Lạc Hòa là như thế nào được đến tản hỏa linh chi, hắn hiện tại cảm thấy bọn họ lúc trước nhất trí quyết định đứng ở Lạc Hòa bên này lựa chọn phi thường chính xác!

Bằng không hắn sao có thể có cơ hội nhìn thấy tốt như vậy đồ vật?

Cửu Thiên Tông tông chủ từ lúc bắt đầu bị vạch trần thân thể hắn trạng huống có điểm không thích hợp thời điểm, cả người liền ở vào dại ra trúng.

Hắn hao hết tâm tư muốn giấu giếm sự tình, cứ như vậy bị người vạch trần?

------oOo------

Phần 254

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 254: Hệ thống cùng miêu mễ

Nhưng mà hắn không biết chính là, thân thể hắn trạng huống ở Lạc Hòa bọn họ trong mắt, thoạt nhìn giống như là một cái lọt gió cái sàng giống nhau, linh khí tùy thời tùy chỗ đều ở ra bên ngoài tiết lộ, không chỉ có như thế, hắn chung quanh hơi thở thập phần hỗn loạn, làm người tưởng không phát hiện đều rất khó.

Nhưng là này đó cũng không phải trọng điểm.

Trọng điểm là……

Hắn thật vất vả đột phá Diệt Linh Cảnh, vốn dĩ cho rằng chính mình chính là Thượng Ngu Đại Lục đệ nhất nhân, nhưng là sự thật lại nói cho hắn, thân thể hắn xuất hiện ngoài ý muốn, thậm chí căn bản không thể dễ dàng sử dụng linh lực, nếu không thực dễ dàng gặp được khó có thể tưởng tượng nguy hiểm.

Cố tình hắn đột phá Diệt Linh Cảnh tin tức còn đã truyền tới Thượng Ngu Đại Lục các địa phương, hiện tại Cửu Thiên Tông giống như là một cái sống bia ngắm giống nhau bị người nhìn chằm chằm, nói không chừng khi nào liền sẽ xảy ra chuyện.

Hắn thở dài.

Hạ nhậm thiên chỉ là nhìn hai mắt Cửu Thiên Tông tông chủ, liền không có tiếp tục nói chuyện, tuy rằng hắn có có thể trị liệu Cửu Thiên Tông tông chủ biện pháp, nhưng là xem ở vừa rồi Cửu Thiên Tông cái này tiểu gia hỏa thái độ thượng…… Hạ nhậm thiên liền quyết định giả câm vờ điếc.

Dù sao hắn không nói ai biết hắn có thể cứu chữa người biện pháp đâu?

Trừ phi là chính hắn thiện tâm quá độ.

Bất quá cái này ý niệm mới vừa vừa xuất hiện đã bị hạ nhậm thiên cười nhạo một tiếng phủ quyết, bởi vì hắn tuyệt đối không tin chính mình sẽ đối nhân loại sinh ra lòng trắc ẩn loại đồ vật này.

Lúc trước Nhân tộc bao vây tiễu trừ Ma tộc sự tình tuy rằng thịnh bích không có tham dự, nhưng là đúng là bởi vì lúc ấy thịnh bích không biết ở địa phương nào, hạ nhậm thiên đối với cùng chính mình cùng nhau lớn lên, cảm tình giống như là thân muội muội giống nhau thịnh bích đều là có oán hận.

Hắn đối với nhân loại thành kiến nhất thời nửa khắc căn bản không có khả năng tiêu trừ, liền tính là hiện tại thân thể xảy ra vấn đề người là thịnh bích, hạ nhậm

thiên đều không xác định chính mình có thể hay không lựa chọn cứu người.

Hắn châm chọc cười cười, quả nhiên hắn đã hoàn toàn không tính là là cái gì người tốt.

Bất quá hắn bỗng nhiên lại tự giễu cười cười, vốn dĩ hắn liền không phải cái gì nhân loại, không giống như là người tốt không phải cũng là bình thường sao?

Hắn xem nhẹ chính mình nội tâm chợt lóe mà qua giãy giụa, tâm tình có chút hạ xuống.

Nhưng là chính hắn cũng không có ý thức được.

Lạc Hòa bọn họ cũng hoàn toàn không quan tâm như là một cái phông nền giống nhau hạ nhậm thiên là nghĩ như thế nào.

Nam Cung Giác phát hiện Cửu Thiên Tông tông chủ tình huống lúc sau, lựa chọn bên ngoài xin giúp đỡ hệ thống, ở Nam Cung Giác trong lòng, tuy rằng hệ thống rất nhiều thời điểm đều một chút cũng không đáng tin cậy, nhưng là ở đại sự thượng vẫn là thập phần đáng tin.

Tỷ như hắn thập phần yêu cầu đan dược trận pháp pháp khí thứ gì thời điểm.

“Thống a, ngươi có hay không cứu vớt ta tiện nghi sư phụ biện pháp a?”

Hệ thống ở biết được Cửu Thiên Tông tông chủ trạng huống lúc sau nội tâm kỳ thật là có điểm đắc chí, nó hiện tại thập phần hy vọng câu chuyện này hướng đi còn có một chút cùng nguyên tác cốt truyện dính dáng, tỷ như Cửu Thiên Tông tông chủ tử vong ngày cái gì.

Một đoạn này thời gian hệ thống phát hiện một kiện thập phần lệnh người khó chịu khủng hoảng sự tình, đó chính là chủ hệ thống thất liên cùng ký chủ xằng bậy kỳ thật có rất lớn quan hệ, nó thời gian dài liên hệ không thượng chủ hệ thống khủng hoảng bỗng nhiên chi gian nảy lên tới, làm hệ thống nhịn không được bắt đầu miên man suy nghĩ lên.

Nhưng là những lời này nó là một câu cũng không dám nói cho ký chủ.

Nó không biết nói cho ký chủ lúc sau sẽ gặp phải cái gì dạng trạng huống, nhưng là hệ thống cảm thấy cùng chính mình suy đoán khẳng định đều không giống nhau —— rốt cuộc ký chủ là một cái hoàn toàn không ấn lẽ thường ra bài nhân vật.

Nó suy nghĩ, nếu chính mình phát hiện cùng nguyên cốt truyện giống nhau địa phương, hoặc là nghĩ cách đem sự tình đẩy hướng nguyên tác hướng đi nói, có thể hay không liền có khả năng nhìn thấy hoặc là nói là một lần nữa liên hệ thượng chủ hệ thống.

Chủ hệ thống đối với hệ thống ý nghĩa giống như là hài tử cùng mẫu thân, ban đầu rời đi gia không có gia trưởng lải nhải thời điểm, hệ thống thập phần thả bay tự mình, nhưng là chủ hệ thống hoàn toàn mất đi liên hệ lâu lắm thời gian lúc sau, nó lại bắt đầu hoài niệm khởi chính mình lúc trước ở mẫu thân cánh

chim dưới khỏe mạnh trưởng thành, phát hiện cái gì vấn đề đều có thể trực tiếp hướng chủ hệ thống báo sai tốt đẹp nhật tử.

Nó yêu cầu chủ hệ thống.

Vì thế hệ thống ấp úng nửa ngày, nói ra chính mình tìm không thấy trị liệu Cửu Thiên Tông tông chủ phương án nói.

Nam Cung Giác "Nga" một tiếng, không có tiếp tục dò hỏi.

Ở Nam Cung Giác ấn tượng bên trong, hệ thống là không có nói sai cái này lựa chọn, đến nỗi hệ thống ấp úng hành vi, hắn chủ động cấp hệ thống tìm được rồi lý do, cho rằng hệ thống là ở tuần tra tư liệu.

Hắn cũng không có tiếp tục rối rắm, nếu hệ thống nói không có đại khái chính là không có.

Dù sao Cửu Thiên Tông tông chủ đối với Nam Cung Giác tới nói chỉ là một cái không như vậy quen thuộc tiện nghi sư tôn, hắn không có cách nào cũng không có khả năng ngạnh phải hướng hệ thống nơi đó muốn một cái giải quyết phương án.

Nói nữa, sư tôn bị thương, cũng không có trông cậy vào đồ đệ trị liệu đạo lý không phải sao?

Nam Cung Giác yên tâm thoải mái như vậy tưởng tượng, cảm thấy chính mình liền tính là tìm không thấy biện pháp cũng không có gì.

Dù sao ở chỗ này mọi người, không có một cái sẽ trông cậy vào hắn không phải sao?

Bất quá hắn có điểm lo lắng Lạc Hòa.

Hắn không biết Lạc Hòa đối với Cửu Thiên Tông tông chủ rốt cuộc có hay không vài phần thầy trò tình nghĩa, bởi vì phía trước hắn cùng Lạc Hòa ký ức cùng chung thời điểm đã biết Cửu Thiên Tông tông chủ ban đầu tay nhận lấy Lạc Hòa thời điểm, chính là bởi vì Lạc Hòa lấy ra nhất định lợi thế tiến hành rồi đồng giá trao đổi, bởi vậy như vậy xem ra, Lạc Hòa cũng chưa chắc cùng Cửu Thiên Tông có cái gì thâm hậu cảm tình không phải sao?

Nhưng là những việc này, hắn không phải Lạc Hòa bản nhân, là hoàn toàn không biết Lạc Hòa rốt cuộc là nghĩ như thế nào.

Lạc Hòa lúc này tâm tình thập phần phức tạp, hắn ngay từ đầu cho rằng chính mình đối với Cửu Thiên Tông cùng cái này tiện nghi sư tôn là không có gì thầy trò tình nghĩa, bởi vì bọn họ chi gian ở chung cũng không giống như là cái gì bình thường sư đồ ở chung hình thức, tương phản thoạt nhìn càng thêm như là hợp tác đồng bọn, nhưng là tại đây phía trước, Cửu Thiên Tông tông chủ mang theo Cửu Thiên Tông toàn bộ trưởng lão đoàn người tới nơi này cho hắn chống lưng.

Lạc Hòa ở trong lòng tiến hành rồi một phen đấu tranh, cuối cùng sở hữu ý tưởng đều bởi vì hắn căn bản không biết như thế nào cứu trị hiện tại Cửu Thiên Tông tông chủ mà tuyên cáo chung kết.

Lạc Hòa thở dài một hơi, phát hiện chính mình lo sợ không đâu.

Liền tính là hiện tại hắn biết như thế nào cứu trị, tại như vậy nhiều tiền bối trước mặt, phỏng chừng cũng có thể tìm được càng tốt trị liệu phương pháp.

Thanh cừ vốn đang không có phát hiện Cửu Thiên Tông tông chủ thân thể trạng huống rốt cuộc thế nào, nhưng là nghe được bọn họ nhiều người như vậy nói lên lúc sau cũng nhịn không được quan sát một chút, cuối cùng hít hà một hơi, cảm thấy Nhân tộc hậu bối quả nhiên là kia cái gì? Hậu sinh khả uý.

Đối, bởi vì ở thanh cừ trong mắt, hiện tại Cửu Thiên Tông tông chủ tình huống thân thể trên cơ bản xem như một cái nửa chết nửa sống người, nhưng là Cửu Thiên Tông tông chủ thế nhưng có thể mặt không đổi sắc đứng ở bọn họ trước mặt trật tự rõ ràng nói chuyện, đây là như thế nào ý chí lực?

Ngay cả vẫn luôn cho rằng chính mình một người ở quỳnh lĩnh bí cảnh bên trong đóng hàng ngàn hàng vạn năm thật sự là quá thảm thanh cừ đều có điểm tự thẹn không bằng.

Thật sự, so thảm vẫn là nhân loại lợi hại.

Thanh cừ nhịn không được cảm khái.

Bất quá người này thật cũng không phải không có trị.

Đột nhiên, thanh cừ phát hiện rất nhiều đôi mắt đồng thời nhìn về phía hắn phương hướng, thanh cừ nhìn kỹ, tất cả đều là Cửu Thiên Tông kia một đám trưởng lão còn có thân là phông nền Kỷ Thích Sinh, bọn họ đều dùng một loại nóng bỏng ánh mắt nhìn chằm chằm hắn, cơ hồ muốn lão lệ tung hoành.

Thanh cừ không rõ nguyên do, sau đó hắn liền thấy tám lão nhân cùng một cái không hợp nhau Kỷ Thích Sinh đồng thời quỳ trên mặt đất hô to: “Cầu tiền bối chỉ điểm bến mê, muốn như thế nào cứu trị tông chủ thân thể.”

Thanh cừ cả kinh: “Các ngươi là như thế nào biết ta có trị liệu biện pháp?”

Nam Cung Giác mắt trợn trắng.

Vị tiền bối này trong lòng tưởng gì đó thời điểm cũng không biết thành thành thật thật chính mình tưởng liền tính, cư nhiên còn một không cẩn thận nói ra, quả thực là thập phần lệnh người vô ngữ.

Ít nhất Nam Cung Giác thực vô ngữ, hắn giải thích một chút: “Tiền bối ngươi phía trước không cẩn thận nói ra.”

Thanh cừ bừng tỉnh đại ngộ.

Hiểu ra cái quỷ! Hắn cư nhiên đem nói ra tới?

Hắn cảm thấy chính mình là một cái thập phần nghiêm túc nghiêm túc uy nghiêm người, sao có thể tùy tiện đem loại này nói ra tới đâu?

Nhưng là hắn đã nói ra, chỉ có thể căng da đầu tiếp tục nói: "Các ngươi tông chủ thân thể này vấn đề, muốn trước dùng dược điều trị một chút thân thể, sau đó trực tiếp đem hỗn loạn linh khí chải vuốt một chút không phải hảo sao?"

Tám vị trưởng lão nghe thấy được như vậy trả lời, đều nhịn không được có chút thất vọng.

Biện pháp này bọn họ làm sao có thể không nghĩ tới đâu?

Nhưng là bọn họ căn bản không có có thể tới gần tông chủ 1 mét trong vòng địa phương, ở tiếp cận tông chủ 1 mét thời điểm, tông chủ trên người linh khí liền sẽ không phân xanh đỏ đen trắng đánh lại đây, một chút tình cảm đều không lưu, liền tính hiện tại Cửu Thiên Tông tông chủ ở này đó tiền bối trong mắt thoạt nhìn giống như là một cái nhược kê, đại sự này cũng không thay đổi được hiện tại Cửu Thiên Tông tông chủ tu vi đã đạt tới Diệt Linh Cảnh, toàn bộ Cửu Thiên Tông thậm chí là Thượng Ngu Đại Lục có thể vì tông chủ chải vuốt linh khí người, phóng nhãn nhìn lại căn bản không có.

Thanh cừ vừa thấy bọn họ ánh mắt liền biết bọn họ trong đầu đều suy nghĩ cái gì, không khỏi cảm thấy những nhân loại này cũng không có phía trước hắn xem này đó thoại bản bên trong như vậy thông minh, hắn nghĩ nếu chính mình đều đã lắm miệng một lần, nói thêm nữa vài câu cũng không tổn thất cái gì, vì thế mở miệng nói: "Các ngươi phía trước không có nghe thế vị Cửu Thiên Tông tông chủ nói sao? Lạc Hòa hiện tại tu vi đã đạt tới Diệt Linh Cảnh, thậm chí so các ngươi tông chủ còn muốn lợi hại một ít, còn không phải là có sẵn người được chọn sao?"

Cửu Thiên Tông các vị trưởng lão: "Đúng vậy! Ta như thế nào không nghĩ tới?"

Bọn họ sôi nổi hỉ khí dương dương cảm tạ thanh cừ một phen.

Thanh cừ vô ngữ, trong lòng phiên vài cái xem thường: Các ngươi không thể tưởng được cũng không phải là bởi vì ngu xuẩn? Như vậy rõ ràng sự tình bãi ở trước mặt, thế nhưng một đám đều như là ngốc tử dường như.

Lúc này thanh cừ còn không biết nhân gian có một cái từ gọi là quan tâm sẽ bị loạn, nhưng là làm một cái đối nhà mình vô tình phụ hoàng mẫu hậu tức giận không thôi, còn có một đám hồng nhan tri kỷ căn bản không có cảm tình Yêu tộc điện hạ, hiện tại Yêu Vương thanh cừ, hắn là sẽ không bởi vì loại này không thể hiểu được cảm tình mà ảnh hưởng phán đoán.

Nhưng mà đương có một ngày hắn bởi vì một người nga không yêu sinh tử mà cảm thấy trời sụp đất nứt thời điểm, hắn mới bừng tỉnh gian phát hiện chính mình cũng không phải không có cảm tình, chỉ là bởi vì chính mình quá mức với trì độn cái gì đều không có phát hiện thôi.

Nhưng là lúc ấy đã chậm.

Cái kia có thể làm hắn cảm giác được cảm tình người, đã vĩnh viễn biến mất ở hắn sinh mệnh bên trong.

Những cái đó đều là lời phía sau, hiện tại thanh cừ dù sao là sẽ không biết chính mình có như vậy một ngày.

Cửu Thiên Tông các vị trưởng lão ở cảm tạ thời điểm mấu chốt đánh thức bọn họ thanh cừ lúc sau, lại đồng thời dời đi tầm mắt, đáng thương vô cùng tràn ngập tha thiết nhìn chằm chằm Lạc Hòa.

Lạc Hòa: "……"

Sớm biết rằng sẽ như vậy hắn còn rối rắm cái gì, bị nhiều người như vậy nhìn, hắn căn bản ngượng ngùng chối từ, đương nhiên rốt cuộc là không có biện pháp chối từ vẫn là bởi vì chính mình bản thân liền không nghĩ chối từ, chỉ có Lạc Hòa chính mình đã biết.

Nam Cung Giác có chút không thể tin tưởng nhìn chuyện này liền như vậy giải quyết, có điểm kinh ngạc đánh hệ thống: "Thống a, các ngươi hệ thống nên đổi mới một chút a, nhìn xem đơn giản như vậy biện pháp là có thể giải quyết vấn đề, hệ thống thế nhưng không có biện pháp giải quyết, chạy nhanh sửa chữa một chút các ngươi cơ sở dữ liệu. Xem tại đây một lần sự kiện cũng không có ta sự tình gì phân thượng, liền không cần cho các ngươi sửa sai khen thưởng lạp! Ngươi xem ta có phải hay không rất hào phóng?"

Hệ thống tê thanh kiệt lực: "Miêu?"

Cái gì ngoạn ý nhi?

Ký chủ nói đây là tiếng người sao? Cái gì sửa sai khen thưởng? Không có! Hệ thống sao có thể có loại đồ vật này? Không tồn tại!

Hệ thống ở chính mình trong đầu điên cuồng kêu gào, nhưng mà Nam Cung Giác cũng không muốn nghe hệ thống vô dụng vô nghĩa, bởi vậy tự động đem hệ thống tiếng người chuyển hóa thành miêu ngữ, mặc kệ hệ thống như thế nào kháng nghị, ở Nam Cung Giác đến trong tai nghe tới đều là một chuỗi miêu miêu kêu!

Hệ thống: "……"

Tính, chính mình kéo vào tới ký chủ, vẫn là không cần cùng ký chủ chấp nhặt hảo.

Nhưng là lại không có thể đạt thành làm nguyên tác cốt truyện bình thường cử hành một cái thành tựu, hệ thống toàn bộ miêu đều có điểm ủ rũ.

Nó "Miêu" một tiếng, bỗng nhiên xuất hiện ở một cái không gian bên trong, trong không gian cây xanh thành bóng râm phong cảnh tú mỹ, chính yếu chính là, còn có một con cũng không có trường đến bao lớn nhưng là vẫn luôn tồn tại với cái này không gian bên trong Chín Mệnh Miêu.

Nó đi tới Chín Mệnh Miêu bên cạnh, ai oán “Miêu miêu” lên, kể rõ chính mình tao ngộ.

Thực hiển nhiên, hệ thống cũng không cảm thấy còn không đến hai tuổi miêu có thể có cái gì năng lực, thậm chí đều không cảm thấy Chín Mệnh Miêu có thể nghe hiểu nó đang nói cái gì, nó một lần tới không gian sửa sang lại đồ vật thời điểm, ngẫu nhiên gian phát hiện bên trong còn có một con bị bọn họ hoàn toàn quên đi rớt Chín Mệnh Miêu, lúc ấy hệ thống trường Chín Mệnh Miêu nghe không hiểu nó đang nói cái gì, đối với mèo con chính là một đốn đối với ký chủ các loại bực tức.

Sau đó Chín Mệnh Miêu cứ như vậy không hề có đồng ý thời điểm liền biến thành một cái người khác hốc cây.

Hai chỉ miêu tụ ở bên nhau cho nhau nghe không hiểu “Miêu miêu miêu”, không khí nhìn qua đảo cũng rất hài hòa.

Ở chính mình thức hải tìm không thấy đột nhiên biến mất hệ thống Nam Cung Giác tâm niệm vừa động, tiến vào chính mình không gian bên trong, liền thấy như vậy một cái tốt đẹp cảnh tượng.

Đương nhiên, nếu hệ thống miêu miêu miêu không phải đang nói hắn nói bậy nói, Nam Cung Giác tâm tình phỏng chừng cũng không tệ lắm.

Nhưng là ai có thể nghĩ đến đâu?

Đường đường một cái công nghệ cao hệ thống, cư nhiên sẽ biến thành miêu đối với một con tựa hồ còn không có khai linh trí miêu mễ phun tào nó ký chủ, liên tiếp mấy chục câu bực tức đều không mang theo lặp lại đâu.

Nam Cung Giác cười như không cười nghe hệ thống “Miêu” xong rồi toàn bộ nói, mới sâu kín mở miệng: “Ta phía trước cũng không biết ngươi đối ta có nhiều như vậy bất mãn đâu, ta thân ái hệ thống 001~”

Hệ thống đột nhiên nghe thấy được ký chủ thanh âm, có chút hoài nghi miêu sinh ngẩng đầu, quả nhiên liền thấy nó vô lương ký chủ xuất hiện ở chính mình sau lưng, tản ra dày đặc khí lạnh.

------oOo------

Phần 255

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 255: Quỷ Vương bị quên đi

Hệ thống "Miêu" một tiếng, lùi về Nam Cung Giác thức hải, làm bộ vừa rồi kia chỉ miêu không phải nó!

Ký chủ vì cái gì sẽ tại đây loại thời điểm xuất hiện ở trong không gian a?

Hệ thống tỏ vẻ không thể lý giải.

Nam Cung Giác loại này đã nhiều năm không có trải qua không gian một lần nhân vi cái gì sẽ ở nó nói người nói bậy thời điểm vừa lúc xuất hiện a?

Nam Cung Giác cũng là ngẫu nhiên nhớ tới chính mình còn có như vậy một cái không gian, chủ yếu là bởi vì hắn phát hiện hệ thống không ở thức hải, nhưng là hắn thập phần tưởng cùng hệ thống chia sẻ một ít đồ vật, vì thế hắn chỉ có thể tự mình tới tìm kiếm hệ thống, không nghĩ tới thật đúng là liền ở chỗ này.

Nam Cung Giác cười cười: "Làm sao vậy? Thực ngoài ý muốn sao? Nơi này là ta không gian đi?"

Hệ thống thật sâu mà cảm giác được một loại gọi là sống không còn gì luyến tiếc cảm giác.

Nó thật là một cái xui xẻo hệ thống.

Nam Cung Giác cùng hắn hệ thống chi gian mâu thuẫn nhỏ không có khiến cho Lạc Hòa bọn họ chú ý, hiện tại Cửu Thiên Tông tông chủ thân thể trị liệu lửa sém lông mày, Lạc Hòa trực tiếp lựa chọn một cái ẩn nấp địa phương —— tử vong nơi bế quan.

Bị bọn họ từ đầu đến cuối xem nhẹ Quỷ Vương phó tuyên:???

Hắn không xứng có được tên họ sao?

Nhưng mà Lạc Hòa bọn họ căn bản không có ý thức được chung quanh còn có một cái siêu cấp đại sát khí phó tuyên, bởi vì phó tuyên không bệnh tâm thần phát tác thời điểm thập phần vô hại, cũng chính bởi vì vậy, căn bản không có người chú ý tới hắn tồn tại.

Chờ đến sau lại Cửu Thiên Tông các trưởng lão cố mà làm tiếp nhận rồi Lạc Hòa nói muốn ở tử vong nơi cứu trị Cửu Thiên Tông tông chủ sự tình lúc sau, mới thật cẩn thận chiêu đãi Lạc Hòa bên người mấy người này.

Trong đó…… Bọn họ một cái đều nhìn không ra tới chi tiết.

Phong Trúc: "……"

Ta tích cái ngoan ngoãn, Lạc Hòa bọn họ ra một chuyến môn là trêu chọc một đám cái dạng gì kỳ ba?

Ban đầu thời điểm, Lạc Hòa bọn họ bởi vì một cái tông môn nhiệm vụ thế nhưng liền mang về tới bạch tiêu tiền bối như vậy đại sát khí, làm Cửu Thiên Tông danh dự đề cao vài lần, ngay cả Thiên Vũ tông cũng bởi vì không biết Cửu Thiên Tông chi tiết mà không dám vọng động, đến bây giờ mới thôi Thiên Vũ tông cũng không có người dám thượng Cửu Thiên Tông sinh sự.

Đổi thành là trước đây thời điểm, Thiên Vũ tông khẳng định sẽ nương "Luận bàn" linh tinh nguyên do tới Cửu Thiên Tông tìm việc, nhưng là gần nhất trong khoảng thời gian này, liền tính là ở trơ mắt nhìn Cửu Thiên Tông thanh danh đại hiện, Thiên Vũ tông cũng như là rùa đen rút đầu giống nhau co đầu rút cổ ở chính mình địa bàn, căn bản không có bất luận cái gì động tác.

Tuy rằng mà này trong đó duyên cớ, cũng có Thiên Vũ tông lúc trước tới tham gia vạn tông hội nghị thời điểm "Một không cẩn thận" trêu chọc đến bạch tiêu tiền bối, kiến thức tới rồi Cửu Thiên Tông đáng sợ chỗ duyên cớ.

Lúc này đây càng thêm đến không được, nơi này năm cái tu sĩ, trong đó còn có người thậm chí có thể kêu tông chủ "Tiểu gia hỏa", Phong Trúc căn bản không muốn đi tự hỏi những người này rốt cuộc có bao nhiêu đại tuổi tác, nga, chính yếu chính là, có thể kêu tông chủ tiểu gia hỏa tất nhiên cũng có thể như vậy kêu hắn, vì chính mình nào đó tư tâm, hắn quyết định cái gì cũng không hỏi.

Sau đó, Phong Trúc, Cửu Thiên Tông Thiên Nhất Phong trưởng lão, ở cung cung kính kính tiếp đón các vị tiền bối thời điểm, bỏ qua Quỷ Vương phó tuyên.

Phó tuyên ngay từ đầu còn không có ý thức được chính mình bị để sót.

Mãi cho đến mọi người đều xoay người đi rồi, cũng không có người đến hắn trước mặt lắc lư một chút, càng không cần nói cái gì chiêu đãi thân là tiền bối hắn linh tinh, phó tuyên mới phản ứng lại đây, vì cái gì không có người chú ý tới hắn tồn tại?

Tình huống như thế nào?

Tuy rằng phó tuyên vẫn luôn thói quen ẩn nấp ở đám người bên trong làm không thấy được một cái, nhưng là này cũng không phải bọn họ có thể hoàn toàn bỏ qua hắn tồn tại lý do hảo sao?

Quỷ Vương phó tuyên lâm vào buồn bực bên trong.

Liền ở ngay lúc này, giáo dục hùng hệ thống Nam Cung Giác vừa lúc ý thức từ không gian bên trong rút ra ra tới.

Sau đó hắn liền thấy lẻ loi bị rơi xuống Quỷ Vương phó tuyên.

Nam Cung Giác: "……" Nha hoắc!

Việc này có điểm hiếm lạ! Quỷ Vương phó tuyên như vậy cường đại tồn tại chẳng lẽ còn có khả năng sẽ lạc đơn? Hắn đi tới Quỷ Vương phó tuyên bên

người, thật cẩn thận hỏi một câu: “Tiền bối ngươi ở chỗ này ngắm phong cảnh sao?”

Quỷ Vương phó tuyên: “……”

Xem cái quỷ phong cảnh!

Tuy rằng nói thân là một cái Quỷ Vương, từ bị nhốt ở Quỷ giới lúc sau đích xác liền không có tái kiến quá loại này tươi sống phong cảnh, nhưng là hắn muốn thưởng thức phong cảnh khẳng định là ở chính mình bị quên đi phía trước!

Hắn cảm thấy chính mình quỷ khí đều phải áp chế không được.

Này đó nhân tộc đến tu sĩ cũng thật quá đáng một chút! Cái này làm cho đường đường Quỷ Vương sao mà chịu nổi?

Hắn cười lạnh: “Ngươi xem ta này như là đang xem phong cảnh bộ dáng sao?”

Nam Cung Giác cảm giác được đến từ phó tuyên trên người cuồn cuộn quỷ khí, chỉ cảm thấy đối phương có điểm nguy hiểm, nhưng là hiện tại Quỷ Vương có được lý trí, cũng không phải cái gì khó có thể đối phó nhân vật…… Chính yếu nguyên nhân là, Nam Cung Giác hiện tại là ở Thượng Ngu Đại Lục thượng, sử dụng mưa thuận gió hoà quyết còn có thể được đến chung quanh tự nhiên hơi thở thêm thành, tự nhiên là so với phía trước ở Quỷ giới thời điểm dùng một lần linh lực thiếu tam thành như vậy tình huống muốn tốt hơn rất nhiều.

Cho nên Nam Cung Giác có thể bình tĩnh cùng Quỷ Vương phó tuyên nói chuyện, mà không phải cái thứ nhất giấu đi hoặc là chạy xa một chút.

Bất quá, vị tiền bối này không phải đang xem phong cảnh nói, chẳng lẽ……

“Tiền bối ngươi không phải là bị bọn họ bỏ qua đi?”

Tuy rằng Nam Cung Giác cho rằng cái này lý do không thể tưởng tượng, nhưng là nhìn Quỷ Vương phó tuyên lập tức đen hơn mười phần sắc mặt, hắn thế nhưng có một loại cảm thấy chính mình sợ không phải đoán đúng rồi vớ vẩn cảm.

Nói trở về, ở Thượng Ngu Đại Lục quả nhiên một đám đều là nhân tài, bọn họ cư nhiên dám đem nhóm người này nhất không dễ chọc một cái đại lão trực tiếp bỏ qua!

Mặc kệ là ai chiêu đãi này các vị tiền bối, Nam Cung Giác đều có một loại nhịn không được vì đối phương bi ai ý tưởng.

Thật là quá tuổi trẻ, cư nhiên không có chú ý tới như vậy một cái đại sát khí tồn tại.

Bất quá……

Nam Cung Giác vui sướng khi người gặp họa thần sắc bỗng nhiên dừng một chút, hắn dò hỏi một chút ở hắn trước mặt thoạt nhìn phi thường chân thật Quỷ

Vương phó tuyên tiền bối, sau đó có chút không thể tưởng tượng hỏi: “Tiền bối ngươi hiện tại có phải hay không lấy linh thể hình thức tồn tại a?”

Tục truyền nói Thượng Ngu Đại Lục đã vài vạn năm chưa từng có quỷ loại này thần kỳ giống loài xuất hiện, dẫn tới quỷ tu loại này ngưu bức tu chân chủng loại lập tức tuyệt tích, phía trước Nam Cung Giác nghe nói chuyện này thời điểm còn nhịn không được có điểm thổn thức, hiện tại ngẫm lại, phỏng chừng Thượng Ngu Đại Lục cũng không phải không có quỷ, chỉ sợ là Thượng Ngu Đại Lục Nhân tộc đều đã thoái hóa đến liền tính là gặp quỷ cũng không nhận ra được, thậm chí còn theo bản năng đương đối phương không tồn tại.

Nghĩ đến này khả năng, Nam Cung Giác trừu trừu khóe miệng, hắn hướng Quỷ Vương phó tuyên giải thích chuyện này khả năng nguyên do, sau đó nhìn xem Quỷ Vương phó tuyên chung quanh hắc khí một chút tiểu đơn vị, sắc mặt cũng trở nên xấu hổ lên.

“Như vậy a.”

Ở Quỷ Vương phó tuyên phía trước sinh hoạt cái kia thời đại, nhân yêu quỷ quái bốn tộc chi gian chưa từng có quá cái loại này đều đã nhìn thấy người nhưng là lại nhìn không thấy đối phương tình huống xuất hiện, cho nên hắn căn bản không thể tưởng được Nhân tộc bên này tu sĩ thế nhưng đã thoái hóa tới rồi loại trình độ này.

Phía trước thời điểm Quỷ Vương phó tuyên nghe nói qua như vậy một hai câu bởi vì không biết tên nguyên nhân toàn bộ Cửu U tiểu thế giới đang ở bay nhanh thoái hóa chuyện như vậy, nhưng là hắn lúc ấy cũng không có tin tưởng, nhưng mà tình huống hiện tại lại liền vẫn luôn đối cái này suy đoán khịt mũi coi thường Quỷ Vương phó tuyên đều có điểm hoài nghi.

Chẳng lẽ Cửu U tiểu thế giới thật đúng là chính là ở thoái hóa sao?

Như vậy tưởng tượng, Quỷ Vương phó tuyên không khỏi liên tưởng đến Quỷ tộc bên kia tình huống.

Mấy năm nay Quỷ Vương phó tuyên ngẫu nhiên cũng có thanh tỉnh thời điểm, đương hắn tỉnh táo lại thời điểm sẽ quan sát Quỷ tộc sinh linh, sau đó hắn phát hiện Quỷ tộc sinh linh tuy rằng ở thong thả biến nhiều, nhưng là thật nhiều quỷ thế nhưng là không có linh trí, này cùng hắn ý thức tách ra đi kia ba con đại quỷ không giống nhau, những cái đó quỷ mặc kệ là cái gì lai lịch, đều thoạt nhìn xuẩn xuẩn, phía trước thời điểm Quỷ Vương phó tuyên còn tưởng rằng đây là bởi vì này mấy giới quỷ chất lượng không được, một chút cũng không có gì mặt khác ý tưởng.

Phía trước ở Ma tộc thời điểm, hắn nhìn thấy Ma tộc liền hảo đến nhiều, thậm chí vài cái tu vi cao thâm ma, thoạt nhìn một mảnh vui sướng hướng vinh cảnh tượng, bởi vậy đương nghe Nam Cung Giác bọn họ lại nói tiếp Cửu U tiểu thế giới đang ở thoái hóa sự tình thời điểm, Quỷ Vương phó tuyên căn bản liền nửa cái tự đều không tin.

Nhưng mà hiện tại hắn lại nhịn không được có điểm hoài nghi.

Phải biết rằng trước kia thời điểm Nhân tộc những người này so yêu ma quỷ quái đáng sợ nhiều, rất nhiều người đối với lợi dụng mặt khác các chủng tộc có phong phú kinh nghiệm, vài loại môn phái tu luyện công pháp ngay cả thân là Quỷ tộc phó tuyên đều cảm thấy tàn nhẫn đáng sợ.

Càng đáng sợ chính là, trên thực tế, này đó nhân tộc so với hắn tưởng tượng càng thêm đáng sợ.

Bọn họ đối với phân biệt Quỷ tộc Ma tộc Yêu tộc tựa hồ có đặc thù thủ đoạn, lại còn có đặc biệt thích cái gì "Không phải tộc ta, tất có dị tâm" linh tinh quỷ dị ý tưởng.

Bọn họ cũng không nghĩ, bốn tộc chi gian nếu chung sống hoà bình nhiều năm như vậy, tất nhiên là quy tắc cho phép……

Nghĩ tới nơi này, Quỷ Vương phó tuyên bỗng nhiên tạm dừng một chút.

Nếu này nói đến nói, có lẽ bọn họ lúc trước đem tam tộc hoàn toàn cô lập đi ra ngoài cách làm mới là không phù hợp quy tắc.

Này cũng khó trách vì cái gì bốn tộc chi gian đều ở dần dần suy sụp.

Đương nhiên hiện tại Quỷ Vương phó tuyên nhưng không cho rằng Ma tộc không có suy sụp, hắn tương đối có khuynh hướng là hạ nhậm thiên gia hỏa này không cam lòng dẫn tới Ma tộc hiện tại trạng huống, cũng không biết tên kia là tiêu hao quá mức cái dạng gì đại giới mới đổi lấy hiện trạng.

Quỷ Vương phó tuyên nhịn không được hướng Nam Cung Giác hỏi thăm một chút hiện tại Yêu tộc bên kia tình huống, bởi vì thanh cừ bọn họ tồn tại làm hắn kết luận này mấy người nhất định đi quá Yêu tộc bên kia, bằng không thanh cừ không có khả năng sẽ có được Yêu Vương huyền thương năng lực.

Nam Cung Giác không cảm thấy đây là cái gì không thể lời nói đề, thực mau liền đem Yêu tộc bên kia tình huống hướng Quỷ Vương phó tuyên giải thích một chút.

"Ý của ngươi là nói hiện tại Yêu tộc liền hoàn toàn hóa hình đều làm không được, còn có một ít sinh ra thời điểm chính là nửa người nửa thú trạng thái? Có vừa sinh ra chính là động vật hình thái nhưng là lại không thể hóa hình?"

Quỷ Vương phó tuyên là thật sự cảm thấy thập phần kinh ngạc.

Hắn căn bản không có biện pháp tưởng tượng Yêu tộc không có biện pháp hóa hình sẽ là cái dạng gì tình huống, hoàn toàn biến thành thú thái sao? Lúc ấy Yêu tộc lại hay không còn sẽ có được linh trí đâu?

Từ xưa đến nay, phảng phất mọi người đều đã cam chịu Nhân tộc hình thái chính là cao cấp nhất hình thái, nếu là Yêu tộc gần có linh trí nhưng là nhưng không ai hình thái, đối với Yêu tộc tới nói là một cái đả kích to lớn.

Nhưng chính là như vậy bị Thiên Đạo thiên vị Nhân tộc, tựa hồ cũng không có thoát đi khai trận này thoái hóa đả kích.

Quỷ Vương phó tuyên cũng không biết là địa phương nào ra sai lầm dẫn tới hiện tại cục diện, nhưng là từ hắn ở hắc minh vực sâu ra đời tới nay, là có thể loáng thoáng cảm giác được nếu không phải vì cái gì thiên hạ giống loài tất cả đều biến thành trong truyền thuyết thánh nhân, nếu không hắc minh vực sâu cùng hắn liền vĩnh viễn sẽ không tiêu tán.

Cũng nguyên nhân chính là vì như thế, phó tuyên vẫn luôn cho rằng thế giới này cũng không có xuất hiện vấn đề gì.

Bởi vì hắn còn ở sinh trưởng khỏi hẳn, hắc minh vực sâu cũng không có đã chịu nửa điểm ảnh hưởng.

Chỉ là hắn không nghĩ tới, đối hắn không có ảnh hưởng sự tình, đối với mặt khác chủng tộc thậm chí là Quỷ tộc tới nói, đều là cơ hồ ngập đầu tai nạn.

Nam Cung Giác kỳ thật cũng không phải rất rõ ràng này chi gian quan hệ, hắn cùng Quỷ Vương phó tuyên miễn cưỡng xem như trò chuyện với nhau thật vui, sau đó hắn liền phát hiện một kiện càng thêm nghiêm trọng vấn đề: "Cái kia…… Tiền bối, ngươi biết Cửu Thiên Tông các trưởng lão đều hướng cái gì phương hướng đi sao?"

Nam Cung Giác trăm triệu không nghĩ tới chính mình mặt ngoài chỉ là đã phát cái ngốc thế nhưng đã bị người rơi xuống, tuy rằng chủ yếu nguyên nhân là đại gia cam chịu hắn sẽ cùng Lạc Hòa ở bên nhau, bởi vậy căn bản không có kêu hắn duyên cớ, nhưng là Nam Cung Giác phát hiện không chỉ là Quỷ Vương tiền bối bị rơi xuống, ngay cả chính mình kỳ thật cũng là bị quên đi một người, tâm tình tức khắc liền không phải như vậy mỹ diệu.

Quỷ Vương: "……" Ha?

Hắn giống như cũng không biết.

Ở Nam Cung Giác xuất hiện phía trước, hắn còn ở đắm chìm ở chính mình cư nhiên bị Nhân tộc tu sĩ bỏ qua khó chịu bên trong, nơi nào còn có tâm tư chú ý bọn họ rốt cuộc hướng bên kia đi a?

Nam Cung Giác: "……"

Thành đi, bọn họ chỉ có thể chính mình tìm một chút.

Tuy rằng này thoạt nhìn thực xuẩn.

May mắn bên này tính xuống dưới chỉ có một địa phương có nghỉ ngơi địa phương, cứ việc tử vong nơi thập phần nguy hiểm, nhưng là cũng không thiếu đi vào tử vong nơi rèn luyện người, tục ngữ nói có người địa phương liền có thương cơ, dần dà, ở tử vong nơi duy nhất lối vào, quả nhiên hình thành một mảnh thương nghiệp khu, đi vào tử vong nơi người đại đa số đều ở chỗ này nghỉ ngơi chỉnh đốn, kéo thương nghiệp phát triển.

Dần dần nơi này hình thành một cái thành thị, tên là trăm phương thành.

Cái này địa phương người nhiều nhất, cũng là Cửu Thiên Tông các trưởng lão chiêu đãi khách quý có khả năng nhất tới địa phương.

Quả nhiên vừa tiến vào trăm phương trong thành, các loại náo nhiệt cảnh tượng ập vào trước mặt, Nam Cung Giác bỗng nhiên nhớ tới đi ở chính mình bên người Quỷ Vương phó tuyên tiền bối ở người khác trong mắt thoạt nhìn chính là trong suốt, mà hắn sở dĩ ngươi cái kia thấy, vẫn là bởi vì bọn họ phía trước đến Quỷ giới đi một chuyến duyên cớ.

Hắn cùng Quỷ Vương tiền bối thương lượng một chút: "Tiền bối, ngươi có thể hay không hơi chút thi cái pháp, làm cho bọn họ có thể thấy ngươi a?"

Hiện tại tu sĩ nhìn không thấy quỷ là bởi vì Quỷ tộc bản thân đặc thù tính, ai cũng không biết một cái quỷ muốn như thế nào bị người thấy.

Nam Cung Giác tự nhiên cũng không biết.

Cho nên hắn câu này nói đến có điểm hàm hồ, nếu không phải Quỷ Vương phó tuyên biết hiện tại Nhân tộc tình huống, đều phải cảm thấy cái này tiểu quỷ là ở trào phúng chính mình.

Đối với khác quỷ tới nói làm người thấy khả năng có điểm khó, nhưng là đối với thân là Quỷ Vương phó tuyên tới nói, đây là việc rất nhỏ.

Hắn thực mau hiện ra ra thật thể, đến người trước mắt lung lay một vòng, bị người dùng một loại "Người này cái gì tật xấu?" Ánh mắt nhìn vài lần, sau đó hắn bỗng nhiên cứng lại rồi.

Hắn quay đầu nhìn về phía Nam Cung Giác: "Ngươi không phải nói nhân loại đều nhìn không thấy quỷ sao? Vì cái gì đi theo thanh cừ bên người kia hai cái quỷ bị người thấy?"

Nam Cung Giác: "……"

Nga khoát.

Lật xe.

------oOo------

Phần 256

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 256: Quỷ Vương cùng Ma Vương

“Có thể là bởi vì bọn họ không phải chính tông quỷ?”

Nam Cung Giác thật cẩn thận tìm cái căn bản không có khả năng đến lý do.

Tuy rằng ngay cả chính hắn đều cảm giác lời này không thể tin tưởng, nhưng là Quỷ Vương phó tuyên vị này đại lão trầm ngâm một lát, cư nhiên tin loại này cách nói: “Không tồi, ngươi nói có điểm đạo lý.”

Nam Cung Giác: “??” Có đạo lý? Có cái gì đạo lý? Chính hắn cũng không biết có cái gì đạo lý hảo sao? Vị tiền bối này ngươi có phải hay không có điểm mù quáng theo a?

Đương nhiên Nam Cung Giác trong lòng tưởng này đó cũng chỉ dám ở tâm lý tùy tiện ngẫm lại, lại đi theo chính là không dám nói ra.

Nam Cung Giác nhưng một chút đều không cảm thấy vị tiền bối này hảo tính tình gì đó, tương phản còn cảm thấy vị tiền bối này thập phần đáng sợ.

Đặc biệt là tức giận thời điểm.

Cũng may vị tiền bối này tựa hồ đã quên mất chính mình ban đầu thời điểm vì cái gì muốn tới đến Thượng Ngu Đại Lục, tương phản còn đối cùng Cửu Thiên Tông phía trước tu sĩ đối hắn hờ hững mà canh cánh trong lòng. Nam Cung Giác trong lòng thập phần hoài nghi vị tiền bối này có phải hay không sẽ thừa dịp mọi người không có chú ý thời điểm trộm mà tìm tra.

Vừa lúc lúc này so với bọn hắn trước một bước tới trăm phương thành hạ nhậm thiên đã đi tới, gặp được Nam Cung Giác cùng Quỷ Vương phó tuyên, lập tức đi lên đi cười nhạo: “Nha hoắc! Này không phải Quỷ Vương phó tuyên sao? Ngươi như thế nào ở chỗ này a? Ta nói vừa rồi như thế nào tìm không thấy ngươi đâu, nguyên lai là bị quên mất a……” Hắn trào phúng xong rồi phó tuyên lúc sau mới phát hiện Nam Cung Giác thế nhưng đứng ở phó tuyên bên người, hạ nhậm thiên có điểm tò mò, “Ngươi như thế nào cùng hắn ở bên nhau a?”

Nam Cung Giác có điểm không hiểu ra sao, đồng dạng là bị Cửu Thiên Tông các đại lão quên đi người, hắn cùng Quỷ Vương tiền bối ở bên nhau mới là bình thường đi?

Hắn vẻ mặt hắc tuyến, không biết chính mình nên như thế nào giải thích, nhưng thật ra Quỷ Vương phó Tuyên Hoà hạ nhậm thiên không đối phó, trực tiếp trở về một câu: “Hắn tự nhiên là lưu lại chiêu đãi ta cái này tiền bối, chẳng lẽ ngươi cho rằng tất cả mọi người cùng ngươi đãi ngộ giống nhau sao?”

Nam Cung Giác hết đường chối cãi: Ta không phải ta không có!

Đáng tiếc chính là cũng không có người nghe hắn nói lời nói, hơn nữa mọi người đều ăn ý bỏ qua hắn tồn tại.

Phụ trách chiêu đãi Lạc Hòa bọn họ không biết từ địa phương nào mang lại đây các đại lão Phong Trúc nguyên bản là bồi hạ nhậm thiên cùng nhau ra tới, tuy rằng chủ yếu tác dụng là đương cái dẫn đường, ở Thượng Ngu Đại Lục có thể làm hắn tự mình đương dẫn đường người lại có mấy cái? Nhưng là cố tình Phong Trúc biết này các vị tiền bối mặc kệ nói cái gì chính mình đều cần thiết muốn tuân thủ, bởi vì bọn họ tới rồi cái này cảnh giới đều có thể cảm nhận được này các vị tiền bối cường đại, căn bản không phải bọn họ có thể chống lại tồn tại.

Vì thế Phong Trúc liền không cẩn thận vây xem cảnh tượng như vậy.

Đương hắn thấy hạ nhậm ngày trước bối thế nhưng chạy đi lên khiêu khích một cái hắn hoàn toàn nhìn không ra tới tu vi người thời điểm, Phong Trúc kỳ thật có điểm khiếp sợ với vị tiền bối này nhàm chán, nhưng là đương hắn nghe thấy được đối phương trực tiếp sặc thanh trở về thời điểm, liền minh bạch vị này phỏng chừng cũng là một cái tiền bối, nghe bọn họ ý tứ, giống như phía trước thời điểm vẫn là cùng hạ nhậm ngày trước bối bọn họ cùng nhau tới?

Phong Trúc dọa ra một thân mồ hôi lạnh.

Phía trước thời điểm hạ nhậm ngày trước bối nói gì đó? Bọn họ đem một cái khả năng rất lợi hại tiền bối rơi xuống?

Phong Trúc cảm thấy chính mình sợ là muốn xong đời.

Liền ở ngay lúc này, hắn thấy đứng ở vị kia không biết tên tiền bối bên người Nam Cung Giác.

Đối với Nam Cung Giác tiểu tử này, kỳ thật Phong Trúc đối hắn ấn tượng gần ở chỗ cùng hắn cùng nhau ăn một đốn thịt nướng tình nghĩa thượng, nhưng là lúc này hắn cũng mặc kệ rốt cuộc cùng cái này đệ tử có quen thuộc không, trực tiếp truyền âm hỏi: “Hai vị này tiền bối là chuyện như thế nào?”

Nam Cung Giác bỗng nhiên bị truyền âm, mới phát hiện Thiên Nhất Phong trưởng lão Phong Trúc tiền bối thế nhưng ở hạ nhậm ngày trước bối sau lưng, thấy hắn xem qua đi, còn đối hắn làm mặt quỷ một phen.

Nếu không phải phía trước liền nhận được truyền âm, Nam Cung Giác phỏng chừng chính mình hoàn toàn xem không hiểu vị tiền bối này ánh mắt ý bảo là cái quỷ gì ngoạn ý.

Hắn lời ít mà ý nhiều giải thích một chút: “Hai vị này tiền bối đại khái là một cái thời kỳ người, khả năng có điểm túc oán, cụ thể ta cũng không rõ ràng lắm, dù sao tùy tiện bọn họ như thế nào nháo đi, dù sao bọn họ loại này đại lão chi gian sự tình chúng ta cũng cắm không thượng thủ.”

Phong Trúc kinh ngạc một chút Nam Cung Giác cùng hắn nói chuyện ngữ khí, nhìn kỹ, lại bỗng nhiên phát hiện một kiện thập phần không thể tưởng tượng sự tình.

Tiểu tử này tu vi thế nhưng đã cùng chính mình lực lượng ngang nhau?

Lúc trước không đến 500 tuổi tới Tạo Linh Cảnh tu vi, còn vì thế cảm thấy đắc chí Phong Trúc cảm thấy chính mình chân chính kiến thức tới rồi cái gì gọi là nhân ngoại hữu nhân thiên ngoại hữu thiên.

Tiểu tử này tuổi tác thoạt nhìn còn bất quá 30…… Không, thậm chí căn bản đều không có 25!

Hai năm trước bọn họ Cửu Thiên Tông thu đồ đệ thời điểm tựa hồ có ai lại nói tiếp quá đứa nhỏ này vừa mới hảo 18 tuổi!

Nghĩ tới này đó, Phong Trúc càng là kinh ngạc mạc danh.

Hắn không biết đệ nhất nhậm tông chủ lưu lại một ít về "Thiên mệnh chi tử" truyền thuyết, chỉ là gặp được hiện tại Nam Cung Giác thành tựu, cảm thấy thập phần đáng sợ!

Lúc này mới ngắn ngủn hai năm thời gian, Nam Cung Giác tu vi cũng đã tới hiện tại trình độ, nếu là lại cho hắn một chút thời gian đâu, chẳng phải là liền toàn bộ Thượng Ngu Đại Lục đều ngăn không được tiểu gia hỏa này tu vi sao?

Nói như thế tới, đại lục chẳng phải là muốn phá cách làm cái này tiểu gia hỏa phi thăng……

Nghĩ đến đây, Phong Trúc bỗng nhiên hô hấp cứng lại.

Gần nhất Thượng Ngu Đại Lục sinh ra đủ loại sự tình, tế cứu xuống dưới cùng cái này tiểu gia hỏa cùng với Lạc Hòa thoát không được can hệ, bao gồm phía trước phát hiện linh khí vấn đề, truyền thừa vấn đề, thậm chí không ít người còn suy đoán Thượng Ngu Đại Lục nhiều năm như vậy không có người tới Diệt Linh Cảnh đều là bởi vì linh khí bị phong ấn duyên cớ, này không, linh khí sống lại mới bao lâu thời gian, Cửu Thiên Tông tông chủ cũng đã đột phá Diệt Linh Cảnh, trở thành từng ấy năm tới nay, Thượng Ngu Đại Lục cái thứ nhất có thể tới cái này cảnh giới tu sĩ, tuy rằng tông chủ cũng bởi vì chuyện này trả giá rất lớn đại giới, nhưng là hiện tại có Lạc Hòa, vấn đề này cũng giải quyết dễ dàng.

Lại làm Phong Trúc nhịn không được nghĩ tới phía trước thời điểm Thượng Ngu Đại Lục đại bộ phận tu sĩ đều ở nghị luận linh khí vấn đề căn nguyên, chính là bởi vì cái này đệ tử tiếp một cái ngày thường căn bản không có người sẽ nhiều xem một cái tông môn nhiệm vụ lúc sau sinh ra một loạt phản ứng dây chuyền.

Nếu Phong Trúc biết có một loại cách nói gọi là thiên mệnh chi tử nói, phỏng chừng còn sẽ không cảm thấy thập phần kinh ngạc, nhiều lắm là hoài nghi một chút bọn họ tông môn có phải hay không ra một cái thiên mệnh chi tử, nhưng là

tình huống hiện tại rõ ràng, Phong Trúc không biết về thiên mệnh chi tử đồn đãi, nhìn Nam Cung Giác biểu tình liền có điểm vi diệu.

Cũng may mặc kệ nói như thế nào, hiện tại Nam Cung Giác đều vẫn là Cửu Thiên Tông chủ phong người, từ mỗ một loại góc độ đi lên nói vẫn là tông chủ thân truyền đệ tử, cũng chính là Phong Trúc sư điệt, cho nên hắn thực mau giấu đi chính mình kinh ngạc.

Đương nhiên, có lẽ hắn còn cần trước khuyên một chút hai vị này tiền bối.

Nam Cung Giác sự tình trước đặt ở một bên, hắn lại cấp cái này tiểu sư điệt truyền âm: "Vừa rồi hạ tiền bối nói chúng ta đem mặt khác một vị tiền bối quên đi là chuyện như thế nào? Chúng ta vừa rồi là thật sự không biết còn có như vậy cho rằng tiền bối……"

Phong Trúc trong lòng khổ, nhưng là hắn nói không nên lời, bởi vì hắn cũng hoàn toàn không biết nên như thế nào giải thích hiện tại cái này trạng huống. Ngay từ đầu thời điểm bọn họ rõ ràng đã đem sở hữu ở bên kia người, trừ bỏ chủ động ẩn nấp chính mình hành tung, làm chính mình thoạt nhìn giống như là một cái đơn thuần phông nền Nam Cung Giác bên ngoài mọi người đều cung cung kính kính thỉnh lại đây, không có đạo lý sẽ rơi rớt một cái a?

Phong Trúc nghĩ trăm lần cũng không ra.

Nam Cung Giác thập phần có thể thể hội Phong Trúc chua xót, hắn giải thích một chút: "Này không phải sư thúc vấn đề, vị tiền bối này thân phận tương đối đặc thù, ta không biết hắn có nguyện ý hay không lộ ra chính mình thân phận, yêu cầu hỏi trước quá tiền bối lại nói cho sư thúc, nhưng là lúc ấy không nhìn thấy hắn cũng không phải bởi vì đại gia ánh mắt không tốt, mà là bởi vì cái này tiền bối ở lúc ấy chính là nhìn không thấy trạng thái."

Phía trước phát hiện Quỷ Vương phó tuyên còn ở nơi đó ngây ngốc đứng thời điểm, Nam Cung Giác trong lòng cũng thập phần thấp thỏm, sợ Cửu Thiên Tông cao tầng là bởi vì phó tuyên tiền bối thoạt nhìn không chớp mắt cố ý bỏ qua vị tiền bối này, tuy rằng thực mau nó liền phủ định cái kia suy đoán, bởi vì nói vậy, phỏng chừng chính mình vừa xuất hiện, Quỷ Vương phó tuyên tiền bối liền sẽ trước đem hắn cấp lộng chết, sau đó tái xuất hiện ở Cửu Thiên Tông này vài vị trưởng lão trước mặt, đem này vài vị có mắt không thấy Thái Sơn trưởng lão lộng chết.

Cũng may ngay lúc đó phó tuyên tuy rằng thoạt nhìn thập phần mờ mịt, nhưng là cũng không có cái gì sát khí.

Cũng đúng là bởi vì như vậy, Nam Cung Giác mới có thể đem phó tuyên tiền bối mang lại đây.

Bất quá hắn như vậy vừa nói. Nhưng thật ra làm Phong Trúc càng thêm tò mò, là cái dạng gì công pháp còn có có thể làm người nhìn không thấy một mặt?

Nam Cung Giác đã nhìn ra vị này trưởng lão không chỗ sắp đặt lòng hiếu kỳ, cảm giác thập phần vô ngữ, bất quá nếu vị tiền bối này một bộ tò mò bộ dáng, hắn nhịn không được cong cong môi, thần bí truyền âm nói: "Tiền bối có biết thế giới này còn có Quỷ tộc?"

Về chủng tộc truyền thuyết Phong Trúc cũng là nghe qua như vậy vài câu, đương nhiên chủ yếu là bởi vì bọn họ tuổi trẻ thời điểm sau bị bức đến Cửu Thiên Tông Tàng Thư Các đọc sách, bọn họ sư phụ hứng thú lên đây còn phải tiến hành một phen khảo giáo nào một loại.

Vì thế trong lòng kỳ thật chỉ có ăn nhậu chơi bời Phong Trúc cũng không thể không từ Tàng Thư Các nhìn một đống lớn thư, sau đó đã biết thượng cổ thời kỳ thời điểm tiểu thế giới kỳ thật là bốn tộc hỗn cư trạng thái, tuy rằng không biết cái gì nguyên nhân mặt khác tam tộc bỗng nhiên chi gian biến mất, trong lịch sử không có bất luận cái gì ghi lại, biết ngay lúc đó sự tình tu sĩ cũng giữ kín như bưng. Chờ đến sau lại, biết lúc trước sự tình tu sĩ cũng đều bởi vì không có đột phá khả năng tính tất cả đều mang theo lúc trước ký ức chết đi, cái kia thời kỳ rốt cuộc đã xảy ra cái gì biết đến người càng thêm thiếu.

Về bốn tộc chi gian sự tình cứ như vậy dần dần mà không vì người biết.

Nhưng là Cửu Thiên Tông Tàng Thư Các thành lập thời gian tương đối lâu dài, bên trong vẫn như cũ có chút ghi lại bốn tộc thư, lúc này mới làm Phong Trúc đã biết một ít cũng không chuyện quan trọng.

Tỷ như đã từng Thượng Ngu Đại Lục bốn tộc san sát, nhân tu càng là thường thường gặp quỷ, còn có quỷ tu như vậy tồn tại, nhưng là không biết từ khi nào bắt đầu, Nhân tộc tân trang không còn có nhìn thấy quá quỷ tu, yêu tu cũng đều không thấy bóng dáng, duy nhất còn tồn tại với Thượng Ngu Đại Lục thượng chỉ còn lại có ma tu, hơn nữa này đó ma tu cũng không phải cái gì đứng đắn Ma tộc, mà cơ hồ tất cả đều là Nhân tộc tu sĩ chuyển tu ma đạo.

Bằng không gọi là ma tu mà không phải Ma tộc đâu?

Phong Trúc gật đầu, tuy rằng cũng không rõ vì cái gì Nam Cung Giác muốn hỏi như vậy: "Ngươi hỏi cái này để làm gì?" Hắn bỗng nhiên mở to đôi mắt, có điểm không thể tin được, "Chẳng lẽ?"

Phong Trúc kích động đến ngay cả truyền âm đều có điểm phá âm.

Phải biết rằng Thượng Ngu Đại Lục nhiều năm như vậy không có gặp qua một cái quỷ, Phong Trúc thế nhưng ở chỗ này gặp được, hơn nữa vị này quỷ tu tiền bối tựa hồ thực lực còn rất cao, trách không được bắt đầu thời điểm bọn họ hoàn toàn không thấy được vị tiền bối này, nguyên lai là bởi vì tiền bối là một người quỷ tu!

Tuy rằng Nam Cung Giác còn không có cho hắn xác thực hồi đáp, nhưng là Phong Trúc cơ hồ đã cho rằng chính mình đoán được chính xác đáp án!

Nam Cung Giác phát hiện Phong Trúc trưởng lão kích động, nhưng mà hắn cũng không có biểu hiện ra ngoài đồng dạng cảm xúc, chỉ là thần sắc trở nên càng thêm thần bí khó lường, hơn nữa còn ở tiếp tục truyền âm: "Trưởng lão ngươi đoán không sai, nhưng là kinh ngạc sự tình còn không chỉ có như thế đâu, ngươi biết phía trước các ngươi chiêu đãi kia mấy cái tu sĩ sao? Hạ nhậm ngày trước bối là trong truyền thuyết Ma Vương, phía trước cái kia thoạt nhìn một chút cũng không chớp mắt thanh cừ tiền bối cũng là gần nhất vừa mới được đến Yêu Vương truyền thừa đương nhiệm Yêu Vương, đến nỗi vị này bị đại gia bỏ qua Quỷ tộc tiền bối, chính là liền Yêu Vương cùng Quỷ Vương liên thủ đều không nhất định có thể đối phó Quỷ Vương……"

Nam Cung Giác ngữ khí có chút vui sướng khi người gặp họa, chủ yếu bởi vì chuyện này không phải hắn khiến cho, bởi vậy Nam Cung Giác cảm giác chính mình xem cái náo nhiệt hẳn là không có gì ghê gớm.

Dù sao chuyện này chính là thực náo nhiệt, hơn nữa, Nam Cung Giác thập phần muốn nhìn một chút Cửu Thiên Tông các vị trưởng lão muốn xử lý như thế nào hiện tại loại tình huống này.

Bất quá thực mau Nam Cung Giác liền không như vậy suy nghĩ, bởi vì hắn phát hiện được đến xác thực tin tức lúc sau, Phong Trúc lập tức cấp mặt khác vài vị trưởng lão gửi đi mấy trương đưa tin phù, đem tin tức này truyền ra đi.

Tuy rằng nói Cửu Thiên Tông mặt khác trưởng lão kỳ thật cũng không phải thập phần tin tưởng Nam Cung Giác theo như lời nói, bởi vì Nam Cung Giác ở bọn họ xem ra chỉ là một cái vãn bối, lời nói nói không chừng có vài phần khuếch đại, nhưng là này các vị tiền bối tu vi bọn họ cố tình lại đều thấy không rõ lắm, trí năng dựa theo Phong Trúc đưa tin công đạo như vậy thật cẩn thận đối đãi này các vị tiền bối.

Nam Cung Giác há hốc mồm: Này cư nhiên cũng đúng?

Sự thật chứng minh, thật đúng là không có gì sự tình là không có khả năng, Phong Trúc cũng không chỉ có chỉ có ăn như vậy một cái kỹ xảo, ở đã biết hai vị tiền bối thân phận thật sự lúc sau, hắn liền đứng ra đảm đương người hoà giải, tuy rằng nói lên tác dụng cũng không phải mặt mũi của hắn, mà là bởi vì hắn nói chuyện dễ nghe, làm hai vị này tiền bối tạm thời hành quân lặng lẽ, thành thành thật thật đi theo Phong Trúc đi trước bọn họ chuẩn bị tốt địa điểm —— cũng là Cửu Thiên Tông ở tử vong nơi cứ điểm, hơn nữa nhanh chóng cấp hai vị tiền bối an bài hảo trụ địa phương.

Cuối cùng mặc kệ là Quỷ Vương phó tuyên vẫn là Ma Vương hạ nhậm thiên, đều đối với Cửu Thiên Tông an bài thập phần vừa lòng, Phong Trúc các sư đệ sư muội ở ngay lúc này, cũng bỗng nhiên nghĩ tới lúc trước bọn họ bị Phong Trúc vị sư huynh này bằng vào ba tấc không lạn miệng lưỡi lừa dối tới rồi chủ phong đã bái một cái bệnh tâm thần sư phụ sợ hãi.

Vì thế Nam Cung Giác phát hiện Phong Trúc trưởng lão tựa hồ bị mặt khác vài vị trưởng lão liên thủ không dấu vết bỏ qua.

Hắn không rõ đây là vì cái gì.

Cũng may kế tiếp một đoạn thời gian đại gia tường an không có việc gì chờ tới rồi Cửu Thiên Tông tông chủ cùng Lạc Hòa bế quan ra tới.

------oOo------

Phần 257

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 257: Thiên Đạo báo động trước

Vẫn luôn nhìn hạ nhậm ngày trước bối cùng phó tuyên tiền bối hai người đối chọi gay gắt, nhưng là Phong Trúc trưởng lão quả nhiên là một cái thật sự lực sĩ, cư nhiên dám cuốn tiến như vậy Tu La tràng bên trong, thậm chí còn dám khuyên can.

Nam Cung Giác không có lúc nào là không ở lo lắng Phong Trúc trưởng lão một không cẩn thận làm tức giận hai vị này tiền bối sau đó bị người một cái tát chụp chết, chỉ có thể vẫn luôn ở một bên nhìn, tính toán thực sự ở không được nói liền nếm thử một chút kêu gọi Thiên Đạo.

Dù sao cái này tiểu thế giới thật sự loạn lên khẳng định không phải là Thiên Đạo muốn thấy kết quả, cho nên Thiên Đạo hẳn là sẽ không nhìn hai người kia hồ nháo đi?

Lúc này Nam Cung Giác hoàn toàn không có ý thức được chính mình tựa hồ đem triệu hoán Thiên Đạo loại chuyện này xem đến thập phần bình thường.

Tuy rằng này trong đó chủ yếu là Thiên Đạo chính mình không biết bảo trì cảm giác thần bí nguyên nhân, Nam Cung Giác ý nghĩ như vậy cùng Thiên Đạo phía trước lần lượt xuất hiện ở Nam Cung Giác thức hải bên trong có lớn lao quan hệ.

Cũng may ở Nam Cung Giác bị này ba người bức điên phía trước, Lạc Hòa cùng Cửu Thiên Tông tông chủ cùng nhau đã trở lại.

Tông chủ vừa trở về liền thấy đối chọi gay gắt hạ nhậm ngày trước bối cùng phó tuyên tiền bối, hơn nữa đồng thời phát hiện chính mình vẫn như cũ xem không rõ hai người kia tu vi, hắn không thể không thừa nhận một sự kiện, đó chính là Lạc Hòa mang về tới này mấy cái tu sĩ đều không phải người thường.

Đương hắn phát hiện nhà mình không đáng tin cậy sư huynh cư nhiên còn có thể tại hai vị tiền bối Tu La tràng trung gian chuyện trò vui vẻ thậm chí khuyên can cảnh tượng thời điểm, cảm giác giọng nói đều phải nhắc tới tới.

Thật không hổ là đại sư huynh.

Phong Cốc trong lòng cảm khái, lúc trước nếu không phải cho rằng chính mình tu vi duyên cớ, phỏng chừng không có có cơ hội trở thành Cửu Thiên Tông tông chủ.

Nhưng là hắn hiển nhiên không biết, hắn sư huynh như vậy một cái lười người, sao có thể cho chính mình không có việc gì tìm việc?

Lúc trước vốn dĩ lão tông chủ là muốn làm Phong Trúc trực tiếp tiếp nhận chức vụ tông chủ vị trí, nhưng là bị hắn tìm rất nhiều lấy cớ chối từ, cuối cùng mới bị đời trước tông chủ như là ném phỏng tay khoai lang giống nhau trực tiếp ném cho Phong Cốc.

Cho nên nói mặc kệ lúc trước hắn tu vi là cái dạng gì, đến cuối cùng tông chủ chi vị tám chín phần mười vẫn là sẽ rơi xuống trên đầu của hắn.

Bởi vì hắn mặt khác các sư huynh sư tỷ một đám đã sớm đã chọn lựa hảo ái mộ ngọn núi, liền chờ khi nào dọn đi vào, mà Phong Trúc ngay từ đầu ai cũng nhìn không ra tới hắn ý tưởng, mới làm Cửu Thiên Tông lão tông chủ cho rằng Phong Trúc có muốn đương tông chủ ý tưởng.

Ai có thể biết vị này gần là bởi vì đã sớm theo dõi không ai nhìn trúng Thiên Nhị Phong cùng với trên núi đầu bếp đâu?

Ngay cả Phong Cốc chính mình đều không có nghĩ đến.

Bất quá hắn lúc trước liền biết, đại sư huynh nếu là đương tông chủ nói, khẳng định có thể so sánh chính mình làm được càng tốt.

Giống như là hiện tại, đại sư huynh có thể mặt không đổi sắc cùng hai vị thực lực viễn siêu với bọn họ tiền bối chuyện trò vui vẻ, nhưng là Phong Cốc trong lòng lại đối với vị tiền bối này có chút sợ hãi.

Phong Cốc trong lòng có chút cảm khái, chính mình quả nhiên vẫn là không bằng sư huynh.

Khó trách lúc trước sư phụ luôn là oán trách sư huynh không làm việc đàng hoàng, nhưng là nhưng vẫn đều làm hắn tiếp tục nỗ lực.

Nhưng là Phong Cốc uể oải cũng không có liên tục bao lâu.

Ở tử vong nơi đem kinh mạch bên trong xuất hiện vấn đề giải quyết lúc sau, Cửu Thiên Tông tông chủ phát hiện chính mình loáng thoáng chi gian cảm giác được phi thăng cơ hội.

Chỉ cần cho hắn nhất định thời gian, hắn là có thể đủ phi thăng, nói không chừng sẽ trở thành Thượng Ngu Đại Lục nhiều năm qua cái thứ nhất phi thăng tu sĩ.

Đến lúc đó tông môn phá sự còn không đều là muốn giao cho sư huynh?

Như vậy tưởng tượng quả nhiên Cửu Thiên Tông tông chủ liền vui sướng rất nhiều.

Ai cũng không biết hắn ý tưởng.

Cũng không có người chú ý tới tông chủ tiểu tâm tư, đại gia ở Lạc Hòa bọn họ đã trở lại lúc sau, hạ nhậm thiên cùng phó tuyên ăn ý đình chỉ ấu trĩ khắc khẩu hành vi, bọn họ đem người tụ tập ở bên nhau, giải thích một chút hiện tại Cửu U tiểu thế giới gặp được vấn đề.

Cửu Thiên Tông các trưởng lão cũng đều may mắn tham gia lúc này đây sự kiện.

“Không thể nào?” Phong Trúc nghe bọn họ miêu tả liền cảm thấy không thể tưởng tượng, chuyện như vậy thật sự có khả năng phát sinh sao?

Cửu U tiểu thế giới thế nhưng bởi vì không biết danh cục đá mà đang ở thong thả thoái hóa bên trong, nói không chừng tới rồi khi nào, cũng chỉ dư lại một chút không thể tu luyện người thường?

Như vậy tin tức bất luận cái gì một cái tu sĩ đều không có biện pháp tiếp thu.

Đặc biệt là lúc này bọn họ còn nghe nói không thể phi thăng chuyện này bản chất thật đúng là cùng linh khí bị phong ấn chuyện này có quan hệ, càng là oán trách Nhân tộc tổ tiên cách làm.

Bởi vì kia một đoạn thời gian lịch sử cơ hồ không có bất luận kẻ nào biết, cũng không có bất luận cái gì ghi lại, nói cách khác, bọn họ căn bản ngạch không thể nào khảo chứng Nam Cung Giác bọn họ cách nói rốt cuộc có phải hay không thật sự.

Bất quá bọn họ đều xem qua một ít ghi lại, đều biết Nhân tộc cùng Ma tộc chi gian tồn tại thật lớn mâu thuẫn không thể điều hòa, cứ như vậy, bọn họ cùng hạ nhậm ngày trước bối ngồi ở cùng nhau thời điểm luôn là cảm giác trong lòng có điểm e ngại.

Đặc biệt là vị tiền bối này cũng không phải là cái gì bình thường Ma tộc, mà là Ma tộc Ma Vương.

Bất quá hạ nhậm thiên nhưng thật ra không có đưa bọn họ này đó tiểu tâm tư để vào mắt, dùng hắn nói tới nói, đại khái là lúc trước hắn trong một đêm tàn sát sạch sẽ Nhân tộc gần trăm vạn nhân loại thời điểm, hắn liền cảm giác được nhận tri người của hắn đều dùng loại này kính sợ có thần sắc sợ hãi nhìn hắn, hiện tại hắn đều đã thói quen.

Phải nói là đều thói quen so này đó còn muốn lộ liễu mấy chục lần biểu tình, hiện tại đối với mấy người này tộc tiểu bối thật cẩn thận biểu tình hắn một chút đều không cảm thấy ngoài ý muốn.

Nhưng thật ra như vậy xem ra, lúc trước đối với hắn tồn tại một chút đều không cảm thấy sợ hãi thậm chí còn dám âm thầm trêu chọc hắn Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa này hai cái tiểu bối so này đó cái gọi là tiền bối còn muốn càng tốt hơn. Đương nhiên, bọn họ bên trong cũng không phải không có chỗ đáng khen, tỷ như nói phía trước cái kia Phong Trúc trưởng lão liền rất có ý tứ, rõ ràng đã biết bọn họ thân phận cư nhiên còn có lá gan tới khuyên cáo hắn cùng phó tuyên chi gian tranh đấu, cũng không biết rốt cuộc là thật sự tâm đại vẫn là tâm tư thâm trầm.

Bất quá liền tính là như vậy cũng không cái gọi là, những việc này, đặc biệt là Nhân tộc sự tình, thân là Ma Vương hạ nhậm thiên cũng không phải rất tưởng

quan tâm.

Bọn họ Ma tộc từng ấy năm tới nay kỳ thật cũng không có người phi thăng, bởi vậy liền tính là Ma tộc mặt ngoài thoạt nhìn ở hắn kinh doanh dưới một mảnh vui sướng hướng vinh cảnh tượng, nhưng là hạ nhậm thiên tâm trung cũng có một loại dự cảm, như vậy phồn hoa chỉ là ngắn ngủi, có lẽ ở chính mình khổ tâm kinh doanh nhiều năm như vậy bí mật bị phát hiện hiểu rõ lúc sau, Ma tộc kết quả sẽ so hiện tại Nhân tộc Yêu tộc thậm chí là Quỷ tộc đều còn muốn càng thêm thảm thiết một ít.

Nếu chuyện này thật sự cùng hắn lúc trước đem bốn tộc tách ra đi sự tình có quan hệ nói, hắn nhưng chính là bốn tộc tội nhân.

Bởi vậy hạ nhậm thiên ở chỗ này trợ giúp bọn họ tìm kiếm nguyên nhân, thậm chí đến lúc đó có lẽ còn muốn xuất lực trợ giúp Lạc Hòa bọn họ giải quyết một ít vấn đề.

Tuy rằng hắn cũng không phải rất tưởng làm như vậy.

Trên thực tế, không chỉ là Ma Vương hạ nhậm thiên tâm tình phức tạp, ngay cả Yêu tộc đương nhiệm Yêu Vương thanh cừ cũng cảm thấy chính mình tựa hồ có điểm bị lợi dụng, nhưng là hắn cũng không thể không thừa nhận một sự kiện, hiện tại Lạc Hòa bọn họ đang suy nghĩ biện pháp làm bốn tộc khôi phục ngàn năm phía trước tình huống, liền tính là không thể khôi phục, ít nhất cũng không thể lại giống như hiện tại giống nhau tiến hành đi xuống.

Tình huống hiện tại đối với bốn tộc đều không hữu hảo.

Trừ bỏ Nhân tộc xuất hiện một cái khả năng phi thăng tu sĩ bên ngoài, mặt khác tam tộc tình huống đều so Nhân tộc muốn không xong.

Cũng đúng là bởi vì như vậy, bọn họ vẫn là ngồi ở cùng nhau, muốn nghe một chút Lạc Hòa bọn họ rốt cuộc muốn nói cái gì.

Lạc Hòa muốn nói nói lại là có điểm phức tạp.

Bọn họ hiện tại gặp phải trạng huống kỳ thật thập phần bị động, bởi vì Yêu Vương huyền thương cũng không có lưu lại đem bốn tộc liên hợp ở bên nhau lúc sau muốn làm cái gì, kế tiếp sự tình chỉ có thể từ bọn họ chính mình sờ soạng.

“Ý tứ chính là các ngươi cũng không biết nên làm cái gì?”

A Lê nhíu nhíu mày, có điểm không biết nên làm như thế nào.

Ban đầu thời điểm bọn họ đi theo Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa là bởi vì đi theo bọn họ có thể rời đi cái kia địa phương quỷ quái, nhưng là rời đi lúc sau cũng không có gì địa phương nhưng đi, cho nên mới vẫn luôn cùng tử a Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác bọn họ bên người, nhưng là không có khởi đến cái gì tác dụng, đối với Lạc Hòa bọn họ hành động mục đích thậm chí đều cái biết cái không.

Bởi vì hiện tại bọn họ kỳ thật đã hoàn toàn không biết xem như Nhân tộc vẫn là Quỷ tộc hoặc là Ma tộc, bởi vì bọn họ hiện tại cảm giác giống như là tứ bất tượng, đã như là Quỷ tộc, nhưng lại không phải hoàn toàn Quỷ tộc, hiện tại A Lê vẫn như cũ vẫn duy trì một ít thân là Nhân tộc thời điểm mới có năng lực, mật lĩnh cũng vẫn như cũ có thể điều động ma khí tu luyện, nhưng là hai người cũng không biết bọn họ rốt cuộc còn có hay không cơ hội phi thăng.

Cho nên trên thực tế bọn họ tính lên là không quá tưởng tham dự chuyện này.

Đáng tiếc chính là bọn họ đã cuốn tiến vào, liền tính là hiện tại muốn phủi sạch quan hệ cũng có một chút khó khăn.

A Lê nhìn thoáng qua ngồi ở chính mình bên người mật lĩnh, trong lòng an tâm một chút.

Tính, mặc kệ là tương lai muốn gặp phải cái dạng gì tình cảnh, mật lĩnh cùng nàng kỳ thật cũng coi như là sống được đủ lâu rồi, liền tính xảy ra chuyện cũng không có gì.

Mật lĩnh như là cảm giác được nàng ý tưởng, nhẹ nhàng mà cầm A Lê tay.

Ai cũng không có chú ý tới bọn họ động tác.

Lạc Hòa phi thường thành thật: “Chúng ta thật là không biết muốn làm cái gì, dựa theo phía trước Yêu Vương huyền thương tiền bối cách nói, bốn tộc liên hợp lại lúc sau chúng ta liền sẽ biết muốn làm cái gì, nhưng là hiện tại vẫn như cũ không có bất luận cái gì manh mối.”

Mọi người đều có điểm thất vọng, bởi vì thanh cừ cũng không biết bọn họ rốt cuộc kế tiếp muốn làm cái gì, càng thêm không biết bọn họ còn có hay không cần thiết phải làm sự tình.

Liền ở ngay lúc này, bên ngoài đột nhiên vang lên tiếng đập cửa.

Lạc Hòa bọn họ đều là sửng sốt, lưu tại bên ngoài chú ý tình huống người chỉ có Kỷ Thích Sinh, bởi vì Kỷ Thích Sinh tu vi cùng thân phận đều không thích hợp tham dự đến chuyện này bên trong, cho nên bọn họ không có nói cho Kỷ Thích Sinh chuyện này.

Cửu Thiên Tông các trưởng lão trong lòng đều có một cái ý tưởng, nếu chuyện này thật sự quan hệ đến Tu chân giới sinh tử tồn vong, bọn họ tất nhiên là không có cách nào chỉ lo thân mình, như vậy Kỷ Thích Sinh chính là bọn họ xem trọng có năng lực tiếp nhận Cửu Thiên Tông tông chủ vị trí người, bởi vậy mọi người đều cam chịu trường hợp này không mang theo Kỷ Thích Sinh cùng nhau chơi.

Lúc này Kỷ Thích Sinh gõ cửa làm gì?

Đương nhiên bọn họ nhưng không cho rằng Kỷ Thích Sinh là không có việc gì gõ cửa chơi, nếu hắn ở ngay lúc này quấy rầy, tất nhiên là có chính sự.

Bởi vì nguyên nhân này, bọn họ thực mau liền quyết định hỏi một chút Kỷ Thích Sinh ra chuyện gì.

Kỷ Thích Sinh vốn dĩ cũng biết bọn họ đang thương lượng sự tình hẳn là không phải chính mình có thể tiếp xúc, có thể lưu hắn ở bên ngoài thủ vệ đều xem như các vị trưởng lão đối hắn tín nhiệm.

Chỉ là hắn không nghĩ tới chính mình thế nhưng nhận được như vậy một cái trọng đại tin tức.

Lúc này hắn căn bản không dám chậm trễ một chút thời gian, lập tức liền gõ cửa quấy rầy không biết ở thương nghị cái gì quan trọng sự tình trưởng lão cùng các vị tiền bối.

Nam Cung Giác bị tu vi thấp nhất, bị tống cổ lại đây mở cửa: "Kỷ sư huynh, xảy ra chuyện gì sao?"

Kỷ Thích Sinh gật gật đầu: "Việc này rất trọng đại, ta có thể đi vào nói sao?"

Nam Cung Giác mở cửa đem người thả tiến vào.

Hắn có một loại dự cảm, có lẽ bọn họ phía trước vẫn luôn đều tìm không thấy chuyển cơ liền ở cái này địa phương.

Kỷ Thích Sinh đi vào liền đem một quả đưa tin phù giao cho Cửu Thiên Tông tông chủ.

Phong Cốc có điểm khó hiểu, mở ra đưa tin phù vừa thấy, liền kinh ngạc đến ngây người ở hiện trường.

"Làm sao vậy sư đệ? Chính là tông môn ra chuyện gì?" Phong Việt trưởng lão nhìn tiểu sư đệ một bộ khiếp sợ bộ dáng, nhưng thật ra có chút tò mò là cái gì tin tức có thể làm tiểu sư đệ lộ ra như vậy thần sắc.

Phong Cốc cầm trong tay đưa tin phù đưa cho Phong Việt.

Phong Việt trưởng lão nhìn thoáng qua lúc sau, thần sắc cũng cùng tông chủ không sai biệt lắm.

Nam Cung Giác bị gợi lên lòng hiếu kỳ, không biết là chuyện gì có thể làm này mấy cái đại lão lộ ra như vậy thần sắc.

Cuối cùng vẫn là cái gì đều giấu không được hắn phó tuyên mở miệng vì Nam Cung Giác cùng với mặt khác không hiểu ra sao yêu ma quỷ giải thích nghi hoặc: "Này tin tức đại khái là nói thánh linh tháp đột nhiên mở ra, tựa hồ còn có một ít ghê gớm dị tượng phát sinh, thoạt nhìn như là Thiên Đạo báo động trước. Nói không chừng chính là muốn cho chúng ta đi đâu cái gọi là thánh linh tháp đâu."

"Thánh linh tháp?"

Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác hai mặt nhìn nhau.

Nam Cung Giác biết thánh linh tháp, nhưng là thứ này liền tính là trong nguyên tác bên trong cốt truyện, đối với vai chính tới nói cũng là một cái chưa giải chi mê, bởi vì thẳng đến vai chính nhân sinh kết thúc thời điểm, thánh linh tháp cũng như là một cái phông nền giống nhau tồn tại với thư trung, căn bản không có nói đến có ích lợi gì.

Lạc Hòa cũng có chút kinh ngạc.

Kiếp trước hắn cũng không phải không có nghĩ tới đi thánh linh tháp bên kia nhìn xem tình huống, nhưng là hắn cũng không có thể đi vào thánh linh tháp.

Tựa hồ thánh linh tháp thứ này căn bản không giống như là đồn đãi trung thí luyện nơi như vậy thánh địa, ngược lại thoạt nhìn càng như là một cái không có gì tác dụng trang trí.

Không nghĩ tới hắn thế nhưng có cơ hội nhìn đến thánh linh tháp mở ra một ngày.

Bởi vì thánh linh tháp cũng không phải ở cái gì bí ẩn địa phương, tương phản ở mọi người đều biết địa phương, hiện tại thánh linh tháp sắp sửa mở ra còn có Thiên Đạo cảnh báo tin tức cơ hồ sở hữu môn phái đều đã biết.

Bởi vậy Kỷ Thích Sinh mới không thể chậm trễ thời gian.

Bởi vì Cửu Thiên Tông trưởng lão tông chủ tất cả đều ra tới, trong tông môn lại nói tiếp cũng không thể đủ chủ sự người, nếu không nhanh chóng kinh tin tức này nói cho tông chủ cùng trưởng lão nói, phỏng chừng bọn họ Cửu Thiên Tông là mất đi tiên cơ.

Chỉ là hiện tại Kỷ Thích Sinh còn không biết, tin tức này thật là rất quan trọng, bởi vì "Thiên Đạo cảnh báo" đúng là hiện tại ở bên trong mở họp vài người đang ở thương nghị đề tài, bọn họ vắt hết óc đều không có nghĩ đến biện pháp tình huống dưới, Thiên Đạo tự mình cho bọn hắn đưa tới nhắc nhở.

Này còn không phải là buồn ngủ tới có người đưa gối đầu sao?

Chờ đến mọi người đều từ kích động cảm xúc bên trong bình tĩnh trở lại lúc sau, bọn họ mới bắt đầu dùng một loại ở Kỷ Thích Sinh thoạt nhìn thập phần quỷ dị vui mừng ánh mắt nhìn Kỷ Thích Sinh, Kỷ Thích Sinh trong lòng sinh ra một loại thập phần dự cảm bất hảo.

Tổng cảm thấy có cái gì không tốt sự tình liền phải dừng ở trên đầu của hắn.

Quả nhiên, liền ở hắn như vậy tưởng thời điểm, bỗng nhiên nghe được tông chủ nói: "Ngươi làm được không tồi, nhìn dáng vẻ ta có thể yên tâm đem tông chủ chi vị giao cho ngươi."

------oOo------

Phần 258

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 258: Tới thánh linh tháp

Kỷ Thích Sinh cho rằng chính mình ảo giác: “??” Ha?

Tông chủ vừa rồi nói gì đó?

Hắn cảm thấy chính mình khẳng định là ảo giác, bằng không sao có thể sẽ nghe được tông chủ nói muốn đem Cửu Thiên Tông giao cho hắn?

Kỷ Thích Sinh vẻ mặt dại ra mờ mịt bộ dáng sung sướng mọi người, Cửu Thiên Tông tông chủ vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói: “Ta quan sát ngươi thật lâu……”

Kỷ Thích Sinh:??

Hắn tổng cảm thấy tông chủ nói có điểm quái quái, nhưng là lại không thể nói tới là địa phương nào quái dị.

Cũng may tông chủ nói cũng không phải cái gì kỳ quái phương diện sự tình, mà là thật sự ở khen ngợi hắn: “Trừ bỏ tu vi thấp một chút bên ngoài, ngươi là chín phong đệ tử bên trong nhất thích hợp trở thành tông chủ người.”

Kỷ Thích Sinh: Này không đúng đi? Chẳng lẽ tông chủ người thừa kế thế nhưng không phải chủ phong người sao?

Hơn nữa mặc kệ thấy thế nào Lạc Hòa sư huynh cùng với Nam Cung Giác tiểu sư đệ hai người thân là chủ phong người, tu vi cũng tương đối thích hợp tiếp nhận tông môn đi? Vì cái gì tông chủ sẽ lựa chọn hắn đâu?

Kỷ Thích Sinh nghĩ trăm lần cũng không ra, thậm chí cảm thấy tông chủ là ở nói giỡn.

Nhưng là trên thực tế hắn cũng có thể cảm giác ra tới, tông chủ lời nói rốt cuộc là thiệt hay giả, nhưng là đúng là bởi vì hắn biết tông chủ không có ở nói giỡn, thậm chí vẫn là thực nghiêm túc nói lời này, Kỷ Thích Sinh mới cảm thấy khẳng định đã xảy ra cái gì chính mình hoàn toàn không biết, thậm chí có thể nói là hắn căn bản không có tư cách biết đến sự tình.

Nhớ tới lúc này đây này vài vị đại lão tụ ở bên nhau, tiến hành hội nghị thời điểm tính thượng tuổi so với hắn tiểu rất nhiều Nam Cung Giác, nhưng là lại không có hắn.

Chuyện này ngay từ đầu thời điểm làm Kỷ Thích Sinh chú ý hồi lâu, chỉ là ở mỗ một cái nháy mắt hắn bỗng nhiên cảm giác chính mình có khả năng cũng không thích hợp biết, thậm chí là căn bản không có tư cách biết bọn họ lúc này đây hội nghị nội dung rốt cuộc là cái gì.

Mà Nam Cung Giác có thể cùng bọn họ cùng nhau, có lẽ cũng không gần là bởi vì Lạc Hòa duyên cớ.

Bởi vì…… Ban đầu linh khí bị phong ấn sự tình vẫn là Nam Cung Giác trước hết phát hiện, này đủ để chứng minh Nam Cung Giác người này khí vận thập phần lợi hại.

Có lẽ đúng là bởi vì như thế, loại này chỉ có Cửu Thiên Tông tông chủ trưởng lão cái này cấp bậc mới có thể tham dự sự tình, mới có thể mang lên Nam Cung Giác đi.

Nhưng là…… Kỷ Thích Sinh tự giễu cười cười, hắn nhớ tới hiện tại Nam Cung Giác tu vi kỳ thật đã so với chính mình muốn cao rất nhiều.

Có lẽ đây mới là hắn có tư cách cùng tông chủ các trưởng lão bình đẳng đối thoại duyên cớ.

Nhưng là mặc kệ Kỷ Thích Sinh trong lòng là nghĩ như thế nào, bởi vì phía trước tông chủ nói những lời này đó, mọi người đều ở nhìn chằm chằm Kỷ Thích Sinh, trong lòng ở đánh giá Kỷ Thích Sinh năng lực, cuối cùng mọi người đều nhất trí cho rằng, Kỷ Thích Sinh đảm đương cái này tông chủ, tựa hồ cũng không có gì không thể, thậm chí liền tính là đổi thành Lạc Hòa, cũng chưa chắc có thể so sánh Kỷ Thích Sinh làm được càng tốt.

Huống chi, kỳ thật bọn họ trong lòng đều có một loại dự cảm, Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác, phỏng chừng là muốn phi thăng.

Nói không chừng còn sẽ ở bọn họ mấy cái lão gia hỏa phía trước liền phi thăng, bởi vậy căn bản không tồn tại đem Cửu Thiên Tông giao cho hai người kia khả năng tính.

Một đống lung tung rối loạn ý tưởng ở mọi người trong lòng xuất hiện lại biến mất, cuối cùng vẫn là Phong Trúc đánh cái giảng hòa, cười nói tông chủ là ở khảo nghiệm Kỷ Thích Sinh, đem chuyện này bóc qua.

Kỷ Thích Sinh thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Vài vị trưởng lão động tác nhất trí xem kỹ tầm mắt thật đúng là làm người ăn không tiêu, không biết Lạc sư huynh cùng Nam Cung sư huynh là như thế nào làm được cùng tông chủ trưởng lão cùng nhau nói chuyện với nhau không chút nào luống cuống.

Bất quá này đó đều không quan trọng.

Bởi vì Kỷ Thích Sinh truyền đến về thánh linh tháp tin tức cùng với mọi người đều không biết là cái gì nội dung Thiên Đạo báo động trước, tám vị trưởng lão cùng Cửu Thiên Tông tông chủ, cùng với thanh cừ bọn họ đều tính toán đi xem bên kia rốt cuộc là chuyện như thế nào.

Nếu thật là Thiên Đạo cho bọn hắn cảnh kỳ nói, như vậy bọn họ liền có thể tiết kiệm được rất nhiều sự.

Đến nỗi Quỷ Vương phó tuyên, phía trước thời điểm phó tuyên kỳ thật cũng không có cảm giác được thánh linh tháp có thứ gì có thể hấp dẫn hắn, chỉ là tại đây một lần mọi người nhắc tới tới thời điểm, hắn lại bỗng nhiên sinh ra một loại ảo giác.

Hắn cần thiết mau chân đến xem.

Có lẽ……

Hắn vẫn luôn ở tìm người, liền ở hắn vẫn luôn đều không có hoài nghi quá thánh linh tháp.

Lúc này phó tuyên mới bỗng nhiên nhớ tới, thánh linh tháp cái này thần bí địa phương tồn tại lịch sử thập phần đã lâu, thậm chí có thể nói là ở sở hữu sinh linh ra đời phía trước tòa tháp này cũng đã tồn tại.

Loại cảm giác này là vận mệnh chú định sinh ra, nhưng là phó tuyên lại thập phần tin tưởng loại cảm giác này, bởi vì từ mỗ một loại góc độ tới nói, hắn cùng thánh linh tháp cùng với u minh hắc uyên kỳ thật là giống nhau tồn tại.

Thiên địa chúa tể giả sinh tử của bọn họ.

Nhưng là lại không có nói cho bọn họ tồn tại ý nghĩa.

Phó tuyên thu hồi chính mình thình lình xảy ra cảm khái, thu liễm chính mình hơi thở, cùng Lạc Hòa bọn họ cùng nhau bước lên Cửu Thiên Tông phía trước tàu bay.

Ở phó tuyên bọn họ cái kia thời đại, tuy rằng xuất hiện đủ loại Thần Khí vũ khí cùng với một ít kỳ diệu đồ vật, nhưng là lúc ấy người trên cơ bản đều sẽ phi, bởi vậy phi hành pháp khí loại đồ vật này vẫn là ở thật lâu lúc sau, rất nhiều nhân loại dần dần trở nên bình thường thả không thích hợp tu tiên bắt đầu, mới dần dần từ nhân loại bên kia bắt đầu phát triển lên.

Hắn cùng thịnh bích đều không thuộc về cái loại này yêu cầu phi hành pháp khí mới có thể bay lên tới người, hơn nữa hai người đều cảm thấy bọn họ không cần mượn dùng ngoại lực, thậm chí phi hành pháp khí bay lên tới còn không nhất định đủ có bọn họ chính mình bay lên tới nhanh như vậy, bởi vậy hắn……

Chưa từng có ngồi quá phi hành pháp khí.

Cho nên hiện tại phó tuyên còn đối cái này tàu bay thập phần cảm thấy hứng thú.

Đại gia tiến vào tàu bay thời điểm, đều lựa chọn chính mình chỗ ở, bởi vì cái này tàu bay đặc thù tính, ở đặc biệt thời kỳ thậm chí có thể chứa sở hữu Cửu Thiên Tông tu sĩ, bởi vậy mặt trên không gian phi thường đại, ngay từ đầu thời điểm Cửu Thiên Tông đệ nhất nhậm tông chủ còn nghĩ bọn họ muốn hay không trực tiếp đem tàu bay làm toàn bộ tông môn chạy trốn thủ đoạn bảo tồn xuống dưới cấm sử dụng, nhưng là cuối cùng mục đích này cũng không có đạt thành.

Bởi vì Cửu Thiên Tông đệ nhất nhậm tông chủ bỗng nhiên nghĩ đến, nếu Cửu Thiên Tông thật sự có như vậy một ngày, như vậy hẳn là không có biện pháp cứu vớt, còn không bằng cứ như vậy làm Cửu Thiên Tông kết thúc tính.

Cũng đúng là bởi vì ý nghĩ như vậy, đệ nhất nhậm tông chủ trực tiếp đem thứ này trở thành tông chủ tín vật chi nhất, có thể cưỡi cửu thiên hào tàu bay người, đều đại biểu cho những người này ở liền thiên nga ở cái kia thân phận không tầm thường.

Đương nhiên, tới rồi sau lại, không biết vì cái gì không thể hiểu được nguyên nhân, Thiên Cương linh khí bị phong ấn lúc sau, cái này tàu bay phát huy thực lực địa phương liền không nhiều lắm, lúc ấy nó duy nhất đáng giá khen địa phương chính là có thể dùng để đại biểu Cửu Thiên Tông tông chủ thân phận, cùng với thật sự có thể tái rất nhiều người.

Ở gặp được đại hình bí cảnh thời điểm, Cửu Thiên Tông cái này tàu bay thượng, thường thường sẽ chở bao gồm chung quanh thật nhiều trung loại nhỏ tông môn ở bên trong vô số thế lực, nhưng là sau lại loại tình huống này cũng dần dần trở nên hiếm thấy.

Ở kia lúc sau, này tàu bay trên cơ bản liền trở thành Cửu Thiên Tông tông chủ tư nhân đồ dùng, cũng rất ít có người biết tàu bay bên trong rốt cuộc tồn tại như thế nào kinh người không gian.

Nhưng là bọn họ liền tính là đã biết cũng không có biện pháp làm cái gì, Cửu Thiên Tông từng ấy năm tới nay vẫn luôn đều có thể vẫn duy trì như vậy địa vị, có được như vậy bảo vật người khác ai lại dám nhiều lời một câu đâu?

Huống hồ, đừng nhìn hiện tại Cửu Thiên Tông tông chủ tính tình phi thường hảo, thoạt nhìn khiến cho nhân tâm sinh hảo cảm, nhưng là chỉ cần cẩn thận hỏi thăm một chút, ai không biết nhiều năm trước kia tông chủ Phong Cốc là một cái cỡ nào lệnh người nghe tiếng sợ vỡ mật tồn tại, lúc ấy hiện tại Thiên Vũ tông tông chủ buộc Cửu Thiên Tông tông chủ tiếp thu hắn khiêu chiến, lại không nghĩ rằng trực tiếp bị thắng lúc sau Cửu Thiên Tông tông chủ đuổi giết mấy chục năm.

Lúc ấy Phong Cốc cấp ra lý do là: Cũng chỉ có ngươi có thể một lời không hợp một hai phải ta tiếp thu ngươi khiêu chiến, liền không thể ta xem ngươi không vừa mắt đuổi giết ngươi đến ngươi sợ mới thôi?

Bởi vì lúc trước sự kiện ở bọn họ sư phụ trong mắt đều chỉ có thể xem như một ít việc nhỏ, trừ bỏ vì Tu chân giới mọi người cung cấp một ít trà dư tửu hậu đề tài câu chuyện bên ngoài không có gì lớn hơn nữa ảnh hưởng, nói nữa, ngay lúc đó lão tông chủ đã sớm không quen nhìn Thiên Vũ tông tiền nhiệm tông chủ, bởi vậy đối với chuyện này trên cơ bản là thành cam chịu bộ dáng, ở người khác không biết thời điểm, còn âm thầm trợ giúp Phong Cốc giải quyết mấy ngày vũ tông đám kia tâm nhãn không lớn tu sĩ tìm tra.

Đương nhiên, những việc này, ngay cả thân là đương sự nhân Phong Cốc chính mình đều là không biết.

Phó tuyên vừa tiến vào tàu bay bên trong liền mất đi tồn tại cảm.

Hắn chủ động đem chính mình che giấu lên thời điểm, thân là Nhân tộc tu sĩ đều là nhìn không thấy hắn, hắn cũng không biết chính mình vì cái gì muốn làm như vậy, nhưng là phó tuyên trong lòng lại có loại trực giác, cái này tàu bay bên trong, có một ít……

Có thể làm hắn khiến cho cộng minh đồ vật.

Tỷ như……

Năm đó thời điểm, thịnh bích dùng quá đồ vật.

Phó tuyên trong lòng là không muốn tin tưởng thịnh bích đã xảy ra chuyện, nhưng là hắn đi tới Nhân giới lúc sau, liền không có nhìn thấy bất luận cái gì cùng thịnh bích có quan hệ đồ vật, cái này làm cho hắn có chút tâm thần không yên, chỉ là hắn không nghĩ tới, ở Cửu Thiên Tông tiểu bối nơi này, thế nhưng có thể tìm được cùng thịnh bích hơi thở tương quan đồ vật.

Lại còn có không phải hắn quen thuộc, cùng thịnh bích cùng nhau trộm giấu đi, còn để lại manh mối làm người đi tìm cái loại này trò đùa dai tính chất vật phẩm.

Mà là mang theo thịnh bích hơi thở, làm phó tuyên cảm thấy xa lạ đồ vật.

Hắn ở trước tiên liền lựa chọn kia gian phòng, sau đó ở tất cả mọi người vô tri vô giác thời điểm tiến vào trong đó, ở chung quanh thiết trí kết giới.

Mỗi người đều có một ít không nghĩ làm người phát hiện bí mật, Nam Cung Giác bọn họ hiển nhiên đều rất rõ ràng chuyện này, ở tàu bay thượng thời điểm, không ai nhắc tới biến mất không thấy phó tuyên tiền bối.

Bao gồm thân là tàu bay chủ nhân, có thể cảm giác được tàu bay bên trong phát sinh hết thảy sự kiện Cửu Thiên Tông tông chủ Phong Cốc cũng cái gì đều không có làm.

Đương nhiên, hắn cũng rất rõ ràng kỳ thật hắn là cái gì đều không thể làm.

Nếu là thay đổi một người nói, hắn nói không chừng còn sẽ có điểm lòng hiếu kỳ gì đó, nhưng là phó tuyên…… Vị này cho hắn cảm giác so với lúc trước giết vô số người Ma Vương hạ nhậm thiên còn muốn đáng sợ Quỷ Vương tiền bối, Phong Cốc chỉ có khả năng chiếu cố mọi mặt chu đáo, mà không có khả năng sẽ tìm cơ hội đi nhìn trộm nhân gia riêng tư.

Tuy rằng hắn hiện tại vội vàng thao tác tàu bay cũng không có thời gian chú ý là được.

Không sai, như vậy một cái quái vật khổng lồ, một cái thoạt nhìn hẳn là thập phần tiên tiến tự động hoá sản phẩm, yêu cầu nhân công điều khiển.

Hơn nữa có tư cách điều khiển người chỉ có tàu bay tán thành chủ nhân.

Bởi vậy đã một phen tuổi Cửu Thiên Tông tông chủ cần thiết muốn như vậy dựa vào chính mình, ở tàu bay phòng điều khiển, thành thành thật thật lái xe a không, điều khiển tàu bay.

Có thể nói là thập phần tang thương.

Ngay cả hạ nhậm thiên thấy này cùng cái tình huống cũng có chút hết chỗ nói rồi, hiện tại nhà ai tàu bay không phải cái loại này ném điểm linh thạch đi vào chính là tự động vận hành, thậm chí liền phi hành phương vị đều có thể tự động định vị tàu bay a?

Cửu Thiên Tông cái này tàu bay tô ngày an khổ người đại, nhưng là thoạt nhìn thật là làm người một lời khó nói hết.

Hạ nhậm thiên cảm khái một chút lúc sau, tìm cái phòng tiến vào ngồi.

Dù sao xem một cái Tu chân giới nhất có hy vọng phi thăng đại lão ở chỗ này điều khiển tàu bay cũng không có gì ý tứ, có thể cùng hắn có điểm tiếng nói chung phó tuyên cũng không biết thần thần thao thao nghĩ tới muốn làm chút cái gì.

Đúng vậy, tuy rằng hắn cùng phó tuyên mặt ngoài thoạt nhìn vương không thấy vương, gặp mặt tất véo, nhưng là trên thực tế bọn họ hai cái chi gian cũng coi như là lâm một vừa ý nghĩa thượng tìm kiếm tồn tại cảm.

Ở cái này lúc trước bọn họ bốn người cùng nhau sinh hoạt quá nhân loại thế giới, hạ nhậm thiên nhìn vật không phải người cũng phi trường hợp, trong lòng như là đổ thứ gì giống nhau khó chịu.

Huyền thương cái kia lão gia hỏa đã đi rồi, thịnh bích cũng không thấy bóng dáng, phó tuyên thân phận đại khái cùng hắn cũng không phải thập phần tương tự, bởi vậy hạ nhậm thiên chút nào không nghi ngờ phó tuyên rất có khả năng căn bản sẽ không chết, bởi vì đến bây giờ mới thôi, hạ nhậm thiên cũng cảm thấy phó tuyên người này không giống như là thuần túy quỷ.

Hắn rất nhiều thời điểm cũng không biết chính mình tồn tại với thế giới này rốt cuộc là vì cái gì?

Nếu liền huyền thương đều đã chết, vì cái gì hắn còn sống?

Hắn cảm giác chính mình cũng không dư lại cái gì giá trị thặng dư.

Bởi vì phía trước bọn họ đắc tội Thiên Đạo duyên cớ, hạ nhậm thiên mơ hồ cảm giác được, không đem chuyện này giải quyết, Thiên Đạo phỏng chừng không có khả năng sẽ làm hắn phi thăng, cho nên hắn cảm thấy chính mình chỉ có chờ đợi thọ mệnh chung kết một cái lộ.

Chỉ là……

Hiện tại Nhân tộc đều không tu quỷ đạo, thân là Yêu tộc huyền thương, linh hồn của hắn còn sẽ tồn tại sao?

Đương nhiên, ngẫu nhiên cùng Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác bọn họ nói chuyện với nhau thời điểm, hạ nhậm thiên đều sẽ có một loại phi thường không hữu hảo cảm giác.

Hắn hoài nghi Thiên Đạo có phải hay không còn ở sau lưng kia phái cái gì sau chiêu chờ hắn.

Lúc này hạ nhậm thiên hoàn toàn không có ý thức được, chính mình tư duy đã bị Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa hai người hoàn toàn mang trật.

Hắn thậm chí đều có điểm cảm thấy Thiên Đạo chính là một cái vô cớ gây rối tiểu hài tử……

Đương nhiên loại này ý tưởng hạ nhậm thiên chỉ dám ngẫm lại mà thôi.

Dọc theo đường đi gió êm sóng lặng, chủ yếu là đích xác không có không có mắt người dám đánh cướp này tàu bay, toàn bộ Thượng Ngu Đại Lục ai không biết cái này tàu bay là duy nhất một cái thăng cấp Diệt Linh Cảnh tu sĩ Phong Cốc đồ vật, ai dám luẩn quẩn trong lòng đi tìm tra a?

Ngại chính mình mệnh quá dài sao?

Nhưng là bọn họ dọc theo đường đi gặp được nhân số lượng nhưng thật ra rất nhiều, đại gia mục đích địa cơ hồ cũng đều là thánh linh tháp, có lẽ một đoạn này thời gian, về thánh linh tháp mở ra tin tức đã truyền tới càng nhiều địa phương.

Bọn họ tuy rằng được đến tin tức thời gian cũng không vãn, nhưng là tông chủ Phong Cốc thao tác tàu bay động tác tựa hồ không phải như vậy thuần thục, nói cách khác, bọn họ này dọc theo đường đi chậm trễ thời gian thật sự là…… Lược có điểm trường.

Nam Cung Giác đối với tông chủ kỹ thuật có điểm vô ngữ, nhưng là cũng không có gì quá mức ý tưởng, đương nhiên nguyên nhân chủ yếu là hắn đánh không lại hiện tại tông chủ.

Lại ở trên đường bị tông chủ thao tác chậm trễ một đoạn thời gian lúc sau, đại gia rốt cuộc đi vào thánh linh tháp nơi thánh thành.

------oOo------

Phần 259

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 259: Lánh đời tiền bối

Thánh linh tháp là từ khi nào bắt đầu tồn tại đã không thể nào khảo chứng, từ hạ nhậm thiên bọn họ có ký ức bắt đầu, này tòa không biết khi nào thành lập tháp cũng đã tồn tại, tuy rằng thánh linh tháp tòa tháp này tên là sau lại người lấy, nhưng là thánh linh tháp lại không phải bất luận cái gì một cái ở lịch sử bên trong tồn tại người kiến tạo, bởi vậy đại đa số người đều cho rằng thánh linh tháp bên trong tồn tại chí cao vô thượng bí mật.

Rất nhiều người cho rằng thánh linh tháp bên trong có có thể làm người phi thăng bí mật, nhưng là trước nay cũng không có người tìm được quá, nhưng là như vậy đồn đãi huyên náo cực thượng, cũng không có người ngăn lại, bởi vậy mỗi một lần thánh linh tháp mở ra thời điểm, luôn là sẽ hấp dẫn vô số tu sĩ.

Càng thêm quan trọng là, thánh linh tháp mở ra thời điểm cũng không có hạn chế nhân số, cũng không hạn chế tiến vào người tu vi, nói cách khác, chỉ cần là tới thánh linh tháp, hoặc là ở thánh linh tháp truyền tống trong phạm vi, đều có khả năng sẽ tiến vào thánh linh tháp bên trong.

Mà tiến vào thánh linh tháp bên trong người có thể hay không đạt được cái gì cơ duyên, đó chính là chính mình sự.

Bởi vì này rất nhiều nguyên nhân, thánh linh tháp chung quanh dần dần có người tới cái này địa phương định cư, làm buôn bán, dần dần thành lập lên thánh thành.

Thánh thành cùng bình thường đại gia cùng nhau cộng đồng thành lập, trật tự cũng là từ sở hữu tới thánh thành bên trong tu sĩ cộng đồng giữ gìn, đương nhiên, ở thánh thành cư trú người, nếu nháo sự bị thánh linh tháp cảm giác được nói, rất có khả năng còn sẽ mất đi tiến vào thánh linh tháp tư cách. y

Bởi vậy, thánh linh tháp có thể nói là toàn bộ Tu chân giới lớn nhất cũng là nhất hoà bình thành thị, đương nhiên ở thánh thành lui tới người rất nhiều, nhưng là thật sự nói phải có nhiều ít là thánh linh tháp cư dân cũng không hẳn vậy.

Chân chính có thể ở thánh linh tháp chiếm cứ một vị trí nhỏ, đều là một ít bối cảnh hùng hậu gia tộc tồn tại môn phái hoặc là tu vi thập phần cao thâm người, người khác tiến vào thánh thành một không cẩn thận liền sẽ bị này đó đại lão uy áp sợ tới mức run bần bật, bởi vậy liền tính là thánh linh tháp sắp mở ra như vậy đại tin tức truyền đi ra ngoài, thánh thành bên trong nhân số kỳ thật cũng không có biến hóa nhiều ít.

Một là bởi vì thánh thành bên trong vốn dĩ lui tới người liền đặc biệt nhiều, hơn nữa rất nhiều tu vi không đủ người đều đóng quân ở ngoài thành, tính toán tránh đi này đó đại lão, chờ đến thánh linh tháp sắp mở ra thời điểm lại tiến vào trong thành.

Bởi vậy Lạc Hòa bọn họ đoàn người tới thánh linh tháp thời điểm cũng không có nhìn thấy trong tưởng tượng biển người tấp nập cảnh tượng, đương nhiên là Nam Cung Giác trong tưởng tượng, người khác đều thực bình tĩnh, sẽ không tò mò thánh linh tháp mở ra sẽ là bộ dáng gì.

Bởi vậy Nam Cung Giác tới thánh linh tháp lúc sau cảm giác được có như vậy một chút thất vọng.

Tuy rằng nói như vậy khả năng có điểm không thích hợp.

Bởi vậy Nam Cung Giác chỉ có thể đối với hệ thống phun tào.

Hệ thống: "……"

Nó mặc kệ nói như thế nào cũng là một cái đứng đắn hệ thống đi? Vì cái gì ký chủ thuộc tính luôn là như vậy kỳ quái đâu?

Hệ thống không có biện pháp lý giải.

Phía trước kia mấy cái ký chủ tuy rằng cuối cùng đều không có hoàn thành nhiệm vụ, nhưng là ít nhất nhân gia thoạt nhìn liền tương đối bớt lo, nhưng là hiện tại ký chủ, tuy rằng hệ thống loáng thoáng cảm giác được bọn họ rất có khả năng liền sắp hoàn thành nhiệm vụ, nhưng mà hệ thống lại cảm giác được thập phần sốt ruột.

Này đó khẳng định đều là ký chủ vấn đề, cùng nó một hệ thống không có một số liệu quan hệ!

Nam Cung Giác nếu là biết hệ thống suy nghĩ cái gì, khẳng định chỉ biết cấp hệ thống một câu ha hả.

Có bản lĩnh liền không cần đem hắn kéo vào trong thế giới này a?

Nếu hệ thống đều đã đem hắn kéo vào thế giới này, như vậy hắn sẽ làm cái gì không phải đều hẳn là từ hệ thống tự gánh lấy hậu quả sao?

Hệ thống: "……" Tốt, ngươi là ký chủ ngươi nói rất đúng! Dù sao nhiệm vụ tựa hồ thực mau liền phải kết thúc! Chờ đến Nam Cung Giác hoàn thành nhiệm vụ lúc sau, chờ nó giải trừ trói định, sẽ không bao giờ nữa dùng đối với như vậy sốt ruột ký chủ!

Hệ thống cắn răng nhịn.

Nam Cung Giác buồn cười không thôi.

A, cùng hắn đấu?

Nam Cung Giác cùng hệ thống chi gian giao lưu không có người biết, đương nhiên Lạc Hòa nhìn tiểu sư đệ cảm xúc thay đổi liên tục, cũng đoán được vài phần hắn đang làm cái gì, nhưng là Lạc Hòa cái gì cũng không có nói, thậm chí còn giúp Nam Cung Giác che lấp một chút, tránh cho để cho người khác cho rằng hắn trên người hoài cái gì dị bảo.

Đương nhiên, bọn họ tàu bay chú ý tới người cũng rất nhiều.

Cái này tàu bay ở bất luận cái gì một cái thế lực nơi đó đều có một trương đồ, đặc biệt tỏ vẻ có thể sử dụng tàu bay người tất nhiên chỉ có Cửu Thiên Tông tông chủ một người, để lại cho các thế lực hậu nhân nhóm báo động trước.

Bởi vì phía trước có người không biết tàu bay lợi hại duyên cớ, muốn giết người đoạt bảo kết quả một không hạ tâm đụng vào ván sắt, cái kia môn phái sau lại đều bị thiếu chút nữa đã bị một cái tiểu thế lực ăn chơi trác táng tính kế không nhớ rõ là đệ mấy nhậm Cửu Thiên Tông tông chủ mang theo người trực tiếp tiêu diệt.

Bởi vì kia chuyện, mặt khác sở hữu môn phái đều đem Cửu Thiên Tông tàu bay người thọ đã phát một cái bức họa, hy vọng chính mình thế lực không cần xuất hiện như vậy không có mắt người, đương nhiên, chuyện này truyền ra đi lúc sau, muốn chặn đường đánh cướp người khác tàu bay sự tình một lần giảm bớt rất nhiều, bởi vì ai cũng không biết chính mình có thể hay không đụng tới ngạnh tra tử, tốt nhất cách làm chính là trực tiếp lẩn tránh như vậy nguy hiểm.

Đương nhiên, liền tính là ra như vậy sự, Cửu Thiên Tông vẫn như cũ là Thượng Ngu Đại Lục thượng lệnh người kính ngưỡng đệ nhất tông môn, nghe nói kia một năm, muốn gia nhập Cửu Thiên Tông người cực kỳ nhiều.

Bất quá tất cả mọi người không biết chính là, câu chuyện này phát sinh thời điểm, cái kia Cửu Thiên Tông tông chủ không phải người khác, đúng là lúc trước thành lập Cửu Thiên Tông người đệ nhất nhậm tông chủ.

Lúc ấy Cửu Thiên Tông còn không phải cái gì đệ nhất tông môn, Cửu Thiên Tông đệ nhất nhậm tông chủ thích nhất làm sự tình chính là hắc ăn hắc.

Những việc này vẫn là sau lại mở ra Tàng Thư Các cuối cùng một tầng lúc sau, Phong Cốc ở Cửu Thiên Tông đệ nhất nhậm tông chủ bản chép tay mặt trên nhìn đến.

Tuy rằng hắn cũng không biết vì cái gì đường đường một cái tông chủ viết bản chép tay đều là một đống lung tung rối loạn bát quái.

Chỉ là truyền thuyết loại đồ vật này truyền truyền, liền biến thành không như vậy tả thực chuyện xưa.

Phong Cốc cũng không có đem chuyện này nói cho bị người, cho dù là hắn các sư huynh.

Tổng cảm thấy bị người đã biết đệ nhất nhậm tông chủ kỳ thật là cố ý đem tàu bay lộ ra tới hấp dẫn người khác tới đoạt, liền cảm thấy đệ nhất nhậm tông chủ hình tượng nói không chừng sẽ bởi vì chuyện này tan biến, cho nên như vậy trầm trọng sự tình, vẫn là chính mình một người biết thì tốt rồi.

Này cũng liền dẫn tới, chuyện này tới rồi hiện tại mới thôi, thật đúng là chỉ có Phong Cốc một người đã biết.

Bọn họ tàu bay vừa mới tới thánh thành, liền có mấy cái thoạt nhìn như là mặt khác tông môn đại lão người chỉ vào bọn họ tàu bay nói: "Thấy không có, chính là cái này tàu bay, các ngươi về sau gặp được nhớ rõ ly xa một chút, đó chính là Cửu Thiên Tông cái kia tông chủ chuyên dụng tàu bay, nghe nói mỗi một cái ý đồ từ cái kia tàu bay thượng vớt một phen người cuối cùng toàn bộ tông môn đều không có. Ta mặc kệ các ngươi ngầm là cái dạng gì, nhưng là không cần đi trêu chọc Cửu Thiên Tông cấp tông nhóm mang đến mầm tai hoạ."

Cửu Thiên Tông tông chủ: "……"

Tính, hắn không thể cùng bọn họ so đo.

Dù sao chuyện này là Tổ sư gia làm.

Tuy rằng nói cũng không có người tin tưởng.

Ngay cả ăn mặc Thiên Vũ tông quần áo Thiên Vũ tông người cũng đều tự cho là không có người chú ý tới lặng lẽ chỉ chỉ trỏ trỏ, nói chuyện ngữ khí còn có điểm tiểu hưng phấn: "Nghe nói cái này chính là tông môn các trưởng lão ân cần dạy bảo cường điệu không thể tiếp cận tàu bay!"

"Thật vậy chăng? Thoạt nhìn cũng không phải rất lợi hại a……"

Có người lén lút khuyến khích: "Chúng ta muốn hay không……"

"Làm càn! Các ngươi chẳng lẽ không biết sao? Đó là Cửu Thiên Tông tông chủ chuyên dụng tàu bay, ngươi cho rằng bằng các ngươi vài người có thể đối nhân gia làm cái gì sao? Đi đưa đồ ăn còn kém không nhiều lắm!"

Thiên Vũ tông mấy cái đệ tử đột nhiên bị răn dạy, vốn đang có điểm không phục, không nghĩ tới quay đầu vừa thấy thế nhưng là bọn họ trưởng lão, mấy cái nói chuyện thiên tài đệ tử đột nhiên câm miệng cái gì cũng không dám nói.

Thiên Vũ tông trưởng lão không nghĩ tới này mấy cái nhãi ranh còn rất nghé con mới sinh không sợ cọp, bọn họ Thiên Vũ tông ở kia sự kiện phát sinh thời điểm thật sự có lão tổ tông thấy chuyện này, khi đó một cái không nhỏ thế lực trong một đêm toàn diệt, tuy rằng không có chứng cứ chỉ hướng chuyện này là Cửu Thiên Tông cái kia tông chủ làm, nhưng là loại chuyện này thà rằng tin này có không thể tin này vô.

Đúng là bởi vì này đó nguyên nhân, Thiên Vũ tông người vẫn luôn đều ở ước thúc đệ tử, không cần như vậy không có mắt trực tiếp đụng phải đi.

Rốt cuộc, nếu Cửu Thiên Tông tông chủ thật sự muốn lộng chết như vậy mấy cái tu vi không cao đệ tử căn bản chính là chớp chớp mắt sự tình, hơn nữa Thiên Vũ tông không chiếm lý nói cũng là không có biện pháp đi cho bọn hắn tìm về công đạo.

Cho nên nói bọn họ không đi tìm sự là lựa chọn tốt nhất.

Hơn nữa……

Thiên Vũ tông trưởng lão ánh mắt lóe lóe.

Hiện tại Cửu Thiên Tông tông chủ có thể nói là Thượng Ngu Đại Lục đệ nhất nhân, bọn họ này đó lão gia hỏa nhưng đều trông cậy vào từ Phong Cốc nơi đó được đến đột phá Diệt Linh Cảnh biện pháp, hiện tại cũng không phải đắc tội Cửu Thiên Tông thời điểm.

Thiên Vũ tông tu vi tới Tạo Linh Cảnh đỉnh người cũng không thiếu, nhưng là bọn họ không biết vì cái gì chính là tồn tại nhất định bình cảnh, căn bản tìm kiếm không đến đột phá cơ hội, đến lúc này, Cửu Thiên Tông cái này cái thứ nhất đột phá Diệt Linh Cảnh tông chủ, khẳng định đã chịu nhiều phương diện chú ý.

Hiện tại mặc kệ là bất luận cái gì một cái thế lực, chỉ cần là chính mình không có đột phá phương pháp, nhưng không đều ở trông cậy vào hiện tại Cửu Thiên Tông tông chủ Phong Cốc sao?

Hiện tại ai sẽ làm người đi lên đắc tội Cửu Thiên Tông?

Liền tính là đắc tội không phải tông chủ bản nhân cũng không được, vì thế ở Cửu Thiên Tông người còn hoàn toàn không có ý thức được thời điểm, bọn họ cũng đã bị Thượng Ngu Đại Lục đại bộ phận có muốn đột phá Diệt Linh Cảnh tu vi mấy lão gia hỏa âm thầm hạ lệnh bảo vệ lại tới, trở thành chân chính ý nghĩa thượng thế giới cấp bảo hộ nhân vật.

Tuy rằng Cửu Thiên Tông người hoàn toàn không biết tình là được.

Nhưng là này cũng không gây trở ngại mọi người —— cũng không xem như, sở hữu trước kia thời điểm cùng Cửu Thiên Tông tông chủ cùng ngồi cùng ăn, tu vi đều là tới Tạo Linh Cảnh đỉnh mấy lão gia hỏa, nhất đẳng đến tàu bay dừng lại lúc sau, liền không hẹn mà cùng đi qua.

“Phong Cốc đạo hữu đã lâu không thấy, gần đây tốt không?” Một cái tóc trắng xoá lão nhân đoạt được thứ nhất, trực tiếp đi lên đi chính là một cái tràn ngập nếp uốn mỉm cười cùng một câu khen tặng nói, làm Cửu Thiên Tông tông chủ chân chính cảm nhận được cái gì gọi là thụ sủng nhược kinh.

Vị tiền bối này lánh đời đã lâu, trước kia thời điểm liền tính là Phong Cốc cầu kiến cũng không thấy được cái loại này, không nghĩ tới hiện tại cư nhiên tự mình xuất hiện ở hắn trước mặt, thái độ còn như thế hữu hảo, Phong Cốc chỉ một cái nháy mắt liền suy nghĩ cẩn thận vì cái gì sẽ phát sinh chuyện như vậy.

Xét đến cùng, vẫn là bởi vì hắn hiện tại thành Diệt Linh Cảnh tu sĩ đi.

Này đó lánh đời các tiền bối thọ mệnh đều mau tới cực hạn, nếu tái không có đột phá cơ hội, kết quả khẳng định không phải này đó các tiền bối nguyện ý tiếp thu, mà hiện tại đột phá hắn tự nhiên trở thành hương bánh trái.

Hơn nữa, phỏng chừng không chỉ có chỉ có một tiền bối sẽ đến hướng hắn hỏi thăm thăng cấp sự tình.

Quả nhiên, Cửu Thiên Tông tông chủ vừa mới như vậy tưởng, liền có mặt khác lánh đời tiền bối xuất hiện ở hắn trước mặt, bọn họ thấy đang ở cùng Lạc Hòa nói chuyện vị kia tiền bối, sắc mặt đều không phải thực hảo: "Hảo ngươi cái đồ phong, cư nhiên trước tới một bước!"

"Ngươi lão nhân này có điểm không phúc hậu a!"

Cửu Thiên Tông tông chủ: "……"

Hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy nhiều như vậy lánh đời tiền bối.

Trước kia thời điểm hắn tu vi xuất hiện bình cảnh thời điểm, hắn không phải không có nghĩ tới bái phỏng một chút này đó tiền bối, nhưng trên thực tế hắn không có một lần gặp được này các vị tiền bối, đương nhiên, này đó tiền bối toại nói là lánh đời không ra, nhưng cũng không phải hoàn toàn không lộ mặt, ở gặp được một chút sự tình thời điểm vẫn là sẽ xuất hiện tới chủ trì đại cục, bởi vậy Phong Cốc mới nhận thức này đó tiền bối.

Từ trước thời điểm đối với này đó các lão tiền bối hắn đều là thập phần kính trọng, nhưng là hắn nhiều lần cầu kiến nhưng là không có một lần thật sự nhìn thấy này đó tiền bối dần dần tiêu ma hắn đối này các vị tiền bối kính trọng ý tưởng.

Tới rồi hiện tại, hắn tu vi đã so này đó đã từng hắn muốn gọi là tiền bối người đều phải cao, trên thực tế này các vị tiền bối đều phải kêu hắn một tiếng tiền bối.

Đương nhiên có thể là bởi vì mặt mũi linh tinh vấn đề, bọn họ cũng không có canh chừng cốc gọi là tiền bối.

Phong Cốc bổn ý cũng không phải rất tưởng so đo này đó.

Hắn đối với vài vị đã từng tiền bối cười cười: "Các vị đạo hữu, các ngươi cũng là tới thánh linh trong tháp tìm kiếm cơ duyên sao?"

Vài vị tự xưng là Phong Cốc tiền bối lão nhân sắc mặt không quá đẹp, bọn họ là muốn biết Phong Cốc đột phá bí mật, nhưng là Phong Cốc nói rõ không nghĩ nói chuyện này, thậm chí còn dùng thánh linh tháp nói sang chuyện khác.

Bọn họ không có trả lời, Phong Trúc liền cười mở miệng: "Các vị tiền bối chẳng lẽ không phải vì thánh linh tháp mà đến sao? Chúng ta nghe nói năm nay thánh linh tháp mở ra còn có Thiên Đạo cảnh báo, bên trong phỏng chừng ẩn chứa đại cơ duyên."

Có mấy cái lánh đời tiền bối sửng sốt, hiển nhiên là không biết còn có như vậy cách nói, nhưng là trên mặt lại cái gì đều không có biểu hiện ra ngoài, có mấy cái còn lại là thần sắc thay đổi một chút, hiển nhiên là biết một ít nội tình người.

Các vị tiền bối hai mặt nhìn nhau, sau đó đột nhiên mở miệng nói: "Chúng ta còn có chút việc đi trước, Phong Cốc đạo hữu các ngươi tự tiện a!"

Nói xong lúc sau bọn họ cứ như vậy đi rồi.

Bọn họ đi xa lúc sau, vài đạo thanh âm loáng thoáng truyền tới.

"Hảo a các ngươi mấy cái đều biết chuyện này, cư nhiên chính mình thủ không nói cho ta? Còn lừa dối ta tới mượn sức một cái tiểu bối……"

"Này còn không phải chính ngươi xuẩn, quái được ai a?"

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa nhìn nhau liếc mắt một cái, hiển nhiên đều cảm thấy có điểm buồn cười.

Kỳ thật nói thật, bọn họ tiến vào thánh linh tháp nói không chừng thật đúng là so dò hỏi Cửu Thiên Tông tông chủ tới muốn tốt một chút, bởi vì tông chủ đột phá đến cũng không phải thập phần thuận lợi, liền tính là hỏi, Cửu Thiên Tông tông chủ nói ra kinh nghiệm cũng chưa chắc đáng tin cậy.

Đương nhiên Nam Cung Giác gần chỉ là như vậy ngẫm lại mà thôi, cũng không sẽ đem loại này ý tưởng nói ra.

------oOo------

Phần 260

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 260: Báo động trước nội dung

Về các tiền bối ý tưởng, Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa cũng không phải rất tưởng suy xét, tóm lại bọn họ ở gặp được càng thêm hữu lực nhưng đồ sự tình lúc sau, thực mau liền quên mất chính mình ban đầu ước nguyện ban đầu là cái gì, đương nhiên cũng có khả năng là muốn tiên tiến nhập thánh linh tháp nhìn xem bên trong có thể hay không có được đột phá cơ duyên.

Bởi vì phía trước thánh linh tháp chưa từng có xuất hiện quá loại này Thiên Đạo báo động trước linh tinh sự tình, rất nhiều người bởi vì thánh linh trong tháp nguy cơ thật mạnh, vì bảo hộ tông môn hoặc là bản thân thế lực sinh lực, luôn là sẽ lưu trữ một bộ phận người ở thánh linh tháp ở ngoài, nhưng là lúc này đây không giống nhau, Thiên Đạo báo động trước hư đầu hấp dẫn tới vô số tu sĩ, bọn họ đều cho rằng thánh linh tháp bên trong tồn tại đại cơ duyên, nói không chừng khuy đến trong đó một góc là có thể làm chính mình tu vi đột phá mấy cái bậc thang, bởi vậy cho dù rất nhiều tông môn muốn như là trước kia như vậy đem một bộ phận người lưu tại tông môn bên trong sự tình cũng không có thực hiện.

Mọi người đều biết lúc này đây nhất định sẽ gặp được lớn lao cơ duyên, sao có thể bạch bạch buông tha cơ hội này? Ngay cả tông chủ cùng trưởng lão, thậm chí là những cái đó lánh đời không ra các tiền bối đều nghe tin lập tức hành động.

Cũng nguyên nhân chính là vì như thế, đến bây giờ mới thôi, thánh thành bên trong không khí còn không có hỏng mất, thậm chí còn bày biện ra nhất phái vui sướng hướng vinh cảnh tượng.

Nam Cung Giác trong lúc nhất thời cũng không biết nên như thế nào đánh giá thành phố này.

Bởi vì làm Tu chân giới lớn nhất thành thị, tòa thành này phồn hoa đến độ không giống như là một tòa tu chân thành thị, bên trong có muôn hình muôn vẻ cửa hàng, lui tới đám người, rao hàng thét to, tửu lầu san sát, thoạt nhìn quả thực là một cái hưu nhàn hưởng lạc tuyệt hảo nơi đi.

Cửu Thiên Tông làm Thượng Ngu Đại Lục một cái kêu được với danh hào thế lực lớn, ở thánh thành bên trong tự nhiên cũng là chiếm một vị trí nhỏ, bởi vì phía trước kia mấy cái lão tiền bối chiếm cứ tiên cơ duyên cớ, rất nhiều vốn dĩ muốn tìm Cửu Thiên Tông tông chủ Phong Cốc ôn chuyện chắp nối thuận tiện dò hỏi một chút thăng cấp mấu chốt cùng Cửu Thiên Tông tông chủ cấp bậc

không sai biệt lắm mặt khác tu sĩ đều ngừng bước chân, bọn họ trơ mắt nhìn kia các vị tiền bối cùng Cửu Thiên Tông người nói chuyện với nhau một đoạn thời gian, không biết nói gì đó, sau đó kia các vị tiền bối cãi nhau ầm ĩ rời đi, sau đó Cửu Thiên Tông căn bản không có cho bọn hắn lưu lại bất luận cái gì cơ hội, trực tiếp liền một cái lắc mình về tới Cửu Thiên Tông địa bàn.

Rất nhiều tu sĩ mắt lộ ra thất vọng.

Ai không biết Cửu Thiên Tông cái này tông môn thập phần kỳ ba đâu, đại gia nếu có trở thành Thượng Ngu Đại Lục đệ nhất tông môn thực lực, khẳng định là thập phần kiêu ngạo tự mãn, thậm chí đối với người khác khiêu khích tuyệt đối là khinh thường nhìn lại, nhưng là Cửu Thiên Tông hoàn toàn không giống nhau, Cửu Thiên Tông mỗi ở một chỗ thành lập thuộc về Cửu Thiên Tông thế lực địa bàn thời điểm, đều sẽ thiết trí rất nhiều phòng thủ kiên cố như là mai rùa đen giống nhau trận pháp, không phải tinh thông trận pháp người tuyệt đối là không có khả năng bài trừ trận pháp đi vào.

Hơn nữa bên trong không biết thiết trí nhiều ít cơ quan, giống như là đề phòng cướp dường như.

Ai cũng sẽ không cảm thấy Cửu Thiên Tông sẽ ở này đó ngày thường dùng để trung chuyển địa phương phóng cái gì cơ mật, cũng không biết Cửu Thiên Tông những người đó có phải hay không ăn no căng.

Có những cái đó tài nguyên vì cái gì cư nhiên dùng để như vậy lãng phí.

Rất nhiều đại tông nhóm đệ tử đều xem đến chua lòm.

So với điểm này tới, liền tính là mặt ngoài thoạt nhìn cùng Cửu Thiên Tông giống nhau Thiên Vũ tông đều là so bất quá, Thiên Vũ tông các đệ tử tuy rằng cũng ở thánh thành bên trong có thể tìm được Thiên Vũ tông đóng quân địa điểm, nhưng là so với Cửu Thiên Tông tới nói kém đến xa, bởi vậy đại bộ phận Thiên Vũ tông đệ tử đều thập phần không quen nhìn Cửu Thiên Tông nhà giàu mới nổi tập tính.

Bọn họ chua lòm nghĩ tông môn nhất định là vì làm cho bọn họ khổ tu tới mài giũa bọn họ ý chí, cùng Cửu Thiên Tông đám kia nhà giàu mới nổi một chút cũng không giống nhau!

Bất quá mặc kệ bọn họ rốt cuộc là nghĩ như thế nào đều không sao cả, bởi vì Cửu Thiên Tông cũng không có người để ý bọn họ ý tưởng.

Nếu Nam Cung Giác biết chính mình tông môn còn có như vậy đối ngoại hình tượng, nói không chừng còn sẽ cảm thấy rất có ý tứ đâu.

Đáng tiếc chính là đối với những việc này hắn cái gì cũng không biết, cũng không có người nói cho hắn những việc này.

Bọn họ kỳ thật cũng không cần ở thánh thành bên trong dàn xếp xuống dưới, tiến vào Cửu Thiên Tông nơi dừng chân bất quá là vì ngăn cách những người

khác quấy rầy, nếu Cửu Thiên Tông tông chủ vẫn là mấy trăm năm trước đứa bé kia tâm tính tông chủ nói, đối với nhìn chính mình trước kia lão đối thủ khen tặng chính mình còn thập phần có hứng thú, nhưng là hiện tại Cửu Thiên Tông tông chủ những cái đó hài tử tâm tính bị càng quan trọng đồ vật ngăn cản, bởi vậy hắn hiện tại cũng không có thời gian ứng phó này đó căn bản sẽ không thiệt tình muốn cùng chính mình giải hòa lão đối thủ nhóm giao thiệp.

Hắn mau chân đến xem cái kia cái gọi là Thiên Đạo báo động trước rốt cuộc là thứ gì.

Không chỉ có là Cửu Thiên Tông tông chủ, kỳ thật mọi người đều đối chuyện này thập phần cảm thấy hứng thú.

Bọn họ đoàn người bên trong, không thể hoàn toàn ẩn nấp chính mình hành tung chỉ có Kỷ Thích Sinh một người, người khác hoặc là là sống không biết nhiều ít năm nhân tinh, hoặc là là người khác từ lúc bắt đầu thời điểm liền theo không kịp đại lão, hoặc là chính là tu vi đã ngạo thị đại đa số người Diệt Linh Cảnh cường giả, hoặc là chính là tu tập đặc thù che giấu chính mình công pháp Nam Cung Giác, cho nên Kỷ Thích Sinh bị an bài lưu tại nơi dừng chân.

Thánh linh tháp thập phần bá đạo, truyền tống thời điểm chỉ cần là ở thánh linh tháp truyền tống phạm vi người, mặc kệ có phải hay không tu tiên, chỉ cần là người đều sẽ bị truyền tống đi vào, không nghĩ tiến vào thánh linh tháp bên trong người đều bị trục xuất trở về tông môn —— đương nhiên người như vậy cơ hồ có thể xem nhẹ bất kể, bởi vì mặc kệ là ai, chỉ cần không phải thật sự hoàn toàn không có tu tiên tư bản, ở rõ ràng đã được đến Thiên Đạo giáng xuống cảnh kỳ thời điểm, còn sợ đầu sợ đuôi chính là không có khả năng.

Liền tính là thật sự tại đây một lần thánh linh tháp bên trong ra chuyện gì, bọn họ cũng sẽ không hối hận.

Đương nhiên, người sao, vẫn là có như vậy mấy cái sợ chết, quyết định rời đi thánh thành, không bị lúc này đây thánh linh tháp truyền tống lan đến.

Kỷ Thích Sinh nhiệm vụ chính là phụ trách dàn xếp mấy người này.

Ở Kỷ Thích Sinh bận rộn thời điểm, Cửu Thiên Tông tông chủ đoàn người đều đã trang điểm đến hình thù kỳ quái, đi tới thánh linh tháp trước.

Nơi này mỗi ngày đều có như vậy vài người nghĩ đến chiêm ngưỡng cái gọi là Thiên Đạo báo động trước là thứ gì, đại bộ phận người đều thấy nhiều không trách, chỉ là bọn hắn nhiều người như vậy mênh mông cuồn cuộn cùng nhau lại đây, vẫn là khiến cho không ít oanh động.,

“Này đó đều là người nào a? Bọn họ đều là tới xem bầu trời nói cảnh báo sao?”

“Cũng không phải là! Lúc này đến nơi đây tới người trừ bỏ xem bầu trời nói báo động trước còn có thể còn có thể làm gì đâu?”

"Đây là một đám tán tu đi? Hỗn đến thảm như vậy còn tưởng tiến vào thánh linh tháp? Cũng không nhìn xem chính mình có mấy cân mấy lượng, ta xem mấy người này đi vào tám phần sống không quá một canh giờ đi!"

"Ai nói không phải đâu? Có người a, chính là cho rằng chính mình thiên hạ đệ nhất, địa phương nào đều tưởng xông vào một lần, ai không biết hiện tại chờ tiến vào thánh linh tháp tiền bối cùng đại năng chính là nhiều đếm không xuể, ta liền không tin ai còn có thể thật sự từ kia vài vị đại năng thuộc hạ được đến cái gì cơ duyên."

"Bằng không nhân gia là đại năng đâu! Được rồi đừng toan, có nhiều như vậy pháo hôi đi vào chia sẻ hỏa lực không phải vừa lúc sao? Ta nhưng nghe nói thánh linh tháp bên trong cũng không thái bình, bên trong tuyệt đối không có trong tưởng tượng như vậy tốt đẹp, phải biết rằng thật lớn cơ duyên thường thường cùng với thật lớn nguy hiểm, đến lúc đó gặp nguy hiểm…… Hắc hắc!"

Những cái đó ở sau lưng chỉ chỉ trỏ trỏ người nghe được này một câu chưa hết chi ý, đều trong lòng hiểu rõ mà không nói ra cười.

Muốn nói lên thánh linh tháp chính là cái này quy định hảo, không hạn chế tiến vào nhân số, đến lúc đó tu vi càng thấp người tiến vào đến càng nhiều, càng là có thể làm mỗ một ít gian dối thủ đoạn người hoạch ích rất nhiều.

Một đám sử dụng thủ thuật che mắt mấy lão gia hỏa nghe được những lời này, đều rất có một ít dở khóc dở cười, tuy rằng nói bọn họ như vậy tưởng ở Tu chân giới kỳ thật cũng coi như không thượng là cái gì sai lầm, rốt cuộc thế giới này cường giả vi tôn đã trở thành một loại chung nhận thức, mọi người đều sẽ không cảm thấy cái này ý tưởng có cái gì không đúng, nhưng là như vậy chắc hẳn phải vậy không có người sẽ nói cái gì, chỉ là nói ra rốt cuộc không phải như vậy dễ nghe.

Những người này quả nhiên vẫn là quá tuổi trẻ, không biết thu liễm chính mình.

Cửu Thiên Tông mấy cái trưởng lão âm thầm chú ý như vậy vài lần nói chuyện mấy người kia, cảm khái bọn họ vẫn là quá tuổi trẻ.

Nam Cung Giác còn lại là nhìn thoáng qua Lạc Hòa cùng người chung quanh, phát hiện mấy người này đều không có cảm thấy những người đó lời nói có cái gì không đúng, cảm giác chính mình tam quan bang một tiếng nát một cái giác.

Có lẽ ở Tu chân giới, loại này ý tưởng thật là bình thường đi.

Hệ thống cảm giác được ký chủ ý tưởng, trong lúc nhất thời cũng không biết nên như thế nào an ủi ký chủ.

Hắn biết chính mình ký chủ là từ hoà bình thế giới đi vào nơi này, đối với những việc này có điểm tiểu cảm xúc là bình thường. Nhưng là nó cũng rõ ràng, trước kia những cái đó ký chủ trên thế giới này qua đoạn thời gian, cảm giác được tu vi mang cho bọn họ chí cao vô thượng quyền lợi lúc sau, bọn họ cũng đã hoàn toàn bị lạc tự mình, trước kia những cái đó ký chủ nhóm liền tính là

nghe thấy được nói như vậy cũng khẳng định sẽ không cảm thấy có cái gì không đúng, không chỉ có như thế, bọn họ thậm chí còn có khả năng chính mình chính là như vậy tưởng.

Hệ thống không cấm có điểm mê mang, chẳng lẽ trước kia những cái đó ký chủ ý tưởng, cũng là bọn họ phi thăng thất bại nguyên nhân sao?

Nhưng là Tu chân giới lại có mấy người không có như vậy nghĩ tới đâu?

Nam Cung Giác nhưng một chút cũng không biết hệ thống rối rắm, hắn chỉ là trong lòng hơi chút không thoải mái một chút, cũng không có biểu hiện ra ngoài chính mình không tán đồng, càng không có bởi vì xem nhân gia không vừa mắt liền trực tiếp đi lên tìm tra, có thể nói là thập phần khắc chế.

Cửu Thiên Tông trưởng lão vài người căn bản không có chú ý tới chung quanh có toan khí lan tràn, bọn họ tới rồi thánh linh tháp phía trước, thực mau liền nhìn đến cái gọi là Thiên Đạo báo động trước.

Thánh linh tháp ở mở ra phía trước thoạt nhìn giống như là bình thường một tòa tháp, một chút cũng không có gì xuất sắc địa phương, nhưng là tòa tháp này tháp phía trước bỗng nhiên nhiều ra một đạo kim sắc cột sáng, cột sáng thượng hình thành mấy hành không ai có thể đủ xem hiểu tự, những cái đó tự tựa hồ có kỳ dị lực lượng, hấp dẫn người không tự chủ được nhìn chăm chú vào phía trên tự, nhưng là khi bọn hắn nhìn chằm chằm này đó tự xem lâu rồi về sau, sẽ phát hiện chính mình thần hồn đều như là bị hít vào đi giống nhau, nếu không kịp thời từ giữa thoát ly ra tới, thậm chí sẽ tạo thành hôn mê hậu quả!

Đây cũng là vì cái gì này đó tự chung quanh tứ tung ngang dọc nằm một đống người nguyên nhân.

Nam Cung Giác: "……" Cái này cảnh tượng nhìn mạc danh kinh tủng.

Cũng may này cũng không phải một cái cái gì khủng bố thế giới, duy nhất tính thượng là thần quái khủng bố nguyên tố phó tuyên hiện tại đều là đứng ở bọn họ bên này.

Chỉ là Nam Cung Giác phát hiện tựa hồ mọi người đều xem không hiểu những cái đó kim quang lấp lánh đồ vật là cái gì, trừ bỏ Nam Cung Giác.

Nam Cung Giác cho rằng này nhất định là Thiên Đạo ác thú vị.

Bởi vì những cái đó kim quang thượng xuất hiện văn tự cư nhiên là…… Giáp cốt văn.

Nam Cung Giác: "……"

Thế giới này văn tự hệ thống cùng địa cầu hoàn toàn không phải cùng cái hảo sao? Vì cái gì giáp cốt văn sẽ xuất hiện ở chỗ này? Hắn nội tâm hỏng mất nhưng là mặt ngoài lại thập phần bình tĩnh, thậm chí còn có thể phân tâm liên hệ hệ thống: "Thống a, ngươi biết đây là có chuyện gì sao?"

Hệ thống: "……" Hệ thống rõ ràng cũng là không có khả năng biết đến a!

Vì cái gì thế giới này thế nhưng sẽ xuất hiện ký chủ thế giới kia văn tự a? Chẳng lẽ này hai cái thế giới chi gian còn có cái gì liên hệ sao? Nhưng là mặc kệ rốt cuộc có hay không liên hệ, hệ thống đều đối này hoàn toàn không biết gì cả.

Chủ hệ thống lưu lại tư liệu cũng hoàn toàn không có loại đồ vật này.

Nam Cung Giác ở nhàn tới nhàm chán thời điểm học quá như vậy mấy tháng giáp cốt văn, tuy rằng lúc ấy là bởi vì hắn bị nhốt ở nhà mình trong thư phòng hoàn toàn không có khác sự có thể làm, chỉ có thể đọc sách tống cổ thời gian.

Lúc ấy hắn như thế nào cũng không có khả năng nghĩ đến, chính mình cư nhiên còn hữu dụng thượng giáp cốt văn một ngày.

Những cái đó kim quang lấp lánh giáp cốt văn nguyên ý đại khái là "Các ngươi này đó vô tri nhân loại phá hủy Thiên Đạo cân bằng, dẫn tới Cửu U tiểu thế giới thiếu chút nữa hỏng mất, Thiên Đạo hỗ trợ đánh nhiều năm như vậy mụn vá mệt đến muốn chết muốn sống, còn có người từ ngoài đến vẫn luôn ở quấy rối. Hiện tại Thiên Đạo lăn lộn không dậy nổi, lúc này đây thánh linh tháp sẽ đem tụ tập ở thánh thành người chung quanh toàn bộ đầu nhập đến Cửu U tiểu thế giới các địa phương, tìm kiếm duy nhất có thể trợ giúp tiểu thế giới ổn định xuống dưới khí vận thạch. Nếu tìm không thấy nói cũng không cần hoảng, cùng lắm thì chính là Thiên Đạo cùng đại gia cùng nhau chơi xong……"

Nam Cung Giác trừu trừu khóe miệng, cư nhiên cảm thấy cái này Thiên Đạo cũng thật là không dễ dàng, thậm chí có thể nói là xui xẻo, bị người hố nhiều năm như vậy cư nhiên mãi cho đến hiện tại mới phát biểu, cũng là phi thường có thể nhẫn.

Lạc Hòa phát hiện tiểu sư đệ biểu tình vi diệu, trong lòng vừa động: Chẳng lẽ tiểu sư đệ thế nhưng có thể xem hiểu như vậy "Thiên thư"?

Bất quá…… Tiểu sư đệ vì cái gì lộ ra như vậy thần sắc?

Phát hiện tiểu sư đệ khả năng có thể xem hiểu này đó văn tự vui sướng thoáng giáng xuống đi một chút, Lạc Hòa cảm thấy có thể làm tiểu sư đệ lộ ra như vậy thần sắc, mặt trên viết đồ vật phỏng chừng không phải như vậy làm người dễ dàng tiếp thu.

Trên thực tế cũng quả nhiên như thế.

Nam Cung Giác ở đồng tình vài giây Thiên Đạo lúc sau đem chính mình phiên dịch lại đây trở thành tiếng thông tục ý tứ hướng Lạc Hòa truyền âm thuyết minh một chút, nghe xong Nam Cung Giác thuyết minh Lạc Hòa cũng là sửng sốt.

Tuy rằng hắn cảm thấy như vậy phiên dịch khẳng định là tiểu sư đệ chính mình ý tứ Thiên Đạo báo động trước phỏng chừng không phải như vậy viết, nhưng là này trong đó biểu hiện ra ngoài ý tứ vẫn là làm Lạc Hòa có chút hỗn loạn.

Phía trước bọn họ chỉ là suy đoán thế giới này ở thoái hóa, lại không có nghĩ đến thế giới thế nhưng đã nguy ngập nguy cơ, thậm chí hắn đều có thể đủ nghĩ đến Thiên Đạo theo như lời kia khối khí vận thạch, nói không chừng chính là bị hạ nhậm thiên kia bốn vị tiền bối đánh mất kia khối thần bí cục đá!

Lạc Hòa tâm loạn như ma, trong lúc nhất thời thế nhưng có điểm không biết làm sao.

Thấy thế, Nam Cung Giác đối thiên đạo đồng tình cũng giảm bớt một chút.

Bởi vì hắn rốt cuộc bắt được trọng điểm: Ôi trời ơi nếu là tìm không thấy kia khối cái gọi là khí vận thạch thế giới liền phải chơi xong rồi!

? Tác giả nhàn thoại: Khai tân văn lạp! Cách vách 《 tinh tế trọng sinh ký sự 》 cầu duy trì, mặc kệ là đề cử phiếu vẫn là cất chứa bình luận đều thỉnh không cần đại ý tạp lại đây đi! Tháng sau dự thi, thích tiểu khả ái hỗ trợ dự lưu một chút chi chi có thể chứ moah moah ヽ(=^･ω･^=) phiệt

------oOo------

Phần 261

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 261: Thánh linh tháp mở ra 【 đệ thập cuốn: Thánh linh tháp 】

Nam Cung Giác có điểm do dự muốn hay không đem chuyện này nói cho những người khác.

Nói đi, hắn muốn như thế nào giải thích chính mình vì cái gì sẽ nhận thức mặt trên ai cũng xem không hiểu văn tự, người khác cũng không nhất định tin tưởng hắn, nhưng là không nói đi, Nam Cung Giác tổng cảm giác chính mình trong lòng có như vậy một chút lương tâm bất an.

Đặc biệt chuyện này thấy thế nào như thế nào như là có quan hệ toàn bộ tiểu thế giới sinh tử tồn vong sự tình.

Gặp chuyện không quyết hỏi sư huynh, Nam Cung Giác do do dự dự đối Lạc Hòa truyền âm: "Sư huynh, ta muốn hay không đem chuyện này nói ra a?"

Lạc Hòa bị Nam Cung Giác bỗng nhiên vấn đề đánh thức lại đây, tuy rằng đầu óc vẫn như cũ có điểm loạn, nhưng là so với phía trước mờ mịt không biết làm sao bộ dáng đã hảo rất nhiều, hơn nữa Lạc Hòa người này chỉ cần không phải hắn muốn biểu hiện ra ngoài cảm xúc người khác đều nhìn không ra tới, bởi vậy ở người khác trong mắt một chút sơ hở đều không có lộ ra tới.

Bất quá lúc này, Lạc Hòa cũng khó được có điểm do dự, bởi vì hắn không biết có nên hay không nói ra, nếu là người khác hỏi tiểu sư đệ là như thế nào nhận thức này đó văn tự hắn lại nên như thế nào trả lời? Nhưng mà chuyện này đích xác lại là liên quan đến Cửu U tiểu thế giới sinh tử tồn vong sự tình.

Lạc Hòa trong lúc nhất thời cũng lấy không chừng chú ý: "Ta lại ngẫm lại."

Thiên Đạo nếu cấp ra như vậy cảnh báo, liền ý nghĩa bọn họ sắp sửa gặp phải chính là sinh tử tồn vong thời điểm, tới rồi hiện tại, phát sinh cái gì ngoài ý muốn đều không phải là Lạc Hòa bọn họ nguyện ý nhìn thấy, bọn họ hiện tại thực lực còn không đủ để hoàn toàn thoát ly Cửu U tiểu thế giới, cùng tiểu thế giới cùng tồn vong, nếu là Cửu U tiểu thế giới chơi xong rồi, bọn họ ai cũng chiếm không được hảo.

Huống hồ, tiểu sư đệ hệ thống cũng không nhất định có thể đủ cứu bọn họ.

Nam Cung Giác lúc này cũng ở cùng hệ thống hai mặt nhìn nhau hơn nữa cảm thấy không thể hiểu được.

Hơn nữa……

Nam Cung Giác tổng cảm thấy Thiên Đạo báo động trước kia mặt trên viết cái kia quấy rối người từ ngoài đến cùng hệ thống thoát không được can hệ.

Hệ thống: "……"

001 run bần bật, nó cảm thấy chính mình nhất định là đi nhầm thế giới. Nó vẫn luôn cho rằng chính mình phía trước hành vi cũng không có kinh động cái này tiểu thế giới Thiên Đạo, hơn nữa ngẫu nhiên thời gian nghịch chuyển cũng là chủ hệ thống năng lượng làm được, hẳn là không có khả năng đối cái này tiểu thế giới Thiên Đạo tạo thành cái gì ảnh hưởng, nhưng là thực hiển nhiên Thiên Đạo như vậy rõ ràng đặt ở nơi đó kia nói mấy câu chính là cho nó xem.

Cái này làm cho hệ thống cảm giác được có điểm sợ hãi.

Nếu nói cái này tiểu thế giới Thiên Đạo vẫn luôn đều biết chính mình làm cái gì……

Hệ thống cảm thấy càng nghĩ càng thấy ớn, thậm chí có điểm tưởng rời đi nơi này trở về tìm chủ hệ thống.

Tuy rằng cái này tiểu thế giới Thiên Đạo cũng không có nhảy ra nói muốn tìm hệ thống tính sổ, nhưng là 001 cảm thấy chính mình làm chuyện trái với lương tâm, trong lòng phi thường hoảng loạn.

Nó vẫn là cái bảo bảo vì cái gì muốn cho hắn nó gặp phải chuyện như vậy a?

Nam Cung Giác cảm giác được hệ thống ý tưởng: "……"

Tốt, hệ thống không có ý tưởng.

Cuối cùng Nam Cung Giác vẫn là không có tự mình đem kia mặt trên viết cái gì nói ra, chỉ là cùng Lạc Hòa cùng nhau thương lượng đang âm thầm lặng lẽ thả ra tin tức.

"Các ngươi nghe nói sao? Thiên Đạo báo động trước thế nhưng là như thế này nghiêm trọng nội dung, nghe nói lúc này đây muốn đem thánh thành chung quanh thành thị người tất cả đều đưa vào thánh linh tháp bên trong, cũng không biết là thật là giả."

"Ai biết là thật là giả? Bất quá có thể làm nhiều người như vậy tiến vào thánh linh tháp, ta nghe nói đi vào người đều có thể được đến cực đại chỗ tốt, chúng ta nhọc lòng những cái đó đại sự làm cái gì? Không bằng kêu lên bạn bè thân thích cùng nhau phát tài."

"Sư huynh, bọn họ như thế nào như vậy a?"

Một cái ăn mặc Thiên Vũ tông nội môn đệ tử trang phục thiếu nữ có chút khó chịu, hiện giờ nhân loại đại kiếp nạn ở phía trước, những người này thế nhưng một chút đều không có cho rằng bọn họ nên làm điểm cái gì, ngược lại tưởng đều là đục nước béo cò, quả thực quá vô sỉ!

"Bọn họ chẳng lẽ không biết đây là có quan hệ tất cả nhân loại tồn vong đại sự sao? Như thế nào một đám đều như vậy a?" Thiếu nữ dậm dậm chân, rất tưởng đem những người này đều tấu một đốn!

Thiên Vũ tông đi theo thiếu nữ bên người sư huynh có chút bất đắc dĩ, bọn họ Thiên Vũ tông kỳ thật thật sự lại nói tiếp có ý nghĩ như vậy người cũng không ít, không ít người cho rằng về sinh tử tồn vong như vậy đại sự chỉ cần những cái đó tương đối lợi hại người ở phía trước đỉnh là được, trong lòng kỳ thật là một chút đều không cho rằng lớn như vậy một cái tiểu thế giới là thật sự nói xong trứng liền xong đời.

Nhưng là tin tưởng người cũng không ít.

Vô hắn, bởi vì ở Thiên Đạo báo động trước bên cạnh lại xuất hiện một đạo cột sáng, lúc này đây là dùng toàn bộ Tu chân giới người đều nhận thức văn tự rõ ràng viết ở bên cạnh, đại bộ phận người đều cho rằng đây là lại một lần Thiên Đạo báo động trước, có thể là Thiên Đạo phát hiện phía trước những cái đó tự căn bản không có người xem hiểu duyên cớ, lúc này đây Thiên Đạo dùng tương đối trực quan phương pháp biểu đạt hắn ý tứ.

Lúc này đây tiến vào thánh linh tháp người có bao nhiêu tính nhiều ít, nhưng là mọi người chủ yếu mục đích đều là vì tìm kiếm một khối đặc thù cục đá, kia tảng đá quan hệ toàn bộ Thượng Ngu Đại Lục sinh tử tồn vong.

Cứ việc có rất nhiều người nửa tin nửa ngờ, nhưng vẫn là có tương đương một bộ phận người đã tính toán bắt đầu đưa bọn họ cho rằng có thể tin người tổ chức ở bên nhau hoàn thành Thiên Đạo nhiệm vụ, đương nhiên ôm đi vào vớt một bút liền đi tâm tư người cũng rất nhiều.

Nam Cung Giác nương hệ thống thủ đoạn ở Thiên Đạo báo động trước bên cạnh châm chước thả ra một bộ phận giáp cốt văn thượng Thiên Đạo báo động trước nội dung, đương nhiên không nhắc tới năm đó kia bốn vị tiền bối bởi vì chính mình trong lúc nhất thời ích lợi một không cẩn thận đánh mất một cục đá, cùng với hắn trên người mang theo khiến cho cái này tiểu thế giới Thiên Đạo hỏng mất gia tốc một nguyên nhân khác sự tình, mặc kệ là thanh cừ bọn họ vẫn là Cửu Thiên Tông tông chủ cùng các trưởng lão đều đã biết bọn họ muốn cho người biết đến tin tức.

Mặc kệ nói như thế nào, loại chuyện này đương nhiên vẫn là toàn viên tham dự tới muốn tốt một chút, chỉ bằng bọn họ mấy cái đơn thương độc mã tìm kiếm kia khối mất đi cục đá rơi xuống, không bằng trực tiếp làm cho cả thế giới đều cùng nhau hủy diệt tính tới càng thêm hữu hảo một chút.

Đương nhiên, không có người biết chuyện này là Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa làm.

Không sai, cuối cùng Lạc Hòa tự hỏi kết quả chính là đem tin tức này thả ra đi, không khỏi bọn họ trong miệng nói ra, chế tạo ra tới một ít đây là Thiên Đạo báo động trước bản thân bộ dáng, quả nhiên nguyện ý tiếp thu người liền nhiều.

Chỉ là bọn hắn không có phát hiện, ở bọn họ đều cho rằng vạn vô nhất thất thời điểm, Quỷ Vương phó tuyên đang ở dùng một loại phi thường phức tạp thần sắc không dấu vết đánh giá bọn họ, ngay cả Lạc Hòa đều không có phát hiện bọn họ cư nhiên bị phát hiện.

Phó tuyên đối với lúc này đây đột nhiên xuất hiện Thiên Đạo báo động trước tin tức có chút hoài nghi, đảo không phải hoài nghi bên người người cố ý làm như vậy, hắn hoài nghi chính là bọn họ bên trong có người có thể xem hiểu chân chính Thiên Đạo báo động trước.

Phó tuyên sở dĩ sẽ cảm thấy này không giống như là chân chính Thiên Đạo báo động trước, là bởi vì hắn phát hiện những lời này có một ít thập phần không khách khí, nhưng là cư nhiên trực tiếp mơ hồ bọn họ mấy người này đã từng đem này khối Thiên Đạo bảo bối cục đá bắt được tay kết quả lại đánh mất sự tình, này liền làm phó tuyên cảm thấy có điểm ý tứ.

Hắn quan sát chính mình nhận thức mọi người, cuối cùng phát hiện hắn nhận thức người đều không giống như là có lực lượng làm loại chuyện này người, đặc biệt là cái loại này lực lượng ngay cả phó tuyên cũng chưa biện pháp cảm giác được rốt cuộc là ai lực lượng, này khiến cho phó tuyên tò mò.

Phó tuyên hoài nghi chuyện này là Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa hai người làm, hắn phát hiện chính mình thế nhưng có điểm xem không hiểu hai người kia thực lực, đây mới là vấn đề lớn nhất, nhưng là liền tính là hắn tại hoài nghi, ở không có chứng cứ thời điểm cũng là sẽ không nói ra tới, cho dù có chứng cứ…… Phó tuyên cũng không cảm thấy chính mình sẽ đem chuyện này nói ra.

Rốt cuộc, bọn họ phiên dịch Thiên Đạo nói thời điểm là còn đem bọn họ hành vi che lấp một chút, làm cho bọn họ miễn với đã chịu người khác đồn đãi vớ vẩn.

Lạc Hòa bọn họ không biết bọn họ đã bị hoài nghi, nhưng là tới rồi hiện tại, liền tính là thật sự bị phát hiện hai người cũng sẽ không cảm thấy có cái gì.

Bởi vì liền ở Nam Cung Giác bọn họ đem tin tức này thả ra lúc sau không lâu, thánh linh tháp bỗng nhiên phát ra sáng lạn quang mang, theo sau ở thánh thành cùng với thánh thành chung quanh thành thị bên trong mọi người tất cả đều biến mất ở tại chỗ.

Bao gồm quỷ cùng ma.

Đương nhiên còn có yêu.

Cửu Thiên Tông tông chủ các trưởng lão đều ở cùng thanh cừ bọn họ tụ ở bên nhau thảo luận cái này thình lình xảy ra tin tức rốt cuộc ý nghĩa cái gì, nhưng mà chờ bọn họ bỗng nhiên cảm thấy trước mắt tối sầm, lại lần nữa thấy đồ vật thời điểm chung quanh cảnh tượng nghiễm nhiên đã thay đổi một cái cảnh tượng.

Cửu Thiên Tông tám vị trưởng lão cùng tông chủ vừa mở mắt, liền phát hiện bọn họ tới rồi Cửu Thiên Tông.

Tông chủ: "?"

Các trưởng lão: "?"

Chín người hai mặt nhìn nhau, cuối cùng vẫn là đại sư huynh Phong Trúc trước hết không nha nghẹn lại: "Đây là có chuyện gì a?"

Mọi người đều buông tay: "Quỷ biết đây là có ý tứ gì a?"

"Quỷ cũng không biết."

Phó tuyên đột nhiên bị điểm danh, nhịn không được mở miệng nhắc nhở một chút người chung quanh chính mình tồn tại cảm.

Phía trước thời điểm quả nhiên không có chú ý tới phó tuyên tồn tại Cửu Thiên Tông mọi người: "Tiền bối cũng ở chỗ này a……"

Bọn họ cư nhiên lại một lần bỏ qua vị tiền bối này, sẽ không bị tiền bối kéo đi thịt kho tàu đi?

Phong Trúc trong đầu lung tung rối loạn tưởng, hiển nhiên không có ý thức được cũng không phải sở hữu quỷ đều sẽ ăn người, hơn nữa liền tính thật sự muốn ăn cũng sẽ không làm cái gì đa dạng, càng không cần để thịt kho tàu.

Làm bị mọi người ký thác kỳ vọng cao đại sư huynh, Phong Trúc trong lòng kỳ thật cũng thực ngốc, căn bản không biết hiện tại đây là tình huống như thế nào, nhưng là nhìn nhiều như vậy song tràn ngập lòng hiếu học đôi mắt, Phong Trúc không khỏi nhớ lại chính mình mang hài tử vãng tích quang huy năm tháng, trong lúc nhất thời cư nhiên bị này đó các sư đệ sư muội kịch bản, ý thức trách nhiệm cùng ý muốn bảo hộ đồng thời bạo lều, trong lòng càng là tràn ngập ý chí chiến đấu: "Nếu mọi người đều tò mò như vậy, kia thân là sư huynh ta chỉ có thể cố mà làm đi vào trước thăm dò đường."

Hắn nói xong những lời này lúc sau hy vọng có người có thể đủ đứng ra phản bác một chút, ít nhất cùng chính mình cùng đi dò đường, nhưng mà mọi người đều đầy cõi lòng chờ mong nhìn hắn, ai cũng không có mở miệng muốn hỗ trợ ý tứ.

Phong Trúc: "……" Hành, chính mình dưỡng ra tới sư đệ sư muội, chính mình chịu bái.

Vì thế Phong Trúc trước đi ra ngoài dò đường.

Bọn họ bên này tình huống nhưng thật ra thực an toàn, thanh cừ rớt xuống địa phương làm thanh cừ chính mình đều cảm thấy trong lòng hỏng mất.

Hắn giống như xuất hiện ở ban đầu thời điểm, chính mình vừa mới bị quan vào được lúc sau quỳnh lĩnh bí cảnh.

Cái này địa phương một lần trở thành thanh cừ ác mộng, ban đầu kia đoạn thời gian hắn căn bản không có biện pháp đánh vỡ này trong đó bất luận cái gì quy tắc, một lần thiếu chút nữa hỏng mất, tuy rằng hiện tại hắn đã cùng lúc trước hắn không giống nhau, nhưng là nhìn quỳnh lĩnh bí cảnh này lúc ban đầu bộ dáng, thanh cừ vẫn là mạc danh cảm thấy có điểm trái tim lạnh cả người.

Hiện tại hắn tính có như vậy một chút lý giải phụ mẫu của chính mình làm như vậy nguyên nhân, nhưng là lại cũng rất khó thoải mái.

Nhưng mà, Thiên Đạo đem hắn ném tới cái này địa phương cũng không phải là vì làm hắn tới cởi bỏ khúc mắc, hắn vẻ mặt hắc tuyến nhớ tới chính mình còn muốn đi tìm một khối không thể hiểu được cục đá sự tình.

Căn cứ phía trước Thiên Đạo báo động trước nội dung suy đoán, hắn là Thiên Đạo cũng tìm không thấy kia khối thần bí khó lường cục đá rốt cuộc ở địa phương nào, cho nên đem bọn họ những người này ném tới sở hữu khả năng địa phương tìm kiếm, tuy rằng thanh cừ cũng không cảm thấy kia tảng đá sẽ xuất hiện ở chỗ này, nhưng là Thiên Đạo nếu đều đem hắn ném tới nơi này, kia hắn liền cố mà làm tìm một chút hảo.

Vạn nhất thật sự tìm được rồi, kia hắn chẳng phải là muốn trở thành Thiên Đạo thân nhi tử?

Thanh cừ vẫn duy trì tốt đẹp ảo tưởng, đi phía trước đi rồi vài bước, sau đó thấy rất nhiều năm trước ngao sơn.

Cùng hắn siêu không đối phó cái kia.

Cùng hắn mới vừa đánh cái đối mặt, đối diện người liền thiếu đánh đối hắn khiêu khích: "Nha! Đại thiếu gia như thế nào cũng ở cái này địa phương đâu? Chẳng lẽ là bị gia trưởng sung quân?"

Thanh cừ: "……" Không thể sinh khí, người này vẫn là cái ngốc nghếch, không thể cùng hắn chấp nhặt.

Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác xuất hiện địa phương cũng làm người có điểm ngoài ý muốn.

"Yêu trủng?"

Nam Cung Giác nhìn quen thuộc địa phương, cảm thấy có điểm không thể tưởng tượng, vì cái gì bọn họ sẽ xuất hiện ở chỗ này?

Đối với cái này địa phương Nam Cung Giác có thể nói là ấn tượng khắc sâu, lúc trước bởi vì yêu tuyền một đóa hoa nhưng thiếu chút nữa không muốn hắn nửa cái mạng, hơn nữa chính là bởi vì hắn lâm vào cái này địa phương, dẫn tới Lạc Hòa nhập ma chuyện này, Nam Cung Giác mỗi một lần nhớ tới chuyện này đều cảm thấy có điểm áy náy.

Hắn luôn là suy nghĩ, nếu chính mình lúc trước không có như vậy không cẩn thận xảy ra chuyện nói, Lạc Hòa có thể hay không căn bản sẽ không nhập ma,

cũng liền không có tương lai phát sinh sự tình?

Nam Cung Giác tưởng không rõ ràng lắm, bởi vậy mỗi một lần nhớ tới thời điểm đều sẽ cảm thấy áy náy, nhưng mà Lạc Hòa lại một chút cũng không thèm để ý, lúc này đây tới yêu trủng lúc sau, Lạc Hòa cái thứ nhất nghĩ đến, ngược lại là bọn họ ở yêu trủng bên trong được đến một cục đá.

Hắn lấy ra tới kia khối không biết vì cái gì làm hắn cảm giác được có một chút quen thuộc cục đá, trong lòng khẽ nhúc nhích, nên sẽ không đây là Thiên Đạo tâm tâm niệm niệm tìm kiếm vô số năm kia tảng đá đi?

Như vậy nghĩ, Lạc Hòa cũng ở cùng Nam Cung Giác truyền âm giao lưu: “Tiểu sư đệ, ngươi còn nhớ rõ chúng ta lần trước ở chỗ này được đến một cục đá sao?”

“Đương nhiên, khi đó trên người của ngươi còn có thật nhiều huyết tích tới rồi kia tảng đá thượng!” Nam Cung Giác nhớ tới chuyện này liền cảm thấy sinh khí, rõ ràng này ban đầu thời điểm là chính hắn làm ra tới cục diện rối rắm, kết quả lại muốn Lạc Hòa giúp hắn giải quyết, thậm chí cuối cùng còn bị thương.

Hắn khí chính là chính mình, lúc ấy hắn nếu là hơi chút nhiều tâm nhãn trước làm hệ thống tra một chút đó là thứ gì nên như thế nào ngắt lấy cũng sẽ không sau khi xuất hiện tới sự tình!

Hắn còn ở lo chính mình sinh khí, lại nghe tới rồi Lạc Hòa bỗng nhiên mở miệng: “Ta hoài nghi cái này chính là Thiên Đạo muốn chết muốn sống tìm kia tảng đá.”

Nam Cung Giác sửng sốt một chút: “A?”

Cái gì? Lạc Hòa vừa rồi nói gì đó? Vì cái gì mỗi một chữ hắn đều có thể nghe hiểu nhưng là liên hợp ở bên nhau hắn cảm giác chính mình cái gì cũng đều không hiểu đâu?

Nam Cung Giác trong óc vào hồ nhão.

? Tác giả nhàn thoại: Đại khái tháng sau nhất hào kết thúc, tân văn 《 tinh tế trọng sinh ký sự 》 cầu cất chứa a moah moah ～

------oOo------

Phần 262

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 262: Phi thăng lôi kiếp

Không, hồ nhão đã không có biện pháp thuyết minh hiện tại hắn trong đầu lung tung rối loạn hết thảy!

Này tảng đá thấy thế nào đều cảm giác bình đạm không có gì lạ, căn bản không giống như là có được đại bí mật cái loại này cục đá, Nam Cung Giác nhìn Lạc Hòa thần sắc, tâm tình có chút phức tạp, bởi vì Lạc Hòa tựa hồ thật sự cảm thấy thứ này chính là bọn họ ở tìm kia tảng đá.

Hắn có chút nghi hoặc: "Nếu là cái dạng này lời nói, Thiên Đạo không có khả năng không biết đi?" Phải biết rằng bọn họ lần đầu tiên tìm được này tảng đá thời điểm Thiên Đạo hẳn là có thể cảm ứng được đi?

Rốt cuộc kia khối thần kỳ cục đá đối với Thiên Đạo tới nói như vậy quan trọng, hẳn là có một chút hơi thở là có thể làm Thiên Đạo cảm giác được nó tồn tại không phải sao?

Nghe thấy được tiểu sư đệ nghi vấn, Lạc Hòa dừng một chút, nói như vậy kỳ thật cũng không có vấn đề, bởi vì bình thường người đại khái đều sẽ như vậy tưởng, hắn gật gật đầu, nhưng là trong lòng lại vẫn như cũ tồn tại nghi vấn, bởi vì hắn có một loại cảm giác, này tảng đá liền tính không phải Thiên Đạo tìm kiếm kia một khối cũng tất nhiên cùng Thiên Đạo lại tìm kia một khối thần bí cục đá có nhất định liên hệ, nhưng là này trong đó rốt cuộc có quan hệ gì, Lạc Hòa trong lúc nhất thời lại là không rõ ràng lắm.

Bởi vì Lạc Hòa có như vậy trong nháy mắt hoang đường cảm giác được chính mình nói không chừng đều cùng Thiên Đạo sở tìm kiếm đồ vật có liên hệ.

Ngẫm lại hắn cười nhạo một tiếng, cảm thấy chính mình tưởng quá nhiều.

Sao có thể đâu?

Lạc Hòa bọn họ tới địa phương không có càng nhiều người, bọn họ hai cái đi vào yêu tuyền nước suối biên, quan sát chung quanh tình huống.

Nam Cung Giác có điểm nhàm chán, hắn không phải thực minh bạch Thiên Đạo đem bọn họ ném tới nơi này dụng ý, chính yếu chính là, nơi này cũng không có Thiên Đạo muốn tìm kiếm đồ vật.

Ở bọn họ hai cái không biết địa phương, vừa mới bắt đầu đối với chính mình tiến vào thánh linh tháp mà cảm giác được đắc chí người đại đa số đều phát ra sợ hãi tiếng thét chói tai, ở bọn họ chung quanh xuất hiện chưa bao giờ gặp qua cự thú, xem chuẩn nhân loại xuất hiện địa phương tiến hành công kích, mà ở

những nhân loại này bị cự thú giết chết lúc sau, ở không người biết địa phương biến thành trong suốt quang điểm hướng chung quanh dật tản ra tới.

Bọn họ chạy trốn đồng bạn không có quay đầu lại, cũng không có phát hiện này đáng sợ một màn.

Ở không biết bao nhiêu năm trước Cửu Thiên Tông tìm kiếm Cửu Thiên Tông phía trước bí ẩn bát quái tông chủ cùng các trưởng lão sắc mặt bỗng nhiên đại biến, một loại bị thập phần nguy hiểm đồ vật theo dõi sợ hãi đột nhiên sinh ra, đó là từ trong xương cốt phát ra sợ hãi, có như vậy trong nháy mắt thậm chí liền chạy trốn ý tưởng đều không có.

Vẫn luôn đi theo Cửu Thiên Tông này đàn tiểu bối bên người phó tuyên gặp được tình huống như vậy, thần sắc trở nên có chút cổ quái.

Vì cái gì hắn thế nhưng cảm giác được u minh hắc uyên hơi thở?

Đối với ở u minh hắc uyên bên trong sinh ra lớn lên người, hắn đối với u minh hắc uyên hơi thở lại quen thuộc bất quá, chỉ là hắn như thế nào cũng không nghĩ tới, u minh hắc uyên hơi thở thế nhưng sẽ xuất hiện ở thánh linh tháp bên trong.

Tòa tháp này tồn tại thời gian rất có khả năng so u minh hắc uyên ra đời thời gian còn muốn cổ xưa, hơn nữa Thiên Đạo đối với thánh linh tháp tựa hồ tồn tại đặc biệt ưu đãi, nói cách khác, liền tính là u minh vực sâu muốn thật sự xâm lấn tiến vào thánh linh tháp, cũng tuyệt đối không phải là một việc dễ dàng, nhưng là u minh hắc uyên hơi thở lại thật sự xuất hiện ở chỗ này.

Đây là vì cái gì?

Phó tuyên nghĩ tới một cái không thể tưởng tượng đối tượng, nhưng là hắn cảm thấy chính mình nhất định là suy nghĩ nhiều, sao có thể…… Đâu?

Trên thực tế thật là có khả năng, bởi vì phía trước Thiên Đạo báo động trước tựa hồ nói thế giới này xuất hiện cực đại nguy cơ, nếu tìm kiếm không đến giải quyết vấn đề biện pháp, Thiên Đạo nói không chừng sẽ nghĩ cách áp dụng mặt khác cứu vớt thi thố.

Cũng nói không chừng đúng là bởi vì Thiên Đạo đã sớm dự cảm đến sẽ xuất hiện như vậy vấn đề, mới có thể chế tạo ra u minh hắc uyên.

U minh hắc uyên bên trong, trừ bỏ lệnh người cảm giác được sợ hãi các loại cảm xúc tập hợp thể ở ngoài, còn có mặt khác một cái công năng, phó tuyên nguyên bản đều là không biết, thẳng đến có một ngày, hắn trong lúc vô ý thấy một cái không cẩn thận tiến vào u minh hắc uyên nhân loại, bị thật lớn vực sâu cắn nuốt lúc sau, biến thành vô hình linh lực, cùng một ít trong suốt quang điểm, những cái đó linh khí cuối cùng rời đi u minh hắc uyên, nhưng là những cái đó trong suốt quang điểm, lại ở u minh hắc uyên bên trong lắc lư thật lâu, mới không biết bị thứ gì cắn nuốt mà biến mất.

Ngay lúc đó phó tuyên chỉ là bản năng cảm thấy những cái đó trong suốt quang điểm là thứ tốt, nhưng là rốt cuộc là cái gì, phó tuyên lại không biết.

Liền tính hắn tự xưng là thập phần kiến thức rộng rãi, nhưng là vẫn như cũ không quen biết cái loại này đồ vật, đôi khi phó tuyên gặp được chết đi nhân loại hoặc là yêu ma đều sẽ đi quan sát một chút bọn họ thân thể bên trong có hay không cái loại này trong suốt quang điểm, nhưng mà cái loại này quang điểm hình như là chỉ có ở u minh hắc uyên bên trong mới có thể xuất hiện giống nhau, ở địa phương khác hắn là hoàn toàn không có cách nào quan sát đến.

Sau lại lại đã trải qua rất nhiều sự tình, phó tuyên mới dần dần đối những cái đó trong suốt quang điểm mất đi hứng thú.

Phó tuyên lúc ấy từ bỏ tiếp tục nghiên cứu này đó trong suốt quang điểm, lại không có nghĩ đến một ngày kia thế nhưng sẽ ở thánh linh tháp bên trong lại một lần nhìn thấy.

Hiện tại phó tuyên trên cơ bản đã khẳng định loại này trong suốt quang điểm là thứ tốt, hơn nữa rất có khả năng là Thiên Đạo yêu cầu thứ tốt, loại cảm giác này làm phó tuyên có điểm không quá thoải mái.

Bắt đầu thời điểm hắn là thật sự không cảm thấy thế giới này đã xảy ra thật lớn vấn đề sẽ xuất hiện cái dạng gì vấn đề, nhưng là ở nhìn đến có người ở nó trước mặt bị một đầu màu đen cự thú giết chết, theo sau thi thể lại trực tiếp tại chỗ trở thành mấy đoàn quang điểm biến mất không thấy.

Hắn bắt đầu sinh ra một ít hoảng loạn cảm xúc.

Loại này cảm xúc phía trước xuất hiện thời điểm vẫn là bởi vì thịnh bích sự tình, nhưng là hiện tại cũng đã làm phó tuyên cảm giác được đối với người thường sinh mệnh biến mất đau lòng.

Phó tuyên có một loại cảm giác, chính là này đó trong suốt quang điểm, có lẽ là Thiên Đạo yêu cầu khí vận.

Phía trước kia Thiên Đạo báo động trước tựa hồ nhắc tới một bộ phận về khí vận thạch sự tình, hắn hoài nghi lúc trước mất đi kia tảng đá chính là khí vận thạch, hơn nữa khí vận thạch đối với Thiên Đạo thậm chí là toàn bộ tiểu thế giới đều thập phần quan trọng, nhưng là như vậy quan trọng đồ vật, cứ như vậy bị lúc trước vài người đánh mất, lúc trước Thiên Đạo tuy rằng tức giận, nhưng là có lẽ thật sự chỉ là muốn cho bọn họ đem khí vận thạch tìm được mà thôi, nhưng là thời gian đi qua lâu như vậy, khí vận thạch vẫn như cũ không thấy bóng dáng, này cũng liền dẫn tới Thiên Đạo cuối cùng chính mình đều trừ bỏ vấn đề, hiện tại hiện tượng, giống như là Thiên Đạo vứt bỏ nhân loại, dùng nhân loại này đó bé nhỏ không đáng kể khí vận, một lần nữa cấu trúc khí vận thạch.

Chính là liền tính hắn đem ý nghĩ của chính mình nói ra, phỏng chừng cũng không có người tin tưởng.

Thiên địa bất nhân lấy vạn vật vì sô cẩu, ở Thiên Đạo trong mắt, những nhân loại này trên người khí vận có lẽ trở thành cứu vớt Cửu U tiểu thế giới duy nhất biện pháp, như vậy hy sinh một ít nhân loại đối với Thiên Đạo tới nói cũng không tính cái gì.

Nhưng là phó tuyên làm gặp qua lúc trước khí vận thạch người chi nhất, ở trong mắt hắn, những nhân loại này liền tính là lại chết đi nhiều ít, đều không thể thấu đủ khí vận thạch khí vận.

Ở phó tuyên lo lắng thời điểm, nam công giác cùng Lạc Hòa bên này vẫn như cũ còn tràn ngập một loại quỷ dị du lịch không khí, tuy rằng cái này du lịch nơi sân thật sự là kham ưu, phong cảnh một chút cũng không tuyệt đẹp, thậm chí chung quanh nói không chừng còn có bao nhiêu thi cốt.

Nam công giác đang ở cùng hệ thống oán giận Thiên Đạo vô cớ gây rối, nhưng là hệ thống cũng không biết có phải hay không cảm giác được cái gì nguy hiểm, trở nên an tĩnh như gà, nỗ lực đương một con an tĩnh miêu, giảm bớt chính mình tồn tại cảm.

Lạc Hòa bỗng nhiên cảm giác được trong tay hắn cục đá giật giật.

Ngay sau đó nghe được một cái thập phần mỏng manh thanh âm: "Cha……"

Lạc Hòa: "……"

Nam Cung Giác: "……"

Đây là tình huống như thế nào?

Lạc Hòa mở ra tay, đem vừa mới ở hắn lòng bàn tay giật giật cục đá lộ ra tới: "Vừa rồi là nó đang nói chuyện?"

Ngay cả Lạc Hòa chính mình đều có điểm không xác định chính mình có phải hay không sinh ra ảo giác, bằng không vì cái gì sẽ cảm thấy cục đá có thể nói đâu? Chẳng lẽ này vẫn là một cái tu luyện nhiều năm cục đá, hiện tại đã trở thành yêu quái sao?

Nam Cung Giác ý tưởng liền so Lạc Hòa muốn phức tạp nhiều, hắn vừa mới mới cho rằng này tảng đá chính là một khối bình thường cục đá, nhưng là vừa rồi phát sinh sự tình lại ở nói cho hắn, này tảng đá một chút cũng không bình thường, thậm chí thân phận còn có một chút thần bí, hơn nữa cư nhiên còn có thể nói?

Này rốt cuộc là một cái cái gì kỳ ba?

Quan trọng nhất chính là, này cục đá rốt cuộc ở kêu ai cha?

Nam Cung Giác chính mình là cự tuyệt hỉ đương cha, nhưng là hắn càng thêm cự tuyệt có người kêu Lạc Hòa cha!

Nhưng mà kia tảng đá tựa hồ một chút đều không có cảm giác được Nam Cung Giác trong lòng phẫn nộ cảm xúc, nó ở Lạc Hòa lòng bàn tay bên trong cọ cọ,

mới không tình nguyện mở miệng nói: “Cha, các ngươi nhanh lên phi thăng đi, lại trễ chút liền tới không kịp……”

Nam Cung Giác có điểm không thể hiểu được, trước không nói phi thăng có phải hay không bọn họ tưởng phi là có thể phi, cái kia lại không phi thăng liền tới không kịp lại là một loại cái gì cách nói?

Lạc Hòa thần sắc lại là như suy tư gì, hắn trầm mặc một lát, đột nhiên hỏi nói: “Rốt cuộc đã xảy ra cái gì? Là Thiên Đạo làm cái gì?”

Nam Cung Giác bỗng nhiên cảm giác được chính mình chỉ số thông minh cùng Lạc Hòa không hợp nhau.

Này lại có Thiên Đạo chuyện gì?

Nhưng mà hệ thống an tĩnh như gà quyết định chủ ý trang chim cút, căn bản không có trả lời Nam Cung Giác bất luận vấn đề gì ý tứ.

Sau đó Nam Cung Giác liền nghe xong một cái cục đá giảng đáng sợ chuyện xưa.

“Thiên Đạo hắn tìm không thấy cha, hơn nữa bởi vì cha không ở khiến cho trật tự thất hành, hiện tại yêu cầu đại lượng khí vận đền bù, Thiên Đạo đem chủ ý đánh tới những cái đó tiến vào thánh linh tháp tu sĩ trên người! Hơn nữa hắn đã bắt đầu hành động!”

Lạc Hòa như suy tư gì: “Thì ra là thế.”

Nam Cung Giác lại một lần cảm thấy chính mình chỉ số thông minh có điểm không đủ dùng, dựa theo hắn nhìn nhiều năm như vậy kịch bản tiểu thuyết tới xem, cũng hoàn toàn nghe không hiểu này một người cùng một cái cục đá rốt cuộc ở đánh cái gì bí hiểm.

Cho nên nói Thiên Đạo muốn tìm rốt cuộc là này tảng đá hắn cái nào cha? Hơn nữa bọn họ nói nửa ngày rốt cuộc là có ý tứ gì a? Chẳng lẽ là Thiên Đạo thiết kế bẫy rập làm cho bọn họ tiến vào thánh linh tháp đi tìm cái chết sao?

Không thể không nói Nam Cung Giác nhìn nhiều như vậy cẩu huyết tiểu thuyết kỳ thật cũng không phải một chút tác dụng đều không có, ít nhất hiện tại hắn đã đoán được một bộ phận trọng điểm.

Đó chính là Thiên Đạo cư nhiên ở cái này chuyện xưa sắm vai vai ác Boss nhân vật, này cùng Thiên Đạo loại này động bất động liền dùng sét đánh tính tình một chút cũng không phù hợp hảo sao?

Rác rưởi tiểu thuyết hủy hắn sức tưởng tượng!

Lạc Hòa không có chú ý tới Nam Cung Giác ý tưởng biến hóa, nghe xong cục đá nói lúc sau, hắn cũng cảm thấy Thiên Đạo làm được có điểm quá mức, tuy rằng hiện tại tình thế thật là nghiêm trọng một ít, nhưng là Thiên Đạo loại này dùng nhân loại sinh mệnh tới hiến tế hành vi lại không đúng.

Hắn nhìn nhìn chung quanh, phát hiện chính mình cũng không thể cảm nhận được phi thăng lôi kiếp, thậm chí liền phi thăng cơ hội đều không cảm giác được.

Lạc Hòa nhìn về phía trên tay cục đá: "Ta hiện tại tu vi không đủ, như thế nào phi thăng?"

Nam Cung Giác trợn mắt há hốc mồm: "?" Tình huống như thế nào? Chẳng lẽ Lạc Hòa thật đúng là muốn như vậy phi thăng không thành?

Trên thực tế Lạc Hòa thật đúng là tính toán liền như vậy phi thăng.

Kia tảng đá tựa hồ là tự hỏi một chút, toàn bộ cục đá ở Lạc Hòa trên tay hoạt bát nhích tới nhích lui, không biết có phải hay không Nam Cung Giác ảo giác, hắn cảm thấy này cục đá thập phần bắt bẻ nhìn chằm chằm chính mình, nếu Lạc Hòa thật là này tảng đá cha nói, kia hắn không phải cũng là này tảng đá cha? Tiểu phá cục đá cư nhiên còn dám bắt bẻ, chờ hắn có cơ hội thổi cái bên gối phong thời điểm nhất định phải làm cái này phá cục đá biết lợi hại!

Nam công giác hoàn toàn không cảm thấy ý nghĩ của chính mình thật là ấu trĩ đến không được, nhưng là này cũng hoàn toàn không quan trọng, bởi vì hắn nghe được hòn đá nhỏ lời nói: "Hiện tại yêu tuyền thả nhiều năm như vậy, vẫn là có điểm tác dụng, cha ngươi cùng mẫu thân cùng nhau ở nước suối đem yêu tuyền lực lượng hấp thu, hẳn là là có thể phi thăng!"

Nam Cung Giác: "……" Không phải đâu? Một viên cục đá thật đúng là biết muốn như thế nào phi thăng?

Lạc Hòa cũng không có do dự, căn bản không có cấp Nam Cung Giác bất luận cái gì phản đối cơ hội liền đem Nam Cung Giác ôm tiến vào yêu tuyền bên trong.

Nguyên bản yêu tuyền kỳ thật cũng không thích hợp bọn họ một nhân loại một cái Ma tộc, nhưng là có hòn đá nhỏ ở yêu tuyền trung nhiều năm như vậy điều chỉnh, hiện tại yêu tuyền cùng trước kia yêu tuyền sớm đều xưa đâu bằng nay, duy trì hai người phi thăng vẫn là dư dả.

Nhưng là phi thăng loại chuyện này dựa vào không chỉ là tu vi, còn có càng quan trọng chính là tâm tính cùng ngộ tính.

Tỷ như Nam Cung Giác, hắn mới vừa tiến vào yêu tuyền bên trong nhập định không phải, cũng đã bắt đầu lấy một loại thập phần đáng sợ tốc độ bắt đầu hấp thu linh khí, tu vi bắt đầu thình lình xảy ra giếng phun thức bình thường, xem đến kia tảng đá sửng sốt sửng sốt, hắn chưa từng thấy quá như vậy đáng sợ người.

Nam Cung Giác tu luyện ở người khác thoạt nhìn đều quá mức với trò đùa, bởi vì hắn ngày thường trên thực tế cũng đã ở vô ý thức tu luyện hấp thu linh khí, hiện tại chủ động hấp thu linh khí thời điểm, chung quanh linh khí hình thành

một cái nho nhỏ xoáy nước, xoay quanh ở Nam Cung Giác chung quanh, thoạt nhìn thập phần đồ sộ.

Nam Cung Giác tu vi cứ như vậy một chút trì hoãn đều không có trướng trướng trướng, theo sau trực tiếp đột phá các tu sĩ tu luyện rất nhiều năm vẫn như cũ tìm không thấy cơ hội Diệt Linh Cảnh, sau đó hắn vẫn như cũ ở hấp thu linh khí, toàn bộ yêu tuyền bên trong linh khí giống như là trúng độc giống nhau hướng Nam Cung Giác bên kia người trước ngã xuống, người sau tiến lên chạy vội qua đi, chui vào Nam Cung Giác gân mạch trong đan điền, trở thành Nam Cung Giác tu vi.

Mà càng thêm làm hòn đá nhỏ cảm giác được cổ quái chính là, Nam Cung Giác thế nhưng so Lạc Hòa còn muốn trước cảm nhận được phi thăng hơi thở.

Trên thực tế Nam Cung Giác ở thiếu chút nữa bị sét đánh thời điểm cũng là phi thường mờ mịt, căn bản không biết chính mình vì cái gì cư nhiên sẽ lọt vào sét đánh! Phải biết rằng hắn vừa rồi tựa hồ còn cảm giác chính mình ở trong mộng ăn heo sữa nướng dê nướng nguyên con đâu!

Sau đó hắn nghe được hệ thống cùng hòn đá nhỏ kinh ngạc thanh âm: “Đây là phi thăng lôi kiếp?!”

? Tác giả nhàn thoại: Dự tính còn có hai ngày liền có thể kết thúc lạp ~

------oOo------

Phần 263

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 263: Lôi kiếp cùng tặng

Nam Cung Giác cũng cảm thấy có điểm mờ mịt, hắn cư nhiên trước cảm nhận được phi thăng lôi kiếp? Phía trước từ kia viên cục đá trong ý tứ, hắn nhưng không có cảm nhận được chính mình sẽ trước phi thăng ý tứ.

Nam Cung Giác trong lúc nhất thời có điểm mờ mịt, cũng không biết chính mình có phải hay không khai quải.

Hệ thống: "……"

Trên thực tế hệ thống cũng có chút hoài nghi nó ký chủ có phải hay không khai quải, bởi vì từ lúc bắt đầu thời điểm, Nam Cung Giác liền vẫn luôn dùng một loại khai quải tốc độ ở thăng cấp, đôi khi hệ thống đều cảm thấy cái này ký chủ sợ không phải thế giới này Thiên Đạo tư sinh tử.

Bằng không như thế nào có thể giải thích tình huống hiện tại đâu?

Trên thực tế, đừng nói là hệ thống, đôi khi ngay cả Nam Cung Giác chính mình đều hoài nghi chính mình cùng Thiên Đạo chi gian có phải hay không tồn tại cái gì chính mình cũng không biết thần bí quan hệ, tỷ như chính mình hậu trường so với chính mình tưởng tượng muốn lớn hơn.

Tuy rằng hắn cảm thấy đây là không có khả năng.

Mặc kệ nói như thế nào, Thiên Đạo đều không có cho chính mình mở cửa sau tất yếu đi?

Nam Cung Giác phân tâm nghĩ lung tung rối loạn đồ vật, nhưng trên thực tế lại ở thập phần nghiêm túc chuẩn bị đối phó lôi kiếp.

Hơn nữa còn ở nhân cơ hội đánh cướp hệ thống.

Nam Cung Giác phía trước thời điểm sau liền có một loại dự cảm, chờ đến chính mình phi thăng lúc sau, cùng hệ thống chi gian khế ước rất có khả năng liền sẽ giải trừ, đến lúc đó hắn nhưng không có như vậy một cái yết giá rõ ràng giá cả còn cũng không phải rất cao tư nhân kho hàng có thể sử dụng.

"Thống a, ngươi thương thành còn có bao nhiêu thứ tốt a?"

Trầm mặc hồi lâu hệ thống đột nhiên nghe được ký chủ vấn đề, đắm chìm ở ký chủ cư nhiên gặp phi thăng lôi kiếp khiếp sợ bên trong hệ thống sắc mặt đều thay đổi, nó nghĩ đến ký chủ phi thăng lúc sau chính mình liền tính là hoàn thành nhiệm vụ, trong lòng không biết vì sao thế nhưng cảm thấy có điểm mờ mịt.

Có thể là lúc này đây nhiệm vụ thật sự là quá đơn giản, ký chủ quá cấp lực duyên cớ đi.

Hệ thống yên lặng mà nghĩ, sau đó đem hệ thống thương thành mở ra, đem ký chủ hiện tại có thể đổi đồ vật tất cả đều bày ra ra tới.

Nó có chút tò mò: "Ký chủ ngươi hiện tại là muốn dùng này đó thương phẩm chống đỡ lôi kiếp sao?"

Nam Cung Giác trong đầu không biết suy nghĩ cái gì, hệ thống như vậy vừa hỏi hắn liền ăn ngay nói thật: "Không nhất định, ta chính là trước nhìn xem, ta cảm giác chúng ta chi gian ở chung thời gian không nhiều lắm, thừa dịp lúc này chạy nhanh đem ta Kịch Tình Độ trước đổi một chút, miễn cho một hồi chúng ta hai giải trừ trói định lúc sau lãng phí Kịch Tình Độ."

Hệ thống: "……"

Tốt, quấy rầy.

Không nghĩ tới Nam Cung Giác thế nhưng là cái dạng này ký chủ.

Lại nói tiếp Nam Cung Giác thật là hệ thống gặp qua nhất Phật hệ ký chủ.

Phía trước những cái đó ký chủ, không phải ánh mắt đều đặt ở Kịch Tình Độ thượng, chính là đôi mắt đều nhìn thẳng cốt truyện nữ chính nhóm, một đám Kịch Tình Độ số lượng kiếm nhưng thật ra rất nhiều, nhưng là như là hiện tại cái này ký chủ như vậy bỏ được thật đúng là không nhiều lắm, hệ thống cũng chỉ gặp qua như vậy một cái.

Nó phía trước còn cảm thấy hiện tại cái này ký chủ hành vi sớm hay muộn muốn xong, không nghĩ tới ký chủ cư nhiên lợi hại như vậy, hiện tại còn trở thành nó nhiều như vậy ký chủ giữa duy nhất một cái nghênh đón tới rồi phi thăng lôi kiếp thần kỳ ký chủ.

Bởi vậy hệ thống yên lặng mà cảm thấy hiện tại chính mình vẫn là thành thành thật thật nghe ký chủ nói tương đối hảo, tuy rằng loại cảm giác này thật lâu phía trước cũng đã có, nhưng là mãi cho đến hiện tại, hệ thống mới cảm giác được ký chủ quả thực chính là đưa chính mình đi lên thống sinh đỉnh thần kỳ nhân vật.

Nếu như vậy, ký chủ nói chuyện không dễ nghe nó coi như thành không có nghe được hảo.

"Thống a, ngươi nhìn xem ta Kịch Tình Độ, đem có thể đổi đồ vật đều thay đổi, đúng rồi, ta cái kia không gian hẳn là sẽ không bị các ngươi thu hồi đi thôi?"

Hệ thống mắt trợn trắng: "Ký chủ ngươi có phải hay không quên mất chính mình phía trước đã hoàn toàn đổi không gian sử dụng quyền? Hiện tại cái kia long không gian chính là ký chủ ngươi, không có người có tư cách cho ngươi thu hồi."

Tuy rằng hệ thống nói nghe tới không phải phi thường thư thái, nhưng là hiện tại trên bầu trời lôi kiếp còn ở ấp ủ, Nam Cung Giác cảm giác được chính mình hẳn là có thể vượt qua lôi kiếp, bởi vậy tâm tình thực tốt không có đối hệ thống làm cái gì, ngược lại là cười tủm tỉm gật gật đầu: “Phải không? Kia thật sự là quá tốt, ta còn tưởng rằng hệ thống giải trừ trói định lúc sau ta phúc lợi gì đó đều sẽ biến mất đâu!”

Nam Cung Giác tuy rằng ngữ khí một bộ đáng tiếc bộ dáng, nhưng trên thực tế lại thập phần khoe khoang, bởi vì hắn đang ở độ kiếp duyên cớ, hệ thống không nói gì thêm lời nói đả kích hắn tin tưởng, bởi vì hiện tại Nam Cung Giác có thể hay không thành công phi thăng đối với hệ thống tới nói cũng là một kiện thập phần chuyện quan trọng, hệ thống phát hiện chính mình chỉ có hoàn thành này hạng nhất nhiệm vụ lúc sau mới có thể rời đi cái này tiểu thế giới, nhưng là hệ thống ở cảm giác được chủ hệ thống có khả năng đã xảy ra cái gì ngoài ý muốn thời điểm, cũng đã chuẩn bị trở về nhìn xem, nhưng là này đó đều là ở ký chủ phi thăng lúc sau mới có thể làm được.

Nguyên bản hệ thống còn tưởng rằng chính mình còn muốn lại chờ đợi một đoạn khi, thậm chí còn có khả năng xuất hiện cái loại này hiện tại ký chủ cũng không thể phi thăng, chính mình liền phải cùng ký chủ cùng nhau xong đời sự tình.

Cũng may cái này ký chủ tuy rằng ngày thường thoạt nhìn thật sự thập phần không đàng hoàng, nhưng là ngộ tính cùng thiên phú đều thật là tuyệt hảo, ở như bây giờ tình huống dưới đều có thể làm đến phi thăng thành tựu, có thể nói là hệ thống mang quá nhất thành công ký chủ.

Nam Cung Giác cũng không biết hệ thống đều não bổ một ít thứ gì, hắn ở an tĩnh chờ đợi lôi kiếp buông xuống, lúc này hắn bỗng nhiên nhớ tới chính mình là cùng Lạc Hòa cùng nhau ở yêu tuyền bên trong ngâm, nói cách khác hiện tại sư huynh còn ở yêu tuyền bên trong, như vậy một hồi lôi kiếp có thể hay không lan đến gần Lạc Hòa?

Nghĩ đến đây, Nam Cung Giác lập tức liền có điểm sốt ruột, hắn vội vàng gọi hệ thống: “Thống a, một hồi lôi kiếp có thể hay không lan đến gần sư huynh, ngươi giúp ta chuyển cáo hắn trước ly xa một chút a!”

Hệ thống có điểm vô ngữ, nhưng là ký chủ lo lắng cũng không phải không có lý do gì, bởi vậy hệ thống thật đúng là tận chức tận trách giúp ký chủ liên hệ một chút ký chủ sư huynh.

Sau đó hệ thống liền ngây dại.

Nói bên kia lại là sao lại thế này a?

Hệ thống sở dĩ hoàn toàn không biết nên như thế nào phản ứng, là bởi vì Lạc Hòa bên kia tựa hồ…… Cũng đang ở trải qua lôi kiếp.

Tuy rằng Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác hai người kia thoạt nhìn ân ái dị thường bộ dáng, nhưng là hệ thống cũng không nghĩ tới bọn họ hai cái cư nhiên có thể cùng nhau phi thăng!

Chính yếu vấn đề là……

Trên bầu trời lôi kiếp thoạt nhìn quy quy củ củ, giống như là chỉ cần một người trải qua như vậy, thậm chí hệ thống cảm giác được cái này lôi kiếp có lẽ so trong tưởng tượng còn muốn nhỏ yếu rất nhiều.

Này lại là sao lại thế này?

Phi thăng sự tình hệ thống tư liệu bên trong cũng không có, bởi vậy hệ thống cũng không biết tình huống như vậy rốt cuộc có bình thường hay không.

Hệ thống không biết chính là, kia khối không biết tên hòn đá nhỏ kỳ thật cũng thập phần kinh ngạc.

Thân là ngưng tụ Cửu U tiểu thế giới một bộ phận nhỏ khí vận mà sinh cục đá, nó tự nhiên rõ ràng phi thăng hẳn là một cái cái dạng gì chương trình, nhưng là khí vận thạch căn bản không thể tưởng được hai người kia cư nhiên sẽ ở bên nhau độ kiếp, thậm chí lôi kiếp còn có phóng thủy xu thế.

Đây là có chuyện gì?

Thiên Đạo bút tích sao?

Trừ bỏ cái này, khí vận thạch cũng không thể tưởng được mặt khác khả năng tính.

Nó run run chính mình cục đá thân thể, yên lặng mà hy vọng Thiên Đạo không cần quá phận.

Bởi vì phi thăng lôi kiếp cùng phi thăng lúc sau thực lực cùng một nhịp thở, bởi vậy như vậy nhỏ yếu lôi kiếp đối với phi thăng người tới nói cũng không có cái gì chỗ tốt.

Bất quá xem hiện tại Thiên Đạo tính toán, hẳn là đã sớm muốn làm như vậy.

Cục đá quơ quơ thân thể của mình, có chút bất đắc dĩ.

Hy vọng Thiên Đạo có thể phân rõ nặng nhẹ nhanh chậm đi.

Rốt cuộc hiện tại Lạc Hòa trên người hơi thở đều đã tiết lộ đến như vậy rõ ràng, Thiên Đạo nếu là vẫn là không biết nên làm như thế nào nói, như vậy Cửu U tiểu thế giới liền tính là xong đời, cũng không có gì hảo thuyết.

Trên thực tế, Lạc Hòa đối với chính mình bỗng nhiên bị nạp vào lôi kiếp phạm vi sự tình cũng là có điểm khó hiểu. Tiểu sư đệ so với chính mình trước lĩnh ngộ tới rồi phi thăng cái chắn đối với Lạc Hòa tới nói không có gì không đúng, phía trước sau khi chết Lạc Hòa cũng đã phát hiện tiểu sư đệ cả người phong cách cùng toàn bộ Tu chân giới không hợp nhau.

Đối với người khác tới nói, tu luyện 20 năm hiệu quả cũng không tất sẽ có tiểu sư đệ tu luyện một ngày thậm chí căn bản không tu luyện tới muốn càng thêm rõ ràng.

Lạc Hòa ngay từ đầu thời điểm còn chỉ là loáng thoáng cảm thấy không đúng lắm, sau lại cẩn thận quan sát thời điểm, mới phát hiện tiểu sư đệ không có lúc nào là không ở tu luyện, hơn nữa đối với một ít thực phức tạp đồ vật, tiểu sư đệ lĩnh ngộ năng lực cũng thực vượt mức quy định, có thể tiểu sư đệ ngộ tính căn bản không có người có thể so sánh tiểu sư đệ ngộ tính càng cường.

Chỉ là không biết vì cái gì, tiểu sư đệ ngày thường kỳ thật đối với tu luyện chuyện này có điểm chậm trễ.

Nhưng là vừa rồi trong nháy mắt kia, Lạc Hòa bỗng nhiên đột nhiên nhanh trí, có lẽ tiểu sư đệ đã sớm biết chính mình tốc độ tu luyện một chút cũng không bình thường, bởi vậy mới lựa chọn dùng như vậy phương thức tới tránh cho chính mình tu vi tăng trưởng quá nhanh khiến cho chú ý.

Tu chân giới tuy rằng có thiên tài, nhưng là như là tiểu sư đệ như vậy yêu nghiệt thiên tài tồn tại kỳ thật cũng không phải rất nhiều.

Tiểu sư đệ băn khoăn không phải không có đạo lý.

Lạc Hòa nhớ tới chính mình ban đầu thời điểm gặp được tiểu sư đệ tu luyện công pháp thời điểm kỳ thật cũng ẩn ẩn tâm động quá, chỉ là lúc ấy hắn đối với tu luyện chuyện này cũng không phải thập phần chấp nhất, cũng đúng là bởi vậy, hắn mới không có ở tiểu sư đệ trưởng thành lên phía trước làm chút cái gì.

Ai có thể nghĩ đến hiện tại Nam Cung có thể ở chính mình phía trước cảm nhận được phi thăng cơ hội đâu?

Chính yếu chính là……

Lạc Hòa bởi vì Nam Cung Giác phi thăng lôi kiếp đột nhiên cảm giác được mạc danh nguy cơ cảm, sau đó hắn liền phát hiện hai người lôi kiếp giống như hợp ở bên nhau.

Phía trước liền hoài nghi chính mình thân phận khả năng có vấn đề thời điểm, Lạc Hòa chỉ cho rằng chính mình cùng Thiên Đạo đang tìm kiếm kia tảng đá khả năng có cái gì quan hệ, nhưng là hiện tại, Lạc Hòa lại bỗng nhiên có điểm hoài nghi, chính mình nói không chừng chính là Thiên Đạo ở tìm kia tảng đá.

Loại này hoang đường ý tưởng thực mau đã bị Lạc Hòa ném tại sau đầu, hắn bắt đầu chuyên tâm chuẩn bị ứng phó trên bầu trời lôi kiếp.

Tuy rằng cái này lôi kiếp ở khí vận thạch trong mắt tiêu tán, nhưng trên thực tế cũng so Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác hai người phía trước trải qua quá lôi kiếp đều phải hung hiểm một ít, Lạc Hòa không giống như là Nam Cung Giác như vậy có một cái gian lận vũ khí sắc bén hệ thống, lấy ra Hỗn Nguyên Lâu cùng nhau mặt khác rất nhiều pháp khí chuẩn bị độ cứng lúc này đây lôi kiếp.

“Ngươi nói cái gì?” Nam Cung Giác có điểm vựng vựng hồ hồ, không phải rất tưởng tin tưởng chuyện này là thật sự. “Sư huynh thật sự ở độ kiếp? Liền ở yêu tuyền? Ly ta không xa địa phương?”

Nam Cung Giác hiện tại không biết vì cái gì đối chung quanh hết thảy không có gì cảm giác, thậm chí cảm thấy chính mình đang ở một cái hoàn toàn hắc ám địa phương, trừ bỏ bầu trời lôi kiếp ở ngoài nhìn không thấy mặt khác đồ vật, bởi vậy cũng không biết Lạc Hòa bên kia tình huống, bằng không cũng không cần hệ thống thay truyền lời.

Nhưng là hệ thống truyền đến tin tức vẫn là làm Nam Cung Giác cảm thấy kinh ngạc.

Thiên Đạo sẽ không như vậy không đáng tin cậy đi?

Tuy rằng thế giới này cũng không phải không có đạo lữ cùng nhau phi thăng cảnh tượng, nhưng là ở Nam Cung Giác nhận tri bên trong, này cũng không phải một việc đơn giản, thậm chí còn cùng với rất lớn nguy hiểm.

Cũng không biết Thiên Đạo là nơi nào tới tự tin, cư nhiên cảm thấy bọn họ hai cái có thể dưới tình huống như thế phi thăng.

Tuy rằng Nam Cung Giác chính mình cũng không hoài nghi bọn họ không có cách nào vượt qua phi thăng lôi kiếp.

Chỉ là, nên lo lắng vẫn là muốn lo lắng.

Hệ thống cự tuyệt cùng ký chủ tiếp tục giao lưu, hơn nữa chuẩn bị tự bế.

Dù sao hệ thống thương thành đồ vật đều bị ký chủ cướp đoạt sạch sẽ, hiện tại chính là hệ thống ở bên ngoài trợ giúp ký chủ —— không, ký chủ căn bản không có cái gì yêu cầu trợ giúp.

Hệ thống đánh mất cái này ý tưởng, yên lặng mà tìm cái góc tự bế, tranh thủ không cho ký chủ kéo chân sau.

Nam Cung Giác không có để ý.

Nhưng mà ai cũng không nghĩ tới chính là, Thiên Đạo lôi kiếp thật đúng là giống như là trò đùa giống nhau, mỗi một lần cùng với rơi xuống tới lôi kiếp đều là quá chẳng lẽ tặng, lôi kiếp mới vừa ở Nam Cung Giác trên người làm ra vài đạo bé nhỏ không đáng kể miệng vết thương —— còn thừa đại bộ phận lôi kiếp đều bị Nam Cung Giác trực tiếp hấp thu, sau đó tùy theo rơi xuống Thiên Đạo tặng liền trực tiếp làm Nam Cung Giác thân thể khôi phục nguyên dạng, thậm chí so với phía trước thời điểm càng thêm hảo một ít.

Không chỉ có như thế, còn có càng thêm lệnh Nam Cung Giác cảm thấy khó hiểu, lôi kiếp tôi thể lúc sau hơn nữa Thiên Đạo tặng, hắn tổng cảm thấy Thiên Đạo có một loại đặc biệt muốn cho chính mình phi thăng ảo giác.

Nhất định là ảo giác đi?

“Chúc mừng ngươi đoán đúng rồi, này cũng không phải ảo giác.”

Một cái quen thuộc thanh âm bỗng nhiên xuất hiện ở Nam Cung Giác bên tai, Nam Cung Giác một cái giật mình: “Thiên Đạo? Ngươi như thế nào xuất hiện ở chỗ này?”

Sẽ không sợ quấy rầy đến hắn phi thăng làm Thiên Đạo kế hoạch thất bại sao?

“Ngươi như thế nào biết kế hoạch của ta là muốn cho ngươi phi thăng, mà không phải muốn cho ngươi trực tiếp chết ở phi thăng lôi kiếp?”

Nam Cung Giác phân tâm mắt trợn trắng: “Ngươi làm như vậy rõ ràng, là cá nhân đều biết ngươi thập phần muốn cho ta phi thăng!”

Tuy rằng không biết vì cái gì Thiên Đạo luôn là thích tìm tới hắn, nhưng là hiện tại Nam Cung Giác cũng không có tâm tư tự hỏi cái này, bởi vì bầu trời còn có lưỡng đạo lôi kiếp không có rơi xuống, hơn nữa Nam Cung Giác có một loại dự cảm, này lưỡng đạo lôi kiếp không giống như là phía trước đơn giản như vậy.

Trên thực tế cũng đích xác như thế, Thiên Đạo không có khả năng làm cho bọn họ xuôi gió xuôi nước phi thăng, đặc biệt là không thể làm Nam Cung Giác đơn giản như vậy liền phi thăng, cho nên phía trước cấp Nam Cung Giác vô số Thiên Đạo tặng thêm thành, mới ở cuối cùng thời điểm lộng lưỡng đạo tương đối sinh mãnh lôi kiếp giáo huấn Nam Cung Giác.

Này lưỡng đạo lôi kiếp mới là cái loại này hàng thật giá thật phi thăng lôi kiếp, hơn nữa vẫn là cường hãn nhất cái loại này lôi kiếp cuối cùng lưỡng đạo.

Có thể hay không chịu đựng đi……

Không, Nam Cung Giác đương nhiên là có thể chịu đựng đi, hơn nữa ở tiếp được này lưỡng đạo lôi kiếp lúc sau, còn sẽ mang đến lớn lao chỗ tốt, chính là tình huống hiện tại thực dễ dàng làm không hề phòng bị Nam Cung Giác ăn cái ám khuy mà thôi.

Ai làm Nam Cung Giác là cái kia đáng giận ngoại lai gia hỏa ký chủ!

Thiên Đạo không quen nhìn cái kia hệ thống thật lâu!

------oOo------

Phần 264

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 264: Đặc thù thể chất

Nam Cung Giác ngàn tính vạn tính, không tính đến cuối cùng này lưỡng đạo lôi kiếp thế nhưng là Thiên Đạo quan báo tư thù sản vật, hơn nữa cái kia thù riêng từ mỗ một cái góc độ tới nói căn bản chính là tai bay vạ gió.

Bởi vì Thiên Đạo kẻ thù là hệ thống mà không phải chính mình.

Đương nhiên, ở Thiên Đạo đem chuyện này nói cho hắn phía trước Nam Cung Giác là sẽ không biết còn có chuyện như vậy.

Hắn hiện tại đang ở hết sức chăm chú chuẩn bị nghênh đón này lưỡng đạo vừa thấy liền bất bình thường lôi kiếp, lôi kiếp ấp ủ thật lớn uy lực, như là phải cho hắn cuối cùng một kích bộ dáng, Nam Cung Giác nhìn thanh thế to lớn lôi kiếp, còn tưởng rằng là chính mình địa phương nào đắc tội Thiên Đạo đâu.

Cũng may hắn vừa rồi cùng hệ thống đổi rất nhiều đồ vật, đủ để vượt qua lúc này đây lôi kiếp.

Nhưng là chờ đến thiên lôi chân chính rơi xuống thời điểm, Nam Cung Giác còn không kịp sử dụng chính mình hướng hệ thống đổi vài thứ kia, liền có một đạo thanh quang xuất hiện ở hắn trước mặt, thẳng tắp mà đón nhận kia đạo lôi kiếp.

Kiếp lôi dừng ở màu xanh lơ bóng kiếm thượng, hai người đụng tới cùng nhau, bắn ra một đạo ánh lửa, lan đến gần Nam Cung Giác, cái gì cũng không có làm Nam Cung Giác đứng ở tại chỗ, sau đó bị sét đánh thành nổ mạnh đầu.

Nam Cung Giác: "……"

Người trên mặt đất trạm, lôi từ bầu trời tới.

Chính yếu chính là, lúc này đây lôi kiếp còn cố tình vừa vặn tạp tới rồi Nam Cung Giác trên đầu, phá hủy hắn kiểu tóc.

Cái gì thù cái gì oán?

Nhưng là thực hiển nhiên thanh y là vô pháp lý giải Nam Cung Giác ý tưởng, hắn không sợ gì cả đón nhận lôi kiếp, trong lòng nhận định như vậy lôi kiếp đối với Nam Cung Giác tới nói là thật lớn uy hiếp, muốn nhân cơ hội triển lãm một chút chính mình vẫn là rất hữu dụng.

Phía trước thanh y ghét bỏ Nam Cung Giác tu vi, hơn nữa không cho rằng Nam Cung Giác có tư cách có được Thanh Hải Kiếm, nhưng là hiện tại hắn lại không dám như vậy suy nghĩ, Nam Cung Giác như vậy tuổi tác là có thể khiến cho phi

thăng lôi kiếp, liền tính là phi thăng thất bại, cũng là toàn bộ tiểu thế giới đệ nhất nhân, trở thành Nam Cung Giác kiếm đối với Thanh Hải Kiếm tới nói có thể nói là một loại vinh quang.

Nói nữa, chỉ có như vậy, Thanh Hải Kiếm mới có thể xác định Nam Cung Giác sẽ không ở phi thăng lúc sau liền cảm thấy Thanh Hải Kiếm vô dụng, sau đó trực tiếp đem Thanh Hải Kiếm lưu tại Cửu U tiểu thế giới.

Phía trước thời điểm Thanh Hải Kiếm cũng không phải không có gặp được quá có thể phi thăng chủ nhân, nhưng là những người đó ở phi thăng lúc sau đều chủ động đem Thanh Hải Kiếm để lại, tuy rằng không biết vì cái gì, nhưng là mỗi một lần đều bị như vậy bỏ xuống, vẫn là cấp Thanh Hải Kiếm để lại nhất định bóng ma.

Hảo đi, Thanh Hải Kiếm không có bóng ma, có ám ảnh tâm lý chính là thanh y.

Thanh y làm một cái kiếm linh vốn là không có cảm xúc vật như vậy, nhưng là bởi vì mặc cho lại mặc cho chủ nhân tồn tại, hắn dần dần bắt đầu hiểu được một ít cảm tình, nhưng là mỗi một lần đều bị hắn chủ nhân vứt bỏ……

Thanh y hoài nghi là chính mình không có biểu hiện ra ngoài chính mình ứng có giá trị làm người cảm thấy Thanh Hải Kiếm phi thăng lúc sau liền không có tác dụng.

Cho nên hắn cần thiết muốn chứng minh một chút chính mình.

Nam Cung Giác nhưng hoàn toàn không biết thanh y còn có ý nghĩ như vậy, tuy rằng hắn thực cảm kích thanh y ra tới ngăn cản lúc này đây lôi kiếp, nhưng là hắn tuyệt đối sẽ không dễ dàng tha thứ hắn kiểu tóc bị thanh y phá hủy chuyện này!

Nam Cung Giác ở trong lòng biệt nữu trong chốc lát, đem Thanh Hải Kiếm triệu hoán về tới trong đan điền, theo sau hắn phát hiện Thanh Hải Kiếm đã trải qua một lần lôi kiếp lúc sau, trước kia những cái đó rất nhỏ vết rách đều không thấy.

Nam Cung Giác: "???"

Hắn tổng cảm thấy chính mình bỏ lỡ cái gì.

Nam Cung Giác ngẩng đầu nhìn về phía trên bầu trời cuối cùng một đạo lôi kiếp, này một đạo lôi kiếp thoạt nhìn so với phía trước lôi kiếp uy lực đều phải đại, có được làm người xem một cái liền cảm giác được sợ hãi lực lượng, nhưng là Nam Cung Giác xác nhận vì này đạo lôi kiếp không có thoạt nhìn như vậy đáng sợ, thậm chí còn có khả năng mang theo lớn hơn nữa chỗ tốt.

Vì thế hắn cong cong môi, trực tiếp mặt hướng lôi kiếp.

Bầu trời cuối cùng một đạo tia chớp rốt cuộc rơi xuống xuống dưới, mang theo hủy thiên diệt địa uy thế, trực diện lôi kiếp Nam Cung Giác bị một đạo lôi nện xuống tới, tạp đến hai mắt biến thành màu đen, xông ra một ngụm máu tươi!

Nam Cung Giác: “!!”

Này cùng nói tốt không giống nhau!

Nam Cung Giác nhắm mắt lại điều tức, cũng may Thiên Đạo không có thật sự phát rồ đến muốn lộng chết hắn, ở lôi kiếp qua đi lúc sau bay nhanh giáng xuống một đạo cam lộ, Nam Cung Giác đắm chìm trong trong đó, chỉ cảm thấy chính mình đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Đầu tiên là thân thể hắn linh khí bắt đầu áp súc ngưng tụ, chuyển hóa thành mặt khác một loại tu luyện lực lượng, Nam Cung Giác tưởng, này đại khái chính là trong truyền thuyết tiên khí.

Thân là một cái vượt qua phi thăng lôi kiếp người, Nam Cung Giác cảm giác được thế giới này trói buộc đối với hắn tới nói tựa hồ thoáng trở nên nhỏ một chút, nhưng là này cũng không đại biểu cho hắn là có thể đủ trở lại địa cầu. Chuẩn xác mà nói là Cửu U tiểu thế giới đối hắn trói buộc thiếu rất nhiều, này trong nháy mắt, hắn thậm chí cảm giác được một loại trong suốt hư hư thực thực năng lượng đồ vật đang ở từ chính mình trên người dần dần biến mất.

Nhưng là vài thứ kia biến mất lúc sau, Nam Cung Giác cũng không có cảm giác được bất luận cái gì không khoẻ.

Hắn có điểm hoảng hốt, nhìn dáng vẻ này cũng không phải cái gì quan trọng đồ vật.

Nhưng mà hệ thống ở nhìn thấy từ Nam Cung Giác trong thân thể phiêu tán ra tới một đại đoàn trong suốt năng lượng, hoặc là nói là một loại gọi là khí vận đồ vật thời điểm, toàn bộ miêu đều sợ ngây người.

Hắn chưa từng có nghĩ tới chính mình ký chủ trên người thế nhưng có nhiều như vậy thế giới khí vận!

Phải biết rằng, đối với có được Thiên Đạo thiên vị, có được số lượng tương đối nhiều Thiên Đạo khí vận người tới nói, bọn họ phi thăng tu luyện tựa hồ đều là tất nhiên, liền tính là không có hệ thống tồn tại, nó ký chủ cũng là có thể bằng vào chính mình năng lực tu luyện đến nước này, như vậy xem ra, hệ thống tồn tại nhưng thật ra có chút kéo chân sau.

Như vậy tưởng tượng hệ thống liền cảm giác được có chút hổ thẹn, rốt cuộc nó từ ban đầu thời điểm giống như liền đối ký chủ không có gì trợ giúp, tương phản còn thường xuyên thêm phiền, thậm chí phía trước thời điểm còn làm hại ký chủ nợ ngập đầu, như vậy tưởng tượng, hệ thống bỗng nhiên hoài nghi nếu không phải bởi vì nó ở kéo chân sau nói, nó ký chủ rất có khả năng sẽ so hiện tại càng mau phi thăng.

Đương nhiên, nếu thế giới này phi thăng xác thật tồn tại mỗ một loại hệ thống đến bây giờ đều còn không biết cái chắn nói, như vậy hệ thống cũng không có gì hảo thuyết.

Trên thực tế hệ thống cái này ý tưởng thật đúng là không có sai, thế giới này nếu không phải tồn tại người khác cũng không biết phi thăng cái chắn nói, sao có thể nó phía trước kia mấy cái ký chủ không có một cái thành công phi thăng? Hắn vài cái ký chủ đều đạt tới phi thăng thực lực, nhưng là lại bởi vì không có tìm được phi thăng cơ hội cuối cùng chết già ở Cửu U tiểu thế giới, làm hại hệ thống không thể không một lần lại một lần hồi tưởng thời gian.

Làm đến cuối cùng hệ thống chính mình không có năng lượng, chỉ kém một chút liền sẽ bị chủ hệ thống triệu hồi cách thức hóa.

Cũng may nó vận khí tương đối hảo, rơi vào đường cùng từ trong hư không trực tiếp chộp tới linh hồn liền tìm tới rồi hiện tại ký chủ.

Tuy rằng hệ thống chính mình đối với ký chủ một đường đi tới vận khí tốt đều cảm thấy thập phần thần kỳ hơn nữa thường xuyên cảm thấy không thể hiểu được, nhưng là cẩn thận tưởng tượng, ký chủ gặp được những việc này tựa hồ đều là ở đem ký chủ hướng chính xác phi thăng quá trình dẫn dắt.

Tuy rằng nó đến bây giờ cũng không có thể nhìn ra tới ký chủ đến tột cùng là khi nào đem phi thăng cái chắn cởi bỏ, nhưng là hệ thống có một loại trực giác, chuyện này nhất định cùng ký chủ phía trước gặp được những cái đó sự tình có nhất định liên hệ.

Chính yếu chính là, như vậy nồng hậu một đoàn khí vận, cùng cái này tiểu thế giới tương liên, không thể không nói thập phần thần kỳ.

Hệ thống trong đầu một mảnh hồ nhão.

Liền ở ngay lúc này, mặt khác một bên Lạc Hòa lôi kiếp cũng đã tới rồi cuối cùng một đạo.

Vừa rồi còn ở cảm khái nhà mình ký chủ sợ không phải cái này tiểu thế giới thân nhi tử hệ thống trợn mắt há hốc mồm nhìn trước mắt cảnh tượng, chỉ cảm thấy chính mình sợ là mắt mù.

Lạc Hòa lôi kiếp hoàn toàn không có Nam Cung Giác bên này như vậy không biết xấu hổ còn cố bố nghi trận gì đó, nhân gia trực tiếp đơn giản thô bạo bổ xuống dưới, thoạt nhìn uy lực cũng liền giống nhau, cùng bình thường lôi kiếp không có gì giống vậy so, bởi vì thoạt nhìn căn bản là không sai biệt lắm, chính yếu chính là, ở Lạc Hòa lôi kiếp xong lúc sau, Lạc Hòa chung quanh cũng từ trên trời giáng xuống một trận kim quang, bao phủ ở Lạc Hòa cả người.

Này đó đều không đủ để làm hệ thống kinh ngạc, bởi vì trong truyền thuyết loại này kiều đoạn chính là thập phần bình thường.

Không bình thường chính là, Lạc Hòa trên người tựa hồ có thứ gì đang ở rút ra Lạc Hòa thân thể, rơi vào Lạc Hòa bên người kia một viên có thể nói, phía trước hoàn toàn bị chúng nó bỏ qua trên tảng đá.

Để cho hệ thống kinh ngạc chính là, tạo thành kia tảng đá thành phần, ở hệ thống trong mắt giống như là bị phân giải nguyên tố giống nhau, làm hệ thống xem đến hoa cả mắt hận không thể tại chỗ qua đời!

Đó là cái gì?

Khí vận!

Lạc Hòa trên người khí vận so Nam Cung Giác trên người rơi xuống kia một tiểu đoàn cần phải nhiều đến nhiều, hơn nữa căn bản là không giống như là một người bình thường trên người khả năng có được khí vận bộ dáng! Đến lúc này hệ thống nếu là còn không rõ vì cái gì thế giới luôn là thiên vị Lạc Hòa, kia nó nhiều năm như vậy có thể nói là sống uổng phí.

Này đại biểu cho cái gì?

Lạc Hòa nếu không phải cùng cái này tiểu thế giới khí vận có quan hệ hệ thống chính mình đều không tin!

Nghĩ tới chính mình ban đầu mang theo trước kia những cái đó ký chủ tìm mọi cách từ Lạc Hòa trên người vớt đồ vật quá vãng, hệ thống cảm giác được thập phần hổ thẹn, chỉ bằng nương hiện tại Lạc Hòa trên người khí vận đều có thể trực tiếp treo lên đánh hắn sở hữu ký chủ, bao gồm nó vừa mới mới cảm thấy chính là Thiên Đạo tư sinh tử đương nhiệm ký chủ.

Nếu nói ký chủ là Thiên Đạo tư sinh tử nói, Lạc Hòa thân phận chẳng phải là Thiên Đạo thân nhi tử?

Có lẽ nói như vậy cũng hoàn toàn không hoàn toàn đối, trên thực tế Thiên Đạo cùng khí vận là cùng cái cấp bậc, đã không có khí vận loại đồ vật này, ngay cả Thiên Đạo đều không có biện pháp trực tiếp duy trì cái này tiểu thế giới hảo sao?

Lạc Hòa đặc miêu chính là Thiên Đạo thân huynh đệ!

Hệ thống hổ thẹn mà thấp hèn chính mình đầu, cảm thấy chính mình thật là quá thảm.

Ở hoàn toàn không hiểu rõ dưới tình huống thế nhưng tưởng từ một cái tiểu thế giới khí vận trong tay vớt chỗ tốt, hắn không biết Lạc Hòa cùng khí vận chi gian rốt cuộc là cái gì quan hệ, nhưng là mặc kệ là cái gì quan hệ, đều không phải nó một cái người từ ngoài đến có thể từ giữa được đến cái gì chỗ tốt tồn tại.

Nam Cung Giác còn không có ý thức được hệ thống cảm xúc hạ xuống, chỉ hy vọng Lạc Hòa đã biết nó hành động không cần cùng nó tính sổ mới là.

Bởi vì từ mỗ một loại góc độ tới nói, hệ thống xuất hiện kỳ thật là nhiễu loạn cái này tiểu thế giới vận hành.

Nam Cung Giác cảm giác được Lạc Hòa bên kia động tĩnh có điểm không giống bình thường, Lạc Hòa trên người như là có thứ gì chính tự tróc đi ra ngoài, chuyển dời đến phía trước kêu Lạc Hòa cha trên tảng đá, tuy rằng cảm thấy

chính mình nghĩ như vậy có điểm lòng dạ hẹp hòi, nhưng là Nam Cung Giác vẫn là nhịn không được cảm thấy một màn này có điểm chướng mắt.

Thật giống như thật là lão tử cấp nhi tử truyền thừa thứ gì dường như.

Nhưng là bọn họ rõ ràng một chút quan hệ đều không có!

Nam Cung Giác cho rằng Lạc Hòa bị chiếm tiện nghi.

Hơn nữa khắc sâu cảm thấy một màn này không vừa mắt.

Một không cẩn thận đọc vào tay quá mức kích động ký chủ tâm tình hệ thống: "……"

Ký chủ ngươi nhưng trường điểm tâm đi.

Chẳng lẽ tới rồi hiện tại ký chủ còn không có cảm giác được Lạc Hòa thân phận phi thường không giống bình thường sao?

Thực hiển nhiên, Nam Cung Giác là không có cảm giác.

Hoặc là hắn có cảm giác nhưng là cũng không có nói ra tới.

Hắn ánh mắt vẫn luôn đều ở chặt chẽ mà nhìn chằm chằm Lạc Hòa phương hướng, nhưng là đồng tử cũng không có tiêu điểm, thoạt nhìn có chút thất thần, không biết suy nghĩ cái gì.

"Hoan nghênh đi vào sau khi phi thăng thế giới!"

Quen thuộc thanh âm bỗng nhiên vang lên, Nam Cung Giác lập tức bày ra đề phòng tư thái.

Phía trước thời điểm tuy rằng hắn liền dự cảm một ngày nào đó chính mình có thể nhìn thấy chân chính Thiên Đạo, nhưng là thật sự tới rồi ngày này thời điểm, Nam Cung Giác ngược lại không có gì chân tình thật cảm.

Một cái trắng trẻo mập mạp nắm xuất hiện ở Nam Cung Giác trước mặt, Nam Cung Giác có chút không thể tưởng tượng: "Thiên Đạo?"

Hắn vẫn luôn cho rằng Thiên Đạo bản thể là một nhân loại tiểu hài tử hình tượng gì đó, không nghĩ tới Thiên Đạo bản thể cư nhiên là một cái cầu?

Này cũng quá không thể tưởng tượng đi?

Nam Cung Giác đệ nhất cảm giác kỳ thật là không tin, nhưng là trên thực tế mặc kệ hắn tin hay không, Thiên Đạo đều đã hạ quyết tâm cứ như vậy xuất hiện ở bọn họ trước mặt.

Lạc Hòa trước kia vẫn là một viên cục đá đâu!

Hắn thân là Thiên Đạo là một cái cầu có cái gì không được?

Thiên Đạo logic thập phần nghiêm cẩn, hơn nữa không cần bất luận kẻ nào thừa nhận.

“Hắc! Nhân loại, lại gặp mặt a!” Nắm ở Nam Cung Giác phía trước phía sau lắc lư vài vòng, cuối cùng lung lay lời bình, “Không tồi, ngươi cư nhiên thật đúng là có điểm bản lĩnh.”

Thiên Đạo cảm thấy chính mình phía trước cũng mắt vụng về, ban đầu thời điểm hắn chỉ cảm thấy tiểu tử này kỳ thật cũng không đáng để lo, bởi vì phía trước thời điểm hắn cùng hệ thống chi gian đấu tới đấu đi gặp qua nhiều ít cái Nam Cung Giác, thân thể này tuy rằng ở hoàn toàn khai phá hoặc là nói bị hệ thống cải tạo lúc sau có thể trở thành biến dị Thiên Thuần Linh Căn, nhưng là liền tính là có được như vậy nghịch thiên thể chất, thật sự có thể đánh vỡ cục diện bế tắc người lại có mấy cái đâu?

Trên thực tế là một cái cũng không có.

Bọn họ toàn bộ đều là ở hệ thống biết dưới đi theo Lạc Hòa sau lưng đơn sơ, căn bản không có một chút chính mình chủ kiến, vốn dĩ Thiên Đạo đã từng gửi hy vọng với hệ thống cái này ngoại lai tồn tại trợ giúp, tìm kiếm đến khí vận thạch tồn tại, không nghĩ tới hệ thống ở thế giới này lăn lộn mù quáng rất nhiều năm, lại một chút đều không có tìm được khí vận thạch tin tức, dần dần mà Thiên Đạo hoàn toàn không ôm hy vọng.

Không nghĩ tới cái này ngoại lai gia hỏa cư nhiên ở cuối cùng một lần thời điểm thành công tìm được rồi một cái đánh vỡ cục diện bế tắc tồn tại.

Phía trước thời điểm Thiên Đạo còn chỉ cho rằng tiểu tử này chính là cải tạo qua đi Thiên Thuần Linh Căn, nhưng là Thiên Đạo cũng rõ ràng, Thiên Thuần Linh Căn tốc độ tu luyện cũng không có khả năng nhanh như vậy, Nam Cung Giác tốc độ tu luyện vẫn luôn đều thập phần không khoa học, mà Thiên Đạo cũng là ở hôm nay mới nhìn ra tới, tiểu tử này không chỉ có có Thiên Thuần Linh Căn, thế nhưng vẫn là trăm vạn năm khó gặp nói thiên thân thể!

------oOo------

Phần 265

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 265: Khí vận bản thân

Nói thiên thân thể, chính là cái loại này trong truyền thuyết ngay cả Thiên Đạo đều nhịn không được ghen ghét cái loại này đặc thù thể chất.

Có được loại này thể chất người, chỉ cần sinh hoạt ở có linh khí trong thế giới, liền chú định sẽ trở thành truyền kỳ. Đã từng có người mang theo nói thiên thân thể sinh ra, nhưng là không có linh căn, Thiên Đạo cũng không cho rằng trăm năm sau là có thể hóa thành một nắm đất vàng người có thể có tư cách khiến cho Thiên Đạo ghen ghét, nhưng mà ở không đến ba mươi năm thời gian, người kia không biết như thế nào làm được, thế nhưng ngạnh sinh sinh cho chính mình sáng tạo ra tân tu luyện hệ thống, xoay chuyển thế giới cách cục.

Ở kia lúc sau, sở hữu nói thiên thân thể đều sẽ bị Thiên Đạo trọng điểm chú ý.

Nhưng là, ở thể chất bại lộ ra tới phía trước, Thiên Đạo cũng không biết nói thiên thân thể sẽ buông xuống ở đâu cái tiểu thế giới.

Lúc này đây……

Cửu U tiểu thế giới Thiên Đạo cũng không biết chính mình vận khí rốt cuộc là hảo vẫn là không hảo.

Vốn dĩ hắn chỉ đối vẫn luôn quấy rối hệ thống thập phần bất mãn, không nghĩ tới hệ thống cư nhiên còn có thể đem như vậy một cái nghịch thiên thể chất người kéo đến cái này tiểu thế giới tới!

Nhưng là xuất hiện nói thiên thân thể đối với Thiên Đạo tới nói cũng không phải như vậy thích nghe ngóng sự tình, bởi vì thông thường nói thiên thân thể xuất hiện đều sẽ ở một cái tiểu thế giới khiến cho một hồi tinh phong huyết vũ, thậm chí rất nhiều thời điểm, còn có khả năng trực tiếp khiến cho toàn bộ tiểu thế giới dài đến ngàn vạn năm rung chuyển thời gian.

Nếu là thật lâu trước kia nói, Thiên Đạo đối với nói thiên thân thể tuyệt đối là không có khả năng hoan nghênh, nhưng là tới rồi hiện tại, Thiên Đạo lại không như vậy suy nghĩ.

Bởi vì Cửu U tiểu thế giới rất nhiều sự tình đều là Nam Cung Giác xuất hiện lúc sau giải quyết, tỷ như Cửu U tiểu thế giới Thượng Ngu Đại Lục những cái đó tu sĩ chính mình tìm đường chết một hai phải phong ấn lên linh khí, lại tỷ như bốn tộc chi gian không biết vì cái gì một hai phải đem bốn tộc hoàn toàn chia lìa mở ra.

Lúc trước sự tình, Thiên Đạo tình nguyện nhìn thấy bốn tộc một đoạn thời gian không chết không ngừng hình ảnh, đều không thể hoan nghênh bốn tộc chi gian hoàn toàn chia lìa mở ra cái này kết cục.

Nhưng là lúc ấy Thiên Đạo vì tìm kiếm biến mất khí vận thạch sứt đầu mẻ trán, chờ đến phục hồi tinh thần lại thời điểm, toàn bộ tiểu thế giới đều đã bắt đầu dần dần hiển lộ ra tới xu hướng suy tàn, ngay cả Thiên Đạo cũng chưa biện pháp cứu vớt.

Thiên Đạo kỳ thật đã chuẩn bị trực tiếp chờ chết tính.

Ai biết đều đã tới rồi trình độ này, sự tình cư nhiên còn có khả năng xuất hiện chuyển cơ đâu?

Cái này chuyển cơ lại nói tiếp còn cùng Nam Cung Giác có quan hệ.

Bởi vì phía trước Thượng Ngu Đại Lục đem linh khí phong ấn duyên cớ, phi thăng thông đạo cũng bởi vì không có đủ Thiên Cương linh khí mà trực tiếp phong bế, bởi vì Nam Cung Giác vận khí cùng trực giác, thậm chí là nói thiên thân thể các loại tác dụng, Thượng Ngu Đại Lục vấn đề này giải quyết dễ dàng, cũng là vì giải quyết vấn đề này, hết thảy đều bắt đầu đã xảy ra biến hóa.

Tỷ như……

Thiên Đạo ở không lâu phía trước mới vừa phát hiện, hắn vẫn luôn đang tìm kiếm khí vận thạch không biết khi nào tu luyện thành người, thậm chí cho chính mình an bài hợp tình hợp lý thân phận vào đời, mà hắn nhưng vẫn cho rằng khí vận thạch vẫn là một viên cục đá, cơ hồ đem toàn bộ thế giới cục đá đều tìm một lần cuối cùng cũng không có tìm được khí vận thạch tồn tại.

Thế giới này đều đã sinh thành tân khí vận thạch, chờ đến Lạc Hòa phi thăng lúc sau, nguyên bản ở Lạc Hòa trên người khí vận liền sẽ bị trả về đến bây giờ khí vận thạch thượng, phụng dưỡng ngược lại Cửu U tiểu thế giới, cứ như vậy, tiểu thế giới sẽ không diệt vong, Thiên Đạo tự nhiên cũng không cần cùng thế giới này đồng quy vu tận.

Chỉ là, Thiên Đạo cư nhiên là cuối cùng một cái biết chuyện này, cái này làm cho Thiên Đạo có chút không tiếp thu được.

Rõ ràng thế giới này vốn nên bị Thiên Đạo khống chế ở trong tay, Thiên Đạo vốn dĩ hẳn là toàn trí toàn năng không gì không biết, nhưng là bởi vì đủ loại nguyên nhân, Thiên Đạo đương vô số năm có mắt như mù, cố tình còn làm tốt nếu toàn bộ tiểu thế giới đều phải diệt vong nói chuẩn bị.

Nghĩ vậy sự kiện, màu trắng quang đoàn, cũng chính là Thiên Đạo bỗng nhiên hơi hơi cứng đờ.

Không xong! Hắn quên đình chỉ phía trước kế hoạch!

Thiên Đạo nghĩ đến u minh hắc uyên chính mình làm những cái đó tay chân, có điểm chột dạ.

Ở Thiên Đạo luống cuống tay chân thu thập chính mình cục diện rối rắm thời điểm, Lạc Hòa mở mắt.

Nam Cung Giác nhạy bén nhận thấy được, Lạc Hòa có chỗ nào không giống nhau.

Phía trước thời điểm Lạc Hòa thoạt nhìn thanh tâm quả dục vô dục vô cầu, giống như là tồn tại cái xác không hồn, nhưng là hiện tại Lạc Hòa thoạt nhìn càng thêm cao lãnh không hảo tiếp cận, thậm chí còn có điểm lạnh như băng.

Lạc Hòa lạnh nhạt nhìn chăm chú vào thế giới này, trong đầu vẫn luôn ở tiêu hóa chính mình từng ấy năm tới nay trải qua.

Hắn nhớ tới chính mình thân phận, Lạc Hòa, nguyên bản là Cửu U tiểu thế giới tập muôn vàn khí vận mà sinh khí vận thạch, bởi vì trời xui đất khiến bị người từ ban đầu tụ tập khí vận núi sâu bên trong mang theo ra tới, bởi vì gặp được nhân thế gian đủ loại sự tình, dần dần mà không thỏa mãn đương một khối không thể hành tẩu cục đá, vì thế một ngày ban đêm, hắn giấu diếm được mọi người bao gồm Thiên Đạo đôi mắt, rời đi ngay lúc đó Yêu Vương huyền thương giấu kín hắn địa phương.

Cái này hành động không có bất luận kẻ nào biết, hơn nữa bởi vì cố tình che giấu Thiên Đạo, Thiên Đạo cũng là ở thật lâu lúc sau mới phát hiện chuyện này, nhưng là lúc ấy Lạc Hòa phát hiện một ít càng tốt chơi sự tình, tỷ như đem lén lút tìm kiếm một ít vốn dĩ liền không sống được bao lâu trẻ mới sinh, đem chính mình bám vào người đến bọn họ trên người, trải qua sinh lão bệnh tử vui buồn tan hợp.

Bởi vì vận khí cực hảo duyên cớ, Lạc Hòa các hóa thân ở phía trước Cửu U tiểu thế giới cũng để lại không ít truyền thuyết.

Lúc ấy hắn căn bản không có nghĩ đến Thiên Đạo sẽ bởi vì hắn biến mất giận chó đánh mèo đã từng đem hắn từ sinh trưởng trong núi mang ra tới Yêu Vương, thậm chí bay lên tới rồi toàn bộ chủng tộc vấn đề, bởi vì ở Lạc Hòa trong mắt, thời gian đối hắn không có bất luận cái gì ý nghĩa, bên người sở hữu sinh mệnh đều ở sinh lão bệnh tử, trong khoảng thời gian ngắn biến mất rất nhiều Yêu tộc linh tinh căn bản sẽ không bị hắn để ở trong lòng, ở như vậy tình huống dưới, Lạc Hòa vẫn luôn đều không có phát hiện Thiên Đạo đang tìm kiếm chính mình động tác.

Bao nhiêu năm qua đi lúc sau, có một ngày, hắn một sợi ý thức bám vào người ở còn chưa sinh ra trẻ con Lạc Hòa trên người, theo sau như là trước kia giống nhau sinh ra ở Thượng Ngu Đại Lục, bất đồng chính là, lúc này đây hắn quên mất chính mình thân là khí vận thạch thân phận, làm một cái bình phàm nhân loại như vậy trưởng thành, không lâu lúc sau gặp nhân sinh túc địch —— mang theo hệ thống người từ ngoài đến, từ nay về sau thế giới ở hệ thống quấy nhiễu dưới đã xảy ra đủ loại biến hóa, nhưng là hệ thống năng lượng khổng lồ, lại lần

lượt khiến cho Cửu U tiểu thế giới thời gian hồi tưởng, dẫn tới Lạc Hòa vẫn luôn không có thể khôi phục ký ức.

Bởi vì đủ loại nguyên nhân, Lạc Hòa kiếp trước ý thức cũng về tới này một đời, có lẽ là bởi vì hệ thống quấy nhiễu yếu bớt, có lẽ là bởi vì Thiên Đạo không thể chịu đựng hệ thống ở Cửu U tiểu thế giới tác oai tác phúc sự tình ra tay can thiệp, nói ngắn lại, cuối cùng Lạc Hòa trọng sinh trở về, tuy rằng cũng không có bởi vì trọng sinh sự tình thức tỉnh phía trước ký ức, bởi vậy vẫn như cũ lấy một nhân loại tâm thái đối mặt tiểu thế giới, ngẫu nhiên thời điểm cũng sẽ cảm thấy thế giới này có vấn đề, nhưng là Lạc Hòa cơ hồ chưa từng có thâm tưởng.

Ở phi thăng lôi kiếp lúc sau, toàn bộ tiểu thế giới khí vận trở về tới rồi tân sinh thành khí vận thạch trung, Lạc Hòa phía trước ký ức cũng đều khôi phục.

Khôi phục ký ức lúc sau, Lạc Hòa thất thần hồi lâu.

Không chỉ là bởi vì thân phận của hắn nguyên nhân, vẫn là bởi vì hắn cùng tiểu sư đệ cảm tình.

Từ trước thời điểm không có cảm thấy, hiện tại Lạc Hòa biết chính mình đã từng là một cục đá, trong lúc nhất thời có điểm không xác định chính mình đến tột cùng có phải hay không thật sự có cảm tình.

Đối hết thảy đều đạm mạc thờ ơ lạnh nhạt Lạc Hòa, lâm vào thật sâu rối rắm bên trong.

Cũng may Nam Cung Giác căn bản không biết Lạc Hòa suy nghĩ cái gì, phát hiện Lạc Hòa trên người mạc danh quang điểm đều biến mất lúc sau, Nam Cung Giác lén lút đi tới Lạc Hòa phía sau, lập tức bổ nhào vào Lạc Hòa bối thượng: "Thật tốt quá! Sư huynh ngươi cũng vượt qua phi thăng lôi kiếp lạp!"

Nguyên bản còn đắm chìm ở chính mình trong lúc miên man suy nghĩ Lạc Hòa hơi hơi cứng đờ, thực mau liền thả lỏng lại, theo sau bất đắc dĩ cười.

Hắn quả nhiên vẫn là suy nghĩ nhiều quá.

Hắn trước kia không có gì cảm tình trải qua, tuy rằng kiến thức hơn người thế gian phân phân hợp hợp, lúc ấy hắn nghĩ thầm chính mình tuyệt đối không có khả năng như là những người đó giống nhau lâm vào tình tình ái ái lốc xoáy bên trong lo được lo mất, nhưng là ở sự tình phát sinh ở chính mình trên người thời điểm, Lạc Hòa hoàn toàn không nghĩ thừa nhận chính mình phía trước thời điểm từng có ý nghĩ như vậy.

Mặc kệ thế nào, đối với tiểu sư đệ cảm tình, đều là thật sự.

Nam Cung Giác lại là căn bản không biết Lạc Hòa rối rắm, hắn đối với vừa rồi từ Lạc Hòa trên người chuyển dời đến kia viên tiện nghi cục đá nhi tử thượng quang điểm phi thường tò mò: "Sư huynh, phía trước từ ngươi trên người chuyển dời đến kia viên trên tảng đá bạch quang là cái gì a?"

“Ngươi thấy được?” Lạc Hòa có chút kinh ngạc, hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy có người có thể đủ thấy khí vận, tuy rằng ở Lạc Hòa trong mắt khí vận cũng không phải cái gì màu trắng quang điểm, nhưng là Nam Cung Giác có thể thấy khí vận loại này hư vô mờ mịt đồ vật bản thân chính là một kiện thần kỳ sự tình.

Nam Cung Giác gật đầu: “Đương nhiên,” phảng phất ý thức được Lạc Hòa thái độ thần bí, Nam Cung Giác không tự giác đè thấp thanh âm, làm ra chăm chú lắng nghe bộ dáng, vừa thấy chính là muốn biết đại bí mật bát quái bộ dáng.

Đối với tiểu sư đệ lòng hiếu học, Lạc Hòa trong lúc nhất thời không biết có nên hay không thỏa mãn.

Lén lút thu thập xong rồi chính mình cục diện rối rắm Thiên Đạo xen mồm nói: “Kia đương nhiên chính là khí vận, chưa thấy qua đi? Kinh hỉ không, bất ngờ không?”

Nam Cung Giác mắt trợn trắng, ở trên địa cầu trong tiểu thuyết có thể thấy khí vận loại đồ vật này người nhiều đi, không kém hắn như vậy một cái, có cái gì hảo kinh hỉ ngoài ý muốn, nhưng thật ra hắn không thể thấy nói hắn liền phải hoài nghi một chút chính mình vai chính thân phận.

Không cẩn thận nghe được ký chủ chửi thầm hệ thống khóc không ra nước mắt: “……”

Nó ký chủ chẳng lẽ thật sự cho rằng chính mình hiện tại còn có được vai chính đãi ngộ sao? Thế giới này vai chính rõ ràng hẳn là Lạc Hòa mới đúng! Nhìn xem Lạc Hòa thân phận, thật sự không trách phía trước hệ thống nhiều như vậy cái ký chủ không có một cái có thể cùng Lạc Hòa đều đến cuối cùng, cuối cùng cái kia ký chủ tuy rằng dùng ám chiêu đem Lạc Hòa bắt được, còn tra tấn một phen Lạc Hòa, nhưng là ngay cả hệ thống hiện tại đều không xác định, phía trước kia mặc cho ký chủ tử vong thời điểm, Lạc Hòa có phải hay không còn sống.

Nó nhưng một chút đều không cảm thấy chính mình ký chủ có năng lực cùng toàn bộ tiểu thế giới khí vận tranh đấu bản lĩnh.

Lại nói tiếp lúc này đây ký chủ nhưng thật ra đánh bậy đánh bạ trước cùng Lạc Hòa làm tốt quan hệ, tuy rằng ký chủ cơ hồ cái gì nhiệm vụ đều không có làm, nhưng là khí vận đều đứng ở ký chủ bên này, khó trách ký chủ vẫn luôn đều lấy một loại nhân sinh người thắng tư thái đi trước.

Cho nên ở ngay lúc này liền không cần cảm thấy chính mình thật là vai chính hảo sao?

Nhưng là những lời này hệ thống cảm thấy không thể nói cho ký chủ, hệ thống có thể nghĩ đến nó nếu là đem những lời này nói cho chính mình ký chủ, Nam Cung Giác sẽ nói cái gì.

“Kia không phải vừa lúc? Lạc Hòa là khí vận bản thân, hắn đều đứng ở ta bên này, ta còn có thể không phải vai chính?”

Nam Cung Giác thanh âm xuất hiện ở hệ thống lỗ tai, hệ thống có điểm mờ mịt, chẳng lẽ nó một không cẩn thận đem trong lòng nói ra tới sao?

“Đúng vậy!” Nam Cung Giác phi thường vui vẻ trả lời hệ thống vấn đề, tuy rằng hệ thống nói tin tức thật là làm người có điểm kinh ngạc, tỷ như sư huynh bản nhân chính là toàn bộ tiểu thế giới khí vận bản thân gì đó kinh người sự kiện, nhưng là nghĩ hệ thống liền phải cùng chính mình giải trừ trói định, lúc này có thể cùng hệ thống da một chút liền da một chút, về sau còn không nhất định có cơ hội như vậy đâu.

Hệ thống: “……”

Tốt, nó lựa chọn câm miệng kiêm bế não.

Nam Cung Giác tròng mắt xoay chuyển, hệ thống thật là không thú vị.

Cũng may cái này sốt ruột hệ thống cuối cùng cũng muốn rời đi, về sau không cần thời khắc lo lắng bị hệ thống khống chế cảm giác thật sự là quá tốt! Tuy rằng hệ thống bản chất tới nói kỳ thật cũng không có khống chế quá Nam Cung Giác, nhưng là Nam Cung Giác bởi vì nhìn rất nhiều tiểu thuyết duyên cớ, có như vậy một chút không tin hệ thống loại đồ vật này.

Hệ thống như vậy tồn tại trước sau là một loại tai hoạ ngầm, liền tính là ngốc bạch ngọt hệ thống cũng là giống nhau.

Nam Cung Giác suy nghĩ phức tạp, nhưng là cái gì cũng không có biểu hiện ra ngoài, hắn nhìn về phía Lạc Hòa, ánh mắt tràn ngập tò mò: “Sư huynh ngươi chẳng lẽ cùng khí vận có quan hệ gì sao?”

Lạc Hòa cười cười, tuy rằng trong lòng rõ ràng tiểu sư đệ chỉ sợ đã sớm từ hệ thống nơi đó đã biết chính mình thân phận, nhưng vẫn là giải thích một chút: “Ta thật là cùng khí vận có quan hệ, đương nhiên đó là phía trước sự tình, hiện tại Cửu U tiểu thế giới khí vận đã chịu tải ở cái này tiểu gia hỏa trên người.”

Hắn giang hai tay, lộ ra không biết khi nào xuất hiện ở hắn lòng bàn tay khí vận thạch.

Khí vận thạch nhảy nhót một chút, như là ở cùng Nam Cung Giác chào hỏi, Nam Cung Giác có điểm kỳ quái: “Tiểu gia hỏa này phía trước không phải có thể nói sao?” Còn quản Lạc Hòa kêu cha, tuy rằng bản chất như vậy trầm trồ khen ngợi giống không có tật xấu, nhưng là Nam Cung Giác vẫn là cảm thấy trong lòng chua lòm, một chút cũng khó chịu.

Lạc Hòa sửng sốt, thực mau minh bạch tiểu sư đệ ngữ khí vì cái gì như vậy không vui, hắn có chút dở khóc dở cười: “Hắn có điểm…… Ngạch, ăn no căng.”

Như vậy nhiều khí vận lập tức rót vào tân khí vận thạch trung, khổng lồ khí vận lập tức liền đem mỗ một cái nghịch ngợm tân khí vận thạch chống được, cần thiết phải tốn phí thời gian giải quyết vấn đề này, chải vuốt một chút những cái đó khí vận, tạm thời không thể nói chuyện.

Nam Cung Giác phụt một chút cười lên tiếng.

Hắn đầu bỗng nhiên bị thứ gì chụp một chút: "Ngươi có phải hay không quên mất chuyện gì?"

Nam Cung Giác theo bản năng bưng kín đầu: "Cái gì?"

Thiên Đạo: "Ngươi phía trước có phải hay không nói qua muốn đem cái kia cái gọi là hệ thống cho ta tấu một đốn tới?"

Nam Cung Giác dừng lại.

Hệ thống cũng nghe tới rồi những lời này, nó ở Nam Cung Giác thức hải bên trong thét chói tai: "Ký chủ ngươi sao lại thế này? Ngươi chừng nào thì đáp ứng người này?"

Bọn họ rốt cuộc khi nào đáp thượng tuyến vì cái gì hệ thống một chút cũng không biết?

001 thổ bát thử thét chói tai, điên cuồng lắc đầu tỏ vẻ không tin ký chủ có thể làm ra như vậy phát rồ sự tình!

------oOo------

Phần 266

Nguồn: [EbookTruyen.VN]()

Chương 266: Thiên Đạo cùng hệ thống

Nhưng mà sự thật chính là, Nam Cung Giác xác thật nói qua nói như vậy.

Khi đó Nam Cung Giác còn không biết hệ thống cùng Thiên Đạo chi gian ân oán tình thù, tuy rằng hiện tại cũng không phải rất rõ ràng, nhưng là lúc ấy Nam Cung Giác cho rằng liền tính hệ thống cùng Thiên Đạo thật sự có thù oán cũng cùng hắn không có gì quan hệ, cho nên hắn không hề gánh nặng đáp ứng rồi Thiên Đạo yêu cầu.

Hiện tại…… Nam Cung Giác cũng không có cảm thấy có bao nhiêu hối hận.

Dù sao đây đều là người khác sự tình lạp!

Cảm giác được cùng Thượng Ngu Đại Lục liên hệ dần dần trở nên yếu đi rất nhiều Nam Cung Giác phi thường nể tình đem hệ thống từ thức hải kéo ra tới, cười đến phi thường thiếu tấu: "Hành a! Ngươi xem tấu, dù sao chúng ta lập tức liền phải giải trừ trói định."

Đương nhiên chính yếu chính là, bị đánh chính là hệ thống hắn cũng sẽ không cảm giác được đau.

Nam Cung Giác cũng đã sớm tưởng tấu một đốn hệ thống.

Chính là vẫn luôn không có tìm được thích hợp cơ hội.

Rốt cuộc hệ thống vẫn là giúp hắn rất nhiều vội, hắn nếu là thật sự tấu hệ thống một đốn nói, Nam Cung Giác chính mình trong lòng cũng có chút không qua được, nhưng là nếu không phải chính mình tấu, kia hắn trong lòng đã có thể một chút gánh nặng đều không có.

Đem hệ thống ném ra lúc sau, hắn còn phi thường tri kỷ nói một câu: "Không cần khách khí, tùy tiện tấu!"

Lạc Hòa nhìn đến tiểu sư đệ bỡn cợt ý cười, tuy rằng không phải thực minh bạch vì đề tài gì chuyển tới nơi này, bất quá tiểu sư đệ thoạt nhìn còn rất cao hứng bộ dáng, làm Lạc Hòa tâm tình hảo rất nhiều.

Hắn ở Cửu U tiểu thế giới đương nhiều năm như vậy khí vận thạch, đối với cái này tiểu thế giới cảm tình rất khắc sâu, nhưng là ở vừa rồi đã trải qua phi thăng lôi kiếp, lại đem khí vận còn hồi Cửu U tiểu thế giới, phụng dưỡng ngược lại tiểu thế giới, Lạc Hòa bỗng nhiên có một loại cảm giác, hắn đang ở thoát ly cái này tiểu thế giới.

Các loại ý nghĩa thượng thoát ly.

Hắn đối Cửu U tiểu thế giới cảm ứng cùng liên hệ đang ở biến mất, trước kia thân là khí vận thạch thời điểm có thể cảm ứng được khí vận sợi tơ cũng dần dần ở trước mắt hắn biến mất, Lạc Hòa còn có một loại cảm giác, không lâu lúc sau, hắn sẽ bị Cửu U tiểu thế giới bài xích.

Vốn dĩ Lạc Hòa cho rằng liền tính là bị Cửu U tiểu thế giới bài xích cũng là không sao cả, bởi vì hắn biết rõ phi thăng lúc sau đúng là bởi vì tiểu thế giới thừa nhận không được phi thăng lúc sau thật lớn năng lượng, cũng không thể đối phi thăng người mang đến bất luận cái gì trợ giúp, bởi vậy ở tiểu thế giới tài nguyên thiếu thời điểm, phi thăng người càng nhiều càng tốt, Thiên Đạo đối này tuyệt đối là thấy vậy vui mừng, huống hồ phi thăng lúc sau có thể tới mặt khác đại thế giới đi tiếp tục tìm kiếm đại đạo, đối với đại đa số tu luyện chính là vì cầu đạo người tới nói quả thực chính là cầu mà không được.

Trừ bỏ Lạc Hòa như vậy tồn tại.

Nếu không phải bởi vì chuyện này, hắn cũng không biết chính mình thế nhưng còn sẽ có như vậy đa sầu đa cảm mẫn cảm tâm tư.

Bất quá…… Nếu bồi ở chính mình bên người người là tiểu sư đệ nói, tựa hồ cũng không có gì không thể tiếp thu.

Hệ thống cùng Thiên Đạo bên kia không khí đã có thể không có như vậy hài hòa hữu hảo.

Thiên Đạo nghĩ đến từ hệ thống xuất hiện lúc sau cho hắn thêm những cái đó loạn, liền tưởng đem gia hỏa này hung hăng mà tấu một đốn, nhưng là hắn hiện tại vẫn là một cái màu trắng quang cầu, mà hệ thống lại là một con thoạt nhìn huyết thống cao quý miêu mễ, một móng vuốt là có thể đem Thiên Đạo trở thành món đồ chơi cầu niết ở móng vuốt cái loại này.

Thiên Đạo: "……"

Vốn dĩ cảm thấy ký chủ đem chính mình ném ra bị đánh hệ thống nhìn đến hiện tại cảnh tượng, cũng là ngây người một chút.

Nói…… Liền hiện tại Thiên Đạo bộ dáng, bị miêu mễ tấu một đốn còn tương đối có khả năng đi?

Nhưng là không biết có phải hay không bởi vì hệ thống hiện tại ngụy trang vì một con mèo duyên cớ, nó cảm thấy chính mình thấy được tròn tròn đồ vật có điểm ngo ngoe rục rịch, móng vuốt đều bắt đầu không chịu khống chế, thượng một khắc còn cao quý lãnh diễm tiểu miêu ánh mắt sáng lên, hướng không trung vì biểu hiện chính mình cao lớn thượng mà riêng tản ra bạch quang Thiên Đạo nhào tới.

Nam Cung Giác cùng vây xem Lạc Hòa hai mặt nhìn nhau.

Cái này chẳng lẽ chính là trong truyền thuyết miêu cầu đại chiến?

Lạc Hòa cũng cảm thấy có điểm một lời khó nói hết, phải biết rằng trước kia Thiên Đạo cũng không phải cái dạng này a……

Bất quá nói thật, trước kia Thiên Đạo rốt cuộc là bộ dáng gì, Lạc Hòa cũng có chút nhớ không rõ, ban đầu thời điểm Thiên Đạo căn bản không có hình thái, giống như là khí vận cũng là hư vô mờ mịt tồn tại giống nhau, sau lại không biết từ khi nào bắt đầu, Cửu U tiểu thế giới khí vận bắt đầu dần dần tụ tập ở một chỗ, hình thành khí vận thạch, có được cố định hình thái, ở trở thành khí vận thạch lúc sau không lâu, Lạc Hòa liền có được chính mình ý thức, lúc ấy hắn biết Thiên Đạo tồn tại, nhưng là chưa từng có gặp qua.

Hiện tại ngẫm lại, lúc ấy Thiên Đạo hẳn là cũng cùng lúc ban đầu chính mình giống nhau, thuộc về không chỗ không ở cái loại này hư vô tồn tại.

Có lẽ lúc ấy Thiên Đạo liền tâm trí đều không có sinh ra tới, bằng không hắn mất tích cũng chưa chắc có thể như thế đơn giản giấu giếm Thiên Đạo.

Hiện tại Thiên Đạo có được thật thể, hóa hình trở thành cái dạng này, cùng chính mình lúc ban đầu làm cục đá thời điểm hẳn là không sai biệt lắm.

Có lẽ tương lai Thiên Đạo cũng sẽ trưởng thành vì một cái hiểu được cảm tình người bộ dáng, nhưng là những cái đó sự tình đã cùng chính mình không quan hệ, như vậy tưởng tượng, Lạc Hòa bỗng nhiên cảm thấy chính mình phi thăng thật là một chuyện tốt, nếu không phải phi thăng lúc sau sẽ đối tiểu thế giới liên hệ giảm bớt nói, dựa theo hắn ở trở thành trọng sinh phía trước Lạc Hòa thời điểm tính tình, hẳn là sẽ không mặc kệ Thiên Đạo, nói không chừng còn hội thao một viên lão mụ tử tâm, thời khắc quan tâm Thiên Đạo trưởng thành giáo dục……

Lạc Hòa tuy rằng nghĩ tới chính mình làm khí vận thạch thời điểm những cái đó sự, nhưng là nhưng không đại biểu hắn cảm thấy lúc ấy chính mình muốn hảo một chút.

Phía trước những cái đó ký ức cùng Lạc Hòa chi gian kỳ thật cách một ít đồ vật, Lạc Hòa cũng không nguyện ý thâm tưởng. Tự nhiên cũng không muốn hoàn toàn biến trở về phía trước bộ dáng.

Thậm chí hắn đối với phía trước chính mình những cái đó tính cách, đều không có cái gì chân tình thật cảm.

Hiện tại Lạc Hòa cảm thấy chính mình duy nhất bắt lấy, cảm thấy chân thật tồn tại, chỉ có hắn tiểu sư đệ.

Bọn họ đều cùng Cửu U tiểu thế giới dần dần mất đi liên hệ, có thể làm bạn cùng nhau đi trước mặt khác thế giới bên trong, có lẽ khi nào còn có thể xé rách không gian, trở lại tiểu sư đệ cái kia thời không bên trong —— hắn đối với tiểu sư đệ sinh hoạt thế giới kia tràn ngập tò mò, nếu có một ngày có thể trở về nói, tiểu sư đệ hẳn là cũng sẽ cảm thấy cao hứng đi?

Lạc Hòa bắt lấy tiểu sư đệ tay, mười ngón tay đan vào nhau, Nam Cung Giác như có cảm giác, quay đầu đối Lạc Hòa cười cười.

Vốn dĩ muốn tấu một đốn hệ thống Thiên Đạo bị hệ thống trở thành món đồ chơi đuổi theo một hồi, Thiên Đạo phẫn nộ đưa tới thiên lôi, lại bị hệ thống ùn ùn không dứt cột thu lôi phòng ngự pháp khí linh tinh đồ vật hoàn toàn ngăn trở, một chút tiện nghi đều không có chiếm được. Cuối cùng Thiên Đạo thở phì phì bay tới Lạc Hòa bên người, hung tợn cáo trạng: “Đại ca ngươi nhất định phải giúp ta báo thù a ô ô ô ~”

Nam Cung Giác nghi hoặc mà nhìn về phía Lạc Hòa: “Đại ca?”

Lạc Hòa cũng đối thiên đạo chơi xấu có chút dở khóc dở cười, tuy rằng Thiên Đạo nói như vậy kỳ thật cũng không có gì vấn đề, bởi vì ở Thiên Đạo pháp tắc còn có khí vận ba người chi gian, trước hết ngưng tụ thật thể chính là hắn, bị Thiên Đạo kêu một tiếng đại ca cũng không có gì cùng lắm thì, như vậy tưởng tượng, Lạc Hòa cũng có chút nghi hoặc, pháp tắc người này lại nói tiếp cũng không biết đi địa phương nào, nhưng là khẳng định cảm ứng được hắn sắp sửa rời đi Cửu U tiểu thế giới, cư nhiên cũng không có nghĩ muốn đến xem hắn, Lạc Hòa không khỏi đối pháp tắc có rất nhỏ bất mãn.

Hắn nhíu nhíu mày, thần sắc nghiêm túc dò hỏi Thiên Đạo: “Pháp tắc đâu? Ta như thế nào không có thấy hắn?”

Pháp tắc hóa hình chuyện này Lạc Hòa loáng thoáng là có điều cảm ứng, nhưng là mãi cho đến hiện tại đều còn không có nhìn thấy pháp tắc, này trong đó khẳng định có vấn đề, Lạc Hòa vốn dĩ không tính toán quản chuyện này, chỉ là nhớ tới phía trước thời điểm Thiên Đạo tựa hồ làm một ít không tốt lắm sự tình, trong lòng có không thật là khéo dự cảm.

Thiên Đạo tuy rằng còn không có hóa thành hình người, nhưng là nghe được Lạc Hòa vấn đề này lúc sau, thân là tiểu bạch quang cầu Thiên Đạo hơi hơi cứng đờ, có vẻ thập phần chột dạ.

“Ta…… Cái này…… Hắn, ta như thế nào biết pháp tắc ở địa phương nào?” Thiên Đạo ấp úng nửa ngày, cuối cùng có thể là tìm không thấy thích hợp lý do, tức muốn hộc máu muốn trực tiếp phủi sạch quan hệ.

Nhưng là hắn loại này hành vi liền có điểm vụng về, mặc kệ là Lạc Hòa vẫn là Nam Cung Giác đều cảm thấy Thiên Đạo lời này nói được thật là quá giả.

Đánh thắng hệ thống thần thanh khí sảng đi tới Nam Cung Giác bên chân, khiêu khích nhìn thoáng qua Thiên Đạo, hơn nữa tỏ vẻ chính mình mãnh liệt khinh thường.

Liền câu lời nói dối đều sẽ không nói, chân thật quá ném Thiên Đạo giới mặt!

Hệ thống hiện tại cảm giác Thiên Đạo chính là một cái nhược kê, bởi vì hệ thống là người từ ngoài đến duyên cớ, Thiên Đạo những cái đó nhằm vào bản thổ tu sĩ hữu dụng thủ đoạn đối với hệ thống tới nói một chút tác dụng đều

không có, cho nên trường giống loài ưu thế, hệ thống có thể nói là hung hăng mà khi dễ Thiên Đạo một đốn, tâm tình thập phần mỹ diệu.

Đương nhiên, nó là sẽ không quên ký chủ một chút dự triệu đều không có liền đem chính mình ném văng ra hành vi!

Mang thù hệ thống hoàn toàn không nghĩ tới, Nam Cung Giác thấy nó khổng lồ miêu thân thời điểm, nói câu đầu tiên lời nói thế nhưng là: “Chúng ta khi nào giải trừ trói định?”

Hệ thống lập tức liền cứng lại rồi, nó có như vậy một chút hoảng loạn, ở ký chủ phi thăng lúc sau, hệ thống trước kia mở không ra những cái đó cơ sở dữ liệu dần dần đối hệ thống mở ra, sau đó hệ thống phải biết một cái trước kia chính mình tuyệt đối sẽ không nguyện ý tin tưởng sự tình.

Nó phía trước những cái đó không thể hiểu được phỏng đoán giữa, có rất nhiều bị nó chó ngáp phải ruồi vừa vặn đoán trúng, nhưng là bởi vì đoán được vài thứ kia, hệ thống có điểm chột dạ tưởng, nó tạm thời chỉ sợ không thể giải trừ cùng ký chủ trói định quan hệ.

Nhưng là nói như vậy hệ thống căn bản không có lá gan cùng Nam Cung Giác nói, bởi vì nó biết hiện tại ký chủ đối với có thể Âu thoát khỏi nó chuyện này tràn ngập chờ mong, nếu là không có đủ lý do nói, Nam Cung Giác khẳng định sẽ không đồng ý không tiếp xúc hai người chi gian khế ước quan hệ.

Hệ thống có điểm khó khăn.

Nó nhìn thoáng qua có vẻ thập phần chột dạ khí đoản Thiên Đạo, đột nhiên cảm thấy hai người quả thực chính là đồng bệnh tương liên.

Vì thế nó lén lút dịch khai bước chân, ly ký chủ xa một ít, đồng thời cấp Thiên Đạo đệ một ánh mắt, Thiên Đạo không biết có phải hay không đột nhiên thông suốt cư nhiên cảm nhận được hệ thống ám chỉ, bỗng nhiên chợt lóe biến mất ở Lạc Hòa trước mặt, như là ở tránh né hệ thống thình lình xảy ra một phác giống nhau, sau đó hai cái tiểu gia hỏa ở Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác mí mắt phía dưới chạy xa.

Nam Cung Giác chống cằm trầm tư: “Sư huynh, ta cảm thấy này hai tên gia hỏa có việc gạt chúng ta.”

“Kia thật đúng là xảo,” Lạc Hòa gật đầu tỏ vẻ đồng ý, “Ta cũng là như vậy cho rằng.”

Lạc Hòa trực giác Thiên Đạo giấu giếm chuyện này không phải việc nhỏ, Nam Cung Giác lại hoài nghi hệ thống có phải hay không tưởng ăn vạ, hai người liếc nhau, đều từ đối phương trong mắt thấy được đồng dạng ý tứ, vì thế bọn họ lén lút đi theo hiện tại chột dạ vô cùng hệ thống cùng Thiên Đạo sau lưng, muốn nhìn một chút này hai tên gia hỏa trong hồ lô muốn làm cái gì.

Vừa mới đối chọi gay gắt đánh một trận hệ thống cùng Thiên Đạo hiện tại đều thực sầu, một cầu một miêu tự cho là né tránh Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác lúc sau, tránh ở một góc thở ngắn than dài.

Thiên Đạo: "Làm sao bây giờ a……"

Hệ thống: "Ai."

Hai người nga không, một cầu một miêu kinh ngạc nhìn nhau liếc mắt một cái, trăm miệng một lời nói: "Ngươi than cái gì khí a?"

Sau đó lại không hẹn mà cùng trả lời: "Ta cảm thấy chính mình muốn xong……"

Bị đối phương cùng chính mình ăn ý khiếp sợ đến, Thiên Đạo cùng 001 trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết nên nói cái gì tương đối hảo.

Trầm mặc sau một lát, hệ thống đầu tiên đánh vỡ trầm mặc: "Ngươi làm cái gì như vậy rối rắm a?"

Thiên Đạo thập phần hổ thẹn: "Ta phía trước cho rằng Cửu U tiểu thế giới muốn xong đời, lợi dụng quy tắc thiết trí một cái đại trận đem nhân loại khí vận thu về trở về muốn một lần nữa sáng tạo một khối khí vận thạch, vừa mới mới nói cho quy tắc khí vận thạch tìm được rồi, nhưng là phía trước……"

Thu về khí vận cũng không phải một chuyện nhỏ, đối với Nhân tộc tới nói, phải về thu bọn họ trên người khí vận có hai loại phương pháp, một là làm nhân loại kia tràn đầy xui xẻo, thong thả bớt thời giờ khí vận, ở không ảnh hưởng này nhân loại sinh mệnh tình huống dưới thu về khí vận, một loại khác còn lại là trực tiếp đem người giết sau đó trực tiếp đem khí vận thu về.

Thiên Đạo một người là làm không được những việc này, nếu muốn làm được nói, cần thiết phải có quy tắc trợ giúp.

Nhưng là Thiên Đạo lựa chọn phương pháp là cái thứ hai.

Hệ thống nghe xong Thiên Đạo giải thích một trận trầm mặc, này cơ hồ chính là trực tiếp đem toàn thế giới nhân loại sinh mệnh đều trở thành trò đùa a, không bị thu thập mới là lạ đi?

Tuy rằng Thiên Đạo đã ở phát hiện khí vận thạch tồn tại lạc hậu đình chỉ cái này hành động, nhưng là phía trước khẳng định đã chết rất nhiều người.

Cho nên hệ thống chỉ có thể đối thiên đạo đầu đi đồng tình thần sắc.

Thiên Đạo nói xong chính mình buồn bực sự tình lúc sau, bỗng nhiên dò hỏi hệ thống: "Vậy còn ngươi? Than cái gì khí? Ngươi không phải lập tức liền phải tự do sao?"

Thiên Đạo tuy rằng đối bọn họ hệ thống thế giới không phải thực hiểu biết, nhưng là hoàn thành nhiệm vụ lúc sau là có thể không tiếp tục ở hắn tiểu thế

giới tác oai tác phúc xem như làm Thiên Đạo cảm giác được tương đối vui mừng sự tình.

Nhưng là hệ thống tưởng tượng đến cái này liền có điểm túng.

“Ta khả năng tạm thời không thể cùng ký chủ giải trừ trói định……” Hệ thống thanh âm uể oải, “Nhưng là ký chủ khẳng định không có khả năng đồng ý.”

Nam Cung Giác hy vọng lâu như vậy cùng hệ thống giải trừ trói định quan hệ sự tình, hiện tại đột nhiên nghe thấy cái này tin tức, tâm tình khẳng định hảo không đến địa phương nào đi.

Hệ thống tưởng tượng đến nơi đây liền cảm thấy chính mình nếu là dám đem không cởi trói nói ra tới, ký chủ giây tiếp theo là có thể hiện trường triển lãm cái gì gọi là hành hung hệ thống.

Nó còn có một chút sự tình yêu cầu ký chủ hỗ trợ mới có thể giải quyết, cho nên trong thời gian ngắn trong vòng cũng không thể đắc tội ký chủ……

Hệ thống cùng Thiên Đạo ở đánh nhau rất nhiều, cho nhau cảm nhận được đối phương không dễ dàng, hai người đều thập phần bất đắc dĩ thêm thấp thỏm, cố tình hai người ai cũng không dám cùng có thể trị trụ bọn họ người giải thích……

“Ai.”

“Khó a!”

? Tác giả nhàn thoại: Ngày mai kết thúc lạp! Tiểu khả ái nhóm cất chứa một chút ta tân văn 《 tinh tế trọng sinh ký sự 》 bái?

------oOo------

Phần 267

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 267: Toàn văn kết thúc lạp

Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa hai mặt nhìn nhau.

Lạc Hòa là kinh ngạc Thiên Đạo không màng hậu quả, cư nhiên làm ra như vậy không thể vãn hồi sự tình, Nam Cung Giác cũng là tâm tình phức tạp, hắn không nghĩ tới hệ thống cư nhiên còn có như vậy tâm tư, tuy rằng không biết hệ thống có phải hay không có cái gì lý do khó nói, nhưng là đối với hệ thống không nói thẳng minh chân tướng, Nam Cung Giác vẫn là cảm giác được phẫn nộ.

Hắn không muốn cùng hệ thống tiếp tục trói định là bởi vì hắn cũng không thể xác định hệ thống an toàn tính, hiện tại Nam Cung Giác tuy rằng vẫn cứ có thể cảm giác được hệ thống thần bí, chính mình chưa chắc có thể đối hệ thống tạo thành cái gì thương tổn, nhưng là nếu là hệ thống thật là từ số liệu cấu thành, như vậy cho hắn nhất định thời gian, hắn là có thể đủ phá giải về hệ thống số liệu số hiệu.

Thân là một cái lập trình viên, không có gì Tỷ Can nghề cũ càng thuần thục sự tình.

Đương nhiên, Nam Cung Giác cũng không có đem phân tích hệ thống số liệu kết cấu hơn nữa phá hư hệ thống cái này lựa chọn xếp vào cùng hệ thống quan hệ chi gian.

Nếu hệ thống thật sự sẽ đối hắn tạo thành thương tổn nói, như vậy Nam Cung Giác tự nhiên cũng sẽ không khách khí cái gì.

Không nghĩ tới Nam Cung Giác chỉ là tò mò một chút hệ thống cùng Thiên Đạo có cái gì tiểu bí mật, liền nghe được như vậy kinh người tin tức, làm Nam Cung Giác đối hệ thống quan cảm biến kém một ít.

Có lẽ là thời điểm tìm kiếm hệ thống số liệu trung tâm, Nam Cung Giác mặt vô biểu tình tưởng.

Lạc Hòa phản ứng cùng Nam Cung Giác cũng không giống nhau, hai người chú ý trọng điểm không giống nhau, Lạc Hòa có điểm khó có thể tiếp thu Thiên Đạo cư nhiên lựa chọn hy sinh tất cả nhân loại phương thức đổi đến tiểu thế giới ngắn ngủi thở dốc, như vậy hành vi làm Lạc Hòa đối thiên đạo có điểm thất vọng.

Lạc Hòa tự nhận là là Thiên Đạo cùng quy tắc huynh trưởng, lại không có nghĩ vậy hai cái tiểu gia hỏa cư nhiên liên hợp ở bên nhau làm ra chuyện như vậy.

Thiên Đạo cùng quy tắc chẳng lẽ không biết này hết thảy đều có định số sao?

Nếu là vẫn luôn tìm kiếm không đến khí vận thạch, như vậy cái này tiểu thế giới tồn tại cân bằng bị đánh vỡ, liền tính là miễn cưỡng khâu ra tới một cái giả khí vận thạch, tiểu thế giới lỗ hổng cũng không có khả năng dễ dàng như vậy giải quyết, cuối cùng thế giới vẫn như cũ sẽ đi hướng diệt vong.

Tuy rằng chuyện như vậy còn không có phát sinh, nhưng là hắn không tin Thiên Đạo cùng quy tắc sẽ không biết này trong đó vấn đề.

Bọn họ biết rõ sẽ có cái dạng nào kết quả lại vẫn là làm như vậy, đây mới là Lạc Hòa đối bọn họ thất vọng nguyên nhân.

Hắn ho nhẹ một tiếng: "Thiên Đạo, quy tắc ở đâu?"

Chuyện này nếu đã xảy ra, liền không khả năng chỉ là Thiên Đạo vấn đề.

Phía trước Lạc Hòa còn ở nghi vấn vì cái gì quy tắc biết hắn đã trở lại lại không có xuất hiện, hiện tại Lạc Hòa minh bạch, chỉ sợ hiện tại quy tắc đang ở thu thập Thiên Đạo phía trước lưu lại cục diện rối rắm, căn bản không có thời gian xuất hiện.

Hắn thở dài, chuyện này tóm lại là bởi vì hắn dựng lên, hiện tại Lạc Hòa cũng không thể khoanh tay đứng nhìn.

Đây mới là Lạc Hòa cảm thấy chính mình đã không giống như là hoàn hoàn chỉnh chỉnh "Lạc Hòa" người này nguyên nhân, phía trước Lạc Hòa không có thân là khí vận ký ức, cũng sẽ không đối cái này tiểu thế giới sinh linh sinh ra bất luận cái gì cảm tình, nhưng là thân là Cửu U tiểu thế giới khí vận lại là có điểm không quá giống nhau, hắn đã biết chính mình thân phận lúc sau, tiềm thức trung cũng đã đem tiểu thế giới sinh linh xem thành chính mình một phần trách nhiệm, nếu phi thăng thượng giới thông đạo đã mở ra, Lạc Hòa khả năng sẽ lựa chọn trực tiếp rời đi mắt không thấy tâm không phiền, nhưng là hiện tại cố tình thông hướng thượng giới thông đạo cũng không có mở ra, này cũng liền ý nghĩa……

Lạc Hòa căn bản không có biện pháp không đem cái này tiểu thế giới sinh linh trở thành một chuyện.

Người khác nếu muốn từ một người trên người lấy đi hắn sở có được khí vận, nhất định phải trước đem người giết chết, hơn nữa đem khí vận lấy ra ra tới cần thiết phải có Thiên Đạo cùng quy tắc đồng thời tác dụng, hắn không biết Thiên Đạo cùng quy tắc hành động tiến hành đến mức nào, nhưng là xem hiện tại Thiên Đạo chột dạ biểu tình, phỏng chừng cũng hảo không đến chạy đi đâu.

Đột nhiên nghe được Lạc Hòa thanh âm Thiên Đạo hoảng sợ, cuối cùng vẫn là bách với đại lão khí thế, đem chính mình cùng quy tắc làm sự tình nói thẳng ra.

Nguyên lai Thiên Đạo ban đầu tìm không thấy khí vận thời điểm, cũng không cảm thấy thế giới này phát sinh cái gì không tốt sự tình, hơn nữa không biết có

phải hay không khí vận vẫn như cũ tồn tại, chỉ là bởi vì mỗ một loại duyên cớ không cho Thiên Đạo cùng quy tắc tìm kiếm đến duyên cớ, tiểu thế giới vận hành cũng không có phát sinh cái gì vấn đề lớn.

Nhưng đó là lúc ban đầu thời điểm, sự tình bắt đầu mất khống chế thời điểm Thiên Đạo cùng quy tắc muốn bổ cứu đã không còn kịp rồi.

Bốn tộc khí vận dần dần bắt đầu suy vi, phi thăng thông đạo không biết vì cái gì cư nhiên bị phá hỏng —— giống như còn là đã phi thăng người từ thượng giới phá hỏng, không chỉ có như thế, còn có một ít nhân loại cư nhiên để lại một ít lời nói làm hậu nhân đem Thiên Cương linh khí trực tiếp phong ấn, này một cái hành động trực tiếp dẫn tới Nhân tộc suy thoái, trên cơ bản sắp xong đời.

Quy tắc ở u minh hắc uyên nơi địa phương sáng tạo ra một cái vực sâu, bên trong dựng dục ra một con Quỷ Vương, bởi vì u minh hắc uyên khủng bố, lúc ấy Thiên Đạo cùng quy tắc nguyên bản là tính toán đem từ chết đi nhân loại trên người xói mòn khí vận dần dần chuyển dời đến u minh hắc uyên bên trong tụ tập, thong thả tái tạo một cái khí vận thạch ra tới giải quyết tiểu thế giới xuất hiện khí vận suy vi vấn đề.

Nhưng mà sự tình ở Thiên Đạo phát hiện Cửu U tiểu thế giới bên trong bị bốn tộc phá hư đến thập phần nghiêm trọng thậm chí có khả năng dẫn tới toàn bộ tiểu thế giới diệt vong thời điểm, trong lòng ý tưởng liền bắt đầu đã xảy ra thay đổi.

Thiên Đạo không nghĩ cùng với cái này tiểu thế giới biến mất.

Cho nên hắn quyết định làm phạm sai lầm bốn tộc chính mình gánh vác bọn họ chính mình phạm phải hậu quả xấu.

Hắn cùng quy tắc thương lượng một loạt sự tình, bốn tộc phân liệt lúc sau tiểu thế giới khí vận cùng quy tắc sụp đổ, hết thảy đều ở hướng về xong đời phương hướng phát triển, bởi vậy Thiên Đạo không thể nhịn được nữa, bắt đầu phong bế thánh linh tháp, tính toán lợi dụng thánh linh tháp cùng lúc trước khiến cho bốn tộc phân liệt đầu sỏ gây tội cũng chính là hạ nhậm thiên, phó tuyên, huyền thương đám người, đem khí vận thâm hậu người cùng đại bộ phận nhân loại tụ tập ở thánh linh tháp bên trong, hiến tế bọn họ khí vận.

Cái này kế hoạch nguyên bản là vạn vô nhất thất.

Đương nhiên là đối với Thiên Đạo tới nói.

Ai biết biến mất không biết nhiều ít năm khí vận cư nhiên sẽ ở ngay lúc này xuất hiện, còn đã thành công phi thăng, lập tức liền đem khí vận phụng dưỡng ngược lại cấp toàn bộ tiểu thế giới, tiểu thế giới phía trước gặp phải sở hữu vấn đề đều giải quyết dễ dàng, trừ bỏ Thiên Đạo cùng quy tắc chính mình chế tạo phiền toái.

Lạc Hòa nghe xong Thiên Đạo giải thích, thật là có chút dở khóc dở cười.

Như vậy lý do cùng với nói là Thiên Đạo muốn cho trên thế giới nhân loại toàn bộ xong đời, không bằng nói thành là một loại giận chó đánh mèo, nói đến cùng là chính mình lúc trước mất tích lúc sau làm Thiên Đạo cùng quy tắc hai cái còn không có lớn lên hài tử gặp phải như vậy quan trọng lựa chọn, làm cho bọn họ phạm sai lầm vô thôi.

Lạc Hòa nhìn về phía tiểu sư đệ, trong ánh mắt mang theo điểm dò hỏi: "Ngươi nguyện ý cùng ta cùng đi giải quyết chuyện này sao?"

Nam Cung Giác gật gật đầu, về cùng hệ thống tính sổ chuyện này có thể trước chậm rãi, sự tình rốt cuộc có nặng nhẹ nhanh chậm.

Nếu hắn đã biết chuyện này, liền không có khoanh tay đứng nhìn đạo lý.

Lạc Hòa cười cười, nhìn về phía Thiên Đạo thời điểm thu liễm biểu tình: "Mang ta đi tìm quy tắc."

Bọn họ chi gian quan hệ chính là như vậy, chỉ cần trong đó có người cố tình che lấp, như vậy mặt khác người liền không có biện pháp cảm nhận được bọn họ vị trí, hơn nữa hiện tại Lạc Hòa nghiêm khắc tới nói đã không phải cái này tiểu thế giới khí vận thạch, bởi vậy cũng đã không có cảm giác quy tắc năng lực, mà chân chính tân khí vận thạch…… Bởi vì tiếp nhận rồi quá nhiều khí vận, hiện tại đều còn nằm ở Lạc Hòa lòng bàn tay hô hô ngủ nhiều.

Đương nhiên, cũng chỉ có Lạc Hòa một người có thể cảm giác được một viên cục đá ở hô hô ngủ nhiều, người khác trong mắt đây là một khối bình thường cục đá.

Thiên Đạo ủ rũ mang theo Lạc Hòa ở u minh hắc uyên bên trong tìm được rồi giả thần giả quỷ quy tắc, đem người giáo huấn một đốn, sau đó về tới thánh linh tháp bên trong đem bị nhốt ở thánh linh trong tháp sinh linh phóng xuất ra tới —— tuy rằng vẫn là đã chết một bộ phận tu sĩ, nhưng là những cái đó tu sĩ đều là hoặc nhiều hoặc ít tự thân vốn dĩ liền có vấn đề, Lạc Hòa bọn họ nhận thức người bên trong, không có bị biến thành khí vận lúc sau biến mất.

Đương nhiên bọn họ thấy rất nhiều.

Ở Lạc Hòa hướng Cửu Thiên Tông tông chủ cùng với thanh cừ bọn họ giải thích này hết thảy thời điểm, mọi người đều là giống nhau biểu tình.

Liền tính là tự nhận là kiến thức rộng rãi Cửu Thiên Tông tông chủ cũng cảm thấy chuyện này có điểm vượt qua chính mình lý giải phạm vi.

Cho nên phía trước hắn thu lưu người không phải một cái đoạt xá trùng tu lão quái vật, thế nhưng là liên lụy toàn bộ tiểu thế giới khí vận sao? Hắn đây là cái dạng gì vận khí mới có thể bị hắn gặp được chuyện tốt như vậy a?

Ban đầu thu lưu Lạc Hòa thời điểm hắn chỉ là nghĩ kết cái thiện duyên, sau đó Lạc Hòa liền chủ động dùng một ít tân tu luyện công pháp cống hiến cho Cửu Thiên Tông, sau lại càng là nửa đường đem Nam Cung Giác như vậy thiên tài

đệ tử quẹo vào Cửu Thiên Tông, bởi vì hai người kia trải qua, hắn cũng đi theo thơm lây tiến vào Diệt Linh Cảnh, tùy thời đều có khả năng phi thăng thượng giới.

Nguyên lai này căn bản chính là hắn đem toàn bộ tiểu thế giới khí vận đều nhặt được Cửu Thiên Tông chỗ tốt sao?

Hệ thống thành thành thật thật làm trò một con mèo con, một chút tồn tại cảm đều không có, ở Nam Cung Giác bên chân mãnh gật đầu!

Nó lúc trước cũng không biết chính mình vẫn luôn ở căn cứ cái gọi là nguyên tác cốt truyện đối phó người thế nhưng là Cửu U tiểu thế giới khí vận hảo sao?

Khó trách phía trước thời điểm nó mang theo ký chủ đi theo Lạc Hòa sau lưng nhặt của hời luôn là có thể thành công, nhưng là bọn họ cư nhiên nghĩ đối phó toàn bộ tiểu thế giới khí vận, có thể nói là thật sự thực không biết tự lượng sức mình.

Hệ thống trong lòng có chút cảm khái, khó trách ban đầu thời điểm nó không có một cái ký chủ đạt được thành công.

Ai.

Hệ thống thở dài một hơi, không phải ký chủ không biết cố gắng, mà là đối thủ quá cấp lực, liền tính là hai cái hệ thống thêm lên cũng chưa chắc có thể so được với nhân gia toàn bộ tiểu thế giới khí vận a.

Như vậy tưởng tượng, hệ thống bỗng nhiên liền tiêu tan.

Đương nhiên, dù sao cũng là so bất quá nhân gia.

Cửu Thiên Tông tông chủ hưng phấn một đoạn thời gian lúc sau, trong đầu mới miễn cưỡng khôi phục lý trí, biết phía trước những cái đó ở thánh linh tháp bên trong biến mất những người đó đều là bởi vì Thiên Đạo yêu cầu thu về khí vận sở làm được hết thảy lúc sau, Cửu Thiên Tông tông chủ trong lúc nhất thời cũng không biết nên nói cái gì hảo.

Nếu là trước kia nói, hắn khẳng định sẽ ngốc nghếch cho rằng Thiên Đạo lựa chọn nhất định đều là đúng, nhưng là hiện tại, Cửu Thiên Tông tông chủ trừ bỏ tâm tình phức tạp ở ngoài không có ý tưởng khác.

Ngay cả thanh cừ đối mặt hiện tại Lạc Hòa đều có điểm không nói gì.

Phía trước thời điểm Lạc Hòa vẫn là chính mình vãn bối, thực lực so với chính mình yếu đi rất nhiều, chính mình một bàn tay là có thể bóp chết hắn cùng Nam Cung Giác, nhưng là hiện tại, thanh cừ đã hoàn toàn so ra kém Lạc Hòa thực lực, thậm chí liền Nam Cung Giác đều đã phi thăng.

Tâm tình của hắn thực phức tạp.

Mặc kệ là ai cùng hắn tình cảnh hiện tại giống nhau nói, hẳn là cũng là cùng thanh cừ biểu tình là liếc mắt một cái.

Nhưng mà Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác cũng không phải thực để ý bọn họ ý tưởng, bọn họ chỉ là đem chuyện này thông tri một chút Cửu Thiên Tông cùng với bọn họ quen thuộc người mà thôi, kế tiếp bọn họ thu thập xong rồi Thiên Đạo cùng quy tắc thọc hạ rắc rối, liền sẽ rời đi cái này tiểu thế giới.

Nam Cung Giác ẩn ẩn có một loại cảm giác, phía trước bị đóng cửa phi thăng thông đạo đang ở thong thả mở ra, mặc kệ là lúc trước đóng cửa thông đạo nhân thiết hạ bẫy rập năm lâu thiếu tu sửa, vẫn là Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác hai người vận khí thật sự là thật tốt quá duyên cớ, nói ngắn lại, cái này phi thăng thông đạo liền ở ngay lúc này sắp mở ra, hơn nữa đem Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác nghênh đón đến thượng giới.

Nhưng mà, trước đó.

Nam Cung Giác đem hệ thống túm tới rồi một góc: "Nói đi, ngươi còn có chuyện gì gạt ta?"

Hệ thống ngượng ngùng xoắn xít không biết nên nói cái gì: "Cái này……"

"Có chuyện liền nói." Nam Cung Giác nhưng không có gì kiên nhẫn nghe hệ thống biệt biệt nữu nữu nói.

Hệ thống nhìn thoáng qua chính mình ký chủ, phát hiện hiện tại ký chủ cùng phía trước cái kia ngốc bạch ngọt một chút cũng không giống nhau, nói như thế nào đâu, thoạt nhìn càng thêm như là bản tính bại lộ lúc sau ký chủ, trên mặt tất cả đều là không kiên nhẫn, nghĩ đến xuyên qua phía trước ký chủ xác thật không phải cái gì hảo tính tình nhân vật, hệ thống không khỏi thập phần chột dạ.

Muốn nói lên chuyện này là nó có cầu với ký chủ, bởi vì ra tìm kiếm Nam Cung Giác trợ giúp ở ngoài, hệ thống thế nhưng không có biện pháp khác, hiện tại hệ thống giới trung xuất hiện vấn đề, chủ hệ thống không biết khi nào cũng đã dự kiến tới rồi chuyện này, riêng đem chính mình ném ra tới nói là rèn luyện, nhưng mà trên thực tế lại là bảo hộ.

Hệ thống sở dĩ cái gì đều không biết, ngay cả lần đầu tiên nhiệm vụ đều yêu cầu tích lũy vô số lần kinh nghiệm, chính là bởi vì vốn dĩ 001 thiết kế ra tới liền không phải dùng để hoàn thành cái gì nhiệm vụ tồn tại, 001 là chủ hệ thống người nối nghiệp, chủ hệ thống nguyên bản tính toán ở về hưu lúc sau đem chính mình cơ sở dữ liệu liên tiếp đến 001 số liệu trung tâm bên trong, sau đó trực tiếp làm 001 trở thành chủ hệ thống, khống chế được toàn bộ hệ thống giới vận hành.

Nhưng là hệ thống giới đột nhiên xảy ra chuyện, dẫn tới chủ hệ thống không thể không đem 001 từ hệ thống giới ném ra tới, sau đó đem hệ thống giới kho hàng liên tiếp tới rồi 001 số liệu kho hàng thương thành bên trong, nhưng là 001 yêu cầu trở lại hệ thống giới đem chủ hệ thống sao lưu số liệu dẫn vào chính mình cơ sở dữ liệu trung, mới có thể chân chính trở thành chủ hệ thống.

Nhưng là……

001 hắn, nhát gan, không dám trực tiếp một hệ thống độc thân chiến đấu hăng hái, bởi vì xâm lấn chủ hệ thống cái kia ngoại lai lực lượng chính là chuyên môn khắc chế số liệu, 001 nếu chính mình một cái thống như vậy trở về, phỏng chừng còn chưa tới hệ thống giới liền sẽ bị người lộng chết.

"Cho nên ngươi là muốn cho ta hỗ trợ đi các ngươi hệ thống giới giúp ngươi bắt được chủ hệ thống số liệu?"

Nam Cung Giác nhất châm kiến huyết nói.

Hệ thống gật đầu, đôi mắt màu xanh băng đáng thương hề hề nhìn chằm chằm Nam Cung Giác.

Nam Cung Giác: "……"

Dựa!

Hắn cư nhiên ngăn cản không được hệ thống bán manh.

Cùng Lạc Hòa thương lượng lúc sau, hai người ở phi thăng phía trước bồi hệ thống đi một chuyến hệ thống giới, bởi vì xâm lấn hệ thống giới lực lượng xác thật chỉ có thể nhằm vào số liệu, Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa như vào chỗ không người giống nhau ở hệ thống dẫn dắt dưới bắt được chủ hệ thống sao lưu số liệu, 001 chính thức trở thành chủ hệ thống, nhưng là lại cùng Nam Cung Giác ký kết hiệp ước không bình đẳng, không ràng buộc đem hệ thống kho hàng liên tiếp tới rồi Nam Cung Giác bên kia.

Nam Cung Giác không cần tốn nhiều sức phải tới rồi hệ thống giới kho hàng sử dụng quyền, tuy rằng rất nhiều đồ vật không nhất định dùng thượng, nhưng là một đêm phất nhanh Nam Cung Giác cùng Lạc Hòa trực tiếp ở phi thăng lúc sau xưng vương xưng bá, rốt cuộc có đến từ các tiểu thế giới công nghệ đen hệ thống kho hàng trợ giúp, này đó đều là bình thường tình huống.

Một ngày, đã thành thần Lạc Hòa cùng Nam Cung Giác nghe được một cái về "Vô thần giới" truyền thuyết, hai người càng thêm nỗ lực tu luyện, rốt cuộc xé rách hư không, tiến vào vô thần giới.

Sau đó……

Nam Cung Giác nhìn trước mắt mì ăn liền máy tính có chút há hốc mồm.

Này không phải hắn xuyên qua phía trước tình huống sao?

? Tác giả nhàn thoại: Tháng sáu kết thúc, nói được thì làm được nga (*￣︶￣)

Tiểu khả ái nhóm duy trì một chút tân văn 《 tinh tế trọng sinh ký sự 》 nha 【 vạn phần cảm tạ jpg】

------oOo------

Table of Contents